

MEDICORVM GRAECORVM

O P E R A

QVAE EXSTANT.

EDITIONEM CVRAVIT

D. CAROLVS GOTTLOB KÜHN

**PROFESSOR PHYSIOLOGIAE ET PATHOLOGIAE IN
LITERARVM VNIVERSITATE LIPSIENSI PVBLICVS
ORDINARIVS ETC.**

VOL. XX.

CONTINENS

INDICEM IN GALENI LIBROS.

AUCTORE

FR. GUIL. ASSMANNO

**MED. ET CHIR. DOCTORE ET IN THEATRO ANATOMICO LIPSIENSI
PROSECTORE.**

L I P S I A E

PROSTAT IN OFFICINA LIBRARIA CAR. CNOBLOCHII

1 8 3 3.

**ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ
ΑΠΑΝΤΑ.**

**CLAVDII GALENI
OPERA OMNIA.**

EDITIONEM CVRAVIT

D. CAROLVS GOTTLOB KÜHN

PROFESSOR PHYSIOLOGIAE ET PATHOLOGIAE IN
LITERARVM VNIVERSITATE LIPSIENSI PVBLICVS
ORDINARIVS ETC.

TOM. XX.

CONTINENS

INDICEM IN GALENI LIBROS

AUCTORE

FR. GUIL. ASSMANNO

MED. ET CHIR. DOCTORE ET IN THEATRO ANATOMICO LIPSIENSI
PROSECTORE.

43674

LIPSIÆ

PROSTAT IN OFFICINA LIBRARIA CAR. CNOBLOCHII.

1833.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1888

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1888

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1888

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1888

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

VIRO EXCELLENTISSIMO

**IOANNI CHRIST. THEOPHILO
MUELLERO**

**JURIS UTRIUSQUE DOCTORI ET MINISTERII CULTUS
ET INSTITUTORUM PUBLICORUM PRAESIDI**

HUNC
IN GALENI OPERA INDICEM,
MULTI LABORIS OPUS,
SUMMAE SUAE
ERGA IPSUM VENERATIONIS
TESTEM
PIA GRATAQUE MENTE OFFERT

AUCTOR.

P R A E F A T I O.

Duodecim abhinc anni sunt, cum omnium, quotquot adhuc supersunt, operum GALENI coepta est editio, quae undeviginti voluminibus hactenus constans ut tandem perficeretur, indice adhuc opus habebat, quo quis facili negotio ea, quae GALENUS de aliquo argumento disputaverat, invenire posset. Duplex quidem in Galeni opera extat index, quorum alter, isquē copiosissimus, ab ANT. MUSA BRASSAVOLO confectus secundae operum Galeni editioni, quae e Juntarum officina prodiit, additus, alter, isque paululum contractior, GUIL. GRATAROLI labore compilatus, latinae librorum Galenicorum versioni, Frobenii sumtu evulgatae, subjectus est. Neutrum tamen repetere, sed novum compilare placuit. Cujus laboris taediosissimi molestiam etiamsi subterfugere noluissem, tamen et muneris publici ratio, et aetas maxime provecta et decrepita, ut ab illo abstinerem, suadebant. Quamobrem virum experientissimum, FRID. GUIL. ASSMANNUM, qui indicibus in L. J. THENARDI introductionem in chemiam cum theoreticam, tum practicam magna cum diligentia rerumque peritia adornatis satis jam suam ejusmodi laboris rite perficiendi facultatem comprobaverat, rogavi, ut novum rerum, in genuinis Galeni scriptis, quae mea editione continentur, obviarum indicem conficeret. Quibus precibus cum Vir Humanissimus locum concessisset, viam ac rationem mecum communicabat, quae meis votis esset satisfactorus.

Scilicet brevitati ante omnia et meliori quoque ordini consulendum esse putabat, quam utramque virtutem in supra memoratis indicibus in Galenum desiderari multis probavit exemplis. Et brevitati quidem studuit sic, ut nihil praetermitteretur notatu dignum. Quamobrem ab omnibus unius ejusdemque rei repetitionibus, quae quam plurimae in

Brassavoli indice occurrunt, abstinuit. Partes corporis animalis, ut his utar, non, uti BRASSAVOLUS fecit, partim sub animalibus, quorum sunt, partim sub animalibus substantiis, sed non nisi sub animalibus, ad quae pertinent, sunt commemoratae. In articulo STERCUS v. c. allata sunt sterora anserum, asinorum, bovm, canum, caprarum, ciconiarum, columbarum, crocodilorum, equorum, felium, gallinarum, hominum, lacertarum, leporum, murium, ovium, passerum, stornorum, eorumque qualitates cum in universum, tum inprimis medicae, quae omnia sub hisce animalibus, a quibus excreta sunt, denuo leguntur. Eadem ratio in aliis quoque substantiis animalibus, uti adeps, sebum, sanguis etc. a BRASSAVOLO observata est. Has repetitiones cum ASSMANNUS effugeret, multum spatii sine rerum commemorandarum, jactura lucratus est.

Idem brevitatis studium recte secutus est ASSMANNUS in morbis corporis animalis enumerandis. Hos enim apud Brassavolum cum sub partibus, quas occupant, tum sub morborum singulorum nominibus invenies. Novus autem, qui nunc prodit, index, quae GALENUS exempli causa de doloribus, vulneribus, ulceribus etc. passim observavit, ibi tantum commemorat, ubi de organis agitur, in quibus dolores saeviunt, aut quae ulcus occupat, vulnusque cruentat laeditque. Quae vero de his similibusque affectionibus Galenus in universum statuit, nulla partis affectae ratione habita, ea Clar. ASSMANNUS in illis tradit locis, quae harum affectionum nominibus sunt inscripta.

Mos apud medicos obtinuit et adhuc obtinet haud laudabilis, ut uni eidemque morbo plura imponant nomina, quae nullam habent utilitatem, sed memoriae tantum onerant facultatem. Haec synonyma BRASSAVOLUS non solum commemoravit, sed in quolibet synonymo ea omnia repetiit, quae non nisi semel dixisse sufficebat. In articulo *Pleuritis* v. c. omnia enumerantur, quae sub *Laterum dolor* tradita erant. Novus vero index uno tantum loco ea, quae de morbo aliquo Galenus disputavit, omnia congegit, ad quem, quoties morbi hujus synonymum allatum est, lectores ablegantur.

Cavit quoque sibi Exper. ASSMANNUS, ne de spatio inutiliter consumpto accusari posset, hac ratione, ut integra Galeni loca, quae Brassavolus cum Gratarolo in suos iudices intulerant, inde abesse juberet, et non nisi eorum summam referret. Denique multum quoque spatii lucratus est, cum verba initialia, quam diu eadem manent, non, uti Brassavolus et Gratarolus fecere, centies repeteret.

Sed non solum brevitatis studio, sed et meliore ordine optime de novo in Galeni scripta indice promeruit Expe-

rientissimus ASSMANNUS. In remediorum enim, quae a Galeno commemorantur, recensione non singuli, quos in corpore animali produciunt, effectus promiscue adferuntur, sed hi a descriptione remedii universali separantur, virium autem, quas unumquodque exserit, mentio sub morbis facta est, contra quos singula in usum vocata sunt. Hoc autem modo totus medicamentorum apparatus, quocum contra morbum aliquem Galeni aetate pugnatum est, facillime et uno oculorum obtutu conspici potest. Alia exempla, quae in promptu sunt, taceo, ne loquacitate, senibus quodammodo propria, Lectoribus molestus sim.

Jam liceat mihi hac ipsa opportunitate uti, nonnulla proferendi, quibus historia literaria Claudii Galeni, a Jo. Alb. Fabricio conscripta, et ab Ackermanno plurimum aucta, augeri adhuc posse videtur.

Pag. XXI. Vitae Galeni, operum et interpretum recensionem invenies in CASIRI *biobth. philos.* p. 135sq. et in *Catal. bibl. Escorial.* to. I. p. 253. quam si cum Chartariano indice operum Galeni diligenter contulerimus, non pauca occurrunt opera, quae pro deperditis habita adhuc superesse debent. Vitam Galeni et ABULPHARAGIUS in *Histor. Dynast.* p. 77. 78. scripsit. HERBELOT. in *Biblioth. orient.* to. II. p. 125. — Elogia Galeni magnifica leguntur in scriptis Arabum, imprimis in BEN ABI SADIK praefatione sui commentarii in Galenum de usu part. Vid. HERBELOT. l. c. p. 127.

Pag. XXV. Sexagesimo post Christi mortem, et ducentesimo sexagesimo quinto post Socratis obitum natum esse Galenum, Mohammed Ben Cassem testatur apud HERBELOT. II. p. 126. Idem Mohammed auctor est, Galenum non, quae communis sententia est, Pergami natum, sed ex insula Rhodo ortum esse. Patrem autem magnas filio reliquisse opes, unde is partim artem gratuito fecerit, aegrotisque pauperibus non solum remedia gratis sed victum adeo snppeditaverit, partim discipulos sine omni honorarii exactione instruxerit.

Pag. XXVIII. not. o). Causam probabilem invidiae, qua ipsum medici prosequerantur, et de qua saepius graviter Galenus conqueritur, ea, quae paulo ante e Mohammede relata sunt, manifestant.

Pag. XXXVIII. Mohammed Ben Cassem Galenum anno aetatis LXXXVII. obiisse narrat. HERBELOT. l. c. t. II. p. 126.

Pag. LXXII. ad Galeni suasoriam ad artes orationem. Citat hanc adhortationem ex Hieronymo Joannes Saresburiensis p. 553. sub titulo *Exhortationis medicinae* hisce verbis: Galenus — dicit, athletas, quorum vita et ars sagina

est, nec vivere posse, nec diu esse sanos, animasque eorum ita nimio sanguine et adipibus, quasi luto, esse involutas, nihil tenue, nihil coeleste, sed semper de carnibus et ructu cogitare et ventris ingluvie. Vid. BIRGER THORLACIUS *prolus. et opusc. acad.* vol. V. p. 134.

Pag. LXXXII. Cod. chartac. libri de *anatom. administr.* memoratur in catal. bibl. reg. Havniensis, ab Erichsenio confecto, sub titulo: *Galenī opera quaedam.* Graece. 4.

Pag. LXXXIV. Fuit in bibliotheca Meermanniana codex no. 269. in 4., seculo decimo sexto scriptus.

Pag. LXXXV. Libri de ossibus codex mstus reperitur in bibliotheca Ambrosiana. Fuit et alius in bibl. Meermann. no. 270. in 4.

Pag. LXXXVIII. Restituit librum de *nervorum anatome* Charterius e cod. bibl. Paris. no. 2219.

Librum de *musculorum dissectione*, qui huc usque graece non prodierat, equidem primus e cod. mst. Parisiensi edidi in *Operum Galeni.* Vol. XVIII. Pa. 2. p. 926 — 1026. dein una cum libro Galeni de consuetudine repetiit FR. REINH. DIETZ. Lips. 1832. 8.

Pag. LXXXIX. Libri *περὶ μήτρας ἀνατομῆς* cod. mst. extat quoque in Bibl. Ambrosiana.

Pag. XC. Locis allatis, quibus liber de motu musculorum commemoratus est, addo de usu part. I. c. 19. p. 68 et 69. Vol. III. edit. Lips. ubi olim male legebat Charterius *ἐν ταῖς περὶ μυῶν κινήσεσι.*

Pag. XCI. Prodiisse cum libro de utilitate respirationis et aliis Galeni i. e. de difficultate respirationis III., dum liber de causis respirationis asseritur, id non nisi de latina ejusdem versione intelligendum est. Hisce memoratis libris peculiari titulo instructi accedunt de uteri dissectione, de foetus formatione et de semine III. At idem est annus, idem adeo signatae praefationis dies. Omnes autem libros unum efficere volumen, probat index, qui omnes modo memoratos complectitur libros.

Pag. XCV. Codicibus operis Galenici de *usu part.* addatur: In bibl. monast. St. Mich. Venet. no. 132, teste J. BENED. MITTARELLIO in *Codd. mss. monast. S. Mich. Ven.* 1779. f. p. 508. ubi simul monetur, codicem non integrum continere opus, sed deesse librum I., libri secundi initium, et in fine quoque mutilum esse. Fuit quoque in bibliotheca Meermanniana no. 217. codex, seculo decimo sexto scriptus.

Pag. CI. Jos. STRUTH (*sphygm. art. libri V.* p. 2.) iudicat, „hos Galeni de pulsibus libros inextricabiles, quos nemo „unquam inter latinos intelliget, etiamsi quis ad insaniam „se in iis exerceat, et inter Graecos non facile: sunt enim „in plurimis locis mutili et depravati, ac ea spe a Galeno

„conscripti, quod vix unus e mille eos sit intellecturus,“ — Codex graecus in biblioth. Gnelferb. no. 53. reperitur, qui an omnes de pulsibus libros contineat, mihi haud constat. In bibl. univers. Havn. invenitur cod. mst. librorum de pulsibus, in fine mutilus. In bibl. Ambros. cod. mst. adest inscriptus: Galenus de pulsu cum notis. Liber iste recenti manu graece exaratus est. In eadem bibl. alius servatur cod. Γαληνοῦ πρόσωπῳ τῆς περὶ σφυγμῶν (πραγματείας) ἐν ἑσὶ βιβλίοις. — Commentariis addi possunt JAC. LAVELLII *lection. supra libr. de pulsib. ad tiron. et comm. in libr. I. prognosticor. Hippocr.* Venet. 1602. 4. *Sphygmologiae Galenicæ specimen edid.* JUST. FR. CA. HECKER. Berol. 1817. 8. qui libellus, auctore CHOULANTO in *Prolegom. ad Aegid. Corbol.* p. XX., compendium doctrinae Galeni de pulsibus elegantissimum continet.

Pag. CVII. no. 41. Textus graecus synopseos haud amplius desideratur. Reperitur enim, quamquam inutilis, (desunt enim sex capita, et finitur verbis: *ὃν μὴν, ὃνδὲ βραδύτης ἐπὶ πολὺ κρατεῖ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἐξῳσμένη γὰρ ἡ δύναμις*) in biblioth. univers. Havn. no. XIV. e donat. varior. Cujus quidem libri fragmentum ex apographo, benevolentia DIET. OTT. BLOCHII, qui bibliothecae acad. Hafn. praeest, mecum communicato, edidi programme. 1824. 4. Totum, qualis in illo cod. mst. extat, librum typis exscribendum curavi Operum Cl. Galeni volumine IX. p. 431 — 533.

Pag. CXI. Commentarius mstus Jo. ZEIDLERI in librum Galeni de tremore, palpitatione etc. extat in biblioth. univers. Lips. no. 1108. 4.

Pag. CXIII. De τέχνη ἰατρικῇ Galeni nonnulla monuit Th. Reines. in epist. ad Casp. Hoffmann. et Rupert. p. 30.

Pag. CXV. Codices graeci repeririuntur in bibl. reg. *Dresdensi*, cui Matthaei lectiones varias e cod. Mosquensi CCLXV. excerptas adscripsit, et in bibl. univers. Havn., qui olim erat Jo Rhodii, cujus collatio cum editione Basileensi in meis manibus est. — Latinis, a Fabricio et Ackermanno allatis, codd. addi haec possunt: In bibl. Cygnea extat cod., in membrana pergamena scriptus, hujus libri una cum seqq. Joannitii isagoge Galeni, Hippocratis aphor. et lib. prognosticor.; Theophili libr. de urinis; Philareti libr. de pulsib.; lib. regiminis acut.; Aegidii de judiciis urinar.; Constant. Afric. de cognitione urinae; ejusdemque viatico. — In bibl. reg. Athen. Taurin. no. 939. continetur mutilus in fine una cum Joannitii isagoge in artem parvam Galeni, teste PASINIO in *Codd. mst. bibl. r. Athen. Taur.* p. 290.

Pag. CXXI. no. 53. In Ambros. bibl. extat cod. mst. operis de causis et differentiis sympt. — Inter codd. mss., bibl. Meermannianae servabatur quondam cod. no. 218. de

causis symptomatum libri V. ab initio mutilus, Sec. XV. scriptus.

Pag. CXXV. Fuit quoque in bibl. Meermann. no. 220. cod. initio mutilus, et triplici hiatu interruptus, seculi XVII. Ibidem erat alius no. 219. sec. XVI. f. de compositione medicamentorum, quae extra corpora adhibentur.

Pag. CXXVI. Cod. ms. in biblioth. Guelferbit. no. 52. asservatur.

Pag. CXXIX. In bibl. Monac. No. 231. Vid. HARDT *catal.* to. III. p. 6., qui animadvertit, hos duo libros in plura capita esse divisos, quae tituli minio exarati innuant; id quod non sit in Basil. edit. to IV. p. 297.

Pag. CXXXI. In bibl. Ambros. reperitur cod. ms. Galeni de venaesectione, qui ad quem allatorum de hoc argumento librorum pertineat, mihi non constat. In bibl. Monac. no. 39. extat codex cum hac inscriptione: *Ἐκ τοῦ φλεβοτομίας Γαληνοῦ*, et incipit *ὅτι τοῖς τὰ συνήθη πράττουσι*, desinit autem verbis *καὶ ἀνδρὶς ἐπαφαίρειν*.

Pag. CXXXIV. Libelli de puero epileptico cod. servatur in bibl. Ambros.

Pag. CXXXVI. Maius in codice rescripto bibliothecae Vaticanae invenit folium unum, quod initium libri secundi *de alimentor. facult.* continet, cujus fac simile EBERTUS, reg. bibl. Dresd. bibliothecarius, ante oculos habuit. Is asserit, in illum Galeni codicem, deleto Galeno, scripta varia esse, quae in bibliothecis Guelferbit. et Vindob. servantur. KNITTEL in sua Ulphilae editione p. 253. edidit pauca, quae ope hepatis sulphurici legi poterant. Quare conferenda sunt illa cum edito textu. Quod cum Knittelius fecisset, aetatem codicis definire conatus est. In qua tamen re Ebertus, uti in epistola d. 22. Jul. 1824. ad me data declaravit, ab illo discedit, seculo VI. codicem scriptum esse putans.

In biblioth. Monacensi no. 39. servatur cod. ms. cum titulo: *Γαληνοῦ προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον*. Incip. *Πολλῶν καὶ λόγων, ὃ μέγιστε βασιλεῦ*. Fin. *Περὶ ὠτίδων. λόγον διὰ γνωσθήσεται*. Addit HARDT. *Cat.* I. p. 204. „Editum Galeni opusculum *de alim. facult.* At hoc totum quantum differt, ut e collatione intellexi.“ Ibidem est in cod. eodem: *Σύνοψις τοῦ περὶ τροφῶν Γαληνοῦ*. Inc. *Περὶ πυρῶν ἤτοι ἄρτων. Ἡπειλημένοι καὶ τῷ δικῷ βαρύτεροι*. Fin. *εἰς δὲ ὄντην χειρὸς τῶν λευκῶν*. Desumptam esse hanc synopsis ex III. libris de aliment., obvios titulos declarare, observat Hardt *l. c.* p. 205., sed cum editis nec haec convenire. In bibl. Taur. ap. Pasin. lib. cit. to. II. p. 70. a Meletii opere usque huc eadem haberi videntur etc. Verba enim ipsius haec innunt. Addantur in fine pauca quaedam de variis morbis ex eodem forte Galeno desumpta.“

Pag. CXXXVIII. no. 68. Codex ms. hujus scripti reperitur in Bibl. Monac. no. 109. Magnam lectionis varietatem inveni inter exemplum edit. Galeui. Aldin. Cornar. et cod. Monac., quocum ed. Charter. convenit. Quam quidem insignem differentiam ego nullo alio modo mihi explicare possum, quam ut ponam, Monacensem codicem, et librum Cásauboni, quem exprimendum curavit Charterius, continere verba Galeni, contra ea Cornarium graeca restituisse e versione latina. Vid. Hardt. *l. c. II. p. 14.* qui finem libelli, in edit. Basil. mutili, exhibuit. — Editus quoque libellus est Bas. 1530. f. una cum definitionu. med. et introduct. s. medico. In hac autem editione primi libelli finis mutilus est. In cod. CIX. bibl. reg. Bavar. integre extat, uti in mea editione.

Pag. CXXXIX. Cod. ms. τῆς τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξηγήσεως asservatur in biblioth. reg. Bavar. no. 71. Cons. Hardt *l. c. to. 1. p. 439.* Graece latinequē praemissae sunt editioni Hippocratis, ab Hier. Mercuriali curatae, Venet. 1588. f.

Pag. CXLVIII. Introductionis s. medici auctorem non esse Galeum, inde concludit Fabricius *bibl. gr. vol. XIII. p. 436.*, quod in illo Thessalus Trallianus. cujus acerrimus adversarius Galenus fuerit, cum laude sit commemoratus. — Codicibus mss. adde, extare tales cum in bibl. Dresd. teste Ill. EBERTO (*Beschreib. d. kön. Bibl. in Dresd. p. 241.*), tum in bibl. r. Monac. no. CIX. in quo tamen capp. 5 et 9. desunt. Fuit quoque cod. ms. in bibl. Meermannii no. 216. f. seculo XVI. scriptus.

Pag. CL. no. 89. Dubitabat quidem Montanus, num liber *de consuetudine* genuinus sit, sed landat ipsum tanquam suum Galenus libro: *Quod animi mores corp. temper. sequ.* Vol. IV. p. 768. ed. Lips. — Graece nunc primum editus est a Fr. REINH. DIETZ. Lips. 1832. 8. ex unico codice Florentino.

Pag. CLIV. In bibl. Ambros. extat cod. mst., qui an contineat duos aut tres libros, mihi non liquet. Wigganus de Aretaei aetate p. 10. omnes *de rem. fac. parab.* libros non temere pro subditiis haberi statuit, cum, quae Galenus de hoc argumento composuerit, ea suo tempore haud superfuisset tradat Oribasius praef. ad Euporista. — Gu. Dindorf contendit, tertium hujus operis librum e latino sermone ab homine hujus linguae prorsus ignaro translatum fuisse, adeo barbara in eodem inveniri.

Pag. CLVI. De imperatoribus, quos Galenus, s. quisquis auctor libri de theriaca ad Pisonem fuerit, laudavit, vid. Reines. *V. L. II. c. 12.* et Menagins ad Laërtii prooem.

Pag. CLVII. De theriacis et Mithridateis commentariolus. It. ad Pamphilium de theriaca lib. Galeni. Galene Andromachi, theriaca Antiochi, antidotus Philonis. Graece lat. convers. in lat. a Joach. Camerario, adjectis et his et aliis quibusd. gr. emend. Norimb. ap. J. Petreum. S. a. 8. — Andromachi senior. antiquiss. de theriaca carmen ad imper. Neronem, recus. occasione theriacae rec. paratae. Norimb. 1754. 4. — LUD. SEPTALIUS (*animadv. et caut. med. lib. II. p. 52.* argumentis haud omnino levibus, iudice SPRENGELIO *Gesch. d. Med. III. p. 347.*, hunc librum pro supposititio habet.

Pag. CLX. no. 103. Laudat hujus libri auctor libros de cūrandi methodō, cap. 4. librum de differentiis morborum, cap. 5. de sanitate tñenda, c. eod. librum ad Thrasylulum etc. Praeter Galeni scripta meminit quoque cap. 6. Platonis *sophist. et politic. et c. 6. Serapionis.*

Pag. CLXII. Cod. ms. libelli de IV. anni tempest. adhuc extat in bibl. Ambrosiana.

Pag. CLXIII. no. 112. Aegid. Menagins ad Diog. Laërt. I. 27. p. 16. eximium e cod. ms. fragmentum, a Jac. Mentelio secum communicatum, protulit una cum sententia ejusdem Mentelii, qua putavit, Galenum commentarios in Hippocratis librum de nat. human. ante commentarios in Hippocratis libr. de humoribus conscripsisse, antequam in libros Thaletis *περὶ τῶν ἀρχῶν* incidisset. Nullus quoque dubitabat Mentelius, etiam Galeni tempore Thaletis scripta exstitisse.

Pag. CLXIV. no. 116. In bibl. Monacensi no. 105. extat cod. cujus init. *Περὶ μὲν τοῦ ὑπαρχτικῆν εἶναι. Fin. ἰὰν δὲ ἀγαποποιὸς τῇ ᾠ ἐπιθεωρήσῃ.* Addit Hardt. in Catal. r. bibl. Bav. I. p. 565. haberi haec in edit. Basil. IV. 476. lin. 19. reliqua autem deesse.

Liber de urinis non est Galeni. Nam laudat auctor c. 3. Galenum ipsum. Th. Gnidotus ad Theoph. de urinis p. 149. putat, scriptum illum librum fuisse, si quorundam de antiquitate Theophili opinio eos non fallat, non longe a Galeni temporibus, quoniam Theophilus haud panca ex illo desumserit.

Pag. CLXVI. no. 121. Inter codd. bibl. Meermann. reperiebatur no. 214. f. codex seculi XV. continens Gal. epist. de pulsu sensibili. Ibid. no. 269. cod. in 4. seculi XVI. folior. 70., qui inter alia continebat Gal. de ischiade, podagra et arthritide; it. de pulsu ad Anton.

Pag. CLXVIII. FR. GU. WALLROTH (*de ophthalmolog. vet. Hal. 1818. 8. p. 19.* huncce libellum propterea pro spurio habet, quoniam plura in illo occurrant, quae cum alibi a Galeno dictis minime congruant. Praeter Paulum, Ori-

basium et Galenum ipsum equidem nullum alium scriptorem nominatim citatum invenio, omnesque capite tantum ultimo. Cum autem totum hoc caput a reliquo opere differat stili ratione, atque medicamenta contineat, quae aliis locis commodius collocari et poterant, et debebant, cumque denique in toto reliquo libro nullius scriptoris, nominatim laudati auctoritate usus sit, sed tantum eos *alii*, non nulli similibusque loquendi formulis indicaverit, equidem ultimum caput pro panno adsuto habeo. — Laudatur cod. ms. bibl. reg. Paris. no. 2275.

Pag. CLXIX no. 133. Ex ipsa libri lectione satisprehendi, ait Casiri in *bibl. Escorial. arab. hisp. to. I. p. 285.*, eum Galeni non esse, sed varia complecti experimenta medica, e Galeno, Honaino aliisque tum vetustioribus, tum etiam recentioribus scriptoribus excerpta; in eo enim laudari plures medicos, Galeno multo recentiores v. c. Ebn Massuia, Abu Moschar, Avicenna al. — In eadem bibliotheca arabica libri hujus versio, ab Honaino facta latet. Num, quod in catalogo laudato proxime sequitur, Galeni opusculum *de medicamentis certis* idem cum antecedente *de medic. expert.* sit, non definivit Casirius, sed solum additur: An spurium, an genuinum sit, dubitatur. Spurium Latini agnoscent, genuinum Arabes.

Ibid. no. 135. Reinesius *V. L. p. 528.* ex hoc libro varia loca adduxit atque emendavit.

Pag. CLXX. Libri *de succedaneis* codex, teste Hardtio in *bibl. Monac. catal. to. I. p. 433.*, no. 69. servatur.

Pag. CLXXII. no. 141. *De virtute centaureae* libellus in editione Veneta 1497. f. Joannis filii Serapionis Practicae subjunctus reperitur. Cons. MITTARELLI *cat. bibl. monast. St. Michael. Venetiar. p. 218.*

Pag. CLXXIV. no. 18. Varias lectiones, e codd. Mosquens. excerptas, exhibuit Matthaei in sua Rufi editione p. 256 — 276.

Pag. CLXXVIII. Hunc codicem, quem Bosquillon in sua editione commentariorum III. Galeni in Hippocr. de humor. adhibiturus erat, Coray plns semel laudat in notis ad Hipp. de aëre, locis et aquis v. c. p. 147. ubi ipsum in bibl. regia Paris. no. 5491. reperiri testatur.

Pag. CLXXIX. no. 8. Codex in bibl. r. Monac. no. 231. servatur, initio carens, teste Hardt *L. c. to. II. p. 502.*

Pag. CLXXX. no. 9. Commentarius II., III., IV. et VI. in Hipp. epid. II. arabice adhuc extat inter cod. arabicos bibl. Escorial.

Ibid. no. 11. In eadem bibliotheca commentar. VII. et VIII. arabice adhuc supersunt.

Pag. CLXXXI. lin. ult. Veneta editio 1494. f. titulum in fronte gerit: In sententias Hippocratis libri, interprete Laur. Laurent. Florentino. Praeter Maittaireum vid. et Mittarellius libro saep. laud. p. 166.

Pag. CLXXXIX. In bibliotheca Senat. Lips. cod. ms. reperitur cum titulo: *Πίναξ τοῦ Ιατροσοφίου*. An huc pertinet? Alius cod. in bibl. Monacensi no. 551. extat, teste Hardtio. l. c.

Pag. CXCIV. Inter libros Galeni, qui in bibliothecis adhuc latent, referendus quoque est *de podagra*, ejus cod. ms. in bibl. Monacensem ex Augustana transiit. Vid. Hardt l. c. to. I. p. 551.

Pag. CXCVI. Octavus *περὶ ἀποδείξεως* liber citatur a Simplicio ad Aristot. physica p. 167. ed. Aldinae, ὁ θυνμάσιος Γαληνὸς ἐν ὁρδῶ τῆς ἑαυτοῦ ἐπιδείκτικῆς.

Codex, qui excerpta e libro Galeni rerum naturalium continet, servatur in bibl. Heidelberg. MLXXX. Vid. WILKENSI Gesch. d. Heidelb. Büchersamml. p. 297.

Pag. CCIII. lin. ult. De hoc libro vid. Wowerum *de polymathia* c. 16. initio. De Galeni peritia in arte critica cons. Maussaci *diss. crit. ad Harpocrat.* p. 399. et H. Vales. *de crit.* l. c. 22.

Scribebam Lipsiae nundinis paschalibus A. R. S. MDCCCXXXIII.

INDEX LIBRORUM

- Adhortatio ad artes addiscendas. I. 1—39.
- De alimentorum facultatibus:
Liber 1. VI. 453—553.
2. — 554—659.
3. — 660—748.
- De probis pravisque alimentorum succis. VI. 749—815.
- De anatomicis administrationibus:
Liber 1. II. 215—279.
2. — 280—339.
3. — 340—414.
4. — 415—475.
5. — 476—531.
6. — 532—588.
7. — 589—650.
8. — 651—706.
9. — 707—731.
- An animal sit id, quod in utero est. XIX. 158—181.
- De cognoscendis curandisque animi morbis. V. 1—57.
- Quod animi mores corporis temperamenta sequantur. IV. 767—822.
- De cujuslibet animi peccatorum dignotione atque medela libellus. V. 58—103.
- De antidotis:
Liber 1. XIV. 1—105.
2. — 106—209.
- Ars medica. I. 305—412.
- De constitutione artis medicae ad Patrophilum liber. I. 224—304.
- An in arteriis sanguis contineatur. IV. 703—736.
- De atra bile. V. 104—148.
- De comate secundum Hippocratem liber. VII. 643—665.
- De optima corporis nostri constitutione. IV. 737—749.
- De crisis:
Liber 1. IX. 550—639.
2. — 640—701.
3. — 702—768.
- Definitiones medicae. XIX. 346—462.
- De diebus decretoriis:
Liber 1. IX. 769—840.
2. — 841—899.
3. — 900—941.
- De dignotione ex insomniis. VI. 832—835.
- De optima doctrina liber. I. 40—52.
- De elementis ex Hippocrate:
Liber 1. I. 413—491.
2. — 492—508.
- De naturalibus facultatibus:
Liber 1. II. 1—73.
2. — 74—142.
3. — 143—214.
- De substantia facultatum naturalium fragmentum. IV. 757—766.
- De fasciis liber. XVIII. A. 768—827.
- Ex Galeni commentariis de fasciis libellus. XVIII. A. 828—838.
- De febrium differentiis:
Liber 1. VII. 273—332.
2. — 333—405.
- De foetuum formatione libellus. IV. 652—702.
- De bono habitu liber. IV. 750—756.
- In Hippocratis librum de acutorum victu commentarius:
1. XV. 418—513.
2. — 514—625.
3. — 626—731.
4. — 732—919.
- In Hippocratis librum de alimento commentarius:
1. XV. 224—228.
2. — 229—250.
3. — 251—374.
4. — 375—417.
- In Hippocratis aphorismos commentarius:
1. XVII. B. 346—450.
2. — — 451—560.
3. — — 561—651.
4. — — 652—780.
5. — — 781—887.

6. XVIII. A. 1—100.

7. — — 101—195.

Adversus ea, quae Juliano in Hippocratis aphorismos enunciata sunt libellus. XVIII. A. 246—299.

In Hippocratis librum de articulis commentarius:

1. XVIII. A. 300—422.

2. — — 423—491.

3. — — 492—666.

4. — — 667—767.

In Hippocratis epidemiorum librum primum commentarius:

1. XVII. A. 1—83.

2. — — 84—202.

3. — — 203—302.

In librum secundum commentarius:

1. XVII. A. 303—312.

2. — — 313—383.

3. — — 384—462.

4. — — 463—467.

5. — — 468—479.

In librum tertium commentarius:

1. XVII. A. 480—575.

2. — — 576—645.

3. — — 646—792.

In librum sextum commentarius:

1. XVII. A. 793—895.

2. — — 896—1009.

3. XVII. B. 1—119.

4. — — 120—221.

5. — — 222—310.

6. — — 311—344.

In Hippocratis librum de fracturis commentarius:

1. XVIII. B. 318—417.

2. — — 418—531.

3. — — 532—628.

In Hippocratis librum de humoribus commentarius:

1. XVI. 1.—206.

2. — — 207—346.

3. — — 347—488.

Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio.

XIX. 62—157.

Hippocratis de natura hominis liber primus et Galeni in eum commentarius. XV. 1—173.

In Hippocratis librum de officina medici commentarius:

1. XVIII. B. 629—718.

2. — — 719—815.

3. — — 816—925.

In Hippocratis praedictionum librum primum commentarius:

1. XVI. 488—586.

2. — — 587—704.

3. — — 705—840.

In Hippocratis prognostica commentarius:

1. XVIII. B. 1—109.

2. — — 110—220.

3. — — 221—317.

In Hippocratis vel Polybi opus de salubri victus ratione privatorum commentarius. XV. 174—223.

De historia philosophica liber spurius. XIX. 222—345.

De humero iis modis prolapsis, quos Hippocrates non vidit.

XVIII. A. 346—422.

De humoribus liber.

XIX. 485—496.

Utrum medicinae sit an gymnasticae hygieine, ad Thrasybulum liber.

V. 806—898.

De inaequali intemperie liber.

VII. 733—752.

Introductio seu medicus.

XIV. 674—797.

De libris propriis liber.

XIX. 8—48.

De ordine librorum suorum ad Eugenianum.

XIX. 49—61.

De locis affectis:

Liber 1. VIII. 1—68.

2. — — 69—135.

3. — — 136—215.

4. — — 216—296.

5. — — 297—376.

6. — — 377—452.

Adversus Lycum libellus.

XVIII. A. 196—245.

De marcore liber. VII. 666—704.

De methodo medendi:

Liber 1. X. 1—77.

2. — — 78—156.

3. — — 157—231.

4. — — 232—304.

5. — — 305—383.

6. — — 384—455.

7. — — 456—529.

8. — — 530—598.

9. — — 599—660.

10. — — 661—733.

11. — — 734—809.

12. — — 810—873.

13. — — 874—944.

14. — — 945—1021.

Ad Glauconem de methodo medendi: Liber 1. XI. 1—70.

2. — — 71—146.

De compositione medicamentorum secundum locos:

Liber 1. XII. 378—497.

2. — — 498—598.

3. — — 599—695.

- Liber 4. XII. 696 — 803.
 5. — 804 — 893.
 6. — 894 — 1007.
 7. XIII. 1 — 115.
 8. — 116 — 227.
 9. — 228 — 320.
 10. — 321 — 361.
- De compositione medicamentorum per genera:
 Liber 1. XIII. 362 — 457.
 2. — 458 — 561.
 3. — 562 — 651.
 4. — 652 — 762.
 5. — 763 — 858.
 6. — 859 — 945.
 7. — 946 — 1058.
- De simplicium medicamentorum temperamentis et facultatibus:
 Liber 1. XI. 379 — 458.
 2. — 459 — 539.
 3. — 540 — 618.
 4. — 619 — 703.
 5. — 704 — 788.
 6. — 789 — 892.
 7. XII. 1 — 82.
 8. — 83 — 158.
 9. — 159 — 244.
 10. — 245 — 309.
 11. — 310 — 377.
- Quod optimus medicus sit quæ philosophus. I. 53 — 63.
- De melancholia ex Galeno, Rufo, Posidonio et Marcello, Sicamii Aetii libellus. XIX. 699 — 720.
- De totius morbi temporibus liber. VII. 440 — 462.
- De causis morborum liber. VII. 1 — 41.
- De morborum differentiis. VI. 836 — 880.
- De morborum temporibus liber. VII. 406 — 439.
- De musculorum dissectione ad tirones. XVIII. B. 926 — 1026.
- De motu musculorum:
 Liber 1. IV. 367 — 421.
 2. — 422 — 464.
- De nervorum dissectione. II. 831 — 856.
- De instrumento odoratus. II. 857 — 886.
- De ossibus ad tirones. II. 732 — 778.
- De parvæ pilæ exercitio. V. 899 — 910.
- De placitis Hippocratis et Platonis. Liber 1. V. 181 — 210.
 2. — 211 — 284.
 3. — 285 — 359.
- Liber 4. V. 360 — 427.
 5. — 428 — 504.
 6. — 505 — 585.
 7. — 586 — 647.
 8. — 648 — 719.
 9. — 720 — 805.
- De plenitudine liber. VII. 513 — 583.
- De ponderibus et mensuris doctrina. XIX. 748 — 781.
- De praeuotione libellus. XIX. 497 — 511.
- De praeuotione ad Posthumum. XIV. 599 — 673.
- Praesagitio omnino vera experitæ. XIX. 512 — 518.
- Prognostica de decubitu et mathematica scientia. XIX. 529 — 573.
- De ptisana. VI. 816 — 831.
- De pulsibus ad Antonium disciplinae studiosum ac philosophum. XIX. 629 — 642.
- De pulsibus libellus ad tirones. VIII. 453 — 492.
- De causis pulsuum:
 Liber 1. IX. 1 — 54.
 2. — 55 — 104.
 3. — 105 — 155.
 4. — 156 — 204.
- De differentia pulsuum:
 Liber 1. VIII. 493 — 565.
 2. — 566 — 635.
 3. — 636 — 694.
 4. — 695 — 765.
- De dignoscendis pulsibus:
 Liber 1. VIII. 766 — 822.
 2. — 823 — 877.
 3. — 878 — 916.
 4. — 917 — 961.
- De praesagitione ex pulsu:
 Liber 1. IX. 205 — 270.
 2. — 271 — 329.
 3. — 330 — 390.
 4. — 391 — 430.
- De usu pulsuum. V. 149 — 180.
- Synopsis librorum de pulsibus. IX. 431 — 549.
- Quod qualitates incorporeae sint. XIX. 463 — 484.
- De remediis parabilibus:
 Liber 1. XIV. 311 — 389.
 2. — 390 — 491.
 3. — 492 — 581.
- De affectuum renibus insidentium dignotione et curatione liber adscriptitius. XIX. 643 — 698.
- De causis respirationis liber. IV. 465 — 469.
- De difficultate respirationis:

- Liber 1. VII. 753 — 824. De tumoribus praeter naturam.
 2. — 825 — 887. VII. 705 — 732.
 3. — 888 — 960. De typis liber. VII. 463 — 474.
 De utilitate respirationis liber. Adversus eos, qui de typis scripserunt. VII. 475 — 512.
 IV. 470 — 511.
 De sanitate tuenda:
 Liber 1. VI. 1 — 80. De urinis compendium. XIX. 602 — 608.
 2. — 81 — 163. De urinis liber. XIX. 574 — 601.
 3. — 164 — 232. De urinis ex Hippocrate, Galeno et aliis quibusdam. XIX. 609 — 628.
 4. — 233 — 304.
 5. — 305 — 380.
 6. — 381 — 452.
 De optima Secta ad Thrasybulum liber. L. 106 — 223.
 De Sectis ad eos, qui introducuntur. L. 64 — 105.
 De semine:
 Liber 1. IV. 512 — 593.
 2. — 594 — 651.
 Quomodo morbum simulantem sint deprehendendi libellus. XIX. 1 — 7.
 De sophismatis seu captionibus penes dictionem. XIV. 582 — 598.
 De Succedaneis liber. XIX. 721 — 747.
 De symptomatum causis:
 Liber 1. VII. 85 — 146.
 2. — 147 — 204.
 3. — 205 — 272.
 De symptomatum differentiis liber. VII. 42 — 84.
 De temperamentis:
 Liber 1. I. 509 — 571.
 2. — 572 — 645.
 3. — 646 — 694.
 De theriaca ad Pamphiliandum. XIV. 295 — 310.
 De theriaca ad Pisonem liber. XIV. 210 — 294.
 De tremore, palpitatione, convulsione et rigore liber. VII. 584 — 642.
 De uteri dissectione. II. 887 — 908.
 De venaesectione. XIX. 519 — 528.
 De venaesectione adversus Erasistratum. XI. 147 — 378.
 De venarum arteriarumque dissectione. II. 779 — 830.
 De venereis. V. 911 — 914.
 De victus ratione in morbis acutis ex Hippocratis sententia liber. XIX. 182 — 221.

A character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612.

AB (*ἀπό*) praepositio a Zenone sophistica usurpata. V. 246.

ABAPTISTAE terebellae, quibus utimur in calvariae fracturis. X. 447.

ABARTICULATIO apud *Hippocratem* idem quod dearticulatio. XVIII. A. 304.

ABASCANTI, medicinam facientis Lugduni remedi. ad scorpiones. XIV. 177. colica. XIII. 278. Cletii potio ad tabescentes. XIII. 71.

ABDERITAE, apud eos multi fatui nati sunt. IV. 822. Heropyti casus. XVII. A. 772. Nicodemi casus. XVII. A. 775.

Abderitanae virginis casus. XVII. A. 768.

ABDOMEN, defin. X. 411 sq. XIV. 705. quomodo secandum. II. 512.

Abdominis in regiones divisio. XVII. B. 534. annulus describitur. XVIII. B. 995. inflammationes. XIV. 379. linea alba. XVIII. B. 993 sq. musculi quatuor. XVIII. B. 993. eorumque usus. XVIII. B. 997. musculorum dissectio. II. 504 sq. 513. 514 sq. m. obliquus externus. II. 507. obliquus internus. II. 508. musc. rectus. II. 508. transversus. II. 509 sq. musculi unde venas accipiant. II. 810. musculi extenduntur, ubi vox editur. V. 232. musc. non solum ad excrementorum egestionem, sed ad efflationes quoque et voces edendas faciunt. II. 584. 587. partes crassiores meliores censentur, macilentae autem pravae. XVI. 244.

ad **Abdominis** refrigerium. XIV. 379. sutura gastrorrhaphia vocatur. X. 411. quomodo perficiatur. X. 416. 418. vulnerum consideratio, eorumque cura. X. 412 sq. vulnerum deligatio. X. 419.

ABIES, acopon ex ea, praeparatio. VI. 286. usus. VI. 288. resina ad acopon. VI. 288. modice tum refrigerat, tum adstringit. XI. 873. XII. 114. semen quando pulcherrimum. VI. 287.

ABLUTIONES vid. *Cataclysmata*.

ABORTUS dicuntur foetus corruptiones, quae ad quadraginta usque dies

finnt. XVII. A. 445. in aliqua foemina erat salutaris. XVII. A. 345. quando indicetur prius aut alterius gemellorum. IV. 153. Attici eum *ἀμβλωιν*, *Hippocrates* *ἀποφθογόν* vocat. XVII. A. 799. quomodo fiat, ejusque causae. II. 183. causae variae. XVII. A. 438. XVII. A. 635. XVII. B. 838. 846. causa alimenti indigentia. XV. 366. causa alvi fluxus frequentior. XVII. B. 823. causa amphibaena, si mulier gravida transgressa fuerit. XIV. 243. causa decoctum florum Leucoji epotum. XII. 58. causa febris oborta. XVII. B. 851. causa incauta purgatio praegnantium. XVII. B. 652. 655. efficit eum Stachys. XII. 130. causa in *Stymargi* uxore diuturna seditio. XVII. A. 324. causa tenesmus, gravidae accidens. XVIII. A. 125. causa venaesectio. XVII. B. 821. evenit, si mammae gracilescent. IV. 178. expectandus, si mammae in gravidis extenuentur. VIII. 437. indicant eum mammae repente extenuatae. XVII. B. 527.

Abortientium mammae gracilescent. XVII. A. 307.

Abortum facile patiuntur praeter naturam tennes. XVII. B. 836. quando sit vere expectandus. XVI. 374. quilibet ex causa vere fit, si hiems australis et pluviosa, ver autem siccum et aequilenum fuerit. XVII. B. 585. quam coeli temperie adducatur. XVI. 440. provocantia remedia ambolica dicuntur. XVII. A. 799. an mulier fecerit ut cognoscatur, remedi. XIV. 480. ad **Abortum** impellens cataplasma. XIV. 480. ad prohibendum. XIV. 476 ff. ex **Abortu** febre ardente laborantis mulieris casus. XVII. A. 629. alius XVII. A. 634. **Abortus** uteri inflammationis causa. XVI. 180.

ad **Abrasa** optimum remedium emplastrum ex pipere album. XIII. 417. **Abrasis** utile empl. melinum *Menoeti*. XIII. 511.

ABROTONUM, non, ut *Pamphilus* putat, Romanis appellatur santonicum.

XI. 804. dñae ejus species sunt. XI. 804. herbae ejusdem facultates et vires medicae. XI. 798. anarum est. VI. 731. ex aceto mulso utile in peripneumonia. XV. 858. meatus purgat. XI. 745. cinis ejusdem omnibus ulceribus mordax est. XI. 806. absinthio substituitur. XIX. 726. pro sampsocho adhibetur. XIX. 742. substitui ei potest origanum. XIX. 723. ABRUPTA quae dicantur. XVIII. B. 888.

ABSCESSEERUNT, (quae) subligatione adducantur. XVIII. B. 786.

ABSCCESSUS (Abscessus singularum partium vide sub partibus, in quibus contingunt) definitio. VII. 715. XI. 115. significatio apud Hippocratem XVII. B. 110. defin. XVIII. B. 795. XIX. 442. ejus duplex genus est. X. 984. aut rectus est, aut obliquus XVIII. B. 797. corpora, quae saepe in iis reperiuntur. VII. 718. XI. 116. boni aut mali qui sint secundum Hippocratem, et per quae loca abscedant. XVII. A. 308. iis, qui trigesimum annum non attigerunt, magis et breviori tempore contingunt. XVIII. B. 274. 280. senioribus minus. XVIII. B. 277. quando exspectandi in iis, qui modo ex morbo surrexerunt. XVI. 285. raro fiunt iis, qui cum rigore febricitant. XVII. A. 852. metuendus, si quis, antequam in morbum incidat, aliqua corporis parte laborarit. XVI. 287. hieme magis contingunt. XVIII. B. 283. in iis contentorum differentiae. X. 984. in eo pulsum cum dolore sentimus. VIII. 75. in abscessu animadvertendum quo, unde et quamobrem. XVII. A. 927. in quosnam varios locos fiant. VII. 738 sq. tempora tria Hippocrates accipere videtur. XVI. 286. optimus, qui in ventrem fit. VII. 738. quinam optimi. XVIII. B. 216. quoniam meliores, quique pravi. XVI. 247. qui foras aperiuntur, leviores, quam qui intus. XVIII. B. 102. per effluxum qui fiunt, meliores, per decubitus pejores sunt. XVII. A. 217. in superioribus partibus cur ut plurimum sint difficiliiores. XVI. 284. qui in partes infra umbilicum decumbunt, bonos, qui supra, non bonos Hippocrates dicit. XVI. 285. in inferioribus corporis partibus meliores esse Hippocrates dicit. XVII. A. 924. in superioribus difficiliiores. XVII. A. 925. pravus,

qui sub peritonaeum. VII. 738. quando sit in pectoris pulmonisque morbis secundum Hippocratem exspectandus. XVII. A. 933. 934. 938.

Abscessus.

Causae. — Fiunt ex quorundam humorum aut spirituum vaporosorum abundantia. XI. 116. fiunt etiam ab humoribus colliqutione, animi affectionibus. XVI. 287. causa incoctorum humorum copia. XVII. A. 131. quando nam faciat dysenteria sedata. XV. 859. etiam tussis excitant. XVI. 286.

Prognosis. — Eruptio, praesertim in ventrem, stomachum aut thoracem vires frangit. XI. 49. in abscessus malos cruda se vertunt. XVI. 72. ruptura quo die contingat. IX. 890. multorum soboles tussis. XVII. A. 331. in articulis quando sit secundum Hippocratem exspectandus. XVII. A. 930sq. ad articulum aliquem quando sint in febre exspectandi XVIII. B. 272. 276. et quibusnam ii potissimum superveniant. XVIII. B. 274. ad articulum in longa febre salutariter affecto aegro. XVIII. B. 272. ad aures futuros criticos color faciei qualis secundum quosdam significat. XVI. 8. post aures quando sit secundum Hippocratem exspectandus. XVI. 833. circa aures quando in febris oriantur. XV. 812. post aures quibus fiunt, quales urinae sint vitiosae. XVI. 816. circa aures ex pulmonis morbis quibus fiunt, evadunt. IX. 756. circa aures pulmonum inflammationem judicant. XVI. 464. post aures indicant capitis dolores cum comate, surditate. XVI. 838. ad aures facti peripneumoniam tollunt. XVIII. B. 209. quomodo hi sint praevidendi. XVIII. B. 210. 214. post aures evacuant tussiculae. XVI. 837. circa aures fiunt in febris laboriosis. XVII. B. 765. post aures sanant ciceris. XI. 877. circa collum crisin constituunt in causo notho. XV. 758sq. in contextu, qui. XIX. 445. ad crura in peripneumonicis utiles. XVIII. B. 215. quid accadat, sin hi dispareant. XVIII. B. 218. in crure observati sunt ex usu cantharidum. XV. 913. secundum dentes Hippocrates commemorat in pestilenti constitutione. XVII. A. 677.

Diagnosis. (XI. 117.) Ad diaphragmatis regionem futurum qualis indicet urina. XIX. 610. infra diaphra-

gna ex urina dijudicandi. V. 142. sub diaphragmate expectandus, quando quis urinam mejat tenuem ac crudam tempore multo. IX. 758. in regionibus infra septum transversum quibusnam secundum *Hippocratem* sit expectandus. XVII. A. 536. quando in febribus a lassitudine sint expectandi. XVI. 486. expectandi in febribus continuis, non in intermittentibus. XVIII. B. 277. cur in febribus maxime ad articulos fiant, et maxillas. XVI. 282. ad inferiores partes quando sit in febribus expectandus. XVIII. B. 259. in febribus ad articulos quando sint expectandi. XVII. B. 697. 699. quandonam etiam in infernis partibus fiant in febribus. XVI. 283. ex febre hieme magis contingunt, tardius cessant et minus recurrunt. XVIII. B. 283. in febre, qui eam non solvunt, diurnitatem significant. XVII. B. 730. quando febres quartanas sequatur. XVII. B. 124. furentes mitigat cyzicenum *Herae*. XIII. 815. in infernis partibus talem fieri, calor pedum indicat. XVI. 283. abortum inter musc. transversos et obliquos *Galenus* ex colore cognovit. XVI. 451. in peripneumonia si dispareat, quid accidat. XVIII. B. 218. quum ventrem vexat, somnus noxius est. XVI. 165. malignus mortis causa in *Ceneone*. XVII. A. 322 sq. suppurantes rigoris causae. XVII. B. 58. criticos. XV. 605. critici quando in febribus expectandi. IX. 753. critici post aures futuri signa. XVI. 229. nonnunquam judicant morbos acutos. XV. 844 sq. judicant febres singultuosas. XV. 846. per abscessum judicatio quando praesagienda ex pulsu. IX. 429. judicat causum secundum *Hippocratem*; sed rarissime hoc fit. XV. 750. per abscessum quales ut plurimum judicentur morbi. XVIII. B. 160.

Cura. (XI. 117 sq.) Cura quomodo a cura sinuum differat. XVIII. B. 805. non sunt temere sanandi. XVII. B. 110. liberat urina multa, crassa et alba. XIX. 611. ne in scirrhum abeat, cura. XI. 122. prohibet emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. maturantia remedia XI. 118. 123. adiautum. XI. 812. aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum Ae-

gyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicesti*. XIII. 787. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. ad abscessus non omnes, verum ad mediocres in tenebris, mulieribus, pueris et senibus commendatur emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. medetur iis mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. in filio Pisonis theriaca sanavit. XIV. 219. calidis impositus, concoquere potest sanguis ursinus. XII. 262. cura eorum, qui in alto corporis consistunt. X. 985. ad abscessus in alto corporis obortos malagma *Lucii*. XIII. 969. ad abscessus circa genu emplastrum *Attalici* album. XIII. 423. abscessus in spatio intercostali cura chirurgica. XIV. 786. internos sine dolore discentiens emplastrum. XIII. 507. ad abscessus internos potio. XIII. 65. ad internos thespiana *Appollonii*. XIII. 67. internos dirumpit thlaspi semen epotum. XI. 886. ad abscessus in mammis isis. XIII. 774. ad abscessus occultos thespiana confectio. XIII. 99. ad abscessus particulares emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. abscessus in profundo sanat malagma e baccis lauri. XIII. 259. ad abscessus profundos malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Cura chirurgica. — Abscessus quomodo aperiendus. X. 886. XIV. 781. deligationis ratio in iis servanda. XVIII. A. 781. scarificationis usus, si cutis admodum sit intenta. XI. 119.

ABSINTHIUM. Species ejusdem tres distinguendae sunt. XI. 804. facultates et usus medicus. XI. 798 sq. 805. facultas duplex. X. 789. vires. VI. 426. ejus, et succi facultates medicae. XI. 844. amarum est. VI. 731. non solum amarum est, sed et adstringit. XI. 690. necat ascarides. X. 1021. adversissimum iis, qui humorem pituitosum in ventre habent. VI. 428. intus repurgare cur possit, extus non. XI. 744. gratum stomacho et amicum. XI. 801. ejusdem decoctum ad alvi fluxum. X. 572. portio cum melle dulcamarum saporem habet. XI. 586. cum aceto ad fungos venenatos. XIV. 140. in oleo coctum quibusnam utile et quibus non. X. 961. cum vino, castorio et ruta ad ixiā epotam. XIV. 140. snbsti-

tuitur ei abrotonum. XIX. 726. substitui potest amygdalis amaris. XIX. 724. pro polytricho eo uti potest. XIX. 740. *absinthii* pontici descriptio. X. 790. pontici facultates et usus. X. 789sq.

ABSTERGENTIA MEDICAMENTA. XIII. 499. aeris squama. XIII. 663. aerugo. XII. 218. alisma s. damasonium. XI. 861. amara. XI. 683. aphronitrum. XII. 213. arnoglossum (plantago). XI. 839. asparagus mycanthinus s. petraeus. XI. 841. vehementer astaphis agrestis. XI. 842. semen atriplicis. XI. 843. caries lignorum. XII. 118. chamaepitys. XII. 155. crethmon. XII. 44. radix dipsaci. XI. 864. ficus. VI. 571. bulbosativus. XI. 851. ciceris. VI. 533. gallium. XI. 856. helxine. XI. 874. lampsana. XII. 56. myrrha. XII. 127. pepones. VI. 564. populus alba. XII. 59. rhu. XI. 574. salsa amara. XI. 453. tamarix. XII. 80. vitis albae radix. XI. 826.

ABSTINENTIA, morbi (ex-) cura. XIV. 731.

ABURNIO *Valenti* praeparatum apon polyteles. XIII. 1027.

ACACIA. Ejusdem fructus et succi et totius plantae facultates. XI. 814. ad haemorrhagias utilitas. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. *Acaciae* succus pro hypocyistidis succo. XIX. 745. succus pro hypocyistide. XIX. 745. pro *acacia* adhibetur lentisci succus. XIX. 723.

ACACII compositio ad sanguinis rejectionem. XIII. 79.

ACADEMICI quamnam argumentationem in utramque partem vocent. I. 40.

ACALEPHE vid. *Urtica*.

ACANTHUS, foliorum et radice viris medicae. XI. 818. alii melamphyllum aut paederota vocant. XI. 818. siliqua substituitur spinae. XIX. 723. aegyptia, ejus facultates medicae. XI. 819. quidam arabicam vocant. XI. 819. albae, radice et seminis facultates medicae. XI. 819. radice vires medicae. XI. 818. semen pro lychnide. XIX. 735. semen, substitui ei potest lychnidis semen. XIX. 723.

in **ACCENTU** sophismata quae? XIV. 583.

ACCESSIO febris, confer. **FEBRIS**, **PAROXYSMUS**, **CIRCUITUS**. *Accessiones*

et constitutiones morbi ostendunt et anni tempora et circuituum invicem incrementa. IX. 560. in *accessionibus* abstinendum. VII. 426. per circuitus repetentibus nec cibos dare nec cogere oportet. XVI. 250. *accessionum* repetitiones. VII. 483.

ACCESSUS maris, vide **MARE**.

ACCIPITER in susino unguento coctus habetudini oculorum medetur. XIV. 242. *accipitres* feroces ossa dura et densa habent. III. 926. *accipitris* stercus ob nimiam acrimoniam inutile. XII. 305. *accipiter* fascia. XVIII. A. 777.

ACCLAVE scapulae acromion est. II. 766.

ACCRETIONIS motus qualis. XIX. 247.

ACERBUM, defin. XI. 453. ab austero intensione duntaxat diversum. XI. 452. vocatur, quod intense austereum est. X. 298. Graecis quid sit. XIII. 698. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. i. q. austereum. VI. 475. exolutum austereum est. XI. 647. magis adstringit quam austereum VIII. 114. terreum cum sit et frigidum, triplici ratione exolvitur. XI. 647. quomodo acquirat dulcedinem, austereum evadat, acescat, et in pinguedinem cum dulcedine abeat. XI. 647. *acerba* quomodo ab austeris diversa. VI. 595. injucunda sunt. VIII. 114. crassarum partium esse unde cognoscatur. XI. 639. nutrire nequeunt. XI. 670. et austera adstringere dicuntur. XI. 639. *acerba remedia* sunt: arbuti fructus. XI. 648. hedera. XII. 29. mespilum. XI. 876. phyllitis. XII. 152.

ACERBITAS a frigido vincente perficitur. XI. 655.

ACERUM emplastrum *Galenii*. XIII. 759.

ACESIS emplastrum. XIII. 442.

ACETABULA idem quod **COTYLEDONES**. — uteri secundum *Praxagoram* sunt oscula venarum ad uterum accedentium. II. 906. (vasorum orificia) mucore sunt plena in iis, quae bimestres aut trimestres abortiunt. IV. 233.

Acetabulum. XIX. 769. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quantum pendeat. XIX. 763. quot contineat cyathos. XIX. 760. habet sesquicyathum. XIX. 753. XIX. 774. quot uncias. XIX. 763. XIX. 776. italicum quantum pendeat. XIX. 766.

olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. *acetabulum* ossium, definitio. II. 736. *acetabula* pelvis. II. 772. cur non ibi sint posita, ubi tuber femoris. III. 213. veterinariorum. XIX. 772.

ACETUM non acidum tantum, sed et acris quidam sapor ei permixtus est. XI. 631. cum acrimonia est. XI. 667. adstringentem facultatem habere *Lycus* contendit, sed false. XVIII. A. 220. nec summe calidum nec summe frigidum est. XI. 421. quidam ita calidum dicunt, ut cauterio ipsum assimilarint. XI. 415. admixtam aliquam caliditatem habet. X. 701. undenam quibusdam obscurae caliditatis sensus oboriatur. XI. 426. frigidum quidem est, sed quandam etiam obtinet calorem. XI. 417. alii frigidum, alii calidum esse statuunt. XI. 413. argumentum, quod aliqui ejus caliditatis maximum putant. XI. 419. quidam e contrario nive. frigidius pronuntiant. XI. 420. non calefacere extremum, sed refrigerare videtur. XI. 416. cerato simplici admixtum, longe frigidius illud reddit. XI. 439. in *aceto*, quod faecis ad instar est, caloris est particeps, quod tenue, frigoris. XI. 414. qua ratione neutrum dici possit. XI. 422. similiter odoratum et gustum movet. XI. 697. corpora, quae contingit, siccant. X. 701. cur mox sitim angeat, mox sedet. XI. 437. tenuium partium, refrigeratorium et exsiccatorium est. XI. 428. tum, quod mordax sit, tenuium etiam partium sit et calidum, quemadmodum quidam statuunt. XI. 425. non modo tenuium partium est, sed etiam non mediocrem reprimendi vim obtinet. X. 799. in terram effusum, fervet. XVI. 661. — et uvae acerbae succus diversis viribus constant. XI. 657. succo acerbae uvae tenuius est. XI. 657. mulieribus cur magis quam viris adversetur. XV. 693. vini caliditatem perdidit et ex putredine aliam adeptum est. XI. 629. quidam vinum mortuum asserunt. XI. 413. ejus vires medicae. XII. 90. acor *picrocholis* magis, quam *melancholicis* conducit. XV. 692. quid in calidissimis et frigidissimis affectibus efficere queat. XI. 418. ardorem restinguit ab illita *thapsia* effectum. XI. 418. cum oleo rosaceo aurium inflammationi praesens est remedium. I. 91. utile in omnibus febribus ar-

dentibus. XI. 437. acerrimum cum muria ad hirudines devoratos. XIV. 143. ad lactis grumos. XIV. 142. iis, qui naturam sortiti sunt *melancholicam*, adversissimum. XI. 438. nervos laedit. XV. 694. cum *rosaceo* oculis inflammatis non convenit. X. 906. *picrocholis* utilissimum. XI. 438. calidum ad sanguinem taurinum potum. XIV. 143. ad scirrhus discutiendos, praesertim tendinum et ligamentorum. X. 958. ex aqua ad sitim ex caliditate ortam. XVI. 173. ad stomachi resupinitatem quando utile. XIII. 141. glutinosos succos dissecat et contra *thapsiam* adhibetur. XVII. B. 336.

ACETUM mulsum vid. OXYMEL. scillitici confectio. XIV. 567. vires. XIV. 568. scilliticum prodest in orthopnoea et asthmate. XIII. 111. scilliticum ad hysteriam. XIII. 320. scilliticum urinam movet. XI. 749.

ACHARISTUM remedium ad epiphoras. XII. 749.

ACHATES pro onychite. XIX. 734. pro eo sardonys. XIX. 735.

ACHERDUS frutex sylvestris. V. 619. *Acherdi* fructus parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621.

ACHILLAE pasillus. XIII. 834.

ACHILLEA sideritis, ejus vires. XII. 121.

ACHILLES heros. V. 15. absolute bonae habitudinis erat. IV. 751. et absolute formosus. IV. 752. *Ajace* major. VIII. 843. *Achillis* compunctoris anodynum. XIII. 90. tendo ossi calcis inseritur. XVIII. B. 448. 451. tendo unde originem habeat. XVIII. B. 448. 451. tendo, ubi inflammatur, nervorum distentionem gignit. XVIII. B. 449.

ACHILIS, definitio. XIV. 774. XVI. 609. haud raro in febribus accidit. XVI. 609.

ACHORES CAPITIS, quid sint, et unde proprio nomine insigniantur. XII. 463 sq. qualis sit morbus. XIV. 397. e genere sunt tumorum praeter naturam. XV. 348. manantia cutis capitis ulcera sunt. XIV. 323. parvum est in cute capitis ulcus. VII. 728. *Causae*. XII. 464. pituitae salsae et nitrosae soboles sunt. VII. 728. ortum ab excrementoso humore ducunt. XIV. 323. causa humorum fluxus. VII. 22.

Medendi methodus. XII. 464.

Remedia ad eos facientia. XIV. 397. remedia parabilia. XIV. 323. quae Apollonius in primo facile parabilem ad eos praescripserit. XII. 475. iisdem medendi methodus Archigenis. XII. 468—470. eorundem remedium Galeni examen criticum. 470. balanus myristica. XI. 846. medicamenta, à Cleopatra in libro de ornatu descripta. XII. 492. quae Crito scripserit. XII. 483. et quidem, ad achores recentes medicamenta. XII. 484. — quando circumtusa cutis est; et ob id molestiae exoriuntur. XII. 485. — ubi affectio inveterata est. XII. 486. quando haec remedia recensita dolorem inferunt. XII. 487. in declinatione affectus. XII. 489. — *Democratia* compositio ad achores humidos et inveteratos. XII. 486. aliud diasmyrnum vocatum. XII. 489. emplastrum Pambilion. XIII. 447. compositio pinguis. XIII. 310. *Galeni* medendi ratio. XII. 471 sq. Leuce emplastrum album. XII. 483. sanantur radice Lili quidem, sed addenda sunt alia medicamenta. XII. 46. decoctum lupini. XI. 885. Melinum *Hygieni*. XII. 488. Melinum *Leuci* emplastrum, quod omnem fluxum resiccat. XII. 488. Smegma compositum. XII. 489. quae *Soranus* tum in quarto de medicina, tum in unico medendi libro, quem monobibulum inscripsit, medicamenta tradidit. XII. 493—495. Thebaei emplastrum. XII. 489. urina humana. XII. 285. methodus medendi si quando inflammati simul et dolentes sunt. XII. 467. discutiendi modi. XVII. A. 902.

ACHRADES pyra sylvestria sunt. XI. 834.

ACIA (ρομή) quid sit. XVIII. B. 741.

ACIDA, definitio. XI. 453. fermentandi vim obtinent. XI. 453. simul et dulcia tenuiora quidem sunt, quam acerbiora, sed refrigerant. XI. 670. linguam mordicant. XI. 678. tenuium partium esse unde cognoscatur. XI. 639. succos crassos incidunt. VI. 596. nutrire nequeunt. XI. 670.

ACIDITAS num a calore oriatur. XI. 661. a calore mutante generatur. XI. 666. in saporibus unde nascatur. XI. 665.

ACIDUM, definitio secundum *Plato-*

nem. XI. 447. imperfectius et frigidius esse unde colligatur. XI. 657. quod tantum est, refrigerat. XI. 631. ructantibus betonica auxilio est. XII. 24. tenue et frigidum est. XI. 785. terrae inest. XV. 79.

ACIEM oculorum, ab humorum crassitie obtusam, emendat succus Libanotidum. XII. 61.

ACINI semina sunt uvae, vitis fructus. VI. 556. *acinis* multum ardoris ex solari calore inest. XI. 654. *acinos* non concoquit ventriculus. VIII. 36.

ACME quid Graecis sit. Vid. *Morborum* stadia.

ACONITUM, ejus facultates. XI. 820. septicum est. XI. 756. substituenda remedia. XIX. 724. venenum est. XVII. B. 337. ad *aconitum* antidota. XIV. 139. lac. XII. 269. theriaca galene dicta. XIV. 33.

ACONTIAS serpens morsu interimit. XIV. 234.

ACOPA et *ACOPON* quatenam vocentur remedia. XIII. 1005. remedia qualia sint. XIII. 1007 sq. quondam medicamentorum facultatem, postea consistentiam significavit, indeque ortae differentiae. XIII. 1006. apud veteres omnia consistentiae liquidae erant. XIII. 1007. ex abiete, praeparatio. VI. 286. usus. VI. 288. quod ex abietis semine componitur, usus ad lassitudines et cutis densitatem. VI. 221. quae *Andromachus* scripserit. XIII. 1032. ut *Antimachus*. XIII. 1034. ut *Aphrodas*. XIII. 1035. ex collectaneis *Aphrodisaei*. XIII. 1013. compositum *Aquillae Secundillae*. XIII. 1031. *Ascuntianum* inscriptum. XIII. 1015. *Asphalarthesii*. XIII. 1035. barbaricum ex euphorbio. XIII. 1035. *Bassi*, quo ipse usus est, quum nervorum resolutione tentaretur. XIII. 1017. quo *Bassus* usus est, longo tempore paralysi infestatus. XIII. 1018. *Bassi* Stoici. XIII. 1033. bonum. XIII. 1032. calefaciens, ut *Castus* ad diuturnos affectus et convulsiones. XIII. 1037. ex castoreo. XIII. 1018. chloracopon, h. e. acopon viride. XIII. 1016. *Flavii Clementis*, quo homines toto corpore distorti a podagra chiragraque adeo convalescunt, ut citra noxam obambulant. XIII. 1026. ad coxarum dolores. XIII. 1047. a *Democrate* scripta. XIII. 1047. *diaphrynon* i. e. ex rubetis ranis, quo

usus vir Xysticus, i. e. jaculator. XIII. 1023. ad diurnos affectus. XIII. 1016. foetidum. XIII. 1014. XIII. 1034. *Glyti* ut *Philoxenus* graminaticus. XIII. 1036. *Haliei*. XIII. 1025. aliud 1026. quae scripsit *Heras*. XIII. 1045. ad vehementes lassitudinum affectus et nervorum contractiones. XIII. 1015. ad lassitudinum molestias *Themisonis*. XIII. 1009. *Lexopyretion* h. e. febrem sistens. XIII. 1013. bonum est malagma *Lucii* irino, vel cyprino vel laurino solutum. XIII. 999. quod ex melle inscribitur. XIII. 1012. quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. *metasyncriticum*. XIII. 1029. Neapolitae. XIII. 1020. Neapolitae, quod *Agrippae* compositum fuit. XIII. 1030. ad omnem nervorum ex consensu dolorem. XIII. 1014. *Domitio Nigrino* compositum. XIII. 1021. *Orionis pectoris* bonum. XIII. 1038. *Orphito* compositum, quo usus thoracis affectu molesto et jam inveterato liberatus est. XIII. 1030. parabile passis. XIII. 1052. ad paralyticos. XIII. 1045. a *Philothe* acceptum. XIII. 1034. *Pompeji Sabini*, *polyteles* i. e. pretiosum inscriptum. XIII. 1027. ex populo. XIII. 1022. *Quadrati*. XIII. 1034. ex *sampsucho*. XIII. 1034. *tetramyron* i. e. ex quatuor unguentis confectum. XIII. 1013. *viridacopon*. XIII. 1050. viride ut *Clemens Sertorius* XIII. 1037. viride ad ischiadas et nervorum resolutionem. XIII. 1046. viride *Haliei*. XIII. 1032.

ACORUS, radices vires et usus medicus. XI. 819 sq. radix ad gangraenam. XI. 138. urinam ducit. XI. 747. XIX. 695. in hysteria. XVI. 181. substituitur ei *Asari* radix. XIX. 724. amomo substitui potest. XIX. 725. pro lilio. XIX. 733.

ACRIA, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 447. quatenam. XI. 680. eorum ut ciborum usus. XI. 680. medicamenta quatenam. XII. 160. eorum vires generales. XII. 161. quomodo ab amaris differant. XI. 685. acrium et amarorum med. discrimen. XIII. 769. calidiora sunt, quam amara. XI. 670. *acrium* facultates. XI. 684. omnia calida sunt. XI. 682. omnia calefaciunt. XV. 457. exacte calida sunt. XI. 684. ignea sunt. XI. 785. aquam, in qua coquantur, acrem efficiunt. VI.

732. exiguum alimentum praebent, soluta acrimonia. VI. 591. corpus parcius nutriunt. VI. 651. non linguam solum mordicant, sed et reliquam carnem. XI. 679. succos crassos incidunt. VI. 596. et odoratum movent. XI. 697. in casu adhibere *Hippocrates* interdicit. XV. 747. *acrium* medicamentorum in morbis oculorum usus. XII. 700.

ACRIMONIA humorum partes exasperantur. VII. 33. ad excretionem stimulat. XVI. 50. tenuis et calidi humoris causa lassitudinis ulcerosae. VI. 237. ejus motus. VI. 239. vini est cum calore manifesto. XIV. 14. *acrimoniae* succorum causae. VI. 243 sq. cura. VI. 245. (confer *Succi*.)

ACRISIAE duplex significatio apud *Hippocratem*. XVII. A. 144.

ACROCHIRISMI brachiorum et manuum sunt exercitia. VI. 146.

ACROCHORDONES, definitio. XIX. 444. quidam ore sanabat. X. 1011. detrahit batrachium. XI. 849. caules *Chamaesyces* teneriores ut cataplasma admoti, quique ex eis profuit liquor, auferunt. XII. 155. ad *acrochordonas* lacertarum caput. XII. 334. stercore ovillum. XII. 302. fugant *Tithymalli*. XII. 142. cura chirurgica. XIV. 791.

ACROMION scapulae. II. 766. os cartilagosum est. XVIII. A. 400. ejus utilitas. IV. 122. est ligamentum juguli cum lato scapularum osse. XVIII. A. 398. avulsio quibus signis se prodatur. XVIII. A. 398. avulsio quomodo curetur. XVIII. A. 399. avulsum vi comprimimus et cogimus. XVIII. B. 794. avulsionem ipse *Galenus* passus est. XVIII. A. 401 sq.

ACRON *Agrigentinus* sectae empiricae auctor dicitur. XIV. 683.

ACTARUM mel, atticum est. XIV. 82.

ACTIO, definitio. II. 7. VII. 46. motus est activus. IV. 347. X. 45. 87. est motus agentis. VII. 44. agentis ad rem patientem motus est. VII. 525. motus est efficiens. V. 506. motus est naturalis. V. 507. omnis duplicis generis est. I. 235. quibusnam tum partibus organicis tum simplicibus compleatur. I. 235. quid *Galeno* sit. II. 7. cuique parti propria. II. 14. *actionis* causa est facultas. II. 9. multi calido et frigido eam tribuunt. II. 8. partis quomodo

ab ejus usu differat. IV. 346. laesa locum affectum denotat. VIII. 44 sq.

Actiones veteres motus activos vocant. X. 89. animales et naturales sunt. VII. 55. animalium differentiae. VII. 55. animales interperies frigida torpidas reddit. VIII. 161. animales negligunt insani. VII. 790. nonnunquam et motus dicuntur. V. 511. laesas spectantia symptomata, eorumque causae. VII. 231. laesiones, symptomata inde oriunda. VII. 55. principes quae? I. 322. voluntariae quae. VII. 585.

Actionem quidam calido et frigido tribuunt, ut *Aristoteles*, et siccum et humidum iis subjiciunt. II. 8.

Actionum imbecillitas, sine vasorum evacuatione, malum. XVI. 597. noxa locum affectum ostendit. XVI. 116. perfectio corporis bonum absolutissimum est. V. 832. robur, definitio. V. 832. sensilium integritas et vitium signum temperamenti praebet. I. 319. vigor facultatis robur efficit. VII. 545.

ACTIS i. q. SAMEUCUS. XI. 820.

ACU (ab) vulnera quid exigant in curatione. X. 386 sq.

ACUFORMIS processus vid. STYLOIDES. II. 745.

ACULEOS educit malagma *Andreae*. XIII. 343. et stipites ex alto extrahere fertur cannae radix. XII. 7. extrahit emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. educit emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. isis viridis. XIII. 794.

ACVLI glandibus magis sunt acerbae. VI. 779. confer ILICIS glandes.

ADAMANTIUS commemoratur. XIX. 755.

ADAMAS in halitum solvi nequit. X. 657.

ADAPERTIO meatuum interdum prodest, interdum nocet. XVI. 192.

ADARCE vel *Adarclon*, ejus vires et usus medicus. XII. 370.

Ἀδάσσοθα quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ADEN, definitio. XIX. 443. confer. GLANDULA.

Ἀδνείος quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

ADEPS (adipes variorum animalium vid. sub animalibus, unde sumuntur) similis pars est. XV. 8. humidis-

lima. I. 599. mitigans est. XI. 495. non dolet. I. 249. sensus expers. VII. 531. cerebro humidior est. I. 570: circa jecur, arterias, venas, cor etc. cur non exoriatur. I. 570. pauci nutrimenti est. VI. 679. coctorum ciborum secundum *Sabinum* alimentum est nostrae naturae. XVII. A. 745. non eandem facultatem obtinet, sed pro animalis temperatura differt. XIII. 949. ex habitus frigiditate semper gignitur. I. 607. itemque ex humiditate. I. 610. ejus vires et usus. XII. 323. quomodo differat a sevo. XII. 324. inveteratae facultates. XII. 328. vetus discutit. XIII. 696. vetustate acrior et siccior evadit. XI. 738. omnium agrestium animalium acrior est et siccior, quam domesticorum. XI. 734.

Adipis colliquationis indicium urina pinguis est. XVIII. A. 135. *adipis* totius corporis colliquationem indicat urina elaeochroa. XIX. 588. *adipem* minuunt exercitationes. XVII. B. 8. *adipes* emolliunt. XI. 105. *adipes* sibi invicem substituuntur. XIX. 743.

ADHAESIO alimenti, agglutinatio ejus est. VII. 256.

ADIANTUM. Facultates ejus medicae. XI. 812. aquas vitiat. XVI. 363. quidam *Polytrichum* vocant. XIV. 503.

Adianti decoctum lapides conterit. XIX. 694.

ADIAPNEUSTIA. X. 769.

ADIPOSI quali victu uti debeant. XVII. B. 12. fiunt temperamento humido et frigido praediti. I. 626.

ADIPOSITATIS causae. I. 606.

ADIPSUM; i. e. sitim extinguens *Asclepiadis* remedium. XIII. 145.

ADOLESCENS vulnere in alterum anteriorem cerebri ventriculum accepto superstes mansit. III. 664. *Adolescentis*, in quo implicatio tertianae febris cum quotidiana continua erat, historia. VII. 355. cura, qui ex refrigeratis spiritus instrumentis tussim sibi conciliaverat, et sanguinem respuebat. X. 371. historia, qui in primo articulo medii digiti dextrae manus tendinem ex contusione putrescentem habebat. XIII. 574. cura, 377. historia, qui in pancratio digiti indicem morsus erat, et tam male se habuit ex usu emplastri albi ex pipere, ut in periculo esset, ne pars tota morsu putresceret. XIII. 418. casus cum febre proluvem rubicundam non

paucam secernens. XVI. 623. in mendacium foro decumbentis, et febre ardente correpti casus. XVII. A. 614. phrenitici casus. XVII. A. 790. *adolescentes* cur sint calidi. XVII. A. 54. alimenta sumunt, ut incrementum capiant. XV. 396. in iis sanguis exuberat. XIX. 374. copiose sanguinem generant, et quali cum effectu. XIX. 489. genuinae eorum partes magis sunt humidae. XI. 396. eorum aetas in optimo temperamento consistit. XV. 187. pituitosi cur facile tenesmo corripiantur. XVII. A. 350. *adolescentibus* familiares morbi. V. 695.

ADOLESCENTIA. Definitio. XIX. 374. est ab anno decimo octavo usque ad vigesimum quintum. XVII. B. 794. *adolescentiae* temperamentum quale. XIX. 374. calida et humida est. XIX. 489. calida est et sanguinis copiosi. IV. 810. temperies in ea optima est. VI. 387. ad omnem voluntate susceptam actionem est aptissima. IV. 26. quibus caro humidissima, iis senilis aetas impense sicca. VI. 396.

ADRASTAE lex. III. 466.

ADRIANUM vinum vid. *Vinum adrianum*.

ADRIANUS imperator stilum in cuiusdam famuli oculum iracundia ductus intrusit. V. 17.

ADSCENSUS in febribus intermitt. VII. 421. *adscensum* morborum quidam incrementum vocant. VII. 411.

ADSPPECTUS morbi futuri nota. XVI. 224. quomodo se habeat in phrenitide et tabe. XVI. 553.

ADSTRICITIO, ejus ex methodicorum mente definitio. I. 80. cura ibid. ex mente Methodicorum definitio. I. 182. natura ejusdem quae. XI. 595. est meatuum cutis vitium, quo transmitti supervacua prohibentur. VI. 218. differentiae ejusdem. VI. 848. non omnis vocari potest corporis aut densatio aut retentio. I. 177. in glutinantibus substantiis est. XI. 851. *astrictiones* calorem animale m agent. VII. 5.

Adstringendi vim habet frictio dura. VI. 93.

ADSTRINGENS quod appellatur, acerbis et austeri commune genus est. VI. 475. a veteribus austerum vocatur. XI. 448. terrestre et frigidum est. XI. 785.

ADSTRINGENTIA *medicamenta* quae-

nam (conf. *Medicamenta adstringentia*.) XII. 160. eorum vires generales. XII. 161. XIII. 698. differentiae sunt austerum et acerbum. VI. 778. non semper, ut volunt Methodici, ab initio statim morborum in usum sunt vocanda. I. 218. quidam calida dicunt. XI. 412. in quibusdam alvum deficiunt. VI. 411. num alvum subducant, quemadmodum quidam putaverunt. VI. 598. retinent excrementorum dejectiones per alvum. X. 547. cohibent alvi dejectionem. VI. 596. eorum usus in morbis oculorum. XII. 701. scirrhus procreare solent. XIII. 993. faciunt ad ventriculi oris et hepatis inflammationes. XIII. 117. in quibusnam ventriculi et abdominis morbis sint utilia. XIII. 132. valent ad ventriculi resupinitatem, quae non ex humiditate fit. XIII. 141. ventriculi os roborant. VI. 411.

Adstringentia remedia singula. *adstringit* absinthium. XI. 844. aeris squama. XI. 576. 641. XII. 223. XIII. 568. aerugo. XII. 218. aes ustum. X. 927. aloë. XI. 822. alumen. XIII. 661. amomum. XI. 828. aphace. XI. 843. aspalathus. XI. 840. astaphis uva. XI. 842. radices astragali. XI. 841. atramentum sutorum. XI. 591. balanus myrepsica. XI. 845. cortex balani myristicae. XI. 846. balaustum. XI. 847. nonnihil bardana. XI. 837. brassica. XI. 575. britanicae herbae folia. XI. 854. nonnihil bromus. XI. 855. caries lignorum. XII. 118. caseus. XV. 873. chalcanthus. X. 926. XI. 641. cinis lignorum. XII. 138. crocus. XII. 48. capressi resina. XII. 52. cynosbatus. XII. 52. paululum dracontium. XI. 864. elatine. XI. 873. ephemerum. XI. 879. eupatorium. XI. 879. vehementius quam quercus fagus et ilex. XI. 866. galla. XI. 591. 632. gallinae jus. XII. 361. gingidium. XI. 856. cum quadam insuavitate glaucium. XI. 857. leviter glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. folia gnaphalii. XI. 861. hemionitis. XI. 884. cum amarore hipperis. XI. 889. moderate ladanum. XII. 28. lapathi semen. XII. 56. mori fructus immaturi. XII. 78. nonnihil cortex radicis lauri. XI. 863. lysimachios. XII. 64. macer. XII. 66. manna. X. 322. mastiche. XII. 68. malum granatum. XI. 441. invalide muscus. XI. 855. myrtus.

XII. 81. myrti fructus. VI. 592. nardus. X. 573. oleae rami. XI. 868. paullulum oleum amygdalinum. XI. 871. hispanum. X. 790. X. 822. histricum. X. 791. 822. lentiscinum. XI. 871. ex oliva immatura. X. 822. oleum myrthinum et sesaminum. XI. 870 sq. oleum omotribes et omphacinum. XI. 498. 868. olostium. XII. 88. cum quadam dulcedine paeoniae radix. XI. 859. paliuri folia. XII. 93. Polygonum. XII. 104. potamogeton. XII. 107. puniceorum cortex. VI. 603. purpura tyria. X. 573. quercus partes omnes aliae plus aliae minus. XI. 865. rheum. XII. 112. rhu. XI. 574. rosae parum. XI. 591. sal. XI. 694. flores salicis. XI. 891. leviter salvia. XI. 873. schoeni flos. XII. 136. solanum. XII. 145. stoebe. XII. 130. uvae semina. XI. 856. *vinis varia vid. Vina.*

ADULTI quinam succos crudeos accumulunt. XV. 239.

ADURENTIA remedia, eorum usus. XIV. 765. *adurentium* materia. XIV. 766. (confer *Chalcitis*, Lixivium, Misy, Sori.)

ADUSTIONES (ad) hiemis inunctio. XIV. 557. confer *Ambustio*.

AEGILOPS frequens in hordeis reperitur quando. VI. 561 sq. ejus facultates medicae. XI. 815.

AEGILOPS morbus, definitio. XIV. 772. qualis sit oculi morbus. XII. 820. XIV. 414. curandi ratio. XII. 820. XIV. 414. *Archigenis* ad aegilops medicamenta. XII. 821. Asclepiadis. XII. 822.

ad *Aegilops* remedia. par. XIV. 497. XIV. 558. cura chirurgica. XIV. 785. *aegilops* sanat aegilops. XI. 815. sanat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. ad *aegilops* compositio. XII. 742. diasmyrnion Synerotis. XII. 774. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. *Herae* remedium. XII. 819. Lanponis remedium. XII. 682. Menelai remedium. XIV. 173. nocum oleum. XII. 14. panacea *Herae*. XIII. 767.

AEGIMIUS. VI. 159. Heliensis in libro de palpitationibus quemvis motum arteriarum pulsum vocat. VIII. 498. in libro de palpitationibus pulsum vocat palpitationem. VIII. 716. (disceptatur, an liber ille sit genuinus. VIII. 752.)

AEGIRUS, vid. *POPULUS nigra*.

AEGRITUDO, definitio. XIX. 387. quae ab interno vitio oritur, duplicem causam habet. VI. 407.

AEGROTARE assidue quatenus causae efficiant. VI. 407.

AEGROTUS et AEGROTI. *Aegrotus* qui dicatur. X. 41. *aegroti* etiam infirmi et laborantes dicuntur. X. 91. a balneo venientis cura. XV. 715. *aegrotus* quid facere debeat, ut cura recte procedat. XV. 314. superfuturum sint, an morituri, quibusnam signis hoc cognoscatur. XVIII. B. 295—297. cum medico morbo oblectari oportet. XVII. A. 150. situs ejusdem ut signum. XVIII. B. 55. quatenus in iis dicatur urina optima. XIX. 616. robur aut imbecillitas scopi sunt victus. XV. 606. pisces hisce molli carne praediti conducunt. VI. 726. cibi et potus grati num sint iis exhibendi. XVII. B. 135. ad omnia obediens esse debet. XVII. B. 137. examen cum aegro quomodo sit instituendum. XVII. A. 995 sq. responsiones aegrorum, utpote ad morbi cognitionem valentes, bene sunt considerandae. XVII. A. 995 sq. vires num ad curam quidquam conferant, nec ne. X. 629. notae, quae sanitatem et quae mortem significant. I. 364.

AEGYPTIA *Andromachi* ad vulnera cruenta. XIII. 643. fusca *Andromachi*. XIII. 890. compositio ad inveteratos aurium affectus, vel connatos. XII. 639. compositio ad callos, leucomata et pelliculas. XII. 737.

AEGYPTIAE SPINAE fructus confert ad vulvae inflammationem. I. 91. fructus modice siccant. X. 199.

AEGYPTII graciles dicuntur et aridi. XI. 514. nigros, difficiles incrementi, siccos, crispas et fragiles pilos habent. I. 618. apud *Aegyptios* medicinae status teste *Homero*. XIV. 675.

AEGYPTIUM. XIII. 883. 919. 922. *Andromachi*. XIII. 643. *Philoxeni*. XIII. 645. *Aegyptium unguentum* etiam *Mendesium*, aut *Megaleum* vocatur, a *Megalo*, qui illud composuit. XII. 570.

AEGYPTUS calidior et siccior. XVII. B. 597. superior tibi convenit. XIV. 745. aestate relaxatur. XIX. 301. paludum aquae salubres sunt. XVI. 363. *Aegyptum* habitantes duos cor-

porum habitus et siccos sortiti sunt. XIII. 662. in *Aegypto* quomodo aqua refrigeretur. XVII. B. 155. 182. in *Aegypto* etiam vina aquosa crescunt. XV. 649.

AEIZOON vid. **SEMPERVIVUM**.

AELIANUS de musculorum dissectione scripsit, in compendio anatomico, a patre conscripto. XVIII. B. 926.

AELII psoricum remedium. XII. 730. (confer *Galli Aellii* remedia.) Talii emplastrum. XIII. 885.

AELURI stercore succedit ichneumonis stercore. XIX. 733.

AENEAS quae per experientiam pituitam detrahentia tradiderit. XII. 589.

In **AENO** legumina et ervum comedentes cruribus imbecilli et genu dolentes evadebant. XVII. B. 168.

Aequinoctium et **Aequinoctia**. *Aequinoctia* duo sunt, alterum vere, alterum autumnno. XVII. A. 15. in plagis omnibus uno tempore fiunt. XVII. A. 16. *aequinoctium* veris principium ducitur. XVI. 384. XVI. 433. *autumnale* quando sit. XVII. A. 21. circa *aequinoctium* autumnale africanus fiat. XVI. 409. *vernale* veris initium. XVII. A. 17. XVII. B. 599. quo fiat mense Macedonum. XVII. A. 21.

Aequivoca quae dicantur. XVIII. B. 870. in *aequivocatione* sophismata quae. XIV. 583.

AER non est ex atomis compositus sed continuus. XIX. 312. quomodo fiat. XV. 31. quomodo generetur ex aqua aut igne. XV. 28. cur a quibusdam elementum dicatur. I. 443. *Anaximenes* et *Diogenes* Apolloniata elementum duxerunt eum. XIX. 243. *Aristoteles* enim calidum, Stoici frigidum dicunt. XI. 510. secundum *Platonem* figuram octonorum sessuum habet. V. 668. ex octaëdra factum putat Pythagoras. XIX. 266. quale coelum dicatur a Graecis. XVII. B. 185 sq. accensus flamma est. XI. 406. XI. 626. nos ambiens prius haud laedit, quam ad immoderatum calorem frigusque fuerit immutatus. VII. 744. ambiens qua ratione sit morbosa causa. X. 647. et quam materia sanans. X. 648. ambientis malitia spiritum alterat. X. 840. ambientis temperatura in febr. cont. symptomatis loco habenda est. XI. 44. nos ambiens morborum causa. XVI. 358. aquilonio respondet spiri-

tus naturalis in corpore. XI. 111. *aërem* attrahunt arteriae cutis. II. 204. austrino respondet spiritus flatulentus. XI. 111. continuus est, totusque unus, nihil vacui in se continens. XI. 423. aut nullus aut parum ad cor accedit. IV. 725. actu calidus est, medicinae potentia. XI. 529. quem sol tangit, calidior et tenuior est. XVI. 359. si vel nimis calidus sit, vel frigidus, nocet humoribus crudis laborantibus. X. 828. calidiori quoad recalefaciendi facultatem, respondet pyrethrum, napy, piper. XI. 528. calidioris circa cauis ortum in corpus nostrum effectus. VII. 289. calidiorum quomodo in morbis refrigeremus. X. 696 sq. conditio in curandis febribus hecticis qualis esse debeat. X. 698. constitutio a vento flante pendet. XVI. 444. constitutio humidior ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23. constitutio et pulsum et respirationem afficit. VII. 771. constitutio ex morbis in posterum praesagire licet. XVI. 435. constitutionis aquilonariae in corpus effectus. XVI. 449. corpus est undique sibi continuum. VIII. 673. in nostrum corpus influxus. XVI. 442. in corpus effectus. XVII. A. 31 sq. quomodo nos laedat. VI. 10. frigidus cutim densat. X. 698. frigidus inspiratus quid efficiat. XVII. A. 949. frigidioris respiratio in febribus situm prohibet. XVII. B. 104. frigidus refrigerat. IX. 225. *aërem* esse hominem quidam dicunt. XV. 27. esse hominem *Anaximenes* statuit. XV. 25. *aër* hominis elementum. XIV. 696. in hortis cur sit vitandus. XVI. 360. humiditas et frigiditas ejus transpirationem cohibet. X. 626. humor ei inest. XV. 51. in *aëre* plana immobilitas et stabilitas nunquam est. XVII. A. 651. lunae in enim effectus. IX. 908 sq. *aër* non unica causa morborum communium. XV. 119. *aër* frequentissima morborum causa. XVII. A. 2 sq. mutationes quoniam sint periculosae. XVI. 312. nubilosus ubi est, qualis humor abundet. XVII. A. 43. cum oculo eandem habet rationem, quam cerebrum cum nervo. V. 625. optimus qui. VI. 57. XVI. 358. pejor est, qui in urbe, quam qui in rura habetur. XVI. 360. qui vitium ex cloacis magnam urbem expurgantibus contraxit, morborum causa.

XVI. 359. pravus est, qui ab aliqua corruptela aut fimo inquinatur. XVI. 359. pravus, qui propter vicinum stagnum aut fluven' nebulosus est. XVI. 359. pravum omnes aetates vitare debent. XVI. 359. si maxime purus est, a coloribus alteratur. V. 637. accurrite purus quinam dicatur. XVI. 358. puri ruralis in homines effectus. XVI. 360. respirationis principium. IV. 466. num in respiratione in mediam thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experiendum. II. 698 sq. inspiratus num a corde attrahatur. IV. 473 sq. inspirati mutatio in pulmonibus, corde et arteriis. III. 541. inspiratione eum in corpus non ingredi, nec expiratione egredi putabat quidam. XV. 69. alias sanitatis alias morborum causa. X. 737. num inania spatia contineat. XVII. B. 163. circa Sardes et Hieropolin vitiosus. VI. 58. *aëris* sensus auditus est. VII. 122. *aër* siccus corpora exsiccat. VII. 19. *aëris* status definitio. IX. 908. X. 625. status index morbi constitutionis. XVII. B. 386. status pestilens febris causa. VII. 279. substantia qualis. X. 657. substantia tenuissima. VII. 278. suffocans et putris quinam censeatur. XVI. 359. optime temperatus saluberrimus temperamento optimo. VI. 58. in quibus vero exuperans qualitas dominatur, his conducit *aër*, ei qualitati adversus. VI. 59. temperatus temperatis corporibus est optimus. XVI. 391. temperatus sanitati conservandae inservit. I. 370. temperatura inaequalis quales morbos gignat. XVI. 386. temperies calida et humida pestis causa. VII. 291. temperies, in quo frictiones fiant. VI. 125. tenuium partium est. XI. 423. XI. 626. turbatio nubeculosa *ἄγχις* vocatur. XVI. 609. umbrosus crassior. XVI. 359. quibusnam ex causis vitietur. VI. 58.

AERA vid. *LOLIUM*.

ad *Aeram* sine cicatrice et ulcere remedia parabilia. XIV. 419.

AEROLUS i. q. granum. XIX. 765.

AEREUS. XIX. 768. XIX. 772.

AERUGO paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9. ejus vires et usus. XII. 218. com-busta ad ulcera dysepulota. XIII. 660. ad carnes supercrescentes. X. 202. ulceratam carnem erodit. XIII. 307.

aerugini utilis onoclea anchusa. XI. 812. ad ulcera, si crusta non decidat. XIII. 732. aeris, succedanea ei remedia. XIX. 730.

AER paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9.

AER USTUM, ejus vires et usus. XII. 242. quomodo lavetur. XI. 497. quomodo lavari debeat. XIII. 407. lotum in medio tertii ordinis siccantium est. XI. 788. diligenter elotum, obscuram ventrem purgandi vim habet. XI. 578. et lotum cicatricem inducit. XI. 756. non lotum quiddam cathaereticum obtinet. XI. 756. ejusque squama adstringunt. X. 927. valenter siccant. X. 199. ulcera non glutinat. XI. 441. pro diphryge. XIX. 728.

AERIS squama paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIV. 9. ejus vires et usus. XI. 576. XII. 223. et adstringit et mordicat. XI. 576. simul adstringit et mordicat. XI. 641. subtilis, calida et paululum adstringens est. XIII. 568. cathaereticum est. XI. 756. quomodo lavetur. XI. 497. diligenter elota ventrem non pungat. XI. 578. valenter siccant. X. 199. praeterquam quod siccant, etiam abstergit, purgatque, unde pura quoque ulcera efficit. XIII. 663. ulcera non glutinat. XI. 441. ulcerum carnes supercrescentes adstringit, per os autem sumta corpus purgat. XIV. 226. urentibus jam proxima. XI. 788. pro stibio cooptico sumitur. XIX. 743. et pro vitriolo. XIX. 746.

AESCHRION, empiricus, qua ratione usus sit cancris ustis ad rabiem, et morsum canum rabidorum. XII. 356.

AESCHYL versus ex Prometheo de pemphige tradentes. XVII. A. 879.

AESCULAPIUS medicinam invenit. XIV. 676. ab Apolline patre medicinam primum didicisse traditur. XIV. 674. summos honores promeruit ob monstratam artem medendi. I. 22. *Nicomachum* smyrnaeum sanavit supra modum obesum. VI. 869. cura eorum, quibus vehementiores irascibilis partis motus corporis temperamentum justo calidius effecerant. VI. 41.

AESCULAPIUS medicamentum. XIII. 986.

Aesopi dictum de binis manticiis. V. 6.

Aestas qualem constitutionem habere debeat. XVI. 355. aestuosa est, et corpus biliosum reddit. XV. 198. calida et sicca est. I. 522. (Galenus contradicit. I. 526.) calidissima et siccissima. IX. 648. calida est et sicca. XV. 85. calida et sicca est, et corpora calida et squalida reddit. XV. 182. caliditate et siccitate excellit. XVI. 291. calida et sicca quales morbos producat. XVI. 356. caliditate et siccitate excellit. XVI. 371. calida et sicca est. XIX. 486. fluitur arcturo oriente. XVII. A. 29. respondet meridiei. XVI. 424. ejus calor auctor sol. XV. 87. quales morbos potissimum gignat. XV. 82. si biliosa fiat, etiam aliquantulum lienesi fiunt. XVI. 377. febres ardentes et phrenitides hoc anni tempore oriuntur. VII. 651. febris tertianae favet. VII. 335. veri quum sit similis, quales morbi oriuntur. XVI. 379. quum sit veri similis, in febribus copiosi sudores expectandi. XVII. B. 572. quum sit veri similis, sudores in febribus multos expectare oportet. VII. 933. cur senibus maxime utilis. XVII. B. 613. si sicca et aquilonia, autumnus pluviosus et austrinus fuerit, quales tunc sint morbi expectandi. XVII. B. 590. victus ratio in ea observanda. XV. 182. XVII. B. 431.

Aestatis causa. XIX. 293. aestuosae causae. XVII. A. 387. constitutio. XVII. A. 29. initium et finis. XVII. A. 17. finis. XVI. 384. initium vergiliarum ortus. XVII. B. 599. ortus est vergiliarum initium. XVI. 433. medio nam pulsus minimus. VIII. 865. morbi hieme solvuntur. IX. 883. IX. 914.

Aestatis tempore quomodo se habeat pulsus. VIII. 464. IX. 473. XIX. 632. tempore quae alimenta conveniant. VI. 811. tempore quomodo tractandi, qui ex tenuibus crassiores evadere cupiunt. XV. 198.

Aestati aequiparandus juvenis. XVI. 26. juvenis respondet. XVI. 345. similis juvenis. XVI. 424.

Aestatem ad canis exortum protendunt, qui annum in septem partes dividunt. XVII. A. 17.

Aestate cur aqua fontinalis sit calida. XVI. 362. per aestatem balneis

multis utendum. XV. 191. bilis flava abundat. V. 689. morbi biliosi potissimum fiunt. XV. 82. cur bilis flava praecellat. XV. 88. bilis flava redundat. XV. 242. XVI. 292. XVII. A. 30. bilis se extollit, et in autumnum usque pertinet. XVI. 420. bilis pallida generatur. XVII. A. 43. augetur amara bilis. XIX. 488. colligunt succum biliosum, qui multum laborant. VI. 249. cibi pauciores appetuntur et concoquuntur. XVII. B. 416. cibis humectantibus et refrigerantibus est utendum. VI. 528. cibi difficillime feruntur. XVII. B. 432. et autumnus cibos difficillime ferunt athletae. XV. 89. et autumnus cibi difficillime feruntur. XV. 180. conquiescendum est, nisi per solis ardorem iter sit faciendum. XV. 190. corpus refrigerandum est, et quae sursum attolluntur, deorsum ex istis locis deducenda. XV. 198. qualis diaeta sit administranda. XVI. 432. qualia exercitia conducant. XV. 211. extrema pueri optime degunt. XVII. B. 308. febres acutae fiunt, lippitudines, dysenteriae, si hiems squalida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. potissimum febres ardentes oriuntur. XVII. A. 304. potissimum fiunt continuae et tertianae febres. XVI. 103. incipiente cur sanguinis detractio utilis. XVII. B. 423. ineunte pulsus languidi fiunt, parvi, celeres et crebri. IX. 126. potissimum grassantes morbi. V. 694. quinam morbi potissimum occurrant. XVI. 26. potissimum grassantes morbi qui. XVI. 293. XVII. B. 619. cur morbi sint breviores. XVII. B. 513. desinunt morbi, qui hieme increscunt. XV. 99. morbi qui aestate increscunt, hieme desinunt. XV. 99. quales morbi sint expectandi, quum hiems squalida et ver pluviosus et austrinus fuerit. XVI. 374. quidam etiam vernaes morbi oriuntur. XVII. B. 619. quae nam naturae se male, quaeque bene habeant. XVI. 423. pituita imbecillior est. XV. 84. pituitosi optime degunt. XVII. B. 613. sanguis adhuc viget et bilis in corpore attollitur. XV. 84. et ineunte autumnus optime se habent senes. V. 696. senes optime se habent. XVII. B. 308. senes melius se habent. XVII. B. 567. secundum Hippocratem venter superior purgandus. XVII. B. 663. su-

periores, hieme inferiores ventres sunt purgandi. XI. 347. per superiora corpus purgandum. XV. 199. purgare oportet superiores ventres. XV. 335. per superiora evacuandum est. XVI. 122. oleo imbutas vestes inducere convenit. XV. 192. vipera- rum caro sitis est efficax: secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers. XIV. 45.

AESTIVUM collyrium. XII. 760. tempus *Hippocrates* calidum et sic- cum vocat. XV. 734.

AESTUANTES juvat andrachne por- tulaca. XI. 830. qui citra crisin per- frigescunt, et celeriter peruruntur; torpidi, convulsi. (*Hippocrates*.) XVI. 734.

AESTUS circa canis sideris ortum febris causa. VII. 280. lateris dolo- rosus quid significet. XVI. 649. mor- borum causa recens. XV. 162. san- guinem exaestuat. VII. 375.

AETAS calida febris continenti ob- noxia. X. 607. calidior biliosior etiam, frigidior pituitosior est. II. 118. ca- lenti aetati propria febris synochalis. X. 777. *aetate* constantes quosnam *Hippocrates* vocet. XVII. B. 401. crescens, inspirationis conditio. VII. 770. declinans sicca et frigida est. XIX. 489. declinans autumnno re- spondet. XVI. 424. declinans annis quadraginta octo circumscibitur. XVII. B. 643. declinantis affectus sunt hae- morrhoides. XVI. 453. decrescens, terminus manifestus inter eam et senectutem. VII. 680. decrescens, paucam habens siccitatem, multos latet. VII. 679. decrescens; inspira- tionis conditio. VII. 771. florescens qualis sit temperamenti. I. 580. *aetate* florentes cur sint calidi. XVII. A. 54. florente demum Venus exer- cenda. VI. 84. florentes num cali- diores quam pueri. I. 583 sq. floren- tium corpus terrea siccitate praeval- lescit. XVII. B. 409. florentium calor subacre quiddam habet et non suave. I. 594. aequalis tamen cum eo pue- rorum. I. 597. frigida synocho non infestatur. X. 607. frigidior palpi- tationi obnoxia. VII. 599. indicationem in morbis praebet. X. 652. juvenilis sicca est, et corpora induruerunt. XV. 186. media optime se habet hieme. XVII. B. 308. morborum causam docet. XIX. 494.

Aetatis in morbos influxus XVII.

B. 567. in morborum constitutiones influxus. XVII. B. 386. dignitas in morbis cognoscendis. XVI. 101. digni- tas ad morbos cognoscendos et prae- nescendos. XVII. A. 211. mutatio- nes epilepsiae remedium. XVII. B. 548. provectionis peculiaritates. XVII. B. 646.

Aetatem puerilem temperatam esse, tam vero calidam humidamque qui- dam statuunt. I. 522.

Aetas senilis siccissima. I. 581. si- mul et frigidissima. I. 582. senilis sicca sed frigida. IV. 786. *aetatis* signa secundum *Hippocratem*. XVI. 338. *aetatis* respectu temperamenta considerata. I. 578 sq. *victus ratio per singulas aetates persequenda*. XIX. 683 sq. similem sibi victum postulat. X. 592. *aetatis* differentia ad victum instituendum aliquid confert. XVII. B. 401. temperatae et intemperatae vel post veris medium pulsus habent ma- ximos. VIII. 867. *vigens*; definitio. XIX. 374. *vigens* triginta quinque annis circumscibitur. XVII. B. 643. *vigens* omnium maxime biliosa est. VII. 334. *aetate* vigentium tempera- mentum. XIX. 374. vigentibus qua- les cibi conducant. XV. 406. vigenti hiems utilissima. XVII. B. 613. vi- gentes cur pilos densos habeant. XIX. 369.

Aetates anni temporibus respon- dent. XVI. 102. XVI. 345. XVI. 424. quatuor dantur. XIX. 373. ca- lidiae quae dicantur. XVII. A. 188. influxus earum in humorum redun- dantiam. XVI. 57. quoad pulsum earum differentiae. VIII. 464. IX. 118. pulsus per eas mutationes. XIX. 635. ad *aetates* spectantes morbi. XVII. B. 627 sq. morbi aetatibus diversis familiares. V. 694 sq.

AETERNUM immutabile. XIX. 473.

AETHER est etiam locus supra nu- bes. XVII. B. 186. *aetherem* Graeci vocant coelum exquisite purum. XVII. B. 185.

AETHIOPEs cur celeriter senescant. XIX. 344. cur sint crispi. I. 616. graciles dicuntur, et aridi. XI. 514. *Aethiopum* capita parvos quidem ca- pillos, sed difficile calvescunt. III. 910. corpora ob solem rariora fiunt. XIX. 345. cutis cur nigra. I. 628.

AETIOLOGIA, definitio. XIV. 690. *aetiologiae* cognitio medicis maxime necessaria. I. 279.

ἄεσμα quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 70.

AFFĀTIM quid. VII. 117.

AFFECTIO. Definitiones. XIX. 386. (confer AFFECTUS. MORBUS.) qua in re ab affectu differat. XVI. 296. quando sit morbus dicenda. XVI. 40. neutra qualis sit *Herophilo*. VI. 388. rheumatica, definitio. XI. 79. (confer. *Rheumatismus*.) salubris bonus habitus vocatur. V. 831. affectionis vocabulum ab afficiendo dictum. XI. 255. colicae indicia. VIII. 384. confer Colica.) corporeae omnis providentia qua in re consistat. VI. 357. affectiones hepaticae proprie dictae quae. VIII. 359. pilorum quid? XII. 380.

ad Affectiones internas antidotus mithridatica. XIV. 107. omnes internas antidotus incomparabilis, quam *Andromachus* praeparavit. XIV. 112.

AFFECTUS definitio. VII. 52. XVI. 296 sq. motus est in altero ex altero. V. 506. est, quamcunque rem amore vehementi aut odio prosequi. V. 7. motus est praeter naturam. V. 507. qua in re consistat. VII. 44. permanentem Graeci passionem vocant. VII. 45. num sint corpora. XIX. 480. num sint iudicia. V. 368. quomodo affectio ab eo differat. XVI. 296. a passione motu differt. VII. 44. praeter naturam in corpore tres dantur. X. 86. quomodo gignatur. XVI. 295. oriuntur ob brutum animi impetum. V. 7. ei ratio oppugnat. V. 376. omnes ad naturalem statum per contraria redeunt. VII. 125. coërcere difficulter potest, qui errare diu consuevit. V. 25. eorumque locos qui velit cognoscere, quomodo is esse debeat exercitatus. VIII. 14. processu temporis mitigantur. V. 419. actioni contrarius. VIII. 32. dum alterantur, moventur, quum a motu cessaverint, jam alterati sunt. X. 87. animi qua in re consistant. XIX. 319. animi motus est rationi obediens. V. 372. omnes animi recensentur. V. 7. calidos quatenus excitent. VII. 213. calidum denotat magnus pulsus. IX. 211. quinam comatosi sint. XVI. 221. convellentes arteriarum tensionem efficiunt. IX. 248. convulsivi qui a *Galeno* dicantur. IX. 251. qui eo moriuntur, diutissime permanent calidi. IX. 251. convulsivi, pulsus conditio. IX. 251. (confer *Convulsio*.)

deligationem neutiquam ferentes. XVIII. A. 833. diuturnos demolitur acopon metasyncriticum. XIII. 1029. frigidos quatenus excitent. VII. 213. humidus et mollis quomodo differant et cognoscantur. VI. 316 sq. iudicia esse *Chrysippus* statuit. V. 409. lassitudinis. VI. 192. melancholici qui. VI. 662. melancholicos gignunt carnes bubulae largius sumtae. VI. 661. qui functioni officit, morbus est. X. 152. a morbo differt. XVI. 295. morbosus, definitio. XVII. B. 239. morbo si qui dicantur. XVII. A. 396. proprius qui. VIII. 17. qui ab aliis primarii vocantur, proprios *Galenus* vocat. VIII. 48. siccus habitum corporis statim durum reddit. VI. 317. simularium partium octo numero sunt, alii simplices alii compositi. IX. 331. venosi generis febres sunt. XVI. 237. qui ad vehementes rigores procedunt, non admodum, nisi prope statum mitescent. XVII. A. 846. contra praecipuos *Antonius Epicureus* librum scripsit, qui a *Galeno* recensetur. V. 1 sq.

ad Affectus diuturnos acopon. XIII. 1016. acopon calefaciens ut *Castus*. XIII. 1037. emplastrum Cyzicenum. XIII. 742. ad affectum omnem interiore antidotum *Galene*. XIV. 42. ad affectus internos ambrosia *Philippi Macedonis*. XIV. 149. antidotum diascincum. XIV. 152. antid. *Ael. Galii*. XIV. 158. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154. ad inveteratos acopon regium. XIII. 1030. in affectu constitutus quinam sit iudicandus. V. 5. affectu athletico non naturali habitus salubris melior. V. 820. affectuum diversorum causae. I. 138. causam *Chrysippus* accipit diversam a rationatrice facultate animi. V. 403. diagnosis unde petenda. VIII. 44. differentiae. X. 64. affectibus quae propinqua sunt et communia, ea prima et maxime vitiantur. XVI. 233. calidis inimicae aquae non purae. XI. 392. pravis quae intro sumta medentur, antidota vocantur. XIV. 1. ex pravo victu oborientibus antidota quaedam. XIV. 1.

AFRICUS ventus. XVI. 406. circa aequinoctium autumnale fiat. XVI. 409. caeciae contrarius est. XVI. 408. humidus est. XVI. 409. *Africum ventum* quemnam *Stoici* dicant. XVI. 396.

AGALLOCHUM pro castoreo. XIX. 731. indicium sumitur pro croco-

magnate. XIX. 733. substitui ei potest centaurium. XIX. 723.

AGAMEMNON heros. V. 15.

AGARICUS. Radicis facultates et usus. XI. 813. quinam ad theriacam praestantissimus, quique non. XIV. 67. *agarici* antidotum zingiber. XIV. 761. *agarico* quatenam substitui possint. XIX. 723. *agaricum* pro euphorbio. XIX. 729.

AGATHI infusum ad dysenter. XIII. 299.

AGATHINUS Lacedaemonius sectam constituit episynteticam. XIX. 353. librum scripsit de semitertianis. XVII. A. 118. librum scripsit de pulsibus. VIII. 749. ejusdem pulsus definitio. VIII. 750. de pleno et vacuo pulsu sententia. VIII. 936. de vehemente et languido pulsu verba. VIII. 937. febres omnes productas tertianas semitertianas vocare videtur. VII. 367. febris ejus semitertiana magna et parva qualis. XVII. A. 942 sq. venae sectione usus est. XI. 163. ex *Agathini* libris emplastrum croceum. XIII. 830.

AGATHOCLES. Ex eo pastillus ad erysipelata. XIII. 832.

AGENDUM (ad) aptum est, quod molle. III. 633.

AGERATUS lapis, ejus vires et usus. XI. 812. XII. 201.

AGESIS filiae casus. XVII. B. 126. *Ἀγέσμενος* qui dicatur apud Hippocratem. XIX. 69.

AGGLUTINATIONES squamosae. III. 755.

AGGLUTINATORIUM ad fluxionem oculorum. XII. 796.

Ἀγῶλη quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 623.

Ἀγκυλίδωτος quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

Ἀγκυρομήλη quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

AGLAIA quid. XIV. 75.

Ἀγλή, quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

Ἀγλιδες, quid sint apud Hippocratem. XIX. 69.

AGNI. Eorum caro qualis. VI. 774. caro humida, glutinosa et mucosa est. VI. 789. carnem habent humidissimam et pituitosam. VI. 663. sanguinis eorundem usus fictitius est. XII. 260.

AGNUS castus, qualitates, facultates et usus medicus. XI. 807 sq. ca-

sti a ruta quoad facultates differentia. XI. 809. *agnus* castus mulieres Athenis in Thesmophoriis sibi substernunt. XI. 808.

AGONIA inaequales habet motus. VII. 192. pulsus conditio. VII. 192.

AGRIA STAPHYS, ei substituantur dactyli Syriaci. XIX. 723. (confer. *Populus nigra*.)

AGRICULTURA, de ea scriptores quales differentias terrae proponant? XII. 165.

AGRIOSRLINI semen urinam movet. XI. 747. sanguinem extenuat et discernit. ibid.

AGRIPPA (Julius) usus est Polyarchi malagmate. XIII. 185. *Agrippae* compositum acopon Neapolitae. XIII. 1030.

Ἀγροπον quid significet apud Hippocratem. XIX. 69.

AGROSTIS in colle ad Tobias crescit. X. 365. vid. GRAMEN.

AGRYPNIA vide SOMNUS.

Ἀγνια quae dicantur apud Hippocratem. XIX. 69.

AJAX heros. V. 15. Achille minor. VIII. 843.

Ἀλγοῖστας quid sit apud Hippocratem. XIX. 70.

Ἀματοφλοισβοιστάσιες apud Hippocratem quid. XIX. 71.

Ἀμοιόσζα apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀδδῆλεις apud Hippocratem quid. XIX. 71.

Ἀλθρηγνέτης aquilo ab Homero vocatur. XVI. 406.

Ἀινεάντης apud Hippocratem qui dicatur. XIX. 72.

Ἀλοῦσθαι apud Hippocratem quid significet. XIX. 72.

Ἀλὼν apud Hippocratem quid significet. XIX. 72.

ARUEA vide Chamaepitys.

Ἀκαλήφη apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀκαπνα. XIV. 46.

Ἀκιστὰ apud Hippocratem quae. XIX. 72.

Ἀκήρατος apud Hippocratem qui dicatur. XIX. 72.

Ἀκόνη apud Hippocratem quid. XIX. 72.

Ἀκουσα apud Hippocratem quae. XIX. 73.

Ἀκράλεια apud Hippocratem quae. XIX. 73.

* *Ακρεα* maxillae inferioris i. q. processus. XVIII. A. 428.

* *Ακρόπερον* apud Hippocratem quid. XIX. 73.

* *Ακρητον* apud Hippocratem quid. XIX. 73.

* *Ακρητόλοιοι* apud Hippocratem qui. XIX. 73.

* *Ακρητον πάχος* apud Hippocratem quid. XIX. 73.

* *Ακροαίς*, quid sit apud Hippocratem. XIX. 73.

* *Ακρόβλοα* apud Hippocratem quae. XIX. 73.

* *Ακροσάντες* apud Hippocratem quid. XIX. 73.

* *Ακρόφυλον* quid sit apud Hippocratem. XIX. 74.

* *Ακύλοι*. VI. 778.

ALA auris. XIV. 701. *alae* (axillae) glandulae cor in ulcere digiti manus intumescant. X. 881. nervos ibi positos vocat Hippocrates *τόρους*. XVIII. A. 380. ustio quando et quomodo in humeri luxatione sit adhibenda. XVII. A. 376 sq. cura post unctionem institutam. XVIII. A. 390. anserum et gallinarum ad nutriendum sunt aptissimae. VI. 704. *avium* concoctu sunt faciles. VI. 773. (vide *Aves* diversas ipsas). *narium*. II. 750. XIV. 702. cur cartilagineae et mobiles. III. 918. musculi. III. 919. *pudendi* muliebris, definitio. XIV. 706.

ALABASTRITES, ejus usus. XII. 204.

* *Alala φθίσις* qualis apud Hippocratem. XIX. 74.

* *Alads*, coecus est. XIX. 75.

ALAPTA oppidum est Thraciae. XIX. 74.

* *Αλάτορες* apud Hippocratem qui. XIX. 74.

ALATI quinam dicantur. XVII. A. 62. XVII. B. 34. exiguum cor habent. XVII. B. 34. ad tabem prони sunt. XVII. B. 53.

ALAUDA, ejus vires et usus. XII. 360. usta colicos juvat. XIV. 243.

ALBANIS (in) fons medicatus. VI. 424.

ALBANUM vinum, vide VINUM albanum.

ALBEDO quaedam decolor, humoris crudi signum. VII. 575.

ALBUGO, definitio. XIV. 775. *albugines* vocantur cistricae in oculo, quae profundum petunt. XIV. 411. confertur OCLUS, *albugo*.

ALBUCUS, vide ASPHODELUS.

ALBULAE aquae aluminosae sunt. X. 536. XI. 393. cf. *Aquae Albulae*.

ALBUM simpliciter cur oculis sit molestum. VII. 118. et simul splendidum oculis molestissimum. VII. 118. oculi quatenam pars vocetur. XVIII. B. 47. *Albunes* ovorum, ejus vires et usus medicos. XII. 350. emplasticum est. XI. 634. difficilior quam vitellus concoquitur. XI. 35. ad ophthalmias. X. 936. pro eo lac muliebri adhiberi potest. XIX. 747.

ALBERTIUS qua ratione stomachicam compositionem Galli mutaverit. XIII. 138.

ALCIMI compositio ad dyspnoeam. XIII. 112.

ALCIMIONIS aridum ex plantis. XIII. 842. arteriaca. XIII. 31. emplastrum viride. XIII. 493. XIII. 807. malagma. XIII. 973. ut *Alcimion* aridum ad nomas. XIII. 841. ut *Alcimion* emplastrum epuloticum. XIII. 529. ut *Alcimion* pastillus Apollonii. XIII. 835.

ALCMAEON librum de natura scripsit. I. 487. XV. 5. caput primo generari in foetu putat. XIX. 331. auditus theoria. XIX. 309. theoria gustus. XIX. 310. opinio de causa muli sterilitatis. XIX. 329. theoria nutritionis foetus in utero. XIX. 331. theoria odoratus. XIX. 310. opinio de sanitatis causa. XIX. 343. opinio de seminis essentia. XIX. 321. opinio de somni causa. XIX. 339. de motu stellarum opinio. XIX. 272 sq.

ALCMEONA Herculem procreans terrorem adversariis movisse dicitur, dum eum in utero adhuc gereret. XIX. 180.

ALCYONIA, variae species describuntur. Eorum usus. XII. 370 sq.

* *Αλεῖται* apud Hippocratem quid. XIX. 74.

* *Αλειον* quid significet apud Hippocratem. XIX. 74.

* *Αλειον* quid sit apud Hippocratem. XIX. 74.

* *Αλειον* quid significet apud Hippocratem. XIX. 75.

* *Αλειον* quid significet apud Hippocratem. XIX. 75.

ALEXANDER nondum natus *Ammonis* jam filius dicebatur et regni princeps. XIX. 180.

Alexandri pastilli ad capitis dolorem. XII. 580. remedium ad capitis dolorem. XII. 557. remedium, quo

usus est ad catarrhum et tussim. XIV. 510.

Alexander Damascenus praeceptor erat *Flavii Boëthi*. XIV. 627.

Alexander Philalethes librum scripsit placitorum. VIII. 726. pulsus ejusdem definitio. VIII. 726. ejus discipulus erat *Aristoxenus*. VIII. 746.

ALEXANDRIA (in) si quem damnatum humaniter citoque volunt occidere, adjiciunt pectori serpentem, jubentque paululum ambulare, ita sine mora hominem tollunt e medio. XIV. 237. in—maximus dies est quatuordecim horarum, minimus decem. VI. 405. in — medici ossium doctrinam discipulis cum subjecti inspectione exhibent. II. 220. in — quomodo aqua refrigeretur. XVII. B. 155. 182. in — cur sit elephantiasis crebra. XI. 142.

Alexandrinorum victus. XVII. B. 492 sq.

Ἀλεξάνδρου quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 74.

ALEXIPHARMACA medicamenta quae dicantur. XV. 279. XVII. B. 336. eorum usus. XIV. 762. sanatio quomodo per ea contingat. IV. 584. *alexipharmacum* putant mustelam et ejus imprimis ventrem. XII. 362.

ALEXITERIUM est, si quis caricas cum ruta et nucibus suinat. VI. 793.

Ἀλεξήρῃα remedia qualia sint. XIX. 74.

ALGA, ejus qualitates et vires. XI. 855. XII. 152.

ALGENTES calefacit rosaceum. XI. 565. olei inunctio iis claram nullam aut noxam aut utilitatem affert. XI. 520.

Ἀλγίαια apud *Hippocratem* quid significant. XIX. 74.

ALGOR ephemeræ febris causa. XI. 6.

ALI et augeri naturæ opera sunt. XV. 225.

Ἀλφάρης cur quidam mortuos vocent. I. 522.

ALICA quibusdam ptisana triticea est. VI. 496. ejus vires. XII. 157. multum alit, et multo spatio temporis id facit. XV. 413. cocta quibus sit vitanda. VI. 497. multum alimentum præbet. XVII. B. 486. ex genere tritici est, valenter nutrit, succumque lentum habet. VI. 496. cibi exinde parati, eorumque proprietates. VI. 496. ex aqua calida optimus

cibus est bilioso ventriculo. X. 674. similiter ptisanæ cremori condita frigida est. X. 726. id vero est ex aqua et exiguo porri et anetho, tum sale, oleo et aceto. X. 726. noxa ejusdem in hepatis inflammatione. X. 907. utilis est ad humores crudos discutiendos. X. 827. picrocholis utilis est. X. 548. pleuriticis cibus est. XV. 507. bonum quidem, sed viscosum sanguinem generat. XI. 373. optimi succi est. VI. 759. sorbitionis ex alica lota usus. VI. 497. sorbitio ex ea glutinosum quidem, sed non lubricum continet. XV. 459.

ALBENUM duplicis generis est. XIV. 681. XVI. 469.

ALIMENTUM. Definitio. I. 474. II. 25. XVII. B. 831. definitio secundum *Hippocratem*. II. 26. tribus dicitur modis. XV. 268. 270. quodnam proprie dicatur. XV. 349. *Hippocrates* vocat, quod jam assimilatum est. XV. 350. appellari nomine quidem potest, quod non alit, re vera autem non est. XV. 350. est adeps secundum *Sabinum*. XVII. A. 745. *alimentum* et alimenti species unum et multa. XV. 224. *alimentum* non alimentum. XV. 348. quod difficulter alteratur, difficulter etiam consumitur. XV. 413. antiquius quid *Hippocrates* vocet. XV. 388. attractu facile quodnam dicatur. VII. 701. omne calorem auget. XV. 289. in concoquendi instrumentis mutari antea debet, ut fiat nutrimentum. I. 656. conveniens id vocatur, quicquid assimilari corpori, quod nutritur, potest. I. 655. aequale sit copiae ejus substantiae, quae defluit. XV. 367. copia perspirationis copiae respondere debet. XV. 367. copiosius hebetat innatum calorem. XV. 266. corpori contrarium pulmo trahit. XV. 381. aliud est, quod nutrit, aliud, quod quasi est nutriendum, aliud quod nutriturum est. VI. 80. non prius nutrit, quam recte sit concoctum. XV. 249. quodnam uberius humectare soleat. XI. 347. alias humidum, alias siccum facilius transmutatur. XV. 412. juvat et nocet, quum in calorem et frigus moderatum aut immoderatum convertitur. XV. 289. aliquam etiam vim medicamenti habere præstat. XV. 340. si præter naturam plus ingestum sit, morbum facit. XV. 367. optimum est in victus ratione præsi-

dum. XIX. 190. optimum corpori nostro unde concilietur. VI. 781. primum quod haurit, cor est. V. 281. in pilos et ungues, et in extimam superficiem ab internis partibus pervenit. XV. 351. praeter naturam copiosius morborum causa. XVII. B. 476. prodest visceribus superioribus inanitis. XVI. 94. pituitosa est. VI. 825. stirpes sunt et fructus et semina. V. 671. ejus residuum. XVII. B. 831. e ventriculo non emittitur, nisi perfecte sit concoctum. XV. 248. in ventriculo concoqui unde fiat clarum. XV. 247.

Alimenti adhaesio quid, VII. 256. quod alit, hoc alimentum, et quod velat alimentum et quod futurum est alimentum. XV. 267. in animi mores influxus, IV. 807 sq. appositio, definitio. VII. 256. ad carnis mutationem facultas. VII. 227. defectum indicat urina tenuis et pallida. XIX. 579. distributionis totius tres partes sunt. XV. 234.

de *Alimenti* distributione *Platonis* placita. V. 705. facultas melior quam moles. XV. 411. formam et speciem *Hippocrates* ideam vocat. XV. 242. indigentia morborum multorum causa. XV. 366. inopia corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. inopia tremoris causa. VII. 601. instrumenta quomodo dissecantur. II. 549. instrumenta triplicis generis sunt. II. 542. XV. 385. penuria extenuationis causa. XVII. B. 83. ubi praeter naturam plus ingestum est, hoc morbum facit. XV. 284. pravitas immoderationis excrementorum causa. VII. 223. principia. XV. 386. *alimenti* principium primum os, stomachus et ventriculus secundum *Hippocratem*. V. 280. 281. alterum, tertium et quartum quae? V. 280. principium cor non est. V. 280. principium spiritus, os, guttur, pulmo et reliqua perspiratio. XV. 384. quantitas respondere debet perspirationis quantitati. XV. 240. redundantia lac et sanguis est. XV. 399. redundantia in hepate causa est, cur animal non esuriat. XV. 234. scopus virium conservatio est. XV. 510. vehiculum humiditas. XV. 416.

Alimento plurimo egent, qui aeguntur. XVI. 252. in *alimento* pharmacum optimum et malum. XV. 338.

Alimenta. Cui rectus eorum usus

constare debet, quatenam ab hoc sint observanda. VI. 799. ab externa superficie ad interna organa veniunt. XV. 351. cito aut tarde transeunt. VI. 464. causa huius rei. VI. 465. quando bene et quando male disponantur. XV. 273. quae ab animalibus petuntur. VI. 660. concocta ad omnes partes deferuntur. XV. 251. corpus calefaciunt. XV. 265. *Hippocrates* diaetas vocat. XIX. 191. quatenam ad distributionem et expulsionem sint inepta. VII. 261. diversa sunt pro regione et consuetudine. XV. 395. cur hyeme plura sint exhibenda. XVI. 431. alia minore, alia valentiore conficiendi opere indigent. I. 655. quatenam humidis et quae siccis conducant. VII. 258. immodice sumpta respirationem et pulsum quomodo mutant. V. 152. media. VI. 747. picrocholis conducentia. X. 545. offerendi scopi. XV. 287. etiam medicamenta sunt. VI. 467. quibusnam modis laedant. XV. 282. 284. duobus modis iis utendum, tanquam cibis et tanquam medicamentis. XV. 281. quae a plantis sumuntur, eorumque facultates. VI. 622. quatenam pueris et quae aetate florentibus conducant. VII. 259. qualitatis expertia quae. VI. 535. quatenam succos bonos efficiant. VI. 759. quomodo diversis temperamentis accommodanda. VI. 469. tussim promoventia, quoniam fauces exasperant, quae. XVIII. A. 574.

Alimentorum excrementa et qualitate et quantitate morbos provocare possunt. IV. 742. facultates admodum diversae. VI. 458 sq. facultates quomodo cognoscendae. VI. 453 sq. variorum auctorum circa hanc rem sententiae. ibid. et sq. de eorum facultatibus multi scripserunt. VI. 453. gustus varius. VI. 475. succi pravitas ad morborum procreationem multum confert. VI. 749. temperamenta cognoscere maxime necessarium est. VI. 473 sq.

ALIMUM frutex in Cilicia est, ubi germina ejus recentia edunt et reponunt. XI. 821. ejus facultates medicae. XI. 821.

Altior ἄλιον apud *Hippocratem* qualis. XIX. 74.

ALISMA, ejus facultas et usus. XI. 861.

ALIT (quod), alterari debet. XV. 244. concoctum. XV. 244.

Ἀλκῆ quid significet apud Hippocratem. XIX. 75.

ALLANTOIS unde nomen acceperit. II. 902. unde nomen acceperit et ejus usus. IV. 538. alba et tenuis est, forma ad araneam proxime accedens. II. 902. in foetus vesicam perforata est. IV. 224. ejusque lotium recipit. IV. 232. experimentum, quod hoc probat. IV. 239. ejus figura. IV. 548. semine foemineo generatur. IV. 622.

Allantoidis usus. IV. 547. principium urachus. II. 907. liquor quatuor. II. 907. liquoris peculiaritates. IV. 232.

ALLIA aperientia sunt. XI. 750. calorem insitum augent. VII. 6. praeter consuetudinem multa comesta quid efficiant. XV. 574.

Allii radix acris. VI. 646. et mali succi est. VI. 794.

Allium, ejus vires et usus. XII. 126. qualitates et facultates. VI. 658. acrimoniam habet. XI. 632. bis coctum. VI. 632. flatum discutit neque sitim citat. X. 866. molestiae, quas secundum Hippocratem movet. XV. 871. obsistit remediis vehementi frigore interficientibus. XVII. B. 335. ad obstructions a cibis utile. VI. 344. oponium, non alimentum est. VI. 630. pravam est edulium. VII. 285. sudori et urinae qualitatem suam tribuit. IV. 584. non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 131. *Galenus* theriacem agrestem vocat. X. 866. ventriculo calido nocet. XVII. B. 285. natura vitiosum est. XV. 365.

Ἀλλογοῶν, qui dicatur. XIX. 75.

Ἀλλοιοτροπία, quid significet apud Hippocratem. XIX. 75.

Ἀλλόκοτον, quid significet apud Hippocratem. XIX. 75.

Ἀλλοφάσσοιρες qui dicantur. XIX. 75.

Ἀλμᾶδες. VI. 609.

ALOR quae in Syria magna nascitur, aquosior est. XI. 821. ex regionibus calidioribus, v. c. Coelosyria et Arabia melior. XI. 821. optima indica est. XI. 821. ejus vires. IV. 769. ejus facultates et usus medicus. XI. 822. sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. vim humorem biliosum attrahendi habet. VI. 428. si

accurate lavatur, aut debiliter, aut plane non ventrem ducit. XI. 578. non elota valentius vacuat, elota purgat minus, sed roborat ventriculum. X. 515. illota ad ventris subductionem aptior. XIII. 130. etiam lota infestissima iis est, qui citra vitiatos humores ex intemperie calida et sicca affliguntur. XIII. 130. quibusnam conducatur, et quibus sit infestissima. XIII. 130. a senibus, ut alvus ducatur, non sumenda. VI. 354. qua ratione a multis ad hunc finem in usum vocetur. VI. 354. non miscenda remediis ad phlegmonem facientibus. X. 927. colicis utilis. VIII. 40. itemque ad haemorrhagias. X. 329. ulcerum carnes supercrescentes adstringit, assumpta vero per os corpus purgat. XIV. 226. bonum est remedium ad sicca et recentia ulcera pudendi, si ejus aridae pulvillus inspurgatur. XIII. 316. ad ulcera penis recentia et quae sine madore sunt, facit. X. 382. vitiatos humores per ventrem expurgat. XIII. 155. aloes antidota. XIV. 761. pollen ad sinus curandos conducit. XI. 134. spuma succedit terrae megaricae. XIX. 727. indica pro crocomagmate in usum venit. XIX. 733. pro ea sumi potest *figus* *ibidis*. XIX. 724.

ALOPECIA. Definitio. XIX. 431. unde nomen acceperit. XII. 382. XIV. 326. elephantiasis species est. XIV. 757. in alopecia aliquid deest. X. 1004. nutritionis laesae symptoma. VII. 63.

Alopeciae causae. X. 1015. ob vitiatos humores contingit. XII. 381.

Alopeciae medendi ratio generalis. X. 1015. XII. 382-386. remedia ad eam parabilia. XIV. 325 sq. in usum vocanda remedia. XII. 391. XIV. 394. medicamenta composita contra eam in usum vocanda. XII. 392-398. Cautio in eorum usu. XII. 395. quatenam in curationis progressu sint respicienda. XII. 396. Archigenis medicamenta. XII. 406 sq. Asclepiadis Bithyni remedia. XII. 410-414. Cleopatras remedia, quae in libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, scripsit. XII. 403. Critonis medendi methodus in tertio librorum eorum, quae ad corporis ornatum pertinent. XII. 401. Dionysidori medendi methodus. XII. 409. Heraclidis compositiones ad alopecias inveteratas. XII.

402. *Herae* medendi methodus. XII.
 398. aliud ejusdem remedium pueris aptum. XII. 400. *Moschi* remedium. XII. 401. *Orestini* remedium. XII.
 402. *Othonis* Siculi medicam. XII.
 403. *Serani* ei medendi methodus. XII. 414 sq. *Medicamentorum* fortium administratio generalis. XII. 395. — remedia alia multa quae scripta sunt apud *Asclepiadem*, *Heracleidem*, *Parenthum*, *Elephantidem*que ac *Mosclionem* in libro de ornatu, et quae *Sorani* exscripsit. XII. 416—420. *Remedia simplicia*. adiantum. XI. 812. alcyonium secundum cum vino illitum. XII. 371. ad inveteratas Apuli *Pliasci* excoriatorium. XII. 841. radix *asphodeli* usta. XI. 842. *batrachium*. XI. 849. attrita cepae essentia pilos citius restituit alcyonio. XII. 48. stercus caprinumustum. XII. 298. quidam ungues caprarum deustos et aceto perfusus illunt. XII. 341. radix *Cyclanini*. XII. 51. *euphorbium*. XII. 389. cinis *Hippocampi*usti. XII. 362. utebatur quidam leporum capite cum adipe urstino. XII. 334. sanare eas non potest *Ladanum*. XII. 29. sanant murium capita cremata, ex melle illita. XIV. 240. curare murium stercus proditum est. XII. 307. murium stercus cum aceto tritum. XIV. 241. sanant *Nymphaeae* radices et alba et nigra pice liquida maceratae. XII. 87. purgatione sanavit *Galenus*. XI. 340. cinis ranarum ustorum cum pice liquida. XII. 362. *Thapsia* aut per se aut cum oleis diversis. XII. 387 sq. curare ursorum adipem proditum est. XII. 331. varicibus obortis sanatur. XVIII. A. 56. viperæ cutis in pulverem redacta. XIV. 242. ad *Alopeciam barbae* remedia par. XIV. 413. *Alopeciae* cura chirurgica. XIV. 782. in *Alopecie* exasperatio convenit. XVII. A. 901.

Alpura apud *Hippocratem* quid significet. XIX. 76.

ALPITEDON factae ossium fracturae quae. X. 424. XIV. 780.

ALPHOS duplex, albus et niger: niger ab atra bile, albus a pituita oritur. XV. 348. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. *alphos* adjuvant alcyonia duo prima. XII. 371. calx ex aqua elota. XVII. A. 472. abstergit essentia cepae. XII. 48. juvat *helleborus* albus et niger. XI. 874. sanant *Nymphaeae* radices

et alba et nigra aqua maceratae. XII. 87. sanant pepones. VI. 564.

ALSINE. Ejus facultates et usus medicus. XI. 823.

ALTERARE quatenam valeant. I. 252.

Alterari debet, quod alit. XV. 244.

Alterat Philini aridum. XIII. 842. valenter calor adanctos. XV. 267.

ALTERATIO, definitio. II. 3. X.

46. generatio est quantitatis aut effectus. X. 88. ejus, quod alteratur, motus est passivus. X. 87. corporum non concretio et secretio est. XVI. 38. quomodo ab incremento differt. XV. 227. ab incremento substantiae differt. VII. 708. calido potissimum fit. II. 89.

Alterationis duplex genus est. XVI.

43. *Alterationem* percipit nervorum perturbatio. V. 636.

ex *Alteratione* et conformatione generatio fit. XV. 236.

Alterationes quomodo fiant. XVI.

43. quae subitae et confertae sunt, mutationes maxime sensibiles sunt, tum penetrationes violentae. XI. 755. quod *Alteratur*, patitur. X. 87.

ALTERATRIX facultas vid. *FACULTAS alteratrix*.

ALTERCUM (cfr. *HYOSCYAMUS*.)

anodynum est. XI. 767. et frigidum.

XI. 421. stupefacit. XVII. A. 904.

ad erysipelas facit. IX. 951.

Alterci herba condensat. XI. 751.

semen anodynum est. X. 816. semen stuporem et torporem efficit. XVII.

B. 331. semen pro dorycnio sumitur. XIX. 728.

ALTHAEA malva vocatur. XII. 67.

malva arborescens vocatur. XIV. 331.

agrestis quaedam malva esse videtur.

VI. 646. ejus facultates et usus. XI.

867. rarefacit. XI. 750. radice facultates. VI. 646. radix emolliens

remedium est. XI. 739. semen calculos destruit. XIX. 694.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Althaeae quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

nem. I. 91. ex tertio ordine siccantium est. XI. 788. summe adstringens est. XI. 591. cicatricem inducit. XI. 756. stypteria dicitur. XIII. 877. ulcera exsiccant, generose adstringens. XIII. 661. ulcera non glutinat. XI. 441. ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. combustum utile erat alicui, cui in capite depascebatur tumor. XVII. B. 132. ei succedaneum remedium. XIX. 744. ex alumine malagma. XIII. 979.

ALVEROLI. III. 872. XIV. 721. vide etiam PRÆSEPIOLA. (XIX. 369.)

ALVINAE partes diurne dolentes in suppurationem abeunt. XVIII. A. 121. partium alvinarum dolores vehementes, si extremorum frigus efficiant, malum signum est. XVIII. A. 124.

ALVUS si affatim et saepe deicitur, periculum est, ne anima deficiat. XVI. 183. quibus non facile prodit, cibi die crebro sunt sumendi. XV. 207. magis adstringitur sequentibus diebus, quo copiosius ante fuerat evacuata. VI. 356. quibus post longam infirmitatem in convalescentia simile quid accidit, his oleum conducit. VI. 356. quibus piagis quam deceat adstricta est, balneum non conducit. XV. 720. adstricta est, si multa per cutim excernuntur. XVII. B. 2. adstrictae cura. X. 576. adstrictae cura diaetetica. VI. 74. constricta molli clystere est subluenda. XV. 909. Liliosa quibusnam sit, et quibus non. I. 632. cur dura fiat aquilone. XVII. B. 571. erumpens in hepatis inflammatione malum signum. XVI. 692. exturbatur, si quis supercoenaverit, qui pransus non est. XV. 868. per febres quibus perpetuo liquata est, quomodo sint curandi. XV. 801. inflata quid indicet. XVI. 719. intercepta affectionis cerebri signum non est, augeat tamen, et deteriorem reddit. XVI. 684. glandi subditae si non cesserit in febribus, delirium denotat. XV. 825. humectatur convalescentibus, quibus per febres sanguis eripit. XVII. B. 692. humectatur, quibus hypochondria sublata murmurant. XVII. B. 761. humida qualis sit Hippocrati. XVII. A. 322. quibus per juventutem humida, his senescentibus exsiccatur. XVII. B. 492. quibus humida est, contrarium inire his confert. XV. 208. humidior, quam con-

gruit, unde fiat. XVII. A. 322, XVII. B. 494. humidior quomodo curanda. XVII. B. 779. intercepta apud Hippocratem suppressam significat. XVII. A. 405. laxatur, si sola urvae acinorum caro cum succo fuerit deglutita. VI. 575. liquida quae appelletur. XVI. 591. liquida delirium non portendit. XVI. 591. liquida qualis delirium portendere possit. XVI. 593. si liquida fuerit, et bilis deficiatur, vexentque tormina, mulsam bibere et vomere convenit. XV. 888. repente liquida quinto die in febribus, quid significet. XV. 829. liquida in febribus quomodo ab Hippocrate curetur. XV. 802. quibus liquidior est in morbis balneum non conducit. XV. 720. diuturniori tempore occulta, probe functionem subire non potest, nisi prius assueta. XV. 613. violenter retenta, sursum ducta est. VII. 219. senibus ut plurimum siccatur. XVII. B. 558. sicca aut humida respectu victus dicitur. XVII. B. 492. iusto siccior unde fiat. XVII. A. 322. XVII. B. 494. siccior quomodo sit curanda. XVII. B. 780. soluta sanguinis redundantiam mitigat. X. 288. soluta sine coctionis signis nihil juvat. XVI. 691. suppressa, aut sicca, dura et pilulata excrementa edens, quales morbos significet. XV. 472. cur supprimatur in vesicae affectione. XVII. B. 225. suppressa secundum Hippocratem nonnunquam haemorrhagiae futurae indicium. XVI. 799. turbatur ex pluribus sanguinis eruptionibus. XVI. 796. turbata medetur surditati in febribus. XVII. B. 740. signa, quibus crisis per eam futura prodatur. IX. 766. cur per anum solvatur, neque ad ventriculum ascendat. III. 398 sq. ducenda est in pleuritide, si dolor sub septo fuerit. XV. 535. quomodo sit ducenda in tetano lumborum. XV. 862. quando sit ducenda in sanguinis stagnationibus. XV. 784 sq. clysmatis in febribus quando secundum Hippocratem sit ducenda. XV. 823. ducenda quando non sit. XVI. 255. clysmo ducenda est, quum in febre, ex veteri stercore retento orta, gravitas ad lumbos devenerit. XV. 796. quando ducenda in hepatis inflammatione. XVI. 63. in pleuritide secundum Hippocratem mollienda est aut veratro nigro aut peplio, si dolor sub septo

urgeat. XI. 160. clystere quando sit subducenda in pleuritide et peripneumonia. XV. 852. subducenda iis, qui capitis dolore a vaporibus laborant. XIV. 316. subluenda est, quibus in febribus ab initio urinae tenues sunt. XV. 807. subluenda est, quibus os amarum est. XV. 746.

Alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, cito intumescens convulsivum quiddam habet. (*Hipp.*) XVI. 723. *colligatio* in peste, quam *Hippocrates* describit, plurimos interemit. XVII. A. 709. conditio in colica. VIII. 385.

Alvi dejectio et dejectiones: quando sint in morbis optimae. XVIII. B. 135. conditio in senibus. VII. 259. qualis esse debeat procedente ad crisin morbo. XVIII. B. 136. iis, qui laboribus se exercuerint, quomodo comparatae esse debeant. XVI. 190. aestate potissimum fiunt. XVI. 27. utilis, qui crassum succum congerunt. VI. 410. ventris cruditatem aut coctionem indicant. XVI. 70. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. de quali conditione certiores nos reddere possit. XVII. A. 140. ex repentinis animum deficere periculosum est. XV. 831. dejectionum dolores, ex mordentibus humilibus ortas, sebum injectum mitigat. X. 936. signa inde depromenda. XVIII. B. 130 sq. protinus cessantes malae. XVI. 500. humectant acida. VI. 596. retinentur adstringentibus. X. 547. signa decretoria sunt. IX. 614. humorum tenuium abundantiae indicium. XVII. A. 701. eam nec proritant nec cohibent baccae juniperi. VI. 590. ad *alvi* dejectiones magis confert mulsa meracior. XV. 660. conditio earum in diversis dysenteriae stadiis. XVII. B. 691. acres et inaequales quomodo fiant in iis, qui ventres calidos habent; et quomodo curentur. XV. 895. 898. albae, difficiles, lentore carentia ex his produntia cum aestu, in mentis aberrationem abeunt secundum *Hippocratem*. XVI. 767. ictericorum quo respectu sint albae dicendae. XVI. 542. alba in phrenitide malum signum. XVI. 541. albae causae. XVI. 541. albi-da quid significet. XVIII. B. 139. alba in phreniticis malum. VII. 662. albicantes, spumosae et circum biliosae in acutis biliosis malum. XVI.

625. valde aquosa, alba, ex viridi pallida, aut vehementer rubra aut spumans mala. XVIII. B. 139. aquosae tenues et serosae humiditatis signa. XVII. A. 708. assiduorum causae. VII. 238. biliosas vocat *Hippocrates* sinceras. XVII. A. 70. biliosas quidam pro maximo febr. ard. signo habent. XVII. A. 695. biliosae quibus sunt, surditate superveniente finiuntur. VIII. 22. biliosae non ferunt lactis usum. XVII. B. 875. biliosae surditatem tollunt. XVII. B. 693. biliosarum et spumantium causa est aqua mulsa meracior. XV. 660. in biliosis et sinceris spumosa efflorescentia malum. XVI. 557. caprinis stercoribus similes quando dicantur, et unde ita fiant. XVI. 599. et quid indicent. ibid. — carniū recens mactatarum loturis similes, efficacissimum est hepatis affectionis signum. VIII. 359. celerioris causae. VII. 236. nondum in chylum mutatae denotant, ventriculum non concoxisse. VII. 446. circum coloratae quatenus dicantur. XVI. 627. quando crassas reddat concoctio. XVI. 74. criticae quoniam pulsū indicentur. IX. 536. crudae dejectiones ubi adsunt, purgantia non sunt adhibenda. XV. 904. cruentae dejectiones unde oriantur. XVIII. A. 725. saepe accidunt iis, quibus membrum excisum erat. XVIII. A. 725. frequenter oriuntur cruentae in iis, qui consuetas validasque exercitationes dimiserunt. XV. 153. ut in dysenteria cruentae, quando oriuntur. XV. 150 sq. cruentae dejectiones significant facultatis alteratricis imbecillitatem. XI. 60. exigua, glutinosa, alba et subpallida malum. XVIII. B. 140. exigua tenax et alba colligationis signum. XVI. 184. exiguum significat urinae mictio copiosa per noctem. XIX. 612. foetens putredinem indicat. XVIII. B. 143. ad *alvi* dejectiones humiores et ramentosiores vinum et album et nigrum austerum. XV. 645. involuntariae excretionis causae. VIII. 64. dejectio involuntaria fit sphinctere resoluta. VIII. 404 sq. XVII. B. 51. involuntaria excretio doobus fit modis. XVI. 667. liquidae causae. XV. 802. unde liquida fiat. XVIII. B. 134. liquida quomodo esse debeat comparata. XVI. 182. dejectio liquida quando esse possit commoda et incommoda.

XVIII. B. 134. liquida nonnunquam fit, qui praeter consuetudinem coenaverunt. XV. 552. liquida billosa quarto die in febribus oboritur quid denotet. XV. 840. liquida lactea hepar affectum docet. XVI. 719. liquidae et pallidae unde fiant in causo. XV. 740. non ubique in causis liquida est, sed in quibusdam tantum. XV. 760. liquidae fiunt in ultimo phthiseos stadio. XVIII. A. 116. liquidiores omnes deteriores sunt. XVI. 190. perfliquida cruditatis signum. XVIII. B. 139. livida unde fiat. XVIII. B. 142. moderata fit ex lactis usu. VI. 345. molles et siccae sunt eorum, qui multum edunt et multum laborant. XVI. 190. mordaces quomodo per acres clysteres curari possint. XVII. A. 913. multa causa extenuationis. XVII. B. 84. naturalis aut praepostera quid significet. IX. 589 sq. nigrae quales. XVII. B. 681. eae pessimae. ibid. nigra unde fiat. XVIII. B. 142. nigrae quomodo ab atra bile differant. XVII. B. 687. nigra, aut pinguis aut livida aut aeruginosa aut foetida letalis. XVIII. B. 142. nigra et stercorosa cum comate secundum Hippocratem parotidis indicium. XVI. 836. nigra in febre mortem denotat secundum Hippocratem. XV. 823. nigrae aut praerubrae a sanguinis eruptione malae. XVI. 786. nigrae observatae sunt a Galeno in pestilenti morbo. V. 115. XVII. B. 683. nimiae noxae. XVIII. B. 133 sq. nimiae colliquationis causae. XVI. 289. pinguis unde fiat. XVIII. B. 142. pingues colliquationis indicia. XVII. A. 708. pravae, illaesio ventre manente, quibusnam ex causis oriatur. XVII. A. 103. purae quanam dicantur. XVII. A. 320. retardatae causae. VII. 237. proluvis admodum rubra malum in omnibus morbis. XVI. 501. sincerae quanam ab Hippocrate dicantur. XVI. 185. et quid significant. XVI. 185. sincerae quae dicantur. XVI. 617. sinceram quanam vocat Hippocrates consueverit. XVII. A. 70. sinceram quanam vocet Hippocrates. XVIII. A. 107. eas in morbis diuturnis malas dicit Hippocrates. XVIII. A. 106. sincerae apud Hippocratem quae. XVIII. A. 122. sinceram sequitur dysenteria. XVIII. A. 122. spumans quid significet. XVIII. B.

140. spumantium et billosarum causa. XVI. 186. spumosa unde fiant. XVIII. A. 128. spumosa docet, a capite pituitam defluere. (Hippocrates.) XVIII. A. 128. spumosa Hippocrates damnat. XV. 661. in spumosa stercoraque desinentes, exacerbant. XVI. 617. spumosa quid denotet. IX. 594. spumosa febres exacerbant. XVI. 705. 708. quae in spumosa meras desinunt, exacerbationes excitant. XVII. A. 321. stridens quid significet. IX. 593. sublividae et turbullentae suspectae sunt. XVI. 747. subpallida lenisque quid significet. XVI. 184. suppressa actionis laesio est, involuntaria actionis voluntariae. VII. 150. tarde fiunt, ubi cibi assumuntur, celeriter nutriendi, et vice versa. XVII. B. 485. tenuis excretio non sentienti prodians, ubi qui apud se est, mala. XVI. 606. varia quid significet. XVIII. B. 143. ex viridi pallida quid significet. XVIII. B. 140. Alii excrementum quomodo emittatur. VI. 64. excrementa quanam optima. IX. 574. XVIII. B. 130 sq. quodnam optimum secundum Hippocratem. IX. 587. 591. XVI. 182. XVII. B. 398. excrementa cruditatis aut coctionem indicant. IX. 611. XVI. 214. XVI. 248. in principio morbi non iudicat. XVI. 259. a coitu sicciora fieri Hippocrates contendit. XVII. B. 295. bilis atra in eo mortale signum habetur. XVI. 218. cibos referentia ubi sunt, quando exercentur, illis exercitii pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. cocta, cruda, frigida, foetida, liquida colubenda non sunt, si aeger facile ferat. XVI. 194. crudum quale. XVI. 187. quod foetet vehementer, quid significet. IX. 593. XVI. 217. incoctum quale sit, et quid significet. IX. 592. cur liquida fiant. XVI. 183. liquidum nec stridere nec crebro et paulatim excerni expedit. XVIII. B. 133. lividum quid significet. XVI. 188. si veluti lividum quoddam in eo apparuerit, quid significet. IX. 593. nigrum quid significet. IX. 592. XVI. 187. quanam sint pessima. XVI. 183. pessima colore, odore et sonitu cognoscuntur. XVI. 183. pingue quid significet. IX. 593. pingue colliquationis nota. XVI. 188. rufum quando fiat. XVI. 187. viride quid significet. IX. 592. viride bilis aeru-

glaosae indicium est. XVI. 187. viscosum quid significet. IX. 593.

Alvi fluor vel fluxus: considerandus est, ubi de purgationibus per inferiora cogitamus. XVI. 119. fluores ex imbris sunt. XVI. 372. causae pluviae multae. XVII. B. 580. earum sequuntur imbres multos. XVII. B. 602. virilis morbus. V. 696. quem diuturnus vexavit, ei vomitus sponte superveniens morbum solvit. XV. 300. arteriae stocescunt. VII. 313. pulsus vermiculantes efficiunt. IX. 313. fluxus cura. X. 572. clysteres prosunt. XVI. 146. emplastrum ex cote. XIII. 874. per urinas aut uterum revellitur. XVI. 151. in alvi fluxionibus dejectionum mutationes, nisi in pravas mutantur, juvant. XVII. B. 471.

Alvi obstructio symptoma hydropis, ab hepate orti. XVIII. B. 116 sq. ex stercore duro cura. I. 391.

Alvi perturbatio secundum Hippocratem conducit, quibus in surditate et torpore epistaxis oboritur. XVI. 803. quae sponte oboriuntur, si qualia oportet, vacuantur, juvant, si contra, nocent. XVII. B. 355. perturbationis cura. XVII. A. 475.

Alvi profluvia et profluvium: Fiumt ex aquae stagnantis usu. XVI. 436. causae imbres sunt. XVII. A. 32. aestate potissimum sunt. V. 694. cibos referens quibusnam potissimum contingat. XV. 213. 215. copiosum signum decretorium est. XVII. B. 396. in febre continua nullam aliam vacationem postulat. XI. 43. si in febre repetierint, mala sunt. XVI. 190. longum solvit vomitus spontaneus. XVIII. A. 24. profluvium validum causa tremoris. VII. 601. sanat febris. XVII. B. 344. in alvi profluvio cur per somnum palpebrae non penitus claudantur. XVIII. A. 89. in alvi profluvio excrementorum mutationes juvant, nisi in prava mutantur. XVII. A. 318.

Alvi purgatorium ano immittendum. XIV. 465.

Alvi resolutio causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35.

Alvi retentionis causae. VI. 68 sq.

Alvi subductio symptoma causi spurii. XV. 753.

Alvum solutam habere perpetuo bonum est. XIX. 685. solvere quotidie convenit in sensibus et quomodo. VI. 363. non deponunt insani, nisi mo-

niti. VII. 790. purgare oportet in succorum abundantia. VI. 257. perturbare quid apud Hippocratem significet. XV. 667. turbat brassicae succus. XVII. A. 403. vacuum habenti febris ardens si oriatur, et purgare idoneum videatur, purgaveris non intra tres dies. XV. 797. ad alvum deponendam actio musculorum abdominalium conducit. III. 397. emolliens pastillus amarus. XIII. 135. per alvum evacuantur humores in primis venis contenti. XV. 323. per alvum quando sit derivatio instituenda. XVII. A. 905. per alvum quae fluunt, ea vel per urinas vel uterum derivanda sunt aut revellenda. X. 316. per alvum purgatio quando conducit, et quibusnam in morbis. XVI. 113. per alvum revellitur urinae fluxus. XVI. 151.

Alvum ducentia remedia. Alvum non subducit aqua. XV. 699. deficit aqua, in qua lentes coctae sunt. VI. 525. mediocriter subducit aqua mulsa. XV. 889. deficiunt in quibusdam adstringentia. VI. 411. num adstringentia subducant. VI. 598. purgat aloë. IV. 769. movet humor animalium marinorum testa praedictorum. XV. 339. alvum humectat auster. XVI. 412. XVII. B. 609. ducit balanus myrsepsica. XI. 845. purgat brassica decocta cum oleo et garo. VI. 631. subducit succus brassicae. VI. 770. movet brassicae succus. XIV. 226. movet brassicae humor. XV. 339. subducit capparis. VI. 616. subducit caro ostracodermatum. VI. 734. ducunt ceratia humida, sicca vero sistunt. XII. 23. movet cicer. XI. 876. ducit Cissanthemi fructus. XII. 51. ducunt Cochlearum marinarum succi. XIV. 226. ducit colocynthis. XII. 34. violenter ducit succus cyclamini. XII. 50. deficit medicamentum diospoliteon, ubi crassum est. VI. 283. subducunt fici. XII. 133. minus subducit foenum graecum ex vino, garo et oleo sumtum. VI. 537. subducit foenum graecum cum garo. VI. 537. gallorum veterum jus. XIV. 226. saepe subducit glans unguentaria. XVI. 143. subducit lac liquidius magis, crassius minus. VI. 682. subducit lac serosum. VI. 688. subducit lac tenue et serosum. VI. 765. subducunt lapathi folia. XIV. 226. purgat lenticula. VI. 632. mo-

vet lentis humor. XV. 339. lentis succus. VI. 770. subducit succus limacum. VI. 669. melicratum non omnibus ducit. VI. 458. solvit mulsam cruda. XV. 668. ad *alvum* ducendam utuntur musto dulcissimo. VI. 579. moderate subducit oleum. XV. 888. subducit et oleum simplex et sale mixtum, sed diversis facultatibus. XI. 487. ducunt olivae cum garo. VI. 609. ducit panis furfuraceus. XIX. 685. mollit pastillus *Chrysermi*. XIII. 243. ducit peplus. XVII. A. 428. admodum dejiunt pruna cocta in melicrato, in quo plasculum sit mellis. VI. 614. dejiunt radícula. VI. 657. solvit resina terebinthinae. VI. 354. subducunt runcicis folia. XV. 405. purgat scammonium. IV. 760. subducit liquor scammonii ptisanæ succo mixtus. XV. 338. serum lactis. VI. 685. serum, ex coactis caseis defluens. VI. 768. serum lactis. XIV. 226. serum lactis in clysteribus. XII. 266. subducit testaceorum succus. VI. 770. modice subducit urtica. VI. 639. XI. 818. subducunt uvae dulces. VI. 578. subducunt vina dulcia et crassa. VI. 804. mollit et subducit vinum scilliticum. XIV. 570.

Alvum sistentia s. *cohibentia remedia*. XIV. 494. XIV. 573. sistit adiantum. XI. 813. cohibent adstringentia. VI. 596. sistit alismatis radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. cohibent animalia marina testa praedita. XV. 339. inibent aphacae. VI. 551. sistit aquilo. XVI. 412. dura sit ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. siccat aquilo. XVII. B. 609. sistit radix astragali. XI. 841. brassica. XV. 339. siccat brassica in brassicae aqua cocta. VI. 631. adstringunt brassicae olas et carnes. XIV. 226. adstringit brassicae olas. XVII. A. 403. cohibent canirubi fructus. VI. 589. sistit caro testaceorum elixa. VI. 735. cohibet caseus. XIV. 226. adstringit casens siccus ac durus. XV. 873. sistunt castaneae. VI. 779. sistit crustaceorum caro. VI. 736. solutum sistunt femora tauri usta. XIV. 240. sistit idaea radix. XI. 888. sistit lac caseosum. VI. 688. exsiccat *Lagopus*. XII. 56. adstrictam reddunt lapathi semina. XIV. 226. cohibet lens. XV. 339. non cuique lentes cohibent. VI. 458. cohibet lenticula.

VI. 632. sistunt limaces. VI. 669. sistit lini semen frixum. VI. 549. supprimit mespilus. IV. 760. sistit myrti fructus. VI. 592. ad *alvum* sistendam oryza utuntur. VI. 525. sistit panis siligineus et similagineus. XIX. 685. cohibent rubi fructus. VI. 589. cohibent runcicis semina. XV. 405. constipant uvae passae austerae. VI. 581. sistunt vina austera. VI. 802.

Alvo multa excernente, urina supprimitur. XVII. A. 850. fluente sanguis non detrahendus est. XV. 908. intercepta, exsudantes aut caput dolentes in febribus *Hippocrates* convulsivos fieri statuit. XVI. 759. ab *alvo* derivamus per vesicam. XVII. A. 905. in *alvo* inferiore dolores si afficiant, quid *Hippocrates* agere praecipiat. XV. 911. dolores parvi sua sponte solvuntur, vehementes pravi sunt. Ibid. et sq.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 167.

Alvum quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Alvum unde nomen acceperit; ejus facultates et usus medicus. XI. 823. herba est marrubio persimilis, asperior autem et magis spinosa circa galbulos, florem fert ad coeruleum spectantem. XIV. 168.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 75.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

Alvum quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 76.

sitiem incidunt. XI. 683. exacte homini et animalibus esui inepta sunt. XI. 690. aquam, in qua coquantur, amaram efficiunt. VI. 731. omnia calida sunt. XI. 646. calida sunt, sed acra calidiora. XI. 670. omnia sunt injucunda. XV. 656. linguam mordicant. XI. 678. nutrire nequeunt. XI. 670. corpus parcius nutriunt. VI. 651. minime omnium putrescant, minimeque vermes procreant. XI. 689. remedia amara quae. XI. 646. quibusnam morbis conducant, et quibus sint noxia. XI. 683.

AMARACUS majorana est. XI. 823. (confer MAJORANA.)

Amaracus in Italia crescit. XIV. 53.

Amaracus atram bilem ducit. XIX. 712. ad nervorum vulnera. XII. 634.

AMARACINUM unguentum in Cyzico conficitur. XIV. 53. aperiens est. XI. 750. valde calefacit. VI. 220.

ad Amaracinum nigrum pix, quae e regionibus circa Pontum apportatur. XIII. 629. subalbidum. XIII. 630. haemorrhoides coecas aperit. XI. 750.

AMARANTHUS. Ejus facultates et usus. XI. 824. amaranthi succus pro sesamoide accipitur. XIX. 742.

AMARANTI grammatici compositio ad pedum dolores, qua ipse usus est. XIV. 208. eclegina ad sanguinis rejectionem. XIII. 84.

AMAROR in extergentibus substantiis est. XI. 851.

AMARUM dulci calidius esse unde cognoscatur. XI. 655. omne esui ineptum. XI. 649. efficitur caloris excessu. XI. 649. terrae inest. XV. 79. terrestre et tenue est. XI. 785.

Qui amat, gaudet in eo, quod amat, si protecerit. V. 32.

AMAUROSIS: in ea quomodo oculus adspicientibus appareat. XVI. 610. ad amaurosia remedia. XIV. 349.

AMAZONES cur mammati dextram sibi adurant. XVIII. A. 148. maribus infantibus articulos luxare dicuntur. XVIII. A. 603. Amazonum pastillis ad volvulosas subversiones. XIII. 150.

Αμνη quid significet apud Hippocratem. XVIII. A. 340. XIX. 77. Attici masculino genere ἀμβροτα, Jones feminino ἀμβας vocant haec instrumenta. XVIII. A. 340.

Αμνησεν quid significet apud Hippocratem. XIX. 80.

AMBIGUITAS. Ejusdem modi. XIV.

595. in ambiguitate sophismata quae? XIV. 583.

AMBITIONEM Graeci vanam gloriam vocant. VI. 415.

Αμβλῶσιν Attici abortum vocant. XVII. A. 799.

Αμβλῶσιν quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 799.

AMBLEOTICA medicamenta qualia sint. XVII. A. 799.

AMELYOPIA visus hebetudo est. XI. 779.

Αμηνῶσιν quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

AMEROSIA potio. XIII. 64. ambrosiae vires. XI. 824. ambrosia Philippi Macedonis. XIV. 149. ambrosia sacra Archibii. XIV. 159.

AMBULANDI organon pes est. III. 127.

ad Ambulandum pedum usus. III. 187.

Ambulantes nonnunquam dormiunt. IV. 435.

AMBULATIO quomodo fiat. III. 187. IV. 254. XVIII. A. 586.

crurum exercitatio est. VI. 146. ardua valens exercitatio est. VI. 140. inaequalis quomodo fiat. VII. 803.

Ambulationis instrumenta animalibus data sunt crura. IV. 251. gratia tutioris altiores factae sunt internae pedum partes. III. 197.

AMBUSTA (confer COMBUSTA et USTA)

ad Ambusta remedia parabilia. XIV. 535. perfusiones et cataplasmata, quae crustas separare possunt. I. 159. curare creduntur fructus androsaemi specierum. XI. 830. curat decoctum radices et seminis Arctii lappae. XI. 837. convenit iis Cimolia terra. XII. 181. foveat decocta foliorum et geminum Cypri. XII. 54. emplastrum adhetarum trypheron. XII. 845. igne ambustis conveniens emplastrum album Attalici. XIII. 420. emplastrum Azmitae. XIII. 785. emplastrum album Damocratis. XIII. 455. emplastrum Diopianti. XII. 845. emplastrum Galeni ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. 383. 384. emplastrum Hiresii. XIII. 787. emplastrum melinum Menoceti. XIII. 511. ambustis excoariatis, quum ad cicatricem perveniunt, utile est emplastrum ex pipere album. XIII. 421. emplastrum ex scilla cum cerato rosaceo. XIII. 870. sanant flores gallii. XI. 856.

decoctum foliorum hederæ. XII. 30. flores hederæ cum cerato. XII. 30. hellespontia *Herae*. XIII. 914. radix hemerocallis. XI. 884. ad cicatricem ducunt folia hyperici viridia. XII. 148. semen lactucae agrestis cum lacte mulierum inunctum. XI. 887. conveniunt radix et folia Lili. XII. 45. protinus impositum ovum est utile. XII. 353. cicatrice inducit piceae cortex. XII. 103. pilulae Platani cum adipe. XII. 104. refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. terra Selinusia, Samia et Chia pulcherrima sunt remedia. XII. 181.

Ambusia ulcera protinus illitum juvat atramentum scriptorium imprimis si acetum habeat. XII. 226. stercus caprinum, ovillum cerato roseo mixtum ad ea valet. XII. 302.

Ambustio rigoris causa. XVII. B. 58.

Amolqar quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

Ameyrpon quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

AMENTIA paralysis quasi est functionis rationatricis. VII. 60.

Amq quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

Amqras qui dicatur. XIX. 77.

AMIANTO substituitur aphroselinum. XIX. 724.

AMMI seminis facultates. XI. 824. urinam movet. XI. 747. XIX. 695. substituitur ei anistum. XIX. 724.

AMMONIACUM, ejus facultates et usus. XI. 828. liquor est ferulae cum jusdam. XI. 828. pro costo sumendum. XIX. 733. pro propoli sumendum. XIX. 740. ammoniaci gutta ex aceto citra ignem liquescit. XIII. 628.

Ammoniacum thymiam induratum molli. XI. 728. emolliit scirrhus. XI. 738. conducit ad scirrhus sanandos. X. 957. cum aceto ad scirrhus lenis. X. 960.

Ammoniacus sal crematus pro asio lapide adhibetur. XIX. 734. substituitur ei *Cappadocicum*. XIX. 724.

Ammoniacus suffusus pro commaro. XIX. 732.

AMNION amiculum, foetus velut sudorem excipiens. IV. 224. membrana qualis. II. 902. tam tenue, cur non rumpatur, quum gravida currat aut saliat. IV. 235. cur non crassa et valida sit facta membrana. IV. 236. membranae usus. IV. 547.

Amu liquor qualis. II. 908.

Aquon quid significet apud Hippocratem. XIX. 77.

AMOLYNTA, hoc est non inquinantia. XIII. 1006.

AMOMUM, ejus facultates et usus medicus. XI. 828. menses ciet. XI. 775. substituitur ei acorus. XIX. 725.

Amor quibusdam sacer morbus videtur. XVIII. B. 18. morborum causa. XVI. 310.

Amoris pulsus. XVI. 310.

Amorem poëtae dulcamarum cognominant. XI. 586. quomodo in aegrotis juvene aliquando detexerit Galenus. XVIII. B. 40. clandestinum et Brasistratus et Galenus ex pulsu cognovit. XIV. 631. 633. insanabilem quendam efficiant. V. 29.

Amore vehementi rem prosequi, affectus est. VI. 7.

AMORGE vide *AMURCA*.

Ampe quid significet apud Hippocratem. XIX. 79.

AMPELITIS terra, unde ita vocata. XII. 186. ejus vires. XII. 187. succedit ei plumbago. XIX. 727. pro thure propinari potest. XIX. 734.

AMPELOPRASON, ejus facultates et usus. VI. 659. XI. 825. bis coctum. VI. 682. *ampelopras* radix acris est. VII. 646.

Ampelos vide *Fitis* alba, agrestis, salva. (XI. 826.)

Ampharisteras apud Aristophanem qui. XVIII. A. 148.

Ampelipergoides tunica, vide *RETINA*.

Ampelipayzior quid sit apud Hippocratem. XIX. 78.

Ampelior quid sit apud Hippocratem. XIX. 78.

Ampelios qui dicatur apud Hippocratem. XIX. 78.

AMPHIDEXIUM gladium qualem Euripides dicat. XVIII. A. 147.

AMPHIDEXTRA non fit mulier. XVIII. A. 147.

Ampidior opusior quale. XIX. 78.

AMPHIONIS emplastrum ad ulcera callosa. XIII. 736.

AMPHISBAENA abortum facit, si mulier gravida supergressa fuerit. XIV. 243. ad *amphisbaenam* theriaca *Andromachi*. XIV. 34.

Ampodora animalia quae dicantur. XVIII. A. 358.

AMPHORA. XIX. 770. eam significans character. XIX. 751. XIX. 759.

olei et mellis. XIX. 777. *amphora* quot contineat sextarios. XIX. 762. secundum Dioscoridem. XIX. 776. italica quot choas contineat. XIX. 752. XIX. 773. quot habeat congi-
gios. XIX. 760.

AMPUTATIO. Huius indicationes. XIV. 797. *Hippocrates* ejusdem meminit in continuitate ossium et in articulis. XVIII. A. 714—718. victus ratio post eam servanda. XVIII. A. 727. post eam saepe alii dejectiones cruen-
tae oriuntur. XVIII. A. 725.

AMULETA. Archigenis ad dolorem capitis. XII. 573. scripsit *Archige-
nes* ad capitis dolorem. XIV. 324. dolori dentium reluctancia. XII. 874. febrem excitare possunt. VII. 6. ad
hepar et splenem credita. XIII. 256.

Amuletum Jaspidem vocant quidam. XII. 207.

AMURCA. XI. 504. ejus facultates et usus. XI. 824 sq. in oleo est, quod subsistit. XI. 414. olei saex
est. XVIII. A. 150.

AMYDA testudo lacustris a quibus-
dam vocatur XIV. 321.

AMYGDALAE earum facultates. VI. 611. pingues sunt. XI. 649. vi pol-
lent abstergeri et obstructions sol-
vendi. VI. 793. non aequae, ac n-
ces, boni succi sunt. VI. 793.

Amygdalae amarae earum faculta-
tes et usus. VI. 612. XI. 827. ama-
rae integrae ustae conveniunt alope-
ciae. XII. 392. amarae calidae sunt.
XI. 646. amarae et detergunt et
meatus purgant, dulces etiam deter-
gunt, sed infarctu non liberant. XI.
745. amaris substitui potest absin-
thium. XIX. 724.

Amygdalae dulces, facultates earum
et usus. XI. 828.

Amygdali arboris facultates et usus.
XI. 828.

AMYLUM ex tritico, ejus facultates
et usus medicus. VI. 500. XII. 111.
adstringere dicit *Herodotus*. XI. 442.
emplasticum remedium est. XI. 634.
qualitates ejusdem succi. VI. 771.
in tracheitide utilitas. XIII. 10. pro
eo gyris sicca dari potest. XIX. 724.

Amyron quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 78.

AMYTHAONIS malagma. XIII. 967.
XIII. 983.

ANABATICA febris, vide FEBRIS
anabatica.

Ανδρογυγιανός significat pilorum

in palpebris manualementem operationem.
XV. 918.

ANABROSIS continuitatem solvit. X.
233. causae. ibid.

Αναβροσίου quid significet apud
Hippocratem. XIX. 80.

ANAGAREIDIS *Scythiae* effatum,
quum probro objiceretur, quod bar-
barus esset. I. 14.

Αναγάρων quid significet apud
Hippocratem. XIX. 80.

ANACOLLEMATATA qualia sint reme-
dia. XIII. 901. ad *anacollemata*,
fronti imponenda. ovum. XII. 353.

ANAPENDROMALACHE ejusque usus.
X. 960 sq.

ANASTHESIAE causa cerebri com-
pressio. XVII. A. 522.

ANAGALLIS. Utriusque facultates
et usus. XI. 829. pro cotyledone
sumitur. XIX. 733.

Αναγάρων quid significet apud
Hippocratem. XIX. 79.

ANAGYRUS frutex, ejus facultates
et usus. XI. 829. *anagryri* semen ad
provocandum vomitum valet. XVI.
143.

Αναγύρις quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Αναγύριος quid significet apud
Hippocratem. XVIII. B. 407.

Αναγύρις quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Αναγύρις quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

Αναγύρις quid significet apud *Hip-
pocratem*. XIX. 79.

ANALEPTICE definitio. V. 863. VI.
330. qua in re consistat. XIX. 509.

Αναλεπτικός, quid significet apud
Hippocratem. XIX. 79.

ANALOGISMUS quid sit. I. 131. et
quomodo ab eo utile comprehendatur.
I. 126 sq. definitio. XVIII. B. 26.
XIX. 353.

Αναλόγισμος quid significet. XIX. 79.

ANAMNESTICA salubria sunt, quae
praeteritam sanitatem memoriae subji-
ciunt. I. 313. insalubria, quae prae-
teritum memoriae subji-
ciunt. ibid.

ANAPHORICI haemoptoici sunt. Vi-
de HAEMOPTOICI.

ad ANAPHORICOS catapotium Bassi.
XIII. 60. pastilli ex succino. XIII.
86. sphragis. XIII. 100.

Αναφύρις quid sit apud *Hippo-
cratem*. XIX. 79.

Αναφύριος quid significet apud
Hippocratem. XIX. 79.

Ἀνασφύρον quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 79.

ANARRHINUM idem quod ANTIRRHINUM. (XI. 834.)

ANASARCA vide HYDROPS *anasarca*.

ANASTOMOSIS est apertio oris vasorum. X. 233. arteriarum et venarum in facie. IV. 335. sub quibusnam conditionibus accidat. X. 311. *anastomoseos* inter arterias et venas utilitas. III. 492. 494.

ANATASIS, definitio. XIX. 462.

ANATES levia habent ossa et laxa. III. 926.

Anatis caro durior. VI. 700.

ANATOMIE. Definitio, species duae. XIX. 357. proprie interiorum partium explicatio est. XIV. 709. abusive etiam dicitur exteriorum corporis partium commemoratio. XIV. 709. ex ea humani corporis fabricam cognoscimus. I. 231. ad eam cognoscendam frequens inspectio necessaria. II. 224. cadaverum lustratio necessaria non sufficiens solae partium descriptiones. XIII. 605. 608. num vulnorum inspectio sola sufficiat. II. 289. quonam ordine singulae ejus doctrinae sint discendae. II. 226. partium interiorum. XIV. 709. quomodo a veteribus sit tractata. II. 287. quae nam ejus sit ad praxin utilissima pars. II. 288. 290. quid contra anatomes dignitatem quidam sint commentati. II. 288. multum ei studuerunt non solum medici, sed et philosophi. II. 280. eam *Hippocrates* medicinae libris immiscuit. II. 282. a veteribus libris medicis, immiscebatur, qui de praenotione, cura etc. tractabant. II. 282. Empiricorum prolixum nugamentum. XIII. 604. sic dicta cantata non structuram corporis exacte docere potest. II. 224.

Anatomes in Chirurgia dignitas. II. 283. ad diagnosin morborum dignitas. VIII. 16. periti erant *Eudemus* et *Herophilus*. XV. 134.

Anatomicae administrationes. *Galenus* eas scripsit e Graecia Romam reversus, initio principatus Antonini. II. 215. alteras Flavio Boëtho dedicavit. II. 215. cur scripserit *Galenus*. II. 215 sq. cur a veteribus scriptae non sint. II. 280 sq. cur vero necessarium hoc fuerit, quum ex

Asclepiadarum manibus ars exciderit. II. 281. quinam eas scripserint. II. 280. 281. 282.

Ἀνασφύρον quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 365.

Ἀνασφύρον quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 365.

ANATRIPSIS qualis frictio dicatur. XVIII. B. 873.

Ἀνασφύρον qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 79. XVII. A. 757.

ANAXAGORAS *Abderites* philosophus. XIX. 228. *Clazomenius*, ejus de elementis opinio. XIX. 244. ejus praeceptor *Anaximenes*. XIX. 225. ejus dictum, quum aliquis ei filium mortuum esse nunciasset. V. 418. propterea hominem sapientem vocabat, quia manus habet. III. 5. *Athenas* venit, ibique *Archelaum* ad philosophiam incitavit. XIX. 225. opinio de alteratione. II. 4. animalibus rationem agentem concedit. XIX. 336. opinio de causa arcus coelestis. XIX. 291. de circuli lactei natura. XIX. 285. opinio ejus de natura cometarum. XIX. 286. de causa coruscationis. XIX. 287. de Deo sententia. XIX. 250. fortunae definitio. XIX. 263. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. de lunae natura. XIX. 279. de causa, cur sit mare salum. XIX. 298. mixture definitio. XIX. 258. de mundi inclinatione theoria. XIX. 268. nihil eorum, quae generantur, perire statuit. XIX. 334. de causa incrementi Nilii sententia. XIX. 300. nivem non albam esse pronuntiavit. XI. 461. opinio de solis conversione. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 275. de causa somni et mortis. XIX. 340. de stellis discurrentibus. XIX. 286. de essentia stellarum. XIX. 270. de motu stellarum. XIX. 272. de causa terrae motuum. XIX. 296.

ANAXARCHUS *Abderita* scepticus. XIX. 234. suae probae institutionis finem, felicitatem esse dicebat. XIX. 229.

ANAXIMANDER *Thaletem* secutus est in philosophia. XIX. 225. theoria ejus de generatione animalium. XIX. 335. de diis sententia. XIX. 251. infinitum pro elemento habebat. XIX. 243. opinio de lunae defectus causa. XIX. 281. de lunae illuminatione.

XIX. 281. de lunae natura. XIX. 279. maris definitio. XIX. 298. theoria de solis defectu. XIX. 278. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 274. de ordine stellarum. XIX. 272. de figura terrae. XIX. 293. de causa tonitru. XIX. 287. ejus sententia de venti essentia. XVI. 395. venti definitio. XIX. 292. vocis theoria. XIX. 312.

ANAXIMENES in philosophia *Anaximandrum* secutus est. XIX. 225. aërem elementum duxit. XIX. 243. in totum aërem dicit hominem. XV. 23. theoria de causis arcus coelestis. XIX. 291. de coeli essentia opinio. XIX. 269. de causa pluviae, grandinis, nubium etc. XIX. 288. de solis conversione. XIX. 277. de solis figura. XIX. 277. stellas clavos accipit coelo affixos. XIX. 271. theoria de terrae figura. XIX. 294. de causa terrae motuum. XIX. 296. opinio de venti essentia. XVI. 395.

ANAXIONIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 769. casus pleuritide laborantis. XVII. B. 392.

ANCERS opinio qualis. XIX. 354.

ANCHILOPS, definitio. XIV. 772. XIX. 438. unde nomen acceperit. XIX. 438.

ANCHUSA. Ejus species varias vires habent. XI. 812. quatuor species, earumque facultates. XI. 811. alciabiadeae vires. XI. 813. onocelli vires. XI. 813. onocleae vires. XI. 812. lycopsos vires. XI. 812. substitui ei potest hyacinthus. XIX. 723. pro fuce sumenda. XIX. 746.

ANCHORAEFORMIS processus scapulae. II. 766.

ANCŌN quid. III. 92. *Hippocratis*. III. 142. ulnae. IV. 430.

ANCYLUS, definitio. XIV. 708. XIX. 444. ad *ancylas* emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943. malagma. XIII. 977.

ANCYLOSIS, definitio. XIV. 772. ad *Ancyloses* malagma *Dioscoridis*. XIII. 968. malagma *Lucii*. XIII. 969.

ANCYROIDES processus scapulae. II. 766.

ANDRACHNE portulaca, ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDREAS praestigias et mendacium in materiam medicam invexit. XI. 795. tradidit nobis collyrium diarrhodon Nili. XII. 765. ejus catapotium ad splenicis, paeonium dictum.

XIII. 342. emplastrum ad ulcera callosa. XIII. 735. epithema ad ischiadicis et arthriticis. XIII. 345. malagma. XIII. 343. aliud. XIII. 344. aliud. XIII. 982. malagma, didymaea vocatum. XIII. 346. remedium ad phalangiorum morsus. XIV. 180.

Andropogon quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

ANDROMACHUS Cretensis erat natione. XIV. 211. uno libro medicina ad exteriora corporis vitia, altero quae interna curant, tertio oculorum remedia tradidit. XIII. 463. de medicamentorum viribus tres libros composuit. XIII. 441. *Neronis* primarius medicus post *Mithridatem* theriacen praeparavit. XIV. 2. commendatur. XIV. 211. junior cassiam fistulam antidotis injiciendam indicat. XIV. 73. quatenus acopa scripserit. XIII. 1032. quatuordecim melina scripsit. XIII. 504 sq. primus viperas theriacae immiscuit. XIV. 232. cur viperam potius, quam serpentem alium theriacae admiscerit. XIV. 233. ut *Andromachus* emplastrum ex diabus aristolochiis XIII. 820. emplastrum viride. XIII. 808. theriacen composuit. XIV. 2.

Andromachi fusca aegyptia. XIII. 890. Aegyptia ad vulnera cruenta. XIII. 643. remedia ad ani vitia scripta. XIII. 307. anodynum. XIII. 89. antidota. XIV. 107. ad aphthas remedia. XII. 990. arteriacae, quas describit, enumerantur. XIII. 14 sq. colica remedia. XIII. 276. auriculares compositiones. XII. 624. conscriptae compositiones ad ischiadicis. XIII. 336. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 38. confectio hypoglossis aromatica ex filice. XIII. 53. confectiones renales. XIII. 322. confectiones stomachicae. XIII. 126. confectiones ad tussim. XIII. 62. junioris remedium ad calvitium. XII. 438. praecepta ad omnes dentium dolores. XII. 877. medicamenta ad dysenteriam. XIII. 289. medicamenta quae ad dyspnoeam conscripsit. XIII. 112. emplastrum. XIII. 246. in libro: virtutes ad exteriora, emplastrum album. XIII. 427. aliud. XIII. 429. aliud. XIII. 430. emplastrum attrahens. XIII. 935. emplastrum catagmaticum. XIII. 549. aliud. 550. emplastrum croceum. XIII. 830. emplastrum ad discutiendum et extrahendum.

XIII. 925. emplastra epulotica. XIII. 529. emplastrum ex herbis. XIII. 885. emplastra polychresta. XIII. 805. emplastra, quae ad ulcera maligna commendavit. XIII. 681. emplastrum viride simplex, et facultatis ejusdem explicatio. XIII. 470. caudida epulotica. XIII. 530. epulotica sicca. XIII. 728. fuscum nygmaticum, ad nervorum puncturas. XIII. 650. remedia scripta ad haemoptoën. XIII. 75 sq. usus remediorum compositorum ad haemoptoën spectantium. XIII. 80. hedychroon. XIV. 51 sq. hellespontia. XIII. 914. ad hepaticos conscripta medicamenta. XIII. 198. Hicesium nigrum. XIII. 809. remedia ad hydropicos et inflationes. XIII. 262. remedia ad ictericos. XIII. 230. illitiones stomaticae. XII. 943. malagmata. XIII. 976. malagma. Facit splenitidis, hydropicis et ad praecordia distenta. Facit ischiadicis, arthriticis et ad inveteratos affectus. XIII. 342. malagma ad hepaticos. XIII. 220. malagma ex meliloto. XIII. 186. malagma, quo usus est ad splenicos. XIII. 251. panacea. XIII. 531. conscripti pastilli. XIII. 832. pastillus ad erysipelata. XIII. 835. pastillus niger. XIII. 833. ad splenicos conscripta medicamenta. XIII. 239. stomaticum odorum tenerum ad inflammationes et crustas oris. XII. 945. 953. stomaticum ex moris. XII. 929. ejusdem ex malis punicis. XII. 931. ejusdem ex musto. XII. 932. theriaca. XIII. 909. senioris theriace ex viperis Galena dicta. XIV. 32 sq. junioris theriaca ex viperis Galene dicta. XIV. 42. theriaca optima est. XIV. 262. theriacam conficiendi ratio. XIV. 259 sq.

Juxta *Andromachum* Glencini confectio. XIII. 1039.

ANDRONIS medicamentum ad anurum exulcerationem. VI. 440. ciclicisci et trochisci tauri bilem recipiunt. XII. 276. remedium ad herpes exedentes. XI. 87. remedium ad ficosas menti papulas. XII. 830. pastillus ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias per erosionem. X. 330.

ANDRONICUS peripateticus animae substantiam asseverat et propterea a Galeno laudatur. IV. 782. *Andronici* comp. ad orthopnoeam. XIII. 114.

ANDRONIUS inscriptus pastillus. XIII. 825. XIII. 834.

ANDROSACE. Ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDROSAEMON; altera species ascyron et ascyroeides, altera dionysias vocatur. XI. 829 sq. hyperici species est. XI. 830. ejus facultates et usus. XI. 830.

ANDRUS insula est in mari aegaeo, quae unam habet civitatem ex nomine insulae. XII. 172.

Ἀνελήματα, tormina sunt apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνελίσεις quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνέλους, quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANEMIAE cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470.

Ἀνεμίζειν inflare apud *Hippocratem* est. XIX. 81.

ANEMONAE omnes quales possideant facultates. XI. 831.

Ἀνέκκιστος inconcussus est apud *Hippocratem*. XIX. 81.

Ἀνερίειν evellere significat apud *Hippocratem*. XIX. 80.

Ἀνεστραμμένα perturbata sunt, et dicitur de urinis apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANETHUM, ejus facultates et usus. XI. 832. calidum est. I. 682. lactis secretionem auget. XI. 772.

Anethum, veteres cur ex eo coronis plexis in convivis usi sint. XI. 832. ustum ad ulcera glandis penis. X. 382. ustum siccum ad pudendi ulcera. XIII. 316.

Anethi oleum. Ejus facultates. XI. 832. anodynum est. XI. 766. dissolvit succos crudos in carne. VI. 291. confert ad cutis siccitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Anlonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. ad intestinorum intemperiem et mordicationem valet. XI. 489. semen pro hyperico. XIX. 745.

ANEURYSMA, definitio. XIX. 441. quid sit, quomodo fiat, et dignoscatur. VII. 725 sq. oritur ex arteriae laesione aut vulneratione in venaesectione. X. 335. XI. 313.

ANGIOLOGIA species est chirurgicae operationis, quae fit divisione. XIV. 781. fluorem sistit. XIV. 784. quae nam sit operatio chirurgica et quomodo fiat. XIV. 784.

ANGINA et ANGINAE. Definitio. XI. 77. XIV. 733. XV. 767. est morbus acutus. XIV. 730. est inflamma-

tio interiorum musculorum gutturis. VIII. 269. species ejusdem. XIV. 733. multas species statuunt Cnidii. XV. 364. qua in re differat a peripneumonia et pleuritide. VIII. 247. *Hippocrates* in praenotionum libro videtur omnes affectus ita vocare, qui respirandi difficultatem moliantur. VIII. 247. autumnus fit ex humoribus biliosis in fauces decumbentibus. XVI. 382. autumnalis morbus est. V. 694. autumnales quomodo a vernalibus differant. XVII. B. 623. quae vere fit, ex pituitosis humoribus generatur. XVI. 383. morbus vernalis est. XVII. B. 615. vere fiunt, si liberatum est. XVI. 381 sq. vere potissimum fiunt. V. 693. metastaseos ejusdem in pulmones effectus. XVII. B. 795. metastasis in pulmonem quomodo ex pulsu cognoscatur. XVII. B. 795. cum orthopnoea conjunctae causae et symptomata. XV. 791 sq. pulsus in ea conditio. VIII. 488. ejusque pulsus mutationis causae. IX. 193. respirationis conditio. VIII. 277. XVII. A. 595. in ea respiratio multa et frequens est. VII. 852. spiritus sublimis est. VII. 946. respiratio densa et parva est. VII. 909. respirationem tollit. VIII. 54. gravissima et celerrime interimens quae. XVIII. B. 264. minus exitialis vero, etsi diuturnior, quae in faucibus tumorem ac ruborem excitat. XVIII. B. 265.

Angina quatenam secundum *Hippocratem* sit gravissima. XVI. 676. quatenam periculosissima. VIII. 247. quae minus periculosa sed diuturnior. VIII. 248. in *angina* gravissima cum orthopnoea accidat. XVI. 678.

Anginae prognosis: succedens erysipelas, quod diebus criticis non dispareret, mortem significat. XVIII. B. 268 sq. cervicis tumor abortus bonum. XVIII. A. 58. si tumor et rubor in pectore oriatur, bonum. XVIII. A. 154.

Anginae causae. XIV. 734. causae et symptomata secundum *Hippocratem*. XV. 786. alterius causae, symptomata secundum *Hippocratem*. XV. 791 sq. ex biliosis humoribus oritur. XVII. B. 623. causae sunt excrementa, ad fauces delata. XVII. B. 602. ex imbris fiunt. XVI. 372. XVII. A. 32.

Anginae speciei, ex vertebrae cervicis intro vergentibus descriptio. XVII. A. 371. casus, ex laesione vertebrae

primae a *Hippocrate* descriptus. VIII. 238 sq. *Galenus* in eum locum paraphrasis. VIII. 240. casus anginosae, quae apud *Bitonem* decumbebat. XVII. A. 593.

Angina ex vertebrae colli pand. paraplegias inde factas non universum corpus periret vidit *Hippocrates*. XVII. A. 379. qui obnoxii sunt, iis prophylactice vena secanda est. XI. 271.

Anginae cura. XIV. 734. cura secundum *Hippocratem*. XV. 791. XVII. A. 476. remedia ad eam parabilia. XIV. 436. XIV. 439. XIV. 513. 514. XIV. 517. XIV. 574. *Aristoclis* stomaticum. XII. 936. stercus caninum, iis admixtum, quae congruunt. XII. 291. clysteres acres. XVI. 145. *Diphryges*. XII. 215. laungunt quidam elasterium cum melle aut oleo vetere. XII. 122. *Asclepiades* laryngotomiam in ea commendavit. XIV. 734. Musae praecepta. XII. 956. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. scarificatio. XI. 322. serum lactis. XII. 268. stomaticum *Asclepiadae*. XII. 942. stomaticum *Herae*. XII. 941. stomaticum ex semine rutae sylvestris. XII. 938. stomaticum ex hirundinibus, ut *Harpocras* tradit. XII. 943. venae sectio ubinam sit instituenda. X. 904. XVI. 156. venae sub lingua incidendae sunt. XI. 93. XIX. 526. quando venam sub lingua aperiamus. XVI. 157. post venasectionem eclegmatis repurgari potest, et clysmo tertio quoque die utendum. XV. 767.

Angoris symptoma semper pravam. XVII. A. 179. ab *angore* animus differt actionibus. XVI. 174.

Angores animi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. cordis affectus eosdem *Chrysippus* putat. V. 268.

ANGUILLA nequaquam succi boni edulium est. VI. 797. vivit in aqua salsa et dulci. VI. 795.

ANGULUS acutus is est, qui recto minor. XVIII. B. 854. obtusus qualis. XVIII. B. 854.

Anguli oculi. XIV. 702. impensius minuti vel prorsus periti cura. X. 1002. prorsus perditus insanabilis morbus est. X. 1002. ad *Oculorum* angulos circumscissos aridum remedium. XII. 730. ad putrescentes et erosos *Bassi* artemonium. XII. 780. indicum aerianum. XII. 781. *Capitonis* remedium siccum. XII. 731. ad scabros

et circumrosos collyrium fulvum pan-
chrestum. XII. 783. ad corrosos et
scabros collyrium *Hygieni* aureum. XII.
788. *Evemerip* soricum. XII. 788. col-
lyrium *Ptolemaei*. XII. 789. collyrium
isochryson. XII. 785. collyrium ma-
labathri oxydercium. XII. 790. col-
lyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Phi-
lozeni* remedium. XII. 735. collyrium
Stoli cinnabarinum. XII. 786.

ANHELATIO solvit dolores superio-
rum partium. XVII. A. 477.

ANHELITUS quomodo cohibeatur. VI.
358. facilis bonum signum. IX. 615.
quibus est assiduo difficilis, ob fluxio-
nem ex capite in thoracem, competit
terra Armeniaca. XII. 190.

ANICETUM emplastrum. XIII. 877.

ANIMA. Varias de ea auctorum sen-
tentias. IV. 761. philosophorum sen-
tentias. XIX. 254. *Aristoteles* corpo-
ris speciem eam vocat. IV. 773. quid
sit secundum *Chrysippum*. V. 287.
secundum *Platonem* ex tribus partibus
composita est. V. 514. secundum *Pla-
tonem* vitiosis corporis humoribus lae-
ditur. IV. 789. *Platonis* locus, ubi
de animae natura considerat. XV. 103.
secundum *Stoicos* quid sit. XVII. B.
251. a *Stoicis* spiritus vocatur. IV.
783. num sit corpus lucidum et ae-
thereum. V. 643. incorporea non
est. IV. 788. sanguis est secundum
quosdam. V. 283. cum semine inji-
citur. XIX. 168. educationis in eam
effectus. IV. 813. vini. IV. 812. do-
minatur corpori et servit. IV. 787.
fit intelligentior, si temperamentum
fit siccior. IV. 786. quae per totum
mundum diffusa est, eam foetus ge-
neratricem esse quidam dicunt. IV.
700sq. unde sentiat, et quaenam
pars ejus sit princeps. XIX. 313. ejus
partes septem. XIX. 314. ejus par-
tes secundum *Philosophos*. XIX. 256.
pars princeps quae sit et in quo sit.
XIX. 315. de ejus sede opiniones.
XIX. 315. ejus essentiam scire ne-
cessarium non est. IV. 764. qui eam
spiritum esse censent, ex sanguine
et aëre conservari putant. XVII. B.
247. num suum corpus sibi fingat.
IV. 692. num alia detur, quae par-
tes construat, alia, quae voluntarie in-
citet. IV. 693. hominis usque ad mor-
tem producitur. XVII. B. 246. num
sit mortalis nec ne. XIX. 255. si im-
mortalis est, cur emigret ex corpore.
IV. 775. *Stoici* ejus in alia corpora

transitum post mortem accipiunt. XIX.
256. si e corpore discedit, mors ac-
cidit. IV. 775. de ejus immigratione
et transmigratione loqui hallucinatio
est. IV. 763. corporis naturae inservit.
IV. 763. concupiscibilis. IV. 772.
dormientium non quiescit. IV. 439.
immortalis est secundum *Platonem*.
IV. 775. irarum aestu fluctuans quae.
XV. 293. irascibilis in corde residet.
XVI. 93. irascibilis cur in corde ha-
bitet. V. 573. merito justa dicenda
est. V. 595. mundi. XIX. 160. nu-
tritur spiritu. XIX. 166. rationatrix
quibusnam functionibus praesit. X.
636. rationatricem excipere, non
omnis corporis species est idonea. IV.
775. rationatrix in cerebro habitat.
III. 700. X. 636. particeps rationis
in cerebro locum habet. XV. 293.
XVI. 93. sentiens. II. 1. vegetans.
II. 1. vegetans *Aristotelis* aut appe-
tens *Platonis* num foetum format. IV.
700. vegetans non particeps est co-
gnitionum. IV. 765. animosa s. vi-
talis in corde sedem habet. X. 636.
de anima *Diogenes* *Babylonius* scrip-
sit. V. 241.

Animae egregia descriptio. XIX. 171.
ejus, nec musculi aut nervi est, mo-
vere. VII. 606. tres partes, secun-
dum ejus impetum nos moventes
(*Plato*.) V. 479. definitio secundum
Aristotelem atque *Platonem*. XVII. B.
250. actiones alterant humores et tem-
peramentum. VIII. 191. principum
actionum affectus omnes in cerebro
consistunt. VIII. 166sq. affectus ex
metu, ex iracundia, in cor effectus.
V. 520. appetens facultas quae. XV.
292. varia sortita est apud varios
auctores nomina. V. 521. appetentis
(concupiscibilis) et plantae sunt par-
ticipes. V. 516. appetitricis seu na-
turalis seu nutricis sedes. V. 716. X.
635. sedem *Plato* diaphragma putat.
II. 503. sedes in hepate est. V. 521.
concupiscibilis actiones. V. 27. con-
cupiscibilis seu nutricis seu vegetan-
tis pars est hepatis temperamentum.
IV. 782. facultas concupiscibilis in
hepate sedem habet. VIII. 160. XIX.
459. facultatem concupiscibilem com-
parat *Plato* belluae multorum capitum.
V. 515. corroboratio respiratio est
secundum *Praxagoram*. IV. 471. ab
irascibili diversa est. V. 491sq. con-
cupiscibilis *Platonis*. V. 521. defini-
tiones variae. XIX. 355. domicilium

nerv. XIX. 169. facultates tres, V. 454. (confer. FACULTATES.) facultatum diversarum sedes. V. 521. princeps facultas quae. XIX. 378. facultas princeps in eo est, quod primum alimentum spiritumque haurit. V. 281. facultates rationis sunt expertes. V. 28. facultates esse unius substantiae, ex corde proficiscentis, *Aristoteles* et *Posidonius* affirmant. V. 515. facultates sequuntur ejus substantiam. IV. 774. facultates an a calido et frigido temperamento immutentur, a sicco et humido autem nihil patiantur. IV. 780. facultates sequi materni sanguinis temperamentum, *Aristoteles* putat. IV. 791. facultates in actionibus puerulorum, et animae affectibus apparent. IV. 768. functiones principes quibusnam in morbis laedantur. VIII. 166. functiones temperamenta immutant. IV. 779. functionibus adversatur frigus. IV. 787. gubernans pars num in corde sedem habeat. IV. 698. generationem respirationis usum esse *Asclepiades* putavit. IV. 471. immortalitas, philosophorum circa eam rem opiniones. XIX. 316. imperant corporis vitia. IV. 788. primum instrumentum spiritus est, in cerebri cavis contentus. XVII. B. 248. irascibilis facultates. IV. 772. facultas irascibilis rationi adiutrix data est. V. 498. irascibilis pars cordis temperamentum est. IV. 782. irascibilis fons cor est. V. 521. XIX. 459. irascibilis sedes. VII. 283. *Plato* ejus sedem diaphragma putat. II. 503. facultatem irascibilem leoni comparat *Plato*. V. 515. ministra facultas quae. XIX. 378. morbi definitio secundum *Platonem*. V. 451. mores ex physiognomia apparent. IV. 795. moribus fit partium organicarum conformatio. IV. 795. mortalis species temperamentum est. IV. 782. motricis functiones. VII. 56. motus. XIX. 315. natura quomodo inveniendae secundum *Platonem*. X. 13. natura in pueris tantum differt, quantum actiones et affectus. IV. 769. officium est musculos movere. IV. 443. opera sunt, sentire et moveri voluntarie. II. 1. partes secundum *Chrysippum*. V. 444. 445. patibilis sedes. V. 655. principatus ibi est, unde sensus motusque proficiscitur arbitrius. V. 219. principatus num sit cor. V. 219. principatus cor est secundum *Chrysippum*.

V. 288. pulchritudinis definitio secundum *Platonem*. V. 451. rationalis actiones principales, irrationalis morales audiunt. VIII. 163. facultatem *Ariston* unam putabat, rationalem. V. 595. facultatem rationatricem homini comparat *Plato*. V. 515. rationatricis facultates. IV. 770. rationalis sedem in corde non esse, unde sit concludendum. VIII. 304. rationatricis sedes in capite est, irascibilis circa thoracem, appetitricis circa umbilicum. V. 288. facultas rationalis in cerebro sedem habet. V. 521. VI. 73. VIII. 159. sanitatis definitio secundum *Platonem*. V. 451. sedem varii variam acceperunt. III. 20sq. V. 288. sedes ibi est, ubi nervorum principium. V. 649. secundum *Chrysippum* autem, ubi animi affectus. V. 651. species, earumque sedes. IV. 772. sedes in cerebro. VIII. 174. species in corde et jecinore sitae. IV. 773. sedes aliis in corde, aliis in membranis, aliis in cerebro est. XV. 360. sedes in ipso cerebri corpore est, spiritusque cerebri ejusdem est ad sensum et motum organon. V. 606. naturalis seu altricis, aut vegetabilis, aut generatricis sedes hepar. XVI. 93. aut ipsius substantia aut primum ejus organon spiritus est in ventriculis cerebri contentus. IV. 509. sensitricis functiones quinque. VII. 55. sensitricis evidentissimum signum. VII. 532. sensus ministrant. XIX. 379. in somniis conditio. VI. 834. per somnum actiones. XIX. 170 sq. substantia ex certa quadam aëris ignisque temperie secundum *Stoicos* conflatur. IV. 784. substantiam scire medico supervacuum est. XVII. B. 248. substantiam *Andronicus* asseverare non dubitavit. IV. 782. substantiam *Stoici* spiritum innatum vocant. XI. 731. turpitudinis definitio secundum *Platonem*. V. 451. facultas virilis et irascibilis in corde sedem habet. VIII. 159. virtutem unam accipit *Aristo* Chius. V. 468. virtutes quidam putant esse dociles, quidam naturales, vel moribus exercitationeque acquisitas. V. 776. de ejus virtutibus *Aristonis* opinio. V. 595 sq. vis rationatrix in cerebro est. V. 272.

Animam artibus destitutam homo habet, III. 8. meliorem semper reddere convenit. V. 15. ridiculam habet simia. IV. 126. in homine sanguinem esse unde quidam concludant. XV. 76.

ex sanguine nutrirī quidam dixerunt. V. 283. quinque sensuum exercitationem *Asclepiades* vocat. XIX. 373. 379. triplicem *Plato* accipit. V. 288. *Animas Plato* facultates vocat. X. 635.

ANIMAL. Definitio. XIX. 160. XIX. 355. num mundus sit. XIX. 160. num sit foetus in utero. XIX. 329. quod in utero est, esse animal probatur. XIX. 162. ab non animali motu voluntario differt. IV. 372. calidum et humidum esse quomodo sit accipiendum. I. 574. interire nequit, quin cor ab agendi munere cesset. XI. 599. recens formatum in utero humidissimum calidissimumque est, et cur. I. 577. natum tribus regitur principiis. V. 600. quodque parvus mundus est. III. 241. quando sanum sit. XV. 38.

Animalis naturae tria sunt opera et tres actiones. XV. 229.

Animalcula saepe in abscessibus reperiuntur. VII. 718.

Animalia singula quonam anni tempore maxime ut cibi convenient. VI. 665. quomodo generentur et intereant. XIX. 334. quaedam cur, ubi alimenti laborant inopia, perdurare tamen possint. XI. 183. quonam *Galenus* dissecterit. II. 537. eorum structura interior a figura externa praenoscitur. II. 538. quonam sint ad anatomiā pedum et manuum eligenda. II. 535sq. alimenta eorum recensentur. IV. 625. *Plato* animata vocat. IV. 757. *Animalia* *Ἀνιμόρρα* quae dicantur. XVIII. A. 358. aquatilia aërem respirantia. III. 444. aquatilia nutrimentum quale praebeant. VI. 708. artus anteriores posterioribus similes habent. III. 169. bruta expertia sunt artium. I. 2. bruta num prorsus expertia sint rationis. I. 1. calida sunt. IV. 757. carcharodonta. III. 616. carnivora superiores et inferiores dentes habent. XVIII. A. 358. collum non habentia quae. III. 609. quibus collum deest, muta sunt. III. 611. breve collum quonam habeant. III. 876. collum longum quonam habeant. III. 613. et cur hoc habeant longum. III. 847. collum longum cur habeant, quae ungulis fissis praedita sunt. III. 876. quae collum longum habent, et cartilagineae tracheae siccas, vocem claugorosa habent. III. 535. collum et claviculas habentia hominis modo quae. II. 430. plerisque collum manus uti-

litatem praebet. III. 613. quaedam cur in corde os habeant. III. 501sq. multa cordis ventriculo dextro sunt destituta. V. 539. corpora sunt. VII. 407. latis coxis praedita et frigidiora timidam naturam habent. V. 462. quae duobus cruribus incedunt. II. 430. excoriabilia quae. II. 644. exsanguia cur parva habeant crura et multa. III. 176. exsanguia pulsum non habent. IV. 671. gubernantes facultates. X. 635. fortia et calida nigrum lienem habent. II. 573. fortia dentes acutos multos habent et ungues fortes. III. 875. frigidiora per hyemem ob frigus mortuis similia jacent. VIII. 132. frigidiora pinguiora esse dicuntur. XI. 514. frigida facultatem vitalem non habent. IX. 549. calida autem habent. IX. 549. gressilium testes ad coquendum longe sunt difficiliore. VI. 675. hepar habentia et lienem habent. II. 569. herbivora nobis alendis sunt accommodatiora. VI. 665. hyeme dormientia cur sint pinguiora. II. 606. hybernantia, dum somnus durat, non egent alimento. XVII. B. 417. hybernantia quasi mortua sine sensu et motu in latebris jacent. XVII. B. 418. quonam lienem nigriorem et quae non habeant. V. 127. lunae in ea influxus. XIX. 188. omnia praeter crocodilum maxillam inferiorem movent. II. 422. *μάρρυα* quae. XVIII. A. 359. muta sunt, quibus collum deest. III. 611. nuper nata libenter non comeduntur, propter redundantem in iis humorem. I. 579. recens nata quomodo nutrantur. IV. 152. nuper nata omnia humida sunt. VII. 673. naturae in iis differentia. IV. 160. quonam sint optimi succi. VI. 789. omnia ornatu convenienti esse instructa probatur. III. 81. ostracoderma quae. VI. 734. quibus ovaria exstirpata sunt, foemineam naturam amittunt. IV. 569. palpebris caretia quae. II. 879. lati pectoris naturam iracundiorem habent. V. 462. pedestria, alimenta, quae ab iis petuntur. VI. 660. ab eorum esu abstinendum. VI. 789. pedestrium lingua ut alimentum. VI. 672. pedestrium partes excarnes ut alimenta. VI. 669. pedestrium viscera alimenta sunt. VI. 679. cur non habeant phantasmata. XIX. 305. cur plantis superiora ducantur. IV. 759. nonnulla plures quam duos habent pulmones. III.

423. quae pulmones non habent, egent cordis ventriculo dextro. III. 462. ruminantia in superiori maxilla dentes incisivos non habent. XVIII. A. 358. quadrupedia. Eorum ventriculus; uterus et intestina alimeuta sunt. VI. 680. sanguine frigido praedita induriam nullam moustrant, calido autem praedita prudentia multum valent. IV. 791. sanguine praedita ex materno sanguine ducunt originem. IV. 795. sanguineorum partes ex matris sanguine progignuntur. I. 494. sedere cur nequeant sicuti homo. III. 179. solidungula exiguis herbis vescuntur lubentius, quam grandioribus. XVIII. A. 356. temperamento sicciore praedita, ova parunt, citra masculi conversationem. IV. 624. quibus testa pro cute est, alimento esse possunt. VI. 733. timida sunt frigidiora, et latis coxis praedita. V. 462. timida sunt, quibus sanguis aquosus nimium est. IV. 793. venenosa ubi inter mordendum sanguinem manantem contigerint, commorsos occidunt, vorata autem morsos incolumes servant. XIV. 244. venenosa fugantes suffitus. XIV. 490. ad animalia venenata sulphur. XII. 217. in quibus intestinum a ventriculo recta ad anum protenditur, voracia sunt. III. 328. vocem magnam edentia laryngem amplum habent. III. 563.

Animalium agrestium adeps quomodo ab illo domesticorum differat. XI. 734. castratorum carnes sunt praestantissimae. VI. 663. colores unde oriantur. XIX. 258. corpora ex ferente et eo, quod fertur, constare dixit *Diocles*. XVIII. B. 124. corpus animi affectibus idoneum conditum est. II. 537. differentiae specificae. III. 2. XVIII. A. 207. propriae differentiae. X. 23. differentia a plantis quoad nutritionem. III. 276. differentias *Aristoteles* in libro de partibus animalium enumerare conatur. X. 26. domesticorum et agrestium differentia. VI. 680. genera discreta sunt, pro temperaturae conditione. XIX. 335. genera quotduntur, et an omnia sensu sint et ratione praedita. XIX. 336. imbecillum et fortium quoad ossa differentiae, earumque causa. III. 924. juniorum carnes quales. VI. 774. pedestrium sanguis ut alimentum. VI. 699. efficiens principium semen. II. 85. proprietates. II. 1. scala quoad sensuum

evolutionem. IV. 639. senum carnes pessimae. VI. 663. et stirpium analogia. XVI. 343. differentiae. III. 276. terrenorum carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. venenatorum saliva et fel deleteria sunt. XI. 767. venenatorum morsum curandi methodus. X. 896. XIV. 200. ad animalia venenosorum morsum remedia parabilia. XIV. 489. ad virulentorum noxas remedia quae *Asclepiades* tradidit. XIV. 168.

In animalibus calor ac frigus magis efficaces sunt, quam humor et siccitas. XV. 226. in — venter idem, quod terra arboribus est. XVI. 340.

ANIMANTIA, vide ANIMALIA.

ANIMANTUR, quae non sunt animalia, quae sunt, et animalium partes. XV. 402.

ANIMATA sunt animalia secundum *Platonem*. IV. 757.

ANIMOSI qui dicantur. V. 330. magnanimi sunt, et rerum humilium contentiores. XVII. A. 188. sunt temperamento calido praediti. VI. 130. animosum putant pectore hirsuto praeditum. I. 624. XVI. 91.

ANIMUS differt ab angore et tristitia in actionibus. XVI. 174. virillis inveniri non potest in Asia. IV. 799.

Animi acies a bilioso humore venit. XV. 97. XVI. 317. actiones ab humoribus et corporis temperatura immutantur. XVI. 46.

Animi affectus. Scriptores de illis recensentur. V. 3. ipsi recensentur. V. 7. V. 35. XVI. 174. philosophorum circa eos sententiae. XIX. 319. esse motionem quandam praeter naturam rationis expertem probatur. V. 432. secundum *Zenonem* et *Posidonium* definitio. V. 377. causa non est ratio. V. 390. causam quidam vocant rationem peccantem et falsam opinionem. V. 390. num sint iudicia. V. 377. num timor sit. V. 392. rationatricis facultatis esse iudicia, *Chrysippus* statuit. V. 429. *Posidonius* neque iudicia esse, neque supervenientia illis demonstrat, sed motiones facultatum irrationabilium. V. 429. *Zeno* eos putat supervenientes iudiciis contractiones, solutiones, elationes et casus. V. 429. illis idoneum conditum est animale corpus. II. 537. corpus exsiccat. I. 373. vehementes cur mortem inferant. VIII. 361. animae deliqui causa. XI. 48. spiritus corru-

ptionis causa. X. 841. tremorum causae frequentes. XVII. A. 510. in pulsus eorum effectus. IX. 157. ex oculis cognoscendi sunt. IX. 697. curationis ratio. V. 35.

Animi angores corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. *cogitatio* corpus gracile reddit. X. 994. *concitationes* invadentis febris signa sunt. XIX. 514. *curae* febris ephemeræ causae. XI. 6. *dejectiones* splen affectus gignit. VIII. 378. *delectatio* morborum humidorum causa. VII. 19.

Animi defectus sive *deliquium* signum est imbecillitatis animalis facultatis. XVI. 755. *deliquium* citra manifestam causam letale. XVII. B. 539. *deliquii* casus aliquot recensentur. XVII. B. 540. *deliquium* ex repentinis dejectionibus periculosum. XV. 831. *deliquia* in febre hyberna quid denotent. XV. 827. *defectus* quinto die in febribus quid denotet. XV. 829. *defectus* ex surrectione aegri in febribus, *delirium* denotat. XV. 826. *deliquium* haemorrhagias sistit. X. 327. *deliquium* venaesectionis terminos. XVI. 11. ad *animi* *deliquium* usque quinam morbi vacnationes requirant. XVII. B. 445. *deficientis* causae. XI. 47. *deliquii* causae *animi* affectus. XI. 48. *deliquium* ex esu boletorum. VI. 656. *deliquia* ex bulimo. VII. 136. *deliquii* causa calor immoderatus. XVII. B. 801. *defectus* causa *empyema* introrsum ruptum. XVIII. A. 108. *defectus* ob grumos in ventriculo, intestinalis aut thorace contentos. VIII. 409. *deliquii* causa humorum crudorum abundantia. X. 845. *defectus* causa humor melancholicus abundans. XVI. 300. *defectus* causa os ventriculi male affectum. XVIII. A. 449. *deliquii* causa purgatio in morbi cruditate. XVI. 261. *defectum* efficit semitertiana. VII. 467. *deliquia* ex pravo victu oriri *Hippocrates* asserit. XV. 602. *defectus* facit, si per vim aliquid fiat. XVI. 118. *defectione* liberat cucurbitula. XI. 321. quanam vena sit in defectione *animi* incidenda. XVI. 135. *deliquii* ex abscessus ruptione aut sectione cura. XI. 59. *deliquii* ex cholera, alvi profluvio etc. cura. XI. 50. *deliquii* ex colicis aut iliosis affectibus cura. XI. 60. *deliquii*, ex variis causis orti, in febribus continuis cura. XI. 50. *deliquii* ex humorum multitudine cura. XI. 53.

deliquii, quod ex vitiosis humoribus, os ventris mordentibus oritur, cura. XI. 55. *defectus* ob inflammationis magnitudinem aut febris malignitatem, cura. XI. 57. *deliquii* ex intemperie cura. XI. 60. *defectus* ex insignis partis obstructione cura. XI. 58. *deliquii* ex stomachi imbecillitate cura. XI. 54. *deliquium* ex sudoris copia balnea non concedit. XI. 53. *deliquii* ob tristitiam, laetitiam, timorem, excandescitiam aut pavorem cura. XI. 59. *deliquii* ex uteri affectibus cura. XI. 54. *deliquii* ex immodica vacuatione in hydere cura. XI. 59. *deliquium* ex immodicis vacuationibus curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. *deliquii* ex vulneribus, purgationibus doloribusque cura. XI. 60.

Animi demissio ex atrae bilis abundantia. VII. 576. *demissio* gignit humorem melancholicum. XVI. 357. *dolorum* omnium causa. V. 49. *excandescitiae* in calorem animale effectus. VII. 941. *facultas* a rationatrice diversam causam vocat *Chrysippus* affectum. VI. 403. *facultas* concupiscibilis ab irascibili diversa. VI. 491 sq. in *animi* facultates ventorum, aeris ambientis et insolationis influxus. IV. 806 sq. (confer. *Animae facultates* et *Facultates*.) alimenti in eas influxus. IV. 807 sq. regionum in eas influxus. IV. 800 sq. 805 sq. firmitas ac robur causa est eorum, quae recte fiunt. V. 403. fortitudini respondet corporis robur. XIX. 384. in *animi* functiones nutritio bona aut mala effectus suos exserit. XVI. 48. ad *animi* ignaviam producendam quanam faciant. VIII. 161 sq. *animi* impetus bruti affectus progignunt. V. 7. infirmitas et imbecillitas causa eorum est, quae fiunt parum recte. V. 403. intemperantiae in cibis, potu, somno, vigiliis etc. in morbos producendos effectus. XVI. 301 sq. morbus, definitio. V. 441. morbus num corporis morbo similissimus. V. 440 sq. molestiae aut adpectu aut auditu fiunt. XVI. 328. mores in infantibus cum bono habitu citra vitium sunt. VI. 39. et quibus non sunt, iis temperamentum parum idoneum est. VI. 39. quomodo, ne vitietur mores, curandum. VI. 40. mores quomodo corrumpantur. VI. 40. mores turbant consuetudines pravae. IV. 820. probos mores nanciscimur, erudit a vi-

ris probis. IV. 821. mores iidem medico curae sunt. VI. 40. mores quod corporis temperamenta sequantur liber. IV. 767. mores corporis temperaturam sequuntur. XVI. 317. mores in sanis ex oculis conjici possunt. XI. 11. motus ne immodici evadant in infantibus curandum et quomodo. VI. 42. motus, rationi obediens; affectus est. V. 372. pars, qua cupimus, ab ea, qua ratiocinamur, diversa est. XVI. 302. tres partes sunt, quibus ad voluntarium motum incitatur. XVI. 362. de *animi* peccatis et perturbationibus *Galenus* librum scripsit. XVI. 335. perturbationes quinque sunt secundum veteres. XVI. 325. *animi* perturbationes sequitur saepe naturalis caloris intro forasque delatio. VII. 191. perturbatio quoniam effectum in humores exserat. XVI. 9. perturbationes indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. perturbatio tremoris causa. XVI. 332sq. perturbationes abigit theriaca. XIV. 271. principatus in cerebri ventriculis est. XIV. 711. hominis maxime temperati ratio describitur. I. 576. sanitas, definitio. V. 441. sedem *Thessali* sectatores in corde statuunt. X. 929. (confer. *Animae* sedes.) sensum aperit sermo. XVI. 226. substantiam unam tantummodo quidam esse volunt. XVI. 303. substantia facile solvitur, quibus robor vitale infirmum est. VIII. 301. tranquillitas a temperamento moderato nascitur. IV. 821. virtutes quae. XIX. 383.

Animum mansuetiorem reddit vinum. IV. 778. *animis* impuris, si nutriendis sermones offeras, non modo nihil prosis; verum etiam magnopere obfueris. XI. 457.

Aniños apud *Hippocratem* illaesum est. XIX. 81.

Aniños qui dicatur apud *Hippocratem*. XIX. 81.

ANISUM. Anisi semen maxime utile est, acre et amarum. XI. 833. prope ad urentium caliditatem accedit. *ibid.* — Est in siccando tertii ordinis, sicut et in calefaciendo; urinam ciet et digerit, et inflationes ventris reprimat. XI. 833. anisum pro ani sumi potest. XIX. 724. et daucus substituitur aniso. XIX. 725.

ANNONAE caritas epidemiae malignae causa, raphaniae simillimae. VI. 750. ex *annonis* et cibus mali sueci,

oriundi morbi. VI. 749. casus mulieris, quae propter annonae caritatem, quae veris tempore acciderat, oleribus sylvestribus usa, ulceribus laboravit. VI. 686.

ANNULUS abdominalis describitur. XVIII. B. 995. *annuli* abdominalis usus. IV. 566.

ANNUS non numeratur diebus integris. XVIII. B. 240. quot habeat dies. XVII. A. 22. dierum est trecentorum sexaginta quinque. VII. 508. IX. 643. apud Romanos in 12 menses dividitur. XVII. A. 22. in quatuor tempora dividuntur magnae temperaturae differentiae. XVII. A. 18. quidam in septem partes dividunt, et quomodo. XVII. A. 17. etiam in septem partes divisus reperitur in libro: de hebdomadis *Hippocratis* inscripto. XVII. A. 18. dies ei proportionem respondet. XVII. A. 860. constituentes eum tempestates quae. XIX. 486. quoniam saluberrimum futurum: putet *Hippocrates*. XVI. 387. quando secundum *Hippocratem* saluberrimus sit expectandus. XVI. 439 sq. sol eum disponit. IX. 908. magnus qualis. XIX. 284. quantum cuiusque planetarum sit magnus annus. XIX. 283. status secundum *Hippocratem* qui. XVI. 387. XVII. B. 575. universus omnium quidem, et calidorum et frigidorum, et siccorum et humidorum particeps est. XV. 92.

Anni constitutiones siccae sunt imbris salubriores et minus mortales. XVI. 372. horam quid Graeci vocent. VI. 558. tempestates morborum causas docent. XIX. 494. tempestatum in respirationem influxus. VII. 771. ex *anni* tempestatibus siccitates iubribus sunt salubriores. XVII. A. 32. tempora respicere medici est. XV. 101. temporum inter se differentiae. XVI. 291. tempora qualitatibus differunt. XVI. 370 sq. tempora humiditate, siccitate, caliditate et frigiditate differunt. XVII. A. 28. tempora qualia fuerunt, tales etiam morbi erunt. XVI. 370. tempora aetatibus respondent. XVI. 102. XVI. 345. tempus quale *εἰσα* vocetur. XVII. B. 184. in quolibet anni tempore singulus humor exuperat. XVI. 292. XVII. A. 30. tempora in humores vinu exercere, testimonium evidentissimum. XV. 97. XVII. A. 30. temporum intemperies morborum endemicorum causa. XV. 121. tempora mor-

borum causae. XVI. 353. temporum in morbos generandos influxus. V. 693. temporum mutationes morbos potissimum pariunt. XVII. B. 562. XVII. B. 567. morbi enumerantur, qui quolibet anni tempore grassantur. XVI. 292. temporum mutationes morbos aut similes aut dissimiles gignunt. XVI. 373 sq. tempora accessionum morborum indicia. IX. 561. temporum eorumque mutationum dignitas ad morbos cito dignoscendos et recte curandos. XVI. 390. tempus indicationem in morbis praebet. X. 652. temporum in morborum iudicationes influxus. XVII. B. 385 sq. temporum repentinae mutationes in evacuationibus sunt respiciendae. XVI. 118. tempus moderatum naturale conservat temperamentum. XV. 735. temporum in naturas humanas influxus. XVI. 423. temporum in sanis effectus. XVI. 390 sq. tempora ubinam stata et non morbosa esse verosimile sit. XVI. 394. tempora quomodo pulsum immutent. VIII. 464. pulsus quoad anni tempora differentiae. IX. 425. IX. 473. (confer *Aestas, autumnus, hyems, ver et pulsus*.) tempus ad indicationem remedium conferit. X. 634. temporum temperies ex *Athenaei* sectatorum opinione. I. 522. temporum temperamenti in mores influxus. IV. 798. tempora ad victus rationem instituendam non parum conferunt. XVII. B. 415.

ANODYNA vocata, *medicamenta*. X. 817. XI. 764. XIII. 266. eorum natura. XI. 764. nomine qualia sint, et quae revera. XIII. 267. quatenus sint utilia. X. 862. agendi ratio. XI. 766 sq. generalia quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. quando sint adhibenda et quando fugienda. X. 816. differentiae. X. 818. dolores levant. XIII. 287. usus et abusus. X. 817. usus in diversis morbis. XIV. 762. quomodo a colicis differant. XIII. 89. alienissima sunt, ubi humores crassi et glutinosi exuperant. X. 862. omnia magis sunt salubria, si post annum a compositione sumantur. X. 818.

Anodyna simplicia. *Anethum*. XI. 832. *chamaemelon*. XI. 562. *crocus*. XI. 767. XII. 48. *galbanum*. XII. 153. XIII. 957. *hyoscyamus*. XI. 767. XVII. A. 904. *mandragora*. X. 816. XI.

767. XVII. A. 904. *myrrha*. XI. 767. *papaveris succus*. XI. 767.

Anodyna composita. (confer. *Colica medicamenta*.) *Achillis compunctoris*. XIII. 90. *Acopa*. XIII. 1005. 1045. *Aeli Galli antidotus*. XIV. 159. quae *Andromachus* scripsit. XIII. 89. confectio sedans dolorem, ad omnes internos affectus et plenitudinem. XIII. 89. *Antidotus Aristarchi*. XIII. 103. XIII. 104. *Antidotus thespesiana*. XIII. 102. ex *Aphrodae* libris compositio. XIII. 94. 95. ex *Aphrodae* libris catapotium. XIII. 95. *Asclepiadae* ad omnes internos affectus. XIII. 93. *Asclepiadae Philophysici compositio*. XIII. 102. quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 97. *Aster dicta* confectio ad omnem fluxum, dolorem et omnes internos affectus et desillationes. XIII. 91. 165. *Cassii colica*. XIII. 286. *Ceruisina confectio*, a *Philippo Trallianis* data. XIII. 105. *Charixenis compositio*. XIII. 102. *Charyclis confectio*. XIII. 94. *Crateri compositio*. XIII. 96. *Cosi eclegma*. XIII. 100. *Eclegma pharos* appellatum. XIII. 97. *Hicesii emplastrum*. XIII. 787. *Isidori emplastrum*. XIII. 908. *Jucunda* appellata compositio. XIII. 94. *Lucii colica*. XIII. 287. *Lycomedis* ad haemopticos, coeliacos, dysentericos, rupta et convulsa. XIII. 92. *Marcellini confectio*. XIII. 99. *Antonii Musae panacea*. XIII. 102. *Nicerati eclegma*. XIII. 98. *Nicerati mysterium*. XIII. 96. *Nicostrati malagma*. XIII. 985. *Panchrestus dicta confectio*. XIII. 101. *parygron medicamentum*. XIII. 952. *pastillus Petronii* virtus dictus. XIII. 831. *pastillus ex mandragora*. XIII. 100. *pastillus dolorem sedans coeliacis et dysentericis*. XIII. 302. alius XIII. 303. alius praeclare inducens somnos ad inveteratos dysentericos. XIII. 304. alius dysentericis febrientibus aptus. XIII. 305. *Philonis remedium*. X. 818. *Protas Pelusiotae malagma*. XIII. 338. *Ptolemaei compositio*. XIII. 101. *Rufi potio*. XIII. 92. *Salome dictum emplastrum*. XIII. 507. *Scribonii Largi catapotium*. XIII. 98. *eclegma*. XIII. 98/99. *Sphragis dicta confectio ad fluxiones, tormina et tussis*. XIII. 91. *thespesiana confectio*. XIII. 99. 102. *Trigonos vocata potio resiccatoria et sedans dolorem*. XIII. 93. *Xenocratis confectio*, ad tormina maxime et dysentericos. XIII.

90. *Xenocrattis emplastrum*. XIII. 831.

Anodynum ad scorpionum, phalangiorum omnisque serpentis ictus efficacax. XIV. 176. ex seminibus. XIII. 90. aliud *sedans* dolorem ad omnes affectus internos. XIII. 93. 95. 96. 101. stomachicum. XIV. 374.

Avogáctis quid significet apud Hippocratem. XIX. 82.

Avogáctis qui dicantur Graecis. XVII. A. 74.

ANOREXIAE in senibus causa. XVII. B. 495.

ANSERES. Nomen anserum veteribus est consuetum. VI. 702. anserum adipis vires. XII. 325 sq. pinguedo calidior est. XI. 635. adipis minori calefaciendi et discutiendi virtute praeditus est. XIII. 949. Adipis ad phlegmonas utilis. XI. 733. Adipis ad phlegmonas, quodammodo tamen ad digerendum potentior. XI. 733. Adipis inflammationibus ex rosaceo medetur. XIV. 241. Adipis pro cervino. XIX. 743. pro adipe hyaenae. XIX. 743. alae optime nutriunt. VI. 704. carnis conditio. VI. 703. hepatis quomodo jucundissimum reddatur. VI. 704. nova ut alimentum. VI. 706. stercus attrahit. XI. 760. stercus praenimia acrimonia inutile est. XII. 305. ventriculus valde jucundus est. VI. 704. ventriculus optimus habetur ut alimentum. VI. 788.

ANTECANIS vocari posset Sirius. XVII. A. 17.

ANTHAE collirium viride. XII. 764.

ANTHELE significat cannae florem. XII. 8. ANTHA ab anthos dicitur.

Anthia apud Hippocratem quid significant. XIX. 81.

Anthion apud Hippocratem; variorum hujus verbi varia explicatio. XVI. 60.

ANTHEMIS idem est, quod *Chamaemelum*. Bjus vires et usus. XI. 833. soli ab Aegyptiis consecrata est. XI. 562. rarefacit. XI. 750. funderé ac digerere potest per halitum, nequaquam contrahere. XI. 588. tenuitate rosae persimilis est; calores vero ad olei vires aecedit. XI. 562. usus in morbis. XI. 562. parit inflammatione imposita quid efficiat. XI. 588. *Anthemis* pro chamaemelo adhibetur. XIX. 746.

Anthia sputa qualia sint apud Hippocratem. XIX. 81.

Anthion olivum apud Hippocratem quale. XIX. 81. *Anthera* i. e. florida compositio. XIII. 839. *anthera* illitio ad oculorum dolores. XII. 744.

Anthion et *anthion* quale sit apud Hippocratem. XIX. 82.

ANTHRAX vide CARBUNCULUS.

ANTHRACOSIS, definitio. XIV. 777.

ANTHYLLIS duplex est; earum facultates et usus. XI. 833. *Anthyllis* pro ornithogalo. XIX. 739.

ANTHYLLIUM vitandum in herpete exedente. XI. 86.

ANTIADDES tonsillae sunt. XIV. 713. etiam paristhonia vocantur. XIV. 713. glandularum ad fauces inflammationes sunt. VII. 713. Hippocrates etiam bubones vocat. XVII. A. 375. puerilis morbus est. V. 695. quomodo oriuntur. VII. 263. sunt fluxione e capite facta. VI. 429. iis convenientia remedia. XII. 972. XIV. 360 sq. 436. 510. arteriaca *Charixenis*. XIII. 50. aster. XIII. 165. Coracinae sphragis. XIII. 826. *Herae* stomaticum. XII. 944. serum lactis. XII. 268. pruna cocta. XII. 33. varia stomatica remedia. XII. 929.

ANTICHEIR dicitur digitus magnus manus sive pollex. XVIII. B. 952.

ANTICIPANS paroxysmus. XVII. B. 396. anticipantes febres et tardantes quae. IX. 553.

ANTICIPATIO sola non sufficiens signum incrementi. IX. 553.

ANTICNEMIUM quid sit. II. 774.

ANTICYRICUS helleborus quid? XII. 120.

ANTIDOTUS et ANTIDOTUM. XIV. 90.

Antidota medici vocant remedia, quae non extrinsecus corpori imposita, sed intro assumpta, pravis affectibus medentur. XIV. 1. tres eorundem differentiae. XIV. 1. qualia sint remedia. XIV. 135. cur e multis componantur. XIV. 219. de melle componendis antidotis idoneo. XIV. 20. 22. quale vinum in antidotis adhiberi debeat. XIV. 13. salernum vinum optimum est. XIV. 19. eorum usus generalis medicus. XIV. 90. 163 sq. *Abascanti*. XIII. 278. *Acti* *Galli* argmaticum ad omnia faciens. XIV. 159. — qua Caesar et Charmes utebantur. XIV. 114. ejusd. ad rabidorum morsus. XIV. 158. ejusd. ad affectus interiores. XIV. 158. ejusd. ad rabiosorum morsus ut *Belchionius* aiebat, a Caesare accepta. XIV. 170.

ex libris Aelii Galli antidotus cyphoides ad hepaticos. XIII. 202. — ejusd. theriaca antidotus. XIV. 161. 189. *Amaranti* Grammatici ad pedum dolores. XIV. 208. ambrosia *Philippi* Macedonis. XIV. 149. *Andreae* ad phalangiorum morsus valens. XIV. 180. *Andromachi*. XIV. 107. incomparabilis, quam *Andromachus* composuit, faciens ad omnes internas corporis affectiones, ex *Nicostrati* traditione. XIV. 112. Galena dicta theriace *Andromachi*. XIV. 32. 42. *Arabae*. Thebani ad scorpionis ictus. XIV. 179. *Antiochi* Philometoris ad serpentia. XIV. 185. 201. *Antipatri* theriaca. XIV. 160. *Antonini* Coi. XIV. 168. ut *Apelles* contra venena. XIV. 148. ex commentariis *Aphrodae* ad aquae metum. XIV. 207. *Apollodori*. XIV. 181. 184. *Claudii Apollonii* ad rabiosorum morsus. XIV. 171 sq. *Apollonii* Muris, quae a lethaliibus medicamentis praeservant. XIV. 146. apyretos commemoratur. XIII. 173. *Archibii* sacrum. XIV. 159. *Aristarchi* Paulina dicta. XIII. 103. aromaticum *Galli* ad omnia faciens. XIV. 159. arteriaca quid. XIII. 3. ab *Asclepiade* conscripta in libro internarum affectionum, qui Asonis inscribitur. XIV. 135. 168. *Asclepiadis* ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. athanasia ad abscessus. X. 986. athanasia *Mithridatis*. XIV. 148. album *Baphulli* vel *Heracae* ad rabiosorum morsus. XIV. 173. Basilice. XIV. 174. *Biennitae* ad nephriticos. XIII. 330. *Calliste* dicta. XIV. 176 sq. *Cerusiana*. XIII. 105. *Charmae*. XIV. 126 sq. discipuli ejusdem alia compositio. XIV. 128. *Charitonis* circulatoris ad phalangiorum morsus. XIV. 180. *Codii* *Tuci*, quo et *Craterus* usus est. XIV. 147. ad convulsa, rupta, etc. XIV. 163. *Cratippi*. XIV. 170. cyphoides *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 198. alia XIII. 203. a *Damocrate* conscriptae. XIV. 115. *Damocratis*, quae sanguinis impetum supra infraque arcet. XIV. 129. alia. XIV. 132. tres aliae, duae ad phthisin, alia ad venena. XIV. 119. aliae. XIV. 129—135. *Damocratis* ad venenosorum ac rabiosorum morsus. XIV. 191—201. diascincum. XIV. 152. *Diophanti*. XIV. 175. 181. *Dorothei*, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187. *Euclidis* Palatini theriaca. XIV. 162.

Antidotus galene ad omnem affectum interiorem, praesertim stomachi vitia, lethalia et morborum circuitus. XIV. 42. ad quartana laborantes, ut *Harpalus*. XIV. 167. hecatontamigmaton, i. e. ex centum rebus constans, *Caesari* a *Galeno* paratum ad omnia. XIV. 155 sq. *Dorothei Helii* ad viperarum morsus. XIV. 183. hepatica ut *Aristocles*. XIII. 205. hepatica, athanasia appellata. XIII. 203. hepatica *Dioscori*. XIII. 204. hepatica a *Nearcho* laudata. XIII. 204. hepatica, qua *Pharnaces* herbarius usus est. XIII. 204. ab *Hera* conscriptae theriaca. XIV. 201 sq. quo usus est *Heras* Cappadox. XIV. 170. *Heraclidis* Tarentini ad phalangia et venenosos serpentes. XIV. 182. ejusdem enneapharmacum. XIV. 186. hiera *Themisonis* ad stomachi subversiones. XIII. 158. *Hybristi* *Oxyrrhynchiti* ad venenatos ictus. XIV. 188. est *Isotheos* dicta confectio. XIII. 66. ex lapidibus at *Mithridates*. XIII. 329. omnibus lethaliibus accommodatum. XIV. 206. ex *Mantiae* compositionibus Attalica ad stomachicos. XIII. 162. *Menelai*. XIV. 173. *Menippi*, quo usus est *Pelops*. XIV. 172. mithridatica *Andromachi*. XIV. 107. mithridatica ut *Antipater* et *Cleophantus*. XIV. 108. mithridatica ex *Damocratis* traditione. XIV. 115. *Mithridationis*. XIV. 115. ut *Xenocrates* apud *Nicostratum*. XIV. 164 sq. *Mithridatis*, athanasia dicta, i. e. immortalis. XIV. 148. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154. *Mithridatis* *Eupatoris*, quod diascincum dicitur. XIV. 152. nectarea ad hepaticos et ictericos. XIII. 203. nephriticae sunt, quae renibus affectis conferunt, partim vero ad calculosos renes juvant, partim ad inflammatos et ulceratos. XIII. 321. *Orbani* Indi dicta ad foetus ejicientes. XIV. 109. panacea ex sanguinibus multa promittens ab *Aphrodisia* accepta. XIV. 114. *Philonis*. XIII. 267. *Galeni* ejusdem explicatio. XIII. 269. antiquae phthisi valde bona. XIV. 119. alia. XIV. 122. prognostica. XIV. 134. rustici a vipera morsu. XIV. 184. ex sanguinibus *Damocratis*. XIV. 124. ex sanguinibus. XIV. 151. ex sanguine testudinis ad viperas. XIV. 184. *Simmiae* *Medi* ad phalangia. XIV. 180. 182. theriaca, quam *Gallus* ex Arabia protectus *Ca-*

sari donavit. XIV. 203. theriaca in elephantiasi. XI. 144. theriaca ad viperæ morsus. XIV. 189. (confer *Theriaca*.) thespesiana. XIII. 102. Tyrannis dicta, ut *Nilus Antipatri*. XIV. 165. ex felle ursino ad hepatis indurationes. XIII. 214. ad praeservationem. XIV. 147. ad praeservationem a venenis, quo *Nicomedes* rex utebatur. XIV. 147. ex viperis ad abscessus. X. 986. ex viperis, theriace vocata ad obstructiones. VI. 341. *Zenonis* Laodicaei ad rabiosorum morsus; est etiam bona theriaca. XIV. 171. *Zoili*, quo usus est *Epa-phroditus* Carthaginensis. XIV. 178. zopyria. XIV. 115. XIV. 150. zopyrion Herae. XIV. 205.

Antidota contra singula venena. (Conferantur singula venena hic adscripta.) Contra aconitum. XIV. 139. altercum. XIV. 139. aspidum morsus. XIV. 160. buprestin. XIV. 141. cantharides. XIV. 141. cerussam. XIV. 144. coriandrum. XIV. 139. dorycnium. XIV. 140. ephemerum. XIV. 140. fungos. XIV. 140. gypsum. XIV. 142. ixiom. XIV. 140. hirudines. XIV. 143. lactis grumos. XIV. 142. leporem marinum. XIV. 139. lithargyrum. XIV. 142. meconium. XIV. 138. papaveris succum. XIV. 138. phalangiorum morsus. XIV. 175. 176. 180. 182. 203. 204. psilothrum. XIV. 142. rabiosorum morsus. XIV. 158. 162. 165. 168. 171. 172. 173. sanguinem taurinum. XIV. 143. scorpiões. XIV. 175. 176. 177. 179. 180 sq. toxicum. XIV. 139. viperas. XIV. 183 sq. confer. *VIPERAE*.

ANTIGENES medicus. XIV. 613. anatomes peritus. XV. 136. *Antigenis* uxoris casus. XVII. A. 359.

ANTIGONUS, in castris exercitus insignis medicus fuit. Remedia ejus ad capitis dolorem. XII. 557. *Antigoni* croceum, paleunculus appellatum collyr. quod leonis imago ei imprimatur. XII. 773. pastilli ad capitis dolorem. XII. 580.

Αντιόχου quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 82.

ut *ANTIMACHUS* acopon. XIII. 1034.

ANTIOCHIDIS Isidori emplastr. XIII. 885. *Antiochidis* malagma ad splenicos. XIII. 250. malagma ad splenicos, hydropicos, arthriticos. XIII. 341. ad *Antiochidem* *Heraclides* librum scripsit. XII. 691.

ANTIOCHUS medicus, ejus vivendi ratio in octogesimo aetatis anno. VI. 332. philosophus. XIX. 227. antidotus ad serpentia. XIV. 201. *Pacci* meminit. XIII. 284. *Philometoris* theriaca. XIV. 185.

ANTIPATER. X. 52. *Antipater* methodicus erat et methodicae sectae auctor. XIV. 684. *Antipater* nephritico affectu infestatus, quomodo curatus. XIV. 218. morbi, quo perit, historia. VIII. 293 sq. praeceptor *Diogenes* Babylonius erat. XIX. 227. aridum ad nomas. XIII. 841. compositio auricularis. XII. 630. emplastrum. XIII. 931. hiera ad stomachicos. XIII. 136. malagma ad colicos omniaque interiora. XIII. 983. malagma ad ischiadicis. XIII. 348. ut *Antipater* mithridatica. XIV. 108. compositio ad polypos narium. XII. 684. potio ad splenicos. XIII. 239. potio ad tussim. XIII. 66. theriaca. XIV. 160. ex *Antipatri* libris ad dysenteriam. XIII. 292.

ANTIPHANIS molaris compositio. XII. 877.

ANTIPHO librum scripsit de veritate. XVII. A. 681. opinio de lunae illuminatione. XIX. 281. maris definitio. XIX. 299.

Αντιόχου, qualis sit planta apud *Hippocratem*. XIX. 82.

ANTIRRHINUM, fructus ejus forma. XI. 834.

ANTISEPTICUM est cedrea. XII. 17.

ANTISPASIS, secundum *Hippocratem* definitio. XI. 91.

ANTISTHENES cynicam philosophiam invenit. XIX. 227.

ANTITASIS, (repositio) in fracturis ossium cauliformibus quomodo fiat. X. 430.

ANTONINUS post *Adrianum* erat imperator. VII. 478. XIX. 18. *Severus* se *Antoninum* mutato nomine vocavit. VII. 478. eo imperante a divitibus plerisque Theriaca praeparabatur. XIV. 24. brevissimis diebus sole occidente in palaestram ingressus est, longissimis autem hora nona aut decima. VI. 406. Theriace singulis diebus sumta, a lethalibus medicamentis erat immunis. XIV. 3. erat autem in Istri ripis. XIV. 4. Commodi pater amabat omnes ejus familiares esse ad cutim usque tonsos. XVII. B. 150. filii ejusdem casus febre acuta laborantis. XIV. 651. em-

plastrum, quod *Timocrates* post lichen excoriatos imponit. XII. 843. Coi potio ad rabiosorum morsus. XIV. 168.

ANTONIUS *Epicureus* scripsit de praesidio adversus praecipuos affectus. V. 1. — (id ipsum opus ibi a *Galeno* recensetur.) — medicamentum inspersile ad coli inflationes. XIII. 281. pastilli ad capitis dolorem. XII. 580.

ANTONIUS *Herbarius* usus est emplastro attrahente nigro loco malagmatis. XIII. 935. pastilli ad capitis dolorem. XII. 557.

ANTONIUS *Musa* pluribus libris per multa medicamenta scripsit. XIII. 463. ejus praecepta ad anginam. XII. 956. compositio ad aurium abscessus in profundo. XII. 636. arteriaca ad vocem interceptam. XIII. 47. confectio hepatica. XIII. 206. cataplasma ad hydropem. XIII. 263. eclegma ad dyspnoicos. XIII. 108. medicamentum ad gangraenam. XI. 137. ad herpetes exedentes. XI. 87. nephritica compositio. XIII. 326. panacea. XIII. 104. panacea dolorem sedans. XIII. 57. pastillus. XIII. 832. ad pilos pungentes in palpebris enascentes compositiones. XII. 740. comp. ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, quos crithas et posthias vocant. XII. 741. ad polypos narium. XII. 685. comp. visum acuens et faciens ad glaucedinem. XII. 737.

ANTONII pharmacopolae remedium inspersile ad coli inflationes. XIII. 281.

ANUS. (Confer. SEDES.) Ani affectus diversi. XIV. 381. affectionum causae. XVI. 162. affectiones multas ob causas difficilem curam admittunt. XIII. 306. generalis iisdem medendi methodus. XIII. 307. cura secundum *Hippocratem*. XVI. 162. familiari ei calidum. XVII. B. 810. medicamenta composita ad eas facientia. XIII. 307. 308. *Galli* pinguis compositio. XIII. 310. pinguis compositio *Cleophanti*. XIII. 310. compositio ex novem medicamentis constans. XII. 310. alia *Xenitae* multi usus. XIII. 311. alia ex ruta. XIII. 311. *Icodoti* remedium. XIII. 311. ab *Asclepiade* scripta remedia. XIII. 307. ut *Apollonius*. XIII. 308. medicamentum ex cerebellis. XIII. 309. coracine sphragis. XIII. 826. emplastrum candidum. XIII. 526.

emplastrum *Moschionis*. XIII. 528. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. ut *Herophilus* remedium. XIII. 308. ut *Nicostratus*. XIII. 308. pastillus *Threpti*. XIII. 828. med. rustici. XIII. 309. *Samithrae*. XIII. 310. pastillus stypticus. XIII. 827. med. a *Tyranno*. XIII. 310. anum exulcerant dejectiones biliosae et spumosae. XV. 662.

Ani dolores fiunt ex menstribus suppressis. XV. 327. ad dolores ex ardore topicum remedium. XIV. 381. ad dolores ardentis ovi assati vitellum, vino albo tritum et cerato rosaceo exceptum. XIII. 315. ad eminentias, fissuras et ficos. XIV. 495. pastillus. XIII. 315. ad fissuras maenidum capita. XII. 333.

Ani fistulae. XV. 329. operatio. XIV. 789. ad Ani fistulas emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. morbi recensentur. XIV. 780. XV. 329. ad inflammationes pastillus. XIII. 837. ad inflammationes et rimas. XIII. 309. ad inflammationem et prolapsum. XIII. 314. ad inflationes aegyptiae spinæ fructus. XI. 819. ad obturationes et alia vitia compositio. XIII. 311. ad phlegmonem aloë aqua subacta. XI. 822. ad phlegmonas cum ulcere et ringis plumbum. XII. 231. emplastrum *Galen* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383. Lycium. XII. 63. musculi. XVIII. B. 999. claudit musculus transversalis. III. 404. circularis musculus. II. 587. musculorum anatome. II. 584. musculi unde venas accipiant. II. 814. prolapsus fit ex resolutione levatorum ani. III. 392. ad prolapsum remedia. XIV. 383. ad prolapsum remedia composita. XIII. 312. 314. ad prolapsum in pueris remedia parabilia. XIV. 541. ad internas pruritus remedia. XIV. 574. 576. ad pruritus remedia. XIV. 383. cimolia trita et cerato myrteo excepta. XIII. 315. ad ani *rhagades* aridum Majae. XIII. 840. emplastrum catagmaticum *Moschionis* butyro dilutum. XIII. 537. 647. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. emplastrum ut *Aphrodas*. XIII. 738. emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Melinum* *Menoeti*. XIII. 512. pastillus *Apollophanis*. XIII. 831. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829. pastillus *Magni*. XIII. 831. pastilli *Menessthei*. XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. Ani sphin-

cter. II. 888. XIV. 706. ad *Ani* exteriores prominentes tumores. XIV. 560. exulcerant eum dejectiones biliosae et spumosa. XV. 662. ad internos tumores remedia parabilia. XIV. 523. *ulceram* sine phlegmone cura. X. 381. ad *Ani* ulcera aloë. X. 382. XI. 822. Diphryges. XII. 215. pompholyx. XII. 235. serum lactis. XII. 268. stomaticum Critonis ex inusto. XII. 934. venae unde oriantur. XV. 141. ad *vitia* aridum. XIII. 841. compositum remedium. XII. 485.

ANXIETUDO, definitio. XVIII. A. 167. dolor est secundum *Chrysippum*. V. 331. quibus potissimum fiat. XVIII. A. 168. symptoma est longae inediae et cibi intemptivi usus. XV. 600. quamnam conditionem aegrorum *Hippocrates* ita vocet. XVI. 166. quibusnam aegrotis anxietas potissimum oboriatur. XVI. 166. vires resolvit. X. 841. pulsum inaequalem reddit. XI. 215. ad *Anxietudinem* valet vinum aqua dilutum et lac. XVII. A. 477. XVIII. A. 169.

AORTA (confer. *Arteria aorta*.) *arteria* omnium arteriarum origo. II. 780. II. 816. III. 497 sq. IV. 338. IV. 719. XV. 389. a quibusdam vocatur *arteria magna*, crassa, ortha sive arrecta. II. 590. ab *Aristotele* nomen aortae accepit. II. 780. IV. 541. e corde oritur. IV. 266. brevis ejusdem descriptio. VI. 539. XIX. 630. orificium ejus in cordis ventriculo sinistro. III. 477. IV. 313. V. 189. VIII. 733. XV. 389. tres habet valvulas. III. 477. in descendentem et adscendentem divisio. IV. 267. 313. adscendentis decursus. II. 818. descenditis decursus. II. 820. V. 190. fissio in utramque iliacam. II. 822. per thoracem decursus. III. 428. IV. 283. V. 193. rami abdominales. V. 197.

Aorogōr quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 82.

APAGMA, definitio. XIX. 432. osium, definitio. X. 424.

Apantogōr quid significet. XVIII. A. 510.

APARACHYTON vinum. XIII. 724.

APARTIAS ventus. XVI. 407. nivosus est. XVI. 409. grandinem gignit. XVI. 409. a septentrione fiat. XVI. 407.

APARINE a quibusdam philanthron aut omphacocarpum vocatur. Ejus

vires et usus. XI. 834. lentem strangulat. VI. 552. ei simile galium est. XI. 856.

Asagōr apud *Hippocratem* perfecte significat. XVI. 256. XVII. B. 437.

Asiōgōrōis i. q. *diōgōrōis*. XVIII. A. 433.

Asiōgōrōis ventus (subsolanus) ab ortu aequinoctiali fiat. XVI. 407.

ut APELLES antidotum. XIV. 148.

Apellis compositio ad nomas. XIII. 853.

APELUM dictum emplastrum *Clau-dii Philozeni*. XIII. 539.

APEPSIA, definitio. VII. 66. quomodo fiat. XV. 235. fit a vitiosis ciborum qualitatibus et excrementis in ventriculo corruptis. VII. 208. atrophiam inducit. VII. 71. laborantes qualem bilem habeant. XIX. 488. concoctionis symptoma est. VII. 62.

APER dentes arma habet. III. 2.

Apri qua de causa sint iracundi. IV. 793. causa spumae ante os in percitis. XVII. B. 544. *Aporum* esus sanguinem melancholicum gignit. VIII. 183. sanguis a nemine gustatur. VI. 699. montanorum urina valida est, et odoris acerrimi. XII. 285.

Asiōgōrōis excludi apud *Hippocratem* est. XIX. 83.

APERIENTIA medicamenta quae dicantur. XI. 749. etiam anastomotica vocantur. XI. 751. *Dioscorides* nonnunquam, sed male, et emollientia, humectantia, laxantia, phlegmonem solventia vocat. XI. 751. aperientia quae dici nequeant. XI. 750 sq. aperientium et rarefacientium facultates. XI. 749. aperientium natura. XI. 750. aperientium exempla: cyclaminus, allia, cepae, fel taurinum, unguentorum subsidentiae. XI. 750. asphodeli radix. VI. 652. (Confer. *Obstructiones*.)

APERIRE quando conveniat. XVII. A. 958 sq.

APERIRE (cultro) quando conveniat. XVII. A. 962. 964.

APERISTATA emplastra qualia. XIII. 462. ulcera quomodo sanentur. XIII. 464.

APER alvearia struunt non ratione sed natura ductae. III. 7. natae a tauro vocantur; quandoquidem ex putrescentibus tauris generari traduntur. XIII. 272. prudentiores sunt animalibus sanguine praeditis. IV. 792. sanguine carentibus animalibus ingeniosiores sunt. IV. 791. *Apum* morsus

juvat stercus bubulum. XII. 300. malva. XIV. 539. theriace. XIV. 91.

APHACE, figura, substantia, facultates et usus. VI. 550 sq. facultates et usus. XI. 843. succum melancholicum generat. VI. 551.

Ἀπᾶς vincula Hippocrates vocat. XIX. 87.

Ἀπασιόμεια quae sint apud Hippocratem. XIX. 87.

Ἀπῶς quid significet. XVII. A. 692.

APHONIA, definitio. VII. 150. apud Hippocratem carus vocatur. XV. 775. XVII. B. 788. causae variae. VIII. 52 sq. XIII. 4. XV. 776. XVI. 559. articulus capitis deflexus. IV. 11. inflammatio tunicae internae arteriae asperae. XIII. 5. sanguinis stagnatio. XV. 781. venarum oppletio. XV. 775. respiracionis conditio. XVI. 560. Prognosis in morbis inde petenda. — ex capitis dolore quid doceat. XVI. 709. 711. cum exolutione prava. XVI. 716. ex dolore cum cruciatu lethalis. XVI. 559. 631. cum exolutione et catocae pernicioosa. XVI. 715. in febribus cum mentis alienatione, perniciosum. XVI. 628 sq. cum singultu pessimum est signum. XVI. 559. in Aphonia spiritus, qualis iis, qui suffocantur, pravam signum. VII. 663. Aphoniae remedia. XIV. 364. 438. 508. 514. 580. arteriaca Antonii Musae. XIII. 47. Apollonii et Alcinionis. XIII. 31. Charixenis. XIII. 48. Critonis. XIII. 35. hypoglossis Scribonii Largi. XIII. 51.

APHORISMUS, definitio. XIX. 349. (de Hippocratis aphorismis vid. HIPPOCRATES.)

APHRA Diophrantis vocatum emplastrum melinum. XIII. 507.

Ἀπράξιν quid significet apud Hippocratem. XIX. 87.

APHRODAS, ut Aphrodas acopon. XIII. 1035. Aphrodas anodyna potio. XIII. 94. ab Aphroda accepta antidotus panacea. XIV. 111. ex Aphrodas commentariis antidotum ad aquae metum. XIV. 207. Aphrodas catapotium anodynum. XIII. 95. compos. ad epistaxin. XII. 695. ex Aphrodas collectaneis emplastrum cephal. viride. XIII. 551. ut Aphrodas emplastrum ad ulcera maligna. XIII. 738. Aphrodas molares compositiones. XII. 878. pastillus amarus ad stomachicos. XIII. 135. pilula ad aquae metum. XIV.

208. sanguinem cohibens remedium. XIII. 838.

ex APHRODISEI collectaneis acopon. XIII. 1013.

APHRODISIACA remedia sunt: asparagus. VI. 653. bovis talus. XIV. 241. bulbus sativus. XI. 851. ciceres. VI. 533. radix et semen dauci. XI. 862. eruca. XI. 808. gongylidis semen et radix. XI. 861. mentha. XI. 883. satyrium. XII. 118.

APHRODISIACUM Clidion. XIII. 87.

APHRODISIUM pro lilio. XIX. 733.

APHRODITARIUM Philotae. XII. 752.

APHROLITRON differt ab Aphronitro.

Ejus vires et usus. XII. 212. differentiae ejus a sale. XII. 373.

APHRONITRON, sapor ejusdem amarus est, et abstergens. XII. 210. ejus differentiae ab Aphrolitro. XII. 212. usus et vires. 213. inter aphronitra quaedam sunt durae crassaeque essentiae, et quae liquari facile in aqua nequeunt. XI. 695. differentiae. XI. 695. omnium salium tenuissimum est. XI. 696. carnes excrescentes mordicat. XI. 696. detergentes vires habet. X. 569. magis quam sal extergit. XI. 695. intus sumendum non est, utpote inimicum ventriculo. XII. 225. ad fungos suffocantes utebatur eo cum successu rusticus quidam; ibid. tenuem substantiam habet. XIII. 568. ad urinae retentionem valet. I. 158. ex aphronitro cerine. XIII. 938. pro nitro accipi potest. XIX. 737.

APHROSELINUS lapis, ejus vires. XII. 208. comitiali morbo medetur. XII. 208. amianti loco adhibetur. XIX. 724.

Ἀπρόδρα spumantia sunt apud Hippocratem. XIX. 87.

APHTHA appellatum infusum. XIII. 298.

APHTHAE, definitio. XVII. B. 627. XIX. 441. exulcerationes sunt in superficie oris obortae. Fiunt ut plurimum pueris lactantibus, quum aut vitiosum fuerit lac, aut ipsum non probe concoxerit infans. XII. 988. morbus est puerulorum. V. 694. pueris nuper natis sunt familiares. XVII. A. 31. XVII. B. 627. Aphthae frequentissime pueris fiunt. XVII. A. 662. Quinam scriptores de iisdem tractaverint. XII. 989. causa lac est acrimonia praeditum. XVII. A. 662. adstringendo facile curantur. XVII. A. 662. Quandoque diuturnae fiunt, ae-

gre solubiles et putrescentes, quod a medicis *ulcus depascens* dicitur. XII. 988. ad *Aphthas* remedia. XIV. 362. XIV. 542. ad albas. XIV. 363. infantum. XIV. 363. nigras depascen-tes. XIV. 362. 363. folia Cypri com-mansa accommodata sunt. XII. 54. quidam decoctum florum *Leucoji* ad-libent cum melle. XII. 59. folia rubi. XI. 848. *Composita remedia: Andromachi* ad eas praecepta. XII. 990. *Apollonii*. XII. 995—1000. *Archigenis*. XII. 1000. *Asclepiadae*. XII. 994. *Critonis*. XII. 991. stomaticum *Cri-tonis* ex malis punicis. XII. 993. *Mu-sae*. XII. 992.

Aphus quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 87.

APHYSON est, hoc est flatus extin-guens, petroselinise men. XII. 99. (confer. *Platum* discutientia remedia.)

APII Phasci excoriatorium lichenum. XII. 841.

Apilley excludere est apud *Hip-pocratem*. XIX. 83.

APIONIS remedium ad carbunculos. XIII. 856.

APIOS pyrum significat. XI. 834.

APIUM, ejus facultates. VI. 637. vi-res et usus. XI. 834. XII. 118. ad lithargyrum sumtum valet. XIV. 142. recens lactis secretionem auget. XI. 772. odorati radix pro gentianae ra-dice adhibetur. XIX. 727. radix ad humores putrescentes vacuandos valet. X. 756. semina ad flatus discutiendos sumuntur. X. 578. semen urinam movet. XI. 747.

APNOEA. VIII. 281. definitio. VII. 149. quomodo oriatur. VII. 137. *Apnoeae* causa interdum uterus. XV. 609. ea mulieres non parientes maximeprehenduntur et viduae. VII. 959. in *Apnoea* respiratio qualis VII. 943.

APNOUS liber *Heraclicidis* commemo-ratur. VIII. 415.

Αποβόσσειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 83.

Αποχή quid significet. XVII. A. 523.

APOCYNUM, (alias cynomorum, ly-coctonon, cynocrambe) ejus vires et usus. XI. 835.

APODACRYTICA remedia sunt la-chrymativa. XVI. 148.

APOEMAS venam secare grave quid esse dicit. XI. 151.

Απόγονα fecunda sunt apud *Hip-pocratem*, secundum alios autem infecunda. XIX. 83.

Αποκεκαρπωκος qui sit apud *Hip-pocratem*. XIX. 84.

Αποκηδιστερον negligentius est apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Αποκνυειν quid significet apud *Hippocratem*. XIX. 84.

APOLLETES augur erat et scripsit de arte augurandi. XV. 444.

APOLLO Lacedaemoniis leges dedit. XIX. 179. *Apollinis* catapotium al-bum. XIII. 73.

APOLLODORI remedium ad viperas. XIV. 184. ex *Apollodori* commentariis remedium ad phalangiorum mor-sus. XIX. 184.

APOLLONIDES. Ejus meminit. X. 53. somni pulsum vacuum dicit. IX. 138.

APOLLONIUS empiricus. X. 142. pa-ter et filius empirici erant. XIV. 683. de facile parabilibus remediis scripsit. XI. 795. remedia, quae in primo de facile parabilibus ad achoras scripsit. XII. 475. ejusdem ad aphthas reme-dia. XII. 995—1000. arteriaca. XIII. 31. quae in primo parabilium ad audi-tus gravitatem medicamenta conscrip-sit. XII. 651. ad aures exulceratas et purulentas compositiones. XII. 647. ex ejus libris petita compositio auri-cularis ab *Andromacho* usurpata. XII. 633. fomentationes ab eo ad aurium dolorem conscriptae. XII. 653. quae ad aurium dolores scripsit. Deliquit autem in eo, quod non distin-xerit, in quali aurium dolore unumquodque eorum, quae describit, medicamento-rum, utile existat. XII. 614—620. praecepta ad pulices et vermiculos in aures illapsos. XII. 658. ad au-rium sordem. XII. 659. ad capitis dolorem ex ebrietate et meri usu. XII. 514. ex plaga aut casu. XII. 520. sine conspicua causa. XII. 528 sq. quae ad capitis dolorem, ab ardore ortum, praecepit. XII. 502 sq. remedia ad carbunculos. XIII. 856. colica. XIII. 279. ad inflammata columellam il-litiones. XII. 979. praecepta ad den-tium dolores. XII. 864. de iis, quae naribus infundantur in dentium dolore. XII. 582. 865. compositio, è vesti-gio dolores dentium sedans. XII. 855. febrientibus non modo non vinum, sed ne aquam quidem dedit. I. 144. ut *Apollonius* potio ad fluxum muliebrem sistendum. XIII. 295. compositio ad haemoptoën. XIII. 76. casus hepati-tide laborantis. XVII. A. 782. medi-

ex frigido balneo fit. VII. 13. ex atra bile fit maxime a quadragesimo ad sexagesimum annum. XVIII. A. 96. causa est capitis laesio. XVII. B. 626. propter cerebrum affectum fit. VII. 144. causa est constipatio nimia. VII. 14. humor crassus et frigidus. XVII. B. 548. humor pituitosus et melancholicus. XVIII. A. 95. ex imbris finit. XVI. 372. XVII. A. 32. ex retardato motu. VI. 41. causa est pituita in cerebro collecta. XVII. B. 626. nimia vacuatio. X. 638. venarum oppletio. XV. 775. immodicus vini usus. I. 661.

Apoplexiae symptomata. XIV. 737. sine febre est. XVII. B. 490. praecedit eam lipothymia. XI. 48. pulsus conditio. VIII. 487. IX. 193. symptoma est respiratio difficilis. VIII. 232. laborantes totius corporis sensu et motu privantur, sola respiratione excepta. XVII. B. 541. et vocem laedere potest. VIII. 270. in qua et respiratio cohibetur, acutissima. XVII. B. 541. frigidum humorem indicat cerebri ventriculos implentem. VIII. 200.

Apoplexiae cura. — Vehemens solvi nequit, debilius non facile. XVII. B. 541. quae ex pituitosis et frigidis humoribus fit, eam febris calida superveniens solvit. XVI. 673. repentinae solute superfebrienti duntaxat perniciosae. XVI. 672. ejus periculum ex respirationis laesione conficiendum. VIII. 200. quomodo *Galenus* eam averterit. XI. 344. apoplexiae obnoxio prophylactice vena vere est secanda. XVI. 483. praeservatorium remedium venaesectio est. XVIII. A. 79. in *Apoplexiam* qui prompte incidunt, his vena secanda. XI. 271. humorum pituitosorum purgatione indiget. XI. 345.

Apophysis graphoides. II. 271. *Apophysis* pyrenoides i. q. dens epistrophei. IV. 24.

APOSCENMATA, definitio. XI. 116.

APOSCEPARNISMUS, defin. XIX. 432.

APOSITIA i. q. anorexia. XVII. B. 677.

Αποστροφος quinam dicantur. XVII. A. 74. XVII. A. 743.

Αποστροφος per *ἀποστροφος*, i. e. cibos aversantes, explicat *Galenus*. XVI. 654.

Αποστροφος scarificationes sunt apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Αποστροφος quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 84.

Αποστροφος quid significet. XVIII. A. 457.

Αποστροφος quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

Αποστροφος quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

APOTEMA vide *ABSCESSUS*.

APOTHERAPIA, definitio. VI. 116. 167. qua in re consistat. VI. 167 sq. communis ejusdem scopus. VI. 167. proprius scopus. VI. 168, 170. qualis sit adhibenda, ipsa natura docet. VI. 169. qualis frictio in *apotherapia* sit administranda. VI. 170 sq. cum frictione et partium tensio et spiritus cohibitio conjungenda est. VI. 171. cur 172. frictio sit inter mollem et durum media. VI. 171 sq. (administrandi modus. VI. 172.) etiam inter ipsam exercitationem in usum vocanda est. VI. 180. duplici scopo suscipitur, ut excrementa expurget, et corpus a lassitudine tutum reddat. VI. 167. discutit lassitudinem ulcerosam. VI. 197. *Apotherapiae* pars balneum. VI. 184. post vigilias et tristitiam instituenda est, si modo cruditas absit. VI. 225. fasciarum subactus in ea necessaria. VI. 176. ad eam facit etiam spiritus cohibitio. VI. 170.

APPARENTIA non sunt artis initium. I. 111. praecepta consistunt vel in apparentibus, vel his, quae ab aliis sumuntur, vel prius demonstratis vel evidentibus. I. 112. *Apparentium* et latentium iudicium diversum est. I. 108. veteres philosophi duplex genus decernunt. X. 36.

APPARERE quatenus *Empirici* dicant. X. 36.

APPELLARUM duplex cura chirurgica. XIV. 786.

APPETENTIA, definitio. VII. 130. quomodo oriatur, ibid. — cibi vel major vel minor morbi futuri signum. I. 360. — in ventriculi ore sedem habet. XVII. B. 495. intensa interdum quartanam comitatur. VII. 470. intensam coercet theriaca. XIV. 302.

APPETERE idem est apud *Asianos*, quod assumere cibum. XVII. B. 462.

APPETITRIX animae facultas, vel naturalis, vel alitrix quae. XV. 292. varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. ejusdem sedes. V. 716. sedem *Plato* diaphragma putat. II. 503. in hepate sedem habet. V. 521. appetitricis etiam plantae sunt participes. V. 516.

APPETITUS, definitio. XIX. 372. sedes est os ventriculi. XVII. B. 495. ut signum. XVI. 223. eduliorum causa natura fecit os ventriculi. IV. 289. symptomata morborum. VII. 62. in senibus imminuitur. I. 582. XVII. B. 495. hyeme augetur. XVI. 429. *Appetitum* evertentia *excoctum* apud *Hippocratem* vocatur. XIX. 84. *Appetitum* evertunt cibaria pingua et lenta. VI. 716. abolitio excrémentis è capite defluentibus fit. VI. 422. eum tollit pituita cruda. XVI. 222. defectus olim vocabatur ventriculi *subversio*. XIII. 122. proprium signum est facultatis naturalis extinctio. XVII. A. 743. depravatus, definitio. VII. 128. depravatus quando existat. VII. 131. depravatio ex coitus intermissione. VIII. 418. defectus causae. XIV. 751. defectus quando sit in mulieribus conceptionis signum. XVII. B. 859. cur gravidis familiaris. XVII. B. 860. interdum quartanae est symptomata. VII. 470. a coitu neglecto oritur. VIII. 418. efficit eum pituita cruda. VII. 576. depravatum *Galenus* curavit per longam inediam. XVII. B. 177. depravatum habentes quomodo a Graecis vocatur. XVII. A. 74. diminutus, definitio. VII. 128. diminutis unde fiat. VII. 131. irrationalem *Chrysippus* cupiditatem vocat. V. 380. (reprehenditur circa hanc rem a *Galeo*. V. 381.) turbatur nimis menstruis purgationibus. XV. 328. *Appetitus* augmentia et pervertentia. XVII. B. 191. ad *Appetitus* deficientem remedia. XIV. 538. 752. auget aer ruralis. XVI. 360. excitat antidotus thespesiana. XIII. 102. qua ratione aqua excitet. XVII. B. 190. quomodo excitet aqua. XVII. B. 191. excitat asparagus. VI. 652. provocant capparides. VI. 616. restituit cucurbitula. XI. 321. provocat gingidium cum aceto. VI. 640. provocant mala, statim post cibum cum pane comesta. VI. 597. excitat medicamentum ex succo malorum coto-neorum. VI. 450. excitant olivae. VI. 609. succus struthiomelorum. VI. 602. theriaca. XIV. 302. provocant uvae in vinaceis conditae. VI. 577. cient vitis et terebinthi turiones. VI. 624. *Appetitus* sine ratione intensum ex mordaci quadam et acri substantia reprimat theriaca. XIV. 272. *Appetitus* vehemens ex affectione

fiens. VIII. 378. vehemens fit accidit, qui os ventriculi refrigeratum habent. VIII. 354. vehementissimum interdum humor melancholicus gignit. XVI. 300. ad *Appetitus* nimium theriaca. XIV. 302. (Confer. *FAMES canina* et *BULIMUS*.)

Appositio fit, quum alium in ro-ris speciebus alimentum in se recipit. VII. 256. agglutinatior et assimilatio se sequuntur. II. 24. in senibus man-ta est. I. 582. pueris, et iis, quibus calidius et humidus est corporis tem-peramentum; *appositio* optima est. VII. 256. appositionis et agglutina-tionis diversitas. II. 24.

APRILIS est triginta dierum. XVII. A. 22.

Apud quid sit apud *Hippocra-tem*. XIX. 87.

Aprax, mentis laesio est. XV. 702.

Aprax et *Aprax* quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 87. in *APOLIA* ventos flatatabelus. XVI. 400.

APYRETI antidotus commemoratur. XIII. 173.

AQUA et **AQUAE**. *Aqua* quomodo fiat. XV. 31. quidam putant esse aerem densatum. I. 443. hominis ele-mentum secundum quosdam. XIV. 696. esse hominem quidam putant. XV. 27. densata secundum quosdam terra gene-ratur, rarefacta vero et quasi fusa aer, ac si praeterea magis rareseat ac fundatur, ignis. I. 442. quomodo ex aqua aut igne aer generetur. XV. 28. esse hominem *Thales* statuit. XV. 25. elementum a quibusdam vocatur et car. I. 442. quos *Hippocrates* Me-lissi rationem erigere dicit. I. 443. secundum *Thaletem* sola elementum est. XVI. 37. XIX. 243. qui ele-mentum statuunt, quomodo reliqua elementa inde generari dicant. XV. 28. in ea inania spatia esse; cum *Epicuri* et *Asclepiadis* de elementis opinione concordat. XVII. B. 162. circulariter movetur. XIX. 312. secundum *Platonem* figuram viginti basium habet. V. 668. ex icosaedra factam putat *Pythagoras*. XIX. 266. quomodo in Alexandria et Aegypto in testaceis quibusdam vasis refrigeretur. XVII. B. 155. 182. quae per bituminosa, sulfurosa, nitrosa, aut aluminosa lo-ca destillans ejus substantiae quid-quam suscepit, non est exacte aqua. XI. 388. nullam molitur alvi subdu-

ctionem. XV. 699. qua ratione appetitum excitet. XVII. B. 190. aqueductum in eam influxus. XVII. B. 182. qua de causa calefactam refrigeremus. XVII. B. 156. quae adventitium calorem habet, cuiusnam sit facultatis. XI. 394. qualis calculus procreare valeat. XIX. 674. calculorum causa. XVI. 364. eius ad chylificationem utilitas. III. 273.

Aqua frigore congelascit. IV. 793. fere est facultatis experta. XV. 696 sq. quae est exacte aqua, semper frigida est. XI. 388. et unde hoc cognoscatur. XI. 391. ex sese facultate frigida est. XI. 389. frigida et humida est. XIX. 486.

Aquae facultates quatenus calida, fervida et frigida est. XI. 478. quomodo sit corporibus applicanda, ut ejus facultates detegantur. XI. 386. frigus inest. XV. 51. *Aqua* cur in febribus ardentibus utilis. XI. 438. in principijs accessionum data laedit. XV. 700. *Aqua* febris naturae maxime contraria est. XV. 499. celerime in halitum solvitur, atque expedire discessit. XI. 409. herbis innascentibus vitiantur. XVI. 363. vitiatum adianto. XVI. 363. non calefacit, nisi quae extreme ferret. XI. 394. humectat. XI. 530. 709. humectat autem ea tantum, quae exacte aqua est. XI. 392 sq. humectat, sive tepida sit, seu temperata, seu etiam calidior. XI. 394. semper humectat et refrigerat, calore assumpto calefacit, frigida facta refrigerat. XIII. 399.

Aqua igni adversissima. XI. 412. insipida est. XI. 632. XI. 671. nullo lignis gravior. V. 99. medium inter terram et ignem obtinet. XI. 626. mollis est. VIII. 686. morborum causae existunt. XVI. 361. quales morbosae, et quae salubres. XVI. 435. cur in acutis morbis sit vitanda. XV. 659. usus in morbis acutis. XV. 695. quando, in morbis acutis, idonea. XV. 700 sq. usus in nervis vulneratis semper fugiendus. X. 405. aliquam nutriendi vim habere videtur. XV. 667. quaedam metalla continent, indeque sunt noxae. XVI. 363. qualis oculorum medicamentis componendis adhibeatur. XVII. B. 185. oleo gravior est. XIX. 761. potus praeter morem, molestias gignit. XV. 575 sq. potio num calidis utilior sit, quam vinum. VI. 376. pro potu danda, aut aqua,

multa in pleuritide, si multa sitis fuerit. XV. 498. potio causa pituitae accumulationis. XIX. 488. *Aquae* respondet pituita. V. 676. XVI. 25. qua ratione praeparantur. XVII. B. 182 sq. epota parum pulsum mutat. VIII. 470. substantiis heterogeneis corrupta, non aqua est, sed medicamentum. XV. 696. tarde permeat, difficile coequiritur et aegre subducitur. XV. 696. tenuis substantiae esse unde cognoscatur. XI. 407. nonnullae ulcera exasperant. XI. 393. ventorum in eas influxus. XVI. 365. 438. qua ratione aegrotorum vires recreet. XV. 665. quasnam vituperet *Hippocrates*. XVI. 437 sq. qualis sit vitanda. XVII. A. 337.

Aquae Albulae aluminosae sunt. X. 536. XI. 393. cum aliis pulceribus idonea sunt, tum vero, quae fluxionibus tentantur, siccant. XI. 393. adstringunt. XI. 536. casus, cuiusdam, qui ex balneo in Albulae aquis febricitavit. X. 536.

Aquae aluminosae capiti calido inimicissimae et cur. VI. 423. ex *Aqua* aluminosa aut vitriolina febres cum stipitatione fiunt. X. 667. ex aqua aluminosa balneum cutim densat. VI. 219. balneum aluminosae aquae infestissimum his, qui ex meatuum obstructione febricitant. X. 535. aluminosae ulcera, quae fluxionibus tentantur, facile desiccant. XI. 393.

Aquae bituminosae capiti calido inimicissimae. VI. 423. pravae sunt. XVII. B. 155. non sunt frigidae. XI. 387 sq. balnea ex tali aqua corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 667. bituminosae, nitrosae, salsae, sulfurosae in hydropse anasarca sunt perniciosae. XI. 393.

Aqua calida quid ad carnem generandam conducatur. XVIII. B. 841 sq. calida cum corpus exsiccet. XI. 395. multae calidae fomentum pus movet. X. 281. calidae febres membrorum dolorem tollit. XVII. B. 326. calidae sponte nascentes noxae sunt his, quibus caput male temperatum est. VI. 423. calidae naturales, et potissimum sulphuratae, nitrosae et bituminosae ad palpitationem valent. VII. 601. calida carnes ulceratarum partium flaccidas facit. XI. 395. calida nervis vulneratis inimicissima. X. 392. calidae usus in ossium fracturis. XVIII. B. 838. 843. calidae pertusio quid

efficiat. X. 998. calida saepe refrigerat, humorem calefacientem discutendo. XI. 382. calida in rheumatismo noxia. XI. 81. somnum promovet. VIII. 131. calida in utero aut vasculo aeneo optimum fomentum est. XV. 518. adventitium calorem adepta calefacit, et humectat. XI. 394. molities, quam calidae aquae lotionibus acquirunt corpora, solius humiditatis proprium signum est. XI. 395. calida pota vomitus solutio. XVII. A. 471. calida secundum quosdam male dicitur siccare corpus. XI. 395.

Aqua cocta, aqua quae refrigeretur. XVII. B. 181. calor saepe facit ut ad secretionem aptam fiat. XVI. 362. aegrotis exhibenda cocta et deinde refrigerata. XVII. B. 158.

Aqua commixta, facilius refrigerans est. XI. 385 sq.

Aqua cruda quae in indicat. XVII. B. 157. cruda qualis ab antiquioribus sit vocata. XVII. A. 339.

Aqua omnis dulcis, quod manifeste refrigeret, unde sit discendum. XI. 391. dulcis semper frigida. XI. 388. dulcis sitienti leniens remedium est, ceterae vero acerbiores sitim relinquunt. XI. 393. dulcis calfacta vires. VI. 183. dulcis potio et lavacrum in hydropse anasarca adversissimum. XI. 393. dulcis lavatio utilis iis corporibus, in quibus obineatum obstructionem febris adest. X. 535. ex aqua dulci balneum vocis organorum morbis conducit. XIII. 611. ex aqua dulci et temperata lavatio ad meatum constipationem utilis. X. 535. *aquarii* dulcium lavacra ad lassitudinem utilia. XI. 532. et humidorum morborum causae. VII. 20. dulcium et calidarum balnea senium corrigunt. VI. 319.

Aqua dura quae. VIII. 690. *Aqua edax* quomodo dicatur. XVII. B. 190.

Aqua fervens non exsiccet, sicut urat. XI. 396. si sano corpori applicatur, horrorem facit. VII. 182. cogit et claudit cutem. VI. 183.

Aqua ex magnis fluminibus, in quae alii fluvii ingrediuntur, quosnam morbos gignat. XVI. 438.

Aqua fontana qualis optima. VI. 56.

Aqua frigida condensat. XI. 751. refrigerat. IX. 225. frigidae potio actu refrigerat. X. 708. frigida frigefacit quidem, I. 688, nonnunquam

vero calfacit. I. 689. frigida quomodo temperata reddatur. XI. 566. frigidam exhibere formidantes psychrophobi dicuntur. X. 627. ex frigidae potio numquid pars quaequam, si cui frigida natura est, laedi possit. X. 653. frigida quando non sit propinanda. X. 622. frigidae potus arteriarum constrictionem efficit. IX. 248. frigidae usus diversis in morbis. XVII. B. 813 sq. frigidae usus in balneo quando concedendus. juveni. VI. 185. frigida calorem quandoque revocat. XI. 382. frigidae usus in casu. XV. 752. frigida in convulsionibus salubris. XVII. B. 806. frigida noxia in convulsionibus et ulceribus. XVII. B. 807. frigida usus in febribus duplex scopus. XVI. 822. frigida et variæ sectione maxima sunt febrium continentis remedia. X. 624. frigida in febribus continentibus aptissima. X. 620. X. 757. frigida quandoque exhibenda in continentibus febribus cum putredine. X. 623. ad hunc statum usque, qui ex exiguum sanguinem carnemque obtinent, levis potio est. X. 624. frigidae potus conducit febribus colliquotantibus. XV. 802. frigidam febres hecticae nec puram nec multam desiderant. X. 624. frigida pota saepe haemorrhagias suppressit. X. 327. frigidae in tempestivis usus nonnunquam hydropem progenerit. VIII. 354. frigida inflammationem densat. XV. 500. et humores crudos reddit. XV. 501. frigidae potus maxime contrarius est phlegmonae. XV. 802. frigida spargenda in iis, qui animi deliquio ex cholerae vel profluvio et laborant. XI. 50. frigida ardenti stomacho confert. XI. 54. frigidae potio convenit temperamento sicco. XI. 398.

Aqua incocta qualis, in veteribus sit dicta. XVII. A. 339. incoctilis quae dicatur. XVII. B. 157.

Aqua indomita qualis in veteribus dicatur. XVII. B. 157.

Aqua intercus, vide *Hydrops anasarca*.

Aqua, quae celeriter et incalescit et refrigeratur, semper secundum Hippocratem levis est. VI. 818 sq. XI. 411. XVII. A. 336. XVII. B. 156.

Aqua limosa, velut aqua Nili est, quomodo pura reddatur. XI. 389.

Aqua lunaris, secundum Philolaum

Pythagoricum causa mundi interitus. XIX. 265.

Aqua lutulenta, limosa, foetens, calefacta et refrigerata foetorem amittit. XVII. B. 157.

Aqua marina ex aqua et sale constat. XI. 630. non aequae dulcis frigida est. XI. 388. marina artificialis quomodo fiat. XI. 691. marina, sulfurea et quomodo imitari possint. XI. 393. marinae sicca facultas quomodo detegatur. XI. 648. marinae aut sulfureae bituminosa et facultate calida est. XI. 392. marina carnes et siccatur et incorrupta servat. II. 129. XI. 709. in quanto sit dulci (gravior). XI. 691. marinae calefacta ad palpitacionem. VII. 60. marina erysipelati toxica. XI. 388. aqua inter cutem laborantibus utilis. XI. 393. marina non admodum refrigerat. XI. 387. marinae salis potius quam amara est. XI. 690. marina ulcera siccatur. XI. 392. *maris mortui* aquae peculiaritates. XI. 690 sq. 691.

Aquae medicabiles et frigidae constipationis causae. VII. 18. medicamentosae aliquot naturales enumerantur. VII. 424. siccior conditio magis.

Aqua milieris in Desbo. prope Mitylenae. XI. 986. aqua siccatur abiq.

Aqua mulsae vires secundum Hippocratem. XV. 651. mulsae aquosa cur ab Hippocrate in febrium initis adhibeatur. XV. 1809. mulsae aquosa et cocta cur ab Hippocrate commendetur. in V. causol. XV. 743. mulsae quando sit alicui acetij addendum. XV. 692. mulsae aquae simplici multo valentior nisi alvum exturbat. XV. 667. mulsae si ptisanae superbibatur, quid efficiat. XV. 674. mulsae vino albo tenui, paucifero quodammodo validior est, quodammodo imbecillior. XV. 668. mulsae cocta aspectu crassa praestantior est; vix vero viribus. XV. 675. mulsae cur damnata sit ab aliquibus. XV. 665. mulsae secundum Hippocratem detergens quoddam habet, quod plus, quam par sit, sputum viscidum reddit. XV. 652. (quomodo hoc sit accipiendum. XV. 654.) mulsae humectare et incidere etiam potest, non autem vires roborare. XV. 480. mulsae cruda alvum magis solvit, cocta magis nutrit. XV. 668. mulsae sola quando in morbis acutis sufficiat. XVII. B. 369. mulsae non frigidae usus in

angina. XV. 787. in animi deliquio ex humorum abundantia. XI. 53. mulsae meracae spumosas dejectiones et biliosas ducit. XV. 659. mulsae meracissima quomodo pareatur. X. 569. mulsae magis cocta, minus alvum subducit, magis nutrit. X. 824. mulsae cruda minus nutrit, sed magis subducit. X. 824. mulsae impura magis quam aquae excrementa spumosa et biliosa educit. XVI. 186. mulsae magis excrementa biliosa subducit interdum bona, interdum satirata calore et spumantia. XV. 657 sq. mulsae febris colligunt inoleissima. X. 733. mulsae adversissima est febribus syntactictis. XV. 658. mulsae in hepatis inflammatione usus. X. 908. mulsae cur in hepatis, ventriculi, lienis phlegmones sit inutilis. X. 800. mulsae ad crassorum humorum expulsiōem aptissima. XV. 635. mulsae velut succos inordaces. XVIII. B. 329. mulsae ad humores putrescentes vacuandos. X. 756. mulsae in aqua coctum hyssopum est utilissima si quis qui ex humore crudorum copia febricitant. X. 823. mulsae in morbis acutis sub quibusnam conditionibus sit utilis. XV. 650. mulsae in febri effectus. XV. 655. mulsae infusa percurandos sinus valet. XI. 128. mulsae sitipulmibus quam vinum dulce infert. XV. 651. et cur. XV. 652. mulsae aquosa moderatissime detergit. X. 669. mulsae dilutior sputi educationem et pulmonis molliationem efficit. XV. 659. mulsae minus diluta vomitum ciet. XVIII. A. 484. urinas vehementer ciet, nisi viscerum affectio prohibeat. XV. 655. mulsae mediocriter ventrem subducit. XV. 889.

Aquae nitrosae quae sulfur, bitumen aut nitrum habent, non refrigerant. XI. 387.

Aqua Nil limosa, quomodo purgetur. XI. 389. nimbose temporaria pejor. XVII. B. 187.

Aquae nitrosae aqua inter cutem laborantibus salubres. XI. 393. non refrigerant. XI. 387. corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657.

Aqua optima quales. XV. 697. XVII. B. 155. optinae notae. VI. 817. XVII. B. 815. optima quomodo esse debeat comparata. XVII. A. 336 sq. optima leguminibus, fructibus, carnibus aut radicibus in ipsa coctis deprehenditur. XVII. B. 157. in optima citissime, in prava tardissime cibi concoquan-

tur. XVII. A. 339. cito calescens et refrigerans optima. XVII. B. 814.

Aquae paludum Aegyptiae salubres sunt. XVI. 363. palustres et foetidae non, nisi prius coquantur, offerendae sunt. XVI. 362.

Aquae pessimae quatenam. XVI. 362.

Aqua pluvialis levisima et dulcissima itemque tenuissima et limpidissima. XVI. 438.

Aquae pluvialis differentiae. XVII. B. 184.

Aqua poculenta sola frigida. XI. 392. poculenta frigida est. XI. 383. 387. et humida sola. XI. 392. potabilis aquae balneo capitis temperamentum melius redditur. VI. 423.

Aquae praestantissimae quales esse debeant. XVI. 361. quasnam praestantissimas judicat Hippocrates XVI. 437.

Aqua unde fiat prava. XVII. A. 339. pravas qualitates habentes quae. XVII. B. 155. pravae decoctione ad meliorem naturam sunt permutandae. antiquam propinentur. XVII. B. 156. pravae communium morborum causae. XV. 119. pravae morborum epidemicorum causae. XVII. A. 9. ex nive et glacie pravae sunt. XVI. 365.

Aqua procellosa mala est secundum Hippocratem. XVII. B. 184.

Aqua pura gustu, visu et odoratu judicatur. XI. 390. quod sola sit humida, unde cognoscatur. XI. 392. pura quomodo comparata esse debeat. XI. 390. purissima gustu, visu et olfactu cognoscitur. XIX. 688.

Aquae putentes cur hyeme videantur tepidae. XI. 555.

Aquae salsae, nitrosae, sulphureae in hydropse anasarca sunt peruliles. XI. 393.

Aquae stabiles lacustres qualem conditionem habeant per aestatem. XVI. 435. et quales, si eas bibimus, morbi producantur. XVI. 436. stagnatiles omnes pessimae. XVI. 362.

Aquae naturales sulphureae capiti calido inimicissimae. VI. 423. non refrigerant. X. 387. corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657.

Aquae temperatae in balneo facultates et usus. X. 473. temporaria qualis dicatur. XVII. B. 184. 185. temporaria summe munda ac tenuis est. XVII. B. 188. temporaria nimbovis melior. XVII. B. 187.

Aquae ex tiburtinis montibus per lapideas fistulas Romam derivatae quales. XVII. B. 159. tonitrualem cur Hippocrates prae nimbose approbet. XVII. B. 187. tragasiae vires. XII. 372.

Aqua vacans et siccum et squalidum idem est. XVI. 419. vitiosae potus secundum Hippocratem effectus. XVI. 364.

Aquaeductum in aquas ipsas infusus. XVII. B. 182.

AQUALICULUS pubes est. XIV. 705.

AQUATILIA quae calida sunt et multo sanguine praedita, aerem respirant. III. 444. nutrimentum quale praebent. VI. 708.

AQUEUM vocatum medicamentum qualem aquam requirat. XVII. B. 185.

AQUILA densissimam habet, et durissimam ossium concretionem. III. 926. duram carnem habet. VI. 729. aquilae visum acutum habent. VI. 19. lingua collo suspensa ad quid. XIV. 505. densissima illis est ac durissima ossium concretio. III. 926. aquila piscis duram carnem habet. VI. 729. calorem et frigus evitant. XI. 168. pinnae commodae ad verrucas. X. 1012. stercus ob acrimoniam inutile. XII. 305. bilis acris est. XII. 280. Tityus cur jecore arrosus ab aquila in inferis lingatur. V. 554.

AQUILATUM tectum quale XVIII. A. 518.

in AQUILE pestis grassavit, cum Galenus eam esset ingressus. XIX. 18. Lucius hybernans fato sublatus est. XIV. 650.

AQUILLAE Secundillae compositum acopon. XIII. 1031. praeparatum est malagma Neapolitani. XIII. 976.

AQUILO contra austrum flat. XVI. 444. a septentrione spirat. XVI. 399. XVI. 407. quomodo eum Homerus nomet. XVI. 406. siccus et frigidus est. XVI. 411. frigidus est. XVII. A. 33. in corpus humanum effectus. XVI. 411 sq. XVII. B. 570. saluberrimus est temperamento calido simul et humido. I. 327. ventus saluberrimus est. XVI. 401. quosnam morbos producat. XVII. A. 719. XVII. A. 948. thoracis partibus officit. XVII. A. 719. cur tusses procreet. XVII. B. 570. alvum sistit. XVI. 412. XVII. B. 609. aquilonem quoniam ventum Stoici vocent. XVI.

396. *aquillones*, qui a meridie flant, austri vocantur. XVI. 398.

AQUILONIAE constitutionis in corpus nostrum effectus. XVI. 449. XVII. B. 609. alvum durum reddit. XVII. A. 33. tempestatis morbi. XVII. A. 33.

AQUOSITATES, unctuositates, salitates etc. faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. XI. 583.

AQUOSA nullum habent insignem gustum. VI. 655.

AQUULAE vide **HYDATIDES**. X. 1019.

ARABES duros et siccos corporis habitus sortiti sunt. XIII. 662. quales habeant pilos. I. 618. *Arabum* cutis cor nigra, crassa, dura. I. 628.

ARABICA spina vide **SPINA aegyptiaca**.

ARABIDIS lapis, elephantis similis, ejus vires. XII. 204.

ARACHIS. VI. 541.

ARACUM ex lentis mutatione fit. VI. 552. *Araci* figura, usus et facultates. VI. 541. substitui ei potest sesamum. XIX. 725.

Arador, quid significet apud *Hippocratem*. XV. 876.

Araxides, legumina triticea minuta sunt. XIX. 85.

ARANEAE texunt non ratione sed natura ductae. III. 7. *Aranearium* telae usus. XII. 343. ab *Araneis* commorosos invant aranei triti et cum vino poti. XIV. 248.

ARANEI morsibus medetur decoctum herbae trifolii. XIV. 226.

ARANEI muris fel, pro eo simiae fel adhiberi potest. XIX. 747. morsus ejusdem letales ab ipso mure araneo, in pulverem redacto sanantur. XIV. 246. ad ejus morsum emplastrum sacrum. XIII. 778. fomentum. XIV. 491. theriace. XIV. 91.

ARATIO simul exercitatio et opus est. VI. 134.

ARATRA pangere et exercitatio et operatio est. VI. 134.

ARATUS de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144. scripsit de his, quae in aëre conspiciuntur. XVI. 490. versus de lunae effectu in aërem. IX. 909. versus, qui, unde pluvia futura sit, docent. XVI. 441. versus de luna. XVIII. B. 13. versus aliquot. XIX. 274.

ARBOR ne fructus amittat, remedia. XIV. 549. *Arbores* tum densissimae, tum siccissimae et frigidissi-

mae quae. XI. 648. frigidae pro capite. XII. 513.

Arborum et fruticum germina inter se, quoad facultates, sunt similia. VI. 643. germina quatenam sint praestantissima. VI. 644. germinibus vescitur urgente fame. VI. 644. pariunt malos succos. VI. 750. ubi vel muria vel oxhalme conduntur, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. germina olerum asparagis proportionem respondent. VI. 644.

Arborum generationis principium a semine in terram moderate humidam et calidam jacto sumitur. IV. 666. duplex est germinatio; deorsum in terram, et in aërem supra terram. VI. 666. stipes perpetuo manet, et respondet caulibus olerum et herbarum. VI. 644.

Arborum fructus. VI. 569. omnes circa anni horam constant. VI. 558. omnes ante maturitatem quales habeant facultates. VI. 531. quoniam ad reponendum sint idonei. VI. 785. a seminibus differentiae. VI. 556. qualitates et facultates eorum, quibus homines vescuntur. VI. 570. cum acerbitate habent aciditatem. XI. 667. acerbi simul et dulces qui. XI. 648. acerbi perseverant. XI. 648. antequam maturuerunt, cur acescant. XI. 666. quotquot nobis, ubi maturi sunt, dulces apparent, nuper nati acerbi et sicci sunt. XI. 636. sunt, qui non in arboribus, sed postea, quum decerpti conditi quae aliquandiu fuerint, dulcedinem accipiunt, cujus causa calor est. XI. 637. quo pacto a principio acerbi processu temporis acescant, dulcescant aut austeri fiant. XI. 648. prope omnes ab initio acerbi, posthac aciditatem accipiunt. XI. 660. austeri simul et dulces qui. XI. 648. autumnales humorum pravorum copiam gignunt. XVII. B. 577. boni succi et mali qui. VI. 791.

Arboribus terra quod est, id venter animantibus. XVI. 340. fructiferis *Plato* quosdam viros comparet. VIII. 418.

ARBUTUS, ejus vires medicae. XII. 34. in colle ad *Tabias* crescit. X. 365. *Arbuti* fructus acerbus perseverat. XI. 648. cum memecylum nuncupant; est autem infensus stomacho, et capiti dolorem commovens. XII. 34.

Arbutae calcei quales. XVIII. A. 680. XIX. 85.

ARCADES dñi inter cibos glandes habuerunt. VI. 621.

ARCESILAUS mediam academiam invenit et epochen, h. e. tacitam sententiam excogitavit. XIX. 226. *Arcesilai* dictum: nemo vellus portat ad fullonem. VIII. 624. *Arcesilao* venter ex coitu tumuit. XVII. B. 25.

ARCEUTHUS, vide *Juniperus*.

ARCHAEUS *Tryphon*, ejus cephalicon melancholorum. XIII. 745.

ARCHELAUS Athenis primus philosophiam docuit. XIX. 225. *Archelai* regis familiaris erat *Thessalus* medicus. XV. 12. compositio ad ani prolapsum. XIII. 312.

ARCHECRATES, in eo dejectio albā mala erat. XVI. 541.

ARCHIBI Ambrosia sacra, omnibus internis faciens. XIV. 159.

ARCHIDAMUS; ejus sententia de olei facultatibus. XI. 471 sq. eae res darguitur. XI. 477.

ARCHIGENES Apameus Syrius methodicae sectae erat adjunctus. XIV. 684. febre liberatus est critica. XVI. 485. ejusdem ratio aperiendi achoribus capitis, papulis, fervidis et eruptionibus ulcerosis. XII. 468. sq. (ejusdem examen criticum. XII. 470.) ad aegilopem medicamenta. XII. 824. remedia ad alopecias. XII. 406. sq. ad aphthas. XII. 1000. capophlegmatismi. XII. 565. de capophlegmatismis, et quae naribus infunduntur. XII. 582. sententia de locum arteriae pulsantis in catochis calidiorem esse, affirmatur. VIII. 485. arteriam, dum contrahitur, impleri, dum dilatatur vacuari putat. V. 162. remedia quae ad auditus gravitatem et acurditatem conscripsit. XII. 655. remedia ad aurium affectus extrinsecos. XII. 661. quae ad aurium dolores conscripsit. XII. 620. 640. (*Galeni* de inflammatione. XII. 621.) praeccepta ad excorceratas ex plaga, et fractas aures externas. XII. 664. praeccepta ad aurium sonitum. XII. 664. sq. et amuleta ad dolorem capitis. XII. 573. XIV. 321. praeccepta ad capitis dolores extrinsecos. XII. 572. praeccepta ad capitis dolores citra febrem. XII. 533. ex stomacho ortos. XII. 537. quae pueri scripserit ad eos affectus, et *Galeni* censura. XII. 541.) praeccepta ad fissuras et contusiones in capite factas. XII. 576. medicamenta ad furfurationem capitis. XII. 461. methodus

medendi capillorum deluvio. XII. 434. denigrantia capillos remedia. XII. 443.

Archigenes librum de castorei usu conscripsit. XII. 337. diem vigesimum primum decretorium habet. IX. 816. praeccepta ad dolores dentium. XII. 865. remedia perforatorum dentium cum dolore et absque dolore. XII. 869. remedia, dentes praeservativa. XII. 876. ad dolores diversi ab eo descripti. XVIII. 87. locus, quo docere conatur, quomodo ex dolorum differentis partes affectae possint inveniri. VIII. 908. ejusdemque loci *Galeni* illustratio. VIII. 92. sq. ex dolorum differentis locos affectos significari putat. VIII. 70. de diversis doloribus in diversis regionibus locus, et *Galeni* in eum commentarius. VIII. 110. ejusdem methodus medendi vulneribus durae matris. XII. 523. undecim libros epistolarum scripsit. VIII. 450. de facultatibus speculationem attigit. VIII. 530. de decem libros de februm significatione scripsit. XI. 669. febrem semitercianam novit. VII. 365. librum scripsit de heliophoro propiariis. XII. 124. quoniam ad hepaticos censens, et medicamenta. XII. 217. ex *Archigenis* libro secundo medicamentorum secundum genus, remedia ad hydropem. XIII. 262. *Archigenes* quae ad ictericos conscripsit. XIII. 234. librum quendam de oblietis memoriae restitutione conscripsit. VIII. 148. tres libros de locis affectis scripsit. IX. 670. laudatur, quod non temporibus audis, sed et nocte et natura magis acutum vel peracutum morbum voluerit. IX. 887. morbos in febris partem dividens, post principium statim vigorem ponit, incrementa omisso. VII. 409. de morborum temporibus libros scripsit. VII. 461. praeccepta ad nasum polypos. XII. 681. ad oculos affectos. XII. 790. ejusdem secreta sex compositis pro oculorum inflammationibus medicamentis. XIV. 343. quae ad oris crustas scripsit remedia. XII. 954. medicamenta ad idem. XII. 679. quae scripsit ad papularum in facie eruptiones, tum alias tum ficosas eminentias. XII. 846. quae ad parotides scripsit. XII. 668. remedia ad pediculos capitis. XII. 463.

Archigenis pulsus definitio. VIII. 754. de pulsus differentis. VIII. 625 sq. pulsuum differentiarum prima genera

male qualitates vocavit. VIII. 634. vult celeriores fieri, quam crebriores pulsus ex largo cibo. IX. 149. in *Magnum* disputat de pulsus celeritate. IX. 8. de pulsus constantia cum rursus miditate sententia. VIII. 663. paulum crebrum debet intercurrente perniciosis mutata. IX. 289. quemnam pulsus dirotum vocet. VIII. 587. pulsus duritiam inseparabilem signum febris esse statuit. II. VII. 686. quoque modo pulsus formicantem definit. VIII. 827. formicantem pulsus quoque celeri habet. IX. 293. fallitur, si formicantem pulsus celerem iudicant. IX. 546. quos pulsus invadentes et circumvenientes appellat. V. VIII. 479. quae de pulsus magnitudinis semper sit. VIII. 591. magnitudinem pulsus esse aut tumborem assurgentis arteriae. VIII. 592. Est pulsus moderatam parvum vocet. VIII. 863. quae scripsit de pulsus plenorum. VIII. 931. pulsum pueri parvum vocat. quoniam *Hepophilus* magnam. IX. 452. pulsus plenitudo vocis definitio. VIII. 509. de pulsus qualitatibus. VIII. 576. (68) lent in ejus doctrinam committit. libid. et sq. IX. pulsus in somnis plenissimus putatur. IX. 138. de pulsus vehementis, aliter sentit. VIII. 651. et sq.

Archigenes. de febribus scripsit. XI. 796. de remediis quae ad remedium affectionis tradidit. XIII. 331. III. Ab. *Archigenes* ad splenicorum conscripta medicamentorum. XIII. 254. 2. medicamentum, quae in primo medicamentorum secundum genus prodidit circa affectiones stomachi. XIII. 167. 1. medicamentum ad suffillationes. XII. 807. eorum recensio. XII. 808. 1. n. praecpta ad nicera, in quibus callos obdici non potest. et sq. et sq. XIII. 730. quae de causis suppressionis incipit obscure scripsit. VIII. 13. quae ad quendam inflammationem scripsit. XII. 969. 1. remedium in morbis. XII. 133. 1. 997.

Archigenes didocli citatur. XVIII. A. 605. in versu aliquot. XVIII. 537. et sq. XII. aliter sit. quae

Archigenes polyspasti inventor dicitur. XVIII. A. 747. quae ita ratione speculis incendere hostium naves potuerit. I. 65. et sq. XII. aliter sit.

Archigenes de Apollonibus quilibet pastillus. XIII. 835. et sq. et sq.

Architectonica quae comprehendat. V. 68. XIX. 40. in ea certa methodus reperitur. V. 68.

ARCHITECTURA. ejus opera duplicia. I. 230. innititur arithmeticae et linearum scientiae. V. 68. *architecturam* callebat *Galenus* pater. VI. 755. 1. XIX. juvenis

Architectus philosophus deridet. Vas 100. *Architectus* inter rationales numeratur. IX. 98. sunt in secunda sede apud *Mendacium*. I. 7. ad medicum comparatio. XVII. B. 225.

Arctidion. *Arctidion* vocatur.

XII. 852. et sq. *Arctidion* *Arctidion*

Arctidion. *Arctidion* major et minor, ejus

partium facultates et usus. XI. 837.

Arctidion quando oritur. XVI. 383.

XVII. A. 21. autumni initium facit.

XVI. 433. (XVII. A. 21. XVII. B.

599. *Arcturus* orientis ut plurimum plu-

viam habet cum frigidis ventis. XVII.

A. 29. orientis pluviam cum ventis

frigidis plerumque decidisse. *Hippo-*

crates observavit. XVI. 441. oriente

aestas finitur, et incipit autumnus.

XVII. A. 29. et sq. A. 29. et sq.

V. *Arcturus* ab Atticis glossocomm vo-

catur. XVIII. B. 502. et sq. et sq.

Arcturus coelestis descriptio et quo-

modo oritur. XIX. 289. ejus colo-

res. XIX. 290. et sq. *Anaxagoras* et *Ana-*

gramis opinio de causa arcus coele-

stis. XIX. 291. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

et sq. et sq. et sq. et sq. et sq.

AREI Asclepladei remedia ad floc-
sas menti papulas. XII. 829. medi-
camenta ad nomas et vulvae exesum,
XIII. 852. pastillos ad herpes. XIII.
827. ex *Arei* libris pastillos. XIII. 829.
Areo Asclepiadeo traditum pharma-
cum, mirifice sanguinis profluvia com-
primens. XIII. 857. ex *Areo* malagma
in ipsis vexationibus colicis imponen-
dum. XIII. 347.

AREI Lecanii aridum exedens. XIII.
840.

ARENAE in matula signum renum
calculi. XIX. 653. fluviatiles et ma-
rinae tumentem ab aqua inter cutem
exsiccant. XII. 200. etiam in absces-
sibus nonnunquam reperiuntur. XI.
816.

ARENOSA terra ab agricolis inutilis
judicatur. XII. 166. arenosa et lapi-
dosa terra intemperata est. III. 909.
arenosa urina, quid significet. XIX.
612. signum renum calculi est. XVII.
B. 775. XIX. 653.

ARENULAE quae in oculum incide-
runt, quomodo eximantur. X. 1012.
in urinis sunt, quae obstructionem
faciunt, et quomodo evacuantur per
remedia. XIX. 672. quomodo a la-
pidibus (calculis) differant. XIX. 660.
quomodo fiant in renibus. XVII. A.
830 sq. in urina quomodo fiant. XVII.
B. 836. calculum indicant. VIII. 47.
XVII. B. 775. arenulae et tunc oriun-
tur, quando crassus et viscosus humor
tarde egrediens a vesicae calore exsic-
catus cogitur. XV. 163. ad arenulas in
urina *Charidis* pastillos. XIII. 329.
vel lapilli in urina quibus subsident,
his per initia tubercula ad crassam ve-
nam enata sunt et suppurata. XV.
163. XVII. A. 831. multas excer-
nunt nephritici ex sicca esu. VI.
571.

ARETH, h. e. virtus appellatum em-
plastrum. XIII. 531.

ARGEMAS expurgat semen lactucae
agrestis. XI. 887.

ARGEMON, definitio. XIV. 773. XIX.
433.

ARGEMONÈ, ejus facultates et usus
medicus. XI. 879. hepati convenit.
X. 920. ulcera exsiccant. XIII. 664.
ad nervos vulneratos valet. XIII. 634.
ei substituitur seriphium. XIX. 725.

ARGENTUM purgatum Romani can-
didum vocant. XIV. 49. vivum ve-
nenum est. XVII. B. 337. (confer.
Hydrag.)

Argenti scoria (Helcysma) ejus vi-
res et usus. XII. 236.

Argenti spuma Romae paratur. XIV.
9. quomodo lavari debeat. XIII. 406.
ejus vires et usus. XII. 224. vires
et usus ejusdem sub forma emplastri.
XIII. 395 sq. quoad facultates ferro
ignito similis est. XI. 688. siccant et
adstringit modice. X. 496. venenum
est. XVII. B. 337. cicatricem indu-
cit. XI. 758. in vulnera inspersa ni-
hil valet. X. 196. crudae usus. XIII.
405. ad ulcera glandis penis. X. 382.
quomodo in emplastri formam possit
reduci. XIII. 396. emplastra, quae
ex eo parantur. XIII. 394 sq. ex ar-
genti spuma et cerussa emplastra al-
ba. XIII. 409. mensurae substantia-
rum in ea introeuntium. XIII. 413.
ex argenti spuma et hydrelaeo em-
plastrum. XIII. 399. ex argenti spon-
ma et oxelaeo emplastrum. XIII. 404.
ex ea et oxelaeo emplastrum. XIII.
401. pro ferri rubigine. XIX. 730.
pro molybdaena. XIX. 736. pro plum-
bi scoria. XIX. 743. ad argenti spu-
mam remedia. XIV. 142.

Aryx serpens quidam est apud
Hippocratem. XIX. 85.

ARGESTES ventus. XVI. 406. ab
aestivo occasu fiat. XVI. 408. gran-
dines gignit. XVI. 409. siccus est.
XVI. 409.

ARGILLA candida est, friabilis et
nil pinguedinis habet. XII. 168.

Argillata terra ab agricolis inutilis
censetur. XII. 166.

ARGUMENTATIO in utramque par-
tem optima est, secundum *Favori-
num*, doctrina. Academici quamnam
ita vocent. I. 40.

ARGUMENTUM quid sit. XVII. A.
213.

ARGYRITES terra quae. XII. 184.
pro phrygio lapide. XIX. 735.

ARIDA dicta remedia: qualia sint.
XIII. 316. moderate adstringentia,
fortiora adstringentia, et fortissima
quae. XII. 862.

Arida remedia singula: *Aridum* ut
Alcimion. XIII. 841. *Alcimionis* ad
nomas. XIII. 842. anreum *Andromachi*.
XIII. 842. quae *Andromachus* in calce
operis de exterioribus scripsit. XIII.
837. *Andromachi* ad nomas. XIII.
841. ad ani vitia. XIII. 841. *Anti-
patri* ad nomas. XIII. 841. *Apollonii*
Tharsei insigne ad haemorrhoidas.
XIII. 843. quae *Asclepiades* conscri-

psit. XIII. 843 sq. et quomodo in enarrandis eis ab *Andromacho* differat. XIII. 844. *Asclepiadis*, cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. cephalicum. XIII. 839. cephalicum, quo usus est *Lucius* praeceptor. XIII. 846. cicatricem inducens. XIII. 839. aliud. ibid. cicatricem inducentia. XIII. 847. crustas dissolvens. XIII. 850. *Dia tessaron*. XIII. 851. aliud valde generosum. ibid. erodens. XIII. 843. aliud. ibid. exedens *Lecanii Atri*. XIII. 840. exedens sine morstu. XIII. 837. *Galli* ad pterygia. XIII. 838. carnes cicatrice obducens citra erosionem *Hippocratis*. XIII. 841. ut *Heliödorus*. XIII. 849. melinon *Lucii*. XIII. 850. aliud. 851. *Magni*. XIII. 849. Majae. XIII. 840. *Melitonis*. XIII. 843. recens efficacia ad nomas; *Phidia*. XIII. 842. ex plantis ad nomas. XIII. 842. *Publii* ad nomas. XIII. 842. ex pumice. XIII. 849. quod inscribitur robotatom. XIII. 851. rufum. XIII. 849. quod ex *Serapiade* inscribitur. XIII. 847. ex silphio. XIII. 846. *Tryphonis*. XIII. 847. ex eris *Xenocratis*. XIII. 846.

ARIDI et duri quili. XII. 1004. *Aridis* lens noxius cibus est. VI. 526.

ARIDITAS quando convulsions causa sit ducenda. VIII. 173. totius corporis arteriarum et venarum stecum morbum denotat. XV. 472. *Iannigenosa*, definitio. XIX. 431.

ARIES vinculi nomen. XVIII. A. 777.

ARIES si cum capella coeat, capella molli pilo generatur. IV. 605. *Arietum* caro deterior. VI. 663. testes insuaves sunt. VI. 675.

ARIETINUM cicer, ejus facultates. VI. 533. XI. 876.

ARII malagma. XIII. 182. *Arii Tharsensis* compositio auricularis. XII. 636. malagma ad splenicos. XIII. 247.

ARISTOPHAN qualis dicatur foemina. XIX. 85.

ARIOBARZANION emplastrum. XIII. 439.

ARIOREPANII radix ad vulnera incurabilia. XIV. 558.

Aris quid sit apud *Hippocratem*. XIX. 85.

ARISARUM, ejus facultates medicae. XI. 835.

ARISTAEI uxoris fratris casus, cui terminthi in tibia creati sunt. XVII. A. 326.

ARISTARCHUS. Ejus sententia de causa solis defectus. XIX. 278. fixis stellis adjuavit solem. XIX. 279. *Aristarchi* antidotus paulinia dicta. XIII. 103. *Tharsei* pastillus. XIII. 824. remedium sugillata detergens. XII. 818. *ARISTEUS*. *Bi Chiron* Centaurus medicinam tradidit. XIV. 675.

ARISTIDES quomodo justus evadit. V. 38.

ARISTIPPICA philosophia. XIX. 230.

ARISTIPPUS Cyrenaeus, philosophiae Cyrenaicae inventor. XIX. 227.

ARISTO Chius unam animae virtutem statuit. V. 468. auctor dicitur libri *Hippocratis* de victu salubri. XV. 455. XVIII. A. 9. unam esse animae facultatem putabat, unamque virtutem. V. 596. putat, virtutem unam esse, sed pluribus nominibus vocari. V. 590. colica ejus. XIII. 281.

ARISTOCLES. Ejus malagma. XIII. 977. stomaticum ad anginas et reliquas in ore affectiones, quo et Antipater usus est. XII. 934. ut *Aristocles* antidotus hepatica. XIII. 205.

ARISTOCRATIS Grammatici remedia ad dolores dentium, gingivarum, aliaque multa. XII. 879.

ARISTOGENES. XI. 197. *Chrysippi* discipulus venae sectionem e numero remedium, auterendam censuit. XI. 252.

ARISTOLAUS. XIII. 296.

ARISTOLOCHIA. Tres species enumerantur. XIV. 82. ex discussoriis plantis est. XII. 940. XIII. 783. cephalicum est remedium. X. 446. non abstergit modo, sed etiam exedit et mordicat. XI. 683. detergit. X. 569. exsiccat. X. 177. menses et urinam movet. XI. 775. radice vires et usus. XI. 835. radix in gangraena adhibenda. XI. 138. rotundae vires. XI. 836. rotunda ad nimiam obesitatem valet. X. 994. ad cava ulcera utilis. X. 177. Clematite utuntur unguentarii ad unguenta. XI. 836. cretica rotunda est. XIII. 826. et tenuis coriacea. XIII. 344. daetylitis usus. XIII. 544. *Aristolochiae* substituitur Clematis arida. XIX. 725. ejus et cicerorum foliorum succi aequales partes ad ulcera putrida et nomas. XIII. 732. ex *aristolochia* oleum mitigatorium quibus sit valentius in duris corporibus. XIII. 644. ex *aristolochia* duabus emplastrum ut *Andromachus*.

XIII. 820. ex *aristolochiis* duabus emplastrum nigrum. XIII. 781.

ARISTOPHANES aliquem vocat ampharisterum, utrinque sinistrum. XVIII. 148. in nubibus *Socratem* lacerat, et tanquam inaniam garrientem vituperat. XVII. B. 263. in holcadibus aracarum meminit. VI. 541. *Aristophanis* locus citatur, ubi de alaudis loquitur. XII. 360.

ARISTOTELES primus fuit, qui causas omnium partium ad calidum, frigidum, siccum et humidum retulit. II. 8. prius *Platonis* assecuta, posthac propriam sectam instituit. XIX. 228. librum secundum de demonstratione *Galenus* commentatus est. VIII. 765. libro de demonstratione multi analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libro de syllogismo primorum analyticorum nomen indiderunt. VIII. 765. libri aliquot *Menoni* adscribuntur, et propterea *Menoni* dicuntur. XV. 26. de aceti caliditate sententia. XI. 629. omnem actionem calido et frigido tribuit, siccum et humidum autem pro patientibus iis subijcit. II. 8. aerem calidum esse statuit, Stoici frigidum. XI. 510. animae defin. XVII. B. 250. XIX. 355. animae facultates unius substantiae ex corde proficiscentis putat. V. 515. quatuor animae partes accipit. XIX. 256. animam immobilem putat. XIX. 315. animam corporis speciem dixit. IV. 773. *Aristoteles* quatuor genera animalium accipit. XIX. 336.

Aristoteles docet, aures animalium longas circumagi semper ad sonos audiendos. III. 896. conatur in libro de partibus animalium omnes animalium differentias enumerare. X. 26. animalia omnia organa convenienti instructa esse dicit. III. 81. arteriam magnam aortam vocat. II. 780. maximam arteriam aortam vocat. IV. 541. explicat, cur calorem naturalis hyeme augeatur. XVII. B. 416. cerebri usum ignoravit. V. 647. in cerebro somnum fieri demonstravit. XVII. A. 540. chymi definitio. XIX. 457. de circuli lactei natura opinio. XIX. 285. coelestia non indigere nutrimento putat. XIX. 273. de coeli essentia opinio. XIX. 269. cometae definitio. XIX. 286.

Aristoteles concoctionem elixationi similem dicit. XV. 247. theoria conceptus XIX. 323. cor a cerebro re-

frigerari perhibet. III. 620. numerum cordis ventriculorum recte non definiit. III. 442. false putat, triplicem cordi esse in magnis animalibus sinum. II. 621. de externis corporis partibus primus scripsisse dicitur. XIV. 699. quod de via acoctione demonstrandi scripsit. V. 213. quod de Deo sententia. XIX. 251. quo respectu divinationes admittat. XIX. 320. quomodo durum et molle definiat. VIII. 687. in libro de coelo, de generatione et interitu, agit de elementis. I. 487. in doctrina de elementis *Hippocratem* secutus esse videtur. II. 448. elementis addidit corpus, quod in orbem agitur. XIX. 243. facultas ejus nutritiva qualis. XI. 521. omnium facultatum principia cor esse docet. V. 337. hominem a natura imperfectiorem iudicat. IV. 157. fortunam definitio. XIX. 262. de causa fulminis, turbinis etc. sententia. XIX. 288. *Aristoteles* gustandi facultatem non vocat. XI. 449. de causa lunae defectus opinio. XIX. 282. manus haberi propter hominem dicit, quoniam sapientissimum animal est. III. 5. manuum organon quoddam ante organa esse dixit. III. 81. de causa accessus et recessus diuturnis. XIX. 299. causam explicitur eum melancholici libidinosi dicit. XVII. B. 29. idem materiae junctas accipit. XIX. 248. molles et duri definitio. XI. 716. sex motus in nostro corpore statuit. XIX. 366. de mundi ordine idea. XIX. 267. mundi partem sublimarem et passivam corruptibilem putat. XIX. 265. putat, mundum, si nutritur, interitum esse. XIX. 265. naturae definitio. XIX. 246. pro nervorum principio cor accipiebat. V. 187. (refutatur. V. 200 sq.) de nutritionis animalium instrumentis scripsit. III. 328.

Aristoteles quamnam de odoratus instrumento opinionem servet. II. 871. (quam reprehendit *Galenus*. II. 872.) quid oppositionem dicat. X. 771. orientalem partem dextram mundi vocat. XIX. 269. partes similes quasnam vocet. XV. 7. quo tempore homo perfectionem adipiscatur exponit. XIX. 338. peripateticam suam philosophiam vocavit. XIX. 230. plantas animatas, non autem animalia esse dicit. XIX. 341. recte fieri sanguinis putrefactionem ab alieno colore accipit. VII. 374. temperamentum materni sanguinis ani-

mi facultates sequi putat. IV. 791. opinio de seminis essentia. XIX. 321. de seminis usu et facultate sententia. IV. 512. incorporeum semen putat, corpoream vero materiam ejectam. XIX. 322. immi putat, semen masculinum in utero confectum principium motus menstruo imponere, et posthac excerni. V. 516 sq. de feminis semen esse negat. XIX. 322. senium marcenti stirpi comparat. II. 581. Aristoteles motus sensus accipiat. XIX. 303. de solis conversione copiosior. XIX. 278. de solis natura. XIX. 275. de causa seminis. XIX. 339. spinam primum formari in foeta putat. XIX. 331. in libro de sophisticis elantijs nos docet, in quoti modis in dictione sophismata contingant. XIV. 582. de spiritu nativum scriptum reliquit. XI. 731. de causa terrae motum dicit. XIX. 296. testes propter conservandam seminationem res duplicationem factos putat. IV. 575. ad seminis generationem testes nihil conferre putabat. IV. 556, 558, 561. de usu sanguinis sententia. II. 16. vacuum extra mundum putat, quantum ad mundi respirationem faciat. XIX. 259. nullum vacuum in rerum natura dari prohibet. XVII. B. 163. XIX. 268. illocus rex historiae aeneasium citatur, quod in voracibus et hostilibus animalibus ventriculum in eos pervenire dicit. II. 173 sq. visus theoria. V. 643. evocem incorpoream dicit. XIX. 312. embryo ibunt ab. 308.

ARISTOXENUS, Alexandri Philalethis erat discipulus. VIII. 746. Aristoxeni pulsus definitio. VIII. 734. mubnam.

ARITHMETICANUS inebilis est. I. 39. principalis scientia vocatur. V. 742. animum aenit. V. 64. exercitatio juvenum esse debet. VIII. 487. arithmetica et geometria tantum tutantur divites, quantum exstruendis aedibus et computandi expensis conducit. XIV. 604. et in ea est certa methodus. VI. 68. Arithmeticae inuitur huius architectura et astronomia. IV. 68. eam Galeni pater callebat. VII. 755. a patre didicit Galenus. XIX. 59.

ARITHMETICI occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7. inter rationales numerantur. V. 98. JIVE.

ARIUSIUM vinum in Chio locis quibusdam nascitur. X. 832. XIII. 405. XIV. 28. siccatur. XIII. 659. ad distributionem aptum est. X. 835. suc-

cos bonos facit, et concoctionem juvat. VI. 275. biliosis non convenit. VI. 803. senibus conducit. VI. 334. urinam movet. VI. 276. meconii antidotus est. XI. 604.

ARXIOS ventus. XIX. 85.

ARMA aper dentes habet. III. 2. cur non dederit natura hominibus. III. 3. data sunt audacibus animalibus, negata timidis. III. 2. sunt exercitationes magnae. XVII. A. 839. Armoreum meditatio motus hoplomachicus dicitur. VI. 154. umbratilis meditatio est exercitatio celeris citra robur. XI. 144.

ARMATURA gravi tectum celeriter agitari, vehemens exercitatio est. VI. 146.

ARMATUS qui pugnat, exercetur et operatur. VI. 134.

ARAR sutura est. XIX. 86.

ARMENIACA mala, eorum facultates. VI. 593. iis praestantiora sunt praecocia. VI. 594. non possunt siccat. VI. 785.

ARMENIACA terra, vires ejus. XII. 189. et usus. 190.

ARMENIACUM sal, ejus vires et usus. XII. 211.

ARMENIO lapidi succedit atramentum indicum. XIX. 725.

ARNEIOS statim est. XIX. 86.

ARNOGLOSSUM (plantago), ejus vires et usus medicis. XI. 838. ad Herpetes valet. XI. 86. Arnoglossi semen et succus cum vino ad hysteriam XIII. 320. succus ad haemorrhagias ab erosionibus factas utilissimus. X. 329. succus iis convenit, qui ephemerum potarunt. XIV. 140. succus pro succo polygoni. XIX. 740. ex arnoglossis cataplasma ad carbunculos. X. 918.

AROMATA omnia abunde sunt calida. XVII. B. 819. Aromatum suffitus in mentibus dicitur. XVII. B. 817. omnia fere capitis dolores promovent. XVII. B. 818. Aromatum suffitus cephalalgiam generant. VIII. 207.

AROMATICAE remedia, vide MEDICAMENTA aromaticae.

AROMATICAE, ei substitui potest calamus odoratus. XIX. 725.

AROMATICUS calamus, vide CALAMUS aromaticus.

ARQUATUS morbus et ARQUATI, vide ICTERUS.

ARRECTA arteria aorta est. II. 590.

ARRHABIANI ponticum remedium. XIII. 83.

ARRHENICE s. ARRHENICUM, ejus vires et usus. XII. 212. attice vocatur arsenicum. XIII. 593. (confer. ARSENICUM.)

ARRIA, stomachi dissolutione affecta, et ita supina jacens, ut ne cibos quidem capere posset, et sic in atrophiae periculum veniret, theriaca persanata est. XIV. 218 sq.

Aggola menstruorum suppressio est. XIX. 86.

ARS, definitio. XIV. 685. XIX. 350. ejus duplex doctrina. XIV. 685. medicis dignitate prior. XVII. B. 227. duo instrumenta, ad res artium invenendas necessaria. XVII. B. 346. sanitatis tuendae quibus scripta. VI. 415. non, quemadmodum Hippocrates dixit, longa, sed brevis est, vita autem longa. (Methodicorum ratiocinatio.) I. 82. *Ars medica*. I. 305—412. medica longa, (Hippocrates.) IV. 5. longa, vita brevis. VIII. 637. longa. XVII. B. 346. 348. ex quo genere sit artium, an theoreticarum, an practicarum, aut effectiva aliqua, vel acquisitiva. I. 228. quatenam ad eam requirantur. I. 230.

Artis omnis constitutio in propriorum a communibus distinctione consistit. XV. 449. initium apparentia non sunt. I. 111. medicae tria universa. XVII. A. 150. de constitutione artis medicae ad Patrophilum liber. I. 224. ad artis opera methodo et exercitatione opus esse demonstratur. XIII. 886 sq.

Artem medicam exercenti nosse oportet, num quaedam pars loco alterius poni queat, an alterius vice locari nequeat. I. 241.

Artes. Galeni paraphrastae Menodoti adhortatio ad artes addiscendas. I. 1—39. omnes amplectitur homo. I. 2. turpeque esset, eas negligere, et nos ipsos fortunae committere. I. 3. eae tantummodo sunt, quae ad vitam utiles. I. 20. activae quales. V. 855. ab effectivis differunt. V. 854. conjecturales quae? XIV. 685. effectivae quatenam. I. 229. variae considerantur. I. 227.

Artium divisio. I. 38. aliae factrices sunt eorum, quae non sunt, ut navium compactoria, aliae factorum conservatrices, aliae utraeque. I. 115.

de Artium constitutione Platoni verba. XVIII. A. 209.

ARSENICUM, alii arrhenicum vocant. XIII. 593. ejus vires et usus. XII. 212. quoad facultates simile ferro et lapidi ignito. XI. 688. quod auripigmentum vocant, tum subtile est, tum calidum. XIII. 568. septicum est. XI. 756. valet ad nervorum vulnera. XIII. 593. ad ulcera maligna. XI. 88. pontici meminit. XIII. 544. succedit ei sandaracha. XIX. 725.

ARABIANUM vinum aquosae constitutionis est. X. 833. recens bibi potest. VI. 806. ad reficiendos exsiccatos valet. XI. 483. et ad herpes exedentes. XI. 87.

ARTABAE aegyptia. XIX. 755.

ARTEMIDORUS Capito Hippocratis libros edidit, quae editio apud Adrianum in pretio habita est. XV. 21. verba multa in Hippocrate transmutavit. XIX. 83. librum de humoribus Hippocratis quidem, sed non magni illius esse judicat. XVI. 2. Artemidorus Phoca celeberrimus erat. XV. 444. Artemidori pastillas ad ficosas menti papulas. XII. 828.

ARTEMISIA duplex specie est. XI. 839. ejus vires et usus medicus. XI. 839. in hysteria utilis. XVI. 181.

ARTEMISIA metosis Macedonum. XVII. A. 211.

ARTEMONIUM collyrium Bassi. XII. 780.

ARTERIA et ARTERIAE. Definitio. XIII. 500. XIX. 365. 630. vas est, quod pulsat. II. 596. 599. vas est, quod ex dextro cordis sinu oritur. II. 601.

Arteria unde nomen acceperit. XIX. 630. a veteribus etiam venae dicebantur. V. 574. XI. 312. XV. 779. ab Hippocrate etiam vocatur venula calidior. XVII. B. 315. Erasistratus vas spiritus vocat. XI. 153. substantia ne prope quidem accedit ad cordis naturam. IV. 680. sunt similes partes. VI. 841. tres habent dimensiones. VIII. 500. quam figuram referat. VIII. 898. arteriae, venae et nervi referunt formam ossium, secundum quae porriguntur. II. 219. sunt frigidae naturae et exsanguae. I. 570. quomodo esse possint frigidae. IX. 332. exsanguis est, tamen ex sanguine facta. II. 84. earum corpus, cum prorsus exsanguis sit, veri simile

est habere primam e semine generationem. IV. 528. 546. 659. 674. est minus sicca cartilagine. I. 570. caro earum qualis. I. 602. quales habeant fibras. I. 601. faciunt semen paucum et tarde. IV. 583. difficile est, eam fieri carnem. IV. 554. fiunt latae ob spiritum calidum. IV. 633. arteriae et venae ex fibris membranisque fiunt. VII. 735. earum opera opera ejusdem sunt substantiae ac opera opera cerebri. IV. 680. etiam arteriae substrata sit membrana et cartilago. IV. 314. cuicum glandula mollissima. IV. 315. glandulae his veluti foveimenta sunt. IV. 334. cur sint rotundae. III. 470. 507. 612.

Arteriae affectus Praxagorae palpitacionem, tremorem et convulsionem putat. VIII. 723. affectus nimis palpitatio. VII. 594. non est palpitatio. VII. 605. ad aperta affectus aneurysma vocatur. VII. 725. minimum repletas, calorem animale extinguunt. VII. 14. cur non, sanguine licet evacuato, coadant. V. 170. earum in crassis hominibus conditio. XVII. B. 547. constitutio, definitio. IX. 527. crassissimae, quae ex corde profisciscuntur. V. 531. quae in cute reperiuntur, aërem attrahunt. II. 204. apertis oculis in cute externa dominantur. XI. 402. earum excrecentum renes excipiunt. VI. 65. diffinitio et spiratio quid. XVIII. B. 252. divisio. II. 602. genus duplex. III. 590. dolor extensus est. VIII. 704. in foetu generatio. IV. 659. non egret his foetus in principio generationis. IV. 665. fune interceptae, sub fune non amplius pulsant. V. 520. cur, fune interceptae, infra ligaturam non pulsant. V. 620. ligata quid contingat. IV. 679. ligata partem, ad quam tendit, frigidiores reddit. V. 160. ligatura quomodo sit administranda. X. 942.

Arteriae maximae et vehementissime pulsantes in hominibus calidis et siccis reperiuntur. I. 625. quomodo nutriantur. II. 207. alimentum pus est. XV. 414. semine aluntur. IV. 555. et venae simul ob vasorum confluentiam plethora corripuntur. VII. 573. cur non regenerentur. IV. 560. morbus siccus earum unde cognoscatur. XV. 472. siccitates quomodo deprehendantur. VI. 828. spiritus ex aëre nos ambiente provenit. IV. 707. spi-

ritus crassus est et vaporosus secundum Praxagoram. IV. 707. per arterias moderata respiratio omnibus partibus contingit. IV. 506.

Arteriae. Secare eas grave quid esse aliqui putant. XI. 151. (confer. ARTERIOTOMIA.) incidere cur medici metuant. XI. 313. singulae conditiones enumerantur, sub quibus, et quibus in locis sint secandae. XI. 312 sq. majusculas medici secare fingunt, et parvas eligunt. XI. 314. inter indicem et pollicem dextrae manus secta extinxit dolorem, ibi grassantem, ubi hepar cum diaphragmate conjunctum est. XI. 315. in summa manu incisa minister dei Pergami a sinistro lateris cruciatu liberatus est. XI. 315. in malleolo dissecta ex vulnere, citra aneurysma curata est. XI. 315. casus aliquot, ob sectam simul arteriam inter venaesectionem lethales. XI. 313. arteriarum tensio, concretio et siccitas unde fiat. VII. 313. diffinitio. III. 46. si forte venaesectione vulneratae sunt, aneurysma fit. XI. 313. in venaesectione laesae casus, ejusdemque cura. X. 334. ne laedantur in venaesectione quodnam sit respiciendum. II. 387. vulneratas quidam medicorum cur sanari non posse statuunt. X. 333. (Galenus contradicit. X. 334.) vulnus quomodo cognoscatur. XVI. 475. vulnus significat sanguis saliendo ejaculatus. VHL. 5. laesio nullam manifestam animali laesionem adfert. V. 150. vulnerum cura. X. 314. X. 319. X. 336. arterias dissecuit Galenus in somnio monitus. XI. 314.

Arteriae ubi sentiuntur calidiores quam corpora, quae circa sunt, maximum febris hecticae signum hoc est. VII. 328. arborem veluti constituunt, cujus radices arteriae pulmonales, truncus aorta est. II. 780. cum plantae frondibus similitudinem habent. V. 524.

Arteriae cur, si in partem aliquam abeunt, tenues propagines corporibus sibi admotis mittant. XV. 259. quondam trachea vocabatur, et arteria vera vena pulsans. XIII. 2. functio. II. 204 sq. V. 167. sanguinem distribuunt in corde generatum. XVI. 13. num, ubi contrahuntur, impleantur, et dum dilatantur vacuentur. V. 162. inter dilatandum vicinum omne attrahunt. XI. 598. minus trahunt in cor-

poribus frigidis. XI. 598. habent motum naturalem. IV. 372. motum peculiarem habent. V. 168. motus non voluntarius est. IV. 442. motus ab *Aeginio* pulsus vocatur. VIII. 498. motus a corde proficiscitur. IV. 732. 734. motum a corde habere, unde pateat. IV. 679. a corde separatae aut ligatae motum perdunt. V. 531. perpetuus motus insecti vasis ora resolvit. X. 943. motus num in respirationis cohibitione mutetur. IV. 480. num nihil ex arteriis vacuetur circa cohibitionis tempus. IV. 481. motum omnem *Aeginius* palpitacionem vocat. VIII. 498. vel circulatum moventur vel in rectum. XIX. 376. in rectum non moveri eas unde cognoscatur. XIX. 376. earum motus non ubique peraeque sentiri potest. VIII. 453. motus doloris causa. XVIII. B. 923. contractionis et distentionis usus. IX. 272. temporum ac pedum secundum plantas, manuum in corporum parte interna sensibilem motum habent. VIII. 454. externa et interna quies quomodo cognoscenda. VIII. 819. graciliores factas, nervos fieri *Praxagoras* statuit. V. 188. refutatur. V. 189.

Arterinae. Earum principium *Pelops* cerebrum putabat. V. 527. 544. origo cor. II. 780. V. 199. V. 522. V. 531. XV. 245. XV. 388. *arter.* ex nulla alia parte, nisi ex corde oriri docetur. V. 530. origo cordis sinister ventriculus. II. 816. *arter.* principium non esse sinistrum cordis ventriculorum. V. 539. omnes ab aorta originem ducunt. III. 497 sq. XV. 389. omnes tum inter se, tum cum ipso corde eodem modo pulsant. VIII. 453. cur pulsant. VII. 15. XIX. 637. corpus earum causa generationis pulsum est. IX. 6. num sponte sua pulsant. VIII. 702 sq. ex se ipsis pulsare *Praxagoras* et *Philotimus* putant. V. 561. pulsandi facultatem ex corde habent. IV. 585. cor facultatum origo est, eas gubernantium. V. 525. tribuit illis *Praxagoras* pulsum, palpitacionem, tremorem et convulsionem. VII. 598. quomodo se habeant in respiratione. V. 712. solae citra dolorem pulsant animali bene valente, cum dolore autem in diversis affectibus. VIII. 75. putant quidam, non quia spiritu replentur, pulsare, sed quia pulsant, repleti. V. 560. *Ga-*

lenus his contradicit. V. 561. systole et diastole quando fiat. IV. 711.

Arteriae num sanguinem contineant. IV. 703 sq. in *arteriis* et venis humores omnes una cum sanguine continentur. V. 119. sanguinem continent. IV. 723 sq. V. 168. qualem sanguinem per corpus distribuant. V. 572. tenuem ac purum et vaporosum sanguinem ferunt. III. 491. sanguinem, neo, ut *Erasistratus* voluit, aërem continent. III. 492. cur in illis sanguis purus et tenuis contineatur. III. 496. *Praxagoras* in illis humores contineri negat. VIII. 941. in illis non spiritum contineri, IV. 704. sed sanguinem vaporosum docetur. IV. 707. sanguine vacuas non esse, sectione in vivis animalibus facta docetur. II. 642 sq. 646. sanguis quomodo differat ab illo venarum. V. 537. spiritum vitalem continent. V. 608. X. 839. spiritum per vulnus evacuari, et sanguinem eum sequi negatur. IV. 712 sq. *arter.* omnium truncus est aorta. IV. 338. quoniam respectu vacuae sint dicendae. VIII. 674.

Arteriae; tunicae earum. II. 181. duas peculiare tunicas habent. II. 601. III. 457. alii tertiam etiam addunt. II. 601. quarta non datur, sed adhaerescit alicubi membrana tenuis contegens, et cum vicinis partibus connectens. II. 601. tunica arteriarum quam venarum densior est. III. 318. tunicae earum elementa sunt. II. 13. tunicarum differentiae. IX. 6. tunicae habent quandam vim qua distenduntur, et attrahunt quicquid vicinum est. IV. 730. quoad fibrarum ordinem ventriculo sunt similes. II. 181. tunicae durities ad vim tactus magnopere confert. VIII. 801. tunicis unde durities accidat. VII. 312. tunicae exsanguies et frigidae. I. 569. in tunicis meatus complures habent. V. 164.

Arteriae et venae differentia. III. 445. 468. sicciores sunt quam venae. X. 336. sextuplo crassior est vena. IV. 560. cur sint crassae in omni animali. III. 445. vena tenuior ac imbecillior, quam arteria. X. 337. arteriae magis albicant quam venae. II. 578. arteriarum et venarum differentia in meatibus. V. 264. arteriarum meatus manifesti sunt. VI. 858. et venae anastomosi junctae sunt. II. 207. venae ubique arterias comitantur, nisi quid obstat. III. 343. ubique

cum venis mutua est insertio. III. 455. quaevis venam comitem habet. IV. 338. IV. 342 sq. *Arterias* inter et venas communia ostiola intersunt. XVII. B. 317. cum venis commercium eas habere experimentis probatur. V. 165. quatenam sint sine concurritante vena. II. 828 sq. cum venis anastomoses utilitas. III. 493 sq. secundum *Hierophilum* sextuplo vena crassior est. III. 445.

Arteriae. Harum distributionis brevis descriptio. II. 816. IV. 313. V. 189. XV. 390.

Arteriae singulae. *Arteria* una maxima (aorta) a corde est producta, velut truncus, in multos ramos divisa. IV. 266. *aortae* (sive *magnae*) decursus, et formatio ex iis plexus brevis descriptio. V. 539. XIX. 630. *aorta* trifurcata habet in sinistro corde ventriculo. III. 477. tres habet valvas. III. 477. origo decursus et ramificatio describitur. XV. 389.

et ramificatio describitur. XV. 389. e cordis ventriculo sinistro oritur. IV. 313. V. 189. VIII. 737. eius in descendente et ascendente divisio. IV. 313. cur descendens sit major. IV. 314. quomodo natura descendens securitati prospexit. IV. 314. cur ab infernis partibus veniant in ascendente rami. IV. 315.

altera teritur deorsum, altera sursum. IV. 267. ascendente distributio. II. 818. descendente rami. II. 820. V. 190 sq. eius dissig. in utramque iliacam. II. 822. cur non recta flectatur. III. 430. per thoracem decursus. III. 428. IV. 283. et rami aortae sunt propagines. III. 499. V. inde ortum habentes. IV. 283. V. 493 sq. 189. ramum usum. III. 499. in basi rami, quos in abdomine spargit. V. 197. a spina falcitur. XV. II. A. 544. prodeuntium descriptio. V. 607. cras-

ab *Aristotele* vocatur *arteria magna*. II. 780. maxima ab *Aristotele* vocatur. IV. 541. a quibusdam vocatur magna, crassa, ortha s. arrecta. II. 590. evolutio ex corde in foeto. IV. 541. non, ut *Erasistratus* putabat spirum, sed sanguinem continet. IV. 664. 671. *aorta Aristotelis* s. magna truncus arteriarum est. II. 780. quasi truncus est omnium arteriarum. II. 816. III. 497 sq. IV. 338. quasi truncus est arboris cujusdam. IV. 719. XV. 389. respondet venae cavae. IV. 339. XV. 389.

Arteria arrecta, i. q. *aorta*. II. 590. aspera vide TRACHEA. *auricularis* posterior in quibusnam morbis secunda. XI. 313. *axillaris*. II. 375. 391. XV. 390. axillaris ramus. II. 818. quae ratione natura tutum ejus decursum procuraverit. IV. 331. *brachii*. II. 375. 391. brachiali laqueo intercepta pulsus in manu quidem, nec tamen motus et sensus deficit. V. 150. brachialis in venaesectione laesa mortem saepe attulit. XI. 313 sq. ad caput euntes. IV. 328. quamplurimae exiguae veluti fibrae per ossa capitis disseminatae inveniuntur. IV. 334. *carotides*. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebra. IV. 332 sq. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. retiformis. III. 305. 697 sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. externae rami. IV. 333. internae decursus. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503. ad carpum insolitum nonnunquam habet decursum. IX. 323. *cerebelli*. IV. 334. *cerebri*. IV. 331. V. 196. cur ab infernis partibus veniant in cerebrum. III. 294 sq. cur tot sint in cerebro. V. 607. quomodo tendant ad cerebrum. III. 697. *cervicalis*. V. 196. *coeliaca*. IV. 320. *colli* profunde locatae sunt. IV. 318. *cordis*, respondet proportionem venis, quae in hepate. IV. 339. XV. 388. *coronariae* cordis. II. 618. II. 817. *cruralis*. II. 822 sq. IV. 327. V. 198. *crurali* ligata pulsus quidem deficit, nec tamen motus et sensus. V. 150. in cubito quibus vehementissime movetur, hi furiosi sunt. IV. 804. *epigastricae*, cum mammariae internae ramis anastomoses. V. 194. *facialis*. V. 196. in facie anastomoses. IV. 335. *femorales*. II. 412. *hepatica*. IV. 319. V. 197. hepatis calorem conservat. III. 300. *iliacae* decursus. II. 822. intercostales. IV. 319. viginti duae sunt. V. 190. intercostalium origo. XVIII. A. 573. *intercostalis* prima. IV. 315. *intestinorum*. V. 197. ad intestina pertinentes etiam cibi quiddam as-

sumunt. III. 329. intestinorum in aortam desinunt. III. 337. *lienalis*. IV. 319. V. 197. *lingualis*. IV. 333. V. 196. magna ab *Aristotele* aorta vocatur. II. 780. *mammaria interna*. III. 604. IV. 315. V. 194. anastomosis cum epigastrica, ibid. *mammaria* cur ex longissimo intervallo accedat. IV. 322. una in totam *manum* propagatur. II. 373. *maxillaris interna*. IV. 333. *ophthalmica*. IV. 335. ad medullam spinalem. IV. 315. ad musculos dorsales. IV. 325. mesenterii. IV. 719 sq. *ortha* i. q. aorta. II. 590. *penis* unde oriatur. IV. 326. *phrenica*. IV. 319.

Arteria pulmonalis, ejus distributiones. V. 229. *pulmonalis* qualis. XV. 384. vocatur etiam vena arteriosa vel arteria venosa. II. 599. unica tunica constat. II. 816. ejus functio. II. 817. cordi aërem advehit. V. 525. quamnam utilitatem ei auricula cordis praebeat. III. 482. veluti radices arteriarum sunt. II. 780. orificium valvulae duas habet et cur. III. 478. cur in ea sola duae adsint valvulae. III. 485. habet ejus orificium duas tantum valvulas signoides. V. 549. in *arteria* pulmonali tres sunt valvulae, signoides vocatae. III. 477. valvularum situs et actio. III. 459. *arteria pulmonalis* cur tenuis sit. III. 544. *pulmonales* proportionem respondent venis ventriculi. IV. 338. num pulsent. II. 596. vacuas statuunt *Erasistrati*, et in quacunque cordis diastole spiritum ex pulmone trahentes. II. 597. num e vena cava oriatur. III. 457. quoad tunicam venam refert. V. 199. venosa est. III. 445. ejusque structurae usus. III. 446. cur sit venosae structurae. III. 465. sententia *Erasistrati*. III. 465. *Asclepiadis*. III. 466. *Arteriis* pulmonalibus respondent venae, quae ad ventriculum, lienem et mesenterium pertinent. XV. 389.

Arteriae renales, origo ex aorta. III. 374. IV. 169. cur ex aorta oriuntur. IV. 320. cur venis aequales. III. 364. 366. quae ad *scapulas* sursum fertur. V. 190. secundarum omnes ad magnam spinam arteriam (aortam) coeunt. V. 559. *spermaticae*. IV. 321. cur longissimo intervallo ad testiculos accedant. IV. 322. dextra ab aorta, sinistra a renali proficiscitur. IV. 171. cur

multipliciter involutae sint, antequam testem ingrediuntur. IV. 323. 555. (*spinales*) quae ad medullam spinalem repunt. IV. 114 sq. V. 190. ex aorta descendant. IV. 324. splenicarum tunica quam venarum est densior. III. 318. splenicarum utilitas. III. 317. 321. *subclavia* sinistra ejusque rami. IV. 315. temporalis evidenter pulsat in iis, qui prandere assueti non praevalent. XV. 559. temporalis sectio in ophthalmia. X. 941. *Arteria* temporalis sub quibusnam conditionibus secanda. XI. 312. *thyreoidea*. IV. 316. *Arteriae* umbilicales. II. 822. 824. XIV. 719. duae sunt. IV. 226. in foetu decursus, ejusque usus. IV. 229. IV. 661. ad aortam tendit. IV. 227. et cur. IV. 228. utrobique vesicam amplexae ad arteriam hypogastricam pergunt. V. 559. pulsum a corde accipiunt. III. 510 sq.

Arteriae uteri. II. 894. IV. 326. uterina dextra ab aorta proficiscitur, sinistra a renali. IV. 171. *venarum*. IV. 338. *venosa* quae. V. 549. *venosa* vide *pulmonalis*. II. 599. *ventriculi*. IV. 319. V. 197. *vertebralis*. IV. 315. IV. 329. decursus in cranio. IV. 331. *vesicalis*. IV. 326. *Art.* vesicae urinae origo. III. 375. *vesiculae fellene*. III. 375.

ARTERIIACAE, remedia qualia sint. XIII. 1. quidam ea electa vocant. XIII. 1. differentiae. XIII. 3. quinam auctores ejusmodi compositiones tradiderint. XIII. 14. unde nomen acceperint. XIII. 2 sq. multifaria ratione a medicis componebantur. XIII. 13. usus medicus. XIII. 1. 4. iis myrrha etiam admiscetur. XII. 127. dissimiles facultatibus cum sint, contigit, utentes iis absque discrimine, a scopo aberrasse. XIII. 3. ab *Andromacho* descriptae. XIII. 14 sq. ad arteriae aspritudinem, vocem interceptam et sanguinem rejicientes ex libris *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. ab *Asclepiade* conscriptae in secundo internorum. XIII. 47. *Blasti* quatuor ad tabescentes valde bonae. XIII. 17. *Charixenis*. XIII. 48—50. a *Critone* conscriptae quatuor. XIII. 35. delinibilis ad omnes internas affectiones, maxime tabescentes et suppuratos, ad hydropes incipientes, et tussis veteres. XIII. 34. ex libris *Galli* ad arteriam affectam, ulcera pulmonis, puris et sanguinis rejectiones et fluxio-

nes in thoracem, et ad ea, quae aegre educi possunt. XIII. 28. *Heraclidæ* Tarentini. XIII. 33. *Lyſiae*. XIII. 49. *Marini*. XIII. 25. quae meatus obducit. XIII. 3. *Mithridatis* ad thoracis collectiones. XIII. 23. *Moschionis*. XIII. 30. *Musae* ad vocem interceptam. XIII. 47. ex capitibus papaveris. XIII. 16. ex libris *Perigenis*. XIII. 33. bona est colica *Sigonis*. XIII. 285.

ARTERIOSUS ductus Botalli jam Galeno notus. II. 828.

ARTERIOTOMIA sub quibusnam conditionibus in usum vocanda. XI. 312. 315 sq. eam instituere grave quid aliqui putant. XI. 151. cur instituere medici metuant. XI. 313. conditiones et morbi enumerantur, sub quibus et in quibus, et quibusnam in locis sit administranda. XI. 312 sq. 315. in temporibus instituenda infestantibus oculos fluxionibus. XI. 312. post aures in quibusnam morbis sit instituenda. XI. 313. in ophthalmia, quando calidus sanguis ac vaporum plenus ad caput fertur. X. 940.

Ἀρθρὸν quid significet apud Hippocratem. XIX. 85.

ARTHRITIS. Definitio. XIV. 756. XIX. 427. a laesa parte nomen accepit. X. 82. vocari potest multorum articulorum dolor. XVII. B. 604. propria conceptacula ejus articulationes sunt. XVII. A. 432. quomodo generetur. XIII. 332. *Asclepiades* in ea non nervum, sed carnem dolere putabat. VIII. 90. etiam ischias et podagra ad eam pertinent. XIII. 331. ischias et podagra morbi ejusdem generis sunt, et eandem fere postulant curationem. XIV. 383 sq. ischias arthritidem vocare praeter Graecorum morem est. XVII. B. 126. fere omnes, qui ea laborant, prius sunt podagrici. XVIII. A. 43. in ea articuli infirmi sunt. XV. 124. morbus haereditarius est. XVIII. A. 43. ex aëris siccitate fit. XVII. A. 33. non fit per siccitates immoderatas. XVII. B. 604. quamnam Hippocrates per siccitates oriri dicat. XVII. B. 604. ex plenitudine fit. VI. 375. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex succis crassis fit. VI. 814. XVI. 49. non tentantur ea mulieres, quamdiu menses fluunt. XI. 165. pori, qui in ea visuntur, ex humore crasso generantur. X. 956. nonnunquam ad ven-

triculum migrat. X. 513. morbus venalis est. XVI. 26. XVII. B. 615. XVIII. A. 94. in seibus incurabilis est. XVII. B. 539. calli quomodo nascantur. XIII. 993. topi quomodo generentur. VI. 495. XIII. 332. XVII. A. 835. ad hos topi valet epithema *Erasistrati* Sicyonis. XIII. 357. alia remedia. XI. 748. carunculae parvae piliformes in urina sunt. XV. 165. solvitur intestini dolore. XVI. 487. Galenus eam evacuatione prohibuit. XVIII. A. 78. incipientem quomodo Galenus multos per annos prohibuerit. XI. 344.

Arthritidis cura. XIV. 756. generalis ei medendi ratio. XIII. 333. balnea adhibenda sunt, quando aegri febricitant. X. 803. biliosorum humorum purgatione indiget. XI. 345. vere purgandum. XI. 272. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. victus ratio in ea observanda. VI. 436. *Remedia composita ad eam curandam adhibenda*: acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. metasyneriticum acopon. XIII. 1029. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji* Sabini. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. antidotus tyrannis. XIV. 165. aphra *Diophrantis*. XIII. 507. aster stomachicus, gentianae decocto dilutus. XIII. 166. quidam, topi in articulis habens, caseo topiis imposito curabatur. XII. 271. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. cochleae s. limaces, quando tumores adsunt. XII. 355. collinitio ex sale. XIII. 1019. ubi in articulis topi nondum exstant, stercus columbinum. XII. 303. diachylon *Menecratis*. XIII. 1004. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum Galeni ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. epithema *Andreae*. XIII. 345. epithema, quo usus est *Erasistratus* Sicyonius. XIII. 356. aliud. XIII. 357. hyaena in oleo cocta. XII. 368. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. XIII. 342. malagma *Antiochidae*. XIII. 250. 341. malagma ex lapide Asio. XIII. 360. malagma aureum. XIII. 987. malagma ex cicuta et agarico. XIII. 359. malagma *Diodori*. XIII. 361. malagma *Titi Caesaris* ex taedis. XIII. 360. juvare dicitur cinis mustelae cum aceto illitus. XII. 362. myracopon regium. XIII. 1031. oleum cum

sale, quo in frictione utuntur. XI. 506. ossa humana combusta. XII. 342. in ipsis accessionibus pastillus. XIII. 358. Jupiter vocatus pastillus. XIII. 358. vinum squilliticum. XIV. 570. viri-
diacopon. XIII. 1051. vulpes oleo cocti. XII. 367. et hyaenae. XII. 368.

ARTHRODIA, definitio. II. 736.

Ἀρθροῦν apud Hippocratem quid significet. XVIII. A. 304.

ARTICULATIO quid sit. IV. 1. vid. ARTICULUS.

ARTICULARIS morbus (confer. ARTHRITIS.) ex plenitudine oritur. VI. 375. ex libidine fit. XIV. 692. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. pori in eo ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. vere et autumnus potissimum fit. XVIII. A. 94. ex succis crassis fit. VI. 814. eo non tentantur mulieres, quibus menses fluunt. XI. 165. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. per totam vitam durat. VI. 415. senum morbus est. VI. 349. turpe est, virum robustum eo laborare. VI. 311. medicum eo laborare, turpissimum. XVII. B. 150. in eo materiae lapidescunt. X. 956.

ARTICULUS et ARTICULI. *Articuli* definitio. IV. 1. XIV. 720. XIX. 460. naturalis ossium constructio est. II. 734. quomodo fiat. IV. 2. constructio. I. 237. differentiae duae. II. 735. ratione motus validioris, aut minus violentis constructio. III. 159. in omnium articularum fabricatione duplex consilium conspicuum. XVIII. B. 619. caro perpauca est in iis; plurima in partibus, inter articulos mediis, et cur. III. 35. cartilaginum in iis usus. III. 42. 928. unguinis usus. III. 42. IV. 111. XVIII. A. 98. quisque habet ligamenta. III. 149. in quolibet est indolens figura media et aliae dolentes. III. 68. quomodo moveatur. IV. 410. cujuscunque motus sunt quatuor. III. 218. quibus naturaliter exstant prominentque, quomodo vocaverit Hippocrates. XVIII. A. 370. angularis ad gibberum. IV. 452. capitis consideratio physiologica. IV. 11. 15. capitis quanti sit momenti. IV. 11. capitis cur tutissimam habeat constructionem. IV. 12. capitis ligamenta. IV. 12. capitis ad functiones suas obeundas aptissimus. IV. 19. costarum cum sterno. II. 653. cum vertebra. II. 606. 654. XVIII. A. 535.

coxae, eum moventes muscoli. II. 306. XVIII. B. 1000. cubiti. III. 141 sq. XIV. 723. figura ejusdem media quae. IV. 452. in cubito usus. III. 105. cubiti ad brachium quomodo sit lustrandus. II. 272 sq. cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. cubiti et carpi cur crassa habeat ligamenta. III. 161. cur difficiliter luxetur, quam ille genu. XVIII. B. 624. cubiti ligamenta. III. 149. (cubiti articulum moventes musculos vid. sub *Cubitus* et *Musculus*.) digitorum. III. 164. triginta sunt. III. 76. digitorum ratio et usus. III. 41. 43. cur carnem paucam habeant. III. 36. circa digitorum articulos quae ex toto abscinduntur, plerumque detrimentum non afferunt. XVIII. A. 714.

Articulus genui. III. 253. genu articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. simplex est. III. 225. figura ejusdem media quae. IV. 452. eum solum justam naturam habere, Hippocrates docet. XVIII. B. 613. idque Galenus comprobatur. XVIII. B. 614. non, nisi una cum coxae articulo extendi potest. XVIII. A. 630. ligamenta. II. 329. muscoli. II. 302. 304. XVIII. B. 1007. cur facilius luxetur quam ille cubiti, et facilius etiam reponatur. XVIII. B. 624. luxationis pericula. XVIII. A. 707. deligatio. XVIII. B. 760 sq. humeri consideratur. IV. 129. quomodo secundum Hippocratem sit lustrandus. XVIII. A. 313. humeri cum scapula. XVIII. A. 306. 315. humeri cur laxior. III. 161. humeri a o ischii cur sit laxissimus et rotundissimus. IV. 17. humeri ligamenta. IV. 130. quibusnam musculis et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. moventes muscoli. XVIII. B. 966. 974. humeri luxationi maxime expositus est. IV. 18. et cur. XVIII. A. 310. (vide *Humeri luxatio*.) qui ingressui accommodati sunt. XVIII. A. 655. ischii. II. 328. cur rotundissimus et laxissimus. IV. 17. quales dentur ejusdem motus. IV. 253. quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. ischii similia humano non penitus est similis. IV. 252. ischii, eum moventes muscoli, eorumque usus. II. 306. IV. 250.

Articulus in manu, ejusdem ratio.

III. 160. utriusque manus sunt triginta. III. 76. ligamenta ejusdem. II. 268. *maxillae inferioris*. III. 937. *pedis* plures sunt. XVIII. A. 668. processuum obliquorum vertebrarum. IV. 74 sq. ad externum caput *radii* usus. III. 105. *vertebrarum* cur laxi esse non poterant. IV. 22. sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. processuum obliquorum inter se qualis. IV. 74. quid accidisset, si nulli adfoissent articuli. IV. 46. articuli cum costis. II. 606. 654. XVIII. A. 535.

Articuli. Ad *articulos* cur in febribus maxime fiant abscessus. XVI. 282. in *articulis* quando abscessus sit secundum *Hippocratem* expectandus. XVII. A. 930 sq. abscessus in febribus quando sint expectandi. XVII. B. 697. 699. abscessus ex febribus qualis urina praevertat. XVII. B. 764. ad *articulum* aliquem quando sit in febre abscessus expectandus. XVIII. B. 272. 276. quibusnam talis maxime contingant. XVIII. B. 274. ad articulum in longa febre salutaris erat abscessus. XVIII. B. 272. si fiant die judicatorio, vel incipiant, bonum. XVII. B. 711. fiunt lassitudinem habentibus in febribus. XVII. B. 697. abscessus in morbis aliis, qui abscessu judicantur, rariores, in morbis a lassitudine plures. XVII. B. 698. fiunt etiam in morbis longis. XVII. B. 121. 723. quibus a longis febribus convalescentibus tales contingunt, hi cibis copiosioribus utantur. XVII. B. 723. ad articulum abscessus. XIII. 932.

Articuli arthriticis infirmi sunt. XV. 125. propria sunt arthritidis conceptacula. XVII. A. 432. ad *Articulorum* arthriticos tumores cochleae tritae. XII. 356. (vid. *Arthritis*.) *Articulos* attritos et fractos curat *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. calor sequitur labores ex pluribus motionibus. XVII. B. 698. in *articulis* cur paucae adsint carnes. III. 36. calli quomodo in his fiant. XIII. 993. circa *Articulos* collectiones absorbet malagma *Diodori*. XIII. 361. ad *Articulorum* contractiones acopon. XIII. 1046.

Articuli quomodo deligentur. XVIII. B. 760. *Articulorum* dolor virilis morbus est. V. 696. dolor non semper sequitur malam concoctionem. VII. 270. dolores cur senibus saepe fiant. XVII.

B. 649. dolores coltu augentur. XVII. B. 288. dolor ab ischiade et podagra differt. XIV. 754. dolores per circuitus exacerbantur. VII. 380. dolores cur oriantur, si pluviae futurae sunt. XVI. 442. dolores fiunt ex siccitatibus. XVI. 372. dolores vere potissimum fiunt. V. 694. dolores et tubercula in febribus quando sint expectandi. XVII. B. 723. et quibus tale quid accidit, quali victu utantur. XVII. B. 723. ad *Articulorum* dolores diasmymnon apolophonion. XIII. 967. emplastrum sacrum. XIII. 779. frigida multa affusa. XVII. B. 813. ad urgentes dolores lycopersium. XI. 681 sq. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. scilla. XIV. 569. discutiant varices. XVII. B. 344. ex *Articulorum* doloribus animi deliqui cura. XI. 60.

Articuli. Eorum *durities* in febribus malum. XVII. A. 891. *articulos* emollit balneum. XV. 719. ad *articulorum* epiphoram emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. *articulis* exercitationes conveniunt. XVII. B. 260. *articuli* extensi qui curvari nequeunt, *ὀρθοπόλλοι* vocantur. XVIII. A. 636. causae, propter quas articulis hoc accidit. XVIII. A. 637. in articulum fluxionibus quando theriaca usum praestet. XIV. 274. ad *articulorum*, ob humiditatem, continuas procidentias elenii radix. XI. 873. in *articulis* humores et abscessus expressorium emplastrum sine incisione curans. XIII. 932. quibus copiosior humiditas, iutus nutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. humor mucosus cur in omnibus reperiatur. XVIII. A. 528. causa, cur quibusdam humore repleantur, ejusque in luxationes earumque repositionem influxus. XVIII. A. 352. prolapsus et laxatio quando secundum *Hippocratem* adsit. XVIII. B. 887. ad plus justo laxatos contrahentibus medicamentis misceatur tergumentum germinis Phoenicis. XII. 151. ad *Articulorum* luxationes Attalica Mantiae. XIII. 163. *luxationem* quomodo natura praevertit. III. 42. omnes contra luxationes tutas cur natura non construxerit. III. 162. (vide LUXATIO.)

Articuli. Eorum morbi. XIV. 780. morbi ex plenitudine oriuntur. VI. 375. morbi vere potissimum fiunt. XVI. 26.

morbi ex succis crassis oriuntur. VI. 814. morbos qualium humorum redundantia potissimum gignat. XVI. 49. morbis medetur emplastrum *Galen* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. antidotus tyrannis. XIV. 165. *Diophantis* aphra. XIII. 507. ad *Articulorum* difficiles motus malagma *Amethystonis*. XIII. 967. circa eos mucus magis redundat in gracili quam in pleno. XVIII. A. 360. ad *articulos* ruptos malagma *Damocratis*. XIII. 988. *Articulorum* siccitatem quidam lassitudinem definiunt. XI. 485. ad *Articulos* solutos emplastrum nigrum ex duabus aristolocis. XIII. 782. *Articulorum* tophos solvit ammoniacum. XI. 828. ad *Articulos* tubercula oriuntur, quibus febres longae sunt. XVIII. A. 178. et his cibis copiosioribus utendum est. (*Hippocrates*.) XVIII. A. 178. ad *Articulos* tumores fieri in infantibus quanam conditio significet. XVII. A. 861. *Articulorum* ulcera causae sunt animi deliquii. XI. 49. ulceribus conducit purgatio per alvum. XVI. 113. *Articulorum* vitiis laborantibus conveniens victus ratio. VI. 436. ad *Articulorum* vitia emplastrum attrahens nigrum. XIII. 935. *Articulorum* vulnera statim maligna fiunt. XV. 372. vulnera omnia caecothie statim fiunt. X. 290. vulneribus purgatio per alvum prodest. X. 289.

de *Articulis* liber *Hippocratis* exactum opus est. XVII. A. 1002. sequitur librum de fracturis. XVIII. A. 300. praecedit librum de iis, quae fiunt in medicatrina. XVIII. B. 887. in articulis saepe humor pituitosus acervatur. XVIII. A. 98. in articulis omnibus cur viscosus humor reperitur. IV. 111. humor mucosus cur in omnibus reperitur. XVIII. A. 528. articulis et caribus exercitatio est veluti cibus, id est alimentum, robur, adiumentum. XVII. B. 260.

ARTIFEX qui dicatur. XVI. 28. ab arte nomen accepit. VI. 135. quomodo differat ab experte artis. XVIII. B. 245. qualis optimus. XV. 449. minime errat. XVIII. B. 315. quando sit senitatis causa. X. 736. *artificis* sapientiam omne animal habet, non solum homio. IV. 361. *artificis* exemplum, qui iussit discipulum operari, nec instrumenta praebuit. I. 47. *artificem* fieri quid sit. IX. 678. *artifi-*

ces omnes continentur in tertia sede prope Mercurium. I. 7. motuum, quos exercent, vires ignorant. VI. 155. desipientes in aegritudine cogitant de suis artibus. XVI. 566.

ARTIFICIOSUM omne, pulchrum et odoratum ex Deo et coelo est. IX. 844.

Ἀγλῶρα sunt undique plana, aequalia. XIX. 86.

Ἀγλῶς, de hujus verbi significatione variorum sententiae. XVI. 256.

Ἀγλῶα breve tempus viventia sunt. XIX. 86.

ARTUS confer. EXTREMITATES. (III. 168.) anteriores posterioribus similes sunt in animalibus. III. 168. cur nervos postulent durissimos. III. 726. conditio in foetibus junioribus. IV. 543. conditio magni momenti est ad iudicationes. XVI. 244. cur difficile in accessionibus recalescant. XVII. A. 126. infantum, ne distorqueantur, cura. VI. 38. ad artuum dolores remedia. XIV. 560. inunctio. XIV. 557. duritias et contractiones *Hippocrates* inter mala signa refert, XVI. 200. fractorum deformitatis causae. VII. 29. fracturas juvat emplastrum aegyptium. XIII. 903. fracturas cum ulcere curat isis. XIII. 774. malagma *Damocratis*. XIII. 988. inflammationis cura. X. 964. circa artus phlegmones cura. X. 905. artus livescere, neque amplius recalescere, mortis certum indicium. XVII. A. 180. refrigerationis in morbis causae. XVIII. A. 124. prognosis inde sumenda. XV. 599. XVII. A. 179. 599. XVIII. A. 102. 124. XVIII. B. 120, XIX. 515.

ARUM, radix manditur. VI. 649. ad Cyrenen a nostrate est diversum. VI. 649. ejus facultates. VI. 650. radices vires et usus. XI. 839. in quibusdam regionibus acris est. VI. 649. radices in confinio sunt boni malique succi. VI. 794. radix plus habet virium quam folia. VI. 646. succus qualis. VI. 770. *Arum* pro dracontio. XIX. 728.

ARUNTIIUS Aquila quonam usus sit acopo. XIII. 1036.

ARUSPICES qui. IX. 831. XV. 441. quid commententur. XV. 442.

ARUSPICINA quid sit apud *Hippocratem*. XV. 441.

ARTHAENOIDEA cartilago. III. 553.

ARYTHMI pulsus quales. VIII. 516. XIX. 411.

As, vide ASSARIUS.

ASAPHIA, quid sit. XVI. 592. signum phreniticum est. XVI. 592.

ASARUM. Ejus herbae et radices facultates. (confer. ACORUS.) XI. 840. menses provocat. XI. 775. urinam movet. XI. 747. XIII. 277. XIX. 695. *Asarum* per urinam deducit vitiosos humores. XIII. 155. radix substituitur acoro. XIX. 724. radix pro bryonia. XIX. 726. pro *Asaro* zingiber. XIX. 725.

Ἀσάριον quid sit apud Hippocratem. XIX. 86.

ASBESTUM, succedanea ei. XIX. 725.

ASCALABOTA sanat a scorpio ictos. XII. 366.

ASCALABOTI fel pro felle cameli. XIX. 746.

ASCARIDES quales vermes ab Hippocrate vocentur. XIX. 86. (confer. *Lumbrici* teretes.) descriptio. XIV. 755. pueris sunt familiares. V. 695. putredine fiunt. XVII. B. 635. cur illi pueri maxime sint obnoxii. XVII. B. 635. sunt tennes lumbrici in parte inferiore crassi intestini procreati. XVII. B. 635. si cum alvo exonerantur circa crisin, optimum. XVIII. B. 138. expellendi ratio. X. 1021. educit bovis talus cum lacte potus. XIV. 241. succus calaminthae enecat. XII. 6. clysteres educunt. XVI. 146.

ASCIA, definitio. XVIII. A. 466. 787. XVIII. B. 727. qualis sit fascia, unde nomen habeat, et quomodo applicetur. XVIII. B. 565. quale sit fabris lignariis instrumentum. XVIII. B. 727.

ASCITES *hydrops*, definitio. XIX. 424. humor collectus alienus a corporis substantia est. X. 987. unde nomen acceperit. XVII. B. 670. ejus causa frigiditas. XVII. B. 670. quomodo cognoscatur. VIII. 951. causa ejus est serosi excrementi redundancia. VII. 224. exhibent contra eum chamaeleontis albi radicem. XII. 154. in eo hydragogum dandum. XI. 348.

ASCLEPIADAR ex Tricca generis sui originem ducunt. XIII. 273. dietetica non usi sunt. V. 869. medicinam posteris tradiderunt. XIV. 676. *Asclepiadarum* sententia de vacatione per

purgationem et sanguinis missionem. XI. 327.

ASCLEPIADES *Bithynus* rationali sectae addictus erat. XIV. 683. in aliquot *Hippocratis* libros commentaria scripsit. XVIII. B. 631. ejus scripta aliquot *Moschion* correxit. VIII. 758. *Asclepiades* *Metrodorus* adstringentia refrigerare dicit. XI. 442. de causa opinio, propter quam Aethiopes celeriter senescant. XIX. 344. refutatio ejus, alterationem negantis et opera naturae in atomos et moles referentis. XIV. 250. in angina laryngotomiam commendavit. XIV. 734. animae generationem respirationis usum vocavit. IV. 471. in aqua et aëre inania spatia dari putabat. XVII. B. 163. reprehenditur ab *Archigene*, quod in arthritide nervum citra dolorem affectum dixerit. VIII. 90. calorem non insitum sed adscititium putat. VII. 614. concoctionem in ventriculo locum habere negat. XV. 247. ridiculus est, quum dicit, nec in ructibus, nec vomitionibus, nec dissectionibus concoctorum ciborum qualitatem unquam apparere. II. 165.

Asclepiadis Bithyni theoria coctionis. XIX. 373. medicamenta, quae ad coli affectiones prodidit. XIII. 281. quando cor et arterias distendi dicat. VIII. 748. commentarium de elementis scripsit. I. 487. elementa corporis ab eo accepta. XIV. 698. lapsus est, quod de elementis corporis male sensit. X. 124. docere conatur, nihil ad bonam valetudinem exercitia conferre. VI. 39. de febris essentia opinio. VII. 615. foetum dormientibus similem statuit. XIX. 452. quanto tempore foetus in utero formentur opinio. XIX. 337. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

Asclepiades, cognomento Pharmacia, decem praeter theriacas et gynaecaeas scripsit. XIII. 441. permulta medicamenta scripsit. XIII. 463. de remedium actione sententia. I. 499. Bithynus moles incompactas principia rerum ducit. XIX. 244. unam omni morbo causam tribuit. XIV. 728. ejusdem Phylophysicis. XIII. 102. quomodo projectionem (*ῥήριον*) apud Hipp. explicuerit. XVI. 196. quid de causa diversae a reliquis vasorum pulmonalium structurae scripserit. III. 466sq.

(sed reprehenditur. III. 467sq.) pulsus definitio. VIII. 714. VIII. 757. quam causam pulsus vehementis statuerit. VIII. 646. discipulorum ejusdem pulsus definitio. VIII. 757. exprubatur ob sententiam suam de purgantium facultate. XI. 324. Bithyno fides non habenda dicenti: quum homo jam purgatur, tunc etiam humores statim aliquam subire mutationem. XIV. 223. de causa respirationis sententia. XIX. 317. de urinae secretionis theoria. II. 31 sq. de urinae in vesica collectione scripsit absurda. VIII. 19. venaesectione usus est. XI. 163. vesicae felleae et urinae, renibus et uteri collo attractricem facultatem denegat. II. 187.

Asclepiades quae acopa et myracopa conscripserit. XIII. 1009. remedia ad aegilopas. XII. 822. ut *Asclepiades* praescribit Andromachi Aegyptia ad vulnera cruenta. XIII. 643. *Bithyni* alopeciae medendi methodus. XII. 410—414. remedia ad ani prolapsum. XIII. 312. quae in quinto Asonis tradiderit ad virulentorum animalium noxas. XIV. 168. anodyna remedia. XIII. 97. mirabilis potio anodyna. XIII. 93. ab eo conscripta antidota. XIV. 135. antidota ad eos, qui lethalia biberunt. XIV. 138. ad aphthas praecepta. XII. 994. quae arida conscripsit. XIII. 843 sq. aridum cicatr. ducens cineritium. XIII. 849. medicamenta arida ab eo ad oculos conscripta. XII. 730. arteriaca, quas descripsit. XIII. 47. medicamenta, quae ad arthriticos affectus conscripsit. XIII. 341. quae scripsit attrahentia emplastra. XIII. 933. auriculares compositiones, ab eo in primo externorum scriptae. XII. 633. quae ad capitis dolorem in primo externorum scripsit. XII. 579. praecepta ad recentes capitis dolores. XII. 556. remedia ad carbunculos. XIII. 855 sq. cataplasmata ab eo ad oculos conscripta, item agglutinatoria et inunctilia. XII. 743. quae ad catarthum et tussin scripsit compositiones. XIII. 56. siccum remedium ad laxatas columellas. XII. 984. ut *Asclepiades* cyzicennum. XIII. 818.

Asclepiades, quae in primo externorum ad dentes scripsit. XII. 866. quae ad dysenteriam conscripta sunt. XIII. 301. quae medicamenta ad dyspnoicos scripsit. XIII. 108. quae de

aegyptio emplastro conscripsit. XIII. 903. emplastra alba quae scripsit. XIII. 442. emplastra catagmatica ab eo tradita. XIII. 535. quae scripsit emplastra discutientia. XIII. 936. emplastra epulotica quae tradidit. XIII. 524. emplastra polychresta. XIII. 801. ut *Asclepiades* emplastrum pus vacuans sine ruptura. XIII. 932. epithemata ejusdem et emplastra ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. emplastra ad ulcera callosa. XIII. 734. quae ad haemoptoën scripsit. XIII. 82. quae ad haemorrhoides scripsit. XIII. 313. ab *Asclepiade* conscriptae confectiones hepaticae. XIII. 206. quae ad hirudines devoratos commendavit. XIV. 143. quae medicamenta conscripsit ad hydropicos in quarto externorum, quae Marceliae inscribit. XIII. 257. ab *Asclepiade* conscripta remedia compos. ad ictericos. XIII. 231. malagma ejusdem. XIII. 967. malagma, quod *Asclepiadem* dolore liberavit. XIII. 986. malagma hieraticon. XIII. 183. philophysici malagma. XIII. 179. Marci Telentii malagma. XIII. 973. de iis, quae naribus induuntur et de sternutatoriis et apophlegmatis quae caput purgant, veteri lippitudini conveniunt, faciunt ad comitalem morbum, ducuntque multam humiditatem. XII. 583. ab *Asclepiade* conscriptae nephriticae compositiones. XIII. 326. ad ozaenas et polypos narium ejusdem compositiones. XII. 681. ad ozaenas remedium, quo usus est *Meges*. XII. 684. pastilli. XIII. 824 sq. ab *Asclepiade* ad podagram et arthritidem prodita remedia. XIII. 355. medicamenta ad sanguinis eruptiones e naribus. XII. 693. conscripta medicamenta potabilia ad splenicos. XIII. 241. ab *Asclepiade* in quarto externorum conscripta medicamenta ad splenicos et hydropicos. XIII. 248 sq. stercore ad multos saepe affectus utitur. XII. 291. ab *Asclepiade* stomachica medicamenta in primo internorum conscripta. XIII. 140. illitiones stomaticae. XII. 947. stomaticum ex hirundinibus ad anginas. XII. 942. compositio ad tussim. XIII. 67. quae ad ulcera curatu difficilia scripsit. XIII. 675. vino utitur in enstasi. XVIII. A. 152.

ASCLEPIADEUM medicamentum. XIII. 973. *Asclepiadeum* Parcii. XII. 772.

ASCLEPIAS, de hac *Galenus* quoad

facultates nulla pericula fecit. XI. 840.

ASCLEPIUS dictus pastillus ad nomas. XIII. 841.

ASCUNTIANUM inscriptum acopon. XIII. 1015.

ASCYRON et ASCYRORIDES quid. XI. 829.

ASELLI quales sint pisces. VI. 721. ad saliendum inepti. VI. 746. carnis bonitate cum saxatilibus contendunt. VI. 721. non semper sunt optimi. VI. 723. non multum differunt inter se quoad habitacula. VI. 723. qualem carnem habeant et quales succos creant. VI. 720. utiles sunt calidis et siccis. X. 548. ex jure albo in siccitate datur. X. 481. pleuriticis conducunt. XV. 481. in aquariis vasis nascuntur. XII. 623. in aquariis vasis nati ad cephalacum. XII. 565. sub hydris quales. XIII. 111. sub aquariis vasis nascentes ad anginam. XII. 977. aselli ex sterquiliis. XIII. 113. aselli etiam axes vocantur apud Hippocratem. XVIII. A. 522. XVIII. B. 593.

ASIA natura omnium ab Europa differt. IV. 798. 799. Asiae ab Europa differentiae secundum Hippocratem. XVI. 317. vina, quae ibi reperiuntur. VI. 275. 337. X. 835.

ASIAE petrae floris qualitates. XI. 696. Asiae petrae flos cathaereticum remedium est. XI. 756. omnium terrestrium est subtilissimum. XIII. 568.

ASIANI cur infirmiores et minus bellicosos. IV. 799. alii sunt strenui, alii ignavi et imbecilles, quod pendet ab anni temporum mutatione. IV. 800.

ASIANUM emplastrum Neapolitae. XIII. 938. panicum italico pejus est. VI. 524.

ASININUM lac. VI. 682. quomodo ab illo caprae differat. VI. 346. minimum habet pinguedinis. VI. 684. contrarium est lacti ovillo. VI. 765. caseum non facit. XII. 265. tenue est. VI. 765. tenue et serosum. VI. 346. expurgare potest et temperare. XV. 898. inter purgantia mitissimum est. XV. 888. ut purgans commendatur ab Hippocrate in causo. XV. 746. raro in ventriculo coagulatur, si calidum fuerit epotum. VI. 684. facit multum dejicere. VI. 684. seri plurimum habet. VI. 766. ad febres hecticas valet. X. 726. constitutioni, quae resum calculos gignit, convenit. VI. 435.

cocti usus in sanguinis stagnatione qua medicamento purgantis. XV. 785. phthisicis utile. VII. 701. usus in ventriculi labore. X. 475. siccis concedendum. VI. 435. exhibendi modus. X. 727. ab ubere dabat in siccitate Galenus. X. 474. asina quomodo tractanda, ut lac probum exhibeat. X. 477. ad hyoseyamum sumtum valet. XIV. 139. ad meconium. XIV. 138.

ASINUS et equa qualem foetum procreant. IV. 604. et equa procreant animal mixtum. III. 170. non percipit Iyram. V. 64. Asini duplicem habent cognitionem, cognoscunt et recordantur. VIII. 638. X. 139. musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. de asini umbra proverbium. VIII. 638. Asinis quinae sint cibi. VI. 567. Asinorum caro in Alexandria editur. VI. 486. agrestium caro cervinae propinqua est. VI. 664. etiam domesticorum caro editur, et qualis sit. VI. 664. fies non nisi homines asinini vescuntur. VI. 664. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. unguium et inde parati cineris usus. XII. 341.

ASIRACUS exhibetur iis, qui a scorpio percussi sunt. XII. 366.

Asirou qui dicantur Graecis. XVII. A. 74.

ASIOS lapis, unde veniat, ejus natura, vires et usus. XII. 202 sq. ei succedanea. XIX. 734. ex asio emplastrum. XIII. 938. (confer Asiae petrae flos.)

ASPALATHUS, ejus vires et usus. XI. 840. pro eo succedit erices fructus aut viticis semen. XIX. 725.

ASPARAGUS, ejus facultates. VI. 641 sq. 652. Athenienses Asparagus dicunt. XI. 841. Asparagi radix calculos destruit. XIX. 694. radix pro sio. XIX. 742. Asparagus myacanthinus s. petraeus, ejus vires et usus. XI. 841. palustris. VI. 643. regius. VI. 643. regii radix urinam movet. VI. 643. XI. 748. aliud genus. VI. 643.

ASPASII catapotium ad dysenteriam. XIII. 302.

ASPERA arteria vide TRACHEA.

ASPERITATIS praeter naturam causae. VII. 33. Asperitates laevigantia. XIII. 62. adeps. XI. 495. conii fructus. XII. 55. chondrus, lac et ptisana. XI. 494. lenit glycyrrhizae ra-

dix ejusque succus. XI. 858. gummi. XII. 35. smegma. XII. 489.

Asperitas faucium; causae. XVII. A. 900. aër frigidus inspiratus. XVII. A. 949. aquilonia constitutio. XVI. 415. XVII. A. 33. laevigant ova sorbilia. VI. 706. fauces exasperando tussim excitantia alimenta. XVIII. A. 574. *Asperitas linguae* in febre hyberna quid significet, secundum Hippocratem. XV. 827. asperitas et ariditas phrenitidis signum. XVI. 507. asperitas et siccitas siccitatis immoderatae nota est. XVI. 508. *Asperitas oculorum*; causae. VII. 33. collyria ad eam. XII. 775 sq. *Asperitas palpebrarum*; definitio. XIV. 770. XIX. 437. ad eam *Rassi* artemonijum. XII. 780. *Erasi-strati* compositio. XII. 735. flores aeris in collyriis. XII. 242. haematitis, si quidem phlegmonae asperae sint redditae, ex ovo ipsum diluens, aut per decoctum foenigraeci, sin vero citra phlegmonem, ex aqua. XII. 195. *Asperitas tracheae*. XVII. A. 900. causa est aër frigidus inspiratus. XVII. A. 949. ad eam remedia parabilia. XIV. 364. 508. Arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. (confer. etiam ARTERIACA reliqua.) cancani radix ejusque succus. XII. 8. glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. Symphytum petraeum. XII. 134.

ASPERUM laevi opponitur. XVIII. B. 832.

ASPHALARTHESII acopon. XIII. 1035.

ASPHALTUS, ejus facultates. XII. 375. ejus, qui in mari mortuo occurrit, facultates. XII. 375. potestate calidus est. I. 649. judaicus optimus. XIV. 60. qui ex Medea apportatur, liquidus est, plurimum oleosae naturae continet, et refrigeratos calefacit. XI. 520. pro pice brutia liquida sumitur. XIX. 740. ex eo emplastra barbara vocantur. XI. 126. *Asphalto* substituenda. XIX. 725.

ASPHALTION a quibusdam Triphylum vocatur. XII. 144.

ASPHARAGUS vide ASPARAGUS.

ASPHODELUS. Ejus radix figura et amare scillae similis. VI. 651. ejusdem *Hesiodi* lani. VI. 652. radicis facultates et usus. XI. 842. radix pro rosis siccis. XIX. 741. pro ejus radice cinarae rad. XIX. 741. *Asphodelo* succedit Betae succus. XIX. 726.

ASPHYXIA pulsum affectionum symptoma. VII. 63.

ASPIDIS species tres: ptyas, chersaea h. e. terrestres et chelidonia. XIV. 235. virus aliter agit extrinsecus et intrinsecus applicatum. I. 664. senile exuvium visum acutum reddit. XIV. 242. ab *Aspide* morsi subito animam efflant. IV. 779. Marsi iis vescuntur et quomodo ad hunc usum praeparent. XI. 143. ad *Aspidis* ictum theriace. XIV. 90. 300. theriaca *Andromachi*. XIV. 33. antidotus *Antipatri*. XIV. 160. theriaca *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. ex aspidibus emplastrum. XIII. 927.

ASPIDOTROPPI cur Marsi vocentur. XI. 143.

ASPLENUM utile ad hepatis et lienis obstructions. XI. 746. ejus facultates et usus. XI. 841. lieni convenit. X. 920. ad lienem purgandum. XIV. 759. radix ad lienis scirrhum. X. 108.

ASPREDO totius corporis morbus virilis est. V. 696. (vide *Asperitas*.) palpebrarum, definitio. XIX. 437. (vide *Asperitas* palpebrarum et *Palpebrae*.)

ASSA magis corroborant, quam elixa. XV. 413. omnia hyeme conducunt. XV. 177.

ASSARIUS. XIX. 760. quot drachmas habeat. XIX. 769. XIX. 772.

ASSATIO quomodo cibos mutet. XI. 673.

ASSIMILATIO, definitio. II. 19. unde dicatur. XV. 230. est facultatis putricis actio. ibid. ejus ab adhaerentia diversitas. II. 24. a nutritione nomine; nec tamen opera diversum. VII. 125. XV. 351. quando recte fiat. XV. 232. quomodo fiat. II. 20 sq. 24.

ASTACI, nec collum iis nec caput est. III. 609. tennem et mollem testam habent. VI. 735.

ASTAINUS *Icodoti* compositione obturatione sedis liberatus est. XIII. 311.

ASTAPHIS uva, ejus facultates et usus. XI. 842.

ASTER, terrae sit mentio. XII. 762. appellatum remedium. XIII. 91. in-exuperabilis ad doloris vexationes, pustulas, staphylomata, ulcera sordida et serpentina; facit et ad inveteratos affectus et cicatrices exterit. XII. 761. *atticus*, alii *Bubonium* cur vocent. XI. 841. ejus facultates et usus. XI. 842. 852. *sanius* emplasti-

cum remedium est. XI. 634. ejus usus medicus. XII. 178. *stomachicus*. XIII. 164. alius. XIII. 165.

ASTERIS medicamentum ad ulcera callosa. XIII. 735.

ASTROPÆUM gladium *Homerus* peridexium vocat. XVIII. A. 147.

ASTHMA, confer. DYSPNOEA et ORTHOPNOEA, definitio. XVII. B. 633. XIX. 420. quid *Hippocrates* dicat. VII. 957. *Hippocrates* eam tantummodo spirandi difficultatem vocare consuevit, in qua frequentior et celerior respiratio fieri solet. XVIII. A. 77. qualem dixerint, qui post *Hippocratem* vixerunt, affectum. XVIII. A. 78. unde nomen acceperit. XVII. A. 596.

Asthmate laborant, qui dense respirant thoracemque multipere distendunt. XVII. A. 415.

Asthmatis causae. XVI. 385. XVII. B. 623. acuti causae. XVI. 662. fit ex succis crassis. VI. 814. autumnalis morbus. V. 694. autumnum potissimum fit. XVI. 27. puerilis morbus est. V. 695. cur pueris sit familiaris. XVII. B. 633. aetate provecti magis quam juvenes eo corripiuntur. XVII. B. 645. cur frequentissime eo senes laborent. XVII. B. 649. orthopnoeae in eo causa. XVI. 677. respirationis in eo conditio. XVII. A. 360. respiratio parva est et densa. VII. 853. ex *asthmate* gibbi ante pubertatem intereunt (*Hippocrates*) XVIII. A. 74.

Asthma respiciendum est in purgationibus per superiora. XVI. 119. humorum pituitosorum purgatione indiget. XI. 345. in senibus incurabile. XVII. B. 539. proprie sic dicto medicamenta convenientia. XIII. 107. 111. XIV. 442. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. prodest bolus armenia. XII. 190. 191. prodest calamintha. XII. 6. catapotium. XIII. 109. fructus Cissanthemi. XII. 52. quidam radicem siccam Cyclamini exhibent. XII. 51. myrrha. XII. 127. quidam remediis, quibus utuntur, nasturtii semen commiscent. XII. 12. egere apte possumus sanguine noctuae. XII. 257. prodest *Philini* compositio. XIII. 113. adjuvat pix humida. XII. 101. Smyrni semen. XII. 128. Sphondylii fructus. XII. 135. theriaca *Andromachi* sen. praecipue in veloci. XIV. 34. juvat pulmo vulpinus. XII. 335.

ASTHMATICI quinam, XIII. 106.

ASTES glandulosus, *Herophilus* nomen ei dedit. IV. 190. ad coitum non incitat. IV. 643. ejus ductus excretorii vasa spermatica vocantur. IV. 190. eorum usus. IV. 643. 648. semen non generat. IV. 648. sq. 565. liquorem semini similem continent. IX. 182. ejus usus. IV. 189. similis est semini muliebri. IV. 189. num semen contineat. IV. 642. quod si est, cur animalia castrata generare nihil possint. IV. 643. *varicosus*. IV. 565. 567. 582. in foemina non adest. IV. 597.

ASTRA quae dicantur. XVII. A. 16. XIX. 274. ex puteis profundis conspiciuntur sole non in meridie locato. III. 777. quidam animalia esse putant. XIX. 336. singula mundus XIX. 271. figura. XIX. 271. essentia. XIX. 270. unde illuminantur. XIX. 273. motus. XIX. 272. ordo. XIX. 272. moventur, neque apparet hoc. VIII. 722. *Astrorum* ortus et occasus in evacuationibus sunt respiciendi. XVI. 118. XVII. A. 16. ortus et occasus consideratio necessaria ad medicinam faciendam. XVII. A. 16. in terram nostram influxus. IX. 901 sq.

ASTRAGALUS (frutex), ejus facultates et usus. XI. 841. magna copia crescit in Pheneo Arcadiae. XI. 841.

ASTRAGALUS (os). II. 775. XVIII. B. 453. os principale est ad pedem movendum. III. 205. formae ejusdem utilitas. III. 200. situs. III. 204. situs ejus inter tibiae et calcaneum causa. III. 205. quadrio vocata ejus pars. II. 775. male etiam vocatur tibiae et fibulae pars inferior. II. 775.

ASTROLOGIA et divinatione tantum utuntur divites, quantum ad providendum faciat, quorum haeredes esse debeant. XIV. 604. *Astrologiae* in medicina dignitas. XIX. 530 sq.

Αστρον quid apud Graecos significet. XVII. A. 16.

ASTRONOMI inter rationales numerantur. V. 103.

ASTRONOMIA medico maxime necessaria. I. 53. innititur arithmeticae et linearum scientiae. V. 80. ejus methodus quae. V. 68. acuit animum. V. 64. callebat eam *Galenus* pater. V. 42. a nonnullis condemnebatur. II. 29.

ASTUTORUM forum Athenis. XVII. A. 614.

ASTYDAMANTES, XIV. 181.

ATABULUS vocatus ventus in Apulia fiat. XVI. 400.

Atēq̄p̄ra quae dicantur apud Hippocratem. XIX. 86.

ATHANASIA vocata antidotus. XIII. 203. dicta antidotus Mithridatis. XIV. 148.

ATHARA sit ex zeia trita. VI. 517.

Atēlyras quid significet apud Hippocratem. XIX. 70.

ATHENA vocatum emplastrum. XIII. 494.

ATHENAEUS augur erat celebris. XV. 444. elementa, quae statuit. I. 457. XIV. 698. infusum pro dysentericis. XIII. 296. pulsus definitio. VIII. 756. quam causam pulsus vehementis statuerit. VIII. 646. pulsum vocat contractionem. VIII. 751. pro semeiotice materiam tanquam partem medicinae constituit. XIV. 689. statuit, accedere quippiam foetui a matre in coitibus animalium diversi generis. IV. 603. fides ei habenda non est tradenti, ut in maribus mammas, sic in foeminis partes seminales dispositas esse. IV. 599. cur neget foeminae semen esse. IV. 621. venaesectione usus est. XI. 163. *Attalensis* definitiones medicas scripsit. XIX. 347. de medicinae elementis opinio. XIX. 356. rigorem et tremorem non distinxit. VII. 609. *Attalensis* asaeclae pneumatici vocantur. VIII. 749.

ATHENIENSIBUS Pallas leges dedit. XIX. 179.

ATHENIPION panchrestum. XII. 789.

ATHENIS multi ex coturnicum esu musculorum distentionibus correpti sunt. XVII. B. 307. astutorum forum. XVII. A. 614. mysteria sunt, quo tempore Romae Septembér mensis est. VI. 287. *Athenis* in Thesmophoriis mulieres agnum castum sibi substernunt. XI. 808. pestis ibi grassans. VII. 101. 290.

ATHEROMA, definitio. X. 985. XIX. 440. nomen inde accepit, quod in eo puliculae simile quid reperitur. VII. 718. membrana obducitur. ibid. — causa humorum fluxus est. VII. 22. prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. in ea superfluum deponitur. VII. 35. cura chirurgica. XIV. 782.

Atēq̄ quid significet apud Hippocratem. XIX. 70.

ATHLETAE, quid de illis *Euripides*

sentiat. I. 23. — eorum affectio non est secundum naturam, melior est habitus salubris. I. 25. habitus salubris melior athletica affectione non naturali. V. 820. prospera valetudine non utique gaudent. I. 27. quidam ad summam repletionem deducti repente interierunt. XVII. B. 363. ad omnia negotia sunt inutiles. V. 894. a suis ingenio non differunt. V. 894. eorum vitae ratio. I. 27 sq. alimentis utuntur optimi succi, sed crassi et viscosi. VI. 487. graves quoniam dicantur. VI. 487. graves quale officium habeant. VI. 487. potissimum carne suilla vescuntur. VI. 661. vescuntur soli fere carnibus suillis et pane. VI. 488. qualis panis iis maxime sit commodus. VI. 485. cur multo alimento indigeant. XVII. B. 417. ad lumbos iis plumbum laminatum ponitur, ubi Veneris somniis vexantur. XII. 232. *Athletarum* affectio naturalis non est. XV. 397. summae coelexiae, si ad extremum processerint, cur periculosae. XVII. B. 361 sq. exercitatio paulo ante *Platonis* tempora orta est. V. 870.

Athletarum gymnasticen damnat et *Plato*, V. 874. et *Hippocrates*, V. 875. et *Galenus* ipse. V. 876. habitus ad summum bonus periculosus. V. 820. habitus cur nequaquam bonus. IV. 754. habitus periculi plenus est. IV. 752. eum et *Plato* damnat. IV. 754. emplastrum trypherum. XII. 844. studium futile, et adolescenti evitandum. I. 20. de arte *athletica* scriptores. V. 898.

Atēq̄p̄ras qui dicatur apud Hippocratem. XIX. 70.

Atlas. Ejusdem descriptio. II. 757. in parte anteriore apophysis parvam habet. II. 758. cur condyloideas cavitates habeat duas. IV. 22. processum spinosum non habet. II. 455. cur non habeat processum spinosum. IV. 82. cur solus obliqua acceperit foramina ad nervorum transitum. IV. 84. 94.

Atlantis motus. IV. 94. et epistrophei motus quoniam. II. 460. cum epistropheo articulatio ejusque usus. IV. 23. consideratio quoad ejus cum capite articulum. IV. 15.

ATOMUS ex *Epicuri* definitione. I. 246. dicitur a quibusdam spiritus primus in mundo. XIX. 160. nullam habet qualitatem. I. 246. *Atomus* omnes,

omni prorsus qualitate vacant secundum *Democritum*. I. 418.

Atomos primus invenit *Leucippus* Abderites. XIX. 229. multitudine infinitos quinam putent. XIX. 259. *Democritus* principia omnium rerum statuit. XIX. 244. ex *Atomis* corpora non constare probatur. I. 416. ex *atomis* et vacuo secundum *Epicuri* et *Democriti* opinionem constant omnia. XIV. 250.

ATONIAE definitio. (cf. *Imbecillitas*) X. 279.

Ἀτράκτος homo qualis. VIII. 515.

ATRACTYLIS aut *Cnicus* agrestis, ejus facultates. XI. 842. alimentum est. XI. 612. caliditate a grano *cnicidio* differt. XI. 610. seminis vires. XII. 32.

ATRAMENTUM indicum pro Armenio lapide. XIX. 725. *librarium* et *memphticum*. XII. 799. *scriptorium*, ejus vires et usus. XII. 226. *sutorium* (confer. *CHALCANTHUS*) summe adstringens est. X. 926. XI. 591. simul adstringit et mordicat. XI. 641. ejus loci nativi, vires et usus. XII. 238—240. quomodo in Cyro fuerit paratum. XII. 239.

ATRAPHAXIS vide ATRIPLEX.

ATRETI, cura eorum per operationem. XIV. 787.

ATRIPLEX, specierum ejusdem et partium facultates et usus. XI. 843. ejus facultates. VI. 633. perhumidum et lentum est. VI. 465. inter bonum et malum succum media est. VI. 794. calfaciendi vim non habet. VI. 808. et blitum aquosiora sunt, quam alia olera. VI. 633. frigidus cibus est. XVII. B. 303. manditur ex oleo, garo et aceto. VI. 634. parum nutrit. VI. 634. viscosos et crassos humores generat. XI. 368. ejus caulis siccus est. VI. 642. cur facile descendat, et ventrem subducit. VI. 465. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. in febre dari potest. VI. 298. danda pro cibo in tertiana febre. XI. 34. ut cibus in cancro. XI. 143. semen suppressit. XI. 777.

ATROPHA omnia magis exsanguia sunt. XVIII. B. 893.

ATROPHIA, definitio. (confer. *TABES*.) XV. 236. a quibusdam morbus non judicatur. X. 68. tum symptoma est, tum alius symptomatis supervenit. VII. 73. nutritionis privatio est. VII.

211. eam praecedentia symptomata. VII. 70. typum non habet. VII. 463. nervos laxat. VIII. 95. in *Atrophia* nutritio ex defectu frustratur. VII. 225. eam necessario inducit actionis digerendi in corpus alimentis sive privatio, sive imbecillitas. VII. 270. *Atrophia* nutritionis laesae symptoma. VII. 63. in ea pulsus durior. IX. 388. ex stomachi dissolutione curata est vino ex absinthio. XIV. 218. *Atrophiae* causae. VII. 70 sq. obnoxii sunt, quibus hepar inflammatur. IX. 164. ea laborantes juvantur vespertina frictione. VI. 231. quomodo ea laborantes carne impleverit *Galenus*. VI. 319. *Atrophiae* infantum prodest *Nicerati* eclegma. XIII. 98.

Atrophia oculi, definit. XIV. 769. XIX. 435. *pilorum*, definitio. XIX. 430.

ATTAGENES aves laudabiles. XIX. 686. neque crassum faciunt, neque extenuant. VI. 762. caro concocta facilis. VI. 700. quibus conveniat. VI. 435. stomachicis utilis. XIII. 173. *Attagenarum* caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435.

ATTALICA compositio ex *Mantiae* formula. XIII. 162.

ATTALICI emplastrum album. XIII. 419.

ATTALUS et *Ptolemaeus* reges inter se certamen habuere de comparandis libris. XVII. A. 606. *Attalus* rex omnigenorum medicamentorum studiosus. XIII. 416. quae ambitiosissime ad experientiam conquireret. XII. 251. et *Mithridates* omnium simplicium, quae venenis adversantur, vim experti sunt in condemnatis. XIV. 2. *Sorani* discipulus, quomodo *Theagenum* philosophum curaverit. X. 910. *Attali* et *Herae* emplastrum ex pipere, album. XIII. 414. *Attalus* primus emplastrum ex pipere album composuit. XIII. 415. *Attali* emplastrum *Asclepiades* vocat *Pamphilion*. XIII. 446.

ATTENUANS victus ratio; de ea *Galenus* librum scripsit. XVII. B. 465. usus ejusdem in menstruis decoloribus. XVII. B. 826. corpus gracile reddit. X. 994. (confer. *VICTUS tenuis*).

ATTENUANTIA qualia sint remedia. XI. 778. et quatenam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. gracili corpori sunt inimicissima. VI. 434. *Attenuat* corpus acetum et acetum mul-

sum. XIII. 141. anisum. XIII. 276. apii semen. XIII. 276. exercitatio acuta. VI. 321. radix asphodeli. VI. 652. daucus. XI. 862. XIII. 276. ferulae semen. XII. 85. galium. XI. 850. mel. XII. 70. petroselinum. XIII. 276. pulegium. XI. 857.

ATTENUATA quomodo diliguntur. XVIII. B. 890. corpora quomodo sint curanda. X. 997. XVII. B. 461. XVIII. B. 893.

ATTENUATIO quid sit, et quot fiat modis. XVII. B. 80. ejus causae. XVII. B. 83. 519. signum imbecillitatis est. XVII. B. 520. curae scopi. VII. 688.

ATTENUATIS conveniens victus ratio. X. 997.

ATTICA cera alba est. XIII. 411. natura amara est. XI. 635. lingua quadam ex parte utitur Hippocrates. XVIII. B. 319. lingua tempore Galeni multum a proprietate sua recederat. XIII. 408. Atticam locutionem non curat Galenus in scientiis. XIX. 61. attici sermonis affectatores taxat Galenus. VI. 584. de Atticismo non curant medici. VI. 584.

Atticum mel. IV. 82. antidotis optimum. XIV. 22.

ATTOLLENS musculus: brachium attollens ad exteriora. XVIII. B. 972. brachium attollens, sed ad interiora inclinans. XVIII. B. 972. brachium sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. brachium sublime attollentes. IV. 135. caput retrorsum attollentes. IV. 33. octo caput attollentium situs. IV. 31. testem attollentes. XVIII. B. 997. scapulam attollentes. II. 468. IV. 139. sedem attollens. III. 392. tibiam attollens. III. 257.

ATTONITUS morbus, quem Graeci apoplexiam vocant, est morbus acutus sine febre. XIV. 730. XVII. B. 490. pulsus in eo qualis. VIII. 487. IX. 193. (Vide APOPLEXIA.)

ATTRACTIO quid sit. V. 708. Attractionis genera duo. II. 206.

ATTRACTRIX facultas. XI. 759.

ATTRAHENTES musculi, vide MUSCULI attrahentes.

ATTRAHENTIA remedia etiam attractoria et allicientia vocantur. XI. 761. attrahentium natura et facultates. XI. 759. attrahentium exempla. XI. 759. 760. Asclepiadis. XIII. 933. cicer orobiaeum. XI. 876. emplastrum aegyptium. XIII. 903. Cyrti empla-

strum. XIII. 928. Harpali emplastrum. XIII. 928. 929. emplastrum attrahens album. XIII. 933. attrahens emplastrum quo usus est Andromachus. XIII. 935. emplastrum attrahens Lucii. XIII. 934. emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. emplastrum attrahens et discutiens ad multa. XIII. 930. fermentum. XI. 760. xiphii radix. XII. 87. terebinthina. XII. 113.

ATTRITUS juvat emplastrum Aegyptium. XIII. 903. ad attritus calceamentorum coria vetera usta. XII. 343. femorum ex itinere sola juvat lithargyrus cruda. XIII. 395. emendat lithargyrus non cocta per se. XIII. 405. malagma Andreae didymaea. XIII. 346. emplastrum. XIII. 718.

ATYMETRI collyrium. XII. 771.

Αἰθέραις senium est in plantis. VI. 6.

AUCTIO corporis quid. II. 3. II. 11. XV. 230. XIX. 373. ex naturae operibus primariis est. II. 20. Auctionis a generatione differentia. II. 88.

AUCTRIX facultas, ejus proprietates. II. 16. officium. XV. 226.

AUDACITATIS causa bilis flava. XIX. 492.

Αὐδᾶς quid significet. XVII. A. 757.

AUDITORIUS meatus externus. XIV. 701. non solum usque ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam nervum contingit, qui in ipsum a cerebro descendit. X. 455. qua varia ratione obstrui possit. VII. 103. in eo callosum quid, aut carnosum saepe concrescit. VII. 103. interni finis respondet lenti crystallinae. VII. 103.

AUDITORIUS nervus sive acusticus. II. 838. qua ratione eum a potentis nocivis externis natura tuita sit. III. 645 sq. cur durior sit, quam pro actione conveniat. III. 546. laesus causa surditatis existit. XVI. 191.

AUDITUS definitio. XIX. 379. aëris sensus est. VII. 122. theoriae. XIX. 309. instrumentum aëreum est. V. 627. organon aëri simile natura constituit. II. 862. 864. quae vox ei molestissima et quae iucundissima. VII. 121. fatigato quae vox/amica. VII. 121. aegrotanti quae. VII. 121. Auditus animi (XVI. 318.) et corporis molestiae contrahuntur. XVI. 330. in Auditu sonitus aut strepitus praeter naturam futurum morbum indicant. I. 363. Auditus ad diagnósin morborum utilitas. XVIII. B. 649. Auditus

mortis tuturi nota. XVI. 224. *Auditum* infestantes res. VII. 117.

Auditus. Eum exacuit aquilo. XVI. 413. XVII. B. 609. cur aquilone acutatur. XVII. B. 570. acuentia remedia oxycoea vocantur. XI. 779. si deficiat in febre continua, existente corpore debili, lethale. XVII. B. 729. deletur ex magnis tonitribus. VII. 117. hebes, futuri morbi nota est. I. 361. hebetudinem producit auster. XVII. A. 33. laesio cerebri affectum docet. XVI. 713. laesiones quae via et ratione noscendae. VIII. 234. difficultatem parit auster. XVI. 412. eam curandi ratio. XII. 609. ad *auditum* difficile praeepta. XII. 550. quae Apollonius in primo parabilium ad *auditus* gravitatem medicamenta conscripsit. — Ad *auditus* gravitatem repentinam et ex dolore capitis obortam. Fomentationes. XII. 651. Colutiones. *ibid.* — Archigenis praeepta. XII. 655. ad *Auditum* difficultatem Theriaca. XIV. 271. gravitas senibus familiaris. XVII. B. 648. gravitatis causae. XVI. 191. gravitas unde accidat. VII. 102. gravem cur austri gignant. XVII. B. 570. ad *Auditum* gravem remedium. XIV. 405. 545. ad *Auditum* gravem s. audiendi difficultatem praeepta. XIV. 333. remedia parabilia. XIV. 493. compositio. XII. 631. cur imminuatur in senibus. XVII. B. 651. obtundit eum auster. XVII. B. 609. pravatus in febribus letale signum. XVII. B. 729. *Auditum* et visum turbat pulvis foliorum Platanis, ubi in oculum aut aures incidit. XII. 104.

Auditus animi (XVI. 318.) et corporis molestiae contrahuntur. XVI. 330.

AUGERI et alii naturae opera sunt. XV. 225. qui *augentur*, plurimum nativi caloris habent, et plurimo alimento egent. XVI. 252.

AUGMENTUM morborum quidam incrementum vocant. VII. 411. quando fiat in morbis. XV. 512. in febribus intermittentibus. VII. 421. in inflammationibus quando contingat. VII. 444.

AUGURALEM disciplinam Hippocrates vaticinandi scientiam vocat. XV. 441.

AUGURES qui dicantur. XV. 441. Galeno visi sunt inter se discordes. XV. 443.

AUGURIA a quibusdam condemnantur. II. 29.

AUGUSTUS e longo morbo, pectore multum costisque male affectus brevi convalescere dicitur antidoto *Damocratis*. XIV. 120.

AURA epileptica. VIII. 194.

AURELI dentifricium. XII. 891.

AURICULA. XIV. 701.

AURICULAE cordis, earum descriptio. II. 615. cur ita sint vocatae. III. 484. cur sint tenues simul et nervosae. III. 484. nervosiores ac magis cuticulares ipso cordis corpore manifesto apparent. II. 615. peculiarem habent structuram. II. 609. earum conditio, quum contrahitur cor, aut dilatatur. III. 480. auricularum usus. III. 482. auriculae cordis colore nigriores sunt. — Cur sint concavae et cuticulares. — Cur duae. II. 616. in dextram descendit vena cava inferior. II. 786.

AURICULA muris, ejus facultates et usus medicus. XI. 823. XII. 80. herba condensans remedium est. XI. 751.

AURICULARES COMPOSITIONES: Aegyptia ad inveteratos affectus, etiam si sint connati. XII. 639. alia valde commoda. XII. 630. *auriculares* compositiones *Andromachi*. XII. 624. *auricularis* compositio ex libris *Galli*, qua utitur *Andromachus*. XII. 625. *Antipatri*. XII. 630. *Archigenis* ad diversos aurium affectus. XII. 640. *Arrii Tarsensis*. XII. 636. ab *Asclepiade* in primo externorum scriptae. XII. 633. *Chalcedonia*, ad inveteratos affectus. XII. 638. *Charixeni* ad corruptiones et foetores. XII. 638. *Charixeni* ad inflammationes cum exulceratione. XII. 635. *Chrysanti* Gratiani. XII. 631. *Cleonis* ad purulentas aures cum dolore. XII. 637. *Cleonis* ad inflammationes cum fluxu. XII. 636. *Claud. Damocri* ad purulenta et inveteratos affectus. XII. 637. alia divi *Gaii* compositioni consona. XII. 628. *Aetii Galli* ad inflammationes et intensos dolores aurium. XII. 625. *Harpocratonis*, et alia huic consona. XII. 629. *Harpocratis*. XII. 631. *Heraclidis Tarentini* ad carnum incrementum. XII. 638. ad sanguinis ex auribus eruptiones *Heraclicidae* Tarentini. Facit, ne in grumos coeat. XII. 639. *Herae* ad omnem dolorem omneque ulcus aurium; qua in fe-

briente quodam usus est, et ob dolores delirante, et feliciter successit. XII. 610. ad foetorem compositio Hispanica. XII. 637. compositio *Ludici* regis. XII. 626. ad abscessus in profundo Ant. Musae. XII. 636. *Nicerati*. XII. 634. ad phlegmonas et purulenta. XII. 632. *Prytanidis*, quae cum *Harpali* compositione concordat. XII. 627. *Soloni* Dietarii. XII. 630. *Spendusae*. XII. 631. ad siccas et non lumentes ulcerationes. XII. 635. *Xenocratis*. XII. 627. ad desperata, *Zolii*. XII. 632.

AURICULARIS, *digmus*, vide *Dietus* minimus.

AURIGA quos motus sciat, et circa quos sit ignarus. VI. 155. auriga fascia. XVIII. A. 817.

AURIGINOSA febris, qualis. XIX. 400.

AURIGO, vide *Icterus*.

AURIFIGMENTUM tum subtile tum calidum. XIII. 568.

AURES externae, earum situs. XIV. 701. structura et functio. XIX. 359. functio. III. 644. cur mollis, cartilaginosa et complicata sit. III. 893 sq. cur promineat. III. 894. cur duae sint. III. 422. cartilagineae sunt, sine carne et parum sanguinis continent. XVIII. B. 29. cur extrinsecus gibbae, intrinsecus autem convexae sint et multos habeant flexus. III. 897. qua ratione natura earum pulchritudini prospexerit. III. 897. alae ejusdem. XIV. 701. in homine et summa fere immobilis. IV. 295. nervi ad eam pervenientes in homine exigui. IV. 296. habent unum genus nervorum. III. 634. quales habeant nervos. IV. 271. 274. unde nervos accipiant. IV. 296. circa aures et faciem venae quae. II. 805. post aures venae quaedam sunt grandiores, in ipsis vero auribus perexiguae vixque spectabiles, et plerumque non conspicuae. XVII. B. 283. ad audiendum necessitas. III. 895. partes. XIV. 701. actiones. V. 446. cur animalia semper circumagant. III. 896. in pluribus animalibus moveri possunt. V. 644. non moventur in hominibus, vel est motus minimus. III. 896. circa *Aures* masculi quomodo sint inventendi. II. 445. rudimenta tantummodo musculorum ad sunt. IV. 296. a secundo cervicalium nervorum ramos accipit. IV. 296. in *aure* finis meatus prope nervum dilatati respondet lenti crystallinae. VII.

103. substantia magna est et facile moventur ab animalibus, quibus temporalis musculus magnus est. IV. 295. cur breves sint equis bellicosus. III. 896. cur nihil offendantur a pileis et galeis. III. 892.

Aures animalium ut alimentum. VI. 788. cartilago et cutis quale sitalimentum. VI. 788. cartilago, si nodari incipiat, coitumque habeat purulentum ac mucosum, res infestissima est. XVIII. A. 490. ceruminis usus. XII. 308. ad *Aures* contusas Archigenis praecipita. XII. 661. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. epithemata ad eas. XII. 662. cataplasmata. XII. 663. curta fit et manca ex ustione. XVIII. A. 486. deligationes iis conveniunt. XVIII. A. 797 sq. extenuatae videntur in elephantiasi. VII. 29 sq. ad *aures* externas exulceratas ex plaga et fractas. XII. 664. fracturae cura. XVIII. A. 481 sq. cura, si ex fractura pus contraxerint. XVIII. A. 486. frangi possunt, aegerrime vero in pristinam figuram reducuntur. XIV. 792. frigidae et contractae malum signum. XVIII. A. 103. XVIII. B. 26. cur facile frigeant et contrahantur. XVIII. B. 29. in *Aures* illapsus cannae flos auditum saepe vitiat, surditatemque efficit. XII. 8. externae incidendae non sunt, propter cartilaginem. XVIII. A. 485. restitui possunt. X. 1014. sicca medicamenta requirunt. XVIII. A. 489. signa inde petita physiognomica. IV. 797. parvae malos mores docent, magnae et erectae indices sunt stultitiae aut loquacitatis. IV. 797. externae suppurantis cura. XVIII. A. 485. internae constructionis usus. III. 645. sensus causa nervos magnos acceperunt. III. 378. nervos accipiunt et duos et molles. IV. 271. per *aures* cerebrum purgatur. X. 527. XVI. 126. per *aures* cur in pueris etiam cerebrum purgetur. XV. 332.

Aures. Earum morbi. XIV. 778. ad morbos earundem remedia. XIV. 765. remedia ad diuturna earum vitia. XIV. 407. post *aures* abscessus quibus fiunt, quales iis urinae sint vitiosae. XVI. 816. ad *aures* abscessus qualis faciei color prognosticet secundum quosdam. XVI. 8. circa *aures* abscessus quando in febribus oriantur. XV. 812. quando sit secundum *Hippocratem* expectandus. XVI. 833. circa *aures* ex pulmonis morbo abscessus

quibus fiunt, evadunt. IX. 756. circa aures pulmonum inflammationem judicant. XVI. 464. circa aures abscessus fiunt in febribus laboriosis. XVII. B. 765. post aures abscessus futuri critici signa quae. XVI. 229. Aurium abscessus dolentes citra crisin sensim dissipati damno sunt. XVI. 839. post aures abscessum indicant capitis dolores cum comate et surditate. XVI. 838. abscessus facti die judicatorio, bonum. XVII. B. 711. ad aures quibus abscessus fiunt in peripneumonia, et suppurantur, ii evadunt. IX. 756. ad aures abscessus facti peripneumoniam tollunt. XVIII. B. 209. quomodo hi sint praevidendi. XVIII. B. 210. 214. abscessus post aures sanant ciceres. XI. 877. post aures abscessum evacuant tussiculae. XVI. 837. ad aurium abscessus in profundo *Ant. Musae* compositio. XII. 636. ad aurium affectiones, quae in meatu auditorio fiunt remedia. XIV. 403. ad aurium affectus remedia. XIV. 403 sq. adeps vulpinus. XII. 331.

Aures. Remedia ad corpuscula iis illapsa, ab *Archigene* prodita. XII. 656. ab *Apollonio*. XII. 658. ad pulices et vermiculos. XII. 658. destillatione laborantes, qualem humorem emittant. XVI. 191. dolor s. Otalgia definitio. XVIII. B. 261. variae eorundem species. XII. 599. causae. XIV. 330. dolores cur aestate potissimum grassentur. XVII. B. 619. dolores aestate potissimum fiunt. V. 694. XVI. 27. dolor in febre continua et vehementi gravis. XVIII. B. 261 sq. dolor septimo die aut etiam citius juniores interimit, senes vero multo tardius. XVIII. B. 262. dolorum ex refrigerio cura. XII. 600. quidam dolore aurium correpti interiire, cerebro in consensum vocato. XVIII. B. 262. nonnunquam erant etiam delirii causae. XVIII. B. 262. dolorum cura. XIV. 519. 551. *Galen*i ratio iis medendi. XII. 610. *Apollonii*, *Herophili* sectatoris medendi methodus refutatur. XII. 612. cura secundum *Hippocratem*. XVII. B. 266. *Apollonii* praecepta ad eos. XII. 614—620. Quae *Archigenes* ad eos scripsit remedia. XII. 620—624. (*Galen*i de iisdem ratiocinatio. XII. 624.) auriculares compositiones, quae apud *Andromachum* leguntur. XII. 624 sq. doloris ex aqua medicata cura. XII.

601. ex inflammatione oborti cura. XII. 601. *Herae* compositio ad eos. XII. 610. ad aurium dolores absque humiditate et purulentia. XII. 660. ad aurium dolores absque ulcere. XIV. 405. ad aurium dolores a frigore obortos remedia. XIV. 330. ex aqua immissa. XIV. 331. doloris cura, qui ex spiritu flatuoso in febribus oritur. X. 867. doloris ex flatulento spiritu aut crassis et viscosis humoribus cura. XII. 605. ad aurium dolores acopon. XIII. 1050. anodyna. X. 817. *Archigenis* remedia. XII. 620. *Critonis* arteriaca. XIII. 36. ad aurium dolores ab obstructione natos cannabis succum expressum quidam commendant. XII. 8. medicamentum ex castoreo et papaveris succo. X. 867. collyrium diagaucium. VI. 440. collyrium diarrhodon. VI. 440. XI. 780. collyrium diarrhodon Nili. XII. 765. ad auris dolorem gravissimum cucurbitula. XVII. A. 477. fomentationes ab *Apothonio* conscriptae. XII. 653. ad aurium dolores phlegmonosos succus helixines. XI. 874. lac. XVII. A. 471. ad inveteratos dolores exhibent succum marrubii s. prasii. XII. 108. contra eos succus ramentorum cucurbitae cum rosaceo utilis est, quando simul phlegmone adest. XII. 34. scarabaens in oleo coctus. XIV. 243. sulphae in oleo coctae et millepedes. XII. 366. theriace. XIV. 93. vermes terrae in oleo cocti ex *Apollonii* sententia. XII. 367. sanare dicitur adeps vulpinus. XII. 331.

Aures fluentes qui habent, his palatum concavum est, et dentes perversa serie positi (*Hippocrates*). XVII. A. 815. per aures quae fluunt, per nares derivantur. X. 316. XVI. 151. aures, quum ex capitis excrementis laborant, quomodo curandae. VI. 439. si larga fluxio e capite ad aures fiat, quid agendum. VI. 440. ad aurium fluxiones *Echinus* herba. XI. 880. aurium fluxus vetustiores sanat succus hederæ. XII. 30. aurium foetor ut symptoma. VII. 75. ad aurium foetorem compositio. XII. 637. *Charixeni*. XII. 638. aurium gravitas virilis morbus est. V. 696. ad aurium haemorrhagias *Heraclidas* Tarentini compositio. XII. 639. aurium humiditas puerulis familiaris. V. 694. XVII. B. 628. ad aures humiditas compositiones. XII. 649. aurium

incendium, h. e. igneum ardorem in auditorio ineatu acetum cum rosaceo juvat. XIV. 332.

Aures. Inflammatio; in ea non laxantur manus, sicut inflammato crure. I. 91. inflammationis cura. XII. 601 sq. ad aurium inflammationes et dolores remedia. XIV. 331. 403. 404. 406. 407. acetum cum oleo rosaceo. I. 91. X. 905. *Charixeni* compositio. XII. 635. compositio *Arii Tarsensis*. XII. 636. ovum cum rosaceo. XII. 352. in aures instillationes. XIV. 333. ad aures purulentas. XII. 660. *Apollonii* praecepta. XII. 647. ad aures purulentas cum dolore *Cimonis* compositio. XII. 637. *Erasistrati* compositio. XII. 735. *Harpocratonis* compositio. XII. 629. aurium purulentos mucosos exsiccant limacis mucus. XII. 323. ad aures pus fundentes Lycium. XII. 63. ad aures, quae longo jam tempore pure fluxerunt, Scorja ferri, ad laevorem redacta in aceto acerrimo, et posthac cocta. XII. 236. ad aures purulentas *Spendusae* compositio. XII. 631. et alia. ibid. alia. XII. 632. auribus pure fluentibus injicitur decoctum *Stoebes*. XII. 130. injiciunt urinam humanam. XII. 285.

Aures. Robor earum augmentia remedia. VI. 439. remedia, quando saniem emittunt. XIV. 403. 406. 407. per aures sanguinis, puris aut aquae eruptio capitis dolorem vehementem solvit. XVIII. A. 20. aurium sonitus in morbis causae. XV. 599. quot modis fiant. XII. 642. sonitus quid significet. XVI. 589. ad aurium sonitum remedia. XII. 642. compositiones ad eum ab *Archigene* conscriptae. XII. 644. — quas *Apollonius* conscripsit. XII. 646. compositiones aliae. XII. 631. XIV. 404. 405. 545. ad aurium sonitum a morbis. XII. 659. sonitus repente obortos curantia medicamenta. XIV. 332.

Aures. Sordes in iis natura, cerebri excrementa purgante, colliguntur. XVII. B. 240. sordes unde oriantur. XVI. 217. ad poronychias facere dicuntur. XII. 308. sordes dulces quando fiant, et quid tunc indicent. XVII. B. 280. sordes in morbis spectare jubet *Hippocrates*. XVI. 190. sordes surditatis causae. XVI. 191. sordes devorandas praecipit *Xenocra-*

tes. XII. 249. sordes medici quidam degustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. ad aurium sordem *Apollonii* praecepta. XII. 659. ad eas educendas remedia. XIV. 407.

ad Aures suppurantes florida *Magni*. XIII. 856. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad aurium terebines remedia. XIV. 404. aurium tinnitus in febre ardente quomodo fiant. XVI. 554. tinnitus in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. tinnitu qui laborant, purgandi non sunt. XV. 901. ad aurium tinnitum remedia. XIV. 405. juxta aures circa crisin exorta tubercula, sin minime suppuraverant, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. tubercula quae evanuerunt, quoniam decubuerint. XVII. A. 170. post aures tumores *Hippocrates* eparmata vocat. XVII. B. 121. circa aures obortos tumores, neque cessante febre suppuratos, solvit diarrhoea. XVII. B. 192.

Aures. Ulcus in iis quomodo a quodam Thessali sectatore sit curatum. X. 352. et quomodo *Galenus* ejus vitia correxit. X. 353 sq. iis medendi methodus. XII. 608. *Herae* compositio ad ea. XII. 610. ulcerum cura, quae jam diutius duraverant. X. 355. aurium ulcera sanantia medicamenta. XII. 641. XIV. 332. *Apollonii* praecepta. XII. 647. *Charixeni* compositio. XII. 635. aliae. XII. 635. stomaticum *Critonis* ex musto. XII. 934. medicamentum *Machaerionis*. XIII. 797. ulceribus prodest polygonum. XII. 105. ulceribus dignioribus convenit floris *Sphondylii* succus. XII. 135. bilis suum domesticorum. XII. 279. ad aurium vermes medicamenta. XII. 642. XIV. 334. 406. calamintha. XII. 6. caparidum succus. XII. 11. cedrea. XII. 17. Aurium vulnera tractandi ratio. XII. 661.

AUREUM aridum *Andromachi*. XIII. 842.

AURISCALPIUM ad extrahenda ea, quae in nares illapsa sunt. XII. 688. ad corpora illapsa in aures. XII. 656. ad dentes. XII. 883. per auriscalpium fomentum ad dentes corrosos et dolentes. XII. 882.

AURUM igne, num adulteratum sit, exploratur. XIV. 288. *auri* substantia qualis. X. 657.

AUSPICES qui dicantur. XV. 441.

AUSTER cur dicatur. XVI. 407. contra aquilonem flat. XVI. 444. a meridie spirat. XVI. 399. 407. duplicis generis est. XVI. 410. plerique eum leuconotum vocant. XVI. 410. aestuosus est. XVI. 409. calidus est. XVII. A. 33. calidus et humidus est. XVI. 411. *austrum* quidam semper putant humidum, quod non est. XVI. 410. XVII. A. 653. multas pluvias gignit. XVI. 441. ejus in corpus humanum effectus. XVI. 412. XVII. A. 165. quales morbos gignat secundum *Hippocratem*. XVII. A. 33. adversatur temperamento calido simul et humido. I. 327. *austri* cur graviores auditum et visum caliginosum gignant. XVII. B. 570. *austri* vocantur aquilones, qui a meridie flant. XVI. 398.

Austrinae constitutionis in corpus nostrum effectus. XVII. B. 609.

Austrini status, si diutius dorent, putredinem inducunt. XVII. A. 59.

AUSTERA (confer **ACERBUM** et **ADSTRINGENS**), definitio. VIII. 114. XI. 452. definitio secundum *Platonem*. XI. 446. *austera* et acerba adstringere dicuntur. XI. 639. quomodo ab acerbis differant. VI. 595. XI. 452. omnia terrenam naturam habent cum facultate refrigerandi. XVIII. A. 693. *austerorum* usus siccitatibus maxime contrarius est. X. 471.

AUSTERI fructus quo pacto processu temporis fiant. XI. 648. *austri* fructus et dulces simul qui. XI. 648.

AUSTERUM quid significet. XIII. 698. idem est quod acerbum. VI. 475. acerbum exolutum est. XI. 647. *austerum* intense acerbum est. X. 298. est, quod adstringit. VI. 475. 778. X. 298. minus adstringit, quam acerbum. VIII. 114. a veteribus adstringens vocabatur. XI. 448. 639. omne quidam calidum vocant. XI. 412.

AUSTERUM vinum natura frigidum est, ac terrestre. XVIII. B. 568. *austera* vina sensim austeritatem deponunt. XI. 655. caput maxime tentant, et distributionem non promouent. X. 836. excretionem omnes cohibent. XV. 647. inveterata stomacho sunt utilia. X. 834. urinas

movent. XV. 640. ventriculum roborant. X. 836. qua de causa iis utamur. VI. 802. quibusnam in morbis sint vitanda. XV. 646. austera, crassa et nova in syncope fugienda sunt. X. 836. austera simul et dulcia quae. XI. 648. quae mediocriter alba et crassa sunt, non ad distributionem per corpus sunt idonea. X. 834. *austerum* vinum pro rhodio. XIX. 738.

AUTHEMERON vocatum malagma ad spleinis inveteratas indurationes. XIII. 251. aliud. XIII. 253.

AUTOCRATOR hologrammatos liber a *Menecrate* scriptus. XIII. 995.

AUTORRHYTAE resinae h. e. sponte fluentes. XIII. 626.

AUTUMNUS omnibus aetatibus et naturis malus. XVII. B. 614. aquilinus et pluviarum expert quibusnam conducatur, et quales morbos generet. XVII. B. 594. qualem habere debeat constitutionem. XVI. 355. cur, quemadmodum ver, jucundissimum sit evacuationis tempus. XVI. 127. febres quartanas gignit. IX. 659. febricitantibus autumno qualis victus praescribendus. XVII. B. 432. frigidus et siccus est secundum quosdam. I. 522. quibus *Galenus* contradicit. I. 527. frigidus et humidus est. XV. 183. cur dicatur malus. XIX. 582. medius trygetum vocatur. XIV. 103. morbos acutissimos affert et letales. XVII. B. 576. si aestati aequalis, morbos aestivos gignit. XVI. 376. morbis ex corruptione mortis similis est. XVII. B. 432. si non in tempore, sed derepente hibernat, tunc morbi autumnales non assidue excitantur et egr. XVI. 384. respondet vesperae. XVI. 424. quando salutaris sit expectandus. XVI. 440. siccus est, et hominem jam refrigerat. XV. 85. siccus et frigidus est. XIX. 486. tabidis nocet. XVII. B. 577. cur tabidis sit adversissimus. XVII. A. 719. victus ratio in eo servanda. XV. 183.

Autumni constitutio. XVI. 371. XVII. A. 29. in corpora effectus. XVI. 432. initium et finis. XVI. 383. initium arcturus facit. XVI. 433. XVII. A. 17. 29. XVII. B. 599. medio num pulsus maximus. VIII. 865. pulsus. IX. 473. XIX. 632. inaequalis temperies eum morbiferum efficit. I. 527.

Autumno, respondet aetas declinans. XVI. 345. 424. bilis acida superat. XVI. 292. XVII. A. 31. bilis atra plurima gignitur et vehementissima. XV. 85. bilis atra redundat. II. 131. V. 689. XV. 242. XVI. 420. cur caprae pessimam habeant carnem. XV. 882. cibos difficillime ferunt. XV. 180. XVII. B. 432. corpora coguntur atque densantur. XVII. B. 434. medio cur crebritate et celeritate moderati sint pulsus. IX. 126. lumbrici et cardialgia maxime vexant (*Hippocrates*). XVII. A. 304. melancholicis cibis et siccantibus est abstinendum. VI. 528. cessant morbi, qui vere fiunt. XV. 100. potissimum grassantes morbi. V. 694. XVI. 27. 292. 293. XVII. B. 621. grassantes morbi cur non oriuntur, si autumnus repente liberat. XVI. 384. morbi autumnales quando sint expectandi. IX. 648. XVI. 355. quando sint secundum *Hippocratem* expectandi. XVII. B. 568. eorum causae. XVII. B. 568. expectandi sunt, si ver autumnus similis est. XVI. 355. autumnus quando fiant morbi iudicatione vacantes et inconstantes. XVI. 387. secundum *Hippocratem* grassantes morbi aliqui. XVII. A. 858. quomodo se pulsus habeat. VIII. 465. sanguis modicus generatur. XV. 84. sanguis paucissimus gignitur. XV. 85. senes optime se habent. XVII. B. 308. senex aequiparandus. XVI. 26. succum melancholicum colligunt, qui multum laborant. VI. 249. simile verum cum fuerit autumnales morbi expectandi sunt (*Hippocrates*). XVI. 355.

AUXILIARIA signa quae. XIX. 395.

AUXILIUM, definit. X. 736. XIX. 396. *auxilium* ad omnia. XII. 840.

AVELLANA nux quae. XII. 15. ejus facultates. VI. 610. usus. VI. 609.

AVENA ubinam occurrat. VI. 522. jumentorum, non hominum alimentum est. VI. 523. ejus facultates. VI. 523. XI. 815. 855. panis inde parati qualitas. VI. 523.

Avis aegyptia (*Ibis*) clysterem sibi exhibet. XI. 168.

AVES veteres omnia volucra vocabant, nunc solas gallinas. VI. 700. cur collum longum habeant, et rostrum. III. 848. omnes pronae sunt. III. 182. aridiore quam homines gau-

dent natura. XVII. B. 211. siccis temporibus cur rectius valeant. XVII. B. 211. cibus aridioribus vescuntur, et paucio potu sunt contentae. XVII. B. 211. quales praestent optimum alimentum. VI. 701. quoad praeparationem differentiae in avibus pro alimento sumendis. VI. 701. quae extra stagna et paludes degunt, senibus non conducunt. VI. 340. seleucidae locustas, quibus aluntur, celeriter excernunt. VIII. 397.

Avium alae quale exhibeant alimentum. VI. 703. alae concoctu sunt faciles. VI. 773. omnium genus alimentum praebet paucissimum. VI. 700. amor erga pullos, ejusque causa. IV. 152. caro facile assimilatur. I. 655. cerebrum ut alimentum. VI. 705. quarundam coecum duplex cur sit. III. 333. coeci intestini situs. III. 334. differentiae ad usum cibarium, quatenus stagnatiles sunt aut agrestes etc. VI. 702. de differentia, quae est in partibus earum. VI. 703. sanguis ut alimentum. VI. 708. meatus seminalis sunt amplissimi. IV. 568. ejusque rei usus. IV. 568. succus bonus. VI. 795. testes intra peritoneum locati sunt. IV. 567. omnes testes habent intra peritoneum prope septum transversum in spina firmatos. IV. 579. situs testium in alto ad generationis velocitatem semini contulit. IV. 569. venter crassus, durus et concoctu difficilis. VI. 788. ex avium volatu vaticinium angures edunt. XV. 442 sq.

AVULSA in ossibus quanam dicantur ab *Hippocrate*. XVIII. B. 887.

AVULSIO continuitatis solutio in ligamentis est. X. 232. *avulsione* a partibus liberatum esse quid significet. II. 476. *avulsiones*. VI. 872.

AXILLA quomodo formetur. II. 478. ejus glandularum usus. IV. 331. glandulae unde venas accipiant. II. 788. glandulae cur in ulcere digiti manus intumescent. X. 881. nervos ibi positos *Hippocrates* *κόρυς* vocat. XVIII. A. 380. ustio quomodo in humeri luxatione sit adhibenda. XVII. A. 376. cura post eam. XVIII. A. 390. cur hic frequenter phlymata oriantur. XVII. B. 636. ad *axillas* pili cur longi crescant. III. 907. *axillarum* foetor ut symptoma. VII. 75. ad *axillarum* tetros odores remedia. XIV. 449.

Axillaris arteria. II. 391. XV. 390. vena ejusque rami. II. 375. 788. XV. 530. 531. XVI. 137.

AXIOMA conclusum secundum Chrysippum. XI. 499.

AXIOMI excoriatorium lichenum. XII. 841.

AXIS, ejus usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593. *axis oculi.* III. 816. in nervos opticos incidit. III. 828.

AXUNGIA confer. ADERS, pro vulpina sumi potest ursina. XIX. 724.

AZANITAR emplastrum. XIII. 784.

B.

BACCAR lauri desiccant et calefaciunt. XI. 863. pro canchry sumuntur. XIX. 731. iis succedens remedium. XIX. 727. ex bacis lauri malagma. XIII. 979. baccae myrti acerbae simul et dulces. XI. 648. earum facultates. VI. 592. XII. 81 sq.

BACCHIUS in aliquot Hippocratis libros commentaria scripsit. XVIII. B. 631. sextum Hippocratis de popularibus commentatus est. XVII. A. 794. *Bacchi* pulsus definitio. VIII. 732. de pulsus causa verba. VIII. 749. rhythmii definitio. XIX. 408. malagma, quo *Caesar* usus est. XIII. 987.

BACHUS summos honores sibi conquisivit, quod nos docuit vitium colendarum rationem. I. 22.

Bázraqis unguentum quoddam Lydium est. XIX. 87.

BALARNAE inter cetacea numerantur. VI. 137. aërem respirant. III. 444. ubinam oculos habeant. III. 631. cutim summe duram habent, et fere insensibilem. III. 245. duram carnem habent. VI. 728. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183.

BALANINUM oleum. XI. 870.

BALANUS *myrpsica*, sive glans unguentaria, ejus facultates et usus medicus. XI. 844 sq. adfertur ex barbarica regione. XI. 845. utuntur unguentarii succo carnis ejus. XI. 845. caro ex mulsa potui data ad promovendum vomitum facit. XVI. 143.

BALAUSTIUM flos est agrestis punicae. XI. 847. ejus facultates et usus medicus. XI. 847. ex tertio genere siccantium est. XI. 788. ad haemorrhagias valet. X. 329. contra ulcera interna adhibetur. X. 298. *balaustio* substituenda remedia. XIX. 726.

BALGAE concavitas oblonga est. XIX. 87.

BALBI sunt, quibus caput magnum et oculi parvi. XVII. A. 473. lingua

celeres, melancholici et valde bifiosi sunt. XVII. A. 473. longa diarrhoea corripuntur (*Hippocrates*). XVIII. A. 50. *balbis* instrumentorum locutionis aliquod laesum est. VIII. 272.

BALEUTIES, causae. XVIII. A. 51.

BALBUTIRE linguae, non vocis vitium. XVIII. A. 51.

BALNEUM (confer. AQUA) apothierapiae pars est. VI. 184. ubi simpliciter dicitur, intelligitur balneum aquarum dulcium. XIII. 6. quemadmodum eo sit utendum, ne noxa inde oriatur. VI. 185 sq. ex aqua bituminosa corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657. ex aqua dulci vocis organorum morbis convenit. XIII. 6. utendi tempus determinatur. XV. 722 sq. aluminosae aquae cutim densat. VI. 219. ex aqua aluminosa infestissimum iis, qui ex meatuum obstructione febricitant. X. 535. quos oblectat, eos, etiamsi his die laveris, nihil aberraveris. XV. 722. minimum juvare eos, qui solo utantur potu, dicit *Hippocrates*. XV. 724. casus juvenis, ex intempestivo balnei usu necati. XVIII. B. 6. non symptomaticum remedium est, sed totum affectum sanat. X. 819. post balneum caput spongia (seu potius linleo) est restitendum. XV. 716. calidum omnibus haemorrhagiis noxium. XI. 181. ad cibi distributiones peragendas praestantissimum remedium est. VII. 702. tum corpus totum vacuat, tum quod fumi-dum est et fuliginosum, discutit. X. 804. cutis excrementa evocat. VI. 184. excrementa ad motum incitat. VII. 181. excrementa mordentia vacuat. X. 710. frigidum quando sit concedendum juveni. VI. 185. frigidum corpus roborat, et cutim densam duramque efficit. VI. 185. in febris declinatione utile. X. 710. cur in febris principio non sit adhibendum. X. 710. omnes febres diarias

curat. XI. 14. utile in febribus ex putrescentibus humoribus ortis. VII. 691. utile in hecticis simplicibus. VII. 691. X. 706. sub quibusnam conditionibus in febre hectica non conducatur. VII. 697. nonnisi frigidum in ea utile. X. 718. ad omnes squa-lentes febres utile. VII. 693. hepate, pulmone etc. imbecillos laedit. X. 804. adversissimum est humoribus crudis laborantibus. X. 828. infantibus maxime conducit. VI. 49. in marcere utile. VII. 690. quibusnam in mor-bis acutis praesertim sit utile. XV. 718. *Hermiae* ad dolores oculorum et inveteratas opthalmias. XII. 754. tollit oculorum dolores. X. 171. ad oculorum dolores. X. 819. ad oculo-rum inflammationem. X. 937. ad opthalmiam. XVIII. A. 45. pletho-ricis noxium. XVIII. A. 152. pletho-ram nonnunquam curat. X. 288. re-frigerat. IX. 225. salubre iis, quibus calor mordax fumida excrementa gi-gnit. VI. 373. ad somnum conducit. VI. 259. succos crudos foras pellit. VI. 277. temperatum quale. VI. 22. non tutum est temperamento calido et humido, nisi prius corpus sit inani-tum. VI. 376.

Balnei salubres effectus. X. 712. 714. vires. X. 708 sq. contra aestum et frigis summa utilitas. III. 38. usus in capitis affectionibus in febribus. XV. 805. statim post coenam sumti effectus. VII. 702. utilitates in diver-sis febribus. X. 718. usus in febi-bus hecticis. X. 706. usus in febre marasmode. X. 722. usus post itinera peracta. X. 715. frigidi usus quibus non conducatur. XI. 716. tepidi usus juveni sano perexiguus. VI. 184. in-temperies quatenus. XVIII. A. 201.

Balneo aluminoso densatur cutis. VI. 219. aquae potabilis frequenti ca-pitis temperamentum melius redditur. VI. 423. butyro in eo utuntur, ubi oleum deest. VI. 684. a balneo ca-lido se cur in aquam coniciant sani. XV. 711. a balneo nec sorbere nec bibere convenit. XV. 717. ex balneo horroris causa. X. 711 sq. ex balneo in Albulae aquis febre quidam corre-ptus est. X. 536. balneo utendi tem-pus aptissimum. XIX. 692.

Balnea rigentes calefaciunt, aestu-antes frigefaciunt. XI. 565. quomodo se habere debeant aegroti post bal-neum. XV. 716 sq. commodissima

sunt, si venter defluxione tentatur. XI. 52. quae vel contactu refrige-rant, vel facultatibus stipationem ad-ducunt. X. 601. non conducunt in animi deliquio et humorum multitu-dine. XI. 53. adversissima sunt, qui-bus ex sudoris copia anima deficit. XI. 53. frequentiora arteriam mol-lem reddunt. IX. 269. ex aquis dul-cibus, non marinis, vocis organorum morbis conducunt. XIII. 6. quod ca-put humectant, somnos conciliant. VIII. 162. crebra dulcium aquarum humidior. morbor. causae. VII. 20. evacuatio per ea magna non est. XVI. 126. non sufficienter excremen-ta humida purgant. XVII. B. 600. sub quibusnam conditionibus in febre ardente conducunt. XV. 727. humo-res foras trahunt. XVI. 75. 105. qui-busnam in morbis acutis non condu-cant. XV. 720. arctos transitus ali-menti in hepate habentibus obstructio-nes efficiunt. XV. 194. pulsus alte-rant. IX. 2. sanguinis eruptionem irritant. XI. 53. sanguinem fundere quidam putant. XVIII. A. 152. et calidas et frigidas siccitates iuvant. VII. 696. sitim accendunt et tollunt. VII. 696. ad vigilias valent. XVI. 434. calida aquarum dulcium senium cor-rigunt. VI. 319. calida quomodo pul-sum immutent. VIII. 468. calida aut immodica quomodo mutant pulsus. IX. 145. frigida arteriarum constri-ctionem efficiunt. IX. 248. frigida quomodo pulsum immutent, ejusque mutationis causae. IX. 147. frigida pulsum durum reddunt. IX. 249. mari-na, sulphurea, aluminosa morbis vocis organorum non conducunt. XIII. 6.

Balneorum strigmenta modice emol-liendi vim habent. XI. 858. utilitas. IX. 146. usum frequentem non ha-bebant veteres. VII. 189. inopia tem-pore *Hippocratis* erat. XVIII. B. 900. nomina secundum *Quintum*. VI. 228. quatuor partes. X. 708. 709. aqua tres habet caloris gradus. I. 594. utilitas in febribus. X. 802 sq. fri-gidorum usus et effectus. IX. 147. usus in intemperie sicca. X. 472 sq. usus in morbis acutis ex *Hippocratis* mente. XV. 705. aegrotus quomodo se habere debeat in iis et quomodo sint administranda. XV. 710. in re-spirationem influxus. VII. 772.

Balneis multis per aestatem, per hiemem paucis utendum. XV. 194.

crebro a cibis utentes quotidianae fe-
bri sunt obnoxii, XI. 23. iis super-
sedere extenuat. XV. 195. ex *bal-*
neis calidis pulsus mutationes, earum-
que causae. IX. 145. quomodo pul-
sus a calidis et frigidis immutetur.
VIII. 468. ex *balneis* frigidis muta-
tiones, earumque causae. IX. 147.
in *Balneis* cur frigidum mejanus, fo-
ris vero calidum. XI. 554. in *balneis*
qua de causa diutius versantes mo-
riantur. IV. 494.

BALSAMUM quid sit. XII. 554. aro-
matibus adnumeratur. X. 466. *Gal-*
enus e Palaestina Syria exportavit.
XIV. 7. *Balsami* facultates. XI. 846.
adulterationes, earundemque cognitio.
XIV. 62. fructus pro ejus succo. XIX.
738. succus non valde calefacit. XIII.
568. succo substituitur myrrhae suc-
cus. XIX. 726. *Balsamo* substituitur
violae albae radix. XIX. 726.

BAPHULLI remedium ad rabiosorum
morsus. XIV. 173.

ex BARATHRIS charoneorum morbi
epidemici. XVII. A. 10.

BARBA viri decus et ornamentum.
III. 899. cur malae et nasus non ha-
beant barbam. III. 899. animalis
masculi pars est. IV. 628. gibbosi-
tatis in eam effectus. XVIII. A. 509.
barbam segnius et tardius enascere
vetat abrotanum. XI. 806. *barbae*
quando exasperatio contingat. XVII.
A. 901. ad *barbae* alopeciam reme-
dia parabilia. XIV. 413. ad *barbam*
augendam remedia. XIV. 580. ad
barbae capillos defluentes remedia.
XIV. 502. ad *barbam* denigrandam
remedia. XII. 436.

BARBARA emplastra. XI. 126. bar-
bara emplastra ex bitumine. XIII. 555.
aliud ex emplastris *Galli*. XIII. 556.
barbarum *Galen*i. XIII. 560. *barbara*
Herae. XIII. 557. barbarum *Juliani*.
XIII. 557.

BARBARICUM vinculum. VIII. 90.

BARBARUS. XIV. 629.

BARBARANA, ejus vires et usus. XI. 837.

BARLAMAE monachi remedium ad

capitis dolores. XIV. 548.

BARYCOIA vide AUDITUS, difficultas

a. gravitas.

BASILICA vena. II. 373. 376.

BASILICE ad rabiosorum morsus.

XIV. 174.

BASILICUM collyrium. XII. 782.

malagma. XIII. 184.

BASILIDION psoricum. XII. 788.

BASILIS liquida reparatrix. XII. 738.

BASILISCUS bellua subflava, et tri-
plici frontis apice munita homines,
qui ipsum viderint, et audierint, occi-
dere dicitur. XIV. 233. eum nunquam
vidit *Galenus*. XII. 250.

BASILII Icti melitineti victus ratio
ad notarium regis Grammaticum.
XIV. 552. ejus ad roborandum ven-
triculum pituita refertum et capitis
dolorem afferentem. XIV. 553.

BASSA, *Mara* uxor, qua compositione
a calculo liberata sit. XIII. 324.

BASSUS quoniam acopo a paralyisi
sit curatus. XIII. 1018. *Bassi* acop-
on. XIII. 1017. *Bassi* artemonium
collyr. XII. 780. catapotium. XIII.
60. (*Pomponii*) collyrium ad incipien-
tem suffusionem. XII. 781. *Bassi*
Stoici acopon. XIII. 1033.

BADUOS quid significet apud Hip-
pocratem. XVIII. B. 351.

BATHMIDES Hippocratis. III. 142.

usus. III. 143.

BATINUS, rubi fructus vocatur. VI.
589. eorum facultates. VI. 589. pa-
rum alimenti habent, et pravi succi
sunt. VI. 621.

BATON vide *Rubus*.

BATRACHIUM, ejus facultates et
usus medicus. XI. 849.

BELLUM aromatibus adaumera-
tur. X. 466. arabicum et scythi-
cum, eorum qualitates et facultates.
XI. 849 sq. arabicum calculos renum
detrinit. XI. 850. XIX. 694. scythi-
cum scirrhus emollit. XI. 738. scy-
thicum arabico praestantius est ad
emolliendum praecipue novum et mol-
le, quod etiam pingue nominant.
XIII. 957. utrumque praesertim scy-
thicum ad scirrhus. X. 957. indu-
rata molli. XI. 106. 728. Ulceribus
non convenit. XIII. 665. *Bellio* sub-
stituitur Calamus odoratus. XIX. 726.

BELLIO quid sit apud Hippocratem.
XIX. 88.

BECHAS tussis et orthopnoea est.
XI. 850.

BECHICA remedia bifariam dicun-
tur. XI. 769.

BECHIAM (tussilago) unde sit vo-
catum. XI. 850. ejus partium fa-
cultates et usus. XI. 851. XII. 154.
modice siccat, et propterea ulceribus
convenit. XVIII. A. 694.

BEXLOS oves sunt apud Hippocra-
tem. XIX. 88.

ut BELCHRONIUS dicit antidotum

Aeli Galli a Caesare acceptum. XIV. 170.

BELLARIA concoctu sunt difficilia. VI. 342.

BELLEROPHONTES melancholicus describitur. XIV. 741.

BELLUAR multorum capitum comparat *Plato* animam concupiscibilem. V. 515.

In BELLO germanico nihil didicerunt medici. XIII. 604. in bello contra Romanos carthaginensis dux ollas multas serpentibus repletas, qui confestim interficere solent, in hostes ejaculatus est. XIV. 231. bello intestino aegrotant civitates. V. 442.

Belonoides processus vide *styloideus*.

BENEOLENTIA quae dicantur. XI. 699.

BERENICUM nitrum tenuibus partibus constat. X. 569. XIII. 568.

BEROSI opinio de causa lunae defectus. XIX. 281.

BERROHA urbs Syriae. VI. 612.

BERYLLUS pro hyacintho. XIX. 735.

BERYTI pastillus aromaticus. XIII. 303. pastillus ad dysentericos et coeliacos. XIII. 290.

BERYTIUM medicamentum quo usus est *Straton Berytius* ad epiphoras maximas. XII. 749.

BESASA est ruta sylvestris. XII. 101. *besasan* Syri vocant rutam sylvestrem. XII. 82. ex *besasa* Stomatium *Hernae*. XII. 940. ex *besasa* illitio stomatica ad anginas. XII. 938. ei substituenda. XIX. 726.

Βησσαῖον ex Bessis in Thracia. XIX. 88.

BESTIAE iracundia plenae et rationis expertes. V. 500. *bestiarum* venenatarum ictus quae curant, alexiteria vocantur. XI. 764. morsos a bestiis juvat agarici radix. XI. 812. *bestiis* adversari medicamenta judicata amara sunt. XIV. 29. *bestiarum* morsibus ulceri illita *Betonica* auxiliatur. XII. 24. ad *bestiarum* virulentos morsus theriace. XIV. 90. *bestiarum* marinarum coria aspera ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902.

BETA, ejus vires et usus. XII. 138. est potius medicamentum, quam alimentum et opsonium. VI. 630. agrestis lapathum est. VI. 634. nulla agrestis est. VI. 630. alba et nigra qualis. XII. 138. albae radix sumi potest pro rosmarino. VI. 291. multa indiget alteratione, antequam sanguis fit. II. 22. facile nutrit, sed parum.

X. 545. numeratur inter cibos convenientes stomachicis. XIII. 173. facultatem habet phlegmoni adversam. XII. 138. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. valet in dearticulatione. XVIII. A. 694. ex *beta* et lente *Heraclides* Tar. compositionem parabat. VI. 529. radix plus virium habet quam folia. VI. 646. semen pro loti semine. XIX. 735. succi ejus facultates. VI. 630. succus tenuis et tergendis facultate praeditus. VI. 629. succus caput per nares purgat. XVI. 148. succus substituitur asphodelo. XIX. 726.

BETONICA (cestrum, psychotrophon), ejus vires medicae. XII. 23. calculos destruit. XIX. 694. renibus conducit. XIV. 228. *Betonicae* radix urinam movet, et ad callosas s. tophaceas consistentias incalendas idonea est. XI. 748. est immiscenda vino pro calculosis senibus. VI. 339.

Βεταίω; apud *Hippocratem Galenus* per *σφοδρῶς*; explicat. XVI. 660.

BIBENDI appetentia quibus noctu est, his admodum sitientibus, si obdormierint, bonum. XVII. B. 816.

BIBENDUM non est post coenam, antequam cibus fuerit concoctus. X. 491.

BIBENTES amphoras integras, et ad proportionem mejentes, nihil in separando impediuntur. III. 304. et edentes necessarium excrementa gignunt. VI. 8. bibentes tempore *Galen*i invicem propinabant, et de poculorum magnitudine certabant. X. 3. bibentes parum, et magno intervallo, *βραχυπύτοι* vocantur. XVII. A. 755. bibentes multum, multum mingunt. II. 213.

BIBERE copiosius et dilutius vere convenit. XV. 181. copiosius his convenit, quibus alvus adstricta est, parcius quibus humidior. XVII. B. 779. a nemine discimus, sed in nobis facultatem habemus, quae hoc citra docentem perficit. VI. 7. bibere et edere cur sint necessaria. VI. 8. 63. bibere noctu non convenit. X. 493. quam minimum hieme decet. XV. 177. plene post quadragesimum annum licet. IV. 809. bibere vinum, quantum convincere possunt, febrientibus ex lassitudine concedendum est. XI. 15.

BIBLIOTHECA magna Alexandriae. XVII. A. 606. bibliothecae palatii ingenti incendio conflagrant. XIII. 362.

BIBLIOPOLIA Romae erant in Saldalario vico. XIX. 8.

BICOLOBA emplastra qualia. XI. 127. XIII. 497.

BIENNII confectio ad hydropicos. XIII. 266.

BIENNITAE antidotus ad nephriticos. XIII. 330.

BILIOSA eructantes lavare non convenit. XV. 166. in febre biliosa regius morbus quando salutaris et quando letalis. XV. 859.

Biliosi repentinam a victu ad inedia digressionem acrius ferunt quam pituitosi. XV. 564. famem non ferunt. XII. 550. omnes propter utramque bilem insomnes agunt. VII. 576. ex utraque bile insomnes sunt. XVI. 222. quomodo ceteroquin sani fiant. X. 585. per inferiora purgandi sunt. XVI. 119. quale habeant temperamentum. XVII. A. 724. biliosi cibi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. cibi calidiores biliosi sunt. II. 117. status diagnosis. I. 632. *Biliosis* hiems convenit. XVII. B. 613. in *biliosis* gustus amarus. VII. 105. *biliosis* mel non convenit. II. 123. biliosis et sanguinis inopia laborantibus cibi parcitas neque lassitudinem sedat, neque sitim exstinguit. XVII. B. 78. quae nam vina condncant. VI. 803. conducunt vina dulcia, et quae ventrem molliunt. VI. 410 sq. quae nam victus ratio commodissima. VI. 411. incommodum vinum dulce. V. 771.

Biliosior mas quam femina. XVII. A. 1008.

Biliosius corpus reddentes causas. XVII. A. 852.

BILIOSUM quomodo reddatur animans. VI. 41. redditur corpus marcescentium. XVII. B. 92. corpus redditur aestate. XV. 198.

Biliosum excrementum herpes gignit. X. 291. hepar expurgat. VII. 222. interdum bonum; interdum spumans, educit malsa. XV. 657 sq. multas vigilias gignit. XVI. 434. quomodo augeat aqua malsa meracior. XV. 660. nidorosas ciborum corruptelas gignit. VII. 209. concoctionis in venis excrementum est. XVI. 300.

Biliosus habitus ex longo jejuniis fit. X. 680. XI. 674. morbus qui sit. XIX. 516. aestate potissimum fit. XV. 82. vigilias, deliria, phrenitides efficiunt. VIII. 161. biliosi

morbi optimum remedium. XIII. 131.

Biliosus humor. Ejus index lingua viridis. XVII. B. 277. biliosum humorem gignit ira. XVI. 357. generatur in siccitatibus. XVII. B. 602. differentiae. VI. 463. significat eum calor pallidior. XV. 275. animi acumen gignit et solertiam. XV. 97. causa est aciei animi atque intelligentiae. XVI. 317. angustiae causa. XVII. B. 623. inflammationes erysipelaceas gignit. IX. 698. patrescens febres ardentes accendit. VIII. 348. herpes gignit. IX. 1005. acutos morbos semper efficit. XVIII. A. 130. causa vigilantum est. XVI. 669. et pituitosus in vigilanti comate abundat. VIII. 163. aegros sitibundos reddit, insomnes, cibos aversantes. XVII. A. 281. eum evacuat thlaspi semen. XI. 887. per egestionem infernam propellit et per urinas purgat absinthium. XII. 844. per superiora purgamus. XI. 847. in ventriculo quibus est, cibi facili corrumpuntur. VI. 568. aestate eum colligunt, quos multus labor exercet. VI. 249. quibusnam corporibus mel gignat. XI. 676.

Biliosus vomitus in febre quando sit expectandus. XVI. 572. quando sit secundum Hippocratem in febre expectandus. XVII. A. 155. XVIII. B. 284. cur aestate frequentissime fiant. XVII. B. 619. praecedit cardialgiae. III. 356. cur capitis fracturas sequatur, quum ad meningis pervenerint. VIII. 179. cur cerebri vulnera comitetur. XVIII. A. 85. et vulnera durae matris. XVIII. A. 86. horrore saepe provocatur. XVIII. B. 287. pure biliosus quid significet. XVIII. B. 166. exigui biliosi, malum, tum alias, tum si pervigilia supervenerit. XVI. 668. letale signum habetur. XVI. 218. ad vomitum biliosum remedia. XIV. 564. antidotus Aristarchi. XIII. 103. eum in febrilibus accessionibus sedat theriaca. XIV. 302.

De Bilis nomen simpliciter positum significat flavam bilem, reliquae differentiae cum adiectione vocantur. VI. 742. VII. 722. XII. 275. XV. 77. XVII. B. 129. proprietates, facultates et usus. XII. 275. humor tenuis et calidae substantiae est. X. 946. tum flava tum pallida abundat in temperamento calido et sicco. VI. 390. utriusque differentia secundum Platonem. V. 683.

Bilis meatus, (ductus choledochus) III. 298. ejusdem in duodenum insertio. I. 631. III. 348. 390. cur in duodenum, nec in ventriculum abeat. III. 354. aliis geminus est, aliis unicus. I. 631. nonnunquam variat, ita ut portio ejusdem ad ventrem prodeat. XV. 570. in eo *Asclepiades* bilem flavam gigni putat. II. 40. alius est cysticus. III. 298. *bilis* et pituita putrescens permista quales febres generet. VII. 350 sq. salsum in ea nihil neque acre exhibendum est. XV. 747. sine ebullitione caneros gignit, et cum ulcere si acrior facta est. VII. 720. copiosioris in ventriculum influxus noxae. III. 357. ductuum excretoriorum angustiae unde progignantur. VI. 71.

Bilis abundantia in juvene quales effectus exserat. XIX. 489. ex *bilis* abundantia os amarescit. XV. 567. *bile* abundante succi pallidiores fiunt. VI. 253. *bile* quibus os ventriculi redundat, lavandi non sunt. XV. 722. in *bilis* redundantia humores pallidiores apparent. XV. 274. *bilis* ubi redundat, color corporis pallidior aut flavior est. XVI. 9. *bilis acrimoniam* mitigat ac frangit vinum. VI. 55.

Bilis aestate in corpus attollitur. XV. 84. aestate se extollit et in autumnum usque pertinet. XVI. 420. aestate superat. XVI. 292. XVII. A. 30. amaror os amarum reddit. XV. 746. conditio in aepsia laborantibus. XIX. 488. aucta si fuerit intus relicta, lienosi fiunt. XVI. 377. augetur in ira. XVI. 174. calida est. XI. 646. ad caput recurrens delirii causa. XV. 741. colore variat, quatenus animal aut bibit aut sitit. XII. 277. critica nonnunquam ad cutem fit effusio, hepate non affecto. VIII. 355. exsuperans iracundiae causa. XVI. 357. hominibus copiosissima suboritur anni tempore, quod *opora* dicitur. XIV. 103.

Bilis gignitur pauca incipiente lieme. XV. 86. causa febris aestivae. XV. 828. in febribus calore cognoscitur. VII. 377. causa est febrium acutissimarum et ardentissimarum. V. 699. herpes procreat. X. 1005. quoniam sit imbecillima. XII. 279. incocta quando necessario ad ventrem confluat. XV. 597. in ipsis inediis amarior redditur. XV. 568. inflammationis causa secundum *Platonem*.

XV. 346. morbos quot accipiant Cnidii. XV. 363. 427. recursus effectus. XV. 688. nimia quantitas in ventriculo sitim magnam provocat. II. 129. quibus deorsum subit, intestinum ad excretionem proritat. XV. 567. supernatans stomachum mordicat. XV. 567. tauri usus. XII. 277. vomitum provocat. VII. 168. (confer. *Biliosus vomitus*.)

Bilem humorem principalem esse unde quidam concludant. XV. 76. ex intestinalis non per corpus distribui, argumenta. III. 360. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. per X literam *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. detergunt catadysmata. XV. 199. ducens remedium immoderate sumtum, quid efficiat. XV. 77. ducens remedium erysipelatis optimum. XI. 341. ducentia remedia in erysipellate adhibenda. X. 950. educit empetron. XI. 875. evomunt tristitia affecti. V. 276. maxime generat mel. XV. 638. generant vina dulcia. XV. 638. in ictericis per sudorem efficit radix Cyclamini. XII. 51. indicat febris ardens. XIX. 622. inutilem esse animalibus *Erasistratus* affirmat. II. 78. quibus pectus procreat, ii balbi, furiosi et calvi sunt. XVII. A. 476. praevalere indicit color pallidus aut flavus. VI. 254. nigram praevalere indicat color nigrior. VI. 254. purgat peplos. XVII. A. 428. per sedem reddebat *Eudemus* philosophus. XV. 565.

Bile sola evacuata nullus unquam in purgationibus immodicis mortuus est. XV. 77. a *Bile* oriuntur morbi calidi. II. 118.

Bilis acida autumno superat. XVI. 292. XVII. A. 31.

Bilis aeruginosa unde dicta sit. V. 110. aeruginosa quoad caliditatem qualis. IX. 460. aeruginosae indicium alvi excrementum viride. -IX. 592. XVI. 187.

Bilis amara in quibus abundat, cutis meatus quemadmodum in febribus, quae ex cute stipata oriuntur, patent. X. 584. amara abundans causa febris synticticae. XVII. A. 350. amara, in cerebro vel stomacho collecta, causa deliriorum. XV. 598. amara rigoris causa. XVII. A. 167. amarae in ventrem confluentis indicium excrementum rufum. XVI. 187. *bilem* amaram quinam coacervet. XVI.

351. ad *bilem* amaram humores dulces omnes idonei sunt. XV. 637. *bile* amara scatentibus non idoneum vinum dulce. XV. 630.

Bilis atra sive *nigra*: de atra *bile* liber. V. 104—148. quinam scriptores de ea tractaverint. V. 104. atrae et flavae differentiae. XII. 275. sanguinis veluti sedimentum ac faex est, proptereaue sanguine frigidior. I. 603. quanam de ea *Galeno* longa experientia cognita sint. V. 144. qua in re a sanguine differat. V. 110. tum ex crasso sanguine generatur, tum ex *bile* flava combusta. XVII. B. 322. sive *nigra* quaedam sanguini similia si summe extenuatis superveniat, postridie moriuntur. XVII. B. 687. quomodo a nigris defectionibus differat. XVII. B. 687. quatuor differentiae. XIX. 490. flava malignior est acriorque. II. 132. quo anni et vitae tempore abundet. V. 689. XVI. 41. 420. in media et declinante aetate exuberat. XIX. 374. abundat autumno, et ea aetate, quae vigori succedit. II. 131. abundantiae effectus. VII. 576. redundantis signa. XVII. B. 659. abundantiam denotat alvi excrementum nigrum. IX. 592. redundare eam qualis color significet. XVI. 10. atra acida quibus abundat, famelici sunt. VII. 577. atra redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. a *bile* atra qui oriuntur affectus, omnes statim ab initio evacuantibus curantur. V. 144. contumacem affectum generat. XVIII. B. 175. acerbata est, acida et contrahit ventriculum. III. 361. acida est. XI. 675. XIX. 490. aegre alteratur. VII. 741. XV. 295. causa alphi nigri. XV. 348. nullum animal, ne mures quidem eam gustant. X. 973. autumno tum plurima est tum vehementissima. XV. 85. caloris participes est. VII. 246. si putredine corripitur, calorem possidet. VII. 190. causa cancrorum existit. V. 678. VI. 875. gignit carbunculos. V. 116. VII. 719.

Bilis atra. Ejus proprius color. XIX. 490. in corporis colorem effectus. XVII. B. 659. color totius corporis nigrior inde redditur. V. 126. in culpa est, si cruda deorsum secedunt. XVIII. A. 186. consistentia crassa est. XIX. 490. pallida et flava perpetuo crassior est. XV. 66. quomodo ab ea dysenteria oriatur.

III. 381. causa est animi demissio- nis. VII. 576. dysenteria si ab ea coeperit, letale. III. 381. V. 122. VII. 935. XVII. B. 688. provocat elephantiasin. V. 116. elephantiasin et cancrum procreat. VII. 224. excretionis suppressionis causae. VI. 71. frigida est. VII. 190. frigida et sicca. V. 676. VII. 21. frigida, quod terrestris est. VII. 246. frigida et sicca ut autumnus est. XV. 87. post pituitam frigida. VII. 741. XV. 295. ferociores reddit et impudentiores. XIX. 493. sine fervore caneros gignit, cum fervore, caneros cum ulcere. XV. 330. causa febris quartanae. XIV. 745. conditiones, sub quibus generatur. V. 126. unde oriatur. XVI. 368. ex eo fit, quod in sanguine crassum est, quando immodice calefactum exaruit. IX. 694. quomodo generetur. VII. 246. XVI. 534. gemina ejus datur generatio. XVI. 512. generationis modi. XVIII. A. 91. generantes cibi. XI. 142. ad eam generandam quinam sint aptissimi. XIX. 707. gignitur ex sanguine assato aut crasso. XV. 569. omnium humorum glutinosissimus. XV. 167. et humor melancholicus differunt. V. 147.

Bilis atra. Ejus humor siccus est. IX. 460. quos occupat, eos haemorrhoides juvant. XVI. 457. causa haemorrhoidum. XVI. 453. XVII. B. 647. quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. in liene sedem habet. XIX. 364. melancholiae causa. XVI. 386. XVII. B. 624. metum gignit. VIII. 191. qualium morborum causa secundum *Platonem*. V. 684. quales morbos procreat. IX. 693. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. si in principio morbi vel infra vel supra exierit, letale. IX. 571. in quibusnam morbis sit, evacuanda. XVI. 125. si movetur, intermittens quartana fit, quum firmata est, quartana continua. IX. 663. atram exquisitam qui deiciebant in peste aliqua, omnes interierunt. V. 116. quae ex flava superassata gignitur, pernicio- sa. V. 112. atram praedominare significat corporis color nigrior. XV. 275. atrae proprietates. II. 135. qualitates. V. 111. sanguine splendidior. VII. 245. serum infestissimum. XV. 346. XVII. A. 984. sicca et frigida, acida et gravissima est. XIX. 364.

quales somnos adducat. VI. 832. nigram indicat sputum nigrum. XVII. B. 129. atra in sputo, alvi excrementis aut urina, letale signum habetur. XVI. 218. sursum aut deorsum si subierit, letale. VII. 935. atra incipientibus morbis sursum aut deorsum prodiens letale. XVII. B. 684 sq. terrae respondet. V. 676. XVI. 25. in terram effusa effervesceat. XVI. 661. tumoris canerosi causa. XI. 139. causa urinae nigrae. XVI. 511. in ventrem confluentis indicium excrementum nigrum. XVI. 188. ventriculi actionem juvat. III. 362. infestatis remedio sunt haemorrhoides. XI. 158. eam procreantes et vomentes iuvantia medicamenta. XIV. 373. nigram sursum educit acetum. XV. 693. ducit amaracum et cunila. XIX. 712. humorem ejus ex ventriculo purgat epithimum atticum. XIV. 223.

Bilis cocta pallida et minimum male olens est. XV. 597. *cruda et flava admodum est, et acris et male olens.* XV. 597.

Bilis flava et pallida vocatur. XII. 276. in quibusnam animalibus vel pallida vel flava obveniat. XII. 276. quibusnam medicamentis admisceatur. XII. 276. quorumnam animalium bilis ad usum medicum inserviat. XII. 277 sq. flava et pallida et amara dicitur. XV. 565. flava apud Hippocratem per litteram § significatur. XVII. A. 613. gigni eam incholedochis meatibus dicit Asclepiades, sed reprehenditur. II. 40. secretionis theoriae recensentur. II. 78 sq. ad vesiculam felleam, atra ad lienem deferitur. XIV. 718. per ductum choledochum ad duodenum fertur. III. 348. et cur in hoc neque in ventriculum. III. 354. in hepate, atra in liene exuperat. XIV. 726. flavae sex differentiae. XIX. 365. flavae septem sunt, quoad colorem, species. XIX. 490. ex quibusnam succis generetur. II. 136. gignitur ex sanguine in se plus calefacto. XV. 569. fit ex eo, quod in sanguine pingue et tenue est. IX. 694. et flava et atra, sanguis atque pituita, elementa sunt hominis atque animalium sanguine praedictorum. I. 492. flava aliquando in atram transit. IX. 694. quomodo pallida fiat. V. 700. flavae mutatio, ubi supra modum assatur. XVI. 534. flava a quovis

in ipsam agente alteratur. XV. 295. si resolvitur, crudorum ovorum vitellis similis apparet. V. 109. de *Bile flava* quid *Erasistratus* scripserit. V. 123.

Bilis flava saepe vehementer humescit et pallida fit. XV. 66. quomodo sursum fluctuare possit. XV. 570. flavae sincerae excretio letale signum judicatur. XVI. 218. flavae usus. XIX. 364. in corpore effectus secundum Platonem. V. 700. iracundos, truculentos, audaces efficit. XIX. 492. flavae temperies. XI. 771. amara est. XI. 675. XIX. 490. sanguine longe calidior existit. I. 603. e calido nascitur. II. 122. facultate calida est et sicca. VII. 21. calida est. VII. 633. calidissima. VII. 741. calida et sicca est. V. 676. XIX. 486. calida et sicca ut aestas. XV. 87. natura est calidissima. XV. 295. calida et sicca est, acris et mordax. XIX. 364. exsiccandi vim habet. IX. 202. admodum mordens est. III. 356. temperamento sicca est. XV. 185. flavae humor siccus simul et calidus. IX. 460. flavae humor est calidissimus et siccissimus. XI. 32. flavae ichor minus est infestum. XV. 346. *bilem flavam* quae accumulens. I. 633. XIX. 488.

Bilis flava aestate abundat. V. 689. XV. 242. XVI. 376. 377. qua aetate maxime abundet. XVIII. B. 281. autumno redundat. XV. 242. abundat in febre tertiana. V. 698. in juvenibus exuberat. XIX. 374. quibusnam in morbis redundet. XVI. 14. XVII. B. 658. redundantis signum est per somnum videre incendium. XVI. 219. abundantiae effectus. VII. 577. redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. excretio quomodo moretur. VI. 70. quotidie evomit *Paulus* rhetor. XV. 565. levi momento alteratur. VII. 741. igni respondet. V. 676. XVI. 25. flavae indicium urinae rufae et atrae. XVII. A. 534. quomodo per insomnia se prodat. XVII. A. 214. pulsus. XIX. 641. quales somnos adducat. VI. 832. flavam sputum pallidum indicat. XVII. B. 129. causa sputi flavi est. XVIII. B. 175. tenuis est et levis et sursum tendens. XIX. 490. in vasis generatur. V. 109. num a venis secernatur. III. 304. in ventriculum confluit in exercitatis et tristitia affectis. V. 276. a *Bile flava* originem habent morbi calidi. XVI. 40.

Bilis flava qualium morborum causa secundum *Platonem*. V. 684. XVIII. A. 262. quosnam morbos producat. V. 123. arguatum morbum producit. XI. 74. in ventriculo contenta, causa capitis doloris. VIII. 189. capitis doloris causa. XVI. 49. flavae vapor ad caput adscendens causa caliginis ante oculos et capitis doloris. XVIII. B. 285. in cerebro exsudans delirii causa. XVII. A. 533. erysipelas gignit. V. 121. gignit erysipelata et herpes. V. 678. VI. 875. IX. 693. tumores erysipelatodes gignit. X. 879. causa est tumoris erysipelacei. XV. 330. nimis assatur ex febre. XVI. 534. si febrem accendit, et intra vasa manet, febrem ardentem gignit, per totum corpus autem delata, tertianam. IX. 663. febris acutae causa. XVIII. B. 175. febres et ardentes et tertianas gignit. XVII. A. 113. et febris ardentis et phrenitidis causa. XVII. A. 175. XVII. B. 737. causa sanguinis eruptionis in febre ardente. XVII. A. 170. putrescens febrem intermittentem tertianam generat. VII. 335. causa impetiginis. XV. 348. insaniae causa. XIV. 740. causa phrenitidis. XVI. 496. flavae exuperantiam in pleuritide denotant sputa pallida. VII. 376. et rigorem efficit, et febrem in tertiana. VII. 350. rigoris causa. XVII. B. 736. ex bile flava os ventriculi infestante syncope cura. X. 830. flava acris et asata causa timoris in morbis. XVII. A. 179. subvertere ventriculum nata est. III. 361. flavae retentionis cura. VI. 74. flavae conducit acetum. XV. 693. bilem flavam expurgat radix pycnocomi. XII. 110. scammon. trahit. XIV. 223.

Bilis fusca et aeruginosa etiam glastea vocatur. XV. 35.

Bilis glastea unde dicta. V. 110.

Bilis isatodes qualis. XVII. B. 271.

Bilis pallida fit ex flava, aqueam substantiam accipiente. XVII. B. 271. pallida et flava gignitur melle. VI. 742. aestate abundat. XVII. A. 43. pallidae humor siccus simul et calidos. IX. 460. Phrenitis quam pallida, genuit, mitior, vehementior autem, quam provocavit flava. VIII. 178. quom in toto corpore redundat, regium morbum creat. VII. 223.

Bilis porracea in ventriculo gignitur. V. 110. porraceae generationis causa. XVIII. B. 168.

Bilis rubra quae. XVII. B. 271. rubra a quibusdam vocata, quae consistentia sanguini tenui proxima est. V. 110.

Bilis vitellina definitio. II. 135. V. 109. vitellina cur dicatur. XV. 277. vitellina qualis. XVIII. B. 165. vitellina flava spissescens gignitur. XVII. B. 271. saepe vitelli modo crassescit, eoque vocatur vitellina. XV. 66.

BIMESTRES quae sine causa abortiunt, iis acetabula mucore sunt plena neque possunt foetum prae gravitate retinere, sed abruptur. IV. 233.

BIPEDEM esse cur homini fuerit melius. III. 174.

Bipes et gressibile addita rationali anima, speciem hominis constituunt. X. 149.

BISCOCTUS panis purgatorius est. XIV. 537.

BISTROCO Midridatem gladio jugulavit, quom venenis interfici non posset. XIV. 284.

BISULCA veterum, definitio. XIV. 708.

BITHYNIAE urbes. VI. 515. in *Bithynia* vina aquosa crescunt. XV. 649. zeopyrum occurrit. VI. 515. e Bithynia vinum aminaeum quale. VI. 337.

Bithyni pingues a quibusdam dicuntur. XI. 511.

Bithynum emplastrum. XIII. 260.

BITHYNUS Demetrius. XIII. 722. pastillus. XIII. 836.

BITINIS ciclicisci et trochisci vel tauri recipiunt. XII. 276.

BITUMEN, ejus facultates. XII. 375. ejus, quod in mari mortuo occurrit, facultates. ibid. — quale sit et quomodo eo utaris. XIII. 555. potestate calidum est. I. 649. calidum et siccum est in tertio ordine, ut triphylum. XII. 144. calidissimum est. XI. 442. judaicum adulterari nequit. XIV. 7. judaicum optimum. XIV. 60. judaico comparatur bilis atra. VII. 245. judaicum theriacam ingreditur. XIV. 41. quod ex Medea exportatur, liquidum est, et plurimum oleosae naturae possidet, et refrigeratos calefacit. XI. 520. pro doloribus internis ex frigore. XI. 489. pro pice brutia liquida sumitur. XIX. 740. ex bitumine emplastra barbara vocantur. XI. 126. ex bitumine quae remedia componantur. XVIII. A. 702. quae ex bitumine componuntur re-

media, cruenta, *ῥαιμα*, vocantur. XVIII. B. 537. ex bitumine et aceto remedium. X. 342.

Bituminosae aquae capiti calido sunt inimicissimae. VI. 423. pravae sunt. XVII. B. 155. non sunt frigidae. XI. 387. balnea ex talibus aquis corpus aequaliter vacuant. XVII. B. 657. bituminosae, nitrosae, salsae, sulfurosae in hydropse anasarca peritiles. XI. 393. compositae sunt ex pugnantis qualitatibus. XI. 428. quibusnam sint pravae. VI. 423. exsiccant. VI. 35. XIII. 6.

Bituminosum trifolium ad morsum viperarum et muris aranei. XIV. 491.

BLAESI unde fiant. XVII. A. 187. ad genu quina fiant. III. 211. *Blaesi* instrumentorum locutionis aliquod laesum est. VIII. 272.

BLASTI arteriacae quatuor. XIII. 17.

BLATTAE domesticae cum rosaceo ad aures exulceratas. XII. 641. domesticarum detractis pennis meminit. XII. 632. pistrinariae ad dentium dolores. XII. 861.

BLENNA secundum *Hippocratem*. IV. 645. *Blennae* antiquis mucus vocabatur. XV. 325.

BLEPHAROPTOSIS, ejus operatio. XIV. 783.

Βλητροί qui dicantur. XVIII. B. 18.

BLITUM olus est esculentum humidae frigidaeque temperiei. XI. 851. ejus facultates. VI. 633. viscosos et crassos humores generat. XI. 368. semen supprimit. XI. 777. frigidus cibus. XVII. B. 303. qualis succi sit. VI. 794. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406.

τὸ βλῆτρος pulsationem quandam significat. VIII. 662.

BOETHUS (Flavius) anatomes curiosus, cui Galenus libros de administratione anatomica dedicavit. II. 215 sq. vir consularis erat. XIV. 627. *Boëthi* cometarum definitio. XIX. 286. *Boëthi* filium quomodo clam cibum sumere *Galenus* deprehenderit. XIV. 635. *Boëthi* uxorem uteri profluvio laborantem praeter spem aliorum sanat *Galenus*. XIV. 641 sq.

BOEOTIA vecors. I. 15. in *Boeotia* multi ex coturnicum esu musculorum distentione correpti sunt. XVII. B. 306.

Boeotios olim vocabant sues secundum Pindarum. I. 15.

BOLETI in aqua elixi ad cibos in-

sipidos accedunt. VI. 655. alimenti ex his qualitas. VI. 656. succus qualis. VI. 770. in nonnullis cholerae provocant. VI. 770. casus cuiusdam, qui ejus usu symptomata gravia perperussus est. VI. 656.

BOLUS armenia, ejus vires. XII. 189. et usus. 190.

BONI et mali qua ratione fiamus. IV. 812. Boni Romae non fiunt mali, sed qui mali jam sunt, rerum materiam hic et quaestum multo uberiores quam ii, qui in externis urbibus agunt, inveniunt. XIV. 621.

BONITATIS Dei perfectissimae specimen est, quod cultu conveniente exornaverit omnia, nihilque suis beneficiis privatum esse voluerit. III. 237.

Bonorum species diversae. I. 27.

Bonum, definitio. XIX. 231.

Bonus quomodo potens et locuples fiat. V. 13.

BORRORYGMUS: causa, varietates, et quod denotent. VII. 241 sq. (confer. *FLATUS* et *SPIRITUS flatulentus*.)

BOREAS, qui siccus et frigidus ventus est, omnia siccatur et refrigerat. I. 513. coelum serenum efficit. VII. 240. *Boreae* in corpus nostrum effectus. XVII. B. 609. a borea, euro et subsolano tutus est sinus inter Surrentum et Neapolim. X. 364. ad boream pisces meliores. VI. 708.

Borealis aer tenuis, non calidus. XI. 425. boreales constitutiones faciunt fructus tenuis essentiae et frigidos. XI. 665 sq.

Bos cur manus non habeat nec bipes sit. III. 175. et species et genus dici potest. IV. 641. suae est sicciore. VI. 662. medium locum obtinet inter prona exacte, et plane recta animalia. III. 181.

BOSCADAE columbae quales. XIII. 515.

BOTALLI arteriosus ductus jam *Galenus* notus. II. 828.

BOTHRIA alveoli sunt. II. 754.

BOTHRIUM, definitio. XIV. 774. XIX. 434.

BOTRYTIS, quid sit. XII. 220.

BOVES. Pingue eorum corporibus durioribus convenit. XIII. 949. ungulas habent solidas. III. 186. coxae articulum laxiorem habent. XVIII. A. 586. ultima hieme maxime marcescunt, et tunc femur facile luxatur. XVIII. A. 353. quod testatur

Homerus. XVIII. A. 355. cur hieme marcescant. XVIII. A. 355. boves in dorsi medullae initio vulnerati sanguinem in cordis ventriculis habent. V. 183. cur iis testes eximantur. VI. 675. labia crassa habent, malas autem hebetes et crassas. XVIII. A. 356. qua de cansa pedem magis circumvolvant, quam reliqua animalia. XVIII. A. 357. lienem habent nigriorem. V. 127. musculorum temporarium eorundem conditio. III. 844. sebum, non adipem generant. XII. 324. sine noxa ervo vescuntur. VI. 567. ervo vescuntur, in aqua dulcorato. VI. 546. cur exiguis herbis vesci nequeant. XVIII. A. 356. ne aegrotent, remedi. par. XIV. 525.

Bovis caro non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. adeps qualis. XI. 734. bilis qualis. XII. 277. (bovis caro, vide *BURULA* caro.) cerebrum in magnis civitatibus venditur. II. 708. cornu foenum graecum vocatur. VI. 537. medulla emollit. XI. 105. pinguedo acris est. XI. 635. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq. armentariae stercus ad hydropes. XIII. 262. stercus aridumustum hydropicos juvat. XIV. 241. talus educit rotundos lumbricos, lienem consumit, leucas tollit et mediocriter venereus est. XIV. 241. dentes vacillantes confirmat. XIV. 240. bove taurus exacte est calidior. XII. 327.

BRABYLA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. ex brabyliis, et prunis et cornis stomatica fiunt medicamenta. XII. 919.

BRACHIA, exercitia eorum. VI. 146. resolutionis causa spinae concussio. XVIII. A. 564. quibus gracilla sunt, quomodo sint curandi. VI. 329. a medulla spinali nervos accipiunt. IV. 276.

BRACHIALE (carpus) definitio. II. 790. XIV. 704. ossa. XIV. 723. ejus ossa tria mutua symphysi deligata sunt. XIV. 723. octo ossibus constat. II. 770. XVIII. B. 433. nisi diligenter inquiratur, ex uno osse constare videtur. III. 121. ossa ejus cur sint plurima. III. 121. 125. 129. os octavum ejus, constructio et usus. III. 134. os nonum. III. 137. cur ea ossa magis constricta sint quae ad cubitum, quam quae ad carpum posita sunt. III. 129. cur in duos ordi-

nes disposita. III. 130. non per symphysin, sed synarthrosin inter se junguntur. II. 770. eorum motus. III. 124. formae diversae usus. III. 121. 126. articulatio duplex. III. 133. articuli figura media quae. IV. 452. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. quatuor ejusdem motus. III. 102. cur in ipso muscoli nulli reperiuntur. III. 48. moventes muscoli infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. moventium tendinum insertio. III. 138. extendens musculus unus. II. 245. III. 107. extendentes muscoli. XVIII. B. 980. in cubito sunt. IV. 395. flectentes musculi duo. II. 244. XVIII. B. 985. flectentium musculorum origo. II. 260. situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. flectentium musculorum dissectio. II. 252. invertens musculus. III. 100. reflectens musculus ubinam oriatur. II. 257.

BRACHIALIS diarthrosin introvertens musc. II. 245. musc. carpum versus magnum digitum inflectentis tendo ubinam inseratur. II. 271.

BRACHIUM definitio. XIV. 704. XVIII. B. 418. ex uno osse constat. IV. 427. ab humeri articulo incipit. II. 358. totius manus pars est maxima. IV. 426. quomodo extendatur et flectatur. IV. 428. et qui utriusque motus finis. ibid. brachium vel crus ubi tenditur, et violenter convellitur, nuius semper nervi partem moventis laesio est. VII. 145. extensum duobus fit motibus, virtute sorsum attollente, et naturali pondere pessum trahente. VII. 151. corpus deorsum trahit, virtus attollit ac sustinet. VII. 152. extenti habitus est ex actionum et motuum genere. VII. 151. et crus qui in altum sustulerunt, deinde ita, ut habent, servant, immotos esse ne arbitreris. VII. 592. in brachio tres quietes quomodo a diversis fiant, et in aliis membris. VII. 153. immobilitas secundum naturam fit a vi animali. VII. 153. habet caput inum, unde similitudo trochleae. III. 142. XVIII. B. 349. quomodo cum cubito dearticuletur. XVIII. B. 349. quomodo sint curandi, quibus saepe brachii caput excidit. XVIII. A. 374. hi sibi ipsis reponere possunt. XVIII. A. 317. incommoda, quae iis accidunt, quibus non reponitur. XVIII. A. 397.

Brachii et cruris analogia. II. 347. XVIII. B. 431. brachio puncti pueri casus emplastico curati, qui periit. XIII. 605.

Brachii arteriae. II. 373. 375. 391. 818. IV. 331. brachiali arteria laqueo intercepta pulsus in manu quidem, nec tamen motus et sensus deficit. V. 150. brachialis arteria in venae sectione laesa mortem saepe attulit. XI. 313.

Brachii articuli. Utrumque cum humero jungitur articulo, XIV. 723. brachii articulus ad *scapulam*. IV. 129. XVIII. A. 306. quomodo secundum *Hippocratem* sit lustrandus. XVIII. A. 313. cur sit laxior. III. 161. IV. 17. ligamenta ejusdem. IV. 130. quibusnam musculus et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. cum moventes muscoli. XVIII. B. 966. cur sit inactioni maxime expositus. IV. 18. XVIII. A. 310. Brachii articulus ad *cubitum*. III. 141. XIV. 723. figura media quae. IV. 452. quomodo sit lustrandus. II. 272. cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. ligamenta. III. 149. 161. cur difficilis luxetur quam ille genu. XVIII. B. 624.

Brachii atrophici cura. XVIII. B. 896. 911. *caput* cur sit rotundum. IV. 129. caput imum *γυγλυμοειδές* apud *Hippocr.* vocatur. XVIII. B. 349. caput attollens musculus. XVIII. B. 973. *cutis* unde nervos accipiat. II. 852. inferioris finis constructio. III. 142. IV. 427. XVIII. B. 349. fines. IV. 426 sq.

Brachii fracturae. *Hippocrates* contra eos loquitur, qui brachium intantum devinciunt. XVIII. B. 348. noxae, quae ex ejusmodi deligatione oriuntur. XVIII. B. 353. quomodo curandum, ne ossium fines pervertantur. XVIII. B. 429. qua directione extensio sit et deligatio instituenda. XVIII. B. 336 sq. 422. quomodo in deligatione sit figurandum. XVIII. B. 421. deligatio ipsa. XVIII. A. 829. XVIII. B. 427. 763. quadraginta diebus sanantur. XV. 410. XVIII. B. 429. os quibus cutim excedit, non evadunt. XVIII. B. 604. et quomodo hi sint curandi. XVIII. B. 606.

Brachii musculi. IV. 133. musculos dissecandi ratio. II. 244. musculus unus licet duo habeat capita. II. 238. moventes muscoli undecim sunt.

XVIII. B. 966. moventium musculorum situs. IV. 430. extrorsum abducens. IV. 135. oblique ad exteriora, abducens. XVIII. B. 972. a latere adducentes muscoli ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. totum pectori adducens musculus. IV. 133. XVIII. B. 973. pectori adducens deorsumque detrahens. XVIII. B. 973. sursum adducens. IV. 133. thoraci adducens musculus. II. 478. elatius thoraci admovent musculus. II. 481. brachii anterior. II. 274. ad exteriora attollens musculus. XVIII. B. 972. attollens et interiora versus inclinans musculus. XVIII. B. 972. sublimis attollentes. IV. 135. sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. biceps. II. 238. 274. 275. ad exteriora et posteriora circumagentes muscoli. XVIII. B. 973. partim scapulam deprimens. IV. 138. extrorsum et deorsum circumagentes. IV. 135. circumagentes cur tendines habeant robustissimos. IV. 137. magnus brachii. IV. 380. a condylo externo orti. II. 257. ab interno. II. 260. musculus humilis deductionis auctor. II. 480. deprimens ipsumque retro agens. IV. 135. qui efficit, ne brachium, dum deprimitur, ullam in partem inclinet. IV. 135. extendentes et flectentes. IV. 433. musculos dissecandi methodus. II. 244. ad latera detrahens musculus. XVIII. B. 973. ad costas thoracis expandens musculus. II. 479. thoraci adducens. II. 478. thoraci elatius admovent. II. 481. ad costas rectum extendens musculus. XVIII. B. 973. sursum tendentes muscoli qui. IV. 335. triceps. II. 276.

Brachii nervi. II. 851. V. 193. nervi subcutanei. II. 356 sq. 852. nervi unde oriuntur. XVIII. A. 380. nervi unde veniant. XVII. A. 489. nervos dissecandi ratio. II. 354 sq. 359.

Brachii os, descriptio. II. 767. ossa inaequalia sunt. XVIII. B. 620. ossis ad articulum cum ulna apta constructio. IV. 429. ossa ad manum, si adjecto ulcere luxentur, quid accidat, et quid sit agendum. XVIII. A. 704. si perforatum esset, quid accidisset. IV. 429. cur extrinsecus sint gibbera, intrinsecus vero sima. III. 151. condylorum inferiorum constructio, ejusdemque

utilitas. III. 148. os utrumque fractum si fuerit, breviora fiunt. XVIII. B. 540.

Brachii ad reliquas partes proportionis. IV. 354.

Brachion humerus est. XVIII. A. 313.

Brachiarum quinam dicatur. XVII. A. 754 sq.

Brachiorum qui dicantur. XVII. A. 755.

BRAUYPEPSIA defin. VII. 166. in *Bradypepsia* imperfecta concoctio consistit. VII. 210. *Bradypepsia* quando fiat. XV. 235. concoctionis symptomata. VII. 62. tandem maciem inducit. VII. 172.

BRANCHIAE piscibus pulmonum loco sunt. III. 443. *Branchiarum* structura et usus. III. 443.

BRANCHUS vide *RAUCITAS*.

BRASSICA esculenta, vires ejus medicatae, et morbi, contra quos in usum vocatur. VI. 630. XII. 42. ejus humores mordaces praeparatione auferri debent, si de ejus substantia, quae alit, vis judicium ferre. XVII. B. 487. calefacit et siccatur. XV. 179. nutrit, sed parum. X. 545. male

βράχος vocatur. VI. 633. crudum, crassum et frigidum humorem gignit. VI. 771. sanguinem melancholicum gignit. VIII. 184. stomachicis convenit. XIII. 173. magis siccatur quam blitum, malva, atriplex, lapathum et lactuca. VI. 351. vapores resiccatur. XII. 516. XIV. 318. nunquam erit humectantis naturae. VI. 808.

brassicae, careae et buxi halitus vicinum aërem inquinant. XVII. A. 563. cum brassicae succo aloës pilulae conficiuntur ad solvendam alvum senibus, quod *Galenus* vituperat. VI. 354. XII. 496. elixa phthisicos juvat. XIV. 517. brassica et porrum datur in arteriae affectione. XIII. 12. eam plerique ut opsonium mandunt. VI. 630.

Brassica agrestis, vires, differentiae quoad eas a domestica s. esculenta. XII. 43. bis cocta. VI. 632. *marina*, ejus vires. XII. 43. solvendae senum alvo idonea est. VI. 354.

Brassicae germen minus siccatur quam brassica ipsa. VI. 642. semen pro cumino. XIX. 733. silvestris semen ex maxime attenuatoriis est, et quae multum siccare et discutere possunt. XIII. 277. facultates succi ejus. VI. 631. succus expressus aut solus

aut cum melle purgat. XI. 575. sin fuerit cocta, ventrem adstringit. XI. 575. succus nitrosus est et alvum subducit. VI. 770. succus alvum movet. XIV. 226. succus alvum perturbat, olus autem contrarium efficit. XVII. A. 403. alvum cohibet, ejus humor movet. XV. 338. pravum est edulium. VII. 285. aërem vitiat. XVI. 360. sanguinem melancholicum gignit. VIII. 184. olus et carnes ventrem comprimunt. XIV. 226.

BRATHY, vide *Sabina*.

BREGMATIS s. *sincipitis* ossa duo dantur. XVII. B. 3. eorum conjunctio cum aliis ossibus. XVII. B. 3 sq. situs. III. 936. quadrilatera sunt. II. 744. rarissima et infirma sunt. II. 745. sutura lambdoidea, et coronalis et squamosa terminat. II. 744. ex cerebri comminutione arescunt. XVII. B. 5. *Galenus* eundem excidit, isque servatus est. X. 453.

BRENITI colica. XIII. 288.

BREVILOQUENTIA veteribus consuetudine. VII. 909.

BREVISPIRUS qui dicatur. XVII. A. 754 sq.

Brevissimae res, indivisibiles et elementum idem sunt. V. 661. brevissimae sunt proprii capitis motiones. XVIII. B. 941.

Brevitas Chrysippo insueta est, et cur ea utatur. V. 313. brevitati studuerunt veteres. X. 275. breviter perpetuam proficitur *Galenus*. VIII. 682. inter breviter et prolixitatem medium viam proficitur *Galenus*. V. 361.

BREXANTES ranae, quae? XII. 262.

BRILLESUS mons, versus *Callinachi* de eo. IX. 368.

BRITANICA, ejus herbae et succi vires et usus. XI. 854.

Britanniae incolarum corpora cur sint densiora. XIX. 345. incolae cur tarde senescant. XIX. 344.

in *BRITTO* (Mysiae agro) nascitur mel, attico simile. XIV. 23.

Βρῖττα, ex ea panis fit gravis odoris et ater. VI. 514.

BROMUS, ubi obveniat. VI. 522. jumentorum; non hominum alimentum est. VI. 523. ejus facultates. VI. 523. ex leguminibus est; ejus facultates et usus. XI. 855. panis inde parati qualitas. VI. 523.

BRONCHIA defin. III. 535. XIV. 716. vocantur a dissectoribus tracheae

cartilagines sigmoideae. VIII. 284. cartilaginosa tracheae corpuscula sunt. XIII. 2. humore crasso lentoque repleta esse unde concludatur. VIII. 284.

BRONCHITIS (vide TRACHEAE inflammationo.)

BRONCHOCELE, definitio. XIX. 443. ad bronchocelen bdellium. XI. 850. bronchocelas i. e. faucium tumores sanant emplastrum catagmaticum Moschionis. XIII. 537. ad bronchocelen catagmaticum Moschionis. XIII. 647. emplastrum discitiens. XIII. 926. emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943.

BRONCHUS vocatur arteria aspera. II. 590. ejus constructio et usus. III. 518 sq.

Bronchus cur sit medius inter arteriam et venam. III. 543. qualia vasa in collo accipiat. VIII. 3. superior ejus terminus larynx vocatur. IV. 379. divisio et distributio in pulmonibus. III. 520. V. 229. ejus substantia nulla alia in parte reperitur. X. 344. ex cartilaginibus literae C imaginem referentibus constat. II. 602. cur cartilaginee anteriores, membranosa pars posterior sint positae. III. 530. partis membranosa utilitas. III. 591. cur non ex toto sit cartilagineus, sed alternis cartilaginibus et membranis constet. III. 521. cur cartilaginee non perfectos forment circulos. III. 522. intus eum ambit membrana crassa. III. 533 sq. XIII. 2. quae non est odoratus instrumentum. II. 867. nervi. IV. 289. musculi. XVIII. B. 949. 959. functio. XIV. 713. XVI. 677. (vide TRACHEA.)

Bronchi caput larynx etiam vocatur. II. 590. caput cur larynx etiam dicatur. III. 551. (vide LARYNX.)

circa BRUMAM eurus fiat. XVI. 409.

BRUTA an prorsus sintrationis expertia. I. 1. sunt expertia artium. I. 2.

BRYON vide ALGA et MUSCUS s. SPANCHNON. XI. 855. XII. 152.

BRYONIA proprie vocatur vitis nigra. XI. 827. ejus facultates et usus. XI. 826. ejus germina edi solent. XI. 826. radix tenuium partium est, et calculos renum atterit. XII. 607. radix in aqua cucumeris agrestis cocta ad tumores. XI. 122. radix ad nervos vulneratos. XIII. 644. bryo-

niae cauliculi urinam ducunt. XIX. 695. oleum pro veteri oleo adhibuit Galenus. XIII. 897. ei succedit asari radix. XIX. 726.

Bryonia. VI. 579.

BUBO. VII. 729. glandula tumens vocatur. X. 881. glandulae inflammatio est. VII. 296. XI. 77. XVII. A. 410. inguinis morbus est. XIV. 779. febres omnes inde ortae malae praeter diarias. XVII. B. 733. cura. XI. 85. a bubone ortae febres ad ephemeris pertinent. XI. 6. ex bubone ortae febres ab iis, quae ex humorum putredine fiunt, differunt. VII. 296. ex bubone febris diariae signa. IX. 700. XI. 13 sq. ex bubone qui febricitant, medicos non consulunt. X. 580. in bubone qua ratione sanguis corrumpatur. VII. 375. bubones vocat Hippocrates tonsillas inflammatas. XVII. A. 375. vocantur glandulae tumescentes. X. 881. ventriculi coctionem non laedunt. II. 119. sub alis quando erumpant. VII. 385. excitat ulcus digiti. X. 881. habet motus alterationem, et naturalis caloris exsuperantiam. II. 119.

Bubone quidem laborabunt, qui praeparati ad sanitatem ad uuguem sunt, si modo eorum corpus ab utroque excrementorum genere vacet, et eo, quod in quantitate consistit, et eo quod in qualitate. II. 306. bubones febribus succedentes, si in acutis statim ab initio remiserint, perniciosi. XVII. A. 410. in pestilenti statu malignis febribus oboriuntur. XVII. A. 411. sanare creditur aster atticus, unde et Bubonium vocatur. XI. 841 sq. 852. relaxantibus curantur. X. 910. curat butyrum. XII. 273. emplastrum Galeni ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. ad bubones diuturniores stercus caprinum aliis cataplasmatibus digerentibus mixtum. XII. 299. sudor cum rosaceo. XII. 284. ad incipientes terra Samia cum oleo rosato. XII. 180. ex bubonibus febres omnes malae. VII. 296.

BUBONIUM cur aster atticus dicatur. XI. 841 sq. 852. ejus vires. XI. 852.

BUBONOCELE, defin. VII. 730.

BUBULA caro tardissime alit. XVII. B. 484. majorem requirit digerendi vim quam suilla et avium caro. I. 665. nutrit quidem, sed generat sanguinem crassiorem. VI. 661. sanguini-

nem melancholicum generat. VIII. 183. quibus maxime conveniat. VI. 662.

Bubulum lac crassissimum est ac pinguiissimum. VI. 681. 683. 765. 766. potus dysentericis utilis. XIV. 241. contra meconium sumtum valet. XIV. 138. *stercus*, ejus vires et usus medicus. XII. 300 sq.

Bubulus adeps crassus et terrenus magis est. XI. 734. discutit, sed non aequae morsu caret. XIII. 696. *sanguis* concoctu est difficilis. VI. 699.

BUBULCI et opiliones qua in re conveniant, et in qua differant. V. 752.

Bucca s. mala, (*γράθον*) qualis pars. XVIII. A. 423. *buccam* moventes muscoli ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. 418. una cum labiis moventes muscoli, quiescente maxilla. II. 421. 423. 429. musculus buccas cum labris movens in similibus evidentius apparet. II. 429. moventes muscoli unde nervos accipiant. II. 838. 847. 849. IV. 99. buccas cum labiis ad latera abducens musculus unde nervos accipiat. II. 848. buccae ad alteram partem avulsae, quibusnam musculis incaute discissis efficiantur. II. 418. *buccarum* partes tenues unde nervos accipiant. III. 745.

Buccina media sunt inter animal et plantam. IV. 670. pro ostreis. XIX. 739. stomachicis conveniunt. XIII. 174. ex iis fit album emplastrum. XIII. 450. duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. cinis valide exsiccat. XIII. 440. testae ustae pro ulceribus exsiccandis. XIII. 663. testae usus medicus. XII. 344. usta, lotio bovis castrati extincta contra penis erectionem. XIV. 487.

BUCRANION apud *Hippocratem* ἀντιόφρον vocatur. XIX. 82.

BUGLOSSAE pisces neque crassi nec tenuis succi sunt. VI. 762.

BUGLOSSUM, ejus vires et usus. XI. 852. vinis injectum laetitiae et hilaritatis causa creditur. XI. 852.

BULBUS sativus concoctu difficilis est et flatuosus et venerem provocans. XI. 851. vomitorius multo est calidior quam bulbus sativus. XI. 852. pro scilla. XIX. 743. *bulbi* tarde alunt. XVII. B. 485. eduntur. VI.

652. succus qualis. VI. 770. semen producant. XI. 777.

BULIMUS, definitio. VII. 131. XI. 721. XIX. 418. qualis sit morbus. XVII. B. 501. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. fit excrementis e capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. pulsus in eo conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vini potio est. XVII. B. 499. quae nam vina ei maxime conducant. XVII. B. 500. ad *Bulimum* in itinere, aut alio modo abortum remedia. XIV. 374.

Bullae in urina quomodo generentur, et quid significant. XVIII. A. 134. XIX. 613. etiam in ambustis oriuntur. VI. 719. eas prohibent terra Samia et Chia et Selinusia. XII. 181.

BUNIADAE rapae sunt. VI. 622.

BUNUM, alii arcticum vocant, ejus facultates et usus. XI. 852. menses provocat. XI. 775.

BUPHTHALMUM a floribus ita vocatur. XI. 852. ejus facultates et usus. XI. 853. *Buphtalmi* herbae meminit *Diocles* in libro de oleribus. XVIII. A. 712.

BUPRESTIDES, earum usus medicus. XII. 364. dyspnoeae causae. VII. 139. iis substituenda remedia. XIX. 726. ad *buprestim* sorptam remedia. XIV. 141. iis vescuntur viperae. XIV. 264.

BUTYRUS aut *BUTYRUM*, parandi ratio, vires et usus. XII. 272. ex lacte vaccarum paratur. VI. 683. ejus vires. ibid. eo in balneis utuntur, ubi oleum deest. VI. 683. quid sit. XII. 270. emplasticum est. XI. 735. maxime temperatum est. XI. 677. utile ad tracheitidem. XIII. 10. ei substituenda. XIX. 726.

BUXEUM emplastrum ad recentia vulnera. XIII. 515.

BOXUS aërem vitiat. XVI. 360.

BYCRUM vinum quale. VI. 802.

BYSSINI medicamentum ad vesicae ulcerationem valet. XIV. 749.

BYTHNUM vinum album quomodo progressu temporis mutetur. VI. 805.

Bythinus pastillus. XIII. 836.

CABBALICE qualis ars a Laconicis vocetur. V. 893.

CACALIAE radices et succi vires. XII. 8.

CACHEXIA malus corporis habitus est. IV. 750. X. 263. morbus virilis est. V. 696. aquea in carnibus quibus est, iis lens utilis cibus. VI. 526 sq. sanguinis conditio. XIX. 487.

CACHECTICIS prodest erinacei terrestri caro desiccata. XII. 321. ad *cachexiam* theriaca. XIV. 276.

CACOCYTMIA, definitio. X. 891. unde oriatur. I. 663. qualia ulcera procreet. I. 664. quomodo a plethora differat. X. 891. species ejusdem. VI. 409. adducit eam lac pravam. VI. 685. producit lien tumens. II. 133. ad quosnam morbos nos reddat proclives. IV. 743. ut causa internorum morborum. VI. 407. pulsus conditio. VII. 578. ea laborantes non sunt valde alendi. XVII. B. 466. causa est lassitudinis ulcerosae. XVII. B. 459. causa est ulcerum chironiorum et telephiorum. I. 664. praegnantium causa. XVII. A. 362. in *cacocytomia* medendi methodus generalis. XII. 896. cura. X. 892. ei succurritur, dum probi humores generantur. VI. 488 sq.

CACOËTHE ulcera sive maligna qualia sint. XII. 988. XIII. 449. ab iis differunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 423. ulcera, quae omnibus rite, decenterque factis non sanantur, *cacoëthe* s. / maligna vocantur. X. 275. lien interdum male affectus in culpa est. XIII. 668. *cacoëthe* et gangraenosa et depascentia causae anni deliqui. XI. 49. ex lolii usu orta. VI. 553. ex varicibus incisis. V. 119. iis medendi methodus. XI. 88. *Thessali* praecepta. X. 250. eorundemque *Galenii* examen. X. 252. necessaria iis est qualitas medicamentorum anstera. XIII. 771. *Asclepiadis* medendi methodus. XIII. 635. aridum cicatricem ducens. XIII. 879. aridum *Hippocratis*. XIII. 841. brassica esculenta. XII. 42. capparis cortex sub forma cataplasmatibus. XII. 10. ciceres cum melle. XI. 877. *Diphryges*. XII. 214. emplastrum. XIV. 198. emplastra alba. XIII. 449.

emplastra ab *Andromacho* ad ea tradita. XIII. 681. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. emplastrum diabotanon h. e. ex herbis. XIII. 746. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. emplastrum ex salicibus. XIII. 740. emplastrum *Tharsei* indum. XIII. 741. farina tritarum testarum buccinorum et purpurarum. XII. 344. ferrum candens et caustica. XVII. B. 326. isatis tinctoria. XI. 890. isis cephalica. XIII. 747. compositiones aliae. XIII. 671. lemnis terra. XII. 175. decoctum lupini. XI. 885. cortex radices *Panaces heraclei*. XII. 94. *petasites*. XII. 99. polium siccum. XII. 107. solanum hypnoticum. XII. 146. *Valeriae Secundillae* remedia. XIII. 707. *Zenonis* theriaca. XIV. 163. (vide etiam *ULCERA*.)

CACOCRITI qui. XVII. B. 694.

CACOPHONIAE differentiae. VII. 59. (confer. *Vox*.)

CACOREMATA s. scopae. XII. 93.

CACOSPHYXIA pulsus affectionis symptoma. VII. 63.

CACATROPHIA vide *Nutritio vitiosa*.

CACOEZELUM quid significet. XVIII. A. 179.

CADAVERA super scordium jacentia non computruerunt. XIV. 61. ex cadaverum dissectione multa, quae manu administrantur, apud primos medicos inventa esse videntur. XIV. 675. in cadavere post ossium inspectionem ad musculorum dissectionem properandum est. II. 226. cadavera sepulchris dissolutis inspexit *Galenus*. II. 221. humana lustrandi facultas *Galenii* tempore perexigua erat. II. 385.

CADMIA, ejus praeparatio; in Cyro nativo modo occurrit. XII. 219. combustam alii botryitin, alii placcitin vocant. — ejus vires et usus. XII. 220. quomodo praeparanda sit, ut ulceribus malignis inspergi possit. XIII. 660. emplasticum remedium est. XI. 634. quomodo lavari oporteat. XI. 497. XIII. 407. modice exsiccat. XIII. 659. ad cava ulcera. X. 177. vino elota et sicca ad ulcera glandis penis et scellae. X. 382. cremata pro pompholyge. XIX. 740. succedanea ei remedia. XIX. 731.

ex *cadmia* emplastra epulotica. XIII. 524.

CADMIAM victoriam vincere, pro-
verbiū. IX. 799.

CAECIAS ventus ab ortu aestivo fiat.
XVI. 408. humidus est. XVI. 409.

Caecitas, ejus causa humor est me-
lancholicus et pituitosus. XVIII. A.
95. in senibus causae. XVII. A. 159.
ex solis contōtu. VII. 91. (vide VI-
sus.)

CAEPA vid. Cēpa.

CAESAR usus est malagmate *Bac-
chii*. XIII. 987. *Caesaris* Titi memi-
nit. XIII. 360. *Caesaris* Tiberii pa-
stillus ad herpes. XIII. 836. *Cae-
sari* theriacam praeparavit *Galenus*.
XIV. 25.

CAESIUS oculus quomodo fiat. I.
330. *Caesios Sabinus* tibi obnoxios
dicit. XVII. A. 726.

CAJI Neapolitani emplastrum cro-
ceum. XIII. 830. pastillus. XIII. 825.

CALAMINTHA minthe non odorata
vocatur. XI. 882. romanis nepita au-
dit. XIV. 43. bunisae meminit. XIV.
547. ejus temperies, qualitates, con-
ditiones physicae, vires, morborum-
que in quibus adhibenda, recens. XII.
4 sq. vires. XI. 883. decoctum
ejus in aqua mulsa est discussorium.
XII. 928. si calamintha in oleo ebul-
lierit, facit ipsum evacuare et emol-
lire. XI. 63. ex calamintha cretica
*Galen*i compositio ad viscerum absces-
sus. X. 986. numeratur inter obso-
nia, quae sponte proveniunt. VI. 657.
detergit. X. 567. calida est. I. 682.
mensis provocat. XI. 775. radix co-
cta utilis hydropicis. XIII. 264. ei
succedanea remedia. XIX. 731. pro
damasonio. XIX. 727. pro mentha.
XIX. 730. pro salvia. XIX. 729.

CALAMUS aromaticus; qualitates,
vires et in morbis adhibendi modus.
XII. 6 sq. quod multos meatus aëre
plenos habeat, unde cognoscatur. XI.
406. indicus et iam aromaticus vo-
catur. XI. 405. aromatico succedit
sphagnus. XIX. 731. odoratus pro
aromatico sumi potest. XIX. 725.
odoratus pro myrrha troglodyte. XIX.
743. odoratus bdellio succedit. XIX.
726. *Calamorum* viridium sapor qua-
lis. XI. 633. *Calami phragmitis* radi-
cis, herbae et corticis vires. XII. 7.
flos vitandus. XII. 8. *Calamos* in
Alexandria ad scribendum adaptant.
II. 731. *Calamus* scriptorius cerebri.

II. 731. ad *Calami* ictum remedia.
XIV. 537. *Calamos* aridos ignis ce-
leriter exurit. XI. 406.

CALCANEUS sive *calx*. II. 776. os
tarsi est maximum. XVIII. B. 433.
sustinet talum et crus et fert corpus
ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis
firmatatem contribuit. III. 205. for-
mae ejusdem utilitas. III. 200. qua
de causa sit anteriore in parte angus-
tior. III. 198. situs. III. 205. con-
junctionis cum reliquis ossibus ratio.
III. 207. XVIII. B. 433. saltando ex
superiori loco diducitur. XVIII. B.
445. movent eum tres muscoli. III.
131. ei inseritur tendo Achillis. XVIII.
B. 448.

CALCARIA mascula sunt organa.
IV. 628.

CALCEAMENTA plura duobus habere
alienum est. V. 47. ad *Calceamen-
torum* attritiones coria vetera usta.
XII. 343. ad calceamenta mulierum
polienda ageratus lapis. XII. 983.

CALCEI ἀρβύλη quales. XVIII. A.
680. *calceus* Cretensis qualis, ejus-
que in varo curando usus. XVIII. A.
682. *calcei* e plumbo ad varos cu-
randos. XVIII. A. 678. item *calcei*
qui ἀλωναίιδες vocantur. XVIII. A.
679. *calceus* docet, quomodo quis
ingrediat. XVIII. A. 681. qualibus
venatores utantur. XVIII. A. 682.
683. *calceos* facientes et fractos emen-
dantes artifices. V. 812.

CALCULATOR fieri qui cupit, quid
huic sit agendum. V. 222.

CALCULI in renibus, vesica et in
colo nascuntur. VIII. 47. *Calculi* fa-
cile ex crudo humore gignuntur. XVI.
54. puerilis morbus. V. 695. pueris
ob universi corporis calorem pro-
creantur, sed viris ob corporis frigus
non generantur. XV. 153. cur his
pueri sint obnoxii. XV. 156. XVII.
B. 634. XIX. 651 sq. causa est lie-
nis affectio. XVI. 369. sub quibus-
nam conditionibus gignantur. VI. 697.
quibusnam in corporibus et qua
ex causa generentur. XVII. A. 325.

Calculi renales unde generentur.
X. 956. XVII. A. 831. et topi ar-
ticulorum eandem generationem ha-
bent. XVII. A. 835. renum calculi
trophacei unde oriuntur. VI. 760. re-
nales fiunt ante mictum. XVII. B. 44.
color eorum variat. XIX. 660. quo-
modo dolorem procreare valeant.
XIX. 657. variae causae. XIX. 426.

647. causa caseus est frequenter comestus. XVII. B. 47. ex quamvis victus ratione oriatur, et cur non omnibus accidat. X. 999. in renibus gigni quibus suspicio est, quale vinum iis conducatur. VI. 338. calculus etiam in renem carnibus generari quidam perhibent. XVII. A. 831. ex lactis usu fiunt. VI. 344. lac caseosum in culpa est. VI. 687. gignit eos caseus. VI. 697. in nephritide quomodo oriatur. XIII. 993. gignant eos, quae ex itriis parantur. VI. 492. eorum diagnosis. X. 1000. XIV. 748. XIX. 653. quomodo a coli affectione dignoscatur. XVI. 367. unde cognoscatur, quoniam in rene calculus haereat. XIX. 654. sq. signa et symptomata, ubi renes egreditur, et ureteres transit. XIX. 658. in calculorum creatione et exitu renes acerbissime dolent. XVII. A. 830. cur crurum stupor ei sit adjunctus. XIX. 655. testes cur retrahantur. XIX. 655. pudendi titillatio adest. XIX. 656. cur calculo renem laborantes dolorem stupidum in crus descendente per sentiant. XVII. A. 837. renem calculo laborantes quando sanguinem mingant. XVII. A. 837. constitutio calculis renem obnoxia quomodo sit curanda. VI. 435. qui calculum in renibus facile generant, iis alica cocta vitanda est. VI. 497. cura. X. 1000. XIX. 661. rumpit althaeae semen. XI. 867. bdellium. XI. 850. Betonica. XII. 24. ciceris arietini decoctum. XI. 876. damasonii decoctum. XI. 861. expurgat Carpesium. XII. 15. comminuendi vim habentia remedia. X. 110. 840. XIX. 694. lapis Judaicus efficax est. XII. 199. extrahit panacea Musae. XIII. 104. frangit Sion. XII. 124. theriaca. XIV. 272. comminuit fructus Triboli terrestris. XII. 144. cura praeservativa. XIX. 673. quale vinum conducatur. VI. 338.

CALCULI vesicae; generatio calculorum in vesica lithiasis vocatur. XIX. 425. generandi ratio. XVI. 366. in pueris generationis causae. XVII. B. 43. 45. cur sit pueris peculiaris et familiaris morbus. XVII. B. 634. XIX. 652. concrecant post mictum. XVII. B. 44. quinam iis sint obnoxii. X. 917. cur puellae vix iis laborent. XIX. 652. cur non generent senes. XVII. B. 635. causae variae. XVI.

365. aquae. XVI. 364. 438. quae vina eos gignant. VI. 308. quibusnam signis cognoscatur. VIII. 10. XIV. 719. 749. signa sunt arenosa urinae sedimenta. VIII. 47. XVII. B. 775. XIX. 612. differentiae eorumdem. XIV. 749. cura. XIV. 750. aquae et vina quae conducant, et quae sint noxia. XIX. 674. non aetatis lapsu, sed chirurgia tantum curari possunt. XVII. B. 289. quae in principio valde calefaciunt, dare nullo modo convenit. VI. 437. vesicae, quomodo tractandus. I. 391. operatio. XIV. 787.

Calculi vesicae. Remedia praeter operationem in usum vocanda. XIV. 383. 472. 474. 571. 572. topicum calciosis imponendum. XIV. 473. conterentia remedia. XIX. 694. frangit adiantum epotum. XI. 812. adiantum decoctum. XIX. 694. atterens remedium. XIV. 571. 573. atterit antidotus ex lapidibus. XIII. 330. antidotus Philonis. XIII. 267. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. *Aphrodiae* catapotium anodynum. XIII. 95. frangit asplenum. XI. 841. frangit *Biennitae* antidotus. XIII. 330. iisdem calculis vesicae curantur. XII. 290. compositio, qua *Bassa* uxor *Marii* curata est. XIII. 324. confringere putantur folia *Cotyledonis* cum radice manducata. XII. 41. prosunt radices *Cyperii*. XII. 54. diuretica. XIV. 576. frangit foeniculum agreste s. *hippomarathrum*. XII. 68. frangere solet graninis decoctum. XI. 811. confringere gummi prunorum cum vino potum a quibusdam perhibetur. XII. 33. adjuvat gummi cerasi cum vino epotum. XII. 23. *hippomarathri* radix et semen. II. 68. utuntur contra eos lapide Judaico, nihil autem proficit. XII. 199. comminuere eos lapides, qui in spongiis reperiuntur, verum non est. XII. 205. frangit cortex radices lauri. XI. 863. frangit *Macedonis* compositio. XIII. 324. medicamentum commodum. XIII. 327. comminuit murium stercus in potum sumtum. XIV. 241. frangit cortex *Ononidis*. XII. 89. conterit *Ophites* et vitrum ex vino albo tenui epotum. XII. 206. frangit paliuri succus. XII. 94. XIX. 695. detrahens pastillus. XIII. 329. peponum semen. VI. 564. remedium inspersile. XIII. 328. *Scorpius* assus et cum pane comestus. XIV. 242. idem facit terrae in-

testinum ex vino sumtum. XIV. 242. theriaca. XIV. 304. frangit Tragium. XII. 143. alia compositio XIII. 325.

CALEFACERE convenit, quibus memoria perditā est. VIII. 165. conferunt etrepente noxium. XVII. B. 556.

CALEFACIENTIA medicamenta qualia. XI. 775. eorum secundum Galenum quatuor sunt ordines. XIII. 368. ea medicamenta, quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calefacere videntur I. 650. conducunt et doloribus colicis et iis, qui a calculis fiunt. VIII. 83 sq. echymoses sanant. XVI. 161. spiritum attenuant et corpora reddunt rara. VII. 600. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334.

Calefacientia singula: absinthium. XI. 844. aliquantulum acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. acria. XII. 161. adstringentia. XI. 412. acopon]ut *Cassius*. XIII. 1037. aphace. XI. 844. aquae dulces calfactae. VI. 183. nonnunquam etiam frigida. I. 689. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. modice atractylis s. Cnicus agrestis. XI. 842. atramentum sutorium. XII. 238. balanus myrepsica. XI. 845. balsamum. XI. 846. brassica. XV. 179. bunion. XI. 852. castoreum. I. 649. 681. XII. 337. chalcitis. XII. 241. conyza. XII. 35. dauci semen. XI. 862. daucus. XI. 862. draconium. XI. 864. lignum ebeni. XI. 867. elaphoboscus. XI. 873. elenii radix. XI. 873. in tertio gradu epithymon. XI. 875. ernca. VI. 639. erysimum. XI. 877. euphorbium. I. 649. foenum graecum. VI. 537. helleborus et albus et niger. XI. 874. lauri folia et fructus. XI. 863. et siccat lentacula. XV. 179. leontopetalon. XII. 57. lencacanthon. XII. 58. multum lini semen. VI. 550. omnes liquores probi. XIII. 567. sq. lolium. XI. 816. lotus agrestis. XII. 65. mentha. XI. 883. misy. I. 649. myrrha. XII. 127. oleum. XI. 529. Oleum laurinum. XI. 520. pastinaca, daucus, carmin. VI. 654. pencedani radix. XII. 99. pinguedo omnis. III. 286. piper. XI. 421. pulegium. XI. 857. resinae omnes. XIII. 368. ruta. I. 682. salvia. XI. 873. Sandaraca. XII. 235. Sapores omnes amari. XI. 685. schini flos. XII. 136. serpyllum. XI.

877. sulphur. XII. 217. thapsia. XI. 885. thymus. XI. 887. zingiberis radix. XI. 880.

CALEFACTIO saepe dolores tollit. XVII. B. 326. horroris ex frigore externo oborti remedium est. VII. 188.

CALIDA quatenus sint et quae potestate calida. I. 649. et sicca temperies hirsuta est. I. 612. putrescunt facile. VII. 287. moderate grata sunt et amica, at sensum et haec molesta evadunt. XI. 624. in calida natura refrigeratio, aqua, quies. X. 544.

Calidaremedia: calidum parum, frigidum plurimum et tenuium partium est acetum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. XII. 465. calidum etiam adipem esse unde probetur XII. 326. calidum et siccum in quarto ordine allium. XII. 126. calidum in primo ordine est anethum. I. 682. XI. 832. apium calidum est. XII. 118. calidus est asiae petrae flos. XI. 696. XIII. 568. calidum et siccum in secundo ordine est bitumen maris mortui. XII. 375. calida et sicca est in tertio ordine chamaedrys. XII. 153. calidus et humidus est canis testiculus, s. orchis. XII. 92. calida et sicca in tertio ordine est cardamine. XII. 124. calida in quarto ordine est cepa. VII. 6. XII. 48. calida in secundo ordine est chamaeleontis radix. XII. 154. calida est in tertio ordine chamaeleuce. XII. 154. calida in secundo ordine chamaepitys. XII. 155. calidum et siccum in tertio ordine chelidonium majus. XII. 156. calidum in quarto ordine chelidonium minus. XII. 156. calida in tertio ordine colocynthis. XII. 34. calidum est Crocodilli semen. XII. 47. calidus in secundo ordine est crocus. XII. 48. calidum tertio ordine est cyminum. XII. 52. calida est Cyperi radix. XII. 54. calidus et tenuis est cyrenaicus succus. XIII. 567. calidum est in secundo ordine elaterium. XII. 122. calidum in primo ordine est ervum. XII. 91. XV. 457. calidus et tenuium partium est euphorbii succus. I. 649. XI. 879. calidum in tertio ordine est foeniculum. XII. 67. calidum in secundo ordine est foenum graecum. XII. 141. XV. 457. calida valde est ficus arbor. XII. 133. calidi in primo ordine sunt ficus fructus. XII. 132. calidum in tertio

ordine est galbanum. XII. 153. calidum et siccum est Garum. XII. 377. calidum est in tertio ordine hypericum. XII. 148. calidum in tertio ordine est hyssopum. XII. 149. calidissima sunt lauri folia. XI. 863. calida in tertio ordine est lencas. XII. 58. calidum in quarto ordine est lepidium. XII. 58. calidum est lybisticum. XII. 62. calidum in primo ordine est lini semen. XII. 62. calida in secundo ordine est lychnis coronaria. XII. 65. calida in tertio ordine est majorana. XII. 118. calida est mastiche. XII. 68. calida est medulla. XII. 331. calidum in secundo ordine est mel. XII. 70. calida magis quam frigida melilotus est. XII. 70. calidum in tertio ordine est menum. XII. 78. calida est milax laevis. XII. 78. et milax aspera. XII. 78. calida est in secundo ordine myrrha. XI. 520. XII. 127. calidum in tertio ordine est moly. XII. 101. calida in secundo ordine est myrrhis. XII. 81. calidum in quarto ordine est napy. XI. 421. XII. 85. calida in tertio ordine est nigella. XII. 69. calidum est in secundo ordine ocimum. XII. 158. calida in tertio ordine est ononis. XII. 89. calidum est opobalsamum. XII. 568. calidum in tertio ordine est opopanax. XII. 94. calidus est origanum. I. 682. XII. 91. calidus est liquor panacis. XIII. 629. calidum in primo ordine est pentaphyllum. XII. 96. calidum in tertio ordine est petroselinum. XII. 99. calida in tertio ordine est pencedani radix. XII. 99. calida est phaleris. XII. 149. calidum est piper album. XII. 97. calida in secundo ordine est pix sicca. I. 649. XII. 101. XIII. 709. calidum in secundo ordine est polium minus. XII. 107. calidum in secundo ordine est polycnemum. XII. 107. calidum est polygalum. XII. 105. calida est in secundo ordine propolis. XII. 108. calida in secundo ordine est ptarmice. XII. 108. calidus in tertio ordine est raphanus. XII. 111. calida in secundo ordine est radix rhodia. XII. 114. calida in tertio ordine est rhododaphne. XII. 86. calida in quarto ordine est ruta agrestis. XII. 100. calidum est sagapenum.

XII. 117. calida in secundo ordine est scandix. XII. 124. calida in secundo ordine est scilla. XII. 125. calidus in secundo ordine est scolimus. XII. 125. calida in tertio ordine est scorpioides. XII. 126. calidum in secundo ordine est seriphium. XII. 119. calidum in secundo ordine est sisaron. XII. 124. calidum in tertio ordine est smyrnium. XII. 128. calida in primo ordine est spica nardi. XII. 84. calida in tertio ordine est stachys. XII. 129. calidum in quarto ordine est struthium. I. 649. XII. 131. calidum in secundo ordine est telephium. XII. 140. calida in secundo ordine est terebinthus. XII. 137. calidum in secundo ordine est teucrium. XII. 138. calidum medio-criter thus est. XII. 60. calidi sunt in quarto ordine tithymali. XII. 141. calidum in tertio ordine est tragion. XII. 143. calidum est triphyllum. XII. 144. calidum est in tertio ordine trifolium. XII. 72. 118. calidum in primo ordine est triticum. XII. 111. calida sunt omnia vina. I. 669 (confer. VINUM) calida sunt unguenta comptoria et foliatum. X. 574.

Calidae naturae conducentia. XVII. B. 307.

CALIDI per se et per accidens definitio. I. 672. significationes diversae. I. 552. virtutes. XVII. B. 807. sq. et sicci ab integra vacuatione laeduntur. XI. 45. diutissime permanent, qui ex affectibus convulsivis moriuntur. IX. 251. natura qualem pulsum habeant. VIII. 463. IX. 472.

Calidis respiratio major est et densior. IV. 501. calidis naturis utilius est in otio agere, quam exercitari. VI. 368. *calidis* naturis refrigeratio fit cibo exhibito. X. 545. in *calidis* cur mel succum biliosum creet. XI. 676. *calidis* conducit frigidae potio et quies. XV. 220.

Calidissimus locus est circa diaphragma. IV. 196.

CALIDITAS, definitio. I. 553. qualitas efficacissima. XV. 368. eam arteriae nutriunt. III. 46.

CALIDIUS non simpliciter apparet, quod citius accenditur. XI. 409.

Calido frigidum medetur. XVII. B. 254. nutritionem, concoctionem, humorum generationem etc. fieri demonstratur. II. 89. in *calido* indicatio est refrigerandi. X. 658.

Calidorum facultates. VII. 600.

Calidum, ejus significatio apud diversos auctores. I. 536. definitio. XVII. B. 404. potestate quid significet. I. 653. in animalibus activum est. IV. 158. quidam omne dicunt, quod viscosum est. XI. 412. perpetuo attrahit. XI. 759. esse a diversis variis substantiis contribuitur. XI. 412. rarefacere, fundere, coquere, movere quidam dicunt. XI. 550. geminum in animali corpore *Hippocrates* agnoscit. XVII. B. 203. plurimum habentes vocalissimi sunt. XVII. B. 200. quibusnam partibus sit amicum. XVII. B. 803. modo suppurationem promovet, modo prohibet. XVII. B. 808.

CALIGO in somno visus ab atra bile oritur. VI. 832. numeratur inter morbos longos. XIV. 738. ante oculos in febre ejus malignitatis est indicium. XVI. 663. *Caliginis* oculorum in febribus causa vapor flavae bilis ad caput adscendens est. XVIII. B. 285. *caliginem* per insomnia videre quid indicet. XVII. A. 214. per *caliginem* quasi videmus, si cornea humidior et crassior est. VII. 99. *caligines* ante oculos in morbo comitiali occurrunt. XIV. 740. ad oculorum caligines remedia parabilia XIV. 522. semen lactucae agrestis. XI. 887.

CALLAINA testa ad dentes denigratos. XII. 866.

CALLIANACTES Herophileus commemoratur. XVII. B. 145.

CALLIBLEPHARA, qualia remedia. XII. 211. *calliblepharon* medicamentum. XII. 734.

CALLICEROS foenum graecum nominari videtur. XII. 426. substituitur ei foenum graecum. XIX. 731.

CALLIGREAS idem quod pancreas. II. 781.

CALLIMACHI de monte *Brilleso* versus. IX. 368.

CALLINICI malagma. XIII. 984.

CALLIONYMI piscis bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279.

CALLIS quid sit. XVIII. B. 749. quomodo inveniri possit. XVIII. B. 750. *Callis* incidentis, sedentis et decumbentis ubi. XVIII. B. 749.

Calliste dicta antidotus. XIV. 176.

CALLUS, definitio. XIX. 442. *Calli* in arthritide quomodo oriantur. XIII. 993. cura chirurgica. XIV. 791. *Cal-*

los incidentia remedia quomodo sint comparata. XI. 748. *aegyptia* ad callos. XII. 737. *callos* excindens emplastrum epuloticum ex ladano. XIII. 525. *callos* consumit emplastrum *Herae*. XIII. 765. *callos* discutit isis viridis. XIII. 794. *callos* excindit melinon *Lucii*. XIII. 850. ad *callos* pastillus cephalicus. XIII. 545. cinis corticis salicis. XI. 892. *Callos* in fistulis detrahit coracine sphragis. XIII. 826. emplastrum *pamphillon*. XIII. 527. *helleborus niger* inmissus. XI. 874. eximunt *Tithymalli*. XII. 142. tollit radix *Sphondylii* rasa. XII. 135. ad *Callos oculorum* compositio. XII. 736. sq. ad oculorum callos *Evemeri* collyrium. XII. 777. *Pyrami* collyrium. XII. 777. *Lyncei* collyrium. XII. 778. alia remedia. XII. 779. callos palpebrarum qui acribus phar-macis tractant, male agunt. III. 810.

Callosa consumit aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. *Callosas* duritias emollit emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863.

Callosa ulcera; eorum differentiae secundum *Asclepiadem*. XIII. 734. cura. XIII. 734. *Asteris* medicamentum. XIII. 735. *Amphionis* emplastrum. XIII. 736. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. *Turpilliani* emplastrum. XIII. 736. *Archigenis* praecepta. XIII. 730. *Asclepiadis* emplastra. XIII. 734.

Callosum corpus cerebri. II. 718.

CALLUS ossium. Origo. I. 387. eo fracturae ossium persanantur. *ibid.* quanam vitae ratio ad eum generandum necessaria. I. 388. unde generetur. XVIII. A. 409. XVIII. B. 397. cur facile in clavicula fracta accrescat. XVIII. A. 409. quid agendum, ut bonus producat. X. 438. sq. victus ratio eo tempore servanda, quo callus gignitur. X. 440. qualis esse debeat, ut dici possit bonus. X. 440. quid agendum sit, ut, si minor justo proveniat, promoveatur, aut si immodice crescat, inhibeatur. X. 440. momenta, quae ejus generationi adversa sunt. XVIII. B. 400. quomodo nutriatur. XVIII. B. 401. quo minus generetur, quanam impediatur. XVIII. B. 398. ossibus fractis idem, quod lignis, quae glutinantur, ginton. XVIII. B. 398. etiam in fracturis calvariae gignitur. X. 452.

CALOR corpus est. XIX. 473. secundum *Hippocratem* operum naturae omnium causa. V. 702. *calor* et frigus in animalibus et plantis magis sunt efficaces, quam humor et siccitas. XV. 226. primum est naturae instrumentum. IV. 161. accenditur in parte inflammata, putrescentibus excrementis. VII. 387. qualis hic sit. VII. 389. num aciditatis causa. XI. 661. alterare potest. I. 252. augetur et iratis, et perturbatis et pudore affectis. VI. 138. calculi renum causa. XIX. 648. a corde ad reliquas partes per arterias et venas fluit. V. 159. sq. ejus in corpora effectus. IV. 340. differentiae unde petantur. VII. 275. extinguuntur in timore. VII. 193. exuperante eo qua ratione cibi corrumpantur. VII. 213. flatuum generationis causa. VII. 240. morbi, qui eo superante fiunt. XV. 369. morbi sedem indicat. XVII. B. 718. intus movetur in moeroribus. VII. 844. respirationem magnam et densam facit. VII. 849. per quem sanguis creatur, in hepate est. XVII. B. 252. supervenit sanguini per aestum, pestilentem constitutionem et omnes febres. VII. 375. per somnum interiora magis petit. XVII. B. 173. circa umbilicum frequens aegrum afflictat, si stercora in jejunio et gracilibus intestinis colligantur. XVI. 146.

Caloris causae. VII. 3. in caput effectus. XVII. A. 43. conditio in phrenitide. XVII. A. 883. copia furibundos efficit atque iracundos. IV. 804. in corpore humano duplex genus est. XVII. B. 178. custodiendi causa adest pulsus. V. 161. exuperantia causa est majoris viri praefemina perfectionis. IV. 161. ab humoribus ad spiritum translatio facilima. VII. 277. incrementum in corpore qualis pulsus denotet. IX. 276. justus modus ut servetur, cibis et potionibus opus est. XV. 246. mutatio *Hippocrati* terminus est sanguinis missionis. XVI. 140. noxae. XVII. B. 809. opera. XVIII. A. 229. principium respiratione intercepta noxam percipit. V. 157. in respirationem influxus. VII. 768. tuendi causa pulsus generati sunt. IX. 5. copiosi pulsus. IX. 333.

Calorem quidam putant non solum qualitatem, sed etiam essentiae quantitatem indicare, sed falluntur. XVI.

18. sq. aequalem super totum corpus excitat balneum. X. 712. quandoque aqua frigida provocat. XI. 382. auget omne alimentum. XV. 289. circa thoracem auget allium. XV. 871. augent exercitia. VI. 137. auget densata respiratio. XV. 487. extinguunt humores crudi, si perspirationem laedunt. X. 845. movet omnis frictio. VI. 110. praebent testes. IV. 578. citra calorem nullum potest in halitum solvi corpus. X. 657.

Calore multo, in organis respirationis acervato, spiritus fit densus et magnus. VII. 911. calore in carnibus excitato nutriendi vis augetur. VI. 417. a calore vaporum copia provenit. XI. 698.

Calor adauctus valenter alterat. VII. 261. XV. 267. adauctum sitis significat. XVI. 195. *caloris aestivi* auctor sol est. XV. 87. XVI. 430. aestuosi indicia urinae est sedimentum fariuae hordeaceae simile. IX. 603. florentium aetate subacre quiddam habet, nec suave; puerorum vero halituosus est, copiosus et tangenti blandior. I. 594. in pueris florentibusque aequalis est. I. 597. *alienus* qui. XV. 297. alienus (externus) sanguinem putrefacit. VII. 374. alienus, ac praeter naturam in corporibus excitatus quid efficiat. X. 754. *Caloris ambientis* in corpus effectus. XVII. A. 32.

Calor animalis qua ratione sit a primo ortu ad senectutem usque comparatus. VII. 674. num cum flamma sit comparandus. VII. 674. sq. fons cor est. III. 436. materiam, unde accenditur, sanguinem habet. IV. 490. qua ratione extinguatur. IV. 491. intro forasque defertur animi perturbationibus. VII. 191. excitat eum animi excandescencia. VII. 941. conservatur pulsus et respiratione. VII. 15. medicamentis calfacientibus quasi alimentis uti videtur. I. 652. extinguuntur arteris nimium repletis. VII. 14. immoderatus febris est. VII. 4. *Calorem animalium* omne nutrimentum qua tale auget. I. 660.

Calor cerebri et siccitas mentis motionis causa. XVII. A. 390. auctus causa vigiliae. XVII. B. 457. *Caloris cerebri* signa. I. 324. *congeniti* focus cor. XVII. B. 200.

Calor cordis. I. 332. 334. 335. V. 158. et ejus ventriculorum. V. 159.

cur ipsi prae ceteris partibus major sit necessarius. V. 159. specie duplex. IX. 337. unde augeatur et imminuatur. XVI. 130. ad iram excitandam datus est. XV. 289. XVII. B. 252. pulsus variat. IX. 337. ejus moderator respiratio. II. 884. ad eum refrigerandum cerebrum non factum est. III. 615. in corde et pulmone flagrantis ex respiratione signum. VIII. 251. caloris in corde fervorem quidam iracundiam definiunt. V. 582.

Calor externus non innatus putredinem efficit. X. 753. externus causa humorum putredinis. XVII. A. 669.

Calor febrilis qualis. XVII. B. 403. febrilis qualitas indicium humoris febrem excitantis. VII. 377. in febribus varia conditio. XVII. A. 873. conditio in febre hectica cum marcore. VII. 317. mordax est in febribus putridis. VII. 307. omni febre est inimicus. X. 712. ingesto cibo in febre hectica accenditur. VII. 320. quum exuperat febris adest. VI. 849. febrium hecticarum et putridarum qualis. XVII. B. 408. ejus qualitas maximum est febrium putridarum indicium. VII. 307.

Calor igneus in ventriculo unde dignoscatur. VIII. 36. *immodicus* causa animi deliquii. XI. 50. immodicus, qui universum corpus occupat, febris est. IX. 165. immoderatus unitatem solvit. VII. 745. immodici motus causa. X. 930. immodicus in ventriculo et intestinis febrem gignit. X. 571. immodici effectus. XVI. 51. *Caloris* per sanguinis profluvia immoderata mutatio. XVII. A. 342.

Calor innatus, definitio. XI. 731. innati fons et origo cor. XV. 362. innati fons est facultas vitalis. XV. 293. innatus et natus spiritus vocatur. XI. 730. innati substantia aërea est et aquea. XVII. B. 407. ejus generatio sec. *Platonem*. V. 706. innatus pueris plurimus est. XV. 154. plurimum eos in se habere qui crescant, *Hippocrates* statuit. V. 703. innatus plurimus in iis est, qui angentur. XV. 155. innati plurimum habent, quae angentur. XV. 406. innatus non solum moderate calidus, sed praeterea humidus est. XV. 156. innati causa non est spiritus tunicis arteriarum attritus. V. 702. innatus temperatus est. V. 703. ejusdem parum senibus inest secundum *Hippo-*

cratem. V. 703. innati custodia pulsus est. IX. 459. innatus in hepate continetur, cujus ope sanguis gignitur. XV. 289. innatus officium habet ut concoquat. XV. 297. innati fervorem per iracundiam in corde fieri quidam putant. V. 292. innatum lebetat alimentum copiosius. XV. 266. innati incrementum efficit exercitatio. VI. 138. XIX. 691. innati refrigerationem *Philistion* et *Diocles* pro usu respirationis habuerunt. IV. 471. innati augmentum aut decrementum non eundem semper pulsum generat. IX. 8. innati commodationem conservat respiratio. IV. 466.

Calor, eum variis auctores non insitum sed adscitum vocant. VII. 614. *Caloris* insiti motum a profundo extrorsum concitat exercitatio. X. 717. insiti conservatio respirationis principalissimus usus. VII. 761. insitus quibus multum refrigeratus, respiratio fit parva et tarda. VII. 810. insitus verecundis augetur. VI. 138.

Calor natus quomodo oriatur. VII. 616. nati initium cor *Hippocrates* putat. V. 582. nati principium ventriculus cordis sinister. III. 545. natus in sanguine sedem suam habet. XVI. 130. natus num crescentibus sit plurimus. XVIII. A. 230. nati recens nati plurimum habere dicuntur. XVII. B. 410. nati conditio in pueris et aetate florentibus. XVII. B. 408. nati affectus rigor. VII. 614. 618. nati ad igneum conversio febris ortus est. XV. 456. nati conditio in ira, tristitia et angore. XVI. 174. natus causa perspirationis insensibilis. XVII. B. 421. nati in corpus vis. XV. 236. natus temperatus et modice humidus sanguinis auctor est. XV. 262. natus squalidus et acer quibus est, alimenta mitiorem reddunt. X. 545. natus quum aut ex fatigue et nimia siccitate ad alimentum se convertit, somnus fit. IX. 140. nati symmetriam servat respiratio. XV. 288. natum adauget calidum modice adhibitum. XVII. B. 809. nati conservationi praestit pulsus IX. 210. natus inspiratione roboratur. XVII. B. 316. natus in extinctionis periculum agitur venarum oppletionem. XV. 775. natum intercipit deficiens pulsus. V. 157. nati extincti signum lividitas. XVI. 205. XVIII. B. 126. nati refrigerandi causa inspiratio est.

V. 713. nativum a refrigeratione victum esse docet ignorantia et oblitio. XVI. 648. nativi extinctionem denotat extremorum frigus et livor. XVII. A. 599.

Calor naturalis in sanguine consistit. XVII. B. 299. naturalis ex sanguine perseverantiam obtinet. XI. 262. causae, quae eum alterare possunt. XI. 262. quomodo servetur. VI. 41. auctio et diminutio et pulsum mutat. VI. 149. cur hieme augeatur. XVII. B. 416. extinctio mors est. I. 582. laeditur respiratione et transpiratione laesa. X. 754. ubi languet, perspiratio invisibilis visibilis fit. X. 175. perfrigeratio quomodo respirationem mutet. VII. 779. si servatur in cordis corpore per respirationem, putredo non accidit. X. 753. naturalis supra modum siccatus, vigilias inducit. IX. 140. praeter naturam febris est essentia. VII. 275. magnam animantibus affert utilitatem. XV. 369.

Calor moderatus; ejus utilitas. IV. 505. coctionem accelerat. XIX. 508. molestus erodens et mordax ex bile consistit. VII. 377. *mordax* natura quibus est adeo, ut fumida gignat excrementa, vivendi ratio. VI. 373. *mulierum* qualis. IX. 114. *multus* siccus temperamentum reddit. VI. 390. perfrigerati ex respiratione signum. VII. 813. itemque redundantis. VII. 814. puerorum et aetate florentium qualis. VII. 258. sanorum qualis. XVII. B. 408. summus igni inest. XV. 51.

Calor urens febris ardentis signum. XVII. A. 690. in frigido ambiente exiguum salutem in febr. putridis promittit. X. 760. *vaporosior* et minus molestus in febris indicium est sanguinis exuperantis. VII. 377. ab initio vaporosus deinde acrimoniam habens, ex pituita putrescente consistit. VII. 377.

Calvaria qualis sit pars. II. 739. III. 688. *Calvariae* ossa septem. XIV. 720. cur ex multis ossibus composita. III. 751. ossa pericranio teguntur. XIV. 711. membrana externa (pericranium) continua est super totum caput, et propterea tota doloribus affici potest. Idem etiam est cum interna. XII. 522. cerebro formam tribuit. II. 219. qui hoc putant, errant. III. 672. evolutio in foetu. IV. 541. sensu caret. X. 935. quo loco sit tenuissima et rarissima. X. 934. in

sincipite subtilissima et plurimis meatibus pervia est. XVII. A. 808. venae. II. 807. fissurarum, quae ad secundam usque laminam perveniunt, cura. X. 445. *fracturarum* differentiae. X. 445. differentiae duae. XIV. 777. operationes chirurgicae, ad eas facientes, enumerantur. XIV. 783. quae ad meningem pervenerunt, cura. X. 446. usus terebellae. X. 447. fracturae cum comminutione cura. X. 450. facit ad eas sanguis turturis et columbae. XII. 256. etiam callum ducunt. X. 452. *vulnus* ad calvariam usque quomodo curandum. XII. 521.

CALVI nonnulli fiunt, quibus a primo ortu cutis siccior erat. I. 620. cutis capitis in his conditio. XVII. B. 5. cur aliqui fiant citius. I. 621. his varices magnos non oriri *Hippocrates* dicit; quibus vero calvis varices succedunt, ii rursum capillati fiunt. XVIII. A. 55. casus cujusdam calvi. XVII. A. 762. calvi non fiunt eunuchi. XVIII. A. 40. quid sit agendum, si calvus dolore capitis laboret. XII. 509. fiunt, qui in prima aetate nigri et crispi erant. I. 625.

CALVITIES unde contingat. XII. 381. cutis capitis affectus est. XIV. 777. in senibus accidit, et cur in sincipite magis. I. 621. cerebrum siccom indicat. I. 634. *Calvitiei* causae. X. 1015. XIX. 370. a cerebri exsiccatione oritur. XVII. B. 5. cura X. 1015. XII. 382. 386. ad *Calvitium* praeter aetatem remedium. XII. 421. aliud. XII. 422. *Andromachi* junioris remedia. XII. 438. remedium *Cleopatrae*. XII. 405.

CALVITIUM affectus insanabilis. XVIII. A. 55. feminis non accidit. XVIII. A. 41. male dicit *Hippocrates* tolli abortis varicibus. XVIII. A. 55.

CALX sive calcaeus, os. II. 776. formae ejusdem utilitas. III. 200. qua ex causa sit in anteriore parte angustior. III. 198. os tarsi est maximum. XVIII. B. 433. ejusdem situs. III. 205. sustinet, talum et crus et fert corpus ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis firmitatem contribuit. III. 205. ei inseritur tendo Achillis. XVIII. B. 448. ejus cum aliis ossibus conjunctio. III. 207. XVIII. B. 433. movent eum tres muscoli. III. 131. saltando ex superioribus locis diducitur. XVIII. B. 445. symptomata cum hoc casu conjuncta ibid.

Calx pedis, definitio. XIV. 708. si corrumpitur, curationem non recipit, sed malum totam per vitam durat. XVIII. B. 455. sq. symptomata mala; quae calcis corruptioni superveniunt. XVIII. B. 457. sq. eorumque cura. XVIII. B. 460. sq. corrumpi etiam potest ex longiori situ. XVIII. B. 456. quomodo vinciat. XVIII. B. 452. sq. *Calx ferulas* non patitur. XVIII. B. 509. *Calcem* tegens cutis, si dura et crassa est, quomodo tractanda in ossium pedit diductionibus. XVIII. B. 449. sq.

Calx absolute dicta significat vivam. XIII. 699. terreneae est consistentiae. XI. 687. 688. calce, cinereque crassiora sunt ferrum et lapis, itemque calidiora. XI. 688. calcem animal nullum esitat. XI. 690. calx frigida dicenda non est, licet sit alba ut nix. XIV. 221. calida est. XI. 606. calx aqua perfusa ebullit, idemque hecticis contingit sumto cibo. VII. 324. *Calx cineris*, ejus vires. XII. 140. emplasticum remedium est. XI. 634. oleo mixta ad nervorum puncturas. X. 394. quomodo lavetur. X. 394. ex aqua elota ad alphas et lepram. XVII. A. 472. ad ulcera maligna. XI. 88. substitui ei potest terra cretaria. XIX. 745. non extincta medicamentum est crustificum. X. 325. adstringendi vim non habet. X. 325. thebaica succedit cretariae terrae. XIX. 727.

Calx viva quatenam dicatur. XIII. 699. extincta mediocre est medicamentum, elota prorsus laeve et mordicationis experta. XIII. 681. adurit. XI. 88. XIV. 765. ejus vires. XII. 237. in aqua elotae vires. XII. 237. ejus lixivii vires. XII. 237. calx viva valde digerens et siccans medicamentum est. XIII. 705. ex calce viva emplastr. discuss. XIII. 944. ex calce etsorde balnei medicamentum. XI. 115.

Camarosis, definitio. X. 449. XIX. 432. fracturae calvariae species est. XIV. 777. 782.

CAMELUS cornibus caret, et ruminat, et multos ventres habet, quoniam spinosum ligneumque alimentum depascitur. II. 546. *Cameli* cerebrum arefactum et ex aceto potum comitialibus morbis medetur. XIV. 240. oris ejus interior facies cur sit aspera, et ea, quae ventribus obducta est similiter. II. 547. lubenter junco vescitur. XIV. 74. fel pro felle muste-

lae. XIX. 746. fel pro felle simiae. XIX. 747. pro ejus felle fel ascalaboti. XIX. 746. *Camelorum* carnes concoctu sunt difficiles. VI. 664. in Alexandria eduntur. VI. 486. carnes maxime sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. *Camelorum* lac liquidissimum ac minime pingue. VI. 681. lac seri plurimum habet. VI. 766. urina ad achoras. XII. 476.

CAMERA vocata fascia. XVIII. A. 789. *Glaucii* vocata fascia. XVIII. A. 790.

CAMINORUM aer vitandus. X. 843.

CAMPAE quinam sint vermiculi et quoniam habeant usum. XIV. 430.

in CAMPANIA fuit *Galenus* VI. 434.

Canalis lacrymalis usus. III. 809.

canalis noxae in fractura femoris, qui non ultra poplitem pertingit. XVIII. B. 528. sed qualis utilis. XVIII. B. 529. toti cruri potius quam dimidio admovendus est. XVIII. B. 848. *Canales* cur in tibiae fractura non sint adhibendi. XVIII. B. 499. glossocomo similes. XVIII. B. 504. ex tilia conficiendi sunt. XVIII. B. 505. utilitas, si homo ex uno lecto ad alterum transferendus est. XVIII. B. 505.

CANCANI radix et succus quasnam habeat vires, et quibus in morbis propinentur. XII. 8.

CANCELLI parva sunt animalia flavo colore, minimis cancri similia. VI. 721.

CANCRI humidum sunt, cutemque habent siccam. I. 639. in pectore cerebri habent. III. 629. nec collum nec caput habent. III. 609. 614. oculorum situs. III. 631. palpebris egent. II. 879. fluviatilis tritus et illitus spicula et surculos extrahit. XIV. 242. nsti, eorum usus medicus. XII. 356.

CANCER, (morbus) definitio. X. 976. XIX. 443. unde nomen suum accepit. XI. 141. a similitudine ad animal nomen accepit. X. 83. descriptio. X. 975. sq. XI. 139. differentiae. XIV. 779. venarum in iis conditio. VII. 720. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. maxime in mulierum mammarum fit, menstruis cessantibus. XI. 139. ab alvi perturbatione aut tussi ubi abortus est, os amarescit. XVII. A. 477. et cum et sine ulcere fit. VI. 875. senibus potissimum contingit. XVIII. B. 283. cancri et phagedaenae herpetibus respondent, et erysipelatibus ex flava bile ortis. VII. 345.

ab atra bile ortum ducit. V. 116. 678. VI. 875. VII. 224. 720. 724. 726. IX. 693. XI. 139. XV. 330. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. ex cacochymia oritur. I. 664. gignunt eum haemorrhoides retentae. XVI. 795. humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. XV. 365. fit ex lentibus largius comestis. VI. 526. ex succis malis melancholicis. VI. 814. sine ulceratione ejus causa est bilis atra moderatio. VII. 726.

Cancer, Chirurgica operatio. X. 979. XIV. 786. XVIII. A. 59. sq. communis ejus et propria curatio. X. 976. XI. 142. sq. quo minus augeatur, evacuantia prohibent. V. 144. in eo atra bilis purganda est. XVI. 125. *cancros* eliquare creditus est dracunculi fructus. XI. 865. plumbum, et plumbens quidam succus, a *Galeno* descriptus. XII. 231. idonea etiam est pompholyx. XII. 235. medicamenta ex pompholyge et chalcitide confecta. XI. 143. solani succus. XI. 143. theriaca. XIV. 34. urtica. XI. 818. in *cancro* purgamus per remedium atram bilem vacuans. XI. 348. exulcerati cura. X. 1006. *cancer* incipiens sanari potest, ad notabilem vero magnitudinem perductum nemo sine chirurgia sanavit. XV. 331. incipientes sola purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. *cancer* in summo corporis consistens si difficulter aut potius non sanari potest, eo minus curari potestis, qui in intestinis est, per quae faeces transeunt. XVII. B. 688. ad *cancrum* aquis oberrantem theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34. *cancer* latens quomodo oriatur. V. 116. occultus in alto latens qui dicitur ab *Hippocrate*. XVIII. A. 59. occultus curam omnem respuit; curati namque cito intereunt. XVIII. A. 59. eum non permittunt curari medici magnae auctoritatis. XVIII. A. 61. ad *Cancros* occultos cataplasma ex erysimo cum aqua et melle. XI. 878. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. exulceratus prorsus est insanabilis. XVII. B. 688.

Cancer mammarum ut plurimum fit menstrialis cessantibus. XI. 139. XV. 331. ab excremento melancholico originem habet. XV. 331. incipientes sanabilis, posthac vero citra chirurgiam non curabilis. XI. 141. in mammis *cancrum* habentem mulierem *Ga-*

lenus singulis annis purgavit, et ita sanavit. XI. 344. XVIII. A. 80.

Cancer uteri, definitio. XIX. 430. causa est menstruatio retenta. XVII. B. 854. versa vice ab uteri cancro immineunt menstrua. XVII. B. 854. *Cancrosa* sunt omnia, quae ab atrabiliario succo indurantur. XI. 737. *cancrosa* ulcera sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. *cancrosorum* ulcerum cura. XIII. 733. sq. iis serum lactis conducit, medicamentis anodynis mixtum. XII. 268. pompholyx. XII. 235.

CANCERY calidum est. XI. 421. solum non convenit ulceribus. XIII. 665. ei succedanea remedia. XIX. 731.

CANDIDAE mulieres carne molli praeditae sunt. XIII. 662. quatenam sint candidae et molles. XVII. A. 842. candidiores mulieres juvantur malleolorum scarificatione. XI. 283.

Candidi succum melancholicum in se non habent. VIII. 182. melancholicum humorem non continent. XVI. 17.

Candidum emplastrum *Telephamis*. XIII. 532.

CANICULAE ortus quando fiat. VI. 558. XVII. A. 387. ante *caniculae* ortum et sub ea medicamento exhibitio difficilis. XIV. 285. *caniculae* ortus oporam inchoat. XVI. 433. hoc tempore viperae et serpentes furiant. VIII. 133.

Canina fames, defin. VII. 131. XI. 721. XVII. B. 501. XIX. 418. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. VIII. 354. XVI. 300. fit excrementis a capite delatis. VI. 422. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. est lienis affectio. VIII. 378. pulsus in ea conditio. IX. 198. 480. contra eum remedia. XI. 721. *Archigenis* praecepta. XIII. 175. remedium vinum est. XVII. B. 499. quatenam vina potissimum conducant. XVII. B. 500. ad famem caninam in itinere, aut alio modo abortam, remedia. XIV. 374. theriaca. XIV. 302.

Canini dentes. XIV. 722. unde nomen habeant. II. 754. inferiore basi lati, superna acuti sunt, et frangunt dura. III. 869. unam radicem habent. II. 753. cur homo habeat utroque in latere unum, quum leones, lupi ac canes multos utrinque possideant. III. 877.

Caninus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

Canis (sidus) a quibusdam Sirius vocatur. XVII. A. 17. inter eum et arcturi ortum maxima est caliditas. XI. 44. ortus distinguit ventos etesias et prodromos. XVI. 411. sub canis ardoribus succus rosarum opobalsamo mixtus refrigerii causa inungitur. XI. 559. sub cane vena non secunda est. XI. 44. XVI. 481. XVII. B. 116. post canem flare incipiunt etesiae. XVII. A. 30. XVII. B. 581. sub eo et ante eum purgationes molestae. XVII. B. 664. eo oriente semper febres ardentes grassantur. XVII. A. 102. circa canis ortum aestus febrem gignit. VII. 278. pluviae nullae eo tempore accidunt. XIII. 887.

Canis (piscis) ad cetacea numerandus est, et carnem habet duram et excrementitiam. VI. 728. marinus nihil habet commune cum cane reliquo, nisi nomen. X. 129. marini carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. marini adeps pro crocodili adipe. XIX. 733.

Canis et vulpes qualem foetum procreant. IV. 604. *Canis* et *Iupus* et vulpes procreare possunt animal mixtum. III. 170.

Canes cur sint graciles et minime pingues. XI. 514. in larynge commixtio est nervorum recurrentium cum nervis a sexta conjugatione ortis. IV. 288. cur dentes caninos plures habeant. III. 877. cur vertant aures ad sonos et voces. III. 896. satis evidentem commissuram habent in maxilla inferiore. II. 440. musculos temporales magnos et valde nervosos habent. III. 844. coecos catulos parunt. IV. 639. juvenes ac pingues eduntur. VI. 664. nigrum lienem habent. II. 573. quomodo conditos vulgares homines comedant. VI. 728. *Galenus* frequenter vidit vomitum sibi provocantes. XI. 168. celerissime interimit apocynum. XI. 835. *Canum* stercus ut medicamentum. XII. 291. simile est medicamentis extergentibus, maxime si vescantur ossibus. XI. 760. stercus pro lupi stercore. XIX. 733. ad anginam. XII. 291. quomodo *Galenus* quidam praeceptor effecerit, ut canes aptum stercus deponerent. XII. 291. ad oris crustas. XII. 955. album ad ictericos. XIII. 234.

Canis testiculus (orchis), radicis vires medicae. XII. 92.

Canis etiam morbus quidam faciei est. VIII. 573.

Canis solus rabie afficitur. VIII. 423. rabidi descriptio. XIV. 279. rabidi venenum pededentim agit, non subito necat. XVII. A. 760. canis rabidi saliva rabiem excitat, si hominem tetigerit. VIII. 423. rabidi spuma non parum vim habet soli cuti applicata vel intro sumta. I. 664. quae symptomata faciat morsus canis rabidi. XIV. 195. temporis spatium, quod morsum et hydrophobiae exordium intercedit. XVI. 621. rabidi hepatis usus medicus. XII. 335. a cane rabido morsi hydrophobi dicuntur. X. 627. (confer. *HYDROPHOBIA*).

Canis rabidi morsus quomodo tractandus. I. 74. 88. vulnerei ab eo facto rationalis medendi methodus. XIV. 280. remedia ad canis rabidi morsum parabilia. XIV. 516. 517. 573. 574. medicamentum specificum. XIII. 630. praeservans remedium. XIV. 168. *Canis rabidi* morsus juvat alysson. XI. 823. ad *Canum* rabiosorum morsus antidota. XIV. 195. sq. 206. *Aclii Galli* antidotos. XIV. 158. 170. *Basilice* antidotos. XIV. 174. *Baphulli* vel *Heracae*. XIV. 173. *Claudii Apollonii*. XIV. 171. *Cratippi*. XIV. 170. *Damocratis*. XIV. 191—201. *Heracae*. XIV. 170. *Menelai*. XIV. 173. *Menippi*. XIV. 172. *Zenonis Laodiceae*. XIV. 171. *Aeschrius* usus est cancris ustis. XII. 356. itemque *Pelops*. XII. 358. a cane rabido morsi medicamentum certum ex cancris. XIV. 437. carnes variorum animalium. XII. 322. emplastrum aniceton. XIII. 878. gilyum *Haliei*. XIII. 646. 802. hydrophobiam praeservans emplastrum *Heracae* candidum. XIII. 431. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. hicesium nigrum. XIII. 781. hepar canis rabidi. XII. 335. isis. XIII. 774. *Machaerionis* medicamentum. XIII. 797. rabiem, a canis rabidi morsu ortam sanare *Galenus* tradita est lemnia terra cum juniperi fructu in vino diluto epota. XII. 174. theriaca. XIV. 90. 300. *Andromachi* sen. XIV. 36. viridia et nigra medicamenta. XIV. 764.

CANIRUBUS est frutex silvestris. VI. 619. fructus, facultates. VI. 589. vires medicae et usus. XII. 52. fructus parum alunt, et pravi succi sunt. VI. 621. fructu rustici vescuntur.

VL 620. germina eduntur. VI 644. semen pro hyoscyami semine. XIX 745. ei succedaneum remedium. XIX 733.

CANNABIS, semen, ejus facultates et utendi modi. VI 549. semen et succum adhibendi ratio. XII 8.

CANNAE radicem cum bulbis aculeos et stipites ex alto extrahere quidam tradidere. XII 7. herbae vires ibid. cortex combustus calidus et siccus quoniam gradu? XII 7. sq. flos, *anthele* vocatus, vitandus et cur. XII 8.

CANITIES, definitio. XIX 431. frigidi humidique temperamenti cerebri signum. I 634. turpis nequaquam. XII 439. remedia quae eam retardant. XII 441. XIV 391. ad calvitium remedium, quo usus est *Andromachus*. XII 438.

CANON cur vocata sit *Polycleti* statua. I 566.

CANTHARIDES, earum vires, et usus medicus. XII 363. sq. quoniam optinae. II 364. iis vescuntur viperae. XIV 264. terrena consistentiae sunt. XI 688. parce sumtae renes expurgant. XI 689. nobis in toto sunt contrariae. III 541. erosione aut putrefactione interimunt. XI 681. XII 269. alexipharmacis admiscuntur. XI 609. centesima drachmae particula non nocet. XI 609. urinam cientibus remediis, et alexipharmacis miscuntur. XI 609. contra symptomata venenosa, ab iis producta, *Galenus* propinavit Lemniam terram cum successu. XII 174. sq. vesicam peculiariter afficiunt. XIV 227. eam exulcerant. XIV 248. vesicam exulcerant, et hydericis prosunt. I 667. vesicam exulcerant quidem, verum ubi paucum ex illis miscetur bonis atque utilibus, illa quidem velut manu ducunt, rodere tamen nequeunt. XI 609. mixta vero aliis vesicae sunt auxilio et urinam copiosam provocant. XIV 248. casus letalis ex earum usu. XV 913. ad *cantharides* deglutitas antidota. XIV 141. lac. XII 269. ad *cantharidum* ulcera theriaca galene dicta. XIV 33. iis substitui possunt phalangia. XIX 731.

CAPHURA antidotum scammoniae. XIV 761.

CAPILLI (conferantur PILI), Aethiopum parvi quidem sunt, sed difficile defluunt. III 910. albi unde fiant. I 621. ad eos dealbandos remedia.

XIV 391. cani ut nigri fiant, remedia. XIV 391. ne cani fiant prohibens remedium. XIV 391. quomodo fiant crispi. I 616. XVI 89. modice flavi et crispi temperamenti moderati signa sunt. I 342. flavi redduntur ab ea *Phlomi* specie, quae aurei coloris flores obtinet. XII 150. ad *capillorum* in capite generationem *Cleopatrae* remedium. XII 432. alia compositio ejusdem generis. XII 433. graciles, rectos et rufos quinam habeant. XVI 90. unde fiant nigri, flavi, albi. XVI 89. nigri et frequentes cerebrum bene temperatum docent. I 634. nigri temperamentum calidum monstrant. I 343. nigros, siccos, crispes et fragiles quinam habeant. XVI 90. ut flavi fiant remedia. XIV 392. eos denigrantia remedia *Archigenis*. XII 443. ad eos nigros reddendos oleum *Herae* valet. XII 430. plani, nec prorsus calvescentes, cerebri humidi indicia sunt. I 326. recti, rufi, stabiles, qui longe post ortum nascuntur, tenues, et male ab initio nutriti, frigidi temperamenti signa sunt. I 325. recti et subflavi, quique non facile calvescunt, signa sunt temperamenti calidi et humidi simul. I 327. robustissimi, celerrime post partum nascentes, crispi et cito calvescentes cerebri siccioris indicia sunt. I 326. cur sint subrubi fere in pueris. I 619. subrubi temperamenti humidi et frigidi signum. I 626. aegre nascentes, male nutriti, rufi et cito calvescentes temperamenti frigidi et sicci sunt indicia. I 328. qui celerrime nascuntur, uberrime aluntur, magni ac crispi sunt, indicia sunt temperamenti calidi et sicci. I 326. editis in lucem qui celeriter nascuntur, deinde nigri et robusti et crispi fiunt, signa sunt cerebri caloris. I 324.

Capillorum usus. III 910. ad capillos conservandos ac augendos *Critonis* praecepta. XII 435. item *Heracidae* Tarentini. XII 435. ad eos augendos remedia. XIV 580. restituentia remedia. XIV 503. unde corumpantur. XII 381. duplex affectio iis accidit, altera est defectus, altera in alienum colorem mutatio. XIV 325. tonsura medico qualis esto. XVII B. 150. tincturae. XII 439. XIV 390. sq. earum noxae maximae. XII 442. *Capillorum defluviium*, definitio. XIX 431. ejus causae. X 1015. XII 426.

defluunt ex alimentis indigentia. XV. 366. defluvium in phthisi letale. XVII. B. 796. tabidis accidit ad extrema redactis. XVIII. A. 116. defluentes retinet Ladanum. XII. 28. loti lignum. XII. 65. defluvium sanant varices. XVIII. A. 55. cura. X. 1015. curandi methodus generalis. XII. 426. remedia simplicia in usum vocata. XII. 428. sq. remedia composita. XII. 430. sq. ad defluvium capillorum. XIV. 322. 393. ad defluvium, quod iis accidit, qui reficiuntur ex morbo. XIV. 393. ad capillos tum e capite tum e barba defluentes remedia. XIV. 502. ad eorum profluvium et ut plures oriantur. XIV. 503. *Archigenis* remedia. XII. 431. *Cleopatrae*. XII. 432. *Critonis*. XII. 435. *Herae* compositiones. XII. 430. compositio ex oleo, quae et nigros eos facit. XII. 430. remedium *Cleopatrae*, efficacissimum. XII. 404. sq. *Heraclidæ* Tarentini. XII. 436. 438. delapsos citius restituit essentia cepae, quam alcyonium. XII. 48.

Capillorum mictus (capillitium): capillis similia corpora nonnunquam cum urina ejiciuntur. VIII. 392. *Galeni* de eorum generatione sententia. VIII. 393. hujus affectionis causae. XVII. B. 768. et cura. XVII. B. 769.

CAPISTRA varia. XVIII. A. 793. sq.

CAPITO *Hippocratis* interpres. XV. 359. *Hippocratis* libros edidit, quae editio apud Adrianum in pretio habita est. XV. 21. verba multa in *Hippocrate* mutavit. XIX. 83. veteres scripturas (*Hippocratis*) andacissime pervertit. XVII. A. 795. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius judicat. XVI. 2. *Capitonis* aridum remedium ad lippitudines siccas et oculos humentes ac angulos circumrosos et palpebras siccas. XII. 731. — ejusdem medicamentum ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732.

CAPITONES pisces vivunt in aqua salsa et dulci. VI. 795. maritimorum caro quomodo differat ab ea degentium in aquis vitatis. VI. 797.

CAPNELAEON, quid in Cilicia significet. XIII. 626.

CAPNOS sive *Capnios*, vires, morborumque, in quibus exhibetur recensensus. XII. 8. sq. succus XII. 9. Plebeji cujusdam eo utendi ratio. XII.

9. in CAPPADOCIA hordenum nudum (*gymnocrithon*) occurrit. VI. 520.

CAPPARIS planta est fruticosa, in Cypro proveniens. VI. 615. facultates ejusdem. ibid. — radice cortex — ejus qualitates et vires. XII. 9. sq. fructus, foliorum, caulium et succi vires. XII. 11. quatenam validiora. XII. 11. folia pro lepidii radice. XIX. 734. cortex ad obstructions hepatis et lienis. XI. 746. cortex lieni convenit. X. 920. ex oxymelite vel aceto et oleo sumta citra calorem extenuat. VI. 274. fructus aurium vermes sua amaritudine occidit. XII. 11. Aegyptiae radix calculos destruit. XIX. 694. radice cortex ad lienis scirrhum. XI. 108. radici succedanea. XIX. 731. pro ejus radice substituendum remedium. XIX. 741. ex oxymelite ad lienis scirrhum. X. 921. ex oxymelite ad renum calculos. X. 1000.

CAPRA minus sicca quam bos. VI. 663. quaedam causa fuisse dicitur operationis cataractae instituendae. XIV. 675. gravidam viventem dissecuit *Galenus*, et quid in ea observaverit. XVII. B. 245. *Caprae* cur castrentur. VI. 676. uteri cum placenta per vasa connexio. IV. 226. alimoniam optimam iis quatenam herbae largiant. XV. 881. datum elaterium pullum purgat. XVII. B. 305. si scammoniae germina aut tithymalum ederint, lacpurgatorium habent. XVII. B. 306. capram si aries ineat, capella molli pilo generatur. IV. 605.

CAPRAE pinguedo acris est. XI. 635. adeps crassus et terrenus. XI. 734. adeps capra, et tauri phlegmonis frigidioribus magis congruat. XI. 733. pingue suillo validius, corporibus durioribus convenit. XIII. 949. adeps caprinus et taurinus indurata mollior. XI. 728. caro magni usus est. VI. 555. praeter succum vitiosum acrimoniam habet. VI. 663. difficulter concoquitur. VI. 486. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. editur rure cum fabis elixis. VI. 531. est inutilis senibus. VI. 340. cornu foetum graecum vocatur. VI. 537. cornuum usus medicus. XII. 334. jecoris usus medicus. XII. 336. felis usus medicus. XII. 280. hepar ad nyctalopas. XII. 336. lac quale. VI. 765. mediae consistentiae est. VI. 346. 682. et asinum alternis vicibus est sumendum. VI. 346. nec immodice pingue

nec crassum. VI. 765. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. ad psilothrum haustum. XIV. 142. ex eo non fit butyrum. XII. 272. minime tuto sumitur sine melle. VI. 766. sanguine quidam vescuntur. XII. 259. sanguineum in cibo jucundum esse *Homerus* non ignoravit. VI. 700. sanguis cum melle utilis in hydrope anasarca. XII. 259. sebum non adipem generant. XII. 324. sebum ad dysenteriam. XVII. A. 352. stercus, ejus vires medicae. XII. 297. stercus ad hydropem. XIII. 263. competit lieni duro et parotidi induratae. XII. 671. stercus pro asio lapide. XIX. 734. unguis, usus. XII. 341. vesica usta ex posca bibenda ad eos, qui se in somno permungunt. XIII. 319.

CAPREOLI vitium sternendi in cubiculo fabricantium. X. 697. pro herpete exedente. XI. 86.

CAPRIFICUS s. *Ficus* agrestis, ejus vires. XII. 133. ex caprifico fit lixivium. XIII. 569.

CAPRIZANS pulsus. VIII. 553. 556. XIX. 412. quando fiat. IX. 546. quomodo fiat. IX. 488. ex genere est illorum, qui in quiete intercipiuntur. IX. 303. qua in re cum diacroto conveniat, et qua in re differat. IX. 80. XIX. 640. si cum eo conjuncta fuerit aliqua morbi concoctio, crisis bonam nunciat. IX. 488.

CAPSULA cordis, vide Pericardium. — pulmonis, vide Pleura. — lentis. III. 787.

CAPULARIS senectus. VI. 380.

CAPUT, vocatur tota pars supra collum. V. 353. cur sit a natura conditum. III. 633. ossis quid vocetur. IV. 410. ossis ejusque differentiae. II. 736. in eo anima rationatrix locum obtinet. V. 288. ejusdem articuli consideratio. IV. 11. 15. duplex est ejusdem dearticulatio. XVIII. B. 941. articulus cur totissimam habeat constructionem. IV. 12. articulus ad functiones suas obeundas utilissimus. IV. 19. articuli ligamenta. IV. 12. arx quaedam corporis est ac domicilium sensuum. XIV. 313. secundum *Hippocratem* augetur ex victus intemperantia, quoad ossa firma constiterint. XVII. A. 450. cerebri in ejus magnitudinem influxus. XVII. B. 55.

Capitum num cerebri causa sit factum. III. 614. non cerebri causa factum est. III. 626. capitis et colli partes

communes quae. IV. 1. cutis quomodo se habeat in diversa aetate et sexu diverso. XVII. B. 4. cutis sensu non caret. VIII. 258. cutis mulieribus, pueris et eunuchis humida est. XVII. B. 4. cutis conditio in calvis. XVII. B. 5. duplex ejus est dearticulatio. XVIII. B. 941. propria figura. I. 320. optima figura quae. XVII. A. 819. formae diversitas, et quid significet. XVII. A. 819. sq. foramina nervorum et vasorum causa adsunt. II. 745. primo formari in foetu putat *Alcmaeon*. XIX. 331. animae sedes sec. aliquos. XIX. 315. mentis et rationis sedes secundum *Hippocratem*. XIX. 315. ossa ejusdem sex sunt. II. 744. septem sunt. XIV. 720. ossa septemdecim sunt praeter maxillam inferiorem. IV. 40. ossa cur sint cavernosa. III. 689. os sensu caret. X. 935. post omnia alia ossa concrescunt. IV. 673. ossa remedia habet *Xenocrates*. XII. 248. (confer. *Calvaria*.) cur in eo multi generentur pili. XIX. 369.

CAPUT. Ejus motus duplex. II. 756. motus quot. IV. 13. musculi ad eos necessarii quatuor. IV. 15. moventes musculi. XVIII. B. 941. musculi moventes octo et viginti sunt. IV. 30. naturae artificium in eorum constitutione. IV. 29. sq. 36. eorum actio. IV. 37. diversi motus quomodo peragantur. II. 460. cum vertebribus primis conjunctio, indeque pendentes capitis motus. II. 460. motus brevissimi et duplices sunt. XVIII. B. 941. moventium musculorum constructionem: aliam meliorem excogitari non posse probatur. IV. 36. ad latera abducentes musculi. XVIII. B. 946. abnuendo moventes musculi. XVIII. B. 946. oblique abnuendo moventes. XVIII. B. 947. recte abnuendo moventes. XVIII. B. 947. quibusnam partibus attollatur atque deprimatur. IV. 23. attollentium et inclinantium musculorum situs. IV. 31. musculi motus recti anctores. IV. 31. retrorsum attollentes musculi. IV. 33. in anteriorem partem circumagens musculus. XVIII. B. 943. claviculis et pectori committentes musculi. II. 463. movent musculi dorsales. IV. 33. flectentes musculi. IV. 33. cum cervice flectentes musculi. XVIII. B. 948. in posteriora flectentes musculi. II. 456. sq. retrorsum inflectentes musculi. II. 452. a quibusnam declinetur in obli-

quum. II. 453. oblique moventes musculi. II. 458. ejus motum obliquum efficientes musculi. IV. 32. musculi qui caput pectori et claviculae committunt. II. 463. obliquum sensim efficientes, et in anteriora convertentes musculi. IV. 33. recti capitis. IV. 31. obliqui capitis. IV. 32.

Caput. Ejus anterior pars unde nervos accipiat. II. 846. posteriores regiones unde nervos suos accipiant. II. 846. cur ex nervo cervicali secundo neque primo accipiat ramos. IV. 97. regiones. XIV. 700. robustum fit ex calore. XVII. A. 43. velot sphaera quaedam praelonga est. III. 751. venae superficiales a venis jugularibus externis veniunt. XV. 530. quoniam animalia non habeant. III. 609. 626. lacertae, usus medicus. XII. 334. leporum, ejus facultates. XII. 334. maenidum sale conditum, vires ejus et usus. XII. 333.

Caput acuminatum qui habent, et validam cervicem, tum ceteris tum ossibus robusti sunt. XVII. A. 815. forma capitis acuta mendosa et improba plerumque, nonnunquam bona. XVII. A. 819. vitiosum semper est ex comminuta prominentia mucronatum caput. XVII. A. 820. ex adaucta prominentia mucronatum non semper malum. XVII. A. 820. intemperatae naturae fit adeo, ut multa excrementa gignat. VI. 420. excrementa ejus in os, nares, oculos, aures etc. illabuntur. VI. 420. ibique varios morbos excitant. VI. 422. eorum morborum cura. VI. 422. sq. si frigeat ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. in quo occipitis eminentia major est illa faciei, bonum. XVII. A. 820. quae circa caput existunt rubicundiora et calidiora, cerebri caloris signa sunt. I. 324. calidum et rubrum ad vigoris usque aetatem, signum est temperamenti calidi et siccici. I. 326. frigidum et decolorum temperamenti frigidi et siccici indicium. I. 328. exiguum, et thorax latus, maximum caloris cordis signum, vice versa frigidioris maxime propria nota est. I. 333. parvum vitiosae constitutionis cerebri proprium est indicium. I. 320. magnum, quid significet? ibid. exiguum semper pravam. XVII. A. 818. magnum quibus est, et oculi parvi; ii balbi et iracundi sunt. XVII. A. 473. magnum nonnunquam bonum

est. XVII. A. 818. sq. *Pericles* Atheniensis quali capite praeditus fuisse dicatur. XVII. A. 819. capite tantum sudare in febribus bonum signum non est. XV. 831. capite acuto praediti ab *Hippocrate* ποῦλοι dicuntur. XVII. A. 822.

Caput; ardor ejus vigilias, refrigeratio soporem inducit. VIII. 161. caput qui copiosis balneis calidis lavant, profundius dormiunt. VII. 141. calefaciunt caput baccae juniperi. VI. 590. quibus vehementer calidum, praestat aestate rosaceo ungi. VI. 424. ex capitis consensu venti flatum quidam cognovit. XIV. 251. totius constitutio signum temperamenti est. I. 319. et quomodo. I. 320. exsiccat pulvis. XIV. 511. ferit foenum graecum, et variae eo utendi rationes. VI. 538. ferit lini semen. VI. 550. feriunt uvae in vinaceis conditae, si largius sumantur. VI. 577. ferunt vina fulva. X. 837. ferit vinum odorum. VI. 802. ferit vinum robustum. XV. 630. 702. *capitis* frigore affecti signa. XIV. 314. ex capite gravedinosi qui dicantur. XVII. B. 24. halitu repleti remedium est sternutatio. VII. 172. ad caput yergentes humores retrahunt acria in intestina data. XI. 319. impletur vaporibus, si cibis expleti exercitantur. VI. 413. cura hujus affectionis. ibid. — ejus incalescentia phrenitidis causa. XVII. A. 112. infirmum est, quibus dolet. XV. 125. capiti lac non est accommodatum. VI. 687.

Caput laedunt validi odores. II. 884. circa caput morbos accidentes, medicamentum alvum deiciens sanat. X. 903. ejus morbum indicantia symptomata. XVI. 535. noxia ei vina quae. X. 835. perfusionis utilitas in febribus. XVIII. A. 145. qua in regione perfusiones imprimis sint adhibendae. X. 934. e capite per os pituitam educantia medicamenta. XIV. 326. e capite pituitam detrahens apophlegmatismus. XIV. 500. e capite pituitam provocat capparitis. XII. 10. e capite pituitam detrahens gargarismus. XIV. 571. ad capitis posteriorem partem faciunt paeonia et stoechas. XIV. 759. ad anteriorem sampsuchus. ibid. capitis pulsus ab initio febrium quid significant. XV. 804. pulsus caloris multi sunt symptomata. XV. 805. eorum cura. XV. 806.

Caput purgantia per nares, errhina vocantur. XI. 769. quae per nares purgant, sputa evacuant. XVI. 168. purgantia remedia per nares quae. XVI. 147. purgatur aut per palatum, aut nares, aut per utrumque. XV. 323. purgat succus hederæ. XII. 30. purgantia sternutatoria *Heracleidae* Tarentini. XII. 583. 584. purgat vinum squilliticum. XIV. 570. replent exercitia vehementia. XI. 363. replet cibum aut potum statim post balneum sumere. XV. 718. replet inedia. XI. 243. repletum somnum affert. VII. 141. ejus temperamentum quomodo melius reddatur. VI. 423. nihil caput tusses juvant. VII. 172. vehemens ustio delirium infert. VIII. 128. peruri in iis videtur, qui ab aestu febricitant. VII. 331. caput morbi obsident plures hieme. XV. 198. capitis vaporibus male affecti signa. XIV. 314.

Capitis achores, vide ACHORES capitis.

Caput: variae ejusdem affectiones. XIV. 313. capitis affectus quomodo judicentur. IX. 709. curandum est in diuturnis oculorum fluxionibus. X. 939.

Capitis affectus quomodo deprehendantur. VI. 828. caput affectum ostendit surditas in morbis. XVI. 223. calidi affectus causae melancholice sunt. VIII. 193. exteriores affectus. XIV. 777. ad capitis affectus externos remedia parabilia. XIV. 321. ad capitis affectus omnes ex fluxione obortos remedia. XIV. 501. capite affecto crura scarificamus. XI. 321. capite affecto copiosa vini potio mala. XVII. A. 586. ad capitis clavos remed. par. XIV. 500. caput curandum est in diuturnis oculorum fluxionibus. X. 939.

Capitis dolor, definitio. XIX. 417. inveteratus et aegre cedens, cephalaea vocatur. (confer. *cephalaen*). XII. 561. non inveteratus cephalalgia, inveteratus cephalaea vocatur. XIX. 417. caput affectum esse indicat. XVI. 535. caput affectum, non opisthotonum indicat, ut vult *Hippocrates*. XVI. 683. hieme potissimum fit. V. 694. XVI. 27. quando hieme sit expectandus. XVII. B. 590. inclinationem humorum ad caput declarat. XVI. 831. obnoxii ei maxime sunt caput acutum habentes. XVII. A. 822.

Capitis doloris causae. VIII. 207. XVI. 49. XVII. B. 755. repente in sanis orientis causa. XVIII. A. 88. quomodo eum solvat febris succedens. XVIII. A. 88. dolores tensivi unde oriuntur. VIII. 206. parit eum fructus agni casti. XI. 807. fit ex aquae potu, praesertim vitiosae. VI. 807. quale vinum huic auxilietur. VI. 808. causae sunt aromata. XVII. B. 818. flava bilis in ventriculo contenta. VIII. 189. qualis inde oriatur. VIII. 189. bilis recursus. XV. 688. flavae bilis vapor in caput descendens. XVIII. B. 285. cedri fructus. VI. 591. movent cedrides, quando comeduntur. XII. 19. infert eruca. VI. 639. gignit redundantia humorum acrium, crassorum etc. XVI. 49. causa insolatio est. XII. 504. oritur ab intemperie tum calidior, tum siccior et frigidior. XIV. 315. lac excitat. XVII. B. 873. citat lillum. VI. 553. provocat Iora. VI. 580. movet radix Mei, si plusculum sumatur. XII. 78. commovet memecylum. XII. 34. ex menstruis suppressis fit. VIII. 435. excitat mespili fructus. XI. 876. afferunt palmae fructus. VI. 607. gignit refrigeratio. XVII. B. 626. excitat rubi fructus. VI. 589. doloris et gravitatis causa tumor est in utero ex abortu factus. XVII. A. 799. sq. excitat unedo. VI. 620. causae sunt venae flatibus impletae. XIX. 516. inducit vinum fulvum et dulce. VI. 804. afferunt vina odora et fulva. X. 835. affert vinum siculum aminaeum, quod in parvis servatur lagunculis. X. 835. ex ventriculo fit, qui humorum vitiosorum vapores transmittit. VI. 807. talis dolor vinis pauciferis sanatur. VI. 807.

Capitis dolor aliquando crisis futurae signum. IX. 614. cum excreato violento convulsivum quid habet. XVI. 742. qui eo laborant, his palatum concavum est, et dentes perversa serie positi. XVII. A. 815. coma et surditas in eo abscessum post aures eructant. XVI. 838. cum sopore et gravitate mali sunt secundum *Hippocratem* utero gerentibus. XVI. 736. sq. cui subversio stomachi et morbus eum aliquando sequatur. VIII. 179. vomitus aeruginosi cum surditate et vigilio insaniam significant. XVI. 534. a plenitudine gravitatis sensum affert. VIII. 206. repentinus signum

decretorium est. XVII. B. 396. totius capitis dolor pulsatorius insolationis symptoma est. XIV. 314. dolores aut adsunt aut aderunt, quibus urina jumentosa est. VII. 934. quibus sanis derepente oriuntur, et muti fiunt et stertunt, intra dies septem, nisi febris successerit, intereunt. XVIII. A. 87. signa diagnostica ejus speciei, quae ab insolatione oboritur. XII. 505. signa diagnostica capitis doloris ob frigiditatem, et cura generalis. XII. 511. praesentis aut futuri signum urina jumentosa est. XIX. 611.

Capitis doloris in febribus causae. XI. 61. sq. cura. XI. 62. sq. in febribus quibusuam individuis maxime accidunt. XVIII. B. 289. dolores et gravitates cum febribus et citra febres oboriuntur. XVII. A. 151. in febribus quandam desinat. XVIII. B. 287. sq. vehemens in febre, si ultra vigesimum diem durat, sine signis malis, quid indicet. XVIII. B. 259. sq. in febre non lethali, et tenebrae ante oculos bilis vomitum futurum docent. VIII. 21. si ex eo vocis interceptio fiat, febriente aegro cum sudore, et absque arbitrio superflua excernant, morbus prolongatur. XVI. 711. quibus alvus simul intercepta est, in febre, hos Hippocrates convulsivos fieri dicit. XVI. 759. in febre qualis urina indicet. XVII. B. 753. in capitis dolore, si quis cibum fastidiat et stomachi rasionem sentiat, bilem evomit. XI. 61. cum gravitate conjunctus multitudinem humoris significat. XI. 61. cum morsu degorat humoris vel vaporis acrimoniam. XI. 61. cum pulso inflammationem. XI. 62. cum distentione crudi ac flatulentis spiritus copiam. XI. 62. cum distentione ac pulsu membranaceae substantiae inflammationem. XI. 62. cum distentione et gravitate retentam in membranis multitudinem denotat. XI. 62. in vehementi venae temporales pulsantes et quasi vibrari videntur. XVI. 732. vehementes et continui cum febre, si aliquod mortiferum signum praeterea accesserit, admodum sunt perniciosi. XVIII. B. 259. vehementes et continui cum febre, si quidem aliquod signum mortale adfuerit, valde est exitiale. IX. 756. unde vehementissimi exoriantur. XII. 499. eorundem sedes diversae. XII. 500. — quae ad affectus hujus cogni-

tionem eximie faciant (Diagnosis). XII. 501. in vehementi a vino abstinendum est. XV. 701. vehementem solvit pus, aqua, sanguis per nares, os aut aures effluens. XVIII. A. 20.

Capitis dolores: non omnes ab una eademque causa oriuntur et propterea etiam curandi ratio diversa esse debet. XII. 498. in quonam capitis loco remedia apissime adhibeantur. XII. 507. casus medici, qui eo laborans sibi ipsi venam secuit. X. 814. incipientes sedat eucurbita in cervice aut cum aut sine scarificatione. XI. 306. pars posterior capitis si dolet, recta vena in fronte secta prodest. XVI. 152. XVII. A. 955. XVII. B. 883. quando sternutamenta indicata sint. XVI. 175. dolores calidos et spirituosos arteriae post aures sectio tollit. XI. 513. cura, si quis sine manifesta causa eo vexetur. XIV. 317. continua Apollonii doctrina ad temporum et totius capitis dolores citra manifestas causas. XII. 528. sq. (quomodo Apollonius ea in re peccaverit. XII. 529). ad capitis dolores ab aestu solis remedia parabilia. XIV. 314. remedia, quae Apollonius scripsit ad dolorem capitis, qui ab ardore (insolatione) provenit. XII. 502. doloris, qui ex bilioso humore oritur, signa. XII. 558. et cura. XII. 559. si in calve contingat, quomodo sit curandus. XII. 509. doloris ex consensu cura. XII. 559. ad capitis dolorem ex contusione praecepta. XIV. 320. cura ex crapula, vini meracis hemina orti. XVII. A. 478. sin ex alia causa ortus fuerit, panis calidus cum vino meraco prodest. XVII. A. 478. praecepta, quae Apollonius ad capitis dolorem ex ebrietate et meri potu tradidit. XII. 514. Galeni contra hanc capitis doloris speciem in usum vocata medendi methodus. XII. 515. ad capitis dolorem ex ebrietate Archigenis remedia. XII. 572. ad capitis dolorem ex ebrietate et solis aestu remedia parabilia. XIV. 321. ad capitis dolorem ab eduliis crudis ventriculi remedia parabilia. XIV. 317. quibus dolet ob exercitationes, itinera, res venereas etc. ii purgandi non sunt. XV. 900. ad capitis dolorem ex refrigerio. XII. 503. 512. ad capitis dolorem a frigore remedia parabilia. XIV. 316. dolor, quum mali causa humor frigidus et pituitosus est, quo modo

curetur. XVI. 175. ad capitis dolorem ex ictu et casu ab alto praecepta. XIV. 319. doloris ex imbecillitate cura. XI. 63. doloris ob solis aestum aut febrium ardorem cura. XVII. B. 327. ratio medendi generalis ei capitis doloris speciei, quae ab insolatione s. ardore provenit. XII. 505. ratio medendi inveteratis capitis affectibus calidis et frigidis. XII. 512. dolor ex plaga aut lapsu, qui inflammatione intra calvariam terminatur, periculosus est. XII. 522. nec minus is, qui conjunctus est cum ruptura. XII. 522. eum curandi ratio. XII. 523. dolor ex plaga, inflammatio est. XII. 521. et conjunctus esse potest cum vulnere aut contusione; et hisce conditionibus medendi methodus adaptanda est. XII. 521. *Apollonii* ratio curandi dolorem capitis ex plaga aut casu. XII. 520. *Galenus*. XII. 521. sq. *Archigenis* praecepta ad capitis dolores citra febrem obortos. XII. 533. (*Galenus* de iis ratiocinatio. XII. 534) et eos, qui ex stomacho oriuntur. XII. 537. cura capitis doloris, qui in principio febrium occurrunt. XII. 560. ex multo flatuoso spiritu ortum tollunt sternutationes. XVII. B. 334. cura ejus, qui ex stomacho s. laesa digestionem oboritur. XII. 535. sq. *Archigenis* ei medendi methodus. XII. 537. de iis, quae *Archigenes* porro ad eam affectionem scripsit, et *Galenus* eorundem censura. XII. 541. dolores a surrectione levant statim cibi assumpti. XIV. 317. dolorum ex vaporibus ichorum in ventrem defluxorum cura. VI. 425. ad capitis dolorem a vaporibus remedia parabilia. XIV. 316. ad capitis dolorem ex vini potu. XIV. 317. 502.

Capitis dolor: remedia contra eum in usum vocanda. XIV. 500. ad capitis dolorem remedia. XIV. 398. sq. XIV. 544. XIV. 557. remedium sat efficax. XII. 596. aliud. XII. 597. acopon metasyncriticum. XIII. 1029. *Alexandri* remedium. XII. 557. annueta, quibus usus est *Archigenes*. XII. 573. *Antigoni* remedia. XII. 557. apophlegmatismi, et quae naribus infunduntur secundum *Archigenem*. XII. 582. 587. aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. *Asclepiades* utitur contra recentes irrigatione *Nicomedis*. XII. 556. quae ex *Nicomede* et *Charicle*, *Asclepiades* praecepta ad recen-

tem capitis dolorem scripsit. XII. 579. aster stomachicus. XIII. 164. 165. *Barlammæ* monachi remedium. XIV. 548. cataplasmata ad eos facientia. XII. 568.

Capitis dolor: *Charicleis* epithema ad inveteratum. XII. 558. 581. *Charicleis* remedium. XII. 556. quae *Crito* ad eum scripsit. XII. 587. clysteres acres. XVI. 145. elaterium cum lacte in nares infusum. XII. 122. emplastrum aegyptium. XIII. 903. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum sacrum inunctum, rosaceo dilutum. XIII. 779. emplastrum Pamphilion. XIII. 527. ad capitis inveteratos dolores Iberis. XIII. 353. ad dolores diuturnos malagma. XIII. 985. medicamenta ex *Heracle* libris petita. XII. 593. sq. lac in eo male adhibetur. XVII. B. 872. sq. valet contra eum lupulum. XIV. 579. malagma *Protæ Pelusiotæ*. XIII. 338. nasturtii semen. XII. 12. pastilli *Alexandri*, *Antigoni*, *Antoni*. XII. 580. *Antonii* Herbarii pastilli. XII. 557. pastillus *Socratis*. XIV. 501. ruta. XIV. 543. veterem tollunt sternutatoria *Ptolemæi*. XII. 584. dolores diuturnos juvat theriaca. XIV. 271. torpedo tota capiti admota. XII. 365. Rx frigore capitis dolores curandi ratio. XII. 503. sq. vinum meracius. XVII. B. 332.

Capitis fluxionum differentiae. XV. 788. fluxio quonam tendat. VII. 263. defluxiones causae tabis. XVII. A. 61. fluxio multa et glutinosa e capite ad venas jugulares anginae causa secundum *Hippocratem*. XV. 786. fluxio ex capite calida et nitrosa causa est anginae alterius. XV. 791. fluxio a capite ad pulmones tabem affert. XVII. A. 62. fluxio a capite causa bulimi. VI. 422. a capite quibus fluxio fertur, iis veratrum dandum est. XV. 865. (confer. CATARRHUS.)

Capitis fissuras parvas et contusiones *Archigenis* curandi methodus. XII. 576.

Capitis fracturae: *Hippocrates* de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. quinque genera. XIV. 782. octo differentiae. XIX. 431. fracturas, quum ad meningas pervenerunt, cur biliosi vomitus sequantur. VIII. 179. fracturae quomodo tractandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 469. operationes

chirurgicae, ad eas facientes enumerantur. XIV. 783. indicata in iis ecope. XIV. 781. etiam callum generant. X. 452. ad capitis fracturas emplastrum ex scilla. XIII. 870. earum, quae ad meningas pertingunt, cura. X. 446. usus terebellae *Abaptistae*. X. 447. convenientia emplastra vide *Emplastra cephalica*. fracturae cum comminutione cura. X. 450. utilitas sanguinis columbae et turturis. XII. 256.

Capitis furfuratio, quid sit, et unde oriatur. XII. 459. fit ab ichoribus, pruritus concitantibus. XV. 348. mendendi methodus. XII. 459. remedia ad eam parabilia. XIV. 323. remedia simplicia in usum vocanda. XII. 460. *Archigenis* composita medicamenta. XII. 461. sinagma compositum. XII. 489. urina humana. XII. 285.

Capitis gravitas: auget eam allium. XV. 871. gravant anodyna. XI. 767. gravitatis causa auster. XVI. 412. XVII. A. 33. XVII. B. 609. ex coitu intermisso. VIII. 417. causa est humorum redundantia. XVI. 115. a pituita abundante fit. XVI. 15. 165. XVII. B. 660. causa sanguinis stagnatio. XV. 781. adducit somnus multus et insuetus. XV. 625. fit ex inconsueto vini meraci potu. XV. 577. futurae haemorrhagiae indicium. XVI. 798. universi capitis gravitatis quid in febribus secundum *Hippocratem* indicet. XVII. A. 115. gravitas, surditas et hypochondrii tensio signum epistaxeos futurae. XVI. 812. gravitas, quae sine mordaci consistit dolore, somnolenta et cataphorica est. VIII. 161. gravitatem solvit balneum. XV. 719. levare videtur sternutatio. XVIII. A. 159. gravitates, et inveteratos ex plenitudine dolores levare solet venae sectio in fronte. XI. 306. levat vomitus. XVI. 143. in capitis gravitatibus ex febre a vinis austeris abstinendum est. XV. 646.

Capitis pediculi, remedia ad eos parabilia. XII. 462. XIV. 323. ad *porriginem* capitis remedia. XIV. 395. ad capitis *psudra*, exanthemata et pustulas ulcerosas remedia. XII. 496. ad capitis *rheumatismum* cataplasma. XIV. 528. remedia alia. XIV. 499. *Capitis tremor*: cui caput tremit, si super molle aliquod supinum reclines, non amplius tremet. VII. 156. ad capitis tremorem remedia. XIV. 398.

ad capitis tumores, talpas vocatos remedia. XIV. 542. ad capitis *ulcera* pastilli gilvi *Hieracis* Thebani. XIII. 829.

Capitis vulnera ex plaga aut lapsu quomodo tractanda. XII. 521. purgatio per alvum in iis prodest. X. 289. XVI. 113. vulnera glutinat myrrha. XII. 127. vulnera cum ossium praecisione curat isis. XIII. 774. plagam in capite acceptam si sequatur stupor aut desipientia, malum. XVIII. A. 114. ictus saepe carus sequitur. VIII. 128. concussio portendunt epistaxin. XVI. 805. concussione *Iustus* multos hypopios sanavit. X. 1019. laesiones causae apoplexiae et vertiginis. XVII. B. 626. *lucatur*, si prima cervicis vertebra coarctatur ad secundam. XIV. 795.

Capiti conveniens deligatio. XVIII. B. 732. 765. fasciae simplices, ad hoc deligandum aptae. XVIII. A. 782. universum obtegens fascia. XVIII. A. 785.

CARABI caro qualis. VII. 226. tardissime nutriunt. XVII. B. 484. nec collum nec caput habent. III. 609.

CARAEUS tolme. XIV. 564.

CARBO terra est. XI. 406. carbones plerisque esse flavos probatur. XI. 461. sunt prius creudi, quam coquantur medicamenta. XIII. 398. extinctos appetunt nonnunquam mulieres gravidae. VII. 133. carbonum vapore quomodo mors accidat. III. 540. IV. 495. caliditas causa temporariae desipientiae. XVI. 531.

CARBUNCULUS, definitio. XI. 77. XIII. 854. XVI. 461. XIX. 442. est ulcus crustosum, cum magna vicinarum partium inflammatione. XVIII. A. 72. sq. descriptio. X. 979. morbus est instrumentalis. VII. 206. quando ulcus vocetur. XV. 342. quomodo oriatur. VII. 719. IX. 273. cur orti sint in *Cranone*. XVII. 579. quaedam foeda carbuncolorum lues in Asia grassavit. II. 803. in carbunculis pestilentibus, qui in Asia grassabant, cutis circa pustulas statim excoziata est. X. 980. et qui illis corripuntur, necessario febrecitant. X. 980. semper cum ulcere complicatus est. VI. 874. in carbunculis sanguis vehementer fervefactus in humorem melancholicum mutatur. VII. 376. carbunculus cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. naturalis color immutatur.

VII. 75. calorem augment. VII. 5. crusta nigra est. VII. 719. fervorem aestumque denotant. VII. 618. aestivi. I. 530. in pudendis. I. 532. oculi. XIV. 777. oculi, definitio. XIX. 434. remedia ad eum parabilia. XIV. 498.

Carbunculi causae; ex pravis alimentis fit. VI. 750. ab atra bile originem ducit. V. 116. *carbunculi* ex caco-chymia. I. 664. ex calido quidem fervore, sed crassa materie constituitur. XVII. A. 703. calore superante oritur. XV. 369. febris accedit. VI. 860. fit excrementis retentis et putrescentibus. III. 686. causa fluxio est. VII. 22. causae sunt humores vitiosi. VII. 211. XV. 365.

Carbunculi cura. X. 980. XI. 88. ad carbunculos remedia parabilia. XIV. 498. citra dolorem exterens remedium. XIII. 752. refrigerat acetum. XI. 419. *Apionis* medicamentum. XIII. 856. remedium *Apollonii*. XIII. 856. ab *Asclepiade* scripta remedia ad eos. XIII. 855. sq. refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. quidam contra eos utuntur cupressi foliis. XII. 53. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum *Telamonis*. XIII. 528. florida *Magni*. XIII. 856. fomenta ex foliis Cypri. XII. 54. *Massaliotae* medicamentum. XIII. 855. nucum oleum. XII. 14. panacea *Herae*. XIII. 767. sabina. XI. 854. *Tithymalli*. XII. 142.

In CARCERE qui diu sunt conclusi pereunt, si prohibeantur ambulare,ungi et lavari. VI. 370.

CARCHARODONTA animalia. III. 616. musculos temporales validos habent. III. 844.

CARCHEDONIUS ollas feris, quae repente possunt occidere, refertas, adversus hostes projecit, lique protinus collapsi interierunt. XIV. 231.

CARCHESIUS duplex ad reponendam humeri luxationem. XVIII. A. 351. *Carchesii* funes ii sunt, qui in summo malo reperiuntur. XVIII. A. 522.

CARCINOMA, (confer. CANCER) definitio. XIX. 443. differentiae. XIV. 779. cura chirurgica. XIV. 786. ad carcinomata emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. carcinoma uteri, de-

fin. XIX. 430. causae menstrua re-tenta. XVII. B. 854.

CARDAMINE, ejus vires. XII. 124. pro ocimo. XIX. 747.

CARDAMOMUM quasnam possideat facultates. XII. 12. lumbricos interficit et psoras detergit. XII. 12. calidum est. XIII. 337. non est calidum ut nasturtium. XII. 12. acre est. XII. 815. ingreditur theriacam. XIV. 41. discutit. XII. 924. ei succedanea remedia. XIX. 731. pro cyperi. XIX. 733. pro sinapi. XIX. 742. Babylonium succedit rutae sylvestri. XIX. 725.

CARDAMUM vel *Nasturtium* pravam est edulium. VII. 285. opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidum est. XI. 421. natura vitiosum est. XV. 365. seminis qualitates et vires. XII. 11. herbae facultates. XII. 12. nasturtium pro sinapi. XIX. 742. semen pro napy. XIX. 737.

CARDIA vide VENTRICULI OS.

CARDIACA affectio qualis sit morbus ejusque causae. XIX. 420. Syncope cardiaca, quales cordis affectiones sequatur. VIII. 302. causae. VII. 137. causa est venarum oppletio. XV. 775. nonnunquam mortis causa est. VIII. 301. ob dolorum proprietatem exolutionem inducit. VIII. 342. quales affectiones eam sequantur. VIII. 302. ex balneo quando sit metuenda. XV. 721. cura ejus speciei, quae fit ex flava bile. X. 830. *cardiacus* affectus est morbus acutus. XIV. 730. *cardiacus* morbus, definitio. XIV. 735. cura. XIV. 735. *cardiaci* frigent quidem sed non rigent. VII. 607. ad *cardiacos* remedia parabilia. XIV. 532. theriaca. XIV. 273. *cardiacis* in extremis degentibus theriaca. XIV. 305.

CARDIALGIA, definitio. XVI. 572. XVII. B. 677. 745. quinam solummodo vocetur ventriculi oris dolor. V. 275. XVII. A. 316. oris ventriculi affectus est. VIII. 343. est oris ventriculi mordicatio. III. 356. praecedit eam vomitus biliosus. III. 356. sequitur eam vomitus. XVI. 229. eam et cardiogmum vocant. XVII. A. 314. autumno maxime vexat. XVII. A. 304. XVII. A. 858. qui a corde eam oriri putant, a situ argumentantur. V. 274. causa est rigor. XVII. B. 300. vehemens labii inferioris concussionem efficit. XV. 602. a humoribus pravis causa est vertiginis. XIX. 417. ex

cruditate ortae in febribus continuis cura. XI. 42. morbi futuri signum. I. 361. sub quibusnam conditionibus imprimis oriatur. V. 276. causae. VII. 238. XVI. 794. causa est bilis affluens. III. 357. XV. 567. XVI. 14. humor acris ventriculi os mordens. XVII. A. 316. inedia ciborum. X. 544. lumborum doloribus accedens quid doceat. XVI. 792. in febribus quid secundum Hippocratem significet. XVII. A. 155. laborantis mulieris casus. XVII. A. 313. contra eam adipson catapotium. XIII. 145. aqua frigida confert. XI. 54. cotyledon. XII. 41. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. *Archigenis* praecepta. XIII. 168. ad eam sine bilis vomitu. XIV. 450. *Asclepiadis* remedia. XIII. 158. pastillus Amazonum. III. 152. panis calidus cum vino meraco. XVII. A. 471. ejus sensum efficiunt palmae fructus. VI. 607. punicae. VII. 604. obtundunt uvae passae dulces. VI. 582. radix Spicae nardi. XII. 84. in muliere succo mali granati, polentae insperso sanata est. V. 275. in ea per superiora purgandum est. XV. 335. cuidam mulieri pollis hordeaceus, in mali punici succum inspersus medebatur. XVII. A. 313. casus, puniceis curatus. VI. 604.

CARDINIS constitutio. XVIII. B. 349.

CARDIOGOMOS, definitio. XVI. 572. XVII. B. 746. 677. vomitus signum est. XVI. 572. quibus fiat. II. 184. i. q. cardialgia. XVII. A. 314. signum decretorium. XVII. B. 396. (confer. *Cardialgia*.)

CARDUI radix urinas crassas ducit. XIX. 695. decoctum ejus urinas crassas, lentas foetidas et copiosas a venis, renibus, ureteribus et vesica educunt. XIX. 676.

CAREA aërem vitiat. XVI. 360.

CAREBARIAE, definitio. XVII. B. 810. his medetur calidum. XVII. B. 810.

CARICAE (sive *ficus*): aridarum et viridum vires. XII. 132. cum ruta et nucibus alexiterium ad venena sunt. VI. 793. maturae immaturae non medicriter antecellunt. VI. 571. maturae iunoxiae. VI. 792. et morbificae sunt et salubres. VI. 792. siccatae reponi possunt. VI. 786. XI. 367. alvum solvunt. VI. 353. 355. si quis largius esitaverit, offenditur. VI. 571. seni-

bis hieme sunt prae ceteris fructibus eligendae. VI. 352. esus suum hepar ad voluptatem praeparat. VI. 704. decoctum. XIII. 8. 879. decoctum ad buprestim sorptam. XIV. 141. decoctum ex oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. cum nucibus et amygdalis optimum cibum exhibent. VI. 793. succus lana exceptus sanguinem sistit. XV. 914. ustae pro cyphi. XIX. 833.

CARIDES tenuem testam habent. VI. 735.

CARIES lignorum, ejus vires et usus. XII. 118. quercina ad sedis ficosas eminentias. XIV. 495.

CARIES ossium in corrosione ossis consistit. I. 239. continuitatis solutio est. VII. 37. livida conditio in ea malum. XVIII. A. 10. causae. VII. 34. quibus impendit, purgatio per alvum prodest. X. 289.

CARIS i. e. squilla piscis cum bryoniae radice pota, lumbricos educit. XIV. 242. tenuem testam habet. VI. 735. convenit stomachicis. XIII. 174. digeritur difficile. XVII. B. 484.

CARMIONE, Cleopatrae famula. XIV. 236. loc. restituitur.

CARNEADES philosophus. XIX. 226.

CARNIVORAE pedibus anterioribus pro manibus utantur. III. 176.

CARNIVORORUM pedes cur sint multissimi. III. 175.

CARNOSAE partes inflammatione obsessae leviter sunt exsiccandae. XI. 90. sq. 112. 113.

CARNOSI homines quam in regione sint. XVI. 92. pulsum parvum habent. IX. 531. in carnis pulsus qualis. XIX. 632.

CARO, definitio. XIX. 367. quid proprie vocetur. VI. 772. est maxime communis partium animantium. XII. 310. secundum Platonem propugnaculum est ac tegmen adversus aestum, frigus et lapsus. III. 37. calida pars est. VII. 744. humida est. XV. 253. cur calidam humiditatem intra se habeat. III. 37. similis pars est. XV. 8. XVI. 33. an unum specie sit elementum, quod eam procreavit, an multae, quot hae, et quae sint, et quinam compositionis modus existat. I. 246. cute humidior, ea tamen calidior. I. 570. sola sanguinea est. XVIII. A. 237. ex sanguine non magno negotio fit. II. 21. multum habet sanguinem et calida est. I. 568.

sanguine perfusa, mollis et calida est. XVI. 33. assumpta regeneratur. IV. 552. causa hujus regenerationis. IV. 553. attrita circa costas quomodo sit curanda. XVIII. A. 573. 575. attrita in costis, si negligitur, mucosa fit. XVIII. A. 578. haec quomodo sit curanda. XVIII. A. 579. 581. velut in callum durata cutis est. XI. 758. carborum et polyporum qualis. VII. 226. castratarum victimarum suavior est. IV. 573. colliquata qualem colorem habeat. V. 701. durescens cutis naturam induit, et cicatrix fit. XVII. A. 903. nimium elixa difficile concoquitur. VI. 302. recens generata mollis est, compacta sanguine nuper concreto, et similis nuper coacto caseo. XVIII. B. 842. gracilior fit, sed firmiter exercitatione, ignavis vero abundat, sed mollis est. XVIII. A. 597. gracillum mucosa magis quam plenorum. XVIII. A. 361. quomodo fiat mucosa. XVIII. A. 579. pituitosior fit ex sanguine pituitosiore. VII. 225. ubi producenda est, cur maxime abstinendum ab adstringente medicamento. X. 192. in carne continui solutio quomodo a Graecis vocetur. XVIII. A. 482. aliquo telo tum contusa tum caesa si sit, huic ita medendum est, ut quam celerrime suppuret. X. 280.

Carnis colliquationem in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. colliquationem qualis urina indicet. XIX. 589. conditio in mulieribus. IX. 111. corruptionem quibusnam nominibus *Hippocrates* significet. XVIII. B. 455. diversitates pro organis, in quibus occurrit. II. 610. divisio ulcus vocatur. XVIII. B. 419. et reliquorum omnium elementa. I. 253. supercrescentis cura. X. 200. sq. ad carnem excrescentem pastillus *Arei*. XIII. 829. alia remedia. XI. 696. carnis excrecentiam reprimat pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. excrecentiam reprimat pastillus *Threpti*. XIII. 828. supercrescentis cura. X. 988. generandae substantia sanguis est. X. 174. generandae opifex natura. X. 174. in ejus generatione duplex provenire excrementum necesse est. X. 175. incrementum provocat frictio mediocri. VI. 108. livida conditio propter ossis cariem, malum. XVIII. A. 104. in manu utilitas. III. 36. minimum inest extremis animalium partibus. VI.

773. usus praeter consuetudinem mollius quid efficiat. XV. 574. ad *carnis* mutationem alimenti facultas. VII. 227.

Carni generandae prodest emplastrum ex scilla. XIII. 870. nigrae simul et callosae ab elephanti nomen fecerunt. VII. 227. quomodo oriatur. VII. 227.

Carnem auget frictio mediocri. VI. 93. prave affectam et resectam procreare possumus, quoniam e sanguine orta est. I. 241. ad carnem conglutinandam remedia parabilia. XIV. 526. detrahunt et liquat squama aeris et helitis. XII. 224. detrahente nata remedia saepe epulotica vocantur. XI. 757. dissolvit et liquat frictio mollis multa. VI. 96. fungosiorum creat ptisana fabarum. VI. 529. laxam et flaccidam gignunt uvae. VI. 574. liquat chrysocola. XII. 242. colliquat vitis agrestis. XI. 683. generat aqua calida. XVIII. B. 841. sq. facit aridum cephalicum ex *Scorpiade* inscriptum. XIII. 847. producens remedium fit ex cera, oleo et aerugine. X. 167. generat emplastrum aniceton. XIII. 878. genuinam generat emplastrum *Herae*. XIII. 765. producit emplastrum viride *Hecatondrachmon* cum cerato mixtum. XIII. 491. ad carnem instaurandam picari egregium medicamentum est. X. 997. producere potest thus in humida natura, in sicca non. X. 178. creat in quibusdam ulceribus thus, in aliis non. X. 179. remittit et facile contrectabilem reddit frictio mollis pauca. VI. 96. replet emplastrum melinum. XIII. 940. sublaxam ac subinane generant ficus. VI. 571. tenellam colliquantia, idque absque dolore, quae. XI. 756. tenuem habentibus aquae frigidae potio non conducit. X. 624. urit, liquat et corrumpit faex usta. II. 137.

Carne implet laxa et fluida frictio mollis mediocri. VI. 96. molli praediti quina. XIII. 662. ex carne pus. XV. 414. carne tenera praedita corpora facile phlegmonem recipiunt. XIII. 662. a carne abstinendum in ossium fracturis. XVIII. B. 406. in carne continuitatis solutio ulcus, vulnus, ruptio et contorsio est. X. 160.

Carnes quomodo procreantur secundum *Empedoclem*. XIX. 337. ex sanguine generantur. IV. 551. XV. 74. a semine feminae fieri *Hippocrates* putat. XIX. 323. quando in foetu

orientur. IV. 550. quoad facultates alendi singulae recensentur. VI. 661. quaedam nutriunt, quaedam lethales et venenosae sunt. XII. 311. alimoniae in earum bonitatem effectus. XV. 882. deuruntur ex cedrea. XII. 17. num dolores fusos et laxiores inducant. VIII. 104. sq. cur ad recipiendas fluxiones sint promptissimae. XVI. 469. humiditas habentibus conducit famas. XVIII. A. 172. minuunt exercitationes. XVII. B. 8. sal constringit, quae in eo condiuntur. XI. 694. refrigerantur ex sanguinis inopia. XVII. B. 708. sanguine nutriuntur. II. 212. quomodo in statu suo normali servantur. X. 742. quae sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. sq. siccant et incorruptas servat muria et aqua marina. II. 129. ulceribus supercrescentes adstringunt aloë et aeris squama. XIV. 226. e ventre introrsus extrorsusque tractricēs sunt. II. 61. XVII. B. 311. differentiae earum, quando sale conditae sunt. XII. 321. assatarum et in aqua elixarum differentiae. XII. 321. differentiae, quoad praeparandi modos. VI. 667. in aqua coctae humidius alimentum exhibent. VI. 667. assatae alimentum siccior dant. VI. 667. assatae calefaciunt. XV. 179.

Carnes, earum differentiae pro animalibus, unde petuntur. XII. 320. animalium, probe coctae optimum sanguinem gignunt. VI. 661. animalium agrestium et sale conditae siccant et calefaciunt. XV. 179. juniorum animalium ab ea annosorum valde quoad alendi vires differunt. VI. 704. animalium castratorum sunt praestantiores. VI. 663. senum pessimae. VI. 663.

Caro agnina qualis. VI. 774. humidissima et glutinosa est. VI. 663. humida, glutinosa et mucosa est. VI. 789. facit crassum sanguinem cum bono succo. XVII. B. 69. senibus non conducit, nam humida, rancosa, glutinosa et pituitosa est. VI. 340.

Caro anatis dura est. VI. 700.

Caro anguillae, ea abstineant senes. VI. 340.

Caro anserum qualis. VI. 703. 704.

Caro asinina editur in Alexandria. VI. 486. agrestium caro cervinae propinqua. VI. 664. domesticorum caro editur, et qualis sit. VI. 664. ea non nisi vescuntur homines asinini. VI.

664. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Carnes avium ut alimentum. VI. 700. sq. facile assimilantur. I. 655. avium minore, suilla maiore, bubula hac maiore indiget digestionem. I. 655.

Carnes bubulae quomodo sint praeparandae, ut molestias non gignant. XV. 879. tardissime alunt. XVII. B. 484. maiorem requirunt digerendi vim quam suilla et avium caro. I. 665. bubula difficulter alteratur. XV. 413. nutrit quidem, sed generat sanguinem crassiorem. VI. 661. sanguinem melancholicum generat. VIII. 183. bubulae secundum Hippocratem melancholicas affectiones augent. XV. 879. bubulas duras, si coquendis adduntur, friabiles et teneras faciunt folia Fici. XII. 133. liquor ex iis defluens, quum assantur, ad aurum vermes. XIV. 334. etiam ad aurum dolores. XII. 634. non conducit pulmonum tuberculis laborantibus. XVII. B. 131. quibus maxime conveniat. VI. 662. quidam facile concoquunt. X. 493. in aliquibus facilius digeruntur, quam pisces saxatiles. X. 460.

Caro camelina in Alexandria comeditur. VI. 486. concoctu est difficilis. VI. 664. maxime sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Caro caprina qualis. XV. 880. cur aestate optima, autumno vero pessima. XV. 881. magno in usu est. VI. 555. difficulter coquitur. VI. 486. cum caprina et ovilla carne rure editur faba. VI. 532. praeter succum vitiosum habet acrimoniam. VI. 663. choleram gignit. XV. 881. senibus est inutilis. VI. 340. caprina quando noxia et quando conducit secundum Hippocratem. XV. 880.

Caro cervina succum generat vitiosum. VI. 664. qualis. XIX. 686. senibus est inutilis. VI. 340. caro columbarum concoctu est facilis. VI. 700. quae in patinis condiuntur, inter coctas et assatas sunt mediae. VI. 667.

Carnes quomodo simpliciter condiuntur. XI. 373. excrementitiae quales vocentur. VI. 745. frigidae cur sint, ubi ventriculus calidus est. XVII. B. 206. gallorum tenera et mollis est. XI. 294. concoctu facilis. VI. 700. gallorum veterum caro alvum sistit. XI. 576.

Carnes hircinae, taurinae et sale conditae sanguinem nigriorem gignunt. V. 115. sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. deterrima est ad bonum suum generandum. VI. 663. *hoedina* qualis. VI. 775. XIX. 687. non incommoda senibus. VI. 340. humanae remedia sunt ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. humidas condire et servare potest chalcanthus s. atramentum sutorum. XII. 238. inanitae quales noxae afferant. VI. 486. *leonis* a quibusdam eduntur. VI. 664. siccae et calidae sunt. I. 255. *leonis* siccior et calidior est, humidior, frigidiorque ovis, media inter utramque hominis; atque inter ipsos homines *Dionis* caro e. g. calidior est, frigidior autem *Philonis* I. 255. *leporum* gignit sanguinem crassiorem. VI. 664. luxuriantes quibusdam ulceribus superveniunt, quibus venon. X. 281. luxuriantes quomodo in universum tractandae. I. 261. ad carnes luxuriantes *Philoxeni* remedium aridum. XII. 731. *multi* piscis dura est. VI. 727. ostrearum crassi succi est. VI. 769. caro ostrearum mollissima. VI. 734. ostrearum caro ventrem reprimat. XI. 576. ab iis senibus est abstinendum. VI. 340.

Caro ovilla juvenibus, nec tamen senibus est commoda. VI. 340. humidior et frigidior est. I. 255. excrementosior est et succi deterioris. VI. 663. adiposis danda. XVII. B. 12. non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 130. *caro phasiani* illi gallinarum est similis. VI. 700. *reptilium* veris tempore gigui cernuntur. VII. 225. *porcelli* recens nati et porci vetustissimi est deterrima. XV. 883. *porcelli* cur prava. XV. 882. Carnes piscium, differentiae, quatenus in stagnis, fluminibus aut mari degunt. VI. 711. durae carnis pisces quales. VI. 726. durae carnis pisces aegre digeruntur. VI. 730. molli carne praediti quale alimentum praebeant. VI. 720. mollis carnis pisces condi nequeunt. VI. 746. boni succi sunt, praeter illorum, qui in stagnis degunt. VI. 795. sq. cartilaginei quales habeant. VI. 737. saxatiles qualem carnem habeant. VI. 720. facile digeritur. XVII. B. 489. pleuriticis conducit. XV. 481. *παρδαλις, αλκυονας, ιαλλας*, quales sint. XVI. 761. salitae tarde nutriunt. XVII. B. 485. salsae sanguinem melancholicum generant.

VI. 528. salsae causae febris ardentis. XV. 739.

Caro suilla humanae est similis. XII. 254. suilla optima est. XV. 882. praesertim ab iis, qui mediam aetatem sunt assequuti. XV. 883. suilla optima montana est. X. 549. castratorum suum suavisima. VI. 676. suilla maxime nutriens est. X. 482. succum glutinosum et crassum generat. X. 482. suilla bonum quidem, sed viscosum sanguinem generat. XI. 373. suilla pinguisima minus bona est. XV. 884. suilla non conducit senibus. VI. 339. ea et pane soli fere athletae vescuntur. VI. 488.

Caro viperarum, ejus virtutes et usus. XII. 312. aestate sitis efficax est, secessus tempore sicca, frigida et alimentis expers. XIV. 45. (Carnes ceteroquin animalium singulorum quod attinet, conferantur animalia ipsa).

Carnium immodici incrementi causa cutis adstrictio. XVII. B. 2. esus rariori habitui et hirsutis convenit. XV. 218. usum quatenam corpora facilius ferant. XVI. 92. quoad alendi vires differentiae pro parandi ratione. XVII. B. 487.

in *Carnibus* cachexia aquea quibus est, lens utilis cibus est. VI. 526. *carnibus* flaccidis humidisque prodest emplastrum ex salicibus. XIII. 800.

CARNIVORA animalia superiores et inferiores deutes habent. XVIII. A. 358.

CAROTIDES arteriae. II. 819. origo et decursus. V. 195. decursus et rami inde prodeuntes. IV. 332. dividitur in externam et internam inter sextam et septimam vertebrae. IV. 332. V. 196. utriusque in cranio decursus. V. 155. decursus, et formatio plexus retiformis. III. 305. 697. sq. V. 607. hujus plexus peculiaris situs. III. 696. V. 607. et usus. III. 305. 399. IV. 323. V. 608. externae rami. IV. 333. internae decursus. IV. 334. cor cum cerebro connectunt. V. 263. ligatio nihil impedit respirationem. IV. 503.

CARPASI succus pro succo balsami. XIX. 738.

CARPESUM, descriptio et usus medicus. XII. 15. loci nativi ibid. et XII. 16. *ponticum* *Laertio* efficacius videtur. XII. 15. simile generi *phu* appellato. XII. 15. XIV. 72. plurimum in *Side* Pamphiliae gignitur. XII. 606. XIV. 72. frequenter in Syria

occurrit. XII. 16. ad antidota loco ciunamomi usurpatum a *Quinto*. XIV. 71. miscetur medicamentis auricularibus. XII. 606. pro damasonio. XIX. 727.

CARPUS (*brachiale*) definitio. II. 790. XIV. 704. analogia cum tarso et differentiae. III. 203. ossa II. 770. XIV. 723. octo ossibus constat. II. 770. XVIII. B. 433. nisi diligentius inquiratur, ex uno osse constare videtur. III. 121. ossa cur compluria. III. 121. 125. 129. os octavum; ejus constructio et usus. III. 134. os nomen. III. 137. ossa cur magis constricta sint ea, quae ad cubitum, quam quae ad carpum posita sunt. III. 129. cur in duos ordines disposita. III. 130. ejus ossa tria mutua symphysi deligata sunt. XIV. 723. non per symphysin sed synarthrosin inter se conjunguntur. II. 770. eorum motus. III. 124. variae formae eorum utilitas. III. 126. singularis structurae usus. III. 121. et tarsi differentiae, ejusdemque utilitas. III. 203.

Carpi articulatio duplex. III. 133. articuli figura media quae. IV. 452. articulos cur crassa habeat ligamenta. III. 161. quatuor motus. III. 102. cur in eo musculi nulli. III. 48. ossa ne luxentur, quomodo natura praeviderit. III. 123. luxati repositio. XIV. 796.

Carpi musculi: extendens musculus unus. II. 245. moventium tendinum insertio. III. 138. quinam extendant musculi. IV. 395. XVIII. B. 980. moventes musculi infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. 138. extensoris musculi situs. III. 107. extendens musculus unus. II. 245. flectentes musculi duo. II. 244. XVIII. B. 985. flectentium musculorum situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. origo. II. 260. musc. carpi et digiti majoris unus. II. 241. dissectio. II. 252. reflectens musculus ubinam oritur. II. 257. carpi diarthrosin intro vertens musculus. II. 245. musculi, carpum versus digitum magnum inflectentis tendo ubinam inseratur. II. 271. carpum invertentis musculi origo. III. 100. flexor carpi ulnaris, origo. II. 257.

Carpi infestantes morbi. XIV. 778. arteria ad carpum insolitum nonnunquam habet decursum. IX. 323. in carpo cur minimi sint obliqui motus, sursum autem ad brachium maximi.

III. 165. in carpo nervi vulneris casus in juvene, philosophiae studioso, ejusque cura. X. 403.

CARTERI compositio valentissima ad haemoptoën. XIII. 80.

CARTHAGINENSIVM lex de vini potu, ejusque praestantia. IV. 810.

CARTHAM semini succedaneum. XIX. 732.

CARTILAGINIFICA facultas. II. 13.

CARTILAGO, definitio. XIX. 368. similari pars est. XV. 8. elementum est. I. 467. inter primas partes est, quae generantur. V. 674. ultima pars est, quae perficitur. I. 578. quam habeat qualitatem. I. 602. ossis vicem gerit. II. 501. cartilago, nervus, ligamentum, nunquam in se invicem transeunt. IV. 5. cutē est durior. I. 602. frigida est. XV. 253. sicca quidem, sed minus quam os. I. 569. mollior osse, sed durior quam aliae partes. III. 519. ossis imago. XIX. 368. quando confici possit, et quando non. VI. 671. ejus nutrimentum, II. 212. nutritur mureo ei circumfuso. XV. 255. cartilaginum in articulis usus. III. 42. 928.

Cartilaginis usus. IV. 61. 268. cur superfluum sit, ut sensum habeat et motum. IV. 268. cartilaginis substantia ad subjecta instrumenta tegenda ac defendenda est idonea. IV. 61.

Cartilagine nervos nullos accipiunt. IV. 268. patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. non regenerari eas in confesso est. XVIII. A. 31. cur non palpitent. VII. 594. affectus earum aut insanabiles sunt, aut sanatu difficiles. III. 533. persectae nec augeant nec coalescunt. XVIII. A. 30. ad cartilagine in alto corpore putrescentes *Damocratis* emplastrum. XIII. 821. ad praecisas emplastrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 557. unctionis cujusdam usum articulis praestant. III. 42. IV. 6. 111. XVIII. A. 98.

Cartilagine singulae: arytaenoidea. III. 553. aurium. III. 893. XVIII. B. 29. XIX. 359. cricoidea. III. 552. costarum. II. 654. costarum utilitas. III. 598. ensiformis sterni usus. III. 598. epiglottidis. III. 587. usus. III. 586. XIV. 713. 716. laryngis, descriptio. III. 551. sq. usus. III. 557. cur non ex una cartilagine constet larynx. III. 557. sed ex pluribus. III. 554.

ex tribus constat. V. 233. nasi. III. 918. ossea. II. 654. scutiformis (thyreoidea) paryngis. III. 551. tracheae, utilitas. III. 529. formam habent literam C referentem. II. 602. cartilagines in anteriore parte sint positae. III. 530. cartilagines car non perfectos forment circulos. III. 522. 531.

Cartilaginei pisces ut alimentum. VI. 737. cutis eorum aspera est et noctu splendens. VI. 737.

CARUM, medicae ejus facultates. XII. 13. flatus extinguit et urinas cit. XII. 13. *cari* radices facultates. VI. 654.

CARUNCULA lacrymalis, ejus usus. III. 899. pudendi muliebris defin. XIV. 706. vesicae cervici innata quomodo cognoscatur. VIII. 12. quibus in urina crassa carunculae parvae aut veluti capilli exeunt, iis a renibus excernuntur. IX. 577. XIX. 612. *Carunculae* in urina renum exulcerationem denotant. VIII. 392. parvae aut pilliformes in urina a renibus veniunt. XV. 165. in urina renes affectos docent. XVII. B. 767.

CARUS, (confer. SOPOR) definitio. VIII. 231. XVI. 645. XVII. B. 788. quomodo differat ab apoplexia. VIII. 231. differentia a catalepsi, catocbo et comate vigili. VIII. 232. et somno XVI. 646. an possit appellari coma. XVI. 646. est functionis imaginatricis laesio. VII. 60. generationis theoria secundum Hippocratem. VIII. 231. in eo et memoria et ratio perditur. VIII. 161. respirationis conditio. VIII. 232. palpebrarum conditio. VIII. 232. vox quoque laeditur. VIII. 270. sopor altus est. X. 931. causae. VIII. 231. sq. causa in febris insultu. VIII. 134. causa est capitis refrigeratio. VIII. 161. extrema constipatio. VII. 14. dorycnidium parce sumtum. XI. 864. viscidus humor. VIII. 232. hyoscyamus sumtus. XII. 147. causa erat maxillae luxatio non reposita. XVIII. A. 447. causa est sensuum principium humectatum et frigescens. VII. 576. saepe sequitur fortes ictus capiti adactos. VIII. 128. concitant eum temporum plagae. III. 850. stomachi imbecillitas. VII. 137. ex immodico vini usu gignitur. I. 661. eo laborantes Hippocrates mutos vocat. XVII. B. 788. ubique malus. XVI. 644. quandonam sit bona tum causa, tum signum. XVI. 645. gravis post ca-

pitis dolorem abscessum post aures futurum indicat. XVI. 229. in morbis sine coctionis notis pessimus. XVI. 259. pereunt, quibus voces deficiunt, post judicationem. XVI. 693. in eo perfusiones capitis calfacientes utiles sunt. XIV. 732. sternutamenta conveniunt, et solis adspectus e directo. II. 883.

CARUS ventus aliquando siccus esse videtur. XVII. A. 653. frigidus manifestus videtur. XVII. A. 654.

CARVI radix in confinio est boni et mali succi. VI. 794.

CARYA idem quod NUCES.

CARYEDON, fracturae spec. XIV. 780.

CARYNUM oleum, ejus qualitates et vires. XI. 871. eas noscere medico necessarium. XI. 483. vinum dulce et nigrum. VI. 801. XV. 632. *Galenus* amicus ex sola descriptione cognovit. VIII. 774.

Caryotae. VI. 607.

CASEOSUM quod est in lacte, emplasticum est. XI. 635. prodest in dysenteria et omni ventris acri fluxione. XII. 267. lactis multum potum nocet, hepar obstruit, et renum calculos gignit. VI. 687.

CASEUS est lac coagulatum. XII. 269. quo lacte paretur. XII. 265. praeparationis modo, aetate etc. differentiae. VI. 698. vires et facultates. VI. 696. 705. XII. 269. ejus facultates et usus medicus. XII. 269. pinguis, quomodo fiat. XII. 270. alvum exacte cohibet. XI. 575. XIV. 226. emplasticum femedium est. XI. 635. omnis crassi succi est. VI. 765. VI. 767. facit crassum sanguinem cum bono succo. XVII. B. 69. flatum et adstrictionem et ciborum incendium efficit. XV. 873. plurimum habet lac crassissimum. VI. 682. non facit lac asininum. XII. 265. multus non conducit senibus. VI. 339. cum pane comestus nocet. VI. 486. a putredine conservat draconitium. XI. 865. durus tarde nutrit. XVII. B. 485. edere eum repletos in potu deterrimum est. XV. 873. usus ad gignendum calculum aptissimus. XVI. 366. immodice comestus calculorum in renibus causa. XVII. B. 47. optimus quomodo cognoscendus. VI. 698 sq. oxygalactinus omnium praestantissimus. VI. 697. oxygalactinus comeditur cum pane typhino. VI. 518. oxygalactinus conglutinat vulnera. XII.

272. *salsus recens ad sugillationes.* XII. 808. *vatusicus optimus.* VI. 697. *vetus mali succi est.* VI. 768. *vetus sanguinem melancholicum generat.* VIII. 184. *vetus utilis ad arthritidem.* XII. 270. *creditum est, caseum humidum, si foliis draconitii tegatur, a putredine conservari.* XI. 865.

CASSIA, diversae ejus species enumerantur, et cujuslibet virtutes exponuntur. XIV. 257. *quasnam habeat facultates et quomodo agat.* XII. 13. *optimae descriptio.* XIV. 258. *optima in cinnamomo degenerat.* XIV. 56. *cinnamomo proxima.* XIV. 70. *quae nam antidotis injicienda.* XIV. 72. *inenses provocat.* XI. 775. *fistula pro cinnamomo.* XIX. 732. *ei succedanea remedia.* XIX. 781. *rotunda pro malabathro.* XIX. 735.

CASSII colica. XIII. 276. *colica dolorem sedans.* XIII. 286.

CASTANEAE fructus magis dulcis quam acerbus. XI. 648. *alibiles et crassi succi sunt, minime tamen mali.* VI. 792. *omnia sunt praestantissimae.* VI. 621. *adstringentem qualitatem imbecillam possident.* VI. 779. *ventrem minus adstringunt.* VI. 779. *cibus sunt crassus.* VI. 777. *Sardinae et Lencenae a regionibus appellantur, in quibus crescut.* VI. 778.

CASTIGARE quid antiqui dixerint. V. 28.

ad CASTITATEM confert agnus castus. XI. 808. *castitatis in quodam noxius effectus.* VIII. 451. (confer. COITUS et VENERIS abstinencia).

CASTOR et POLLUX stellae essentia. XIX. 273.

CASTORIS testicali convulsionibus medentur. XIV. 241.

CASTORES a quibusdam vocantur parotides. XIX. 440.

CASTOREUM, (testiculus castoris) ejus vires et usus medicus. XII. 337—341. *liquatur sapa.* X. 867. *est simul et nutrimentum et medicamentum calidum.* I. 681. *concoquit.* XII. 702. *adstringit, concoquit et discutit.* XII. 713. *calidum est.* I. 649. *contrarium est opio.* XIII. 150. *usus in cerebri phlegmone.* X. 799. *olfactu uteri strangulatus efficit.* XIII. 320. *hellebori antidotum.* XIV. 761. *ad hysteriam.* XIII. 320. *usus in lethargo.* X. 932. *usus in phrenitide.* X. 929. *ex castoreo remedia ad palpitationem*

adhibent. VII. 601. *ad aurium, oculorum et dentium dolores.* X. 868. *ad coli dolores.* X. 869. *ei succedanea remedia.* XIX. 731. *pro styrace.* XIX. 744. *ex castoreo acopon.* XIII. 1018. *de castorei usu Archigenes librum scripsit.* XII. 337. *ex castoreo compositio utilis ad rigores et quartanas.* VII. 636.

CASTRATI quomodo se habeant. IV. 572. *castratorum animalium caro suavior est.* IV. 573. VI. 663. *Castrationis in cor reactio.* IV. 575.

ut CASTUS acopon calefaciens. XIII. 1037.

ut CASTUS discutiens emplastrum. XIII. 931. *Casti gangraenicum emplastrum.* XIII. 739.

CASUS a fortuna differentia. XIX. 262.

CASUS s. historiae aegrotorum. **Casus abscessus** in gula. VIII. 337. *narratur, quo deformis, qui formosum puerum volebat procreare, depinxit puellum elegantem jussitque uxorem inter coeundum illum inspicere.* XIV. 253. sq. *cujusdam, qui ob laborem in studiis atque vigilis memoriam paene amiserat.* VIII. 165. *adolescentum duorum, quorum alter febre continente citra putredinem, alter cum putredine laboravit.* X. 608. *adolescentis, febre illegitima tertiana laborantis.* XI. 27. *adolescentis cum febre rubidam proluviem non paucam secernentis.* XVI. 623. *adolescentis in mendacium foro decumbentis et febre ardente correpti.* XVII. A. 614. *adolescentis, in quo implicatio tertianae febris cum quotidiana continua erat.* VII. 355. — *adolescentis, qui ex refrigeratis spiritus instrumentis tussim contraxerat, et sanguinem respuebat.* X. 371. *adolescentis, qui in primo articulo medii digiti dextrae manus tendinem ex contusione putrescentem habebat.* XIII. 574. 577. *adolescentis, cum febre proluviem rubicundam non paucam secernentis.* XVI. 623. *adolescentis phrenitici.* XVII. A. 790. *adolescentis alopecia laborantis, quem Galenus curavit.* XII. 384. 399. *adolescentis dolore oculorum laborantis, quem Galenus balneo liberavit.* XVIII. A. 46. *et alius, quem vino liberavit.* XVIII. B. 49. *adolescentis epileptici, cui tibia videbatur veluti aqua frigida.* VIII. 194. *adolescentis, qui in pancratio digitum*

indicem morsus erat, et tam male se habuit ex usu emplastri albi ex pipere, ut in periculo esset, ne pars tota morsa putresceret. XIII. 418. aegri, ex lapsu spina vertebrali laborantis. XVIII. B. 768. *Agesis* filiae tuberculis pulmonum laborantis. XVII. B. 126. *Arriae*, stomachi dissolutione affectae. XIV. 218. sq.

Casus cujusdam, qui ex usu aquae Albulae aluminosae febricitavit. X. 536. *Anacronis* febre ardente laborantis. XVII. A. 769. *Anaxionis* pleuritide laborantis. XVII. B. 392. anginae, ex laesione vertebrae primae a *Hippocrate* descriptus. VIII. 238. sq. anginosae, quae apud *Bitonem* decumbebat. XVII. A. 593. animi deliqui aliquot. recensentur. XVII. B. 540. *Antigenis* uxoris. XVII. A. 359. *Antipatri*, nephritico affectu infestati. XIV. 218. morbi quo periit, historia. VIII. 293. sq. *Antonini* imperatoris. XIV. 651. anus atheniensis, quae vel ex maxima sumptae cicutae copia nullam noxam persensit. XI. 601. *Apolonii* hepaticide laborantis. XVII. A. 782. *Aristaei* uxoris fratris. XVII. A. 326. cujusdam, qui ex boletorum esu symptomata gravia perpassus est. VI. 656. cujusdam, cui caecitatis imminabat periculum. XI. 299. *Calvi*. XVII. A. 762. *Cambysis*. XVIII. A. 156. casti cujusdam male affecti. VIII. 451. catochici. XVI. 684. cerebri vulneris Smyrnae in Jonia observatus. XVIII. A. 29. humoris a cerebro in ventriculum defluentis. X. 520. quidam lethales ex cantharidum usu. XV. 913. *Chaerionis* febre ardente laborantis. XVII. A. 588. *Clazomeii*. XVII. A. 289. *Cleonactidis* febre ardente, eaque erratica laborantis. XVII. A. 279. colicos dolores simulantis. XIX. 2. *Critonis* plenitudine synanchica laborantis. XI. 206. *Critonis* febre ardente laborantis. XVII. A. 288. cursoris, cui M. tibiam extrorsum abducens erat abruptus. II. 298. sq. cujusdam, qui bile multa abundabat. VIII. 374. cantharidum devoratarum letalis. XV. 913. *Dealeis* uxoris, quam ex moerore febris prehendit horrida et acuta. XVII. A. 786. in *Dealcis* horto jacens. XVIII. A. 131. *Diodori* grammatici, qui ex fame epilepsia correptus est. XI. 242. divitis cujusdam, qui medicamentum sumserat, et fallere *Galenum* quaerebat. IX. 218. doloris

capitis ex insolatione. XII. 502. doloribus colicis vexati. VIII. 41. alius dolorum colicorum ex medicamento sumto. VIII. 42. quadragenarii, dolentis ob mordaces succos, in tunicis intestinorum impactos. X. 856. dolentis in regione renum. VIII. 406. dolentis circa vesicam. VIII. 407. *Dromadae*, febre ardente correptae. XVII. A. 293. *Dysodis* ab *Hippocrate* breviter commemoratus. XVI. 659. elephantiasi laborantis, qui casu sanatus est. XII. 312. elephantiasi laborantium. XII. 312. XVIII. A. 80. epileptici, paeoniae radice curati. XI. 859. grammatici, qui in epilepsiam ob oris ventriculi consensum incidit. VIII. 340. epileptici ex jejuniis. XI. 177. *Epicratis* uxoris, febre ardente laborantis. XVII. A. 274. *Erasini*, febre ardente laborantis. XVII. A. 286. erysipelatis in crure. XI. 105. *Eudemi* peripatetici. XIV. 605. filiae *Euryanactis* febre ardente laborantis. XVII. A. 590. exolutorum aliquot. XVII. B. 540. exsiccati a medicis. X. 470. cujusdam, qui ex balneo in Albulae aqua febricitavit. X. 536. alius, qui ex usu aquae aluminosae febricitavit. X. 535. febris acutae casus *Pythionis*. XVII. A. 483. febris, quam *Galenus* quartanam esse statim cognovit. XIV. 606. febre et hydropse anasarca laborantium. XVII. B. 426. febris puerperalis. XVII. A. 785. febris, quae sine ulla coctionis signa finita est. IX. 720. febris cum crisi in septimo die. IX. 808. judicatae die sextodecimo. IX. 807. cum crisi letali. IX. 747. sanati a febre acuta, transmissa per cutem bile flava. VIII. 374. febris horridae in muliere. IX. 675. febris complicatae in adolescente. IX. 680. habentis motum febris tardiozem in primis diebus. IX. 722. febrientis decima hora diei. IX. 800. febrientis ex coena copiosa. X. 581. duorum febricitantium in diversis regionibus. X. 593. febris synochalis ex putredine. X. 609. febris semitertianae. IX. 677. febre ardente correpti. VIII. 145. febre ardente correpti, qui in *Dealeis* horto jacebat. XVII. A. 561. febre ardente laborantis, et in mendacium foro decubentis. XVII. A. 614. febris in adolescente cum virium prostratione. X. 671. sq. galli, tumore scirrhuso pericardii laborantis. VIII. 304. genu, quod facile rigebat. XIII.

574. cujusdam, cui rotula avulsa est. III. 253. hepatitis phlegmonis. X. 792. hepatitis inflammationis in *Glaucione* philosopho. VIII. 361. *Hermocratis*, febre ardente correpti. XVII. A. 528. *Herophilantis* febre ardente laborantis. XVII. A. 266. *Heropyti*. XVII. A. 772. sq. herpetis in muliere Romae vivente. X. 1007. *Hippostrati* uxoris, quae ex annua quartana hypochondrii sinistri tumorem habebat. XVII. A. 432. hominis, febre ardente correpti, qui incalescens coenavit et bibit liberalius. XVII. A. 295. alius, qui colicis palpitacione laborabat. VIII. 449. qui longo tempore a coitu abstinuit. VIII. 450. penis tumidi ex coitus intermissione. VIII. 451. *Casus* hominis intemperie calida simul et sicca ventriculi laborantis. X. 504. alius. X. 506. hominis febre ardente correpti, qui incalescens coenavit liberalius. XVII. A. 295. hominis qui sensu carebat in digitis manus. II. 343. humeri luxati, quem alii medici non cognoverant. XVIII. B. 641. sq. aegri vitiosis humoribus laborantis. X. 857. alius. X. 858. infantis ex lactis vitiosi usu ulceribus laborantis. VI. 686.

Casus ex scamnoneo intestinorum doloribus vexati. X. 858. juvenis, febre correpti, qui ob multa erat siccissimus. X. 671. juvenis, qui incidere in lassitudinem ulcerosam. VI. 257. juvenis, in primo articulo medii digiti dextrae manus totum locum circa nervum tam humentem habentis ex contusione, ut computresceret. XIII. 574. juvenis *Meliboeae*. XVII. A. 790. juvenis ex ira febricitantis et aquae frigidae potu sanati. X. 688. juvenis ex meatuum obstructione febricitantis. X. 671. juvenis sanati senio ex morbo laborantis. X. 721. juvenis, quem amare *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 631. 633. XVIII. B. 40. juvenis odoratus hebetudine ex diuturna gravedine et destillatione laborantis. II. 868. juvenis in digito morsi. XIII. 418. juvenis ex medici errore interfecti. XVIII. B. 6. juvenis, ex intempestivo balnei usu necati. XVIII. B. 6. juvenis oculorum inflammatione laborantis. XVIII. A. 46. *Larissae*. XVII. A. 762. 779. *Martii* qui evacuato melancholico humore a *Galeno* curatus est. XVI. 456. cujusdam, qui non poterat movere manus ad partes externas. III. 156. sq. cu-

jusdam, qui trium digitorum sensum amiserat. VIII. 56. cujusdam, qui per reliquas manus partes ita resolutus erat, ut neque sentiret, neque moveretur, sed in tribus digitis sensum haberet integrum. VIII. 61. cujusdam qui in manu stilo vulneratus est. X. 390. cordis nudati in puerio *Marylli* minographi, qui sanatus est. II. 631. 632. sq. in manu stylo vulnerati, et *Thessali* inepta ejus cura. X. 390. cujusdam qui sensu deficiente in brachio et manu laboravit. VIII. 255. medici, qui dolore capitis laborans, nocte sibi ipsi venam secuit. X. 814. quotannis melancholia laborantis. XVIII. A. 79. *Melidinae*. XVII. A. 301. memoriae perditae. VIII. 147. *Metonis* febre laborantis. XVII. A. 283. mictus pilosi, ubi corpora pilosa diutius cubitum excedebant. XVII. B. 768. *Mosci*. XVII. A. 325. mulieris, partu a stranguria liberatae. XVII. A. 355. sq. mulieris coxendicum dolore laborantis, qui post partum destitit. XVII. A. 357. mulieris, cancerosum in mammis tumorem habentis, quae sanata est. XVIII. A. 80. mulieris enixae in Mendacium foro. XVII. A. 641. enixae nec purgatae apud aquam frigidam. XVII. A. 746. mulieris gemiparae. XVII. A. 785. mulierculae, cui menstrua purgatio erat suppressa, et quae sola inedia a medicis curabatur. XI. 187. 190. sq. mulieris, cardialgicae. XVII. A. 313. mulieris quae propter annonae caritatem oleribus sylvestribus usa, ulceribus malignis correpta est. VI. 686. mulieris tertio mense gravidae et febre correptae. XVII. A. 297. mulierum furoris, ex collectione sanguinis in mammis. XVII. B. 832. mulieris herpete in malleolo laborantis. X. 1007. mulieris, menstruum profluvio nimio laborantis. XIV. 641. mulieris morosae. XVII. A. 777. mulieris febre ardente post partum laboriosum correptae. XVII. A. 641. mulieris ileo laborantis. XVII. A. 625. mulieris ex abortu febre ardente correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. mulieris febre hectica laborantis. X. 687. mulieris tertio a partu die febre ardente correptae. XVII. A. 746.

Casus circa os sacrum nervorum laesorum. VIII. 257. *Nicodemi*, ex venere et potu febre correpti. XVII

A. 775. palpitatione cordis laborantis. VIII. 305. *Parii* febre acuta laborantis. XVII. A. 737. partus pueri carnosus quadripollicaris et sine ossibus. XVII. A. 359. *Pausaniae* Syri. VIII. 213. *Periclis* subsplenici et febre acuta correpti. XVII. A. 766. percussi in peritoneo, qui urinam reddere non poterat. VIII. 13. peripneumoniae. VIII. 255. *Pholini* uxoris, decimo quarto a partu die febre correptae. XVII. A. 269. *Philisci*. XVII. A. 195. XVII. A. 253. *Philistae* febre ardente laborantis. XVII. A. 585. phrenitidis acutissimae. VIII. 226. XVII. A. 759. sq. pleuritici. VIII. 141. XVIII. A. 13. podagrici, qui a remedio valde laudato male affectus est. XI. 433. priapismo laborantis et curati. X. 970.

Casus puellae chiensis ab Erasistrato descriptus et curatus, cui menstrua suppressa erant. XI. 200. pueri, qui ex lactis vitiosi usu ulceribus scatebat. VI. 686. pueri brachio puncti, qui periit. XII. 605. pueri puncti in pupilla. VII. 100. pueri, cujus cor denudatum erat, et qui nihilominus restituebatur. II. 632. V. 181. pueri, qui invitatus alvum deponebat. VIII. 64. pueri, in quo aura epileptica observabatur. VIII. 194. ejus cura. VIII. 198. pulmonum morbo laborantis. VIII. 292. sq. pulsus celeris. VII. 470. duorum adolescentum, qui vario modo didicerunt pulsus. VIII. 762. *Pythionis*, febre ardente laborantis. XVII. A. 752. *Pythionis* febre acuta correpti. XVII. A. 480. sq. resoluti omnibus partibus, excepta facie. VIII. 211. resoluti in omnibus partibus demptis manibus. VIII. 212. rustici, qui, a vipera morsus, amputato digito, servatus est. VIII. 197. sanguinem respuentis. VIII. 262. X. 366. 368. sanguinem per nasum dextrum relicto *Galenus* praecognovit. XIV. 665. sanguisugae deglutitae. VIII. 265. cujusdam, qui sanguisugam in naribus habebat. VIII. 265. scirrhi in femore ex male curato erysipelate contracti. XI. 105. *Scopi* febre continua correpti. XVII. A. 426. a scorpione morsi. VIII. 195. *Secundi* diaphragmatis imbecillitate laborantis. VIII. 254. circa sedem et vesicam refrigerati. VIII. 256. senis, qui invitatus alvum deponebat. VIII. 64. ex semine retento affecti. VIII. 418. servi genu dolores vehementissimos simulantis. XIX. 4. *Simonis*,

cui per hiemem latae pustulae effluerunt. XVII. A. 959. *Sileni*, febre ardente laborantis. XVII. A. 259. simiae cum cordis tumore. VIII. 303. sincipitis ossis fracturae. X. 452. sinuum a *Galeno* sanatorum. XVIII. B. 798. *Stesiani* VIII. 356. *Stymargi* uxoris, quae ex diuturna seditione abortum passa est. XI. 161. XVII. A. 324. suppuratione in alterius natis regione laborantis. VIII. 256. complicationis tertianarum trium. IX. 681. *Theogenis* hepatis inflammatione laborantis. X. 914. vertebrarum luxationis. VIII. 406. 407. virginis febre ardente correptae. XVII. A. 779. abderitanae virginis febre ardente laborantis. XVII. A. 768. cujusdam, qui viperam devoraverat, et siti inexplibili periit. VII. 135. a vipera morsi, qui colorem porri referebat. XVI. 451. de voce amissa casu ex alto. VIII. 50. 61. vocis vitiatæ ex nervi recurrentis refrigerio. VIII. 54. vocis amissionis ob strumas. VI. 869. *Zoiti* febre ardente laborantis. XVII. A. 403. 49.

CATACLASIES sive CATACLISIES. XVII. A. 893.

CATACLIDA acromion vocant. II. 766.

CATACLYSMATA, quomodo parentur. XV. 198. aestate iis sunt adhibenda, qui tennes crassiores evadere cupiunt. XV. 198. pro individui habitu sunt modificanda. XV. 199.

CATAGMA ossium fractura est. X. 423. XVIII. B. 323. *Catagmatica* deligatio. XVIII. B. 726. emplastra sive fracturis convenientia. XIII. 534. *catagmatica* fascia. XIII. 384. *catagmaticum* *Andromachi*. XIII. 549. *catagmatica* ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. *catagmaticum* *Heræ*. XIII. 546. *catagmaticum* *Moschionis*. XIII. 537. 646. sq. *catagmaticum* nigrum. XIII. 550. *catagmaticum* nigrum ariston, s. optimum. XIII. 535. *catagmaticum* *Oenanthe*. XIII. 540. *catagmaticum* *Pythionis*. XIII. 536.

CATALEPSIS idem quod *Catochos* et *Catoche*. VIII. 485. IX. 189. definitio XVI. 826. XVII. B. 457. definitio et tres ejus species. XIX. 414. sopor altus est. X. 931. est imaginatricis functionis laesio. VII. 60. cerebri affectus est. XVI. 827. a comate vigili quomodo differat. XVII. A. 640. *cataplexeos*, *cari*, *apoplexiae* et *soporis*

differentiae. VIII. 232. quatenam cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. fit ex refrigeratione primae partis sensitivae cum siccitate. XVII. B. 457. oculorum in ea conditio. XVI. 684. palpebrae apertae sunt. VIII. 232. pulsus, ejusque causae. VIII. 485. IX. 189. respirationis conditio. VIII. 232. vox laeditur. VIII. 270. in ea secundum Hippocratem vocis interceptiones sunt perniciosae. XVI. 715. cum exolutione prava est. XVI. 716. causa est stomachi imbecillitas. VII. 137.

Cataleptici etiam detenti vocantur. VIII. 485. casus. XVI. 682.

CATAPHORA definitio. VII. 643. XVI. 494. ab Hippocrate coma vocatur. VII. 644. 653. XVI. 495. XVII. A. 540. symptomata. VII. 658. XVII. A. 540. comes est cerebri refrigerationis cum humiditate. IX. 407. functionis imaginatricis laesio est. VII. 60. quando fiat. XVI. 646. quandoque somnolenta, quandoque vigil est. VII. 654. *Cataphora* somnolenta a quibusdam coma vocatur. VII. 643. somni conditionis in ea causa. IX. 140. lethargicam aliqui coma vocant. VII. 643. somnolenta phreniticis et lethargicis non propria est, sed aliquando fit. VII. 655. 656. tremula et lethargica sequitur febrem quotidianam inveterascentem. VII. 466. vigil definitio. XVII. A. 694. in ea humor pituitosus abundat. VIII. 163. vigil et lethargicis et phreniticis accidit. VII. 654. 656. vigil a profunda differt. XVII. A. 640. insomnis quando vocetur. XVI. 494. XVII. A. 390. insomnis species duae. VII. 657. insomnis quid significet. XVI. 707. insomnis quomodo a comate phrenitico insomni differat. VII. 658. commune ambarum, et differentiae a somnolenta. VII. 652. 657. in febris insultu nonnunquam oboritur. VIII. 134. ejus causa, ibid. et sq. raro febres ardentes comitatur. XVII. A. 687. quando sit febris exacerbantis indicium. XVI. 705. pigra quae. VII. 659. cur in ea oculi clausi sint. XVI. 684. pulsus conditio. XVII. A. 541. pulsus languidus et magnus esse solet. IX. 481. in capitis dolore abscessum post aures significat. XVI. 838. parotidis futurae signum. XVI. 831.

Cataphorae causae. XVI. 706. XVII. A. 540. causae in febris insultu. VIII

134. causa est cerebri compressio. XVII. A. 522. immoderata humiditas. VII. 143. XV. 741. XVI. 222. 526. cerebri frigiditas et humiditas nimia. VIII. 131. XVII. A. 390. 660. gignit eam lactuca. VIII. 161. materiae crassitudines. XVII. A. 713. efficiunt morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. inducit papaver liberalius sumtum. VI. 548. ex pituita fit. XVI. 669. exspectanda est, si pituitosi exiguum vomatur. XVI. 669. causa est pituita, in cerebro acervata. XVI. 780. XVII. B. 660. stomachi imbecillitas. VII. 137. immodicus vini usus. I. 661. ad *Cataphoram* remedia. XIV. 320. castoreum, ex rosaceo capiti colloque impositum. XII. 341.

CATAPHRACTUS dicta fascia. XVIII. A. 816.

CATAPLASMA ad remedia evacuantia pertinet. XI. 46. differentiae. XIV. 732. ad abortum impellens. XIV. 480. ad alopeciam. XII. 397. ex althaea anadendromalache vocatur. X. 960. sq. *Antonii* Musae ad hydropem. XIII. 263. ex arnoglosso, lenticula, pane et rosaceo ad rheumatismum. XI. 82. ab *Asclepiade* ad oculos conscripta. XII. 743. ad aures contusas. XII. 663. ad capitis dolores. XII. 568. ad capitis fluxionem. XIV. 499. 528. detergentia aut validius calefacientia siccant quidem, sed pus non movent. XI. 729. ex cruda farina ad erysipelas, quando inflammatio jam desit. X. 951. ex farina triticea emplasticum est remedium. XI. 736. ex farina triticea et hydreleae pus movet. XI. 732. ex farina triticea magis convenit phlegmonis calidioribus. XI. 733. ex farina triticea noxium in rheumatismo. XI. 81. ex triticea farina in oleo et aqua coctum ad suppurationem inducendam. XI. 84. indicationes et contraindicationes in febribus putridis. X. 780. sq. ad necandum foetum citra noxam ullamque suspicionis notam. XIV. 481. hepatica. XIII. 219. laxantium effectus. X. 804. ad lienem praestans. XIV. 524. aliud ibid. ad lienem valde bonum. XIV. 574. lipientium ad doloris vexationes ac maxime epiphoras, quibus usus est *Heraclides Tarentinus*. XII. 743. ex lini semine aqua et oleo coctum ad hypochondria in febribus jactatoris. XV. 816. ex lini semine usus in lateris dolore. XV. 857. ex lixivio stilla-

titia et cruda lysi, ad nervorum vulnera. XIII. 574. ex malvis ad erysipelas. VI. 629. ex milio ad quid utile. XII. 16. *Musae* ad hydropem. XIII. 263. oculorum. XIV. 346. ad oculorum fluxiones. XIV. 346. ad oculorum rheumatismum. XIV. 522. ex oxymelite et fabacea farina ad nervos contusos valet. X. 408. ex pane difficulter cedentibus phlegmonis idoneum. XI. 733. ex pane magis discentientem vim habet, quam quod ex tritico fit. XII. 111. ad pedum laborem ex offensione vel casu vel aliquo alio acri dolore. XIV. 535. ex plantagine ad carbunculos. X. 981. ex sempervivo et malicorio in vino decoctis ad rheumaticam inflammationem. XI. 81. ad splenem. XIV. 378. stomachicis utile. XIV. 520. qualia in ventriculi et hepatis phlegmone in usum sint vocanda. X. 792. ad recentia vulnera ex ense vel ligno. XIV. 578.

CATAPOTIA. Catapotium ad pison ad stomachi ardorem. XIII. 145. *Andrene*, paeonium dictum ad splenem. XIII. 242. anodynum *Aphrodine*. XIII. 95. ad dysenteriam *Aspasi*. XIII. 302. *Bassi*. XIII. 60. *Charitensis* ad sanguinis rejectionem. XIII. 85. coeliacis et dysentericis utilis. XIII. 302. dolorem sedans. XIII. 60. dyspnoicis et asthmaticis conveniens. XIII. 109. febrem sedans *Dara*. XIII. 69. *Flaviani* Cretensis ad phthisin. XIII. 72. *Galen* ex aloë, scamimonea et colocynthide. XII. 385. Harmonia dictum. XIII. 61. hepaticum. XIII. 208. *Hecaelidae Tarentini*. XII. 328. diversa ex *Hippocrate*. XV. 917. ad stomachi subversiones *Origeniae*. XIII. 143. Paeonium dictum *Andrene* ad splenicis. XIII. 242. Panacea. XIII. 60. concoctorium ex libris *Perigenis* ad tussim et destillationem. XII. 69. *Platonis* ex marrubio. XIII. 60. album *Prytanis* et *Apollinis*. XIII. 73. resicatorium. XIII. 68. *Scribonii Largi* ad phthisin et alios morbos. XIII. 99. immodicam sitim, ex nimio ardore extinguentia. XIV. 371. quaedam, quae sub lingua continentur, sputa evacuant. XVI. 168. *Scribonii* ad tussim. XIII. 67. ad stomachi ardorem. XIII. 145. ad tussim *Crispi Liberti*. XIII. 67. ad tussim *Galen*. XIII. 64. ad tussim statim auxilians. XIII. 71. ad tussim humidam. XIII. 68. ad

tussim recentem. XIII. 59. ad tussim ex libris *Perigenis*. XIII. 73.

CATARACTA, definit. XIV. 775. et quomodo a glaucomate differat. XIX. 438. in quonam oculi humore locum habeat. XVIII. B. 73. oritur vaporibus ichorosis, in ventrem defluxorum. VI. 426. stomachicum symptoma eam esse, unde cognoscatur. VIII. 223. sq. diagnosis ejus speciei, quae ab ore ventriculi male affecto fit, et ejus, quae vera est. VIII. 222. ejus symptoma in affectibus stomaticis nunquam accidit, et cur. VIII. 137. in ea obstruitur solaris luminis meatus. V. 635. aliquae species. VII. 95. ejus initium. VIII. 223. centralis effectus in visum. VII. 95. partialis in visum effectus. VII. 95. interfacet humorem crystallinum et corneam, et visum impedit. III. 760. quae corpora habet inter se non conjuncta crassa, quae ratione visum turbet. VII. 96. similia symptomata oriuntur, ubi exhalationes a ventriculo adscendunt. VII. 97. VIII. 137. 221. 223. causa usus remedium ineptorum. X. 171. signa quibus cognoscatur, an suffusi, detracta cataracta, visum recepturi sint, nec ne. VII. 89. quonam signo deprehendatur, an salva sit videndi facultas. V. 615. in eam incidere solent, qui lucem noctu vident in somnis, patefactis celeriter palpebris. V. 615. melancholiae causa nonnunquam est. I. 282.

Cataractae cura. VI. 426. X. 987. XII. 801. remedia ad eam facientia. XII. 724. XIV. 414. 498. ad incipientem remedia. XIV. 349. ad incipientem antidotum zopyrion. XIV. 265. *Aetii Galli* compositio. XII. 738. *Cassii* compositio. XII. 738. initia ejusdem digerere dicitur bilis. XII. 279. principia juvant caules Chamaesyces. XII. 155. contra eam adhibetur succus cepae. XII. 49. succus cyclamini cum melle illitus. XII. 50. quonam collyria utilis sint. XII. 257. *Hermophili* collyrium thalasserum. XII. 781. *Pomponii Bassi* collyrium. XII. 781. ad *Cataractam* incipientem collyr. *Proteus*. XII. 787. *Foeniculum*. XII. 67. *Hyaenae* fel. XIV. 241. ad incipientem Indicum basilicon. XII. 782. incipientem nonnunquam discutit myrrha, cui opocalpason admixtum est. XIV. 58. piscium adipem laudant. XII. 331. prodest Sagapenum.

XII. 117. quidam utuntur sanguine columbino, protinus videlicet atque ex animali mactato effluit, affunduntque venis ad alas incisis. XII. 256. ex ictu ortam juvant folia Stoebe viridilla illita. XII. 130. operatio. XIV. 784. operatio inde inventa, quod capra, ea affecta, juncio aculeato in oculum impacto, visum recepit. XIV. 675. operatio plenam lucem exigit. XVIII. B. 681. curati cur quidam non videant. V. 615.

CATARRHUS (confer. DESTILLATIO et Fluxio e capite.) definitio. XIV. 742. XVIII. B. 180. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocatur, quum excrementum in os defluit. XVI. 171. cerebrum frigidum humidumque indicat. I. 634. in eo vox rauca fit. III. 535. VIII. 268. quando raucitas sequitur. XVI. 171. cerebri processuum mammillarum obstructio, in eo locum habet. VII. 107. quoniam levi ex causa eo corripantur. XVIII. A. 10. obnoxii sunt podagrici. XVII. A. 431. facile corripuntur temperamento frigido praediti. I. 325. qualitas et quantitas excretorum capitis affectum nem declarat. VIII. 165. virilis morbus est. V. 696. tussiculoso, cur senes laborent. XVII. B. 648. conditio respirationis in vehementi. VIII. 276. ad pulmones transiens viginti diebus suppuratur. XVIII. A. 141. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 180. brevis, necans qui apud Hippocratem vocetur. XVII. B. 588. sq. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex catarrho sanguinem qui rejiciunt, quomodo curentur. X. 368. casus ejusmodi narratur, ibid. certo tempore in ventriculum deferitur. X. 513. causae. XIV. 742. causa cerebrum. VII. 262. XVI. 171. excitant nix et glacies. XVII. B. 813. omnis a pituita fit. XV. 346. omnis secundum Platonem a pituita generatur acida et salsa. XVIII. A. 261. ubi concoquitur, pituita crassa evadit. XVI. 74. auxilium febris. XVII. B. 343.

Catarrhi cura. XIV. 742. ad catarrhum remedia parabilia. XIV. 510. 512. 514. in catarrho anodyna indicata sunt. X. 817. *Lycomedis* anodynum. XIII. 92. antidotus *Philonis*. XIII. 268. arteriaca *Critonis*. XIII. 36. aster dictum remedium. XIII. 91. aster stomachicus. XIII. 164. *Perigenis*

catapotium concoctorium. XIII. 69. harmonia dictum medicamentum. XIII. 61. melanthium calidum in linteo admotum, atq. assiduo olefactum. XII. 69. melanthium fruxum. XI. 860. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Antonii Musae*. XIII. 57. *Comonis* panacea. XIII. 56. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. papaver. VI. 548. styrax. XII. 131. terra Armenica. XII. 190.

CATATASIS definitio. XIX. 461.

CATELLI nuper nasi potius imperfecti, quam coeci sunt dicendi. IV. 639. iucitantur ad mordendum, licet validos dentes non habeant. IV. 692. parvi ventri impositi concoctionem juvant. XI. 724.

CATHARTICA medicamenta quae, eorumque usus. XI. 756. ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagis. X. 324.

CATHEMERINUM non invenitur apud graecos scriptores et propterea febris etiam non cathemerina sed amphemerina dicenda. VII. 354.

CATHARTICA remedia confer. *purgantia*, *cholagoga*, *hydragoga*, *phlegmogoga*, *melanogoga* etc.

CATHEGETES *Lacus*, ejus emplastrum epuloticum ex cadmia. XIII. 524.

CATHETER, descriptio et adhibendi ratio. XIV. 788. graecis metrenchyta vocatur. XIII. 316. ab *Erasistrato* in urinae retentione adhibebatur. XIV. 751. ejus applicatio et situm et figuram totius vesicae perspectam habere requirit. X. 301. adhiberi debet oborta urinae retentione ex immoderata vesicae tensione. I. 158. usus in viis urinariis obstructis. VIII. 10.

CATHOLCEUS fascia. XVIII. A. 785.

CATOCHA quae dicantur. XVI. 696.

CATOCHA, (confer. CATALEPSIS) sive *Catoche* sepor altus est. X. 931. vocem laedit. VIII. 270. cum catoeche vocis interceptiones secundum Hippocratem sunt perniciosae. XVI. 715. cerebri affectus est. XVI. 827. sq. quae cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. cum exolutione prava. XVI. 716.

CATOCHI et detenta vocantur. VIII. 485.

CATOCHOS fascia. XVIII. A. 785.

CATOCHUS idem est quod Catalepsis. IX. 189.

CATOTERICA remedia quae. X. 527.

CAUCALIS, eür etiam Dancus sylvestris vocetur, ejus vires medicæ. XII. 15.

CAUDAE animalium quæle alimentum præbeant. VI. 788. equina (herba) vel *Hippuris*, ejus vires et facultates. XI. 889. piscium, et partes ei proximæ magis nutrire dicuntur. XIV. 239. hîrudinum præcidenda est, ut diutius sugat. XI. 318. viperarum abjiciantur. XIV. 238.

CAULEDON, fracturæ ossium species qualis. X. 424. XIV. 780. XVIII. B. 888. ejus deligatio. XVIII. B. 759.

CAULES, radices, folia, fructus, semina unius ejusdemque plantæ habent diversas sæpe facultates. VI. 457.

CAUPONES aves impinguescunt ad-versas constitutioni, quæ renm calculos gignit. VI. 435. quomodo vendant vina recentia pro vetustis. VI. 806.

CAURUS ventus. XVI. 406.

CAUSA eadem; diversos efficit affectus. I. 159. causæ et principii differentia. XIX. 244. definitio. VII. 45. 49.

Causæ morborum, defin. II. 365. VI. 860. sq. VII. 1. X. 65. 90. XV. 305. XIX. 343. 392. causæ morborum generales. IV. 742. morbi cujus-cunque secundum *Asclepiadem*, *Erastistratum* et *Hippocratem*. XIV. 728. causæ secundum *Hippocratem*. XVII. A. 8. secundum *Platonem*. V. 666. *Platonis* locus ex *Timæo* huc perti-nens. XVIII. A. 260. quid his pro-prium. X. 90. genere plures sunt. VII. 47. multa genera sunt. XV. 301. 363. sq. XVI. 109. morbi duplicis generis sunt. XVI. 357. effectrices duplices sunt. XV. 126. omnium tri-plex genus est. IX. 1. XVII. A. 2. tres primitivæ quæ. X. 66. earum genera quatuor. XIX. 244. enume-rantur et illustrantur. XIV. 691. mor-borum quomodo cognoscantur. XIX. 494. eas investigandi necessitas. XIV. 691. noscere eas methodici super-fluum ducunt: reprehenduntur autem. XIV. 278. cognitio maxime neces-saria ad curam eorum. I. 279. XV. 303. ablatiis, morbis anantur. XVII. B. 502. ablatio quomodo fiat. XVII. B. 502. omnium, facultates læden-tium inventionis summa quæ. VII. 205.

Causæ abditæ quæ. XV. 303. ad-jutricis definitio. XIX. 393. antece-

dentes et primitivæ. X. 66. antece-dentes quæ. XIV. 692. XV. 112. XV. 302. XIX. 392. coadjutrices. XIV. 692. concausæ. XIV. 692. XV. 303. continentes. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. evidentes, definitio. XIX. 392. evidentes s. primitivæ quæ dicantur. XIV. 691. XV. 112. effectrices du-plicis generis sunt. XV. 126. per se finientes. XV. 302. manifestæ quæ. XV. 303. XIX. 394. non manifestæ. XV. 303. XIX. 394. morbosæ quæ. I. 375. ad tempus obscuræ. XIX. 394. perfectæ seu per se finientes. XIX. 393. procatactica. VI. 361. VII. 302. procatactica s. primitivæ non curationis indicatrices sunt. X. 242. 246. recentes quæ. XV. 162. salubres, harum differentia. I. 365. 376. alias morbosæ esse possunt. I. 369. morborum cum caloris incom-moderatione. VII. 2. sq. morborum frigidorum. VII. 10. sq. morborum humidorum. VII. 19. morborum organicorum. VII. 26. sq. morborum siccorum. VII. 19.

Causæ morborum: actionis noxa et affectus; qui hanc creat, morbo-rum causa est. X. 116. causæ mor-borum sunt: alimenti nimia copia. XV. 365. alimentum, ubi præter naturam plus ejus ingestum est. XV. 284. alimenta pravi succi. VI. 749. caloris immoderatio. VII. 2. sq. cibis præter naturam copiosior inges-tus. XVII. B. 475. cibi glutinosi et crassi. VII. 287. cruditas. VI. 814. dolores atque gravitates. XVI. 471. edulia corrupta. XV. 365. habitus et temperamenti mutationes. XV. 570. num, quemadmodum *Julianus* pro-posuit, in humoribus sitasint. XVIII. A. 272. sq. humores. V. 678. hu-morum redundantia. V. 120. robur vel imbecillitas facultatis expultrici. XV. 126. humores, si quantitate ex-cedunt, et in qualitate peccant. XV. 242. humorum intemperies et asymme-tria. XIX. 491. alimenti indigentia. XV. 366. quidam causam morborum putant iram Deorum. XVIII. B. 17. intemperies. II. 121. mutationes re-pentina. XVI. 315. 421. morbi alii. VI. 860. odores coenosi et palustres. XVI. 361. plenitudo aut defectus. XV. 284. situs mutationes. VII. 35. sq. anni tempora. V. 693. XVI. 313. 445. XVII. B. 563. venti. XVI. 394. victus ratio. XV. 117. 552. (de cau-

sis singulorum morborum conferantur morbi ipsi).

CAUSTICA medicamenta quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. in corpore demum facultatem suam accipiunt. XI. 614. usus in ulceribus malignis. XVII. B. 326.

Causticum est auripigmentum. XIII. 568. euphorbium. XI. 879. pyrethri radix. XII. 110.

CAUSUS vide **FEBRIS ardens**.

CAUTERIA qua ratione sanguinem sistant. XI. 415. ad aegilopas utilia. XII. 821. ad dentes perforatos. XII. 861. ad crustas in ore. XII. 959. ad animalium venenatorum morsus. X. 896. **ignitum** quando sit utile in ulceribus malignis. XVII. B. 326. quibusnam in haemorrhagiis utile. X. 325. usus in iis, quibus humerus saepe excidit. XVIII. A. 375. usus in auris suppuratione a fractura. XVIII. A. 486. usus in carne mucosa facta. XVIII. A. 581. manubrium pannis est involvendum. XII. 266.

CAUTIO medicis maxime necessaria. XVI. 77.

CAVA Syria: in ea nascitur bitumen. XII. 375.

Cava **ulcera**: cavum ulcus quomodo a pleno differat. X. 188. impleri possunt. X. 285. replentur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. duplex in iis curationis scopus. X. 162. 174. medendi iis methodus. X. 167. adversissimum iis medicamentum oleum est. X. 166. **Hippocratis** iis medendi methodus. X. 173. siccati quidem possunt, minime autem astringi. X. 194. qualia remedia iis conveniant. X. 177. cava simul et sordida quomodo curentur. X. 218. replet ea aridum cephalicum **Lucii**. XIII. 846. sarcotica remedia requirunt. I. 261. X. 163. cava aperta, quae aperistata vocantur, quomodo curentur. XIII. 464.

Cava **vena** unde nomen accepit. IV. 668. **Hippocrates** eam jecorariam vocat. IV. 669. V. 658. XV. 135. et alimenti vehiculum. XV. 266. a hepate oritur. IV. 541. V. 541. 659. principium ejus cor non est. V. 658. ad ultimam spinam vertebrae arteriae subjacet. IV. 325. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. descriptio. XV. 135. truncus est omnium corporis venarum II. 780. V. 532. XV. 389. duas quidam accipiunt, alteram a hepate, al-

teram a liene. XVI. 783. situm habet optimum. III. 342. decursus et propages. II. 785. sq. IV. 669. XV. 139. 143. XVI. 136. directio. II. 59. descendens s. superioris rami. II. 787. ascendens rami. II. 786. 808. adscendens s. inferior inseritur auri dextrae cordis. II. 786. III. 274. inferioris decursus. III. 418. sq. quomodo natura decursus ejus tutum effecerit. III. 419. inferioris scissio. II. 811. per diaphragma decursus. III. 312. et vinctula, quibus ibi alligatur. III. 313. in foetibus in arteriam venosam et in aortam est pertusa. IV. 243. valvulae ejusdem (tricuspidatae) V. 548. respondet aortae. IV. 339. XV. 389. respondet plantarum medullae et canali. XVI. 343. ex utroque termino tripartita est. XV. 143. quibusnam partibus sanguinem mittat. V. 535. XV. 529. officium. III. 272. sanguinis in ea conditio. III. 272. XV. 243. omnibus partibus alimentum tribuit. XV. 243. etiam cordi. V. 280. molle substerniculum ei est lobus pulmonis quintus. III. 421. quantum est alimenti principium. XV. 387. in ea primum sanguis ab excrementis purus relinquitur. XV. 387. utilitas; quam cordis auriacula ei praestat. III. 482. utrinque ei renes adhaerent. II. 59. III. 273. et ad utrumque vas emittit. IV. 169. vulnerata eam sequitur mors. III. 313.

CAVITAS sigmoidea ulnae. III. 142. sigmatoidea ulnae. II. 769. **Cavitates** partium, quae causae efficiant, ut intereant penitus vel oblaedantur. VII. 31.

CEBI, musculorum temporalium eorundem conditio. III. 844. minimam maxillam habent. III. 847.

CECCIS vide **GALLA**.

CECROPIDAE Athenienses vocantur. XIII. 273.

CEDMATA definitio. XVII. B. 283.

CEDREA (oleum cedri) ejus vires medicae. XII. 16.

CEDRINAE succus caput per nares purgat. XVI. 148. substitui ei potest cedri bacca. XIX. 731.

CEDRIDES (cedri fructus), vires medicae. XII. 19.

Cedrium oleum, ejus vires. XII. 16. calefacit. XI. 520. XIII. 568. qualitates. XI. 871. exsiccant. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327.

CEDRUS, ejus species, earumque, et olei vires medicae. XII. 16. fructus (*κεδρεῖς*) figura, qualitates et facultates. VI. 591. bacca pro cedria. XIX. 731. et pro iis ladanum. ibid. fructus pro costo. XIX. 733. fuligo qualis. XII. 62.

CELE, definitio. II. 507. XIX. 448. (idem quod *hernia* et *ramex*).

CELER pulsus: VIII. 461. 824. 879. XIX. 406. quomodo differat a crebro. XIX. 638. causae. VII. 762. VIII. 502. 511. IX. 8. 9. 33. 267. 292. 333. 498. 545. quomodo cognoscatur. VIII. 882. 885. IX. 113. 451. 456. quid significet. IX. 256. 272. 292. celer et creber quid significet. IX. 257. quid celer et mollis. IX. 259. quid celer, mollis et vehemens. IX. 260. quid celer et vehemens. IX. 259. extrema celeritas minus est periculosa. IX. 545. celerem in stomachicis omnibus esse, quidam putant. VIII. 835.

Celerrimus pulsus quando fiat. IX. 11. modice periculosus est. IX. 294. 546. celerrimus et creberrimus quid denotet. IX. 334.

CELERI Primpilario compositum est myracopon regium. XIII. 1031.

CELERITAS et elegantia faciunt artifices. XVIII. A. 768. celeritas et elegantia chirurgi necessariae in fasciis applicandis. XVIII. A. 769. 771.

CELLA vinaria quomodo fieri possit calida. XIV. 17. secundum quosdam in aedibus ad aquilonem est extruenda. XI. 662.

CELTAE pingues a quibusdam dicuntur. XI. 511. etiam *Galatae* et *Galli* vocantur. XIV. 80. cutis conditio. I. 627.

Celtica nardus, ejus vires. XII. 85. ex ea medicamentum ad hepaticos. XIII. 209.

CENCHRAMIS fici semen est. VI. 556.

CENCHRIA herpetis genus. X. 1009.

CENCHRUM vide **MILIUM**.

CENEON ob abscessum malignitatis mortuus est. XVII. A. 323.

CENTAURI crura quatuor habent simulque et manus. III. 169.

CENTAURIUM majus, qualitates et vires radicis ejusdem. XII. 19. et morbi in quibus adhibendum. XII. 19. sq. utantur eo vice Licii. XII. 20. *Centaurium minus*, radicis, caulium et foliorum vires medicae. XII. 20. tenae ad sinus curandos. XI. 135. minus ad nimiam obesitatem. X. 994. ad

renes purgandos. XIV. 759. substitui potest aloae indicae. XIX. 724. substituitur Agallocho. XIX. 723. rheo succedit. XIX. 741. pro symphyto. XIX. 744.

CENTRUM definitio. III. 815.

CERPA pravam est edulium. VII. 285. ejus et succi vires, qualitates et facultates medicae. VI. 658. XII. 48. sq. opsonium, non alimentum est. VI. 630. natura vitiosa est. XV. 365. flatum discutit. X. 866. bis cocta. VI. 632. radix acris est. VI. 646. acrimoniam habet. XI. 632. aperiens est. XI. 750. calorem insitum auget. VII. 6. mali succi est. VI. 794. ad obstructions ex cibis valet. VI. 341. calido ventriculo nocet. XVII. B. 285.

CEPHALAEA, definitio. VIII. 204. XII. 562. XIX. 416. sq. capitis morbus est. VIII. 204. interius capitis dolor est. XIV. 739. symptomata. VIII. 204. XII. 562. sq. cephalalgiae affinis est sed differt ab ea. VIII. 205. quinam ei sint obnoxii. VIII. 205. differentiae. VIII. 205. ea laborantes *Galenus* saepe sola purgatione sanavit. XI. 341. metastasis ad ventriculum nonnumquam fit. X. 513. cura. XII. 564. sq. XIV. 739. num apoplegmatis in usum sint vocandi. XII. 566. adurentia in ea utilia sunt. XIV. 765.

CEPHALALGIA vid. **CAPITIS dolor**.

CEPHALICA emplastra: cur ita sint dicta. XII. 541. eorum virtutes. XIII. 542. cephalica *Herae*. XIII. 543. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodae*. XIII. 551.

CEPHALICA remedia, quomodo componantur. X. 445. eorum usus. XIV. 765. arida non solum ossibus denudatis in capite, sed in aliis etiam partibus conveniunt. XIII. 844. sq. *Cephalicum Deileontis*. XIII. 744. *Dionysii Samii*. XIII. 745. *Philotae*. XIII. 745. aridum. XIII. 839. aridum, quo usus est *Lucius* praeceptor. XIII. 846. ex silphio ibid. ex ervis, *Xenocratis* ibid. quod ex *Serapiade* inscribitur. XIII. 847. *Tryphonis* ibid. melancholion h. e. ex nigro viride, quo usus est *Tryphon* *Archaeus*. XIII. 745.

Cephalica vena. II. 376. 790.

Cephalicus pastillus. XIII. 544.

CERA, ejus facultates medicae. XII. 25. candida, quae *tyrrhenica* nominata est, non sponte nascitur, quare

nullam evidentem habet acrimoniam. XIII. 411. dulcis mitigans est. XI. 496. quomodo lavetur. XI. 496. quanam ad lavandum apta. XI. 636. elota acrimoniam deposuit. XI. 635. fugienda est, quae ex acri et thymoso melle conficitur. XI. 636. mordacitatis expers quae. XI. 490. pontica alba est, et licet aliunde veniat, ita vocata, quod plurima in Ponto alba nascatur. XIII. 411. pontica natura amara est, ex absinthio nata. XI. 635. unguentaria s. myrepsice. XIII. 639. sola ulceri imposita, illud sordidum reddit. XIII. 466. apta est phlegmonis ferventibus. XI. 734. ei succedaneum. XIX. 732.

CERAMUM denotans sign. XIX. 759.

CERANITIS usus multiplicis. XIII. 836.

CERASA vel

CERASIA, figura et facultates. VI. 588. frigida sunt. XI. 645. quando edi commode possint, et quando non. VI. 811.

ad CERASTAE ictum theriaca. XIV. 90. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

CERASUS, vires medicae fructuum et ejus gummi. XII. 22. sq.

CERATIA, (ceratoniae siliquae fructus) eorum facultates. VI. 615. et vires medicae. XII. 23.

CERATUM vel siliqua idem est quod granum. XIX. 759. 768. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. significans character. XIX. 749. 758. quot contineat aereos. XIX. 771. quot grana. XIX. 752. 764.

CERATOIDES (cornea) oculi tunica: quidam a cornu nomen accepisse putant. III. 771. sq. ejus structura. III. 772. XIV. 711. color. XIV. 712. cur versus anteriora convexa. III. 780. tenuis, alba et pura est. III. 643. quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. in senibus fit rugosa. III. 783. sq. VII. 100. et cur. III. 784. ejus usus. III. 773. si a statu normali recedit, visum obscurat. VII. 87. sq. densa aut crassa, si immodice humida, tenebras oculis offundit. VII. 100. crassitiem ejus detergit acori radix. XI. 820. ob erosam hanc tunicam uvea saepe laxatur. VII. 36. pars pupillae obversa, si mutata fuerit, visum laedit. VII. 98. morbi si magni sunt, visum prorsus impediunt. VII. 101. acrimonia eam exulcerat. XVI. 51. ulcera visum tur-

bant et caecitatem adducere possunt. VII. 99. ulceribus medendi methodus. XII. 716. vulnus penetrans caecitatem affert. VII. 100.

CERATOMALAGMATA. XIII. 1006.

CERATONIA, vires ejus medicinales. XII. 23.

CERATUM, duplex parandi methodus. XVIII. B. 365. mite quidem, sed novae carnis loco sordes parit in ulceribus. XIII. 367. simplici si acetum admisceas, longe frigidius fit. XI. 439. ad alvi fluxum quodnam optimum. X. 574. tum capiti tum collo admotum adversus anginam. XV. 787. ad ischiadicos *Heracleae* Cappadocis. XIII. 338. usus in laterum dolore. XV. 857. ex aqua ad erysipelas. X. 951. candida quomodo ab emplastris albis differant. XIII. 455. ex euphorbio. XIII. 588. *Galenus* ad ventriculi oris inflammationem. XIII. 119. humidum quomodo paretur. XI. 391. humidum, ejus usus in diversis morbis. XI. 391. humidum, ejus usus in fracturis ossium, ne phlegmone superveniat. X. 435. humidum, si ex aqua frigida subactum calido alicui affectui imponatur, protinus refrigerat. XI. 391.

Ceratum liquidum ex cera et resina paratur. XIII. 480. liquidi usus ad inflammationem in fracturis obviam sistendam. XVIII. B. 364. sq. ex melino utile, si ventriculus intus uritur, et phlegmonae similis affectus fit. X. 574. ex oesypo ad hypochondrii phlegmonas. X. 965. ex oleo dulci ad ventris mordicationes. XI. 489. piccum. XVIII. B. 365. cum pice lenit dolorem et pus movet. XVIII. B. 538. cum pice ulceribus commodum. XVIII. A. 691. cum pice quando in ulcere conducatur. XVIII. B. 538. rosaceum ad dysentericas dejectiones. X. 813. ex rosaceo et adipe infusum, succurrit ventris mordicationi. XI. 488. rosaceum ad dysenteriam. XVII. A. 352. rosaceum, cui immixtum est calceus aliquid, quidam ad erysipelas propinant. X. 952.

CERAUNIO substituitur leucographis. XIX. 731.

CERCHNOS tussim praecedit. VII. 173. ejus causae. VII. 173.

CERCIDAS citatur. X. 406.

CERDO calceos fractos emendat. V. 812.

CEREALIA qualem terram requirant. XII. 165. indomita quae. VI. 784.

Cereale fructuum natura eadem manet. VI. 559.

CEREBELON, quomodo oriatur. XIII. 953. humidissimum acopon est. XIII. 1006.

CEREBELLUM quid. III. 637. XIX. 358. aliae ejusdem denominationes. II. 714. quidam medici cerebrum posterius vocant. I. 321. cerebelli forma, et compositio ab illa cerebri differt. III. 673. epenorans ab *Erasistrato* vocatur. III. 673. durae matris duplicatura a cerebro cur dirimatur. III. 637. ejus arteriae. IV. 334. verae. II. 714. processus ad cerebrum coronae vocati. XIV. 720. crura ad corpora quadrigemina, usus. III. 682. canali ex ventriculis anterioribus in posteriorem cohaeret cum cerebro. III. 665. ex cerebellis medicamentum ad sedem. XIII. 309

CEREBRA bubula venduntur. II. 708.

CEREBRUM in capite locatum est propter oculos. III. 635. vocatur *ἐγκεφαλον* propter situm. III. 627. 628. quidam encranidem et encranium vocant. III. 666. corpus simplex est, praecipuum et princeps. XIV. 710. actionum voluntariarum principium. XV. 362. rationalis animae domicilium est. III. 700. V. 288. 521. 606. 649. VI. 73. VIII. 159. 174. X. 636. XV. 293. 360. avium exiguum est. VI. 705. tanto pedestrium est praestantius quanto est durius. VI. 705. quoad formam calvariae respondet. II. 219. cameli itemque mustelae arefactum et ex aceto potum comitialibus morbis medetur. XIV. 240. cancris in pectore est. III. 629. ejus causa caput non factum. III. 626. aëre semper calidius. III. 618. 620. a cerebello dura matre duplicata dirimitur. III. 637. a cerebello utraque parte processus obtinet, coronae vocatos. XIV. 720. ejus conditiones et peculiaritates. XIX. 358. non, ut putaverunt quidam, caloris causa, qui cordi inest, ut eum refrigeret, factum. III. 615. 620. cordi connectunt tria vasorum genera. V. 263. non a corde habere facultatum suarum originem probatur. V. 265. qui a cranio ajunt formari, errant. III. 672. duplex cur sit, mollius anterius, reliquum durius. III. 637. cor et hepar facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. animalis facultatis fons et principium. IX. 492. XIX. 459. facultatis ratio-

natricis sedes. V. 521. in eo etiam ratio et sensibilibus imaginum memoria est. VIII. 175. cur in foetu excellat. IV. 241. in foetu triginta dierum clare apparet. IV. 662. a calvaria formam habet. II. 219. functionum voluntariarum principium. XVI. 598.

Cerebrum hirundinis ad suffusiones oculorum. XIV. 240. homo maximum habet, non absolute, sed respectu animalium. XVIII. A. 235. leporis, ejus usus medicus. XII. 334. a pia matre continetur et constringitur. III. 657. medullam spinalem producit. IV. 541. quidam habuerunt medullae spinalis propaginem. III. 671. sed errant. III. 672. quid medulla spinalis cum eo habeat commune, et quid proprium. XV. 263. medulla spinali humidius. I. 570. humidius est et calidius quam medulla spinalis. I. 600. *Philotimus* omnino, alii per ambages inutile censuerunt, ut *Aristoteles*. III. 625. quidam medullam vocant. VI. 678. et motus et sensus origo. V. 520. motus voluntarii fons. V. 239. omnibus partibus sensum et motum tribuit. V. 644. principium est nervorum omnium moventium. I. 234. nervorum et medullae spinalis principium. II. 831. est sensus et nervorum principium. III. 242. IV. 11. nervorum principium. V. 210. 522. nervorum mollium origo est. III. 741. XV. 257. nervis substantia est simillimum. III. 636. sed mollius. III. 637.

Cerebrum ovillum ad dentitionem infantum utilissimum. XIV. 240. palmae vertex ejus dicitur. VI. 623. palmae cibus est. XI. 672. phoenicis arboris esui aptum est. XII. 151. posterius quidam medici cerebellum vocant. I. 321. in puerulis humidissimum. XVII. B. 629. pulsare quidam dicunt. VIII. 701. alii hoc ab arteriis pendere statuunt ibid. sensorium non est sed sensoriorum sensorium. VII. 139. prope cerebrum cur sensoria omnia esse debeant. III. 635. sensu praeditum est. VII. 531. similis pars est. XV. 252. fons spiritus animalis. X. 839. spiritu a corde allato non valde habet opus. IV. 503. crassi succi est. VI. 774. omnium vasorum originem putabat *Pelops*. V. 527. 544. habet ingentes ventriculos, qui pronis meatibus evacuantur. XI. 276. ad ejus ventriculos per nasum viam esse de-

monstratur. II. 867. virtutis in eo degentis opera. V. 600.

Cerebrum affectum esse docent: auditus laesio, manus tremulae etc. XVI. 713. cervicis dolor cum comate. XVI. 718. surditas. XVI. 574. male affectum visum laedit. VII. 86. affligunt laeduntque anodyna. XL. 767. ut alimentum. VI. 676. austerum quid in se continet. VI. 677. a succis gravatum cataphorae causa. XVI. 706. catarrhi et coryzae causa. VII. 262. catarrhi et gravedinis causa. XVI. 171. humidum coma efficit. XVI. 222. a pituita repletum causa comatis. XVI. 646. comesum juvat ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. ortum praebet epilepsiae. VIII. 173. fluxioni facile patet. XI. 275. ad suscipiendam fluxionem promptum. XVI. 470. sed facile etiam ejicit ibid. multum humectatum comatis causa. XVII. A. 540. humiditate refertum causa spntationis in morbis. XVI. 540. humiditate replentia. VII. 141.

Cerebrum illaesum esse demonstrat mentis constantia. XVII. B. 529. laesum indicat delirium. XVII. A. 179. si laeditur, omnes partes statim insensibiles et impotentes redduntur. VII. 111. saepe muco evacuato purgatur. XV. 325. perfrigeratum esse quatenus symptomata doceant. VII. 201. pituita repletum causa apoplexiae. XVII. B. 626. purgatur per nares, palatum, aures, suturas capitis et forte per oculos. VI. 73. per palatum, nares et aures vacuatur. X. 527. per palatum, gurgulionem, nares et aures purgatur. XI. 93. XVI. 126. purgatur per processus olfactorios. XIV. 710. cur in pueris etiam per aures purgetur. XV. 332. cur quiete et virium instauratione egeat. VII. 141. sideratum quibus est, hi intra tres dies intereunt, quos si effugerint, sani evadunt. XVIII. A. 155. in somnis quiescit, in vigiliis agit. VII. 141. nunc spiritum trahit, ut refrigerium capiat, nunc reddit, ut noxia a se expellat. II. 870. spiritus in ejus cavis contentus primum animae instrumentum. XVII. B. 248. spiritum trahere ut se refrigeret docetur. II. 885. succus atrae bilis in eo abundans deliria inducit ferina. VIII. 178. qua parte nervus acusticus oritur, laesum, surditatis causa. XVI. 191. ventriculo suas affectiones transmittit. VIII. 178.

vulneratum interdum sanatur. XVIII. A. 29. cum oleo et gero conditum totum sibi pugnans efficitur. XV. 463.

Cerebri brevis descriptio. XIV. 711. anatome traditur ab *Erasistrato*. V. 602. sq. anatomica cerebri administratio. III. 708. 717. partium aliae duriores, aliae molliores. III. 725. qua parte spinali medullae jungitur, durius est. III. 725. pars, quae quemadmodum tectum supra ventriculorum cavitatem est, testudineata et fornicata (fornix) cur vocetur. III. 667. posterior pars durior est anteriori. IV. 369. actiones. XVIII. B. 123. calidam affectionem qualis faciei conditio significet. XVI. 8. affectiones humidae comatosae sunt et somnulosae. XVI. 525. sq. primaria affectione principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. affectus quando siccas dicatur. XVI. 200. arteriae. V. 196. calamus scriptorius. II. 731. calor et siccitas mentis emotionis causa. XVII. A. 390. caloris signa. I. 324. calor auctus causa vigiliae. XVII. B. 457. in capitis magnitudinem influxus. XVII. B. 55. cum cerebello connexio per meatum, qui ex ventriculis anterioribus ad posteriorem ducit. III. 665. causa num collum factam. III. 614. commissurarum meminit. II. 730. compressionis symptomata. XVII. A. 522. compressi in vivo animalis symptomata. V. 185. concussionis periculum. XVIII. A. 171. consumtio apud *Hippocratem* quid significet. XVII. B. 4. sq. corpus callosum. II. 718. corpus conoideum. II. 722. quomodo inveniendum. II. 723. excrementa quatenus via eliminantur. II. 859. excrementa per nares defluunt. III. 649. crassa excrementa purgantes meatus. III. 693. excrementa maxima per sinciput diffiliari solent. XVII. A. 808. formationis tempus. IV. 672. fornix quomodo detegatur. II. 724. fornicis usus. III. 668. frigidi indicia. I. 325. frigiditas causa cataphorae. XVI. 707. frigiditas et humiditas comatis causa. XVII. A. 390. humidioris signa. I. 326. humiditatis symptomata. IX. 407. humiditate conjuncti affectus comatosi et somnulosi sunt. XVI. 221. humiditatem vel frigus indicat torpor. XVI. 653. humiditas et refrigeratio causa comatis soporosi. XVII. A. 665. infundibulum quomodo et alias vocetur. II. 709. morbosae intemperiei

symptomata. IX. 406. sq. intemperies sequitur facultatis animalis imbecillitates. IX. 548. intemperies quales pulsus generet. IX. 539. laesiones magni sunt momenti. IV. 508.

Cerebri pia mater ejusque usus. III. 656. sq. meatas tum per palatum in os, tum per narium corpus ejus excrementa crassa purgant. III. 687. viae a natura paratae ad vaporosa. III. 687. sq. 689. membranae duae. XIV. 710. meninges cur duae. III. 659. sq. membranae non sunt nervorum origines. V. 602. membranas pulsare quidam ajunt. VIII. 700. *Cerebri membranis vulneratis animal statim immobile reddi Erasistratus* putabat. V. 609. in *cerebri* membranis lethargus constituitur. XIV. 741. ejusque membranarum phlegmones cura. X. 798. membranarum morbi signa quanam. XVI. 210. et ejus membranarum affectionis signa quanam dentur. XVI. 502. morbi quanam sicci dicantur. XV. 473. morborum diagnosis unde petenda. I. 355. morbi, in quibus obstructio locum habet. VII. 107. motus in recens natis tangi et cerni possunt. IV. 673. nates et testes s. gemelli. II. 729. *Cerebri nates.* III. 677. et testes. III. 678. nutritio. XV. 264. opus. X. 525. pars ea, quae oculis inest, ad pupillam coalescit. III. 644. partem putat semen *Alcmaeon.* XIX. 321. plenitudinis aut inflammationis signum rubor albi oculi. XVIII. B. 47.

Cerebri principium in foetu. IV. 541. processus ad nasum. II. 859. processus si obstruuntur, odoratus laeditur. VII. 107. refrigerationis perpetuum symptoma. IX. 407. item refrigerationis cum humiditate. IX. 407. refrigeratio causa somni longi. XVII. B. 457. refrigeratio mixta humiditati lethargus, siccitati vero, catalepsis vocatur. XVII. B. 457. sicci indicia. I. 326. siccitas et caliditas causa ventricularum. XVI. 646. XVII. A. 665. substantia proxima adipi humiditatis ratione est. I. 600. substantiam *Plato* medullam vocat. III. 627. alii *cerebri* s. cerebralem. ibid. temperamentum quomodo cognoscatur. I. 634. tendines. II. 730. torporem indicat oculorum statio. XV. 778. ad *cerebri* transpirationem suturae. III. 691. usum *Aristoteles* ignoravit. V. 647. vasa, naturae providentia, quam in eorum

cursu observavit. III. 705. vasorum in eo distributio. III. 701. venae. II. 713. 806. sq. venae quae sinus vocantur, non habent propriam membranam. II. 711. vitiosae constitutionis indicium caput parvum est. I. 320.

Cerebri ventriculi figurae rotundae utilitas. III. 669. ventriculos exacte jam novit *Erasistratus.* V. 603. sq. ventriculi animae sedes secundum *Herophilum.* XIX. 315. ventriculi odoratus sunt instrumenta. II. 869. ventriculos odoratus sensorium. VII. 104. XI. 698. in iis sanguis non continetur, nisi ex vase raptus. V. 183. ventriculi praeparant spiritum animale. III. 663. ventriculi cur duo. III. 663. ventriculus spiritus animalis organon. IV. 501. sq. spiritus in eo animae principium est. IV. 509. ventriculi animali spiritu repleti sunt. V. 154. spiritus in iis per arterias et venas gignitur. V. 356. spiritus in iis contentus rationis et memoriae instrumentum. VIII. 175. *ventriculorum* sectio. II. 719.

Cerebri ventriculi cur tanta vasorum copia sint praediti. V. 606. in eos venae secerant superflua, arteriae spiritum respirant. III. 701. pituitosi humoris in ventriculis collectio apoplexiam et epilepsiam gignit. VII. 201. pituitosus humor in iis collectus cataphoram vel soporem inducit. VIII. 133. spiritus in iis contentus num animae domicitium an anima ipsa. V. 606. ventriculis prius laesis, dein iterum conjunctis, sensus et motus reddit. V. 606. *Galenus* docet, non prius in animali vivo sensum et motum perire laeso cerebro, nisi ad aliquem ventriculum veneris. V. 605. ventriculi laesi in animali vivo motus sensusque expertia animalia reddunt. V. 605. ventriculo compresso sopor fit sine convulsione. VIII. 232. ejus ventriculum totum corpus est, et pes. III. 243.

Cerebri ventriculi anteriores quamnam functionem habeant. III. 663. in iis olfactus instrumentum situm est. III. 647. XV. 325. ex anteriori nervi optici oriuntur. IV. 276. ventriculi anteriores cur in unum coeant. III. 667. ventriculi anteriores paulatim ad figuram conii coarctantur. II. 832. ventriculi priores quibus ab aestu, frigore vel humore oppleti sunt, odoratus depravatur. VII. 107. ven-

trculus posterior cur duplex esse non poterat, magnus vero admodum sit. III. 665. posterior cur anterioribus minor. III. 670. adolescens ventriculo altero anteriore vulneratus, superstes fuit. III. 664. ventriculus tertius et quartus quomodo detegantur. II. 728. quantum qui accipiant, eum principaliorem judicant. III. 667. ventriculum quantum quid nonnulli anatomici vocent. III. 666.

Cerebri excrecentia vermiformis. II. 729. vermis usus. III. 677. vulnus cum febre et vomitu bilis conjunctum est, et cur. XVI. 535. XVIII. A. 84. vulnus in totum corpus reagit. V. 520.

In *Cerebro* anima rationalis sedem habet. XVI. 93. eo non eget foetus ab initio. IV. 672. a cerebro quod destillat, non pituitam quis recte appellet, sed mucum et gravedinem. II. 139. frigidum ei inimicum. XVII. B. 803. ex cerebro quibus morbi oriuntur, qualia symptomata superveniunt. XV. 222. in cerebro non obscura solum gravitas, sed manifesta etiam apparet. VII. 531. cerebro quales affectiones oboriantur. VIII. 164. cerebro liquescente aurium sordes dulces fieri dicunt. XVII. B. 280. cerebro nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. in cerebro consistere omnes principum animae actionum affectus omnes. concedant. VIII. 166. sq. in cerebro redundans humor si frigidus sit, insensibilitas et immobilitas hominem opprimunt, si calidus est, perpetuus motus. X. 929.

CERIA vocatur longa lataque taenia. X. 1004.

CERINE ex aphronitro, a quibusdam *Dionysia* dicta, qua *Largus* usus est. XIII. 938. *Ctesiphontis*. XIII. 936. qua usus est *Menecrates*. XIII. 937.

CERNUAE durae carnis sunt. VI. 727.

CERUMEN aurium, in auribus colligitur natura, cerebri excrementa purgante. XVII. B. 240. unde oritur. XVI. 217. ad paronychias valere dicitur. XII. 308. dulce quando fiat, et quid hoc significet. XVII. B. 280. in morbis spectare jubet *Hippocrates*. XVI. 190. surditatis causa existere potest. XVI. 191. medici quidam degustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. ad ednendum remedia.

XIV. 407. *Apollonii* praecepta. XII. 659. devorandum esse scribit *Xenocrates*. XII. 249.

CERUSIANA antidotus. XIII. 105. *CERUSSA* paratur in *Dicaearchia*, quae nunc vocatur Puteoli. XIII. 416. XIV. 9. ejus vires et usus. XII. 243. sq. adusta in sandica abit. XII. 244. quomodo lavetur. XIII. 407. siccat et adstringit modice. X. 196. cum hac et argenti spuma comparatur molybdaena. XIII. 424. emplasticum remedium est. XI. 634. emplastris albis vel coloris causa admiscetur, vel ut quandam adstringendi et refrigerandi vim medicamento concilletur. XIII. 409. ex cerussa et lithargyro emplastra alba. XIII. 409. Mensurae substantiarum in ea introeuntium. XIII. 413. rhodiaca. XIII. 415. inspersa in ulcus nihil valet. X. 196. dyspnoeam inducit. VII. 139. ad cerussam potam remedia. XIV. 144. ei substituenda remedia. XIX. 747. pro plumbo cremato. XIX. 736.

CERVIX (confer. *Collum*), definitio. XIV. 703. idem quod collum. II. 756. capiti jungitur. II. 755. valida cur robusta dicatur. XVII. A. 816. quibusnam graecis nominibus insigniatur valida cervix. XVII. A. 816. dilatur in iis, qui tibiam canunt, et vocem acutissimam edunt. VI. 175. gibbositatis in ejus constitutionem effectus. XVIII. A. 503. manus et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. cum pulmone interire videtur in animalibus. III. 610. quomodo exerceatur in parvae pilae ludo. V. 902. longa vitiosa est. XVII. A. 816. venas suas a jugularibus externis habet. XV. 530. posteriores ejus partes unde venas accipiant. XVI. 137. si intorqueatur in febre, et deglutitio impedita sit, letale. XVII. B. 708.

Cervicis posteriores partes proprie tendines vocantur. XIV. 703. cum pulnibus commercium. III. 610. vertebrae ejus cur septem. IV. 105. dolor cum comate cerebrum affectum docet. XVI. 718. dolor aliquando criseos futurae signum. IX. 613. dolor malum quidem in omni febre, sed pessimum, quibus insania speratur. XVI. 663. dolores futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 799. fiunt ex menstruis suppressis. XV. 327. dolor secundum *Hippocratem* menstruum pur-

gationem portendit. XVI. 804. dolores et gravitates cum febribus et citra febres oboriuntur. XVII. A. 151. remedia ad eos parabilia. XIV. 517. 574. emplastrum sacrum. XIII. 779. morbi. XIV. 778. tumor obortus anginam solvit. XVIII. A. 58. partem alteram devinciens deligatio. XVIII. A. 821. perfrictiones secundum Hippocratem convulsionem indicant. XVI. 754. vertebrae septem sunt. II. 755. 756. vertebrarum luxationis symptomata. VIII. 238. moventes muscoli. XVIII. B. 962. ad latera cum parva inclinatione moventes muscoli. IV. 34. posteriores muscoli unde nervos accipiant. II. 846. 849. in anteriora ducentes muscoli. XVIII. B. 964. cervicis proprii muscoli. XVIII. B. 962. oblique in priora flectens musculus. XVIII. B. 963. cum cervice caput flectentes muscoli. XVIII. B. 948. rectam efficientes muscoli. XVIII. B. 964. nervorum dissectio. II. 426.

Cervice valida et capite acuminato qui sunt, ii ossibus robusti sunt. XVII. A. 815. in cervice abscessus quando in febribus oriantur. XV. 812.

Cervix femoris. III. 210. sq. ossis definitio. II. 736. *scapulae*. II. 766.

Cervix-uteri (s. collum) foramen habet, diversis temporibus quoad magnitudinem diversum. II. 897. inusculosa substantia, carne dura et cartilaginea constat. II. 897. *Herophilus* eam gutturis summae parti comparat. II. 897. intro est via spiritus, foras vero foetus. XV. 352. cur in pudendum muliebri desinat. IV. 146. clauditur, quum animal concepit. IV. 146. in coitu functio. IV. 146. quomodo extra coitus tempus se habeat. IV. 149. cur sit nervosa ac dura. IV. 146. cur non semper sit aperta. IV. 150. semen non valet intro trahere. II. 187. manus quasi est uteri, semen intro ducent. IV. 523. utilitas. IV. 192. ei semen familiarissimus succus. IV. 192. uteri cervicis et virilis pudendi analogia. IV. 635. humore perfundunt obstetrices, si liquor annuos jam defluit. IV. 234.

Cervus animal timidum. III. 2. velox habet corpus sed inerme. III. 2. qualem ligaturam habeat in matrice. IV. 226. adeps, ei substitui potest anserinus. XIX. 743. adeps, ei succedit suillus. XIX. 729. adeps pro ejus medulla. XIX. 736. caro

succum generat vitiosum. VI. 664. qualis. XIX. 686. senibus est inutilis. VI. 340. cornua ex abundantia excrementorum gignuntur. VI. 647. masculi modo cornua habent. IV. 629. cornuum usus medicus. XII. 334. cornu rasura adusta et cum vino trita, vacillantes dentes confirmat. XIV. 240. medulla blandissimum est medicamentum. XIV. 241. medulla pro medulla vitali. XIX. 736. medullae succedanea. XIX. 736. medulla pro ovi vitello cocto. XIX. 747. sanguis non coagulatur. IV. 792. in cervis quomodo vasorum umbilicalium productiones cum utero sint connexae. IV. 226.

CESTRUM vel *Betonica* vel *Psychotrophon*; ejus vires medicae. XII. 23. calculos destruit. XIX. 694. renibus conducit. XIV. 228. radix urinam movet; et ad callosas s. tophaceas consistentias incidendas idonea est. XI. 748. est inimiscendum vino pro calculosis senibus. VI. 339.

CETACRA, quatenam vocentur animalia. VI. 737. duram carnem habent et pravi succi. VI. 738. crassi succi sunt. VI. 769. omnia sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. salita evadunt meliora. VI. 746. coria aspera ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902. his canis est adnumerandus. VI. 728.

X character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

Xe chalcum, i. e. aereum significat. XIX. 749. 757.

CHAEERAE molaris compositio. XII. 877.

CHAEEREMON augur erat celebris. XV. 444.

CHAEERTONIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 588.

CHALASTICA remedia qualia. XIII. 991. laxantia sunt. X. 303. plurima eorum dantur. XI. 741. ecchymoses curant, in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. cholastica sunt althea. XI. 867. olenum sabinum. VI. 287.

Chalaza, definitio. XIV. 770. XIX. 437. cura. X. 1019. ad *Chalazia* compositio. XII. 742.

CHALAZOSIS, definitio. XIV. 770. *CHALCANTHRUM*, ejus loci nativi, vires et usus. XII. 238. sq. quomodo in Cypro sit paratum. XII. 239. sq.

valenter adstringit. X. 926. XI. 591. simul adstringit et mordicat. XI. 641.

CHALCEDON, pro eo cyanens lapis. XIX. 735.

CHALCEDONIA compositio ad inveteratos aurium affectus. XII. 638.

CHALCIDEI emplastrum. XIII. 803. in CHALCIDE, Buboeae maris angustus locus. XVII. A. 651.

CHALCITIS ferro lapidique ignito similis. XI. 688. ejus facultates medicæ. XII. 241. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. subtilis, calida et paulum adstringens est. XIII. 568. valenter siccatur. X. 199. ad carnes supercrescentes. X. 202. cruda crustas concitat, usta vero ulceribus cicatricem inducit. XIV. 289. ad epistaxin. XV. 914. ad ulcera maligna. XI. 88. combusta ad ulcera maligna. XIII. 660. ulcera non glutinat. XI. 440. nonnunquam in chalcanthum mutatur. XII. 238.

Χαλκίτις στυπτηρία quid sit apud Hippocratem. XIX. 154.

CHALCOS cecanmenos aes ustum est. XII. 242.

CHALCUM significans character. XIX. 749. 757.

CHALYBIS squama, ejus vires et usus. XII. 223.

CHAMAE i. e. hiatulae, sunt admodum crassi succi. VI. 769.

CHAMAECISSUS, ejus vires. XII. 153.

CHAMAEDAPHNE ex genere asparagi est. VI. 643. germina edi solent. XI. 863. urinam ducit. XIX. 695.

CHAMAEDRYS, vires ejus et usus. XII. 153. Romae eam invenit Galenus. XIV. 31. in Italia nascitur, et quando sit optima, et quando aequalis illi, quae in Creta occurrit. XIV. 59. secundum Chrysippum aquam non educit, sed gignit. II. 42. ei succedaneum remedium. XIX. 746. prostochade. XIX. 743. proteucio. XIX. 745.

Chamaeleon, nigri radices vires. XII. 154. niger pro visco quercino. XIX. 730. succus, ei salicis succus substitui potest. XIX. 746. nigri succus pro succo thapsiae. XIX. 730. ex Chamaeleonte emplastrum. XIII. 516. 715. ex chamaeleonte medicamentum, quo Philoxenus usus est ad ulcera vix sanabilia. XIII. 738.

CHAMELAEA, ejus vires. XII. 154. radix pro polypodio. XIX. 740. succus, ei substituitur salicis succus. XIX. 747. pro columbario. XIX. 740.

CHAMAELEUCE vel *Tissilago*, ejus vires medicæ. XI. 851. XII. 154. cur bechium vocetur. XI. 850. modices siccatur, et propterea ulceribus convenit. XVIII. A. 694. pro columbario. XIX. 740.

CHAMAEMELON, i. q. anthemidis, ejus vires et usus. XI. 833. soli ab Aegyptiis consecratum est. XI. 562. rarefacit. XI. 750. fundere ac digerere per halitum potest, haudquaquam contrahere. XI. 588. tenuitate rosae persimile est, calore vero ad olei vires accedit. XI. 562. usus in morbis. XI. 562. parti inflammatae impositum quid faciat. XI. 588. ei anthemidis succedit. XIX. 746. ex chamaemelo medicamentum pro priapismo. X. 970.

CHAMAEMELI oleum, eo utimur in frigidis. XII. 560. humores lentos et crassos in carne et cute evacuat. VI. 290. mitigatorium est in puncturis nervorum. XIII. 644. rarefacit. XI. 750. proximum rosaceo, quando vehementem frigiditatem inducere veremur in capitis dolore. XII. 507.

CHAMAEPITYS, ejus vires et usus. XII. 155. unde optima adportetur. XIV. 79. curat nervos vulneratos. XIII. 634. curat etiam ulcera maligna. XIII. 769. pro equisetio. XIX. 731. pro enpatorio. XIX. 729.

CHAMAESYCE, ejus vires et usus. XII. 155.

CHANNÆ piscis venter in os rapitur aviditate perurgente. II. 174.

CHARACIAS, valentissima est Thymallorum species. XII. 143.

CHARACTERES, pondera ac mensuras declarantes. XIX. 749. characterum apud Hippocratem occurrentium Galeni explicatio. XVII. A. 600. 606. 610. sq. de characteribus scripserunt Zeno et Apollonius Biblas. XVII. A. 618.

Χαραδρὺς confertim est. XIX. 154.

Χαραδρωθέναι apud Hippocratem est: effluvium et exitum habent. XIX. 154.

Χαρακτωρεῖ est exacerbato ob characterem. XIX. 154.

CHARICLIS anodyna compositio. XIII. 94. epithema ad inveteratum capitis dolorem. XII. 558. 581. irrigatio ad recentes capitis dolores. XII. 579. medicamentum ad dyspnoeam. XIII. 109. pastillus ad arenosas urinae subsidentias et vesicae ulcerationes. XIII. 329. remedium ad capitis dolores.

XII. 556. remedium ad coli inflationes. XIII. 282.

CHARILAMPI historia morbi narratur. XIV. 624.

CHARITONIS circulatoris antidotus ad phalangiorum morsus. XIV. 180.

CHARIXENIS arteriaca. XIII. 48. alia. 49. alia. 50. catapotia ad sanguinis rejectionem. XIII. 85. compositio ad aurium inflammationes et exulcerationes. XII. 635. ad aurium foetores et corruptiones. XII. 638. ad dyspnoeam. XIII. 108. ad peripneumoniam etc. XIII. 102. medicamentum ad haemoptoen. XIII. 82. pastillus ad ictericos. XIII. 233. ad polypos narium. XII. 685.

CHARMES, antidotus, qua usus est. XIV. 114. 126. sq. discipuli ejusdem alia compositio. XIV. 128.

in CHARONIS barathris quomodo aliqui moriantur. XVII. A. 10.

CHARTA papyracea, medicamentum ex ea usta ad ulcera glandis penis. X. 382. usta ad pudendi ulcera. XIII. 315.

Χαίρων quid significet apud Hippocratem. XIX. 154.

Χαλκίς frigus, rigor est. XIX. 154. Χυλωνα refrigerata, rigentia sunt. XIX. 154.

Χελών quid significet. XVIII. B. 407.

CHIRONIA morbos creant, quod aërem corrumpunt. XVI. 359.

Χείη quid sit apud Hippocratem. XIX. 155.

CHELIDONIA species aspidis. XIV. 235.

CHELIDONII majoris et minoris vires et usus. XII. 456.

CHELIDONII collyrium. XII. 783.

Χελών quid sit apud Hippocratem. XIX. 154.

Χηλαμα quid sit. XIX. 155.

CREMA sive CREME est cyathi quarta pars. XIX. 779. secundum Dioscoridem. XIX. 776. quantum pendeat. XIX. 763. magna et parva quantum pendeat. XIX. 769. magna et parva quot habeat drachmas. XIX. 772. eam significans character. XIX. 749. 757. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Χημ Χημαίς quid sit. XIX. 155. CHERMOSIS, definitio. XIV. 773.

XIX. 436. pupillam tenebrat. VII. 101. ejus cura. XII. 793. ad chemosin libianum collyrium. XII. 762. sedans collyrium. XII. 757. collyrium try-

pheron s. delicatulum. XII. 758. nectarium Marci. XII. 758. Olympionici fuscum remedium. XII. 753.

CHERSAEA species aspidis. XIV. 235.

ad CHERSYDRUM theriaca Andromachi sen. XIV. 34.

Χη chemen significat. XIX. 749. 757.

CHIA est Mastiche candida, ejus vires medicinales. XII. 68. ejus vires et usus. XII. 180.

Chiasma nervorum optico- rum, ejus usus. III. 813. sq.

CHILIODYNAMION Cappadoces Polemonium vocant. XII. 106.

ad CHIRAGRAM acopon Flavii Clementis. XIII. 1026.

CHIRON Centaurus medic. et herbarum experientiam quandam habuit. XIV. 675.

CHIRONIA ulcera qualia sint. XIII. 676. chironia et telephia ex caco- chymia nascuntur. I. 664. sunt insup- ptabilia. XVII. B. 809. ad ea medicamentum. XIII. 675. aliud. XIII. 679. ad chironia, vetusta, cicatricem non inducentia compositiones. XIII. 733. emplastrum Herae. XIII. 765. epulo- ticum Dioscoridis. XIII. 694. panacea Herae. XIII. 767. plumbum lotum tum per se, tum medicamentis cica- tricem ducentibus admixtum. XII. 233.

CHIRURGIA, definitio. XV. 425. 780. XIX. 358. species. XIV. 780. prima- riae ejus actiones. XIV. 780. com- munitates. XIV. 681. sq. a quibus, per quae et in quibus occupetur. XVIII. B. 667. 675. anatomes in ea dignitas. II. 283. musculorum actio- nis cognitio ad eam maxime neces- saria. II. 228. quomodo curet. XIV. 694. operationum conspectus. V. 844. XIV. 781. in ea administranda lucis dignitas. XVIII. B. 677. sq. organica ejus pars quatenus. XIX. 460. ad chirurgiam spectantia in officina medi- ci. XVIII. B. 665. 667.

CHIRURGUS digitos quomodo com- ponere debeat. XVIII. B. 710. 712. 713. qualem positionem habere de- beat in operationibus chirurgicis in- stituendis. XVIII. B. 690. quali vestitu uti debeat. XVIII. B. 693. in opera- tionibus concinnam positionem habere debet. XVIII. B. 690. in operatio- nibus omnibus, exceptis illis, quae in oculis fiunt, splendidissima lux eli- genda est. XVIII. B. 683. operationem

facientis et quidem sedentis habitus. XVIII. B. 695. sq. habitus stantis. XVIII. B. 699. operationes exercere debet utraque manu. XVIII. B. 716. ad manus habere debet omnia instrumenta. XVIII. B. 717. ungues quomodo comparati esse debeant. XVIII. B. 709. vestimentum quale habere debeat. XVIII. B. 692.

Chius insula est in mari aegeo, quae unam solam civitatem habet ex nomine insulae. XII. 172. in Chio nascitur ariusium vinum. XIV. 28.

Χλωρά laxάνα qualia sint olera, XIX. 155.

Χλωῖν quid significet. XIX. 155.

Χλωῖς quid sit. XIX. 155.

Χλωρά significat et aerugineum et pallidum colorem. XVI. 727.

Χλόρασμα quid sit. XIX. 155.

Χλωράς color qualis. XVIII. B. 30.

Chlorosis ex nimia menstrua purgatione. XV. 328.

Χν choenicem significat. XIX. 749. 757.

Χο choam significat. XIX. 749. 757.

Choam significans character. XIX. 749. 757.

Choanae narium, usus. III. 889.

Choenix quantum pendeat. XIX. 766. 770. italus quantum. XIX. 765.

quot habeat cotylas atticas. XIX. 762.

778. quot libras. XIX. 762. quot sextarios. XIX. 755. significans character. XIX. 749. choenicem significans character. XIX. 749. 757.

Χοι choenicem significat. XIX. 749.

Χοῖρον veteres appellabant porcum valde parvum. XV. 883.

Cholagoga remedia quae dicantur. XVII. B. 658. vide *Bilem* ducentia.

Cholagoga. XI. 325.

Cholera definitio. XIX. 421. morbus acutus est. XIV. 730. morbus peracutus est. XVII. B. 384. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645.

virilis morbus est. V. 696. simpliciter vocatam *Hippocrates* ab arida distinguit. XV. 885. duplex secundum *Hippocratem*, humida et sicca. XIV. 736. symptomata, causae. XIV. 736.

pulsum efficit vermiculantein. IX. 313. musculorum surae saepe observantur contractiones. XVII. B. 783. ventriculus et per superiora et inferiora contenta ejicit. VII. 217. animi defectus in ea causa. XI. 47. et cura. XI. 50. causa tremoris. VII. 601.

aliquibus certis intervallis omnem cor-

pōris abundantiam educit. X. 513. in ea per venas ad intestina et ventrem pertinentes totum corpus vacuatur. II. 192. humida fit ex acerbis humoribus, eduliorum corruptione procreatis. XV. 885. obnoxios reddit succus peponum. VI. 564. boleti nonnullis attulerunt. VI. 770. generant carnes caprinae. XV. 880. sanguinis multitudo post membrum amputatum orta. XVIII. A. 727. cura. XIV. 736. ad choleram. XIV. 452. 453. ad choleram, si sine febre et intempestiva purgatione eveniat, remedia. XIV. 370. antidotus Attalica. XIII. 162. aster stomachicus. XIII. 165. pastillus Amazonum cum frigida. XIII. 152. theriaca. XIV. 273. 305. *Erasistratus* vinum, aqua frigida temperatum exhibet. XI. 171. sicca s. arida qualis sit. XV. 878. siccam gignit lasserpitium, cum multo aut caseo aut bubularum carniū edulio mixtum. XV. 877. arida fit a spiritu flatuoso acri. XV. 885. aridae symptomata. XV. 885. aridae cura secundum *Hippocratem*. XV. 886.

Χολήριον bilem educens est remedium. XIX. 155.

Χώλωμα quid significet. XVIII. A. 678.

CHONDRILLA. VI. 627. ejus vires medicae, XII. 119. 156. est sereos species. XII. 119. comeditur. VI. 622.

malis succi est. VI. 794. frigidus cibns. XVII. B. 303.

CHONDROSYNDESMOS est ligamentum cartilagineum. I. 569.

CHONDRUS ex genere euechymorum est. XI. 495. ejus vires et usus. XII. 157. *Hippocrates* ejus meruinit. XV. 455.

crassi bonique succi est, et humorum acrimoniam frenat. XV. 898.

emplasticum remedium est. XI. 634.

farina triticea siccior est et lentus. XI. 736. vires quidem roborat, non autem humectat. XV. 480. nocet in hepatis obstructione ab humoribus glutinosus. XV. 459.

ex chondro sorbitio humectat quidem, sed et supinat os ventriculi. XV. 461. chondri succus ad ventris mōdicationem. XI. 489.

CHORDAE in musicis instrumentis quando rumpantur. VII. 153. VIII. 172.

tendinae cordis. V. 206. earum actio. III. 440.

Chordapsus, qualis morbus ejusque causae. VIII. 388.

CHORION quid dicatur. IV. 538. XIX. 454. quomodo cum utero cohaereat. II. 902. 904. ejus structura. II. 902. est vasorum multitudo, membrana tenui connexorum. IV. 232. cur duplex sit. IV. 224. usus. IV. 224. vasa. IV. 655. origo eorum. IV. 656. frondosum. IV. 224. sq.

CHOROIDEA cerebri. XIV. 710. tunica oculi, cur a sclerotica circumdetur. III. 767. ejus usus. III. 763. 778. ejus principium est meninx tenuis. III. 763. cur sit coloribus tincta. III. 778. asperitatis, quae intus est, usus. III. 779.

CHOROIDES plexus. II. 719. hos *Herophili* sectatores vocant convulsionones secundarum instar effigatas. II. 719.

CHRYSAINTI *Gratiani* compositio auricularis ad inflammationes et exulcerationes. XII. 631. sq.

CHRYSERMIPASTILLUS. XIII. 243. pulvis definitio. VIII. 741.

CHRYSIPTUS proavus sectae *Archigenis*. VIII. 631. in Cilicia natus graecam linguam non callebat, et legem Graecis dare voluit de nominibus. VIII. 631. libri jacturam subire periclitantur. XI. 221. Cnidium sectatur in omnibus *Erasistratus*. XI. 197. de affectibus scripsit. V. 271. mentis affectus in thorace et corde sentiri dicit. V. 268. (reprehenditur. V. 269. sq.) anatomes peritus. XV. 136. animae definitio. V. 287. animam ex sanguine nutiri dixit. V. 283. opinioni *Aristonis* de animae virtutibus obsistit. V. 296. liber de principe animae facultate versibus scatur, qui affectus in corde contineri affirmant. V. 308. libros de curandis animi affectibus scripsit. V. 3. statuit animi affectus rationatricis facultatis quaedam esse iudicia. V. 429. de animi passionibus scripsit, unum de curandi ratione librum, et tres alios, qui logicas continent quaestiones. VIII. 138. in quaestionibus logicis de animi perturbationibus scripsit. IV. 820. et scripsit de virtutum discrimine. ibid. ubi animi affectus, inquit, ibi etiam principatus. V. 651.

Chrysippus quid axioma conclusum vocet. XI. 499. ventriculos cerebri vitali spiritu plenos dicit. V. 185. spiritum in cordis ventriculis contineri statuit. V. 182. qua ratione demonstrat, cor esse animi principatum. V.

214. sq. omnes cupiditates in corde existere assumit. V. 321. et alii, qui cor primum generari et tum venarum, tum nervorum originem esse statuerunt, reprehenduntur. IV. 674. in libro de substantia de elementis egit. I. 488. de voce, ego, falsam etymologiam exhibuit. V. 214. fati definitio. XIX. 262. tradit Minervae ortum ex Jovis capite. V. 350. sq. de nominibus diligentius egit quam Solon de numis. VIII. 631. de differentia inter phantasiam, phantastum, phantasticum et phantasma. XIX. 305. Cnidius venaesectionem ex omni remedium numero tollendam censuit. XI. 252. sententia de origine vocis. V. 242. sq. laudatur ab *Erasistrato*, quod venaesectionem in sanguinis rejectione non adhibuerit. XI. 230. sq. *Zenonis* sententias suscepit. XIX. 227. a *Chrysippo* Cnidio doliare vaporarium in hydrope est laudatum. IV. 495.

CHRYSITEs terra. XII. 184.

CHRYSITEs s. *Chrysocome*, radicis vires et usus. XII. 157.

CHRYSOBALANOS disecutit et corroborat. XIII. 155. ex chrysobalano medicamenta fugienda sunt. XII. 147.

CHRYSOCOLLA, ejus vires et usus. XII. 242. sq. praeparandi ratio. XII. 243. 286. septicum est. XI. 756. subtilis est. XIII. 568. tenuium partium est citra calorem. XIII. 568. plus pice exsiccat. XIII. 712. ulceribus malignis idonea. XIII. 662. ad ulcera vix curabilia. XIII. 748. sq.

CHRYSOCOME s. *Chrysites*, radicis ejus vires et usus. XII. 157.

CHUS. XIX. 770. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quot habeat choenicas. XIX. 778. quot libras. XIX. 776. quot sextarios. XIX. 752. Italicorum quantum pendeat. XIX. 766.

CHYLIFICATIO, ejus cum effervescencia vini comparatio. III. 270. aquae ad eam utilitas. III. 273.

Χυλός definitio. XL 450. ab Atheniensibus et Jonibus Χυμός vocatur. ibid.

CHYLUS venis ad hepar ducitur, ibique in sanguinem convertitur. III. 269. sq. *Chyli* undam surdam concitat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

CHYMETHLA digitorum manus et pedis morbus. XIII. 778. ad ea remedium. XIV. 566. medentur iis fofus, linimenta, abrasiones. I. 159. radix *Arctii lappae*. XI. 837. cinis unguium

asinorum. XII. 341. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. 383. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ulcerata emplastrum. XIII. 718.

Χυμός a quibusdam gustandi facultas dicitur. XI. 449.

CHYMOSIS s. Chemosis, definitio. XIV. 345. 773. XIX. 436. pupillam tenebrat. VII. 101. ejusdem cura. XII. 793. XIV. 345. libianum collyrium. XII. 762. sedans collyrium. XII. 757. collyrium trypheron s. delicatulum. XII. 758. nectarium *Marci*. XII. 750. *Olympionici* fuscum remedium. XII. 753.

CHYMUS, definitio. XIX. 457.

Χυλάεσθαι quid significet. XIX. 154.

Χυλοῦσθαι quid significet. XI. 532.

Χυροῖδι et *χυροῖδιον* oscula est. XIX. 154.

CIANUS, qui et *Prusias* dictus est, rationali sectae addictus. XIV. 683. qui CIBANTUR parcus, his viscera pendere, et calidum et viride mejere dicit *Hippocrates*. XV. 554.

CIBARIA sicca ad uteros et foetus nutritionem conducunt. XV. 210.

CIBUS assumptus somnum altiores reddit. VII. 141. boni succi qualis. XIV. 373. nutrit bene coctus, concoquetur si mediocris; immodicum enim non posse concoqui novimus. V. 45. bene non concoctus vitiosum humorem in venis parit. V. 46. ubi non concoquitur, aut acescit, theriace utilis est. XIV. 92. quum coctionem subit, ejus forma mutatur. XV. 242. praeter naturam copiosior ingestus morbum creat. XVII. B. 475. corruptu et evaporatu difficilis qui. VI. 488. in exacerbationibus subtrahendus. XIX. 204. glutinosus in lassitudine ulcerosa et ea, quae phlegmones sensum refert, cavendus. VI. 203. humidus arteriam mollem reddit. IX. 269. quibus in intestinis oclusus est, nisi quis alvum prius ducens sorbitionem dederit, vehementer laedet. XVII. A. 832. si interclusus est, et eo non vacuato sorbitionem dederit, dolorem, si adest, auget, si non adest, inducit. XV. 485. quanto in-cundior fuerit, tanto magis nutrien-s est. VI. 394. largus pulsus inaequa-les et inordinatos excitat. IX. 149. moderatus quomodo pulsum afficiat. IX. 149. pituitosus refrigerat. IX.

226. restituit, quicquid siccioris sub-stantiae defluit. XV. 296. semicoctus saepe in hepatis affectionibus excer-nitur. VII. 244. (excretionis sub hac conditione natura. VII. 244.) num vinum vocari possit. VI. 743.

Cibi cum iis medicamentis habent similitudinem, quibuscum sapore con-veniunt. VI. 475. sq. melancholici et siccantes quando in usum sint vo-candi et quando non. VI. 528. hu-mectantes et refrigerantes aestate con-ducunt. VI. 528. medii temperamenti vere. VI. 528. quales junioribus, ae-tate vigentibus et senibus conducant. XV. 406. quibus acescunt in ventri-culo, qualia remedia prosint. XIV. 369. acres calorem insitum augent. VII. 6. acres ventriculo calido non conducunt. XVII. B. 284. admini-strandi optimum tempus in declinationibus est. XV. 511. celeriter et tarde alentes. quoniam. XVII. B. 484. sq.

Cibi appetentia (confer. Appetitus.) definitio. XIX. 372. vel major vel minor morbi futuri signum. I. 360. appetentia in ore ventriculi locum habet. XVII. B. 495. appetentiam intensam coarctat theriaca. XIV. 302. quibus assuevimus, facile feruntur, etiamsi natura non boni, et sic contra. XV. 573. non consuetam abstinentiam facilius ferunt pituitosi. XV. 567. quales in confinio sint attenuantium et incrassantium. VI. 762. quales autumno somendi. XV. 183. biliosi corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. calidiores biliosi sunt. II. 117. frigidiores pituitosi, ibid. quidam celeriter, alii tarde digeruntur. XVII. B. 310. assumptio in calidis naturis refrigerationem efficit. X. 545.

Cibi corrupti febris causae. XVII. B. 300. crassi succi quales. VI. 764. 767. sq. crassi succi calculos gene-rant. X. 917. crassi et acerbii omnes tardi sunt transitus. VII. 237. crassi et sicci sanguinem nigriorem gignunt. V. 114. insatiabilis cupiditas. V. 45. defectus cordis intemperiem siccam gignit. IX. 388. depravatio in ven-triculo duplex. VII. 206. ad cibi distributionem balneum praestantissimum est remedium. VII. 702.

Cibi *εὐτομάχοι* quales. XVIII. B. 35. qua ratione exuperante calore vitien-tur. VII. 213.

Cibi fastidium, causae. XIV. 751. fastidium a coitu neglecto oritur. VIII.

418. creat non nutrir. XV. 291. fastidium efficit pituita cruda. VII. 576. *Cibi* fastidium in mulieribus quando sit conceptionis signum. XVII. B. 859. persaepe febres ardentes comitatur. XVII. A. 688. cur gravidis accidat. XVII. B. 860. fastidium in morbis diuturnis malum signum. XVIII. A. 106. fastidium interdum quartanae symptoma. VII. 470. fastidium inducentia *ἀνορεξία* vocat *Hippocrates*. XIX. 84. fastidium in dysenteria longa malum. XVIII. A. 11. *Cibi* fastidii cura. XIV. 752.

Cibi quales in febribus vitandi. XV. 457. flatulenti causae lumborum et coxarum dolorum. XV. 867. frigidi et flatulenti palpitationis causae. VII. 600. frigidissimi secundum *Hippocratem* quinam. XVII. B. 302. glutinosi et crassi morbos accelerant. VII. 287. glutinosi gignunt humorem lentum. X. 880. humectantes somnos conciliant. VII. 162. humidi et glutinosi facilius permeant. VII. 237. humidi morborum humidorum causae. VII. 19. imbecilles qui. XVII. B. 180. 282. corpus refrigerant. XVII. B. 180. imbecilles vitam brevem efficiunt secundum *Hippocratem*. XVII. B. 282. indicatio ex morbo ipso desumenda. XV. 511. intempestivae et frequentes sumptiones quid efficiant. XV. 239. intempestive assumpti laedunt; tempestive assumpti praevalent. (*Erastistr*). XV. 698. mali succi nocent. XI. 367. medi dieti. VI. 747. molles ac friabiles ad sanitatem maxime conducunt. VI. 726. molliores et pauciores vere conducunt. XV. 181.

Cibi natura coctioque faciles corrumpuntur celeriter in iis, quibus biliosus humor aut pravi excrementum in ventriculo congeritur. VI. 568. necessarii modis a sano facile cognoscitur. VI. 131. tardissime nutrites. XVII. B. 484. parcitas sanguinis redundantiam mitigat. X. 288. paucitas quibusdam lassitudinem tollat. XVII. B. 78. pingues ac lentius celeriter implent, et appetitum evertunt. VI. 716. pituitam generantes. XV. 90. sq. pituitam generantes in epilepsia sunt vitandi. XI. 367. pravi febris causae. VII. 279. sumti quomodo pulsum immutent. VIII. 469. qualitas et quantitas in senibus exacte est consideranda. VI. 331. rejectio vid. *Vomitum*. sale conditi quale alimentum

exhibeant. VI. 745. qui semen genuerant. XI. 776. semicocti qui. XI. 665. spatio egentes, ut assimilentur et corpus nutrant, frigus potius, quam calorem provocare videntur. I. 659. suaves aegrotis sunt exhibendi. XVII. B. 137. taedium contraindicat purgationem. XVI. 654. 657. uberiore hieme, pauciores aestate appetuntur et concoquuntur. XVII. B. 416. in urinam effectus. XVII. B. 276. valentes qui. XVII. B. 180. valentes calefaciunt corpus. XVII. B. 180. in ventriculo quibus corrumpuntur, iis testacea durae carnis conducunt. VI. 735. voluptas non tanta, quanta prius fuit, futuri morbi est nota. I. 361.

Cibum assumere adhuc ab exercitiis anhelantes, efficit, ut celeriter impleantur. XV. 194. semel bisve de die sumere assuetis repentinae mutationes morbos inducunt. XV. 552. quomodo curentur. XV. 556. his die sumere qui assueverunt, nisi pransi fuerint, quomodo afficiantur. XV. 559. qui his sumere consueverunt, iis his etiam ptisana sumenda. XV. 468. statim post balneum sumere caput replet. XV. 718. boni succi quanam alimenta exhibeant. VI. 759. capiens a morbo si non roboretur, copiosiore eget, si vero alimentum copiose non sumenti hoc acciderit, evacuatione eget. XVII. B. 462. si quis fastidiat, febrem non habens, per superiora purgandus est. XV. 335. infarctum *Hippocrates* stercus ad merdam vocat. XV. 486. insani non petunt, nisi moniti. VII. 790. semel per diem (modice) sumere, attenuat. XV. 195. sq. qui sumpserunt, parum et frequenter respirant. IV. 501. aliquem nutrire unde cognoscatur. XVII. B. 485.

Cibo supra modum expletis respiratio laeditur. VII. 781. a cibo celeres exercitationes obstructionum hepatis causae. XV. 194. a cibo nullus lavandus est. XV. 717. in cibo medicamentum. VI. 467.

Ciborum in ore alteratio. II. 163. auctio in acutis modice fieri debet. XV. 584. aversio quid significet et unde oriatur. XVII. A. 552. aversionis causa humorum redundantia. XVI. 115. concoctio impropria febres accendit et exacerbat. X. 788. corruptionelae unde fiant. VII. 208. sq. morbi qui inde fiant. VI. 415. corruptionis

tres primae ac veluti generalissimae differentiae. VIII. 33. intempestivae exhibitionis effectus. XV. 599 sq. gustus diversus. VI. 475. immoderatus usus morborum frigidorum causa. VII. 13. incendium casens efficit, et sitim auct. XV. 873. multitudo generationis pituitae in ventriculo causa. XVII. A. 833. multitudo causa acidi ructus. XV. 555. multitudo si ventrem gravet, quid sit agendum. XV. 558. in ventriculo alteratio. II. 164. alterationis causa. XV. 244. in ventre corruptio quomodo curanda. VI. 413. sq. in ventriculo non bene concoctorum signa. VIII. 35. sq. in ventriculo in nidorem aut acidam mutationem abeuntium causa. VIII. 37. ex ciborum diuturniore abstinencia cardialgia. V. 276.

Cibos duplici respectu vocat *Hippocrates*. XVII. A. 832. aestate et autumnio difficillime ferunt, per hiemem facillime, mox vere. XV. 180. non appetentes quomodo Graeci vocent. XVII. A. 74. aversantes quomodo Graeci vocent. XVII. A. 74. aversantur impransi. XV. 560. crassi et glutinosi succi quinam capere sine noxa possint. VI. 763. crudos et incoctos reddit vigilia. XV. 624. elixatio et assatio suavioris reddit, et mutat in aliam speciem. XI. 673. sq. qui postridie eructant, his somnus longior confert. XV. 218. fomites vocat *Hippocrates*. XVII. B. 413. intempestivos sequuntur vigiliae. XV. 597. labores praecedant. VI. 84. ac potus experiri oportet, an aequae diu morerentur. VI. 464. prorsus subtrahere saepe conducit, ubi aeger sufficere potest, donec morbi vigor accedit. XV. 586. vomere quibus incommodum est, crebro die cibum sumere et omnis generis cibariis uti confert. XV. 207. revomere quibusnam conducit. XV. 208.

Cibis in ventriculo corruptis probus sanguis non fit. XV. 249. repleti multo tempore qui sunt, tremuli fiunt. VII. 158. pulsus qualis fiat a cibis. VIII. 664. ex cibis praenotio quomodo petenda. XVII. A. 207.

CICADAE siccae, earum usus medicus. XII. 360.

CICATRIX et *CICATRICES*: cuti similis quidem, non tamen plane cutis. X. 197. 1003. pilos non edit. X. 1004. fit caro durescens. XVII. A. 903. ejus

durities musculorum motum impedit. IV. 393. dura partes pervertit. VII. 30. nigrae fiunt, ubi lien aegrotat. II. 133. ulcera quomodo cicatrice obducantur. X. 197. XVII. A. 903. ad cicatricem adducitur ulcus ex gignenda cute. X. 197.

Cicatricem inducentia remedia. XI. 756. inducens medicamentum. XIII. 682. malignas delet *Andreae* malagma didymaea vocatum. XIII. 346. inducens aridum. XIII. 839. inducentia arida. XIII. 847. *Asclepiadis* cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. ut *Heliodorus*. XIII. 849. *Magni*. XIII. 849. *Ptolemaei*. XIII. 849. ex pumice. XIII. 849. rutum. XIII. 849. diachylon *Menececratis*. XIII. 1001. ulcera cicatrice obducit aloë. IV. 770. XI. 822. lapis aegyptius. XII. 198. aes ustum. XII. 242. malagma *Andreae*. XIII. 343. cathaereticum. XI. 756. chalcitis usta. XIV. 289. plumbum lotum. XII. 233. fructus spinæ aegyptiae. XI. 819. ulcera, quae cicatricem aegre ducunt, dysepulotica vocantur. XIII. 380. ad ulcera maligna cicatricem non ducentia compositiones. XIII. 733. aliud remedium. XII. 233. emplastrum. XIII. 690. medicamenta in his vitanda sunt, quae *Hippocrates* in althaeo dea, h. e. mollicuius vocat. XIII. 664. emplastra *Andromachi*. XIII. 803. sq. radices Cyperi. XII. 54. *Erasistrati* compositio. XII. 735. sq. decoctum florum Leucoji. XII. 59. radix liliï tosta, et cum rosaceo contrita. XII. 46. sicca remedia quomodo conducant. XIII. 655. *Asclepiadis* praecepta. XIII. 743. chrysocolia. XII. 286. cicatricem in ulceribus inveteratis inducit radix astragali. XI. 841. folia bardanae. XI. 837. emplastra. XIII. 726. 727. emplastrum *Heracleidae*. XIII. 717. emplastrum nigrum ex dyabus aristolochiis. XIII. 782. agilvum *Halsi*. XIII. 645. 802. folia liliï. XII. 47. emplastrum ex lythargyro et hydrelaeo. XIII. 399. (confer. *ULCERA*).

Cicatricem inducentia emplastra vel *Emplastra epulotica*. Generaliora quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum ut *Alecinum*. XIII. 529. *Andromachi*. XIII. 529. arete h. e. virtus appellatum. XIII. 531. quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 524. ex cadmia, quo *Lucius* Cathegetes usus est. XIII. 524. aliud ex cadmia ibid. candidum epulo-

icum. XIII. 526. candida *Andromachi*. XIII. 530. candidum *Telephanis*. XIII. 532. *Dioscoridis*. XIII. 694. *Euphranoris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. ex ladano. XIII. 525. 529. 708. sq. epulot. *Moschionis*. XIII. 528. *Pamphilion*. XIII. 527. *Publii* ex vino. XIII. 533. epulot. pyricauton. XIII. 525. *Telamonis*. XIII. 528. ducens emplastr. XIII. 932. ducit emplastrum aniceton. XIII. 878. ducit emplastrum ex herbis *Critonis* cum myrteo cerato duabus vel tribus partibus. XIII. 863. ducens emplastrum *Herne*. XIII. 765. ducit emplastrum melinum. XIII. 940. ducit emplastrum ex scilla. XIII. 870. cicatricibus atris candorem reddit et sugillata digerit calamintha. XII. 5. inducunt folia viridia hyperici. XII. 148.

CICATREX oculi defin. XIV. 775. quae in superficie oculorum fit, nebula vocatur, quae vero profundum petit, albigo. XIV. 411. ejus cura. XIV. 411. extenuant anemonae. XI. 831. exterens aster inexuperabilis. XII. 761. solvit oedrea. XII. 18. crassas detergunt caules chamaesyces cum melle. XII. 155. collyrium *Evemerii*. XII. 777. *Evemerii* psoricum. XII. 788. crassas extenuant flores siccati *Leucoji*. XII. 58. in oculo libianum remedium. XII. 762. collyrium ex cornu cervi. XII. 762. collyrium *Lyncei*. XII. 778. sq. collyrium *Isochryson*. XII. 785. collyrium *Lucii* melinum, XII. 787. *Philoxeni* compositio. XII. 736. collyrium *Pyrami*. XII. 777. collyrium *Proteus*. XII. 787. expurgat atque extenuat *Sagapenum*. XII. 117. extenuare potest *Thyites* *Dioscoridis*. XII. 199. ad oculorum veteres cicatrices. XIV. 497.

CICER agreste, ejus facultates. XI. 877. arietinum maxime urinam movet. XI. 876. facultates. VI. 533. orobiaeum, facultates. XI. 876. ejus facultates et usus. XI. 876. ab initio qualitatis expert, posthac dulce fit. XI. 672. farina exsiccatur, sed pus non movet. XI. 729. flatuosum est. XI. 373. flatum inducit secundum *Hippocratem*. XV. 876. semen generat. XI. 777. mali succi est. VI. 791. utendi rationes, et facultates. VI. 532. sq.

CICERCULAR, usus et facultates. VI. 540. quomodo eas exploraverit *Galeni* pater. VI. 784.

CICES vide *Ricinus*.

CICORIUM, ejus vires et usus. XII. 119. comeditur. VI. 622. qualis sit succi. VI. 794.

CICI semen pro colocynthide. XIX. 732.

CICILICUS veterinariorum. XIX. 773.

CICINUELAE caput non habent. III. 626. oculorum situs. III. 631.

CICINI oleum in Aegypto provenit ex fructu ricini. XI. 870. ejus facultates. XI. 870. rarefacit. XI. 750. ventrem subducit. XI. 871. usus in obstructione cutis. VI. 220. raphanino succedit. XIX. 729. quatenus olea ei substitui possint. XIX. 728.

CICLISCI Andronis, Bitinis, Pasionis, Polyidae fel tauri recipiunt. XII. 276.

CICONIAE crura longa habent, eandemque ob causam collum et rostrum longa. III. 876. *Ciconiarum stercus*, unum ad comitalem morbum valeat. XII. 305.

CICUTA, ejus vires medicae. XII. 55. etiam animalium nutrimentum est. VI. 395. frigida est. I. 649. XI. 421. mafeacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. herba condensat. XI. 751. sturno nutrimentum est, homini medicamentum. I. 684. VI. 567. sturnos non refrigerat et enecat. XI. 551. sturnos nutrit, homines interficit. XIV. 227. pota cur subito animam efflet. IV. 779. quomodo sit letalis. XI. 596. qua de causa hominem necet, sturnos non. XI. 600. hominem refrigerat, sturnum nutrit. XI. 382. vehementi frigore enecat. VII. 14. anus Atheniensis historia, quae nullum detrimentum vel ex magna copia persensit. XI. 601. igni admota vim suam amittit. I. 674. in hydropse utilitas. XV. 917. vino mixta ocias necat. XI. 603. ad Cicutam thefiace galena dicta. XIV. 33. Cicutae succedanea remedia. XIX. 733.

CILLA. XIV. 702. ex tarsis oriuntur. — cur recta sint et semper tensa. III. 793. eorum usus. III. 790. 794. 904. XIV. 702. cur semper ejusdem magnitudinis permaneant. III. 902. 906. ad Cillis depilatos remedia. XIV. 348.

CILICES petroselinum id modo vocant, quod natum est in Amano, sed id smyrnium potius. XII. 99. Smyrnum petroselinum vocant. XII. 128. in CILICIA vina aquosa crescunt. XV. 648.

CIMICUM usus medicus. XII. 363.
CIMOLIA terra; ejus vires. XII. 181.
187. trita cum cerato myrteo ad ani
pruritum. XIII. 315. succedit terrae
stellari. XIX. 727.

CIMONIS compositio ad aures puru-
lentas cum dolore. XII. 637.

CINARA, usus ut alimentum. VI.
636. spondyli etiam vocata ejus ca-
pita manduntur. VI. 637. radix pro
lapathi radice. XIX. 741. et pro ea
radix asphodeli. ibid.

CINGULUM diaphragma vocatur.
XIX. 360.

CINIS, quid ita vocetur. XII. 222.
reliquiae lignorum vocantur. VII. 389.
abrotoni omnibus ulceribus mordax
est. XI. 806. foliorum olivae substi-
tuitur cinerulae cypriae. XIX. 743.
lignorum, in eo fomes quidam igneus
per exiguas partes dispersus est. XI.
629. combustorum lignorum, ejus
vires et usus. XII. 138. sq. differen-
tiae pro lignis. XII. 139. differentiae
ejus calcis. XII. 140. sarmentitius
cum nitro ad testium sarcocelen. XIII.
318. sarmentitii colatura ad gypsum
sumtum. XIV. 142. tamaricis com-
bustae, ejus vires. XII. 81. crasses
viscososque humores secat. XI. 686.

CINNABARIS, ejus vires. XII. 224.
ei succedaneum. XIX. 732.

CINNAMOMIS differt a cinnamomo.
XII. 26.

CINNAMOMUM, vires ejus medici-
nales. XII. 26. species enumerantur
singularumque virtutes explicantur.
XIV. 257. optimi dignotio. XIV. 63.
differentiae ejusdem pro aetate. XIV.
64. duplum pro cassia. XIX. 731.
in Cinnamomum Cassia optima dege-
nerat. XIV. 56. euphorbii antidotum
est. XIV. 761. menses provocat. XI.
775. vires Carpesium non habet. XII.
15. ei substituenda remedia. XIX.
732. pro xylocarpaso et xylocasia.
XIX. 738.

CIONIS a quibusdam etiam uvula
vocatur. XII. 960.

CIRCEA, vires radice et seminis
ejusdem. XII. 26.

CIRCUITUS: alii numero quodam
dierum constant, alii mensium. IX.
913. sq. qui dierum numero constant,
septimani sunt, et lunae modo ince-
dunt. IX. 914. qui mensium, ad solem
referuntur. IX. 914. februm. VII.
412. februm quot diebus constant.
XVIII. B. 241. ab initio statim eos

praenoscerere, difficile est. XVIII. B.
243. quotnam febres tertianae judi-
centur. XVIII. B. 246. lunaris dimi-
dium quodnam. IX. 914. morbi quid.
VII. 475. zodiacus. IX. 932.

CIRCULUS, definitio. III. 815. lac-
teus, de eo philosophorum sententiae.
XIX. 284. zodiaci obliquitatis inven-
tor qui. XIX. 270.

CIRCUMCISIO. XIV. 781.

CIRCUS ossa dura habet et densa.
III. 926.

CIRRI vocantur ab *Eudemo* uteri
cornua. II. 890.

CIRSI omnes venae, quae dilatan-
tur, vocantur. VII. 730.

CIRSOCELE, definitio. XIX. 448.
cura chirurgica. XIV. 789.

CISER, vide PUMEX.

CISSAMPELOS, ejus facultates. XI.
875.

CISSANTHEMOS, Cyclamini species,
ita vocata, quod hederæ flori sit
assimilis, fructus ejus efficacia. XII. 51.

CISSUS vid. HEDERA. (XII. 29.)

CISTATUS i. q. Cistus.

CISTHUS s. Ladanum. XII. 28.

CISTUS, ejusque partium vires et
usus medicus. XII. 27.

CITHAROEDI, quum vocem oblae-
serint, quomodo eam in integrum
restituant. XIII. 6.

CITHARUS piscis qualem carnem
habet. VI. 724.

CITRAGO vid. *Melissophyllum*.

CITRIUM est fructus mali medicae,
ejus vires. XII. 77. etiam malum me-
dicum vocatur. VI. 617. facultates
singularum ejus partium. VI. 618.

CITRULI quomodo siccantur. VI. 785.

CLAVICULA, descriptio anatomica.
II. 767. XIV. 703. quænam animalia
habeant hominis modo claviculam. II.
430. ossa. XIV. 722. cur non recta,
sed angulosa. IV. 127. ejus cum sterno
et scapula conjunctio. IV. 128. cum
sterno per diarthrosin conjungitur. II.
656. cum scapula articulationis usus.
IV. 122. prope humeri articulum su-
pernatat. XVIII. A. 413. curvari eam
expertus est *Galenus*. XVIII. A. 401.
est finis superior thoracis. II. 653.
simiae humanis similis. II. 219. IV.
126. ejus motus exiguus est ad ster-
num. XVIII. A. 412. ad claviculam
costam primam adducens Musc. sub-
clavins. XVIII. B. 956. sub clavicula
positi musculi. XVIII. B. 955. clavi-
culæ usus. IV. 125. ad claviculam

productos dolores solvit fomentum emolliens. XV. 525.

Claviculae fractura quomodo sit ut plurimum comparata. XVIII. A. 413. sq. quomodo reponatur, si pars acromialis subiaceat. XVIII. A. 414. reponendi ratio, si pars sternalis subjacet. XVIII. A. 417. reponendi modus, si hac vel illa parte in latere erumpat. XVIII. A. 418. 421. si ex toto fracta est, facilius curatur, si in longitudinem, aegrius. XVIII. A. 404. fracta restitui saepe non potest. XIV. 792. fracta cur cito sanescat. XVIII. A. 407. cur facile in ea callus increseat. XVIII. A. 409. temporis spatium, intra quod sanatur. XVIII. A. 416. viginti diebus coalescunt. XV. 409. deformitatem gignit, principio maximam, deinde minorem. XVIII. A. 406. deligandi modus. XVIII. A. 416. 813. deligandi modus secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 407. sq. in ea tribus splenis quadruplicatis utitur *Galenus*. XVIII. B. 822. ad clavicularem regionem deligatio. XVIII. A. 816.

CLAVUS, definitio. XIV. 775. XIX. 449. *Clavi* pedum docent, qualis ingressus homini sit consuetus. XVIII. A. 681. iis medicamentis, quae clavos ejiciunt, admiscuntur cantharides. XII. 364. cura chirurgica. XIV. 791. ad clavos remedia. XIV. 501. remedium probatum. XIV. 500. cinis corticis salicis. XI. 892. emplastrum *Hicestii*. XIII. 787. in manibus et pedibus emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. lacertarum caput. XII. 334. stercus ovillum. XII. 302. ad clavos capitis remedia parabilia. XIV. 500.

CLAZOMENII casus. XVII. A. 289.

CLEANTHES animam ex sanguine nutriti statuit. V. 283. stellas conicas putat. XIX. 271. de ortu stellarum. XIX. 272. versus aliquot ejusdem. V. 476. *Zenonis* sententias suscepit. XIX. 227.

CLEMATIS, ejusque partium vires medicinales. XII. 31. arida pro aristoloelia. XIX. 725.

CLEMATITIS, ejus vires et usus. XI. 835.

CLEMATOIDES Dioscoridis. XII. 31.

CLEMENTIS (Flavii) acopon. XIII. 1026. ut *Clemens Sertorius* acopon viride. XIII. 1037. emplastrum dicitur quo *Clemens Sertorius* curatus est. XIII. 926.

CLEMENTIAM in morbis immutantes causae. XVI. 540.

CLEOBULI compositio. XIII. 854.

CLEON, ejus compositio ad inflammationes aurium cum fluxu. XII. 636.

CLEONACTIDIS febre erratica laborantis casus. XVII. A. 279.

CLEONIACI malagma boni coloris. XIII. 987.

CLEOPHANES opin. de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

CLEOPHANTII pinguis compositio ad sedem. XIII. 310. malagma ad hydropicos. XIII. 262. 985. ut *Cleophantus* mithridatica. XIV. 108.

CLEOPATRA quatenus in libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, ad alopecias scripsit. XII. 403. quae in libro de ornatu scripsit ad defluos capillos. XII. 432—434. quae ab ea in libro de ornatu ad achoras capitis scripta. XII. 492. reginae mortis historia. XIV. 235. ex ejus cosmeticis libris de ponderibus et mensuris expositio. XIX. 767.

CLEPSYDRAE inventio. V. 84. constructio. V. 85.

CLETHI Abascanti potio ad tabescentes. XIII. 71.

CLIDION aphrodisiacum. XIII. 87. ad dysentericos. XIII. 290. 291.

CLINOPIDIUM, vires ejus medicinales. XII. 30. sq. ei succedaneum. XIX. 732.

CLITOMACHUS philosophus. XIX. 227. contentiosus dicitur. XIX. 234.

CLYSTERES multis modis conficiuntur. XVI. 144. acres conficiendi modi. XVI. 145. acres quomodo alvi defectiones mordaces curare possint. XVII. A. 913. acrium usus medicus. XVI. 145. usus in doloribus colicis. VII. 348. mitiores adversus meconium. XIV. 138. molles quomodo parentur. XVI. 144. molles quibusnam exhibeantur. XVI. 145. indicatio unde sumatur. XV. 509. usus ab Ibide profectus esse dicitur. XIV. 675. quando iis utamur. XVI. 114. per *Clysteres* alvus evacuat. XVI. 120. alvus iis ducenda, quibus os amarum est. XV. 746. ex aqua salsa quando sint necessarii. XVI. 146. nonnullis ita adscenderunt, ut revomerint. VII. 219. sibi ipsi applicat avis aegyptia. XI. 168. usus in cholera sicca. XV. 886. benefaciens coxendicis doloribus. XIV. 527. quando secundum *Hippocratem* sint in febris applicandi. XV.

823. ex aqua mulsa et oleo ad evacuandos humores putridos. X. 756. usus in obstructione a stercore duro. I. 391. ad renum affectus. XIV. 526. de iis scripsit *Mantias*. XI. 795.

CNEORI semen pro filice. XIX. 740. CNICIUM a quibusdam triphyllum vocatur. XII. 144.

CNICUS alimentum est. XI. 612. caliditate a grano cnidio differt. XI. 610. agrestis, vid. *Atractylis*. XI. 842. seminis vires. XII. 32.

CNIDE urtica est. VI. 639.

CNIDIAE sententiae. XV. 418. sq. sententiae aliae conscriptae sunt, quae nonnulla prorsus eadem, quaedam vero addita, alia detracta et immutata continent. XV. 424.

CNIDIUM medici secundum *Hippocratem* plus quam debeat scripserunt. XV. 427. eorum illis medendi methodus, qui in pulmone pus habebant. I. 128. medicos accusat *Hippocrates* tanquam speciales et generales morborum differentias ignorantes. V. 761. numerum partium corporis ad numerum morborum accommodant. XV. 363. 427.

CNIDIUM granum s. *Coccus Cnidius* ejusd. vires medicae. XII. 32.

CNIDOSPERMUM, ei succedaneum. XIX. 732.

COAGULUM lactis diversorum animalium, ejus vires et usus. XII. 274. leporinum, equinum, phocae, eorum vires. XII. 274.

COCALOS est fructus Coni. XII. 55.

COCCALUS *Hippocratis* quid. XV. 848.

Coccus baphicus et Cnidius, vires medicae utriusque. XII. 32.

COCOTMELEA vid. *Prunus*. XII. 32.

COCHLEAE cibi succi crassi sunt. VI. 768. difficulter alterantur. XV. 413. tardissime nutriunt. XVII. B. 484. sanguinem nigriorem gignunt. V. 115. non conducunt senibus. VI. 339. carnis usus. XII. 322. marinarum succi alvum ducunt. XIV. 226. mucus cum thure sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. succus salsus est, et ventrem solvit, caro autem reprimat. XI. 576.

ex COCHLEIS medicamentum hepaticum. XIII. 212.

COCHLEARIUM mensura. XIX. 752. quantum pendeat. XIX. 760. quot drachmas. XIX. 769. habet drachmam unam. XIX. 772. quot scrupulos. XIX.

779. quot stadia. XIX. 763. veterinariorum. XIX. 772.

COCTA medicari, et movere non cruda neque in principis, nisi turgeant. IX. 584. purgare convenit et movere, non cruda, neque in principis, nisi turgeant. VII. 443.

COCTIO debilis quae. IX. 625. manifesta signum perfecti principii. IX. 634. 635. perfecta quae. IX. 625. crisis celeritatem denotat. IX. 616. celeritatem iudicii et securitatem sanitatis ostendit. IX. 562. initium quae-nam urinae doceant. XVII. A. 537. privatio secundum *Galenum* lenteria est. XVIII. A. 2. signa quae. IX. 577. 611. signa non ab initio morbi invadunt. XVII. B. 391. signa determinant morbi principium. IX. 580. signa nisi apparuerint, victus ratio mutanda non est. XV. 580. signum urina quae-nam. IX. 613. *Coctioni* perpetuo calidum confert, frigidum vero adversatur. XV. 682.

Coctionem adjuvat myracopon regium. XIII. 1030. imperfectam qualis urina indicet. XIX. 584. imperfectam quae-nam indicet urina. IX. 593. morborum juvant balnea, si vacuato corpore adhibentur. XV. 727.

Coctiones quibusmodò cognoscendae. IX. 706. crisis celeritatem significant. XVII. B. 397. ex urinis, alvi excrementis et sputis crisis instantem significant. IX. 705.

CODAMI emplastrum. XIII. 929.

COPRI Tuci antidotum, quod et *Craterus* usus est. XIV. 147.

COECITAS, neplurimum accidit ex vulnere corneae penetrante. VII. 100. coecitatis periculum est, si ulcus versus pupillam pergit, et humor aquens effluit. VII. 99.

COCCUS XIV. 2715.

COELICA affectus, definitio. XIX. 421. minime est mordax. VIII. 388.

COELICI morbi causa interiorum refrigeratio. XVII. B. 291. ad coeliacos remedia. XIV. 380. 494. 560. ad coeliacos, sistit fluxum confestim. XIII. 294. radix gentianae albae. XI. 819. anodyna compositio. XIII. 92. antidotum. XIV. 164. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Attalica*. XIII. 162. antidotum *mithridation*. XIV. 165. antidotum *zopyrium*. XIV. 150. aphrodisiacum *Cnidion*. XIII. 87. ex libris *Antipatri* medicamenta. XIII. 292. coagulum lactis equini. XII. 274.

catapotia. XIII. 302. affectus stercus columbinum. XII. 303. compositio e *Cornelio medico*. XIII. 292. confectio ex fructibus. XIII. 142. 289. affectus sanat cornu cervi ustum. XII. 335. prodesse dicitur Coronopodis radix. XII. 40. epithemata utilia. XIII. 306. convenit medulla Ferulae. XII. 85. hypocisthis valet. XII. 27. lentes coctae. VI. 525. Lentiscus aut per se, aut cum aliis medicamentis. XII. 136. cortex Libanoti. XII. 60. linctus. XIV. 466. rasurae ligni Loti. XII. 65. macer cortex. XII. 66. adhibetur Lycium. XII. 64. malagma Asclepiadae et *Galli Marci*. XIII. 179. mori fructus immaturus. XII. 78. *Nicerati* malagma. XIII. 180. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Musae*. XIII. 104. pastillus. XIII. 301. pastillus Amazonum cum bacarum myrti decocto. XIII. 152. pastillus amarus ex libris *Aphrodae*. XIII. 135. pastillus aromaticus *Beryti*. XII. 303. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastillus *Beryti*. XIII. 290. pastillus dolorem sedans. XIII. 302. alius. 303. pastilli ex succiuo. XIII. 86. potiones. XIV. 466. rheum. XII. 112.

COELOMATA, definitio. XIV. 773.

COELUM ab *Hippocrate* vocatur aer ad nubium usque regionem. XVII. A. 90. quod astronomi coelum vocant, a lunae loco exoritur. XVII. A. 90. exquisitae purum Graeci aetherem dicunt. XVII. B. 185. caliginosum, aut nubibus opacum aerem vocare solent Graeci. XVII. B. 185. generari ex aere *Empedocles* statuit. XIX. 266. parvum palatum vocatur. XIX. 368.

Coeli divisio. XIX. 269. essentia. XIX. 269. mutationes repentinae quomodo evitentur. XVII. B. 76. status in morbis indicationem praebet. X. 652. status calidissimus et siccissimus quo sit anni tempore. X. 686. status siccus et calidus nimium ad humores discutiendos propensus. X. 625. status ad indicationem remedium confert. X. 634. statu calido, frigido et humido quae vina conducant. VI. 803. zonae. XIX. 270.

COENA: in coena cicer elixum vel fruxum protragematibus sumitur. VI. 498. in coena cibos valentiores cur accipiebant Athletae. VI. 487. 661. in coena exhibendos esse valentiores cibos probatur. X. 490. ex coena febriculis casus. X. 581.

COENATI, qui impransi sunt, quomodo afficiantur. XV. 560. gravantur, qui impransi manserunt praeter consuetudinem. XV. 562. et quomodo iis auxilium feratur ibid. qui coenaverunt praeter consuetudinem, quomodo afficiantur. XV. 552. et quomodo curentur. XV. 556.

CORRULEUM ex albo et splendido coentibus efficitur. VII. 120. oculis jucundissimum. VII. 118. corrigit visus fatigationes moderatas. VII. 120. coeruleus color oculo jucundissimus. VII. 120.

COEUNUR appetentiam excitare creditur eruca. VI. 639. cupiditas unde oriatur. IV. 616. desiderium auget cicer. VI. 791. facultatem addit asparagus. VI. 653.

COGITARE multum quibus adversum. VI. 373.

COGITATIO, definitio. XVII. B. 263. XIX. 381. quibusnam sit utilis. XVII. B. 263. *Cogitationis* symptoma oculorum cavitas. XI. 12. *Cogitationes* corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. extenuationis causae. XVII. B. 84.

Cogitator cur dictus sit Socrates. XVII. B. 263.

COGNITU alia facilia sunt alia difficilia. V. 730.

COITUS: idoneum aetatis tempus, quo illo uti conveniat. I. 372. quot agendi facultates habeat uterus in coitibus. XIX. 362. aetati demum florenti conducit. VI. 84. quibus maxime salutaris sit, et quibus non. V. 911. exsiccet. XVII. B. 284. inimicus temperamento sicco et frigido. VI. 402. frequens cur sit conceptionis mutilatae causa. XIX. 325. innoxius est calidis et humidis. VI. 402. cur maxime exolvat. IV. 588. pituita laborantibus secundum *Hippocratem* utilis. XVII. B. 284. plethoram oriri non sinit. XVII. A. 520. *Democritus* epilepsiam parvam vocavit. XVII. A. 521. intermissi sequelae. VIII. 417. sq. quidam horrore tentantur, quum incalescunt. XVII. B. 74. cum equa non potest procreare Centaurum. III. 170. ad coitum non stimulat Orchis, reprimit potius et cohibet. XII. 92. ad coitum femina semine incitatur. IV. 188. 190. ad coitum promptitudinem adducentia remedia. XIV. 488. ejus impetum cohibet agnus castus. XI. 808. cohibet ruta. XII. 101. XIV. 543. cohibere creditur viticis semen.

VI. 550. *theriaca Andromachi senioris*. XIV. 35. ne quis exercere queat, remedia. XIV. 543. non appetunt castrati. IV. 572. commodatio in eo necessaria iis, qui succos crassos congerunt. VI. 410. non appetunt feminae, quae ovaria non habent. IV. 622. cur cum eo maxima sit voluptas coniuncta, et cupiditas stimulans. IV. 179. stomachum exsolvit. XVII. A. 520. purgationem non postulat. XVI. 110. scopi in ejus usu sequendi. V. 914. rarius simul et imbecillius, frigidius et siccus reddit corpus. V. 914. quibusdam, quum eo utuntur, inflatur venter. XVII. B. 25. ad coitum incitat asparagus. VI. 653. bulbis sativus. XI. 851. ciceres. VI. 533. radix et semen dauci. XI. 862. eruca. XI. 808. gongylidis semen et radix. XI. 861. mentha. XI. 883. satyrium. XII. 118. urticae. XI. 817. pituita laborantibus utilis. XVII. B. 284. 289. in eo spasmus genitalium quasi accidit. IV. 187. quando re vera conducat. I. 371. ejus utilitates et noxae. V. 911. sq. secundum *Epicurum* nullus ejus usus est. I. 371. V. 911. XVII. B. 521. abstinencia stomachum roborat. XVII. A. 520. eo abstinere debent mulieres lactantes. VI. 46. exercitia qualia post coitum sint adhibenda. VI. 221. 225. a coitu lassati quomodo sint curandi. VI. 223. sq. qui diu abstinent, interdum priapismo corripiuntur. VIII. 450. immoderati noxae. V. 912. XVII. A. 791. immoderate utentes cur imbecilliores reddantur. IV. 588. immoderatus usus morbum futurum indicat. I. 360. quoniam morbi eo augeantur. XVII. B. 288.

COLA nominantur crassa intestina. XVII. B. 134.

COLES, definitio. IV. 140. XIV. 760. pudendum virile vocatur. IV. 194. (cf. *Penis*) ejus partes. XIV. 706. glans. XIV. 706. qua ratione nervos dici queat. XVII. A. 804. quidam cum nervum carnosum vocant. XVII. A. 805. cur ex ossibus pubis oriri debuerit. IV. 218. 219. apta ejus in medio positio. IV. 219. cur in coitu erectus esse debeat. IV. 221. erectionis causa. VIII. 441. sq. ejus erectionem provocantia remedia. XIV. 487. musculi, eorumque usus. IV. 222. musculi carneis partibus inseruntur. IV. 380. cur nervos multos

acceperit. IV. 204. cur intendatur, et titillationis sensus in eo oriatur praesente in renibus calculo. XIX. 656. affectionum diagnosi. VIII. 438. ulceris indicium. VIII. 438. glandis ulcerum cura. X. 381. ad ejus dolorem et inflammationem remedia. XIV. 578. ad eum roborandum. XIV. 562. ne cui arrigi possit, remedia. XIV. 486.

COLICA sive COLICUS dolor, definitio. XIV. 736. XIX. 422. symptomata prodroma. VIII. 85. est morbus acutus. XIV. 730. saepe duobus diebus detinuit. VII. 195. dolorum cum ea conjunctorum causae. VIII. 387. indicia. VIII. 384. conditio alvi dejectionum. VIII. 385. qua in re differat a nephritide calculis oborta. VIII. 390. incurabilis in senibus. XVII. B. 539. ex indigestione et refrigerio proficisci solet. XIX. 3. simulatae casus. XIX. 2. ex colica animi deliqui cura. XI. 60. *Hippocratis* de ea curanda sententia. XIV. 737. cura. XIV. 737. quosdam ea laborantes sanavit *Galenus* dato in potu medicamento ex aloë. VIII. 40. sola purgatione aliquando sanavit *Galenus*. XI. 341. potandum quidam dabat lupinum stercus, non tantum in ipsis paroxysmis, sed etiam intervallis, siquidem phlegmone vacarent. XII. 295.

ad Colicos remedia. XIV. 379. XIV. 467. XIV. 469. remedia ano immittenda. XIV. 470. alaunda in jure elixa. XII. 360. alaunda usta et comesa. XIV. 243. anodyna. X. 817. antidotus *Philonis*. XIII. 267. stercus caninum album. XIV. 457. cicadae siccae. XII. 360. clyisma acre pituita evacuata. VII. 348. clysteres. XVI. 146. apta compositio. XIII. 327. eclegma nectareum. XIII. 282. epithema. XIV. 470. quidam medicus Mysius bibendum stercus gallinaceum exhibuit. XII. 304. malagma *Antipatri*. XIII. 983. malagma ex *Areo*, in ipsis vexationibus impositum. XIII. 347. theriace. XIV. 91. 273. 301.

COLICA vocata medicamenta. XIII. 266. remedia quomodo ab anodynis differant. XIII. 89. remedia cur vocentur. XIII. 273. (confer. *anodyna*). admirabilis ad vulvulosos et qui sterces sursum evomunt in magnis doloribus. XIII. 278. efficax ad omnem inflationem. XIII. 279. *Abascanti*. XIII. 278. ab *Andromacho* conscripta. XIII.

276. *Apollonii*. XIII. 279. quam admiratus est *Ariston*, ut *Diophantus* *Lycius*. XIII. 281. *Breniti*. XIII. 288. *Cassii*. XIII. 276. dolorem sedans *Cassii*. XIII. 286. *Euschemo Spadoni* inscripta. XIII. 287. *Lingonis*. XIII. 286. *Lucii*, *Sicula* inscripta. XIII. 287. ut *Nicostratus*, *Isotheos* appellata. XIII. 279. *Paccii Antiochi*. XIII. 284. ut *Publius* in *Putiolio* et *Apollonio*. XIII. 281. *Scribonii Largi* ex salice. XIII. 284. ut *Scribonius*. XIII. 280. *Sigonis*, qua usus est *Valens*. XIII. 285. *Tarentii Valentis*. XIII. 279. *Tulli*. XIII. 278. *Tulli* bona. XIII. 280.

COLLA, ejus vires. XII. 33. volucrum quale alimentum. VI. 788.

COLLAPSUS totius corporis indigentiae signum. XIV. 729. *Collapsus* in morbis quando oriatur. XVI. 238. quid indicet ibid. signum in exercitationibus sudor vehemens. XVII. B. 18.

COLLICLES empiricus. X. 142.

COLLINITIO podagricorum ac arthriticorum ex sale confecta. XIII. 1019.

COLLIQUATIO idem est quod fluor. I. 183. et excretio aegre dijudicatur. I. 184. quomodo plerumque fiat. XVI. 289. corporis causa abscessuum. XVI. 288. ejusdem causae. XVI. 288. sq. causa est humorum tenuitas et cutis raritas. XVII. B. 522. adipis totius corporis indicantes urinae. XIX. 588. carnis in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. XIX. 589. signum alvi dejectio exigua, tenax, alba. XVI. 184. signa alvi dejectiones pingues. XVII. A. 708. signum est alvi excrementum pingue. IX. 593. XVI. 188. ex urina cognoscitur. XVI. 290. qualis urina indicet. XVII. B. 276. indicium urinae farinae hordeaceae similes. IX. 603. signum est urina, cui pinguedines innatant. XIX. 610. indicium pinguedines urinae supernatantes araneosae. XVIII. B. 161. signum urina oleosa. IX. 604. signum urina pinguis. XVIII. A. 135. quidam pro maximo signo febris ardentis habent. XVII. A. 695.

COLLISIO quid? I. 239. *Collisionis* partium causae. VII. 38. sq.

COLLUM (confer. CERVIX) definitio. II. 756. XIV. 703. capiti jungitur. II. 755. quaenam animalia non habeant. III. 609. plerisque animalibus manus utilitatem praebet. III. 613.

animalia, quae collum longum habent et cartilagine tracheae siccas, vocem clangorosam edunt. III. 535. collum et claviculas hominis modo habentia animalia. II. 430. breve datum quibusnam animalibus. III. 876. longum quibusnam animalibus et cur datum. III. 847. sq. longum cur habeant animalia ungulis fissis. III. 876. longum habent grues et ciconiae. III. 876. longum quaenam habeant animalia. III. 613. hominis tantae magnitudinis est, quanta pharyngi erat necessaria. III. 613. nervorum etiam originis causa adest. III. 613. pharyngis causa factum. III. 612. 613. simiae illi hominis simillimum. II. 845. simiae breve est. II. 219. quibus deest animalibus, haec muta sunt. III. 611. cum pulmone intirire videtur. III. 610. dilatatur in iis, qui tibiam canunt et vocem acutissimam edunt. VI. 175. gibbositatis in ejus conditionem effectus. XVIII. A. 503. manus et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. ad latera cum parva inclinatione moventes musculi. IV. 34. validum cur robustum dicatur. XVII. A. 816. venas suas a jugularibus externis habet. XV. 530. si intorqueatur in febre, et deglutitio impedita sit, letale. XVII. B. 708.

Colli et capitis partes, communes quae. IV. 1. musculi. XVIII. B. 962. posteriores unde nervos habeant. II. 846. 849. ad latera cum parva inclinatione moventes musculi. IV. 34. in anteriora ducentes musculi. XVIII. B. 964. colli proprii musculi. XVIII. B. 962. oblique in priora flectens musculus. XVIII. B. 963. cum collo caput flectentes musculi. XVIII. B. 948. rectum efficientes musculi. XVIII. B. 964. nervorum dissectio. II. 426. cum pulmonibus commercium. III. 610. posteriores partes unde habeant venas. XVI. 137. vertebrae septem sunt. II. 755. 756. vertebrae cur septem sint. IV. 105. vertebrarum luxationis symptomata. VIII. 238.

Colli morbi. XIV. 778. abscessus quando in febribus oriatur. XV. 812. dolor, crisis aliquando futurae signum. IX. 613. dolor cum comate cerebrum affectum docet. XVI. 718. dolor malum quidem symptoma est in omni febre, sed pessimum, in quibus insania instat. XVI. 663. dolores

futurae haemorrhagiae sunt indicia. XVI. 799. dolor secundum *Hippocratem* menstruam purgationem portendit. XVI. 804. dolor et gravitas cum febris et citra febris oritur. XVII. A. 151. dolores ex menstribus suppressis. XV. 327. ad *Colli* dolores remedia parabilia. XIV. 517. 574. emplastrum sacrum. XIII. 779. tumor anginam solvit. XVIII. A. 58. partem alteram devinciens deligatio. XVIII. A. 821. perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. *Collo* privati quinam vario sensu dicantur. V. 384.

COLLUTIONES Archigenis ad aphthas. XII. 1000. ad dentium molarium dolores. XII. 867. dentium. XIV. 357. gingivarum. XIV. 357.

COLLYRIUM et **COLLYRIA**, aerianum *Diomedii* ad epiphoras et veteres et recentes oculorum affectus. XII. 759. ex floribus aeris extergunt sycoses s. asperitates magnas palpebrarum. XII. 242. aestivum. XII. 760. arida. XII. 725. sq. arida ab *Asclepiade* conscripta. XII. 730. aridum ex psoricis *Heraclidae* ad circumrosos oculorum angulos. XII. 730. psoricum *Aelii*. XII. 730. ex libris *Philoxeni* aridum acharistum. XII. 731. *Philoxeni* ad lippitudinem siccam et sycosin, putrescentia et excrescentem carnem. XII. 731. *Capitonis* ad lippitudines siccas et oculos humidos ac angulos circumrosos et palpebras sycosas. XII. 731. ejusd. ex lapide haematite ad scabras palpebras. XII. 732. *Sosandri* ad palpebrarum defluvia, inveteratos affectus, et ad encanthidas. XII. 733. *Philoxeni* ad pruriginosos et erosos oculorum angulos. XII. 735. aromaticum. XII. 784. artemonium *Bassi*. XII. 780. ad asperitudines. XII. 775. 776. *Atymetri*. XII. 771. basilidion psoricum. XII. 788.

Collyrium chelidonium. XII. 783. cinnabarinum *Stoli* ad corrosos angulos, ophthalmias ad malum habitum adductas, intensos pruritus et inveteratos affectus. XII. 786. ex cornu cervi ad ulcera, pustulas, cicatrices oculorum. XII. 762. croceum *Antigoni*, leuculus appellatum. XII. 773. croceum *Asclepium* oxydercium. XII. 785. croceum puerile, ad epiphoras et molestias doloris et ad affectus ex plagis. XII. 770. crocodes ad aurium robur. VI. 440. diaglaucium ad aurium

robur. VI. 440. *δια γόδων*. XI. 780. diarrhodon ad aurium robur. VI. 440. diarrhodon *Nili*, velut Andreas tradit ad dolores, fluxum uberem et tenuem, pustulas, prolapsus. XII. 765. diarrhodon *Tarentuli*. XII. 766. *διαπορφόλυρος*. XI. 780. diasmyrnum *Synerotis* ad rhyadas et aegilopas. XII. 774. Diodaeum, ad doloris molestias et epiphoras, oculos suppuratos, pustulas, ulcera. XII. 758. *Dionysii*. XII. 760. dolorem sedans, fluxum omnis generis, ulcera, papulas, tubercula, prolapsus, chemoses et omnigenos affectus. XII. 757.

Collyrium ad epiphoras, dolores et fluxiones oculorum *Moschionis*. XII. 746. eulpidium, diasmyrnum appellatum. XII. 767. *Evemeri* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777. *Evemeri* ad dolores et affectus. XII. 774. *Evemeri* psoricum. XII. 788. flammeum. XII. 745. fulvum panchrestum ad scabros et circumrosos angulos ac intensos pruritus et palpebras ficosas. XII. 783. *Gaji*. XII. 771. *Gennadii*. XII. 760. harnatiun, quod usus est *Ptolemaeus* rex. XII. 779. *Heraclidae* aromaticum croceum ex haematite. XII. 785. *Hermophili* thalasserum ad suffusiones et ad omnem hebetudinem visus. XII. 781. *Hygidion* appellatum. XII. 761. *Hygieni* aureum ad angulos corrosos et scabros. XII. 788. indicum aerianum. XII. 781. Indicum basilicon, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem. XII. 782. isochryson, ad corrosos angulos, scabros affectus, inveteratas ophthalmias, asperitates, ficosas eminentias, cicatrices et callos. XII. 785. libianum ad pustulas, inustiones, rupturas, leucomata, oculos purulentos, chemosies, staphylomata. XII. 762.

Collyria liquida: *Aelii* Galli et *Cassii* ad suffusiones. XII. 738. *Ant. Musae* ad pilos pungentes in palpebris enatos. XII. 740. *Ant. Musae* ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, crithas et posthias. XII. 741. *Musae* visum acuens et ad glaucedinem. XII. 737. ad callos et omnem eminentiam. XII. 736. *Erasistrati* ad asperitudines ac omnes ophthalmias. XII. 735. ad sycosas eminentias ac omnem extuberantiam carnis, ad encanthidas et incipientes ophthalmias *Philippi*. XII. 735. *Largi* visum acuens. XII. 738. *Heraclidae*

Tarentini agglutinatoria pilorum. XII. 741. ad glaucos oculos, ut pupillae nigrae reddantur. XII. 740. *Philoxeni* visum acuens, cicatrices et callos exterens. XII. 736. compositio aegyptia ad callos, leucomata et pelliculas. XII. 737. *Dionysii Milesii* ad pilos palpebrarum pungentes. XII. 741. ad crithas, chalazia et aegilopas. XII. 742. *Lucii* melinum ad scabros et corrosos angulos, intensos pruritus, oculos humectos, visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. lysioponium *Diomedii* ad oculorum dolores. XII. 771. malabathri oxydereicum. XII. 790. melinum atarachum ad visus hebetudinem. XII. 786. melinum delicatum ad pustulas, prolapsus, fluxum acrem ac largum, inestionesque. XII. 769. monohemera vocata quae. XII. 713.

Collyria ex myrrha ad pus in oculis discutiendum. X. 1020. ad collyria myrrha, cui opocalpason admixtum, optimum est remedium. XIV. 57. *Naucratis*. XII. 764. *Neapolitae*. XII. 763. nectarium. XII. 773. ad oculorum fluxiones additur pompholyx. XII. 235. oculorum fluxiones desiccantibus admiscetur cornu cerviustum. XII. 335. quae ex opio fiunt, vehementissimos oculorum dolores curant. X. 869. *Galli* oxydereicum. XII. 784. oxydereicum ex haematite ad callos et cicatrices oculorum. XII. 779. asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. ex terra Samia *Paccii* ad oculorum affectus intensos. XII. 760. scabritiei palpebrarum commodum. XII. 709. panchrestum Athenipion. XII. 789. *Phlora*, quo usus est in Antonia Drusi matre, quae parum abfuit, quin ab aliis medicis excaecaretur. XII. 768. ex phrygio lapide ad oculorum robur facit. VI. 439. *Pomponii Bassi* ad incipientem suffusionem. XII. 781. Proteus, ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. *Pyrami* ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777.

Collyrium ex rosis *Nili*, quo usus est *Gallio*. XII. 766. ex rosis tempestivum. XII. 766. ad scabrities orbiculares cicatrices et callos. XII. 777. ex libris *Scribonii Largi* Asclepios Machaonis ad veteres affectus et oculos suppuratos. XII. 774. *Scribonii Largi*, psittacium inscriptum. XII. 764. ad suffusionem (cataractam) sunt plurima,

et quaeenam. XII. 257. terrenum ex Samia terra, ad epiphoras et affectus. XII. 757. album trypheron ad epiphoras. XII. 757. trypheron h. e. delicatulum ad epicaumata, pustulas, chemoses, maxime in iis, qui nullam mordacitatem perferre possunt. XII. 758. ex vino ad aurium robur. VI. 440. ex violis albis ad epiphoras. XII. 768. viride *Anthaei*. XII. 764. viride. XII. 763. aliud viride *Zoili*. XII. 763. *Zoili* ad ophthalmias antiquas, myocephalos, staphylomata et fluxiones antiquas. XII. 771. sq. ad collyria sicca adhibetur *Stimmi*. XII. 236.

COLOBOMATI qui. X. 1002. cura ibid. *COLOCYNTHIS*, ejus vires medicinales. XII. 34. ei succedanea. XIX. 732. *Colocynthis* semen pro novemfolio. XIX. 729. et epithymo ibid. antidotum est oleum amygdalinum. XIV. 761. pro scammonio. XIX. 743. ex *Colocynthide* remedium usus in pleuritis. XV. 539.

COLON quidam ventrem inferiorem vocant. XV. 896. hominis illi canis simile. XVII. B. 133. venae ejusdem unde veniant. II. 784. pluribus in animalibus validis vinculis superne deorsum porrectis constrictum est. III. 331. stercoris in eo collecti signa. XVI. 146. pulsus ubi exagitat, theriaca *Andromachi* senioris utilis est. XIV. 34. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422.

Coli affectio quomodo a renum calculo dignoscatur. XVI. 367. affectionis indicia. VIII. 384. ad *Coli* affectus pastillus amarus. XIII. 135. medicamenta, quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 281. malagma *Damocratis*. XIII. 223. ad coli inflationes antidotus theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. *Chariclis* remedium. XIII. 282. medicamentum iuspersile *Antonii* pharmacopolae. XIII. 281.

in *Colo* abscessus latentes invat emplastrum aniceton. XIII. 878. in *Colo* etiam calculi nascuntur. VIII. 47. in *Colo* qui mordicationes perpatuntur, iis potius caprinum sebum quam suillum injicitur. XII. 325.

COLOPHONIA resina, ejus peculiaritates et vires. XIII. 475.

COLOPHONIUM siccissima resina est. XIII. 589.

COLOR. Definitiones secundum philosophos. XIX. 257. genera primaria.

XIX. 258. animalium unde oriatur. XIX. 258. bouum inducit confectio quaedam *Asclepiadis*. XIII. 223. corporis a humoribus pendet. XVI. 9. sq. excitat eum iracundia. IV. 793. corporis sanguini proportionem respondere *Hippocrates* statuit. XVII. B. 216. corporis cur in lienis vitis ad nigrius vergat. XVI. 300. totius corporis mutatio mala, si et alia accedant signa pernicioſa. XVI. 7. in universo corpore ad diagnosin dignitas. VIII. 47. corporis ſuperficiē inmutationes variae ex hepatis affectione. VIII. 357. tum cutis tum capillorum ratio in temperamento frigido. I. 343. in facie, oculis, lingua et urinis praecipue ad dignotionem morborum facit. XVI. 20. faciei qualis malum ſit ſignum. XVIII. B. 27. faciei, qui ad nigrum tendit, peſſimus. XVI. 6. faciei vividus in febre hectica letalis. VII. 316. faciei, qui ad viride vergit, minus eſt periculofus quam niger. XVI. 6. in febribus ejus differentiae et quid ſignificent. XVII. A. 886. differentiae in ulceribus, quatenus hic vel ille humor praeſeſt in corpore. XVI. 6. exuperanti humori reſpondet. XVI. 57. haud raro propter humorum conversionem commutatur. XV. 297.

Color humorum diverſorum. XIX. 490. in iis, qui crudorum humorum copia abundant. X. 821. humoris abundantis index. XVII. B. 359. dignitas ejus in morbis cognoscendis. XVI. 297. 449. sq. In colore moveri quid. II. 2. *Coloris* inmutatio ut ſymptoma. VII. 74. mutationis cauſae. VII. 267. XVI. 449. mulieris prodiit, utrum marem an feminam geſtet. XVII. B. 834. sq. notas ſuppeditat, ex quibus temperamentum noſcamus. XVI. 6. noxae magnitudinem indicat. XVI. 6. de remediorum facultatibus certiore parum reddit. XI. 702. vitiati cauſae. VII. 72. variat ex anni temporibus, aëris conſtitutione, aetatibus. XVI. 449. per reſpercuſionem ab iis, quae videntur, ad noſtrum viſum venit. V. 639. proprium viſus ſenſile eſt. V. 625. colore ſolus viſus alteratur. III. 641.

Color albus temperamenti frigidi indicium. XVII. A. 723. albus et viridis abſceſſum in hepate demonſtrat. XVI. 301. corporis in atrum propendit ex lienis imbecillitate. VIII. 377. coeruleus graſſiſſimus oculo. VII. 120.

flavus bilem abundantem docet. XVI. 14. nativus contabescens quid ſignificet. XVI. 238. niger praeter naturam ſimilis ei, qui ſecundum naturam exiſtit. I. 178. praeter naturam de loco affecto nos certiores reddit. XVI. 116. praeter naturam convulſionis futurae ſignum. XVIII. B. 294. corporis nigrior a nigro humore in ſanguine contento pendet. XVI. 16. in nigrum mutatus cur peſſimus. XVIII. B. 30. pallidus aut lividus quid ſignificet. XVIII. B. 295. plumbeus, et ex albo-lividus quid ſignificet. XVI. 10. porraceus a porris mutoatur. XVIII. B. 167. praerubro praediti facile in melancholicam intemperiem incidunt. VIII. 183. ruber quid ſignificet. XVIII. B. 295. rubens calidum temperamentum denotat. XVII. A. 723. cutis ex rubro candidoque mixtus temperamenti moderati ſignum. I. 342. ſubruber temperamentum frigidius indicat. XVII. A. 723. viridantis palloſis affecti hepatis ſignum. VII. 952. viridis et niger abſceſſum in liene eſſe docet. XVI. 301.

COLUMBAE caro concoctū eſt facilis. VI. 700. boscadae quales. XIII. 515. nomades a domesticis differunt. XII. 302. gregales, quae in turribus nidificant, utiles conſtitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. vesiſcam felleam nullam habent. V. 147. ſanguinis earum vires et uſus. XII. 256. ſanguis editur. VI. 708. ſanguinem Pergami, et per totam fere Aſiam, qui capitis oſſa fracta perforant, in crasſum cerebri involuſum infundunt; alii etiam turturis et palumbi ſanguine uſi ſunt. XII. 255. 256. ſtercus, ejus vires et uſus medicus. XII. 302. ſtercus putre *Galeus* vidit accenſum. VII. 3. ſtercus acre eſt. XIII. 633. ſtercus attrahit. XI. 760. ſylveſtrium ſtercus calidum eſt. XI. 606. ſtercus pro illo vulturis. XIX. 727. 733. et turturis ibid. ſtercori ſuccedanea. XIX. 740. ex columbarum ſtercore medicamentum ad tendinum vulnera. XIII. 633. ex columbino ſtercore domus in Myſia incendium. I. 657.

COLUMBARIUM, ei ſubſtituenda. XIX. 740.

COLUMELLA, vide *UVULA*.

COLUMNA (in ore) idem eſt quod uvula. XII. 960. (vide *UVULA*).

COLUMNIFORMIS processus, vide PROCESSUS styloides.

COLYMBAS herba ad vini conservationem aptissima. XIV. 18.

COMA, quid sub eo intellexerit Hippocrates. XVII. A. 540. (confer. CARUS et CATAPHORA). definitio. VII. 643. XVI. 494. ab Hippocrate omnis cataphora vocatur. XVI. 495. ἀπὸ τοῦ κοιμάσθαι nomen accepit. VII. 645. vocare consuevit Hippocrates cataphoram. VII. 644. sq. 653. functionis imaginatricis laesio est. VII. 60. quando fiat. XVI. 646. ejus praecipua symptomata. XVII. A. 540. somni conditionis in eo causa. IX. 140. humiditatis cerebri symptoma est. IX. 407. cur oculi in eo clausi sint. XVI. 684. pulsus conditio. XVII. A. 541. in capitis dolore abscessum post aures denotat. XVI. 838. parotidis futurae signum. XVI. 831. per raro febres ardentes comitatur. XVII. A. 687. quibus spumosis prodeuntibus oritur, febris exacerbat acuta. XVI. 705.

Coma vigiliae adjunctum quid significet. XVI. 707. aliquae ejus causae. XVII. A. 540. causa in febris insultu. VIII. 134. sq. ex cerebri frigidity et humiditate fit. XVII. A. 390. causa est cerebrum a multo humore gravatum. VII. 145. fit, si cerebrum humidum est. XVI. 222. causa est materiae crassitudo. XVII. A. 713. stomachi imbecillitas. VII. 137. ex immodico vini usu gignitur. I. 661. phreniticum insomne quomodo a cataphora insomni differat. VII. 658. phreniticis per se accidit, in febre ardente per accidens. XVII. A. 713. profundum a vigili distinguit Hippocrates. XVII. A. 640. profundum aliquam habet ad cataphora Archigenis et Philippi communiter. XVII. A. 640. non somnolentam quando vocetur. XVII. A. 390. non somnolentam Hippocrates quodnam vocet. XVI. 494. soporosum ab humiditate et refrigeratione cerebri fit. XVII. A. 665. in febre malignitatis ejus indicium. XVI. 663. vigil, definitio. XVII. A. 694. vigilans, in eo pituitosus et biliosus humor abundat. VIII. 163. ad coma remedium. XIV. 251.

COMARUM, ejus vires medicae. XII. 34. ei succedaneum. XIX. 732.

COMATOSAE sunt cerebri affectiones humidae. XVI. 526.

COMATOSI affectus quinam sint. XVI. 221. affectus frigidae causae soboles sunt. VIII. 131. quomodo fiant simul delirantes. XVII. A. 391. et vigiles ebrii sunt. VII. 664. erant potissimum phrenitici, et qui febre ardente laborabant in quadam epidemia, quam Hippocrates describit. VII. 647. qui in principio sunt, cum capitis, lumborum, hypochondrii et cervicis dolore, vigilantes num phrenitici sint. VII. 644.

COMBUSTA remedia omnia utrum ex aliorum sententia se ipsis efficiantur frigidiora, ex aliorum augeant caliditatem; ambo falluntur, et cur? XII. 163.

COMBUSTIO domus alicujus in Mysia, media aestate et sine igne ex stercore columbino. I. 657. in ventre quando oriatur. XV. 895.

COMEDERE qui bis die consueverunt, si non prandant, aegrotant. X. 544.

COMETAE quales stellae. XIX. 285.

COMITIALES, vide Epileptici.

COMITIALIS morbus vide Epilepsia.

COMMEMORANS signum quale. XIX. 396.

COMMISSURAE cerebri. II. 730.

COMMODERATIO duplici ratione accipitur. VI. 13. commoderationis differentia duplex. VI. 842.

COMMODUS Adriano in imperio successit. XIV. 65. faucium inflammationem Galeus ex pulsu cognovit. XIV. 661. febricitantis casus. XIV. 650.

COMMUNITATES, definitio. XIX. 353. vocant Methodici, quae particularia omnia comprehendunt. I. 80. de iis medici inter se dissentiunt. X. 35. apparentes Themison invenit. X. 35. Thessali nemo accepit philosophorum. XVIII. A. 270.

COMPAGES ad unguem i. q. Sutura. II. 737.

de Componendi et dividendi methodo Platonis verba. V. 754.

COMPOSITIO in animalium corporibus est triplex. VI. 841. compositionis chirurgicae species. XIV. 781. compositio ad crudelitatis abundantiam in venis. VI. 268. Damocratis ad achores humidos et inveteratos. XII. 486. pinguis ad achoras, psyracae, papulas fervidas, intertrigines et vitia

sedis. XII. 485. pinguis ad sedis achoras et psoras. XIII. 310. aliae ibid. in *compositione* sophismata quae? XIV. 583.

ad *Computationem* profecturo allium conducit. XV. 871.

COMPREHENSIBILE idem est quod cognoscibile. I. 42.

COMPREHENSIONIS organa optima sunt digitorum summitates. III. 13.

COMPRESSIO magis fiat linteorum multitudine, quam pressu. XVIII. B. 881.

COMPTORIAE medicinae ab exornatoria differentia. XII. 434.

CONARIUM cerebri. II. 723. quomodo inveniendum. ibid. ejus usus. III. 674.

CONATELI cannae vocantur. XIV. 503.

CONCAUSA definitio. XV. 303. XIX. 393.

CONCAVI quinam vocentur. XIV. 703.

CONCEPTACULUM *Hippocrates* utrum vocat. XVII. B. 280.

CONCEPTIO sive CONCEPTUS a semen concipere nomen habet. IV. 515. quando accidat. IV. 515. sq. quid in eo contingat. IV. 147. quomodo fiat. XIX. 323. necessarium est, ut semen in utero remaneat. IV. 188. post menstrua fieri *Hippocrates* accipit. XVII. A. 442. causae. XIX. 454. cur non fiat, secundum *Hippocratem* causae. XVII. A. 453. facta quomodo cognoscatur. XVII. A. 444. factam esse, unde concludatur. XVII. B. 859. uteri ore clauso cognoscitur. XVII. B. 843. secundum *Hippocratem* signum. XVII. B. 833. mulieres post eam uterum in se ipsam recurrere sentiunt. II. 149. marium et foeminarum in quam uteri parte fieri dicatur. XVII. A. 443. tempus vel incipientibus vel cessantibus menstruis est. II. 902. sq. iuvantia remedia. XIV. 475. 476. XVII. A. 478. adjuvat antidotum diascincum. XIV. 152.

CONCEPTUS foetus vocatur primis duobus mensibus. VII. 133. quando foetus a *Hippocrate* dicatur. XVII. A. 345.

CONCHA auris. XIV. 701. fluvialis pro lepore marino. XIX. 734. magna et parva. XIX. 769. *Conchae* prae-paratae. XII. 233.

CONCHILAX nunquam exstitit. XI. 798.

CONCHYLIORUM jus iis conducit, qui dorycnium hauserunt. XIV. 140.

non *Concipiunt*, quae duos frigidosque uteros habent. XV. 47. uteros humidos habentes. XVII. A. 442. quatenam mulieres non concipiant. XVII. B. 860.

CONCOCTA medicari oportet, non cruda. VI. 264. purgare atque movere oportet, non cruda. XVI. 260. educenda sunt. XVII. B. 441.

CONCOCTIO; brevis ejusdem descriptio. III. 268. sq. VI. 303. definitio. VII. 66. XV. 237. 246. XVI. 69. ciborum, definitio. II. 155. quid sit. XIII. 194. XVII. A. 139. sq. quid sit, et quomodo fiat. XIX. 372. alteratio est. II. 89. VII. 256. diversae invicem se excipiunt. XV. 233. prima in ventriculo est, secunda in hepate, tertia in singulis partibus. XV. 233. propria est ventriculi actio. III. 358. in ventriculo locum obtinet. XIV. 717. ventriculi conditio, dum ea peragitur. II. 152—157. secunda in hepate et venis absolvitur. VI. 786. tertia in partibus singulis, quae nutriuntur. VI. 786. quaedam et in intestinis locum habet. III. 323. in jejuno. III. 349. in somno. IX. 132. elixationi eam similem esse Erasistratus statuit. II. 166. calido potissimum fit. II. 89. deterior iis est, quibus gracile est corpus ventriculi, quam quibus carnosum. III. 388. in dormientibus efficacius peragitur. XVII. B. 169. cur hieme et vere melior. XVII. B. 416. cur hieme optime procedat. XVII. B. 422. imperfecta in bradypepsia consistit. VII. 210. improspere febres accendit et exacerbat. X. 788.

CONCOCTIO mala ventriculi proprius morbus. XIV. 752. in quibus optima. VII. 256. perfecta et imperfecta unde cognoscenda. XVI. 258. prava in ventriculo unde fiat. XVI. 131. pravae in sanguinem influxus. XVII. B. 206. senum. VII. 259. per somnum optime procedit. VII. 140. sequitur somnos. XV. 598. tarda, definitio. VII. 207. turbatur ex nimis menstruis. XV. 328. turbatur ventriculi intemperie. XVII. B. 205. unde fiat vitiosa. XV. 249. quomodo iis, qui ea carent, concilianda. XIV. 731. morbi qua in re consistat. XVI. 73. in febribus deterior est. II. 118. et cur. II. 119. criseos celeritatem, salutisque securitatem significat. I. 295.

XVII. A. 142. eorum, quae praeter naturam sunt, est morbi inaturatio. XVI. 69.

Concoctionis generalior significatio. XV. 596. alterationes. VII. 206. eorumque causae. VII. 207. defectum indicat sedimentum urinae rubeum. XIX. 586. in excrementorum qualitates effectus. XVI. 74. mancae causae. XV. 235. necessitas. XV. 246. privatio citra corruptelam unde. VII. 209. progressum denotat urinae color. VI. 89. signa quae. XVI. 211. ejus signa sunt excrementa. XVI. 70. XVII. A. 140. signa semper bona sunt. XVI. 211. signum semper bonum quid significet. XVI. 237. signum indicat morbum brevem fore et salubrem. XVI. 236. symptomata morbose. VII. 62. tardae definitio. XIII. 195. tardae causae. VII. 209. tarditatem efficit fluxio frigida. VI. 422. tarditatem corrigentia remedia. VI. 413. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. sed sub certis conditionibus. XIII. 161. ex concoctionis tarditate, in qua ructus sentiuntur acidi, fumidus vapor nunquam excitatur. X. 579. theoria *Platonis*. V. 705. quae in venis fit, tria sunt excrementa. VII. 222. XVI. 300.

Concoctioni nexiae sunt uvae acidae et austerae. VI. 578.

Concoctionem accelerantia momenta. XIX. 508. alvi dejectiones indicant. XVI. 70. malam indicat alvi excrementorum foetor. XVI. 217. similem esse elixationi *Aristoteles* statuit. XV. 247. labefactat fluxio in ventriculo facta. VI. 422. quomodo indicet urinae sedimentum. XIX. 585. in ventriculo fieri unde colligatur. XV. 247. juvantia remedia. XI. 724. XVII. A. 141. juvat remedium ventriculi orificio et dorso illitum. XIII. 1031. aegram juvat antidotum mithridationem. XIV. 165. idoneum est antidotum *Aelii Galli*. XIV. 159. adjuvat cortex citri. VI. 618. inedia. XVII. B. 69. juvant mala post cibum cum pane comesta. VI. 597. ad eam roborandam medicamentum, quod ex malorum cotoneorum succo conficitur. VI. 450. somnus profundus multum confert. VI. 487. juvare dicitur struthionis ventriculus. VI. 705. ad difficilem et imbecilem theriaca. XIV. 273. ad vitiatam theriace. XIV. 92. juvantia

vina. VI. 275. prodest vinum mediocriter sumtum. IV. 778. in ventriculo et venis conducunt fulva vina. X. 837. adjuvant vina nobilia. X. 486. laesa ea etiam alteratur sanguificatio. XV. 249.

CONCOCTORIUM est remedium eclegma nectareum. XIII. 282.

CONCOCTRIX facultas. II. 9. ejus debilitatis signum urina est aquosa. XVIII. B. 157.

CONCOCTUM alit. XV. 245.

CONCOQUENTIA remedia quae? XIV. 764. peptica vocantur. XI. 779. qualia sint. XII. 702. eorum usus in diversis morbis. XIV. 762. usus quando sit idoneus. XVII. B. 69. usus in morbis oculorum. XII. 702. *Concoqui* quae opus est, occludi convenit. XVII. A. 962. *Concoquit* anethum. XI. 832. astaphis uva. XI. 842. butyrum. XII. 273. canchrys. XIII. 879. catapotium ex libris *Perigenis* ad tussim et destillationem. XIII. 73. castoreum in lethargo. XII. 713. crocus. XII. 48. eclegma concoquens. XIII. 281. ficus arida. XII. 132. lanarum sordes. XII. 348. lotus domestica. XII. 65. melilotus. XII. 70.

CONCRETIO puerulis magis post mictum. XVII. B. 41. ad *Concretiones* callosas in renibus *Onesidemi* compositio. XIII. 328.

CONCUPISCENTIA et motus et actio est. V. 511.

CONCUPISCIBILES animae actiones. V. 27. concupiscibilis s. nutritis s. vegetantis pars est hepatis temperamentum. IV. 782. in hepate sedem habet. VIII. 160. XIX. 459. eam *Plato* comparat belluae multorum capitum. V. 515. quomodo ab irascibili sit diversa. V. 491. sq. concupiscibilis *Platonis*. V. 521.

CONCUSSIO partium in morbo rigore sine voluntate efficitur. XV. 374. contra *concussiones* rigoresque per circuitum repetentes calamintum quidam adhibuerunt. XII. 4.

CONDIMENTA edulia non sunt. XI. 673.

CONDYLOMATA, definitio. XIX. 446. in ano fiunt. XV. 329. ad *Condylo-mata* remedium. XIII. 309. compositio praestantissima. XIII. 312. aridum *Majae*. XIII. 840. emplastrum ut *Aphrodas*. XIII. 738. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. ad inflammata emplastrum barbarum. XIII. 560. emplastrum ex chamaeleonte. XIII.

516. 715. ad *Condylomata phygethla* emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. licesium nigrum. XIII. 781. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 512. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. pastillus. XIII. 837. pastillus *Apollophanis*. XIII. 831. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Magui*. XIII. 831. pastilli *Menesthei*. XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictas. XIII. 831.

CONDYLUS ossis, definitio. IV. 410. utilitas. III. 922. a *Condyl*o externo brachii quot musculi oriantur. II. 257.

CONFECTIO aceti squillitici ex Galeno. XIV. 567. anodyna. XIII. 88. sq. *Apollonii* ad tusses. XIII. 65. 70. aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. *Bismii* ad hydropicos. XIII. 266. diacondion, juxta veterum et *Galeni* traditionem. XIII. 37. ex fructibus ad dysenteriam. XIII. 289. alia ibid. ex fructibus ad stomachi subversionem, coeliacos et dysentericos. XIII. 142. gari *Joachi* martyropolitae. XIV. 546. hypoglossis aromatica ex filice *Andromachi*. XIII. 53. hypoglossis *Dioscoridis*. XIII. 51. hypoglossis *Scribonii* Largi. XIII. 51. Isotheos vocata ad tussim et tabem. XIII. 65. ad ixiā epotam. XIV. 141. ex marrubio et iride in pleuritide utilis. XV. 481. *Nicodemii* euaphion. XIII. 314. *Pamphili* febrem insiens. XIII. 68. panchrestus dicta. XIII. 101. ex capitibus papaveris usus. XIII. 42. *Andromachi* ex capitibus papaveris. XIII. 38.

Confectio ex capitibus papaveris *Critonis*. XIII. 38. ex capitibus papaveris *Damocratis*. XIII. 40. ex capitibus papaveris *Galeni*. XIII. 43. ex capitibus papaveris *Herae*. XIII. 39. ex capitibus papaveris *Sorani*. XIII. 42. *Pasieratis*, quae multam urinam ducit. XIII. 213. *Proxeni* ad tusses inveteratas. XIII. 61. renales ab *Andromacho* ad renum et vesicae affectiones conscriptae. XIII. 322. ex sapa *Galeni*. XIII. 45. ex seminibus tassiculares. XIII. 266. stomachicae *Andromachi*. XIII. 126. thespesiana. XIII. 99. ad tussim ab *Andromacho* conscriptae. XIII. 62. urinam ciens, ad indurationes hepatis, ad splenicos etc. XIII. 213. vini persici et cocini. XIV. 552. vini scillitici ex Galeno. XIV. 569.

CONFECTUM ut *Eumomus*. XIII. 861.

CONFORMATIO ex his est, quae necessario accidunt. III. 26. in animalium corporibus est triplex. VI. 841. *Conformationis* vitia. I. 376. vitia unde oriantur. VII. 26. ex conformatione et alteratione fit generatio. XV. 230.

CONFORMATRIX facultas. II. 15.

CONFUSIO omnium non est affectus nllius, sed malorum ex affectu pravo nascentium indicatorium. XVII. B. 7. humorum oculi. XIV. 776. oculi, definitio. XIX. 435. ad oculi confusionem *Psittacinum Scribonii* Largi. XII. 764. februm. VII. 367.

CONGELARI est durescere prae frigore. XI. 411. congelata pluvia fit grando et congelata nube nix. XIX. 289.

Congelatum a frigore quod est, ex calefacientia postulat. XI. 720.

CONGIUM s. CONGIUS. XIX. 765. 770. mensura. XIX. 752. quantum pendeat. XIX. 762. quot habeat sextarios. XIX. 760. 773. *Congius* olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Conglutinantia remedia: acetum non est. XI. 439. bulbus sativus. XI. 851. centaurium minus. XII. 19. oxyceratū. XI. 439. folia piceae. XII. 103. pyrites. XII. 200. emplastra: quidam ea sanguinaria et vulneraria vocant; eorum actio. XIII. 551. ulcera conglutinantia emplastra: emplastrum album *ariobarzanion*. XIII. 439. album *Damocratis*. XIII. 455. fuscum aegyptium. XIII. 899. Hygini. XIII. 512. melinum *Menoeti*. XIII. 511. ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. melina emplastra. XIII. 504. Vulnere conglutinantia remedia: XIV. 519. 549. 550. anagallides. XI. 829. aloë. IV. 770. XI. 822. bitumen. XII. 375. brassica esculenta. XII. 42. britanicae herbae folia. XI. 854. caseus recens. XII. 271. caseus oxygalactinus. XII. 272. emplastrum Chalcidei. XIII. 803. Cisti folia. XII. 27. emplastrum gilvum *Galeni*. XIII. 520. emplastrum humores et abscessus expressorium. XIII. 932. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. 765. emplastrum gilvum *Hudiei*. XIII. 645. 802. *Herae* candidum. XII. 432. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum barbarum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. emplastrum melinum *Serapionis*. XIII. 509. emplastrum tyrium.

XIII. 916. decoctum foliorum hederæ.
 XII. 30. hicesium nigrum. XIII. 780.
 hippuris. XI. 889. isis. XIII. 774.
 folia filii aceto condita. XII. 46. ly-
 simachios. XII. 64. millefolium. XII.
 81. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII.
 824. *Pelusiote* compositio. XIII. 134.
 Peristereon s. verbenæ. XII. 98. phar-
 maca fusci coloris. XIV. 764. poly-
 cnemon. XII. 107. pix arida. XII.
 102. pyra. XI. 834. sq. folia rabi.
 XI. 848. Sabina non. XI. 853. sarco-
 colla. XII. 118. stratiotes terrestres.
 XII. 131. vinum nigrum et austerrum.
 XVIII. B. 567. emplastrum ex li-
 thargyro et oxelæo. XIII. 402. poly-
 gonum. XII. 105. salicis folia. XI.
 891. in vino austero cocta andro-
 saema. XI. 830. herba centaurei mi-
 noris. XII. 21. herba yiridis chamae-
 pitydis. XII. 155. coccis baphicis.
 XII. 32. folia corni. XII. 42. cupressi
 folia. XII. 52. emplastrum viride *An-
 dromachi*. XIII. 477. emplastrum he-
 catondrachmon. XIII. 491. isatis. XI.
 890. narcissi radix. XII. 85. polium
 viride. XII. 106. scordium. XII. 126.
 decoctum Stoeches. XII. 130.

CONGRUS duram carnem habet. VI.
 729.

CONI quondam apud Atticos voca-
 bantur nuces pineæ. XIII. 10.

CONIA vide *Larvium* ex cinere. XII.
 222.

CONJECTATIO, definitio. XV. 419.

CONJECTURA, definitio ex veterum
 sententia. XV. 419. multas habet
 species. XII. 642. artificiosa, defini-
 tio. IX. 583. artificiosa media est
 inter exactam cognitionem et omni-
 fariam ignorantiam. VIII. 14.

CONII semen cuiuslibet substituitur.
 XIX. 732.

CONJUGATIONES nervorum: cere-
 bralium prima. II. 832. III. 722. se-
 cunda. II. 833. III. 722. tertia. II.
 834. III. 715. 722. 744. 864. VIII.
 229. 233. quarta. II. 834. III. 722.
 quinta. II. 835. III. 723. sexta. II.
 837. 841. III. 724. 727. 729. 731.
 septima. II. 837. III. 732. VIII. 229.
 233. cervicalium prima. II. 844. 845.
 secunda. II. 845. IV. 97. sq. tertia.
 II. 846. IV. 99. quarta. II. 850. IV.
 99. quinta. IV. 99. sexta. II. 851.
 IV. 100. septima. II. 851. IV. 101.
 octava. II. 851. IV. 101.

CONJUNCTIVA oculi tunica, brevis
 ejusdem descriptio. III. 792. usus. III.
 768.

CONISALON quid? XII. 283.

CONNATA quæ sunt in homine, si
 quid eorum defecerit, is utique vivere
 nequit. XV. 95.

CONNIVENTIA definitio. VI. 218.

Convivere quid sit. XVII. B. 234.

CONOIDES cerebri corpus. II. 722.
 quomodo inveniendum. II. 723.

CONSENTIENTIA omnia. XV. 356.

CONSENSUS imbecillus, definitio. V.
 59. peccati, definitio. V. 59.

CONSERVATRIX artis medicæ pars.
 VI. 1.

CONSISTENTIA, definitio. V. 788.

CONSTITUTIONEM qualem anni partem
 quidam dicant. XVII. A. 18.

CONSONANTES dividuntur in semi-
 vocales et mutas. X. 25.

CONSTANTES ætate quinquam vocen-
 tur ab *Hippocrate* et *Thucydide*. XVII.
 B. 402.

CONSTANTIA generatur ex melan-
 cholic humore. XV. 97. a melan-
 cholic humore venit. XVI. 317.

CONSTIPATIO caloris causa esse
 potest. VII. 4. constipationis causæ.
 VII. 18. ustio. X. 666. febris prin-
 cipium, ubi cum horrore invadit. X.
 666. febris causa. X. 666. quibus-
 nam febribus sit inseparabilis et qui-
 bus non. X. 667. constipationis ex-
 tremæ effectus. VII. 14.

CONSTITUTIO aëris a vento flante
 pendet. XVI. 444. humidior ad quo-
 tidianam febrem prædisponit. XI. 23.
 et pulsum et respirationem afficit.
 VI. 771. ex morbis in posterum præ-
 sagire licet. XVI. 435. aquilonariæ
 in corpus effectus. XVI. 449. (con-
 fer. *Aër*.) arteriæ, definitio. IX. 527.
 communis omnium corporum. IV. 773.
 quæ communis est omnibus homini-
 bus optimæ constitutionis notio. IV.
 739. tres dantur. XVI. 392. quæ
 calculos gignit et tophos, quomodo
 curetur. VI. 433. sq. quæ deterio-
 rem eam reddunt, causæ morbosæ
 dicuntur. I. 375. inæqualis trifariam
 fit, prout compositio corporis nostri
 triplex est. VI. 420. quænam mor-
 bis maxime sit obnoxia. VI. 693.
 optima, quænam nomina ab aliis ei
 sint imposita. IV. 738. corporis nostri
 quænam optima. IV. 737. sq. VI. 30.
 optima qua in re consistat. IV. 749.
 quænam optima. VI. 760. optima

difficillime vexatur morbis. IV. 742. optimae corporum signa indicantia. I. 335. organorum tot sunt, quot functionum differentiae. VI. 16. ejus principium. XIX. 234.

CONSTRICTIONIS arteriae causae. IX. 248.

Constrictores sedis et vesicae. II. 588.

Constringit leviter helixine. XI. 874. confer. *Adstringentia* remedia.

CONSUETA longo tempore, etiamsi deteriora, insuetis minus molesta esse solent. XVII. B. 553.

CONSURTUDO natura est acquisita. IV. 452. in diaeta praescribenda observanda est. VI. 361. haud levis scopus est ad remedia inveniendae. X. 654. magni momenti est in morbis curandis. XVI. 100. ejus utilitas ad modum evacuationis constituendum. XVI. 124. in morborum constitutionem influxus. XVII. B. 386. prava animi mores turbat. IV. 820. repentinae ejus mutationes, earumque effectus quomodo curentur. XV. 556. sq. in cibo potuque mutationis effectus. XV. 552.

CONSUMPTIO vide TABES.

CONTAGIOSI morbi enumerantur. VII. 282.

CONTEMPERANTIA sunt: lac asinum. VI. 682. vina fulva. X. 837.

CONTEMPERATIONIS rationalis utilitas. V. 810.

CONTENTIO unde oriatur. XI. 741. quando fiat. XVII. A. 51. XVII. B. 729. quibusnam ex causis fiat. XVII. A. 891. sq. arteriarum causa. IX. 248. dolorum causa. VII. 116. VIII. 79. vehementioris effectus. VII. 549. corporis in febribus acutis malum. XVII. A. 891. sensus ejusdem sine exercitiis plethora est. VII. 547. sensus in lassitudine unde fiat. VI. 192. cura est laxatio. XI. 741. ad eam aeopa. XIII. 1005.

Contentio vitalis. VIII. 802. Contentionis vitalis vim *Athenaeus* vehementis pulsus causam statuit. VIII. 646. studium animi affectus est. V. 35. Contentiones corporis *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200.

CONTENTA quae. VII. 278. XIV. 697.

in CONTEXTU abscessus qualis. XIX. 445.

CONTINENS quinam sit dicendus. XVI. 305.

Continentes causae. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. febres vide FEBRES continentes.

CONTINENTIA quid. VII. 278. XIV. 696. ad temperantiam viam parat. V. 33.

quod *Continet*, spirituosam substantiam, materialem, quod continetur, appellant. VII. 525.

CONTINUAE febres, vide FEBRES continuae.

CONTINUI solutio quomodo a Graecis in carne et quomodo in osse vocetur. XVIII. A. 482. solutionis species. VII. 37. sq. solutio diversa habet nomina in diversis partibus. X. 232. 385. partium solvitur sectione, erosione, contusione et tensione. I. 357. solutioni communis medendi methodi scopus. X. 659. quod eam solvit, cujus naturae esse debeat. X. 855.

CONTORSIO continuitatis solutio est in parte carnosa. X. 160.

CONTRACTA, quae diducenda sunt, deligationis modus. XVIII. B. 811.

Contractionem spiritus efficit. VII. 597.

ad *Contractiones* cyzicenum *Herae*. XIII. 815.

Contracturae, causae. VII. 30. sq. *Contrahit* balanus myrepsica. XI. 845.

Contrahunt refrigerantia. VII. 600.

CONTRARIA sunt, quae sub uno genere plurimum inter se distant. X. 770. contrariorum sunt remedia. I. 71. 261. VI. 34. 361. X. 557. 761. 767. XIV. 678.

CONTRARIETAS maximus curationis scopus est. X. 650. morborum omnium curationis communis scopus est. X. 735.

Contrarium quidquid est, id inimicum et noxium. VII. 746.

quae *Contundunt*, dolorum causae sunt. VII. 116.

CONTUSIO, definitio. I. 239. VII. 39. Contusionis sensus in lassitudine unde. VI. 193. Contusiones causae sunt musculorum inflationis. X. 964. causae. XVIII. B. 882. sanguinis missionem postulant. X. 287. deligatio. XVIII. B. 881. venaesectionis utilitas. XVIII. A. 576. ad *Contusiones* medicamentum. XIII. 1023. emplastrum. XIII. 537. emplastrum aegyptium. XIII. 903. emplastrum auice-ton. XIII. 878. emplastrum *Galen*

ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 380. 385. emplastrum *Hicestii*. XIII. 787. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad contusiones *auris Archigenis* praecepta. XII. 661. emplastrum *Scrapionis*. XIII. 883. epithemata. XII. 662. cataplasmata. XII. 663. ad contusionem *capitis* praecepta. XIV. 320. musculorum contusiones eorum actionem laedunt. IV. 368.

CONUS; fructuum ejus facultates medicae. XII. 55. semen generat. XI. 777.

CONVALESCENTIA non sanitas est, sed inter morbum et sanitatem media. VI. 330.

Convalescentes aegre, acopon juvat. XIII. 1048. ad aegre a morbo convalescentes confectio. XIII. 223. *Convalescentium* cura generalis. I. 301. 405. XIX. 509. juvat eos analeptice. VI. 330. *Convalescentibus*, si quae pars laboraverit, illic abscessus oriuntur. XVII. B. 699. quibusnam, alvus humectetur. XVII. B. 692. si alvus obstipa fit, oleum prodest. VI. 356.

CONVELLI coriaceis omnibus commune est. XVIII. B. 30.

CONVULSIO: eam perliteram *o Hippocrates* significat. XVII. A. 613. *Convulsio*, definitio, VII. 639. XIX. 413. diversitates. VII. 150. natura. VII. 152. frigidi superantis affectus est. VII. 618. fit musculis ad propria capita convulsis. XVIII. A. 62. est affectus involuntarius. XVIII. A. 62. nervorum voluntariorum, non colligantium affectus est. VIII. 169. membri nervorum, qui ad ipsum perveniunt, affectus est. VIII. 169. universi autem corporis primae spinalis medullae partis ibid. continuuitatis solutio est. VII. 40. voluntariae functionis laesio est. VII. 149. *Praxagoras* eam arteriarum affectum putat. VII. 598. VIII. 723. in diversis corporis partibus ubinam fontem habeat. VIII. 170. primariae ejusdem sedis cognitio. VIII. 212. cur pueri ei maxime obnoxii. XVII. A. 118. 157. XVIII. B. 293. senes ea facillime corripuntur. I. 582. qua in re a motu voluntario differat. VIII. 171. quomodo a tremore differat. XVII. A. 514. qui ea moriuntur, diutissime permanent calidi. IX. 251. pulsus in ea qualis. VIII. 486. pulsus ejusque causae. IX. 190. etiam per sympathiam fit. XVII. B. 783.

Convulsio quando sit praedicenda in morbis acutis, quae aestate et autumno fiunt. XV. 841. futurae signa. XVIII. B. 294. indicia sunt cervicis et dorsi perfrictiones apparentes; spumosa mistiones cum animi deliquio et oculorum hebetudo. XVI. 754. quibus in convulsione oculi fixae relucunt, non apud se sunt, et diutius aegrotant (*Hippocrates*) XVI. 780. indicat eam secundum *Hippocratem* lumborum, capitis, cordis dolor cum excreatu violento. XVI. 742. (sed *Galenus* huic contradicit. XVI. 743). nota est spiritus collidens. XV. 600. significat eam in febribus spiritus intercisus. VII. 886. denotat in febribus spiritus illideus. VII. 932. XVII. B. 749. indicia secundum *Hippocratem* turbulentiae et ferocissimae et somno excitationes sunt. XVI. 753. fieri solet in febribus, si e naribus multus spiritus feratur. XV. 827. fit in febre illis, qui sudant, caput dolent, et quibus alvus intercepta est. XVI. 759. cur sit juncta febribus vehementibus. XVII. B. 746. quinto die in febribus accedens quid denotet. XV. 829. in febre continua causa est immodicus frigidae usus. X. 622. in febribus continuis ejus cura. XI. 43. febris si ei accedat, periculi expers est, imo eam solvit, in febre autem convulsio letalis. I. 138.

Convulsio quartanae medetur. XVII. B. 885. phreniticis fit. XVII. A. 152. denotant in phreniticis crebrae permutationes. XVI. 564. a convulsione fieri febrem melius quam a febre convulsionem statuit *Hippocrates*. XVI. 673. ardores vehementes sequens malum. XVIII. A. 113. letalis in ebris, qui obmutuerunt. XVII. B. 787. moriuntur, qui ebris repente obmutuerunt. XVI. 777. ex haemorrhagia aut purgatione copiosa malum. XVII. B. 786. ex haemorrhagia malum. XVIII. A. 109. in hystericis sine febre facilis est. XVI. 772. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex purgante remedio letalis. XVIII. A. 124. ex repletionem mala secundum *Hippocratem*. XVI. 828. ab repletionem nec acutissima nec periculosa. XVII. B. 885. quando esse possit salubris. XV. 782. ex siccitate nunquam sanator. VII. 641. per somnum in febre malum. XVII. B. 747. *Convulsio* ex uteri inflammatione periculosa. XVI. 774. a vacatione

natam semper damnat *Hippocrates*. XVIII. A. 123. ex vacuatione acutissima et periculosissima. XVII. B. 885. ex veratro letalis. XVII. B. 781. (quomodo oriatur. XVII. B. 782.) ob vigiliam malum. XVIII. A. 118. si vox die impari solvatur, liberat. XVII. A. 474. vulnere succedens periculosa. XVII. B. 785.

Convulsio unde exoriatur secundum *Hippocratem*. XII. 338. *Convulsionis* causae. VII. 640. X. 872. XVIII. B. 294. causae secundum *Hippocratem*. XVII. B. 783. causa proxima secundum *Hippocratem*. XVII. B. 735. in pueris causae. XV. 210. sine delirio vel caro causa in medulla spinali est. VII. 145. causa, qua partes convelluntur, difficilis dictu est. VII. 145. causa alvi circumtentio ad necessitatem liquida demittens, et cito intumescens. XVI. 723. causa quando ariditas sit, et quando humiditas ducenda. VIII. 172. sq. comatosae aliquae causae secundum *Hippocratem*. XVI. 731. causa in pueris dentitio. XVII. B. 630. sq. fit diaphragmate inflammato. IX. 164. causa interdum est secundum *Hippocratem* epistaxis copiosa. XVI. 809. ex nimia epistaxi ortae venaesectio conducit. XVI. 810. nimia extensio in fracturis et luxationibus. XVIII. B. 867. famelici ea corripuntur, si cibis assumptis praebuerint. XVII. B. 499. frigoris superantis affectus est. XV. 369. causa frigus est. XVI. 651. XVII. B. 802. cur eam gignat posteriorum partium refrigeratio. XVI. 651. causae sunt haemorrhagiae. XVI. 777. crudus et crassus humor. XVI. 51. humor glutinosus et frigidus in nervis collectus. XV. 258. humor melancholicus et pituitosus. XVIII. A. 95. gignit eam humor acris in ventriculo acervatus. VIII. 199. vel a plenitudine vel a vacuitate fit. (*Hippocrates*). VIII. 171. ex nervorum inflammatione. IV. 370.

Convulsio excitatur a nervi aut tendinis punctura. I. 388. causa est purgatio nimia. XVII. B. 782. plethora. XVIII. A. 279. repletio aut vacuatio. XVIII. A. 61. sanguinis stagnatio. XV. 781. inflammatio musculorum ulnae vel tibiae. IX. 415. urinae interceptio secundum *Hippocratem*. XVI. 774. ut plurimum vacuatio et repletio. XVII. B. 514.

nilius vini usus. I. 661. cuidam accidit ob vomitum aeruginosum. XVII. B. 782. oris ventriculi affectio. VIII. 341. causa quando os ventriculi sit. XV. 609. excitat veratrum. XVII. B. 676. causa est vulnus tendinis. X. 403. producant vulnera tendinum, nervorum, carne vacuorum et locorum osseorum. X. 290. tumores vulnorum repente evanescentes. XVII. A. 460. major metus est in vulneribus nervorum transversis. X. 406.

Convulsionis cura: in convulsione universali remedia primae parti medullae spinalis sunt adhibenda. VIII. 169. ex copia et inflammatione quomodo curanda. VII. 641. sq. in ea, quae a puncto musculi capite orta est, musculus non morbis secundarius est curandus. XI. 220. ad convulsionem acanthium. XI. 818. potio seminis acanthi albae. XI. 819. acopon calefaciens ut *Casius*. XIII. 1037. canina affectis acopon ex melle. XIII. 1013. antidotum. XIV. 163. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Platonis*. XIII. 267. antidotis theriaca, quam *Gallus* Caesari donavit. XIV. 203. caliditas. XVII. B. 809. capparis. XII. 10. castoris testiculi. XIV. 241. commendantur erinacei carnes. XII. 321. medela est febris. XVII. A. 364. XVII. B. 343. 735. remedium frigidum. XVII. B. 806. dummodo non sit orta ulceribus. XVII. B. 807. myracopon regium. XIII. 1031. panacea *Musae*. XIII. 104. compositio *Pelusiota*. XIII. 133. rheum. XII. 112. *Galenus* saepe sanguinis detractio curavit. XI. 166. symphytum petraeum cum oxymelite. XII. 134. theriace. XIV. 92. et gignit et sanat vinum. XVII. B. 788.

CONYLE id. q. *Origanus agrestis*, ejus vires. XII. 91.

CONYZA major et minor, vires medicae partium earundem. XII. 35. Folia conyzae, eorum virtutes medicae. XII. 35. calefacit, contra *Apollonium*. XII. 510. oleum sanat rigores. XII. 35.

COPROPHAGI. XII. 249.

COPROS vel *COPRON* vid. *STERCUS*.

COPULA quid et quale officium habeat. XVII. A. 804. (vide *LIGAMENTA*).

COR ventriculi os antiqui vocabant. V. 274. VI. 444. VIII. 338. XVI. 473. XVII. B. 677. XVIII. B. 286.

Cor. Ejus brevis descriptio. XIX. 360. quomodo, vivente adhuc animali citra thoracis sinuum vulneratione detegatur. II. 626. 639. et cujusnam sit haec lustratio utilitatis. II. 636. num. solum regat animal. IV. 685. sq. est, quod primum alimentum spiritumque haurit. (*Diogenes*). V. 281. cerebrum et hepar facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. totius vitae est principium. IV. 121. pars corporis princeps. III. 436. cur non sit rotundum sed conibabeat formam. III. 433. tum omnium animalis particularum maxime sanguineum, tum calidissimum est, minus durum quam cutis sed humidius. I. 570. primo loco formari in foetu, quidam putant. XIX. 331. *Philotimus* omnino, alii per ambages inutile censuerunt. III. 625. habent animalia tanquam ignis officinam. IV. 671. in medio pectore, non in sinistris collocatum est. XVII. A. 1004. medium thoracis spatium, occupare unde cognoscatur. II. 605. cur in medio thoracis sit collocatum. III. 415. quidam non in medio thoracis, sed magis ad sinistram, locatum esse accipiunt; quos *Galeus* reprehendit. III. 415. extrinsecus a pulmone contegitur. V. 229. quin, cesset ab agendi munere, animal interire nequit. XI. 599. ut autem cesset, fieri sine maxima intemperie nequit. XI. 599. debilius circa actiones redditur, testibus exsectis. IV. 575. num a testibus deorsum trahatur. IV. 576. sq.

Cor abscessum non patitur. VIII. 47. actionum vitalium principium est. XV. 362. an aërem attrahat in respiratione. IV. 473. sq. a pulmone ad se aërem attrahit. IV. 511. ex pulmone aërem per arterias pulmonales haurit. V. 525. aërem per pulmones introductum elaborat. III. 541. aërem cur per pulmones trahere natura constituerit. III. 413. ad cor vel nihil, vel parum aëris pervenire docetur. IV. 725. alimenti principium non est. V. 280. alimento non indiget, nisi prius omnes animalis partes ad extremam devenerint inopiam. VII. 683. est animae principatus secundum *Chrysippum*. V. 288. Stoici putant animae sedem. XIX. 315. num animae principatus. V. 219. num gubernans animae nostrae pars in eo sedem habeat. IV. 698. animae facultates, quae in corde sedem habent, IV. 773. in

corde residet anima irascibilis. V. 521. VII. 283. XVI. 93. XIX. 459. cur animae sit irascibilis sedes. V. 573. sedes animae patibilis. V. 219. 288. 655. in corde animae rationalis sedem non esse unde concludendum. VIII. 304. in corde animae facultas virilis et irascibilis locum habet. VIII. 159. in corde sedem habet anima vitalis. X. 635.

Cor aortam producit. III. 477. IV. 266. 313. 541. V. 189. VIII. 733. XV. 389. arteriis motum praebere, unde pateat. IV. 679. arteriarum radicatio secundum *Hippocratem*. V. 199. arteriarum principium. II. 780. V. 199. 522. 531. 539. XV. 245. 388. esse arteriarum et venarum principium *Erasistratus* putabat. V. 552. attrahende vim maximam habet. XV. 238. cerebro connectant tria vasorum genera. V. 263. cerebro sensum motumque non suppeditare docetur. V. 265. calefacit aër calidior, circa canis ortum inspiratus. VII. 289. qua de causa jecore calidius evaserit. IV. 670. caloris animalis fons est. III. 436. 545. caloris nativi fontem putat *Hippocrates*. V. 582. focus caloris ingeni. XV. 362. XVII. B. 200. cur prae ceteris partibus majorem calorem habeat. V. 159. Casus pueri, cujus cor deauctatum erat; et persanabatur. V. 181. puero *Marylli* inimographi erat nudatum, et tamen sanabatur. II. 631. 632. sq.

Cor dolere quando dicatur. V. 330. dolent, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. excaescentiae in cor effectus. XVII. B. 258. exiguum creator, ob vitalis potentiae infirmitatem. XVII. B. 55. exiguum habent alati. XVII. B. 34. quando functionem obeat minus plenam, quam postularet usus. IX. 289. omnium facultatum principium secundum *Aristotelem*. V. 337. num omnium facultatum in animalibus principium. V. 279. facultas animosa in corde residet. X. 636. origo facultatum, arterias gubernantium. V. 525. facultatis irascibilis sedes. V. 521. XIX. 459. sedes vitalis facultatis secundum *Pythagoram*. XIX. 315. facultatis vitalis principium. IX. 492. XV. 292. XVI. 598. causa, cur in foetu pro aliarum partium proportionem excellat. IV. 241. galli quidam invenit duobus fastigiatum verticibus. II. 623. irae fontem esse

aliqui versus ex *Homero* demonstrant. V. 296. iracundiae et metus in hoc effectus. V. 520. iracundiae sedes. XVI. 13. ad proprium motum cerebro opus non habet. V. 264.

Cor musculus a quibusdam vocatur. VI. 772. quidam musculus annumeraverunt. VIII. 738. quomodo a musculus differat. IV. 377. coctum saporem differentem ab illo musculi habet. II. 611. quovis musculo durius et colore et librarum varietate discrepat. II. 612. ex fibris sita diversis conflatur, sed carne simplici singulis ipsis circumhaerente. II. 609. extrinsecus caloris causa mammae tegunt. III. 605. esse nervorum principium *Aristoteles* et *Praxagoras* putarent. V. 187. inde nervos omnes oriri negatur. VI. 200. nervos multos habet secundum *Aristotelem*. V. 200. quidam nervorum principium dicunt. IV. 674. VIII. 168. qui tamen reprehenduntur. V. 200. nervos nullos habere videtur. III. 500. et cur III. 501. non manifesto habere nervos sensitivos et voluntarios magnitudine vel numero insignes, sed animi exiguum e cerebro oriundum demonstratur. V. 206. nervos nec multos nec magnos habet. V. 202. cur per vis paucissimis egeat. III. 501. lexilem nervum a sexta conjugatione habet. II. 613. a vago nervum accipit. IV. 289.

Cor quomodo nutriatur. II. 207. a vena cava nutritur et cur ab hac nutritur. III. 498. V. 280. XV. 243. a hepate nutrirī docetur. V. 535. sq. quali sanguine nutriatur. V. 572. cur in quibusdam animalibus os habeat. III. 501. sq. in piscibus floracem solum occupat. III. 411. piscium dextrum ventriculū non habet. V. 658. pulmōni prae parat alimentū. III. 498. pulsus origo. V. 164. 239. inest ei facultas pulsans. II. 9. pulsus causam esse demonstratur. V. 561. dissecta medulla spinali adhuc pulsat. V. 239. refrigerat respiratio non cerebrum. III. 617. si refrigeratur, animal interit. V. 158. refrigerando medicamenta deleteria interficiunt. XI. 596. respirandi instrumentum. III. 414. lactitia secundum *Hippocratem* relaxat. XVII. B. 259. sanguinis flavi et spirituosī (arteriosi) origo. V. 572. non esse, sed hepar sanguinis nutrientis initium docetur. V. 547. sanguinis, in dextro et sinistro corde contenti

differentia. V. 537. qua ratione sanguinem e vasis attrahat. III. 481. siccus et calidus hepate est. V. 571. XVI. 12. siccus factum, omnes arterias alterat. IX. 387. triplicem sinum habere in magnis animalibus falso putat *Aristoteles*. II. 621. spiritum pulmōni tribuere in embryonibus putant. III. 504. spiritus vitalis fons. X. 839.

Cor substantia quidem caro est, fibrosa ac dura, ideoque concoctu difficile. VI. 680. substantia constat visceribus caeteris et duriore et magis fibrosa. VI. 774. supercalefactum quomodo respirationem immutat. VIII. 306. moderato temperamento praeditum pulsū edit vehementem, pravo, languidum. IX. 281. neque in tristitia neque aīo aut animae aut corporis affectu affici docetur. V. 274. qua ratione natura, uttāeatur, providerit. IV. 121. quatuor vasorum trunci, sese in cor insinuant. V. 551.

ad *Cor* ducentia vasa valvulis, et cur instructa sunt. III. 479. venarum et sanguinis fons est. IV. 671. sq. venarum originem *Brasistrates* accipiebant. V. 559. venis facultatem snppeditare quidam putant. V. 532. utroque vō ventris sanguine est plenum. V. 182. virtutis in eo degentis opera. V. 609. vitae principium et fons caloris innati. XV. 362. neque ad vocem neque respirationem conferre demonstratur. V. 240. antiqui vocabant ventriculi os. V. 274. VI. 444. VIII. 338. XIII. 121. a veteribus stomachus vocabatur. XIV. 735. veteres ventriculi os vocant. XVII. B. 677. cur vocetur ventriculi os. XVIII. B. 286. ad cor facientia medicamenta. XIV. 760.

Cardis actio. III. 490. ab actione cessatio vitae finis est. VII. 681. proprii affectus ab intemperie fiunt. VIII. 302. apicis utilitas. III. 434. arteriae coronariae. II. 817. arteriae et venae coronariae earumque usus. III. 499. sq. arteriae proportionē respondent venis in hepate. IV. 339. auricularum descriptio. II. 615. cur ita sint vocatae. III. 484. auriculae cur tenues simul et nervosae. III. 484. auriculae nervosiores ac magis cuticulares ipso cordis corpore manifesto apparent. II. 615. aures peculiarem habent structuram. II. 609. auriculae; earum conditio cum contrahitur cor, aut di-

latatur. III. 480. auricularum usus. III. 482. auriculae colore nigriores sunt. II. 616. cur sint concavae et cuticulares. ibid. duae sunt. ibid. in aurem dextram descendit vena cava inferior. II. 786. basis vasorum originibus dicata. III. 433. basin quidam caput vocant. II. 595. calidioris signa. I. 332. frigidi signa. I. 333. siccioris signa. I. 334. calidi et humidi signa. I. 335. calidi simul et siccioris signa. I. 334. calor. V. 158. et ejus ventriculorum. V. 159. unde augeatur et imminuat. XVI. 130. sq. cur cor prae ceteris partibus majorem habeat. V. 159. specie duplex est. IX. 337. calor ad iram excitandam datus est. XVII. B. 252. calor pulsus variat. IX. 337. caloris moderator respiratio. II. 884. caloris ejus refrigerandi causa cerebrum non factum. III. 615. 620. caro sicca et calida. I. 601. sunt in ea fibrae, quales in musculis cernimus. I. 601. caro durior et fibris magis variat. II. 610. carnes a musculis discrepant. III. 437. corpus si leviter siccatum sit, senescunt quidem celeriter, sed plures annos trahunt. X. 495. dignitas maxima est. X. 526.

Cordis dolor quomodo gignatur. XVI. 50. doloris causa inaequalis aëris temperatura. XVI. 386. ad cordis dolorem. XIV. 550. ad eos, quibus cor dolet, remedia parabilia. XIV. 532. erysipelas et inflammationem cardiacae syncopae sequuntur. VIII. 302. facultati quatenus noceant. IX. 245. fibrarum in eo muscularium quoad directionem differentiae. III. 438. fibrae propriam constituunt fibrarum speciem. I. 602. figura et positura. III. 437. cordis frigidi et aridi signa. I. 336. quo tempore et unde generetur. IV. 670. principium in foetu. IV. 541. in foetu evolutio. IV. 662. in foetibus triginta dierum clare apparet. IV. 662. in embryonibus conditio. III. 510. quando primum conformationis initium habeat, invenire non licet. IV. 663. post seculum formatur. IV. 664. ab initio magnitudine nihil a milli semine distat aut fabae. II. 87. quomodo posthac crescat. II. 87. male dixerunt quidam primum forinari, et venarum et nervorum originem esse. IV. 674. sq.

Cordis humidioris signa. I. 334. *humidi et frigidioris signa.* I. 336.

intemperies pulsus languidos reddunt. IX. 244. frigida intemperies quales pulsus creet. IX. 343. humidae intemperiei causae. IX. 388. inaequalem intemperiem comitatur pulsus bis feriens. IX. 309. intemperies intensiperatas semper mors sequitur. VIII. 298. laesiones maximi sunt momenti. IV. 508. ejus marasmus brevi ad mortem ducit. X. 495. congenitum opus memoria est. VIII. 151. morbi unde dignoscendi. I. 355. motus illustrandi ratio. III. 439. motus involuntarius. IV. 442. motus non cessat quamdiu vivit animal, neque voluntarius est. II. 610. motus pulsus ratione actio est, palpitationum respectu affectus. V. 508. orificia quatuor sunt. III. 460. os cartilagineum. II. 619. quomodo sit detegendum. II. 622. palpitatio aut per se evenit, aut cor in humore moveri significat. VIII. 303. palpitatio in metu evidens. V. 331. palpitatio pluribus sine manifesta causa accidit, et si omnes sanguine detracto servati sunt. VIII. 305. qua ratione in pluribus feliciter curata sit. VIII. 305. sinistra pars cur crassa admodum et dura, dextra vero tenuis ac mollis. III. 487. phlegmones cura. X. 904. et pulmonis mutua inter se gratia. III. 444. pulsus qua operatione possit contemplari in vivo animali. V. 562. vis ejus pulsantis non pendet a nervis. II. 614. refrigeratio, ejus in respirationem effectus. VIII. 306. refrigerationis causa respiratio adest. III. 412. corpus refrigeratum mortem adducit. IX. 545. septum foraminulis esse instructum docetur. III. 497. corpus siccescit in marcescentibus. VII. 668. siccitatis causae. IX. 388. sinus inter se cohaerere probatur. II. 207. sq. situs. V. 228. substantia. II. 609. substantia permultum a musculo differt. II. 610. sq. 614. systole et diastole. III. 439. temperies qua ex causa pereat. VIII. 301. temperamentum animae irascibilis pars est. IV. 782. cum ore ventriculi societas. XVI. 473. valvulae ad ejus orificia non a vena cava veniunt, sed ex ipso corde. III. 460. valvulae semilunares. II. 617. valvulae tricuspidales (trisolcae s. triglochinae) II. 617. valvularum et chordarum tendinearum actio. III. 440. vasa ejusdem nutrientia. II. 618. vena coronaria unde veniat. II. 786.

Cordis ventriculorum numerus diversus in diversis animalibus. III. 441. numerus non deprenditur nec a corporis magnitudine nec parvitate. III. 442. in ejus ventriculis non spiritus continetur. V. 184. ventriculorum calor etiam post mortem aliquamdiu remanet. V. 159. ventriculus dexter deest in animalibus pulmone egentibus. III. 462. ventriculus dexter deest in animalibus, quibus vox et pulmones denegati sunt. III. 442. ventriculus dexter pulmonis gratia factus. III. 442. 462. ventriculo dextro multa animalia sunt destituta. V. 539. ventriculus dexter simul cum pulmone et perit et gignitur in animalibus. V. 540. ventriculum dextrum *Diogenes* sedem animae vocat. XIX. 315. ventriculum dextrum venarum, sinistrum arteriarum principium esse negat *Galenus*. V. 539. sinum dextrum venae cavae principium non esse demonstratur. V. 658. ventriculus sinister caloris nativi est principium. III. 545. ventriculus sinister arteriosus cur vocetur. VIII. 737. in cordis ventriculo sinistro orificium est aortae. III. 477. ventriculus sinister arteriarum origo. II. 816. ventriculus sinister ad summum verticem ascendit, dexter inferius multum cessat. II. 623.

Cordis vulnera letalia. I. 113. vulnus non absolute letale. XVIII. A. 28. vulnus ad ventriculum usque penetrans, absolute letale. VIII. 304. vulnere non penetrante quidam per dies adhuc vixerant ibid.

Corde exento respirare adhuc, clamare et sugere animalia docetur. V. 238. non eget foetus in principio generationis. IV. 665. 667. affecto phrenitico quisque fieri potest. X. 928. inflammato, velut ex syncope cardiaca pereunt. VIII. 304. cum corde pectus aut augetur aut minuitur. XVII. B. 55. corde vulneratis promittenda curatio non est, moriuntur enim. XVI. 654. a corde calor ad reliquas partes per arterias et venas fluit. V. 159. e corde vocem qui petunt, errant. V. 232. in corde cur quaedam animalia os habeant. III. 501. sq. in corde omnes animi affectus sentiri *Chrysippus* dicit. V. 268. in corde ardor quomodo in respirationem agat. VII. 778. in corde plurimum caloris esse, pectus hirsutum indicat. XVI. 92. in corde calor ad iram ex-

citandam agit. XV. 289. si in eo praepolleat elementum frigidum, laeditur facultas. IX. 245. in corde omnes cupiditates oriri *Chrysippus* statuit. V. 321. in corde per iracundiam fervorem caloris innati oriri, quidam putant. V. 292.

circa *CORACESIUM* pestis quaedam pedes aggrediens. III. 188.

CORACINE sphragis. XIII. 826.

CORACOIDES processus scapulae. II. 275. 766. processus etiam vocatur anchoraeformis. XVIII. A. 306. usus ejusdem. IV. 132.

CORALLIO succedanea. XIX. 733. pastillus ex corallio; ut *Niceratus*. XIII. 87. *mon.*

CORDATI bene quinam dicantur. V. 330.

CORDOLIUM oris ventriculi symptoma est, quod ad sentiendi functionem laesam ab humoribus mordacibus refertur. VII. 136.

CORIA emolliit oleum. XI. 507. ad coria densanda fructus bryoniae faciunt. XI. 827. coria arida, et pelles aqua madefactae et oleo ac sevo defibutae molliores fiunt. XVII. B. 89. vetera, usus medicus. XII. 343.

CORIANDRUM veteres Graeci *Coriannon* vocabant. *Dioscorides* perperam ejus herbam refrigeratorem duxit. ejus verae vires medicae. XII. 36. sq. inter opsonia numeratur. VI. 638. ad coriandrum viride sumtum antidota. XIV. 139. *Coriandrum* cum polenta quidam erysipelatis remedium duxerunt. X. 952. ad conceptum juvenandum. XVII. A. 478. ad ructus acidos. XIII. 167. cum polenta ad erysipelas. X. 954. *Coriandri* semen pro cicuta. XIX. 733.

CORIANNON veteres Graeci *Coriandrum* vocabant. XII. 36.

CORION i. q. *CORIANDRUM*. XII. 36.

CORIUM fit ex pelle animalis duplicem naturam habente. XVIII. A. 456. aegyptium, ejus ad orbis faciendos, fracturis sanandis destinatos, usus. XVIII. B. 576. sq. Carthaginiensis usus in nasi fracturis. XVIII. A. 479. *Coriorum* dissector calceos facit. V. 812.

CORNA comedi possunt. XI. 650. exiguum praebent alimentum, et pravi succi sunt. VI. 621. ex cornis stomatica fiunt medicamenta. XII. 921.

CORNEA oculi tunica. Descriptio. XIV. 711. color. XIV. 712. ejus

structura. III. 772. cur sit versus anteriora convexa. III. 780. quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. in senibus fit rugosa. III. 783. sq. ejusque rei causa. III. 784. quidam a cornibus nomen accepisse putant. III. 771. sq. tenuis, alba et pura est. III. 643. usus. III. 773. si a statu normali recedit, visum obscurat. VII. 87. sq. densa aut crassa, a. immodice humida, tenebris oculis offundit. VII. 100. ob corneam erosam uvea saepe laxatur. VII. 36. *Corneae* pars pupillae obversa si mutata fuerit, visum laedit. VII. 98. morbi, si magni sunt, prorsus visum impediunt. VII. 101. rugatur in summo senio. VII. 100. ejus. noxae. VII. 100. eam acrimonia ulcerat. XVI. 51. ulcera visum turbant, et coecitatem adducere possunt. VII. 99. ulcera curandi ratio. XII. 716. pustulae, et pus inter lamellas corneae situm quomodo curentur. XII. 716. vulnus penetrans coecitatem magna ex parte adducit. VII. 100.

e CORNELIO medico compositio ad dysenteriam, coeliacos et haemopticos. XIII. 292.

CORNIGERA animalia vertebrae magnas habent. II. 845. supernis dentibus ut plurimum carent. II. 546. oris superficiem habent asperam, et ventres asperos. II. 547. sq.

CORNUS est planta agrestis. VI. 619.

Corni fructus, folia, germina, eorum facultates. XII. 41. fructus acerbus perseverat. XI. 648. ad dysenteriam. XII. 353. fructuum decoctum pro gargarismate. XII. 961. cornis rustici vescuntur. VI. 620.

CORNUA i. e. Dionysisci. XIX. 443.

Cornu et Cornua. Arma habet taurus. III. 2. bovis et caprae foenum graecum vocatur. VI. 537. caprium pro cornu cervi. XIX. 732. ex abundantia excrementorum gignuntur. VI. 647. cava pro cucurbitulis applicata. X. 896. cervi soli masculi habent. IV. 629. cervi et caprae usta, eorum usus medicus. XII. 334. cervi succedaneum remedium. XIX. 732. densa dentes splendidos reddunt. XII. 222. cornu rasura adusta, et cum vino trita vacillantes dentes confirmat. XIV. 240.

Cornua uteri. II. 889. 900. eorum usus. IV. 193. 594. *Eudemus* cirros vocat, *Praxagoras* et *Philotimus* sinus.

II. 890. num extra uterum oscula aperta habeant. IV. 594. *Herophilus* ea in collum vesicae, ut in maribus, inserta accipiebat. IV. 597. sed reprehenditur a *Galeno*. IV. 598.

CORONA cubiti pars exterior est. XIV. 704. oculi. III. 768. in oculo, ubi sit. X. 1020. coronae cerebri. XIV. 720.

CORONALIS sutura. II. 740. III. 752. XIV. 720. motum ejus inter mandendum observari a quibusdam statuitur. X. 934. perditur, ubi anterior non adest. II. 741. intromittit potissimum omnes qualitates et substantiam suprapositi medicamenti. X. 933. ei omnes infusiones supraponuntur. X. 934. circa eam cranium est tenuissimum. X. 934. juxta eam sinciput facile recipit alterationes. XII. 506.

CORONOPODIS radix, vires ejus. XII. 40.

CORPULENTI qui sint. I. 607. qui sunt, jejuni vomant a cursu aut celeri deambulatione circa meridiem. XV. 200. succum melancholicum in se non habent, VIII. 82. qua in regione praecipuis reperiuntur. XVI. 92. qualem pulsum habeant. IX. 228. 531. XIX. 632. cutis eorum conditio. XVII. B. 85. facti sunt graciles ex unguento dropace. VI. 416. celerius iter facere convenit. XV. 191.

CORPULENTIA, ejus causa. I. 607. 608. humidis est familiaris. IX. 143. inflammationis affectus non est. VII. 708. ejus cura. VI. 322. X. 993. quomodo *Galenus* eam curaverit. X. 995. quae nam sit in ea vena secunda. XVI. 136.

CORPUS, definitio. XIX. 247. 356. 464. sq. ex quatuor elementis constat. V. 665. humanum summo artificio exstructum est. XVI. 27. sq. hominis in se sanguinem et pituitam et bilem duplicem continet; et haec sua ipsi natura est corporis et per haec dolet et sanum est. XV. 59. de ortu corporis animantium quatuor opiniones. XV. 356. omne et quatum est et quantum. XIX. 473. animalis ex similaribus et dissimilaribus partibus constat. XV. 252. aestate per superiora, hieme per inferiora est purgandum. XV. 199. augetur, donec ossa corroborantur. IV. 748. quod augescit et ad robur procedit, id calidum esse necesse est. XV. 155. biliosius reddentes causae. XVII. A. 852. quod calefactum est, refrigerari

desiderat, quod refrigeratum, calefieri. XV. 178. calidum aequaliter et molle in morbis acutis optimum. XVIII. B. 121. callosum cerebri. II. 718. conoideis cerebri. II. 722. quomodo inveniendum. II. 723. totum sibi est conspirabile et conflabile. V. 157. contrahit, adstringit, ideoque incrementum impedit cubile durum. XV. 196. quibus rationibus corrumpatur. VI. 10. dissolvit somnus multus et insuetas. XV. 625. durum quodnam. VIII. 689. non ex elementis constat alterationi obnoxius. I. 427. nostrum ex quatuor elementis temperatum est. IV. 740. universum expirabile est et inspirabile. XI. 402. gracile reddentes causae. X. 994. gracili inimicissima sunt extenuantia. VI. 433. sq. habitissimum saluberrimum est. IV. 739. quod cito ad summum incrementum venit, cito etiam senescit. VI. 397.

Corpus indurat cubile sub dno praeter consuetudinem. XV. 613. insalubre quibusnam vitiis laboret. I. 336. simpliciter insalubris signa. I. 318. ubi marcescere coepit, et ad exitum delabitur, frigidus evadit. XV. 150. omne unde mortale. VI. 399. quando quiescere, et quando moveri dicatur. II. 2. motus corporis differentiae. II. 2. omne moveri necesse est, si incrementum aut decrementum capit. XV. 225. mulierum quale IX. 111. neutrum quod. I. 311. nutritionis defectu refrigeratur, alimento calefit. XV. 265. optimum frigida lavandum non est, ne ejus incrementum moretur. VI. 184. optimum triplici ex causa ab optimo isto statu declinat. VI. 319. rarum externis omnibus causis magis opportunum, densum minus. IV. 747. quando primum aut supinum vocetur. XVIII. B. 336. psalidoideis. II. 725. purgant aeris squama et aloë per os sumta. XIV. 226. si praeter consuetudinem multum quieverit, non statim robustius evadit. XV. 612. universum ac repente explere, vel inanire, vel calefacere, vel refrigerare, aut alio quocumque modo movere, periculosum est. (*Hippocrates*.) I. 29. simpliciter salubre quodnam. I. 309. simpliciter insalubre quale. I. 310. simpliciter salubre differentiam duplicem habet. I. 314. qua in re consistat haec salubritas. I. 315. quodnam saluberrimum. IV. 739. quodnam in

florenti aetate siccum reddatur, et facile senescat. XV. 228. extreme siccum ac frigidum Philosophi *terram* vocant. XII. 166. splendidum reddunt cucumis et maturus et immaturus, ac magis quoque, si quis semine arefacto contusoque atque cribrato, vice pulveris abstergendi utatur. XII. 121. symmetron h. e. moderatum, nec rarum nec densum est, sed inter utrumque medium. IV. 747. qua ratione validum dicatur. XV. 123.

Corporis aequalitas in morbis bonum signum est. XVI. 213. totius ariditas arteriarum et venarum siccum morbum denotat. XV. 422. bona varia. V. 832. bonum absolutissimumque quodnam. V. 832. calor a humoribus pendet. XVI. 9. sq. nostri constitutio quatenam sit optima. IV. 737. sq. VI. 50. contentiones *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200. cujuslibet dimensiones tres. VIII. 455. totius divisio. XIV. 700. forma signum esse potest in morbis. XVI. 226.

Corporis habitus definitio. IV. 750. XV. 777. XIX. 372. corporis est affectio quaedam stabilis ac perpetua. I. 30. ejus indices oculi sunt. XVII. B. 213. docet, qualis humor in corpore redundet. XVI. 17. sq. a quibusnam partibus demonstretur. I. 341. immutatus futuri morbi nota est. I. 361. ejus cognitio necessaria est, ut, quam in partem morbi effectrix natura repat, cognoscamus. XVI. 297. adscititius pulsum qualem efficiat. VIII. 467. athletarum plenus periculi. IV. 752. *Plato* eum vituperat. IV. 754. cur nequaquam bonus. IV. 754. (vid. *ATHLETAE*.) biliosus fit ex longo jejuniis. X. 680. XI. 674. bonus. IV. 780. V. 824. 831. XIX. 382. de bono habitu libellus. IV. 750. bonus quomodo a sanitate differat. XIX. 383. bonus robustas actiones producit. V. 816. boni conservatio num sit gymnastica. V. 813. boni exacta cognitio quomodo concilietur. IV. 753. quibusnam signis se prodat. IV. 754. simpliciter bonus qui. IV. 750. summe bonus athletarum periculosus. V. 820. calidus et siccus qui dicatur, eorumque causae. X. 685. in his inedia promptissima febris causa. X. 685. habitus corporis, non collapsus morbum mitiorem significat. XVI. 201. corrumpitur in quartana. VII. 470. crassus febris quotidianae est obnoxius.

XI. 23. humiditas est in typo quotidiano. VII. 465. diversus diversam victus rationem postulat. XV. 184. densiori carne praeditus alvi profluviis cibos referentibus saepe tentatur. XV. 213. 215. densus durusque in febre continua venae sectionem postulat. X. 626. malus qui. IV. 750. malus fit ex nimia vacuatione. X. 638. mutationes morborum causae. XV. 570. phthisicus. XVII. A. 62. rarum qui habent, febre continente non vexantur. X. 607. rarus quibus est, ii ad succos digerendos sunt propensi. X. 626. rarioris et hirsuti victus ratio. XV. 280. salubris corporis unus est temperatissimus, octo vero intemperati. I. 256. salubris affectu athletico salubrior. V. 820. subtimidum quomodo curemus. XVII. A. 902. temperatus qualis. XV. 184. regionis in habitum influxus. XVI. 92. timoris effectus. XVI. 334. victus rationem constituit. XIX. 683. ejus in luxationes, earumque repositionem influxus. XVIII. A. 353. est in vacuationibus respiciendus. XVI. 118. valido propria est febris synochalis. X. 777. eum corroborat frigus. XV. 195. agiliorem reddit vomitus. XVI. 143.

Corporis magnitudo non humoris, parvitas non siccitatis iudicium est. IV. 748. magnitudo, definitio. XVII. B. 559. ea juveni decora, seni autem incommoda. XVII. B. 559. naturae inservit anima. IV. 763. pars quae libet unde generetur. XIX. 337. exteriorum partium appellationes. XIV. 699. partes loci vocantur. VIII. 1. pigritia pituitam causam habet. XVI. 165. pulchritudo qua in re consistat. V. 449. raritas ad transpiratum fit, quibus plurimum auferitur, salubrius, quibus minus, insalubrius. VI. 53. recens natorum condicio. XVII. B. 629. robur animi fortitudini respondet. XIX. 384. temperies ad indicationem remediorum confert. X. 634. virtutes quae. XIX. 383. vitia animae impe-rant. IV. 788. vitiosi status duplex. VI. 384.

Corpore immoderatus densato accidit stipatio. X. 601. in corpore intereunte unumquodque ad suam secedit naturam, humidum ad humidum, siccum ad siccum, calidum ad calidum et frigidum ad frigidum. XV. 53.

Corpora animalia sunt. VII. 407. omnia ex terra, igne, aqua et aëre nata sunt. VIII. 676. quae diuturno tempore attenuantur, sensim, quae paucis, celeriter reficere convenit. XVII. B. 461. omnia ex materia et forma constant. IV. 774. animalium constare ex ferente, et eo quod fertur, putat *Diocles*. XVIII. B. 124. aegrotantia dignoscendi ratio. I. 355. quomodo autumno et vere afficiantur. XVII. B. 434. ex quatuor elementis constant secundum *Empedoclem*. I. 248. omnia ex quatuor elementorum temperatura confari probatur. IV. 762. omnia quae generantur et intereunt, duplici transmutationi sunt obnoxia. I. 473. calida et humida optime nutriuntur. VII. 255. calida et squalida reddi aestas. XV. 182. calidiora calidiorem victus rationem efflagitant. XV. 220. quoniam carniū usum facilius ferant. XVI. 92. carnosiora evadunt hieme. XVII. B. 422. cerebri didyma. III. 678. glutia ibid. quadrigemina. III. 677. quae multo tempore extenuata sunt, ea segniter reficere oportet, quae brevi, paucis. (*Hippocrates*). X. 496.

Corpora frigidiore tenuiorem arteriarum tractum possident. XI. 598. hirsuta cutim magis raram habent. XV. 218. imbrum in corpora influxus. XVI. 442. impura quo magis nutries, eo magis laedes. VI. 88. XI. 457. XVII. B. 466. quae a prima generatione morbosa sunt, ad senectutem nunquam veniunt. VI. 389. mortua cedrea exsiccat, et a corruptione tuer-tur. XII. 17. nostra et quibusnam partibus constant. XIX. 356. quomodo prae-humectentur. XVII. B. 673. primigenia s. similaria quae. IV. 773. si quis velit purgare, bene fluentia facere oportet. XVI. 64. quum quis purgare velit, ea meabilia faciat. XVII. B. 462. rara reddunt calefactionem. VII. 609. rara imbecilliora sunt; et ubi aegrotant, facilius sanescunt; densa vero contra. XV. 377. omnia animantium et sensibilia et patibilia sunt. XV. 356. qua ratione siccantur. XI. 718. sicca humectat oleum dulce. VI. 229. tenuis essentiae prompte tum incalescunt tum refrigerantur. XI. 411. valida validiora etiam sustinent medicamenta. XIII. 467.

Corporum omnium communis constitutio. IV. 773. carnosorum, molliorum, rubrorum victas ratio qualis et cur. XV. 183. sq. diversitates. X. 656. duritiei eorum et mollitiei causae. VIII. 677. quae ex terra sunt, substantia qualis. X. 657. sanorum signa. I. 317. solidorum substantia crassissima. VII. 278. solidorum siccitatem, si penduret, sequitur frigiditas. X. 496. particularium elementa. XI. 668.

Corporibus temperatis status temperati sunt salubres. XVII. A. 97.

CORROBORATIO vide ROBUR.

CORRUGATIO quando etiam in juvenibus occurrat. XVII. B. 90.

CORRUPTELA duobus modis dicitur. XV. 294. (res autem corrumpi solent quatuor modis). *Corruptelae* nostri corporis duae sunt. XV. 295. humorum causa. VII. 287. XI. 199. in humorum corruptela vacuatio periculosa est. X. 639. subesse humorum corruptelam, qualis somnus indicet. XVI. 220. ciborum unde fiat. VII. 208. morbi inde oriundi. VI. 415. tres differentiae. VIII. 33. 37. probus sanguis ex iis non generatur. XV. 249. nidorosse unde fiant. VII. 208. acidae. VII. 209.

CORRUPTIO definitio. II. 3. *Corruptionem* apud *Hippocratem* character α denotat. XVII. A. 642.

Corruptum quod est, id aliqum a natura est, et sui ablationem indicat. X. 639. omne rumpit et tabefacit panacea *Herne*. XIII. 766.

CORTEX omnis siccor quam arbor ipsa. XI. 891. citri facultates. VI. 618. radices mori amarus est. XII. 79. pini cortex ad haemorrhagias. X. 329. et ad ulcera penis humidiora. X. 382. puniceorum quando sit asservandus. XII. 918. adstringunt sufficienter. XII. 918. radices rumicis hortensis usus. XII. 715. salicis ejusque vires medicae. XI. 892. thuris corticis vires. XII. 60. (de reliquis corticibus videantur arbores, a quibus sumuntur.)

CORTICATIONIS causa. XIX. 287.

CORYDALIS herba colicis convenit. XII. 361.

CORYDOS alanda est. XII. 360.

CORYZA definitio. XIV. 742. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocandum est, quod a cerebro destillat. II. 139. XV. 325. dicitur,

quando fluxio fit in nares. XVI. 171. secundum veteres est humor tenuis et crudus per nares excretus. XVIII. B. 180. ex capite qualis. XVII. B. 24. causae. XIV. 742. causa iter est. XV. 867. causa in cerebro est. VII. 262. XVI. 172. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 382. cur sit hiemalis morbus. XVII. B. 626. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. XVII. B. 615. facile laborant temperamento frigido praediti. I. 325. qualitas et quantitas excretorum quid significet. VIII. 165. processus mamillares cerebri in ea laborant. VII. 107. interdum ad ventriculum deferuntur. X. 513. in ea vox radica fit. III. 535. ubi concoquitur, pituita crassa fit. XVI. 74. quomodo noceat, pulmonum morbo superveniens. XVIII. B. 180. in valde senibus coctionem non admittit. XVII. B. 538. ea laborantibus lienis vitia minus contingunt. XVII. A. 993. ei superveniens febris firmitus eam et certius concoquit. XVII. B. 23. contrarius ei est rerum venerearum usus. XVI. 170. quomodo ei medeantur sternutamenta. II. 882. cura dietetica in senibus. VI. 349. ab initio sternutamenta nocent. XVI. 170. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. ad coryzam melanthium fruxum. XI. 860.

Cos insula est in mari aegeo. XII. 172.

COSI comp. ad humores aegre eductiles. XIII. 100.

COSTAE definitio. XIV. 705. 722. differentiae. II. 765. verae et nothae. ibid. homo habet maxime curvas. XVIII. A. 536. utrinque duodecim. II. 763. ut plurimum duodecim ad sunt in animalibus, nonnunquam vero tredecim aut undecim. II. 652. cum sterno coarticulationes. II. 653. non omnes cum sterno cohaerent. II. 654. minima quaedam. II. 654. omnes sedem duplicem habent, anterius sternum, posterius vertebrae. II. 653. cum vertebrae conjunctio. II. 763. XVIII. A. 535. duplici articulo cum vertebrae cohaerent. II. 654. deorsum versus et oblique feruntur, juxta spinam habentes principium. II. 606. duplicibus articulis cum unaquaque dorsi vertebra committuntur. II. 606. superjecta cutis plerisque laxa est. XVIII. A. 577. prima subclavicula vocatur. XVIII. B. 956. primam ad

clavicalam attollit M. subclavius. XVIII. B. 956. arteriae. IV. 315. 319. V. 190. XVIII. A. 573. nervi. II. 853. IV. 104. 469. V. 190. XVIII. A. 573. eos dissecandi ratio. II. 667.

Costae octo superiores unde venas accipiunt. XVI. 136. unde reliquae quatuor. XVI. 137. venae costarum unde veniant. II. 786. 787. IV. 319. XV. 529. 536. XVIII. A. 573. duodecima nonnullarum musculum habet proprium detrahentem. XVIII. B. 989. notiae sunt, quae ad sternum non pertingunt. II. 635. cartilagineae. II. 654. cartilagineum utitas. III. 598. intro contrahunt stringensque musculus. II. 497. extremas detrahentes muscoli. II. 530. abscessus in thoracis cavum erumpunt. VII. 738. quomodo sint excidendae. II. 684. quomodo ex gibbositate afficiantur. XVIII. A. 501. si abruptae sint, quid accidat. XVIII. A. 566. charre circa eas detrita, multi sanguinem spumant. XVIII. A. 570. et diutius dolore vexantur. XVIII. A. 572. caro attrita, si negligitur, mucosa fit. XVIII. A. 578. haec quomodo sit curanda. XVIII. A. 573. 575. 579. 581. simpliciter fracta expers periculi est. XVIII. A. 567. fractura, qualis victus in ea sit adhibendus. XVIII. A. 568. fracta restitui saepe non potest. XIV. 792. fracta viginti diebus coalescit. XVIII. A. 569. fracturas deligandi ratio. XVIII. A. 569. ad *Costas* deligatio. XVIII. A. 816. 824. costas succingens membrana vide *Pleura*.

Costurus Rufinus commemoratur. II. 224.

Costus, ejus et olei vires medicae. XII. 40. menses provocat. XI. 775. sufficienter calefacit, moderate vero adstringit. XIII. 155. febricitantes laedit. XIII. 229. aromaticum est remedium. XIII. 275. generose discutit. XII. 924. ei succedanea remedia. XIX. 733. pro enula. XIX. 729.

ex *Cote* emplastrum. XIII. 874.

Cotis naxiae ramentum manibus virginibus suo tempore prolubet tumescere. XII. 206.

Cotonea mala, eorum facultates. VI. 602. majora in Asia struthia vocantur. VI. 450. stomachum roborant. VI. 431. medicamentorum ex eorum succo praeparatio. VI. 450. succus antidotum est Scammoneae. XIV. 761.

austera sunt. VIII. 114. succus cum melle coctus durare potest. XII. 76. in aqua coctum pro hepatis phlegmone. X. 793. decoctum adstringit. VI. 450. acerbiorum decoctum adstringens forte pro gargarisinate. XII. 964. conveniunt stomachicis. XIII. 469. cremor ad stomachi ardorem cum syncope. XIII. 168. cum vino pro ventriculo imbecillo. X. 466.

Cotensices voluit vincere. V. 459. sine noxa vescantur helleboro. VI. 657. veratrum iis nutrimentum. I. 654. XI. 612. XIV. 227. **Cotarnicum** esus masculorum distensiones procreat alleviando. XVII. B. 306. sq. **COTYLAE** (acetabula) cur non extirpandae sint locatae ubi sunt tubera femorum. III. 213.

COTYLE, definitio. II. 736. IV. 410. XIX. 769. etiam tribanum vocatur. XIX. 774. significans character. XIX. 749. 758. mensura. XIX. 752. mensura et pondere quatum. XIX. 779. graeca olei pendet. XIX. 766. quot habeat acetabula. XIX. 760. magna acetabulo par est. XIX. 762. quot habeat mystra. XIX. 774. quot uncias. XIX. 763. veterinariorum. XIX. 772. **COTYLEPON**, ejus vires. XII. 41. ad erysipelas. XI. 951. non facit multum succidit. XIII. 386. ei succedanea. XIX. 733.

COTYLEPONES, definitio. XVII. B. 888. in utero humano a quibusdam regantur. II. 905. uteri secundum *Brachiorum* sunt oscula venarum ad uterum euntium. II. 906. mucore pleni sunt in iis, quae bimestres aut trimestres abortiunt. IV. 233.

Coxa *τοξω* Graecis dicitur. XVIII. B. 519.

Coxae, definitio. XIV. 707. ossa. II. 772. eandem cum vicinis conjunctione. XIV. 724. acetabula. II. 772. ear non ibi sint posita, ubi tuber femoris. III. 213. articulus. II. 328. articulus, quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. articulus cur sit rotandissimus et laxissimus. IV. 17. articulus in simili humano non penitus est similis. IV. 252. articuli quales dentur motus. IV. 253. articulum moventes muscoli. II. 306. musculi eorumque usus. IV. 250. articulus quibus luxatur, iis crus tabescit, et claudicant nisi urantur. XVIII. A. 99. musculi decem

sunt. XVIII. B. 100. articulum fleotens musculus. II. 306. circa articulum sunt venae et arteriae magnae, quae laesae vitae periculum inferunt. III. 212. (de luxationibus in coxae articulo contingentibus vide *Femoris luxationes*). extenuantur, si luxatio tibiae non penitus reponatur. XVIII. B. 493. graciliores fiunt, quibus gibbositas in lumbis est. XVIII. A. 508. latae timidiores naturam indicant. V. 462.

Coxarum doloris (confer. *Ischias*) differentiae ab arthritide. XIV. 755. causae quaedam. XIV. 756. XV. 867. XVI. 385. humorum malignitas, et refrigeratio. XVII. B. 623. causus male iudicatus in culpa erat aliquando. XV. 751. ex menstribus suppressis. XV. 327. raro ex sanguinis multitudine fit. XIII. 334. ut crisis causi nothi. XV. 759. solvit dolores superiorum partium. XVII. A. 477. solvit tussim siccam. XVII. A. 470. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. liberatus quidam est arteria in malleolo vulnerata. XI. 315. generalis ei medendi methodus. XIII. 333. sq. XIV. 384. 756. remedia ad eum. XIV. 386. 470. 471. acopon. 1014. 1047. acopon metasyncriticum. XIII. 1029. acopon, quo *Aruntius* Aquila sanatus est. XIII. 1036. acopon barbaricum. XIII. 1035. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. acopon *Neapolitae*. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji Sabini*. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. acopon viride. XIII. 1046. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus tyrannis. XIV. 165. Betonica. XII. 24. quidam illinunt calamintum. XII. 5. cataplasma ex farina lupini. XI. 886. decoctum herbae Centaurii minoris. XII. 21. solvit capparidis radicis cortex. XII. 10. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. *Chamaecissus*. XII. 153. sunt, qui exhibeant *Chamaepytidis* decoctum in melicrato. XII. 155. clysteres acres. XVI. 145. clyisma benefaciens. XIV. 528. stercus columbinum. XII. 303. succus colocynthidis illitus. XII. 34. oleum Costi. XII. 40. elenii radix. XI. 873. inveteratos solvit emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum ex

cote. XIII. 874. emplastrum tonsoris cuiusdam Bithyniensis. XIII. 260. epithema *Andreae*. XIII. 345. garus. XII. 377. *Herae* ceratum. XIII. 338. 339. hypericum. XII. 148. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. diuturnos mitigat malagma. XIII. 338. 348. 980. 982. 985. malagma ab *Hera* acceptum. XIII. 986. malagma *Andreae*. XIII. 343. aliud. XII. 346. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. 342. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. malagma, quo usus est *Antipater*. XIII. 348. quo usus est *Philocalus*. XIII. 349. malagma *Pelusiota*. XIII. 338. malagma ex silphio. XIII. 347. myracopon regium. XIII. 1031. nasturtii semen. XII. 12. pastillus conveniens. XII. 597. *Pelusiota* compositio. XII. 133. radix *Polemonii*. XII. 106. rubia tinctorum. XI. 878. salsugo. XII. 377. thlaspi semen. XI. 887. per venaesectionem curatur, ubi ex sanguinis abundantia fit. XI. 305. in *Coxa* fluxiones per venas poplitis et tali vacuumus. I. 286. ad inflationes remedium. XIV. 483. ad *Coxarum* passiones elenii radix. XI. 873. ad *Coxarum* scissuras remedia. XIV. 482.

COXENDIX vide COXA.

CRAEPALE (*Crapula*) qualis sit apud Graecos affectio. XVII. B. 788.

CRAMBE, vide *Brassica esculenta*. agris vid. *Brassica agrestis*. thalattia. XII. 43.

CRANIUM, definitio. II. 739. III. 688. ita vocatur, quod quasi galea cerebro superiacet. III. 661. num frustra sit factum cavernosum. III. 691. cur totum sit osseum. III. 599. ossa ejus. XIV. 720. cur ex multis ossibus compositum. III. 751. pericranio tegitur. XIV. 711. et hoc continuum est super totum caput. XII. 522. cerebro formam tribuit. II. 219. III. 672. sensu caret. X. 935. in foetu evolutio. IV. 541. quo loco sit tenuissimum et rarissimum. X. 934. XVII. A. 808. a *Cranio* qui cerebrum putant conformari, errant. III. 672.

Cranii fissuras parvas et contusiones curandi methodus *Archigenis*. XII. 576. fissurarum, quae ad secundam laminam penetrant, cura. X. 445. *fracturae*: *Hippocrates* de iis integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. 782. XIX. 431. operationes chirurgicae ad eas faci-

entes. XIV. 783. quas ad meningas usque pertingunt, cura. X. 446. cur biliosi vomitus sequantur, quum ad meningas usque perveniunt. VIII. 179. quomodo tractandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 469. usus terebellae *Abaptistae*. X. 447. etiam calum ducunt. X. 452. fracturae cum comminutione cura. X. 450. indicata in iis eccepe. XIV. 781. utilitas sanguinis columbae et turturis. XII. 256. convenientia emplastra: emplastrum ex Scilla. XIII. 870. cephalica emplastra *Herac*. XIII. 543. sq. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodae*. XIII. 551.

CRANON urbs in loco concavo et meridionali. XVII. A. 36. casus mulieris in Cranone curatae. XVII. B. 18.

CRANTOR philosophus. XIX. 226.

CRAPULA, ejus secundum quosdam etymologia. XVII. B. 789. tempus, quo solvitur. XVII. B. 789. doloris lumborum et coxarum causa. XV. 867. ex crapula capitis doloris cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 478. ex crapula cur somnus profundus fiat. XVI. 646.

CRASSAE mimum cur non concipiant. XVII. B. 839.

CRASSI supra modum nondum praeter naturam se habent. VII. 705. quomodo tennes reddantur. XV. 193. pulsum parvum cur habeant. VIII. 812. arteriarum et venarum in his conditio. XVII. B. 547. *Crassos* admodum *Hippocrates* celerius mori pronunciat. XVII. B. 547. *Crassioribus* quatenam cataclysmata conducant. XV. 199.

CRATAEGONUS, ejus vires. XII. 44.

CRATERAUCHENES quoniam dicantur. XVII. A. 816.

CRATERI anodyna compositio. XIII. 96. antidotum *Codii Tuci*, quo usus est *Craterus*. XIV. 147.

CRATEVAS de remedium usu scripsit. XI. 795. 797. in metallicis medicamentis erat peritus. XV. 134. *Cratevae* herbarii meminit. XI. 797.

CRATIPPI, viri celebris et canum altoris antidotus. XIV. 170. ferula. XII. 959.

CREMASTERES musculi. IV. 193. XVIII. B. 997. utrinque unus est, ex musculis ilium exorietus. IV. 635. per cremasteres semen ad testiculos deferitur. XIV. 719. *Cremasteris* et

ligamenti uteri rotundi analogia. IV. 635.

CREMOR cocti foenu graeci cum pipere per sedem injectus. X. 857. ptisanac ad concoctionem facilis. XV. 513. non copiose alit. XVII. B. 486. eluit succos mordaces. XVII. B. 329. usus, ejus *Hippocrates* ibi suadet, ubi morbus maturus est. XV. 621. facultates. XV. 462. quando sit propinandus. XV. 512. quando solus sit in morbis acutis adhibendus. XVII. B. 369. quoniam eo utantur. XV. 467. quibusnam *Hippocrates* porrigat. XV. 724. quando in angina dandus. XV. 787. cur in febris initio adhibuerit *Hippocrates*. XV. 809. usus in capitis affectionibus in febribus. XV. 805. ad crudos humores. X. 827. ad humorem mordentem in intestinis contentum. X. 871. ad humores putrescentes vacuandos. X. 756. utilissimum alimentum est pituita laborantibus. XV. 762. ex aqua decoctus vomitum procreat. XVIII. A. 484.

CRESCENTES num plurimum caloris nativi habeant. XVIII. A. 234.

in **CRETA** multae herbae salutes credebant. XIV. 9. 211. vina agnosa crescunt. XV. 648. e Creta Romam quotannis mittebantur vasa multa herbis plena. XIV. 9. quae non adulterantur. XIV. 10. Cretae simplicia etiam in Italia nascuntur. XIV. 59. anisum in Creta optimum. VI. 268. optimum est etiam Scordium, in Creta crescens. XIV. 61. in Creta Tragion nascitur. XII. 143.

Cretensibus Jupiter leges dedit. XIX. 179.

Cretensis calceus qualis, ejusque in varo curando usus. XVIII. A. 682.

CRETHMON, ejus vires medicae. XII. 44.

CRETICA terra, ejus vires. XII. 187.

CRETICUM vinum vinosum in tetano humorum. XV. 862. oleum ab *Hippocrate* *αργαίον* vocatur. XIX. 82. contra uteri durities. XII. 45. pro eo oleum foenu graeci. XIX. 743.

CRIMNON ex zea et tritico fit. VI. 517. vide *FARINA* crassior. XII. 45.

CRINANTHEMUM, ei succedanea. XIX. 733.

CRINOS vel *Lilium*, floris, olei, radice, foliorum et succi facultates medicae. XII. 45. sq.

CRISIS, definitio. XVI. 273. XIX. 459. definitio secundum *Hippocratem*

XVIII. B. 236. apud *Hippocratem* per characterem * significatur. XVII. A. 613. quid in ea cognoscenda sit respiciendum. XVI. 239. sq. spectandum in ea, quo natura vergat. XVI. 229. *Diocles* etiam solutionem crisi vocat. IX. 863. sq. item et *Hippocrates*. IX. 864. unde nomen acciperit. XVIII. B. 231. sola ad sanitatem subita conversio dicitur. IX. 703. qua ratione fiat. IX. 703. 731. quatuor modis fit. XVI. 273. sex modis fit. XVI. 227. in statu morbi fieri solet. XVI. 254. quid significet. XVIII. B. 231. in principijs fieri nequit. XVI. 257. omnis cum aliqua manifesta evacuatione vel abscessu fit. XVI. 273. ut plurimum in vigore oritur. XVII. B. 436. quam facultate peragatur. XVI. 278. quibus cumque fit, bis nox molesta, quae antecedit accessionem. IX. 752. in ea alvus ducenda non est. XVI. 255. non, sed solutio vocatur, quae paulatim fit. XVI. 228. post eam quae relinquuntur, recidivas faciunt. XVI. 388. non judicantium aliae letales, aliae judicatur difficiles. XVI. 787. XVII. A. 255. omnibus diebus accidit sed neque paribus, neque ex aequali fide. IX. 774. aliquando vocamus universas quatuor differentias. IX. 814. est quadruplex. XVIII. B. 231. simpliciter dicta. XVIII. B. 231. non omnino hominem servatum in declarat. XVI. 258. cum insigni aut vacatione aut abscessu provenit. XVIII. B. 231. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385. prope eam vacuare malum. XVI. 279. ad eam praenoscendam maxime necessaria est cognitio morbi status. IX. 729. vel in statu morbi fit, vel parum ante ipsum. IX. 730. quid sit agendum, quum fit, aut facta est. XVI. 231. de ejus tempore et modo quomodo aliquid colligendum. IX. 730. an morbum solvat, nec ne, unde cognoscatur. IX. 720. sine crisi per severant, et paulatim solvuntur, qui status tempus praeterierunt. IX. 726. per initia difficilior est eam praenoscere. XVIII. B. 243.

Crisis per abscessum quando expectanda. IX. 549. 756. sq. 759. sq. absoluta quae. IX. 776. 815. per alvum quando expectanda. IX. 763. 766. arduum portendunt rigores, sexto die orti. XVII. B. 693. bona et cum

bonis signis quae. IX. 776. bona et mala quando sit expectanda. XVII. B. 506. bonam quando pulsus caprizans significet. IX. 488. celeritatem ejus adjuvantia momenta. IX. 719. celeritatem aut defectum quae denotent. IX. 616. celeritatem coctiones significant. XVII. A. 142. XVII. B. 397. deficiens quae. IX. 732. 813. quibusnam diebus fiat. XVI. 389. pro accessionum numero fit. XVI. 271. dies quomodo inveniantur. IX. 717. sq. si diebus imparibus accidit, per superiores partes fit. XVI. 272. differentiae. IX. 774. per circuitus septenarios futura a quaternariis indicatur. XVIII. B. 232. antecedentis signa. XVIII. B. 299. ejus verus finis. XVII. B. 470. quamcumque vehementissima pagina fiat. IX. 876. quibus oboritur, iis nox praecedens accessionem moleste fertur, quae vero subsequitur, plerumque levior toleratur. (*Hippocrates*). XVII. B. 469. de indole futurae criseos *Hippocratis* dicta. IX. 752. sq.

Crisis qua via sit futura unde cognoscendum. XI. 66. futurae signa. IX. 582. 613. sq. XI. 65. ante eam pulsus alti sunt. IX. 93. et vehementes. IX. 158. futuram aliquando indicat pulsus vibratus. IX. 504. futura quomodo dignoscatur. IX. 710. sq. qualis sit futura unde cognoscendum. IX. 752. sq. 761. futurae praecognitionis utilitas ad victum, salubrem in morbis instituendum. IX. 938. futurae per sanguinis fluxum e naribus praenotio. XIV. 665. futurae nunti. XVII. B. 755. sq. futura unde cognoscatur. XVIII. B. 250. etiamsi peracta sit, victus ratio tamen accurata est servanda. XV. 477. per vomitum. IX. 762. 764. per vomitum indicat labium inferius agitatum. IX. 758.

Crisis cur in morbis acutis imparibus diebus contingat. IX. 921. sq. quo die contingat, quomodo sit inveniendum. IX. 717. quales dies eam potissimum efficiant. XVI. 274. aliquando tertius criticus est. IX. 876. 918. 924. XVIII. B. 238. quartus quando criseus. IX. 834. 875. quintus etiam. IX. 876. 918. 924. XVII. B. 506. quando sexto aut octavo die expectanda. IX. 819. sexti diei qualis. IX. 774. 785. 788. 876. 925. 927. XVII. B. 506. XVIII. B. 235. septimus dies absolute criticus. IX.

775. 784. XVII. B. 503. XVIII. B. 232. quibus septimo die fit, nubecula rubra quarto die in urina apparet. XIX. 611. dies septimus crisin per vacationem movet. XI. 66. septimo die futuram qualis urina indicet. XVI. 21. septimo die quando expectanda. IX. 720. 783. 808. 819. 875. ante quando nonus dies criticus. IX. 876. 924. XVII. B. 506. dies duodecimi et decimi sexti qualis. IX. 774. 776. die decimo quarto in febre continua tertiana quando speranda. IX. 800. 802. dies decim septimi casus aliquot ab Hippocrate allati. IX. 848. sq. quibusnam sub conditionibus ante vigesimum diem non sit expectanda. IX. 838. dies vigesimi casus. IX. 852. quando quadragesimo die expectanda. IX. 839.

Crisis: circa eam qualis esse debeat alvi dejectio. XVII. B. 136. si lombrici teretes una cum alvo subeant, utile. XVIII. B. 138. in diversis morbis diversa. I. 294. quae eam producant, quaeque invertant. I. 295. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385. praecedit eam magna torus corporis perturbatio. IX. 771. morbi quales ut plurimum per abscessum judicentur. XVIII. B. 100. quales per evacuationem ibid. in febribus aequi dierum numero accidit. IX. 870. in febribus futurae signa. XI. 61. sq. sudoribus praecipue fit. IX. 708. XIX. 516. unde cognoscatur, primis quatuor diebus crisin futuram esse. IX. 618. XVII. B. 756. sq. quibus septimo fit, die quarto nubecula rubra in urina apparet. XVII. B. 755. quomodo fiat. XI. 65. crisis propria quae dicatur. XVI. 231. ulcera et tubercula quando critica. XVII. B. 105. in febre ardente quae. VII. 182. IX. 707. XV. 748. XVII. A. 106. 179. et quo die expectanda. IX. 747. 753. 756. quo die in febre continua. IX. 665. 717. 800. in febre intermittente celeriter peragitur. IX. 715. in tertianis et quartanis non ad dierum, sed circuituum numerum fit. XVI. 271. puerperalis febris quando fiat. XVIII. B. 251. in quartanis. IX. 709. quomodo in febre quartana possit praesagiri. XVIII. B. 246. febris quotidiana. IX. 707. 709. febris tertianae. IX. 707. capitis affectuum. IX. 709. in hepatis inflammatione. IX. 708. lethargi. IX. 709. in lienis inflamma-

tione. IX. 708. in phrenitide. IX. 707. in pleuritide. IX. 707. per haemorrhoidas futurae signa. IX. 767.

Crisis: efficit eam facultas naturalis. IX. 549. efficit expultrix facultas. IX. 919. imperfecta, definitio. IX. 763. 732. 776. imperfecta et mala quae. IX. 813. XVI. 228. incerta sed infida quae. IX. 776. instantis symptomata. IX. 705. integra et perfecta quae. XVII. B. 438. intemperatae signa. IX. 747. mala quae. IX. 776. 813. 819. XVI. 228. 693. mala futura quomodo cognoscatur. IX. 747. cur mala, si prius accidat, quam omnia concocta sint. XVI. 278. manifesta quae. IX. 776. per menstrua futurae signa. IX. 767. obscura quae. IX. 776. optima qualis. XVI. 228. 231. 270. ea optima est, quum jam omnia in corpore concocta sunt. IX. 918. optima praesens quomodo dignoscatur. IX. 704. sq. ex partu quomodo mulieribus contingat. XVIII. B. 250. si perfecta fiat, aut facta sit, naturae omnia committere jubet Hippocrates. XVI. 256. non perfecta morbi nonnisi mutatio est. XV. 545. periculosa quae. IX. 776. symptomata eam praecedentia. IX. 704. 731. 771. XVI. 211. 228. 229. tuta qualis. IX. 776. ejus celeritatem maturationes, retardationem cruditas indicat. XVI. 72.

Crisis praeveniens (ante concoctionem accidens) cor mala. IX. 919. sq. signa tantummodo in statu morbi debent apparere. XVI. 259. signa in principio mala. XVI. 259. prosperam aut improban quando significant signa decretoria. XVII. B. 397. qualis pulsus eam indicet. IX. 421. 548. in plurimis crisis pulsus inaequalis est. IX. 536. interdum indicat pulsus intercurrentes. IX. 290. ad crisin in febribus quid pulsus significet. IX. 535. per sanguinis fluxum. IX. 763. 765. difficilem faciunt sanguinis e naribus eruptiones quarto die contingentes. XVII. A. 424. sunt in morbis paribus diebus, qui paribus exacerbantur, et sic contra. XVI. 270. etiam in exacerbationibus sunt. XVI. 270. signo carens quae. IX. 751. sine signis quae dicatur. IX. 776. subita est ad mortem aut salutem mutatio. XVII. B. 470. per sudores. IX. 763. quibus symptomatibus fiat. XVI. 228. causae eam turbantes. IX. 822. sq.

tuta quae. IX. 776. tuta quando evadat. IX. 906. per urinum. IX. 762. vehemens, et cum jactatione futura quomodo cognoscatur. IX. 713. paulatim veniens, duos, aut tres dies maxima ex parte occupat. IX. 863. victus ratio ante eam servanda. XVII. B. 434. sq. semiteritanae. IX. 709. quo die in syncho sit expectanda. IX. 717. 718. morborum thoracis et pulmonum. IX. 708. post *Crisin* quae relinquantur, recidivas invehunt. XVII. A. 421. XVII. B. 468. ubi morbis acutis in longum tempus excidit, malum. XVII. B. 506. tres mortis modi eorum, qui siue *crisi* moriuntur. IX. 745.

CRISPI Liberti catapotium adtussum. XIII. 67. odgriferum ad nomas. XIV. 841. malagma generosum. XIII. 984. ad recentes in mento seu alia faciei parte lichenes. XII. 831. ut *Crispi* catapotium *Cassii*. XIII. 276.

CRISTAE masculorum partes sunt. IV. 628. cristas gallorum gallinaceorum aut rufa si in insomniis videat quispiam, hoc sanguinem redundare significat. XVII. A. 214.

CRITHE vide **HORDEUM**.

CRITHE, quae et postilia vocatur, definitio. XIV. 774. ad *Crithas* Musae compositiones. XII. 741. alia. 742.

CRITIAS commemoratur. XVIII. B. 656. vocabuli „*morosus*“ ejusdem explicatio. XVII. A. 778. sanguinem animam esse putavit. V. 283.

CRITICA non judicantia partim mortalia esse, partim difficulter indicare *Hippocrates* dicit. XVI. 211.

CRITICI dies, vide **DIES** et **CRISIS**.

CRITO scripsit quatuor de ornatu librorum, simulque index eorundem librorum, quid continent, exhibetur. XII. 446—449. permulta medicamenta scripsit. XIII. 463. quae de medicamentis ad achoras scripserit. XII. 483—492. quae in tertio libro eorum, quae ad corporis ornatum pertinent, ad alopecias scripsit. XII. 401. ad aphthas. XII. 991. apophlegmatismi. XII. 587. arteriacae. XIII. 35. anicularia remedia ab eo conscripta. XII. 659. quae in primo de medicamentis scripsit ad capitis dolorem. XII. 587. quae naribus indenda ictericis conscripsit. XII. 588. ejus confectio *Gleucini*. XIII. 1040. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 38. quae ad crustas oris conscripsit. XII. 953.

quae scripsit ad omnes dentium affectiones. XII. 880. quae de aegyptio emplastro conscripsit. XIII. 903. emplastrum aniceton. XIII. 877. emplastrum ex herbis. XIII. 863. a *Critone* conscripta emplastra polychresta. XIII. 786. emplastrum ex scilla. XIII. 869. ex *Critone* epithema ad hydropeas. XIII. 257.

Critonis medicamenta ad ficosas in mento papulas. XII. 827. ad lichenes in mento praecepta. XIII. 830. melina medicamenta. XIII. 515. in tertio libro de ornatu de pediculis capitis, et de remediis contra eos scripsit. XII. 463. psilotura capillorum. XII. 453. quae ad scullationes recentes medicamenta scripsit. XII. 817. stomaticum ex malis punicis. XII. 933. ex musto. XII. 934. quae scripserit de theriaci in tertio medicamentorum libro. XIV. 103. theriacam componendi ratio. XIV. 310. medicamenta ad ulcera curata difficulta seu cluonia. XIII. 708—716. medicamenta ad uyulas. XII. 987. remedia ad varos in facie. XII. 825. febre ardente correpti casus. XVII. A. 288.

CROCEUM puerile collyrium. XII. 770.

CROCOPILUM seminis, succi caulis et seminis, et radices facultates medicae. XII. 47.

CROCOPILUS vult vincere. V. 460. maxillam inferiorem non movet. II. 422. *Crocodili* adipi succedaneum. XIX. 733. sanguinis usus. XII. 263. a *Crocodilo* laesis ipsius adeps vulneri imposita prodest. XIV. 246. *Crocodorum* terrestrium stercus, ejus facultates. XII. 307. terrestrium stercus attrahens remedium est. XI. 760.

CROCOMAGNA ejus compositio. XIV. 133. ex crocomagnate illinienda frons est in caput dolentibus ex febre. XII. 561. pro croco. XIX. 733. ei succedanea remedia ibid.

CROCUS adolescens *Croco* plantae nomen dedit. XIII. 269.

CROCUS, facultates ejus medicae. XII. 48. quinam sit optimus. XIV. 68. coryceus optimus judicatur. XIV. 68. concoquit et roborat. XIII. 155. ad haemorrhagias. X. 329. antidotis alexeteriis additus. XI. 767. adulterati signa. XIV. 69. *Croco* succedaneum remedium. XIX. 733.

CROTAPHITAE musculi quales. XVIII. A. 429. (vide **MUSCULI** temporales)

CRUDA, acrislas aut dolores aut diurnitatem aut mortem aut rever- siones significant. XVII. A. 144. quae deorsum secedunt, ab atra bile sunt. XVIII. A. 186. purgare non convenit. VII. 443. in quosnam morbos abeant. XVI. 72. non purganda ac movenda sunt. XVI. 260. non, sed concocta medicari oportet. VI. 264. movere noxium. XVII. B. 440. sq.

Cruda aqua qualis. XVII. B. 157. qualis antiquioribus sit vocata. XVII. A. 339. urina qualis. VII. 457.

CRUDITAS, definitio. VII. 206. XIII. 195. ex *Galen* sententia est non solum frustrata in ventriculo concoctio, sed in vasis quoque, hepate, corporisque mole universa. I. 272. crasium defectum denotat. IX. 616. abortus causa. XVII. A. 635. assidua quid efficiat. VI. 814. febris causa. VII. 279. febrim ex humore ortarum principium. VII. 445. quales effectus in ea habeat purgatio. XVI. 261. magna nonnunquam animi defectus causa. XI. 47. ventriculi quomodo secundum *Archiepiscopus* curanda. XIII. 168. quomodo sit curanda. XVI. 262.

Cruditatis causa in parte ventriculi inferiore affecta latet. VIII. 344. cura in febribus continui. XI. 42. signa statim in initio morbi apparent, postea nonnunquam etiam adsunt, et tunc mortem denotant. XVII. B. 391. signa quae. XVI. 211. signa semper mala sunt. XVI. 211. signum alvi dejectio perliquida. XVIII. B. 139. signum in febribus urina tenuis. XV. 806. signum quatenam urina. IX. 613. indicium urina fulva et tenuis. XVIII. B. 155. maximae signum urina pel- lucida alba. XVII. B. 759. urina tenuis et flava. XIX. 579. ad crudita- tis abundantiam in venis remedia. VI. 268.

Cruditati saepissime febres succe- dunt. X. 571. nidorosa et fumosa, si alvus lubrica sit, minus noxia, sin adstringitur, gravis est. X. 571. obnoxii sunt, quibus ventriculus in- flammatur. IX. 164.

Cruditatem per litteram *Hippo- crates* significat. XVII. A. 613. efficit fluxio frigida. VI. 422. gignunt ca- prinae carnes. XV. 880. alvi dejectiones indicant. XVI. 70. indicat excre- mentum liquidum. XVI. 184. morbi quatenam indicent sputamina. IX. 564. humorum in venis denotat urina tenuis.

XV. 322. urina aquosa. XVIII. B. 157. denotantes urinae. IX. 605. in- dicat urina crassa et alba. XIX. 592. crassa et turbida. XVII. A. 535. ju- mentosa. XVII. B. 276. rubra. XIX. 599. urinae sedimentum rubrum. XIX. 587. urina tenuis et fulva. IX. 602. XVII. A. 490. XIX. 610. 619. tenuis et rubra. XIX. 619. extremam qualis urina indicet. XIX. 575. extremam indicat urina alba. XIX. 576. sum- mam indicat urina tenuis et talis ma- nens. XIX. 621. summam venosi ge- neris qualis urina indicet. XIX. 603.

ex Cruditate diarrhoea febrem gignit. X. 571. ex cruditate febricitan- tes sine stipatione sunt. X. 667. ex cruditate febricitantium symptomata et cura. X. 821. ex cruditate syn- copes cura. X. 829. cruditate labo- rantes pruritu infestantur. VII. 197. horrore et rigore corripuntur. VII. 633. quidam laborantes dum quies- cunt, nihil patiuntur, dum vero mo- ventur, male se habent. VII. 180. laborantes ad purgationes sunt inepti. XI. 351. ex cruditate omnes fere ventriculi morbi oriuntur. XIII. 167. ex cruditate, in qua ructus acidi sen- tiuntur, fumidus vapor nunquam ex- citatur. X. 579. in cruditate venae- sectio non administranda. XI. 269.

Cruditates non solum, si quis plura sumat, oriuntur, sed etiam si pau- ciora. XV. 240. quae cum acido ructu sunt, non sequitur febris. X. 580. nullam crisin, mortem aut recidivas nuntiavit. I. 295. melancholica symp- tomatina efficiunt. VIII. 342. morborum causae recentes sunt. XV. 162. ad purgationem ineptae. XVII. B. 448.

Cruditatibus qui abundant ex mul- tis, crassis aut glutinosis edulis, ad purgationem sunt inepti. XVI. 64. laborantes tremuli sunt. VII. 158.

referti ad purgationem sunt inepti. XVI. 107. sq. ex cruditatibus ventri- culi aborti capitis doloris cura. XIV. 317. *Crudum Philippus* epialon vocat. VIII. 347.

Crudus humor, vide **HUMOR crudus**. morbus, vide **MORBUS crudus**. suc- cus vide **SUCCUS crudus**.

CRUENTA medicamenta, vide **San- guinem sistentia**. *ulcera*: *Thessali* in- dicatio nihili pendenda. X. 388. ad cruenta ulcera *Andreas* emplastrum. XIII. 735. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. glutinat graminis semen.

XI. 811. *Cruenta vulnera*: ad ea *Andromachi* aegyptia. XIII. 643. glutinat aloë. IV. 770. emplastrum aniceton. XIII. 878. bitumen maris mortui. XII. 375. medicamentum cirrhum. XI. 131. emplastrum barbarum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum gilvum *Hallei*. XIII. 645. 802. emplastrum gilvum *Galenii*. XIII. 520. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. Polygonum. XII. 105. Salicis folia. XI. 891.

Caus dicta fascia. XVIII. A. 814.

Caus significat totum infra a coxa. VII. 735. cur non habeat multis articulationes. III. 252. binis ossibus componitur. XVIII. A. 672. XVIII. B. 472. quae ad pedem inter se iunguntur, et communem appendicem habent. XVIII. B. 473. a natura corporis ferendi gratia factum. XVIII. B. 496. extendere nequeunt, quibus caput femoris luxatum est. VIII. 430. effeminatum apud *Hippocratem* quomodo sit accipiendum. XVIII. A. 598. extenuatur luxatione tibiae male curata. XVIII. B. 493. transferentes muscoli et ipsum flectunt. IV. 255. varum quando dicatur. XVIII. A. 668.

Cruris totius actio incessus est, et quomodo is fiat. I. 233. 234. atrophiæ cura. XVIII. B. 896. et brachii analogia. II. 347. XVIII. B. 431. claudicatio ex mensuris suppressis. XV. 327. extensio quomodo fiat. I. 233. et quomodo flexio. I. 234. fractura vide *Tibiae fractura*. machinae ad eas sanandas aptae. X. 442. *Cruris* musculos dissecandi ratio. II. 292. crus moventium musculorum generalis differentia. IV. 253. descriptio et usus singulorum. IV. 254. sq. foras abducens musculus. III. 258. intro adducens. III. 258. extendentes muscoli in statione agunt. IV. 255. qui crus flectunt muscoli, etiam in eo transferendo agunt. IV. 255. nervorum origo. XVIII. A. 543. 648. decursus. II. 400. 854. IV. 307. 312. ossa nuda sexagesimo die abscedunt. XVIII. A. 717. ossium constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472. ossibus luxatis accedente vulnere articuli quid accidat. XVIII. A. 683. 687. et quomodo hic casus sit curandus. XVIII. A. 688. sq. stupor renis calculum indicat. XIX. 654.

in *Crura* ulcus si quis habeat, neque sedere, nec obambulare, sed quiescere et otio vacare confert. VII. 590. in *Crura* si ulcus obortum superpositam venam varicosam habeat, quomodo curandum. XIII. 667.

de *Crura*, definitio et partes. XIV. 707. cur parva habeant, et multa animalia exsangnia. III. 176. animalibus sunt ambulationis instrumenta. IV. 251. cerebelli ad corpora quadrigemina, usus. III. 682. ad ea abscessus in peripneumonia utiles. XVIII. B. 215. quid accidat, si hi dispareant. XVIII. B. 218. abscessus in iis, cum letali eventu, observati sunt ex cantharidum usu. XV. 913. iis, qui liberalius ambularunt, calidiora apparent. VI. 849. curva habentes quomodo graece vocentur. XVIII. A. 604. hi firmiter pedibus insident, quam qui recta habent. ibid. ad extremam flexionem non sine manu opera adducere valeamus. IX. 451. incurvantur partim iam in utero, partim a prima educatione. III. 245. quibus infirma sunt, quatenus iis exercitationes conducant. VI. 326. sq. inflexa sive explicata mortem significant. XVII. A. 894. intumescant, si quis dryinum serpentem transgrediatur. XIV. 234. longa habent grues et ciconiae. III. 876. macra temperamentum totius corporis siccom non indicant. I. 638. magnitudinis eorum symmetria. IV. 354. a medulla spinali nervos accipiunt. IV. 276. nervorum in iis decursus. IV. 307. eorum numerus in diversis animalibus. IV. 251. oleo calido iungere in lateris dolore conducit. XV. 857. pieari quibus conveniat. VI. 326. scarificamus affecto capite. XI. 321. duplex eorum scopus et ad celeritatem et firmitatis securitatem. III. 217. simiae. III. 264. tubercula in febribus in iis oborta quid significant. XV. 834. in somno multum contracta habere et disjuncta, malum. XVIII. B. 63. *crura*, collum et manus inaequaliter dispersa et nuda habere quid significet. XVIII. B. 61.

Crurum actio ambulatio est, cursus et statio. IV. 254. actio incessus. V. 511. X. 45. artificiosa structura. III. 184. dolor ex causo male iudicato. XV. 751. dolor vehemens solvit siccam tussim. XVII. A. 470. exercitatio ambulatio est et cursus. VI. 146. hirsuties secundum quosdam salacita-

tem indicat. XVI. 91. motum ratio regit. IV. 442. nervi unde oriantur. XVIII. A. 543. officium. IV. 451. paralysis ex lapsu ab alto effecta. VIII. 50. sq. resolutionis causa spinæ concussio. XVIII. A. 564. torsionum causae. VII. 28.

Cruribus hirtus salax judicatur. I. 624. duobus incedentia animalia. II. 430. imbecilles evadebant in Aeno ex leguminum frequenti usu. XVII. B. 168.

CRUSTA ulceris sepiementum. XV. 343. velut operculum fit corporibus sanguinem profundentibus. XI. 411. ex quibus generetur. X. 211. quomodo generetur. XV. 343. interdum laedit interdum juvat. XV. 342. in carbunculis nigra est. VII. 719.

Crustae oris: iis medendi ratio. XII. 951. sq. ad eas *Andromachi* compositio. XII. 953. *Archigenis*. XII. 954. *Critonis*. XII. 953. *Herclidis* Tarentini. XII. 957. Musae. XII. 956. *Sorani*. XII. 956. *Pelusiota* compositio ex passo ut gargarisma. XIII. 134. stomaticum *Andromachi*. XII. 946.

Crustam efficit calx viva. XII. 237. chalcites. XII. 241.

Crustas inducentia arida: melinum *Lucii*. XIII. 850. aliud, quod inscribitur robustum. XIII. 851. Dia tesaron ibid. — aliud valde generosum ibid. — crustam non facit sanguis equi admissarii. XII. 263. *Philoxeni* medicamentum. XIII. 738. concitat chalcitis cruda. XIV. 289. crustas efficientium medicamentorum usus in haemorrhagiis. X. 324. sq. citra dolorem dejicit cyzicenum *Herae*. XIII. 815. aufert emplastrum tyrium. XIII. 916. cito detrahit cortex Ononidis. XII. 89. gangraenosas elidentia remedia. XI. 138. ad *Crustas* puerorum in faucibus remedia. XIV. 439.

CRUSTACEA quatenam vocentur animalia. VI. 735. quale alimentum exhibeant. VI. 736. pili in iis non generantur. I. 612.

Crustaceos lapides nigros, flammam ex igne admoto edentes Galenus in Coele Syria invenit, iisque ad varios morbos usus est. XII. 203.

CRYSORCHIS, definitio. XIX. 448.

Crystallinus humor oculi (lens crystallina). V. 623. XIV. 712. post corneam situs est. III. 644. sensorium est oculi. III. 641. visus est organon.

X. 119. praecipuum videndi instrumentum est. II. 864. III. 760. VII. 86. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. respondet ei in aure internus finis meatus auditorii. VII. 103. cur non exacte sit sphaericus. III. 789. anteriori in facie tunica tenui vestitus est, posteriori vero tunicae expers. III. 787. situs ejus in corpore vitreo. III. 766. humore vitreo nutritur. III. 761. morbi ejusdem per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glaciem aliquando vocat. V. 623. est pars similis. X. 48. usque ad crystallinum humorem septem circuli. III. 770. ad eum portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa crystallinum humorem humor, qualis in ovis. III. 780. post eum spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. solus a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

CTESIAS Cnidius ex familia fuit Asclepiadarum. XVIII. A. 731.

CTESIPHONTIS *Cerine*. XIII. 936. emplastrum dissolvens. XIII. 927.

CUBARE quemadmodum sani solent, optimum. XVIII. B. 55. pronus in morbis, si quis ita cubare non consuevit, quid portendat. XVI. 100.

CUBILE sub dio praeter solitum corpus indurat. XV. 613. durum ut causa morborum recens. XV. 162. durum corpus molestat, contrahit et adstringit, ideoque in omnem partem incrementum ipsius impedit. XV. 196.

CUBIRUS, definitio. III. 92. IV. 427. XIV. 704. vocatur totum corpus inter brachium et carpum. II. 768. etiam vocatur ulna. II. 769. proprie dictus. XVIII. B. 362. eum Dores olecranon vocant. IV. 430. extensioni et flexioni inservit. III. 139.

Cubiti ad reliquas partes proportio. IV. 354. distortus in superiorem aut inferiorem partem quomodo deligandus. XVIII. B. 818. articulus. III. 141. sq. XIV. 723. articuli figura media quae. IV. 452. articulus ad brachium quomodo sit lustrandus. II. 272. articulus cum illo genu comparatur. XVIII. B. 616. articuli ligamenta. III. 149. articulus cur crassa habeat ligamenta. III. 161. articulus cur difficiliter luxetur quam ille genu.

XVIII. B. 624. corona, (olecranon).
 III. 142. epiphyseos inferioris usus.
 III. 132. 133. extensionem et flexio-
 nem articulus ejus peragit. III. 105.
 circumductionem vero ad latera arti-
 culus ad radii externum capat. III.
 105. cum humero junctura describitur.
 XVIII. B. 349. sq. motus quatuor.
 III. 105. motus ad brachium qua-
 ratione lustrandus. II. 272. musculi.
 III. 90. quot sint numero. II. 256.
 III. 106. et manus musculi sunt vi-
 ginti tres. III. 90. in cubito musculi
 sunt quindecim tironibus, septem
 decem veteranis. XVIII. B. 978. mus-
 culi quo pacto singuli ossibus ad-
 nascantur. II. 257. articulum, qui in
 gibbo cubiti est, moventes musculi.
 XVIII. B. 975. musculi, quibus ra-
 dius, ulna et digiti moventur. XVIII.
 B. 978. articulum flectentes musculi.
 II. 274. III. 157. XVIII. B. 975. ex-
 tendentes musculi. IV. 395. XVIII.
 B. 976. quomodo dissecandi. II. 276.
 articulum movens peculiaris musculus
 in similibus. XVIII. B. 977. musculi
 externi. III. 107. XVIII. B. 978. sq.
 musculos exteriores dissecandi ratio.
 II. 253. quot sint. II. 256. flecten-
 tes musculi. XVIII. B. 975. flecten-
 tes et in exteriora paulatim inclinans. II.
 276. musculi qui cubitum extendunt
 et flectunt, in brachio sunt, qui vero
 convertunt, in ipso cubito. III. 105.
 sq. musculi moventes cum in humero.
 III. 152. musculi interiores. II. 243.
 III. 106. XVIII. B. 984.
 Cubiti nervi subcutanei. II. 364.
 profundi. II. 366. ossa. III. 92. (vide
Radius et Ulna). positura recta cur-
 sit. III. 139. processus styloidei mo-
 tus. III. 166. cur radius ei incumbat.
 III. 140. tres modi venae sectionis in
 cubito instituendae. XIX. 522. et cer-
 vicis dolores Hippocrates convulsivos
 vocat. XVI. 756. juncturam afflic-
 tes morbi. XIV. 778. fractura
 XVIII. B. 363. sq. deligatio quomodo
 sit instituenda. XVIII. B. 369. 387.
 signa, quae deligationem aptam pro-
 dant. XVIII. B. 386. conditiones
 moderationes deligationis requirentes.
 XVIII. B. 388. deligatio tertio quo-
 libet die solvenda est; et denuo ap-
 plicanda. XVIII. B. 391. figuratio in
 deligatione qualis. XVIII. B. 359.
 quomodo sit in deligatione brachium
 collocandum. XVIII. B. 367. quomodo
 collocari debeat aegrotus in reposi-
 tionis et deligationis opere. XVIII.
 B. 361. quomodo sit brachium sus-
 pendendum, quum homo jam ambu-
 lat; hoc est a decimo die. XVIII. B.
 403. 416. noxae, quae ex prava sus-
 pensione oriuntur. XVIII. B. 414.
 ferularum in ea applicandi ratio. XVIII.
 B. 395. sq. mitellae usus, et quomodo
 esse debeat comparata. XVIII. B. 410.
 sq. noxae, quae ex minus apta pro-
 veniunt. XVIII. B. 411. inflammationi
 succurrendi methodus. XVIII. B. 364. sq.
 tempus, intra quod coalescit, triginta
 ad summum dierum est. XVIII. B. 396.
 tempus, quo coalescit non sibi con-
 stat; sed pendet ab aetate, regione,
 natura aegroti etc. XVIII. B. 399. victus
 ratio, dum cura durat, adhibenda.
 XVIII. B. 403. qualia obsonia con-
 doceant. XVIII. B. 405. a vino et
 carne abstinendum. XVIII. B. 406.
 quid sit agendum, si suspicio fuerit,
 ossa non recte concurrere. XVIII. B.
 402. 417. *Cubiti luxationis quatuor species.*
 XIV. 795. *repositio.* XIV. 796. *luxa-*
ti deligatio. XVIII. B. 767. *luxati*
pericula. XVIII. A. 709.
Ceboides VII. 776. os tarsi,
 ejus situs. III. 199. *articulatur*
cavitate calcanei. III. 204.
Corus terrae principium secundum
Pythagoram. XIX. 206. *figura primi-*
tiva terrae est. V. 668. sex bases
 habet sex sessus quadrangulis sex. V.
 669.
Coccyi (piscis) duram habent car-
nem. VI. 727. *VIX*
Coccyus mactatus in q. pepon.
 VI. 565. *agrestis*, succus fructus,
 radice et foliorum ejus sunt in usu.
 XII. 122. *radix emolliens remedium*
 est. XI. 739. *radix ad ulcera putrida.*
 XII. 732. *e radice parabat Galenus*
oleum, pro veteri oleo. XII. 896.
e radice in oleo cocta mitigatorium
in durioribus corporibus. XIII. 644.
radix pro discutiendo tumore. XI. 112.
agrestium oleum rarefacit. XI. 750.
esculentus, ejus vires et usus. XII.
 124. *caro in oculorum doloribus uti-*
lis. XII. 794. *sylvestris radix ad hy-*
dropes. XIII. 263. *succus elaterium*
vocatur. XVII. B. 305. *radix tenuium*
partium est, absque morsu et lapidem
in renibus atterit. XII. 605. *radix ad*
aurium dolores ex flatuoso spiritu.
 XII. 606. *radix in oleo cocta pro*
scirrhis. X. 959. *radix multum dis-*

entit. XII. 477. radix ad nervos vulneratos. XIII. 634.

Cucumeris semen pro strobilis. XIX. 743. semina amara et calida sunt. XI. 646.

Cucumeres, eorum facultates. VI. 567. quidam dulces ex amaris fiunt. XI. 671. reponuntur. VI. 786. si non concoquantur in ventriculo, vertuntur in succum lethalius venenis similem. VI. 793. nihil adstringentis continent. VI. 587. inter fructus numerantur mali succi. VI. 793. humorem pituitosum gignunt. XI. 368. semen supprimunt. XI. 777.

CUCURBITA, vires medicae. XII. 33. ejus facultates et qualitates. VI. 561. facultates variarum ejus praeparationum. VI. 563. nihil adstringentis in se continet. VI. 587. cruda insuavis est, stomachum laedit et concoctu est difficillima. VI. 561. elixa nullum evidentem saporem habet. VI. 561. frigidus cibus. XVII. B. 302. siccata in hiemem asservatur. VI. 559. usta ad pudendi ulcera. XIII. 316. semen suppressit. XI. 777. *Cucurbitae* succus valde malus si corrumpatur. VI. 794. humorem pituitosum gignit. XI. 368. quomodo siccari queat. VI. 785.

CUCURBITULA et *CUCURBITULAE*. Earum actio. VIII. 152. indicationes earum et usus. XI. 320. qua sub conditione iis utamur. XIX. 458. ad aures dolorem gravissimum. XVII. A. 477. ad occiput affixae revulsoria medicamenta sunt in capitis doloribus. XII. 570. usus in ecchymosi. X. 303. utilitas in epistaxi. X. 316. usus, praecordiis affixae in epistaxi. X. 926. hepatis aut lieni admotae epistaxin sanant. XI. 51. hypochondriis defixa sanguinis ad nares impetum repellit. XI. 319. XVI. 150. siccata usus in flatulentia abdominis. XI. 114. magna sicca bis terve ventri applicata ad intestinorum inflationes. X. 964. ad dolorem, qui spiritum flatuosum comitat. X. 869. usus in lienis et hepatis inflammatione. XI. 93. XVI. 157. quando eam hepatis et quando lieni affigamus. XVI. 154. usus, in inguine et pube infixae, ubi menses evocare volumus. X. 926. inguinibus et femoribus admotae curant uterum sursum revulsum. XI. 54. ad lethargum. X. 931. sub mammis defixa menses immo, sistit et uteri haemorrhagias

revulsivo modo. X. 315. sq. ad mammas adhibentur, quum sanguis ex utero profluit. X. 925. mammis admotae ad uteri fluxiones. XI. 51. sub mammis ab utero revellunt. XI. 91. mammis admota revulsorium est. XI. 319. maxima sub mammis affixa sanat uteri haemorrhagiam. XVI. 150. prope mammas revellunt ab utero. XVI. 155. mammae admota menstrua sistit. XVII. A. 476. XVII. B. 842. occipiti quando sit affigenda. XVI. 150. occipiti affixa utilis ad oculorum fluxiones diurnas. X. 926. XVI. 153. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. usus in phlegmone. X. 925. usus in pulmonum phlegmone. X. 798. usus in renum calculo. XIX. 667. sicca ad ulcera in glande penis. X. 382. sicca ulceribus conducit humidis. XI. 806. ad virus ex animalium morsu impactum extrahendum. X. 896.

CULICES fieri ab eodem artifice, quam homines, *Galenus* negat. IV. 700. quinam conspiciant ante oculos volitantes. VII. 96. non dissecuit *Galenus*. II. 537. *Culicum* morsibus similia exanthemata *Hippocrates* variis in locis commemorat. XVII. A. 394. ad *Culices* necandos remedia. XIV. 537.

CULMEN domus apud *Hippocratem* vocatur *αἰτρώα*. XVIII. A. 518.

CULTELLUS oblongus. II. 682.

CUMINUM, seminis ejus vires. XII. 52. semen urinam ducit, et attenuat. XIII. 276. ad conceptum juvandum. XVII. A. 478. condimentum est. XII. 460. miscetur purgantibus medicamentis. XIII. 119. in eclegmate usus in febre singultuosa. XV. 846. semina ad flatus. X. 578. potu sumtum pallidos reddit. XVI. 337. tritum ad pudendi inflammationes. XIII. 317. aethiopicum ceteris praestat. VI. 265. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CUNICULUS in Iberia occurrit, lepore similis. VI. 666.

CUNEI usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593.

CUNILA atram bilem ducit. XIX. 712.

CUNNUS quatenus pars. II. 890.

CUPIDITAS, *Chrysippi* definitio. V. 380. ea illustratur. V. 381. num sit actio an affectus. V. 506. et actio est et affectus. V. 510. inexplibilis omnium animi dolorum causa. V. 49. stimulaus ad coitum cur sit animalibus florentibus innata. IV. 179.

coëundi quomodo oriatur secundum *Empedoclem*. IV. 616. (confer. *Cor-tus* et *Venus*.)

Cupiditates *Plato* mox actiones mox affectus vocat. V. 512. saepe affectiones significant. XVI. 326.

CUPRESSI foliorum, germinum, etc. effectus medici. XII. 52. ex cupressi sphaerulis medicamentum. X. 357.

CUPRUM vide *CHALCITIS*; ejus *Vitriolum* vid. *CHALCANTHUS*.

CURA prophylactica quae. X. 248. sq. prophylactica quomodo a praecautione differat. X. 741. a causis externis nascitur. IV. 742. morborum causa recens est. XV. 162. affectis palpebrae arescunt. XI. 12. vires resolvit. X. 841. flavam bilē augeat. XIX. 488. *Hippocrates* saepe eam exercitationem vocat. XVII. A. 148.

CURATIO, definitio. XIX. 396. *Curationis* generaliora *Hippocratis* praecepta, eorumque *Galenii* explicatio. XVII. A. 896. sq. quatuor simplices rationes. X. 103. quatuor compositae ibid. rationes admodum sunt diversae. XV. 38. sq. omnis scopus primarius. I. 381. maximus scopus contrarietas est. X. 650.

CURATRIX medicae artis pars. VI. 1.

CURRENTES cur non subito possint consistere. V. 373.

CURSORIS casus, cui *M.* tibiam extrorsum abducens erat abruptus. II. 298. sq.

CURSUS definitio. VI. 144. est exercitationis genus. VI. 133. quomodo fiat. IV. 254. crurum exercitatio est. IV. 251. VI. 146. celerissimus nimiam corpulentiam curat. X. 994. ad cursum praeparatio. X. 995. celeres rupto vase jam dudum perdidere. V. 909. non laudatur a *Galenio*. V. 906. *Cursibus* qui defatigantur, eos lactari oportet. XV. 212.

CURTI qui. X. 1002. *Curtorum* in naribus, auribus, oculis etc. cura chirurgica. X. 1002. XIV. 791.

CUTICULA, defin. XVII. B. 773.

CUTICULARIS meninx i. q. dura mater. II. 708.

CUTIS definitio et usus. XIX. 370. omnis in primo statim ortu sibi est continua sed temporis spatio perforatur, et plurima nascitur spiramenta ritu ciborum. XI. 402. affectus. XIV. 779. ad affectus salia theriaca. XIV. 290. arida est in febre ex lassitudine. XI. 12. artem naturae demonstrat.

IV. 357. brachii unde nervos accipiat. II. 852. cur ex cacochymia afficiatur. I. 664. circa calcem quando sit secunda. XVIII. B. 449. et quomodo extenuari possit. XVIII. B. 452. velot in callum durata caro est. XI. 758. capitis quomodo se habeat in diversa aetate et sexu diverso. XVII. B. 4. capitis conditio in calvis. XVII. B. 5. naturam caro durescens induit, et cicatrix fit. XVII. A. 903. ex cicatrice reproducta cuti similis quidem, non tamen plane cutis. X. 197. color in *Aegyptiis*, *Celtis* et *Scythiis*. VI. 21. condensationis causae. IX. 699. conditio de judicatione morbi nos reddit certiores. XVI. 244. conditio in febre ab aestu. VII. 330. conditio in febre hectica cum marcore. VII. 316. sq. conditio infantis, in utero adhuc degentis. VI. 33. conditio in macie. XVII. B. 85. conditio in obesitate. XVII. B. 85. conditio optima. VI. 53. conditio in senibus. XVII. B. 650. conditio in tabe torrida. XVII. B. 87.

Cutis quatenam conditio ad tactum aptissima. III. 110. constipationis variae causae. X. 601. sq. in corrugatione et horrore similiter afficitur. XVII. B. 91. costis superjecta plerisque laxa est. XVIII. A. 577. cura in recens natis. VI. 32. cura in infantibus. VI. 48. adstrictio immodici carni incrementi causa. XVII. B. 2. densa est, horretque in lassitudine ulcerosa. VI. 195. densitas unde. VI. 219. quibusnam causis densetur. XI. 13. densitas febris causa. VII. 284. plethorae causa. VII. 284. densitas, ei conducit frictio mollis cum multo oleo. VI. 230. oleum anethinum. VI. 221. durae conducit mollificatio, tensae laxatio. XI. 741. (*Hippocrates*). XIII. 991. durior, nigrior et hirsutior temperamentis calidi et sicci signum. I. 626.

Cutis quibusnam morbis sensibiliter exasperetur. XVII. A. 900. ubinam excoari difficillime possit. III. 108. sq. excrementum et sudor et perspiratio insensibilis est. VI. 66. sq. excrementum evocat balneum. VI. 184. nec plane exsanguis, ut nervus, nec sanguine abundans, ut caro est. I. 568. faciei unde nervos habeat. II. 837. III. 744. quomodo frictione afficiatur. VI. 90. frigida in febribus, dum interiora exurantur, letale. XVII.

B. 727. sq. frigida, humida, mollis, alba, pilis nuda Celtis est, Germanis, generi Thracio et Scythico. I. 627. frontis motum habet a musculo frontali. II. 419. circa frontem dura, intenta et arida malum. XVIII. B. 27. in fronte motus causa laxa facta est. III. 913. frontis, motus voluntarii particeps, fibras nervorum sensibiles ac conspicuas cur sit adepta. III. 745. respectu humiditatis considerata. I. 601. etiamsi vehementer inflammata, non edit dolorem pulsatorium. VIII. 79. cum labiorum musculis admiranda commixtio. III. 745.

Cutis laxa in extenuatis, extensa in crassioribus occurrit. XVII. B. 83. 85. laxa est gracilibus et senibus. XI. 508. laxationis causa. XI. 741. laxitatis cura est perfrictio. VI. 230. in manu tactus instrumentum. I. 563. in manibus cur sit arctius applicata et magis sensibilis. III. 109. meatuum plena. VI. 66. meatus reserantia remedia rarefacientia dicuntur. XI. 749. meatuum vitium, quo supervacua transmitti prohibentur, adstrictio est. VI. 218. in ejus meatus et in superficiem externam multae aperiuntur et venae et arteriae. XI. 402. mollis et alba temperamenti humiditatis et frigidi signum. I. 626. quibus mollis et rara est, ab omnibus externis causis facile corripiuntur, quibus autem dura et densa, facilius ab internis. XV. 377. musculosae fronti subjectae anatomicae. II. 444. unde nervos suos accipiat. IV. 272. minus nutrit. VI. 671. obstructio, quomodo se manifestet. VI. 219. cura. ibid. obstructio, condensatio aut contractio quinam dicatur affectus. XV. 379. obstructio qua in re a condensatione differat. XV. 379.

Cutis veluti operculum est. VII. 25. palpitatio saepe accidit et musculus ei subjectus. VII. 160. causa, quae in ea palpitantes provocet. VII. 598. affectus num palpitatio. VII. 594. cur vix sensibilis in pede et arcte adhaerens. III. 235. a pedibus excoriatur, ubi quis imprudens supergrediatur dryinum serpentem. XIV. 234. in phlegmone tenditur et quomodo. XIII. 991. in sicca et calida cute pili multi magnique cur generentur. I. 614. pilosa quales nervos accipiat. III. 745. poros contrahens remedium condensans appellatur. XI. 749. pinguium

porcellorum qualem succum generet. VI. 773. pruritus ab atra bile fit. XV. 369. punctura ex acu, quid exigat in curatione. X. 386. raritas et humorum tenuitas causa colliquationis. XVII. B. 522. raritas causa ventris densitatis. XVII. B. 2.

Cutis, quae prorsus periit, regigni cur nequeat. X. 197. rhacodes qualis. XI. 132. ruborem excitat frictio dura exigua. VI. 97. rugosa quae dicatur. XVII. B. 90. sicca est in febre ex lassitudine. IX. 698. ut signum. VII. 76. sordes unde. VI. 67. sordes detergentia remedia quae. XI. 744. a cute detergit sordes farina fabarum. VI. 530. squalida, nec humida iis est, qui in sole aut ad ignem calefacti sunt. IX. 215. stipatio vitiosis naturis plurimum incommoda. X. 584. superficies extrema callosa est, dura et frigida. XI. 401. temperies non utique subjacentium partium temperiem prodest. I. 627. terrae comparatur. I. 613. quomodo sit tractanda, ne a causa externa facile laedatur. XV. 377. ulcera a phlegmone tueretur tela aranei. XII. 343.

Cuti inhaerentium succorum cura. XVII. A. 961.

Cutem Plato in Timaeo carnem esse dicit. XI. 716. ad cutem avulsam emplastrum album Damocratis. XIII. 455. cutem densat aer frigidus. X. 698. densat balneum frigidum. X. 709. densat frictio dura. VI. 229. emollit balneum. XV. 719. quod erodit et exulcerat, ut sinapi, salsamentum, allia, cepae, cur non idem in ventriculo, devoratum, efficiat. I. 661. exugit calamintha. XII. 4. exulcerat Chelidonium minus. XII. 156. induratum emollit calidum. XVII. B. 809. pilis glabram reddit dryopteris. XI. 865. rarefacit balneum. X. 709. rumperis emplastrum. XIII. 932. siccantia stipationem adducunt. X. 602. per cutem vacationis causa. X. 658. per cutem ubi notabilis vacuatio est, venae sectio aut non aut modice adhibenda. X. 658.

A *Cute* quid ad intestina et ventriculum ferri posse docetur. II. 193. in *Cute* foramina quaedam sunt, ut supervacua exeant. XV. 253. sq.

CYAMUS vide FABA: quot habeat uncias. XIV. 763.

CYANUS, ejus vires et usus. XII. 223.

CYATHUS. XIX. 769. secundum *Dioscoridem.* XIV. 776. ejus character. XIX. 757. 758. quot contineat chemas. XIX. 753. 774. quot drachmas. XIX. 779. quot minas vel mystra parva. XIX. 764. quot mystra parva. XIX. 760. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. veterinariorum. XIX. 772.

In **CYCLADIBUS** insulis quod mel nascitur, antidotis conficiendis bonum. XIV. 22.

CYCLAMINUS aperiens est. XI. 750. succi, radicis vires medicae. XII. 50. sq. altera species quam alii propter florem hederæ similem *cissanthemon* vocant, quales habeat vires. XII. 51. sicca cum vino pota mentem perturbat. XII. 561. succus caput per nares purgat. XVI. 147. radix foliis est potentior. VI. 646. radix trita cum vino ad leporem marinum sumtum. XIV. 139.

CYCLAS Apollonius. XVII. A. 618.

CYCLISCI excipiunt bilem. XII. 276. *Cycliscorum* usus in fracturis calvariae. X. 448.

CYCLOPEM in magna vena vulneravit lethaliter Ulysses. III. 313.

CYCNARIA medicamenta ad incipientes lippitudines. XIV. 765.

CYDONIA herba odoramentis admiscetur. XII. 458.

CYDONIA, eorum facultates. VI. 602. austera sunt. VIII. 114. *Cydoniorum* succus coctus cum melle durare potest, tametsi ipse per se non ita durare queat. XII. 76.

Cydonia: coctorum et struthiome-lorum differentia. VI. 602. movent alium sensum in lingua, quam adstringentia. XI. 452. magis adstringit quam aeris squama. XI. 579. in cydonio malo praeparatur scammonium. VI. 476.

CYEMA foetus vocatur primis mensibus. VII. 132.

CYENUS ex terra Samia ad ulcera, epiphoras, dolores molestos suppurasque oculos. XII. 759.

Cygnos inscriptus reginae ad maximos oculorum dolores et affectus. XII. 759. Cygni collyria. XI. 708.

CYLINDRUS, definitio. XVIII. A. 462.

CYMINUM vide **CUMINUM**.

CYNANCHE, definitio. VIII. 249. XIV. 733. *Cynanches* et *Synanches* differentia. XVIII. B. 267. quatenam gravissima et celerrime necans. XVII. A. 596. ex plenitudine oritur. VI. 375. vere potiss. fit. XVI. 26.

CYNARAE radix pro lapathi radice. XIX. 734.

CYNICAM philosophiam invenit Antisthenes. XIX. 227.

Cynici philosophi contendunt, placita sua brevem esse ad virtutem viam. V. 71. principium materiale putabant, ex quo omnia sint genita. XIX. 243.

Cynici spasmi cujusnam sint musculi affectio. XVIII. B. 930.

CYNIPS vitium vide *Scirpae*.

CYNOCEPHALI evidentem ossium dissimilitudinem cum humanis nacti sunt. II. 223. *Cynocephalis* similes simiae rostro longiore et dentibus caninis cur ambulare nequeant. II. 222. musculorum temporalium conditio. III. 844.

CYNOCRAMBE apocynum vocatur. XI. 835.

CYNOMORUS apocynum cur vocetur. XI. 825.

CYNOSBATUS (Canirubus) est frutex silvestris. VI. 619. fructus facultates. VI. 589. fructus parum alunt, et pravi succi sunt. VI. 621. fructibus rustici vescuntur. VI. 620. germina eduntur. VI. 644. semen pro hyoscyami semine. XIX. 745. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CYNOSORCHIS, (orchis) radicis vires medicae. XII. 92.

CYPARISSIAS est tithymali species. XII. 143.

CYPARISSUS vide **CUPRESSUS**.

CYPERIS attica pro cinnamomo. XIX. 732. *Cyperis* succedanea remedia. XIX. 733.

CYPERUS, ejus foliorum et germinum vires et usus medicus. XII. 54. mixtam naturam habet ex contrariis. XII. 472. ejus radicis vires et usus medicus. XII. 54. numeratur inter arida moderate adstringentia. XII. 961. pro juniperi baccis. XIX. 725.

CYPHI compositio secundum *Damocratem*. XIV. 117.

CYPHOS odores cephalalgiam inducunt. VIII. 207. ei succedaneum remedium. XIX. 733.

CYPHOIDES antidotus *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 198. (cur ita sit vocata. 199). alia. XIII. 202.

CYPHOS Hippocrates gibbos vocat. XVIII. A. 74.

CYPHOSIS, definitio. XVII. B. 709. XVIII. A. 553.

ex CYPRINO Aphrodae emplastrum viride. XIII. 494.

CYPRUM Galenus profectus est, ut metalla inde ad theriacam conficiendam exportaret. XIV. 7. in *Cypro* rustici polenta pro pane utuntur. VI. 507.

CYPSSELUS cum adhuc generaretur, et si Bacchiadis non videbatur terrente ipsos spectro. XIX. 180.

CYRENAICA lachryma utilis ad nervorum puncturas. X. 393.

CYRENAICAE philosophiae inventor Aristippus. XIX. 227.

CYRENAICUS succus tenuissimae substantiae calidae est. XIII. 567. succus, usus in columellae phlegmone. XI. 860.

CYRILLUM, Boëthi filium quomodo clam cibum sumereprehenderit. XIV. 635.

CYRTI emplastrum attrahens. XIII. 928.

CYRTOMA quale tumorum genus. XVIII. B. 145.

CYRTOSIS in senibus incurabiles. XVII. B. 539.

CYSSARON rectum intestinum est. XIX. 176.

CYTINUS puicae domesticae flos est. XI. 847. *Cytini* vocantur flores mali granati. XII. 115. in fine veris generantur. XII. 917. adstringunt. XII. 918. punicorum ad ulcera interna. X. 298.

CYTISUS fruticosa planta est, in altum excrescens, myrtis similis. XIV. 22. in colle ad Tabias crescit. X. 365. foliorum ejus facultates medicae. XII. 55. ex *Cytiso*, apes mel bonum faciunt. XIV. 22.

CYZICENUM emplastrum. XIII. 742. ut *Asclepiades*. XIII. 818. ut *Philoaenus*. XIII. 819. *Heracleae*. XIII. 814.

D.

Δ character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612.

DACTYLI syriaci pro agria staphide. XIX. 723.

DADINUM oleum ex nigra pice conficitur; ejus facultates. XI. 871.

DAEMONES, de iis philosophorum sententiae. XIX. 253. remedia ad daemones abigendos. XIV. 561.

DAEMONIORUM et decanorum herbae sacrae. XI. 797.

DALMATAE quales capillos habeant. I. 618., a *Dalmatis* quoniam venenorum telorum cuspides obducantur. XIV. 244.

DAMAGORAE ex Veneris usu ventris inflatus est. XVII. B. 25.

DAMARUM sanguis non coagulat. IV. 792.

DAMASCENA pruna praestantissima. VI. 613. reservantur. XI. 367. secundum *Dioscoridem* ventrem sistunt, quod non est. XII. 32.

DAMASONIUM s. alisma, ejus facultates et usus. XI. 861. *Damasoni* decoctum lapides conterit. XI. 861. XIX. 694. *Damasonia* succedanea. XIX. 727.

DAMOCRATES integrum librum de antidotorum confectione versibus conscripsit. XIV. 260. quamquam in re ab

Andromacho et aliis in conficienda theriaca discrepet. XIV. 260. librum scripsit: *Damocratis* medicinae studiosus. XIII. 40. librum, *Clinicus* inscriptum edidit, in quo versibus jambicis de tribus medicamentis disserit ad *Ischiadicos*. XIII. 349. trimetris versibus *diachylon Menecratis* describit. XIII. 996. usus multiplicis medicamenta. XIII. 915. acoporum compositiones. XIII. 1047. sq. antidotus sanguinis impetum arcens. XIV. 129. confectio ex papaveris capitibus. XIII. 40. dentifricium. XII. 889. (in libello *Pythici* appellato, quem *Damocrates* *Pythicum* inscripsit.) aliud. XII. 891. discussoria. XIII. 940. compositiones ex sale discussoriae. XIII. 942. sq. *dysrachitis*. XIII. 797. emplastrum album. XIII. 455. ut *Damocrates* emplastrum ex *dieta* mmo. XIII. 820. a *Damocrate* conscripta malagmata ad hepar et praecordia. XIII. 220. *Damocratis* malagma. XIII. 988. theriace. XIV. 90. sq. ad venenosorum ac rabiosorum morsus antidoti. XIV. 191—201. ex *Damocratis* traditione antidotus *mithridatica*. XIV. 115. ex *Damocratis* libris emplastrum *gilvum*. XIII. 939. aliud. ibid.

DAMON muscus. V. 473.

DAMONICI, (Claud.) compositio ad purulentas aures cum dolore. XII. 637. ad *Damonicum* relatum emplastrum ex-pyrite lapide. XIII. 740.

DAMOCRATICA compositio ad achoras humidos et inveteratos. XII. 486.

DAPHNE herba, quam et alexandrinam vocant, vires et usus. XI. 863. (confer. LAURUS.)

DAPHNITES cassiae species. XIV. 72.

DAPHNOIDES simile quoad vires *Daphnae alexandrinae*. XI. 863. idem quod *Clematis*. XII. 31.

DARI febrem sedans catapotium. XIII. 69. pastillus qui per anum immittitur. XIII. 832.

DARTOS. XIV. 719.

DASYPODIS caput ustum. XII. 877.

Δασυπόδος qui. XVI. 509.

DAUCUS a quibusdam pastinaca sativa vocatur. XI. 655. (alias *staphylinus*) ejus facultates et usus. VI. 654. XI. 862. comeditur. VI. 622. aniso substitui potest. XIX. 725. *sylvestris*, ejus vires. XII. 15.

DAUCI mali succi sunt. VI. 794. seminis facultates et usus. XI. 862. semen urinam movet. XI. 747. semini succedens remedium. XIX. 727. triti usus in febre singultuosa. XV. 846.

DEALCIS uxoris casus, quam ex moerore febris prehendit horrida et acuta. XVII. A. 786. in *Dealeis* horto jacentis, et febre ardente laborantis historia traditur. XVII. A. 561. is casus citatur etiam. XVIII. A. 131.

DEBILITARE dicuntur, quae vires imminuunt. XV. 665.

DECEPTIO qua in re consistat secundum *Platonem* V. 729.

DECLINANTES aetate. In his bilis atra exuberat. XIX. 374. *Declinantium* aetas sicca et frigida. XV. 186. XVI. 101. temperamentum quale. XIX. 374.

DECLINATIO, definitio. IX. 553. optimum cibandi tempus *declinatio* est. XV. 511. quibusnam symptomatibus fiat. XV. 512. *Declinationis* initium variat. VI. 387. morbi indicia. IX. 555. 556.

DECLIVEM esse decubitum quid significet. XVIII. B. 60. jacere, et ad pedes delabi malum signum. XVI. 198.

DECOCTUM caricarum. XIII. 879. *glycyrrhizae*, ad crassitudinem mellis attici redactum, ad tracheitidem. XIII. 11.

DECOLORATI ex nigra vacuatione. X. 638. quidam dicantur. XV. 904. purgandi non sunt. XV. 900. cur purgandi non sint. XV. 904. XVI. 657.

DECRETORIA signa quae. IX. 614. XVII. B. 396. quae non decernunt, partim mortalia sunt, partim vero difficulter decernunt. IX. 612. XVII. B. 398. signa non decernentia mala. XVII. B. 398. si cocto morbo supervenerint, propinquam salubrem, si crudo, improbam crisin indicant. XVII. B. 397.

DECRETORII dies vide DIES.

DECUBITUS fit ex diuturniori situ immutato. XVIII. B. 573. aegri signum esse potest. XVI. 198. 226. XVIII. B. 55. decens in morbis bonum signum est. XVI. 213. aegri in latos dextrum aut sinistram bonum. XVIII. B. 55. qualis sit bonus. XVIII. B. 56. si declivis est, et a culcitra ad pedes delabitur, malum. XVIII. B. 60. pronus in ventrem quid significet. XVIII. B. 64. in somno supinus una cum cruribus contractis et disjunctis malum. XVIII. B. 63. supinus, manibus collo cruribusque porrectis malum. XVIII. B. 58.

Decumbentis callis ubi. XVIII. B. 749.

DECURTATUM crus quale. XVIII. A. 596.

DECURTATUS pulsus. VIII. 524. duplex genere est. IX. 314. quid significet. IX. 315. 321. causa. IX. 65. 85. etiam fit, ubi arteria insolitum decursum habet. IX. 322. *decurtatus* deficiens. VIII. 525. reciprocus. VIII. 524. IX. 65.

DECUSSIONEM nervi optici negat Galenus. III. 814.

DEFATIGATI pulsus. XI. 13.

DEFECTUS num morbi causa. XV. 284. (animi vide ANIMI defectus atque deliquium).

DEFINITIO qualis sit oratio. XIX. 236. ejus differentiae. XIX. 237. ejus definitio. XIX. 348.

DEFLUVIUM capillorum vide *Capillorum defluvium*.

DEFORMIA incrementa prava sunt. XVII. A. 820.

DEFORMITAS comitatur roboris infirmitatem. V. 831.

DEGLUTITIO, definitio. XIX. 372. ejus mechanismus. II. 168. sq. laryngis et pharyngis in ea conditio. III. 591. tracheae peculiaris structurae ad

eam utilitas. III. 531. impedita in febris, nullo tumore existente, letale. XVIII. A. 175.

DEILEONTIS cephalicum. XIII. 744.

DELECTATIO quomodo fiat. VII. 115. omnibus sensibus inest. VII. 115.

DELETERIA medicamenta quae. I. 670. XI. 767. XVII. B. 337. deleteria quae curant, alexipharmaca vocantur. XI. 764. crassarum sunt partium, nec facile moveri possunt. XI. 597. qua ratione interficiant. XI. 596. in naturis calidis citius vim suam exe-runt. XI. 596. quae alterant facultates, quamnam naturam habeant. XI. 762. venena deleteria quaedam carnes sunt. XII. 311. deleterium dorycnium est. XI. 864. ad *Deleteria* medicamenta utrum eandem vim habeat medicamentum ex fructu Juniperi et terra Lemnia, Galenum fugit. XII. 175. scordium adversatur. XIV. 61.

ut DELETIVUS *Epagathus* infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

DELIGATIO (confer. FASCIA.) differentiae. XVIII. A. 776. variae denominationes. XVIII. A. 776. omnis quomodo comparata esse debeat. XVIII. B. 873. celeriter, sine dolore, promte, concinne facienda est. XVIII. A. 769. ambabus simul manibus debet exerceri. XVIII. B. 771. quid sit agendum, si neque comprehensio, neque suspensio luteorum commode se habeat. XVIII. B. 767. sq. semper fiat e regione morbi, qui deligationem postulat. XVIII. B. 755. sq. inclinatio ordinata quando in ea dicatur. XVIII. B. 729. species devinciendae partis affectioni congruere debet. XVIII. B. 732. partim medetur, partim medentibus subservit. XVIII. B. 734. partim ipsa sanat, partim sanantibus subservit. VI. 122. causa maciei partium. XVIII. B. 892. in abscessibus administranda. XVIII. A. 781. aequalis. XVIII. B. 725. articularum quomodo fiat. XVIII. B. 760. ascia vocata. XVIII. A. 787. XVIII. B. 727. calcis. XVIII. B. 452. sq. capitis. XVIII. B. 732. 765. a duobus capitibus qualis. XVIII. A. 830. catagnatica s. fracturis idonea. XVIII. B. 726.

Deligatio claviculae fractae et brachio laxato conveniens. XVIII. A. 813. constructa et quae construitur, quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 719. sq. 724. constructae species,

XVIII. B. 724. sq. coronaria. XVIII. A. 786. in cubiti fractura adhibenda. XVIII. B. 369. sq. cubiti luxati. XVIII. B. 767. elegans quidem, non autem conveniens nocet. XIII. 666. in quibus expressa contrahere oportet. XVIII. B. 807. sq. extenuatorum. XVIII. B. 890. faciei conveniens. XVIII. A. 797—813. in femoris fractura adhibenda. XVIII. B. 521. filum quid. XVIII. B. 740. in fracturis quomodo facienda. XVIII. B. 741. frontalis, maxillaris, mentina etc. qualis. XVIII. A. 787. genu articuli. XVIII. B. 760. 761. humeri. XVIII. B. 763. humeri fracti. XVIII. B. 427. inguinis. XVIII. B. 763. mala laesionis causa. V. 770. multiplicis utilitatem quidam damnant. XVIII. A. 770. oculus vocata quando sit adhibenda. XVIII. B. 732.

Deligatio quatenus sit optima in ossium fracturis. XVIII. B. 332. sq. XVIII. B. 826. orbicularis. XVIII. B. 726. poplitis. XVIII. B. 760. 761. principia non sunt super ulcus injicienda, sed hinc aut illinc nodus faciendus. XVIII. B. 745. a duobus principiis qualis. XIII. 685. XVIII. B. 758. prolapsorum, laxatorum, avulsorum, perversorum etc. XVIII. B. 886. recta est, quae proba, quae confert, juvatque. XVIII. B. 737. rhombus vocata quando adhibeatur. XVIII. B. 732. semirhombus vocata. XVIII. B. 732. sima quae. XVIII. B. 727. simplex quae. XVIII. A. 772. sinuum. XVIII. B. 793. 797. 801. ejus stabilimenta. XVIII. B. 918. sugillationum, contusionum, tumorum inflammationis expertium. XVIII. B. 881. tertia chirurgicae operationis pars est. XVIII. B. 743. tibiae. XVIII. B. 763. in tibiae ad talum luxatione. XVIII. B. 489. ulcerum. XVIII. B. 792.

Deligationis applicandae generaliores regulae. XVIII. A. 778. sq. *Deligationis* duae species, et quae fit, et quae facta est. XVIII. A. 769. XVIII. B. 719. sq. usus. XVIII. A. 780. duplex usus in fracturis. XVIII. B. 364. scopi. XVIII. A. 828. XVIII. B. 763. vires et opera. XVIII. B. 784. pro loco, in quo instituenda, diversitas. XVIII. A. 829. sq. robur quomodo esse debeat comparatum. XVIII. B. 738. pravae effectus. XVIII. B. 788. qualitas optima. XVIII. B. 736. neutiquam ferendae effectus.

XVIII. A. 833. ratio, si contracta diducenda sunt. XVIII. B. 811. stabilimenta sunt ferulae et splenia. XVIII. B. 830. capiti convenientes. XVIII. A. 782 — 796. in fracturis ossium ratio. XIV. 793. nodus quid sit. XVIII. B. 740. nodus quo loco strui debeat. XVIII. B. 749. nodus et filum mollia nec magna sunt. XVIII. B. 752. nodus et filum non ferantur deorsum, sed sursum. XVIII. B. 739.

DELIRANTES, respirationis conditio. VII. 809. non omnes habent respirationem magnam et raram. VII. 836. sq.

DELIRATIO apud Hippocratem est moderata desipientia. XVIII. A. 109.

DELIRIUM quid sit, et qua in re consistat. VII. 60. Hippocrates mentis laesionem vocat. XV. 701. functionis imaginatricis laesio. VII. 60. est symptoma actionis loci delirantis. VIII. 131. quomodo oriatur. XV. 741. citissime supervenit nervosis partibus inflammatis et cur. VIII. 179. laesum cerebrum indicat. XVII. A. 179. promptissime excitat diaphragma affectum. XVIII. B. 89. contraindicat purgationem. XVI. 654. futurum significant sputa rotunda secundum Hippocratem. XVII. B. 106. ex haemorrhagis malum. XVIII. A. 109. quae nam symptomata portendant in morbis acutis aestivo aut autumnali tempore. XV. 841. portendunt faucium partes dolentes, et si os tum cogitum claudi nequit. XVI. 536. portendit, si quis pronus cubet, quum in bona valetudine ita cubare non consuevit. XVI. 100. indicat alvus liquida, bile flava sincera exeunte, et si spumosa fuerint defectiones. XVI. 593. Delirium num indicet alvus liquida in lassitudine laborante. XVI. 590. signum est dentium stridor inconsuetus. XVIII. B. 66. in febribus futurum esse ex quibus signis cognoscatur. XV. 825. sq. 840. indicare potest lassitudo ulcerosa et phlegmonosa. XVI. 593. num significant rari lateris dolores. XVI. 558. indicat oculi ferocitas. XVII. A. 895. oculi instabiles vel perpetuo motu agitati. XVIII. B. 48. indicant oculi obtorti. XVII. A. 870. indicium est praecordiorum pulsus. XVIII. B. 87. indicat respiratio magna et rara. VII. 814. 815. indicat semper sedere velle. XVIII. B. 66. portendit siccitas in vicinis capitis instrumentis. XVI. 592. indicat situs pronus in

ventrem. XVIII. B. 64. portendit situs cum cruribus contractis et disjunctis. XVIII. B. 63. denotat spiritus magnus. VII. 906. ostendit spiritus magnus et longo tempore inspiratus. XVII. A. 258. denotat magnus spiritus et ex longo intervallo. VIII. 279. denotat spiritus magnus ex intervallis. (Hippocrates). XVI. 520. XVII. A. 918. num portendat spiritus in vocis defectione promptus. XVI. 559. portendit urinae enaeorema, dissipato femoris dolore. XVI. 587. urina non indicat. XVI. 590. vehementis signa in morbis acutis quae. XV. 603.

Delirium lethargicum i. q. typhomania. XIX. 415. fit osse capitis ad cavitatem persecto. XVIII. A. 123. in peripneumonia et pleuritide non proprius est capitis affectus. VIII. 133. a septo transverso continuum. VIII. 331. quomodo hoc ab illo phreniticorum differat. VIII. 331. signum decretorium. XVII. B. 396. solvit febres ardentes, quibus tremores accidunt. XVIII. A. 37. ubi somnus sedat, bonum. XVII. B. 456. ob siccum cerebri temperamentum vigilias solet excitare. XVIII. B. 130. cum vigiliis ex quam cerebri intemperie oriatur. IX. 407. ob vigilias malum. XVIII. A. 118. ex vini multo potu malum. XVIII. A. 107.

Delirij differentia pro humore exsuperante, qui provocaverat. XIX. 493. causa auris dolor. XVIII. B. 262. fiunt ex excandescencia et bile amara in stomacho vel cerebro collecta. XV. 598. efficiunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. quomodo producat flava bilis. XVII. A. 176. causa est calor multus. XV. 805. causa calida efficit. VIII. 131. inducit succus atrae bilis, in cerebri corpore abundans. VIII. 178. generatio fit a flava bile in cerebro exsudante. XVII. A. 533. fit ex immodice calida cerebri intemperie. IX. 407. causa est calor immodicus. XVI. 51. vehemens capitis ustio. VIII. 128. Deliria in aestuosis febribus unde fiant. IV. 507. in febribus ardentibus causa sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. causae sunt odores validi. II. 884. in pleuritide causa. IX. 171. causa inflammatio oris ventriculi. XVIII. B. 89. stomachi imbecillitas. VII. 137. quando os ventriculi causa sit. XV. 609. vulnere tendinum, nervorum et alia. X.

290. respirationis in his rarae et magnae Hippocratis testimonia. VII. 827. respirationem raram et magnam faciunt. VII. 849. quinam eo facile corripiantur. XVII. A. 791. praecedat respiratio frequens et exigua, infestante vero delirio inaequalis fit. VIII. 329.

Deliria omnia affecto cerebro oriuntur. XVIII. A. 90. saepe simulantur. XIX. 2. sine febre Hippocrates manias vocat. XVII. A. 159. quomodo differant ea, quae per se, et quae per consensum aut secundarie fiunt. XVIII. A. 90. gravissima sunt, quae ob defectum oriuntur. XVIII. B. 48. omnia in vitiosis humoribus consistunt. VII. 202. audacia periculosissima. XVIII. A. 90. per febrium vires per consensum fiunt. VIII. 178. melancholica multifaria sunt. VII. 203. XIX. 702. minus periculosa sunt, quae cum risu fiunt. XVIII. A. 90. phreniticorum non quiescunt mitigato febrium vigore. VIII. 178. phreniticorum sedat theriaca. XIV. 271. quae ob septum transversum fiunt, phreniticorum deliriis affinia sunt. VIII. 329. ut signum criseos futurae. IX. 582. cur senioribus fieri consueverint. XVII. A. 159. in quibusnam morbis oriuntur. VIII. 329.

Deliriis famelici corripiantur, si cibis assumptis praebiberint. XVII. B. 499.

DELPHINUS aërem respirat. III. 444. sanguinem melancholicum generat. VIII. 184. *Delphini* duram carnem habent. VI. 728.

DELUXATIO, definitio. XIX. 460.

DEMENTIA fit ex humoris vitio. X. 930. *Dementiam* adducunt quaedam remedia anodyna. XI. 767. provocat semen Solani hypnotici, duodecim corymbis hausti. XII. 146. erysipelas ad pulmones conversum. XVIII. B. 270. continua cum febre Hippocrati phrenitis est. XVI. 493. *Dementiae* in morbis signa sunt mala. XVI. 259.

DEMETRIUS Alexandrens. XIV. 627.

DEMETRIUS *Bithynus* chrysocolla, super calente cera excepta usus est ad ulcera. XIII. 722. qua ratione ab *Andromacho* et aliis in theriacae confectione discrepat. XIV. 261. *Demetrio* archiatro *Galenus* theriacen praeparanti semper adstitit. XIV. 4. sq.

DEMOCRATIS collyrium ad cataractam. XII. 257.

DEMOCRITUS, opinio ejus de seminis origine. XIX. 322. mortalem animam putat. XIX. 316. ubi ponat animae sedem. XIX. 315. ea corpora, quae atomos vocat, potestate et specie esse unum statuit, sed reprehenditur. I. 416. atomos omnium rerum principia statuit. XIX. 244. de circuli lactei natura. XIX. 285. coitum epilepsiam parvam vocavit. XVII. A. 521. corporum alterationem concretionem et alterationem esse putavit. XVI. 38. de Deo sententia. XIX. 251. qualla elementa statuerit. XIX. 243. de essentialiae necessitate opinio. XIX. 261. facultatem corpus esse dicit. XIX. 322. feminam quoque semen emittere putat. XIX. 322. theoria de foetus nutritione. XIX. 330. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. hominem ex homine excuti dicit. XIX. 176. de causa incrementi Nili. XIX. 300. de lunae natura. XIX. 279. membrana obductum mundum putat. XIX. 267. mixtionis definitio. XIX. 258. mortis ejusdem definitio. XIX. 340. mundum non animatum putat. XIX. 264. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263. de necessitate sententia. XIX. 261. semen a toto corpore secerni vult. XIX. 449. sensus definitio. XIX. 302. plures sensus brutis quam diis et sapientibus inesse ducit. XIX. 303. de solis natura. XIX. 275. de causa somniorum. XIX. 320.

Democriti theoria, quomodo imagines speculi fiant. XIX. 308. quas stellas cometas dicat. XIX. 286. de motu stellarum. XIX. 272. de ordine stellarum. XIX. 272. de terrae figura. XIX. 294. de terrae inclinatione. XIX. 295. theoria de terrae moto. XIX. 295. de terrae motuum causa. XIX. 296. vacuum magnitudine infinitum putat. XIX. 259. visus theoria. XIX. 306. vocis theoria. XIX. 311.

DEMONSTRATIO, definitio. XIX. 238. sq. omnis ab evidentissimis inchoari debet. V. 94. *Demonstrationis* principium. XIX. 234.

Demonstrativum signum quale. XIX. 396.

DEMORSUS ventriculi causae. VII. 238. (confer. VENTRICULI morsus.)

DEMOSTHENIS locus. V. 503. divites indoctos appellat: oves onustas aureo vellere. I. 10. emplastrum ejus viride. XII. 843.

Demosthenes Massaliota. XIII. 856.

Demosthenes Philaethes tres libros reliquit de pulsibus. VIII. 727. ejus pulsus definitio. VIII. 727.

DENARIUS quanti aestimetur. XIX. 759. italicus. XIX. 768. veterinariorum. XIX. 773.

DENSA corpora quali alimento indigeant. VI. 798. XII. 9.

DENSANT adstringentia. XIII. 698. aqua calida. X. 472. aquae aluminosae. VI. 219. aquilo. XVII. B. 609. capparis. XII. 9. refrigerantia. VII. 600.

DENSATA dilatare convenit. XVII. A. 896. et quomodo. XVII. A. 897. fundit balneum. X. 712.

DENSATIO non omnis adstrictio est. I. 177.

Densiores qui sunt, in morbos diuturnos ruunt. XV. 610.

DENSITAS corporis ad perspirationem, quibus minus aufertur, morbosum. XV. 376. cutis unde. VI. 219. senibus secundum naturam, pueris praeter naturam est. I. 179.

DENSUM quid proprie significet. VI. 120. rarum ei contrarium. X. 771.

DENS epistrophei, s. processus odontoidens. II. 756. apud *Hippocratem* tota vertebra secunda vocatur. II. 757. XVI. 681. ab *Hippocrate* vocatur processus odontoidens epistrophei. XVII. A. 371. alii apophysin pyrenoidem vocant. IV. 24.

DENTES, definitio. XIX. 368. aper arma habet. III. 2. sedecim in utraque maxilla sunt. II. 753. habemus triginta, quaque in maxilla sexdecim. III. 869. numerus et varietates. XIV. 722. etiam inter ossa numerari debent, id quod sophistis quibusdam non placet. II. 752. et superiores et inferiores animalia habent carnivora. XVIII. A. 358. in alveolis apta collocatio. III. 873. gomphosi junguntur alveolis. II. 738. XIV. 722. eorum positio ad officia sua peragenda optima. III. 870. sq. quod superiores inferioribus et dextri sinistris sint aequales, aequitatis summae specimen est. III. 874. canini. XIV. 722. canini unde nomen habeant. II. 754. canini inferiore basi lati, superna acuti, qui frangunt dura. III. 869. canini unam radicem habent. II. 753. caninum cur homo habeat utraque in parte unum, quia leones, lupi ac canes multos utrinque habeant. III. 877.

Dentes incisivi. XIV. 722. incisivi unde sic dicti. II. 754. incisores quatuor sunt. II. 753. incisivi cur quatuor quavis in maxilla. III. 877. incisivi acuti et lati, ut morsu possint incidere. III. 869. molares. XIV. 722. molares unde nomen habeant. II. 754. molarium numerus non est definitus, ut plurimum sunt quinque. III. 877. maxillares sen molares utrinque quini, triradices qui in superiore, biradices qui in inferiore maxilla. II. 753. maxillares nonnunquam quatuor tantum aut sex adsunt. II. 753. molares medii cur maximi, qui vero in utraque parte, minores. III. 872. molares, si in parte anteriore essent locati, quid eveniret. III. 870. maxillares s. molares, asperi, lati, duri ac magni, qui laevigare ac terere plane queant. III. 869. alios nervos habere, alios nullos, molarium radices, quod hi magni sint, exigui, reliqui vero magnos. III. 866. participes sunt nervorum. II. 754. nervi unde veniant. II. 837. nervos accipiunt a tertia conjugatione. II. 743. sq. cur nervos molles acceperint. IV. 271.

Dentes ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessarij. XVI. 204. ad vocem articulata conferunt. VIII. 272. jactura et esum et loquelam turbat. VI. 866. cur parvi unam, majores autem duas aut tres habeant radices. III. 871. omnes quidam amisit ex lactis usu. VI. 344. cibos extenuant moluntque. XIV. 714. receptacula duo. XIV. 721. cur in infante nascantur. IV. 249. perversa serie positos habent, qui caput dolent, et aures fluentes habent. XVII. A. 815. quibus plures, si diuturnae sunt vitae. XVII. A. 473. superiores quae non habent animalia, his ventriculi plures sunt. II. 544. in temperamento calido et frigido, et humido et sicco citius eduntur. VI. 390. in *Dentium* intervallis quod per totam noctem relictum est cibi, propriam formam non servat. XV. 242. acuti multi ac fortes sunt dati animalibus fortibus. III. 875. arma habet aper. III. 2. exerti mascula sunt organa. IV. 628. frigus is inimicum. XVII. B. 803. serratos habentia animalia carcharodonta vocantur. III. 616. simiarum, ad cynocephalos accedentium, quales sint. II. 534. in senibus laxantur et decidunt cur. XII. 851. cura. XII. 851. se-

candum dentes abscessus *Hippocrates* commemorat in pestilente constitutione. XVII. A. 677. utrum dolere possint. XII. 848.

Dentium morbi. Quidam evidentes apparent, quidam non. XII. 848. 850 — 853. Generalia circa eorum curam. Recensentur nobiliores eorum. XII. 851. sq. nihil offendit lac acidum. VI. 689. nocet assiduus lactis usus. VI. 688. ad hoc praesidia. ibid. et sq. helleborus niger prodest cum aceto colluentibus. XI. 874. ad dentium affectiones remedia parabilia. XIV. 354. abstergnat salia theriaca. XIV. 290. ut albi reddantur, odorati, et ab erosione servantur. XII. 889. ad dentes dealbandos. XIV. 426. 432. 523. candidos efficit aristolochiae radix rotunda. XI. 836. ad dentium candorem cornua cervi et caprae usta. XII. 334. ad dentes splendidiore reddendos cinis ostreorum. XII. 346. testa Sepiae. XII. 347.

Dentium caries; remedia Archigenis. XII. 859. ad dentes cariosos praeservativum. XII. 868. ad dentes cariosos. XII. 880. fomentum Critonis. XII. 882. cariosi ne vacillent neque foetorem faciant remedia. XII. 865. *Dentium collutio.* XIV. 357. ad dentes concussos et dolentes remedia. XIV. 427. ad dentes ex ictu concussos. XIV. 430. ad dentes corrosos remedia parabilia. XIV. 526. ad dentes debilitatos tum alios tum molares. XII. 873. ad dentes ab ictu decidentes remedia. XIV. 496.

Dentium dolor, quomodo exoritur. XII. 849. in culpa sunt ejus nervi. XII. 849. aut gingivae. XII. 854. exoritur mox in dentis corpore, aliquando in nervo. XII. 855. Curandi ratio. XII. 855. a doloribus praeservantia remedia. XII. 876. XIV. 357. citra dolorem dentem tollens remedium. XII. 864. ad dentium dolores remedia. XIV. 432. 496. 522. 549. 576. dolentes juvat radix acanthi albae, si decocto ejus colluantur. XI. 819. ad dentium dolores amuleta. XII. 874. *Andromachi* praecepta. XII. 877. *Apollonii* praecepta. XII. 864. remedia, quae in dolore dentium naribus infunduntur. XII. 865. *Apollonii* compositio, e vestigio dolores dentium sedans. XII. 858. apophlegmatismi. XIV. 356. remedia, quae *Archigenes* ad eos conscripsit. XII. 855.

Archigenis ad dentium dolorem ex eorum perforatione remedia. XII. 859. sq. *Archigenis* apophlegmatismi. XII. 862. *Aristocratis* Grammatici remedia. XII. 879. *Critonis*. XII. 882. radix et semen arctii lappae cocta. XI. 837. asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841. aster cavernae inditus, tritus ac galbano exceptus aut fici succo. XIII. 165. radix batrachii. XI. 849.

Dentium dolores mitigat quidem cecrea, sed dentes confringit. XII. 18. Chelidonii majoris radix mansa. XII. 156. mitigat clematis. XII. 31. collutio radices epheneri. XI. 879. collutio ad molarium dolores. XII. 867. masticatoria ad eosdem. XII. 868. aliud remedium ad dentes erosos dolentes. XII. 869. *Dioclis* remedia. XII. 880. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum molare. XII. 869. epithemata. XII. 862. Fomenta. XII. 862. XIV. 355. infusum in nares. XIV. 356. remedia, quae naribus infunduntur, *Apollonii*. XII. 582. dentium dolores, quando erosi sunt, sistere dicunt hepar lacertae. XII. 336. cortex radices Ononidis in Oxycrato cocta. XII. 90. cariosorum dolores cavitati impositus sedat protinus PenCEDANUS. XII. 100. Phlomi radix. XII. 150. radix plantaginis (arroglossi). XI. 839. cortex platani in aceto coctus. XII. 104. ex refrigerio abortos mitigat radix pyrethri. XII. 110. senecta serpentis. XII. 342. suffimentum. XIV. 428. sanat decoctum Tamaricis. XII. 80. sanat radix Thymalli maxime cariosorum, et liquores in foramina ipsa dentium induntur; qua in re autem, ne vicinae partes corrodantur, summa cautio habenda. XII. 141.

Dentium erosiones fiunt fluxione e capite facta. VI. 422. ad dentes erosos remedia. XIV. 358. ad dentes exesos remedia. XIV. 429. extergunt et splendidos reddunt pumex, smiris testa, aut cornua deusta. XII. 222. *mobiles et prominentes*: qui citra plagam mobiles redduntur, in his nervus per multam humiditatem laxatus est. XII. 871. Cura prominentium operum limae. XII. 871. Operandi ratio ipsa. XII. 872. *Archigenis* scripta, quae mobiles dentes corroborant. XII. 873. ad dentes motos et labantes remedia. XIV. 429. moti ut confir-

mentur. XIV. 358. ad dentes motos *Aristocratis* remedia. XII. 879. *Pythii*. XII. 879. alia. 881. *Meracidae* praecepta. XII. 867. ex ictu motos stabilis isis viridis. XIII. 795. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. ad dentes denigratos remedia. XII. 866. XIV. 356. 575. ad dentes labentes remedia. XIV. 495.

Dentium lentor in febris quid significet. XVII. B. 732. ut bene oleant remedia. XIV. 428. ad dentes, qui pessimi eunt, remedia, ut citra dolorem excutiantur. XII. 870. dentes praeservans compositio. XII. 892. praeservativa remedia. XII. 875. ad dentes purgandos pumex et smyris. XII. 205. ad dentes putridos, et nigros dealbandos remedia parabilia. XIV. 528.

Dentium stridor quomodo generetur. XVIII. B. 66. stridor a natura similis hippo oculorum. XVIII. B. 67. iustus stridor masseterum convulsio est. VII. 150. stridor signum abundantiae sanguinis. XV. 778. stridor, si non consuetus est, insaniae et mortis signum. XVIII. B. 66. stridor in jam delirantibus valde perniciosus. XVIII. B. 66. stridor in febre, quibus a pueris non consuevit, insaniam mortemque significat. XVI. 100. stridor perniciosus, quibus non per sanitatem est aduersus. XVI. 612.

Dentium stupor tum nomen tum symptoma tacitricis facultatis est insigne. VII. 108. stupor quando accidat. VII. 108. causae. VIII. 86. quibusdam stupent, si molas atteri audiant. XVI. 330. stupor ex anastro aut acido curam portulaca efficit. XVI. 331. ad dentium stuporem remedia. XII. 874. XIV. 430. stuporem sanat andrachne portulaca. XI. 831. portulaca. I. 127. VI. 634.

Dentium titubatio: ad dentes titubantes infirmosque lavatio. XIV. 427. vacillantes confirmat rasura cornu cervi. XIV. 240. item bovis talus. XIV. 241. vitiat odoris tetræ ex ore causae. XVI. 215. ad dentium vulnus remedia parabilia. XIV. 523. ut digitis evellantur. XIV. 431. quomodo eximantur. XIV. 785. ad dentes eximendos sine ferramento et absque dolore. XIV. 430. 431. *Dens molaris*, ut citra dolorem tollatur. XII. 883. ut sponte excidant. XIV. 430.

DENTIFORMIS apophysis epistrophei. vid. pyrenoides. II. 756. (vide *DENS* epistrophei et *EPISTROPHEUS*).

DENTIFRICIA. XIV. 357. 426. *Dentifricium* optimum. XII. 889. *Damocrati*. XII. 889. aliud. 891. *Aurelii*. XII. 892. *Galenii*. ibid. *Dentifricium* compositio, quibus *Galenus* utitur. XII. 884. (aliud ad dentes mobiles. XII. 886). ad dentes mobiles dentifricium *Galenii*. XII. 886. ad dentium dolorem dentifricium *Timocratis*. XII. 887. dentifricium *Timocratis*. XII. 887. ad dentes molares mobiles et concussos dentifricium *Timocratis*. XII. 887.

DENTITIO puerorum. Dentientibus infantibus, si doluerint, canino lacta gingivas obline. XII. 874, aut si leporino cerebello illiveris, cito dentes proveniunt. XII. 874. morbi ex ea originem ducentes. XVII. B. 629. eam adjuvat capparidis cortex cum aceto aut vino coctus, aut etiam solus dentibus mansus. XII. 10. ad dentitionem infantum cerebrum ovillum utilissimum. XIV. 240. ad dentitionem difficile remedia. XII. 875. ad dentitionem primam remedia parabilia. XIV. 541.

DEOBSTRUCTIO obstructioni contraria. X. 775: *Deobstruentia* medicamenta, definitio. XIV. 759.

DEPASCENTIA ulcera qualia. XII. 988.

ad *DEPILATIONEM* medicamenta. XII. 366. 450. sq. 454. dryopteris. XI. 865. succus tithymallorum inunctus. XII. 142. arthenicum. XII. 242.

DEPLETIO, eam vocat *Hippocrates* vasorum vacationem. XVII. B. 358.

DEPLORATI cur e medio tollendi. IV. 815.

Desp̄s quid significet. XVIII. A. 437.

DERIVARE quando conveniat. XVII. A. 905.

DERIVATIO, definitio. X. 315. definitio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 905. quomodo fiat. XVI. 149. sq. XVII. A. 905. dignitas ejus in morbis curandis. XVI. 148. sq. ejus finis. XVI. 149. quomodo a revulsione differat. XVI. 150. medela est humorum, qui jam partem occuparunt. XI. 91. XVI. 155.

DESCRIPTIO qualis sit oratio. XIX. 349.

DESICCANTIA remedia qualia. X. 199. 282. XIII. 401. incommoda sunt excretioni ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu desiccantia quae. XVIII. A. 485. semen corrumpunt. XI. 776. cordis intemperiem siccam gignunt. IX. 388. ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. *Desiccat* absinthium. XI. 844. acetum. XII. 90. adstringentia. XI. 748. androsace. XI. 830. apace. XI. 844. arctium lappa. XI. 837. modice artemisia utraque. XI. 839. et refrigerat aspalathus. XI. 840. astragalus. XI. 841. atractylis s. cnicis agrestis. XI. 842. balanstium. XI. 847. balsamum. XI. 846. bdellium arabicum. XI. 850. brassica. XV. 179. Bromus. XI. 855. bulbus sativus. XI. 851. calx elota. XII. 237. castoreum. XII. 337. centaurii minoris radix. XII. 20. cyprus. XII. 54. dipsaci radix. XI. 864. echinus herba. XI. 880. elaphoboscus. XI. 873. epithymum. XI. 875. folia fagi et ilicis illita. XI. 866. galium. XI. 856. faba. XII. 49. filix femina. XII. 108. galla. X. 199. gingidium. XI. 856. herbae recensentur. XIII. 663. sq. hippuris. XI. 889. Isidis tinctoria. XI. 890. lagopus. XII. 56. lana usta. XII. 348. lauri folia et fructus. XI. 863. lentacula. XV. 179. lilium. XII. 45. sq. lentis corpus. XII. 149. macer. XII. 66. mastiche. XII. 68. moly. XII. 101. myrtus. XII. 81. nymphaeae radix. XII. 86. pira. XI. 834. platani pilulae. XII. 104. polemonium. XII. 196. polenta ex hordeo. VI. 501. 507. XV. 898. poterii radix. XII. 86. quercus. XI. 867. Sabina. XI. 863. flores salicis. XI. 891. smiris. XII. 205. tamarix. XII. 80. Thalictri folia. XI. 885. uvae acini. XI. 856. motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. exercitatio multa. VI. 322. carnes animalium agrestium sale conditae. XV. 179.

DESIDENDI cupiditatem maiorem cur habeant tenesmo laborantes quam dysenterici. XVII. A. 729. in *Desidendi* crebra cupiditate clysteres. XVI. 146.

DESIDES inaequaliter respirant. VII. 801.

DESIDERIUM intempestivum futurum morbum nunciat. I. 360.

DESIDIOSI fiunt, qui prandere non assueti prandiunt. XV. 552. quomodo curentur. XV. 556.

DESICIENTIA moderata apud *Hippocratem* vocatur deliratio. XVIII. A. 109. symptoma ejus est respiratio magna et rara. VII. 830. 876. eam significat spiritus magnus et per multum tempus. VII. 831. 901. 906. signum est spiritus magnus et rarus. XVI. 520. temporariae causae. XVI. 531. in phrenitide desipientiae debilitatorum pessimae. XVI. 531. quae paucio tempore ferax sit, ferina est. XVI. 561. ferina quatenus ab *Hippocrate* vocetur. XVI. 562. ferinam quamnam *Hippocrates* dicat. XVI. 780. ferinae causa humor melancholicus. XVI. 780. a menstribus retentis secundum *Hippocratem* ferina. XVI. 779. cui opinioni contradicit *Galenus*. XVI. 780. tremula, obscura et contrectabilis valde sunt phreniticae. XVI. 577. ob capitis plagam acceptam malum. XVIII. A. 114. praedebilitatorum pessima. XVI. 531. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex phrenitide lethalis. XVI. 531. cum rigore malum. VII. 613. cum voce clangente indicium mentis alienationis. XVI. 555.

DESTILLATIO vide *Catarrhus*. *Destillationes* a capite in pulmonem descendentes quando sint maleficae. XVII. B. 56.

DETENTI catocli etiam vocantur. VIII. 485.

DETERGENDUS nullus aeger est, nisi sordeat et pruritu vexetur. XV. 707.

DETERGENTIA medicamenta: X. 569. XI. 743. XIII. 499. (coufer. **ABSTERGENTIA** medicamenta) semen et radix althaeae. XI. 867. detergit marrubium. XII. 108. mel et aphronitrum extra applicatum. XII. 270. mel hymettium. X. 569. oxymeli. XV. 762. ptisana. VI. 503. radícula ex oxymelite. X. 567. sapo. X. 569. trachomatice. X. 1018.

DETERSIO quomodo fiat. XV. 707.

DETRACTIO solidorum quomodo peragatur. XVII. B. 7.

DEUS a *Platone* bonus vocatur. IV. 815. genitus nunquam est, sed perpetuus, haud creatus et sempiternus. IV. 815. mundi opifex secundum *Platonem*. V. 791. XIX. 242. similia similibus jungit. XIV. 225. aliquis corporis nostri conditor. V. 789. 791. de Dei essentia philosophorum sententiae. XIX. 241. sq. *Dei* laus ex constructione hominis petenda. III.

237. de Deo philosophorum opinio-
nes. XIX. 250. sq.

Deorum pater mundum regit. XIX.
179. ira secundum quosdam morbo-
rum causa. XVIII. B. 17. naturam
quomodo cognoscamus. XIX. 252.
deos quinam philosophi ignoraverint.
XIX. 250.

Δευτεπλάς, definitio. VI. 580.

DEUXIPPUS in febre non vinum, ne
aquam quidem dedit. I. 144.

DEXTRI lateris atque sinistri ana-
logia. V. 786. sq.

DIABETES: variae ejus denomina-
tiones. VII. 81. qualis morbus. XIX.
627. qua in re consistat. IX. 597.
renum affectus est. VIII. 394. *Gale-
nus* bis eum observavit. VIII. 394.
similis est intestinorum laevitati. VIII.
394. *Diabeti* similis morbus a cibis,
qui celeriter dissipantur. VIII. 400.
causae proximae. VIII. 395. 396.

DIACALAMINTHE, compositio. VI.
282. vires. VI. 285. usus ad hepa-
tis dolorem. VI. 393. in biliosis tem-
peramentis cavere oportet ejus assi-
dum usum. VI. 393. ad obstructio-
nem ex cibis. VI. 340.

DIACHALCITEOS medicamentum ad
nervorum vulnera. X. 405.

DIACHYLON vocatus pastillus. XIII.
831. medicamentum *Menecrates* invenit.
XIII. 995.

DIACINEMA, definitio. XIX. 461.

DIACODION confectio, juxta veterum
et *Galen*i traditionem. XIII. 37. sq.

DIACOLOCYNTHIDIS hiera. XIV. 327.

DIACOPAE quatenam vulnera ab *Hip-
pocrate* vocentur. XVIII. A. 29.

DIADAPHNIDON emplastr. XIII. 928.

DIARTA, definitio. XV. 425. XVII.
A. 660. qua in re consistat. V. 872.
in varias partes divisio. XIV. 690.
sanorum non solum ut pars medicinae,
sed tanquam potior ea, quae mede-
tur, ei praepositur. XIV. 692. sani-
tatem tuetur, et morbos invadentes
longius arceat. XIV. 693. humida fe-
brientibus convenit. XVI. 427. in-
fantum. VI. 48. ita est administranda,
uti morbus postulat. XVI. 429. (con-
fer. *VICTUS* ratio).

Diaetas Hippocrates alimenta vocat.
XIX. 191.

DIATETICE. VI. 77. definitio. XIX.
351. sq. *Plato* antiquos *Asclepiadeos*
hac doctrina non valde usos esse
affirmat. V. 869. *Diaeteticos* summa
secundum *Hippocratem*. XV. 898. sq.

DIAGNOSIS, definitio. XVIII. B. 24.
morborum quomodo fiat. I. 355.
sensuum externorum omnium ad eam
complendam necessitas. XVIII. B. 648.
sq. 652. affectuum medico inaxime
necessaria. I. 274. generalia prae-
cepta. VIII. 1. sq. finis et utilitas.
XVIII. B. 634. sq. ad *Diagnosin* quae-
nam necessaria. VIII. 16.

DIAGNOSTICA insalubria, quae
morbum praesentem indicant. I. 313.
salubria sunt, quae praesentem indi-
cant sanitatem. I. 313.

Διαγνωστικός quid significet. XVIII.
A. 742.

DIALECTICAE philosophiae auctor
Euclides Megarensis. XIX. 227. *Dia-
lecticorum* munus. IX. 789.

DIAPÉDESIS, definitio. VII. 234.
continuitatis solutio est. X. 233. can-
sae. *ibid.* sub quibusnam conditioni-
bus accidat. X. 311. cura. X. 332.

DIAPHANES, Romanis specularis
dictus lapis ex iis est, quae leniter
ac sine morsu exsiccant, et ustus ul-
ceribus malignis condneit. XIII. 663.

DIAPHORESIS, definitio. X. 919.

DIAPHRAGMA, Phrenes, Septum
transversum, definit. XIX. 360. *Aristo-
teles* hypozoma vocat. VIII. 328.
apud veteres Phrenes (*φρένας*) vocat-
ur. III. 400. V. 716. VIII. 327. XVIII.
B. 76. cur sit a veteribus sic voca-
tum. XVIII. B. 89. *Plato* septum trans-
versum vocat. III. 314. ejus origo
pericranium. XIV. 711. ejus descriptio.
II. 504. 521. IV. 102. sq. usus
ad faeces expellendas. III. 399. *Hip-
pocratis* diaphragmatis descriptio. II.
524. administratio anatomica. II. 503.
520. situs descriptio. XVI. 608. figura
ejus inter agendum. IV. 460. sq. ex
cartilaginibus costarum sumit initium.
II. 655. finis inferior thoracis est.
II. 653. adhaeret hepati, et ab eo
separari non facile potest. XVII. A.
464. cur arte ei adhaereant neque
hepar neque ventriculus. III. 314. et
supra et infra membrana serosa ob-
ducitur. II. 522. foramina duo habet,
alterum pro stomacho et magna arteria,
alterum pro vena cava. II. 522. haec
foramina quomodo sint detegenda.
II. 523. et qualis sint figurae. II.
524. non substantia solum, sed usu
quoque musculus est. II. 657. diffe-
rentiae a reliquis omnibus musculis.
IV. 102. substantia musculosa est.

III. 596. tunicae ejus duae. III. 597. subsidio ei sunt musculi intercostales. III. 401. a quibusdam putatur animae sedes. XIX. 315. instrumentum animae est. IV. 455. Plato hoc putavit esse sedem facultatis appetitricis et irascibilis. II. 503. nervi ejusdem. IV. 468. nervi ejus cur non ex ipso cerebro originem duxerint. IV. 118. neque ex thorace ibid. nervorum origo. II. 692. 850. IV. 102. VIII. 241. nervis discissis fit motus expers. II. 692.

Diaphragma: motus ejus perit nervis ejusdem dissectis. II. 678. venas unde accipiat. II. 786. XV. 529. XVI. 136. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. thoracis motum gubernat. II. 657. ad respirationem utilissimum. II. 503. 657. III. 289. 290. 314. IV. 443. 466. sq. VIII. 328. usum qualem in respiratione praebet. IV. 467. ejus ad excrementa eliminanda utilitas. IV. 456. circa *Diaphragma* locus est omnium calidissimus. IV. 196.

Diaphragma: affectus, qui superno consentiente principio ei adveniunt. VIII. 329. in ejus affectu quanam sit vena secanda. XVI. 139. affectiones quales pulsus efficiant. IX. 400. 537. angustia dyspnoeam adducit. VII. 137. ejus coarctatio quomodo respirationem turbet. VII. 781. delirium citissime excitat. XVIII. B. 89. dolet in pleuriticis. VIII. 101. sq. dolore vexat spiritus densus. VII. 914. supra *Diaphragma* dolores juvat venaesectio. XV. 769. dolore ejusdem correptis conducit panace ex aceto mulso. XV. 858. in dolore qualis sit vena secanda. XIX. 522. fatigat spiritus densior. XV. 486. inflammatio alia symptomata quam phrenitis habet. VIII. 332. inflammatio ad convulsiones pronos reddit. IX. 164. inflammatum respirationem parvam et densam efficit. VII. 852. inflammatum causa hypochondriorum intas retractionis. XVI. 607. laesio spiritum densum et parvum reddit. VII. 910.

Diaphragma palpitat. VII. 160. ab eo coarctatum, quod in ventre continetur alimento, spiritum densum reddit. XV. 601. quibusnam causis tendatur. XVII. A. 587. vulnera ejusnum absolute letalia. XVIII. A. 28. vulnera, in carnosus partibus facta, coalescere suut visa, quae in nervosis ejus haerent, insanabilia suut. X. 345.

vulnerum cura. X. 345. nervosa pars reuniri nequit. X. 161. ad *Diaphragma* remedia parabilia. XIV. 470.

sub *Diaphragmate* si dolor est et ad claviculam extenditur, mollire ventrem oportet veratro nigro. XIII. 149. sub *diaphragmate* dolor si sit, ad claviculam vero signum non fecerit, emolliendus est venter vel nigro veratro vel peplio, veratro quidem dancum vel seseli vel cuminum vel anisum vel aliud quid odoriferum miscendo, peplio autem silphii succum. (Hipp.) XIII. 373.

DIAPHRYNON acopon. XIII. 1023.

Διαφρύγιον instrumentum. XVIII. A. 479.

Διαφρύγιον quid significet. XVIII. A. 620.

DIARRHODON euelpidium, diasmyrnum vocatum. XII. 767. ex rosis, magnum appellatum. XII. 767. innoxium. XII. 770. Nili collyrium. XII. 765. Tarentini. XII. 766.

DIARRHOEA, definitio. V. 46. XIX. 421. Hippocrates eam per δ significat. XVII. A. 62. quomodo oriatur. II. 159. XVII. A. 349. oritur, si ventriculus acrimonia mordetur, aut copia onustatur. XV. 248. ventriculi proprius morbus. XIV. 752. cur aestate potissimum fiat. XVII. B. 619. cur sit juncta dentitioni. XVII. B. 630. lethalis ex esu fungorum. VI. 771. ex cibis crudis fit. II. 158. causa est coena intempestiva. XV. 555. ex cruditate febres gignit. X. 571. pariunt eam succi pravi in ventriculo congesti. VI. 594. animi defectus causa. XI. 47. ejusque cura. XI. 50. longa balbi maxime secundum Hippocratem corripuntur. XVIII. A. 50. interdum in dysenteriam transit. XVIII. A. 191. vehemens leucophlegmatiam tollit. XVIII. A. 127. peripneumoniam sanat. XVII. A. 364. peculiare symptomata ejus anasarca hydropis, quam phlegmone partium inanum excitavit. XVIII. B. 114.

Diarrhoea aliquibus certis intervalis omnem corporis redundantiam educit. X. 513. quos afficit quum exercentur, iis exercitiorum pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. in ophthalmia succedens, malum. XVIII. A. 26. sq. in phthisi malum signum. XVII. B. 797. 799. pleuritidi aut peripneumoniae succedens quando malum. XVIII. A. 25.

Diarrhoeae cura; ejus curae diversitates. XIV. 752. ad *Diarrhoeam* sistendam remedia. XIV. 494. 573. *Adiantum*. XI. 813. *adstringentia*. VI. 596. decoctum radice altheae. XI. 867. *alismaticis* radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. folia anchusae onocleae cum vino. XI. 812. *animalia marina* testa praedita. XV. 339. *aphacae*. VI. 551. *aquilo*. XVI. 412. XVII. A. 33. XVII. B. 609. radix *astragali*. XI. 841. *brassica*. XV. 339. eadem in brassicae aqua cocta. VI. 631. brassicae carnes et olus. XIV. 226. XVII. A. 403. *canirubi* fructus. VI. 589. caro testaceorum elixa. VI. 735. *casens*. XIV. 226. caseus siccus ac durus. XV. 873. *castaneae*. VI. 779. *crustaceorum* caro. VI. 736. femora tauri usta. XIV. 240. *Idaeae* radix. XI. 888. lac caseosum. VI. 688. *lagopus*. XII. 56. *laphthi* semina. XIV. 226. *lens*. XV. 339. *lenticula*. VI. 632. *limaces*. VI. 669. lini semen fixum. VI. 549. mala post cibum comesta. VI. 597. *mespilus*. IV. 760. *myrti* fructus. VI. 592. *oryza*. VI. 525. *oxylapathum*. XII. 56. panis siliginis et similagineus. XIX. 685. *phyllitis* pota. XII. 152. rubi fructus. VI. 589. *rumicis* semina. XV. 405. *uvae* passae austeriae. VI. 581. *vina austera*. VI. 802.

DIARTHROSIS, definitio. II. 735. XVIII. A. 433. XVIII. B. 488. ejus species tres. II. 735.

DIASMYRNON optimum est collyrium ad cataractam. XII. 257. appellatum remedium ad achorem capitis. XII. 489. *apoloophonion*. XIII. 967. *Glaucidanum*; parandi ratio et usus. XII. 746. ex haematite. XII. 746. ad hypopion. X. 1020. odorum *Synerotis*. XII. 774.

DIASPERMATON malagma; h. e. ex seminibus. XIII. 978. remedium et somnum conciliat, et dolorem levat et siccandi vim habet. X. 372.

DIASTOLE, definitio. XIX. 402. ejus magnitudo facillime sensu dignoscitur. IX. 460. quantitas quomodo dignoscenda. IX. 447. sub quibusnam conditionibus major fiat et celerior. IX. 469. usus quando augeatur. IX. 469. usus major evadit, si caliditas copiosior in animalis corpore aucta fuerit. IX. 460. arteriae quando fiat. IV. 711. cordis. III. 439 sq. *Diastoles* tumor, definitio. IX. 523.

DIASTOLAE, quales sermones dicantur. XV. 452.

DIATASIS, definitio. XIX. 462.

DIATESSARON. XIII. 851.

DIATHESIS, unde derivetur nomen. VII. 43.

DIATRIONPEPEREON simplex. VI. 285. ad alvi obstationem. X. 576. ad obstructions ex cibis. VI. 340. concoctionem juvat. VI. 413.

DIATRITON; i. e. inedia triduana. XI. 6. febres ephemeris saepe reddit aciores. XI. 6.

in *DICAEARCHIA*, quae nunc vocatur *Puteoli*, aerugo, cerussa, aes, squama aeris parantur. XIV. 9.

DICAEARCHUS animam mortalem putat. XIX. 254. quo respectu divinationes admittat. XIX. 320.

DICHOPHYIA, definitio. XIX. 430. in *Dictaeo*, Cretae monte, Jupiter educatus est. XIII. 271.

DICTAMNUM, ejus facultates. XI. 863. menses provocat. XI. 304. 775. *Dictamni* essentia attrahit. XI. 759. ex *Dictamno* emplastrum ut *Damocrates*. XIII. 820. ex *Dictamno* emplastrum sacrum. XIII. 778. ei succedanea remedia. XIX. 728.

in *DICTIONIS* figura sophismata quae. XIV. 583.

DINRACHMA quot habeat holcas. XIX. 765.

DIDUCTIO ossium, definitio. XIX. 461.

DINYMARA vocatum *Andreae* malagma. XIII. 346.

DIDYMIA corpora cerebri. III. 678.

DIDYMOS testis s. ovarium est. IV. 493.

DIES, et noctem et diem s. horas 24 ita vocamus. IX. 642. anno respondet. XVI. 424. XVII. A. 860. ejus partes anni temporibus respondent. XVI. 345. quotnam habeat apud Romanos quilibet mensis. XVII. A. 22. quotnam annus habeat integer. XVII. A. 22. maximus in *Alexandria* 14 horarum est, minimus decem. VI. 405. longissimi Romae sunt quindecim horarum, brevissimi infra novem. VI. 405. coincidentes qui. IX. 876.

Dies critici qui dicantur. XVI. 273. XVIII. B. 232. quosnam *Hippocrates* maxime valentes ducat. XVI. 274. criseos quomodo inveniatur. IX. 717 sq. in *Diebus* criticis quae cum anxietate absque sudore perfrigerantur, malum;

et quae ex his insuper riguerint, mala sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 642 sq. *decretorii* qui. IX. 792 sq. de iis *Hippocrates* duplicem doctrinam instituit. IX. 868. *decretorius* ut cognoscatur, quatenam considerata veniant. IX. 818. *decretoriorum* inventionis modus duplex. IX. 900. *decretoriorum* causae. IX. 901. *decretoriorum* in morbis acutis causae. IX. 917. *decretoriorum* principium a tertio statuendum est. IX. 917. *decretoriorum* quot sint differentiae. IX. 774. *decretorii* secundum *Hippocratem* qui et paribus decernunt et qui imparibus circuitibus. IX. 871. *decretoriorum* proportio (analogia.) IX. 876. *decretorii* febrium, quae diebus aut paribus aut imparibus iudicantur, qui. XVII. A. 245 sq. *decretoriorum* quisnam de morbis acutis decernat. IX. 880. mutationes, quae in iis sunt ad pejora, lethales sunt. IX. 912. *decretoriorum* natura quaedam propria est et eximia. IX. 782. doctrinae ad morbos curandos maxima utilitas. IX. 784. non *decretorius* qui. IX. 780.

Dies impares qui sint. XV. 822. imparibus cur iudicium in morbis acutis contingat. IX. 921. eorum in morbis acutis dignitas. XV. 822. *indices* s. contemplabiles qui. XVI. 274. XVIII. B. 232. quales *Hippocrates* vocet. XVII. B. 510. *integris* neque febrium insultus, neque annus nec mensis exacte numerari possunt. XVIII. B. 239. *intercalares* qui. IX. 847. XVI. 275. *judicatorii*. XVII. B. 506. *judicarii*, de iis variorum auctorum sententiae. IX. 777 sq. *spectabiles* quoniam dicantur ab *Hippocr.* XVII. B. 510.

Dies: primum *Diocles* *decretorii*s adnumerat. IX. 863. *judicatorius* primus in morbis diuturnis qui. XVII. B. 640. tertius aliquos iudicat. IX. 876. IX. 918. tertius etiam inter criticos recensetur ab *Hippocr.* XVIII. B. 238. cur sit *decretorius*. IX. 924. quartus *decretorius* minor et septimi index est. IX. 875. quartus septimi *indicatorius* est. IX. 784. 792. 808. 820. XVI. 21. XVI. 274. XVII. B. 510. XVIII. B. 232. sexti et septimi index est. IX. 792. quartus morbos solvere conatur, qui primo die non cessaverunt. IX. 846. quartus quando in febre acuta *judicatorius*, et

quando dies mortis. IX. 834. quarto qui in pejorem statum recidunt, plerique sexto moriuntur. IX. 785. quarto si evidens quoddam coctionis signum comparnierit, septimo crisis futura est. IX. 819. quarto, si periculosa signa adfuerint, septimo mors sequitur. IX. 819. *quintus* aliquos iudicat. IX. 876. 918. XVII. B. 506. *quintus* cur sit *decretorius*. IX. 924. sexto quando crisis expectanda. IX. 819. sextus raro decernit. XI. 66. pauciores in eo iudicantur et malignior est. IX. 785. sextus malus *decretorius*. IX. 788. 876. sextus etiam decernit. IX. 925. sed male. IX. 927. XVII. B. 506. XVIII. B. 235. sexto iudicantur, sed cum difficilibus symptomatibus, periculo, et sine fide. IX. 774. sexti index quartus. IX. 792. sextum comparat *Galenus* tyranno. IX. 786 sq. sexto iudicatio maximis turbis evenit. IX. 785. sexto moriuntur, qui quarto in pejorem statum incidunt. IX. 785. sexto hominem moriturum unde cognoscatur. IX. 820. 821.

Dies septimus potentia et dignitate primus *decretoriorum*. IX. 784. quartus eum plerumque praenunciat. IX. 784. 792. 808. 820. 875. XVI. 274. septimus *judicatorius*. XVII. B. 506. septimus iudicat absolute et tuto. IX. 775. septimo crisis quando expectanda. IX. 819. *Dies septimus* *decretorius* fortissimus. IX. 875. XVIII. B. 232. septimum comparat *Galenus* regi providenti. IX. 786 sq. septimus crisis per vacationem movet. XI. 66. septimus peracutorum morborum terminus. XVI. 272. septimus qualis sit, quartus docet. XVI. 21. septimi naturam decimus quartus imitatur. IX. 792. septimo mors sequitur, si quarto periculosa signa adsunt. IX. 819. *octavus* quando sit *judicatorius*. IX. 819. octavo quando mors accidat. IX. 821. *nonus* *judicatorius*. XVII. B. 506. nonus cur interdum *decretorius*. IX. 924. nonus plurimos iudicat. IX. 876. nono quando mors accidat. IX. 821. *decimus quartus* septimi naturam imitatur. IX. 792. *undecimus* morbos solvere conatur, qui septimo non cessaverunt. IX. 846. *undecimus* *judicatorius*. XVII. B. 506. *undecimus* *decretorius* minor et decimi quarti index. IX. 875 sq. *undecimus* quarti decimi index. IX. 626.

800. 802. 808. 836. XVI. 274. XVII. B. 510. XVII. B. 232. *duodecimo* et *decimosexto* *Galenus* iudicatum neminem vidit. IX. 774. et si foret, periculosum esset. IX. 776. *decimus tertius* omnium decretoriorum imbecillimus. IX. 876. *decimo tertio* hora noctis octava si accessio invadat, decimo quarto crisis incipit. IX. 802. *decimus quartus* iudicatorius est. IX. 876. *decimus quartus* iudicii tempus est morborum acutorum. IX. 914. XVI. 271. si is non decernit, decimo septimo crisis erit. IX. 837. quarti decimi index undecimus. IX. 808. 836. XVI. 274. XVII. B. 510. *decimus septimus*: casus ab *Hippocr.* relati, in quibus erat decretorius. IX. 848. *decimus septimus* vigesimi index. IX. 837. 847. 876. XVII. B. 511.

Dies decimus octavus vigesimi primi index; sed raro. IX. 837. 848. 876. circa *vigesimum* qui superriguerunt, his iudicium quadragesimo contingit. IX. 852. *vigesimus decretorius*, ejusque index *decimus septimus*. IX. 876. *vigesimus* cur etiam decernat. IX. 928. *vigesimus decretorius secundum Hippocratem*. IX. 860. 862. XVIII. B. 233. *vigesimi index decimus septimus*. XVII. B. 511. *vigesimi et vigesimi primi index decimus septimus*. IX. 837. *vigesimus diem* habet *decimum septimum* indicem. IX. 847. *vigesimus primus* cur etiam decernat. IX. 928. *vigesimus primus decretorius*, ejusque index *decimus octavus*. IX. 848. 876. *decretorii post vigesimum* qui. IX. 815. *quadragesimus decretorius secundum Hippocratem*. IX. 860. 862. *quadragesimus dierum iudicatoriorum primus* est in morbis diuturnis. XVII. B. 640. *decretorios post quadragesimum Hippocrates* contemnere videtur. IX. 817. *octogestimus iudicatorius secundum Hippocratem*. IX. 862.

DIEUCHES anatomicus. XV. 136. passim de medicamentorum usu scripsit. XI. 795. venaesectione utitur. XI. 163.

DIFFERENTIAE tactiles, quae. II. 12.

DIFFLATIO, definitio. XVII. B. 319. *arteriarum*, definitio. XVII. B. 252. *ratione perceptibilis* qualis. XVII. B. 193.

DIGERENTIA remedia quae? XIV. 764. *agarici radix*. XI. 814.

Digerit *althaea*. XI. 867. *ammoniacum*. X. 957. XI. 728. 738. 828. *androsace*. XI. 830. *anethum*. XI. 832. *anisi semen*. XI. 833. *anthemis*. XI. 833. *apocynum*. XI. 835. *aqua in Lesbo sponte nascens*. X. 996. *arisarum*. XI. 835. *leniter astaphis uva*. XI. 842. *aster atticus*. XI. 842. 852. *atriplex*. XI. 843. et *desiccat bardana*. XI. 837. *beta*. XII. 138. *cineres Brassicae esculentae*. XII. 43. *Bromus*. XI. 855. *buphthalmi flores*. XI. 853. *calx*. XII. 237. XIII. 705. *capparis*. XII. 9. *chamaeleontis radix*. XII. 154. *cicer orobaeum*. XI. 876. *cissampelos*. XI. 875. *citri folia*. XII. 77. *cyrenaisus*. XIII. 567. *cytissus*. XII. 55. *per halitum ephemerum*. XI. 879. *per halitum erice*. XI. 877. *fermentum*. XI. 882. *gladiolus*. XII. 87. *hellebontia*. XIII. 914. *radix hemerocallicis*. XI. 884. *modice herigeron*. XI. 884. *lampsane*. XII. 56. *lappae species*. XI. 837. *leonum adeps*. XII. 327. *leontopetalon*. XII. 57. *libanotides*. XII. 61. *lixivium*. XII. 35. *lupinus*. XI. 885. *marrubium*. XII. 107. *mastiche aegyptia*. XII. 69. *melilotus*. XII. 70. *mercurialis*. XII. 63. *moly*. XII. 101. *muscus cedrinus*. XI. 855. *oleum caryinum*. XI. 871. *oleum laurinum et cedrinum*. XI. 871. *onobrychis*. XII. 89. *peucedani radix*. XII. 99. *folia philomi albae et nigrae*. XII. 150. *phorbium*. XII. 152. *piper*. XII. 97. *raphanus*. XII. 111. *rhamnus*. XII. 112. *salsa qualitas*. XII. 373. *sion*. XII. 123. *sordes palaestritarum*. XII. 116. *sudor et sordes*. XII. 283. *stercus*. XII. 291. *terebinthina magis quam mastiche*. XII. 113. *thus*. XII. 60. *xanthium*. XII. 87. *xyris*. XII. 87.

Digerentia emplastrum: *Antipatri*. XIII. 931. *cutem rampens*. XIII. 932. *melicerides*. XIII. 931. *attalicum*. XIII. 419. *candidum Telephanis*. XIII. 532. *Damocratis ex calce viva*. XIII. 944. *melinum*. XIII. 940. *ut Scribonius*. XIII. 930. *ex struthio*. XIII. 930. *Xenocratis*. XIII. 931.

DIGESTIO breviter describitur. XV. 386. ejus stadia. II. 200. favet ei somnus. XVII. B. 260. quomodo minuatur. VI. 418. minuenda est in iis, qui immodice obesi sunt. VI. 417. laeditur in sensibus. I. 582. (confer. CONCOCTIO.)

Digitus manus, eorum nomina. XIV. 704. numeri utilitas. III. 82. cur non sint aequali magnitudine. III. 84. cur non in una recta linea et uno ordine facti sint. III. 12. cur non uno ordine siti sint omnes, sed magis aliis oppositis. III. 127. optima eorum constitutio. III. 24. in *Digitos manus* cur sit divisa. III. 22. *Digitus* quo pacto ad comprehendendum conspirent. III. 24. eorum summities optima sunt comprehensionis organa. III. 13. articuli. III. 164. articuli triginta sunt. III. 76. articulationis ratio et usus. III. 41. 43. circa *Digitorum* articulos quae ex toto abscinduntur, plerumque detrimentum non afferunt. XVIII. A. 714. internodia ubi excidimus, in excisorum loca alia crescunt. X. 1003.

Digitorum manus motus. III. 53. motus ad latera utilitas. III. 67. quisque proprium parvum habet musculum. III. 93. movens musculus unus est. II. 237. tres majores unus musculus in latus s. ad parvi digiti regionem movet. II. 239. tres digitos parvo adducentes muscoli. XVIII. B. 979. extensoris situs in cubito. III. 107. extendens unus musculus est. — flectentes vero duo. III. 95. extendens musculus. XVIII. B. 979. extendens musculus unde nervos accipiat. II. 370. quisque ab internis tendonibus flectitur. IV. 395. flectentium tendinum constitutio. III. 58. quatuor flectentis musculi origo. II. 260. situs. III. 106. flectentes muscoli. XVIII. B. 954. 985. omnes si flexi sunt, qualem figuram tunc manus habeat. IV. 395. musculi interossei externi quatuor. II. 264. in obliquum ducentes muscoli. III. 99 sq. oblique introrsum sursumque moventes muscoli quinque sunt. XVIII. B. 952. quilibet quot habeat tendines. III. 51. tendinum in iis utilitas. III. 47. insertiones tendinum moventium centum et viginti. III. 76.

Digitorum manus nervi. II. 372. ossa phalanges vocantur. II. 250. ossa quot sint. II. 772. singuli digiti ex tribus ossibus constant. II. 771. ossa cur tria. III. 39. commoditates ex paulatim decrescente magnitudine eorum. III. 39. et forma. III. 40. cur plura habeant ossa digiti nec unum solummodo. III. 33. ossium utilitas. III. 32. ossa cur in articulis labilis

quasi sint cincta. III. 43. ossa arbitratur remedia *Xenocrates*. XII. 248. positio in diversis operationibus chirurgicis. XVIII. B. 710. 712. 713. proportio artificialis. IV. 355. venae. II. 795 sq. ungues cur habeant. III. 14. deficiens restitui nequit. X. 1014. cur maxime calidi sint in febre hectica. XVIII. B. 204. in *digitorum manus convulsione* quid sit agendum. XVII. A. 471. *Digitus lividi* malum. XVIII. B. 125. in interiorem partem luxati, curvari non possunt, in exteriorem, non extendi. XVIII. A. 705. deterius eos moveri et sentire percipit quidam, et veluti cavum sonantes ex usu extenuantium. VI. 434. nigri penitus secundum *Hippocratem* minus sunt periculosi quam lividi. XVIII. B. 126. sensus deperditi casus. II. 343. casus aegroti, quibus sensus in digitis jam ex triginta diebus perditus erat, ejusque curatio. VIII. 56. ad *Digitorum affectus emplastrum aniceton*. XIII. 878. ad *Digitorum ulcera* urina humana. XII. 286.

Digitus manus: annularis et parvi usus. III. 83. *indicis* et medii usus. III. 82. indicem adducens musculus. II. 265. index in pancratio adolescenti morsus ex emplastro ex pipere albo tam male se habuit, ut in periculo esset, ne pars tota morsa putresceret. XIII. 418. *magnus manus anticheir* vocatur. XVIII. B. 952. *magnus* cur sit *promanus* vocatus. III. 79. *magnus manus* etiam ex tribus phalangibus constat. III. 130. *magnus* cur aliis opponatur. III. 22 sq. 127. cur non minimo digito, sed indici sit adnatus. III. 128. magni dignitas ad reliquorum digitorum motum. III. 79. maximi motus. III. 51. 54. tendines ad eos peragendos. III. 53. maximi tendines. III. 50. internus ejus motus imbecillus, qui in aliis digitis validissimus, vehementissimus autem lateralis, qui in illis debilis est. III. 73. utilis motus, quem oppositionem vocamus. III. 67. alius veluti operculum est. III. 83. similis est denegatus. III. 79. magno perdito aliorum potestas perit. III. 82. *magnus* cur magnum acceperit tendinem. III. 67. magni primam phalangem nonnulli metacarpio tribuunt. III. 130. *magnus* etiam tendines a m. cubiti accepit. III. 94. tendo tenuissimus internus, latissimus lateralis.

III. 73. musculus abducens longus ejusdem ubinam oriatur. II. 264. magnum ab indice abducens musculus. III. 101. ejus situs. III. 108. musculus magnum digitum ab indice abducens. XVIII. B. 952. magni musculus adducens ad indicem. III. 93. magnum extendens musculus. XVIII. B. 981. *medius* cur longissimus. III. 84. minimus musculos accepit abducentes et adducentes. III. 94. *parvum* abducens musculus. XVIII. B. 953. 979. parvum abducens musculus ubinam oriatur. II. 257. II. 265. parvum manus oblique movens musculus unus. II. 237. nervi ad eum pervenientis decursus. IV. 306. quintus nonnullis deficit. X. 992. sextus nonnunquam nascitur. VI. 862. X. 991. *Digitus* manus et pedis infestantes morbi. XIV. 778.

Digitus pedis. XIV. 708. ad ambulandum necessitas. III. 189. cur illis in manibus sicut minores. III. 196. 220. nec singuli ejusdem magnitudinis. III. 197. pedis vel manus articuli si cum ulcere luxati sunt, osse a commissura recedente; si reponantur, nervorum distensionis periculum est. XVIII. A. 709. pedis constructionis utilitas. III. 201. fracturarum cura. XVIII. B. 438 sq. ossa. II. 777. quatuordecim ossibus constant. XVIII. B. 433. in sinu cur plurimum a sese diducti sint. IV. 251. venae. II. 816. moventes muscoli in tibia siti. XVIII. B. 1014 sq. quatuor extendens musculus. II. 320. musculus extendens. III. 233. XVIII. B. 1020. eos flectunt muscoli tres. III. 131. magnus pedis ex duobus ossibus constat. II. 777. magnum quidam putant primo formari in foetu. XIX. 331. magnum extendens musculus. XVIII. B. 1020. flectens ibid. magnum extrorsum ducens musculos. II. 324. magnum flectens musculus. II. 322. magnum oblique leniter sursum trahens musculus. XVIII. B. 1019 sq. parvum pedis abducens extrorsum musculus. II. 323. XVIII. B. 1021.

DIAGNOSIS valde ad curationem utilis. XV. 421.

DILATARE densata oportet. XVII. A. 896. et quomodo. XVII. A. 897.

DIMENSIONES corporis cujuslibet tres. VIII. 455.

DIMINUTIO definitio. II. 3. cor-

poris. II. 3. *Diminutionis* motus qualis. XIX. 247.

DINARCHI ex oratione in *Daoneum* locus. XVIII. B. 237.

sub Dro cubile praeter consuetudinem corpus indurat. XV. 613.

DIOCLEUM collyrium ad dolores, epiphoras, oculos suppuratos, pustulas, ulcera. XII. 758.

DIODESIS *Chalcedonii* medicamentum. XIII. 87. *Carystius* rationalis sectae ex principibus. XIV. 683. negligentius de alimentorum facultatibus scripsit. VI. 510. libros de administratione anatomica scripsit. II. 282. animalium corpora ex ferente et eo, quod fertur, constare proposuit. XVIII. B. 124. librum scripsit sub titulo: affectio, causa, curatio. VIII. 184 sq. in primo de sanitate tuenda scribit, sola experientia alimentorum facultates nobis notas esse. VI. 455. in libro de oleribus buphthami herbae meminit. XVIII. A. 712. opinio, cur frequens coitus expers sit conceptionis. XIX. 325. testatur, ab illuminatione et cursu lunae prognostica veteres solitos fuisse conficere. XIX. 530. primum diem decretorii adnumerat. IX. 863. diem vigesimum primum decretorium accipit. IX. 816. dolichorum meminit. VI. 541. quomodo vocem *ἐκπέρι* (projectionem) quae apud *Hippocratem* est, explicet. XVI. 197. febris definitio. XIX. 343. gymnasticae legitima auctor. V. 879. de lenteria scripsit. XVIII. A. 7. lysin quoque crisin vocat. IX. 863. descriptio symptomatum hypochondriacae et flatulentiae. VIII. 185. *Galeni* ejusdem illustratio. VIII. 188. terminum acutorum morborum vigesimum primum diem proposuit. IX. 896. de morborum causis opinio. XIX. 344. de causa muli sterilitatis. XIX. 329. oleum poros oblinere dixit. XI. 507. locus ejusdem in *Archidamo* de olei facultatibus. XI. 472 sq. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. ptisanam triticam alicam vocat. VI. 496. usum respirationis putabat caloris innati refrigerationem. IV. 471. remedia ad dolores dentium. XII. 880. passim de remediorum usu scripsit. XI. 795. semen a cerebro et medulla spinali derivat. XIX. 449. sudores praeter naturam esse putabat. XVII. B. 421.

de sudore studiose argumentatus est. XV. 322. thoracis suppurationem memorat, in uretherem apertam, et cum urinis excretam. XIV. 744. uteri cornua cornubus enascentibus comparat. II. 890. venaesectionem adhibet. XI. 163. opinio de causa virorum infoecunditatis. XIX. 328.

DIODORUS Cronus, ejus de elementis opinio. XIX. 244. Empiricus. X. 143. Grammaticus ex fama statim in epilepsiam incidit: ejus cura. XI. 242.

Diodori remedium. XIII. 857. compositio ad lichenes. XII. 834. malagma ad arthriticos. XIII. 361. malagma ad splenicos. XIII. 248.

DROGAS contra quos morbos usus sit panacea Musae. XIII. 104.

DIODENES Apolloniata aërem elementum duxit. XIX. 243. Antisthenis sectator. XIX. 227. Babylonius scripsit de anima. V. 241. ejus sententia de voce. V. 241. Babylonius Chrysippi discipulus et Antipatri praeceptor. XIX. 227. Cynicus, alioqui continentissimus, quomodo libidini indulserit. VIII. 419.

Diogenes statuit: quod primum alimentum spiritumque haurit, in hoc principem facultatem animae existere. V. 281. quoniam annum magnum vocet. XIX. 284. theoria auditus. XIX. 309. compositiones ad ulcera in naribus. XII. 686. in ventriculo cordis dextro sedem animae putat. XIX. 315. dictum, cum apud quendam ad convivium invitatus, omnes res nitidissimas nullum autem vasculum conspiceret, in quod expueret, in ipsum herum expuit. I. 19. divites indoctos similes judicat ficis arboribus, in praeceptis locis stantibus. I. 10. foetus inanimatos nasci putat. XIX. 330. theoria gustus. XIX. 310. ut Diogenes remedium ad haemorrhoides. XIII. 313. Diogenes voluntarii motus causam evaporationem animalem putat. V. 282. de mundi inclinatione opinio. XIX. 268. rationem ex parte animalibus concedit. XIX. 336. sanguinem animam esse dicit. V. 283. de solis conversione opinio. XIX. 277. de essentia stellarum sententia. XIX. 270. stellas cometas putat. XIX. 286.

DIOMEDEI aerianum collyr. XII. 759. lysiponium ad dolores oculorum. XII. 771.

DIOMEDEM rhetorem restituit a morbo Galenus. XIV. 625.

DION meusis Macedonum. XVII. A. 20.

DIONIS caro calidior est. I. 255. Dionem vocare mos est philosophis substantiam individuum. V. 662.

DIONYSIAS. XI. 830.

DIONYSISCI, definitio. XIX. 443.

DIONYSIUS methodicus erat. XIV. 684. Dionysii collyrium. XII. 760.

Milesii ad pilos palpebrarum pungentes compositiones. XII. 741. Samii cephalicum. XIII. 745. ad Dionysium milesium refertur antidotus Zenonis Laodicaei. XIV. 171.

DIONYSIDORI alopeciae medendi methodus. XII. 409.

DIOPHANTIS aphra vocatum emplastrum. XIII. 507.

Diophrantus quo usus est, remedio ad phalangia, scorpiones, et omnis serpentis ictus. XIV. 181. quo remedio usus est ad scorpionum et phalangiorum morsus. XIV. 175. ut Diophrantus Lycius colica, quam admiratus est Ariston. XIII. 281. Diophranti emplastrum. XIII. 805. emplastrum ad ambusta et intertriginem. XII. 845.

DIORISMOS, definitio. XIX. 349.

DIOSCORIDES junior commemoratur. XIX. 63. peccat, quod laxans emolliens, humectans aut phlegmonem solvens remedium nonnunquam aperiens vocet. XI. 751. quid de alismatis viribus dicat. XI. 861. de asclepiade scripsit. XI. 840. male omnes cines adstringendi vim habere prodidit. XII. 139. coriandri herbam refrigeratorium scribit, sed perperam. XII. 36. ex lacte ovillo et caprino confici butyrum refert. XII. 272. scribit, Circae radicem ex vino dulci potam, secundas purgare. XII. 26. epuloticum ad clironia. XIII. 694 sq. refert, erysimum conferre occultis canceris. XI. 878. et alii Gagatem in Lycia inveniri prodiderunt ad fluvium Gagatem. XII. 203. secundum Dioscoridem Gleucini confectio. XIII. 1041.

Dioscorides refert, radicem siccam ad laevorem redactam glycyrrhizae pterygio aptum esse remedium. XI. 858. Hippocratis opera edidit, et multa in iis immutavit. XV. 21. XIX. 83. veteres scripturas Hipp. audacissime pervertit. XVII. A. 795. su-

spectis *Hippocratis* locis obeliscum praefixit. XV. 110. librum de humoribus *Hippocratis* quidem, sed non magni illius esse iudicat. XVI. 2. hypoglossis. XIII. 51.

Dioscorides alique tradunt, Lemniae terrae admisceri sanguinem lircinum atque inde conformari sigilla ab Sacerdotibus. Quod ut experiretur Galenus, Lemnum profectus est. XII. 171. ejus malagma. XIII. 968. quinque libris materiam medicam absoluit. XI. 794. medicamenta quaedam propterea, quod diarrhoeis et dysenteris medentur, adstringere dicit, sed perperam. XI. 443. descripsit, quae in singulis regionibus praestantissima medicamenta gignantur. XIV. 9. scribit, molae radicem cum farina Lolii appositam, sanare vulvum apertam. XII. 80. regulae ejusdem, quomodo propinandum Periclymeni semen. Memorat etiam, hoc urinam cruentam reddere a sexto die. XII. 98. refert, Polygonum urinam provocare exhibitum stillicidio et stranguria affectis, non tamen exacte dispositionem discriminat, in qua ipsum dari expediat. XII. 105. de ponderibus et mensuris. XIX. 775. exprobratur, quod pruna damascena siccata ventrem sistere dixerit. XII. 32. de resinis sententia. XIII. 590. Tarsens tradidit Aereo Asclepiadeo med. mirifice sanguinis profluvia comprimens. XIII. 857. de succedaneis scripsit. XIX. 721. significationes graecarum vocum non satis pernovit. XII. 330. zeae meminit. VI. 516.

Dioscori antidotus hepatica. XIII. 204.

Diospoliticum medicamentum, compositio. VI. 265. componendi rationes duae *Galeni*. VI. 430. medicamentum alvum dejicit, ubi crassum est. VI. 283. ad ciborum in ventre corruptionem. VI. 413 sq. ad ventrem frigidum aut ad frigus propensum. VI. 430.

Diospyra parum nutriunt, et prae vi succi sunt. VI. 621.

Diphryges, ejus vires et usus. XII. 214 sq. adstringit. X. 927. cicatricem inducit. XI. 758. quomodo lavetur. XIII. 407. ulceribus humiditatis vitio aegre ad cicatricem venientibus aptissimum est. XIII. 661. ei succedanea remedia. XIX. 728. pro misy. XIX. 736.

Diplofia quomodo oriatur. VII. 87. quando oriatur. VIII. 220.

Dipsacus i. q. diabetes. VIII. 394. radices facultates. XI. 864.

Dipsas a quibusdam vocatur species viperarum, sed non est. XII. 316. a *Dipsade* commorsi causo febre male afficiuntur. XIV. 234. *Dipsadum* una Cleopatram necavit. XIV. 235. ad *Dipsades* theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. 90.

Dipyrena. II. 711. IV. 595.

Discendi facilitas signum est cerebri formas facile suscipientis. I. 322. difficultas contrarium indicat. *ibid.*

Discussionem Hippocrates per δ significat. XVII. A. 612.

Discussoria scripta a *Damocrate*. XIII. 940.

Discutientia medicamenta, ubi plenitudo in toto corpore est, implent potius quam vacuant, si partibus applicantur. X. 938. discutit cucumeris radix. XII. 477. adeps bubulus. XIII. 696. adeps vitulinus. XIII. 696. inflationes discutit cucurbitula. X. 964. lolium. XI. 816. myrrha. XII. 127. valenter discutit oleum vetus, ex dulci inveterato. XI. 868. XIII. 696. discutit acetum scirrhus. X. 958. callos discutientia vid. *Callus*. emplastra. XIII. 923. emplastrum discutiens bronchocelen. XIII. 926. emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943. discutientia emplastra, quae Asclepiades scripsit. XIII. 936. discutiens ex aspidibus ad strumas et podagras. XIII. 927. discussorium ex calce viva. XIII. 944. candidum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 926. meliceridas discutiens. XIII. 929. discutiens ad strumas *Nymphodoti*. XIII. 926. ex terra pelagia. XIII. 928. ut *Scribonius*. XIII. 930. ex struthio. XIII. 930. discutiens *Xenocratis* ut *Castus*. XIII. 931.

Disparata quoniam *Hippocrates* vocet. XVIII. B. 887.

Dispensatio medicamentorum quid sit secundum *Hippocratem*. XVII. A. 403.

Distentio, et ex plenitudine facta ruptio, vasorum ipsorum, non facultatis ejusdem affectus est. VII. 529. *Distentionem* spiritus efficit. VII. 597. *Distentiones* tres accipiunt Cnidii. XV. 364. frigoris superantis affectus sunt. XV. 369.

Distichiasis, definitio. XIX. 438.

DISTINCTIO, definitio. XIX. 349.

Distorsiones: causae. VII. 27. *Distorsionibus* corporis conducit malagma Andreae. XIII. 343.

DISTRIBUTIO, definitiones. XIX. 373. ad *Distributionem* quatenus alimentum inepta. VII. 261.

DITRICHIASIS, definitio. XIV. 771.

DIURETICA vel *Urinam* scientia remedia. XI. 747. XIV. 571. XIX. 695. sunt etiam ea, quae menses provocant. XI. 775. quando conducant, et quando sint vitanda XVI. 148. (confer. *Urinam* moventia remedia.)

de **DIVIDENDI** et componendi methodo *Platonis* verba. V. 754.

DIVINATIO, de ea philosophorum opiniones. XIX. 320.

DIVISIO, definitio. XIX. 237. *Divisionis* chirurgicae species. XIV. 781. in *Divisione* sophismata quae? XIV. 583.

DIVITES indoctos *Demosthenes* appellat: *ovis onustus aureo vellera*, et *Diogenes* dixit eos similes ficis arboribus, in praeruptis locis stantibus. I. 10.

DOCTRINA, de optima — liber. I. 40. optima doctrina quatenus. I. 40.

DODECARDRA sphaerae universi principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

DOGMA, definitio. XIX. 352.

DOGMATICUS, qui. X. 159. loquens introducitur medicus, Empiricos exprobrans. I. 91 sq. *Dogmatici* medici, quomodo in arte exercenda procedant. Ab empiricis theoria quidem, non autem ratione medendi differunt. I. 72. fatentur, nullam scribi posse curationem exactam. X. 182. rationem, qua medicamenta singula composita sint, quibus utuntur, reddere nequeunt. XIII. 463. eos tantum morbos ratione curant, qui organicorum partium sunt proprii. X. 184. a naturae inspectione auspicantur. XIV. 677. *Dogmaticorum* pulsus definitio. VIII. 721.

DOLET quicquid, patibile et sensibile esse debet. I. 250.

DOLIARE vaporarium hydropicorum. IV. 495.

DOLICHUS qualis sit planta, *Theophrasti* de ea sententia. VI. 542. apud quosnam scriptores hoc nomen occurrat. VI. 541. quid *Hippocrates* de dolichis tradat. VI. 543. *Dolichi* num cicerculae. VI. 544. de iis *Dio-*

clis verba. VI. 544. num phaseoli. VI. 543. qualis cibus. VI. 791. *Philotinus* et *Praxagoras* eorum non meminit. VI. 545. pisis celerius sed cedunt, minus flatulenti sunt, et uberius nutriunt. VI. 543.

DOLOR et **DOLORES** (de doloribus, singulas partes occupantibus, vide partes ipsas) quomodo fiat. VII. 115. XVII. B. 551. quando oriatur. XV. 61. 62. et actio est et affectus. V. 510. omnis affectus est. V. 35. molestus sensus est. VIII. 71. omnibus sensibus inest. VII. 115. in principatu animae consistit. V. 337. omnes sensus, imprimis autem tactum infestat. VII. 57. aut solutionem continuitatis, aut vehementem subitamque immutationem ostendit. I. 357. extenuationis causa est. XVII. B. 84. quidam dolores ab *Archigene* proditi, nec cognosci nec intelligi possunt. VIII. 87. num doloris cura. XVII. A. 910. ab intemperie ortus differt ab eo, qui ex cacochymia fit. XI. 489. gignit eum, quicquid per vim aliquid agit. XVI. 118. omnem exacerbat allium. XV. 871. causa est augmentationis bilis. XIX. 488. nullus fit in iam perfecte alteratis. VII. 744. interdum *Hippocrates* vocat ipsam affectionem in qua dolemus. XVII. B. 460. qui eum non sentit, ei mens aegrotat. XVII. B. 460.

Dolor quomodo pulsum mutet. VIII. 474. in faucibus gracilibus suffocans convulsivi quid habet. XVI. 738. duorum simul, non in eodem loco orientium alterum vehementior obscurat. XVII. B. 549. pro situs varietate affectum locum ostendit. VIII. 45. vires laedit. X. 812. si vires resolvit, mitigandus est, et vires roborandae. X. 814. in morbis acutis causa virium imbecillitatis. XV. 606. vehemens mortem nonnunquam inducit. VIII. 301.

Doloris causae. V. 636. VII. 115 sq. VIII. 79. XV. 515. XVII. A. 763. causa est arteriarum motus. XVIII. B. 923. causa aut continuitatis solutio est aut alteratio aliqua. X. 852. a dissolutione similium partium oboritur. XII. 544. evacuatio eum excitat. XV. 63 sq. concitat frigidum, quod substantiam divellit. VII. 116. ex humoribus sex modis fit. XVI. 54. fiunt, quibus alteratur et corrumpitur natura, non quibus corrupta jam et

alterata est. VII. 176. sunt, dum alteratur ac corrumpitur natura. VII. 115. 620. 739. causae in inflammationibus. VIII. 81. vehementis in inflammationis partibus causae. VIII. 75. causa inaequalis intemperies. VII. 749. internarum partium causa. XV. 779. maligni causae. XVII. B. 335. primae species duae. VIII. 80. variae eorundem species. XII. 545. XIX. 7. colici qui. VIII. 82. eorum natura et differentiae. VIII. 83. a nephritidis differentiae. VIII. 385. colicorum diagnosis. VIII. 384 sq. colicorum cura. VIII. 83 sq. (vide COLICA.) ex eorum differentiis *Archigenes* locos affectos significari putat. VIII. 70. *Doloris* differentias ac species nosse medicum decet. XVII. A. 335. differentiae quomodo dignoscantur. XVII. A. 335. emicans qui. VIII. 94. in quibusnam morbis observetur. *ibid.*

Dolor gravis duplici respectu dicitur. XVII. A. 830. gravis in febre continua vacationem non fert. XI. 44. fixus in parte aliqua quid indicet. XI. 261. infixus quibusnam partibus accidat. VIII. 99. frigidi et calidi apud *Hippocratem* quales. XVII. A. 844. ingens spiritus corruptionis causa. X. 841. inhaerens. VIII. 112. lacerans. VIII. 109. laxus nullus. VIII. 104. mediocris in ventre exonerando, vomendo, urina reddenda etc. morbi futuri nota est. I. 362. ostocopi. VIII. 104. pruriginosus solius superficiei est. VIII. 108. pulsatilis qui. VII. 546. pulsativus s. pulsatorius quando oriatur. VIII. 78. in quibusnam partibus non observetur et cur. VIII. 78. pulsatorius magnarum inflammationum symptoma. VIII. 93. pulsatorius neque in peripneumonia neque pleuritide oritur. VIII. 77. punctorius circa membranas imprimis consistit. VIII. 86. est plenitudinis dolor. *ibid.* stimulans non in imo consistit. VIII. 109. stupidus doloris species peculiaris non est. VIII. 71. stupidum in nervis fieri *Archigenes* statuit sed male. VIII. 70. tensivi aut ulcerosi proveniunt a multis exercitationibus. VIII. 103. tensivo quatenam partes afficiantur. VIII. 79. ulcerosi qui. VIII. 107. non in sola cute consistere videntur, sed ad ossa usque descendunt. VIII. 108. circa ungues ex frigore unde oriatur. X.

853. vehementes causae soporis. VIII. 233. vehemens causa syncope. X. 850. (ejus cura *ibid.* et sq.) vehementia vires prosternit. XI. 49. vehementior alterum obscurat. (*Hipp.*) XVI. 488. vehementissimus quando ex humoribus crassiss et glutinosis oriatur, ejusque causae. X. 863. omnem ad ulcerum genus pertinere demonstratur. XVIII. B. 586.

Dolor abortus causa. XVII. A. 635. *Doiores* ac febres circa puris generationem contingunt, magis quam ubi jam est generatum. IX. 623. in inflammatione majores fiunt, dum pus generatur. VII. 445. intestinorum mordaces a mordaci humore fiunt. VIII. 85. qui ex lapide in ureteribus impacti sit, quomodo dignoscatur a colico. VIII. 84. quomodo morbos signat. XVI. 471. respirationem parvam et densam efficit. VII. 849. tolerant eum partes nonnisi sensiles. X. 851. quomodo pulsus mutant et cur. IX. 161. saepe simulantur. XIX. 2. et quomodo deprehendantur simulati. XIX. 4. ventris perturbationis causa est. XVII. A. 324. circa costas spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. ad pectus firmatus cum torpore malum. XVI. 653. ad *Dolorem* proclives juvenes. V. 38. *Dolorem* denotat respiratio parva et densa. VII. 814. VII. 815. respiratio frequens. XVIII. B. 76. loci, supra diaphragma siti *dolorem* denotat spiritus densus. VII. 901. et spiritus frequens. XVII. A. 754.

Doloris effectus. VII. 194. in respirationis quodam organo consistentis in respirationem effectus. VII. 778. gradus ad diagnosis et curam morborum valet. XVIII. A. 13. motio affluxum humorum ad eam, quae dolore vexatur, partem excitare consuevit. XV. 780. in morbis quomodo afficiamur dolore sine causa extrinseca agente. X. 855. ex doloribus animi deliqui cura. XI. 60. ob dolores aegri saepe expertes pulsus evadunt. XV. 611. ob *dolorem* viribus imbecilles, vacatione interdum magis quam repletionem indigent. XV. 611. ex dolore vocis interceptiones cum cruciatu letales. XVI. 631.

Doloris cura generalis. X. 851. doloribus quae medentur, *Homerus* amara esse autumat. XIV. 30. a capite ortis, qui vexantur, quomodo curen-

tur. VI. 425. ad claviculam productos solvit fomentum emolliens. XV. 525. diutinos fixosque in parte quadam perpassi luto terrae aegyptiae persanati sunt. XII. 177. ad dolores iuveteratos in lateribus, scapulis, cervice, lumbis, stercus columbinum. XII. 303. supra septum transversum qui purgatione indigent, per superiora, qui sub septo transverso, per inferiora sunt purgandi. XV. 335. superiorum partium solvant alii in inferioribus partibus. XVII. A. 477. vehementissimi saepe vacationem requirunt usque ad animi deliquium. XVII. B. 445. doloris pro causis efficientibus cura. XVII. A. 763 sq. ex animalis punctu morsuve cura. X. 895 sq. ex flatuoso spiritu cura. X. 861. quomodo curandi ii, quos frigidus humor in medio intestinorum interclusus excitavit. X. 864. ab infarctu aut crassitie crudorum spirituum curat rotunda radix Aristolochiae. XI. 836. ex mole aliqua gravante aut contudente cura. X. 861. ex mordente humore. X. 862. ex sanguinis abundantia cura. X. 861. maioribus attriectatio mollis blanda et lenis solatium affert. VII. 125. sedantia remedia. XVII. B. 325. sedantia aut mitigantia aut lenientia remedia anodyna dicuntur. XI. 764. (vide *Anodyna*.) ad dolorem diuturnum acopa. XIII. 1005. XIII. 1045. Dolorem sedat anethum in oleo coctum. XI. 832. antidotum *Aethi Galii*. XIV. 159. ad Dolores internos antidotum. XIV. 206. Dolorem sedans aster. XIII. 165. mitigat chamaemelum. XI. 562. solvit cucurbitula. XI. 321. Ienit diaspermaton. X. 372. emplastrum *Hicesa*. XIII. 787. emplastrum fuscum *Isidori*. XIII. 908. ad dolorem omnem Salome dictum emplastrum. XIII. 507. sedans emplastrum *Xenocratis*. XIII. 931. ad Dolores omnes diuturniores malagma *Protas Pelusiotae*. XIII. 338. ad Dolores magnos pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831. ad Dolores sedandos *Philonis* remedium efficacissimum. X. 818. Dolorum medela, purgatio. XVII. B. 678. ad Dolores scarificatio. XI. 321. Dolorem solvit stupor immoderatus. XVII. B. 814. stupor mediocris. (*Hipp.*) VIII. 71. XIII. 865. XVII. A. 904. ad Dolores qui conferunt locorum principum absces-

sus theriaca. XIV. 91. ad Dolores internos *Euclidis Palatiani* theriaca. XIV. 162. Dolores supra diaphragma juvat venaesectio. XV. 769. ad Dolores vehementes venaesectio. XV. 766.

DOMITIO *Nigrino* compositum acopon. XIII. 1021.

DOMUS agrestes Pergamenae quales. XIV. 17. calida ad vinum conservandum quomodo paretur. XIV. 17. combustio media aestate sine igne, ex stercore columbino. I. 657. conditio necessaria in febris. X. 648. culmen *ἀτρυπα* vocatur apud *Hippocratem*. XVIII. A. 518. tectum quomodo paretur. XVIII. A. 518. quaedam similes sunt frigidis speluncis. XVII. B. 182.

in DORIDE multi ex coturnicum esu muscularum distentione correpti sunt. XVII. B. 306.

DORMIENTES: cur sit inspiratio in iis major. XVII. B. 169. concoctio in iis efficacius peragitur. XVII. B. 169. partes extimae frigidiores, internae calidiores sunt. XVII. B. 169. *Dormientium* actiones non omnes naturales sunt, sed mente fiunt. IV. 440. *Dormientium* anima non quiescit. IV. 439. non sensus expertes sunt, sed difficulter sentientes. IV. 439. *Dormientium* pulsus. IX. 137.

DORMIRE nec die nec nocte malum. XVI. 176. hians lethale signum. XVI. 198. ore aperto mortiferum. XVII. A. 894. XVIII. B. 62. profunde et non profunde unde contingat. VII. 140.

DORMITATIO fit, ubi quis, prandere assuetus, praeusus non fuerit. XV. 868.

Dormiunt saepe et sedentes et ambulantes. IV. 435.

DOROTHEI *Helii* remedium ad viperarum morsus. XIV. 183. medicamentum, cujuslibet serpentis ictui accommodatum. XIV. 187.

DORSUM, definitio. XIV. 707. tanta est longitudine, quanta thorax. II. 755. devinciens deligatio. XVIII. A. 820. 823. *Dorsi* dolorum causae quaedam. XV. 867. dolores significant, stercus in superioribus intestinis contineri. XVI. 146. dolores locum mutant, ex humore defluente fiunt. XVI. 52. ad *Dorsi* dolores crocinagma. XIV. 134. *Dorsi* dolorem in peripneumonia lenit balneum.

XV. 719. *Dorsi* musculorum dissectio. II. 451. *Dorsi* perfrictiones secundum *Hippocratem* convulsionem indicant. XVI. 754. *Dorsi* vertebrae duodecim dantur. II. 755.

DORYCNium, ejus facultates. XI. 864. qui hanserunt, quoniam iis conveniant. XIV. 140. ei succedanea remedia. XIX. 728. semen ejus substituitur haliacabo. XIX. 724. pro mandragorae semine. XIX. 736.

DRACHMA, XIX. 767. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775.

Drachmae character. XIX. 750. XIX. 757. XIX. 758. *Drachmae* et drachmae dimidia character. XIX. 757. XIX. 780. etiam holce dicitur. XIX. 752. XIX. 765. quot habeat scrupulos. XIX. 759. 765. 771. quot siliquas. XIX. 764. aegyptiaca sexta pars est atticae drachmae. XIX. 768. veterinariorum. XIX. 772. 773.

DRACO *Hippocratis* filius. XV. 111. XVI. 625. filium habuit *Hippocratem*. XVI. 5.

Draco marinus in suum ipsius ictum impositus ei medetur, ut et *Trigla* imposita. XII. 365. *Dracones* duram habent carnem. VI. 727. ad *Draconis* ictus emplastrum *Hallei* gilyum. XIII. 802. *Draconis* marini venenum ducit isis. XIII. 774. contra *Dracoenem* sulphur. XII. 217.

DRACONTIA varicibus similia sunt, et magnum dolorem, dum paululum moventur, concitant. XIV. 790. cura chirurgica. XIV. 790.

DRACONTIUM, ejus facultates. XI. 864. magis quam arum excretaiones ex pectore promovet. XI. 839. ejus radix bis terve elixata editur. VI. 650.

Dracontii radix plus habet virium quam folia. VI. 646. *Dracontio* succedit arum. XIX. 728.

DRACUNCULUS, succus ejus qualis. VI. 770. (confer. **DRACONTIUM**.)

DRACUNCULUS, definitio. XIX. 449. *Dracunculi* vocati (*Filaria* medinensis) in Arabia in tibiis hominum latere traduntur. VIII. 393.

DROMEADAE, febre ardente correptae casus. XVII. A. 293.

DROPAX unguenti utilitas. VI. 416. vicarius. XVIII. B. 898.

ad **DRYADEM** theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

DRYINUS serpens unde ita vocatus ejusque malignitas. XIV. 234. *Dryi-*

nos domat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33.

DRYOPTERIS, ejus vires. XI. 865. deleterium remedium est. XI. 767. septicum est. XI. 756.

Drys vide *Quercus*.

DUCERE quae oportet, eo ducenda sunt, quo potissimum vergunt per loca convenientia. XI. 160. XVI. 263. XVII. B. 438.

DUCTUS arteriosus *Botalli* jam *Galeno* notus erat. II. 828. IV. 243. ejus oblitteratio. IV. 245 sq. *choledochus*. III. 298. *choledochus*, ejus insertio in duodenum — aliis geminus est, aliis unicus. I. 631. *choledochi* in duodenum insertio memoratur. III. 348. cur in illud abeat. III. 354. 390. *choledochus* cur non in ventriculum sit insertus. III. 354. *choledochus* nonnunquam variat, ita, ut portio ejus ad ventrem procedat. XV. 570 sq. *Asclepiades* gigni in ductu *choledochi* bilem flavam statuit sed reprehenditur. II. 40. cysticus. III. 298. excretorii seminis, in utroque sexu differentia. IV. 186. hepatici. III. 298. venosus *Arantii*. IV. 243 sq. ejus oblitteratio. IV. 244.

DULCE, definitio. XI. 454. *Dulce*, definitio secundum *Platonem*. XI. 448. est, quicquid nutrit. XI. 669. omne calidum est. XI. 649. XI. 412. 785. acerbis calidius esse unde cognoscatur. XI. 655. perfectius et calidius esse unde colligatur. XI. 657. non dulce. XV. 375. terrae inest. XV. 79.

DULCEDO a moderatione caloris provenit. XI. 655.

DULCIA quoniam dicantur secundum *Galenum*. XI. 494. fiunt biliaria. XI. 653. proxime accedunt ad ea, quibus apparent dulcia. XI. 653. simul et acerbis crassioris sunt essentiae et frigida. XI. 670. omnia jucunda sunt. XV. 655. multum nutriunt. VI. 651. ex *Dulcibus* omnibus hepar et lien intumescit. X. 908.

DUODENUM vocatur *γαστρὸς ἔκφυσις*, quasi quiddam e ventre enatum. I. 631. a *Herophilo* nomen accepit. VIII. 396. alii *cephysin*, alii cum appendice duodenum vocant. II. 578. *Herophilus* *cephysin* vocat. II. 780. III. 346. cur non statim in anfractus abeat. III. 345. in illud inseritur ductus *choledochus*. III. 348. et cur. III. 354. venae unde veniant. II. 780.

DUPONDII quatuor drachmas habet. XIX. 769. 772.

DURA quae dicantur. VIII. 686. a *Platone*. VIII. 687. 926. sunt, quibus caro nostra cedit. XI. 716. mediocriter chamaemelum emollit. XI. 562. omnia an per decoctionem salios succos gignant. VI. 730 sq.

Dura mater. XIV. 710. secundum *Erasistratum* origo nervorum. V. 602. ejus utilitas. III. 659. duplicata cerebri a cerebello cur dirimat. III. 637. duplicationum ejus (processuum) usus. III. 707. 711. suturas penetrat et in pericranium abit. III. 662. 707. usus ad venarum decursum regulandum. III. 709. ad cerebrum dividendum et alia. III. 711.

Dura mater, vincula (processus) inde enata. III. 661. vincula ejus et quid sit causae, cur in plerisque locis valide, invalide, aut mediocriter, in aliis omnino non cranio sit adnata. III. 749. affecta, quomodo pulsum immutat. IX. 412. in ejus vulnere vomitus biliosus oritur. XVIII. A. 86. vulnera tractandi ratio. XII. 523. medullae spinalis quomodo ab illa cerebri discrepet. IV. 113.

DURARE quando conveniat. XVII. A. 902.

DURITIES qualitas tangibilis est. VIII. 690. num plenitudo dicenda. VIII. 677. ad *Duritiem* trinestrem quae ex partu profecta erat emplastrum Attalici album. XIII. 422. *Duritiem* dissolvit emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. discutit emplastrum auiceton. XIII. 877. emplastrum discutiens. XIII. 930. medicres emolliunt emplastra melina. XIII. 504. tollit emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. solvit malagma *Amythaeonis*. XIII. 967. diasmyrnon apolophonon. ibid. dissolvit malagma *Andreae* didymaea vocatum. XIII. 346. omnem tollit malagma *Dioscoridis*. XIII. 968. dissolvit malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. inveteratas discutit compositio discussoria ex sale. XIII. 943. (vide **INDURATIO**.)

DURUM est, quod non in se cedit (*Arist.*) XI. 716. varia ratione dicitur. XI. 715. qua varia ratione fiat. XI. 717. est, quod siccum, non tamen prorsus siccum quod durum. I. 598. quod est, ad agendum est aptum. III. 633. *Durorum* corporum

ad statum naturalem reditus emolli-tio est. XI. 716.

Avadinos, qui dicatur. XVII. A. 778.

DYSENTERIA. Variorum auctorum definitiones. VIII. 85. XIV. 753. XVIII. A. 11. XIX. 42f. definitio secundum *Erasistratum*. XVIII. A. 6. est et hepatis imbecillitas, et ulcus intestinorum. XVIII. A. 725. nonnulli solummodo intestinorum ulcerationem vocarunt. VII. 247. proprie intestinorum ulcus significat. VIII. 381. propriae ejus notae. VIII. 382. dolores mordaces eam praecedunt. VIII. 85. arterias exsiccant. VII. 313. in *Dysenteria* quae excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. dejectionum conditio in diversis stadiis. XVII. B. 691. cur sit cum tenesmo juncta. XVII. A. 351. duplex differentia. XVII. A. 350. cruenta. XVII. B. 879. cruentae duplex species. XVII. A. 725. cruentae causae. VIII. 370. cruenta in quibus potissimum accidat. VII. 243. cruentae vere potissimum et aestate oriuntur. XV. 82. cruentas *Hippocrates* his accidere dixit, quibus artuum aliquis erat abscissus. VII. 243. haec (post amput.) quomodo a vulgari sit distinguenda. XVIII. A. 730. etiam apud *Hippocratem* est alvi dejectio cruenta, post membrum excisum ex multitudine sanguinis orta. XVIII. A. 724.

Dysenteria rubra qualis. XVII. A. 460. quomodo fiat. XVII. A. 349. quosnam inprimis infestet. XVII. B. 582. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. diuturnior cur aestate provec-tis accidat. XVII. B. 646. morbus virilis est. V. 696. quando sit aestate exspectanda. XVI. 374. XVII. B. 577 sq. aestate fit ex usu aquae stagnantis. XVI. 436. aestate fit, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. fit ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. cur aquilone flante fiat. XVII. B. 571. morbus autumnalis. V. 694. autumnus potissimum fit. XVI. 27. fit, si hiems austri-na, ver aquilonare fuerit. XVI. 440. fit, ubi hiems austera et pluviosa, ver aquilonum fuerit. XVII. B. 586. fit putredine per alvum vacuata. XVII. B. 583. non, quod *Hippocrates* vult, siccitates distincte sequitur. XVII. B. 608. vere potissimum et aestate gras-satur. V. 690.

Dysenteriae causae. XVIII. A. 153. ex sinceris alvi defectionibus. XVIII. A. 122. causae atmosphaericæ. XVI. 386. quomodo ab atra bile oriri possit. III. 381. ab atra bile orta insanabilis. XVII. B. 688. causa est bilis flava. XVII. B. 688. diarrhoea. XVIII. A. 191. mordax humor. VIII. 25. humores noxii, qui non per menstrua deducuntur. XVI. 806. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. tumor vulnorum evanescens. XVII. A. 459. ex *Dysenteria* intestinorum lienteria generatur, et quomodo. XIV. 754. quando lienteria in eam transeat. XVIII. A. 4. ei succedit lienteria. XVIII. A. 192. docet, quanti dignitatis sint tunicae intestinorum duæ. III. 330. in ea tunica interior saepe putrefacta reperitur. III. 330. animi defectus causa. XI. 47. ejusque cura. XI. 50. sedata tumorem aut abscessum quando faciat. XV. 859. incaute suppressæ sequelæ. XI. 170.

Dysenteriae differentia a hepaticis profluviis. VIII. 383. letalitatis signa ex defectionibus. XVII. B. 692. quando sit in lienis induratione salutaris. XVIII. A. 67. diuturnæ vero hydro pes et lienterias efficiunt. XVIII. A. 66 sq. in longa cibi fastidium malum. XVIII. A. 11. si ab atra bile coeperit, letalis. III. 381. V. 122. VII. 935. si a nigra bile incipiat, mortifera est, quæ a flava non utique, sed plerique ex ea servantur. II. 131. maniae remedium. XVIII. A. 105.

Dysenteriae cura. XVII. A. 352. quæ in ejus cura sint observanda. XIV. 379. defectionibus ubi obsistimus, symptoma curamus. X. 813. ad curam multum interest, nosse, utrum in superioribus aut inferioribus partibus locum habeat. XVII. A. 351. quidam medicus vehementissimo medicamento curans multos uno die sanavit, quosdam jugulavit. X. 815. ei mordentibus medicamentis tum potissimum medemur, quum est gravissima. X. 814. ad *Dysenteriam* remedia. XIV. 370. 380. ad diuturnam remedia. XIV. 381. ad *Dysentericorum* dolores remedia parabilia. XIV. 469. ad *Dysenteriam* remedia per inferiora injicienda. X. 813. aliud quod statim a prima potione cohibet fluxum. XIII. 293. ad *Dysenteriam* alismatis radicis secundum *Dioscoridem*:

XI. 861. decoctum radicis altheæ. XI. 867. andrachne portulaca. XI. 831. Ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. ab *Andromacho* scripta medicamenta. XIII. 289. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus Attalica. XIII. 162. antidotum zopyrium. XIV. 150. medicamentum ex libris *Antipatri*. XIII. 292. compositio *Apellis* infusum rosaceo. XIII. 853. aphrodisiacum Clidion. XIII. 87. *Philippi* comp. XIII. 88. arnoglossum. XI. 838. quæ ab *Asclepiade* conscripta sunt remedia. XIII. 301. aster dictum remedium. XIII. 91. aster stomachicus. XIII. 165. balaustium. XI. 847. Beta ex aceto contusa. XIV. 469. usi sunt quidam sanguine caprarum tosto. XII. 260. sebum caprinum et cur. XII. 325. catapotia. XIII. 302. catapotium *Aphrodæ* anodynum. XIII. 95. catapotium *Aspasii*. XIII. 302. cervi cornu ustum. XII. 334. Cisti folia et hypocisthis. XII. 27. Clematis. XII. 31. Clidion. XIII. 290. 291. clysteres. XVI. 146. ubi intestinorum ulcera computrescunt, quales clysteres tunc sint adhibendi. XVI. 146 sq. cochleæ totæ ustæ admixta galla omphacitide, piperi albo, quando ulcera nondum computrescere coeperunt. XII. 355. ad *Dysenteriam* compositio. XIII. 79. compositiones. XIII. 288. confectio. XIII. 290. e *Cornelio* medico. XIII. 292. epithemata utilia. XIII. 306. nonnulli contra eam totam fabam cum oxycrato coctam exhiberunt. XII. 49. *Flavii* pilulis. XIII. 294. confectio ex fructibus. XIII. 142. confectio ex fructibus. XIII. 289. alia. ibid. garus inficitur. XII. 377. membrana glandes quercus obvolvens decocta. XI. 866. gnaphalii folia ex austerorum vinorum quopiam. XI. 861. *Herae* stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. *Hippocratis* præscriptiones. XV. 916. hipparis. XI. 889. idæa radix tum pota tum imposita. XI. 888. infusa conferentia. XIII. 295. infusum *Faustianum*. XIII. 296. infusum *Isidori*. XIII. 295. infusum *Nicostrati*, quo *Menander* usus est. XIII. 299. Isotheos confectio. XIII. 66. coagulum lactis equini. XII. 274. serum lactis cum aliis remediis. XII. 267. lentes bis coctæ. VI. 525. Lentiscus aut per se, aut cum aliis medicamentis. XII. 136. cortex Libanoti. XII. 60.

linctus. XIV. 466. accommodantur rasurae ligni Loti. XII. 65. Macer, cortex. XII. 66. ex scriptis Lucii. XIII. 292. Lycium. XII. 64. Lysimachios pota. XII. 64. mala post cibum comesta. VI. 597. mori fructus immaturus. XII. 78. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Nicerati* malagma. XIII. 180. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. Nymphaeae semen. XII. 86. oxylapathum. XII. 56. Leimonii fructus. XII. 57. pastillas. XIII. 301. pastillus dolorem sedans. XIII. 302. alius. 303. pastillus alius, ubi febris non adest. XIII. 305. ad inveteratam pastillus. XIII. 304. pastillus Amazonum cum baccarum myrti decocto. XIII. 152. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastillus *Berytii*. XIII. 290. pastillus aromaticus *Berytii*. XIII. 303. pastillus ab *Eudemo* seniore. XIII. 291. ad inveteratam pastillus Philippi dolorem sedans. XIII. 304. pastilli ex succino. XIII. 86. Phyllitis pota. XII. 152. radix Polemonii. XII. 106. polygonum. XII. 105. potiones. XIV. 466. potio *Lucii Tarsensis*. XIII. 295. rheum. XII. 112. flos et fructus rubi. XI. 848. salsugo. XII. 377. Sideritis. XII. 121. stercus caninum lacti immixtum. XII. 292. injicitur decoctum foliorum Stoebe. XII. 130. stomachicum remedium. XIII. 142. Symphytum petraeum in vino coctum. XII. 134. terra armenica. XII. 190. exulcerationibus, antequam putrescentes fiunt, prodest Samia terra. XII. 179. theriaci. XIV. 273. 304. vaccini lactis potus. XIV. 241. *Valentis* remedium. XIII. 292. *Xenocratis* anodynum. XIII. 90.

DYSENTERICI quinam vocentur. XIII. 288.

DYSEPULOTA ulcera sunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 380. insuppurabilia sunt. XVII. B. 809. generalis iis medendi methodus. XIII.

654. praesidia iis difficulter inveniuntur. XIII. 655. remedia, quae citra mordicationem et exasperationem manifestam exsiccare ea possunt. XIII. 659. (confer. ULCERA cicatricem aegre ducentia.)

DYSODIS casus breviter ab *Hippocrate* commemoratus. XVI. 659.

ad DYSPTHIAM quatenus constitutio optime constituta. IV. 743.

DYSPEPSIA, definitio. VII. 66. concoctionis symptoma. VII. 62.

DYSPHAGIAE causae et symptomata. VIII. 334 sq.

DYSPNOEA, definitio. XIX. 420. qua ratione eveniat. VII. 137. et causae. VII. 137. corripitur plethoricus aut thorace et pulmone affectus, qui velociter exerceri coepit. VIII. 850. magis propter cibum intempestivum, quam ob indigentiam oritur. XV. 600. ad *dyspnoeam* (quae sub *Orthopnoea* citatae sunt compositiones, hic quoque erant in usu.) potio *Antipatri*. XIII. 66. convenit ei centaureum majus. XII. 20. nnn ciconiae stercus, noctuae sanguis, urina humana etc. valeant. XII. 305 sq. eclegma *Antonii* Musae. XIII. 108. eclegma nectareum. XIII. 282. *Isotheos* dicta confectio. XIII. 66. panacea Musae. XIII. 104. pastillus. XIV. 532.

DYSPNOICI quinam vocentur. XIII. 110.

DYSRACHITIS *Damocratis*. XIII. 797. *Avoglaratos* quinam dicantur. XVI. 631.

DYSURIA, defin. XIV. 750. XVIII. A. 153. XIX. 425. symptoma est. VII. 80. quomodo fiat. XVII. A. 349. causa est aquilo. XVI. 415. ad *Dysuriam* remedia. XIV. 548. 560. 572. 577. inunctio. XIV. 571. potio. XIII. 322. qualem venaesectio solvat. XVIII. A. 57. eam thorexis et venaesectio solvit. XVIII. A. 153.

E.

E character quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 612.

EBENUS, ejus facultates et vires medicae. XI. 867. ei succedanea. XIX. 728.

EBISCUS vide *Althaea*. (XI. 867.) radici succedanea remedia. XIX. 728.

EBRIETAS morborum causa recens. XV. 162. inter generandum in foetus effectus. III. 885. *Ebrietati* dediti fe-

bri quotidianae sunt obnoxii. XI. 23. ad *Ebrietatem* cavendam remedia parabilia. XIV. 540. ab *Ebrietate* juvenes abstineant. IV. 809. ex *Ebrietate* capitis dolorum cura. XIV. 321. ad capitis dolores inde ortos praecepta *Archigenis*. XII. 572.

EBRII cur balbutiant. XVIII. A. 52. cur, quid egerint, nesciant. IV. 445. quum repletum caput est, vigiles et comatosi sunt. VII. 664. in his sphincteres officium suum amittunt. IV. 439. nonnunquam phrenitis et lethargus hinc supervenit. VII. 664. si repente obmutuerint, convulsi moriuntur, nisi febris prehenderit. (*Hipp.*) XVI. 673. 777. XVII. B. 787. ut quis vel uno vini poculo haurito evadat, XIV. 540.

EBULUS sambuci species herbacea est. XI. 820.

Εχχυσιασις apud *Hippocratem* quid sit. XVI. 160.

ECCHYMOSIS, definitio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 908. una cum contusione et ruptione incidit. X. 232. accidit etiam ex oris vasorum apertione, quam anastomosin vocant. X. 233. quando accidat. XVIII. B. 446. in ea supervacaneum est, causam efficientem inquirere. X. 243. cura. X. 302. *Ecchymoses* discitit *Ptarmiceos* frutex viridis contusa. XII. 109.

Εχχυσιαρα quid *Hippocrates* dicat. XVI. 160.

ECCHYOMATA scirrhus vicina sunt. VII. 724. senibus ex venis contusis fiunt. VII. 724. cura. XVI. 161. ad *Ecchymomata* commansus panis cum pauco radicalae. XII. 289.

Εχχυσιαρα quid significet apud *Hippocratem*. XVI. 160.

Εχχυσιαρα quid significet. XVIII. B. 446.

ECCOPE, definitio. XIX. 432. in membris nigrescentibus et capitis fracturis in usum est vocanda. XIV. 781.

ECHINI herbae facultates. XI. 880.

Echini marini quale alimentum praebeant. VI. 738.

ECHO quomodo fiat. XIX. 312.

ECLAMPSIAE puerorum cum pubertate in quibusdam mutationes habent. XVII. A. 824.

ECLIPSA fit ex piui strobilis. XV. 848. ad educendos ex pectore et pulmone crassos lentosve humores miscetur elei radix. XI. 873. *Amarant* ad sanguinis refectionem. XIII.

84. *Faustianum*. XIII. 36. colicis nectareum. XIII. 282. *Antonii Musae* ad dyspnoicos. XIII. 108. *Nicerati*. XIII. 98. *Origeniae* ad haemoptoen. XIII. 85. hepaticum *Pavlini*. XIII. 211. peripneumoniae. XV. 858. pharos appellatum. XIII. 97. ad plenitudinem. XIV. 446. ex vino *Scybelite*. XIII. 36. tussiculare. XIV. 364. ad tussim. XIII. 66.

ECLIPSEOS lunae causae. XIX. 281. solis causae. XIX. 278.

Εχχυσια quid significet. XVI. 536.

ΕCPHANTI theoria de terrae motu. XIX. 295.

ΕCPHYSIS duodenum est. II. 578. III. 346. ejus situs causa. III. 347. ab *Herophilo* intestinum duodenum vocatur. II. 780.

ΕCPHESMA, definitio. XIX. 432.

Εκπλεξις quid. VI. 144.

ΕCPLEXIS, definitio. X. 841. XIX. 462.

ECSTASIS, definitio. XVI. 631. XIX. 462. quomodo ab *Hippocrate* dici potuerit maniae remedium. XVIII. A. 105.

Εκστασις quid significet. XVIII. A. 661.

Εκδιμιαρα quid significant apud *Hippocratem*. XVIII. B. 510.

Εκδιμιαρα *Galenus* derivat ἀπὸ τοῦ ἐκδιμν. XVII. A. 354.

Εκδιμν, eruptionem, ab *ἐκδιμν* *Hippocrates* derivat. XVII. A. 865.

Εκρεσις quid significet. XVIII. B. 703.

ECTROPION, definitio. XIX. 439.

EDENDI finis ventriculi impletio. II. 199.

EDERE quam plurimum hieme decet. XV. 177.

EDOMANTIA medicamenta quae nam vocentur. XIV. 760.

Εδρα qualis sit morbus. XVIII. B. 436.

EDUCATIONIS in animi mores effectus. IV. 813.

Educere quae oportet, quo maxime natura vergit, per commoda loca educito. XVI. 62.

EDULIA (confer. *ALIMENTA* et *CIBI*) singula vocamus alimenta. XV. 349. num dentur, quae solummodo sint alimenta. XV. 340. non ex ratione, sed experientia judicari convenit. XV. 871. nutriendorum naturae simillima, et dulcedinem summam prae se ferunt. XI. 673. quae remo-

tiorem temperiem nacta sunt, condimentis aut coctione indigent. XI. 673. acida pituitosa sunt et frigida. XVII. A. 436. quae adstringunt, ventriculi os roborant quidem, sed plus etiam exsiccant. XV. 460. quorum natura calidior est, biliosiora sunt. XVI. 39. corrupta quales morbos gignant. XV. 366. pituitosiora sunt, quae calidiora. XVI. 39. in *Eduiliis* pituitosis pituitae generatio sanguinem perpetuo antecedit. XV. 569. prava quae. VII. 285. pruriginosa calida sunt et biliosa. XVII. A. 436. interdum vitiosa sunt aut natura, aut propter corruptelam aliquam. XV. 365.

Eduilium. acre quod dicatur. XI. 680. dulce omne calidum est. XI. 650. parum ad putrefactum mortificatumque quale dicatur. XVI. 761.

EFFLATIO, definitio. VIII. 270. XIV. 629. quid et quibusnam musculis fiat. IV. 459. *Efflationem* quibusnam musculi efficiant. VIII. 271. musculi abdominales eam adjuvant. II. 584. 587. vehemens exspiratio est. VIII. 271. strepentem efficiunt musculi in faucibus. VIII. 271.

EFFLORESCENTIAE vere potissimum fiunt. XVI. 26.

EFFLUVIA cohibet somnus. XV. 625.

EFFLUXIONIS causa duplex. XV. 369.

Effluus vocantur foetus corruptiones, quae septem primis diebus fiunt. XVII. A. 445.

EFFEMINATUM usus roborat. XVIII. A. 599.

Εγγελαειν quid significet. XVIII. A. 659.

Eco. *Chrysippum* hac de voce falsam etymologiam proposuisse docetur. V. 214.

Ελαιοθα quid significet. XVI. 607. XVII. B. 13. 14.

Ελαια et oliva et olea est. XI. 483.

ELARA vel Oliva. XI. 868. (vide OLIVA.)

Elagam inter et *Pergamum* collis est thymis retertus, in quo apes latissimum mel conficiant. XIV. 22.

Ελαιον, oleum est. XI. 483.

ELAPHOBOSCUS, ejus facultates. XI. 873.

ELATE, quid ita vocetur, ejusque facultates medicae. XII. 151.

ELATERIUM, ejus vires et usus. XII. 122. cucumeris silvatici succus est. XVII. B. 305. matri datum pur-

gat puerum. XVII. B. 305. ad cancrum. XVII. A. 477. ad ulcera putrida si crusta non decidat. XIII. 732. *Elaterii* triti succus caput per nares purgat. XVI. 148. succo succedanea. XIX. 729.

ELATINE modice refrigerat et adstringit. XI. 873.

ELATIONEM spiritus efficit. VII. 597.

ELRLISPHACUS vide *Salvia*.

ELEMENTATIO quid. XIX. 356.

ELEMENTUM, definitio. V. 661. XVI. 23. XIX. 356. minima est rei particula. I. 413. neque nostrum corpus, nec aliorum omnium ex uno elemento constat. I. 415. primum nomen omnis penitus qualitatis expers. I. 417. et principium quomodo a se invicem differant. XV. 30. XIX. 245. non est unum tum forma tum potestate. I. 416. 435. unum esse sententia quomodo sit orta. XV. 28 sq. *Melissi* de eo sententia lustratur. XV. 29 sq. principales ejus figurae secundum *Platonem*. V. 668.

Elementa, de iis philosophorum dissensio. XIX. 243. ex *Hippocratis* sententia. I. 492. non modo generationis hominum, sed etiam animalium ceterorum sanguine praedictorum sanguis, pituita et bilis utraque et flava et atra sunt. I. 492. quot dentur, notum non est. I. 426. nam alterationi obnoxia. I. 427 sq. quae ab *Athenaeo* accipiuntur. I. 457. *Hippocrates* a qualitatibus denominat. XV. 103. secundum simplices nec mixtas qualitates nuncupantur. XV. 51. ex quatuor qualitatibus oriri statuit *Hippocrates*. XV. 226. iis efficiuntur humores, qui in animantibus et stirpibus consistunt. XV. 226. dicuntur per abusum simplices et primae partes ad compositionem. XV. 102. qui terram, aërem, aquam et ignem judicant, reprehenduntur. I. 443. animalium sanguine praedictorum. XV. 59. eorum commoderatio sanitatem efficit. XV. 60. corporum quae. I. 253. XV. 54. XV. 6. de iis variorum auctorum sententiae. XV. 7 sq. corporum particularium. XI. 668. corporum alterantia et sensibilia. II. 12. corporum quaeenam sint ex Philosophorum mente. XII. 166. proportionibus eorum, corporum temperamenta constituunt. I. 548. ex quibus quaelibet corporis pars formetur. XIX.

337. quatuor corpus nostrum componit, et sanitatis morbiq; causae sunt. V. 666 sq. hominem constituentia. XIV. 695. in hominis obitu dirimuntur. XV. 53. primus *Hippocrates* contemperi docuit. XV. 49. quomodo *Empedocles* ea in re ab *Hippocrate* differat. XV. 50. de eorum compositione. *Empedoclis* sententia. XIX. 258. diversa inveniendi methodus. I. 415.

Elementa morborum causae secundum *Platonem*. XVIII. A. 260. inter se mutantur, ut humores procreentur. XVI. 37. mutationis non expertia esse *Empedocles* putat. XVI. 38. ex quibus mundus constat, quatenam sint. XIX. 485. mundi alimenta ex se mutuo obtinent. XV. 95. parum nutriunt. XI. 671. orationis secundum *Chrysippum*. V. 670. sensibilia quae. II. 12. sensibilia ex qualitatibus temperatione fiunt. XV. 226.

Elementorum quatuor commodatio sanitatem constituit. XVII. A. 97. institutio duplex genere est. XV. 60. intemperiem morborum causam esse, primus *Hippocrates* docuit. V. 673. commodatio sanitatem efficit. V. 449 sq.

Elementis respondent quatuor humores XVI. 23. de iis in quibusnam libris *Aristoteles* tractet. I. 487. *Chrysippus* in libro de substantia de iis egit. I. 488. de *elementis* ex *Hippocrate* liber primus. I. 413. liber secundus. I. 492.

ELENUM, radices facultates. XI. 873. in *ELONTE Cherronesi*, juxta monumentum *Protesilae* mel nascitur, quod *Hymettio* simile, tempore in graminum concrevit. XIV. 22.

ELYPHAS et *ELEPHANTIASIS*, definitio. XIX. 428. unde nomen accepit. XIV. 756. melancholicus affectus est. VII. 727. malum hoc, dum incipit, satyriasmus vocatur. VII. 728. cur sit in Alexandria frequens. XI. 142. in Germania et Mysia rarissime occurrit. XI. 142. apud lactipotos *Scythas* nunquam observatur. XI. 142. symptomata. VII. 29. naturalem colorem mutat. VII. 75. nutritio in ea vitiosa est. VII. 211. 225. *Elephantorum* pulsus ejusque causae. VIII. 491. IX. 202. typum non habet. VII. 464. quidam eam dividunt in species. XIV. 757.

Elephantiasis quomodo gignatur. V. 116. XI. 140. causae. XIV. 756.

causa bilis atra per totum corpus distributa. VII. 224. IX. 693. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. haemorrhoides retentae. XVI. 795. gignit humor melancholicus. XV. 331. XVI. 442. oritur ex lentibus largius comestis. VI. 526. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347.

Elephantiasis. Ejus cura. XIV. 757. atra bilis purganda est. XVI. 125. purgamus per remedium, quod atram bilem vacuat. XI. 348. incipientem quomodo *Galenus* sanaverit. XVIII. A. 80. incipientem sola purgatione *Galenus* sanavit. XI. 341. incipientem *Galenus* venesectione et purgatione sanavit. XI. 345. nigrorum humorum purgatione indiget. XI. 345. ad incipientem remedia. XII. 827. remedium est calamintha. XII. 5. contra elephantiasin carnes erinacei terrestres exsiccatae, si bibendae praebeantur. XII. 321. medicamentum purgatorium, quod atram bilem educit, optime facit. I. 498. theriaca. XIV. 276. vipera mira utilitate vescuntur. XI. 143. carnes viperarum optime respondebant. XII. 312. (historia ejusdem morbi maxime memorabilis narratur sanati): alius casus. XII. 313. tertius. XII. 314. quartus. XII. 315.

ELEPHANTIS de remediis ad alopeciam scripsit secundum *Soranum*. XII. 416.

ELYPHAS, (animal) proboscidis usus. IV. 348. quasi nasus est. IV. 349. *Elephantis* os cordis maximum. II. 620. intestinum est latissimum. II. 572. *Mnesitheus* ei nullam esse vesicam felleam dicit. II. 569.

Eluvium quid significet. XVII. A. 838.

ELIXA minus quam assa corroborant. XV. 413. potius quam assa vere conducunt. XV. 181.

ELIXATIO quomodo cibos mutet. XI. 673.

ELLOS continui est solutio in carne. XVIII. A. 482.

ELLEBORUS niger, succedanea ei. XIX. 729. (vide *HELLEBORUS*.)

ELLYCHNIUM tarsicum. X. 954.

Ellvra quid significant. XVIII. A. 530.

ELUXATIO, definitio. XIX. 460.

ELYDIUM pro succo thapsiae. XIX. 730.

ELYMON vid. *Panicum*.

Ἐμβολή, quid significet. XVIII. B. 347.

ΕΜΒΡΟΧΗ ex oleo omphacino ad capitis dolorem ab aestu solis. XIV. 314. *Embriochae* calidiores ad capitis dolorem a frigore. XIV. 316.

ΕΜΒΡΥΟ (confer. *FOETUS*.) quali sanguine nutriatur. XV. 74. non respirat per os, sed per vasa umbilicalia. III. 504. cordis ejus conditio. III. 510. cor pulmonum, nec pulmo cordi in eo tribuit spiritum. III. 504.

ΕΜΜΟΤΑ remedia qualia. XI. 125. XIII. 484. *Emmotum* i. e. linimentum. XIV. 280.

ΕΜΟΛΛΙΕΝΤΙΑ remedia quatenam. XI. 105. 736 sq. 737. quomodo a pus moventibus differant. XI. 727. emollientia et pus moventia omnia calida sunt. XI. 714. calida sunt nec admodum sicca. XI. 727. eorum actio. XI. 727. ea sunt, quae duritiem solvunt. XIII. 991. ea sunt, quae cerati formam referunt, ubi butyro, cera, adipibus oleoque laxante componuntur. XIII. 994. medium quodammodo ordinem inter humectantia et siccantia sortiuntur. XIII. 946. substantiae induratae veluti fusionem quandam molliuntur. XIII. 946. in usum vocantur, tum ut partis duritiem, quae jam in scirrhum degenerat, diffunderent, tum ut per halitum discernerent. XIII. 948. primi ordinis. XIII. 959. secundi ordinis. XIII. 960. generalis differentia ac facultas. XIII. 953. differentia specialis. XIII. 958. usus ad scirrhos curandos. XI. 727.

Emollientia: acopa. XIII. 1005. adeps suillus. XII. 327. caprinus et taurinus. XI. 728. ammoniacum. X. 957. 960. XI. 728. 738. bdellium scythicum. XI. 728. 850. buphtalmi flores. XI. 853. cera. XII. 26. frictio cum oleo. XI. 507. hypoglossum. XII. 149. libanotides. XII. 61. liliorum radix. XII. 46. malva hortensis atque agrestis. XII. 66. mastiche. XII. 68. myrrha. XII. 127. et refrigerat oleum hyoscyami. XI. 871. oleum liliorum. XII. 45. oleum lentiscinum, mastichinum, terebinthinum. XI. 871. muscus cedrinus. XI. 855. sesamum. XII. 120. thus. XII. 60. catagmaticum Moschionis. XIII. 537. 647. emplastrum *Mnasaei*. XIII. 962. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. emplastrum discutiens. XIII.

926. emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740. emplastrum sacrum, XIII. 778. galbannum. XI. 728. gilvum *Haliei*. XIII. 645. hicesium nigrum. XIII. 781. malagmata. XIII. 946. malagma e baccis lauri. XIII. 259. medulla. XII. 331. malagma *Lucii*. XIII. 969. medulla cervina et vitulina. XI. 728. styrax. XI. 728.

ΕΜΟΛΛΙΤΙΟ, definitio. XI. 716. cuti durae convenit. XIII. 991. qua varia ratione fiat. XI. 717.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΣ citatur. V. 309. versus ejusdem aliquot. V. 627. versus: undique splendentem solem calidumque videre. XI. 461. verba: in calidiori enim parte terrae masculus fuit. XVII. A. 1002. opinio de causa aestatis et hiemis. XIX. 293. sanguinem animam esse putavit. V. 283. animae sedem in sanguine putat. XIX. 315. auditus theoria. XIX. 309. theoria coctionis. XIX. 373. de coeli essentia opinio. XIX. 269. coloris definitio. XIX. 257 sq. corpora composita ex immutabilibus quatuor elementis quomodo generentur sententia. XV. 32. e minimis corpusculis elementa componi statuit. XIX. 258. quatuor elementa non expertia mutationis putavit. XVI. 38.

Empedocles ex quatuor elementis corpora vult constitui, sed quae invicem non transmutantur. I. 248. opinio de elementis, ex quibus quaeque corporis pars generetur. XIX. 337. sententia de elemento, ex quo mundus sit factus. XIX. 266. elementis quatuor amicitiam et litem adjungit. XIX. 243. de essentiae necessitate opinio. XIX. 261. theoria, quanto tempore foetus in utero formentur. XIX. 337. foetum animal esse negat. XIX. 330. de causa, cur sint foetus septimestres vitales. XIX. 331. nihil nec generari nec interire proprie ducit. XIX. 260. de generatione theoria. IV. 616. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. de causa similitudinis liberorum cum parentibus. XIX. 327. librum de natura scripsit. I. 487. de lunae figura opinio. XIX. 280.

Empedocles, ejus maris definitio. XIX. 298. de causa muli sterilitatis. XIX. 329. opinio de causa monstro-

rum. XIX. 325. de mundo sententia. XIX. 249. de dextra et sinistra mundi parte opinio. XIX. 269. de mundi inclinatione. XIX. 268. de natura scripsit. XV. 5. odoratus theoria. XIX. 310. quomodo augeantur plantae opinio. XIX. 341. opinio de causa primae respirationis. XIX. 316. duos soles accipit. XIX. 275. de solis conversione. XIX. 277. solis cursum mundi circumscriptionem ducit. XIX. 263. de somni et mortis causa sententia. XIX. 339. theoria de causa speculi imaginum. XIX. 307. de essentia stellarum. XIX. 270. nullum dari vacuum putabat. XIX. 258. visus theoria. XIX. 307.

EMPETRON, ejus facultates. XI. 875.

EMPIRIA quam in re consistat. I. 66.

EMPIRICAE sectae praefuit *Philinus* Cous. XIV. 683. *Empiricae* sectae dogmata. XIX. 353.

EMPIRICUS qui dicatur. X. 159. XVI. 83.

Empirici vocantur, qui experientiam solum profitentur. I. 65. eorum de medicina theoria. I. 66 sq. rationabiliter fatentur nec inventionis nec doctrinae apud ipsos esse necessarium ordinem. X. 31. neglecta naturarum ratione unum quemque sine artificio curant. XIV. 220. dogmata eorum recensentur. I. 87 sq. XIV. 678. a dogmaticis theoria quidem, non autem ratione medendi differunt. I. 72 sq. apparere quatenam dicant. X. 36. fatentur, nullam scribi posse curationem exactam. X. 182. ne prima quidem elementa potuerunt assequi. X. 170. ex observatione experimentali auspicantur. XIV. 677. per experientiam inveniri omnia contendunt. X. 159. tria experientiae genera esse statuerunt. XVI. 82. ictum se tantum in pulsu sentire, distentionem autem ignorare arteriae. VIII. 776.

Empirici medicamentorum inventionem ad casum referunt. XIII. 463. eorum de phlegmone sententia. X. 460. de plenitudine sententiae. VII. 557. quando purgationem praecipiant. XVI. 111. quomodo remediis utantur. XIV. 245. symptomatum congressum concorsum vocant. XIV. 691.

Empiricorum anatome, casu contingens, prolixum nungamentum. XIII. 604. pulsus definitio. VIII. 721.

EMPLASTICA remedia quae dicantur. XI. 634. 742. etiam emphractica dicuntur, id est infarcientia. XI. 743. expertia mordacitatis esse debent. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse debent. XI. 743. duplicis sunt naturae. XI. 634. succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. quando sint adhibenda et quando vitanda. XVII. A. 962. haemorrhagias sistunt. X. 319.

EMPLASTRA ex solis simplicibus medicamentis constare nequeunt. XIII. 372. cur vitanda tunc, ubi phlegmone jam subsedit. X. 885. de *Emplastris* colore similibus communis sermo. XIII. 496.

Emplastrum acerum *Galenii*. XIII. 759. *Acesis* h. e. medela. XIII. 442. adhaesivum. (?) XIII. 400. aegyptium. XIII. 883. 919. aliud. 922. aegyptium *Andromachi*. XIII. 643. aegyptium *Claud. Philoxeni*. XIII. 645. *Emplastrum* aeruginosum *Mantiae*. XIII. 751. *Aeschrii* ad vulnus ex morsu canis rabidi. XII. 357. alba quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 442. alba quae ex lithargyro et cerussa fiunt. XIII. 409. (pondus utriusque substantiae. XIII. 413.) alba quomodo componenda sint ad ulcera cacoëthe s. maligna, et ea, quae cicatricem difficulter admittunt. XIII. 449. albis vel coloris causa cerussa admiscetur, vel ut quaedam adstringendi et refrigerandi vis iis concilietur. XIII. 409. album aquosum *Magni* circulatoris ad lichenas excoriatos. XII. 844. album *Ariobarzanion* quo *Xenocrates* abscessum jam inalteratum circa tarsum discussit. XIII. 439. album *Damocratis*. XIII. 455. album *Herae* adversus rabiosos morsus. XIII. 431. (ejus *Galenii* censura. XIII. 434.) album, quod ad *Mnaeseum* refertur. XIII. 445. album ex pipere, ut *Attalus* *Heraeus* composuerunt. XIII. 414. *Amphionis* ad ulcera callosa. XIII. 736. *Andreae* ad ulcera callosa. XIII. 735. *Andromachi* album. XIII. 427. aliud. 429. 430. ab *Andromacho* conscripta ad ulcera maligna. XIII. 681. *Emplastrum* anicetum. XIII. 877. *Antipatri*. XIII. 931. *Antonini*, quod *Timocrates* post lichenas excoriatos imponit. XII. 843. ut *Aphrodas*. XIII. 738. *ariobarzanion*. XIII. 750. ex duabus aristolochiis ut *Andromachus*. XIII. 820. quae *Asclepiades* ad ulcera cal-

losa conscripsit. XIII. 734. *Asclepiadae* ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. asianum *Neapolitae*. XIII. 938. ex Asio. XIII. 938. ex aspidibus. XIII. 927. *Athena* (Minerva.) XIII. 494. athletarum tryphorum. XII. 844. *Attalici* secundum *Andromachum* album, quod minus laedit a rabiosis morsos et nervos vulneratos. XIII. 419. attrahens album. XIII. 933. attrahens, quo usus est *Andromachus*. XIII. 935. attrahentia quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 933. attrahens *Cyrti*. XIII. 928. attrahens *Harpali*. XIII. 928. aliud. 929. attrahens *Lucii*. XIII. 934. attrahens nigrum. XIII. 934. attrahens et discutiens ad multa. XIII. 930. *Azaitae*. XIII. 784.

Emplastra barbara. XI. 126. barbara ex bitumine. XIII. 555. barbarum *Galenii*. XIII. 560 sq. aliud ex emplastris *Galli*. XIII. 556. barbara *Herae*. XIII. 557. barbarum *Juliani*. XIII. 557. Buxum ad recentia vulnera. XIII. 515. candidum *Telephanis*. XIII. 532. *Casti* nominatum gangraenicum. XIII. 739. catagmatica s. fracturis convenientia. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646 sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum aristum s. optimum. XIII. 535. catagmaticum *Oenanthe*. XIII. 540. catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536.

Emplastrum cephalica, cur ita dicta. XIII. 541. eorum virtus. XIII. 542. cephalica *Herae*. XIII. 543 sq. cephalicum viride ex collectaneis *Aphrodae*. XIII. 551. ceratum, quo *Galenus* ad ventriculi oris inflammationem utitur, quomodo componatur. XIII. 119. *Chalcidei*. XIII. 803. ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. ex chamaeleonte, quo *Philoxenus* usus est. XIII. 738. obducendis cicatricibus ex collectaneis *Prinionis* ad desperata. XIII. 695. cirrha. XI. 126. *Clandii Philoxeni* apellum h. e. hiuleis conveniens. XIII. 539. *Codami* vel *Nicomedis* regis. XIII. 929. ex cote. XIII. 874. *Critonis* ex scilla. XIII. 869. croceum ex libris *Agathini*, *Andromachi*, *Cati* *Neapolitani*. XIII. 830. *Ctesiphontis*, quaedam dissolvens, quaedam cogens et detergens. XIII. 927.

Cyzicenum. XIII. 742. *Cyzicenum* ut *Asclepiades*. XIII. 818. ut *Philoxenus*. XIII. 819. *Cyziceum Herae*. XIII. 814.

Emplastrum Damocratis ex calce viva. XIII. 744. diabotanon quo *Lucius* usus est. XIII. 746. diadaphnidon, h. e. ex bacis lauri. XIII. 928. dichroma. XI. 127. dichromon, h. e. bicolor, quomodo exoriatur. XIII. 497. ex dictamno, s. sacrum ex *Vulcani* templo in *Memphi*. XIII. 778. ex dictamno sacrum. XIII. 804. ex dictamno ut *Damocrates*. XIII. 820. digerens *Antipatri*. XIII. 931. digerens, cutem rumpens. XIII. 932. digerens meliceridas. XIII. 931. di halon, i. e. ex salibus, eorum usus. XIII. 501. *Diophanti* ad ambusta, intertrigines et faciem. XII. 845. *Diophanti* chirurgi, quo usus est *Phylacus*. XIII. 805. di prosopa. XI. 127. de emplastris discutientibus et extrahentibus. XIII. 923. discutientia quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 936. discutiens ex aspidibus ad strumas et podagras. XIII. 927. discutiens bronchocelen, quo *Clemens Sartorius* curatus est. XIII. 926. discussorium ex calce viva. XIII. 944. ad discutiendum *Candidi* quo utitur *Andromachus*. XIII. 926. discutiens meliceridas. XIII. 929. discutiens ad strumas auctore *Nymphodoto*. XIII. 926. discutiens ex terra pelagia. XIII. 928. discutiens ut *Scythionius*. XIII. 930. discutiens e struthio. XIII. 930. discutiens *Xenocratis*, ut *Castus*. XIII. 931. ad duritias. XIII. 930.

Emplastrum emolliens Mnasaëi. XIII. 962. epulotica s. synulotica h. e. quae cicatricem inducunt. — Generalia quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum ut *Alcinion*. XIII. 529. epulotica *Andromachi*. XIII. 529. epuloticum arete, h. e. virtus appellatum. XIII. 531. epulotica quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 524. epuloticum ex cadmia, quo *Lucius Cathegetes* usus est. XIII. 524. aliud ex cadmia. ibid. epuloticum candidum. XIII. 526. epulotica candida *Andromachi*. XIII. 530. epuloticum candidum *Telephanis*. XIII. 532. epuloticum *Dioscoridis* ad chiropia. XIII. 694 sq. epuloticum *Euphranoris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. epuloticum ex ladano. XIII. 525. 529. 708 sq. epuloticum *Moschionis*. XIII.

528. epuloticum Pamphilion. XIII.
527. epuloticum *Publii* ex vino. XIII.
533. epuloticum pyricauton. XIII. 525.
epuloticum *Telamonis*. XIII. 528.

Emplastrum euechroum *Tryphonis*.
XII. 843. ex euphorbio. XIII. 588.
expressorium humores et abscessus.
XIII. 932. extrahens ex sale. XIII.
927. extrahens *Sarceuthitae*. XIII. 927.
ad fracturas et hydropem. XIII. 548.
fuscum aegyptium *Andromachi*. XIII.
890 sq. fuscum aegyptium: Quae
Asclepiades et *Crito* de hoc conscripserint. XIII. 903. fuscum *Eubuli*.
XIII. 911. fuscum *Isidori* ad dolorem sedandum. XIII. 908. fuscum lite. XIII. 908. fuscum *Minerva*. XIII. 906. fuscum nygmaticum. XIII. 907. fuscum nygmaticum *Andromachi*. XIII. 650. fuscum plitheographi. XIII. 913.

Emplastra Galeni ad ulcera maligna. XIII. 752—762. *Galeni* ex chalcitide. XIII. 375. a palma, quam graeci vocant phoenica, phoenicinum. ibid. *gilva* s. *dichroma*: generalia quaedam circa ea. XIII. 517. praeparandi ratio. XIII. 518. vires. 519. *gilvum* ex libris *Damocratis*. XIII. 939. aliud. ibid. *gilvum* ex metallicis quo *Galenus* utitur. XIII. 519. *gilvum Haliei*. XIII. 645. 802. *glutinantia*. Quidam sanguinaria et vulneraria vocant. Eorum actio. XIII. 551. *halicon* i. e. salsum ad multa. XIII. 925. *halicon Theudae Sarcophagi*. XIII. 925. *Haliei* seu piscatoris ex sinopide. XIII. 785. quod hephaestiada vocant, optimum remedium est inducendae cicatrici. XII. 233 sq. ab *Hera* conscripta ad ulcera vix sanabilia. XIII. 747. quae ab *Heracleide* scripta sunt. XIII. 717. ex herbis *Andromachi*. XIII. 885. ex herbis *Critonis*. XIII. 863.

Emplastrum Hicesii. III. 787. Hicesium nigrum *Andromachi*. XIII. 809. *Heracleidis* Tarentini. XIII. 811. hicesium nigrum ut Tarentinus *Heracleides* tradidit. XIII. 811. humidum ad nomas. XIII. 886. *Hygini*. XIII. 747. indum *Tharsei* chirurgi. XIII. 741. invictum. XIII. 556. *Iris*. XIII. 913. *Isidori* Antiochei. XIII. 885. *Isis* vocatum. XIII. 492. 736. *leuce* (album) ad humidos achores, aegre tollendos, ad papulas fervidas et intertrigines. XII. 487. *lichenica*. XII. 837. — quod facit ad lichenes elevatos. XII. 837. aliud quod eos citra ulcerationem removet. XII. 838. liche-

nicum *Philotae*. XII. 838. ad lienem. XIV. 461. quae ex Lithargyro parantur. XIII. 394 sq. 396. quod ex lithargyro et hydrelaeo conficitur. XIII. 399. ex lithargyro et oenelaeo. XIII. 404. ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 401. lutea quomodo fiant. XI. 126.

Emplastrum Machaerionis. XIII. 499. manna. XII. 845. ex mastiche. XIII. 940. *Megeti* ad lichenes. XII. 845. *melini Leuci* et *Hygini* ad achores capitis. XII. 488. *melina*, quanam ita dicantur. XIII. 503. eorum usus. ibid. et sq. generalis ea parandi ratio. XIII. 504. *melinum*. XIII. 940. aliud. 941. *melina Andromachi*. XIII. 505. *melina Critonis*. XIII. 515. *melinum emolliens*, *Diophrantis* aphra nominatum, attrahens et eruens, quo articuli curantur. XIII. 507. *melinum Heracleidae*, internos abscessus sine dolore discutiens. XIII. 507. *melina Herae*. XII. 511. *melinum Hygini*. XIII. 512. *melinum Menoeti*. XIII. 509. 511. *melinum Salome* ad omnem dolorem. XIII. 507. *melinum Serapionis* ad vulnera. XII. 509. *Mesianum*. XIII. 877. *Minutiani* ad strumas. XIII. 930. *molare*. XII. 869. *Molochinum*. XIII. 490.

Emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 781. nigrum ex pyrite lapide vocatum. XIII. 739. nigrum ex salicibus. XIII. 740. oleosum, hoc adhibendi ratio. XIII. 499. *Pamphilion*. XIII. 527. *Pamphilion* idem est quod *Attalicum*. XIII. 447. aliud. ibid. *pantagathium*. XIII. 649. ad parotides. XII. 677. *phaea*. XI. 126. *phlegmonas* arcens. XIII. 547. *phoenicinum* a palma, quam Phoenica Graeci vocant dictum, vocatur alias *Emplastrum* ex chalcitide. XIII. 375. *platysma*. XIII. 676. *polychresta*, h. e. multiplicis usus. XIII. 501. *polychresta*, quae *Heras* conscripsit. XIII. 765. ad pus discutiendum. XIII. 929. *pns* vacuans sine ruptura ut *Asclepiades*. XIII. 932. *pycticon* h. e. pugillatorium, quoniam pugiles eo potissimum utuntur. XIII. 510. *pyricauton*. XIII. 525. cum *rho* finientia. XIII. 407.

Emplastrum Rhodiaceum s. discutiens. XIII. 448. ex salicibus. XIII. 800. ex salicibus lite, ut *Herodotus*. XIII. 801. contra saniem et morsum canum rabidorum. XIV. 197. sanitas, digerens et extrahens ad mamillas ex visco. XIII. 932. ex scilla, differen-

tiae ab illo *Critonis*. XIII. 882. *Serapionis*. XIII. 883. strigmentosum. XIII. 806. *Telephanis* candidum. XIII. 532. *Thebaei* ad achores humidos. XII. 489. *Thebano* adscriptum. XIII. 739. tonsoris. XIII. 259 sq. *Turpilliani*, quod Philosophorum dicitur. XIII. 736. tyrinum. XIII. 915. aliud. 918. ad ulcera. XIII. 688. aliud. XIII. 690. ad vetera ulcera et callosa. XIII. 726. 727. viridia quomodo fiant. XIII. 496. viride *Alcinionis*. XIII. 493. viride multa promittens *Alcinionis* vel *Nicomachi*. XIII. 807. viride simplex *Andromachi* et facultatis ipsius explicatio. XIII. 470. viride quo utitur *Andromachus*. XIII. 489. aliud. XIII. 490. viride ut *Andromachus*. XIII. 808. viride ex Cyprino *Aphrodae*. XIII. 494. viride *Demosthenis*. XII. 843. viride *Epigoni*. XIII. 492. viride *Epicuri*. XIII. 807. viride *Euangelii*. XIII. 806. aliud. XIII. 807. viride *Galenii*. XIII. 469. viride *Galli*. XIII. 472. viride Hecatondrachmon. XIII. 491. viride *Herophili*. XII. 843. viride lite. XIII. 495. viride *Pamphili* ad mentagram post rupturam bullarum. XII. 842. viride *Pasionis*. XIII. 493. viride *Potamonis* commemoratur. XIII. 473. venatorum. XIII. 802. Venus. XIII. 883.

EMPLATTOMENA remedia. X. 547.

EMPROSTOTONUS, definitio. VII. 641. XIV. 737. XIX. 414. morbus acutus est. XIV. 730. saepe in a frigore mortis observatur. VI. 850. et opisthotonus differre quidem videntur, sed cura eadem. I. 156. 157. cura. XIV. 738. confert ad curam olei gleucini confectio. XIII. 1042.

EMPYEMA, definitio. XVII. B. 793. quid sub hoc *Hippocrates* intelligat. XVIII. A. 149. passim ab *Hippocrate* tuberculum vocatur. XVIII. A. 108. introrsum ruptus effectus. XVIII. A. 108. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. quando expectandum sit in pleuritide. XVII. B. 793.

EMPYI quinam dicantur. VII. 716. IX. 173. quinam potissimum dicantur. XVIII. B. 202. quosnam vocare consueverit *Hippocrates*. XVIII. A. 39. fiunt ex erysipellate ad pulmones converso. XVIII. B. 270. fiunt, si sanies e venis ad pulmones fertur. XV. 151. quibusnam signis cognoscantur. XVIII. B. 201. febris in iis conspicuae conditio. XVIII. B. 202. cur nihil fere

spud rejiciant. XVIII. B. 203. vomicae ruptio quomodo possit praenosci. XVIII. B. 255 sq. vomicae ruptio num celerius aut tardius fiat, unde sit colligendum. XVIII. B. 206. quomodo possit cognosci, ntrum in hoc vel altero latere consistat. XVIII. B. 199 sq. quandonam rumpatur. XVIII. B. 197. quo die rumpatur unde sit dijudicandum. XVIII. B. 255. per urinam purgari vidit *Galenus*. VIII. 412. quomodo hoc fiat. ibid. quinam empyi superstites maneant, quique moriantur. XVIII. B. 207 sq. quatenam remedia ab *Hippocrate* commenduntur. XV. 915. quando unctione egeant. XVIII. A. 39. qui urantur vel secantur, pure confertim effluente intereunt. XVIII. A. 38. si urantur aut secentur pus indicat bonum aut malum eventum. XVIII. A. 149. XVIII. B. 222. ad *Empyicos* catapotium. XIII. 59. *Charixenis* compositio. XIII. 102. Coni fructus facile extussire et exspuere faciunt. XII. 55. adjuvat pix liquida. XII. 101. sphragis. XIII. 100.

Empyioi qui dicantur. IX. 173.

ENAEMA medicamenta qualia. X. 387. XVIII. B. 536. ea, quae ex bitumine fiunt, detergendi facultate egent. XVIII. B. 538. *Enaema* cephalicum est emplastrum nigrum ex dnabus aristolochiis. XIII. 782.

ENAREMA, definitio. XVIII. B.

149. album bonum, nigrum pravam. XVII. A. 493. optimum quodnam sit. XVI. 588.

ENARTHROSIS, definitio. II. 736.

ENCANTHIS, definitio. VI. 870. VII. 732. XIV. 772. XIX. 438. cura. X. 988. ad *Encanthides Philippi* compositio. XII. 735. *Sosandri* remedia. XII. 733. operatione removendae sunt. XIV. 784. operatio plenam lucem requirit. XVIII. B. 681. absurdum in ea, carunculam lacrymalem rescindere. III. 811.

ENCEPHALITIS vid. CEREBRI inflammatio.

ENCEPHALUM cerebrum propter situm vocatur. III. 627. 628.

ENCERIDES, definitio. XIII. 628.

ENCHYMA. VII. 524.

ENCRANIS a quibusdam vocatur cerebellum. III. 666.

ENCRANIUM a quibusdam vocatur cerebellum. II. 714. III. 666.

ENDEMICI morbi qui dicantur. XV. 429. XVII. A. 11.

Ἐπειὶ quinam a Graecis dicantur. XVIII. B. 750.

ENGEISOMATA, definitio. X. 449. XIX. 432.

ENNEAPHARMACUM *Heraclidis* Tarentini. XIV. 186.

ENRHYTHMUS pulsus. VIII. 516.

ENSTASES, ad eas utitur *Asclepiades* vino. XVIII. A. 152.

ENTEROCELE, definitio. VII. 729. et causae. XIX. 447. in ea laxatur ant rumpitur meatus, qui a peritoneo ad testiculos procedit. VII. 36.

Enterocelos cura. XIV. 789. *Enterocelicos* juvat cupressus. XII. 52. *Enterocelos* glutinat hippuris. XI. 889.

Enterocelis imponitur *Symphytum petraeum*. XII. 134.

ENTEROEPIFLOCELE, definitio. VII. 729. XIX. 448.

ENTEROMPHALI et ENTEROMPHALON, definitio. XIV. 786. XIX. 444.

ENTHUSIASMUS, definitio. XIX. 462.

ENTROPIUM, definitio. XIV. 772.

ENULA campana, vide *Elenium*. (XI. 873.) pro ea costus. XIX. 729.

ad ENURESIN. XIV. 577.

Ἐώλαι carnes quales sint. XVI. 761.

Ἐωλῆων quid significet. XVI. 761.

EPACMASTICA febris. VII. 337.

ut EPAGATHUS Deletius infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

Ἐπαγαλκτικός. XI. 251.

EPAPHRODITUS Carthaginensis usus est *Zoili* remedio ad scorpionum ictus. XIV. 178.

EPARMATA secundum *Hippocratem* quales sint tumores. XVII. B. 121.

EPENCRAIS ab *Erasistrato* cerebellum vocatur. III. 673.

EPHECTICA remedia, definitio. XIV. 761.

EPHELICIS, definitio. VII. 247. X. 361.

EPHELIS in facie oritur. XV. 348. ad *Ephelidas* faciei remedia parabilia. XIV. 420. 422. *Ephelin* expurgat alysson. XI. 823. purgant amygdalae. XI. 827. purgant radices amygdali coctae atque illitae. XI. 828. balanus myrepsica. XI. 845. juvat semen brassicae esculentae. XII. 42. tollit ster-

cus crocodilorum terrestrium. XII. 308. curat radix Cyclamini. XII. 51. farina fabarum. VI. 530. semen peponum. VI. 564. testa Sepiarum usta. XII. 347. vitis agrestis racemi. XI. 826.

EPHEMERA febris vide FEBRIS ephemera.

EPHEMERUM (*Iris agrestis*), facultates et usus. XI. 879. qui potarunt, quanam juvent. XIV. 140.

EPHICIANUS *Hippocratis* commentator. XIX. 58.

Ἐφοδος quid significet. XVIII. B. 239.

EPHORUS historicus, ejus opinio de causa incrementi Nili. XIX. 301.

EPIALA febris. VII. 751. ejus proprietates. VII. 347. causae. VII. 349.

EPIALON vocabulo quae res designentur. VII. 347.

EPICAUMA, definitio. XIV. 774. XIX. 434.

ad EPICHERSUM theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

EPICOPON, ejusque usus. II. 685.

EPICRANIUM, in eo secundum *Erasistratum* sedes animae. XIX. 315.

EPICRATIS uxoris, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 274.

EPICRISIS, definitio. X. 640.

EPICRISIS. X. 998.

EPICURUS permultos libros scripsit de natura. XV. 5. refutatio ejus qui alterationem negat, et opera naturae in atomos et moles refert. XIV. 250.

ejus de anima sententia. XIX. 254. animam mortalem putat. XIX. 254. 316.

sedem animae in pectore putat. XIX. 315. Atheniensis Dogmaticus. XIX. 234. ejusdem atomus. I. 246. statuit, individua ea corpora, quae atomos vocat, potestate et specie esse unum, sed reprehenditur. I. 416. corporum alterationem concretionem et alterationem esse putavit. XVI. 38.

de Deorum natura sententia. XIX. 252. Deum habere formam humanam credidit. XIX. 241. divinationem negat. XIX. 320. emplastrum viride. XIII. 807. feminam quoque semen emit-

tere putat. XIX. 322. theoria foetus nutritionis in utero. XIX. 330. fortunae definitio. XIX. 263. nec heroës nec daemones concedit. XIX. 253.

locum a receptaculo diversum putat. XIX. 259.

Epicurus quomodo magnetis vim ferrum attrahendi explicet. II. 45.

mundum animatum non putat. XIX. 264. de mundi compage sententia. XIX. 267. mundum corruptibilem putat. XIX. 265. de mundi figura opinio. XIX. 264. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263.

nihil nec oriri nec interire proprie dicit. XIX. 260. ejus philosophia. XIX.

228. plantas non animatas esse putat. XIX. 341. opinio de semiois essentia. XIX. 322. sensus definitio. XIX. 302. de solis figura. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 276. theoria, quomodo speculi imagines fiant. XIX. 308. theoria terrae motus. XIX. 298. magnitudine infinitum vacuum putabat. XIX. 259. in aqua et aëre vacua spatia dari putabat. XVII. B. 163. veneris usum nunquam salutarem duxit. I. 371. V. 911. XVII. A. 521. visus theoria. XIX. 306. vocis definitio. XIX. 311.

EPIDAUROI malagma ad lipodermos. XIII. 985.

EPIDEMIA perniciosa pestis est. XV. 429.

EPIDEMICI morbi qui dicantur. XV. 429. quomodo a vernaculis differant. XVII. A. 2.

EPIDIDYMIS, situs. IV. 565. principium est, et radix vasorum seminalium. IV. 592. ejus usus. IV. 208. 590. differentiae a testibus ipsis. ibid. structura. IV. 591. cur apud feminas non manifesto adsit. IV. 209.

Εἰσδημῶσιν, passim grassari Hippocrates habet. XVII. A. 12.

Εἰσδυῶς quid significet. XVIII. A. 336.

Εἰσδυῶς qui dicatur. XVIII. A. 336.

EPIGASTRIUM, definitio. XIV. 705.

EPIGENES optimus pilae parvae lutor. V. 899. cometæ definitio. XIX. 286. medicamentum ad fistulas. XI. 126.

EPIGENNEMA morbi symptoma est. VII. 42.

EPIGLOTTIS. III. 553. ejus structura. III. 587. ejus utilitas. III. 586. XIV. 713. functio. XIV. 716. usus in vomita. III. 588. prohibet, quo minus quid incidat in pulmonem. III. 282. maxime proprium est vocis instrumentum. VIII. 50. talem ac tantam molem habet, quanta pars ea est, quam erat clausura. III. 892. ulceratione saepe deletur. VIII. 289. in adolescentulo ulcere deleta reficiebatur, sed curatus est. VIII. 3.

Εἰσγομαῖς graece patella vocatur. XVIII. B. 626.

EPIGONATIS os i. q. Patella. II. 775.

EPIGONI emplastrum viride. XIII. 492. medicamentum Isis. XIII. 774sq.

EPILEPSIA, definitio. VII. 59. VIII. 173. XIX. 414. est corporis totius

convulsio. XVII. B. 343. *Epilepsia* frigoris superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. affectus frigidus est. VII. 608. morbus pituitosus est. XVII. B. 602. affectus est apoplexiae vicinus. XVII. B. 548. qua in re ab apoplexia differat. XVII. B. 548. inter soporem et apoplexiam media est. VIII. 231. non desinit in paraplegiam. VIII. 232. quomodo ab aliis convulsionibus differat. VIII. 173. ejus varia synonyma. XVII. B. 341. cur sit vocata herculeus morbus. XVII. B. 341. ortus ejus in cerebro est. VII. 144. VIII. 173. quaecumque cerebri pars in ea maxime sit affecta. VIII. 232. interdum ipso capite affecto, interdum aliis consentiente ortum habet. VIII. 193. a ventriculo eam originem ducere, optimi medici statuunt. VIII. 189. ab oris ventriculi affectu ortae historia. VIII. 340. tres ejus differentiae. VIII. 193. brevis descriptio. XIV. 739. longi temporis habet principium. IX. 561. auræ epilepticae fit mentio. VIII. 194.

Epilepsia: genitalium in ea affectio. IV. 187. in epilepsia spumae ante os causa. XVII. B. 544. pulsus conditio. VIII. 487. ejusque causae. IX. 193. rationis et memoriae in ea conditio. VIII. 174. vocem lædit. VIII. 270. non est morbus divinus. XVIII. B. 18. mulier ea non teatatur, si recte purgatur. XI. 165. parvam *Democritus* coitum vocavit. XVII. A. 521. in paraplegiam non desinit. XVII. A. 333. circuitus ejus custodit luna. IX. 903. adolescentis epilepsia laborantis historia, cui tibia videbatur velut aqua frigida. VIII. 194. casus epilepsiae ex jejuniis. XI. 177. *Diodorus* grammaticus ex fame statim ea correptus est: ejus cura. XI. 242. pueri historia, in quo tertia differentia aderat. VIII. 194. ejus cura. VIII. 198. generationis modus. XVII. A. 825. 827. morbus adolescentum est. V. 695. autumno fit. XVI. 27. cur autumno fiat. XVII. B. 624. cur a veteribus puerilis affectio sit dicta. XVII. B. 289. non frequenter juvenibus accidit. XVII. B. 642. causae, quae eam in juvenibus etiam provocant. XVII. B. 643.

Epilepsia vere potiss. occurrit. V. 693. XVI. 26. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. morbus vernalis. XVII. B. 615. causae. XIV. 739. XVII. A.

333. XVII. B. 341. causa proxima. VIII. 174. causa frigus est. VII. 13. humor crassus. XVI. 52. humor crassus et frigidus. XVII. B. 548. humor melancholicus. VIII. 177. pituitosi humoris in ventriculis cerebri collectio. VII. 201. ex imbris fit. XVI. 372. XVII. A. 32. fit motu retardato. VI. 41. causa est sanguinis stagnatio. XV. 781. stomachi imbecillitas. VII. 137. vapores ichorum in ventrem e capite deluuntur. VI. 426. venarum oppletio. XV. 775. nimius vini usus. I. 661. *Epilepsiae* per consensum causae. VIII. 198.

Epilepsia, ejus cura. XIV. 740. ex repletionem secundum *Erasistratum* cura. XI. 239. in epilepsia a cibis cavendum, qui pituitam generant. XI. 367. obnoxii ei venaesectio in cruribus instituenda est. XI. 307. obnoxio prophylactice vena vere secanda est. XVI. 483. praeservatorium remedium venaesectio est. XVIII. A. 79. qui promte in eam incurrunt, iis vena secanda est. XI. 271. quaeenam sit vena secanda. XVI. 136. ante pubertatem orta, pubertate solvitur, quae vero posthac fit, periculosa. XVII. B. 790. infantum ut plurimum ad pubertatem evanescere solet. XVII. A. 825. laborantibus juvenibus mutationes aetatis, regionum et victus liberationem efficit. XVII. B. 548. pituitam ducentibus purgamus. XI. 349. pituitosorum humorum purgatione indiget. XI. 345. sola saepe purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. ad epilepsiae paroxysmum accersendum multum facit stomachi inanitio. XI. 241. pro puero epileptico *Galenus* consilium. XI. 357. quomodo *Galenus* eam averterit. XI. 344. remedium hoc morbo prostratum confestim excitans. XIV. 402. odorabile remedium ad eam faciens. XIV. 402. suffimentum illam detegens. XIV. 402. potiones quibus dignoscitur, utrum sanabilis sit. XIV. 402. ad *Epilepsiam* remedia. XIV. 400 sq. 402. praestantissimum remedium. XIV. 537. agarici radix. XI. 812. sanguis agnorum. XII. 260. sed male. XII. 261. competunt amara. XI. 683. anthyllis. XI. 833. antidotis tyrannis dicta. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. aphroselinus. XII. 208. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. dicant curare combustos asinorum ungues. XII. 341. prodest Betonica. XII. 24. hepar ca-

prinum. XII. 336. cerebrum cameli et mustelae arefactum et ex aceto potum. XIV. 240. num curet ciconiarum stercus. XII. 305. clysteres acres. XVI. 145. equorum lichenes. XII. 342. nonnunquam curata est quartana diuturna. XVII. A. 227. sanat eam febris quartana. XVII. A. 364. fusum cum lacte in nares elaterium. XII. 122. sanare dicitur leporis lactis coagulum. XII. 274. mustelae caro. XII. 321. juvare dicitur cinis mustelae. XII. 362. ossa combusta. XII. 342. paeoniae radix ex collo pueris suspensa. XI. 859. pituitam ducentia medicamenta danda sunt. XVI. 125. laborantibus rosmarini decoctum prodest. XII. 61. scilla. XI. 377. juvat scilla. XIV. 569. competit ei Seseli radix et fructus. XII. 120. Sphondylii fructus. XII. 135. theriaca. XIV. 271. 304. vinum squilliticum. XIV. 570.

Epileptice moriuntur, quibus consuetudine haemorrhagiae retinentur. XVI. 794.

Epileptici etiam melancholici fieri consueverunt. VIII. 180.

EPILOGISMUS, definitio. XVIII. B. 26. XIX. 354.

EPIMEDIUM, ejus facultates. XI. 876.

Επιμυλδα. VI. 619.

EPIMELIS (mespilus). XI. 876.

EPIMENIDES profundissime dormiebat. IV. 440.

EPINYCTIDAS sanat Brassica esculenta. XII. 42. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829.

EPIPASTA medicamenta vocantur ea, quae insperguntur. XIII. 522.

EPIPETRI folia siccant. X. 282.

EPITHORA, definitio. XIV. 768. ad *Epiphoras* acharistum et Berytium medicamentum. XII. 749. aerianum *Diomedii* collyrium. XII. 759. *Antigoni* leunculus. XII. 773. aster. XIII. 165. cataplasmata *Heraclidae Tarentini*. XII. 743. *Moschionis* collyrium. XII. 745. collyrium trypherum. XII. 757. terreneum. ibid. collyrium trypheron s. delicatulum. XII. 758. collyrium ex violis albis. XII. 768. croceum puerile. XII. 770. cygnus ex terra Samia. XII. 759. emplastrum *Pamphilion* fronti impositum. XIII. 527. *Harpocratium* remedium. XII. 754. *Neapolitae* remedium compos. XII. 752. *Phanion*

Neapolitae. XII. 755. *Serapiacum*. *Ibid.* phosphorus. XII. 747.

EPIPHYSES ossium. II. 733. non omnes medullam in se continent. III. 927. usus. III. 132. 922. quomodo ab apophysibus differant. II. 733.

EPIFLOON, ejus descriptio. II. 556. cur epiploi nomen acceperit. II. 556. quoddam est ex cibi instrumentis. II. 547. veluti est operculum, caloris fovendi gratia natum. II. 547. ejus usus. II. 285. ex duabus tunicis, arteriis et venis constat. III. 286. nullam habere utilitatem *Erasistratus* putabat. II. 91. XV. 308. ejus pinguedo. II. 565sq. ejusque utilitas. III. 295. ejus generatio. III. 294. in foetu generatio. IV. 651. maximum habent simiae et homines. II. 556. prolapsum *Hippocrates* necessario putrescere dicit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 96. vulnerati symptomata. III. 286. peritonaeo vulnerato proci-
dit. X. 421. quid sit agendum, quando prolapsum jam liveat aut nigrescat. X. 421. num tuto abscindi queat. X. 422. per vulnus labens peritonaeum divisum significat. VIII. 5. *Epiploi* venae unde. II. 782. 783.

EPIFLOCELE, definitio. VII. 729. XIX. 448. quomodo oriatur. VII. 36. cura chirurgica. XIV. 789.

EPIFLOCOMISTAE saepe homines dicuntur. II. 556.

EPIFLOOMPHALON, definitio. XIX. 444.

Ἐπιπολάζοντος pro *πλεονάζοντος*. XV. 63.

EPISEMASIAE, definitio. XVII. B. 452. XVIII. B. 120.

EPISTAXIS qua aetate ut plurimum contingat. XVII. B. 73. cor sit circa pubertatem familiaris. XVII. B. 638. vere potissimum et aestate grassatur. V. 690. vere potissimum et aestate fit. XV. 82. quibusdam superflua evacuat. X. 512. futurae signum in febribus manus tremulae sunt secundum *Hippocratem*. XV. 826. futuram quinam pulsus indicet. IX. 505. quando sit salutaris in morbis acutis. XV. 845. futura quomodo indicetur. XVI. 229. signa, quae futuram indicent, secundum *Hippocratem*. XVI. 812. in febre ardente quando sit expectanda. XVII. A. 153. XVIII. B. 259. 260. aliqui ex capitis refrigerio deterius se habuerunt. X. 331. copiosa interdum ad convulsiones deducit. XVI. 809.

larga febrem a lassitudine obortam solvit. XVI. 486. in menstruis deficientibus bonum. XVII. B. 822. modica in surditate et torpore molesta, secundum *Hippocratem*; vomitus his confert alvique perturbatio. XVI. 803. in mulieribus quando sit secundum *Hippocratem* expectanda. XVI. 805. quarto die contingens difficilem judicationem facit. XVII. A. 424. si accidat, quum sudores vel fuerint, vel supervenerint, perfrictionem ferunt, quae malum morbum indicat. XVI. 786. surditatem solvit in febribus. XVII. B. 740.

Epistaxis in exsiccatis mala. XVI. 598sq. undecimo die secundum *Hippocratem* difficilis. XVI. 812. critica. XV. 605. plerumque febres ardentes judicat. XVII. A. 166. critica est, ubi causo supervenit. XV. 748. critica est in causo notho et quidem in eo, cujus sedes in pulmone est. XV. 758sq. criticam secundum quosdam color faciei bonus denotat. XVI. 8. critica quando sit expectanda. IX. 549. critica in febribus ardentibus quando accidat. IX. 753. 756. critica quando sit in febribus expectanda. XVIII. B. 290. criticae futurae signa. IX. 765. XI. 66sq. XIV. 665. quanam sup-
primi nequeat. XIV. 418. eam provocat radix *Crocodilii*. XII. 48.

ad *Epistaxin* remedia parabilia. XIV. 337. 338. 416. 418. 518. 524. 525. 548. XV. 914. succus *hippuridis*. XI. 889. curat *Lysimachios*, emplastri modo illita. XII. 64. duplex in ea revulsio est. X. 332. ea laborantes lavandi non sunt, si vero parcius sanguis fluat, lavandi sunt. XV. 721. ea laborantes, purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 901. *Heraclidae* ad eam scripta. XII. 689. XIII. 858. *Asclepiadae*. XII. 693. *Andromachi* et *Galenii*. XII. 695. *Aphrodae*. *Ibid.* sistit eam cucurbitula, si ex dextra nare, super hepate, sin ex sinistra, super liene, sin ex utraque, super utroque imposita. X. 316. cucurbitae praecordius affixae sunt efficaces. X. 926. cucurbitae hepatis aut lieni admotae. XI. 51. si ex dextra nare contingat, cucurbitula ad hypochondrium dextrum; sin ex sinistra, ad hypochondrium sinistram sistitur. XI. 296. cucurbitula hypochondriis admotae revulsorium remedium est. XI. 319. cohibetur cucurbitulis maxi-

mis praecordis affixis. XVI. 150. ex dextra nare cucurbitula hepatis affixa, ex sinistra, fieni affixa curatur. XVI. 151. curatur revulsive per venae sectionem. XI. 284. in nimia venae sectione utilis. XVI. 153. 810.

EPISTROPHEUS apud *Hippocratem* dens vocatur. II. 757. XVI. 681. *Epistrophei* descriptio et usus. II. 756. dentis usus. XVII. A. 374. dens vocatur apud *Hippocratem* processus odontoides. XVII. A. 371. cur utrinque habeat apophysin acclivem ac prae longam. IV. 23. et atlantis motus quinam. II. 460. cum atlante articulatio ejusque usus. IV. 23. dentem alii apophysin pyrenoidem vocant. IV. 24.

EPISYNTHETICAE sectae auctor erat *Agathinus* Lacedaemonius. XIX. 353.

EPITHEMATA: *Epithema Andraeae*, ischiadicis et arthriticis auxiliatur confestim. XIII. 345. *Asclepiadae* ad recentes splenis inflammationes. XIII. 244. ad aures contusas. XII. 662. totius capitis in fluxionibus cerebri. X. 940. quo *Charicles* usus est ad inveteratum capitis dolorem. XII. 558. 581. coeliacis et dysentericis convenientia. XIII. 306. colicis et inflatis commodum. XIV. 470. ad dentium dolores. XII. 862. diureticum; prodest et calculosis renibus. XIV. 473. hepaticis commodum. XIV. 454. ad hydropicos. XIV. 463. hydropicis commodum, quod adjacentem humorem absorbet. XIII. 257. aliud ex *Critone*. ibid. ad lienosos. XIV. 466. ad podagram sedans dolorem. XIII. 355. ad podagricos et arthriticos quo usus est *Erasistratus* Sicyonius. XIII. 356. ad scorpionum ictus. XIV. 179. splenicum. XIV. 377. ad splenis tumorem. XIII. 248. ad stomachi hypochondriorumque vitio laborantes. XIV. 450sq. ventris solutivum. XIV. 472. ad viperarum morsus. XIV. 190. 490.

EPITHYMUM, ejus facultates. XI. 875. humorem melancholicum educit. X. 977. atticum atrae bilis humorem ex ventriculo purgat. XIV. 223. agarico substituitur. XIX. 723. ei succedaneum. XIX. 729.

Ἐπιθῦδος, definitio. IV. 365.

EPOMIS. II. 273. XVIII. A. 314. ad epomida muscoli, qui brachium attollunt, unde habeant nervos. IV. 304.

Ἐπωμα. VI. 519.

EPULIDES carnosissimi sunt. VII. 731. *Epulidas* in ore dividimus, ubi

suppuratio se ostendit. XIV. 785. cura. XII. 875.

Epulotica remedia qualia dicantur. XI. 757. XII. 218. ulcus omne planum cicatrice claudere valent. XI. 758. sicca *Andromachi*. XIII. 728. ad chironia *Dioscoridis*. XIII. 694. ex iadano, *Critonis*. XIII. 708. *Epulotica* alia remedia. XIII. 682. *Andraeae* malagma, didymaea vocatum. XIII. 346. aridum. XIII. 839. 847. *Asclepiadis* cineritium, ex *Magni* medicamentis. XIII. 849. ut *Heliodorus*. XIII. 849. *Magni*. XIII. 849. *Ptolemaei*. XIII. 849. ex pumice. XIII. 849. rufum. XIII. 849. diachylon *Menecratis*. XIII. 1001. aloë. IV. 770. XI. 822. lapis aegyptius. XII. 198. aes ustum. XII. 242. malagma *Andraeae*. XIII. 343. cathaeretica. XI. 756. chalcitis usta. XIV. 289. plumbum lotum. XII. 233. fructus spinae aegyptiae. XI. 819. compositiones. XII. 233. XIII. 380. radices Cyperi. XII. 54. *Erasistrati* compositio. XII. 735sq. decoctum florum leucoji. XII. 59. radix lilii tosta et cum rosaceo trita. XII. 46. chrysocola. XII. 286. radix astragali. XI. 841. folia bardanae. XI. 837. folia lilii. XII. 47.

Epulotica emplastra. Generaliora quaedam circa ea. XIII. 522. epuloticum. XIII. 690. 726. ut *Alcimon*. XIII. 529. *Andromachi*. XIII. 529. 803sq. arete h. e. virtus vocatum. XIII. 531. *Asclepiadis*. XIII. 524. ex cadmia, quo usus est *Lucius* Cathegetes. XIII. 524. aliud ex cadmia. ibid. emplastrum *Heraclidae*. XIII. 717. emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. gilyum *Haliei*. XIII. 645. 802. emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. candidum epuloticum. XIII. 526. candida *Andromachi*. XIII. 530. candidum *Telephanis*. XIII. 532. *Dioscoridis*. XIII. 694. *Euphranoris*. XIII. 525. epuloticum ex hordeo. XIII. 529. ex iadano. XIII. 525. 529. 708. epuloticum *Maschionis*. XIII. 528. *Pamphilion*. XIII. 527. *Publii* ex vino. XIII. 533. epuloticum pyricauton. XIII. 525. *Telamonis*. XIII. 528. emplastrum aliud. XIII. 932. emplastrum aniceton. XIII. 878. *Critonis* ex herbis cum myrteo cerato. XIII. 863. emplastrum *Herae*. XIII. 765. emplastrum melinum. XIII. 940. ex scilla. XIII. 870.

EQUA ab homine non potest foe-

cundari. III. 170. *Equa* et asinus procreant animal mixtum. III. 170. *Equa* et asinus si coeunt, foetum generant, ex utroque parente mixtum. IV. 604. *Equarum* lac. VI. 681. *Equa* ovaria ingentia habet. IV. 596.

EQUAPIUM comeditur. VI. 622. ejus facultates. VI. 637.

EQUI currentes cur spumam ante os habeant. XVII. B. 544. eorum carnes malae. VI. 664. cur manus non habeant nec bipedes sint. III. 175. corpus fortibus unguis et juba ornatum habent. III. 2. pedes velocitatis causa rotundi. III. 185. ungulas habent solidas. III. 186. quali nutrimento utantur. VI. 567. musculorum temporalium conditio. III. 844. quatuor habenis simul coercere impense robusta exercitatio est. VI. 140. equorum lichenum usus. XII. 342. ad equorum scabiem. XIV. 526. equorum admissariorum sanguis utrum crustam molliatur et septicus sit. XII. 263. equis admissariis seminis generandi causa ciceres exhibentur. VI. 533.

EQUISSETUM, ei succedit chamaepitys. XIX. 730.

EQUITARE jam septennies adsuescant. VI. 38.

EQUITATIO, crura, visus, collum et viscera in ea imprimis exercentur. VI. 151. vehemens efficit aliquando, ut circa renes aliquid frangeretur, aut alia mala generentur. V. 910.

ERASINI casus febre ardente laborantis. XVII. A. 286.

ERASISTRATEI ab *Herophili* obitu floruerunt. VIII. 715. quomodo a Peripateticis in explicandis physiologicis objectis differant. II. 90. naturam non semper laudant artificem. XV. 306. meningas nervorum principia statuunt. XVIII. A. 86. de sanguinis missione absurda loquuntur. XI. 175. eorum theoria urinae secretionis. II. 68. *Erasistrateorum* judicio vacuatio per purgationem et venaesectionem par est. XI. 328. pulsus definitio. VIII. 759sq.

ERASISTRATUS Chius rationali sectae addictus. XIV. 683. ejus librorum nullus jam supererat *Galeni* tempore. XI. 221. criminatur *Hippocratem*. XV. 702sq. sectatur *Chrysippum* Cnidium. XI. 197. quomodo is debeat esse exercitatus, qui affectus probe velit cognoscere. VIII. 14. de alvi affectibus, de resolutionibus, de podagra scripsit. XI. 192. divisionum

libros fecit. XI. 193. theoria de sede animae. XIX. 315. arterias aërem continere putabat. III. 492. false putabat aortam et arterias spiritum continere, non sanguinem. IV. 664. 671. arterias sanguine destitutas putavit. V. 168. arteriam vas spiritus, venam autem sanguinis vocat. XI. 153. bilem inutilem animalibus esse dicit. II. 78. de atra bile scribere omisit. V. 104. quae de flava bile scripserit. V. 123.

Erasistratus calorem non insitum sed adscititium censet. VII. 614. catheterem adhibuit in urinae retentione. XIV. 751. cerebellum epencranin vocat. III. 673. ex cerebri membranis vulneratis statim animal immobile reddi putabat. V. 609. inutile putat scire, quomodo cibi in ventriculo concoquantur, et humores gignantur etc. XVI. 39. concoctionis theoria. II. 166. XIX. 372sq. negat, concoctionem in ventriculo locum habere. XV. 247. et cor et arterias simul pulsare accipit. VIII. 703. libros scripsit de deglutitione, distributione et concoctione. III. 316. libros scripsit de dissectionibus. IV. 718. elementa corporis ab eo accepta. XIV. 697.

Erasistratus difficile admodum esse dicit, excretionem et colliquationem discernere. I. 184. tanquam fame necantem aegros accusat *Hippocratem*. XV. 478. febris definitio. XIX. 342. febrem symptoma judicabat. XIV. 729. de febribus scripsit. XV. 435. sententia de febris et inflammationis ortu. XI. 153sq. de febribus et vulneribus scripsit. XI. 176. in commentariis de febribus affirmat, animale esse in corde, nedum vitalem facultatem. VIII. 760. febres omnes ab inflammationibus ortum habere dicit. XV. 159. de causa generationis geminorum et trigeminorum. XIX. 326.

Erasistratus gymnasticae legitimae auctor. V. 879. propriam hepatis substantiam parenchyma putat, nec principalem visceris partem. XIII. 193. putat divisionem venarum in hepate bilis discernendae gratia existere: ea sententia reprehenditur a Galeno. III. 304. humorum vim ignorat. VIII. 191. auctore eo causa hydropis cujusque jecinoris et lienis inflammatio est. XIV. 746. de hydropis anasarca generatione sententia. XVI. 447. inflammationis theoria. X. 461. cura

inflammationum per inediam lastratur. XI. 156. lassitudinem tensivam abundantiam (sanguinis) indicare dicit. VI. 295. lienem sine utilitate esse statuebat. V. 131. de lienteria sententia. XVIII. A. 6. medicinam et scientiam et conjecturam vocat. XIV. 684. de membranis, quae in cordis orificio posita sunt, scripsit. V. 206. unam omni morbo causam tribuit. XIV. 728.

Erasistratus nos mori dicit, quod neque cor ipsam aërem ex pulmone trahere potest, si respiratio cohibeatur. IV. 473. haec ipsa sententia a *Galeno* lastratur. ibid. et sq. de morte eorum sententia, qui gasibus nocivis, carbonum vapore etc.] e medio tollantur. III. 540. de causa, cur mulier ex frequenti coitu non concipiat. XIX. 326. musculos, si spiritu impleantur, in latitudine augeri, in longitudine vero minui dicit. VIII. 429. nervos a meningibus oriri putabat. V. 602. senex factus novit, nervorum medullam a cerebro proficisci. (Additur totus hic faciens locus.) V. 602. in libro de resolutione duplicem paraplegiam accipit. XVI. 673. parenchymatis definitio. I. 599. statuit, peripateticos nihil de natura recte statuisse. XV. 307. phlegmonem generari docet sanguine ex venis in arterias incidente. III. 493. in phlegmone substantia lapsus est. X. 119. de plethorae generatione ejusque dignatione. VII. 537. *Galeni* ad haec animadversiones. VII. 539 sq. quanam de causa vasorum structurae mutationis in pulmonibus dixerit. III. 465. pulsus theoria. II. 597. pulsus definitio. VIII. 714. 716. pulsui solummodo vocare videtur motum arteriarum in inflammationibus. VIII. 761. doctrinam de pulsu parum elaboravit. VIII. 497. de pulsu ortu sententia. IX. 507. de causis mutationis pulsus per somnum. IX. 133. causa vehementis pulsus secundum eum. VIII. 646. ex pulsu adolescentis erga ancillam patris cognovit amorem. XIV. 631.

Erasistratus doctrinam de purgantium remedium facultate subvertere studuit. XI. 324. id, quod in urinis febricitantium subsidet, pus esse statuit. XV. 158. de usu respirationis sententia. IV. 471. de sanguinis missione nullam fecit mentionem. XI. 147.

sanguinis rejectioni medendi methodus. X. 377. de sanitae tuenda scripsit. XI. 179. de sanitatis et morborum causis opinio. XIX. 344. ex capite animale, ex corde vitalem spiritum proficisci affirmat. V. 281. spiritum in arteriis contentum ex aëre procreari putat. IV. 706. qui spiritum solummodo in arteriis accepit, non dicere poterat, cur tantae ad renes accedant. III. 364. spiritu vitali cerebri ventriculum plenum putat. V. 185. splenem frustra adesse putat. III. 315. sententia de suffocationis causa in specubus graveolentibus. IV. 496. de via ac ratione, qua suppurati pus per tussim ejiciant. VIII. 317 sq. in retentione urinae ab immensa vesicae tensione, aphronitro tetigit extremum ureteris. I. 158. male ulcus sanat. X. 184. de via opinio, qua fluida e thorace resorpta per tussim rejiciantur. VIII. 311. de valvulis in corde tractavit. V. 166. de distributione vasorum per corpus sententia. XI. 153. venaesectione eum usum non fuisse probatur. XI. 199 sq. 216. 220. *Chrysippum* laudat, in libro de sanguinis rejectione, quod loco venaesectionis membra vinculis excipere consueverit. XI. 230. et venarum et arteriarum originem cor habebat. V. 550. venarum valvulas jam novit. V. 548. tractionem ventriculi nullam esse dicit. II. 60. vesicae felleae, utero, vesicae urinariae et renibus attractricem facultatem denegat. II. 187. viscerum carnem parenchyma vocat. XV. 8. Sicyonius, epithema quo usus est ad podagram et arthritidem. XIII. 356. aliud ejusd. XIII. 357. *Erasistrati* compositio ad asperitudines ac omnes ophthalmias, auresque purulentas, et ad ulcera aegre recipientia cicatricem et ad serpentia-oris ulcera. XII. 735 sq.

ERATOSTHENES libros fecit de antiqua comedia. XIX. 65. solis iter tempora constituere putat. XIX. 259. *Eratosthenis* opinio de solis ac lunae a terra distantia. XIX. 283.

EREBINTHUS vide *CICER.*

Ἐρεσύνος. VI. 533.

in *ERESO* vinum gignitur et odoratum et dulce. X. 832. in *Ereso* quod vinum crescit, ad antidota bonum. XIV. 28.

ERETHISMI nomine quanam *Hippocrates* significet. XV. 622.

ERETRICAR philosophiae auctor *Medenensis Eretriensis*. XIX. 228.

ERETRIENSIS terra, vires. XII. 188. quae colore est cinericio illi, quae admodum albida est, praefertur. XII. 189. terrae succedit calx thebaica. XIX. 727.

ERGASTERIA pagus est, inter Cyzicum et Pergamum quadringentis et quadraginta stadiis distans a Pergamo. XII. 230.

ERICE, ejus facultates. XI. 877. ei succedanea remedia. XIX. 729. *Eri-ces* fructus pro aspalatho. XIX. 725. pro fructu succedanea. XIX. 729. radix pro capparidis radice. XIX. 731.

ERINACKI terrestris carnes contra Elephantiasin commendantur et alios morbos. XII. 321. combusti, eorum vires et usus medici. XII. 354.

Ἐρύσσει fulcire significat. XVIII. A. 523.

Ἐρύσσει apud Hippocratem quid. XVIII. A. 523.

EROSIO, si intrinsecus provenit, vitiosi succi soboles est, sin extrinsecus, aut a valentibus medicamentis fit, aut ab igne. X. 233. *Erosione*, quam anabrosin vocant, solvitur continuitas. X. 233. *Erosiones* quomodo curandae, quae in fracturis ossium ex situ membri proveniunt. X. 437.

ERYLLON, vide SERPYLLUM.

ERRARR, quinam dicatur. V. 3. se, quo modo quis possit cognoscere. V. 6. quinam in paucissimis spectentur. V. 4. quinam vero in plurimis. V. 4. qui diu consuevit, affectus coercere facile non potest. V. 26.

ERRHINA remedia quae dicantur. XI. 769. *Errhinum Nicerati*. XIII. 233.

Ἐρύσις quid sit apud Hippocratem. VII. 592. varie a variis explicatur. XVI. 196. *Galen* hujus verbi explicatio. XVI. 199.

ERRORS prava sunt judicia. V. 372. ob falsam opinionem oriuntur. V. 7. plurimos qui ignorat, honestus probusque. V. 5.

ERUCA, ejus facultates. VI. 639. tam cibis quam medicamentum calidum est. I. 681. lac generat. XI. 772. semen generat. XI. 777. Venereum stimulat. XI. 808. *Erucac* semen pro polii semine. XIX. 740. semen pro satyrio. XIX. 742. semen pro thapsia. XIX. 730. semini succedit erysimi semen. XIX. 729.

ERUPTIONES ulcerosae, iis medendi *Archigenis* ratio. XII. 468.

ERVILIA, rationes ea ntendi et facultates. VI. 538sq. 547. *Erviliae* celerius secedunt pisis, sed minus sunt flatulentae et nutriunt uberius. VI. 543.

ERVUM, ejus vires. XII. 91. XV. 523. amarum. VI. 731. calefacit. XV. 457. detergit. XI. 745. subtile est sine calefaciendi potestate. XIII. 569. *Ervm* et legumina in Aeno comedentes, cruribus imbecilli et genn dolentes evadebant. XVII. B. 168. *Ervi* usus assiduus in Aeno genu dolores adducebat. XVII. B. 168. farina moderatissime detergit. X. 569. farina siccatur. XI. 730. farina ad ulcera putrida et nomas. XIII. 731. semen amarum et calidum est. XI. 646. *Ervo* boves vescuntur, homines vero ab eo abstinent. VI. 546. sine noxa boves vescuntur. VI. 567. ex *Ervis* aridum cephalicum *Xenocratis*. XIII. 846.

ERYNGIUM, ejus qualitates. XI. 884. pro damasonio. XIX. 727.

ERYSIMUM, seminis facultates. XI. 877.

Erysimum, qualitates et facultates ejus. VI. 548. *Erysimi* semen pro erucac semine. XIX. 729.

ERYSIPELAS, definitio. XIX. 441. qualis sit affectus. X. 949. vel sine vel cum exulceratione accidit. X. 949. *Erysipelatis* et herpetis differentiae. X. 1005. ejus et phlegmones communia et ab invicem differentiae. X. 946. in cute magis consistit. X. 946. alias est phlegmonodes, alias oedematodes, alias scirrhomodes. XII. 39. inflammationibus non adnumeratur. XI. 69. inflammatione calidior est et aspectu flavior. XI. 75. calore superante fit. XV. 369. calorem adauget. VII. 5. naturalis color in eo mutatur. VII. 75. pallidum vel flavum, vel ex utroque mixtum colorem habet. X. 946. febris fere semper ei accedit. VI. 860. fervorem aestumque denotat. VII. 618. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. in eo supervacaneum est, causam efficientem inquirere. X. 243.

Erysipelas: dolores in eo nnde oriuntur. VIII. 81. in eo pulsus cum dolore sentimus. VIII. 75. cum ulcere nonnunquam complicatum est. VI. 874. exactum quid? — differt a phlegmone, et cataplasmate ex pane et coriandro curari nequit. XII. 39. exqui-

situm solius cutis est affectio. XI. 76. exquisitum biliosa fluxio est. XI. 521. malignum cum parvulis ulcusculis in toto corpore, et praesertim circa caput Hippocrates epidemice grassans commemorat. XVII. A. 668sq. phlegmonosum. X. 949. phlegmonodes. XI. 75. phlegmonodes quomodo generetur. VII. 288. in pulmonibus consistentis signa. VIII. 286. purum statim cum coloris mutatione quiescit. X. 951. non purum, sed quodammodo jam phlegmonodes, si pusculum refrigeres, lividam cutim efficit. X. 951. quod anginae succedit, si diebus criticis non dispareat, mortem nunciat. XVIII. B. 268. si ad pulmonem vertatur, dementiam parit, et fiunt aegri suppurati. XVIII. B. 270. ab externis ad interna verti, bonum non est, ab interioribus ad exteriora bonum. XV. 343. foris intro verti, minime bonum, intus vero foras bonum. XVIII. A. 36. ossi nudo superveniens malum. XVIII. A. 119. putredo ab eo aut suppuratio malum. XVIII. A. 119.

Erysipelas quomodo oriatur. VII. 722. XI. 75. 265. XV. 736. gignitur, si flava bilis in aliquam partem decubuerit. V. 121. saepe consulto ab externis medicamentis procreatur. XIX. 4. ex cura per adstringentia et refrigerantia scirrhus generatur. XI. 104. causa flava bilis est. V. 678. VI. 875. IX. 693. bilis pallida in partem aliquam delata. VII. 223. oritur excrementis putrescentibus retentis. III. 686. causa est fluxio biliosa. XVI. 132. humor biliosus. VII. 288. X. 946. *erysipelatis* causa est fluxio humorum. VII. 22. *Erysipelas* ex vicio humorum fit. VII. 211. XV. 365. fiunt ex malis succis. VI. 814. ex plethora. XVIII. A. 279. oritur, si sanguis amarae bili miscetur. XV. 337. phlegmonodes ob flavam bilem exuperantem fit. VII. 723.

Erysipelatis cura. X. 950. cura, postquam inflammatio et fervor ac biliosum abierunt. XII. 38. in *erysipelate* refrigerationis indicatio magis urget quam vacuatio. X. 898. in eo oleum manifeste calorem auget. XI. 521. medicamentum ad hoc optimum. X. 702. refrigerat acetum. XI. 419. ad *erysipelas* mediocre alsine. XI. 823. anchusa lycopsis. XI. 813. bilem educens remedium optimum. XI. 341.

ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. utuntur quidam Cupresso admixta polenta cum aqua, aut oxycrato aquoso. XII. 53. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. glaucium. X. 955. XI. 857. ad *erysipelas* parvum et leve lactuca. XI. 887. ad *erysipelas* malagana *Nilei* croceum. XIII. 182. malvae cataplasma. VI. 629. radix onocleae anchusae cum polenta illita. XI. 812. oxalis et oxylapathum. XI. 631. pastillus. XIII. 829. pastillus ex *Agathoele*. XIII. 832. pastillus *Andromachi*. XIII. 835. pastillus bithynus. XIII. 837.

Erysipelas juvat Polygonum foris frigidum illitum. XII. 105. sempervivum. XI. 813. succus solani quid efficiat. XI. 588. quidam commendarunt crassum in urina sedimentum. XII. 287. non admodum calidum sanat rhamnus. XII. 111. cura si jam livor partem occupavit. X. 951. si jam livorem contraxerit, cura. XI. 84. si jam lividum factum fuerit, quomodo curandum. XIII. 388. et quomodo, ubi jam nigrescit. XIII. 389. oedematosi cura. X. 952. phlegmonodis cura. XI. 85. ad *erysipelas* phlegmonodes remedia parabilia. XIV. 514. phlegmonodes curat cotyledon. XII. 41. ad phlegmonodes emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 385. ex *erysipelatis* immodice refrigeratis scirrhosos tumores habere constat. XIII. 993. scirrhositatis post illud relictæ causa. X. 951. scirrhosi cura. X. 953. induratum ac aegre solubile sanat Brassica esculenta. XII. 42. ad *erysipelas* scirrhosum glaucium non aptum. X. 955. ex vulneribus cura. XI. 85. si ulceri supervenerit, purgatio totius corporis adhibenda est. X. 278. 291. XVI. 152sq. non ulceratum frigidum juvat, ulceratum laedit. XVII. B. 811sq. ad unguem (panaritium) non sanare potest cum pane *Coriandrum*. XII. 38. *ERYTHRAEI* Heraclidis definitio. pulsus. VIII. 743.

ERYTHRODANUM (*Rubia tinctorum*.) ejus facultates. XI. 878. pro lepidio. XIX. 734.

ERYTHROIDES tunica testis. XIV. 719.

Roxaga. XI. 416.

Escharam efficit calx viva. XII. 237. Chalcitis. XII. 241. XIV. 289. meli-

num *Lucti*. XIII. 850. aliud robustum inscriptum. XIII. 851. diatessaron. ibid. *Philoxeni* medicamentum. XIII. 738. *Escharoticorum* usus in haemorrhagiis. X. 324sq.

ESCULENTA quae fauces exasperando tussim movent, quomodo vocet *Hippocrates*. XVIII. A. 574. et qualia sint. ibid.

Equarrio *dei* quid significet. XVIII. A. 453.

ESSENTIA, definitio. V. 593. *febris*. XVII. A. 872.

ESTRATICON macedonicum. XIV. 76.

ESTYMARGEI ancillae cura tremore affectae. VII. 602.

ESURIENTES vehementer, os ventriculi contrahi et convelli sentiunt. III. 728.

ETESIAE opinio de causa ventorum. XIX. 292.

ETESIAE venti quales. XVII. A. 388. *Etesiae* quando oriantur. XVII. A. 30.

quomodo a prodromis differant. XVI. 410. post canem flare incipiunt. XVII. B. 581. inferunt morbosum statum.

XVII. A. 733. eorum directio. XVI. 410. perpetuo aestate spiraverunt. XVII. A. 86.

ETHMOIDES os: usus foraminum ad in—et expirationem. III. 654. *Hippocrates* ea spongiosa vocat. III. 652.

ETNOS quid. VI. 782. XII. 45. fabaceum, etiamsi per triduum coxeris, est flatulentum. XV. 465. ex ciccribus. VI. 532. coctum in tetano lumborum utile. XV. 862. fabarum flatulentum est. VI. 530.

EUANGEI emplastrum viride. XIII. 806.

in *EUBOEA* Chalcide locus maris strictus. XVII. A. 651.

EUBULI emplastrum fuscum. XIII. 911. infusum ad dysenteriam. XIII. 297.

EUCHROUM remedium ophthalmicum. XII. 747. emplastrum *Tryphonis*. XII. 843.

EUCHRYMA quae. XVII. B. 876.

ad *EUCHRYMIAM* conferentia. XI. 491. 495.

EUCLIDES contentiosus dicitur. XIX. 234. ejus positio: si duae lineae rectae sese secant, in uno sunt plano, omnisque triangulus in uno est plano. III. 830. terram mundi medium vocat. V. 654. rhombi definitio. XVIII. A. 466. *Euclidis Pylatiani* theriaca.

XIV. 162. *Euclides Megarensis* philosophiae dialecticae auctor. XIX. 227.

EUCRASIA difficile et vix in temperamenti incommodationem labitur. IV. 742.

EUEDEMUS anatomes erat peritus. XVI. 134. philosophus per sedem exercebat bilem. XV. 565. philosophus tribus quartanis laboravit. XVI. 276. XVII. A. 250. habitu erat bilioso. I. 631. 632. metatarsum et metacarpum similiter ex ossibus quidque constare dixit. III. 203. nervorum anatomem scripsit. VIII. 212. nervum opticum meatum vocat. XIX. 30.

uteri cornua cirros vocat. II. 890. peripatetici morbus narratur, et quid *Galenus* de eo praedixerit. XIV. 605. emplastrum *Isti* nudatae meningi imponit in fracturis calvariae. X. 454. ab *Eudemo* pastillus ad dysentericos. XIII. 291.

EUDIOS graecis vocata theriaca. XIV. 33.

EUDOXI theoria de causa incrementi. VII. XIX. 301.

EUCRICA est boni habitus conservatrix. V. 862. parva magis castigat. V. 863.

EUEMERUS Tegeata Deos ignorat. XIX. 250.

EUEUTHIA, definitio. XVIII. B. 237.

EUEXIA, definitio. IV. 740. 751. 752. absoluta quae. XVII. B. 362. athletarum periculosa. IV. 752. V. 820. cur. IV. 754. athletica cur sit solvenda. XVII. B. 364. ejus solutio evacuatio est. XVII. B. 364. gymnastica quae. XVII. B. 362.

EUGENII composit. ad orthopnoeam. XIII. 114.

EUGERASIAE compositio ad spleneticos. XIII. 244.

ad *Eunochos* teneros emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511.

EUNOMUS Asclepiades. XIII. 850. ut *Eunomus* confectum. XIII. 851. ut *Eunomus* medicamentum ad nodas. XIII. 852.

EUNUCHI quomodo se habeant. IV. 572. feminis similes evadunt. XVIII. A. 41.

Eunuchi carne molli praediti sunt. XIII. 662. bumidi sunt. XII. 221. sunt humidi et molles. XII. 1004. casus eunuchi in polypo, qui nihil ferre poterat, et rosis sanatus est. XII. 690. in *Eunuchis* quomodo sit cutis capitis comparata. XVII. B. 4. in eunuchis

vehemens refrigeratio non est inducenda. XII. 507. eunuchis cadmia convenit. XII. 221. *Eunuchi* num nepodagra laborent, nec calvi fiant. XVIII. A. 40. ad Eunuchos emplastrum commodum. XIII. 511.

EUPATORIA herba saepe patienti jecinori auxiliata est. XIV. 227.

EUPATORIOS theriaca. XIII. 909.

EUPATORIS Mithridatis antidotus diascincus. XIII. 152.

EUPATORIUM, ejus facultates. XI. 879. hepati convenit. X. 920. ei succedit chamaepitys. XIX. 729.

EUPHORBIO vocatur *Menoetiadæ* occisor a Philone. XIII. 270. in occidentalibus orbis regionibus nascitur. XIII. 567. plantae cujusdam spinosae in Maurusiorum terra nascentis succus, facultate calidissimus, et de ipso libellus parvus scriptus est *Jubæ* regi Maurusiorum. XIII. 271. facultates. XI. 879. calidum est. I. 649. caducum et statim evanescentem calorem habet. XIII. 586. nocentes humores discutit, viscosos extergit, crassos secat et flatus attenuat et educit. XIII. 274. vetus quoad vires recentiori multo inferius est, XIII. 620. aliae differentiae ex aetate ejus provenientes. ibid. et sq. ad alopeciam. XII. 389. ad palpitationem. VII. 600. agarico substituitur. XIX. 723. pro struthio. XIX. 744. ei succedanea. XIX. 729. ex euphorbio acopon barbaricum. XIII. 1035. ex euphorbio composita medicamenta ad nervorum vulnera. XIII. 620. ex euphorbio remedium compositum. X. 396. utilitas ejus in nervorum puncturis. X. 396. ex euphorbio emplastrum. XIII. 588.

EUPHORBUS euphorbio nomen dedit. XIII. 270. *Euphorbii*, antidotum cinnamomum. XIV. 761.

EUPHRANORIS emplastrum epuloticum. XIII. 525.

EURIPIDES nihil eorum, quae generantur, perire dicit. XIX. 334. quid de athleticis sentiat. I. 32. ejus dictum de athleticis. I. 23. Deos negasse videtur. XIX. 250. dicit: stellae in coelo sunt ornatus opificis sapientiae. XIX. 253. qualem gladium amphidexionum vocet. XVIII. A. 147. ejus locus, quo Theseum loquentem introducit. V. 418. versus. XVIII. B. 8. versus ex Hypsipyle. XVIII. A. 519. dialogus *Herculis* ad Admetum. V. 413. cur Medeam megalosplanchnam voca-

verit. V. 317. versus ex Medea demonstrantes, iram ratione esse com-pescendam. V. 307. ex Oreste versus. XVIII. A. 384.

EURONOTUS ventus qualis. XVI. 400.

EUROPA natura omnium ab Asia differt. IV. 798. *Europae* ab Asia differentiae secundum *Hippocratem*. XVI. 317.

Europaei agrestes, duri, feroces et iracundi sunt. IV. 800.

EURUS ventus. XVI. 407. 408. aestuosus est. XVI. 409. ab aurora ruit. XVI. 406. circa brumam flat. XVI. 409. Favonio oppositus est. XVI. 444. siccus est. XVI. 409. ab ortu solis spirat. XVI. 399.

EURYANACTIS filiae febre ardente laborantis casus. XVII. A. 590.

EURYPHON scriptis quaedam, quae *Hippocrati* tribuuntur. VII. 960. anatomes peritus. XV. 136. auctor dicitur libri hippocratici de salubri victu. XV. 455. ejus de febre livida locus. XVII. A. 888. gnidiarum sententiarum auctor dicitur. XVII. A. 886. lac muliebri phthisicis commendat. VII. 701. lac tabificis commendat muliebri. VI. 775. in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. multa passim de remedium usu scripsit. XI. 795. de succedaneis scripsit. XIX. 721.

EURHYTHMUS pulsus. VIII. 516. XIX. 409.

EUSCHEMO *Spadoni* inscripta colica. XIII. 287.

EUSTOMACHA remedia, definitio. XIV. 761.

EUTHYMESES, opinio de causa Nili incrementi. XIX. 300.

EUTHYPOROS, instrumentum, ad fracturas cruris aptum. X. 443.

EVACUANTIA remedia, usus eorum in morbis a melancholico humore ortis. V. 144.

EVACUATIO, definitio. XVI. 752. duplex est. VI. 79. quando secundum empiricos sit instituenda. XVI. 111. qua via fieri possit. I. 382. commoda loca, quae. XVII. B. 439. quomodo fiat, quo tempore et per quem locum bene considerandum est. XVI. 120. modus bene in morbis est considerandus. XVI. 97. exsiccat corpus. I. 373. citam spiritus efficit. VII. 597. largae pulsus efficiunt vermiculantem. IX. 312. modi varii, quibus ea pera-

gi possit. XVI. 147. XVII. B. 657. cautela in ejus usu adhibenda. XVII. B. 359. autumnus et vere potissimum fiat. XVI. 122. jucundissimum tempus ver, deinde autumnus. XVI. 127. hieme aut aestate si necessaria sit, quae sint observandae regulae. XVI. 122. in ea copia non consideranda est, sed qualitas. XVII. B. 443. ad lypothymiam usque quando sit in usum vocanda. XVII. B. 444. quae per totum corpus est, quomodo fiat. XVI. 121. omnis, nisi paulatim fiat, vires prosternit. XVII. B. 14. convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. consuetudinis dignitas ad ejusdem modum constituendum. XVI. 124. quos morbos excitavit, sanat repletio. XV. 110. immodica vires laedit. X. 812. nimia periculosa. XVII. B. 364. ipsa quomodo dolores concitet. XV. 63. quibusnam in morbis sit periculosa. X. 639. quae per balnea fit, non magna est. XVI. 126. tollit expletionem. XVI. 173. quando conveniat et quando noceat. XVII. B. 358. in febribus ardentissimis et siccissimis caput rei est. VII. 153. citra periculum est in febribus continentibus ex meatuum constipatione. X. 639. quando sit in febribus continuis vitanda. XI. 44. plenitudinis cura. XVII. B. 502. quanam sit moderata dicenda et quae molesta. XVI. 97. immodica causa faciei Hippocraticae. XVII. B. 87.

Evacuationis nomen de solis liquidis dicitur. XVII. B. 7. per vomitum indicationes et contraindicationes. XVI. 142 sq. quantitatem indicant vires. XVII. B. 364. scopi. XVI. 99. indicationem praebet consueto. XI. 45. et corporis habitus. XI. 46.

Evacuationem quid dicat Hippocrates. XVI. 105. quamcunque vocat Hippocrates vasorum inanitionem. XVI. 106. quinam affectus requirant. I. 392 sq. XI. 260. per *δ* Hippocrates significat. XVII. A. 612. indicantia symptomata. XVI. 115. ad animi deliquium fieri posse unde sit cognoscendum. XVI. 268. per *evacuationem* quinam judicentur morbi. XVIII. B. 160.

Evacuatione egemus in qualibet plenitudine. XI. 259. integra laeduntur calidi et sicci. XI. 45. nimia orta animi deliquia curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. ex evacuatione convulsio acutissima et periculosissi-

ma. XVII. B. 855. XVIII. A. 123. ex immodica evacuatione morbi. X. 637. in *evacuatione* est etiam ad morbi genus respiciendum. XVI. 124. ex *evacuatione* spasmus fieri Hippocrates monet. XIII. 153.

Evacuationes naturales si retinentur, astrictio adest secundum Methodicos, si autem magis efferuntur, fluor. I. 80. complexus autem morbi est si et retinentur et efferuntur. I. 80. quomodo fiat. XVI. 106. morborum causae. XV. 114. spontaneae quales. XVII. A. 24. regulae generales in earum administratione servandae. XVII. A. 970. ad quae sit in iis administrandis respiciendum. XVI. 118. pro humorum inclinationibus instituere Hippocrates praecipit. XVI. 61. in morbis impetu naturae factas Thucydides purgationes vocat. XVII. B. 168. diurnae arteriarum siccitatem efficiunt. VII. 313. sinceræ desinentes exacerbant. XVI. 752.

EVERERI collyrium ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777. aliud. 778. collyrium ad dolores et affectus. XII. 774. psoricum. XII. 788.

EVENI ad stomachi subversiones doloresque. XIII. 178.

EVENOR commemoratur. XVIII. A. 736.

Εὐφρορεῖαι, quid significet. XVI. 732.

EVISCERATI quinam. V. 313. 316. 318.

EVULSIO continuitatis solutio in nervis vocatur. X. 232. et ruptura ejusdem sunt generis. VI. 872.

EXACERBATIO, ejus effectus. XVI. 389 sq. in ea alvus ducenda non est. XVI. 255. purgatio in ea quando sit instituenda. XVI. 255. cibus in ea subtrahendus. XVII. B. 379. XIX. 204. cur etiam in iis nonnunquam iudicationes fiant. XVI. 270.

Ἐξανθρωπῖνοι tumores quales et quomodo curentur. XVIII. B. 523.

EXAMEN cum aegroto instituendum. XVII. A. 995 sq.

EXANTHEMATA culicum moribus similia Hipp. variis in locis commemorat. XVII. A. 394. capitis sunt ulcerationes factae in cute subrubicundae et asperae. XIV. 396. quomodo morborum causas doceant. XIX. 495. in uteri affectibus ad cutem erumpentia quid significant. XVII. A. 358. nigra in peste aliqua salutem portende-

bant. X. 367. ad *Exanthemata* balanus myrepsica. XI. 846. radix Cyclamini. XII. 51. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad exanthemata in capite remedia. XII. 496. ad exanthemata in mento remedia. XII. 824. ad exanthemata, sed non ad omnia utile emplastrum *Attalici* album. XIII. 421. (singula exanthemata vide suis sub nominibus.)

EXARTICULATIO vide **LUXATIO**.

Ἐξάρθρως quosnam vocaverit *Hippocrates*. XVIII. A. 370.

Exasperentur sensibilibiter quanam partes. XVII. A. 900.

Exasperare quanam conveniat. XVII. A. 900sq.

Exasperata quomodo curentur. XVII. A. 901.

EXCALEFACIENTIA remedia: qualia sint. XI. 775. postulat id, quod a frigore congelatum est. XI. 720. eorum secundum *Galenum* quatuor sunt ordines. XIII. 368. ea quoque huc pertinere videntur medicamenta, quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur. I. 650. conducunt et doloribus colicis et his, qui a calculis fiunt. VIII. 83sq. ecchymoses sanant. XVI. 161. spiritum attenuant et corpora reddunt rara. VII. 600. excalefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334.

Excalefacit: absinthium. XI. 844. acetum aliquantulum. X. 701. XI. 413. 415. 421. 426. acria. XII. 161. adstringentia. XI. 412. acopon ut *Castus*. XIII. 1037. aphace. XI. 844. aquae dulces calefactae. VI. 183. nunquam etiam frigida. I. 689. artemisia utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. atractylis. XI. 842. atramentum sutorium. XII. 258. balanus myrepsica. XI. 845. balsamum. XI. 846. brassica. XV. 179. buniun. XI. 852. castoreum. I. 649. 681. XII. 337. chalcitis. XII. 241. conyza. XII. 35. dauci semen. XI. 862. daucus. XI. 862. dracontium. XI. 864. liguum ebeni. XI. 867. elaphoboscus. XI. 873. elenii radix. XI. 873. epithymon. XI. 875. eruca. VI. 639. erysimum. XI. 877. euphorbium. I. 649. ferulae semen. XII. 85. foenum graecum. VI. 537. helleborus albus et niger. XI. 874. lauri folia et fructus. XI. 863. lenticula. XV. 179. leontopetalon. XII. 57. leucacanthos. XII. 58. lini semen. VI. 550. omnes liquores probi.

XIII. 567sq. lolium. XI. 816. lotus agrestis. XII. 65. mentha. XI. 883. misy. I. 649. myrrha. XII. 127. oleum. XI. 529. oleum laurinum. XI. 520. pastinaca, daucus, carum. VI. 654. peryclimenon. XII. 98. peucedani radix. XII. 99. pinguedo omnis. III. 286. piper. XI. 421. pulegium. XI. 857. resinae omnes. XIII. 368. ruta. I. 682. salvia. XI. 873. Sandaraca. XII. 235. sapores omnes amari. XI. 685. schini flos. XII. 136. scordium. XII. 126. serpyllum. XI. 877. sulphur. XII. 217. thapsia. XI. 885. thymus. XI. 887. zingiberis radix. XI. 880.

EXCANDESCENTIA vehemens causa febris ardentis. XV. 740. febris ephemerae causa. XI. 6. *Excandescenciae* in cor et pulmones effectus. XVII. B. 258. in pulsum effectus. XVII. B. 258. excandescencias sequuntur deliria. XV. 598. ab excandescencia animi deliqui cura. XI. 59.

EXCEREBRATI quanam. V. 316.

EXCESSUS omnis per contrarium excessum sanatur. X. 534.

EXCITARE quando conveniat. XVII. A. 903.

EXCLAMATIO vehemens vocem rancam reddit. VIII. 268.

EXCOCTIO est virium dissolutio. XV. 625.

EXCORDES quanam dicantur. V. 310. 316.

EXCORIABILIA animalia quae. II. 644.

EXCORIATIO, definitio, et qua in re a sectione differat. II. 349.

EXCORIATORIUM lichenum *Apri Phasci*. XII. 841.

Axiarii. XII. 841.

Menecratis. XII. 846.

Pamphili. XII. 839.

EXCREATIONES in febribus non intermittentibus lividae, cruentae, foetidae, biliosae omnes malae. XVI. 478. ex pectore et pulmone promovent amygdalae. XI. 827. ex pectore et pulmone contingentibus incommoda sunt desiccantia. XI. 776. ex pectore et pulmone promovetari radix. XI. 839. crocodilli radix. XII. 47. dracontium. XI. 839. faba. XII. 49. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. thymus. XI. 888. *Excrementibus* aegre theriaca *Euclidis* Palatiani prodest. XIV. 162.

EXCREMENTA et **EXCREMENTUM**, definitio. VI. 8. quomodo emittantur.

VI. 64. quomodo oriantur. VI. 7. eorum egestionem musculi abdominales adjuvant. II. 584. 587. duplicis generis sunt, vaporosa et aquosa. III. 686. cognitio eorum quomodo debeat esse comparata, ut exinde concludere possimus, utrum sint proficua an noxia. XVI. 239. quibuscumque causis remorentur, et quo pacto, quod retentum est, extrudatur. VI. 68 sq. si quae intus ad cutem haerent, evocat balneum. VI. 184. alimentorum duplici ratione, qualitate et quantitate noxam afferunt. IV. 742. abundantia eorum lassitudinem gignit ulcerosam. VI. 195. in principio morbi non judicant. XVI. 259. acria et inaequalia quomodo fiant in iis, qui ventres calidos habent, et quomodo curentur. XV. 895. 898. ictericorum quoniam respectu sint alba dicenda. XVI. 542. alba in phrenitide malum signum. VII. 662. XVI. 541. albida quid significant. XVIII. B. 139. albicantia, spumosa et circum biliosa in acutis biliosis malum. XVI. 625. valde aquosa, alba, ex viridi pallida aut vehementer rubra aut spumantia mala. XVIII. B. 139. aquosa, tennia et serosa humiditatis signum. XVII. A. 708. biliosa Hippocrates vocat sinecra. XVII. A. 70. biliosa febris ardentis signa. XVII. A. 695. biliosa non ferunt lactis usum. XVII. B. 875. alba quid denotent. XVI. 184. per alvum eorum dejectiones adstringentia retinent. X. 547. alvi suppressa, aut dura aut pilolata quales morbos denotent. XV. 472. aquosius et pituitosius unde fiat. VII. 223. per balneum vacuantur. X. 710. circum colorata quae dicantur. XVI. 627. crassa quando fiant. XVI. 74. cruda ubi adsunt, purgantia non sunt adhibenda. XV. 901. cruenta unde oriantur. XV. 113. XVIII. A. 725. quid significant. XI. 60. biliosum hepar expurgat. VII. 222. biliosa interdum bona, interdum spumantia educit malsa. XV. 657sq. biliosorum copiam quomodo augeat aqua malsa meracior. XV. 660. biliosum herpes gignit. X. 291. biliosa multas vigilias gignunt. XVI. 434. bilis atra in iis mortale signum habetur. XVI. 218. eorum dignitas in statu bilioso dignoscendo. I. 632.

Excrementa omnia cur boreas ex corpore absumat. XVII. B. 609. ca-

lida et biliosa nidorosas. VII. 209. cerebri qua via eliminantur. II. 859. cerebri purgantur per meatus in os, aut per nares. III. 687. cerebri crassa purgantes meatus. III. 693. cerebri per nares defluunt. III. 649sq. maxima per sinapsum diffiliari solent. XVII. A. 808. quod a cerebro defluit, non pituita sed mucus s. gravedo dicendum. XV. 325. cibos referentia ubi sunt, quando exercentur, iis exercitii pars tertia, ciborum dimidia subtrahenda est. XV. 213. cocta quaequam Hippocrates dicat. XV. 596. cocta non cohibenda sunt. XVI. 194. ubi computrescunt, quales morbos provocent. III. 686. de coctionis conditione certiores reddunt. XVII. A. 140. concoctionem aut cruditatem indicant. XVI. 70. copiosiora, mediocriter cocta indicia sunt temperamenti calidi et humidi simul. I. 327. cruda qualia. XVI. 187. cruda ac tenuia, horrorem et rigorem, non autem febrem concitant. XVI. 186. cruentorum quatuor differentiae. VII. 246. cutis quibus sit acre et mordax. VII. 284. quae per cutem et urinas exeunt, emplotomene cohibent. X. 547. caprinis stercorebus similia quando dicantur, et unde fiant. XVI. 599. carniū recens mactatarum loturis similia signa sunt hepatis affectionis. VIII. 359. nondum in chylum mutata denotant, ventriculum non concoxisse. VII. 446.

Excrementa capitis in os, nares, aures et oculos illabuntur. VI. 420sq. morbi inde orti eorumque cura. VI. 422sq. ad ea eliminanda quae partes conferant. IV. 456. cruditatem aut concoctionem indicant. IX. 611. XVI. 211. 248. expellit exercitatio. VI. 88. expellit facultas expultrix. XV. 246. expellendis viam faciunt vina nobilia. X. 486. naturae ad ea evacuanda variū apparatus. III. 686. num de febre ardente certiores reddant. XVII. A. 690. in decretoriis fiant plurimum pulsus lati. IX. 93. foetidum quid significet. IX. 593. XVI. 184. 217. XVIII. B. 143. fuliginosorum copiam denotat celeritas contractionis in pulsu. IX. 272. eorum generationis causae. IX. 272. exigua, glutinosa, alba et subpallida malum. XVIII. B. 140. exigua, tenacia et alba colliquationis signum. XVI. 184. uberiorum generatio unde. VII. 230.

gigni prohibet actionum inter se symmetria. IV. 743.

Excrementa ciborum halitiosa quae. X. 547. humida quae. X. 547. humidorum exuperantia terminus est inter senectutem et aetatem decrescen-tem. VII. 680. incocta qualia, et quid significant. IX. 592. in ictero quomodo se habeant. III. 360. VIII. 373. immoderationis causae. VII. 223. inflammationum causae. VII. 387. in omni inflammatione putrescunt. VII. 387. invite et intempestive effluunt, quibus sphincter ani resolutus est. III. 335. VIII. 404. XVI. 667. XVII. B. 51. liquidum cruditatem indicat. XVI. 184. ejus causa. XV. 802. XVI. 183. XVIII. B. 134. liquida quomodo esse debeant comparata. XVI. 182. XVIII. B. 133. quando liquida sint commoda et quando non. XVIII. B. 134. liquida nonnunquam iis fiunt, qui praeter consuetudinem coenaverunt. XV. 552. liquida biliosa quarto die in febre quid significant. XV. 840. liquida lutosa hepar affectum docent. XVI. 719. liquida et pallida unde fiant in causo. XV. 740. 760. liquida fiunt in ultimo phthiseos stadio. XVIII. A. 116. liquida omnia sunt deteriora. XVI. 190. perliquida cruditatem significant. XVIII. B. 139. lividum ab atra bile sed modica oritur. XVI. 184. XVIII. B. 142. quid significant. IX. 593. XVI. 188. melancholicum quod dicatur. X. 916. melancholicum ex liene cur non in intestina ano propinqua sed in ventriculo ipsum excernatur. III. 360. melancholicum lieni gignit. VII. 222. mera omnia *Hippocrates* reprobatur. XVII. A. 319.

Excrementa mollia et sicca sunt eorum, qui multum edunt, et multum laborant. XVI. 190. mordacia quomodo per clysteres acres possint curari. XVII. A. 913. mordacia duobus modis ad motum incitantur. XVI. 186. mordentium confertim actorum citatior motus horroris causa. X. 710. naturalia aut praepostera quid significant. IX. 589. nigra qualia. XVII. B. 681. colorem ab atra bile pura habent. XVI. 184. XVIII. B. 142. pessima sunt. XVII. B. 681. quid significant. IX. 592. XVI. 187. nigra quomodo ab atra bile differant. XVII. B. 687. nigra, aut pingua, aut livida, aut aeruginosa, aut foetida malum. XVIII. B. 142. nigra et ster-

corosa cum comate secundum *Hippocratem* parotidis indicia. XVI. 836. nigra in febre mortem denotant secundum *Hippocratem*. XV. 823. nigra aut praerubra a sanguinis eruptione mala. XVI. 786. nigra observata sunt a *Galeno* in pestilenti morbo. V. 115. XVII. B. 683. optima qualia sint. IX. 574. XVIII. B. 130sq. optima qualia secundum *Hippocratem*. IX. 587. 591. XVI. 182. XVII. B. 398. oculorum in nares defluunt. III. 809. palati, narium, oculorum et aurium pauca et concocta, cerebri calidi indicia sunt. I. 324. pallidum quid denotet. XVI. 184. quae in pectore et pulmone continentur, bechicis vacuantur. X. 801. pessima quae. XVI. 183. pingua quomodo fiant. XVI. 184. XVIII. B. 142. quid significant. IX. 593. colli- quationis sunt indicia. XVI. 188. XVII. A. 708. pituitosa et frigida acidas corruptelas adducunt. VII. 209. per pedes cur non edantur. III. 236. prava nutritionem frustrantur. XV. 235. prava quibus in ventriculo colliguntur, iis cibi facile corrumpuntur. VI. 568. pravitas qua in re consistat. VII. 222. pura quae dicantur. XVII. A. 320. si diutius in corpore morantur, putrescunt. II. 185. putridos morbos procreare possunt. VII. 34. qualitates a calore innato proveniunt. II. 89. quae prius quieverant, ad motum excitantia. VII. 181. rufa quando fiant. XVI. 187. secretio, symptomata inde petenda. VII. 63. secretionem laedentes causae. VII. 221. serosum renes expurgant. VII. 222. serosa ubi redundant, quales morbos procreant. VII. 224. sicca quae. X. 547. a coitu sicciora fieri *Hippocrates* observavit. XVII. B. 295. sicca quando sint in causo. XV. 761. sincera quae dicantur et quid significant. XVI. 185. 617. XVII. A. 70. XVIII. A. 107. 122. haec in morbis diuturnis mala secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 106. sincera sequuntur dysenteriam. XVIII. A. 122. variae species. VI. 63. 249. quarum quaelibet vacuationem postulat. VI. 64. spumea et biliosa educit malsa pura. XVI. 186. spumeum quid denotet. IX. 594. XVI. 184. XVIII. A. 128. XVIII. B. 140. febres exacerbant. XVI. 705. 708. XVII. A. 321. spumosa quomodo oriantur. XV. 658. XVI. 186. XVIII. A. 128. et in qui-

busnam febribus maxime occurrant. XV. 658. *Hippocrates* ea damnat. XV. 661. stridentia quid significant. IX. 593.

Excrementa subarenosa qualia *Hippocrates* vocet. XVI. 761. subcalida et putrida ubi vehementius moventur, horrorem, rigorem et febrem provocant. VI. 240. XVI. 186. sublivida et turbulenta suspecta sunt. XVI. 747. srbpallida quid denotent. XVI. 184. crassum in ulceribus sordes vocantur; tenuis sanies. X. 176. ut cum urinis excernantur, diureticis opus est. X. 801. vacuatio omni febris utilissima. X. 712. vacationem efficit balneum. X. 712. varia quid significant. XVIII. B. 143. ex viridi-pallida quid denotent. XVIII. B. 140. in venarum concoctione triplex. VII. 222. concoctionis, quae in venis fit, tria sunt. XVI. 300. viridia quid significant. IX. 592. viridia bilis aeruginosae indicia sunt. XVI. 187. viscosa quid denotent. IX. 593. vitia eorum quae. XVI. 300. vitis medetur vacatione et alteratione. VI. 242.

EXCRESCENTIA vermiciformis cerebri. II. 729. ad *excrecentias* emplastrum ex scilla. XIII. 870. epuloticum siccum. XIII. 729. *excrecentias* reprimat haematites in pollinem redactus. XII. 196. ad *excrecentias* Hercules vocatum remedium. XIII. 858. eas emolliendi et liquandi vim habet Silphium. XII. 123.

EXCRETIO (vid. *EXCREMENTA*) definitio. XIV. 726. XVII. B. 489. XIX. 363. a calido provocatur. XVII. B. 293. et colliquatio aegre discernuntur. (*Erasistratus*.) I. 184. loturis carniū similis, per inferiora, hepatis imbecillitatem denotat. VIII. 46. *excretionis* organa cur adsint. II. 22. nuncius pulsus altus. IX. 549. *excretio* seminis speciem referens in *Perintho* iudicatoria erat. XVII. A. 979. *excretionēs* si biliosae fuerint in faucium morbis aut tuberculis, corpus simul aegrotat. XVII. B. 472. omnes cohibet vinum austerum. XV. 647. decretoria quinam pulsus portendant. IX. 68. decretoria cur pulsus altus simul et celer denotet. IX. 424. locum affectum ostendunt. XVI. 116. quatenus indicent locum affectum et affectiones ipsas. VIII. 44. lividae, cruentae, graveolentae et biliosae in febribus non intermittentibus omnes

malae. XVIII. A. 188. lividae, foetidae et cruentae in febribus non intermittentibus malae sunt. XVI. 216. partim secundum, partim praeter naturam sunt. XV. 317. pessimae quae. IX. 428. criticae pessimae quae. IX. 549. eam stimulat acrimonia. XVI. 50. pravae commode exeuntes bonae sunt. XVII. B. 726. *Excretionibus* quinam morbi non juventur. XVII. A. 132.

Ἐξερβόρροι quinam dicantur. XVIII. A. 504.

EXEDENS aridum sine morsu. XIII. 837. aridum *Lecanii Arei* XIII. 840.

EXEDENTIA ulcera *Hippocrates* phagedaenas vocat. XVI. 460. ulcera quae exeduntur, tum maligna sunt, tum malorum succorum soboles. X. 291. vide *Cacoethe* ulcera, et *ULCERA* cacoëthe.

EXELCYSMUS, definitio. XIX. 462.

Exercitatio quae sunt, aegre immutantur, et valentiora sunt. XV. 414.

EXERCITATIO et *EXERCITATIONES*: merities ad eam aptissima. VI. 127. domus conditio, in qua fit. VI. 127. genera ejus tria. VI. 37. labor et motus an idem. VI. 85. causa est abundantiae bilis. XIX. 488. acuta corpus gracile reddit. X. 994. acuta corpus attenuat. VI. 321. quanam aestate et quae hieme sit instituenda. XV. 241. quo anni tempore et in quonam orbis loco fiat. VI. 125. brachiorum et manuum. VI. 146. tum animi tum corporis modica, calor naturalis servatur. VI. 41. caloris incrementum inde venit. VI. 137. carniū, adipis et succorum abundantiam minuit. XVII. B. 8. cautela, qualibet in exercitatione observandae. XIX. 692.

Exercitatio celeris. VI. 144 sq. celeris extenuat. VI. 391. ante cibos maxime commendanda. VI. 764. ante cibum cur saluberrima, post cibum noxia. XV. 239. a cibo celeres obstructionum hepatis causae. XV. 194. omnium cognitio gymnastica est. V. 885. in iis collapsivis signum sudor vehementis. XVII. B. 18. ejus commoda. XIX. 690. omni quid commune. VI. 137. consuetudine delectant, in consuetudine lassant. VI. 323. qualem poscat optimus corporis status. VI. 156. ad eam qua ratione corpus praeparandum. VI. 90. ad exercitationem quodnam corpus ineptum. VI. 322. flori-

dum corpus reddunt. XVII. B. 17. corpora pinguiora reddunt. XVII. B. 11. corporis respirationem celeriores reddit. V. 152. crurum. VI. 146. eam Hippocrates saepius curam vocat. XVII. A. 148. ejus effectus. VI. 87. X. 717. excrementa ad motum incitat. VII. 181. exhalationem juvant. VI. 418. exsiccant. XVII. B. 673. evacuant, quae per singulos dies acervantur. XVI. 126. qui omiserunt, maxime febribus corripiuntur. VII. 279. ab exercitiis frigida potio, nisi calidum praebitas, tuta non est. XV. 194. exercitatio habitui corporis est adaptanda. XVII. B. 8. humilis crassum reddit corpus, multa siccant, mediocris obesum reddit. VI. 321. humores foras propellunt. XVI. 75. 105. intermissae effectus. XV. 151sq. discutit lassitudinem ulcerosam. VI. 197. nimia lassitudinem ulcerosam producit. VI. 195. lentae corpus implent. VI. 391. lumborum. VI. 146.

Exercitatio mediocris ad meatuum constipationes valet. X. 535. mediocris perspirationem corporis universi salubrem reddit. I. 371. ejus mensura. VI. 129. modicae renum affectibus conducunt. XVII. A. 838. multae dolores tensivos et ulcerosos producant. VIII. 103. ejus in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. musculorum thoracis. VI. 152. natura ejusdem et utilitas. XVII. B. 317. calidis naturis non convenit. VI. 368. nimia extenuationis causa. XVII. B. 84. diversorum organorum. VI. 146sq. ejus ultima pars apothepia est. VI. 167. philosophiam eam quidam existimant. XIX. 231. praeparatoria post venerem in usum vocanda. VI. 225. proprietates singularum. VI. 139. pulmonis et thoracis. VI. 147. pulsus per eas mutationes. VIII. 467. IX. 143sq. quomodo pulsum immutent. VIII. 849sq. 852. qualitates s. differentiae. VI. 136.

Exercitatio: ejus in respirationem effectus. VII. 772. siccant. X. 346. exercitationes senibus conducentes. VI. 321. quomodo eae perspiciantur. VI. 322. utilitas ad senes calefaciendos et humectandos. VI. 358. sola nonnunquam plethoram sanat. X. 288. species. VI. 133. cognovisse eas is debet, qui hygieinem exercet. VI. 135. succos crudos foras pellit. VI. 277. succos ad cutem ducunt. XVII. B. 304.

temperamento calido et sicco conducentes. VI. 391. tempus ejusque usus. VI. 88. tempus aptum quod. XIX. 692. ntendi modi. VI. 136. ad perfectionem quacunque in re nitilias. V. 733. ad sanitatem tuendam utilitas. VI. 86. utilis iis, quibus succi crudi et lassitudo ulcerosa junguntur. VI. 286. valens quae. VI. 139sq. nihil ad bonam valetudinem conferre, *Asclep.* docet. VI. 39. vehemens. VI. 139. vehementes. VI. 145sq. vehementes caput replent. XI. 363. quae post Venerem adhibeantur. VI. 221. quales sunt iis, qui facile vertigine etc. vexantur. VI. 324. vitanda sunt, dum fames urget. XVII. B. 474.

Exercitatorum ad summum venientes evexiae periculosae. IV. 752. habitus probus cum sanguinis et carnis repletionem naturalium facultatum robur servat. XV. 217.

EXFOLIATIO ossium futura quibusnam signis cognoscatur. XVIII. B. 559. quomodo sit curanda. XVIII. B. 560. et quomodo, si grandius fragmentum ab osse recedat. XVIII. B. 563. *Exfoliationem* ossium juvat radix Peucedani. XII. 100.

EXHALATIO (conf. *PERSPIRATIO*.) quomodo augeatur. VI. 418. augenda in iis est, qui immodice obesi sunt. VI. 418. *Exhalationes*, quae a ventriculo adscendant, similia suffusioni symptomata adducunt. VII. 97.

EXOLUTIO vehementis morbum futurum indicat. I. 360. XVI. 224. *Exolutionis* causa omnis evacuatio nimia. XVII. B. 13. nimia sanguinis jactura. XVI. 795. somnus multos et insuetus. XV. 625. sudor immodicus. XVII. A. 972. dolor vehemens. XI. 49. *Exolutionem* gignit, quicquid per vim aliquid facit. XVI. 118. cum *Exolutione* et catocoe quae fiunt vocis intercepciones secundum Hippocratem sunt perniciosae. XVI. 559. 715. *Exolutos* fieri eos dicit Hipp. qui statis temporibus sanguinem fundunt. XVI. 794. *Exolvuntur*, qui, saepe et vehementer sine manifesta causa, ii derepente exolvuntur. VIII. 303.

EXOMPHALI qui dicantur. VII. 730. species et cura. XIV. 786. *Exomphalos*, definitio. XIX. 444.

EXORNATORIAE medicinae a comptoria differentia. XII. 434.

EXPASSA quae dicantur, et quomodo sint deliganda. XVIII. B. 807 sq.

EXPECTORANS remedium est radix Crocodilii. XII. 47. fabae. XII. 49. amygdalae. XI. 827. eclegma ex nuce pinea. XV. 848. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. est myrrhidis radix. XII. 81. pityides s. fructus picearum. XII. 103. pulegium. XI. 857.

EXPERGISCENTIAE causae. XI. 141. *Expergiscentium* pulsus. VIII. 467. IX. 139.

EXPERIENTIA, definitio. I. 131. species. I. 66. difficillima est, et cur. XVI. 80. instrumentum iudicarium. X. 29. inventionis medicinae principium. XIV. 676. periculosa. XVII. B. 346. 347. sola docet ea, quae prorsus, quaeque nocent. XVI. 87. genera tria secundum empiricos. XVI. 82.

EXPIRATIONEM facit latio quae sursum fit. XV. 601.

EXPLETIO tollitur penuria et evacuatione. XVI. 173.

EXPUITIONEM partim viscosorum, partim crassorum humorum promotiva remedia. XV. 635. promovent amygdalae. XI. 827. radix Crocodilii. XII. 47. faba. XII. 49. eclegma ex nuce pinea. XV. 848. myrrhidis radix. XII. 81. pityides s. fructus pinearum. XII. 103. pulegium. XI. 857. butyrum comestum. XII. 273. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. ad EXPULSIONEM quatenus alimenta inepta. VII. 261.

EXSANGUES purgandi non sunt secundum Hippocratem. XV. 900.

EXSICCANT corpus motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. *Exsiccantes* herbae recensentur. XIII. 663 sq.

EXSICCANTIA remedia qualia. X. 192. 282. XIII. 401. incommoda sunt excretionem ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu exsiccantia quae. XVIII. A. 435. semen corrumpunt. XI. 776. cordis intemperiem siccam gignunt. IX. 388. ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. absinthium. XI. 844. acetum. XII. 90. adstringentia. XI. 748. androsace. XI. 830. aphace. XI. 844. arctium lappa. XI. 837. artemisia, utraque. XI. 839. aspalathus. XI. 840. astragalus. XI. 841. atractylis s. cynis agrestis. XI. 842. balanstium. XI.

847. balsamum. XI. 846. bdellium arabicum. XI. 850. brassica. XV. 179. bromus. XI. 855. bulbis sativus. XI. 851. calx elota. XII. 237. castoreum. XII. 337. centaurii minoris radix. XII. 20. cyprus. XII. 54. dipsaci radix. XI. 864. echinus herba. XI. 880. elaphoboscus. XI. 873. epithymum. XI. 875. folia fagi et ilicis illita. XI. 866. galium. XI. 856. faba. XII. 49. filix femina. XII. 108. galla. X. 199. gingidium. XI. 856. hipporis. XI. 889. isatis tinctoria. XI. 890. lagopus. XII. 56. lana usta. XII. 348. lauri folia et fructus. XI. 863. lenticula. XV. 179. lentis corpus. XII. 149. litium. XII. 45. macer. XII. 66. mastiche. XII. 68. moly. XII. 101. myrtus. XII. 81. nymphaeae radix. XII. 86. pira. XI. 834. platani pilulae. XII. 104. polemonium. XII. 196. polenta ex hordeo. VI. 501. 507. XV. 898. poterii radix. XII. 86. quercus. XI. 867. sabina. XI. 853. flores salicis. XI. 891. smiris. XII. 205. tamarix. XII. 80. thalictri folia. XI. 885. uvae acini. XI. 856. motus, inedia, vigiliae, vacuatio et omnes animi affectiones. I. 373. exercitatio multa. VI. 322. carnes animalium agrestium sale conditae. XV. 179.

Exsiccare quando conveniat. XVII. A. 962. 964.

EXSICCATI a medicis casus, ejusque per Galenum cura. X. 470 sq. victus ratio. X. 481. scopus quantitatis cibi et potus. X. 487. *Exsiccatis* quale vinum maxime conducat. X. 483 sq.

EXSICCATORIUM ad tussim. XIV. 513.

EXSPIRATIO, definitio. XVII. B. 319. 715. quomodo differat ab efflatione. III. 526. exspiratio, inspiratio et respiratio quomodo differant. V. 709. perficitur cerebro aërem foras propellente. III. 654. quinam muscoli ei praesint. VIII. 271. perficiunt eam muscoli intercostales externi. IV. 467. velut pulsuum systole est. VII. 766. ejus nullus musculus est opifex, sed solus thorax. IV. 458. thorace contracto fit. XIV. 629. vocis propria materia est. VIII. 269. mutationum ejus causae. VII. 770. utilitas. III. 412. usus secundum Hippocratem. V. 713. usus est, ut id, quod veluti fuligo sanguinis est, evacuetur. IV. 492. 493 sq. quomodo co-

libeatur. VI. 359. *ejus difficultates.* VII. 796. *difficultates unde fiant.* VII. 768 sq. *frigida perniciosissima.* XVII. B. 217. *tumorem adnationis excrementum excernit.* VII. 766. *magna et velox caloris redundantiam significat.* VII. 814. *febricitantium qualis.* VII. 784.

EXSUDANTES in febre cum intercepta alvo, convulsivos fieri *Hippocrates* statuit. XVI. 759. ac potissimum circa caput in acutis submoleste ferentes malum. XVI. 595.

EXSUFLATIO, definitio. V. 235.

EXTABESCENTES paucis diebus carne implevit *Galenus* frictione cum pinguedine. VI. 320. (vide **TABES** et **TABESCENTES**.)

EXTENSIO, cur a vehementiori pueri minus oblaedantur. XVIII. B. 867. *Extensionem* et in luxatis et fractis reponendis necessariam esse docetur. XVIII. B. 329. *Extensionis* in fracturis gradus. XVIII. B. 866 sq. *vehementioris noxii effectus.* XVIII. B. 867.

EXTENUANTIA gracili corpori sunt inimicissima. VI. 434 sq. corpus gracile reddunt. X. 994. remedia qualia. XI. 778. et quanam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 769. *extenuat acetum et acetum mulsum.* XIII. 141. *animum.* XIII. 276. *amari saporis.* XI. 698. *animum.* XIII. 276. *apii semen.* XIII. 276. *exercitatio vehemens.* VI. 321. *radix asphodeli.* VI. 652. *daucus.* XI. 862. *ferulae semen.* XII. 85. *gallium.* XI. 856. *mel.* XII. 70. *petroselinum.* XIII. 276. *pulegium.* XI. 857.

EXTENUATA quomodo deligentur. XVIII. B. 890. corpora quomodo sint curanda. XVII. B. 461. XVIII. B. 893 sq. *Extenuatos* reficiendi modus. X. 997.

EXTENUATIO quot modis fiat. XVII. B. 80 sq. *Extenuationis* corporis causae. XVII. B. 83. *Extenuatio* corporis, ejus causae. XVII. B. 519. *signum imbecillitatis est.* XVII. B. 520. *Extenuationis* curae scopi. VII. 688.

EXTERGENTIA remedia qualia. XI. 743. *Extergit* absinthium. XI. 844. *modice arctium lappa.* XI. 837. *arum.* XI. 839. *asphodeli radix.* XI. 842. *balanus myrsica.* XI. 845. *cicer orobaeum.* XI. 877. *dracontii radix.* XI. 864. *eupatorium.* XI. 879. *hel leborus et albus et niger.* XI. 874. *lignum ebeni.* XI. 867. *lupinus.* XI.

885. *et adstringit oleum ex agresti oliva.* XI. 871. *rubia tinctorum.* XI. 878. *Extergentium* medicamentorum in morbis oculorum usus. XII. 701.

EXTRAHERENTIA emplastra. XIII. 923.

EXTREMITATES corporis quanam dicantur partes. XVI. 603. anteriores posterioribus similes sunt in animalibus. III. 168. cur nervos postulent durissimos. III. 726. conditio in foetibus junioribus. IV. 543. conditio magni momenti est ad judicationes. XVI. 244. corporis cur difficile in accessionibus recalescant. XVII. A. 126. infantum ne distorqueantur, quid corandum. VI. 38. ad earum dolores remedia. XIV. 560. inunctio. XIV. 557. duritias et confractiones earum *Hippocrates* inter mala signa refert. XVI. 200. fracturam deformitatis causae. VII. 29. fracturas juvat emplastrum aegyptium. XIII. 903. fracturas cum vulnere curat isis. XIII. 774. ad fracturas malagma *Damocratis*. XIII. 988. inflationis cura. X. 964. livescere neque amplius recalescere mortis certum indicium. XVII. A. 180. circa extremitates phlegmones cura. X. 905. in morbis refrigerationis causae. XVIII. A. 124. refrigeratio a vehementi alvinarum partium dolore malum. XVIII. A. 124. perfrigerationes invadentis febris signa. XIX. 515. refrigerantur, male se habent ventriculi officio. XV. 599. perfrigerantur his, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. frigus in morbis acutis quomodo oriatur. XVIII. B. 120. frigus in morbis acutis malum. XVIII. A. 102. perfrictio in febre ardente symptoma pravam. XVII. A. 179. frigus et livor quid denotent in febribus acutis. XVII. A. 599. quibus per febrim accessiones refrigeratae sunt, anima facile deficit. XI. 48. frigus propellit theriaca. XIV. 302. refrigeratae symptoma causi nothi. XV. 757. refrigeratio signum abundantiae sanguinis. XV. 778. et calorem naturalem ab humorum multitudine gravari ostendit. XV. 779. frigus, dum interiora calent, malum. XVIII. B. 119. corporis in utraque contraria cito permutata, malum. XVI. 602.

EXULCERATIONIBUS. dysentericis, antequam putrescentia evadant ulcera, prodest Samia terra. XII. 179.

EXUSTIO, definitio. VII. 5. calorem immoderatum efficit. VII. 5. cur sic

cis temperamenti vitanda. VI. 398.
ad *Exustionem* remedia. XIV. 551.
ad *Exustiones* per hiemem remedia.
XIV. 541.

Exustos refrigerat rosaceum. XI.
565.

Exustum, definitio. XVII. B. 316.

F.

FABAE. Faba suis Arcadicae cur
hyoscyamus vocetur. XIII. 271. in-
ter cerealia numeratur. XV. 454. fa-
cultates ejus medicae. XII. 49. faba
siliquas habet. VI. 544. viridis siliqua
non est esculenta. VI. 557. usus ea-
rum multiplex. VI. 529. ex iis puls
conficitur. VI. 529. fabas quomodo
expertus sit *Galeni* pater. VI. 784.
etiamsi quotidie sumatur, boni succi
generationem non impediret, nisi in-
flationes pareret. VI. 790. fabae re-
centes quid faciant. VI. 530. cito per-
meat. VI. 530. cibus crassus est. XVII.
B. 768. facit renum passionem, quae
dicitur capillitium. XVII. B. 768. quo-
modo ex aure extrahatur. XII. 657.
ab initio qualitatis expers posthac dul-
cis fit. XI. 672. fabae substantia fun-
gosa ac levis est, quae vim habet
detergendi. VI. 530. fabae coctae ad
alvi perturbationes. XVII. A. 475. de-
tergunt. XI. 745. flatulentae sunt. VI.
529 sq. XI. 373. flatuosam naturam
habent. XII. 44. flatuosa est, etiamsi
per triduum coxeris. XV. 465. semen
generat. XI. 777. nec succum malum
procreat, nec meatus infarcit. VI. 790.
farina ejus a cute detergit sordes. VI.
530. farina moderatissime detergit.
X. 569. farina *Galenus* usus est in
nervorum vulneribus. XIII. 576. fa-
rina exiccat, sed pus non movet. XI.
729. frixae concoctu sunt difficilli-
mae. VI. 531. puls fabae flatulenta
est. VI. 530. succus pro lvi semine.
XIX. 735. usus multiplex, et effe-
ctus. VI. 529. virides minus nutriunt,
sed promptius deiciantur. VI. 531.

Faba aegyptia, ejus facultates alen-
tes. VI. 532. aegyptiae mediocriter
refrigerare possunt. XV. 898. fabae
aegyptiae magnitudo quantum pen-
deat. XIX. 780. fresa pro irione.
XIX. 729. fresa cum propoli cocta
et trita pro cera. XIX. 732. fresa,
pro ea struthium. XIX. 729.

Fabae vocantur millepedes in glo-
bum contortae. XII. 366.

FABRI sunt in secunda sede apud
Mercurium. I. 7. et sutores et tin-
ctores tempore *Galeni* medicinam ex-
ercebant. X. 5. fabri tum materiarii
tum ferrarii ignorabant vires motuum.
VI. 155.

FABULLAE Libycae malagma. XIII.
341. compositum ejusdem. ibid. prae-
paratum malagma. XIII. 250.

FACIES. XIV. 700. a maxillis for-
mam suam accipit. II. 219. symphy-
ses novem habet. XIV. 721. cutis
ejus unde nervos accipiat. II. 837. III.
738. cutis excoriari vix potest. III.
109. cutis tota a trigemino nervos
accipit. III. 744. 864. intumescit in
tibiis canentibus. VI. 175. muscoli,
eorumque usus. III. 732. XVIII. B.
930. arteriae. IV. 335. V. 196. ve-
nae. II. 805. IV. 335. siniae rotunda
est. II. 219.

Faciei conditionis dignitas in mor-
bis acutis. V. 726. in morbis acutis
quaenam optima sit et quae mala.
XVIII. B. 24 sq. signa ex ea desu-
menda. XVIII. B. 22 sq. bona in in-
gentibus malis bonum signum. XVII.
A. 972. color, si multam moestitiae
adjunctum habeat, malus est. XVI. 8.
color praecipue ad morborum diagno-
sin valet. XVI. 20. color qualis ma-
lum sit signum. XVIII. B. 27. color
albus temperamenti frigidi indicium.
XVII. A. 723. albus et viridis absces-
sum in hepate demonstrat. XVI. 301.
color flavus bilem abundantem docet.
XVI. 14. color bonus quid secundum
quosdam significet. XVI. 8. color
niger, pallidus, lividus aut plumbeus
malum. XVIII. B. 27. color faciei,
qui ad nigrum tendit, pessimus. XVI.
6. XVIII. B. 30. color pallidus aut
lividus quid significet. XVIII. B. 295.
color plumbeus et ex albo lividus quid
significet. XVI. 10. colore praerubro
praediti facile in melancholiam inci-
dunt. VIII. 183. ruber quid significet.
XVIII. B. 295. rubens calidum tem-
peramentum denotat. XVII. A. 723.

color ex rubro candidoque mixtus temperamenti moderati signum. I. 342. color probus, si cum multa tristitia fiat, malum. XVI. 612sq. subruber temperamentum frigidius indicat. XVII. A. 723. color virescens minus quam niger periculosus est. XVI. 6. color vividus in febre hectica letalis. VII. 316. qui ad viride vergit, minus est periculosus quam niger. XVI. 6. in febribus coloris differentiae, et quid significant. XVII. A. 886. viridantis palloris color male affecti hepatis signum est. VII. 952. viridis et niger abscessum in liene docet. XVI. 301. si convellitur, non solum exortum medullae spinalis, sed cerebrum quoque ipsum curamus. VIII. 170. conditio in febre diaria ex bubone. XI. 14. conditio in febre hectica cum marcere. VII. 316. quum florida videatur, aeger autem moestus sit, quid significet. XVI. 8. florida qualis sit. XVII. A. 329. et quid significet. XVII. A. 330. Hippocratica describitur. XVII. B. 87. hippocratica quomodo generetur. XVIII. B. 27. hippocraticae causae. XV. 608. hippocraticae causa est immodica evacuatio. XVII. B. 87. hippocraticae causae quomodo sint indagandae. XVIII. B. 38 sq. quomodo cognoscendum, utrum facies hippocratica sit ab externa causa, an gravitate morbi producta. XVIII. B. 36sq. hippocraticae similis sit ex vigiliis et inopia. XVI. 309. hippocratica si vigilia, inedia aut alvi profuvium praecesserit, minus periculosa. XVIII. B. 33. hippocraticae jam primis morbi diebus accedentis causae. XVIII. B. 33. hippocratica non contingit in morbo pituitoso et plethorico. XVIII. B. 34. si statim ab initio nullam externam ob causam accedit, periculosissimum. XVIII. B. 33. ejus partium et motus et sensus nonnunquam laeditur; causae hujus affectionis. VIII. 235. mala in parvis malis malum signum. XVII. A. 972. parotidum futurarum signa praebet. XVI. 836. pessima coloris mutatio est, quae ad nigrum tendit. XVI. 6. in principio morbi si pessima fuerit, quomodo aeger interrogandus. XVIII. B. 32. prae rubram habentibus non effuso de uribus sanguine aut paucis abscessus excitatur. XVII. A. 934 sq. rubor signum abundantiae sanguinis. XV. 778. rubor signum decretorium.

XVII. B. 396. rubor plenitudinis nota. XIV. 729. una cum oculis rubens, aliquando crisis futurae signum. IX. 614. subtumida in iis est, qui febre ex pervigiliis laborant. XI. 11. subtumida in febre quotidiana. VII. 466. cum sudore vel sine rigore flammea, malum. XVI. 651. bene valentium faciei similis in morbis bonum signum est. XVI. 213.

Faciei morbi. XIV. 778. ad faciei diversas affectiones remedia parabilia. XIV. 420. ad colorem album reddendum remedia. XIV. 421. 422. ad faciei cutis vitiosos colores extergendos ptisana. XV. 459. ad faciei cutim teusam et splendentem reddendam utuntur stercore crocodilorum terrestrium et sturnorum. XII. 308. ad faciem dealbandam remedia parabilia. XIV. 536. in facie ephellis, vari, lentigines et ossium fracturae fiunt. XV. 348. ad ephelidas faciei. XIV. 420. 422. lentes in ea deterguunt pepones. VI. 564. ad faciei lentículas remedia parabilia. XIV. 420. 422. 423. 540. ad faciem mundam efficiendam. XIV. 536. ad faciei panum. XIV. 423. ad faciendam faciem rubicundam. XIV. 423. ad impediendam solis exustionem et exustam faciem sanandam. XIV. 423. ad splendorem faciei efficiendum. XIV. 422. remedia ad varos in ea obortos. XIV. 352. ad faciei vitilignes remedia. XIV. 420. 421.

FACULTAS diversa relatione accipitur. XV. 292. definitio. II. 7. quid a *Galeno* vocetur. II. 7. actionis et operis causa. II. 9. animae ministra et princeps quae. XIX. 378. omnia augeat, et alit et propagat. XV. 415. ejus cognitio unde sumenda. IX. 547. facultatis conservatio alimentum indicat. XV. 506. facultatis essentia singularum partium qua in re consistat. IX. 244. imbecillis a solidis partibus gravatur. VII. 533. imbecillitatis ejus causae. VII. 562. imbecillitatem indicat urina alba. XIX. 604. mulierum infirmior. IX. 114. singulis organis propria inest. II. 9. robur ejus et vigor actionum se invicem sequuntur. VII. 545. robur conservandi methodus. X. 844. symptomata, quae in iis observanda veniunt morbosa. VII. 63sq. una et non una. XV. 392. facultatem omnem nominare solemus ex potestate efficiendi id, cujus habet potestatem. XV. 291. facultatem cor-

pus esse quinam putent. XIX. 322. facultate validus in functionibus obeundis robustior est. VII. 545.

Facultates. De naturalibus facultatibus. II. 1—214. animas vocat *Plato*. X. 635. propriae omnis corporis quatuor. I. 654. tres animal gubernant. X. 635. tres in nobis sunt, animalis, vitalis, naturalis. XV. 292. substantiae tot sunt, quot functiones. IV. 769. naturae et primae et maxime propriae. XV. 230. instrumentis egent. XV. 292. servare idem est, quod vitam servare. X. 636. eae in quoque affectu, an validae sint an infirmae, considerandum. VIII. 367.

Facultatum principia cor, cerebrum et hepar. V. 506. 523. corpora gubernantium essentia temperamentum existit. VII. 523. speculationem *Archigenes* et *Philippus* attigerunt. VII. 530. diversae species. II. 9. 13. VII. 529. alteratrices quae. II. 13. tot sunt, quot corpus habet partes elementares. II. 14. alteratrices quot. II. 14. 15. alteratrix imbecilla nude cognoscatur. XI. 60. animae concupiscibilis. IV. 772. irascibilis. IV. 772. rationatricis. IV. 770. animae rationis expertes. V. 28. animalia gubernantes. X. 635. animales quatenus. XIV. 727. animalis principium cerebrum. IX. 492. animalis in cerebro est nervosque habet instrumenta. XV. 293. animalis fons cerebrum. XIX. 459. animalis imbecillitates cerebri intemperiebus comites sunt. IX. 548. animalis imbecillitas unde cognoscatur. XI. 60. animalis signa animi deliquium et oculorum hebetudo. XVI. 755. animosa in corde sedem habet. X. 636. anodyna alia revera est, alia tantum dicitur. XI. 764. apophlegmatica, definitio. XI. 769. appetens qualis. XV. 292. appetens varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. facultatis appetentis etiam plantae sunt participes. V. 516. appetitrix vel naturalis, vel alitrix quae. XV. 292. appetens varia sortita est apud varios auctores nomina. V. 521. appetentis sedes. V. 716. X. 635. appetitricis sedem *Plato* diaphragma esse putat. II. 503. appetens in hepate sedem habet. V. 521. attrahentes quae. XI. 759. auctricis officium. XV. 226. coctricis imbecillitatis signum urina aquosa. XVIII. B. 157. concupiscibilis. IV. 772. belluae multorum capi-

tum, irascibilis leoni, rationatrix homini comparatur a *Platone*. V. 515. facultatis concupiscibilis s. nutritis s. vegetantis pars est hepatis temperamentum. IV. 782. facultas concupiscibilis in hepate sedem habet. VIII. 160. XIX. 459. concupiscibilis ab irascibili diversa est. V. 491sq. concupiscibilis corroboratio respiratio est secundum *Praxagoram*. IV. 471. ab irascibili diversa est. V. 491sq. concupiscibilis *Platonis*. V. 521. expultrix excrementa expellit. XV. 246. expultrix crisin efficit. IX. 919. generatrix. V. 521. irascibilis rationi adiutrix est. V. 498. irascibilis fons cor. V. 521. XVI. 93. XIX. 459. irascibilis cur in corde habitet. V. 573. irascibilis sedem *Plato* diaphragma putat. II. 503. irascibilis rationi adiutrix data est. V. 498. irascibilis pars cordis temperamentum est. IV. 782. irascibilis sedes. VII. 283. irascibilis sedem in corde habet. V. 521. irascibilem facultatem *Plato* leoni comparat. V. 515. animae ministra quae. XIX. 378. motricis functiones. VII. 56.

Facultates naturales: de substantia facultatum naturalium fragmentum. IV. 757. naturales quae. VIII. 367. XV. 124. naturales sunt quatuor. VII. 63. naturalis principium hepar. IX. 492. XV. 292. naturales quomodo attrahere dicamus familiare, alienum autem discernere. IV. 764. naturalis affectus non est gravitas. VII. 529. naturalis et vitalis imbecillitas deterrima est. XVI. 598. naturalis crisin efficit. IX. 549. naturalis extinctae proprium signum inappetentia. XVII. A. 743. nutritis actio assimilatio est. XV. 230. nutritis s. vegetativae principium hepar. V. 533. 658. nutritis vitium causa est frustratae nutritionis. XV. 235. nutritia *Aristotelis*. V. 521. ophthalmicae quae. XI. 780. oxyderica quae. XI. 778. oxyecoos quae. XI. 779. rationalis secundum *Aristonem* unica est animae facultas. V. 595. *Facultas* rationatrix. V. 595. in cerebro est. III. 700. V. 272. 521. VI. 73. VIII. 159. X. 636. XV. 293. XVI. 93. quibusnam functionibus praesit. X. 636. rationatricem excipere, non omnis corporis species est idonea. IV. 775. eam *Plato* homini comparat. V. 515. rationatricis animae facultates. IV. 770. sedem ejus non in corde esse, unde pateat. VIII. 304. ratio-

natricis sedes in capite est. V. 288. repellentes quae. XI. 759. retentrices quomodo se habeant in siccis, humidis, frigidis etc. VII. 260. retentricis imbecillitatem indicat sudor non iudicatorius. XVI. 719. sanguifica a concoctione pendet. XV. 248. sanguinem comprimens *Andromachi*. XIII. 837. sensitricis functiones quinque. VII. 55. sensitricis evidentissimum signum quod. VII. 532. vegetativa. II. 1. V. 521. vegetans *Aristotelis* aut appetens *Platonis* num foetum formet. IV. 700. vegetans non particeps est cognitionum. IV. 765. vegetantis in nobis instrumenta venae. V. 656. vitalem nec plantae nec animalia frigida habent. IX. 549. calida autem habent. IX. 549. vitalis etiam vocatur, quae irascitur, et anima irarum aestu fluctuans. XV. 293. vitalis innati caloris fons est. XV. 295. vitalis principium cor. IX. 492. X. 636. XV. 292. vitalis sedes cor secundum *Pythagoram*. XIX. 315. vitalis quibusnam dissolvatur. VIII. 471. vitalis imbecilla ex pulsus debilitate cognoscitur. XI. 60. vitalem suffocantes affectus. IX. 419. prosternentes affectus. IX. 419. vitalis robor causa pulsus vehementis secundum *Herophilum*. VIII. 645. venenatae spiritum alterant. X. 840.

FAECES vid. EXCREMENTA.

FAECULA, pro ea sandaracha. XIX. 746.

FAEX uvarum l. q. vinacei. VI. 576. aceti calefacit. IV. 414. vini. III. 270. XI. 414. 628. vocatur in vino, quod subsistit. XI. 414. XVII. B. 682. faex vini calefacit. XI. 414. faex vini ad achoras. XII. 473. usta et non usta quomodo differant. II. 137. usta frigida est et sicca. II. 137. vini usta ad fungos venenatos. XIV. 140.

FAGUS vehementius quam quercus adstringit. XI. 866. ad plantas agrestes pertinet. VI. 619. *Fagi* fructus acerbus perseverat. XI. 648.

FAERNUM vinum, quod Faustianum vocant, admodum dulce est. X. 832. gusta hoc dignovit *Galenus*. VIII. 774. siccit. XIII. 659. biliosis non convenit. VI. 803. capiti noxium est. X. 835. ad herpetem exedentem. XI. 87. senibus convenit. VI. 334. stomachum roborat. X. 832. optimi succi est. VI. 802. ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. in syn-

cope ex crudis humoribus utile. X. 831. adulterationes, earumque notae. XIV. 77. ad antidota optimum. XIV. 19. meconii est antidotus. XI. 604.

FAMELICI qui dicantur. XVIII. B. 473. admodum sunt, quibus atra bilis acida abundat. VII. 577. oblaeduntur, si cibis assumtis praebiberint. XVII. B. 499. *Famelicos* facit pituita acida abundans. VII. 576. XVI. 221.

FAMES definitio. III. 378. quomodo oriatur. VII. 130. *Plato* eam nonnunquam actionem, nonnunquam affectum vocat. V. 512. corpus exsiccatur. XVIII. A. 172. iis conducit, qui carnes humidas habent. XVIII. A. 172. labori non convenit. XVII. B. 101. laborare vetat. XVII. B. 473sq. ubi fames, laborandum non est. XV. 620. quibus morbus est, vinum non cibus est remedium. XVII. B. 499. curatur cibis oblatis. XVI. 173. ad eam haud parum confert frigus ventriculi. VII. 132. fame qui intereunt, ad verum marcorem prope accedunt. VII. 684. a fame convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. ex fame *Diodorus* grammaticus statim in epilepsiam incidit. Ejus cura. XI. 242.

FAMES canina. VII. 131. XI. 721. XIX. 418. qualis sit morbus. XVII. B. 501. animi deliquium est. XI. 48. causae. VII. 132. 136. fit excrementis e capite delatis. VI. 422. pulsus conditio. IX. 198. 480. in ore ventriculi consistit. VIII. 397. remedia contra eam adhibenda. XI. 721. ad famem caninam *Archigenis* praecepta. XIII. 175. ad famem caninam in itinere obortam remedia. XIV. 374. caninae remedium vini potio est. XVII. B. 499. quanam vina ei maxime conducant. XVII. B. 500. *diuturna* arterias exsiccatur. VII. 313. *ingens* quanam sit affectio. XI. 721. *ingens* animi defectus causa. XI. 47. *ingentis* remedia. XI. 721. si modum excedat, mala. XVII. B. 458.

FAMILIARE quod est, necessario jucundum et amicum est. XI. 651.

FARINA crassior, vires ejus medicinales. XII. 45. cruda vocatur hordeacea. X. 951. trita lenta apparet. VI. 510. aliae. XII. 835. ciceris farina exsiccat, sed pus non movet. XI. 729. ervi moderatissime detergit. X. 569. ervina ad gangraenam. XI. 136. ervi ad cava ulcera. X. 177. fabarum a cute detergit sordes. VI. 530.

fabacea siccatur sed parum. X. 178. fabacea ad gangraenam. XI. 136. fabacea ad cava ulcera. X. 177. glutinosae usus in fractura nasi. XVIII. A. 468. glutinosae usus in auris fracturis. XVIII. A. 482. hordeacea etiam cruda vocatur. X. 951. hordeacea a *Galen*o lysis cruda vocatur. XIII. 574. moderatissime detergit. X. 569. exiccatur, sed pus non movet. XI. 729. hordeacea in phlegmone dolorem lenit, non autem phlegmonem sanat. X. 283. hordeacea ex aqua et oleo pus movet. X. 281. hordeacea pro oryza. XIX. 739. hordeacea discutit. XI. 121. hordeacea siccatur, sed parum. X. 178. hordeaceae effectus in phlegmone. X. 283. hordeacea ex aqua et oleo pus movet. X. 281. hordeacea ad cava ulcera. X. 177. liliacea ad gangraenam. XI. 136. liliacea siccatur. XI. 730. lupinorum siccatur. XI. 730. milii siccatur. XI. 730. panici resiccatur. XI. 730. pura humida est et calida. XI. 733. tenuis plane et alba et ab omni fure pura facillime digeritur. VI. 508. triticea concocti difficilis. VI. 499. sed vires nutriendi magnas habet. VI. 500. triticea pus movet, ac concoctionem juvat. XI. 121.

FASCIA idem quod *taenia* (?) XIV. 755.

FASCIAE, (confer. DELIGATIO.) conditio earum qualis esto secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 775. earum materia docetur. XVIII. B. 770. differentiae inter se materia, figura, longitudine, latitudine et structura. XVIII. A. 773. lineae quando sint in usum trahendae, quando laneae, quando membranae. XVIII. A. 773. quales esse debeant. XVIII. B. 790. eas applicandi ratio. XIV. 793. applicandarum generales regulae. XVIII. A. 778. earum applicatio ambabus simul manibus debet exerceri. XVIII. B. 771. semper inficienda est e regione morbi, deligationem postulant. XVIII. B. 755 sq. quaelibet ad declivia et acuminata fugit. XVIII. B. 753 sq. non laxantur, quod longiores fiant, sed quod membrum extenuatum contrahatur. XVIII. B. 391. earum longitudo et latitudo partibus equiparanda est. XVIII. B. 772. debent esse in spiram convolutae. XVIII. B. 773 sq. multitudo earum, longitudo et latitudo quanta esse debeat, docetur. XVIII. B. 827 sq.

Fasciae cerato sunt illinendae. XVIII. B. 836. fasciarum usus. XVIII. A. 780. fasciarum subactio in frictione apothepiae necessaria. VI. 176. fasciarum spirae tres simplices. XVIII. A. 837. *Glaucii* camera (tholos) dicta. XVIII. A. 790. iis congruens, qui in multis capitis et genarum partibus vulnus habent. XVIII. A. 797. catagmaticae. XIII. 384. cataphractus dicta. XVIII. A. 816. catholceus. XVIII. A. 785. catochos. XVIII. A. 785. idonea iis, quibus alteram cervicis partem devincire volumus. XVIII. A. 821. ad claviculam fractam et humerum luxatum apta. XVIII. A. 813. iis congruens, quibus claviculae regiones, scapulas, sternum, metaphrenum aut costas deligare volumus. XVIII. A. 816. consutae. XVIII. A. 774. convolutae quae dicanur. XVIII. A. 773. utimur iis in membrorum fracturis. XVIII. A. 774. costis deligandis congruens. XVIII. A. 824.

Fascia sex cruribus praedita. XVIII. A. 782. quatuor, octo cruribus constans. XVIII. A. 783. crurs dicta. XVIII. A. 814. dorsum devinciens. XVIII. A. 820. grus quasilliformis vocata. XVIII. A. 822. inguini devinciendo destinata. XVIII. A. 825. utriusque humeri laesionibus conveniens. XVIII. A. 815. iis congruens, quibus unica parte ob vulnus aut luxationem aut cynicum spasmodum aut aliam causam maxillam devincire volumus. XVIII. A. 793. oculis diuturno rheumatismo exulceratis, diductis partibus coalescendis et vulneribus frontis conveniens. XVIII. A. 790 sq. parascapastra. XVIII. A. 785. ad pectus et dorsum devinciendum congruens. XVIII. A. 823. ad eos, quibus pectus, metaphrenum, latera aut thorax devincire volumus. XVIII. A. 817. rhombus. XVIII. A. 466. rhombus quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. sceparnus. XVIII. A. 837. scissae quae earumque usus. XVIII. A. 774. semirhombus. XVIII. A. 788. semirhombus. XVIII. A. 797. semirhombus quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. simplices quae. XVIII. A. 772. simplices, et quidem a) sex; b) quatuor; c) octo cruribus constantes. XVIII. A. 782 sq. ad sinapi et huic proximas partes simul devinciendas. XVIII. A. 791. spica dicta. XVIII. A. 814. *Thais* dicta.

XVIII. A. 792. theatralis. XVIII. A. 823. tholus. XVIII. A. 788. ad verticem et sinciput simul devinciendum apta. XVIII. A. 788. involvendi sunt recens nati. VI. 33.

FASCIATIONIS scopi. XVIII. A. 828. scopi duo. XVIII. B. 828.

FASTIDIUM, vide CIBORUM fastidium.

FATUITAS, definitio. XVI. 696. perpetuum symptoma est cerebri refrigerationis. IX. 407. functionis rationatricis quasi deficiens motio est. VII. 60. ictero succedens mala. XVI. 573. ex refrigeratione. VII. 201.

FATUM necessitas est. XIX. 261. *Fati* essentia secundum philosophos. XIX. 261.

FAUCES, quatenus pars. XVIII. B. 962. quasnam partes *Galenus* vocet. VIII. 249. qualem locum *Homerus* dicat. XVII. B. 704. quid faciant ad vocem formandam. XVII. A. 187. earum isthmus. XVIII. B. 961. excoquens membrana multa humiditate irrigata vocem laedit. VIII. 268. tunica earum non est odoratus instrumentum. II. 867. musculi. XVIII. B. 961. ad fauces oculorum fluxus retrahere convenit. XVII. A. 965. per fauces pectus et pulmo vacuantur. X. 527. per fauces pulmo et thorax purgantur. XVI. 126. fauces humectant glandulae. IV. 647. ubi aegrotant, excretionibusque biliosae sunt, corpus simul aegrotat. XVII. B. 471. ad puerorum crustas in faucibus remedia parabilia. XIV. 439. unde exasperantur. XVII. A. 900. exasperat aer frigidus inspiratus. XVII. A. 949. asperae fiunt ex aquilonea constitutione. XVI. 415. asperitates fiunt ex aquilonea constitutione. XVII. A. 33.

Fauces exasperando tussim excitantia alimenta. XVIII. A. 574. asperitates earum laevigant ova sorbilia. VI. 706. exulceratae cum febre malum. XVIII. B. 263. exulceratae succi erodentis indicia sunt. XVIII. B. 263. dolentes, graciles cum jactatione strangulantesque acute perniciosae. (*Hippocrates*.) XVI. 675. cur aquilone durae fiant. XVII. B. 571. humectare oxymel subacidum *Hippocrates* dicit. XV. 683. inflammatio earum angina est. XI. 77. inflammationes aquilo creat. XVII. A. 719. inflammationem *Galenus* ex pulsu cognovit. XIV. 661. in inflammatione incipiente cavenda

sunt, quae pituitam per os evocant. X. 903. ad faucium inflammationes praecepta. XIV. 359. ad fauces tubercula *Hippocrates* commemorat in pestilenti constitutione. XVII. A. 677. faucium tumores bronchiocelae vocantur a Graecis. XIII. 537. faucium ulcus unde cognoscendum. VIII. 45. ulcerum faucium cura. X. 299. in faucibus gracilibus dolores suffocantes convulsivum quid habent. XVI. 738. FAUSTIANUM eclegma. XIII. 36. infusum. XIII. 296. vinum species falerni. XIV. 20. falernum est mediciter dulce. VI. 801. faustianum falernum vinum optimum seni est, qui a balneo veniens vino uti cupit. VI. 338.

FAVILLA flammae gustantibus amara apparet. XI. 688. corpus tenue. XI. 688. favillam animal nullum esit. XI. 690. favillosa, fuliginosa et fumosa excrementa quae dicantur. VII. 811.

FAVONIUS quatenus ventus dicatur a Stoicis. XVI. 396. fiat circa solstitium. XVI. 409. contra Eurus fiat. XVI. 444. ab occasu solis spirat. XVI. 399. ab occasu aequinoctiali fiat. XVI. 407. aestuosus est. XVI. 409. humidus et lenis, minus tamen salubris quam aquilo. XVI. 401.

FAVORINUS librum scripsit de constitutione academica, et alium ad Epictetum. I. 41. argumentationem in utramque partem optimam doctrinam pronunciat. I. 40.

FAVUS, definitio. XIX. 443. qualis sit morbus. XIV. 397. ejus differentia ab achoribus. VII. 728. XII. 464. achoribus similis affectus est majora habens foramina, melleum humorem continentia. XIV. 323. causae. XII. 464. ortum ducit ab excrementoso humore. XIV. 323. humorum fluxus. VII. 22. medendi ei methodus. XII. 465sq. quomodo sint discentiendi. XVII. A. 902. ad favos remedia parabilia. XIV. 323. 397. sanat eos Paronychia. XII. 96. pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 824.

FEBRICITANTES in accessionis tempore lavandi sunt. X. 555. ab aestu qui febricitat, calore alterari solet. VII. 295sq. *Petronae* ratio eos curandi. I. 144. *Apollonii* et *Demetrii* methodus medendi. I. 144. febricitantibus victus humidus idoneus est. X. 591. in febricitantibus praesagium.

XIV. 519. in febrientibus cur mel succum biliosum procreet. XI. 676. febricitantibus humidi victus omnes conducunt. I. 114. febrientibus cur vinum dulce non idoneum. XV. 638. febriculi clam; antidotus utilis. XIV. 119.

Febricitare aliquem nūde cognoscatur. IX. 475. ex pulsu cognoscitur. IX. 525.

Febrire quinam dicantur. XIV. 529.

FEBRIS unde nomen habeat suum graecum *νύγερὸς*. XVIII. B. 548. de nominis derivatione variae auctorum sententiae. VII. 469. definitio. XI. 265. XIV. 729. definitiones secundum varios. XIX. 342. 398. morbus est calidus simul et siccus. I. 522. appellatur, quum calor exuperat. VI. 849. est caloris animalis immoderata auctio. VII. 4. est calor immodicus, qui universum corpus occupat. IX. 165. veteres affectum per se esse arbitrabantur. XIV. 729. intemperies est, ejusque cura intemperiei hujus depulsio. X. 534. intemperies est per totum corpus diffusa. X. 647. intemperiei febrilis excessus in caloris abundantia est. X. 534. *Hippocrates* eam magnum ignem vocat. XV. 456. *Hippocrates* ignem vocare consuevit. XVII. A. 264. *Erasistratus* non morbum, sed symptoma judicabat. XIV. 729. venosi generis affectus est. XVI. 237.

Febris differentiae. X. 533. XVII. A. 228sq. 889sq. differentiae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 219. nobiliores quaedam secundum *Hippocratem* differentiae. XVII. A. 871. differentiae secundum earum substantiam sunt; aliae secundum aliquod accidens. VII. 273. in differentiis hisce statuendis medici plurimi errarunt. VII. 274. differentiae pro earum cansis. XV. 336. symptomatum differentiae tres. X. 811. quinque periodi. VII. 429. temporum differentiae secundum *Hippocratem*. XIX. 183sq. alia exigua est, alia magna, alia media. VII. 468. quaedam plane siccae sunt, quaedam summe humidae. XVIII. A. 200. duae species: continua et intermittens. XIV. 729. divisio secundum *Hippocratem*. VII. 274. essentia. VII. 275. XVII. A. 872. focus. VII. 693. generationis causae. VII. 279. proprium generationis tempus divisum non est. VII. 409. et inflammationis ortus theoria secundum *Erasistratum*. XI. 153sq.

status quatuor. XIX. 388. quando sit symptoma. VI. 851. quando sit morbus. VI. 851. principium, incrementum, status, declinatio quando dicatur. XVI. 71. aestate sicca ut plurimum sine sudore est, si vero pluit, sudores facilius proveniunt. XVIII. B. 305sq. ex obstructione meatuum creata, ultra unum diem progreditur. X. 602. quam vel conniventia meatuum, vel recens corporum densatio excitat, desistit post primam accessione recte curata. X. 602. quae nam temperamenta ea imprimis capiantur. X. 552. num a cura, timore, ira et tristitia sit orta, unde dignoscatur. IX. 697. in febre secundum *Hippocratem* abscessus maxime ad articulos et maxillas fiunt et cur. XVI. 282. quidam per eam melancholicum humorem contraxerunt. VIII. 185. magis a parte ventris inferiore inchoat. XVII. B. 299. causae sunt, quae corpus extenuant. XVII. B. 517sq. in epidemia ab *Hippocrate* descripta grassantes. XVII. A. 714sq. in febre laeduntur animae functiones principes. VIII. 166. in gravidis abortum efficit. XVII. B. 851. in febre ciborum concoctio deterior. II. 118. et cur. II. 119. quatenam in ea observare *Hippocrates* jubeat. XV. 822. febres ac dolores circa puris generationem contingunt, magis quam ubi jam est generatum. IX. 623. abscessus in febribus hieme magis contingunt. XVIII. B. 283.

Febris accessionis tempus quid vocetur. VII. 399. quid incrementum et ascensus, quid vigor. VII. 399. quid declinatio. VII. 400. accessionum circuitus unde turbentur. VII. 403sq. accessionum futurarum principium praenoscere, maxime utile est. VII. 479. accessurae signum pedum frigus. XIX. 213. in accessionibus cur difficile corporis extrema recalascant. XVII. A. 126. alvus humectatur, quibus hypochondria sublata murmurant. XVII. B. 761. magnam in iis vim habet facultatis arteriarum moventis robur. IX. 492. a bubone ortae ad ephemeras pertinent. XI. 6. calor in iis qualis. XVII. B. 408. caloris variae conditiones. XVII. A. 873. calor pravae humores ad caput vehit. XVII. A. 713. caloris qualitas indicium est humoris febrem excitantis. VII. 377. capitis dolor accedens quandam iterum remittat. XVIII. B. 287sq.

capitis dolores quibusnam maxime accidant. XVIII. B. 289. quando in iis causa efficiens adhuc perseveret aut abeat. X. 666. circuitus, ab initio eos praenoscere, difficile est. XVIII. B. 243. circuitus quot diebus constent. XVIII. B. 241. circuitu redeuntium causa secundum Hippocratem. V. 697. ex sanguine putrescente tertianae circuitum servant. VII. 376. paucae ad exactam sui cognitionem quartum diem desiderant. XI. 16. complicationes earumque diagnosi. IX. 666sq. 672sq.

Febris: criseos futurae signa. XI. 65sq. unde cognoscatur, primis quatuor diebus crisin futuram esse. IX. 618. futuram crisin indicantia symptomata. XVII. B. 756sq. quibus septimo crisis fit, iis urina rubram habet die quarto nupeculam. XVII. B. 755. quae ex partu accidit, crisis quando contingat. XVIII. B. 251. cruditatis signum est urina tenuis. XV. 806. urinae contemplationis dignitas in salute vel morte praesagienda. XV. 817. indicat eam urina rufa. XIX. 604. urinae in iis differentiae. VII. 301. quando oriatur urinae hypostasis furfuracea. XIX. 590. quod in urina subsidet, pus putat Erasistratus. XV. 158. quod in iis futurum est, urinis cognosci potest. XIX. 614. quibus septimo die crisis fit, quomodo sit quarto die comparata urina. XIX. 611. in iis urinis maxime mens est adhibenda. XVI. 237. articularum abscessus qualis urina praevertat. XVII. B. 764. ei proportionem respondet ventriculi intemperies calida simul et sicca. X. 504. a febris invasione ventriculi laborantis dignotio. XIV. 657sq. vires laedentes causae. X. 812. haud raro accidit in ea visus obscuratio. XVI. 609. quando sit expectandus biliosus vomitus. XVIII. B. 284. quando sint vomitus pituitosi ac biliosi expectandi. XVII. A. 155. in febris vox acuta unde fiat. XVI. 608.

Febris causa proxima. XVII. B. 551. nulla causa praecedente nonnunquam fieri Herodotus putat. XIX. 343. tres causae, cur longae fiant. XVIII. B. 273. ab aestu symptomata. VII. 330. omnes fervoris aestusque affectus sunt. VII. 618. causa est adstringentium remedium. usus. X. 666. amuleta. VII. 6. procreant morae in apricis locis. VII. 5. excitatae casus cujus-

dam, qui in aquis aluminosis, quas Albulas vocant, se laverat. X. 536. fiunt autumnis sicco et aquilone. XVII. B. 594. febribus patent putredinosi et in quibus bilis amara abundat. X. 584. ortus caloris nativi ad ignem est conversio. XV. 456. causa est immoderatio acriorum ciborum usus. VII. 6. cibi corrupti. XVII. B. 300. coitus intermissus. VIII. 418. accendit eas et exacerbant concoctio impropria. X. 788. constipatio. VII. 17. X. 666. non sequitur cruditates, quae cum acido rictu sunt. X. 580. ex cute densata ortae quomodo cognoscantur. IX. 699. quae ex cutis densitate nascuntur, solae adstricta sunt affectio. XI. 13. et tactu deprehendi possunt. ibid. si propter cutis densitatem accenditur, collectio in corpore mordaci effluvio consistit. VII. 284. causa est cutis perspiratio suppressa. VII. 6. oriuntur ex dentitione. XVII. B. 629sq. ob diarrhoeam ex cruditate. X. 571. causae sunt excrementa subcalida et putrida. XVI. 186. accendunt eam excrementa calida et putrida quando moventur. VI. 240. causa est frigiditas. X. 666. hieme potissimum fiunt. XV. 82. causae sunt humiditates longae. XVII. B. 602. quae in humoribus accenduntur, nam a flava bile originem habeant. VII. 333. ex abundantia odororum humorum symptomata. X. 820sq. ejus cura. X. 821. causa humores et halitus mordaces. X. 679. causae sunt humores corporis ad putredinem idonei. VII. 289. omnis nam ex humorum putredine consistat. VII. 295. etiam ex humoribus putrescentibus fit. VII. 747. causae sunt putredines humorum. IX. 272sq. quae fiunt ex putredine humorum, pulsus. IX. 534. oriuntur ex hypochondriis. XVI. 245. longae ex imbribus fiunt. XVI. 372. causae sunt inediae longae. XVII. B. 503. paratissima causa inedia est in calidis et siccis habitibus. X. 685. causae quatenus sint inflammationes. VII. 288. omnes ab inflammationibus ortum habere quidam putant. XV. 159. oritur, si inflammatio in suppurationem abit. XVIII. B. 198. causa est intemperies calida et humida. X. 583. ejus cura. X. 584. ad febres quatenus intemperies sit opportunissima. X. 586. causa ira est. X. 666. febris ex ira qualis. VII. 283. cur ex ira oriatur.

VII. 4. lassitudo. VII. 8. 283. ex lassitudine cutim siccam habet. IX. 698. causa est meatuum constipatio. X. 535. his infestissima est lavatio ex aqua aluminosa. ibid. ex obstructione meatuum casus. X. 671sq. *Asclepiades* propter quasdam corpusculorum in meatibus obstructions semper constitui febrem dicitat. VII. 615. causae sunt medicamenta acra. VII. 6. moeror. X. 666. quae ex moerore consistit qualis. VII. 283. motus modum excedentes febres sequuntur. VI. 41. cur phlegmonem sequatur. X. 694. ex phlegmone ortae in communi putredinis genere comprehenduntur. X. 694. cur plethoram sequatur. VII. 287. longae oriuntur ex multis pluviis. XVII. B. 580. excitatur, dum pus generatur. XVII. B. 550sq. ex humorum putredine ortarum differentia. X. 751. excitant putredines. VII. 5. accendit, quicquid putrescit. VII. 350. fiunt, inanente putredine in corpore. XVII. B. 583. quae ex refrigerio oritur, notae. VII. 331. simpliciores fiunt ex mutatione sanguinis. VII. 377. interdum senium adducit. VI. 357. causae etiam sunt succi vitiosi. VII. 288. nstio. X. 666. venae distentae. XV. 221. praesertim in hepate. XV. 222. venena. VII. 6. vigilia. X. 666. vini veteris et acris immoderatus usus. VII. 6. vinum fulvum et dulce. VI. 804.

Febris abortus causa. XVII. B. 851. diuturnitatem indicant abscessus, qui eam non solvunt. XVII. B. 730. abscessus ad articulos cur in febre fiant. XVI. 282. abscessus ex febre qualis urina praevertat. XVII. B. 764. quando sit abscessus ad articulum aliquem expectandus. XVII. A. 930sq. XVII. B. 697. 699. quibusnam tales maxime contingant. XVIII. B. 272. 276. XVIII. B. 274. abscessus ad articulum in longa febre salutariter affecto aegro. XVII. B. 272. si fiant die iudicatorio, vel incipiant, bonum. XVII. B. 711. abscessus quando etiam in infernis partibus fiant. XVI. 283. XVIII. B. 259. ex febre abscessus hieme magis contingunt. XVIII. B. 283. abscessus critici quando sint. IX. 429. 753. XV. 844. 846. XVI. 229. in febre a lassitudine quando abscessus sint expectandi. XVI. 486. XVII. B. 697. expectandi sunt in febris continuis, non intermittenti-

bus. XVIII. B. 277. in febre lassitudine facta, ad articulos, praecipue circa maxillas abscessus oriuntur. XVI. 282. XVII. B. 697. ad aures futuros criticos, color faciei significat. XVI. 8. circa aures quando in febris oriuntur. XV. 812. XVI. 833. abscessus circa aures fiunt in febris laboriosis. XVII. B. 765. accessiones stabiles habentes difficile judicantur. XVII. B. 695. alvi profluvia saepius repetentia mala sunt. XVI. 190. qualis mortem denotet et qualis salutem alvi defectio. XV. 823. ex bubonibus omnes malae, excepta ephemera. VII. 296. XVII. B. 733. bubonibus obortae, praeterquam diariae, malum. XVII. A. 410. capitis dolores vehementes et continui cum aliis malis signis perniciosi. XVIII. B. 259. si sine signis malis viginti dies superant, sanguinis e naribus fluxum aut abscessum aut suppurationem promittunt. XVIII. B. 259sq. in febre non letali si cui caput debeat, aut ante oculos tenebrae sint, is bilem evomet. VIII. 21. in febris insulubis quando cerebrum vehementer refrigeratur, sopor et coma evenit. VIII. 134. in omni quidem febre cervicis dolor malum, sed pessimum, quibus insaniam speratur. XVI. 663. si in ea cervix intorqueatur, ac vix deglutiri queat sine tumore, letale. XVII. B. 708. cum comate, lassitudine, lucis caligine, vigiliis et levibus sudoribus malignae. XVI. 663. coloris differentiae et quid significant. XVII. A. 886. fieri febrem a convulsione melius quam a febre convulsionem, dicit *Hippocrates*. XVI. 673. XVII. B. 513.

Febris in convulsione non modo periculi expers, sed etiam morbum solvit, in febre autem convulsio letalis est. I. 138. corpora sive permanent magis, quam ratio postulat, sive extenuentur, malum. XVII. B. 518. corporis contensiones et articularum durities malum. XVII. A. 891. defectiones, in spumosas meras desinentes, exacerbationes excitant. XVII. A. 321. delirium futurum unde cognoscatur. XV. 825sq. dentium stridor in febre, quibus a pueris non consuevit, quid significet. XVI. 100. dysenteriae longae succedens, mala. XVIII. A. 12. quando sit in iis epistaxis critica expectanda. XVIII. B. 290. in febris exsudantes, caput dolent-

tes, intercepta alvo convulsivi fiunt. XVI. 759. fauces exulceratae malum signum. XVIII. B. 263. glandularum tumores diuturnum affectum significant. XVII. A. 411. quarto die oborientes haemorrhagiae suspectae. XVII. A. 424. in febre ad hypochondria dolores cum vocis privatione, sudore si solvuntur, maligni. (*Hippocrates.*) XVI. 687.

- *Febres*: quomodo in iis deliria fiant. VII. 202. dierum imparium in iis dignitas. XV. 822. exacerbat, quibus coma spumosis prodeuntibus oritur. XVI. 705. quae paribus diebus exacerbantur, paribus judicantur, et e contrario. XVII. A. 245. ad crisis eam exacerbari unde cognosci possit. XIX. 613. faciles sunt, et non peracutae, si aestas sit, veri similis. XVI. 379sq. ejus tempora, quae ex humore citra inflammationem profisciscitur. VII. 445. variae implicationes, ita ut quotidiana tertianae, quartana quotidianae; tertiana quartanae etc. etc. impliceantur. VII. 472sq. indicia. XIV. 729. in ea, quae inflammatoria est, eadem ac in inflammatione sunt tempora. VII. 445. in inflammatione majores fiunt, dum pus generatur. VII. 445. omni inflammationi accedere solent. XI. 71. ex inflammatione partium inflammatarum symptomata sunt. XI. 16. initia, teste *Erasistrato*, inflammationis principium habent. XI. 226. principium, ubi cum horrore invadit, constipationis causa est. X. 666. insultus quibusnam diebus incipiant aut desinant. XVIII. B. 239. in omnibus intemperies inaequalis adest, exceptis hecticis. VII. 750. intermissio, definitio. IX. 552. interstitium, definitio. IX. 680. invasionis signa quae. IX. 476. invadentis signa quae. XIX. 514. judicationes quomodo fiant. XI. 65. calidae ac ardentes excretionem judicantur. XI. 65. mitiores et velut languentes diutius durant, ac in abscessum plerumque finiuntur. XI. 65. judicationes propriae quae dicantur. XVI. 231. praecipue sudoribus judicantur. IX. 708. diebus numero iisdem judicantur, ex quibus homines tum servantur tum intereunt. XVIII. B. 229. quae diebus paribus judicantur, dies decretorii quinam iis sint. XVII. A. 245. et qui earum, quae diebus imparibus judicantur, XVII. A. 246. aequali

dierum numero judicantur. IX. 870. per sudores solutas iri unde cognoscatur. XIX. 516. ex lassitudine tactu deprehenduntur. XI. 13. omnes ex lassitudine proprium quendam calorem habent in articulis excitatum. XVI. 283. in febre a lassitudine oborta urina crassa alba quarto die interdum liberat. XVI. 485. a lassitudine solvitur largo sanguinis e naribus profluvio. XVI. 486. modos interdum mores vocant. XVII. A. 242. quibusnam morbis saepe superveniat. VI. 860. mortis dies et hora quomodo possit praesagiri. XIX. 512sq. oscitationis eas praecedentis causae. XIX. 515. quae protrahuntur, per abscessum cum oedemate et dolore ad articulos judicantur. IX. 753. protrahuntur, quibus urina tennis est. XV. 813. praecognitiones earum ex pulsu. IX. 533. omnium inseparabile signum pulsus duritiem *Archigenes* putat. VII. 686. pulsus conditio in iis, in quibus cor calidius est quam vicina ei frigidiora. IX. 361. pulsus durus nec proprius nec inseparabilis. VII. 311. pulsus conditio in accessione et incremento. XIX. 515. omnes percurrentes frequentem habent pulsum. IX. 545. quando in iis pulsus fiant intercurrentes. IX. 289. quid pulsus rarus significet. IX. 480. recidiva quando sit expectanda. XVII. A. 307. quae extra dies decretorios legitimos judicantur, recidivas faciunt et graves sunt. XVII. A. 247. quatenus recidivas faciant secundum *Hippocratem*. XVI. 389. nisi die impari remiserit, recidivam facit. XVII. A. 471. XVII. B. 740. recidivas facere consueverunt, quae post judicationem relinquuntur. XVII. A. 939. recidivae praenotio et illius per sudorem discessus. XIV. 651. recidivarum causae. XVII. B. 105. minus iis recidivas faciunt, qui gravedine et rancitate laborant. XVII. B. 22. quibus cessant, neque apparentibus solutionis signis, neque in diebus criticis, iis recidiva expectanda est. XVIII. B. 272. respirationis in iis conditio. VII. 773. exspiratio in iis major simul et calidior. VII. 786. num rigori semper succedat. VII. 188. non semper rigorem sequitur. VII. 751. omnis sanguinem exaestuat. VII. 375. in febre unde signa maxima sumantur. XI. 8. ex solis ardore tactu deprehenduntur.

XI. 13. spirandi difficultatis causae et prognosis. XVII. B. 730. multi sudores quando sint expectandi. XVI. 379sq. omnes, exceptis continuis vel inordinatis, typum habent. VII. 464. ex hypochondriorum doloribus malignae quaedam. XVI. 632. ex hypochondriis malignae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 580. icterus ante septimum diem ortus, malum signum. XVII. B. 741. post septimum bonum. XVII. B. 744. febre laborantibus in calida et sicca aestate, inedia cur perniciosa. X. 686. lacrymae involuntariae malum signum. XVII. B. 731. lentores dentibus adnati vehementiam indicant. XVII. B. 732. lingua quarto die obturbata quum sermocinatur, et alvus biliosa liquida deficit, quid significet. XV. 840. longae quibus sunt, iis ad articulos tubercula vel dolores oriuntur. XVII. B. 723. XVIII. A. 178. cum febrium accessionibus non paucis lipothymia accedit. XI. 48. manus si tremulae fuerint, epistaxis futura est. XV. 826. nisi prehenderit ebrium, si repente obmutuerit, convulsus moritur. XVI. 673. quid oedema circa praecordia significet. IX. 757. cum rigore febricitantes, raro abscessus patiuntur. XVII. A. 852. quibus sexto die rigores oriuntur, arduam crisin portendunt. XVII. B. 693. quibus quotidie rigores fiunt, quotidie solvuntur. XVII. B. 743. quibus ex rigore cum lassitudine fuerint, mulieribus his secundum *Hippocratem* menstrua decurrunt. XVI. 804. per febres quibus sanguis eruperit, in refectionibus alvi humectantur. VII. 935. in principio accessionis somnus semper nocet. XVI. 165. per somnos pavores aut convulsiones malum. XVII. B. 747. illis spiritus malus, convulsionem enim denotat. VII. 932. XVII. B. 749. spiritus intercisus malum, convulsionem enim significat. VII. 886. si spiritus multus e naribus feratur, convulsio fieri solet. XV. 827. sudores quando in iis salutare et quando non. XVII. B. 711. sudor non iudicans malus et cur. XVII. B. 734. in febre cum sudoribus non criticis: cur defluentia sputa oboriantur. XVI. 778. sudores boni quando sint iudicandi, et quando non. XIX. 517. copiosi sudores expectandi sunt, ubi aestas veri similis est. XVII. B. 572. sudores frigidi quid denotent. XVII.

B. 715. sudores frigidi quando morbi longitudinem indicent. XIX. 517. sudores frigidi mortem indicant. XIX. 517. si aestas veri sit similis, sudores multi expectandi sunt. VII. 933. suffocatio superveniens letalis. XVII. B. 702. si tumore nullo in faucibus existente suffocatio repente accidit, letale. XVIII. A. 175.

Febris: symptomata, quae secundum *Hippocratem* denotent, suspiriosos morituros aegros esse. XV. 829sq. in febre circa crisin si tubercula iuxta aures fiunt, minime suppurantia, iis insidentibus reversio fit. XVI. 483. tubercula in cruribus quid significant secundum *Hippocratem*. XV. 834. urina qualis pinguedinis et qualis carnis factam colliquationem indicet. XVII. A. 431. urinae jumentosae capitis dolorem aut esse aut futurum esse docent. XVII. B. 753. urina pellicula alba (agnosa) mala. XVII. B. 759. si in urinis sedimenta crassiora farinam referentia oriuntur, longum morbum significant. XVIII. A. 130. XIX. 613. circa ventriculum aestus aut morsus malum. XVII. B. 745. per febres ab initio tum vertigines tum capitis pulsus quibus fiunt, ac urina tenuis, in his ad crisin febres exacerbantur. XV. 804. die decimoquarto superveniens vocis interceptio quid significet. XV. 839. cum febre quibus voces deficiunt, post iudicationem, hi tremantes et soporati pereunt. XVI. 693. in febre si vocis privationes, quae convulsivo modo fiunt, desinant in eam, quae cum silentio sit, ecstasin, malum. XVI. 628sq. si quis per febrem non letalem aut se capite dolere et atrum quiddam ante oculos cernere, biliosus aderit vomitus. XVI. 572.

Febris quorundam sit aliorum morborum remedium. XVII. B. 343. solvit capitis dolorem, repente in sanis ortum. XVIII. A. 88. convulsionem et ophthalmiam sanat. XVII. A. 364. sanat convulsiones et tetanum. XVII. B. 735. solvit vehementes hepatis dolores. XVIII. A. 160. iudicant ulcera et tubercula. XVII. B. 105. absurde quidam dicunt per eam ileum juvari. XVIII. A. 69. tellit hypochondrii dolores citra inflammationem ortos. XVIII. A. 64.

Febris cura. X. 530sq. indicationes in earum cura persequendae. X. 533.

generalis cura secundum *Hippocratem*. XVII. B. 103. non eadem curatio est tertianae, quartanae et quotidianae. VII. 486. si febris in generatione adhuc est, causa, quae eam accendit, submovenda est. X. 534. 552. omni febris calor inimicus. X. 712. alii in ea ne aquam quidem propinant; alii per initia ptisanam exhibent, reliqui cavent, ne unquam hordeum devoret aeger. I. 144. in quibus alvus perpetuo liquata est, ad pedes putissimum respici debet. XV. 801. quae causam intus habent, indicatio a causa petenda. X. 662. 664. scopi in cibando habendi. X. 689. omnis qua febris est, humectatio et refrigeratio remedia sunt. X. 647. ei mutus vehementiores inimici sunt. XVII. B. 100. sitim in ea prohibere convenit. XVII. B. 103sq. si prehenderit, veteri stercore nun subeunte, quies agenda est. XV. 796. — ejus cura medicinalis. ibid. et sq. virium rationis habendae dignitas in cura constituenda. X. 664. 812. quomodo *Prodicus* eas tractaverit. XVII. B. 98. cura graviorum symptomatum. X. 810sq. remedium contra febres quales facultates habere debeat. XV. 457. ad febrem finiendam remedia parabilia. XIV. 515. 573. quibus urinae principio tenues, his alvum subluere confert. XV. 807. ad febres per circuitum repetentes antidotus *Aristarchi*. XIII. 103sq. per circuitum remeantibus antidotum diascincum. XIV. 152. aqua cur febris naturae maxime sit conveniens. XV. 499. aquam frigidam cur in ea propinemus, duo scopi. XVI. 82. omnes, (si non a bile ortum habeant) aqua tepida copiose super caput effusa solvi statuit *Hippocrates*. XVIII. A. 145. balnei utilitas. X. 802. in febris declinatione balneum utile. X. 710. in febris principio cur balneum nun sit adhibendum. X. 710. omnium putatur remedium chamaemelom. XI. 562. quae ex humoribus biliosis aut entis densitate veniunt, solvit chamaemelom. XI. 562. citra visceris alicujus inflammationem, solvit chamaemelom. XI. 562. febrem sedans catapotium *Darii*. XIII. 69. qui uruntur in febribus, refrigerat ceratum humidum hypochondriis admutum. XI. 391. quinam cibi in his sint vitandi. XV. 457. ad febres per circuitum repetentes culica *Sigonis*. XIII. 285. febrem fi-

niens confectio *Pamphili*. XIII. 63. febrem uptimesedans confectio *Procrenti*. XIII. 61. 63. prodest diaeta humida. XVI. 253. 427. in febribus cur dulcia non convenient. XV. 657. surditatem in his obortam solvit epistaxis et alvus turbata. XVII. B. 740. non ubique in his fusio utilis est. X. 712. ad febrem illitus. XIV. 516. in febre ex ardore oleum calorem auget. XI. 521. ad febres per circuitum repetentes potio. XIII. 64. purgationes in his qua cautione sint instituendae. XVII. B. 446sq. in febris accessione per superiura vacuandum est. XI. 349. in remissione per inferiora purgandum est. XI. 350. in febre sopor contraindicat purgationem. XVI. 658. quibus principit urinae nebulosae aut crassae existunt, eas purgare oportet. XV. 806. commoda, quae purgationes in his praebent. XI. 350. sorbitiones, quum prae judicationes fuerit, non dandae. XV. 811. theriaca febres obliterat, si quis ante earum significationes ter aut quater ea utatur. XIV. 302. ad febres redeuntes theriaca. XIV. 91. vomitum biliosum in paroxysmis sedat theriaca. XIV. 302. omni utilissima est vacuatio. X. 712. in accessione vena secanda non est. XIX. 519. quatenam victus ratio in his absurda. XV. 437. victus ratio humida ei convenit. VI. 34. omnis victus rationem humidam frigidamque exigit. X. 589. victus humidus conducit. XVII. B. 426. qualia vina sola conducant. XV. 646. *Petronius* vinum et carnem dedit. XV. 436. cur vinum fulvum pravum sit auxilium. XV. 642. per vomitum purgationem indicantia symptomata. XVII. B. 676.

Febres: cura earum, quae ex humore ortae sunt. X. 580. saepenumero ciborum cruditati supervenientium cura. X. 570sq. ex frigore ortarum cura. X. 554. ex inedia ortarum cura. X. 679sq. ex ira ortarum cura. X. 553. ejus, quae lassitudinem phlegmunosam sequitur, cura. VI. 296sq. ejus cura, quae ex meatuum constipatione excitatur. X. 535. cura ejus, quae ex meatuum obstructione oborta est. X. 617sq. febris ex obstructa transpiratione cura. X. 563. ex tristitia cura. X. 553. ex ustione cura. X. 553. ex vigiliis cura. X. 553. cura capitis do-

lorum, qui in principio februm occurrunt. XII. 560.

Febris acerrimae et acutissimae causa inedia longior. X. 542.

Febris acmastica. VII. 337.

Febris acutae et causa et signum perniciosissimum. XVII. B. 717. quasnam acutas dicat *Hippocrates*. XVII. A. 69. acuta humorum putredinem comitatur. XVII. A. 482. acutae quando sint aestate expectandae. XVI. 374. acutae aestate fiunt, si hiems squalida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. acutae aestate quando sint secundum *Hippocratem* expectandae. XVII. B. 578. acutae causa bilis flava. XVIII. B. 175. acutae adolescentibus sunt familiares. V. 695. acuta oritur aut putrescente aliquo humore aut parte inflammata. XV. 337. acutas parit iracundia in sicco temperamento. VI. 398. acutae per siccitates (aëris) fiunt. XVII. B. 573. acutae fiunt in squaloribus. XVI. 417. acutae gignuntur ex succis diversis mixtis. VI. 815. acuta cur senes rarius corripiantur. XVII. B. 414. respiratio facilis in iis salutaris. VII. 929. cito judicantur. XVII. A. 939. non acutae, quae revertentes sunt, et diurnae sunt, et imperfectas solutiones habent. XVII. A. 939. acuta, si quis primo die infestatur, sed in urinis aliqua coctionis nota inventa fuerit, non extra quartum diem morbus solvitur. IX. 834. rigores iudicatorii in iis unde generentur. XVII. A. 851. quibusnam sit haemorrhagia e nare expectanda. XVII. A. 191. acutae casus *Pythionis*. XVII. A. 483 sq. acutae mala signa: palpebrae circumtensae. XVII. A. 867. si quid in oculis inarescit veluti arida spuma. XVII. A. 868. oculorum hebetatio ac retusio. XVII. A. 868. squalor. XVII. A. 869. palpebrae intro corrugatae. XVII. A. 869. oculi concreti et vix se moventes. XVII. A. 870. extremorum frigus et livor quid significet. XVII. A. 599. convulsiones quando pueris accidant. XVIII. B. 292. in febribus acutis involuntariae lacrymae pravae. XVII. A. 867. gemebundae respirationes malum signum. XVIII. A. 92. in acuta sudores frigidi mortem denotant, in mitiori vero diurnitatem. IX. 635. sudor multus non levans malus. XVI. 636. si multa letalia primo die statim deprehendantur, mo-

ritur aegrotus non extra quartum diem. IX. 834. acuta et ardens quando in hecticam transeant. VII. 326. ad febrem acutam remedia parabilia. XIV. 518. in ea lac nocet. XVII. B. 875. perfusiones capitis refrigerantes utiles sunt. XIV. 732.

Febris acutissima: inferunt eam carbunculi et gangraenae. VII. 719. acutissimarum et ardentissimarum causa bilis flava. V. 699. in febre acutissima dolore afficiuntur solidae animantis partes. VII. 176.

Febris aestiva ex bile fit. XV. 828.

Febres aestuosae: unde in iis deliria fiunt. IV. 507. aestuantes non semper utrum inflammatum comitantur. XVII. B. 274. aestuans, convulsio si in ea oriatur, qua in re ejus sit causa quaerenda. VIII. 172.

Febris phlegetica. VII. 354.

Febris anabatica. VII. 337.

Febris ardens quoniam proprie dicitur. XV. 737. XIX. 399. est morbus acutus. XIV. 730. ab *Hippocrate* inter acutos morbos relegatur. XIV. 733. quomodo a tertiana differat. VII. 632. IX. 662. 663. *Hippocratis* descriptio. VII. 651. brevis temporis habet principium. IX. 561. ardens acuta. XVI. 252. ardens amarulenta quae. XVII. B. 658. ardens exquisita quae. IX. 663. ardens exquisita intra septimanam necessario judicatur. IX. 665. ardens exquisite cum intermittente tertiana exquisita analogiam habet. IX. 662. malignae ardentes convulsiones excitant. VII. 641. ardentis nothae symptomata. XV. 753 sq. 757. quomodo judicetur. XV. 758. et qualis victus ratio sit adhibenda secundum *Hippocratem*. XV. 761. cur in iis singulae accessiones non intermittant. IX. 650. multa detinet, corpusque ab ossearia quasi lassitudine affectum laborat. XV. 738. ardentes arteriae exsiccant. VII. 313. ardentis symptomata. XV. 740. ardentis symptoma declaratur in febr. putr. per accessionis vigorem. VII. 309. cum febre ardente et maligna anima nunquam deficit. XI. 48. in febre ardente aurium tinnitus cum visus hebetudine et in naribus gravitate, mente ex melancholia aberrant. XVI. 553. raro eam coma comitatur, fastidium persaepe. XVII. A. 688. coma per accidens in ea contingit. XVII. A. 713. quidam meras biliosas dejectiones et

colliquationes maxima febr. ard. signa existimant. XVII. A. 695. deliria non raro fiunt. VIII. 329. iis ex propriis phrenitidis signis desipientia continua accedit. XVI. 554. quando sit epistaxis expectanda. XVII. A. 153. horror in ea raro accidit. XVII. A. 688. ardentis signum lingua nigricans. VIII. 47. in febre ardente lingua aspera et sicca convenit. XVI. 508. respirationis et pulsus conditio in iis. V. 152. cur in iis respiratio frequentetur. IV. 499. respirationem habent densam et magnam. VII. 911. ardentis sanguinem nigrum et crassum gignunt. V. 115. unde in iis oriantur sanguinis eruptiones et deliria. XVII. A. 111. sanguinis eruptionis causa bilis flava. XVII. A. 170.

Febris ardens plane sicca est. XVIII. A. 200. siccitatis in ea causa. IX. 247sq. sitis in ea inexplebilis. XV. 737. in febris ardentibus vox clangorosa fit, et cur. III. 535. ardens bilem indicat. XIX. 622. ardentis hecticarum causae. VII. 313. ardens marcoris causa. VII. 327. ardentem quomodo Hippocrates cognoscere videatur. XVII. A. 690. num excrementis possit cognosci. XVII. A. 690. sub quibusnam conditionibus oriantur. VII. 651. quando oriatur secundum Hippocratem. XV. 734. maxime aestivo tempore abundant. IX. 647. aestate potissimum fiunt. XVI. 26. XVII. A. 304. ardentis et continuas vere potissimum grassantur. V. 694. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. juvenes cur frequenter invadat. XVII. B. 642. quae apud Hippocratem describuntur in tertio epidem. status. XVII. A. 686.

Febris ardens: casus aegroti, qui in Dealcis horto jacebat. XVII. A. 561. casus adolescentis in mendacium foro decumbentis. XVII. A. 614. casus Anaxionis. XVII. A. 769. casus Chaerionis. XVII. A. 588. casus Clazomenti. XVII. A. 289. casus Critonis. XVII. A. 288. casus Dromendae conjugis. XVII. A. 293. casus Erasini. XVII. A. 286. casus Eurynactis filiae. XVII. A. 590. casus Hermocratis. XVII. A. 528. casus Herophontis. XVII. A. 266. casus Heropyti. XVII. A. 772. casus hominis, qui incallescens coehavit et bibit liberalius. XVII. A. 295. casus Melidiae. XVII. A. 301. casus Metonis. XVII. A. 283.

casus mulieris tertio mense gravidae. XVII. A. 297. mulieris casus, ex abortu ea correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. mulieris casus, quae ea post laboriosum partum erat correpta. XVII. A. 641. casus mulieris, tertio a partu die ea correptae. XVII. A. 746. Nicodemi casus. XVII. A. 775. Parii casus. XVII. A. 737. Periclis casus. XVII. A. 766sq. casus in Philini uxore. XVII. A. 269. casus Philistae. XVII. A. 585. Pythionis casus. XVII. A. 752. casus Sileni. XVII. A. 259sq. virginis casus. XVII. A. 768. Zoili casus. XVII. A. 403sq.

Febris ardens: causae. VIII. 348. XIV. 733. XVII. A. 113sq. causae secundum Hippocratem. XV. 739. horrores et rigoris causa. VII. 632. ardentis fiunt ex usu aquae stagnantis. XVI. 437. ex flavae bilis abundantia fit. XVI. 14. ardentis et tertianae causa flava bilis. XVII. B. 737. ardentis et tertianae a flava bile fiunt, sed differunt locis, in quibus redundans humor acervatur. XVII. A. 113. ardens ex calore tum vasorum tum viscerum adaucto fit. XVII. A. 113. causa est cerebri inflammatio. XVI. 554. ardentis et phrenitidas idem humor facit, sed non eundem locum occupat. XVII. A. 175. ardentis causa est inedia. X. 686. oritur a morsu dipsadis. XIV. 234. ardentis causa vini aqua marina diluti potio. XV. 739.

Febris ardens, ejus crisis. IX. 707. quo die crisis sit expectanda. IX. 717. quando sit crisis per sanguinis profluvium ex naribus expectanda. IX. 753. 756. quando per vomitus biliosos et pituitosos. IX. 753. 754. qua ratione judicetur. XV. 748. ardentibus maxime proprium est, epistaxi judicari. XVII. A. 166. rigor eas judicare consuevit. XVII. A. 179. ardentem solvit rigor superveniens. VII. 182. XV. 752. si bene iudicata non est, redit, aut alii morbi oriuntur. XV. 750. quibus tremores oriuntur, eas delirium solvit. XVIII. A. 37. si quis febre ardente affligitur, et rigor superveniat, liberatur. VII. 613. VII. 627. in febre ardente sanguis melancholicus et biliosus ducit ad delirium. XV. 370. ea, quae hieme existit, perniciosior est. XVI. 426. in febre ardente cum aliqua perfrigeratione et aqueis biliosisque deje-

ctionibus, oculorum distorsio signum malum. XVI. 671. superveniens apoplexiae et paraplegiae, solvit hos morbos. XVI. 673. mala in ea locum habentia signa. XVII. A. 179sq. extremorum perfrectio malum signum. XVII. A. 179. accessiones paribus diebus ab initio statim factae quid denotent. XVII. A. 179. oculorum lemae pravum signum. XVII. A. 639. de naribus stilla pravum est signum. XVII. A. 691. accedere diebus imparibus solent: *Hippocrates* vero observavit accessiones diebus paribus. XVII. A. 692. quos in febre ardente diutius tusses aridae irritant, non admodum siticulosi sunt. XVII. A. 946. XVII. B. 733. hieme contractam curatu faciliorem autumant. XVII. B. 530. *Galenus* vero contrarium statuit. XVII. B. 531. rigor superveniens quomodo eam solvat. XVII. B. 736. quid indicet urina alba et tenuis. XIX. 577. phrenitidem significat urina alba et tenuis. XIX. 621. quando solvatur. IX. 651.

Febris ardens: cura. XIV. 733. ardens alvum vacuum habenti oborta quomodo sit curanda secundum *Hippocratem*. XV. 797. remedia parabilia ad eam. XIV. 533. acetum conducit. XI. 437. cur aqua conveniat. XI. 438. frigidae aquae in ea utilitas. XV. 752. in ea *Hippocrates* tum aquam tum mulsam coctam, aquosam, quantum desideret, potui dat. XV. 743. etiam balneum conducit. XV. 720. quibusnam ea febre laborantibus conducant balnea. XV. 727. ob salsam pituitam putrescentem orta a versatur balneis. XV. 727. lactis asinini in ea ad alvum ducendam usus. XV. 746. ad febrem ardentem ptisana. VI. 825. 826. sorbitio non danda, quoad extra crises fuerit. XV. 748. in febribus ardentissimis et siccissimis vacuatio caput rei est. VII. 153. ardentissimae maximum remedium purgatio est ad animi usque deliquium. XVI. 267. XVII. B. 445. si os amarum fuerit, vomere confert et alvum subluere. XV. 746. in febribus ardoribus in venis praesertim hepatis et ventris acervatur. XVII. A. 113.

Febris assidua qualis secundum *Hippocratem*. XVII. A. 328.

Febris astrictae definitio. XIX. 400.

Febris auriginosa, definitio. XIX. 400.

Febris biliosa: febres, quae a bile procreantur, specie quatuor sunt. XV. 166. in febre biliosa regius morbus ante septimum diem cum rigore succedens febrem solvit. XV. 859sq. regius morbus citra rigorem ortus, letalis. XV. 859.

Febris calida non a bile aut pituita oborta, quomodo sit secundum *Hippocratem* curanda. XVII. A. 478sq.

Febres, quae *causi* vocantur, maxima ex parte ex hepatis aut ventriculi inflammatione fiunt. VIII. 348.

Febris colliquans quomodo a marasmode differat. X. 731. in marasmode transit. X. 732. colliquans causa est alvi perpetuo liquidae. XV. 802. cura. X. 733. colliquanti maxime conducit frigidae potus. XV. 802.

Febris composita, periodi et tempora. VII. 433sq.

Febres continentes quatenam dicantur. X. 603. XIX. 399. apud recentiores quae. XVII. A. 220. continentes multas observavit *Galenus*. X. 615. ejus symptomata. VII. 322. pulsus. X. 607. urina rufa et crassa est cum rubro sedimento. XIX. 620. cur in iis urina sit crassa et rubra. XIX. 599. quid urina significet crassa et rubra. XIX. 593. quatenam sint febribus quartanis subsecutivis obnoxii. XVIII. B. 280. quandonam in quartanam abeat. XVIII. B. 279. aestate potissimum fiunt. XVI. 26. ex plurima et meracissima bile provenit. XV. 166. causa est corruptio calcis ossis. XVIII. B. 457. excitat putredo per totum corpus diffusa. X. 756. causa est transpiratio obstructa ex humore multo crasso et glutinoso. X. 563. febris continentis sine putredine, et cum putredine casus. X. 608. vel sine, vel cum putredine esse potest. X. 607sq. continentium differentiae tres. VII. 336. X. 604. 605. quatenam iis infestentur, quique non. X. 607. continentium diagnosis. XI. 24. indicationes in iis unde sumendae. X. 776. continentium cura. XI. 41. quae cum symptomatis sunt, cura. XI. 42sq. in febribus continentibus ex meatuum stipatione citra periculum vacuatio est. X. 639. si cum alvi profluvio fuerit, alia vacuatione opus non est. XI. 43. in febre continente aqua frigida est aptissima. X. 757. in febre

confluente cum putredine, et in qua coctionis notae apparent, frigida danda est. X. 623. maximum remedium venaesectio est ad animi usque deliquium. X. 612. maxima remedia sunt venaesectio et frigidae potio. X. 624. cautiones et conditiones, quae earum usum dehortantur. X. 626. conditiones, quae venaesectionem postulant. X. 626. victus ratio. XI. 41. XIX. 218.

Febris continua quae dicatur. IX. 664. 888. XIV. 729. XVII. A. 69. XIX. 398. continuae secundum recentiores quae dicantur. XVII. A. 220. continuas quasnam veteres vocent. XVII. A. 219. continuae maxime aestivo tempore abundant. IX. 647. XVI. 103. fiunt ex hepatis inflammatione simplici. XIV. 745. febres in acutis morbis ut plurimum sunt continuae. XVII. B. 490. in continua morbos acutissimos, gravissimosque et maxime letales contingere Hippocrates censet. XVII. A. 224. continua remittens quotidiana fit ex pituita. IX. 663. continuae quomodo primo statim die cognoscantur. IX. 662. continuae cum intermittente analogia. IX. 662. continuae qua in re ab intermittentibus discrepent. IX. 664. continuarum differentiae duae. VII. 337. continuarum, quae ex flava bile consistunt, duplex species. VII. 336. continuae secundum Platonem ex ignis excessu fiunt. XV. 169. continuae omnes in prima septimana indicantur. IX. 665. quando sit in continua tertia crisis die decimo quarto speranda. IX. 800. auris dolor in ea mala. XVIII. B. 261.

Febres diurnae quae. XVII. A. 221.

Febres diurniores circa pubertatem oriuntur. XVII. B. 637sq. diurna laborantis, et intempestivo usu antidoti extincti puelli historia. XIV. 286. diuturna longior, et quibusdam ad tabem vergit. (Hippocrates.) XVII. A. 236. ubi diuturnae fiunt, vires redduntur imbecilles et sanguis fit paucus. VII. 692.

Febres elodes summe sunt humidae. XVIII. A. 200.

Febris epacmastica. VII. 337.

Febris epiala quae. VII. 751. ejus proprietates. VII. 347. epialam gignit pituita acida et vitrea, si quae putredo iis adfuerit. VII. 349.

Febres diartiae (s. *ephemerae*) quae nam sint. X. 666sq. apud Hippocratem quales. XVII. B. 734. cur ita dicantur. X. 666. diartia excepta, omnes febres ex bubonibus nascuntur. VII. 296. diartiae non subsequi videntur putredinem humorum. VII. 295. sanguine calefacto tantum, non putrescente consistit. VII. 374. sunt tantummodo spiritus affectiones absque humorum putredine. IX. 695. unica est accessio uno ut plurimum die ex sua natura circumscripta. X. 599. quomodo in primo die cognoscantur. IX. 696. solutionem in primo die aut in secundo nanciscuntur. IX. 812. 917. nunquam ad tertium usque diem progrediatur, nisi quid delictum circa laborantem sit. X. 601. quibus stipatio febris causa est, iis ultra tres dies accessio porrigi potest. X. 601. licet celeriter finiatur, non tamen acutus morbus est. XVII. B. 490. ephemerarum notae. XI. 7sq. fiunt sine magna perturbatione et non subitas mutationes faciunt. XVI. 231. ex pulsu cognoscantur. IX. 363. 371. pulsus conditio. VII. 302sq. IX. 533. XI. 14. quando in ea pulsus durus evadat. VII. 312. quibusnam stipatio sit inseparabilis et quibus non. X. 667. urinae conditio. VII. 302. generationis causae. IX. 696. XI. 6. causae sunt humores lenti, crassi aut copiosi, ubi mediocriter obstruxerunt. X. 666. causae, quae eas longius protrahant. X. 667sq. particulares differentiae. X. 669.

Febres diartiae: diagnosis. X. 564. diagnosis maximam diligentiam exigit. XI. 7. ejus, quae ex bubone fit, signa. XI. 13sq. ex bubone ortae ab iis, quae ex humorum putredine consistunt, differunt. VII. 296. earum, quae ex inflammatione inguinum oriuntur, diagnosis. IX. 700. ex iracundia caloris abundantiam habet. XI. 11. diartiarum ex lassitudine signa. XI. 12. diartia ex moerore acrimoniam potius quam calorem habet. XI. 11. solutio qua ratio fiat. X. 668. XI. 10. cessante accessione omnia simul signa abolentur. XI. 10. sine exacta crisi solvantur. IX. 690. nubecula in urina saepe ad solutionem sufficit. XIX. 597. nonnunquam in alias febris formas transeunt. X. 600. quaedam in continentes transeunt, ejusque transitus causa. X. 665. nonnunquam he-

cticas gignunt. VII. 305. transitus hujus indicia. ibid. — quaedam cum hecticis conjunguntur. VII. 691. aqua frigida danda, ubi haec complicatio apparuit. VII. 692. unum ac primum ejus indicium. VII. 302. indicationes in ea unde petendae. X. 661. indicatio, quae a viribus sumitur, exigua est. X. 670. magna in iis, quae diu durant. ibid. in febribus diariis simplex est affectus, utpote causis excitantibus non amplius agentibus. X. 661. in quibus causa efficiens adhuc manet, nec affectus nec sanatio simplex est. X. 661. jam facta propria indicatione solvitur, futura vero ne fiat vetandum. X. 661. vetabitur causa efficiente prorsus exoisa. X. 661. cura. XI. 6. 14. ejus substantia prope modum ipsa balneo vacuatur. X. 718. victus ratio. X. 590.

Febris ephemera vide diaria.

Febres erraticae, definitio. IX. 680. erraticae quae vocentur. XIX. 402. autumno potissimum fiunt. V. 694. XVII. B. 622. causa est inaequalis temperatura. XVI. 385. diversorum humorum soboles sunt. XVII. A. 116. erraticae singulas accessiones inordinatas habent, signis tamen earum judicatio praenoscur. XVII. A. 249. febris erraticae *Cleonactidis* casus. XVII. A. 279.

Febris fluens, definitio. XIX. 399.

Febres fumantes diuturniores sunt. XVI. 252.

Febres hecticae quae dicantur. X. 533. cur ita sint vocatae. VII. 304. earum origo. VII. 313. quinam ea corripiantur. VII. 325. ejus principium quando determinetur. VII. 325. ex siccitate et caliditate ortis solidarum partium affectus candenti ferro similis est. X. 718. hecticae brevis descriptio. XVIII. B. 202sq. ex quorumnam organorum morbis proveniant. X. 699. nonnunquam ephemeram sequuntur. VII. 305. transitus hujus indicia. ibid. arterias exsiccant. VII. 313. natura calida et sicca est. VII. 314. continua est et fere continens. VII. 322. omnes tum doloris tum sensus expertes sunt. VII. 744. futurae quando sit timor. X. 693. quomodo praevertatur. X. 693. diagnosis. X. 699. indicia manifesta quomodo sunt, refrigerantia utiliter foris adhibentur. VII. 692. hecticarum duo propria signa. IX. 342. maximum

signum. VII. 328. hectica laborantes noctu calore magis vexantur. XVIII. B. 202. cibo et potu sumto vehementior evadit. XVIII. B. 202. hectica parva ex concoctionis laesione et ciborum corruptela fit. VII. 214. eam minime sentit, qui laborat ea. VII. 746. hecticarum calor qualis. XVII. B. 408. marcor cum calore ei proprius, VII. 668. cuilibet proprium, ut ingesto cibo calor accendatur. VII. 320. et pulsus velox evadat. ibid. pulsus in iis qualis. IX. 342. 371. 379. 534. hectica quomodo ex pulsu dignoscatur. IX. 360. ejus, quae tabi affinis est, proprietates. VII. 322. cum aliis febribus complicatae diagnosis. VII. 328. quid commune habeant cum diariis, et qua in re differant. X. 598. a syncho differentiae. VII. 322. sine magna perturbatione non subito judicantur. XVI. 231. sine exacta crisi solvuntur. IX. 690. indicia. VII. 304sq. quae facile curari potest, indicia. VII. 319. exquisite hectica quae. VII. 699. hecticae cum marasmo causae. VII. 327. hecticae cum marcore dignotio. VII. 315sq. hectica tabida quando metuenda. VII. 326.

Febris hectica: causae. VII. 693. hectica fit ex diutina inedia. X. 542. 686. *Febris hecticae* casus in muliere. X. 687. hectica causa cordis intemperiei siccae. IX. 388. hecticae cura. VII. 695. ad febrem hecticam remedia. XIV. 579. hectica quando sit curabilis et quando non. VII. 318. si in marasmm abierit, difficilis est curatio. VII. 314. qualis aëris ambientis conditio in iis requiratur ad curam. X. 698. cura: remedia extrinsecus adhibenda. X. 701. in febribus hecticis andrachue portulaca, ventris osculo imposita aut hypochondriis, utilis. XI. 831. hecticae nec aquam puram frigidam, nec multam desiderant. X. 624. utilitas balnei, ubi simplices sunt. VII. 691. sub quibusnam conditionibus balneum non conducat. VII. 697. balneorum in ea usus. X. 706. in ea *Philippus* balneum noxium putat. X. 706. ea laborantes nonnisi a frigido balneo juvantur. X. 718. cibi frigidi et humidi conducunt. X. 726. in ea cur a melle sit abstinendum. X. 727. hectica laborantes refrigerandi sunt, antequam in marasmm incendant. X. 720. complicatae cura. VII. 697.

*Febris hemitritatos vide seniter-
tiana.*

Febris hiberna quae dicatur. XV. 828. hiberna ex pituita fit. XV. 828. in febre hiberna lingua aspera et animi deliquia quid denotent secundum Hippocratem. XV. 827.

Febris homotonos. VII. 837.

Febres horridae quae dicantur. XVII. A. 398. XIX. 401. horridae quales sint, et unde fiant. XVII. A. 68.

Febres humidae quatenam dicantur. XVIII. A. 200.

Febres iactatrices quasnam Hippocrates dicat, et quomodo secundum eum curentur. XV. 813sq. quosnam morbos hae febres potissimum sequantur. XV. 814.

Febres inconstantes, donec constant, sinere jubet Hippocrates. XV. 818. inconstantes quas Hippocrates vocet. XV. 819.

Febres intermittentes quae dicantur. VII. 336. XVII. A. 69. differentiae tres; quotidiana, tertiana et quartana. VII. 336. XVII. A. 715. intermittens sex species. XIV. 730. intermittentes quasnam veteres vocent. XVII. A. 219. singulorum temporum nomina. VII. 421. totius circuitus alia divisio. VII. 425. celeriter ad crisis properat. IX. 715. intermittens et continuarum implicationes. VII. 351. intermittens cum continua mixtionis diagnosis. IX. 675. quocunque modo intermiserint, periculum abesse significat. XVII. B. 722. quae intermittunt uno die, altero superrigunt, ad septimum circuitum perdurant. XVII. A. 425. intermittentes longas solvit antidotus Aelii Galli. XIV. 114.

Febres non intermittentes: earum differentiae. VII. 427sq. mortem propinquam indicantia symptomata. XVII. B. 729. 730sq. si altum corpus exuratur, cute perfrigerata, letale. XVII. B. 727sq. ejus rei causa. XVII. B. 728. in non intermittente quando sit mors proxime expectanda. XVIII. A. 190. quaecunque non intermittentes tertio die vehementiores fiant, periculosiores; quocunque autem modo intermiserint, periculum abesse significant. VII. 420. XVIII. A. 178. in febribus non intermittens lividae, foetidae et cruentae excretiones malae sunt. XVI. 216. 478. XVIII. A. 188. in febre non intermittente si frigida exteriora fuerint et interna

exurantur, malum. XVI. 530. XVIII. A. 190. non intermittentes tertio quoque die vehementiores malae. XVII. A. 941. in febre non intermittente si fractis jam viribus rigor invadat, letale. VII. 190: 626. XVII. B. 724. non intermittentes tertianae sunt periculosiores. XVII. B. 721.

Febres laboriosae quatenam secundum Hippocratem sint. XVII. A. 949. XVII. B. 124. abscessus circa aures in iis fiunt. XVII. B. 765.

Febres lentae lactis usum requirunt. XVII. B. 875.

Febris lethargica: causa est humor pituitosus in cerebro acervatus. XVII. B. 646.

Febris lypyriae; definitio. XIX. 399.

Febres lividae quales sint, et quid significant. XVII. A. 887. secundum alios auctores definitio. XVII. A. 889. Eurypontis de iis locus. XVII. A. 888.

Febres longae ex imbris fiunt. XVI. 417. XVII. A. 32.

Febris madens qualis. XIX. 400.

Febris magna et parva. VII. 275.

Febres malignae et gravissimae quarto vel prius interficiunt. XVIII. B. 236. quae malignae sunt, et cum signis gravissimis accidunt, quarto die accidunt vel antea. IX. 619.

Febres marasmodes ex earum genere sunt, quae colliquant, sed quomodo differant. X. 731. cura. X. 722. marasmodes curatu esse difficillima. X. 729. et cur. X. 730.

Febris marcida. VII. 684.

ad *Febres melancholicas* chamaemeum remedium praestantissimum est. XI. 563.

Febres mitissimae sunt, quae cum securissimis signis fiunt, quarto die finiuntur, vel prius. IX. 619. 713. XVIII. B. 236.

Febris nocturna non admodum letalis sed longa. (Hippocrates.) XVII. A. 236.

Febris nonana, definitio. XIV. 730. longa est et non letalis. XVII. A. 238. nonanam nullam observavit Galenus. XVII. A. 222.

Febres valde pallidae, nisi cum rigore et sudore praepudicatae fuerint, tabem inferunt. XVII. A. 887.

Febris paracmastica. VII. 337.

Febris pestilens, definitio. XIX. 400. pestilens putridum calorem habet. XVII. A. 883. pestilentialis causae

secundum *Thucydidem*. VII. 290. pestilens secundum *Thucydidem* tuberculis praedita. XVII. A. 882. pestilentis casus a *Hippocrate* descriptus. IX. 627.

Febris pemphygodes, definitio. XIX. 399. pemphygodes quales. XVII. A. 877. 881sq. 882. 885.

Febres pituitosae: remedium optimum. chamaemelum est. XI. 563.

Febris producta, ejus differentiae. VII. 371.

Febris puerperalis casus. XVII. A. 269. 785.

Febres primariae, tria earum genera. XVII. A. 529.

Febres putridae et eae vocantur, quae ex phlegmone oriuntur. X. 694. quae ex putredine humorum fiunt, tria genera sunt. IX. 678. ad febrem putridam praedispositionem quinam habeant et qui non. VII. 291sq. putridae causae. VII. 289sq. putridae et pestilentes fiunt ex esu frumentorum pravorum. VII. 285. putridarum maximum indicium est caloris qualitas. VII. 307. in febre putrida calor mordax est. VII. 307. pulsus qualitas. VII. 308. febris, quae ex putredine humorum fit, pulsus. IX. 363. 371. quando in iis fiat pulsus durus. VII. 312. urinae conditio. VII. 308. transitus ejus in aliam febrem indicia. VII. 310. febris putridae mala signa. X. 760. per accessionis vigorem declarant symptoma quoddam ardentis febris. VII. 309. indicationes, quibus in iis satisfaciendum est. X. 752 sq. 762. indicationes a causis sumendae. X. 773. causa simul et symptoma est transpirationis suppressio. X. 773. causa pariter et affectus putredo est. X. 773. putridarum cura. X. 695 sq. quemadmodum causae, quae putredinem excitavit, adhuc manentis remedium facillime inveniatur. X. 755. apparatus medicamentum, quae humores putrescentes purgant. X. 756. quae ex putrescentibus humoribus fiunt, in iis post humorum concoctionem balneum utile. VII. 691. de cataplasmatum et praecordiorum perfundendorum indicationibus. X. 780. putridarum cura etiam praecautioem postulat. X. 740. cura, si vires adhuc valentes sique infirmas sint. X. 777. ex putrescentibus humoribus ortae quomodo curentur. X. 735. putridarum, quae ex

putredine in maximis vasis consistunt, cura. X. 744. in febris putridae cura causae maxime sunt respiciendae. X. 746. victus ratio in iis observanda. X. 747sq.

Febris quartana qualis. VII. 508. XIV. 730. XIX. 402. quartana secundum *Hippocratem* securissima, facillima et longissima. XVII. A. 226. quartana laborantes morbo magno non capiuntur. XVII. B. 341. quartana non ab initio statim talis, sed aliis antegressis succedit. XI. 18. quartanae duae et tres saepius invicem complicantur. IX. 677. quartana quando ex continua fiat. XVIII. B. 279. et hae quidem fiunt hominibus, qui triginta sunt annorum et senioribus. XVIII. B. 280. quartana continua quando fiat. IX. 663. quartanae diurnae sunt. IX. 665. XI. 30. diurnae fiunt ex aquae stagnatilis usu. XVI. 436. quartana duplex. VII. 472. exquisita et spuria quomodo distinguantur. XI. 30. longa est, sed vacat periculo. XVI. 103. quartana longissima. XI. 25. quartana quomoda a quotidiana distinguatur. XI. 30. quartanae tanto tertianis sunt longiores, quanto pauciores partem bilis obtinent. XV. 166. quartanae circuitus. VII. 412. quartana quomodo cognoscatur. IX. 658. quartanarum constitutio. XVIII. B. 245. quartanae crisis. IX. 709. quomodo in iis crisis futura possit praesagiri. XVIII. B. 246.

Febris quartanae diagnosi. XI. 20. quartana correpti non sunt convulsionibus obnoxii. XVII. B. 885. quartana longissimum habet iudicium. XVI. 251. in iis *Galenus* iudicationes ad circuituum numerum fieri observavit. XVI. 271. difficile solvitur, et ad biennium nonnunquam prorogatur. VII. 470. noxae, quae eam ut plurimum comitantur et sequuntur. VII. 470. frequentissime autumno oritur, et solvitur est difficilis. VII. 470. XVII. B. 622. pulsus conditio. IX. 653. non primo statim die cum rigore invadit. IX. 652. rigor ex calido et frigido mixtus est. VII. 190. quartanae rigor qualis. IX. 652. quartana nunquam cum vehementi rigore incipit. XI. 18. si cum validis rigoribus accessiones invadant, nihilque remittantur rigores, declinatio prius expectanda non est, quam rigor sedatus fuerit. XVII. A. 847. quartanam

comitantia symptomata. VII. 469. qualis urina abscessus praecaveat. XVII. B. 123. in ejus principio cur sit urina tenuis. XIX. 621. urina crassa et nigra quid significet. XIX. 582. urina alba et tenuis quid in principiis indicet. XIX. 577. quando in abscessum desinant. XVII. B. 124. non sine lienis vitio fit. XI. 18. quartana triplici *Eudemus* laboravit. XIV. 613. XVI. 276. erraticis febribus ob pituitam succedit. XI. 18. quo anni tempore et qua aetate plurimi corripiantur. XV. 167. aestate fiunt. V. 694. etiam autumno. V. 694. IX. 659. XVI. 27. quartanae proprietates. VII. 343 sq. si per aetatem invadat, solutu facilius est. VII. 470. quartanae aestivae magna ex parte breves. IX. 561. quartanae aestivae plerumque breves, autumnales longae, longissimae hiemales. IX. 561. XVII. B. 385. 511. longae, et praesertim quae hiemem attingunt. IX. 561.

Febris quartana quomodo fiat. IX. 663. causa bilis atra est. XIV. 745. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. secundum *Platonem* terrae excessu fiunt. XV. 169. causa est morbus male judicatus. XVIII. B. 79. ex succis malis melancholicis fiunt. VI. 814. VII. 335. XV. 167. XVII. A. 433. XVIII. B. 278. casus *Hippostrati* uxoris, ex annua quartana tumorem sinistri hypochondrii habentis. XVII. A. 432. aliorum morborum curatrix est. XVII. A. 227. epilepsiam sanat. XVII. A. 364. quartana magnis morbis medetur. XVII. B. 242. quartanae cura. XI. 37. XIV. 745. ad febrem quartanam remedia parabilia. XIV. 524. 561. antidotus *Harpalus*. XIV. 167. theriaca. XIV. 277. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162.

Febris quintana qualis. VII. 508. XIV. 730. quintana an detur. VII. 299. quintanam vidit *Galenus* ambiguum. XVII. A. 223. quintana omnium pessima. XVII. A. 240.

Febris quotidiana brevis descriptio. VII. 341. quotidiana qualis. XIV. 730. XIX. 402. quotidianam simpliciter nonnulli quando pronunciant. VII. 485. quotidiana ex recentiorum denominatione quae. VII. 354. diuturna est. XI. 30. quotidiana duplex. VII. 472. legitima quae sit, et quae non. XI. 30. longa est, et periculo non vacat. XI. 25. quotidiana et intermit-

tens et continua diuturnae sunt. IX. 665. tertiana longior. XV. 169. quotidiana continua et simplex. VII. 355. quotidianae circuitus. VII. 412. praecipua symptomata. VII. 465 sq. in his non antecedit rigor, sed solummodo perfrigeratio. IX. 653. quotidiana quomodo judicetur. IX. 707. 709. longam habet judicationem. XVI. 251.

Febris quotidiana: causae. XI. 23. sub quibusnam conditionibus accendatur. VII. 334. quotidianae secundum *Platonem* aëris excessu fiunt. XV. 169. quotidiana a bile, sed pauciore quam contineus, generatur. XV. 166. in ea pituita exuperat. V. 698. fit ex pituita. IX. 663. XVI. 15. XVII. A. 116. XVII. B. 660. vix citra oris ventriculi injuriam fit. XI. 18. quotidianae diagnosi. XI. 22. quotidiana quomodo a quartana distinguatur. XI. 30. quotidianae a tertiana primis statim diebus diagnosi. IX. 660. a quartana. IX. 661. quinam praesertim ea corripiantur. XI. 23. quotidianae cura. XI. 40.

Febris refrigerata quomodo dicatur ab *Hippocrate*. XVI. 529.

Febris valde rubra qualis sit. XVII. A. 887. ejus cura. ibid.

Febres sanguinosae, ad tactum relatae quales. XVII. A. 877. 884.

Febres scheticae quae dicantur. X. 533.

Febris semitertiana. VII. 358. semitertiana qualis. IX. 673. 680. XVII. A. 69. 233. semitertiana quando dicenda. XVII. A. 944. cur ita sit dicta. XVII. A. 235. de ea scripsit *Agathinus*. XVII. A. 118. Romae erat familiarissima. XVII. A. 121. duplex generationis modus. VII. 358. generatur etiam ex tertiana producta. VII. 468. semitertianam solent provocare humor crudus et crassus. XVI. 51. semitertiana exquisita. VII. 363. talem *Hippocrates* describit libro *Epidem.* ibid. semitertiana exquisita quomodo oriatur. XVII. A. 121. aliquando ea secundo et tertio die incipit. VII. 468. semitertianam *Archigenes* novit sed male descripsit. VII. 365. semitertiana quomodo cognoscatur. IX. 673. semitertiana magna et parva *Agathini* qualis. XVII. A. 942 sq. semitertiana continua. VII. 367. semitertiana deterrima. VII. 420. semitertiana periculosa est. XVII. A. 945. cur sit periculosa. VII. 467. mox inter conti-

nuas, mox inter intermittentes ponitur. XIV. 730. non semper est continua, sed etiam intermittens. VII. 468. hae et extensae tertianae, tertianae naturam habent. XVII. A. 941. semitertianae cum tertiana complicationis casus. IX. 676. quosnam inprimis infestet. VII. 468. si habet bilem flavam aut pituitam superantem, aut ambas aequales, symptomata. VII. 363. casus narratur in adolescente observatus. VII. 355. semitertianae judicatio. IX. 709. quum solvitur, in tertianam redit. VII. 468.

Febris septimana, definitio. XIV. 730. septimanam nullam observavit *Galenus*. XVII. A. 222. septimana longa non letalis. XVII. A. 238.

Febres siccae quatenam vocentur. XVIII. A. 200.

Febris singultuosa quatenam tantummodo dici queat. XV. 847. singultuosae quomodo judicentur. XV. 846. singultuosa quomodo curetur ab *Hippocrate*. XV. 846.

Febres spuriae non tam longae sunt, quam quartana et quotidiana. XI. 30.

Febres squalidae tactu cognoscimus. XI. 13.

Febris synochus s. synochalis, definitio. IX. 926. synochos in vires imbecillas non incidit. X. 777. propria est bene habito corpori ac caletenti aetati. X. 777. causae. VII. 378sq. synochales ex putrescente sanguine fiunt. XVII. A. 807. in caput mittunt vapores calentes. XVII. A. 807. declinationem apertam non habent, nec universum circuitum. VII. 420. in ea crisis quarto die speranda. IX. 717. quae a coarctatione et putredine orta est, ei aqua mulsa optimum esset remedium, nisi febrem augetur. X. 766.

Febres syntecticae colligantes sunt. X. 840. in iis excrementa spumantia praeprimis oriuntur. XV. 658. adversissima est mulsae potio, utilissima aqua frigida. ibid. syntecticae causa bilis amara abundans. XVII. A. 350.

Febris tertiana qualis. VII. 508. XIV. 730. XIX. 402. tertiana etiam est ex genere ardentium. V. 699. quomodo statim ab initio dignoscatur. IX. 649sq. XI. 18. quomodo ab ardentibus differant. VII. 632. quomodo a febre ardente dignoscatur. IX. 650. tertiana quotidiana longior est, et a pauciore bile fit. XV. 166. ca-

sus tertianae cum quotidiana continua implicitae. VII. 355. ex flava bile statim ab initio rigorem affert; quomodo hic vero ab illo quartanae differat. IX. 652. mansuetissima est. XI. 25. saepe cum vehementi rigore prima statim accessione incipiunt. XI. 18. tertianae omnium maxime horrorem inducunt. VII. 182. maxime biliosae et calidae sunt. VII. 182. tertio quoque die invadentium differentiae. XVII. A. 233. tertianae decursus descriptio. VII. 413. tertianam comitantia symptomata. VII. 466. vix sine hepatis injuria fit. XI. 18. horrores et rigoris causae. VII. 632. pulsus conditio. IX. 497. 653. urinae conditio. IX. 656. nubecula in urina ad solutionem morbi saepe sufficit. XIX. 597. quid urina tenuis et pallida doceat. XIX. 579. tertianae circuitus. VII. 412. intermissio tempus integritatis est. VII. 420. tertianae tempora sex. VII. 417. sub quibusnam conditionibus cesset. VII. 183. tertiana qua ratione judicetur. IX. 707. celerem judicationem habet. XVI. 251. unde cognoscatur, eam quatuor an pluribus circuitibus finire. IX. 656. cur sudoribus et vomitibus finiatur. IX. 650. septimo circuitu terminatur. XVI. 272. in iis *Galenus* observavit, judicationes non ad dierum sed circuituum numerum fieri. XVI. 271. momenta, ejus generationi faventia. VII. 334. generatio quales causas requirit. IX. 657. quo anni tempore et qua in regione praeprimis generentur. XVI. 356. aestate potissimum fiunt. V. 694. IX. 647. XVI. 26. 103. tertiana aestate quam hieme celerioris judicationis est. XVII. B. 386. cur juvenes maxime invadat. XVII. B. 642. secundum *Platonem* aquae excessu fiunt. XV. 169. in iis bilis flava abundat. V. 698. tertiana a flava bile fit. XVI. 14. tertianae procreantur bile flava, in totius corporis carnibus redundante. XVII. A. 113. in ea flava bilis et rigorem efficit et febrem. VII. 350. quae tertianae naturam habent, his nox ante accessionem molesta. (*Hippocrates*.) XVII. A. 941. tertiana quotannis correptus non febricitavit, cum per veris initium flava bilis purgaretur. XI. 345. omnes semitertianas appellare videtur. VII. 367. ad febrem tertianam remedia parabilia. XIV. 524. quotannis aesti-

vo tempore redeuntem *Galenus* vernali purgatione sanavit. XVIII. A. 81. *Febris tertiana duplex*. VII. 472. *tertiana duplex* quomodo cognoscatur. IX. 677. intermittens exquisitae tertiana quae. VII. 371. tertiana exquisita quae. XVII. A. 233, 425. XVII. B. 737. tertianae exquisitae brevis descriptio. IX. 654. exquisitae tertianae decursus quaeque in eo occurrunt differentiae. VII. 339. exquisitae nota, rigor. VII. 626. exquisita sine rigore vehemente non contingit. IX. 652. tertiana cum ardente eandem causam habet, bilem flavam. XVII. B. 737. tertiana exquisita duodecim horas non superat. XVII. A. 943. tertiana exquisita cito judicatur et vacat periculo. XVI. 103. XVII. A. 239. quinque, vel septem, vel novem circuitibus judicatur. XVII. A. 425. tertiana exquisita septem circuitibus ut longissime terminatur. VII. 467. IX. 647. XI. 26. XVII. A. 249. XVII. B. 737. XVIII. B. 246. facile in semitertianam transit. VII. 466. raro diuturna est. VII. 467. tertianae exquisitae medendi methodus. XI. 32. non exquisita saepe autumnus incipit, et vere desinit. XI. 26. exquisita quomodo a non exquisita dignoscatur. XI. 27. tertianae non exquisitae cura. XI. 35sq. tertianae illegitimae casus in adolescente. XI. 27. tertiana longa quando dicatur. XVII. A. 943. 944. tertiana producta quae. XVII. A. 233. protensa quae. XVII. A. 942. tertiana simplex et continua. VII. 355. 371. tertiana pura intra septimum circuitum judicatur. IX. 665. tertiana simpliciter quae. XVII. A. 233. 942. tertiana quatenam simplicissima. IX. 656. tertianae triplicis casus. IX. 680sq. tertiana vera acuta est. XI. 30.

Febris tertianaria quae. VII. 337.

Febris tertianigena quatenam dicatur. XVII. A. 233.

Febris torpida, definitio. XIX. 401.

Febris tritaeophya qualis. VII. 337. 436. XVII. A. 233. 944. tritaeophyae unde generentur. XVII. A. 123.

Febris typhodes, definitio. XIX. 400. typhodes summe humidae. XVII. A. 260.

Febres vehementer urentes non prorsus sunt perniciosae. IX. 291.

Febris vapida qualis. XIX. 400.

Febres vehementes front ex menstribus suppressis. XV. 327. vehementes cur convulsiones habeant junctas. XVII. B. 746.

FEL, (vide BILIS.) diversorum animalium sibi invicem substituitur. XIX. 746: animalium venenatorum deleterium est. XI. 767. perdicis et vulturnis pro aeris aerugine. XIX. 730. tanrini aperiens est. XI. 750. ex felle ursino antidotus ad hepatis affectiones. XIII. 214.

FELICITATIS, humanae praecipuum firmamentum. V. 78.

FEMINAE, analogia cum viris quoad genitalia. IV. 158. femina et mas quomodo differant. IV. 628. femina humidior est et frigidior. IV. 624. femina mare est imperfectior. IV. 157. causa hujus rei. IV. 158. 162. utilitas. IV. 162sq. mas ea calidior et siccior est. IX. 107. mare frigidior est. III. 606. mare frigidior, ergo imperfectior. IV. 158. 162. utilitas ejus rei. IV. 162.

Feminae calvae non fiunt. XVIII. A. 41. frigiditatis earum usus. IV. 163. cur celerius maribus juventutem, florem et senectutem consequantur. XVII. A. 445. cur viris sint pinguiiores. I. 606. etiam pollutiones habent. IV. 601. num semen foecundum emittant. IV. 165. XIX. 322. 450. semen nec viscosum, nec calidum nec crassum generare possunt, et propterea non foecundum. IV. 625. sterilitatis earum causa secundum *Aristotelem*. XIX. 323. 451. earum naturalis urina qualis. XIX. 615. ad venerem excitantur semine femineo. IV. 188. 190. feminam mulier ut generet. XIV. 476. feminae quomodo generentur. XIX. 453. quomodo generentur ex semine, et quomodo mas. IV. 165. quomodo et quomodo mares procreantur. XIX. 324. generantur semine muliebri praedominante. IV. 629. feminas gignunt, quibus in pubertate testis sinister magis tument. XVII. B. 212. feminae quanto tempore in utero formentur. XIX. 337. feminae in utero notae. XIV. 476. XVII. B. 834sq. feminae ut plurimum in sinistra matrice reperuntur. IV. 174. 633. XVII. A. 443. XVII. B. 840. cur tardius conformantur et articulantur. XVII. A. 446. primam concretionem 42 die ut longissimo suscipiunt. XVII. A. 446. in generatione corpus et ma-

teriam exhibent. IV. 517. ad feminarum affectus remedia parabilia. XIV. 475. (vide etiam MULIERES.)

FEMORA, definitio. XIV. 708. femoris os. II. 773. XIV. 723. omnium corporis ossium maximum est. III. 210. capitis et colli ejusdem positio ejusdemque utilitas. III. 210sq. quid eveniret, si femur rectum esset. III. 211. universae ejus figurae utilitas. III. 214. femur non omnino rectum, sed a priori et exteriori parte gibbum, sicut e contrario sinum. XVIII. B. 517. femoris articulus ad genu. III. 253. secundum magnitudinem tenuior est quam humeri. XVIII. B. 611. genu articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. simplex est. III. 225. articulum ad genu solum justam naturam habere *Hippocrates* statuit. XVIII. B. 613. quod a *Galenō* quoque comprobatur. XVIII. B. 614. figura ejusdem media quae. IV. 452. (de femoris articulo ad coxam vide COXA.) femoris caput qua ratione in acetabulo retineatur. XVIII. A. 732. caput obliquius cum ischii acetabulo committitur in simili et cynocephalis. II. 222. ejus cum coxa per ligamenta connexio. XVIII. A. 542. per validissimum ligamentum in acetabulo continetur. XVIII. A. 311. ligamenti rotundi utilitas. XVIII. A. 732. si ligamentum rotundum rumpatur, non potest contineri in sua sede. XVIII. A. 733. ei sola tibia committitur in genu. XVIII. B. 511. quomodo cum tibia committatur. XVIII. B. 612. femori in manu brachium respondet. II. 347. femur humero respondet. XVIII. B. 431. femoris processus in sinus tibiae se inserunt. XVIII. B. 511. femoris ad tibiae proportio. IV. 354. cum tibia per diarthrosin conjungitur. II. 774. femoris arteriae. II. 412. 822. IV. 327. V. 198. femoris musculi. III. 257. eorum usus. III. 259. musculos dissecandi ratio. II. 292sq. moventium musculorum generales differentiae. IV. 253. musculi interiores unde venas accipiant. II. 814. musculus extrorsum femur abducens. IV. 260. retrorsum magis abducens musculus. XVIII. B. 1002. retrorsum abducendo extendens musculus. II. 311. 312. musculi adducentes. IV. 260. adducens musculus. XVIII. B. 1002. introrsum

retrorsumque adducens musculus. XVIII. B. 1000. introrsum adducens musculus. XVIII. B. 1007. caput circum agentes musculi. XVIII. B. 1006. caput extrorsum circumvertens. II. 312. introrsum circumvertentes. II. 313. quomodo extendatur. IV. 255. femur extendentes musculi. IV. 255. extendens et ad ejus regionem anteriorem caput ipsius trahens. XVIII. B. 1005. caput sursum simul et extrorsum trahens musculus. XVIII. B. 1005. 1006. exacte extendens et in posteriora trahens musculus. XVIII. B. 1003. flectentes musculi. IV. 258. flectens et tibiam attrahens. III. 258. oblique ad interiora ducens musculus. II. 306. interiores musculi unde nervos habeant. II. 814. intro flectens simulque sursum erigens musculus. II. 309. flectens simul et introrsum vertens musculus psoas est. XVIII. B. 1002. ad inguinem quomodo flectatur et quibusnam musculis. IV. 255. invertentes et circumagentes musculi. IV. 260sq. musculus femoris lividus. II. 312. femoris magnus ischii articulum movet. II. 306. femoris nates. II. 773. nervi. II. 398. trochanteres. II. 773. venae. II. 406.

Femoris morbi: attritus ex itinere juvat sola per se cruda Lithargyrus. XIII. 395. femoris doloris repente oborti, et febre ardente terminati casus. XVII. A. 762sq. dolore dissipato si quid in urina innatarit, delirium portendit. XVI. 587. femur effeminatum quomodo sit accipiendum apud *Hippocratem*. XVIII. A. 598. femoris caput quibus excidit, hi crus extendere nequeant. VIII. 430. femur quando bobus facile excidat. XVIII. A. 353. multum, quoad ingressum refert, in interioremne partem articulus exciderit, an in anteriorem. XVIII. A. 603.

Femoris fractura: danda opera est, ut imus calx optime contineatur. XVIII. B. 530. quibus cutim excidit, cur hi fere non evadant. XVIII. B. 604. et quomodo hi sint curandi. XVIII. B. 606. extensionis modus. XVIII. B. 513. fracturae quinquaginta diebus sanantur. XV. 410. deligatio. XVIII. B. 521. canali quomodo in ea sit utendum. XVIII. B. 848. noxae, quae ex canali oriuntur, breviori, quam ut ultra poplitem pertineat. XVIII. B. 528. utilis qualis sit. XVIII. B. 529.

glossocomii utilitas. XVIII. B. 505. quomodo tumores sint curandi, qui sub constringentibus vineulis assurgunt. XVIII. B. 523 sq. ad femorum intertrigines lithargyrus. XII. 225.

Femoris luxationis modi. XIV. 796. femur cur non ita facile luxetur. XVIII. A. 310. omnes immedicabiles. XIV. 796. causa est ligamenti rotundi laxitas. XVIII. A. 734 sq. quid iis accadat, quibus nondum perfectis excidit, neque reconditum est. XVIII. A. 595 sq. femur luxatum repositumque in suo situ contineri docetur. XVIII. A. 735. luxati femoris per utrem reponendi modus. XVIII. A. 763 sq. femore luxato multo magis membrum incremento prohibetur atque emacrescit, si in interiorem, quam si in exteriorem prorumpat. XVIII. A. 606 sq. femur luxatum neque repositum effeminatur atque tenuius fit. XVIII. A. 596. XVIII. B. 493. si non reponatur, quomodo ingressus eorum sit comparatus. XVIII. A. 585 sq. ejusque causae. XVIII. A. 586. quibus jam in utero hoc accidit, aut aetate tenera, potissimum laeduntur. XVIII. A. 599. femoris luxatio in quatuor partes fieri potest. XVIII. A. 582. in exteriorem partem luxati signa. XVIII. A. 610 sq. caro iis, quibus femur in exteriorem partem luxatum est, ab initio dolet, quum premat femoris caput, postea callescit, et commissurae fit similis. XVIII. A. 617. quid eveniat, si quibus aetate jam robustis haec luxatio (in exteriorem partem) non reponatur. XVIII. A. 612. 616. luxatio in exteriorem partem nonnunquam gibbositatis causa est. XVIII. A. 623. in exteriorem partem luxatum femur reponendi methodus. XVIII. A. 759. in interiorem partem luxati signa. XVIII. A. 582. 583. 585—592. in interiorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 731. 737. 758. in posteriorem partem luxati signa. XVIII. A. 626. qua de causa haec luxatio sit rara. XVIII. A. 626. in posteriorem partem luxati, neque repositi sequelae. XVIII. A. 641. quibus in posteriorem partem luxatur, vitiatur non solum articulus luxatus, sed et genu. XVIII. A. 647. in posteriorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 761. luxati in priorem partem signa. XVIII. A. 649. quid ac-

cidat iis, quibus non reponatur. XVIII. A. 653. in priorem partem luxatum reponendi methodus. XVIII. A. 762.

Femoris morbos duo statuunt Cnidi. XV. 364. nudatum vidit Hippocrates octogesimo die abscedere. XVIII. A. 717. ad femorum scissuras remedia. XIV. 482. sinum in eo quomodo sanaverit Galenus. XVIII. B. 798. ad femorum sudores a partu remedia. XIV. 483.

FERARUM morsus sanguinem in bilem nonnunquam convertit. VIII. 355. venenatarum morsus quomodo curandi. XI. 764. XIV. 797. ad ferarum venenosarum morsus et ictus remedia. XIV. 502. agarici radix. XI. 812. remedia amara. XIV. 29. ad feras virulentas quaedam antidota proficiunt. XIV. 1. ad ferarum plagas antidotus. XIII. 205. ad feras antidotum Codii Tusci. XIV. 147. ad ferarum morsus antidotum mithridation. XIV. 165. Betonica. XII. 24. ad ferarum virus jaculantium ictus emplastrum. XIV. 198. ad ferarum morsus emplastrum anicetoi. XIII. 878. ad ferarum ictus emplastrum Hicesii. XIII. 788. ferarum ictus sanat emplastrum sacrum. XIII. 778. ad ferarum morsus equorum lichenae. XII. 342. ad ferarum omnium morsus adhibetur Lemnia terra. XII. 174. 175. ad ferarum morsus theriaca. XIV. 90. theriaca Euclidis Palatiani. XIV. 162. feras necat sufflito emplastrum sacrum. XIII. 779. a feris, quae interimere consueverunt commorsus, nullus mortuus est, statim epota theriaca. XIV. 214. ferarum morsibus quae medentur, theriaca vocantur. XVII. B. 337. feris refertae ollae loco telorum contra Romanos adhibebantur. XIV. 231.

FERINUM quid sit apud Hippocratem. XVII. A. 932. 948. ferinus morbus apud Hippocratem qualis. XVII. A. 858.

FERMENTATIO in pane quomodo fiat. XVI. 661. secundum Platonem. X. 974.

FERMENTUM, ejus vires. XI. 882. attrahit. XI. 760. utile ad tendinum vulnera. XIII. 593. multum panis purissimus, parum fufuracens requirit. VI. 482.

FERRUM igne mollescit, et flexum nobis ad multos vitae usus habile evadit. XIV. 288. in halitum solvi nequit. X. 657. ferri substantia qualis. X.

657. *ferrum tingendi modus.* X. 717. *ferri candentis usus in auris suppuratione a fractura.* XVIII. A. 486. *ferri candentis usus in carne mucosa facta.* XVIII. A. 581. *ferri candentis usus in iis, quibus humerus saepe excidit.* XVIII. A. 375sq. *ferrum candens quando sit in ulceribus malignis adhibendum.* XVII. B. 326. *ferri formae, quae ad unctionem peragendam in usu sunt.* XVIII. A. 376. *ferri rubigini succedanea.* XIX. 730. *ferri scoria, vires et usus.* XII. 235. *ferri squama, ejus vires et usus.* XII. 223.

FERULA, vires medicinales seminis et medullae. XII. 85.

FERULAE deligationis stabilimenta sunt, et fulcimenta. XVIII. B. 830. quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 832. in quibusnam partibus sint vitandae. XVIII. B. 834. non sunt adhibendae in ossium fractura cum ulcere. XVIII. B. 551. et quomodo, si tamen adhibeantur, sint applicandae. XVIII. B. 551. qua sub conditione *Galenus* iis utatur. XVIII. B. 552. quando sint in humeri fractura adhibendae. XVIII. B. 428. *ferulam* non patitur calx. XVIII. B. 509. *ferularum usus in cubiti fractura.* XVIII. B. 395sq.

FERVOR, secundum *Platonem*. X. 974.

FESTUCAE tenues persimiles sunt surculis cinnamomi. XIV. 72. *Festucas* carpere malum signum. XVIII. B. 71.

FIBRARUM genera et temperaturae. I. 602.

FIBULA, descriptio. II. 774. XIV. 724. quomodo cum tibia committatur. XVIII. B. 619. tibiae per synarthrosin alligatur. II. 774. ima parte tibia longior est. XVIII. B. 619. cur non cum femore committatur. XVIII. B. 511. situs. III. 246. ejus usus. III. 246. hominem ea omnino egere probatur. III. 246. magnitudinis ejus usus. III. 251.

FICEDULA laudabilem carnem habet. XV. 882.

FICIANUS Galeni praeceptor. XVI. 484.

FICOSI tumores in mento, differentiae a varis faciei; curandi ratio. XII. 823. *Critonis* methodus medendi. XII. 827. *Artemidori*. XII. 828. ad ficosos tumores in mento *Archigenis* praecepta. XII. 846. ad ficosas ex-

crescentias in mento remedia. XIV. 353.

FICUS arbor, ejus vires et usus. XII. 133. qualitates et facultates ejus. VI. 570.

FICI s. *Caricae aridae*, et virides, earum vires et usus medicus. XII. 132. domesticarum semina calculos destruunt. XIX. 694. fructus *ficus* est, *cenchramis* vero semen. VI. 556. maturae immaturas non mediocriter antecellunt. VI. 571. et morbosae sunt et salubres. VI. 792. maturae innoxiae. VI. 792. alvum solvunt. VI. 353. 355. siccatae reponi possunt. VI. 786. XI. 367. cum ruta et nucibus alexiterium ad venena sunt. VI. 793. quas *carycas* vocant, reservari possunt. XI. 367. si quis largius esitaverit, offenditur. VI. 571. senibus hieme prae ceteris fructibus sunt eligendae. VI. 352. esus suum *hepar* ad voluptatem praeparat. VI. 704. earum decoctum. XIII. 8. 879. decoctum ad buprestin sorptam. XIV. 141. decoctum ex oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. cum nucibus et amygdalis optimum cibum exhibent. VI. 793. alvum solvunt. VI. 353. succus lana exceptus sanguinem sistit. XV. 914. succus pro elaterii succo. XIX. 729. ustae pro cyphi. XIX. 833.

FIGURA, definitio et differentiae. XIX. 248. de figuris (in motu) *Hippocratis* doctrina etiamnum valet. IV. 418. figura media, duplex musculis in ea inesse debet constitutio. IV. 422. mediae in diversis articulis. IV. 452sq. mediae manus terminus qui. IV. 425. media simpliciter quae sit et quae non. IV. 424. media ea sine dolore est, quae in quiete fit. IV. 423. simpliciter media caret dolore. IV. 434. reliquae quatuor dolorificae sunt. IV. 434. extrema in mano quae. IV. 424. extrema maxillae inferioris. IV. 437. naturalium partium mutationis causa. VII. 268. organorum immutationis causa. VII. 26sq. manus prona quae, et quae inter utramque media. IV. 425. inanus supina quae. IV. 424.

FILARIAE medinensis meminit. VIII. 393.

FILIX femina, ejus vires et usus. XII. 109. ad lumbricos latos (taenias). X. 1021. ei succedanea remedia. XIX. 740.

FILUM in deligatione quid. XVIII.

B. 740. molle nec magnum esto. XVIII. B. 752.

FINIS, definitio. XIX. 354. varia significatione dicitur. XV. 271. omnium unus. XV. 270.

FIRMITAS animi causa eorum, quae recte fiunt. V. 403. animi a melancholico venit humore. XVI. 317. ad firmitatem conducit siccitas. VII. 261.

FISSURA orbitalis inferior, nervi per eam transgredientes. III. 719.

FISTULAE aeneae aut corneae usus ad sinus curandos. XI. 125. *Fistulae* (vide Sinus.) definitio. XVI. 463. XIX. 446. sinus oblongi et angusti sunt. VII. 718. differentiae. XIX. 447. caeca et occulta quales. XIX. 447. aliorum morborum remedia. XVI. 464. cura generalis. XVI. 463. nonnisi summa cum cautione sunt curandae. XVI. 464. fistulas juvat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. dysrachitis. XIII. 798. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. emplastrum Azanitae. XIII. 785. emplastrum catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536. fistulas adstringit, exsiccatur et claudit emplastrum gilvum *Galenii*. XIII. 520. ad fistulas emplastrum halicon *Theudae Sarcophagi*. XIII. 925. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. emplastrum viride *Alcimionis* vel *Nicomachi*. XIII. 807. fistulas, quae nondum callum durum habent, curat emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. omnes recentes curat isis. XIII. 774. isis viridis imposita et ut collyrium indita. XIII. 794. ad fistulas aegre sanandas ostrea combusta. XII. 346. fistulis medetur panacea *Herae*. XIII. 767. ad fistulas pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 824. pastillus bithynus. XIII. 836. pastillus cephalicus. XIII. 545. utuntur Stratiote terrestri. XII. 131. fistulis callum exterit coracine sphragis. XIII. 826. callum exterit emplastrum Pamphilon. XIII. 527. callum in iis detrahit helleborus uiger inmissus. XI. 874. callos tollit radix Sphondylii rasa. XII. 135. eximunt Tithymalli. XII. 142. fistulae in ano etiam oriuntur. XV. 329. earum operatio chirurgica. XIV. 789. fistula in parotide, ex suppuratione ejus relicta, sanatur emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. fistu-

lae in pulmonis inflammatione salutaris. XVI. 464.

FLAMMA et pruna ignis sunt genera. XI. 626. aer accensus est. XI. 406. tenuium partium est. XI. 423sq. *Flamma* exigua, si ad solem fervidum ponitur, obscuratur et denique extinguitur. XI. 663. flamma quibus extinguatur et augetur. VII. 11sq. ad incrementum suum motu eget adventitio. VII. 13. qua ratione extingui possit. VII. 15. flammae nutrimentum oleum. I. 660. oleo nimis affuso extinguuntur. XVII. B. 413. aere privatae pereunt. IV. 487. et cur. IV. 489. omnes duplici motu moveri videntur. IV. 488. favilla gustantibus amara apparet. XI. 688. flammam edunt lapides attriti. I. 658.

FLATULENTA materia tumores flatuosos gignit. X. 879.

Flatulenti cur non fiant admodum icterici. XVII. B. 887. purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 900.

Flatulentis antidotum convenit. XIV. 164. ad flatuosos malagma. XIII. 982.

FLATULENTIA, ejus symptomata a *Diocle* scripta. VIII. 185. quando adsit. VIII. 192. flatulentiae effectus. VIII. 342. flatulentia causa torminum. XVII. B. 669. flatulentiae cura. X. 869. XI. 112. in ea lac nocet. XVII. B. 874. flatulentiam cur sequatur tristitia melancholica. VIII. 179. ad flatulentiam vehementem castoreum. XII. 340. ad flatulentiam theriaca. XIV. 273. theriaca *Andromachi* senioris. XIV. 34.

Flatuosi fiunt, qui a morbis immo-dice se satiant. VII. 213.

Flatuosum furfurosis simul causa est. (*Hipp.*) *Galenii* explicatio. XVII. B. 32sq.

FLATUS, definitio. XI. 111. etiam ventus vocatur. XVI. 394. affectus frigidus est. VII. 608. indicium sonitus in praecordiis. XVIII. B. 145. soni, quos in intestinis efficiunt, indicant, quale quantumque sit excrementum, ac quo maxime loco volvatur. VII. 241. sequuntur imbecillam ventriculi comprehensionem. VII. 67. a sole comprimuntur et excitantur. XVI. 399. cohibentur, si colon intestinum male affectum sit. XVI. 146. naturae providentia in utriusque expulsionem. XVII. B. 244. in ventriculo generationis causa. VII. 239sq. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. quomodo

per somnum detegatur. XVI. 220. quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. terminum causae. XVII. B. 834.

Flatus ut signum. XVIII. B. 143 sq. qualis optimus habendus. XVIII. B. 143 sq. cum, aut sine crepitu cedens, quid doceat. XVIII. B. 144. retentus recurrit. VII. 220. vaporosus in musculis causa oscitationis. XVI. 166. iis distenta hypochondria ad purgationem sunt inepta. XVI. 108. generatio. XVII. A. 397. quando gignantur. XVI. 171. excitat allium secundum Hippocratem; sed contradicit Galenus. XV. 871. bulbi excitant. VI. 654. gignit bulbos sativus. XI. 851. gignant caprinae carnes. XV. 880. procreant castaneae. VI. 779. excitat caseus recens et mollis. XV. 873. citant cicer. VI. 533. excitat cicer. VI. 791. gignit cicer. XI. 876. gignit radix dauci. XI. 862. excitant fabae. VI. 529. excitat pultaceum fabaceum. XV. 465. excitant ficus. VI. 571. in quibusnam lac gignat. VI. 687. gignit laserpitium. XV. 878. excitant legumina omnia. XV. 875. excitat Linum. XII. 62. gignit maza praeter morem comesta. XV. 574. gignit mel non despumatum. VI. 741. citat mustum. VI. 576. 804. gignant palmae fructus. VI. 608. concitat ptisana, si mulsae superhibatur. XV. 674. excitat rapae radix crudior sumta. VI. 649. gignit vinum aquosum, praeter morem epotum. XV. 575. 577. gignit vinum dulce. XV. 630 sq. cur gignant vina dulcia. XV. 638. a vino dulci profectus facile penetrabilis non est, sed circa praecordia immoratur. V. 771. gignit zythus. XI. 882.

Flatus cura. X. 577. cura eorum, quibus ventriculus iis distenditur. XIV. 373. 374. ad flatus, qui longo tempore ventriculum infestarunt, antidotus. XIV. 122. flatibus distenta hypochondria purganda non sunt. XVII. B. 448. ex flatibus abortorum aurium dolorum cura. XII. 605. ex flatibus dolor sanatur cucurbita. X. 869. flatus quomodo extrudantur. XVI. 218. flatus ventris discutit agnus castus. XI. 807. discutit allium. X. 866. discutit apium. XII. 118. crudorum discursus sanat bdellium arabicum. XI. 850. extinguit cannabis semen. XII. 8. extinguit carum. XII. 13. cepa. X. 866. ducit cepa manducata. XII.

49. expelluntur diospolitico. VI. 430. extinguunt Libystici radix et semina. XII. 62. discutit mel despumatum. VI. 266. extinguit melanthium intro sumtum. XII. 69. discutit oxymel subacidum. XV. 684. excutit peplium. XV. 535. discutit peplus. XVII. A. 428. extinguit petroselinum. XII. 99. solvit piper longum. VI. 265. attenuat et educit pyrethrum, euphorbium, piper. XIII. 274. extinguit ruta. XII. 101. sanare dicunt talum suillum ustum. XII. 342. valde dissipat viticis semen. VI. 550.

FLAVI homines facile in intemperiem melancholicam incidunt. VIII. 183. saepe in melancholicam temperaturationem incidunt. XVI. 18.

FLAVIANI Cretensis catapotium ad phtisin. XIII. 72.

FLAVII pugilis ad dysenteriam remedium. XII. 294.

Floccos legere malum signum. XVIII. B. 71.

FLORENTIUM aetas sieca et calida. XV. 186. XVI. 101.

FLORES non solum ad coronas, sed ad alia omnia Hippocrates *ardea* vocat. XIX. 81. aeris, eorum vires et usus. XII. 242. conyzae, eorum vires medicae. XII. 35.

FLORIDA Magni. XIII. 839. 856.

FLORIDUM Hippocrates vocat, quod subcruentum est. XVII. A. 329. corpus unde evadat. XVII. B. 17.

FLOS petrae Asiae quid, ejusque usus medicus. XII. 202. asiae petrae cathaereticum est. XI. 756. petrae asiae tenuis est, sed aphronitro minus calidus. XI. 696. picis. XII. 441. vini. III. 270.

FLUCTUATIONES in ventriculo cum sonitu quando fiant. VII. 215. in ventriculo quando oriantur. XVI. 171. earumque effectus. XVI. 171.

FLUOR, ex Methodicorum mente ejus definitio. I. 80. 183. idem est ac colliquatio. *ibid.* cura. I. 80. albus, definitio. XIX. 429. muliebris, definitio. XIX. 429. niger, definitio. XIX. 429. ruber, definitio. XIX. 429. rufus, definitio. XIX. 429. fluori obnoxia repurgat emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

FLUXIO per litteram ϕ significatur ab Hippocrate. XVII. A. 613. (vide RHEUMATISMUS.) causa inflammationum est. XI. 78. fluxionum causa. II. 191. fluxio biliosa gignit ignem

sacrum. XVI. 132. fluxiones biliosae exquisita erysipelata sunt. XI. 521. fluxiones ex bile pura ortas laedit oleum. XI. 521. fluxionum, quae ex capite fiunt, differentiae. XV. 788. fluxio a capite quonam tendat. VII. 263. (vide *Caput*.) multa et glutinosa e capite ad venas jugulares, anginae causa secundum *Hippocratem*. XV. 786. ex capite calida et nitrosa causa anginae alterius. XV. 791. a capite ad pulmones tabidis causa. XVII. A. 62. quibus a capite fertur, his veratrum dare oportet. XV. 865. si cessarit, et in membro fixa est, derivandum est. XVI. 153. diutina, quatenam remedia Thessali sequaces ad eam adhibeant. XI. 782. frigida concoctionis tarditatem efficit et cruditatem et acidus ructus. VI. 422. in gurgulionem uvulam creat. VII. 263. quae inflammationem efficit, vel flavae bilis est, vel atrae, vel pituitae. IX. 693. inflammationis inde oriundae cura. XI. 78 sq. quae phlegmonem commisit, si consistentia sit tenuis, et curatio per medicamenta siccantia et calfacientia fiat, nihil scirrhusi relinquit. XIII. 993.

Fluxio melancholica. VII. 726. fluxiones in crura decumbentes cedmata *Hippocrates* vocat. XVII. B. 283. fluxioni maxime obnoxiae partes quae. XI. 275. fluxiones in pulmones quales pulsus efficiant. IX. 395. qualem respirationem. IX. 396. fluxiones in ventre et intestinis consistentes desiccant nardi spica ut et eas, quae in thorace et capite contingunt. XII. 85. fluxionibus obnoxium est temperamentum humidum et calidum. VI. 374. fluxionis coctiones quomodo fiant. XVII. A. 94. fluxio quomodo revelatur. XVI. 153. fluxiones diversas generalis curandi methodus. I. 286 sq. ad fluxiones omnes incipientes, quae aut in inguina aut pedes, aut in alium articulum decumbunt, optimum remedium plumbum est. XII. 231. omnes desiccant coma amaranthi. XI. 824. maxime biliosas et calidas repellit andrachne portulaca. XI. 830. ad fluxiones arnogglossum. XI. 838. aspalathus. XI. 840. ex alto transfert et siccant cucurbitula. XI. 321. ad acres et mordaces lac. XII. 264. fluxiones omnes cohibet fructus *Oxyacanthi*. XII. 90. sistit polygonum. XII. 105. ad fluxus internos potio. XIII. 294 sq.

fluxiones repellunt pyra sylvestria. XI. 835. ad fluxiones jam confirmatas scarificatio. XI. 321. ad fluxus omnes congruunt Triboli species. XII. 144. ad fluxiones omnes ventris acres serum lactis. XII. 267.

Fluxus muliebri qualitas diversa. VII. 265. causae. VII. 80. animi defectus causa. XI. 47. comitatur eum pulsus vermiculans. IX. 313. interdum in hydropem anasarca terminatur. XVI. 447. in purgationibus per inferiora est respiciendus. XVI. 119. muliebrem nobilis mulieris Romanae sola purgatione sanavit *Galenus*. XI. 341. ad fluxum muliebrem potio. XIII. 70. ad fluxum muliebrem sistendum potio ut *Apollonius*. XIII. 295. fluxum muliebrem juvat Samia terra. XII. 179.

Fluxus pilorum, definitio. XIX. 431. (vide *Capillorum desectio*.)

Fluxum pituitosum denotant sputa spumosa. XV. 324. biliosum flava. ibid. — biliosum simul et serosum rufa. ibid. — melancholicum nigra. ibid. pituitosus causa tumoris laxi. XVI. 132. tenuis a capite ad asperam arteriam quibus destillat, non permittens dormire ob consequentem tussim, his confectio conducit ex capitibus papaveris. XIII. 45. in ulceribus exsiccant aloë et aeris squama. XIV. 226.

Focus febris. VII. 693.

Fodere valens et robusta exercitatio est. VI. 140.

FOECUNDA an sit mulier quomodo cognoscatur. XVII. B. 857. foecundae quatenam sint mulieres. XV. 48. XVII. B. 860 sq.

Foecunditas, gibbositatis in eam effectus. XVIII. A. 509.

FOENUM graecum, aliae ejus denominationes, utendi modus, facultates. VI. 537. ejus vires et usus. XII. 141. si quis frequenter eo utatur, succi boni non est. VI. 790. calefacit. XV. 457. pro callicero. XIX. 731. pro malva. XIX. 735. foeni graeci decoctum maxime omnium, quae oculis applicantur inflammatis sine offensione discutiehs. X. 938. farina exicat sed pus non movet. XI. 729. succus magis quam sanguis columbinus valet ad suffusiones. XII. 257.

FOENICULUM nascitur sponte, et in hortis colitur. VI. 641. condendi et utendi ratio. VI. 641. editur. VI.

622. lactis secretionem auget. XI. 772. semen urinam movet. XI. 747. agreste, ejus vires. — Cur etiam Hippomarathrum audiat. XII. 68. domesticum, ejus vires medicae. XII. 67. itidem agrestis. XII. 68.

FOETIDA semper perniciose sunt. XVI. 216. in foetido loco versari per insomnia quid significet. XVII. A. 214.

FOETUS primis duobus mensibus conceptus vocatur. VII. 133. Hippocrates primum vere de eo scripsit. IV. 653. sex dierum observavit Hippocrates. IV. 653. quonam in stadio ab Hippocrate genitura vocetur. IV. 542. quando ab Hippocrate foetus vocetur. IV. 542. et quando puer. IV. 543. foetura quando foetus a Hippocrate dicatur. XVII. A. 345. foetus in utero num. sit animal. XIX. 329. 451 sq. primo et secundo tempore nondum animal vocari debet, sed velut planta ortum habet. XV. 403. lege eum et per accidentia animal esse probatur. XIX. 178. infantulus qui dicatur. XVII. A. 630. 635. eandem cum stirpibus dispensationem in prima generatione obtinet. IV. 667. velut planta omnem generationem et formationem a semine habet. IV. 543. congressu seminis utriusque, et foeminae et maris, progeneritur. IV. 167 sq. ex menstruo et motivo ex viro principio constituitur secundum Aristotelem. IV. 519. 529. non solum parentibus, sed proavis etiam similes redduntur. XIV. 253. num matri magis an patri similis. IV. 603 sq. recens similis recens coagulato lacti. IV. 632. formationis ratio. I. 578. de foetus formatione libellus. IV. 652 sq. formari ab anima vegetante aut appetente docetur. IV. 700. generatur ab anima, quae per totum mundum diffusa extensaque est. IV. 701.

FOETUS evolutionis quatuor stadia. IV. 542 sq. XV. 400. forma prima. XVIII. A. 236. quoto tempore perficiatur. XVII. A. 440. quanto tempore in utero formetur. XIX. 337. efformatus quo celerius movetur, eo tardius et diutius incrementum habet. (Hippocrates.) XVII. A. 444. nec manifestae conformationis, nec motionis, nec editionis in lucem definitus terminus est. IV. 653. XV. 407. quatuor tempora dantur. XVII. A. 345. conformationis tempus est dierum

35—45. XV. 407. foetui Hippocrates ad conformationem 35, ad motum 70, ad perfectionem 210 dies concedit. XVII. A. 440 sq. perfectionis tempus secundum alios. XVII. A. 449. requisita ad ejus perfectionem. IV. 162 sq.

FOETUS alimentum. IV. 625. animae etiam et rationis particeps est. XIX. 168. ubi sanguine est repletus, tria sunt principia, cor, cerebrum, hepato. XV. 361. cerebrum ejus. IV. 241. cor. III. 510. IV. 241. cor pulmone, nec pulmo cordi in eo tribuit spiritum. III. 504. corruptiones, quae primis septem diebus fiunt, effluxus vocantur. XVII. A. 445. quae ad quadraginta dies usque fiunt, abortus dicuntur. XVII. A. 445. figurae s. positiones quatuor dantur. XIX. 455. genus ab initio dijudicari nequit. IV. 169. hepatis conditio. IV. 241. quando imbecillus evadat. IV. 178. imbecillus fit, si lac gravidae copiose fluat. XV. 402. imbecillus fit menstruus in gravidis fluentibus. XVII. B. 858. imbecillum significat galactirrhoea in gravidis. XVII. A. 457.

FOETUS membranis continetur. IV. 524. membranae eum cingentes. II. 902. IV. 224. membranarum ortus. IV. 526. membranae e semine generantur. IV. 536 sq. ex cornibus primum oriuntur, et deinde reliquo utero junguntur. IV. 537. monstrositatis causa semen vitiosum est. XIX. 177. motus primi quando contingant. XVII. A. 447. motus tempus duplum est ejus, in quo formatur. XV. 407. motiones qui utero tribuunt, errant. XVII. A. 811. cur octavo mense convertatur in utero. XVII. A. 811. nervorum ortus. IV. 540. numerus uberibus est aequalis. IV. 151. per vasa cum grvida commercium. IV. 656. mater quasi terra est. IV. 625. nutritio. IV. 658. XIX. 166 sq. 176. 330. nutrirum eum per os quoque demonstratur. XIX. 167. 170. 176. non per os sed per umbilicum alitur. XIX. 451. ad foetus nutritionem conducunt cibaria sicca et potus meraciores. XV. 210. sanguinem et spiritum trahit per vasa umbilicalia. XV. 388. per secundas alimentum excipit. XIX. 451. uteri sanguine nutritur. XI. 164. quali sanguine nutriatur. XV. 74. ipsius propriae partes. IV. 657. quonam ejus partes primum in conspectum ve-

niant. IV. 541. XIX. 331. futuri partes partim in masculo, partim in femineo semine contineri; et in generatione uniri, *Empedocles* putat. IV. 616. cur portae duae adsint. IV. 668. *Foetus* respirare dicitur. XIX. 666. 170.

Foetus respirare in utero putatur. XIX. 330. non respirat per os, sed per vasa umbilicalia. III. 504. sanum demonstrant mammae solidiores. XVII. A. 476. sanus non esse potest, si menstrua in graviditate fluant. XVII. A. 439. excrementa in duplicibus membranis reponit. VII. 134. sudorem amnios excipit. IV. 547. urinam recipit allantois. IV. 224. 232. (experimentum hoc probans. IV. 239.) 547. cur per urachum urina eat. IV. 237. vasa e semine generantur. IV. 540. vasorum systema. II. 824. vasorum conditio. IV. 242sq. in utero novem menses moratur. II. 147. cum utero cohaeret, ut fructus cum planta. XVII. B. 652. facile a quovis vehementiori motu ejiciuntur. XVII. B. 653.

Foetus ubi ita est perfectus, ut per os nutririque queat, partu editur. IV. 246. caput ut plurimum reliquis partibus viam parat in partu, nonnunquam vero et aliae partes, non caput, primae apparent. IV. 247. a natis differentia. IV. 241. transeunt in eum peccata matris, utero gestantis. III. 885. valere non potest, si purificationes uterum gerenti procedant. XV. 402. neque arteria, nec pulsus, nec corde eget in principio generationis. IV. 665. unius aut duorum mensium facilem, trium vero, aut quatuor difficilem abortum faciunt. XVII. A. 346. caprae dissectae gravidae exeuntus ambulare coepit. XVII. B. 245. foeminei motus sit circa nonagesimum diem. XVII. A. 445. foemineus cur longiori quam mas tempore efformetur. XVII. A. 444. foemineus cur tardius conformetur et articuletur. XVII. A. 446. masculus cur sit secundum *Hippocratem* solidior, biliosior et sanguine plenior factus. XVII. A. 1008. masculus foemineo non solum calidior, sed et sicior est statim ab initio. IV. 631. masculus et foemineus quomodo generentur. XIX. 453. masculi in quam uteri parte inveniantur, et in qua foeminei. XVII. A. 1001sq. mares in dextris,

foeminae in sinistris magis sunt. IV. 153. VIII. 437. XVII. B. 840. masculus foemineo citius confirmatur et movetur. XVII. A. 1006. masculus trigesimo die ut longissimo concrescit. XVII. A. 446. masculus breviori tempore effingi ac formari dicitur. IV. 631. masculus cur breviori tempore efformetur. XVII. A. 444. masculi circa septuagesimum diem fit motus. XVII. A. 445. masculus cur tertio, foemineus quarto moveatur. XVII. A. 446. masculus facilius paritur quam foemina. XVII. A. 445. duodecimestres etiam notat. XIX. 334. trimestris aut quadrimestris sine periculo ejicitur. XIV. 481. quadrimestres corrumpit antidotum diascincum. XIV. 154. trimestres educit idem. XIV. 154. octavi mensis et vitalem esse, sed imbecillum quidam statuunt. XIX. 332. septimestres cur sint vitales. XIX. 331. septimestres cur vivat, octimestres non. XIX. 454. emoritur, facta in utero inflammatione. XVII. B. 836.

Foetus corruptus ejicitur. VII. 167. ad foetum in utero mortuum. XIV. 562. ad foetum mortuum extrahendum. XIV. 477. foetus sine dolore ejicit antidotus *Aetii* Galli. XIV. 114. ad foetus ejiciendos *Orbani* Indi antidotus. XIV. 109. foetus expellit antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. foetum elicit centaurii minoris succus. XII. 22. foetus ejici dicitur ex usu florum conyzae. XII. 35. foetum ejicit *Iupinus*, cum myrrha et melle impositus. XI. 886. foetum evellit thymus. XI. 887. ad foetum citra noxam ullamque suspicionis notam necandum. XIV. 481. foetum interimit et ejicit calamintha. XII. 6. foetum viventem cedrea apposita interimit, mortuum ejicit. XII. 18. foetum interimit succus *Cyclamini* ventri illitus aut in pessa appositus. XII. 51. foetum interimit elaterium appositum. XII. 122. foetum vivum necat, mortuum ejicit filix femina. XII. 109. foetum enecat et ejicit myrrha. XII. 127. foetus necare et ejicere creduntur folia *Onosmatis* in vino pota. XII. 89. foetum viventem necat et mortuum educit sabina. XI. 854. foetum necat thlaspi semen epotum. XI. 887. foetus emortuos educit antidotum diascincum. XIV. 152. foetus emortuos educit antidotum zopyrium. XIV. 150. foetum

mortuum evellit, vivum corrumpit et ejicit centaurium majus. XII. 19. foetus emortuos ejicere dicitur lac caninum. XII. 269. foetus emortuos elicit decoctum florum Leucoji. XII. 58. potiones. XIV. 480. mortuos ejicit theriaca. XIV. 302. ut foetus retineatur. XIV. 476sq.

FOMENTA non symptomatica remedia sunt, sed affectum sanant. X. 819. fomentum ex milio idoneum iis, quae citra morsum exsiccari postulant. XII. 16. fomentationes ad auditus gravitatem repentinam, et ex dolore capitis abortam. XII. 651. ad aurium, dolorem ab Apollonio conscripta. XII. 653. ad dentes cariosos et dolentes. XII. 882. ad dentium dolores. XII. 862. XIV. 355.

Fomentum multae calidae aquae pus movet. X. 281. tollit oculorum dolores. X. 171. ad oculorum dolores. X. 819. ad ophthalmiam utile. XVIII. A. 45. usus in sanguinis stagnatione. XV. 784. ex hordeo et ervo, aceto acriori maceratis, ad pleuritidem. XV. 522sq. si diutius in pleuritide adhibeatur, pulmonem siccet et suppurationem creat. XV. 526. ad fomentationes uteri aristolochiae longae radix. XI. 836. artemisiae. XI. 840. fomenta calami aromatici ad uteri phlegmonem. XII. 7. fomentum ad morsum viperæ et muris aranæ. XIV. 491. fomenta calida quae, eorumque qualitates. XV. 518. fomentum calidum optimum quale. XV. 518. fomenta calida humores foras trahunt. XVI. 75. calidorum usus in angina. XV. 787. aquae calidae extremorum dolores tollit. XVII. B. 326. fomenta calida ad lateris dolorem in pleuritide. XV. 516. fomenta calida succos crudos foras pellunt. VI. 277. fomentum emolliens dolores etiam ad claviculam productos solvit. XV. 525. fomentis frigidis jvantur, qui ab aestu febricitant. VII. 331. fomenta frigida ad capitis dolorem. XII. 508. humida phlegmonis, a biliosiore humore factis idonea. XV. 519. non mordacia mordacibus humoribus quadrant, mordacia crassis et glutinosis. XV. 519. siccum ex milio ad intestinorum dolores. X. 866. sicca phlegmonis respondent, a tenui et aquoso sanguine abortis. XV. 519. sicca ex sale et milio torrefactis ad pleuritidem. XV. 525.

FOMITES cibos vocavit *Hippocrates*. XVII. B. 413.

Fons medicatus in *Allianis*. VI. 424. in *Prusa*. VI. 424. in *Lycetis*. VI. 424.

Fontes cur sint hieme calidiores, aestate frigidiores. XVI. 362.

FORAMINA capitis nervorum et vasorum causa adsunt. II. 745.

Foramen coecum in meatu auditorio interno. II. 838. cur ita sit vocatum. — recipit nervum facialem. III. 723. ethmoidalium usus. III. 649sq. infraorbitale nervum transmittit. III. 719. intervertebralia, eorumque usus. IV. 84sq. XVIII. A. 533. intervertebralia adsunt ad nervos, arterias et venas transmittendas. IV. 115. magnum occipitis. II. 744. mentalia, eorumque usus. II. 432. obturatorium Graecis *θυροειδές* vocatur. II. 414.

FORMA corporis in aegro signum esse potest. XVI. 226. formas hominum et mores regionis naturam imitari. IV. 799sq.

FORMICA sicca est. I. 540. formicae prudentes. IV. 793. thesauros et labyrinthos fabricant non ratione sed natura ductae. III. 7.

in *Pornicantibus* pulsus densissimus. VII. 155.

FORNIX cerebri, unde ita vocatus. III. 667. quomodo inveniatur. II. 724. usus. III. 668.

FORTUNA, philosophorum ejus definitio. XIX. 262. quomodo se gerant ii, qui eam sequuntur, et quoniam sequantur. I. 5sq. quomodo prisci hanc nobis ob oculos posuerint, et cur. I. 3. fortunae a casu differentia. XIX. 262.

FOTUS vide **FOMENTATIO** et **FOMENTUM**.

FOVEAE veteres curat isis. XIII. 774.

FRACTURA, definitio. I. 387. XVIII. B. 330. ossium est continui ossis solutio. I. 238. VI. 872. VII. 37. X. 160. 232. differentiae quinque. X. 424. XIV. 780. quanam dicatur abrupta. XVIII. B. 888. fractura *ἀλφειηδός* dicta. X. 424. XVIII. B. 408. comminuta a farina dicitur *ἀλφειηδός*. XVIII. B. 408. fracturas artuum cum vulnere curat isis. XIII. 774. brassicam facta qualis. XVIII. B. 888. fracturae calvariae quinque species. XIV. 777. fracturae calvariae differentiae. X. 445. XIV. 777. operationes chirurgicae, ad eas facientes. XIV. 783.

cura ejus, quae ad meningas usque pervenit. X. 446. usus terebellae. X. 447. fracturae calvariae cum comminutione cura. X. 450. facit ad eas sanguis turturis et columbae. XII. 256. hae fracturae etiam callum ducunt. X. 452. fracturae in capite octo differentiae. XIX. 431. Hippocrates de his integrum librum scripsit. X. 444. differentiae. X. 445. XIV. 777. 782.

Fracturae: deligandi methodus docetur exacte in doctrina de cubiti fractura. (vid. *Cubiti fractura*.) quales cauledon factae dicantur. X. 424. XVIII. B. 888. quae raphanodon factae. X. 424. quae schidacedon factae. X. 424. eam speciem, ubi comminuto osse nihil integrum relinquitur, et frustula nullo modo inter se cohaerent, quomodo vocent Graeci. XVIII. A. 451. causae generales. XVIII. B. 436. fractura *κατὰ πρὸς τὸν αἰσθητήρα* quando contingat. XVIII. B. 437. qualis membri positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad curam osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. cura. XIV. 792. X. 426. XVIII. B. 330. quatenam curam non recipiant. XIV. 792. quatenam extendi maxime deberent. XVIII. B. 866. quae vero minus. XVIII. B. 867. fracturarum conformatio quid sit. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. extensionem ante repositionem requirunt. XVIII. B. 329. ossium generalis medendi methodus. I. 387. anni temporis, regionis, victus etc. in ejus sanationem influxus. XV. 410. os sium, ut callo inducantur, dedocto radicis Ulmi utuntur. XII. 109. ulceribus complicatae cura secundum Hippocratem. V. 768. methodus inflammationem coercendi. XVIII. B. 365 sq. fractura male curata, quomodo tractanda. I. 391. fracturis in quibus os cutem excedit, Hippocrates vinum austerum nigrum adhibet. XVIII. B. 366. remedia. XIV. 561.

Fracturis convenientia emplastra vel *Emplastra catagmatica*. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica ab *Asclepiade* tradita. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646 sq. catagmaticum nigrum. XIII. 550. catagmaticum nigrum ariston s. optimum. XIII. 535. catagmaticum oenanthe. XIII. 540. catagmat. *Pythionis*. XIII. 536. ad fracturas aegyptia *An-*

dromachi. XIII. 643. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Galenii* ex chalcitide sive phoenicinum. XIII. 380. isis viridis. XIII. 795.

Fracturae deligatio. XVIII. B. 726. 741. 826. quae deligatio sit optima. XVIII. B. 332 sq. ferulae quomodo esse debeant comparatae. XVIII. B. 832. et ubinam sint vitandae. XVIII. B. 834. laudantur, qui post septimum diem devinciunt. XVIII. B. 588. etiamque hujus methodi noxae docentur. XVIII. B. 590. reprehenduntur, qui tertio et quarto die vinculum accommodant. XVIII. B. 583. fasciae ad fracturas necessariae. XIV. 793. fasciae cerato molli et laevi sunt impraegnandae. XVIII. B. 836. multitudo fasciarum, longitudo et latitudo quales esse debeant. XVIII. B. 827 sq. splenia quomodo comparata esse debeant. XVIII. B. 822 sq.

Fracturae: machinae, quae in cura adhibentur. X. 442. machinationes, ad eas maxime facientes. XVIII. B. 593. ex distentione in rectum restituntur, ex deligatura callo obducuntur. XIV. 791. non per coalitum, sed per callum uniuntur. X. 334. callus unde generetur. XVIII. B. 397. (cfr. *CALLUS*.) quid agendum, ut callus sanus proveniat. X. 438. erosiones quomodo curandae, quae in fracturis saepe occurrunt. X. 437. quomodo prohibeatur, ne phlegmone fiat. X. 435. pruriginis, quae eam comitatur, causae. XVIII. B. 399. victus ratio, inter curam fracturarum ischoanda quae. X. 439. utilissimum calidum. XVII. B. 810. aquae calidae perfusionis utilitas. XVIII. B. 838. 843. venae-sectionis utilitas. XV. 766. cura os sium, quae contracta multifariam sunt. X. 441. transversae cauliformis (cauledon) cura. X. 428. repositio in ea quomodo administranda. X. 430. et deligatio. X. 431. 433. cura longitudinalium. X. 441. cura fracturarum, in quibus ossa cutem excedunt: — in his nervorum distentio saepe fit, si restituntur. XVIII. B. 594. quomodo ergo sint curandae. XVIII. B. 595. quando sit necessarium, os extans praecidere. XVIII. B. 602. et quid agendum, si abscessurum est. XVIII. B. 603. quomodo curentur, in quibus ossa fracta e cute excedentia restitui nequeant. XVIII.

B. 590. machinae huic scopo accommodatae. XVIII. B. 593. cum ulcere cura secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 547. cura ulcerum, quae in ipsa fracturae cura ex pressione aliave de causa orta sunt. XVIII. B. 553.

Fracturae cum ulcere: quomodo sint ulcera curanda, quae jam nigrescunt, sordida sunt, et e quibus tendines excidere minantur. XVIII. B. 554. vulnus ipsum quomodo curetur. XVIII. B. 570. et quidem et aestate et hieme. XVIII. B. 571. unde cognoscatur, subjectum os vitiatum esse, et exfoliationem futuram. XVIII. B. 559. et quomodo tunc ulcus ipsum curandum. XVIII. B. 560. 563. noxae, quas mala harum vinctura affert. XVIII. B. 544. a ferulis abstinendum aut certe cum cautione adhibendae sunt. XVIII. B. 551. fracturas cum vulnere deligandi ratio. XIV. 794. cum vulneribus quomodo tractandae, si aliquid fracti ossis nudetur, et os exfolietur, aut nihil huiusmodi accidat. XVIII. B. 533sq. reprehenduntur, qui male necerī medentur, in quo nihil nisi ulcus restat, si os compositum est. XVIII. B. 535. *Galenus* in iis fracturis, quibus vulnus longitudinale accidit, ferulas adhibet utrimque a lateribus vulneris. XVIII. B. 552. ad os sium fracturas cum vulnere catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. victus ratio servanda. XVIII. B. 552.

FRAGILITAS siccis et duris inest. VI. 799.

FRATERNALIS secundum *Hippocratem* quae. XVII. A. 453.

FRENULUM linguae, ejus usus. III. 883.

FRIABILITAS quibusnam corporibus insit. VI. 799.

FRICTIO quomodo instituenda. VI. 90. et qua directione. VI. 92. *Theonis* gymnastae de ea sententia. VI. 96. de ejus vi *Hippocratis* sententia. VI. 93. quo anni et diei tempore, et quali in domo sit instituenda. VI. 127. aëris; in quo fiat, qualis sit temperies. VI. 125. frictiones quales sint adhibendae ante balneum frigidum. VI. 187. frictio quam diu continuanda. VI. 128. post exercitationes adhibenda, apothepia vocatur. VI. 116. in apothepia quomodo administranda. VI. 170. frictionis novem conjugationes. VI. 112sq. conjugationes quando in usum trahendae. VI. 117.

numerus. VI. 129. quantitas semper cum qualitate coaptanda. VI. 96. frictiones, quae viscera agitant. VI. 151. frictio qualis in puero bene valente sit adhibenda. VI. 115. frictiones eorum genere sunt, quae faciunt. VI. 107. frictiones partibus infirmis, quo tempore laborant, non conveniunt. VI. 325. frictionis effectus. VI. 122. XVIII. B. 871. vires secundum *Hippocratem*. VI. 93. attollit primum, postea contrahit ac purgat corpus. VI. 128. omnis calorem provocat. VI. 110.

Frictio distributionem nutrimenti et nutritionem promptiorem reddit. VI. 321. frictiones humores foras pellunt. XVI. 75. humores evacuat. XVI. 105. frictionis in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. per eam floridus rubor per totam cutim diffunditur. VI. 90. uberior somnum conciliat. X. 823. succos crudeos foras pellit. VI. 277. frictionis usus in macie partium. XVIII. B. 893. usus post repositionem humeri luxati. XVIII. A. 364. utilitas secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 365. frictio corporis infantibus maxime conducit. VI. 49. frictiones exercitii loco sunt in imbecillis. XI. 364. ejus utilitas in iis, qui ex humorum crudorum copia febricitant. X. 821. frictiones ad vigilias valent. XVI. 434.

Frictionis diversitates ab auctoribus proditae recensentur. VI. 94sq. frictionis durae species et vires. VI. 96sq. dura adstringit. VI. 93. dura cutim densat. VI. 229. matutinae et vespertinae usus ad sanitatem tuendam. VI. 228sq. hujus indicationes. VI. 229. matutina quibusnam utilis. VI. 229sq. matutina concoquit crudum succum, et corpoream molem animantis nutrit. VI. 281. mediocris notae rubor et tumor. VI. 128. mediocris carnem auget. VI. 93. mediocris carnis incrementum gignit. VI. 108. 109. mollis triplex opus efficit. VI. 96. mollis quid efficiat et quomodo peragatur. XVIII. A. 364. mollis per halitum evocat. VI. 229. mollis solvendi vim habet. VI. 93. multa gracilitatem gignit. VI. 108. multa minuit. VI. 93. obliqua. VI. 92. multa cum oleo dulcissimo (*Sabino*) lassitudo tollitur ulcerosa. VI. 196. cum oleo copioso tepido valet contra las-

situdinem cum phlegmone sensu. VI. 200.

Frictio ex largo oleo lassatis voluptatem adducit. VII. 125. cum oleo nequaquam inaequalis, ut *Diocles* vult. XI. 507. ex oleo magis quam sicca lassitudinem aufert et corpora emollit. XI. 507. praeparatoria. VI. 117. 122. quomodo instituenda. VI. 123. praeparatoria meta finisque. VI. 129. rotunda. VI. 93. rotundae conveniunt cruribus infirmis. VI. 328. rarefaciens utilis in meatuum obstatione. X. 535: recuratoria. VI. 122. post exercitationem recuratoria vocatur. VI. 122. qualis senibus conducit. VI. 320. 325. sicca uti Graecis *ξηραλυστήν* dicitur. XI. 532. sicca inaequalis, dura laboriosa est. XI. 508. siccam *Archidamus* illi cum oleo praetulit. XI. 471. sed hoc reprobat *a Galeno*. XI. 477. subrecta. VI. 92. subtransversa. VI. 92. transversa. VI. 92. vespertina quibusnam conveniat. VI. 230sq.

Frigiditas succedit siccitati corporum solidorum, si perdurent. X. 496. contrahendi vim habet. XVII. B. 37. febris causa. X. 666. immoderata causa animi deliquit. XI. 49. respirationem parvam et raram efficit. VII. 849. cerebri causa cataphorae. XVI. 707. *Frigiditatis* foeminarum usus. IV. 163. frigiditatis indicium est urina, sedimentum nigrum et lividum. XIX. 587sq. frigiditatis cum siccitate conjunctae cura. X. 496sq. ad frigiditates quae unguenta conducant. VI. 220.

Frigidis respiratio minor est et rarior. IV. 501.

Frigidam qui intempestive biberunt, pulsus durus fit. VII. 512. (vid. *Aquam frigidam*.)

in *Frigido* indicatio est calefaciendi. X. 658.

Frigidum, ejus definitio diversa. I. 553. aliquod esse non exinde cognoscitur, quod facile congelatur. XI. 409. calido minus est activum. IV. 158. calido medetur. XVII. B. 254. omne contrahere, constipare, et substantiam reddere immobilem aut aegre mobilem quidam dicunt. XI. 549. partim delectat, partim dolorem affert. VII. 620. quod substantiam divellit, dolorem concitat. VII. 116. tum imbecillius est tum torpidum. VII. 260. qua ratione mordax sit. XI. 622. quibusnam partibus sit mordax. XI. 621.

mordax quomodo dicatur. XVII. B. 805. ejus in ulcera effectus. XVII. B. 805. utile in convulsione. XVII. B. 806. nervis (tendinibus) inimicum. (*Hippocrates*.) XIII. 565. perpetuo repellit. XI. 759. ulceribus mordax. (*Hippocrates*.) XI. 426. venas frangit et tussim citat. XVII. B. 36.

Frigidi superantis effectus. VII. 618. utilitas et noxa diversis in morbis. XVII. B. 811.

Frigus per ψ litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. et calor in animantibus et stirpibus magis sunt efficaces quam humor et siccitas. XV. 226. frigoris auctor cur sol. XV. 87. XVI. 430. ejus in corpora effectus. IV. 340. frigoris vehementioris effectus in corpus humanum. VI. 850. symptomata, sub quibus mors sequitur. ibid. ambientis in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 36. 802. frigoris superantis effectus qui. XV. 369. frigus nulli functioni utile. VII. 261. XV. 267. quibusnam partibus sit inimicum. XVII. B. 803. aquae inest. XV. 51. articularum constrictiones adducit. IX. 248. functionibus animae adversatur obstatque. IV. 787. insitum calorem auget. VII. 5. comatis causa. XVII. A. 540. convulsivum gignit. XVI. 651. frigore valido densatur cutis. VI. 219. frigus dolorem concitat. VII. 116. febris causa. VII. 279. ex frigore febres cum stipatione sunt. X. 667. frigoris usus in haemorrhagiis. XVII. B. 36. frigus absolutum halitum non facit. VII. 239. quoniam effectum in humores exerceat. XVI. 9. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. morbi sedem indicat. XVII. B. 718. frigoris morborum causa triplex. XI. 719. frigus nervorum distensionem excitat. XVIII. A. 693. oculorum dolores excitat. XVII. A. 94. frigoris in thoracem et pulmones effectus. XVII. A. 43. frigus torporem inducit. VII. 109. recens quos afflixit, segniores ad motum sunt. VI. 130. ex frigore segnifies. X. 930. frigus, si cum humiditate multa accesserit, somnolentia et soporosa affectione constituit. VIII. 162. frigore stipatio accidit. X. 601. frigus validum causa tremoris. VII. 601. immoderatum unitatem solvit. VII. 745. externum causa vasorum finium constipationis. X. 746. a fri-

gore capitis doloris remedia parabilia. XIV. 316.

FRIXA omnia flatum deponunt, sed difficiliter coquuntur. VI. 534.

FRONS. XIV. 700. quoniam sit faciei pars. IV. 796. magna tarditatem, parva mobilitatem, lata mentis acutiem, rotunda iracundiam significat. IV. 796. Frontis cutis dura, intenta et arida malum. XVIII. B. 27. cutis motum habet a musculo frontali. II. 419. cutis motus causa laxa facta est. III. 913. musculosa structura consideratur. III. 913. cutis musculosa. II. 444. musculosa natura. XVIII. B. 932. cutis nonnunquam convulsione tentatur. VIII. 170. cutis excoari vix potest. III. 109. frons tota unde nervos accipiat. III. 744. frons cur pilos non habeat. III. 901. frontis vasorum distinctio insolationis symptoma est. XIV. 314. frontis vulneribus conveniens fascia. XVIII. A. 790sq. frontis os. XIV. 720. quomodo os frontis terminetur. II. 745. frontis ossis fracturae viginti diebus coalescunt. XV. 409. in fronte venaesectio, ejusque usus. XVI. 151. venaesectio in fronte ubinam sit instituenda. XVI. 134. et quando sit instituenda. XI. 306.

FRUCTUS omnes circa anni horam constant. VI. 558. omnes ante maturitatem quales habeant facultates. VI. 531. quoniam ad reponendum sint idonei. VI. 785. et arborum germina inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643. a seminibus differentia. VI. 556. arborum qui. VI. 569. qualitates et facultates eorum, quibus homines vascuntur. VI. 570. cum acerbitate habent aciditatem. XI. 667. acerbi simul et dulces qui. XI. 648. qui acerbi perseverant. XI. 648. antequam maturerint, cur acescant. XI. 666. arborum, quotquot nobis, ubi maturerint, dulces apparent, nuper enati acerbi et siccii sunt. XI. 636. sunt, qui non in arboribus, sed postea, quum decerpti conditique aliquandiu fuerint, dulcedinem accipiunt, cujus causa calor est. XI. 637. quo pacto principio acerbi quum sint, processu temporis dulcescant, aut acescant aut austeri fiant. XI. 648. prope omnes arborum, qui ab initio acerbi sunt, posthac aciditatem occupant. XI. 660. austeri simul et dulces qui. XI. 648. autumnales humorum pravorum co-

piam efficiunt. XVII. B. 577. boni succi et mali. VI. 791. cerealium natura eadem manet. VI. 559. consistentiae humidae facile corrumpuntur. VI. 559. qui ex amaris dulces evadunt, non repente ita mutantur. XI. 671. qui fugaces vocantur, omnes mali succi sunt. VI. 792. fugaces corrumpuntur in ventriculo, nisi velociter subsideant. VI. 562sq. fugaces, eorum usus efficit, ut *Galeanus* saepius in morbum acutum incideret. VI. 756sq. horarii. VI. 558. qui tantummodo sunt oleosi, edendo sunt et dulces, quibus vero amaror advenit, edi nequeant. XI. 649. pingues. XI. 649. cum putamine lignoso mali succi sunt. VI. 793. quoniam in theriacen immittantur. XIV. 83. auget et incrassat luna. IX. 903. ne ab arbore amittantur. XIV. 549. stirpium aquae et ignis recrementa esse *Empedocles* putat. XIX. 341.

FRUMENTA depravata quales morbos inducant. VII. 285.

FRUTICES quomodo et quando considerandae, colligendae et ad usum medicos asservandae. XIII. 570. fruticum et arborum germina inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643.

Fuca piscis ut alimentum qualis. VI. 718.

Fucatum mulierem lavari jussit *Phryna*. I. 26.

FUCUS, (confer *Cerussa*.) ejus vires. XII. 152. ei substitui potest anchusa. XIX. 746.

FUGACES fructus vide **FRUCTUS** fugaces.

FULCIMENTA, definitio. XVIII. B. 921. quomodo Graecis dicantur. XVIII. B. 874.

FULGORES puerorum cum pubertate evanescent. (*Hipp.*) XVII. A. 824.

FULIGO quomodo a fumo differat. XVIII. A. 205. vapor terrestris est. X. 579. ejusque specierum usus medicus. XII. 61.

ad **FULLONEM** nemo portat vellus, *Archisilai* dictum. VIII. 624. fullonum terra emplasticum remedium est. XI. 634.

FULMINA: eorum ortus. XVII. B. 187. causa. XIX. 287.

FULVI qui sunt, acuto naso et oculis parvis, pravi. XVII. A. 468. simili et magnis oculis boni. XVII. A. 468.

FUMOS mixtio quaedam est ex terrestri et aquea substantia. X. 579.

quomodo a fuligine differat. XVIII. A. 205. in somno visus ab atra bile. VI. 832. fumum per insomnia videre quid indicet. XVII. A. 214.

FUNCTIO quaevis trifariam laedi potest. I. 357. functionis voluntariae laesiones quae. VII. 149. functiones omnes ex borea melius peraguntur. XVII. B. 610. functiones ubi peraguntur recte, sanitas obtinet. VI. 836. functiones secundum naturam se habentes sanitatis signa sunt. VI. 12. functiones principes a partibus similibus, secundariae ab organicis perficiuntur. XVI. 114. functionum arbitrariarum instrumenta musculi. XVI. 519. functionum inbecillitas nondum morbus est. VI. 19. functionum laesio unde fiat. VIII. 20.

FUNES in summo malo carchesi vocantur. XVIII. A. 522.

FUNGI nonnulli tota substantia deleteri sunt. XI. 767. eorum qualitates et vires. XII. 79sq. ut alimenta. VI. 655. pessimi cibi sunt. XI. 368. eorum succus qualis. VI. 770. dyspnoeae causa. VII. 139. unde uali cognoscantur. VI. 785. venenati, symptomata ex eorum esu orta. VI. 771. venenati, ad eos remedia. VI. 656. XIV. 388. ad fungos venenatos acetum. XVII. B. 336. ad fungos sumptos antidota. XIV. 140. ad fungos suffocantes rusticus quidam uti solet Aphronitro cum successu. XII. 225sq. contra fungos venenatos stercus galinaceum. XII. 303.

FUNGI durae matris. VIII. 6.

FUNICULUS umbilicalis nervos nullus habet. V. 557.

FURENTES sunt, quibus vena in cubito pulsatur. IV. 803.

FURFUR minus calidus, et magis desiccatur. XI. 733. furfures nec probe possunt concoqui nec distribui. VI. 508. furfures aceto macerati ut fomenta in pleuritide. XV. 523.

FURFURATIO capitis, quid sit, et unde oriatur. XII. 459. medendi methodus. XII. 459. remedia simplicia in usum vocanda. XII. 460. Archi-

genis composita medicamenta. XII. 461. furfures capitis fiunt ab ichoribus, pruritus concitantibus. XV. 348. ad furfures capitis remedia parabilia. XIV. 323. smegma compositum. XII. 489. urina humana. XII. 285.

FURFURIOSI quinam apud *Hippocratem* dicantur. XVII. B. 33.

FURIOSI sunt, quibus arteria in cubito vehementissime movetur. IV. 804.

FUROR oritur in pleuritide, ex bilioso humore, ubi dolor evanescit. XVI. 716sq. furoris causa seminis abundantia. IV. 789sq. furor febris ephemeriae causa. XI. 6.

FURUNCULOS, definitio secundum *Hippocratem*. XVI. 461. generatio, varietates, (alii variosi, duri, alii inflammati.) XII. 824. cura. XII. 825. mitis est, quum in cute sola consistit; malignus, quum magis ab alto surgit. VII. 728sq. quomodo a tuberculo differat. VII. 729. a furunculis immunes sunt, qui haemorrhoidas patiuntur. XVI. 453. XVII. A. 327. XVII. B. 107. et cur. XVI. 460. furunculos solvit emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum tyrium. XIII. 916. sanat Mastiche nigra. XII. 69. discutunt folia *Pycnocomi*. XII. 110. duros discutit stercus ovillum. XII. 302. maturat triticum. II. 163. rustici imponunt triticum aut panem manducatum. XII. 289.

FUSCA Aegyptia *Andromachi*. XIII. 890.

FUSCAE multiplicis usus. XIII. 886.

FUSCUM ex albo et nigro mixtis efficitur. VII. 120. corrigit visus fatigationes. VII. 120. cur oculis iucundum. VII. 118. *Eubuli*. XIII. 911. aliud. XIII. 912. lite fuscum. XIII. 908. Minerva. XIII. 906. fuscum nygmaticum. XIII. 907. *Andromachi*. XIII. 650. fuscum Phtheirographi. XIII. 913. *Olympionici* ad maximos oculorum dolores, et chemoses. XII. 753.

FUSIO in febribus non ubique utilis. X. 712.

G.

G character apud *Hippocratem* quid significet. XVII. A. 612. scrupuli nota est. XIX. 750. 758.

GABIANUM vinum in Italia nascitur. VI. 334.

GAGATES, ejus characteres, locus

nativus, vires et usus medicus. XII. 203.

GAJI collyrium. XII. 771.

GALACTITES cur ita vocatus. Ejus vires. XII. 195. 197.

GALATAE Celtae vocantur. XIV. 80. sicut frigidae regionis sunt incolae, ita in universum sunt pingues. XI. 513. pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511.

GALBANUM quid ejusque vires medicae. XII. 153. discutit simul et emollit. XIII. 957. indurata mollit. XI. 728. scirrhos emollit. XI. 738. ad hysteriam. XIII. 320. et nucleus pineus ex melle attico eclegma est in peripneumonia. XV. 858. ex melle usus in febre singultuosa. XV. 846. ei substituenda. XIX. 746. pro sagapeno. XIX. 742.

Γαλῆ felis est. XVIII. A. 395.

GALENA dicta theriace ex viperis *Andromachi* senioris. XIV. 32sq. *Galene* dicta theriaca *Andromachi* jun. XIV. 42.

GALENUS educatus fuit apud Graecos. VIII. 567. patria ejus temperata est. I. 627. natus est Pergami in Asia. XII. 272. disciplinam a patre suo primam accepit. V. 41. pater et mater moribus inter se discrepabant. V. 40. patris describitur modestia. V. 17. pater quomodo alimenta probaverit. VI. 784. pater geometriae, architecturae, logisticae, arithmeticae etc. operam navavit summam. VI. 755. pater arithmeticae, supputatoriae et grammaticae speculationis erat peritus. XIX. 59. pater adamussim tenebat graecam linguam, eratque doctor et paedagogus graecus. VIII. 587. statim ab adolescentia philosophiae studium sequutus est. X. 609. pater plurimum erat in geometria, arithmetica, architectura et astronomia exercitatus. V. 42. pater somniis admonitus eum aetate 17 annorum ad philosophiam et medicinam adduxit. X. 609. XIX. 59. patris insomniis admonitus in medicinae studium incubuit. XVI. 223. praeceptor ejus erat *Pelops*. V. 112. VIII. 194. *Satyrus* ejus praeceptor. II. 224. praeceptores *Satyrus* et *Picianus*. XVI. 484. praeceptores *Satyrus* et *Pelops*. XVI. 524. *Satyrus* et *Phecianus*. XVII. A. 575. praeceptor *Stratonicus*. V. 119. in palaestra acromii avulsionem perpessus est. XVIII. A. 401. 402. adole-

scens quoniam exemplo iracundiam odisse coeperit. V. 16. in adolescente, quartana laborante statum morbi et solutionis tempus praefatus est. XIV. 624. in puerili aetate atque pubertate et adolescentia, morbis nec paucis nec levibus pressus est. VI. 309. quomodo aliquando quem amore captum esse cognoverit. XVIII. B. 40. animi conditio. V. 43sq. artem sanitatis tuendae observans nunquam aegrotavit. VI. 309. insomniis ductus ad arteriam incidendam inter indicem et magnum digitum dextrae manus devenit. XVI. 222. Aesculapium colebat, quod ejus ope abscessu erat liberatus. XIX. 19. cum Aquileiam esset ingressus, invasit pestilentia. XIX. 18. quomodo ex pulsu amorem clandestinum cujusdam mulieris cognoverit. XIV. 631. 633. quomodo *Cyrillum* Boëthi filium clam cibum sumere deprehenderit. XIV. 635. uxorem *Boëthi*, uteri profluvio laborantem sanat. XIV. 641sq. causo semel laboravit. VII. 638. excepta diaria quadam febre ex lassitudine, nullo per multos annos morbo tentatus est. VI. 308sq. libros de morbis popularibus non *ἐπιδημίων*, sed *ἐπιδημίων* inscribendos censet. XVII. A. 797. faucium inflammationem ex pulsu cognovit. XIV. 661. febrem describit quam perpressus est, in qua phantasmata ante oculos ipsi apparebant. VIII. 226. ex esu fructuum fugacium in morbum acutum pluries incidit. VI. 756sq. in juventute quater febre tertiana laboravit. VII. 638. mulierculae jam octo menses menstruum retentione laboranti quomodo restituerit. XVII. B. 81. musculum detexit, qui intra articulationem abditus poplitem incurvat. XVII. B. 235. ejus curandi ratio nervorum vulnera. XIII. 563. anno aetatis vigesimo octavo nervorum vulnere curationem excogitavit. XIII. 599. et multos sanavit. XIII. 600. qua ratione peritiam de ossibus sibi comparaverit. II. 221. a peste se liberavit venae sectione. XIX. 524. vocabuli projectionis (*ῥέθυπρος*) explicatio. XVI. 198. attica, aeolica, dorica et ionica nomina bene callebat. V. 869. videtur etiam, Galenam linguam latinam scivisse. VII. 758. adulescens despexit multos praeceptores. V. 73. Curam gladiatorum Pergamenorum sibi a pontifice commissam

fuisse docet. XVIII. B. 567. et quoniam cum successu eam gesserit, docetur. XIII. 574. in praesagiendis et curandis morbis summus. IX. 636. docuit, quomodo respiratio et vox fieret. XIV. 627. pulsus definitio. VIII. 714.

Galenus nullam sectam professus est. V. 43. siticulosus aliquando ex aestivo itinere comperit nullam contra sitim utilitatem ex vini veteris meracioris potu. XV. 736. exprobratio *Thessali*. X. 8. exprobrat *Xenocratem*, de urinae, stercoris, seminis hominis et animalium usu medico scribentem. XII. 249—251. ex Coele Syria crustaceos lapides nigros apportavit, iisque ad varios morbos usus est. XII. 203. in Cyprum profectus est, ut inde metalla varia deportaret. XIV. 7. in Cyprum navigavit videndorum, quae in ea sunt, metallorum gratia, et Syriam cavam Palaestinae partem bituminis et aliorum inspiciendorum, deinde in Lemnum quoque, ut videret Lemniae terrae praeparationem. XII. 171. et edoctus est, istam a vulgari opinione longe recedere. XII. 173. in Germaniam proficisci recusavit. XIX. 18. iter in Lemnum, Cyprum, Palaestinam Syriam fecit, ut ibi vim cognosceret Lemniae sphragidis, pompholygis, opobalsami et lycii indicii. XII. 216. in Lemnum navigatus est, ut Lemniam terram sibi compararet. XIV. 8. Romanam perventus *Eudemi* peripatetici philosophi morbi exitum praedixit. XIV. 605sq. in Christianos et Judaeos acerrimus. VIII. 579. post trigessimum et secundum annum Romae degebat. XVIII. A. 347. Romae et praedictiones et curationes magna laude dignas molitus est, sed magnam quoque invidiam reliquorum medicorum sibi contraxit. XIV. 625. ex Roma in patriam reditus, ejusque ab imperatoribus revocatio. XIV. 648. explicatio antidoti *Philonis*. XIII. 267. antidotum hecatontamigmaton. XIV. 155sq. medicamentum aridum ad tuendam oculorum valetudinem. XII. 727. ejus usus. XII. 729. catapotium ad tussim. XIII. 64. ad stomachicos compositio ex sacco malorum cotoneorum. XIII. 176. confectio aceti squillitici. XIV. 567. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 43. confectio vini scillitici. XIV. 569. emplastrum

acerum h. e. sine cera. XIII. 759. emplastrum barbarum. XIII. 560sq. emplastrum ex chalcitide. XIII. 375. emplastrum gilvum ex metallicis. XIII. 519. emplastra ad ulcera maligna. XIII. 752—762. emplastrum viride. XIII. 469. malabathrinum ad dolores oculorum et affectus in declinatione. XII. 756. medicamentum ad ani prolapsum. XII. 313. opobalsemum e Palaestina Syria sibi comparavit. XIV. 7. theriacae vires in gallis expertus est. XIV. 215. *Antonino* theriacam praeparavit. XIV. 64. itemque *Severo*. XIV. 65. vigiliarum remedium lactuca erat. VI. 626.

Galenus liber de libris propriis. XIX. 8sq. causae cur hunc conscripserit. ibid. enumerat opera a se conscripta. I. 407—412. quo ordine sua opuscula legere suadeat. XIX. 49sq. de affectibus partium corporis scripturum promittit. XI. 124. de anatomie *Hippocratis* scripsit. IV. 154. anatomicas administrationes quando conscripserit. XIX. 20. de administratione anatomica librorum conspectus. XIX. 23sq. scripsit librorum anatomicorum *Marini* XX epitomen in II libris. XIX. 25. *Lycii* librorum anatomicorum epitomen duobus libris. XIX. 25. de animae speciebus librum scripsit. IV. 701. de animi peccatis et perturbationibus scripsit. XVI. 335. scripsit de bonitate et vitio succorum. XVI. 48. de comate librum scripsit. XVI. 705. commentarios de consuetudinibus scripsit. IV. 768. librum scripsit de conjectura et signo. XV. 420. libros duos scripsit de definitionibus. VIII. 764. commentatus est secundum librum *Aristotelis* de demonstratione. VIII. 765. de demonstratione commentarios scripsit. VII. 671. scripsit de demonstratione et de *Asclepiadis* placitis. XI. 257. de dissectione *Hippocratis* scripsit. IV. 537. scripsit de dissensione, quae in anatomis est. III. 463. de *Erasistrati* anatome libros III. scripsit. XIX. 13. commentaria scripsit in *Erasistrati* librum de sanguinis apnto. XVIII. A. 570. scripsit librum: nullum errorem esse commissum in eo aphorismo, cuius ipitium est: crescentes plurimum habent innatum calidum. XVII. B. 203. de medica experientia scripsit. XIX. 16. de bono corporis habitu. VI. 13. scripsit librum sub titulo: quod etiam

in aliis operibus *Hippocrates* eandem habere opinionem quam in libello de natura hominis videatur. XV. 107. commentarium scribere voluit, in quo qui veri quique spurii *Hippocratis* libri sint, exponeret. XVI. 3. scripsit de *Hippocratis* dissectione. VII. 851. scribere librum voluit: quod recte ab *Hippocrate* dictum sit, contrariorum contraria esse remedia. XVII. A. 914. libros de *Hippocratis* anatome et *Erasistrati* absolvit, cum *Boethius* Romae adhuc degeret. II. 216. quo tempore libr. VI. de *Hippocratis* et *Platonis* decretis scripserit. XIX. 15. scripsit de *Hippocratis* anatome libros VI. XIX. 13. scripsit ignoratorum *Lycos* in dissectionibus commentarium. XIX. 22. scripsit de marasmo. VI. 357. iam ante libros, qui nunc de compositione medicamentorum per genera exstant, priores eorundem libros scripserat, sed cum aliis in apotheca, quae ad viam sacram est, relictis intercidere, quum Pacis delubrum totum et ingentes Palatii bibliothecae incendio delerentur. XIII. 362. quid in iis contentum fuerit, exponitur. XIII. 363sq. scripsit librum de fine medicinae. XV. 421. magnum opus de universa curandi ratione conscribere voluit. XI. 145. de moribus commentarium scripsit. V. 27. de dubiis motibus scribere voluit. III. 808. librum de recto nominum usu scripsit. V. 214. librum de medicis nominibus scripsit. VII. 45. scripsit de medicis vocabulis. XV. 7. scripsit nominum atticorum expositionem in 48 libris. XIX. 61. de arte opsonandi scripsit. VI. 670. de plenitudine scripsit. VI. 238. scripsit de pulmonis et thoracis motu, dum Smyrnae erat. XIX. 17. scripsit librum de dignoscendis oculorum affectibus. VIII. 229. de oculorum morbis scripsit. X. 943sq. dignotionis affectionum, quae in oculis sunt, librum parvum juveni oculos curanti. XIX. 16. de Thucydidis peste scripsit. VII. 851. de plenitudine. XI. 257. quae opera de pulsibus scripserit. VII. 310sq. opus scripsit in *Archigenis* commentarios de pulsibus. VII. 365. VIII. 685. IX. 381. de respirationis causis scripsit. V. 236. ad *Salomonem* medicorum principem opus scripsit. XIV. 389.

Galenus cur librum scripserit de optima secta. XIX. 51. liber de se-

ctis ad eos qui introducuntur, quibus sit legendus et quae contineat. XIX. 12. de optimo corporis nostri statu scripsit. VI. 13. librum de theriaca dicat *Pisoni*, *Andromachum* commendat, et causam operis conscribendi aperit. XIV. 210. scripsit de *Thensonis* et *Thessali* secta. XI. 783. de thoracis et pulmonis motu tres commentarios adolescens exaravit. II. 217. summa libri de thoracis et pulmonis motu. V. 236. scripsit librum *Thrasylulus* inscriptum. VI. 12. commentarium in *Timaeum* scripsit. XVI. 48. commentaria scripsit in vanam opinionem de urinarum secretionem. V. 130. librum scripsit de urinis. XVI. 21. cur de usu partium opus scripserit. III. 20sq. librum primum de usu partium quando scripserit. XIX. 15. de usu partium quando opus scripserit. XIX. 19. scripsit de attenuante victu. VI. 409. 762. XI. 303sq. XVII. B. 465. item de vivis dissecandis, de mortuis, de respirationis causis et de voce. II. 217. scripsit de vivorum dissectione. VIII. 140. de voce scripsit. V. 236. vulvae dissectionis parvum scripsit librum obstetrici cuidam, et quo tempore. XIX. 16. (Conferatur ceteroquin de vita *Galen*, ejus rebus gestis et scriptis, tam genuinis quam spurii et deperditis, quorum tamen tituli passim in ejusdem operibus leguntur, historia literaria CL *Galen*, primo volumini hujus editionis praefixa.)

Γαλοὶ et *γαλόνυμοι*, pisces e genere mustelorum. VI. 727.

GALELLITA, vide ALAUDA.

GALEXIA piscis ex genere est mustelorum. VI. 727. mollem carnem habet. VI. 727.

Γαλῶννες quinam dicantur. XVIII. A. 394. 609.

GALLA, vires ejus medicinales. XII. 24. ejus adhibendi ratio in diversis morbis. XII. 25. gallae quomodo differant a myricae fructu et cortice. XII. 80. galla medicamentum potius quam cibus est. XI. 650sq. summe adstringens est. XI. 591. adstringentem sorem habet. XI. 632. ad ulcera interna. X. 298. ulcera non glutinat. XI. 440. ei succedanea. XIX. 732. immatura ad haemorrhagias. X. 329. immatura modice siccant. X. 199.

immatura pro erice. XIX. 729. immatura pro uva acerba. XIX. 738. nigra cum melle ad reduviam. XVII. A. 478. omphacitis acerba est. VIII. 114. omphacitis cicatricem inducit. XI. 756. omphacitis ex tertio ordine siccantium est. XI. 788. trita cum alumine ad scroti ulcera ex sudoribus. XIII. 317.

GALLINACEORUM adeps phlegmoni familiarissimus. XI. 733.

Gallinaecum stercus, ejus vires et usus medici. XII. 303.

Gallinas solas Graeci aves vocant. VI. 700. gallinarum alae optime nutriunt. VI. 704. gallinae jus, usus ejus medicus. XII. 361. gallinarum ova ut cibus. VI. 706. gallinarum pinguedo calidior est. XI. 635. gallinarum sanguis editur. VI. 708. XII. 259. gallinarum stercus attrahit. XI. 760. gallinarum ventriculus optimus habetur. VI. 788.

GALLI etiam Celtae vocantur. XIV. 80.

GALLIO, oculus medicus citatur. XII. 766.

GALLIUM vocatur, quod lac coagulat. XI. 855. odoris boni est et coloris lutei. XI. 856.

GALLUS ex Arabia profectus, Caesari antidotum theriacam donavit, qua multos servavit. XIV. 203. Galli aromaticum antidotum ad omnia faciens. XIV. 159. (Ael.) antidotus, qua Caesar et Charmes utebantur. XIV. 114. ex libris Galli antidotus cyphoides ad hepaticos. XIII. 202. antidotum ad rabidorum morsus. XIV. 158. aliud ejusdem ad affectus interiores. ibid. antidotum ad rabiosorum morsus, ut Belchionius aiebat, a Caesare acceptum. XIV. 170. aridum ad pterygia. XIII. 838. collyrium oxydericum. XII. 784. compositio auricularis, qua utitur Audromachus. XII. 625. compositio ad fluxiones et sanguinis rejectionem. XIII. 77. pinguis compositio ad sedem. XIII. 310. stomachica compositio. XIII. 138. et Alceii ejusdem mutatio. ibid. compositio ad suffusiones. XII. 738. emplastrum barbarum. XIII. 556. emplastrum viride. XIII. 472. Galli Marci Asclepiadei malagma. XIII. 179. Galli theriaca antidotus. XIV. 189. Galli (Aelii) theriaca egregia. XIV. 161. alia ibid.

GALLI, gallinaeque sanguinis usus XII. 260. bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. teneram mollemque carnem habent. XI. 294. gallinaei caro concocta est facilius. VI. 700. cor quidam invenit duobus fastigiatum verticibus. II. 623. gallinaei levia habent ossa et laxa. III. 926. pericardium scirrhum. VIII. 304. pennae utiles ad verrucas. X. 1012. temperamento humidiores sunt. XVII. A. 726.

Gallorum cristae et palearia quale alimentum exhibeant. VI. 704. cristam per somnum videre quid significet. XVI. 220. XVII. A. 214. veterum jus ventrem ducit, caro sistit. XI. 576. vetulorum jus alvum movet. XIV. 226. testes et suavissimi sunt, et laudabile corpori praebent alimentum. VI. 675. in gallis Galeus theriacae vires expertus est. XIV. 215.

GAMMARI tardissime nutriunt. XVII. B. 484. palpebris egent. II. 879.

GANGLION, definitio. XIX. 441. Ganglia in quibusnam partibus et quibusnam causis oriuntur. XVIII. A. 489. in metacarpio oriuntur, et mulieribus lana victum quaerentibus. XIV. 785. provocat frigus. XVII. B. 37. causa est humorum fluxio. VII. 22. in gangliis supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. gangliorum cura chirurgica. XIV. 785. ganglia saepe aperiuntur, sed sine noxa. XVIII. A. 489. bractea tenuis ex plumbo et illicata, ipsa dissipat. XII. 232. ad ganglia cerine Ctesiphontis. XIII. 936. cyzicenum Herac. XIII. 815.

Gangliorum sympathici nervi fit mentio. IV. 290 sq.

GANGRAENA, definitio. XI. 135. XIX. 449. partis affectae mortificatio est. VII. 720. mortificatio est. VII. 726. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. quomodo oriatur. VII. 719. XIX. 449. media est inter magnam inflammationem et sphacelum. XVIII. A. 687. naturalis color mutatur. VII. 75. causa est humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. XV. 365. oritur, si inflammatio non solvatur. VII. 458. inflammationes magnas sequitur. VII. 720. accedit, si crure luxato simul articuli vulnus fit. XVIII. A. 687. symptomata et pericula. VII. 721. completa non, incompleta sanabilis. XVIII. A.

156. venarum, definitio. XVIII. B. 460. cura. XI. 136. ad gangraenam emplastrum *Azmitae*. XIII. 785. emplastrum *Isidori Antiochei*. XIII. 885. gangraenam coërcet isis, ne latius serpat. XIII. 775. ad gangraenas decoctum lupini. XI. 885. nuncum oleum. XII. 14. gangraenam juvant aliquantum *Tithymalli*. XII. 142. ad crustam solvendam et pns movendum apta remedia. XI. 138. remedia, quae partem sanam ab aegrotā separent. XI. 138. gangraenosa sanat urtica. XI. 818.

GARGAREON, definitio. XIX. 368. idem est quod uvula. XII. 960.

GARGARISMA calidum ad anginas. XV. 787. ad pendulam uvulam. XII. 981. 983. 984. quo qui sumptus e stomacho pituitam gargarizatus e capite detrahit. XIV. 571.

GARRIRE doctus, verum ineptus dicere. VIII. 653.

GARUS, ejus facultates et usus. XII. 377. *Gari* confectio *Joachi* martyropolitae. XIV. 546.

GASTRITIS, (vide *Ventriculi* inflammatio.)

GASTRORRHAPHIA, definitio. X. 411. quomodo administretur. X. 416. 418. *Γαστρὸς ἔκφυσις* duodenum vocatur. I. 631.

ex GAUDIO ingenti nonnulli interierunt. VII. 193.

Γαῖος quid significet. XVIII. B. 517.

GEMELLI infusum ad dysenteriam. XIII. 299.

Gemelli cerebri. II. 729. etiam testes vocantur. ibid. *Gemellorum* alter ejicitur, si altera mamma gracilesceat. XVII. B. 828. gemellus alter abortu rejicitur, si una alterave mamma gracilesceat. IV. 153.

GEMINI quomodo generentur. XIX. 326. 453.

GEMITUS unde oriatur. V. 346.

GENAE, definitio. XVIII. A. 423. genarum muscoli cur parvos et molles nervos accipiant. III. 733. ad genarum papulas. XIV. 354.

GENERATIO, definitio. II. 3. 10. 19. est ex alteratione et conformatione conflata. XV. 230. quomodo fiat. II. 11. animalium quomodo eveniat. II. 10. ex alteratione et conformatione subjectae substantiae fit. II. 11. non uno fit. XV. 43. non, nisi duo individua ejusdem sint generis, locum

habet. XV. 46. id quod verum non est. ibid. ut locum habeat, uterque conjux consentaneum temperamentum habere debet. XV. 48. intura nulla est, nisi calidum cum frigido, et sic cum humido aequaliter se habeant. XV. 47. ad generationem animalium substantia menstruum est, ut *Aristoteles* dixit, principium motus vero ex semine accedit. IV. 612. ad generationem foecundam quae requirantur. XVII. A. 443. generationis principia mas et femina. IV. 516. principia sanguis et semen. VI. 3. principium quando semen fiat. IV. 183. generationis theoria *Empedoclis*, qui omnes foetus partes jam praeformatas accipit, ejusque reprehensio. IV. 616sq. generatio pilorum eadem quae plantarum. XII. 379. generatio plantarum. IV. 666.

GENETHLIACI vates vocantur. XV. 441.

GENISTA, ejus vires. XII. 129.

GENITALIA organa, eorum utilitas. IV. 144. apta eorum constructio. IV. 145. nervos unde accipiant. IV. 203. nervos exiguos accipiunt. IV. 204. unde vasa accipiant. IV. 200. prima eorum evolutio. IV. 637. in eorum evolutionem gibbositatis effectus. XVIII. A. 509. proprio quodam et eximio sensu afficiuntur et cur. VII. 126sq. genitalium in coitu turgor. IV. 187. genitalium in epilepsia affectio. ibid. ad genitalium vim reconciliandam remedia parabilia. XIV. 534. genitalium putredines quando aestate oriuntur. XVII. B. 620. putredines aestate potissimum fiunt. V. 694. muliebria cur intus sint posita. IV. 640. mulierum iis virorum sunt imperfectiora. IV. 162. genitalium virorum et foeminarum analogia. IV. 158sq. 635. genitalia virilia aptam habere positionem et structuram docetur. IV. 213sq.

GENITURA, (confer. SEMEN.) est aut uteros, aut genitales partes in universum. II. 889. quomodo a semine differat. XIX. 450. quonam in stadio foetus ab *Hippocrate* vocetur. IV. 542. genituram semen virile *Xenocrates* vocat, eamque, quae ex sinu muliebri post coitum effluxit, illitam juvare multum dicit. XII. 250. in iis extinguitur, quae uteros humidos habent. XV. 48. genitura ab ntrisque si permanserit in utero mulieris, primum quidem miscetur, ut mulieri

non quiescente. IV. 595sq. genitura aetatis signum. XVI. 338. geniturae profluvium cohibet semen lactucae potum. XI. 887. genituram exiccat cannabis semen majori dosi propinatum. XII. 8.

GENIUS homini insitus qualis. V. 469.

GENNADII collyrium. XII. 760.

GENTIANA, radices vires. XI. 856. ad nimiam obesitatem. X. 994. nascens in Italia, quando sit aequalis illi, quae nascitur in Creta. XIV. 59. medicamentaria, et calida facultate praedita est. XIII. 229. incidit et digerit. X. 994. radix ad nervos vulneratos. XIII. 634. ei succedanea. XIX. 726. radici succedanea. XIX. 727.

GENU, definitio. XIV. 708. vocatur prior articulo genu pars. XVIII. B. 512. ad abscessus circa genu emplastrum Attalici album. XIII. 423. in genu abscessus extrahens emplastrum sine incisione. XIII. 932. articulatio. III. 253. articulus femoris et tibiae commissura formatur. XVIII. B. 612. articulus cum illo cubiti comparatur. XVIII. B. 616. in genu simplex articulus. III. 225. genu articuli figura media quae. IV. 452. genu articulum solum justam naturam habere Hippocrates docet. XVIII. B. 613. quod a Galeno quoque comprobatur. XVIII. B. 614. articulus non, nisi una cum coxae articulo, extendi potest. XVIII. A. 630. articuli ligamenta. II. 329. genu articulum extendentes musculi. II. 302. flectentes. II. 304sq. genu articulum moventes musculi novem sunt. XVIII. B. 1007. genu articulus cur facilius luxetur quam cubiti, et facilius reponatur. XVIII. B. 624. genu articuli luxati pericula. XVIII. A. 707. luxationis modi varii, et repositio. XIV. 796. XVIII. B. 626. cura genu luxati. XVIII. B. 627. genu articuli deligatio. XVIII. B. 760. 761. ad genu debilitatem remedia. XIV. 559. genu dolores sequuti sunt usum assiduum ervi in Aeno. XVII. B. 168. genu dolores vehementissimos simulantis casus. XIX. 4. ad genuum dolorem remedia. XIV. 561. genu fluxione tentati cura. XI. 80. genu gravitas infestat aestate. XV. 198. genu inflammatum laxandum est. I. 80. ad genu inflationes crustacei lapides ex Coele Syria. XII. 203. genu morbi. XIV. 779. ad genuum rheumatismos

discutiendos remedia parabilia. XIV. 535. ad genu tumorem habens inveteratum et aegre solubilem cataplasma ex farina hordeacea per oxycratum addito stercore caprino. XII. 298.

GENUBEOS est sterces caninum album. XIV. 457.

GENES foetuum ab initio discerni nequit. IV. 169. ne periret, quomodo natura praevидit. IV. 151.

GEOMETRAE quomodo procedant in suis rationibus. XI. 256. numerantur inter rationales. V. 98. occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7.

GEOMETRIA secundum Hippocratem medicis necessaria. I. 53. in geometria Galeni pater excellebat. V. 42. animus acuit geometria. V. 64. in geometria est methodus certa. V. 68. geometria astronomiam praecedat. I. 53. geometria et arithmetica tantum utuntur divites, quantum extruendis aedibus et computandis expensis conducit. XIV. 604. in geometria Posidonius excellebat. V. 390.

GERMANI cutem habent frigidam humidamque, ideo mollem, albam pilisque nudam. I. 627. quales capillos habeant. I. 618. a nonnullis flavi vocantur, sed potius rufi sunt. XV. 185. animosi, audaces et praecipitis consilli sunt. I. 628. apud eos infantes probe non nutriuntur. VI. 51. recens natos statim ad flumen deferunt lavandos. VI. 51. temperamento humidior sunt. XVII. A. 726. in Germania elephantiasis rarissima. XI. 142. in germanico bello nihil didicerunt medici. XIII. 604.

GERMINA arborum ac fruticum oleorum asparagis proportionem respondent. VI. 644. inter se quoad facultates sunt similia. VI. 643. quoniam sint praestantissima. VI. 644. pariunt succos malos. VI. 750. ubi vel muria vel oxhalme condiantur, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. vescuntur iis urgente fame. VI. 644.

GEROCOMICE quid, ejusque scopus. VII. 681. doctrina est, quae senum sanitati prospicit. VI. 330.

GIBBI quidam fiunt ob luxationem femoris in exteriori partem. XVIII. A. 622. qui ex asthmate aut tussi fiunt, ante pubertatem intereunt. (Hippocrates.) XVIII. A. 74. gibbos Hippocrates vocat hybos et cyphos. XVIII. A. 74:

GIBBOSITAS, definitio. VIII. 242. XVIII. A. 493. ejus effectus. VIII. 242. si corpore jam robusto fiat; morbum tunc existentem solvit. XVIII. A. 509. in genitalium evolutionem, barbam et foecunditatem effectus. XVIII. A. 509. gibbositatis causae. XVIII. A. 75sq. 552. causae sunt tubercula cruda et dura in pulmone secundum *Hippocratem*. VII. 922. causa situs, quo jacere consueverunt. XVIII. A. 511. in ea tubercula plerumque dura et cruda oriuntur in pulmone. XVIII. A. 505. causa tubercula sunt. XVIII. A. 505. ictus. XVIII. A. 506. renum et vesicae vitia superveniunt, abscessus ad ilia et inguina. XVIII. A. 507. affecti multi usque ad senectutem hoc malum sustinent, pauci tamen ad sexagesimum annum pervererunt. XVIII. A. 519. effectus ejus in pueris. XVIII. A. 509. supra septum transversum consistentis in costas effectus. XVIII. A. 501. gibbositatis thoracis in varias functiones effectus. XVIII. A. 501. gibbositatis quibus in lumbis est, his coxae graciliores sunt, quam quibus ad pectus. XVIII. A. 508. gibbositatis cura generalis. I. 262. si causa casus ex alto est, paucis ita convalescit, ut dirigatur. XVIII. A. 513. quae supra diaphragma sit, difficilis curatu est. XVIII. A. 496sq. quae infra septum transversum quomodo nonnunquam sanetur. XVIII. A. 497. gibbositatis cura chirurgica. XVIII. A. 553sq.

GIBBUM apud *Hippocratem* *κνφὸν* vocatur. XVIII. A. 493.

GIGARTA, eorum vires et usus. XI. 856.

GILVA emplastra; generaliora quaedam circa ea. XIII. 517. praeparandi ratio. XIII. 518. vires. XIII. 519. gilvum ex libris *Damocratis*. XIII. 939. aliud. ibid. — gilvum ex metallicis, quo *Galenus* utitur. XIII. 519. gilvum *Haliet*. XIII. 645. 802.

GINGIDIUM, facultates et usus. VI. 640. XI. 856. plurimum in Syria provenit. VI. 640. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794.

GINGIVAE appellantur carnes, quae dentes comprehendunt, ubi primum e locellis emergunt. XII. 852. unde nervos accipiant. II. 432. 836. nervos accipiunt a tertia conjugatione. III. 743sq. nocet iis assiduus lactis usus. VI. 688. quomodo noxa illa

prohibeatur. ibid. et sq. ad gingivarum abscessus compositiones. XII. 958. gingivas albas reddit aristolochiae radix rotunda. XI. 836. ad gingivarum carnem instaurandam remedium aridum. XIV. 523. gingivarum collutio. XIV. 357. ad gingivas corrosas remedia parabilia. XIV. 432. ad gingivas corrosas remedia. XIV. 495. 496. ad gingivas cruentas remedia parabilia. XIV. 433. ad gingivarum defluxiones clysteres acres. XVI. 145. ad gingivas denigratas et putridas remedia parabilia. XIV. 433. gingivarum dolorum cura. XII. 874. ad gingivarum dolores *Aristocratis* praecepta. XII. 879. ad gingivas emollitas cornua cervi et caprae usta. XII. 334. gingivarum fluxione laborantibus et corrosis cum tumore et dolore remedia. XII. 875. gingivarum inflammatarum cura. XII. 874. gingivarum cura. XII. 853. cura, quando ex inflammatione dolent. XII. 853. ad gingivarum inflammationem remedia parabilia. XIV. 433. ad gingivas humore praegnantibus panacea *Mithridatis*. XIII. 54. gingivarum laxitatem mollietique desiccant ostrea usta. XII. 347. ad gingivas laxas, putrescentes et cruentas *Timocratis* dentifricium. XII. 887. gingivas madentes resiccant coracinae sphragis. XIII. 826. ad gingivas madore laxas. XII. 879. humore gravidas et subcorruptas. XII. 879. gingivarum nomis pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. ad gingivas praegnantibus et foetentes. XII. 956. gingivarum pruriginibus quam aetate veniant. V. 695. gingivarum pruritus in dentitione accidit. XVII. B. 629. ad gingivas puerorum remedia parabilia. XIV. 541. gingivis puerorum dentientium assidue illitum butyrum, dentium exitus adjuvat. XII. 273. gingivae putrescentes odoris tetri ex ore causae. XVI. 215. ad gingivas tumidas et carnis incrementum. XIV. 433. ad gingivas ulceratas. XII. 881.

Γυγγλυμοειδής apud *Hippocratem* est imum caput humeri. XVIII. B. 349.

GINGLYMUS, definitio. II. 736. ejus differentiae. II. 737.

GITH vocatur melanthium. XI. 870. **GIZI** cassiae species. XIV. 72.

GLABRI humorem melancholicum non generant. XVI. 93.

GLABRITIES qualis sit affectus. XVI. 88. ut signum. ibid. quid significet.

XVI. 90. frigidiorem et mansuetam naturam significat. XVI. 91. denotat temperamentum justo frigidius. XVII. A. 722.

GLACIALIS humor nonnunquam vocatur lens crystallina. V. 623. (vide *Crystallinus* humor et *Lens crystallina*.)

GLACIES, ejus in thoracis organa effectus. XVII. B. 813. in somno visa quid denotet. VI. 832. XVI. 219. XVII. A. 214.

GLADIATORES quotidie utuntur pitana fabarum. VI. 529. in patella vulneratos et in tendine lato tenuique supra illum, perditos vidit *Galenus*, qui enim superstites, claudi erant. XIII. 564. casus, transversam divisionem in priore et inferiore femoris parte habentis. XIII. 601. gladiatorum cura *Galenus* tradita. XIII. 600. gladiatorum vulnera gravia quomodo *Galenus* Pergami curaverit. XVIII. B. 567.

Gladiolus, (*Xiphium*) radices facultates medicae. XII. 87.

Gladius qualis optimus. III. 30. vel ceram secando hebetatur. XI. 597.

GLANDIUM i. q. *Thymus*.

GLANDULAE: universam earum naturam *Hippocrates* vocavit *ὀλοποιήν*. XVIII. A. 379. de glandularum natura *Hippocrates* librum conscripsit, sed hic non amplius exstat. XVIII. A. 379. quae, quod in medio vasorum in diversas partes diductorum habetur, implent, earum haud magnus usus est. X. 983. earum induratarum cura. ibid. quae vel salivam, vel lac, vel genitale semen, aut pituitosum humorem quandam generant, earum major usus est. X. 983. harum induratarum cura. ibid. quaecumque a quibusdam glandulosa corpora, non glandulae vocentur. X. 983. omnes exsanguis et frigidae. XVII. B. 833. in diversis regionibus enumerantur. VI. 674. ut alimenta. VI. 673. glandulas antiadas dissipat myrtus, liquido alumine ac melle mixtus. XIV. 438. glandulae circa aures unde nervos accipiant. III. 745. axillares unde venas accipiant. II. 788. axillarium usus. IV. 331. glandulae inflammatio bubo dicitur. XI. 77. tumescentes bubones vocantur. X. 881. glandularum affectus bubo, phyma et phygethlon est. XI. 77. glandulae in collo et post aures tument ex ulcere

in vicinia orto. X. 881. glandulae humectant fauces. IV. 647. cur facile fluxiones suscipiant. X. 880. cur sint ad suscipiendam fluxionem promptissimae. XVI. 469. glandularum inflammationes phygethla vocantur. VII. 729. ad glandularum inflammationes panacea *Mithridatis*. XIII. 54. glandulae inguinales arteriae cruralis sunt fulcimenta. IV. 327. in inguinibus et alis cur intumescant ex ulcere in manus aut pedis digito. X. 881. glandulae lacrymales, usus. III. 811.

Glandulae linguales, functio. VI. 673. circa laryngem glandulae sunt. VI. 674. quae laryngi adjacent, usus. III. 589sq. glandulae Meibomianae, usus. III. 792. mesenterii, duplex differentia. IV. 647. mesentericarum usus. III. 338. mesentericae unde venas accipiant. II. 785. mesentericas *Herophilus* jam novit. III. 335. cur nervos nullas accipiant. IV. 268. 269. glandulis phlegmone tentari incipientibus saepe solum oleum satis est. X. 905. glandularum phlegmones cura. X. 882. in glandularum phlegmone victus ratio. X. 905. glandula pituitaria extra duram matrem posita est. III. 696. pituitaria cerebri cava est et cur. III. 694. usus ejus. III. 674. 695. glandulae pylori in animalibus obviae. III. 281. glandulae cur excipiendiscrementis idoneae. XI. 275. robor plane nullum habent. X. 881. salivam generant. IV. 647. glandularum scirrhusa phlegmone struma dicitur. X. 881. 982.

Glandulae quaedam sensus sunt expertes. VII. 531. glandularum morbus struma est. XVII. B. 637. glandulae ubi scirrhum contraxerunt, struma vocatur. VII. 729. discernentium substantia rara et cavernosa est. IV. 647. glandulae succus qualis. VI. 774. glandulae ad succos animalium utiles generandos quae sunt comparatae, nervos habent, arterias et venas. IV. 269. glandularum tumores quid significant in febris. XVII. A. 411. tumores sine ulcere aut manifesta causa admodum sunt suspecti. XVII. A. 410. glandularum usus. IV. 269. glandularum omnium duplex usus est secundum *Marinum*. IV. 646. collo vesicae adjacentes prope ad testium naturam accedunt. VI. 675. utraque parte colli vesicae locatae, humorem continent semini similem, sed tenuio-

rem. IV. 182sq. in coitu una cum semine ejicitur in maribus, in feminis in muliebri pudendum defluit. IV. 189. usus ejusdem. ibid.

GLANS penis, definitio. XIV. 706.

GLANDES castanearum sunt praestantissimae. VI. 621. (alii hasce *λοισμους* vocant. VI. 621.) quernae glandibus castanearum sunt deteriores. VI. 621. quercuum suisbus nutrimento sunt. VI. 620. aliquando etiam prae fame ab hominibus edebantur. VI. 620. aequae nutriunt ac frumentacia edulia. VI. 621. castaneis magis sunt acerbae. VI. 779. inter crassi succi cibos pertinent. VI. 777. rustici his vescuntur. VI. 620. diversarum arborum partim hominibus, partim suisbus alimentum sunt. VI. 778. per glandes alvus evacuat. XVI. 120. glandis magnitudo pendet drachmam dimidiam. XIX. 780.

GLANS-unguentaria vide BALANUS myrsica. XI. 844sq.

GLAUERDO quid. III. 786. cur senibus frequens sit. XVII. B. 651. ad glaucedinem *Musae* compositio. XII. 737.

GLAUCIAS empiricus. X. 142. in *Hippocratem* commentaria scripsit. XVI. 196. sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 794. quomodo locum aliquem *Hippocratis* de morum cognitionis dignitate in morbis cognoscendis explicet. XVI. 325. librum de humoribus *Hippocratis* esse iudicat quidem, non autem magni illius. XVI. 1sq.

GLAUCH camera (tholos) vocata fascia. XVIII. A. 790. illinitiones ad oculorum dolores. XII. 743. pastillus. XIII. 835.

GLAUCIUM, ejus facultates et usus. XI. 857. solum, super cote tritum, ad aurium robur. VI. 439. ad erysipela. X. 955. ad phlegmones incipientes. X. 955. ad oedema. X. 954. substituitur aloae indicae. XIX. 724. pro myrobalano. XIX. 737. substituitur sambuco. XIX. 724.

GLAUCOMA, definitio. XIX. 435. quomodo a suffusione differat. XIX. 438. virilis morbus est. V. 696.

GLAUCONI libros de medendi methodo dicavit. XI. 1. ejusdem admiratio *Galen*i propter medici casum, jecoris inflammatione laborantis. VIII. 364.

GLAUCOSIS quid sit. III. 786. XIV. 775.

GLAUCUS durae carnis est. VI. 727. GLAUX herba, ejus facultates. XI. 857.

GLENE ossium quid sit. II. 736. IV. 410.

Γλῆνον vid. Pulegium. (XI. 857.)

GLEUCINI confectio ut *Heras*. XIII. 1042. confectio *Critonis* in secundo de ornatu. XIII. 1040. confectio juxta *Andromachum*. XIII. 1039. confectio secundum *Dioscoridem*. XIII. 1041. mustei unguenti confectiones. XIII. 1039.

GLEUCINUM unguentum prorsus acopon est et relaxans. VI. 220. vim habet calfactoriam et remittentem. XIII. 1041.

GLOBOS modice emolliendi vim habet. XI. 858.

GLORIAR cupiditas animi affectus est. V. 35. gloriam vanam Graeci ambitionem vocant. VI. 415.

GLOSSITIDIS casus. X. 972.

GLOSSOCOMON. X. 442. descriptio et agendi ratio. III. 573. structura et usus. XVIII. B. 505. num sit in cruris fracturis necessarium. XVIII. B. 499sq. vocatur ab Atticis arcula. XVIII. B. 502. quale esse debeat ad cruris fracturas commodum. XVIII. B. 502. quando sit commodum. XVIII. B. 503.

GLORIS, descriptio et usus. III. 560sq. vocatur et lingua s. lingua laryngis. III. 562. quomodo in ea vox oriatur. III. 561sq. usus ejus in spiritus cohibitione. III. 562. eam claudentes musculi. III. 568. nervus eorum, ibid. — nervi eam aperientium musculorum. III. 569sq. 575. humida semper sit necesse est. III. 566.

GLUTAE musculi. XVIII. B. 1003.

GLUTEN, ejus vires. XII. 33. taurinum, ei substitui potest ichthyocolla. XIX. 745. volucrum quale alimentum. VI. 788. piscium ulceribus maliguis idoneum. XIII. 662.

GLUTIA corpora cerebri. III. 678.

GLUTINANTIA remedia: (Confer. *Conglutinantia* remedia.) bulbus sativus. XI. 851. hiesinum nigrum. XIII. 781. myrrha. XII. 127. narcissi radix. XII. 85. pix arida. XII. 102. folia piceae et tediae. XII. 103. polygonum. XII. 105. pollium. XII. 106. polycnemon. XII. 107. sarcocolla. XII. 118. stratiotes. XII. 131.

GLYCELARUM prodest fractis. XIV. 793.

GLYCOPHYLLUM pro thermuntia. XIX. 730.

GLYCYRRHIZA, ejus facultates. XI. 858. refert *Dioscorides*, siccam radicem ad laevorem redactam pterygiorum esse remedium. XI. 858. etiam radix dulcis vocatur. XIII. 11. optima in Creta nascitur. XIV. 59. exasperata lenit. XIII. 51. succus pro ipsa radice ex Creta apportatur. XIII. 47. succus tempore durescit. XII. 963. glycyrrhizae succo succedanea. XIX. 727.

GLYCYSIDA s. pentorobos s. paeonia, ejus facultates et usus. XI. 858 sq.

GLYTI acopon, ut *Philoxenus* grithmaticus. XIII. 1036.

GNAPHALIUM unde nomen acceperit; ejus facultates et usus. XI. 861.

Γνάθος quatenam dicatur pars. XVIII. A. 423.

GNIDIAE sententiae *Eriphonti* medico adscribuntur. XVII. A. 886.

Γνώση apud *Hippocratem* qua significatione occurrat. XVI. 174. XVIII. B. 656.

Γο unciam significat. XIX. 750. 756. 758. 780.

GORIO littoralis piscis est; quale praebet alimentum. VI. 719.

Gobiones qualem carnem habeant. VI. 724.

GOMPHOSIS, definitio. II. 738.

GONGRI arborum. XVII. B. 38.

GONGRONAE apud *Hippocratem* quid sint. XVII. B. 38. causae. XVII. B. 39.

GONGYLIS, seminis et radice facultates. XI. 861.

GONORRHOEA, definitio. VIII. 438. XIX. 426. nomen unde sit derivatum. VIII. 439. spermaticorum vasorum affectio est. VIII. 441. in gonorrhoea vasa spermatica afficiuntur. IV. 188. gonorrhoeae differentia. VII. 150. gonorrhoeae causae. VII. 267.

GORGIAE librum de natura scripsit. I. 487.

GORTYNIATES Tryphon. XIII. 246.

GRACILE ab *Hippocrate* interdum dicitur ad partium praeter naturam tumentium oppositionem. XV. 793.

GRACILES sunt ventriculo calido praediti. XVII. B. 203. 209. admodum facile abortiunt. XVII. B. 836. et aridi omnes, qui regiones calidas incolunt. XI. 512. plerumque biliosi sunt. XVII. B. 665. eorum caro ma-

cosior quam plenorum. XVIII. A. 361. cutis laxa est. XI. 508. febre continente non vexantur. X. 607. ad humorem melancholicum generandum sunt aptissimi. XVI. 17. 93. crassiss tardies mori *Hippocrates* pronunciat. XVII. B. 547. obesi facti sunt ex unguento dropace. VI. 416. lenius iter facere his convenit. XV. 191. natura qualem pulsum habeant. VIII. 464. corpore, ceterum robusti, qualem pulsum habeant. VIII. 812. graciliores quales pulsus habeant eorumque causae. IX. 117. gracilium pulsus longus videtur. IX. 228. graciliorem hominem factum esse qualis pulsus denotet. IX. 233. graciles, eorum pulsus. IX. 472. 531. XIX. 632. graciles et facile vomentes superius purgare, caventes hiemem, confert. XV. 335. graciles et ad vomendum faciles per superiora sunt purgandi. XVII. B. 664. gracilioribus quatenam cataclysmata conducant. XV. 199. in gracilibus quatenam sit vena secunda. XVI. 136. graciliorum victus ratio. XV. 202 sq. gracili corpori inimica sunt extenuantia. VI. 433 sq. gracilia omnia magis exsanguia sunt. XVIII. B. 893.

GRACILITAS, definitio. XV. 236. deficiens nutritio est. VII. 211. quomodo fiat. VI. 416. fit ex frictione multa. VI. 108. 109. quomodo ex pulsu cognoscenda. IX. 522. temperamento sicco familiaris. IX. 143. gracilitati converiens victus ratio. VI. 417. gracilitatis remedium pix habetur. VI. 416.

GRACULI quale alimentum praebant. VI. 729. sale condiuntur. VI. 746.

GRAECI quid sub terra intellexerint. XII. 165. 168.

GRAMINIS radice, herbae, seminis facultates. XI. 810. semen ex Parnasso desiccatorium et acerbum. XI. 810. decoctum calculum frangere dicitur. XI. 811. radice decoctum lapides conterit. XIX. 694. recentis sapor qualis. XI. 633.

GRAMMATICA, definitio. XVIII. A. 215. ars nobilis est. I. 39. callebat eam *Galenus* pater. VI. 755. didicit eam a patre *Galenus*. XIX. 59. grammaticae, dialecticae et rhetoricae tantam cognitionem habebant *Galenus* tempore nonnulli medici, quantam asinus lyrae. IX. 789.

GRAMMATICI inter rationales numerantur. V. 98. occupant primam sedem apud Mercurium. I. 7.

Grammatici historia, qui ex vini potu in balneo deliravit et periit. VIII. 132. casus, qui ob oris ventriculi consensum incidit in epilepsiam. VIII. 340. *Grammaticorum* munus. IX. 789. ad *Grammaticum* Basilii victus ratio. XIV. 552.

GRANA Cnidia et tinctoria, vires eorundem medicae. XII. 32. granum cnidii qua in re a cuico differat. XI. 610. granum cnidii rarius alimentum evadit. XI. 612. granum cnidii pituitam et totum aquosum humorem evidenter educit. XIV. 223. granum cnidii pro lathyri. XIX. 734. grana purgantia: eorum compositio. XIV. 531.

GRANDO quomodo fiat. XIX. 289. grandinem quales venti gignant. XVI. 409. grando in somno observatas quid denotet. VI. 832. XVI. 219. XVII. A. 214.

GRAPHOIDES processus ossis temporum. II. 745. ninae. II. 769.

GRAVEDO, definitio. XIV. 742. XIX. 418. unde nomen acceperit. VII. 263. vocandum est, quod a cerebro destillat. II. 139. XV. 325. dicitur, quando, fluxio fit in nares. XVI. 171. secundum veteres est humor tenuis et crudus per nares excretus. XVIII. B. 180. ex capite qualis. XVII. B. 24. causae. XIV. 742. causa iter est. XV. 867. causa in cerebro est. XVI. 171. hiemalis morbus. V. 694. morbus hibernus est. XVI. 382. cur sit hiemalis morbus. XVII. B. 626. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. morbus vernalis. XVII. B. 615. facile laborant temperamento frigido praediti. I. 325. in gravedine qualitas et quantitas excretorum quid significet. VIII. 165. processus mammillares cerebri in ea laborant. VII. 107. causa cerebri est. VII. 262. interdum ad ventriculum defertur. X. 513. in gravedinibus vox rauca fit. III. 535. ubi concoquitur, pituita crassa evadit. XVI. 74. quomodo noceat, pulmonis morbo superveniens. XVIII. B. 180. gravedines in valde senibus coctionem non admittunt. XVII. B. 538. ea laborantibus lienis vitia minus contingunt. XVII. A. 993. gravedini superveniens febris ipsas firmius et certius concoquit. XVII. B. 23. grave-

dini contrarius rerum venerearum usus. XVI. 170. gravedini quomodo medeantur sternutamenta. II. 882. gravedinis in senibus cura diaetetica. VI. 349. gravedines ab initio laedit sternutatio. XVI. 170. gravedo difficulter curatur in locis, ventis subiectis. XVI. 399. ad gravedinem melanthium frixum. XI. 860.

GRAVEOLENTIA quae dicantur. XI. 699. graveolentiae ut morborum symptomata. VII. 75. ad graveolentiam oris remedia. XIV. 357. graveolentiam alarum et totius corporis sanat scolymos. XII. 125.

GRAVIDAE pica saepe afficiuntur. VII. 133. cur cibi fastidio et pica laborent. XVII. B. 860. XIX. 455. qua de causa vitiosis humoribus impleantur. XVII. A. 749. parum et frequenter respirant. IV. 501. cacochymiae earum causa. XVII. A. 362. cur menstruum expertes. XIX. 455. gravidarum pulsus qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 632. 636. gravidae si lac copiose mammis profluat, foetum imbecillum reddit. IV. 178. XV. 402. XVII. A. 457. XVII. B. 843. quando sint purgandae. XVII. B. 819. gravidae quando purgare *Hippocrates* praecipiat. XVII. A. 346. XVII. B. 653. 819. gravidae si purgantur, foetus aegrotat. XVII. B. 858. gravidam acuto morbo corripi letale. XVII. A. 440. XVII. B. 820. abortus causae. II. 183. XVII. A. 438. 635. XVII. B. 838. 846. alimenti indigentia abortum causatur. XV. 366. ex venae sectione abortit. XVII. B. 821. abortiunt ex incauta purgatione. XVII. B. 652. 655. gravida abortit ex alvi profluvio. XVII. B. 823. abortit, si mulier transgrediatur amphisbaenam. XIV. 243. abortit ex decocto florum leucoji. XII. 58. gravidae, si mammae derepente extenuentur, abortit. IV. 178. VIII. 437. XVII. A. 307. XVII. B. 827. tenesmus in iis abortus causa. XVIII. A. 125. gravidae si purgatio prodeat, foetus sanus esse nequit. XV. 402. XVII. A. 439. XVII. B. 858. marem an femineam gestent unde cognoscatur. XVII. B. 834. utrum abortum fecerit unde cognoscatur. XIV. 480. gravidae peccata in foetum transeunt. III. 885. febre correptae aut extenuatae periculose pariunt, aut abortiunt. XVII. B. 851. uteri erysipelas letale. XVII. B.

835. febre si corripiantur, abortiunt. XVII. B. 851. abortum efficit stachys. XII. 130. causa abortus in *Stigmargi* uxore erat diutina seditio. XVII. A. 324. (confer. ABORTUS.) gravidæ gemellos gestanti si altera mamma gracilescat, alter foetus ejicitur. IV. 153. XVII. B. 828. non gravidæ si lac habeant, menstrua iis cessant. XVII. B. 829.

GRAVIDITAS, cur in ea menses cessent. IV. 177. graviditatis tempus varium et dubium. XVII. A. 448. tempus medium septimus mensis. XVII. B. 653. uteri conditio in ea. II. 899. graviditatis signum est uteri orificium citra duritiem clausum. VIII. 433. graviditas inter lactandum oborta infanti et lacti nocet. VI. 46.

GRAVITAS manifesta apparet in cerebro. VII. 531. nullus ejus sensus in partibus sensu vacuis. VII. 531. num comes plenitudinis an plenitudo gravitati praeest. VII. 533. ubi aliqua in parte est, non etiam in illa humorum est plenitudo. VII. 533. evidentissimum signum plenitudinis sensitivae facultatis. VII. 532. naturalis facultatis affectus non est. VII. 529. in motu morbum futurum indicat. I. 360. gravitatis sensus ut signum morbi futuri. XVI. 224. gravitas totius corporis comitatur febrem quotidianam. VII. 466. gravitatis sensus in parte paralytica. VII. 533. gravitatis sensus nonnunquam in pulmone, hepate et renibus est. VII. 530. (gravitas capitis, vide *Capitis gravitas*.)

Γρίπος quid significet. XVI. 728.

GROSSI, eorum vires medicinales. XII. 88.

GRUES crura longa habent, eandemque ob causam collum et rostrum longa. III. 876. habent vocem clangorosam. III. 535. *Grum* caro qualis. VI. 703.

GRUMUS acervata sanguinis concretio est sensibilis. VII. 710. grumos sanguinis liquare dicitur coma amarantii. XI. 824. grumi, qui in intestinis, ventriculo atque thorace continentur, quatenus symptomata provocent. VIII. 409.

GRUS quasilliformis vocata deligatio. XVIII. A. 822.

GULA, os et ventriculus primum est alimentiprincipium. XV. 387. spinæ superjacet, per collum et pectus deorsum usque ad ventriculum por-

recta. X. 923. excipit excrementa e capite in os delata. VI. 421. maxime a devoratis dulcibus delectatur. XV. 656. abscessus in ea concoctu difficilis unde cognoscendus. VIII. 337. affecta quomodo curanda. XVII. A. 474. affecti cur in dorso etiam dolores sentiant. VIII. 337. adeo vehementer ex frigidae usu afficitur, ut vix deglutiat. X. 621. ex gulæ vasibus ruptis hæmorrhagiæ diagnosi. VIII. 337. inflammata vocem laedit. VIII. 269. gulæ inflammationis cura. X. 922. gulæ indulgentes febri quotidianæ sunt obnoxii. XI. 23. ex gula sanguis vomitu rejicitur. VIII. 264. in gula ulceribus remedia convenientia. X. 299.

GULOSA animalia magnum habent hep. II. 570.

GUMMI, usus ejus in fracturis nasi. XVIII. A. 474. pro tragacantha. XIX. 745. vires ejus medicinales. XII. 34. viscosum et glutinatorium est. XIII. 81. arabicum antidotum scamnoneæ est. XIV. 761. gummi *cerasi*, vires medicæ. XII. 23. gummi *pruni*, vires ejus medicæ. XII. 33.

GURGULIO vide *UVULA*.
Gustandi facultas a compluribus *γὺς* *μὸς* vocatur. XI. 449.

GUSTUS, definitio. II. 857. XIX. 380. theoriæ. XIX. 310. organon lingua. XIX. 359. gustus et odoratus sensus sunt congeneres. VII. 122. gustus et odoratus inter se consentiunt. XI. 697. gustus instrumentum liquidum. V. 627. gustus humidæ naturæ sensus. VII. 122. sensilia per humiditatem et humores in cognitionem veniunt. V. 634. gustu quatenus corporum qualitates explorari queant. XI. 445. gustui sano quales sapores jucundissimi. VII. 122. gustus per nervum lingualem tertiæ conjugationis producitur. II. 837. gustui aegroti et vitiatu quales sapores amici. VII. 122. gustus amarus est in biliosis. VII. 105. gustus nonnunquam alteratur. VIII. 229. gustus depravatur referto extraneo quopiam humore lingua. VII. 105sq. depravatus futuri morbi nota est. I. 361. 362. gustus organon divellitur, quatenus tactus est particeps. VII. 116. gustum laedit intemperies membranae linguam ambiens. VIII. 234. gustus perit lingua arefacta. V. 634. plures qualitates sunt. XI. 669. gustus instrumen-

tum laborans reficit theriaca. XIV. 271. gustus morbi futuri nota. XVI. 224. gustus docet aliud medicamentum esse salsum, vel acidum, aliud amarum vel dulce. XIV. 221. gustus ad diagnosis morborum utilis. XVIII. B. 649. gustus indicat humores supervacaneos. XVII. B. 278. symptomata ex eo petenda. VII. 76. symptomata morboſa in eo apparentia. VII. 104.

GUTTA cavat lapidem saepe cadentis aquae. VIII. 27.

GUTTUR (confer. LARYNX.) vocis instrumentum etiam est. VIII. 267. in gutture vocis generatio est. XV. 793. guttur et musculi hoc moventes ad vocalia instrumenta pertinent. XVI. 204. gutturis musculi proprii. XVIII. B. 950. gutturis musculus nervuli tenuissimi inseruntur. XIV. 628. gutturis inflammatio ab initio venae-sectione in cubito, postea sub ipsa lingua curatur. XI. 305. ad gutturis inflammationem sterces humanum. XII. 293. guttur resolvitur vocalibus nervis vel incisio vel laqueo interceptis. VIII. 53. ad gutturis rheumatismum remedia. XIV. 579. per guttur simul cum tussi thorax purgatur. XV. 323. gutturis ulcus unde dignoscatur. VIII. 45.

GYMNASIUM quid, et ad quid instructum. VI. 85.

GYMNASTAE quomodo corpora carne impleant. XV. 197. magister paedotriba. VI. 156.

Gymnastes vocatur, qui gymnasiis praeest. VI. 135. omnium exercitationum vires pernoscit. VI. 156.

GYMNASTICA ars, definitio. V. 885. nomen *Homeri* tempore nondum repertum erat. V. 870. neque apud *Platonem* frequenter reperitur. ibid. paulo ante *Platonis* tempora exorta est. V. 870. gymnasticae legitima auctores qui. V. 879. gymnasticae finis num boni habitus custodia. V. 813. gymnasticae pars num sit hygieine. V. 806 sq. gymnasticam athletarum damnat *Plato*. V. 874. itemque *Hippocrates*. V. 875. et *Galenus*. V. 876.

Gymnastica euexia, definitio. XVII. B. 362.

GYMNOCRITHON hordeum est nudum ac corticis expertum. VI. 520.

GYNAECOMASTHON, definitio. XIX. 444.

GYPSUM, ejus vires et usus. XII. 212. dyspnoeam gignit. VII. 139. ad gypsum sumtum remedia. XIV. 142. gypsum ustum, ejus vires. XII. 214.

GYRIS sicca pro amylo. XIX. 724.

H.

HABENA vinculum ab effectu nomen habet. XVIII. A. 777.

HABENDI avida libido omnium animi dolorum causa. V. 49.

HABITUDINES corporis adscititiae causae pulsum mutationum. IX. 142.

HABITUS corporis, definitio. IV. 750. XV. 777. XIX. 372. est affectio quaedam stabilis ac perpetua. I. 30. habitus corporis docet, qualis humor in eo redundet. XVI. 17 sq. habitus corporis quibusnam partibus demonstratur. I. 341. cognitio ejus necessaria est, ut, quam in partem morbi effectrix natura repat, cognoscamus. XVI. 297. indices ejus sunt oculi. XVII. B. 213. adscititi, pulsum in iis conditio. VIII. 467. athletarum ad summum bonus periculosus est. V. 820. athletarum periculi plenus. IV. 752. eum *Plato* vituperat. IV. 754. athletarum cur nequaquam bonus. IV.

754. biliosus fit ex longo jejunio. XI. 674. in picrocholis biliosus fit ex longa inedia. X. 680. bonus, definitio. IV. 740. V. 824. 831. XIX. 382. de bono habitu libellus. IV. 750 sq. bonus quomodo a sanitate differat. XIX. 383. bonus robustas actiones producit. V. 816. boni conservatio num gymnasticae. V. 813. boni exacta cognitio quomodo comparetur. IV. 753. quibusnam signis se prodit. IV. 754. simpliciter bonus qui. IV. 750. summe bonus athletarum periculosus. V. 820. calidi et sicci qui dicantur. X. 685. eorumque causae. ibid. in iis inedia paratissima febris causa. X. 685. corporis non collapsus, morbum mitiorem significat. XVI. 201. corrumpitur in quartana. VII. 470. crassus febris quotidianae obnoxius. XI. 23. humiditas est in typo quotidiano. VII. 465. corporis diversus diversam vi-

etus rationem postulat. XV. 184. densiori carne praeditus, alvi profluvius cibos referentibus saepe tentatur. XV. 213. 215. densus durusque in febre cont. venaesectionem postulat. X. 626. malus qui. IV. 750. malus ex nimia vacuatione. X. 638.

Habitus mutationes morborum causae. XV. 570. phthisicus. XVII. A. 62. rarum qui habent, febre continente non vexantur. X. 607. quibus rarus est, ad succos digerendos sunt propensi. X. 626. rarioris et hirsuti victus ratio. XV. 218. salobris corporis unus est temperatissimus, octo vero intemperati. I. 256. salubris affecto athletico salubrior. V. 820. sub-tumidum quomodo curemos. XVII. A. 902. temperatus qui dicatur. XV. 184. regionis in eum influxus. XVI. 92. timoris in eum effectus. XVI. 334. victus rationem constituere debet. XIX. 683. ejus in luxationes, earumque repositiones influxus. XVIII. A. 353. est in evacuationibus respiciendus. XVI. 118. corporis valido propria est febris synochalis. X. 777. habitum corroborat frigidum vinum. XV. 195. habitum totius corporis agiliorem reddit vomitos. XVI. 143.

HADRIANUS consul, qui auditum difficilem habebat, manus cavas acribus obtendit. IIL 895.

HAELURORUM salitorum caro, ad laevorem contrita, palos et spicula edocere dicitur imposita. XII. 321.

ad *HAEMALOPIAS* remedia. XII. 796. XIV. 347.

HAEMATICUM Synerotis. XII. 775.

HAEMATITES, a colore ita vocatus, ejus vires. XII. 195. ad ulcera penis calidiora. X. 382. ad haemorrhagias. X. 330. leviter adstringit. X. 330. ulceribus humentibus convenit. XIII. 316. ex lapide haematite medicamenta. XII. 732. 775.

HAEMATURIA, vide *MICTUS* croentus.

HAEMODIA. VII. 86. ejus tum nomen tum symptoma tactricis facultatis est insigne. VII. 108. quando accidat. VII. 108. causae. VIII. 86. quibusdam fit, dum molas atteri audiunt. XVI. 330. cui causa est austerum et acidum, hanc corat portulaca. XVI. 331. remedia ad eam. I. 127. VI. 634. XI. 831. XII. 874. XIV. 430.

HAEMOPHOBI qui dicantur. X. 627.

HAEMOPTOE periculosissima. VIII.

261. morbus adolescentum est. V. 695. cur juvenibus familiaris. XVII. B. 642. per anastomosin causae. VIII. 289. ab erosione quando accidat. VIII. 289. ex ruptura vasorum quomodo dijudicanda. VIII. 287. earumque rupturarum causae. ibid. sq. comitatur eam suppuratio et tabes. XIV. 743. tabidis causa. XVII. A. 61. saepe simulatur. XIX. 2.

Haemoptoë, ejus causae. VIII. 261sq. XIV. 742. carnes circa costas detritae. XVIII. A. 570. dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. haemorrhoides suppressae. XVI. 458. sanguinis redundantia post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. ejus diagnosi. VIII. 262. quomodo differat a vomitu cruento. XIV. 743. si sputum puris eam sequatur, malum. XVIII. A. 115.

Haemoptoës cura. X. 341. XIV. 743. generalis ei medendi ratio. XIII. 73 — 75. in muliere solvitur, si menstrua superveniant. XVI. 150. obnoxiiis ei prophylactice vere vena secanda est. XVI. 483. qui corati eam sortiti sunt conditionem, ut facile vas aliquod rumpatur, his vere ineunte vena secanda est. XI. 271. qui ea laborat, caveat et ab exercitiis et omni calefactione. XI. 185. in haemoptoë utile est neque clamare, nec vehementer spiritum ducere aut mittere. XVI. 175. in ea mens adhibenda, utrum sanguis mittendus sit secta vena an secus. XVI. 481. eam arcet venaesectio praeservativa. XVIII. A. 79. sanguinis detractionem contraindicantia. XVII. B. 116. in haemoptoë *Erasistratus* venam secare prohibet. XI. 225. *Chrysippus* laudatur ab *Erasistrato*, quod loco venaesectionis membra vinculis excipere consueverit. XI. 230sq. amara noxia sunt. XI. 683. in haemoptoë medicamenta adstringentia toti thoraci undique apposita, nocent. I. 288. in haemoptoë nocere vidit *Galenus* refrigerationem thoracis. X. 331. haemoptoë laborantibus insuffumigatio non conducit. XVI. 147.

ad *Haemoptoën* remedia. XIV. 365. 442sq. 443. 444. 506. 508. 509. 513. 532. 533. compositionum usus. XIII. 80. remedium quod statim a prima potione cohibet fluxum. XIII. 293. medicamenta *Acacii*. XIII. 79. *Anaranti* eclegma. XIII. 84. remedia,

quae *Andromachus* scripsit. XIII. 76. compositio anodyna. XIII. 92. antidotus. XIV. 119. 163. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *Arrhabiani*. XIII. 83. antidotus thespesiana. XIII. 102. antidotum zopyrium. XIV. 150. Aphrodisiacum Clidion. XIII. 87. remedium *Apollonii*. XIII. 76. 78. terra Armenica. XII. 190. remedia, quae *Asclepiades* scripsit. XIII. 82. aster stomaticus. XIII. 164. 165. aster dictum remedium. XIII. 91. balaustum. XI. 847. catapotium *Bassi*. XIII. 60. *Carteri*. XIII. 80. *Charixenis* catapotia. XIII. 85. contra eam valet centaurium majus. XII. 19. *Charixenis* compositio. XIII. 102. *Charixenis* medicamentum. XIII. 82. compositio e *Cornelio* medico. XIII. 292. *Crateri* anodyna compositio. XIII. 96. crocomagna. XIV. 134. *Dioclis* Chalcedonii compositio. XIII. 87. emplastrum barbarum *Herac* nigrum. XIII. 557. medulla *Ferulae*. XII. 85. medicamentum *Galli*. XIII. 77. haematites in cote tritus. XII. 196. remedium *Herophili*. XIII. 79.

ad *Haemoptoën* hippuris. XI. 889. sanguinis boeorum usus nihil proficere videbatur. XII. 261. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. isopyri semen non est adversum. XI. 891. *Leimonii* fructus. XII. 57. *Lentiscus*. XII. 136. cortex *Libanoti* s. *Thuris*. XII. 60. remedium *Magni* Philadelphi. XIII. 80. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. panacea *Origeniae*. XIII. 85. alia panacea. XIII. 49. panacea *Musae*. XIII. 57. pastillus ex corallio *Nicerati*. XIII. 87. pastillus haemoptoicus. XIII. 85. pastillus ex mandragora sphragis dictus. XIII. 100. pastillus *Neapolitae*. XIII. 86. pastillus ex succino. XIII. 86. *Pelusiotae* compositio. XIII. 133. compositio *Philippi*. XIII. 88. compositio *pilularum*. XIII. 84. potio. XIII. 70. 289. quercus glandium membrana interna. XI. 866. pastilli ex succino. XIII. 86. rheum. XII. 112. rubi flos et fructus. XI. 848. *Samia* terra. XII. 178. *Scribonii Largi* catapotium. XIII. 99. sphragis. XIII. 100. theriace. XIV. 92. theriaca. XIV. 271. 303. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162.

HAEMOPTOICI etiam *Anaphorici* vocantur.

Ἀναφορῆται verbo *Hippocrates* saepe uti videtur de epistaxi. XVI. 799.

HAEMORRHAGIAE. (de haemorrhagiis singulis vide partes ex quibus contingunt.) *Hipp.* sub ea intelligit epistaxin. XVII. A. 50. definitio. XIX. 456. quomodo a haemorrhoidae differat. XIX. 456. omnes praeter naturam sunt, excepta menstruatione. VII. 232. XV. 320. modi, quibus producantur. VII. 79. X. 311. XIX. 456. haemorrhagiae species. XVI. 475sq. vere potissimum occurrunt. XVI. 26. XVI. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 615. sine vulnere quomodo oriatur. XV. 127. ex erosione (per diabrosin) non est larga, sed exigua. X. 330. remedia ad eam apta. ibid. haemorrhagiae indicia sunt ventris palpitationes cum hypochondrii tensione. XVI. 806. haemorrhagia ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. ex haemorrhagia rigores longi. XVI. 814. haemorrhagiae, ex gulae vasis ruptis factae, diagnosi. VIII. 337sq. haemorrhagiae e gula et ventriculo vomitione fiunt. VIII. 261. ex respirationis organis tussi fiunt. VIII. 261. ex faucibus et gurgulione screatu fiunt. VIII. 261. in haemorrhagiis per os succedentibus, quae cautiones sint habendae, ne inter se confundantur. VIII. 265. haemorrhagia in ventriculo interdum fit a hepate et liene. VIII. 345.

Haemorrhagiae: causae. VII. 233. X. 311. balnea. XI. 53. calor. XVII. B. 801. causa est imbecillitatis virium in morbis acutis. XV. 607. causa nix et glacies est. XVII. B. 813. ex plenitudine oritur. VI. 375. utilis interdum est, interdum noxia. XV. 344. ad signa decretoria etiam pertinet. XVII. B. 396. quando crisin efficiant et quando non. IX. 577. criticae qualis pulsus indicet. IX. 536. criticae futurae signa. IX. 765. in principio morbi non iudicat. XVI. 259. iudicat praecordiorum inflammationem. XVIII. B. 291. per febres quibus aderat, alvus humectatur. XVII. B. 692. futurae indicia sunt, si qui in horribus iudicatorie sudaverint, postridie inhorruerint, et praeter rationem vigilent. XVI. 813. XVII. A. 111. haemorrhagarum in febribus ardentibus causae. XVII. A. 170. fu-

turae in morbis signa. VIII. 21. criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. haemorrhagiae ex contrario malae. XVI. 782. copiosa quibus est nigrorum dejectio et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. XVI. 802. frequentes quibus sunt, iis procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. vehementes in iudicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. copiosas ferre non possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridiionalem plagam, optime autem, qui medii his sunt. I. 90. ex ventriculo quibusnam certo tempore fiat. X. 513. delirium aut convulsio inde orta malum. XVIII. A. 109. in ulceribus vehementer pulsantibus oborta malum. XVIII. A. 120. abortus causa. XVII. A. 635. ex ore aut naribus animi defectus causa. XI. 47. convulsionum causa. XVI. 777. ex copiosa convulsio aut singultus, malum. XVII. B. 786. extenuationis causa. XVII. B. 84. causa faciei hypocraticae. XVIII. B. 35. hydrops causa. XVII. B. 503. maciei causa. XVI. 289. haemorrhagiam e naribus futuram quoniam pulsus indicet. IX. 505. ex haemorrhagia animi deliqui cura. XI. 50. haemorrhagia medetur lienis tumori, et solvit hypochondriorum contentiones. XVII. A. 421. per diapedesin difficile curatur. XIX. 457. ex arteriis difficilior quam ex venis sanatur. XIX. 457.

Haemorrhagiae: cura eo peragenda, ut aut non amplius confluet sanguis, aut quod occlusa divisio erit, aut etiam utroque simul. X. 326. ad contrarium per communes venas avertimus. X. 926. difficulter curantur in locis ventis subiectis. XVI. 399. ex vase laeso citissime sistitur vase transversim secto. II. 681. in haemorrhagiis internis remedia quae extrinsecus adhibentur, ut adstringentia et frigida, *Galenus* non probat. X. 331. haemorrhagiae, quae ex profundo erumpunt, quomodo curandae. X. 327. haemorrhagiae ex abundantia sanguinis, indeque orta vasis ruptura, cura. X. 313. in haemorrhagia sanguinis detractio quando sit secundum *Hippocratem* utilis et quando non. XVI. 480. haemorrhagiae per diapedesin cura. X. 332. ad haemorrhagias erosionem factas arnoglossi succus. X. 329.

ex erosionem putrescentis alicujus oritae, escharotica et cauteria ignita requirunt. X. 324 sq. haemorrhagias pulmonum supprimere quidam prodiderunt lactis leporini coagulum. XII. 274. ad haemorrhagiam ex vulnere optimum remedium. X. 320. haemorrhagiae ex vulnere quomodo sistantur. X. 314. haemorrhagias vulnere sistendi modi mechanici. X. 317. ad haemorrhagias ex vulnere remedia. XIV. 339.

ad *Haemorrhagias* omnes remedia parabilia. XIV. 443. 535. 543. haemorrhagias juvat radix acanthi albae. XI. 819. secundum quosdam sistit acetum propter caliditatem. XI. 415. sistit andrachne portulaca. XI. 831. sistuntur animi deliquio, revulsione, derivatione et refrigeratione. X. 327. anodyna potio. XIII. 95. *Asclepiadis*, *Lucii* praeceptoris medicamentum. XIII. 857. aster stomachicus vino myrtite dissolutus. XIII. 165. balneum calidum noxium. XI. 181. qua ratione cauteria sistant. XI. 415. haemorrhagiam *Galenus* suppressit aliquando cinere ex acerbis lignis. XII. 139. haemorrhagiam sistere referunt cinerem ranarum ustarum inspersum. XII. 362. ad haemorrhagias compositio. XIII. 77. 78. cucurbitula. XI. 321. haemorrhagiam sistit cornu cervi ustum. XII. 334. ad haemorrhagias *Dioscoridis* Tarsei medicamentum. XIII. 857. emplastrum barbarum *Heracleae* nigrum. XIII. 557. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. frigoris usus. XVII. B. 36. frigidum conducit. XVII. B. 812. sistunt gallae. XII. 25. flos galli. XI. 856. haemorrhagias accommodatis remediis miscetur gypsum. XII. 212. *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. alia. ibid. hypocisthis. XII. 27. idaeae radix. XI. 888.

ad *Haemorrhagias* isatis tinctoria illita. XI. 890. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. an sistat lichen? XII. 57. sistere potest *Lysimachios*. XII. 64. ad recentes mentha. XI. 883. sistit panacea *Heracleae*. XIII. 767. *Pelusiota* compositio sicca cum aceto. XIII. 134. apte possunt imponi partibus iis affectis folia *Perseae*. XII. 97. sistit polygonum. XII. 105. pyrites. XII. 200. refrigerantia simul et adstringentia remedia. XI. 838. Samia terra. XII. 178. Sideritis. XII. 121. spongia usta. XII. 376. spon-

giae ustae cinis. XIV. 289. sistunt folia Stoebe viridia, si illinantur. XII. 130. quidam utuntur Stratiote terrestri. XII. 131. levat symphytum petraeum. XII. 134. taurini cornu rasura cum aqua pota. XIV. 240. theriaca. XIV. 274. suppressa venaesectionem requirit. XI. 282. immodicam venaesectione cohibet. XVI. 153. vehementis auxilium venaesectione est. XVI. 810. ad haemorrhagias vinum crassum. XI. 52.

HAEMORRHUS et **HAEMORRHOIS** serpens: eo percussi, sanguine per os et nares totoque corpore effuso intereunt. XIV. 234.

HAEMORRHOIDES, definitio et differentiae. XIX. 446. unde nomen acceperint. V. 117. quomodo ab haemorrhagia differant. XIX. 456. cuiusnam aetati sint propriae earumque causae. XVI. 453. viris sunt familiares. V. 696. propriae sunt affectiones aetatis decedentis. XVII. B. 647. causae. XVII. B. 287. fiunt ab atra bile ad sedis venas cumulatim decumbente. XVII. B. 647. ex plenitudine oriuntur. VI. 375. ex succis malis melancholicis. VI. 815. haemorrhoidum indicium est hypochondrii tensio cum capitis gravitate et surditate. XVI. 812. expectandae, si lumborum dolori cardialgia superveniat. XVI. 792sq. per haemorrhoides iudicatio futura quomodo cognoscatur. XVI. 230. in purgationibus per inferiora sunt respiciendae. XVI. 119. protius cessantes malae. XVI. 500. largae pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313. morbum futurum indicant. I. 361. per haemorrhoidas immodica evacuatione turgentes effectos, ac tumidos novit *Galenus*, qui luto terrae aegyptiae non obscure sunt adjuti. XII. 177. plerisque superflua vacuare consueverunt. X. 512. quibus fluunt, hi immunes a morbis sunt, quibus vero retinentur, gravissimis conflictati sunt. XI. 166. qui his laborant, a quibusnam morbis hi sint incolumes. XVI. 453. quosnam alios morbos arceant. XVII. A. 327. haemorrhoidibus laborantes quilibet morbis non corripiantur et cur non corripiantur. XVII. B. 107. bile atra infestata remedia sunt. XI. 158. melancholiam curant. XVI. 454. 459. melancholicae constitutioni medentur. XVII. B. 108. 286. melaucholiam praeventunt, et si facta

est, remonent. XVII. B. 344. medentur melancholiae. XVII. B. 690. XVIII. A. 33. melancholicis et nephriticis salubres. XVIII. A. 21. animi defectus causae. XI. 47. et cura ejusdem. XI. 50. diuturnae hydropem generant. II. 109. immoderate abortus causae. XVII. B. 636. immoderate hydropis causa. VIII. 354. IX. 416. male curatarum sequelae. XI. 170. incaute curatis succedit hydrops aut tabes. XVIII. A. 21. suppressionis sequelae. XV. 328. praeclosarum effectus. XVI. 454. morbi, ex earum suppressione oriundi. XVI. 458. XVI. 795. suppressae hydropis anasarca causae. XVI. 447. suppressae causa insaniae. XVII. B. 286. suppressae causae intemperiei melancholicae. VIII. 183. suppressae causae melancholiae. XVIII. A. 80. XIX. 708.

Haemorrhoidum cura qualis inepta. XVII. B. 109. ad haemorrhoides remedia. XIV. 551. ad haemorrhoides composita remedia varia. XIII. 313. arida varia. XIII. 838. aridum *Apoloni* Tharsei. XIII. 843. decoctum radicis althaeae. XI. 867. medicamenta ex *Heraclidis* libris. XIII. 858. extractorium *Magni Tarsensis*. XIII. 313. insessus *Phanii*. XIII. 840. *Polyxeni* compositio. XII. 684. ad haemorrhoides phlegmone tentatas emplastrum *Hicessi*. XIII. 787. haemorrhoides aperit bilis tauri. XII. 278. aperit tum apposita cepa, tum cum aceto inuncta essentia ejus. XII. 48. si cohibere eas velis, in brachio, si promovere, in cruribus venae secandae sunt. XI. 307. haemorrhoides cohibet cyzicenum *Herae*. XIII. 815. cohibitarum cura. XVI. 459. fluentes sistunt *Hieracites* et lapis Indicus. XII. 207. sistit panacea *Herae*. XIII. 767. occoecatas aperiunt unguentum irinum et amaracinum. XI. 750. retentae venaesectionem requirunt. XI. 271. in haemorrhoidibus suppressis crura scarificamus. XI. 321. ad haemorrhoidas suppressas theriaca. XIV. 274. haemorrhoides quibus suppressae sunt, his sanguis mittendus est. XVI. 133. haemorrhoidum cura chirurgica. XIV. 789. haemorrhoides vix procidentes extrahens remedium ex *Largi* scriptis. XIII. 314. haemorrhoides deligandi methodus secundum *Hippocratem*. XV. 915. haemorrhoides reserat succus cyclamini. XII. 50.

HALES ex viperis assatis, parandi ratio. XII. 319.

HALICACABUS, facultate hortensi solano similis, fructum habet ciendae urinae idoneum et valet ad jecur, vesicam et renes. XII. 145. remedia ei substituenta. XIX. 724. *Halicacabi* semen pro canirubo. XIX. 733.

HALICAE usus in marcore. VII. 702.

HALICON i. e. salsum emplastrum ad multa. XIII. 925.

HALIERI acopon. XIII. 1025. aliud. 1026. acopon viride. XIII. 1032. gillvum emplastrum. XIII. 645. XIII. 802. emplastrum ex sinopide. XIII. 785.

HALITUS, definitio. VII. 122. odoratus sensus est. VII. 122. duplicis generis est. XVI. 396. calidi inspiratio in pleuritis bona. XV. 522. mordens horrores et rigores facit, ex quibus, cute stipata, febres accenduntur. X. 679. ad halitus fervidos remedia. XIV. 371. in halitum sensibilem solvuntur humida et calida. X. 657. in halitum solvi nullum corpus potest citra calorem. X. 657. per halitum digerendi vim habent acria tenuis substantiae. XI. 684.

HALLUCINATIONES aliquando crisis futurae signum. IX. 613.

HALOSACHNE est spuma salis. XII. 374.

HALOSANTHOS, ejus vires. XII. 374.

HALUX ex duobus ossibus constat. II. 777. cur non ut reliqui pedis digiti tres habeat phalanges. III. 201. putant quidam, eum primum formari in foetu. XIX. 331. extendens musculus. XVIII. B. 1020. flectens. ibid. musculus extrorsum ducens. II. 324. musculus flectens. II. 322. musculus oblique leniter sursum trahens. XVIII. B. 1019 sq.

HAMIAE pisces molles carne. VI. 720. etiam durae carnis. VI. 727.

HARMOLA a quibusdam vocatur ruta sylvestris. XII. 82. XIII. 257.

HARMATIUM collyrium, quo usus est *Ptolemaeus* rex. XII. 779.

HARMONIA, definitio. II. 737. dictum medicamentum. XIII. 61. harmoniae vocantur commissurae capitis, mutuo contactu se tangentes. XVIII. B. 922.

HARPALI emplastrum attrahens. XIII. 928. aliud. 929. ut *Harpalus* antidotus ad quartana laborantes. XIV. 167.

HARPOCRAS, stomaticum tradit remedium ex hirundinibus. XII. 943. ut *Harpocras* malagma. XIII. 978. ut *Harpocras* sanguinem cohibens remedium. XIII. 838. *Harpocratis* aridum carnes cicatrice obducens citra erosionem. XIII. 841. compositio ad affectus et dolores aurium. XII. 631. ut *Harpocrates* epuloticum siccum. XIII. 729.

HARPOCRATIONIS compositio ad aures purulentas. XII. 629.

HARPOCRATIUM remedium ad epilepticas et dolores. XII. 754.

HARUSPICINA ab *Hippocrate* ars immolandi vocatur. XV. 441.

HEBDOMADES quomodo numerare *Hippocrates* jubet in morbis. XVI. 274.

HEBETUDO visus, definitio. XIV. 776. amblyopia est. XI. 779. ab humorum crassitie, medetur cedrea. XII. 18. hebetudo oculorum secundum *Hippocratem* convulsionis indicium. XVI. 754. oculorum hebetudo signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. oculorum hebetatio ac retusio in febre acuta malum. XVII. A. 868. ad hebetudinem oculorum accipiter in susino unguento decoctus. XIV. 242. prodest succus rapae innunctus. XII. 49. quae ab humorum crassitie oritur, removet *Sagapenum*. XII. 117. prodest theriaca. XIV. 271. causae sunt lentes saepius comestae. VI. 526. lens et brassica. VI. 632. cornea crassior et densior. VII. 99. cur ansteri eam gignant. XVII. B. 570. in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. visus hebetudo et obscuritas morbi futuri nota est. I. 361. ad eam remedia parabilia. XIV. 498. caules chamaesyces. XII. 155. collyrium *Lucii* melium. XII. 787. *Ptolemaei* remedium. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Herniophili* collyrium thalasseronum. XII. 781. Indicum basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII. 786.

HECATONDRACHMON emplastrum viride. XIII. 491.

HECTICA febris vide *Febris hectica*. *Hecticus* spiritus est, qui lapides continet. XIV. 726.

HECTOR dabat typham equis suis. VI. 515.

HECUBA ante partum formidasse *Alexandrum* dicitur. XVII. B. 180.

HEDERA in colle ad *Tabias* crescit.

X. 365. *Hederæ vires medicinales*.
 XII. 29. *immatura pro ericis fructu*.
 XIX. 729. *pro ejus succo, succus persicus*. XIX. 732. *ad hæmorrhagias*. X. 330. *terrestres, ejus vires*. XII. 153.

HEDIOSMUS vide MENTHA.

HEDYCHROI confectio. XIV. 51. 306.
 pastilli secundum *Magnum* compositio. XIV. 262.

HEDYSARUM, seminis descriptio et vires. XI. 883. *semen amarum et calidum est*. XI. 646.

HELCOYMA est argenti scoria. XII. 236.

HELENIUM a Dacis et Dalmatis telorum caspidibus circumspargitur et venenificum effectum in vulnera delatum efficit, comestum vero nihil mali profert. XIV. 244. *pro costo*. XIX. 733. *succedit gentianæ*. XIX. 726. *odoratum pro iride illyrica*. XIX. 731.

HELIODORUS atheniensis tragicus poeta de compositis medicamentis libris scripsit. XIV. 144. 145.

HELIOTROPIUM pro clinopodio. XIX. 732. *pro rapa*. XIX. 727. *semini succedit rapæ semen*. XIX. 730.

HELITIS squama, ejus vires et usus. XII. 223.

HELLEBORI antidota. XIV. 761.

HELLEBORUS Anticyricus quid. XII. 120. *ejus facultates et usus*. XI. 874. *quando dandus secundum Hippocratem*. XV. 865. *quibusnam suppuratis dandus non sit secundum Hippocratem*. XV. 865. *usus ejus in dejectionibus acerbis eorum, qui ventres calidos habent*. XV. 895. *albus pro struthio*. XIX. 744. *niger pro papyri radice*. XIX. 739. *nigri radix pro struthii radice*. XIX. 744. *helleborum qui assumturi sunt, eorum natura prius exploranda est, quomodo ad vomitum se habeat*. XI. 346. *helleboro tñtantur coturnices sine noxa*. VI. 567. *de helleboro propinando Archigenes librum scripsit*. XVI. 124.

HELLESPONTIA ut Andromachus. XIII. 914. *Herae*. *ibid*.

in HELLESPONTI parallelo veris, æstatis, autumnii, hiemis finis et initium. XVII. A. 17.

HELMINTHES vide VERMES intestinales.

HELMINTHIASIS, cura. X. 1021.

HELXINE, varia ejusdem nomina, facultates et usus. XI. 874.

HEMEROCALLIS, radicis descriptio et vires. XI. 884.

HEMICRANIA, definitio morbi, causæ, varietates. XII. 591.

Hemicranie differentie. VIII. 206. *cura generalis*. XII. 592. *medicamenta ex libris Herae ad eam facientia*. XII. 593. *ad hemicraniam remedia*. XIV. 500. 516. *celebre medicamentum*. XIV. 502. *aliud. ibid.* — *elenii radix*. XI. 873. *pastillus Socratis*. XIV. 501. *remedium quod efficax est*. XII. 596. *aliud*. 597. *stercus columbinum*. XII. 303. *vinum meracius*. XVII. B. 332.

HEMINA quantum contineat. XIX. 755. *i. e. cotyle quot habeat uncias*. XIX. 776. *libra est*. VI. 287. *æqualis est uncis novem librae romanae*. XIII. 429. *est unciarum novem, aliis duodecim*. XIII. 749. *constat aliis novem uncis romanae librae, aliis duodecim*. XIII. 893. *alius sedecim uncis romanis constare tradit*. XIII. 894. *hemina significans character*. XIX. 749. 751. 758. *hemina olei*. XIX. 777. *mellis*. XIX. 778.

HEMIONITIS, ejus vires et usus. XI. 884.

HEMITRITAEUS, definitio. XIX. 402. *media et magna qualis*. XIX. 402.

HEPAR, definitio et brevis descriptio. XIX. 360. *administratio ejus anatomica*. II. 575sq. *de hepate Herophili locus citatur*. II. 570. *hepatis corpus quid a Galeno vocetur*. II. 201. *hepatis propriam substantiam Erasistratus parenchyma putat, et non principalem visceris partem*. XIII. 193. *urbi aut æ ibus magnis comparandum est*. XV. 145. *hepar pecus veluti agreste secundum Platonem*. III. 309. *principium est earum actionum, quæ ad nutritionem pertinent*. XV. 362. *cur ventriculorum ambeat*. III. 284. *quæ habent animalia, etiam lienem habent*. II. 569. *alimenti maximam alterationem molitur*. XV. 386. *omnibus præparat corporis partibus alimentum*. XV. 233. *alimenti in eo redundantia efficit, ut animal non esuriat*. XV. 234. *adfert alimento purificationem*. III. 269. *tertium est alimenti principium*. XV. 387. *in eo animæ facultas concupiscibilis sedem habet*. VIII. 160. *sedes est animæ nutriticæ*. X. 635. *unde arterias accipiat*. IV. 319. *arteriarum situs et parvitatis causa*. III. 307. *propter frigiditatem minus attrahit*. XVII. B. 495.

auget vinum dulce. V. 771. in hepate calor innatus continetur, cujus ope sanguis gignitur. XV. 289. hepatis calor ad sanguinem generandum creatus est. XVII. B. 252. hepatis caro post illam remum densissima. XVI. 157. hepatis caro cute humidior et calidior. I. 601. hepatis caro sanguini simillima. III. 298. hepatis caro erit effecta, si sanguis concrevit. XV. 250. cava pars deiectione purgatur. X. 527. cava per intestina purgatur. X. 923. in hepate secunda concoctio perficitur. VI. 786. XV. 233. hepatis convexa pars diaphragmati annexa est. XVI. 284. hepar, cor et cerebrum facultatum nos regentium sunt principia. V. 506. corde humidius, rubrum magis et mollius. V. 571. XVI. 12. non cordis minister. V. 534. 537. hepatis devexum diaphragmati annexum est. XVII. A. 924. hepar a liene expurgatur. V. 127. hepatis excrementa quae. — hepar biliosum excrementum expurgat. VII. 222. excrementa ex eo educit oxymel subacidum. XV. 685. hepatis excrementum aliud lieni, aliud vesicae felleae, aliud renibus est jucundum. II. 178. hepar fons facultatis alteratricis. XV. 292. facultas attractrix affecta qualia symptomata producat. VIII. 367. facultatis appetentis sedes. V. 521. concupiscentis facultatis fons est. XIX. 459. facultatis naturalis principium. IX. 492. facultatis nutritivae fons. V. 658. nutritivae facultatis et sanguinis origo. V. 533. facultatis retentivae affectae signa. VIII. 369. ficatum quod vocatur, praestantissimum alimentum est. VI. 679. principium in foetu. IV. 241. 541.

Hepatis functiones. XIII. 193. XIV. 718. hepar functionum naturalium principium. XVI. 598. ex sanguine generatur. IV. 658. generationis tempus. IV. 662. hepatis gibba pars per urinas, sima per alvum purganda est. XI. 93. gibba per renes purgantur, cava per ventrem inferiorem. XVI. 234. gibba per urinas purgantur. X. 923. pars gibba per medicamenta dejectoria purgatur. X. 527. quidam carnem circa gibbas hepatis, quam parenchyma vocant, sensibilem accipiunt, at nervus nullus ei inseritur. VII. 531.

Hepatis gibbi venae unde oriantur. II. 786. humorum noxiorum in eo

acervatorum vacuandi rationes. XVII. B. 440. hepatis ligamenta eorumque usus. III. 311. lobi non pares in cunctis animalibus. II. 569. nec magnitudo eadem. II. 570. hepar magnum quaeenam animalia habeant, quaeque parvum. II. 570. membrana ejus externa velut cutis quaedam est. III. 300. cur minimum nervum acceperit. III. 308. 382. in hepatis substantiam nulli distribuatur nervi. III. 500. nervos molles accipit. IV. 271. a vago ramus accipit. IV. 289. exiguis nervis praeditum est. XVI. 668. XVII. A. 832. nutritionis ratio. III. 320. quali sanguine nutritur. V. 572. XV. 381. venis nutritur. III. 495. palpitat. VII. 160. parenchymatis huius et splenis differentiae, ejusque causae. III. 319sq. unde concludi queat, hepar parvum esse, et angustus meatus habere. I. 354. portae ejusdem. III. 268. portae cur duae in foetu. IV. 668. in portis omnes venae conveniunt. XV. 144. ad hepatis portas omnes venae ex intestinis, ventriculo, liene et omento veniunt. XV. 385. portae functio. I. 285. nervi, portae qui inseruntur, exiles sunt. VII. 531. purgantia organa. III. 382. simae partis inflammationum judicatio. IX. 708.

Hepatis situs. II. 571. situs tutus. III. 311. situs causa. III. 278. omnibus infra diaphragma positus partibus sanguinem largitur. V. 535. sed et superioribus. V. 536. hepatis ad sanguinis absolutam generationem dignitas. III. 269. sanguinis nutritivae initium esse demonstratur. V. 547sq. V. 565. XIX. 489. sanguinis rubri origo. V. 572. structura breviter delineata. I. 285. substantia qualis. XI. 91. substantia singulis venis adnascitur. IV. 661. 667. crassi succi est, ac concoctu difficile. VI. 679. 771. terminus est supernarum et infernarum corporis partium. XVI. 284. hepatis temperamentum animae est concupiscibilis pars. IV. 782. temperamentorum diversorum signa. I. 337. hepar trahit, quum indiget alimento. XV. 353. hepar interdum, interdum ventriculus valentius trahit. XV. 233. ad hepar ducunt venae chylum ex concoctione. III. 268. venas ex mesenterio excipit. II. 575. venam cavam producit. IV. 541. vasorum et nervorum hepatis usus. III. 300. venarum principium. III. 297. num ve-

narum principium. V. 522. principium simul et finis omnium venarum. V. 564. 565. venarum radicatio. V. 199. 531. 657. venarum radix. XV. 245. 388.

Hepatis quoniam pars sit venarum principium et generationis sanguinis causa. III. 297. 298. 299. venae distributio secundum *Hippocratem*. XVII. A. 463. venae singulas fibras ejusdem comitantur. II. 785. cor magnus in eo sit venarum plexus. XV. 277. venae proportionem respondent arteriis cordis. IV. 339. venae cur in plures iterum dividantur, postquam in porta coiverint. III. 303. 305. 306. venae cujusunque tunica admodum tenuis est. II. 576. in hepate voluptas sedem habet. XVI. 93. hepar ex caricarum pastu ad voluptatem praeparatur in suisbus. VI. 704. virtutis in eo habitantis opera. V. 601.

Hepar anserum quomodo jucundissimum reddatur. VI. 704. canis rabidi, ejus usus medicus. XII. 335. caprinum, hircinum, lacertae, lupinum eorundem usus medicus. XII. 336. humanum remedium est ex *Xenocratis* sententia. XII. 248. lupinum utile hepaticis. XIII. 212. muli propter voluptatem a gulosis expetitur. VI. 716. suillum ficatum quod. VI. 771. hepati affligimus cucurbitulam in epistaxi ex dextra nare. XVI. 151. a hepate in lienem metastasis non periculosa. XVII. A. 957.

ad *Hepar* remedia. XIV. 550. hepar abstergit resina terebinthinae. VI. 355. hepati convenit radix *Nardi spicae* tum pota tum extrinsecus imposita. XII. 84. hepati prodest antidotus *Damocratis*. XIV. 120. prodest cortex radices lauri. XI. 863. hepar purgant baccae juniperi. VI. 590. *Balanus myrsica*. XI. 845. abstergitque *Betonica*. XII. 24. purgant ciceres. XI. 877. purgat glans unguentaria. XVI. 143. isopyri semen. XI. 891. expurgat decoctum lupini. XI. 886. rubia tinctorum. XI. 878. sandala. XIV. 759. hepar roborant pistaciae. VI. 612. hepatis morbis convenit *Chrysocome* s. *Chrysites* in melicrato cocta. XII. 158. in hepar si supervacuum fluxerit, adstringentibus utendum. X. 787. hepar laedit frigida potio ab exercitiis. XV. 195.

Hepatis morbi diversi. VIII. 345. morbi quibusnam symptomatibus sint

dignoscendi. I. 356. hepar cur morbos non luculenter sentiat. III. 310. pulsum conditio in hepatis morbis. IX. 399. hepar occupantes morbi quando sicci vocentur. VI. 828. hepatis abscessum indicat color albus et viridis. XVI. 301. hepatis affectionum maxima varietas et quomodo fiant. XIII. 192. in hepatis affectibus excernitur saepe cibus semicocctus. VII. 244. excretionis hujus natura. VII. 244. hepatis affectionum plurimarum decursus. XIII. 195. hepatis affectiones comitantur urinae subsidentiae oroboides aut sandarachodes. XVII. A. 834. hepatis affectuum diagnosi. VIII. 125sq. affecti signa diagnostica. VIII. 348. affectionis efficacissimum signum. VIII. 359. hepar prius male affectum esse prodit alvus sicca aut suppressa. XV. 472. affectum docet alvus liquida sublutosa. XVI. 719. affecti signum color corporis. VIII. 47. dysenteria. VIII. 85. pallor viridans. VII. 952. tumor durus et circumscriptus in dextro hypocondrio. VIII. 45. hepar ubi male affectum est, mulsu non convenit. XV. 655. affectum icteri causa. XVI. 297. in hepatis affectibus interdum deiciuntur excrementa tum odore tum colore pessima, expurgante se viscere. VIII. 372. hepatis affectio causa icteri. XVII. B. 742.

Hepatis affectiones: Generalis iis medendi methodus. XIII. 187sq. (qua medicamenta composita variorum recenset.) ad hepatis affectus remedia parabilia. XIV. 374sq. medicamenta selecta. XIV. 529. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. affectus aquosos curat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. affectus juvat radix papaveris corniculati, in aqua decocta ad dimidium. XII. 74. quibus in hepate causi radix est, iis interdum alvus liquida interdum sicca. XV. 761.

Hepatis compressi effectus. V. 520.

Hepatis colliquatio ex calida ejus intemperie nascitur. XIII. 196.

Hepatis dolor qualis. VIII. 110. dolores oriuntur, quum a cibo nos exercitaverimus vel laverimus. XV. 221. doloris vehementis causae. XVIII. A. 161. doloris effectus. VIII. 112. dolor respirationem qualem reddat. VII. 788. dolor holcimos qui. VIII. 111. in hepate cur dolor pulsatorius non

observetur. VIII. 78. dolores vehementes venae sectio juvat. XV. 769. in hepatis dolore quatenam vena sit secanda. XIX. 522. ad hepatis dolorem apta victus ratio. VI. 393.

Hepatis empyema noctu quotidie accessionem habet. XVII. B. 385.

Hepatis erysipelatis symptomata. VIII. 348.

Hepatis gravitas: nonnunquam gravitatis sensus hepati innascitur. VII. 530. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115.

Hepar hydatidibus saepe obsidetur. XVIII. A. 165. quae si ruptae sint, et aqua in ventre colligatur, mors accidit. XVIII. A. 165. hydropis inde orti symptomata subsequitiva. XVIII. B. 116.

Hepatis induratio vide Hepatis scirrhus.

Hepatis inflammationes in gibbo facile dignoscendae. VIII. 346. inflammatio gibbae partis spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. gibbae partis inflammationes tribus modis crises obeunt. IX. 708. inflammationis quae in simis ejus partibus fit, signa. VIII. 349. phlegmone affectum aeruginosum humorem generat. XVI. 535. in inflammationibus hepatis anima facile deficit. XI. 48. coloris corporis mutatio ejus symptoma est. VII. 74. doloris conditio inflammationis sedem demonstrat. XVIII. A. 14. pulsus conditio in hepatis inflammatione. IX. 537. respirationis conditio. IV. 501. respiratio multa et parva est. VII. 852. inflammatio singultum excitat. XVII. B. 855. quomodo singultus in ea oriatur. XVIII. A. 117. singultus in ea oboriens malum. XVIII. A. 117.

Hepatis inflammationis causae: ab atra bile oritur. V. 123. ex abusu cataplasmatum. X. 784. causae sunt lentae cum sapa comestae. VI. 527. inflammatio causa hydropis. XIV. 746. inflammationes simplices febres continuas afferunt. XIV. 745. febres, quas causas antiqui vocant, gignit. VIII. 348. quibus inflammatur, li atrphiae obnoxii sunt. IX. 164. inflammationes, si in pus vertuntur, corpus consumunt. XIV. 745. haud recte curatae marcor succedit. VII. 326. inflammatio complicatur nonnunquam cum imbecillitate. VIII. 361. phlegmones casus. X. 792. casus *Apol-*

lonii. XVII. A. 782. *Hepatis inflammatio* quomodo judicetur. IX. 708. alvus erumpens malum signum est. XVI. 692. ex perversa ei medendi ratione medicorum quorundam, plurimi ea laborantes e medio tolluntur. XIII. 117.

Hepatis inflammationis cura *Attali* in *Theogene* philosopho instituta. X. 910sq. in hepatis phlegmone incipiente quibusnam remediis non sit utendum. X. 905. incipiens, si purgatione curatur, maxima fit. X. 903. si humores concocti fuerint, qua via purgatio sit instituenda. XI. 349. in ejus inflammatione, ubi concocta est, alvum ducimus, quando in simis ejus partibus consistit, per urinas vero, quando in gibbis est. XVI. 62. ficus et caricae noxiae sunt. VI. 572. cur mula sit inutilis. X. 800. phlegmones cura. X. 790sq. phlegmones incipientis cura. X. 901. *Hepatis phlegmones* cura per medicamenta. X. 907sq. inflammationes quatenam requirant remedia. XIV. 367. absinthium ponticum. X. 789sq. inflammatio adstringentia requirit medicamenta. XIII. 117. in hepatis phlegmone alica cur noxia. X. 906. cucurbitularum utilitas. XI. 93. quando sint cucurbitulae applicandae. XVI. 157. ad hepatis inflammationes malagmata. XIII. 182. 219. inflammationibus convenit mastiche candida s. chia. XII. 68. prodest schini flos. XII. 136. venae sectionis utilitas. X. 904. quatenam sit vena secanda. XVI. 156. victus ratio in ea servanda. X. 905.

Hepatis imbecillitas: causa est nimia vacuatio. X. 638. imbecillum hepar ex balneo laeditur. X. 804. in hepatis imbecillitate loturis carnum similia per inferiora vacuantur. VIII. 46. hepatis imbecillitatibus et phlegmonis convenit mastix. XII. 113.

Hepatis intemperiei causae. VIII. 351. intemperiei effectus VIII. 358. calidae intemperiei effectus. VIII. 360. frigidae. VIII. 360. calida intemperies et frigida quosnam morbos inducant. XIII. 196.

Hepar quibus *invalidum* est, his conducit medicamentum ex succo malorum cotoneorum. VI. 451.

Hepatis obstructio: hepar obstructioni maxime obnoxium tam ob structuram, tum ob ejus actionem. I. 285.

quibus facile obstruatur. VI. 687. obstructio quomodo fiat. VIII. 351. oritur ex impedimento distributionis alimentorum. VI. 759. in culpa sunt humores crudi, aëre frigido incrassati et impacti. X. 829. celeres a cibo exercitationes et balnea. XV. 194. hepar obstruit lac caseosum. VI. 687. obstructionis ex lacte ortae historia. VI. 344. obstructiones gignunt lentes cum sapa. VI. 527. obstructiones sequuntur motus segnes. VI. 41. meatus obstruunt, quae cum melle ex itris parantur. VI. 492. obstruunt palmae fructus. VI. 608. facile obstruit palmularum succus. VI. 780. panis siligineus et similagineus. XIX. 685. placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructiones sequitur gravitatis sensus. VIII. 346. obstructio icteri causa. VII. 78. XVIII. A. 66. urina in ea tenuis. XIX. 621. quibus facile obstruitur, alicae coctae usus est vitandus. VI. 497.

Hepatis obstructio quomodo curanda. I. 286. quomodo eam *Galēnus* curaverit. VIII. 375. obstructioni generalis medendi meth. I. 398. obstructiones removentia remedia. VI. 413. ad hepatis obstructiones remedia. XI. 746. XIV. 374sq. crassorum viscosorumque humorum in extremis vasis impactorum obstructiones abunde expurgant et expediunt amygdalae. XI. 828. curat agarici radix. XI. 812. radix arnoglossi (plantaginis.) XI. 839. asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841. atriplicis semen. XI. 843. beta magis quam malva aperit. VI. 630. calamintha et amara. XII. 6. capparides. VI. 616. obstructiones optime curat succus centaurei minoris. XII. 22. obstructione liberat Chamaecissus. XII. 153. Chamaepitys. XII. 155. obstructiones et debilitates solvit capnios. XII. 9. diacalaminthe ex oxymelite. VI. 393. enpatorium. XI. 879. aliis medicamentis junctae ficus. VI. 572. hepar ab obstructione liberat marrubium s. prasium. XII. 108. obstructiones juvat herba Osiridis. XII. 93. paeoniae radix. XI. 859. obstructiones solvit pistacium. XII. 102. ad ejus obstructiones ex humoribus glutinosis ptisana. XV. 459. (e contrario chondrus nocet. *ibid.*)

Hepatis ponderis sensus aut distentionis observatur in iis, qui cibo im-

pleti exercitantur. VI. 413. cura huius conditionis. *ibid.*

Hepatis substantia scirrhis maxime opportuna. est. X. 916. scirrhus qualis morbus. XIX. 423. scirrhi causae pulsus duri. IX. 248. scirrhus qualem pulsum efficiat. IX. 415. scirrhi causa haemorrhoidum praecclusio. XVI. 454. succi crassi. VI. 814. scirrhi diagnosi. VIII. 350. induratio in ictero malum. XVIII. A. 66. scirrhi cura. X. 921. XI. 109. ad hepar induratum agni casti semen. XI. 809. *Asclepiadis* quatuor medicamenta. XIII. 213sq. Balanus myrepsica. XI. 845. emplastrum ex cote. XIII. 874. scilla. XIV. 569. theriaca. XIV. 304.

Hepar suppuratum si aduritur et pus purum albumque fluxerit, evadunt. XV. 345. hepate suppurato qui uruntur, et pus purum et album fluat evadunt, si vero qualis amurca, perent. XVIII. A. 150.

Hepatis tumores: hepar omnibus dulcibus intumescit. X. 908. in hepatis tumoribus aegroti manifestam sursum ad clavículas tensionem et gravitatem sentiunt. VII. 532. si in eo ingens tumor, inflammatio aut scirrhus oriatur, dolor venam cavam sequitur. VIII. 102. tumor circa hepar respirationem quomodo turbet. VII. 781. in hepate turgente sanguinis eruptio ex sinistra nare non fert utilitatem. XI. 296. hepatis tumorem gignit vinum dulce. XV. 630. 633. tumoris letalis casus. XVII. A. 369.

Hepar ulceratum qualis urina indicet. XIX. 591.

Hepatis vitium cum febre tertiana conjunctum est. XI. 18. vitium ut causa, quominus ulcus ad cicatricem adducitur. X. 255.

Hepatis vulnera num absolute letalia. XVIII. A. 28.

Hepatica affectio quatenam dicatur. XIII. 197. hepatica antidotus athanasia vocata. XIII. 203.

Hepaticus homo quinam dicatur a medicis. XIII. 198.

HEPATICI qui dicantur. VIII. 361. XIX. 423. humoris conditio, quem multi eorum per alvum reddunt. X. 973. hepaticorum propria symptomata. VIII. 360. ad hepaticos remedia parabilia. XIV. 454. remedium quod non fallit. XIV. 552. amuleta credita. XIII. 256. medicamenta ab *Andromacho* conscripta. XIII. 198.

anodyna potio. XIII. 95. antidotum. XIV. 164. antidotus ut *Aristocles*. XIII. 205. athanasia antidotus. XIII. 203. antidotus cyphoides. XIII. 198. antidotus cyphoides alia ex libris *Galli*. XIII. 202. 203. *Dioscori* remedia. XIII. 204. antidotus hepatica qua *Pharnaces* usus est. XIII. 204. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotum mithridation. XIV. 165. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotus a *Nearcho* laudata. XIII. 204. nectarea antidotus. XIII. 203. antidotus *Philonis*. XIII. 267. antidotum zopyrium. XIV. 150. 205. *Archigenis* in secundo medicamentorum secundum genus praecepta. XIII. 217. cataplasmata. XIII. 219. catapotium hepaticum. XIII. 208. medicamentum hepaticum ex cochleis. XIII. 212. *Sigonis* colica. XIII. 285. confectiones quas *Asclepiades* conscripsit. XIII. 206. ad *Hepaticos* diasmynon apolophonion. XIII. 967. eclegma hepaticum *Paulini*. XIII. 211. emplastrum barbarum nigrum *Heracae*. XIII. 557. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. epithema commodum. XIV. 454. *Eugeni* compositio. XIII. 114. eupatoria herba. XIV. 227. ex foeniculo compositum. XIII. 211. hepar lupinum. XIII. 212. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. *Macedonis* compositio renalis. XIII. 324. malagma. XII. 981. malagma *Andromachi*. XIII. 220. malagma *Apollophanis*. XIII. 220. malagmata a *Damocrate* conscripta. XIII. 220. malagma melinum aromaticum. XIII. 182. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. *Musae* medicamentum. XIII. 206. medicamentum ex *Nardo celtica*. XIII. 209. panacea ex aceto mulso fervefacta. XV. 858. pastillus. XIII. 233. pastillus hepaticus amarus. XIII. 209. potio. XIII. 205. XIV. 92. 272.

HEPHAESTIAS urbs, ubi sita in insula Lemno. XII. 173.

HEPHAESTIAS emplastrum optimum remedium est inducendae cicatrici. XII. 233sq.

HEPSEMA. X. 868. Graecis vocatur sapa. VI. 667. XVII. B. 322. sapa in Asia vocatur. X. 404. 867. in Asia quod vocatur, *Siraeum* vocant atticisantes. XIII. 8.

HERACLEA a quibusdam helxine vocatur. XI. 874.

HERACLEIUS lapis, ejus vires. XII. 204.

HERACLIANUS, quocum *Galenus* Alexandriae versatus est, anatomes cultor. XV. 136.

HERACLIDES, *Hippocratis* filius auctor aphorismorum et praesagiorum dicitur. XVII. A. 678. apnoi nomine librum scripsit. VIII. 415. librum stratioten, h. e. militem dictum, scripsit. XIII. 725.

Heracidae aridum remedium ad circumrosos oculorum angulos. XII. 730. aromaticum croceum ex haematite. XII. 785. arteriaca. XIII. 33. ad capitis et menti ficosos tumores, atque aliis partibus eminentia ulcuscula. XII. 847. remedium ad inflammata columellam. XII. 983. compositio. XIII. 854. praecepta ad dentes motos. XII. 867. emplastra ad ulcera. XIII. 717 — 728. emplastrum melinum. XIII. 507.

Heracides Hippocratis commentator. XVI. 196. in omnia *Hippocratis* opera commentarios scripsit. XVI. 1. XVIII. B. 631. librum *Hippocratis* de humoribus spurium esse judicat. XVI. 1. *Heracidae* litus lichenicus. XII. 835. ad eruptiones sanguinis e naribus ad *Antiochidem*. XII. 691. *Heracides* stellam singulam mundum putat. XIX. 271. ejus theoria de terrae motu. XIX. 295. ex *Heracidis* libris medicamentum ad haemorrhoidas. XIII. 857. ex *Heracidis* scriptis pastillus. XIII. 826.

Heracides Empiricus. X. 143.

Heracides Erythraeus sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 793.

Heracides Ponticus quid *ἀπνοὺς* vocet. VII. 773. Pontici cometae definitio. XIX. 286. liber commemoratur, cui titulus est *Απνοὺς*. VIII. 415. Ponticus principia rerum facit moles quasdam non compactas. XIX. 244.

Heracides Tarentinus, *Mantiae* discipulus; eum non solum in medicamentorum usu imitatus est, sed etiam in victus ratione docenda. XIII. 462. ejus agglutinatoria pilos remedia. XII. 741. agglutinatoria pilorum palpebrarum. XII. 741. secundum *Soranum* de remediis ad alopeciam scripsit. XII. 416. remedium contra alopeciam inveteratam. XII. 402. compositio ad aurium haemorrhagias. XII. 639. et alii nonnulli non ex quovis

lapide calcem fieri volunt, sed ex sola petra. XII. 194. conservativa capillorum remedia. XII. 435. ejusdem ad capillos nigros reddendos. XII. 436. cataplasmata lippientium ad doloris vexationem et epiphoras. XII. 743. catapotia, dissolvunt vesicae tophos, conferunt et ad stranguriam. XIII. 328. compositio ad incrementum carni in auribus. XII. 638. remedia, quae ad crustas in ore scripsit. XII. 957. ex lente et beta compositionem parabat. VI. 529. ennea-pharmacum. XIV. 186. locus, quo docet, femur luxatum repositumque manere in sua cavitate glenoidea. XVIII. A. 735. de materia medica scripsit. XI. 795. de medicamentorum praeparatione et probatione scripsit. XI. 795. ad phalangia remedia. XIV. 182. in opere ad *Astydamantem Apollodori* remedium ad phalangia inscribit. XIV. 181. psilothrum, quod e vestigio pilos tollit. XII. 454. pulsus definitio. VIII. 720. librum *Herophili* de pulsibus confutat. VIII. 726. sternutatoria caput purgantia. XII. 583.

HERACLITUS quem annum magnum vocet. XIX. 284. de fati essentia opinio. XIX. 261. ignem elementum duxit. XIX. 243. de causa lunae defectus. XIX. 281. de lunae figura. XIX. 280. de lunae illuminatione. XIX. 281. de lunae natura. XIX. 279. de minimis opinio. XIX. 257. de natura scripsit. XV. 5. de solis defectu. XIX. 278. de solis figura. XIX. 277. de solis magnitudine. XIX. 276. de solis natura. XIX. 276. unde nutrantur stellae opinio. XIX. 273. quo tempore homo perfectionem adipiscatur. XIX. 338.

HERACLIUS lapis magnes vocatur. VIII. 422.

HERAS librum de facultatibus scripsit. XIII. 441. composita remedia descripsit utilia. XIII. 462. acopa quae scripsit. XIII. 1045. remedium ad aegilopas. XII. 819. remedia, quae ad alopecias scripsit. XII. 398. aliud ejusdem remedium ad alopeciam, pueris aptum. XII. 400. Cappadox quo usus est, antidotum. XIV. 170. ab *Hera* conscriptae antidoti theriacae. XIV. 201sq. medicamenta ex ejus libris ad capitis dolorem. XII. 593. catagmatica et cephalica ab eo scripta remedia. XIII. 543sq. compositio auricularis ad dolores et ulcera au-

rium, qua usus est feliciter in febriente quodam, et ob dolores delirante. XII. 610. compositiones medicamentorum ad defluvium capillorum. XII. 430. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 39.

HERAS emplastrum Attalici album ex rhodino vel myrteo, vel myrrhino dilatum mederi ambustis igne tradit. XIII. 420. *Herae* et *Attali* emplastrum ex pipere. XIII. 414. *Herae* emplastrum album s. candidum adversus rabiosos morsus. XIII. 431. ejusdem *Galenii* censura. XIII. 434. emplastra barbara. XIII. 557. emplastrum Cyzicenum. XIII. 814. emplastra melina. XIII. 511. emplastri ex pipere albi meminit in libro, quem nonnulli narthecem, h. e. ferulam inscribant, alii tonon dynameon, i. e. robur virium. XIII. 416. quae emplastra polychresta conscripserit. XIII. 765. emplastrum ex scilla. XIII. 882. emplastra ad vix sanabilia ulcera. XIII. 747. ut *Heras* gleucini confectio. XIII. 1042. *Herae* hellespontia. XIII. 914. infusum ad dysenteriam. XIII. 297. Cappadocis ad ischiadicos ceratum. XIII. 338. aliae compositiones. XIII. 339sq. ab *Hera* Cappadoce acceptum malagma ad coxendicum dolores. XIII. 986. *Herae* panacea, sanitas vocata. XIII. 766. remedium ad rabiosorum morsus. XIV. 173. praeparatum stomachicum ex moris. XII. 929. stomachicum ex ruta silvestri, praeparatio et usus. XII. 941. remedium ad suffragillationes, aufert, ut *Heras* inquit, tribus horis. XII. 819.

HERBA exigua melior quam grandis. XVIII. A. 357. *Herbae* quomodo et quando considerandae, ut de earum natura certiores reddamur, quando decerpendae et quomodo ad usus medicos praeparandae. XIII. 570. recensentur, quae ultra siccandi etiam adstringendi facultatem habent. XIII. 663. lactis secretionem promoventes. XI. 772. quatenus aquas vitient. XVI. 363. ex herbis emplastrum *Critonis*. XIII. 863sq. ex herbis medicamentum ad tendinum vulnera. XIII. 634.

HERBIVORORUM alia ungulas habent solidas, alia scissas; nec ita sunt fortia quam carnivora. III. 175.

HERCULES quo pacto dictos fuerit robustissimus. XV. 123. absolute ho-

nae habitudinis erat. IV. 751. in utero jam terrorem adversariis movisse dicitur. XIX. 180.

Hercules Erythraeus sexti Epidemiorum interpres. XVII. B. 288.

Hercules vocatum remedium ad sanguinis eruptiones. XIII. 858.

HERCULEUS morbus cur sit vocata epilepsia. XVII. B. 341.

HERIGERON, ejus facultates. XI. 884.

HERMACHUS philosophus. XIX. 228.

HERMAPHRODITUS, definitio. XIX. 453.

HERMIAE balneum appellatum ad maximos dolores, eodem die ad summum auxilians. XII. 754.

HERMOCRATIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 528.

HERMOGENES alias sectas omnes praeter eam ab *Erasttrato* fundatam, pravas statuit. XI. 432.

HERMONIS sacri scriptionis emplastrum. XIII. 776.

HERMOPHILI collyrium thalasseronum. XII. 781.

HERMOZYGAE uxor insania correpta muta obiit. XVI. 552.

HERNIA, definitio. II. 507. XIX. 448. nullum animal ea, simia excepta, laborat. II. 556. differentiae et generatio. VII. 730. quomodo oritur. VII. 36. causa est lienis affectio. XVI. 369. inguinalem incisam fuisse a medico, et stercus sequutum esse narrat. VIII. 5. umbilicalis, species et cura. XIV. 786. qui eas secant, post operationem emplastrum *Galenii* ex chalcitide cum irrigationibus et cataplasmatibus imponunt. XIII. 380. 384. in *Herniosis* etiam aliquid peritonaei exciditur. X. 988.

HEROBICUS lac muliebre phthisicis commendat. VII. 701.

HERODOTUS amyllum et piper adstringere dicit. XI. 442. emplastrum *Hicesii* Critoni communicavit. XIII. 789. ut *Herodotus* emplastrum ex salicibus. XIII. 801. febres vel sine causa agente fieri putat. XIX. 343. medicamenta quaedam propterea, quod diarrhoeis et dysenteris medentur, adstringere dicit sed male. XI. 443. quid de medicinae inventionem scripserit. XIV. 675 sq. lac muliebre tabificis commendat. VI. 775. *Herodoti* opinio de causa incrementi Nili. XIX. 300. *Herodotus* in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. alias sectas omnes praeter eam, quae spiritibus

omnia tribuit, pravas reputat. XI. 432. de Zea scripsit. VI. 516.

HEROES, de iis philosophorum sententiae. XIX. 253.

HERONIS psittaces, ad dolores et fluxum largum oculorum, e vestigio somnum inducit. XII. 745.

HEROPHILI sophistae sunt et loquaces homines fere omnes. VIII. 929. Alexandri, *Philalethis* cognomine, pulsus definitio. VIII. 725 sq.

HEROPHILUS rationali sectae addictus. XIV. 683. anatomes erat peritus. XV. 134. Carthaginensis de usu partium scripsit. III. 21. quo in loco ponat sedem animae. XIX. 315. arteriam venae crassitudine sextuplam definivit. III. 445. emplastrum viride. XII. 843. vitalis facultatis robur affirmat esse causam vehementis pulsus. VIII. 645. foetui motum naturalem, non animale concedit. XIX. 330. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. de hepate locus. II. 570. intestinum duodenum ephysin vocat. II. 780. medicinae definitio. XIV. 688. XIX. 351. mensuras scripsit, quae sunt secundum tempora diastoles et systoles. IX. 463. nervosas ejus tenuitates nervos esse probatur. V. 206. vocat nervos opticos poros. III. 813. nervum opticum meatum vocat. VII. 89. XIX. 30. nervorum anatomem scripsit. VIII. 212. quam affectionem neutram vocet. VI. 388. neutra tripliciter explicat. XI. 421. de ovarii scripsit. IV. 596. palpitationem a pulsu separat. VIII. 716. putabat palpitationem esse musculorum affectum. VII. 594. sed reprehenditur a *Galenio*. VII. 605. prostatae nomen dedit. IV. 190. parastatas nihil ad seminis generationem conferre dixit. IV. 565. ad phthisin salsamentum cum pane exhibet. XIV. 444. plexus reticularis descriptio. V. 155.

Herophilus praenotionem a praedictione distinguere conatur. XVI. 489. distinguit inter praenotionem et praedictionem. XVIII. B. 12. *Praxagoram* redarguit. VII. 585. de pulsibus librum fecit. VIII. 592. 726. pulsus definitio. VIII. 717. omnem arteriarum motum pulsum vocat. VIII. 498. a corde pendere arteriarum pulsum putat. VIII. 703. pulsum differentias generatim protulit. VIII. 625. pulsui caprizanti nomen dedit. VIII. 556. interdum insigniter magnum pulsum

moderatum vocat. VIII. 853. de pulsa pleno non scripsit. VIII. 956 sq. pulsum pueri magnum Archigenes parvum vocat. IX. 452. passim de remedium usu scripsit. XI. 795. respirationis theoria. XIX. 318. de rhythmis pulsum scripsit. IX. 278. rhythmos frequenter ad praesagiendum adducit. VIII. 911. compositio ad sanguinis educationem. XIII. 79. ut *Herophilus* ad sedem. XIII. 308. de natura somniorum. XIX. 321. testem didymon vocat. IV. 193. lenon s. torcular. II. 712. torcular, ejus usns. III. 708. male ulcus sanat. X. 184. cervicem nteri summae gutturis parti comparat. II. 897. cornua uteri dimidiati circuli revolutioni comparat. II. 890. quid in utero statim post conceptionem observaverit. II. 150. dicebat, venas meseraicas in glandulosa corpora desinere. III. 335. ventriculum, qui posteriori cerebro inest, principalem putat. III. 667.

HEROPHONTIS febre ardente laborantis casus. XVII. A. 266.

HEROPYTI casus. XVII. A. 772.

HERPES, definitio. XI. 74. XIX. 440. definitio secundum *Galenum*. XVI. 461. herpetis et erysipelatis differentiae. X. 1005. ejusdem generis est cum exulcerato erysipelate. X. 1004. inflammationibus non adnumeratur. XI. 69. vocantur ulcera, quae extremitatem et cutem occupant. XV. 342. non semper nlcus nonnunquam vero cum exulceratione est. X. 83. fervorem aestumque denotat. VII. 618. calorem augeat. VII. 5. naturalis color mutatur. VII. 75. febris accedit. VI. 860. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. magni in epidemia ab *Hippocrate* descripta. XVII. A. 704. herpetes et cum, et sine ulcere fiunt. VI. 875. casus in muliere Romae degente. X. 1007.

Herpes quomodo generetur. VII. 722. causa bilis flava. V. 678. bilis pallida. VII. 223 sq. a bilioso excremento ortum habet. X. 291. 1005. calore superante fit. XV. 369. herpetes fiunt excrementis retentis et putrescentibus. III. 686. causae sunt humorum fluxus. VII. 22. ex vitio humorum fiunt. XV. 365. fiunt ex malis succis. VI. 814. herpetes depascentes *Hippocrates* edentes vocat. IX. 273. causa est putredo humorum. IX. 273. erodentes ex cacochymia

oriantur. I. 664. esthiomeni qui. X. 277. esthiomenus h. e. depascens quomodo fiat. VII. 722. exedens, definitio. XI. 74. exedentis cura. XI. 86. ad herpetem exedentem calidum. XVII. B. 810. miliaris. XI. 74. miliaris cura. X. 1008.

Herpetis cura. X. 1006. XI. 85. qui sanam cutem tantum exulcerat, cura. XI. 87. ad herpetes purgatio per alvum valet. X. 289. refrigerat acetum. XI. 419. sanat *Brassica* esculenta. XII. 42. refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. quidam ad eum utuntur *Cupressi* foliis. XII. 53. ad herpetes emplastrum *Mantiae* aeruginosum. XIII. 752. emplastrum viride ut *Andromachus*. XIII. 808. lycium. XII. 63. *Orchis*. XII. 93. pastillus *Arei*. XIII. 827. pastillos bithynus. XIII. 837. pastillos *Tiberii* Caesaris. XIII. 836. rhamnus. XII. 111. sempervivum. XI. 813.

HESIODI aliquot versus. X. 6. 7. versus ex theogenia de *Minervae* generatione. V. 350. versus aliquot, qui demonstrent, cor esse irae fontem. V. 300. *Hesiodus* asphodelum laudat. VI. 652. plaustrum centum elementa memorat. XV. 103.

HETEROCRANIA, definitio. XIV. 739. XIX. 417. cura. XIV. 739.

HIANS dormire letale signum. XVI. 198.

HIARE quinam muscoli efficiant. IV. 437.

HIATULAE parvae duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. in *Hiatulis* ventriculus nonnunquam in ore invenitur. II. 173.

HICESII emplastrum. III. 787.

HICESIUM nigrum. XIII. 780. nigrum *Andromachi*. XIII. 809.

HIEMS quomodo oritur. XVI. 398. quale constitutionem habere debeat. XVI. 355. aetati viginti utilissima. XVII. B. 613. biliosis convenit. ibid. si australis fuerit et pluviosa quinam morbi vere sequente tunc oriantur. XVII. B. 585. si incipit, bilis panca gignitur, at pituita augetur. XV. 86. austrina, pluvia et clemens si fuerit, abortus patiuntur mulieres. XVI. 440. exercitia per eam instituenda quae. XV. 211. ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23. frigida et sicca est ex *Athenaei* sectatorum sententia. I. 522. reprehenduntur ii a *Galeno*.

I. 526. humidissima et frigidissima. IX. 648. humiditate et frigiditate excellit. XVI. 291. 371. XIX. 486. incipiens quomodo pulsum mutet. IX. 126. respondet nocti. XVI. 424. palpitationis causa. VII. 600. si fuerit pluvia et austrina, ver squalidum, abortum mulieres vere faciunt. XVI. 374. sicca si fuerit, ver pluviosum, quales morbi sint sequente aestate expectandi. XVII. B. 577. squalida et borealis si fuerit, ver autem pluviosum, aestate febres acutae et lipituidines et dysenteriae fiunt. VII. 934. squalida cum sit, ver pluviosum et austrinum, quales morbi tum aestate sint expectandi. XVI. 374. solvit aestivos morbos. XVII. A. 733. victus ratio per eam observanda. XVII. B. 431. XIX. 680. quae vina expetat. VI. 803.

Hiemis causa. IX. 904. ratio in ea observanda et ejus causa. XV. 177. cansa. XIX. 293. constitutio. XVII. A. 29. initium et finis. XVI. 384. initium vergiliarum occasus. XVII. A. 17. XVII. B. 599. medio num pulsus minimus. VIII. 865. morbi aestate solvantur. IX. 883. IX. 914. pulsus. IX. 473. XIX. 632. ad hiemis adustiones inunctio. XIV. 557.

Hiemi principium dat vergiliarum occasus. XVI. 433. aequiparanda est senectus decrepita. XVI. 26. respondet senectus. XVI. 345. 424.

Hiemem quidam in tres partes secant. XVII. A. 17. per hiemem balneis paucis utendum. XV. 191.

Hieme quatenus naturae se male, quaeque bene habeant. XVI. 423. optime se habet aetas media. XVII. B. 308. cur aqua fontinalis sit calida. XVI. 362. cur calor naturalis augeatur. XVII. B. 416. quibusnam cibis potissimum utendum. XV. 90. plus cibi dandum est. XVI. 429. uberioribus cibis homines appetunt et concoquant. XVII. B. 416. corpus cur calefaciendum sit et siccandum. XV. 178. febres potissimum fiunt. XV. 82. ex febre abscessus magis contingunt. XVIII. B. 283. cur frigoris auctor sol. XV. 87. cur omnes functiones melius peragantur. XVII. B. 422. celeriter incedendum est. XV. 190. optime se habent qui media sunt aetate. V. 696sq. melancholicis cibis et siccantibus est utendum. VI.

528. juvenes melius se habent. XVII. B. 567.

Hieme morbi qui increscant, aestate desinunt et contra. XV. 99. quales morbi sint expectandi, ubi aestas sicca et aquilonia, autumnus pluviosus fuerit. XVII. B. 590. morbi potissimum grassantes. V. 694. XVI. 27. XVI. 293. XVII. B. 625 sq. oedemata oriuntur. XV. 81. pituita abundat. V. 689. XV. 81. 242. XVI. 292. XVI. 420. XVII. A. 30. 43. cur pituita exuperet. XV. 87. XV. 90. XVI. 293. quomodo se pulsus habeat. VIII. 465. per inferiora evacuandum est. XVI. 122. inferiores, aestate superiores ventres sunt purgandi. XI. 347. purgare oportet inferiores ventres. XV. 335. per inferiora corpus purgandum. XV. 199. urinae plus habent sedimenti quam aestate. XVII. B. 422. et in universum urinae copia augetur. XVII. B. 422. secundum Hippocratem venter inferior purgandus est. XVII. B. 663. IX. 129. XV. 89. XV. 180. et vere ventres calidissimi et somni longissimi. V. 704. XVI. 252. ventres calidissimi et somni longissimi. XVII. B. 205. 416. vestes puras inducere convenit. XV. 192.

Hierra amara. VI. 354. ex aloë, praeparatio. XIII. 129. qua *Andromachus* utitur ad stomachicos. XIII. 126. *Antipatri* ad stomachicos. XIII. 136. utilitas in pleuritide. XV. 539. ventri ducendo optimum remedium. XI. 354. diacolocynthidis. XIV. 327. dialoës. VI. 354.

Hieracis ad asperitudines oculorum remedia. XII. 775. pastilli gilvi. XIII. 829.

Hieracites, ejus usus. XII. 207.

Hieracium ad obtusum visum et scabros affectus. XII. 783. aliud ad cicatrices et callos. XII. 783.

Hieraticon malagma Asclepiadis. XIII. 183.

circa Hieropolin aer vitiosus est. VI. 58.

Hilare theriaca graecis vocata. XIV. 33.

Hilares reddit sanguis. XIX. 492.

Hilaritatis causa creditur buglossum vino injectum. XI. 852.

Hipparchus integro libro demonstravit, menstruum tempus non triginta diebus constare, sed minus unius diei fere dimidio. IX. 907. *Hip-*

parchi intercalandi ratio. XVII. A. 23. visus theoria. XIX. 307.

HIPPASUS Metapontinus ignem elementum duxit. XIX. 243.

HIPPIO Centurius dicebat: ad sanguinis sputum proficit urticae succus ex vino epotus. XIV. 443.

HIPPO Rheginus ignem et aquam elementa duxit. XIX. 243. semen tribuit feminis, sed non ad generationem aptum. XIX. 323.

HIPPOCAMPUS ustus, ejus usus medicus. XII. 362.

HIPPOCRATES vocabatur et *Thessali* et *Draconis* filius. XVI. 5. *Heracleidae* filius, auctor ejusdam libri *Hippocratici*. XV. 456. *Gnosidici* filius nihil scripsit, quidam autem ei attribuant librum de fracturis et articulis. XV. 456. rationalis sectae auctor et princeps. XIV. 683. *Polybus* et *Euryphon* quaedam scripsit huic tributa. VII. 960. editio ab *Artemidoro* et *Dioscoride* curata in pretio habetur. XV. 21. sed uterque transcribendo imitavit multa. *ibid.* scripta genuina quae. VII. 891. ab aliis accusatur, quod aegros fame enecet, ab aliis, quod nimis impleat. XV. 478. alimenti definitio. II. 26. anatomiam medicinae libris immiscet. II. 282. de angina ejusque differentis locus. VIII. 247. descriptio anginae, ex primae vertebrae laesione obortae. VIII. 238sq. *Galenus* in eam paraphrasis. VIII. 240sq. animi sedem cerebrum duxit. XIV. 710. aphorismorum et praesagiorum ejus filius *Heracides* auctor dicitur. XVII. A. 678. *Julianus* in aphorismos ejus 48 libros commentariorum scripsisse dicitur. XVIII. A. 248. in aphorismos *Lycus* commentarios scripsit. XVIII. A. 197. in aphorismos explanationem edidit *Numesianus*. XVI. 197. de apoplexiae cura sententia. XIV. 737. aquam quamnam levissimam dicat. XI. 411. de athletica arte opinio. I. 25. athletarum gymnasticam vituperat. V. 875. astronomiam et geometriam medicis necessarias putat. I. 53. de atra bile primus scripsisse videtur, quod ad artis opera conducit. V. 104.

Hippocrates quid blennam vocet. IV. 645. carnem putrescentem quibusnam nominibus insigniat. XVIII. B. 455. casus *Antaxionis* in Abderis. IX. 627. species duas cholerae, alteram humidam alteram siccam acci-

pit. XIV. 736. accusat medicos *Cnidios*, tanquam speciales generalesque morborum differentias ignorant. V. 761. coctionem fieri a calido innato putat. XIX. 372. de comate sententia. VII. 644sq. commentatores. XVI. 196. XVIII. B. 631. XIX. 57. *Zeuxis* in eum commentarios scripsit. XVI. 636. in Hippocratis opera omnia commentarios scripserunt *Zeuxis* et *Heracides* XVI. 1. cor arteriarum, hepar venarum radiationem nominat. V. 199. cor vocat os ventriculi. V. 275. quatuor corporum qualitates accipit. II. 5. totum corpus inspirabile et expirabile vocat. IV. 506. a quibusdam accusatur, quod dixerit, quae crescant, plurimum habere caloris innati. XI. 730. loca de crisis futurae indole in diversis morbis. IX. 752sq.

Hippocrates deligationis ulcerum inventor. XIII. 686. duplicem dierum decretoriorum doctrinam instituit. IX. 868sq. de dolichis sententia. VI. 543. de doloris origine sententia. VII. 115. dicit: dysenteria, si ab atra bile coeperit, letalis. III. 381. dysenterias cruentas iis accidere dixit, quibus artus aliquis erat abscissus. VII. 243. elementa a qualitatibus denominat. XV. 103. demonstrat, nec corpus nostrum, nec aliorum omnium ex uno constare elementorum genere. I. 415. quibusnam elementis homo secundum eum constet. XIV. 695. quatuor in nobis elementa esse comprobavit. XVI. 25. primus elementa temperari docuit. XV. 49. non iis concedit, qui aërem, aquam, ignem etc. sola elementa dicunt. XV. 19. 21. in Epidemiorum libris dies omnes in singulis aegrotantibus adusque solutionem extremam memoriae prodidit. XIV. 657. epidemion libri prius quam prognostica et aphorismi scripti sunt. IX. 872.

Hippocrates in primo epidemion febrem seinitertianam exquisitam describit. VII. 363. epidemion libros scripsit, dum theorematum adhuc experimentis exploraret, nec generatim sententiam de iis proferre auderet. IX. 781. librum sextum de popularibus morbis multi explanatores corruperunt. XVII. A. 793. commentatores sexti libri *Ευδημίων*. XVII. A. 793. in epidemiorum libris febrem magnam ignem vocare consuevit. XV. 456. hi-

storia *Dealcis* uxoris ex tertio epidemiorum. VII. 841. primus et tertius epidemicorum soli putantur ab *Hippocrate* scripti, ut emitterentur. XVII. A. 796. secundus, quartus et sextus ab aliis ipsius *Hippocratis* putantur. VII. 854. quidam a *Thessalo* conscriptos quinque libros putant, duos esse magni *Hippocratis*. VII. 855. epidemion librum 2, 4 et 6 *Thessalum Hippocratis* filium scripsisse quidam putant. VII. 890. epidemion liber secundus, quartus et sextus an *Hippocratis* sit aut ejus filii *Thessali*, ambiguitur. IX. 859. quintus et sextus spurii putantur. XVII. A. 796. quintus junioris *Hippocratis* habetur, *Draconis* filii. VII. 854. sextum de popularibus *Thessalum* conscripsisse ajunt. XVII. A. 796. liber VII. manifesto spurius, recentior et interpolatus videtur. VII. 854. de *Estymargi* ancilla historia. VII. 602. in exulatus fausto cum successu excaecitatem concitare consuluit. XIV. 252. febrium divisio. VII. 274. ejus filii duo. XV. 110 sq. filios habuit *Thessalum* et *Draconem*. XVI. 5. 625. foetum masculum breviori tempore effingi ac formari dicit, foeminam longiori. IV. 631. quoniam in stadio foetum genitorum vocet. IV. 542. in quo foetum. ibid. et quo puerum. IV. 543. foetus sex dierum observatio. IV. 653. commentarius ad hunc locum. IV. 655. de fracturis capitis integrum librum scripsit. X. 444. de vi frictionum sententia. VI. 93. de glandularum natura librum scripsit, qui tamen non exstat. XVIII. A. 379. liber de glandularum natura, qui exstat, spurius est. XVIII. A. 379. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. tempore homines non luxuriose vivebant. XVIII. B. 463. dicit: ego vero dico, si homo unum esset, haudquaquam do-leret. I. 247.

Hippocrates contra eos, qui hominem solum sanguinem, aut unum aliud quodvis dicerent, pugnavit argumentis. XVI. 34. librum de hamoribus cur genuinum non esse quidam statuunt. XVI. 66. humores quatuor, sanguinem, pituitam et bilem utramque generandi haminis elementa accipit. I. 494. 506. liber de humoribus: Auctorum de genuitate hujus libri dissensio. XVI. 1. aquosum humorem nutrimenti vehiculum vocat.

III. 272. quatuor humores secundum naturam in nobis esse demonstrat. V. 686. duas hydropis species accipit. XIV. 746. quid vocet hypopion. XII. 804sq. apud eum *κίχρως* et *δίχρως* idem significat. VII. 924. lac menstruo germanum vocat. IV. 177. lienteriae definitio. XVIII. A. 8. opera de luxat. et fracturis quidam conjuncta fuisse putant. XVIII. B. 323. Iysin etiam crisin vocat. IX. 864.

Hippocrates docet, cur manus in digitos sit divisa. III. 22. medicinae definitio. XIV. 687. XIX. 350. multa de medicamentorum usu passim scripsit. XI. 795. medicamentorum modos et vires cognovisse, necessarium ducit. XIV. 228. omnem ad medicationem viam aperuit. X. 632. medicinae rationis initium primum natura est. XIV. 677. medicum vocat naturae ministrum. XV. 309. ejus methodus. XV. 102. liber de morbis a *Dioscoride Thessalo* adscribitur. XVII. A. 888. morborum secundum eam differentiae. XIX. 388. morbi acuti definitio. XIX. 388. quales morbos acutos vocet. VII. 937. libros morborum vulgarium non *ἐνδομύων*, sed *ἐνδομύλων* inscribendos censet *Galenus*. XVII. A. 797. quasnam morborum omnium causas accipiat. XIV. 728. omnes morbos ulcera esse dicit. VII. 745. librum scribere promittit de singulorum acutorum morborum curatione. XV. 705.

Hippocrates naturam justam vocat. IV. 264. naturam perpetuo laudat. XV. 309. de natura humana librum quidam non genuinum esse putant. XV. 9. ejus libri contenta enarrantur. ibid. et sq. prima pars sane *Hippocratis* est. XV. 11. *Plato* genuinum statuit. XV. 12. librum de natura hominis esse genuinum *Platonis* testimonium. XV. 104. libri de natura hominis pars posterior non *Hippocratis* esse videtur. XV. 108. finem libri de natura humana non *Hippocratis* esse docetur. XV. 172. duas habet oculi membranas. XIV. 711. libri de officina medici summa. XVIII. B. 632. *Gnosidici* filio adscribunt quidam librum de officina medici. XVIII. B. 324. sententia, in toto corpore omnia organa compati, lastratur. III. 17 sq. os, stomachum et ventriculum alimenti principium accipit. V. 280. 281. ossa cribiformia spongiosa

vocat. III. 652. de ossium tracturis non ubique lucide scripsit. X. 425sq. patria temperata est. VI. 127.

Hippocrates quosnam paucibilibus dicat. VII. 791. pestis cura, quae ex Aethiopia Graecos infestavit. XIV. 281. pituitum et bilem atram pro causa epilepsiae accipit. XIV. 739. de plenitricorum cura. XI. 160. XIII. 149. praedictionum liber non *Hippocratis* est. XVI. 202. praedictionum libros quidam cur spurios ducant. XVI. 511. cur in praenotionibus nihil ad prognosin pertinentis proposuerit. VII. 935. de procreatione maris aut foeminae ex turgore huius vel alterius testis dependentis sententia. IV. 172. liber prorrheticorum *Draconis* aut *Thessali* esse quidam perhibent. XVI. 625. de ptisanæ facultatibus opinio. VI. 822. pulsus definitio. IV. 804. doctrinam de pulsu parum elaboravit. VIII. 497. de causis mutationis pulsus per somnum. IX. 133. si qualia convenit purgare, purgantur, conducit, et facile ferunt. I. 184.

Hippocrates quatuor accipit qualitates, quae mutuo in se agant. II. 5. primus scripsit: in renem dolor gravis. VIII. 79. de usu respirationis sententia. IV. 471. de respirandi difficultate quae pronunciaverit. VII. 825. de difficili respiratione in praenotionum libris quid scripserit. VII. 901. conjugationes difficilis respirationis quatuor facit. VII. 893. nec parvam et raram, nec calidam respirationem omisit. VII. 927. quam respirationem subliem vocet. VIII. 279. jam multis testatur, respirationem raram et magnam esse delirantibus. VII. 827. interpres *Sabinus*. XV. 161. casus cantricus, cui saltando semen defluxit. IV. 525. de seminis usu et facultate sententia. IV. 512. spasmum fieri ex repletionem et evacuatione dixit. XIII. 153. de spinae luxatae symptomatibus. VII. 921sq. dictum: stupor mediocris dolorem solvit. XIII. 865.

Hippocrates supinum jacere, et hiare damnat, et landat decubitus in latere. IV. 437. tabis meminit, ischiadicum quam vocat. XIV. 745. quid tendinem vocet. V. 209. *Thessali* in eum maledicta. X. 8. de diagnosi ulcerum vesicae et renum locus. VIII. 4. primi sanandorum ulcerum scopi. X. 277sq. de unguum

utilitate verba. III. 15. de uteri errore, locus. VIII. 430sq. de oris uteri conditione post conceptionem quid scripserit. II. 150. quemnam affectum uvam vocet. VII. 731. venarum descriptio. V. 578. liber de venis non ejus est. XV. 146. venam cavam jecorariam vocat. IV. 669. de venaesectionis scopis. XIX. 527. de vertebrarum luxatione ejusque effectibus sententia, et *Galenii* commentatio. IV. 51. liber de victu in acutis genuinus est. VII. 913. spiritum densum in eo commemorat. VII. 914. liber de victu salubri *Aristoni* et *Philistioni*, et *Pherocydi* adscribitur. XVIII. A. 9. librum de victus ratione quidam inscribunt ad *Cnidias* sententias, quidam de ptisana; utriusque male. V. 762. ei adscriptus liber de ratione victus non ejus est. VI. 511. de salubri victus ratione privatorum *Polybi* esse dicitur. XV. 175. librum de victus ratione in acutis primum de ptisana inscribunt. XV. 452. quae in eo post balnea scripta sunt, *Hippocratis* non esse plurimi statuerunt. XV. 732. cui tamen sententiae *Galenus* contradicit. ibid. et seq. in libro de victus ratione dolichorum meminit. VI. 541. in libro de victus ratione in morbis acutis quae ad dolorem sub septo transverso praecipiat. XIII. 373. in opere de victus ratione in acutis multos medicos accusat. XV. 23. liber de salubri victu ejus non est. XV. 455. expositio de vini differentia et usu. V. 771. quale vinum vinosum dicat. X. 484. dictum: vita brevis, ars longa. VIII. 636.

HIPPOLAPATHUM, ejus vires medicae. XII. 56.

HIPPOMARATHUM vocant *Foeniculum* agreste, propter magnitudinem. XII. 68. ejus facultates. XI. 890.

HIPPONAX, ejus opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324.

HIPPOBOTAMI cati usta tubercula discutit. XIV. 241.

HIPPOSELINUM, ejus vires et usus. XII. 119. agreste quid ejusque vires et usus. XII. 128.

HIPPOSTRATI uxoris casus. XVII. A. 432.

HIPPURIS, ejus vires et usus. XI. 889.

HEPPUS, definitio. XIX. 436. oculorum interdum connatus est. XVIII. B. 67.

HIRCIRE quid significet. IV. 172. XVII. B. 73.

HIRCI adeps morsibus medetur. XI. 488. molliendo digerit. X. 957. adeps ventris mordicationi medetur. XI. 489. valentior est adipe caprarum. XI. 728. calidior est quam adeps caprarum. XII. 327. succus ad dysenteriam. XVII. A. 352. fel ad tubercula in pudendis. XIII. 317. carnes hircinae et taurinae, praesertim sale asservatae sanguinem crassum et nigrum generant. V. 115. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. caro deterrima ad bonum succum generandum. VI. 663. hepar idem potest quod caprarum. XII. 336. pingue et corporibus et affectibus validioribus convenit. XIII. 950. medulla acrior et siccior. XII. 332. pinguedo acrimoniam multam et igneam habet. XI. 685. testes insuaves sunt. VI. 675. sebum valet in dysentericorum dejectionibus, ubi vehementer rodunt. X. 813.

HIRSUTI ad bilis atrae generationem sunt aptissimi. XIX. 707. hirsutis carnum esus convenit, labores si magis sustinent, et diutius in bona corporis habitudine perseverant. XV. 218. melancholicum humorem in se habent. VIII. 182. ad humorem melancholicum generandum sunt aptissimi. XVI. 17. 93. calidae et siccae temperiei sunt. I. 612.

HIRSUTIES calidiorem et iracundam naturam denotat. XVI. 91.

HIRTUS cur mox melancholicus. I. 641.

HIRUDINES quidam venantes inclidunt, ac in unctis ipsis utuntur. XI. 317. applicandi ratio. XI. 317 sq. loca, quibus adhaeserant, quomodo dein tractanda. XI. 318. utimur iis in vicem cucurbitularum. XI. 318. caudae earum praecidendae sunt, ut diutius sugant. XI. 318. hirudine deglutita interdum vomitus cruentus fit. VIII. 265. XVI. 477. ad hirudines devoratas remedia. XIV. 143. 440. 538. 576. hirudines deglutitas ejicere dicuntur cimices cum aceto sumti. XII. 363. substitui possunt buprestidi. XIX. 726.

HIRUNDINES, stomaticum ex eis.

XII. 942. ut *Harpocras* tradit. XII. 943. cerebrum ad suffusiones oculorum facit. XIV. 240. hirundines ustae, earum usus medicus. XII. 359.

HISTORIA, quam de causa illa utantur empirici. I. 143. maxime utilis est ad medendum. ibid. fit autem vel praesentium vel praeteritorum, nunquam autem futurorum. ibid. — estque eorum enarratio, quae subinde in iisdem comperta sunt. I. 144. — non ubique utilis est in arte medica, cum medici non utique consentiant, sed haud raro contraria etiam opinentur. I. 144. at iudicatorium instrumentum praebet. I. 145. inutilis et impossibilis ex Empericorum mente. I. 142. (de morborum historiis passim occurrentibus vide *CASUS*.)

HULCIS conveniens emplastrum s. apelum *Claud. Philoxeni*. XIII. 539.

HONORUM caro qualis. VI. 774. sanguinis usus ex Xenocratis sententia. XII. 261.

HOLCE quot contineat siliquas. XIX. 752. 764. quot habeat uncias. XIX. 760. drachma etiam dicitur. XIX. 752. 765.

HOLCAM significans character. XIX. 750. 757. 758.

HOLCIMOS quid significet. VIII. 111. *Holoschoenus*, (*Schoenus mariscus*) ejus vires. XII. 137.

HOMERUS: versus aliquot ejusdem VIII. 715. XV. 49. XVIII. B. 675. versus ex *Iliados* principio. XV. 442. versus de Aegyptiorum medicina. XIV. 675. dictum: vos aqua, vos tellus conctos aliquando tenebit. XIV. 696. *Homerus* bobus hieme femur luxuri facile contendit. XVIII. A. 355. quomodo aquilonem nomet. XVI. 406. *Homeri* versus citantur de Borea vento. I. 513. *Homerus* caprarum sanguinem jucundum esse non ignorat. VI. 700. ex *Homero* collecti versus qui demonstrent, cor esse irae sedem. V. 296. 302. secundum *Homerum* Deus similia similibus jungit. XIV. 225. *Homerus* omnia, quae doloribus medentur, amara esse autumat. XIV. 30. *Homeri* locus, ubi *ἰθὺς* verbum pro posse usurpat. XVIII. A. 651.

Homerus gladium asteropaeum peridexium vocat. XVIII. A. 147. gruum vocem describit. III. 535. *Homeri* versus: hominem vicissim impetere

quum quis prior molestus fuerit. XIV. 626. versus qui iram ratione compescendam esse monstrent. V. 304. versus de medici dignitate. V. 869. Homerus mystacem vocat hypenen. XIV. 703. ab eo inventa sunt verba *aporolothai* et *aporoiu*. XVIII. B. 8. versus: unicus ille sapit, tibi mens involvitur umbris. VIII. 602. Homerus quid tendinem vocet. V. 209. versus ejusdem de Tityo. V. 342. 554. versus: triticum enim vobis primum praedulce ferebam. VI. 522. versus: et venam praecidit, quae dorso incumbens in collum fertur utrinque. XV. 139. ventos quatuor accipit tantum. XVI. 407. versus: vinumque eructat etc. XVII. B. 704. versus, quibus significet, quam sint inutiles viri forma praestantissimi. I. 17. 18. versus de vita senili. VII. 682.

Homo, definitio. XIX. 355. nec aër, nec ignis, nec aqua, nec terra. (*Hippocrates*.) XV. 17. animal est omnium perfectissimum. IV. 161. sapientissimum animal. III. 5. animam habet artibus destitutam. III. 8. bipes solus est, quia manus habet. III. 168. calidus est per exuperantiam. XI. 549. cur non habeat quatuor crura, et praeterea manus sicut Centauri. III. 169. commotionem habet cum Diis, et cum brutis. I. 21. cum equa cur non possit procreare prolem. III. 170. num propterea erectus, ut coelum adspicere possit. III. 182. solus ad gressum erectum constitutus. III. 179. ensarcos s. quadratus qui. I. 567. solus manus habet. III. 168. in ejus obitu elementa dirimuntur. XVI. 53. cur habeat oculos molles nec prominentes. III. 632. pectus habet latissimum. XVIII. A. 536. quomodo perfectionem exordiat. XIX. 338. reliqua animalia ratione antecellit. Argumenta pro hac sententia. I. 2. quinam maxime temperatus. I. 576. optime temperatus qui; ejusque notae. I. 565. temperie medium in toto animalium genere est. I. 541. si unum esset, laudquaquam doleret. I. 247. si unum esset, nequaquam doleret. XV. 35.

Homini prae reliquis animalibus praestantia. III. 4. et animalium sanguine praedictorum elementa. I. 492. stercus, ejus vires et usus in arte medica. XII. 293. stercus canibus sua-

vissimum. II. 178. stercus attrahit. XI. 760.

Homini natura manus dedit arma et instrumenta. III. 3. convenit, ut sit sapientissimus. I. 565. venenum est apocynum. XI. 835.

Hominem aërem, aquam, ignem terram esse quidam statuunt. XV. 27. aërem dicit *Anaximenes*, aquam *Thales*, terram *Xenophanes*. XV. 25. unum esse unde quidam conjecerint. XV. 76. quidam sanguinem, quidam bilem, quidam denique pituitam dicunt. XV. 33. constituentia secundum *Hippocratem*. VII. 597. constituentia elementa. XIV. 695.

Homines omnes existimare, sese ab erroribus omnino esse immunes, vel parum per rationem falli. V. 3. omnes natura vitiosos esse quidam philosophi statuebant. IV. 818. saepe dicuntur *epiploocomistae*. II. 556. feroces et iracundi leones vocantur. V. 310.

Hominum carnis proprietates et temperamentum. I. 255. morsus aliis ulceribus admodum similes. XIII. 419. ad hominum morsus emplastrum *Anteceton*. XIII. 878. emplastrum *Hicessii*. XIII. 788. *Halici* emplastrum gilvum. XIII. 802. emplastrum sacrum. XIII. 779. *Isis*. XIII. 774.

HOMOEOMERIAE partes num ad elementa sint referendae. I. 425.

HONESTUS evadere qui vult, quid huic peragendum. V. 5.

HOPLOMACHICUS motus. VI. 154.

Hora anni quid sit. VI. 558. XVII. B. 184.

HORDEA bene nutrita et magna a quodam *Achille*, agricola Babronii, apud *Hippocratem* vocantur *ἀχίλλειά-δαι καὶ κριθαί*. XIX. 87.

HORDEOLUM, definitio. XVII. A. 326. XIX. 437. cura. XII. 803. ad hordeolum in oculis oboriens remedia. XIV. 350. 413. 499. *Musae* compositiones. XII. 741.

HORDEUM, vires ejus medicae. XII. 44. ejus facultates. VI. 501. facultates partium ejus singularum. VI. 819 sq. album est. VI. 522. nequaquam calefacit. XIII. 569. detergit. XI. 745. ab initio qualitatis expertus posthac dulcescit. XI. 672. frigidus cibus. XVII. B. 303. refrigerat et exsiccat, habet etiam aliquid detergens et fluidum. VI. 819. nudum (*gymnocrithon*) in Cappadocia occur-

rit. VI. 520. optimum quale. XV. 482. temperamento frigidum est. XV. 484. ex corruptela vitiosum. XV. 365. panis ex eo parati qualitates. VI. 504. tenuem et detorsorium succum gignit. VI. 501. ante praeparationem durum, postea molle. VI. 782. quale ad ptisanam utile. VI. 820.

Hordei farina a *Galeno* lysis cruda vocatur. XIII. 574. farina moderatissime detergit. X. 569. discutit. XI. 121. siccatur sed parum. X. 178. farina exsiccat, sed pus non movet. XI. 729. farina in phlegmone dolore lenit, non autem phlegmonem sanat. X. 283. farina ex aqua et oleo pus movet. X. 281. farina ad cava ulcera. X. 177. farina pro oryza. XIX. 739. polvis in mali puniei succum inspersus liberavit aliquam mulierem a cardialgia. XVII. A. 313. sapor qualis. XI. 633. ex hordeo emplastrum epuloticum. XIII. 529. ex recenti modiocriter fixo laudatissima fit polenta. VI. 506. ejus facultates. VI. 507.

HORMINUM, ejus vires. VI. 549.

HOROLOGIUM descriptiones architectonica complectitur. V. 80. solariorum constructio. V. 82. eorum per aquam comprobatio. VI. 82. cur in horas duodecim sint divisa. V. 83.

HORROR, perfrictio et rigor quomodo differant. VII. 612. unde oriatur. VI. 278. XVIII. A. 168. affectus est pravorum humorum per cutem discurrentium. XVI. 166. extensus et auctus rigor vocatur. VII. 552. in causis et tertianis unde oriatur. VII. 632. in febre ardente raro accidit. XVII. A. 688. inflammationem sequitur, si in abscessum transit. VII. 627. et difficilis respiratio in laboribus tabida signa sunt. XVII. A. 400. succos crudos intro pellit. VI. 278. gignit enim aliquid auditu et spectatu horrendum. VII. 628. post sudorem non utilis. XVIII. A. 105. saepe vomitum bilis provocat. XVIII. B. 287.

Horroris causae. VII. 182. 187. IX. 651. X. 709. febrilis causae. X. 680. causa inaequalis aeris temperatura. XVI. 386. ex balneo causa. X. 711 sq. causae sunt excrementa calida putrida et cruda. XVI. 186. causa inflammatio in suppurationem cedens. XVIII. B. 198. pro causis excitantibus variantibus varia remedia contra eum.

sunt adhibenda. VII. 188. in cutim effectus. XVII. B. 91.

Horrori medetur vinum, aequali portione cum aqua mixtum. XVIII. A. 169. vinum dilutum et lac. XVII. A. 477.

Horrorem adducunt excrementa subcalida et putrida ubi vehementer moventur. VI. 240.

Horrore corripuntur cruditate laborantes, aut vitioso humore pleni etc. VII. 633. corripuntur omnes mali succi pleni, cum vehementer calefiant. XVII. B. 75. cur ut plurimum tabidi laborent. XVII. A. 400. tentantur, qui venerea aggrediuntur, cum incallescunt. XVII. B. 74.

Horrores fiunt ex aquilonaria constitutione. XVII. A. 33. crebri ex dorso frequentes et celeriter redeuntes quid indicent. XVI. 664. signa sunt invadentis febris. XIX. 514. facit humor et halitus mordens. X. 679. menstruum eruptionis indicia. XVII. A. 399.

HORTORUM aer cur sit vitandus. XVI. 360.

HOSTIAE quae dicantur. XV. 441.

HUMECTANT aquae calidae. VI. 183. et nutrit vinum, quod immodice siccatum est. VI. 55. humectantia remedia quatenus efficacissima. XI. 595. humectantia possit, quod resiccatum est. XI. 720. humectantia ecchymoses curant. XVI. 161. (confer. *Medicamenta humectantia*).

HUMECTATIO et refrigeratio febris remedium. X. 647.

HUMERUS, definitio. XIV. 703. quid significet apud veteres. XVIII. B. 418 sq.

Humeri articulus consideratur. IV. 129. articulus quomodo secundum *Hippocratem* sit lustrandus. XVIII. A. 313. articulus cur laxior. III. 161. articuli ligamenta. IV. 130. articulus quibusnam musculus et tendinibus firmetur. XVIII. A. 314. articulum moventes musculus. XVIII. B. 966. musculus a condylo externo humeri ortum ducentes. II. 257. a condylo interno orientes. II. 260. musculus circa humeri articulum siti, et tendinibus suis eum firmantes. IV. 133. musculus a sterno ad humerum euntes unde venas accipiant. II. 788. musculus parvus, qui in humeri dearticulatione positus est. XVIII. B. 974. cum scapula articulatio. XVIII. A. 306. XVIII.

A. 315. articulus cur laxissimus et rotundissimus. IV. 17. articulus luxationi maxime expositus. IV. 18. articulus cur facillime luxetur. XVIII. A. 310.

Humeri caput iurum γυγλυμοειδές apud *Hippocratem* vocatur. XVIII. B. 349. caput imum duo a lateribus tubercula habet, unde similitudo trochleae. XVIII. B. 349. — quomodo cum cubito inartioletur. XVIII. B. 349. caput cur sit rotundum. IV. 129. condylus externus: musculi inde ortum ducentes. II. 257. interni musculi. II. 260. respondet ei in crure femur. XVIII. B. 431. extremitas inferior. III. 142. rotulae. III. 142. qui ex vitio nato humerum breviorum habent, quomodo hi vocentur. XVIII. A. 394.

Humeri morbi. XIV. 778. avulsio quomodo cognoscatur, et qua in re a humeri luxatione differat. XVIII. A. 398. brevior fit iis, qui suppurationes juxta humeri caput patiuntur. XVIII. A. 395. hi tamen brachio uti possunt. XVIII. A. 396. ad humeri dolorem emplastrum sacrum. XIII. 779. ad humerorum duritias remedia parabilia. XIV. 539. quomodo si sint curandi, quibus saepe humeri caput excidit. XVIII. A. 374. caput quibus saepenumero excidit, ipsi per se restituere possunt. XVIII. A. 317. caput, quibus jam robusta aetate erupit, neque restitutum est, quid his accidat incommodi. XVIII. A. 397.

Humeri fractura triginta diebus sanatur. XV. 410. fere quadraginta diebus coalescit. XVIII. B. 429. quomodo curandum, ne ossium fines pervertantur. XVIII. B. 429sq. deligatio. XVIII. B. 427. 763. deligatio, XVIII. A. 829. ferulae quando sint adhibendae. XVIII. B. 428. brachium figurandi ratio. XVIII. B. 421. extensio quomodo sit facienda. XVIII. B. 422. humeri os quibus cutem excedit, hi plerumque non evadunt. XVIII. B. 604. et quomodo hi sint curandi. XVIII. B. 606.

Humeri luxatio: causa, quam ob rem nonnullis facile articulus excidat ac sine magno negotio reponatur, nonnullis contra magno negotio restituatur. XVIII. A. 351sq. motus lenioris utilitas post inflammationem sedatam. XVIII. A. 366. cognoscendi rationes. XVIII. A. 366sq. 371. signa.

XVIII. B. 644. 646. luxationis et repositionis modi. XIV. 795. luxationis modum unum novit *Hippocrates*, nempe in alam (axillam). XVIII. A. 304. in superiorem vero locum ant anteriorem nunquam se vidisse affirmat. XVIII. A. 305. etiam in alias regiones quam in alam excidere posse, *Galenus* contra *Hippocratem* demonstrat. XVIII. A. 346. luxationem in anteriorem partem nunquam vidit *Hippocrates* et fieri posse negat. XVIII. A. 307. luxationem ad exteriora prohibentia momenta. XVIII. A. 311. in priorem partem qua sub conditione accidat. XVIII. A. 350. luxationem in priorem partem quater observavit *Galenus*. XVIII. A. 347. luxationem versus superiora quomodo natura averterit. IV. 122. luxatio versus superiora, exteriora et anteriora cur minus facile accidat. XVIII. A. 306. luxari etiam in utero potest. XVIII. A. 394. qui fiat, ut non a quolibet vehementiori motu luxetur. IV. 130. luxati casus, quem plures medici non cognoverant, detexit autem *Galenus*. XVIII. B. 641sq. cura post ustionem instituenda. XVIII. A. 390.

Humeri luxatio: reponendi methodus. XVIII. A. 323. alia. XVIII. A. 326. has tamen *Hippocrates* secundum naturam non esse statuit. XVIII. A. 328. methodus per calcem reponendi. XVIII. A. 329. alia, qua summum humerum alterius aegrotus collocatur. (δὲ τοῦ κατωτέρου.) XVIII. A. 332sq. reponendi methodus si alligatur super gradum rotundum aliquid, quod alae sinui conveniat (per scamnum). XVIII. A. 338. reponendi modus, si recens est luxatio, nempe super magnum sedile Thessalum. XVIII. A. 344. luxatum in alam reponendi modus *Hippocratis*. XVIII. A. 318. modus κατὰ πρὸς ἄνω. XVIII. A. 322. luxatum in priorem partem reponendi methodus. XVIII. A. 349. luxationem inveteratam reponendi methodus. XVIII. A. 342. reponendi methodus per pistillum. XVIII. A. 335. quae post repositionem sint agenda, ut inflammatio tollatur. XVIII. A. 361sq. 364. et quaenam sit adhibenda deligatio. XVIII. A. 362. deligatio conveniens. XVIII. A. 813. 815. quibus reponi non potuit, si adhuc crescunt, hume-

rus non angetur, et altero brevior redditur. XVIII. A. 394.

Humida quae corpora dicantur. I. 539. et calida quae sunt, eorum substantia celerrime in ambientem dissipatur. X. 657. conducunt humidis. VI. 394. putrescunt facile. VII. 287.

Humidae nostri corporis partes quae. XIX. 357.

Humidi humida alimenta postulant. VII. 258. maxime, maxime sunt longaevis. VI. 400. ad succos corporis digerendos sunt propensi. X. 626.

Humidiora omnia causae pituitae accumulationis. XIX. 488.

Humidis autumnus aquilonius et siccus conducit. XVII. B. 594. quae-nam cataclysmata conducant. XV. 199.

Humiditas abundans longos profundosque somnos efficit. VIII. 162sq. redundans ab *Hippocrate* πλάσος plerumque vocatur. XVII. A. 105. alimenti vehiculum. XV. 416. non cibus est, sed cibi vehiculum. XV. 666. copiosior, quibus intus enutrita corpora, quae circa articulos sunt, humectarit, his artuum capita facile exiliunt. IV. 4. immoderata causa cataphorae. XV. 741. quando sit convulsionis causa ducenda. VIII. 173. putredinem adjuvat. XVII. B. 582.

Humiditatis aëris in corpus effectus. XVII. A. 32. XVII. B. 574. utilitates et noxae. VII. 261. ex diutina desidia cura. VI. 227.

Humiditati, ex nimio potu sicca fractio. VI. 230.

Humiditatem in superiore ventre gignit vinum aquosum, praeter morem epotum. XV. 575.

Humiditates absorbet malagma potterium. XIII. 258. sunt ad nutritiones accommodatissimae. XVI. 267. in corde nocent ejus facultati. IX. 245. corporis quomodo emendare conveniat. VI. 226. ex immodico vini usu emendatio. VI. 227.

Humidum vario modo definiri potest. I. 553. id quod aqueum. VII. 678. in aqua et aëre est. I. 538. sano vicinum non est. X. 278.

Humor et succus non idem est. XVI. 23.

Humores quatuor elementis respondent. XVI. 23. quatuor *Hippocrates* accipit, qui ad ortum, alimentum incrementumque corporis nostri faciant. I. 494. 506. V. 128. quatuor secun-

dum naturam in nobis esse *Hippocrates* demonstrat. V. 686. in quolibet animali sanguineo sunt quatuor universales. XII. 275. humani quatuor, sanguis, pituita, bilis utraque et flava et atra. XIV. 696. 726. sunt, qui novum solum secundum naturam esse confirmant. XV. 34. quatuor esse in corpore ab invicem distinctos monstratur. XV. 65. quatuor ad morum idoneorum generationem conducunt. XV. 97. quatuor in nobis sunt secundum naturam. XV. 242. ex quibus animal constituitur, quatuor dantur. XIX. 363. corporis animalis qualis. XIX. 486. qui in animantibus et stirpibus consistant, elementis efficiuntur. XV. 226.

Humores id in animalibus sunt, quod in mundo elementum, et in anno tempestas. XIX. 484. omnes in venis et arteriis continentur. V. 119. omnium generatio calido fit. II. 89. animalium, eorum usus in arte medica. XII. 253. humor aëri inest. XV. 51. humorum aequalitas et symmetria sanitatem efficit. XIX. 491. humores ex alimento alterato generantur. XV. 278. humorum alteratione fit morborum concoctio. XVI. 73. humores animae actiones alterant. VIII. 191. medicamentis attenuandi sunt, ubi eorum expectanda est concoctio. XVI. 64. attenuat vinum scilliticum. XIV. 569. attenuatus halitus est. VII. 122. ad humorum bonitatem conferant vina fulva. X. 837. humor in cerebro frigidus insensibilitatem et immobilitatem, calidus perpetuum motum efficit. X. 929sq. humorum, qui e cerebro per palatum et nares defluunt, conditio in diversis morbi stadiis. VII. 447. humores calorem extinguunt, si perspirationem obstruant. X. 845.

Humores varii sunt et coloribus et facultatibus. XV. 274. a forma naturali recedentes, coloris mutationis causae. XIV. 449. humorum color, ubi non refluunt sunt humores, similis efflorescit. (*Hippocrates*.) *Galenus* de genuitate hujus dictionis dubitatio. XVI. 4sq. diversorum colores. XIX. 490. conditionis index somnus. XVI. 220sq. congeries tubercula procreat. XVII. A. 431. in humorum constitutionibus animalia ob putredinem febribus tentantur. VII. 287. humores contenta vocat *Hippocrates*. VII. 597.

humorum copia pro anni temporibus variat. XV. 91. copia causa abscessuum. VI. 288. copia variorum symptomatum causa. XVI. 115. copia vacationem postulat. XI. 261.

Humores propter humiditatem facillime corrumpuntur. XV. 296. crassitudo vel lentor obstructionis organorum causa. VII. 222. qui ad eam vergunt, per cutem esse evacuos *Hippocrates* censet. XVI. 159. per cutem discurrentium affectus horror est. XVI. 166. humorum decubitus quid sit. XVII. A. 421. defluxio causa tumorum. XVI. 299. differentiae quoad consistentiam. XIX. 490. quoad saporem differentiae. XIX. 490. differentiae eorum, qui in abscessibus occurrunt. X. 985.

Humores diffundit lotio calida. XV. 203. et vinum meracius. *ibid.* digerunt et discutiunt remedia penitus calida et tenuia. XI. 594. discutiunt medicamenta pus moventia. XI. 722. ad humores discutiendos quoniam aetas et qui coeli status propensi. X. 625. qua ratione dolores gignere possint. XV. 63. dolores ex humoribus sex modis fiunt. XVI. 54. effusi intro non sunt revellendi, sed ejectionum viae siccandae sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 158. humorum evacuatio, qui sua qualitate molesti sunt, purgatio est. XVI. 106. evacuatio accuratissima quomodo fiat. XVI. 105. evacuatio per picram ex aloë optima. XIII. 131. humores evocans emplastrum. XIII. 932. expressorium emplastrum. XIII. 932. extrahit emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. valenter ex alto extrahit et crassos digerit viscum. XI. 888. humorum fermentationem qualis urina indicet. XIX. 600. fluxio tumoris organorum causa. VII. 222. fusio causa gravissimae pleuritidis. XVII. B. 424.

Humores per halitum digerunt aquae calidae. VI. 183. humorum in hepate noxiorum vacationis viae. XVII. B. 440. humores humectat et mediocriter incidit vinum aquosum. XV. 642. qui in jecoris venis sunt, per urinas evacuantur. XV. 323. tardius ignem concipiunt a succenso spiritu. VII. 277. facile immutantur. XIX. 487. impactos scarificatio dissipat. XI. 322. pro eorum inclinationibus evacuationem instituendam esse, *Hippocrates*

praecipit. XVI. 62. quando se in intimas partes recipiant. XVI. 9. introferentia momenta. XVI. 75. humorum loci ortus, permansionis et motus. XIX. 489. maturationes foras aut intro repunt. XVI. 68.

Humores morborum causae. V. 678. morborum causae sunt, si quantitate excedunt et in qualitate alterati sunt. XV. 242. XVIII. A. 260. morbi hi ex robore vel imbecillitate facultatis expultricis ortum habent. XV. 126. eorum in mores influxus. XIX. 492. ad aptos mores gignendos sunt accommodati. XVI. 317. qui in muliebri corpore abundant, menstruum color indicat. XVI. 15. ex humorum multitudine animi deliqui cura. XI. 53. humorem ex naribus excretum tenuem crudum veteres gravedinem vocant. XVIII. B. 180.

Humores oculi. XIV. 712. oculi colore mutati visus hallucinationes efficiunt. VII. 99. si pauci sunt, et virium adest imbecillitas, somnus salutaris est. XVI. 166. ad humores in pectore residentes. XIV. 512. 580. humorum plenitudo in corpore gravitatis sensum provocat. VII. 533. plenitudinis indicium sudor copiosus calidus aut frigidus. XVIII. A. 176. primum et elementarem quidam pituitam ducebat. XV. 69. humores ut procreentur, elementa inter se mutantur. XVI. 37.

Humores e pulmonibus ac thorace sputis expectorant. VI. 611. humorum pulsus. XIX. 641. humores quae varia via purgantur. XVI. 264. per purgationem statim subire mutationem, ut *Asclepiades* Bithynus retulit, verum non est. XIV. 223. qualitate molestorum vacationis purgatio vocatur. XVII. B. 358. reciprocatio eorum fit ex animi pathematibus. XV. 275. rigores per circuitus recurrentes, ex crassis aut viscosis humoribus natos, sanat agarici radix. XI. 812. ex humoribus similaria quaeque gignuntur. I. 481. humores singulos singulis anni temporibus dominari, testimonia. XV. 99. singulus in quolibet anni tempore superat. XVI. 292. humorum substantia inter tenuem et crassam media. VII. 278. humores supervacuos gustus indicat. XVII. B. 278. humorum translationes in acutis quid denotent. XV. 844. humores vacuandi methodus. XVII. B. 481. vacuatio

exquisitissima est venae sectio. XVII. B. 481. meras vacuationes *Hippocrates* pravas statuit. XVII. A. 319. qui in primis venis sunt, promptius per alvum evacuantur. XV. 323. tribus modis in ventriculo degunt. XIX. 365. eorum, qui per vomitum saepe rejiciuntur, sanguini crasso et nigro similes, qualitates. V. 108.

Humor abundans ex colore cognoscendus. XVII. B. 359. redundantia ex coloribus dignoscitur. XV. 275. exuperanti respondet color corporis. XVI. 57. redundantia mutatur cum aetatibus. XVI. 57. abundantia duplicem habere videtur speciem in crassitie et tenuitatis differentia. XVII. A. 701. redundantia plenitudo est. VII. 578. abundantia intemperierum causae. XVI. 46. abundantia pustularum causa. XVII. A. 704. redundantiae cura generalis. XVII. A. 898. qui redondant, evacuandi sunt. XVI. 13. abundantia purgationem requirit. X. 288. abundantiam purgatio quando in acutis et quando in chronicis morbis sit instituenda. XVI. 64. abundantiam minuunt exercitationes. XVII. B. 8.

Humoris acidi descriptio. X. 973sq.

Humor acer et tenuis interdum causa est exulcerationis intestinorum in laevitate. XVI. 51. acrimonia partes exasperat. VII. 33. homores acres caosae cholerae humidae. XV. 885. humor acris in ventriculo et singultum et convulsiones creat. VIII. 199. acris, exulceratum corpus mordens, doloris causa est. VII. 116. acrium vomitus futurus quo symptomate indicetur. XV. 602. acrimoniae cora. XIV. 731. acrimoniam frenant ova et chondros. XV. 896.

Humor aeruginosus quomodo generetur. XVI. 535.

Humor aqueus oculi. XIV. 712. aquei usus. III. 780. VII. 91. argumenta pro ejus praesentia. III. 781sq. usus, ne humor crystallinus atque uvea exsiccentur. III. 786. aquei coloris mutati effectus in visum. VII. 96. aqueus fuscus facit veluti per nebulam hominem videre. VII. 96. aqueus sive augeatur, sive imminuatur, visum laedit. VII. 94. effectus, si crassior sit redditus. VII. 95. aqueo vacuato uvea in se coocidit, et pupillam propterea imminuit. VII. 91. aquosus effunditur ulcere versus

pupillam penetrante. VII. 99. aquosum educit granum gnidium. XIV. 223.

Humor biliosus: biliosi index lingua viridis. XVII. B. 277. biliosos gignit ira. XVI. 357. biliosiores generantur in siccitatibus. XVII. B. 602. biliosi differentiae. VI. 463. biliosum denotat color pallidior. XV. 275. biliosus animi acumen gignit, et solertiam. XV. 97. biliosus causa aciei animi atque intelligentiae. XVI. 317. biliosi anginae causae. XVII. B. 623. biliosus inflammationes erysipelatosas gignit. IX. 693. biliosi putrescentes febres ardentes accendunt. VIII. 348. biliosus herpes procreat. X. 1005. biliosus acutos morbos semper efficit. XVIII. A. 130. biliosus causa vigiliarum. XVI. 669. biliosus et pituitosus in vigilante comate abundat. VIII. 163. biliosus aegros sitibundos reddit, insomnes, cibos aversantes. XVII. A. 281. biliosus evacuat thlaspi semen. XI. 887. biliosus per egestionem infernam propellit et per urinas purgat absinthium. XI. 844. biliosum per superiora purgamus. XI. 347. biliosus in ventriculo quibus est, cibi facile corrumpunt. VI. 568.

Humor bituminosus qui. XIX. 364.

Humores unde calidiores fiant vel frigidiores. XI. 263. calidorum redondantiam sensus calidissimus insuetus indicat. XV. 275.

Humorum corruptio fit ex inedia. XI. 199. corruptelae causae. VII. 287. in humorum corruptela vacuatio periculosa. X. 639. corruptelam subesse qualis somnus indicet. XVI. 220.

Humor crassus oppositum habet tenuem. X. 774. crassos quodammodo jam melancholicus magis minusve est. X. 879. crassi acervationis causa. XVII. A. 701. crassos et viscosos generantes cibi. XI. 368. crassi et crudi effectus. XVI. 51. crassi, lenti et frigidi morborum dunturniorum causae. XVII. B. 490. crassi tumores potius quam exulcerationes excitant. XVII. A. 704. crassitudo causa stipationis finium vasorum. X. 746. crassus et lentus calculi causa. XIX. 648. ex humore crasso et fervescente oritur carbunculus. X. 979. et cancer. X. 972sq. crassi glutinosi ignaviae causa. XVI. 543. crassus et fri-

gidus scirrhorum causa. XI. 736. crassus glutinosus scirrhi causa. X. 956. crassi et glutinosi si soli sint, dolorem vehementem non concitant, conjuncti vero cum spiritu halituoso vehementissimum, et cor. X. 863. crassi et glutinosi vias obstruentes tremoris causae sunt. VII. 158. crassus et lentus tumores scirrhosos gignit. X. 879. crassos augent lentes cum salsis carnibus. VI. 528. crassities pulsus alterat. IX. 2.

Humores crassi: fermentationem eorum qualis urina indicet. XIX. 603. 620. crassi et glutinosi antequam purgentur, attenuandi sunt. XVI. 108. crassi attenuandi sunt, tenaces incidendi. XVI. 118. crassos lentosque extenuandi vim habentia remedia. XI. 745. crassos et viscosos secantia. XI. 686. crassos et lentos incidit ampe-lop-rason. XI. 825. crassos mediocriter incidunt radices ari comestae. XI. 839. crassitiem incidere et extenuare attenuantium officium est. VI. 760. crassos lentosque per urinam defert, nonnunquam et sanguinolentos capparidis radices cortex. XII. 10. crassitudinem incidit chamaedrys. XII. 153. crassos extenuat radix dracontii. XI. 864. crassos incidit, concoquit et discutit ervum. XV. 523. crassis et glutinosis quadrant fomenta mordacia. XV. 519. crassos extergit et incidit semen isopyri. XI. 891. crassos et viscosos incidit et discutit moly s. ruta sylvestris. XII. 82. crassi et glutinosi ubi exuperant, alienissima sunt remedia torporem inducentia. X. 862. crassos in superioribus intestinis infarctos incidit oxymel. XV. 686. crassos e pectore et pulmone educit urtica. XI. 818. ad humores crassos lentosque ex pectore et pulmonibus educendos eclegmatis convenienter admiscetur elenii radix. XI. 873. crassos vel lentos in thorace et pulmone tussi rejicit ari radix. VI. 650. ad humores crassos thoracis et pulmonum expurgandos erva cum melle. VI. 547.

Humor crudus qui dicatur. XVI. 52. crudi duo sunt genera. XVI. 53. crudus qua in re a pure differat. XV. 160. crudus pituitae adnumerandus. VII. 575. ejus notae. ibid. saepe per alvum ducitur, qui ab exercitiis abstinnerunt. VII. 575. hujus humoris dignotio. VII. 575. crudus frigidus

est. IX. 460. crudi qui non solum, sed etiam corrupti, mali sunt. X. 826. crudos cur pueri maxime congerant. XVIII. B. 280. crudum pueri praesertim facile coacervant. XVI. 54. crudos reddit aqua frigida. XV. 501. crudi non solum, si quis plura sumat, oriuntur, sed etiam si pauciora. XV. 240. crudi alere non possunt. XV. 245. crudum abundare, qualis corporis color denotet. XVI. 11. crudi ubi sunt et copiosi in principio accessionis febris, somnus nocet. XVI. 165.

Humor crudus facile calculum gignit. XVI. 54. 366. crudi et crassi convulsionum causae. XVIII. B. 294. ex humorum crudorum copia aegrotantium symptomata et cura. X. 820 sq. cura si simul corrupti sint. X. 826. crudi quando animi deliquia adducant. X. 845. ex humorum crudorum copia febris symptomata. X. 820 sq. ejusdemque cura. X. 821. crudi cur syncopes causae. X. 844. syncopes inde ortae cura. X. 829. 831. ex humorum crudorum abundantia syncopae vina quatenam conducant, et quibusnam sit abstinendum. X. 833. crudi exuperantis signa. XI. 282. crudi, prorsus cocti, animal nutrire possunt. XV. 596. nutrire prius quam sint cocti nequeunt. X. 844. crudi pigri sunt, et ad motum inepti. XVI. 262.

Humor crudus somnolentos facit. VII. 576. crudus somnolentos reddit. XVI. 222. *Humor crudus*, qui in urinis subsistit, pituita similis videtur. VIII. 176. cruditatem indicant urinae aquosae. XVIII. B. 157. crudorum copiam indicat urina crassa et alba. XIX. 581. crudis agitatae et perturbatae urinae fiunt fermentatae. XVI. 661. crudorum putredinem in venis qualis urina indicet. XIX. 604. crudorum in venis perturbationem significant urinae subsidentiae privatio. XVI. 575. crudos digerere non sinit somnus uberius. X. 823. cruditas quomodo tractanda. XVI. 262. crudorum copiam quomodo *Galenus* curaverit. XI. 286. quatenam foras propellant. XVI. 75. crudis aversantur balneum et aer frigidior et calidior. X. 828 sq. crudorum concoctionem adjuvat potio calida. X. 829. crudorum copiam colligentibus quae vina conducant. VI. 803. crudos conco-

quit vinum falernum. X. 832. crudi in lassitudinibus ubi sunt, vomitus imperandus non est. XVI. 75.

Humor crystallinus oculi. V. 623. XIV. 712. crystallinus post corneam situs. III. 644. crystallinus sensorium oculi. III. 641. visus est organon. II. 864. III. 760. VII. 86. X. 119. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. respondet ei in aure internus finis meatus auditorii. VII. 103. cur non exacte sit sphaericus. III. 789. anteriori in facie tenui tunica vestitus est, posteriore vero tunicae expers. III. 787. situs ejus in corpore vitreo. III. 766. humore vitreo nutritur. III. 761. morbi ejusdem per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glacies aliquando vocatur. V. 623. est pars similis. X. 48. ad crystallinum humorem usque septem circuli. III. 770. ad eum portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa eum humor, qualis in ovis. III. 780. post eum spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. solus a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

Humores dulces omnes flavam bilem generant. XV. 637.

ad *Humores aegre eductiles Cosi* comp. XIII. 100.

Humor flatuosus in musculis oscillationis causa. XVI. 166.

Humorum fluentium adhuc revulsio, eorum autem, qui jam partem occuparunt, derivatio medela est. XVI. 155.

Humor quisquis fuerit *frigidus* et humidus in corpore, pituita est. VII. 348. frigidorum redundantiam significat sensus frigidus. XV. 275. frigidiore et pituitosiores generantur ex pluviis continuis. XVII. B. 602. frigidiore et pituitosiores fiunt per imbres. XVI. 442. squaloris aeris in eos effectus. XVI. 442. frigidus et pituitosus generator in tristitia. XVI. 174. frigidus, crassus, viscosus ventriculos cerebri replens quorumnam morborum causa. XVII. A. 333. frigidus et crassus apoplexiae et epilepsiae causa. XVII. B. 548. frigidi redundantia quomodo per insomnia se prodat. XVII. A. 214. frigidi redundantiam imber in somno visus in-

dicat. XVI. 219. frigidorum redundantiae in ventriculo cura. X. 820.

Humor glutinosus oppositum habet rhypticon i. e. deterisivum. X. 774. glutinosus ac mucosus causa gangliorum. XVIII. A. 489. glutinosus et mucosus nervorum proprium est alimentum. XVIII. A. 489. glutinosus et crassus scirrhum generat. XI. 104. glutinosi et crassi causae tuberculorum crudorum. XVIII. A. 498. glutinosos cur tussis non expurget. XV. 635. glutinosis et crassis qui abundant, ad purgationes sunt inepti. XVI. 107sq. ad humorem glutinosum ventri infarctum detergendum ptisana. XV. 459. glutinosi in ventriculo contenti vomitum indicant. XVI. 167. ad humorem glutinosum a ventriculo abstergendum vomitus. XVI. 142.

Humores incocti: eorum crassitiem qualesnam urinae doceant. XVII. A. 537. incoctorum copia causa abscessuum. XVII. A. 131.

Humor lentus unde gignatur. X. 880. lenti, crassi et copiosi causae febris diariae. X. 666. lenti et crassi nervorum resolutionis causae. V. 125. humorum malitia causa coxendicum doloris. XVI. 385.

Humor melancholicus qui. VIII. 175. melancholici descriptio. X. 974. melancholici differentiae. VIII. 176. quatuor differentiae. XIX. 364. frigidus est. VII. 633. siccus et frigidus est. XIX. 486. melancholicum quinam non habeant. VIII. 182. quinam autem habeant. VIII. 182. quinam generent, et qui non. XVI. 93. ad humorem melancholicum generandum quinam sint aptissimi. XVI. 17. ejus generationis causae. VIII. 183sq. unde generetur. VIII. 182. XIX. 700. duplex est ejusdem origo. XVIII. B. 278. nascitur in carbunculis ex sanguine putrefacto. VII. 376. melancholici diagnosi. VIII. 183. ejus in morbis diagnosi. VIII. 184sq. melancholicum indicat lingua nigra. XVII. B. 277. melancholicus gignit animi constantiam et firmitatem. XV. 97. XVI. 317. melancholici receptaculum lien. XVII. A. 433. melancholicus lienis nutrimentum. XVI. 368. exuperans perniciosissimus est. XV. 372. timorem gignit. et animi demissionem. XVI. 357. qui morbi inde ortum ducant. V. 116. causa apoplexiae, con-

vulsionis, caecitatis. XVIII. A. 95. causa desipientiae ferinae. XVI. 780. causa elephantiasos. XV. 331. melancholicum sequitur febris quartana. VII. 335. melancholicus causa febris quartanae. XVII. A. 433.

Humor melancholicus quartanae periodici causa. XVII. B. 659. causa febris quartanae. XVIII. B. 278. inflammationes scirrhusas gignit. IX. 693. leprae causa. XVI. 442. redundantia ejus causa lienis magni. XVI. 385. causa urinae nigrae. XIX. 580. causa varicum. XVIII. A. 499. viae, quibus evacuat. V. 117. epithymum educit. X. 977. qua ratione possit evacuari. XVI. 457. si abundat, atram bilem purgamus. XVI. 125. per inferiora semper purgandus. XI. 347. abundantia venaesectionem requirit. XI. 282.

Humor mordax: quatuor ejus differentiae. VII. 551. mordacis soboles est sensus ulcerosus. VII. 553. mordax efficit, ut affecti pungi, quasi multas spinas haberent infixas, se putent. VII. 178. mordens doloris causa quomodo curandus. X. 862. mordax causa dysenteriae. VIII. 25. febris causa. X. 679. mordaces acresque lassitudinis ulcerosae causae. XVI. 592. mordentis in ore ventriculi cura. X. 871. mordacibus quadrant fomenta non mordacia. XV. 519.

Humor mucosus cur in omnibus articulis reperiatur. XVIII. A. 528.

Humor niger, subducit eum helleborus et peplum. XV. 537.

Humores nocentes discutit, viscosos extergit, crassos secit pyrethrum, euphorbium, piper. XIII. 274.

Humores pituitosi qui. VIII. 175. IX. 460. in articulis coacervantur. XVIII. A. 98. generationis ex cibis ratio. V. 139. pituitosos congerit aëris humiditas. XV. B. 574. pituitosi si diu in ventre morantur, quid efficiant. VI. 428. eorumque affectuum cura. VI. 428. pituitosi in cerebro acervati causa febris lethargicae. XVII. B. 646. pituitosum praedominantem significat corporis color candidior. XV. 275. pituitosus causa apoplexiae, convulsionis, caecitatis. XVIII. A. 95. causa cataphorae. XVI. 669. 707. pituitosus in cerebro collectus cataphoram et soporem inducit. VIII. 135. pituitosum sequitur febris quotidiana. VII. 335. pituitosus inflam-

mationes oedematosas gignit. IX. 693. pituitosos habentibus cibi paucitas quomodo conveniat. XVII. B. 78. pituitosus intestinis adhaerens, non est per superiora purgandus. XVI. 123.

Humoris plenitudo, num ut vult Julianus, morborum causa. XVIII. A. 272 sq.

Humores praevalentes ex lingua cognoscuntur. XVII. B. 277.

Humores praevalentes gignunt fructus autumnales. XVII. B. 577. pravi causae mutationis clementiae in morbis. XVI. 540. pravorum copia causa hydropis anasarca. XVI. 446. pravus pruritus causa. XVII. A. 323. pravi, ventriculorum mordentes, causae vertiginis. XIX. 417. pravis qua de causa praegnantibus impleantur. XVII. A. 749. ad humores praevalentes, qui in intestinis sunt, subvertendos, succus elixi foeni graeci cum melle valet. VI. 538.

Humorum putredo excrementorum fuliginosorum copiam acervat. IX. 272. putredo in vasis duplex genere est. VII. 299. putredinis causa calor externus. XVII. A. 669. putredo quomodo insomniis se prodat. XVII. A. 214. putredo num febrem omnem procreet. VII. 295. putredinem comitatur febris acuta. XVII. A. 482. humoris corporis ad putredinem idonei febris causae. VII. 289. ex humorum putredine ortorum febrium differentiae. X. 751. putredo, quibusnam scopis et indicationibus usi curationem ejus invenire possimus. X. 753. putridos detergit ptisana. VI. 825. putrescentium vacuatio qua via efficienda et quibus remediis. X. 756.

Humor sanguineus omnium mitissimus. XV. 372.

Humores serosi; triplex via, qua e corpore eliminantur. XVII. A. 850.

Humor quidam tenuis inter lentem crystallinam et aueam locatus, et cur. III. 780 sq. tenuium et crassorum abundantiae indicia. XVII. A. 701. tenuitas colliquationis causa. XVII. B. 522. tenues exulcerationem potius quam tumores creant. XVII. A. 704. tenuium et biliosorum malignitas causa maniae. XVII. B. 624.

Humores quando turgere dicantur. XI. 352.

Humores vaporosi: abundantia eorum abscessuum causa. XI. 116.

Humor viscidus causa soporis, epilepsiae et apoplexiae. VIII. 232. viscosi nervos obstruentes, tetanum producant. XIV. 738. viscosorum et crassorum excretionem juvat adiantum. XI. 842.

Humor vitiosus: pleni eo horrore et rigore corripuntur. VII. 633. vitiosus indicat alvi excrementorum foetor. XVI. 217. vitiosus in culpa est, si quis continenter aegrotat. XV. 377. vitiosorum symptomata. VII. 197. vitiosis anima laeditur. IV. 789. vitiosi spiritum alterant. X. 840. vitiosus laborantis casus. X. 857. alius. X. 858. morbi inde oriundi. VII. 211. ex humorum vitio quales morbi oriuntur. XV. 365. vitiosos per urinam deducit asarum, aloë vero expurgat et inferne per ventrem evacuat. XIII. 155. ad humores vitiosos picra. X. 857. potio. XIII. 205. vitiosos corrigunt vina fulva et crassa. X. 837.

Humor vitreus qualis apud *Praxagoram*. XVI. 11. vitreum *Praxagoras* epialon vocare videtur. VII. 347. vitreus est *Praxagorae* pituita frigida. VII. 634. *Philotimo* pituita admodum frigida est. VII. 138. vitreus a *Praxagora* vocatur similis. VIII. 176. vitreus *Praxagorae* omnium humorum frigidissimus. XVI. 585.

Humor vitreus oculi. V. 623. XIV. 712. nutrimentum est humoris crystallini. III. 761. quomodo ipse nutritur. III. 761. quomodo impediatur, quo minus in partem anteriorem progrediatur. III. 766.

HYACINTHUS, radices ejus et fructus vires et usus. XII. 146sq. substitui potest anchusae. XIX. 723. ei succedere potest flos isatidis. XIX. 745.

Hyacintho lapidi succedit *Beryllus*. XIX. 735.

HYARNAE adeps, ei substituendi adipis. XIX. 743. bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. fel cum melle visum acuit, illud suffusiones tollit. XIV. 241. fel, ei substitui potest fel perdicis. XIX. 746. 747.

HYBI apud *Hippocratem* vocantur gibbi. XVIII. A. 74.

HYBISTI *Oxyrrhynchiti* medicamentum ad omnis venenati ictum utile. XIV. 188.

HYDATIDES etiam in hepate generantur. XVIII. A. 165. jam *Galenus*

animalia esse perhibet. XVIII. A. 165. oculorum quomodo auferantur. X. 1019. XIV. 784.

Hydatis palpebrae, definitio. XIX. 438.

HYDERI symptomata sunt in distributione et sanguinis generatione. VII. 62. in hyderis sanguinis conditio, VIII. 355.

Hyderus hydrops anasarca est. VII. 231.

Hyderi intercutis unde dicti. VII. 213. hyderi causa haemorrhoides reventae. XVI. 795.

Hydericis prosunt cantharides. I. 667. convenit cochlearum caro. XII. 322.

HYDNUM, ejus vires. XII. 147.

HYDRAEGOGUM. XI. 325.

HYDRARGYRUS deleterium remedium est. XI. 767. quoad facultates similis ferro et lapidi ignito. XI. 688. nullum ejus fecit *Galenus* periculum. XII. 237.

HYDRELARUM crassiorum partium est, quam ut imbibere penitus possit. XI. 594. ex aqua et oleo compositum est. XI. 594. ad pus movendum optimum. XI. 732. ex hydrelaeo et pane cocto cataplasma ad crustas decedentes. XI. 138. ex hydrelaeo et lithargyro emplastrum. XIII. 399.

HYDRENTEROCELE, definitio. XIX. 448.

ad *HYDRUM* theriaca *Andromachi* senioris. XIV. 34. ad hydri ictum theriaca. XIV. 90.

HYDROCELE, definitio. VII. 729. XIX. 447. humor in ea alienus a corporis substantia tota natura est. X. 987. cura. X. 988. ad hydrocelem bdellium. XI. 850. cura chirurgica. XIV. 788.

HYDROCEPHALUS, definitio. XIX. 443. *Hydrocephali* quatuor species. XIV. 782. cura chirurgica. XIV. 783.

HYDROCIRSOCELE, definitio. XIX. 448.

HYDROMPHALI. XIV. 786.

HYDROMPHALON, definitio. XIX. 444.

HYDROPHORI qui dicantur. X. 627.

HYDROPHOBIA, definitio. XIX. 418. describitur. XIV. 195. 278. quoniam post morsum canis rabidi tempore eveniat. XVI. 621. ad *Hydrophobiam* antidota. XIV. 195sq. antidotum ex *Aphrodne* commentariis. XIV. 207. ejusdem pilula. XIV. 208. hydropho-

biam ex morsu canis rabidi praeservans emplastrum *Heracae* album. XIII. 431. ad hydrophobiam a morsu, hepatis canis rabidi. XII. 335. pilula *Nicostrati*. XIV. 208. praecavens potio. XIV. 170. theriaca. XIV. 277.

HYDROPIPER, ejus vires et usus. XII. 147.

HYDROPICI rivos oculos habent et calvi sunt. XVII. A. 468.

HYDROPS: species tres ex sententia neotericorum: *Hippocrates* duas accipit. XIV. 746. duas differentias accipit *Hippocrates* earumque victus rationem determinat. XV. 890. hypochondrius (vel episarcidius) *Hippocratis* qualis. XV. 890. 891. species quidam quatuor accipiunt. XV. 891. affectus frigidus est. VII. 609. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. imbecillus morbus est. VII. 260. generationis theoria secundum *Erasistratum*. II. 109. omnem omnino morbum potest concomitare. XVII. A. 666. num sine organicis affectionibus fieri possit. VIII. 379. tussis in eo periculosa. XVIII. A. 153. coloris corporis mutatio symptoma est. VII. 75. pulsus conditio. VIII. 490. pulsus conditiones earumque causae. IX. 200sq. pulsus latus est. IX. 521. pulsus undosi et vermiculantes sunt. IX. 312. respiratio qualis. VII. 781. sanguinis conditio. XIX. 487.

Hydrops causae occasionales. II. 109. VIII. 353. XIV. 746. fiunt hydrofici, qui a morbis immodice se satiant. VII. 213. citra viscerum inflammationem causae. IX. 416. causa cordis intemperiei humidae. IX. 388: causa dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. haemorrhagiae. XVII. B. 503. haemorrhoides suppressae aut nimium fluentes. XV. 328. haemorrhoides incaute curatae. XVIII. A. 21. lienis vitia. XVII. B. 622. non semper sequitur lienis scirrhus, hepatis autem necessario. IX. 415. causae sunt morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. alba pituita. XVIII. A. 191. pituita per totum corpus distributa. VII. 224. ex quartana. VII. 470. procreationis sanguinis frustratione oritur. XVIII. A. 22. nimia vacuatio. X. 638. quaenam vina efficiant. VI. 338. a hepate orti symptomata subsequiva. XVIII. B. 116.

Hydrops si flavae bilis aut nigrae eliciens medicamentum propinatur, au-

tur morbus. XV. 72. ex acutis morbis omnis malus. XVIII. B. 110. si aqua ex venis in ventrem fluxerit, morbi fit solutio. XVIII. A. 24. ex acutis morbis omnes mali. VII. 935. si ex acuto morbo coepit, omnis malus est. IX. 890. principia, quibus ab ilibus et lumbis fiunt, pedes tument et diarrhoeae diuturnae detinent. XVIII. B. 114. si tumorem in cruribus habeat tussiens, malum. XVII. A. 471. tussis vehemens quomodo curetur secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470. tussis succedens malum. XVIII. A. 56. orta in eo ulcera difficile sanantur. XVIII. A. 18. qui uruntur vel secantur aqua confertim effluente iutereunt. XVIII. A. 38. maniae remedium. XVIII. A. 105.

Hydrops cura. XI. 145. XIV. 747. curant remedia aquam ducentia. XV. 72. in hydropse humor non sine noxa semel totus vacuari potest. XI. 49. incipiens quomodo curetur. XVII. A. 902. statim ab initio purgationem requirit. XVI. 111. ubi constiterit, addenda sunt, quae pituitam per sedem educunt. XVI. 112. nonnunquam *Galenus* eum sanguinis detractioe sanavit. XI. 166. cura chirurgica. XIV. 786. adhibita punctio aquam eliminamus. X. 988. ad hydropsem remedia parabilia. XIV. 379. 539. laborantes Alexandriae *Galenus* vidit aegyptiae terrae luto uti, ita, ut sibi suras, femora, cubitos, brachia, tergum, latera pectusque inungerent, ac perspicue juvarentur. XII. 177. curat eum aqua mineralis ad Mytilenem. X. 996. bovis stercus aridum ustum. XIV. 241. conducunt cantharides. I. 667. doliare vaporarium commendatum a *Chrysippo*. IV. 495. medicamenta composita ad eum: ex *Andromacho* remedia. XIII. 262. ex *Archigenis* secundo libro medicamentorum secundum genus. XIII. 262. quae *Asclepiades* conscripsit. XIII. 256. medicamenta ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 248. ad incipientem catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. confectio. XIII. 223. confectio *Biennii*. XIII. 266. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum Bithynum. XIII. 260. ad incipientem emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. emplastrum tonsoris. XIII. 260.

epithemata. XIV. 463. epithema ex *Critone*. XIII. 257. epithema, quod adjacentem humorem absorbet. XIII. 257. hiera antidotus *Themisonis*. XIII. 158. remedium ab *Hippocrate* praescriptum. XV. 917. *Macedonis* compositio renalis. XIII. 324. malagma. XIII. 982. malagma, quo usus est. *Andromachus*. XIII. 251. 342. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. malagma ex cedria. XIII. 249. malagma *Cleophrantis*. XIII. 985. malagma *Damocratis*. XIII. 224. malagma ex bacis lauri. XIII. 259. malagma ex seminibus, quo *Olympius* usus est. XIII. 261. malagma polyarchion. XIII. 184. malagma poterium inscriptum. XIII. 258. et aliud ibid. ad inveteratos panacea *Musae*. XIII. 104. pastillus *Chrysermi*. XIII. 243. idonea potio (ex cantharidibus). XV. 912. potio. XIII. 205. potiones. XIV. 462. theriaca. XIV. 275. 303. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35.

Hydrops anasarca, definitio. XIX. 424. qualis sit morbus et unde oritur. XVI. 446. quomodo fiat. II. 24. de ejus generatione *Erasistrati* sententia. XVI. 447. morbus est frigidus et humidus. I. 522. pedum oedema conjunctum habet. XVIII. B. 114. autumnalis morbus. V. 694. respirationis conditio. IV. 501. ex primis pluviis, ubi post multam siccitatem futura pluvia est, praedici potest. XVI. 446. variae ejusdem causae. XVI. 447. causa putus aquae stagnantis. XVI. 436. causa aquae vitatae usus. XVI. 364. ex accumulatione excrementi in carnibus fit. VII. 231. excrementi serosi redundantia. VII. 224. haemorrhoides suppressae. XVI. 458. haemorrhagia. XVII. B. 166. humorum crudorum abundantia. XVII. A. 721. humor melancholicus. XVI. 300. anasarca inflammationes adducunt, si crudae et in scirrhi natura permanerint. XIV. 745. causa est lienis affectio. XVI. 369. fit frustrata sanguinis procreatione. XVI. 455. causa est sanguificationis opus vitiatum. XVIII. B. 112. ex pituita habentes quomodo sint purgandi. XVI. 124.

Hydrops anasarca cura: non eget venesectione. XV. 892. quum incipit, interdum eget venesectione. XV. 892. aquae dulcis potio et lavacrum ei adversissima. XI. 393. aquae nitrosae, sulfurosae et bituminosae sunt

pernites. XI. 393. ad hydropem anasarca commendantur carnes *Erinaei*. XII. 321. cochleae tritae imponantur. XII. 355. hicesium nigrum. XIII. 781. sanat *Pyrites*. XII. 200. quidam commendabant sanguinem caprarum. XII. 259. eo laborantes medicus in Mysia bubulo stercore oblinivit et soli dein exposuit. XII. 301. stercus caprinum. XII. 298. theriaca. XIV. 275.

Hydrops ascites, definitio. XIX. 424. humor collectus alienus a corporis substantia est. X. 987. unde nomen acceperit. XVII. B. 670. ejus causa frigiditas. XVII. B. 670. quomodo dignoscatur. VIII. 951. exhibent *Chamaeleontis* albi radicem. XII. 154. in hydropse ascite hydragogum dandum est. XI. 348.

Hydrops ad matellam s. matulam. IX. 597. idem quod diabetes. VIII. 394. symptoma est. VII. 80.

Hydrops siccus i. q. tympania. XVII. B. 669.

Hydrops tympanias, definitio. XIX. 424.

HYGIAENI Hipparchi compositio ad ischiadas. XIII. 353.

HYGIDION appellatum collyrium. XII. 761.

HYGIENE, quae praesentem sanitatem tuetur, qua in re consistat. I. 301. et quomodo in usum vocanda. I. 302. qua in re consistat. V. 837. et quomodo agat. V. 838. utrum sit medicinae an gymnasticae pars. V. 806. quomodo dividi possit. V. 884. hygieinen qui exercet, exercitationum species cognoscere debet. VI. 135.

HYGIBINUS vocatur, qui hygieinen exercet. VI. 135.

HYGIENI collyrium aureum ad corrosos angulos et scabros affectus. XII. 788. emplastrum ad achores capitis. XII. 488. emplastrum. XIII. 747. XIII. 512.

HYMETTION mel a monte *Hymetto* nomen habet. XIV. 268. ad antidota bonum. XIV. 22.

HYOIDES os. XIV. 721. etiam lambdoides. s. hypsiloides vocatur. III. 591. XVIII. B. 957. usus. III. 591. ligamenta, eorumque usus. III. 593. musculi inde ortum ducentes. III. 591. XVIII. B. 957. 958. sursum ad maxillam adducens musculus. XVIII. B. 960.

HYOSCAMI vires et usus (cfer. al-

tercum) XII. 147. herba condensat. XI. 751. anodynum est. XI. 767. frigidus est. XI. 421. stupefacit. XVII. A. 904. semen vocatur a *Philone* faba suis Arcadicae, quandoquidem aprum *Erymanthium* *Hercules* occidisse fertur, qui in Arcadium terra fuit connutritus. XIII. 271. semen stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. ei substituenda remedia. XIX. 745. pro doryenio. XIX. 728. in pleuritide non adhibendus. XV. 489. semen qua ratione mortem inducat. XI. 596. hyoscyamus vehementi frigore enecat. VII. 14. ad erysipelas utilis. X. 951. ad hyoscyamum antidota. XIV. 139. theriaca galene dicta. XIV. 33.

HYPERICON, ejus vires. XII. 148.

HYPELATA remedia quae. X. 527.

HYPERE mystax *Homerō* vocatur. XIV. 703.

HYPERICUM, ejus vires et usus. XII. 148. ei succedit anethi semen. XIX. 745. *Hyperici* species androsæmon est. XI. 830.

HYPERSARCOSIS, ejus cura. X. 200 sq.

HYPOCHONDRIA, definitio. XIV. 705. per *υ* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. hypochondrii conditio de morbi natura nos certiores reddit. XVI. 244. hypochondriorum conditio in morbis considerata est. XVI. 202. optimum (in morbis) secundum *Hippocratem* quoddam. XVI. 244. XVII. A. 581. XVII. B. 533. optima sunt, quae naturalibus quam simillima. XVIII. B. 85. inaequaliter affectum esse quando dicatur. XVIII. B. 87. hypochondrii conditio, ubi facies apparet hippocratica. XV. 623. hypochondria resiccat spiritus densus. VII. 914. ex hypochondriis febres oriuntur. XVI. 245. ad hypochondria ardentia cur sit praestantior succus uvae acerbae, quam acetum. XI. 659.

Hypochondria: ardorem non extinguit sed augeat dejectio spumosa. XV. 662. hypochondria quibus cibis non coctis attolluntur, longior somnus confert. XV. 218. contensionem submollem qualem *Hippocrates* vocet. XVII. A. 615. 791. contentio cum comate parotides attollit. XVI. 839. dextri contentio quando recidivas facere consueverit. XVII. A. 940. dextri contentio causa recidivarum. XVII. A. 422. hypochondriorum contentiones

saepe solvit haemorrhagia. XVII. A. 421. crassa meliora; macilenta prava. XVII. B. 533. distenta et inflata ad purgationem inepta sunt. XI. 351. flatibus distenta ad purgationem sunt inepta. XVI. 64. 108. XVII. B. 448. ad hypochondriorum distentiones malagma *Nilo* inscriptum. XIII. 181.

Hypochondria: ad hypochondrii dolores in febribus cum vocis privatione, sudore si (non) solvantur, maligni. XVI. 687 sq. dolores sine inflammatione ortos tollit febris. XVIII. A. 64. dolores ad testes aut crura delati judicant morbos acutos. — ex hypochondrii dolore febres malignae quatenam sint. XVI. 632. in hypochondrio dolores, qui refrigerata febre relinquuntur, malum. (Hipp.) XVI. 529. ad hypochondriorum dolores malagma *Amythionis*. XIII. 983. hypochondriorum extenuatio non tuta est ad purgationes. XVI. 244. hypochondria hirsuta cor calidum et siccum denunciant. I. 334. inflantur in crudorum humorum abundantia. X. 821. inflat lac. XVII. B. 873. hypochondriis, quae levi ex causa inflantur, lac non conducit. VI. 687. inflatis lac inimicissimum. XVII. B. 873. hypochondrium intenditur, si pedes frigescent. XV. 800. quibus intenta sunt, hi purgandi non sunt. XV. 900. 905. intro trahuntur, quibus vox accipitur. XVI. 606 sq. causae, quae efficiunt, ut intro trahantur. XVI. 607. XVII. A. 587.

Hypochondria mollia et dura esse quomodo cognoscatur. XVIII. B. 86. sin phlegmone laborent, aut doleant, aut tensa sint aut ambō non aequaliter se habeant, malum. XVIII. B. 85 sq. ad hypochondrii phlegmonas ceratum ex oesipo. X. 965. hypochondria sublata quibus murmurant, succedente humorum dolore, alvi humentantur. XVII. B. 761. tensionis causae. XVIII. B. 87. tensio cum capitis gravitate et surditate sanguinis profusionem denuntiat. XVI. 812. sublonga tensio signum sec. *Hipp.* sanguinis eruptionis. XVI. 806. sublonga tensio quomodo fiat. XVI. 807 sq. tumētia (inflammata) venae sectionem ante omnia postulant. XV. 768 sq. tumor circa principia morbi mortem brevi futuram docet. XVIII. B. 92. si vero febris vigesimum diem superet, nec tumor interea considat, in

suppurationem vertitur. XVIII. B. 93. tumor durus et dolorificus pessimus, si totum hypochondr. occuparit, si unam partem minus periculi habet. XVIII. B. 94. tumores cur citius quam qui in ventre sunt, suppurentur. XVIII. B. 100. tumor solvit profluvium ex naribus. XVIII. B. 94. in quibusnam individuis sanguinis profluvium sit expectandum. XVIII. B. 96. tumores dolentes, duri et magni mortis periculum inducunt. XVIII. B. 99. tumores molles, doloris expertes, quique digito cedunt, tardius judicantur, et minus sunt perniciosi. XVIII. B. 97. in quibus, si febris intra 60 dies non solvatur, nec tumor consideat, quid accidat. XVIII. B. 98. tumores molles diuturniores sunt. XVIII. B. 99.

Hypochondria fatigat spiritus densior. XV. 486. hypochondriis gratum remedium chamaemelum. XI. 563. amicum est lini semen. XI. 563. hypochondria cataplasmate ex lini semine obducere convenit in lateris dolore. XV. 857. hypochondriis placidum est oxymel subacidum. XV. 683. hypochondriorum visceribus noxia malsa est, si ptisanæ superbibatur. XV. 674. ad hypochondriorum vitio laborantes remedia. XIV. 450sq. hypochondrii inflammationi non conducit rosaceum. XI. 563. ad hypochondriorum sudores a partu. XIV. 482.

Hypochondrium cur sequatur tristitia melancholica. VIII. 179.

Hypochondriacus affectus, ejus symptomata. XIX. 708. et cura. 710sq.

Hypochondriacus morbus qui. VIII. 192.

Hypochondriasis, ejus symptomata a *Diocle* scripta. VIII. 185. ejus effectus. VIII. 342.

HYPOCHYMA nullius similarium morbus est, sed oculi totius ut organon. X. 119. cura. X. 990. 1019.

HYPOCYSTIS, ejus facultates medicæ. XII. 27. in principio tertii ordinis siccantium est. XI. 788. usus in hæmorrhagiis. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. ejus semini et socco succedanea remedia. XIX. 745. succus pro olivæ lacryma. XIX. 728. pro balaustio. XIX. 726.

HYPODESMIDAE, definitio. XVIII. B. 785.

HYPOGLOSSIDES confectiones: *Hy-*

poglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. *Charixenis* ad arteriam exasperatam et vocem interceptam. XIII. 50. confectio *Dioscoridis*. XIII. 51. *Scribonii Largi* ad vocem interceptam. XIII. 51.

HYPOGLOSSUM, unde ita vocatum. XII. 148. vires ejus. 149.

HYPOPHASES, ὑποφάσεις s. ὑποφάσεις, oculorum unde sit deductum verbum, et quid significet. XVIII. B. 52.

HYPOPHORA est ulcus dehiscens. XIII. 870. ad hypophoram emplastrum ex scilla. XIII. 870.

HYPOPTHALMIUM id. q. *Hypopion*. XII. 804.

HYPOPION, definitio. XIV. 774. quid sit — quid *Hippocrates* et alii eo significant. XII. 804. generalis ei medendi methodus. XII. 805. (confer sugillationes.) cura. X. 1019. quomodo *Justus* medicus oculusarius sanaverit. X. 1019.

HYPOSARCIDIUS hydrops. XVI. 448.

HYPOSPADIAEI qui, et cur generare nequeant. IV. 221. XIV. 787. cura chirurgica. XIV. 787.

HYPOSPADIAS, definitio. XIX. 445.

HYPOSPATHISMUS, quomodo peragatur. XIV. 784. in fronte sit, cum oculi fluunt. XIV. 781.

HYPOSPHAGMA, definitio. XIV. 773. XIX. 441. hyposphagmate laborantes omnia rubra vident. VII. 99. ad hyposphagmata oculorum remedia. XII. 796. XIV. 347.

HYPOSTASIS quando sedimentum urinae vocetur. XIX. 585. (confer *Urinae* sedimentum.)

HYPOZOMA ab *Aristotele* diaphragma vocatur. VIII. 328.

HYPSILOIDES os vid. Os hyoïdes.

HYSSOPUS, ejus vires. XII. 149. in mulso coquens conducit, quibus succi erudi intus copia est. VI. 279. pro pulegio. XIX. 727. ei succedit thymus. XIX. 746. pro ejus cera substitui posset medulla vitulina. XIX. 745.

HYSTERA uterus vocatur. XVI. 177. cur dicatur uterinus. XIX. 362.

HYSTERIA, et uteri suffocatio et spirationis ob uterum ablatio vocatur. VIII. 414. ejus multiplices differentiae sunt. VIII. 414. cognitionis modus secundum *Hippocratem*. XV. 917. quænam mulieres ei sint obnoxiae,

et cur. VIII. 417. num in hystericis subsultibus respiratio cesset nec ne. VIII. 415. symptomata. XIII. 319. XVI. 339. curandi ratio. XIII. 320. ad solum uterum eam pertinere unde concludendum. VIII. 424. symptomata ad uterum referenda sunt. XVI. 179. qua de causa corpus in ea refrigescat. VIII. 417. pulsus ejusque causae. VIII. 489. IX. 197. convulsiones sine febre faciles sunt. XVI. 772. causae. XVI. 178. causa seminis retentio. VIII. 417sq. semen re-

tentum magis quam menstrua eam gignere, argumenta. VIII. 424. cura. XVI. 181. ad hysteriam antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. aster stomachicus. XIII. 166. *Isotheos* dicta confectio. XIII. 66. satiare dicuntur opercula purpurarum. XI. 348. sternutamentum. XVII. B. 824.

Hysterica suffocatio strangulatio non est sed apnoea. XVII. B. 824.

Hystericæ quaedam mulieres sensu et motu expertes jacent. XVI. 177. omnes num moriantur. XVI. 177sq.

I.

I character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

JACERE supinum, manibus, collo curibusque porrectis non bonum. XVIII. B. 58.

JACTATIO adest in tertianis. VII. 466. jactationis causae. XVI. 665. cum jactatione et sine vomitu qui exacerbantur, male habent. (*Hipp.*) XVI. 665. jactationis membrorum causae dejectiones biliosae et spumosae sunt. XV. 662. jactationes excitat alium. XV. 871. provocat inedia. XI. 199. jactationes phrenitidis indicium. XVI. 562. jactationi vinum dilutum et lac convenit. XVII. A. 477.

JASPIS viridis, ejus vires. XII. 207. substitui potest smaragdo. XIX. 735.

IBERIS a *Damocrate* describitur, videtur esse *Lepidium*, a regione appellatione ducta, in qua amicus ejus curatus est. XIII. 350. de ea etiam *Archigenes* scribit, *lepidium* ipsam appellans. XIII. 353.

IBIGA vide *Chamaecypitis*.

IBIS, clysterum usus ab hac ave profectus esse dicitur. XIV. 675. fimus pro aloë sumi potest. XIX. 724. stercus pro erini foliis. XIX. 729.

ICHNEUMONIS fel pro felle viperae. XIX. 746. stercus pro eo aeluri. XIX. 733.

IZOC cutis vocatur, pedi subjecta. XVIII. B. 439.

ICHOIR in ulceribus quid. XV. 346. ichoris noxae. XV. 347. ichor, qui sanguinis serum est, mitis, qui vero atrae bilis, quae acida est, ferus.

XV. 345. XVII. A. 983. sanguinis mitissimus. XV. 346.

ICHTHYOCOLLA pro glutine taurino. XIX. 745. ulceribus malignis idonea. XIII. 662.

ICODOTI compositio ad obturationes ani, qua *Astainus* curatus est. XIII. 311.

ICOSAEDRA aquae principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

ICTERUS definit. XIV. 735. XIX. 423. quatuor ejus species statuunt *Cnidii*. XV. 364. 428. morbus est acutus. XIV. 730. generationis modi. XVI. 376. ex bilis pallidae per corpus distributione fit. VII. 223. symptomata. XIV. 735. coloris mutatio secretionis est symptoma. VII. 72. 74. excrementorum conditio. III. 360. VIII. 373. dejectiones quo respectu sint albae dicendae. XVI. 542. ictero laborantes omnia pallida vident. VII. 99. pulsus conditio. VIII. 491. ejusque causae. IX. 202. sudor amarus in eo est. VI. 250. qui morbus aestivus est, quando auctumno etiam fiat. XVI. 376. quibusnam sub conditionibus vere etiam oriri possit. XVI. 378. futuri indicia secundum *Hippocratem*. XVI. 811. num in eo hepar semper locus sit affectus, an etiam alius quidam affectus hoc symptoma efficiat. VIII. 354sq. a flava bile oritur. V. 123. XI. 74. ejus causa proxima hepatis affectio. XVI. 297. XVII. B. 742. quidam secundum naturam icterici sunt ex prima confirmatione. XVI. 297.

Icteri causa hepatis obstructio. VII. 78. XVIII. A. 66. lienis affectio. XVI. 369. *Icterus* criticus. XVII. B. 742. symptomaticus. XVII. B. 749. species ejusdem, quae ob imbecillitatem vesiculae felleae accidit. VIII. 373. a *Galeno* observatus est ex morbo hepatis simul et lienis, peculiaris. VIII. 378. a liene aegrotante ortum trahens, nigrior. II. 133. eo laborantes non admodum sunt flatulenti. XVI. B. 886. fatuitas succedens mala. XVI. 573. (ex inflammatione ortus) si jecur in eo scirrhosum fiat, malum. XVIII. A. 66. in febribus ante diem septimum pravus. XVI. 376. XVII. A. 537, XVII. B. 742. post septimum bonus. XVII. B. 744. cum rigore in febre biliosa eam solvit, sine rigore letalis est. XV. 859. superveniens iis, qui mente alienati sunt, malum. XVI. 573.

Icteri cura. XIV. 735. quomodo sit curandus. XVI. 112. eo laborantes in febribus purgandi non sunt. XV. 901. ictERICI ex febribus, proruente nimirum ad cutem bilioso humore, facile curantur; et quomodo. XIII. 228. icterum ex hepatis obstructione bilem ducens remedium sanat. XV. 73. ictero laborantibus bilem ducentia medicamenta danda sunt. XVI. 125. ad icterum remedia. XIV. 376. 455. 551. 552. ad icterum qui ob vasorum circa hepar obstructionem fit, et eum, qui ex inflammatione fit, medicamenta composita. XIII. 229. medimenta quae *Andromachus* tradidit. XIII. 230. agarici radix. XI. 812. antidotum. XIV. 164. antidotus *Galli*. XIII. 203. et nectarea. ibid. medicamenta composita quae *Archigenes* conscripsit. XIII. 234. quae *Asclepiades* scripsit in tertio internorum. XIII. 231. athanasia antidotus. XIII. 203. atriplicis semen. XI. 843. calamintha. XII. 6. chamaepitys. XII. 155. ab obstructione hepatis chelidonii majoris radix. XII. 156. cholagogum dandum est. XI. 348.

ad *Ictericum* utile ducunt cornu cervi ustum. XII. 335. contra icterum *Critonis* medicamenta naribus infundenda. XII. 588. radix Cyclamini, non solum quoniam hepar expurgat, sed etiam, quae in toto corpore bilis fuerit, eam per sudorem ejiciat. XII. 51. hippomarathrum. s. Roeniculum agreste. XII. 68. remedium

quod in nares fundi debet. XIV. 458. *Nicerati* compositio. XIII. 232. *Nicerati* errhinum. XIII. 233. pastillus quo usus est *Charixenes*. XIII. 238. potio. XIII. 205. Sphondylii fructus. XII. 135. stercores caprina ex vino pota. XII. 299. terrae intestinum. XIV. 242. theriaca. XIV. 302. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 34.

Ictus in pulsu quid. VIII. 457. 917. in distentione arteriae multorum pulsuum comes est. VIII. 917sq. multorum pulsuum comes est. VIII. 918. ad vim ictus multum refert durities arteriae tunicae. VIII. 801. violentus in pulsu qui. VIII. 918. ictus apum juvat stercus bubulum. XII. 300. malva. XIV. 539. theriaca. XIV. 91. *ferarum* ictus quomodo curandi. XI. 764. XIV. 502. 797. agarici radix. XI. 812. remedia amara. XIV. 29. quaedam antidota. XIII. 205. XIV. 1. antidotus *Codii* Tusci. XIV. 147. antidotus mithridation. XIV. 165. betonica. XII. 24. emplastrum. XIV. 198. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. emplastrum sacrum. XIII. 778. equorum lichenes. XII. 342. lemnia terra. XII. 174. theriaca. XIV. 90. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. ad *phalangiorum* ictus composita *Andrene*. XIV. 180. remedium anodynum. XIV. 176. antidotum. XIV. 203. 204. antidotus *Antiochi*. XIV. 202. remedium ex *Apollodori* commentariis. XIV. 181. *Charitonis* circulatoris. XIV. 180. *Diophanti*. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithema *Simmine* circulatoris. XIV. 182. 183. *Heracidis* Tarentini. XIV. 182. *Simmine* Medi. XIV. 180. theriaca. XIV. 91. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. theriaca *Antiochi* Philometoris. XIV. 186. ad *scorpionum* ictus *Abascenti* remedium. XIV. 177. anodynum. XIV. 176. antidotus *Antiochi*. XIV. 202. *Diophanti* remedium. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithemata. XIV. 179. antidotus *Galli*. XIV. 203. pastilli. XIV. 176. sapphirus epota. XII. 207. theriaca. XIV. 91. theriaca *Andromachi*. XIV. 33. theriaca *Antiochi*. XIV. 186. vinculum superioribus partibus injectum. VIII. 197. *Zoili* medicamentum. XIV. 178.

Idaeae radices facultates. XI. 888. *Idaea*, definitio. XIX. 248. ideam

Hippocrates vocat alimentum formam et speciem. XV. 242.

IDIOTAE qui dicantur. XVI. 176. *Idiotae* medicamentum ad splenitidem. XIII. 245.

ut IDIUS infusum ad dysent. XIII. 297.

JECUR vide HEPAR.

JEJUNI somnia habent conspicua. XVI. 525.

JEJUNIUM quinam facile ferant, et qui non. XVII. B. 400sq. salivae ex eo mutatio. XI. 674. longum habitum biliosum efficit. XI. 674. magnam tremoris causa. VII. 601.

JEJUNUM intestinum unde vocatum. III. 345. circumvolvitur ac flectitur. III. 345. structura et functio. III. 348. XIV. 714. venae. II. 784. affligitur excrementis e capite defluentibus. VI. 422. stercoris in eo collecti notae. XVI. 146. vulnera cur insanabilia. X. 419.

IGNAVIAE causae. XVI. 543.

IGNIS quomodo fiat. XV. 30. ventilatione accenditur. XVII. B. 316. simpliciter calidus est. XI. 549. calidus et siccus est. XIX. 486. plene non congelatur. XI. 411. laudes. XIV. 288. ignem cur quidam elementum ducant. I. 443. qui elementum dicunt, aërem, aquam et terram ex eo generari ducunt. XV. 28. quinam elementum duxerint. XIX. 243. hominis elementum. XIV. 696. esse hominem quidam dicunt. XV. 27. a quibusdam accipitur spiritus primus in mundo. XIX. 160. de eo *Lycei* sententia falsa. XVIII. A. 224. partes secundum *Platonem* pyramidis speciem habent. V. 668. secundum *Platonem* ex minutissimis constat particulis. V. 705. secundum *Platonem* causa omnium naturae operum. V. 702. secundum *Pythagoram* mundi principium. XIX. 266. ex pyramide factum putat *Pythagoras*. XIX. 266. cujusdam aëreae etiam substantiae particeps est. XV. 95. non omnis tenuium partium est. XI. 423. facultates. XI. 399. calor summus inest. XV. 51. in generatione dignitas. VI. 4. haemorrhagias sistit. X. 315. aqua ei adversissima. XI. 412. respondet ei flava bilis. V. 676. XVI. 25. febrem *Hippocrates* vocare consuevit. XVII. A. 264. magnum *Hippocrates* febrem vocat. XV. 456. sacer, definitio. XIX. 441. sacer a biliosa fluxione oritur.

XVII. A. 659. epidemice grassans ab *Hippocrate* commemoratur. XVII. A. 659.

IGNORANTIA apud *Thucydidem* idem est quod fatuitas. XVI. 696. cum rigore malum. XVI. 648. quid doceat. XVI. 648. secundum ignorantiam quando vita gubernetur. V. 596.

ILEI cruciatus autumnalis morbus. V. 694. XVI. 27.

ILEUS et *volulus* idem morbus. XVII. A. 629. definitio. XIX. 423. morbus acutus est. XIV. 730. quomodo oriatur. XVIII. A. 68. in ilei speciebus privatio adest facultatis ventris excreticis et propultricis. VII. 69. causae. VII. 37. causa est intestinorum motus privatio. VII. 220. ex pithita in intestinis collecta oritur. III. 354. praecipua ejus symptomata. XVII. A. 627. XVIII. A. 68. diagnosi. XVII. A. 628. in ileo stercus vomitu ejicitur. VII. 219. XIII. 148. quomodo stercoris vomitus oritur. II. 195. graveolens qualis apud *Hippocratem*. XVI. 824. ex ileo graveolente cum febre acuta et hypochondrio sublimi parotides letales. XVI. 822. vomitus, singultus, convulsio aut desipientia in eo malum. XVIII. A. 110. ex stranguria secundum *Hippocratem* letalis. XVIII. A. 68. ileum ex stranguria oriri negat *Galenus*. XVIII. A. 69. absurde quidam eum dicunt febre juvari. XVIII. A. 69. ileo laborantis mulieris casus. XVII. A. 625. ilei mollis cura. XVII. A. 477. ad ileum remedia. XIV. 452. 453. clysteres acres. XVI. 146. colica admirabilis. XIII. 278. *Sigonis* colica. XIII. 285. isotheos confectio. XIII. 66.

ILEX vehementius quam quercus adstringit. XI. 866. ilicis fructus acerbus perseverat. XI. 648. ilicum glandes vitare expedit ut alimentum et cur. VI. 778.

ILIA, definitio. XIV. 705. *Hippocrates* vocat *ἰσλαία*. XVIII. B. 519. *Hippocrates* *νεφρίτις* vocat. XVII. A. 589. quanam corporis regiones vocentur. XVIII. A. 589. *Ilia* abscessus ex gibbositate. XVIII. A. 507.

ILIGNA glans parum alimenti habet, et pravi succi est. VI. 621.

ILINGUS qui morbus et unde oriatur. XVII. B. 641.

ILUSTRI ossa. II. 772.

ILLAQUEATIO palpebrarum manualis operatio est. XV. 918.

ILLINITIO *Patrolo* Caesaris liberti composita. XIII. 1019.

ILLISIO, definitio. VII. 39.

ILLITONES *Andromachistomaticae*. XII. 943. ad aphtas. XII. 1000. ad inflammatam columellam *Apollonii*. XII. 979. mordaces, quae e vestigio fluxionem oculorum cohibent. XII. 744. ad dolores oculorum *Glauci*. XII. 743. stomaticae, quas *Asclepiades* scripsit. XII. 947.

ILLITUS ad febricitantes. XIV. 516. coctus ad lichenas inveteratos. XII. 834. lichenicus *Heracidae Tarentini*. XII. 835. *Dionysii*. XII. 835. *Socratonis*. XII. 835. stomaticus ex semine rutae; sylvestris ad auginas. XII. 938.

ILLOSIS quid. III. 806.

ILLOTI pruritu infestantur. VII. 197.

ILLYRII quales capillos habeant. I. 618.

ILLYRIS concoctorium est et attenuatorium medicamentum. XIII. 277. $\eta\mu$ heminam significat. XIX. 751.

IMAGINATRICES functionis laesiones quae. VII. 60.

IMAGINATIO (confer *Phantasia*) an sit vera. XIX. 302. imaginationis matris in foetum vis historia insignis. XIV. 253 sq. imaginationes melancholicorum. VIII. 190.

IMAGINES somnis implexas abigit theiaca. XIV. 271.

IMBECILLA vitae negotia quae. XVII. B. 180.

IMBECILLI (s. *imbecilles*) fiunt, qui bis die comedere consueverunt, si non prandant. X. 544. fiunt, qui prandere non assueti prandiunt. XV. 552-559. quomodo hi curentur. XV. 556. imbecilliores et salubriores existunt, qui probe perspirant. XV. 379. imbecillis quatenus cataclysmata conducant. XV. 199. pisces conducunt molli carne praediti. VI. 726. victus ratio. XV. 202 sq.

IMBECILLITAS animi secundum *Chrysippum* causa eorum, quae minus recte fiunt. V. 403. imbecillitatem animi affectibus succumbere demonstrat. V. 406. actionum imbecillitas, sine vasorum evacuatione, malum. XVI. 597. facultatis naturalis et vitalis deterrima. XVI. 598. imbecillitatem facultatis indicat urina alba. XIX. 604. imbecillitas functionum nondum mor-

bus est. VI. 19. summa letalis est. XV. 805. imbecillitas ventriculi, definitio. VII. 67. imbecillitatis virium in morbis acutis causae. XV. 606. imbecillitatem virium indicat urina alba et tenuis. XIX. 577. imbecillitatis signum extenuatio est. XVII. B. 520. signum urina tenuis et pallida. XIX. 578. imbecillitas qualem victum praescribat. XV. 582 sq. (conferantur de imbecillitatibus facultatum et organorum singulorum partium organa ipsa, partium facultates diversae.)

IMBER (confer *Pluvia*) in somno visus quid denotet. VI. 832. XVII. A. 214. per somnum visus frigidam humiditatem indicat. XVI. 219. tempestivus s. temporarius quomodo generetur. XVII. B. 187.

IMBRES quomodo fiant. XVI. 398. et venti non sunt ejusdem naturae. XVI. 396. imbrum in corpus effectus. XVI. 417. XVII. A. 43. quomodo corpora immutent. XVI. 442. morbi exinde oriundi. XVI. 372. XVII. A. 32. assidui quales morbos generent. XVII. B. 601. plurimi morborum humidorum causae. VII. 20. in imbribus putredines fieri *Hippocrates* dicit. XVII. A. 652. imbribus salubriores, et minus letales cur sint siccitates. XVII. B. 599. imbribus quale anni tempus careat. XVII. A. 42.

IMMOBILITAS symptoma functionum motum edentium. VII. 58. fit ex humore in cerebro frigido. X. 929.

IMMODERATIO omnis consistit in habitudine ad aliquid. VII. 745.

IMMOLANDI artem cum veteres quidam haruspicinam quoque dicant. XV. 441.

IMMORTALE fieri, quod genitum est, non potest. VI. 63.

IMPELLENTIA medicamenta. XIV. 760.

IMPERII cupiditas animi affectus est. V. 35.

IMPETIGO et *Impetigines*, definitio. XIX. 428. cutis affectio est, ejusque species duae. XV. 348. vere potissimum fiunt. V. 693. XVII. B. 615. duae species. XIV. 757. origo. XIV. 758. oritur a salsa pituita et flava bile. XV. 348. agrestes quales sint. XIII. 880. cura. XIV. 758. ad impetiginem remedia parabilia. XIV. 536. 549. 578. ad impetigines ferinas. XIV. 578. ad impetigines humidae compositiones. XII. 833. de-

coctum caricarum. XIII. 880. emplastrum Hicesii. XIII. 787. salia the-riaca. XIV. 290. impetiginum in men-to cura. XII. 824. ad impetigines in mento remedia. XIV. 353.

IMPETUM facientia quae. VII. 278.

IMPIUM definitio. III. 242.

IMPLERI (non) renum affectibus conducit. XVII. A. 839. implet em-plastrum ex herbis *Critonis*, cum ro-saceo cerato. XIII. 863.

Impletum quod est, aut refrigeran-tia requirit, aut calefacientia, aut quae proprie vocantur siccantia. XI. 720.

IMPOTENS (animo) quinam sit di-cendus. XVI. 305.

IMPOTENTIA phrenitidis signum non est. XVI. 594. ad impotentes reme-dium. XIV. 489.

IMPRANSI coenam edere nequeant, coenati vero quomodo afficiantur. XV. 560.

Impransus manens praeter consue-tudinem, coenatus gravabitur. XV. 562. quomodo ius curand. ibid.

IMPROBOS odimus. IV. 815.

IMPUDENTIAE signa physiognom. ex oculis petita. IV. 797.

IMPURA corpora, quo magis nu-tries, eo magis laedes. VI. 88. XVII. B. 466.

INAEQUALITAS quaedam in gutture proveniens tussim provocat. XI. 501.

INANE quid. XVIII. B. 751.

INANIMATA quatenus. IV. 757.

INAPPETENTES qui. VI. 677.

INAPPETENTIA, definitio. VII. 128. proprium signum extinctae naturalis facultatis. XVII. A. 743. *inappeten-tiam* inducentia *ἀνορεξία* apud *Hip-pocratem* vocantur. XIX. 84.

INCENDIUM in somnis si quis vi-deat, a flava bile venit. VI. 832. vi-dere in somno flavae bilis redundan-tiae signum est. XVI. 219.

INCEDENDUM quomodo sit quaque anni parte. XV. 190sq.

INCEDENTIS callis ubi. XVIII. B. 749.

INCRESSUS animalis gressilis actio est. X. 46. grurum actio est. V. 511. X. 45. quomodo eveniat. I. 233. 234.

INCIDENTIA medicamenta quae. XIV. 759: balanus myrepsica. XI. 844. cicer orobiaum. XI. 877. ervum. XII. 91. eupatorium. XI. 879. origanus. XII. 91. tamarix. XII. 80. thymus. XI. 887.

INCLINATIO ordinata, definitio.

XVIII. B. 729. sursum aut deorsum quibusnam utilis secundum *Hippocra-tem*. XVI. 95sq. inclinationis mundi causae. XIX. 268.

INCOCTA quid significant. XVII. A. 144.

INCONSTANTIAE signa physiognom. quae oculus praebet. IV. 797.

INCONTINENS quinam sit. V. 376. VI. 415.

INCREMENTA deformia prava sunt. XVII. A. 820.

Incrementum impedit cubile durum. XV. 196. sine humida substantia ef-fici nequit. XV. 227. in quantitate, alteratio in qualitate efficitur. XV. 227. naturalem statum excedens tumorem vocant. VII. 705. substantia ab al-teratione diversum. VII. 708. pro-greditur, usque dum ossa firmata sunt. XV. 227. morborum quidam augmen-tum, quidam incrementum vocant. VII. 411. in febribus intermittenti-bus. VII. 421. incrementi inflamma-tionis tempus. VII. 444.

INDEX digitus, nomen habet ab usu. XIV. 704. usus. III. 82. adducens musculus. II. 265. casus indice mor-si. XIII. 418.

INDI pilos quales habeant. I. 618.

INDICATIO quid sit. I. 131. et quo-modo ab ea utilitas sumatur. I. 126sq. vocatur, quicquid ab experientia se-junctum est. X. 127. in curandis mor-bis maxime persequenda est. I. 264. quae a morbis sumitur, principium tantum est et tanquam prior impetus medendi methodi, nulla medicinae portio. X. 158sq. cuique affectui pro-pria est. X. 658. curationis unde pe-tenda. X. 101. ex aëre petenda. X. 651. ab affectibus. X. 644. ex vi-ribus petenda quae. X. 642. in phleg-mone unde petenda. X. 101. omnium prima contrarietatem indicat. X. 739. per eam fit medendi methodus. X. 127.

Indicationis futurae praecogni-tio. XI. 64sq. jam praesentis cog-nitio. XI. 65.

Indicationem nullam causa proca-tartica praebet. X. 242. ad indica-tionem inventionis remediorum quae conferant. X. 634.

Indicatione invenire quid. X. 127.

Indicationes diversae in morbis un-de sumantur. X. 650sq. non ab af-fectibus sumendae. I. 125sq. quem-admodum et paucae et multae pro di-versa sectione sint. X. 649. utrum

a communitatibus fieri queant. I. 175. contrariae in uno corpore sin urgent, potiori est insistendum. XI. 47. in febrium cora. X. 533. in febribus, quae causam intus habent, unde sumendae. X. 662. 664. et contraindicationes venaesectionis in febre synochali. X. 777sq. in febribus continentibus unde petendae. X. 776. unde in febribus diariis. X. 661. in febribus putridis exequendae. X. 752sq. in febre putrida. X. 762. maximae earum differentiae sunt in inflammationibus. X. 909. a partis inflammatione natura desomendae. XI. 89.

Indicationum primae differentiae. X. 178. genera tria sunt. X. 646.

INDICUM basilicon ad incipientem suffusionem et omnem visus hebetudinem. XII. 782.

INDICUS lapis, ejus usus. XII. 207.

INDIGENTIA ciborum num morbi causa. XV. 284. indigentiae signa. XIV. 729.

ad *INDIGESTIONEM* malagma *Damocratis*. XIII. 224.

INDUM Tharsei chirurgi emplastrum. XIII. 741.

INDUCTIO vera qua in re consistat. XI. 471. nihil ad medicamentorum facultatem extricandam facit. ibid. et sq.

INDURATIO ex inflammatione quomodo oriatur. XIII. 993. huic et phlegmoni quid sit commune et in quo a se invicem differant. XIII. 950. generatio. XI. 726. duobus modis fit. XVI. 666. nec natura una nec medela. XI. 718. 720. quae ex recta medendi methodo non curata, scirrhum contrahit, quomodo optime curetur. XIII. 947. a frigore pariter ac siccitate ortae, quomodo curandae. XI. 721.

ad *Indurationes* acopa. XIII. 1005. adeps caprinus et taorinus. XI. 728. Ammoniacum thymiana. XI. 728. bdellinum. XI. 728. buphtialmi flores. XI. 853. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. cyzicenum *Herac.* XIII. 815. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. 715. emplastrum discotiens. XIII. 926. emplastrum *Halie* gilvum. XIII. 807. emplastrum melinom *Menoeti*. XIII. 511. emplastrum ex pyrite lapide. XIII. 740. emplastrum sacrum. XIII. 778. galbanum. XI. 728. gilvum *Ha-*

liei. XIII. 645. hicesium nigrum. XIII. 781. malagmata. XIII. 946. malagma e baccis lauri. XIII. 259. ad indurationes veteres contumacesque malagma Locii. XIII. 969. medulla. XII. 331. medolla cervina et vitolina. XI. 728. styrax. XI. 728. membranarum oculi remedia. XII. 724.

INEBRIATO optimum est allium. XV. 871.

INEDIA causa bilis abundantiae. XIX. 488. caput replet. XI. 243. colliquationis causa. XVI. 289. ad concoctionem benefacit. XVII. B. 69. exsiccet corpus. I. 373. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. quomodo hoc cognoscatur. ibid. et 38. fatigatis quatenus vina non convenient. VI. 803. in calidis et siccis habitibus paratissima causa febris est. X. 685. 686. inediae in febribus effectus. X. 686. inediam facilius ferunt, qui superioribus partibus pituitosi sunt. XV. 568. inediam quando imperemus. XVI. 114. inedia remedium est inflammationis secundum *Erasistratum*. XI. 177.

Inedia quibusnam intemperiebus conducat. X. 587. quibusnam vero febrem gignat. X. 587sq. intemperativae effectus. XV. 599. longa nam inflammationes corare possit, ut *Erasistratus* putat. XI. 156. longe protractae sequelae. XI. 157. ex inedia longa corporis habitus in picrocholis fit biliosus. X. 680. inediae longae febris causae. XVII. B. 503. inedias longas vigiliae sequuntur. XV. 597. longior causa virium exolutionis in acutis. XV. 607. marcorem efficit. VII. 667. media est evacuationis et nutritionis. XI. 183. multa appetitus depravati cura. XVII. B. 177. in morbis noxae. XI. 199. perpetua quando sit in morbis acutis servanda. XVII. B. 369. diutius protractae effectus. X. 542. protracta causa febris. X. 679. servanda est post sanguinis detractionem. XV. 908. sanguinis redondantiam mitigat. X. 288. comitatur tertianam. VII. 466. ex inedia urina pallida et aquosa. X. 947. inedia non per se vacuat, sed per quondam perspirationem. XVI. 105. vasorum idem est quod vacuatio. XV. 606. post venaesectionem menstrua suppressit. XI. 204.

INEXERCITATI tremuli fiunt. VII. 158.

INFANS neonatus in summo humido est, veluti bryon. I. 578. recens natus, quomodo tractandus. VI. 32. infantis recens nati victus ratio. VI. 33. infans omnia habet sanguinea. XVIII. A. 238. infantis masculi et foemine quoad pulsum differentia. IX. 114. infanti lactanti graviditas superueniens matris nocet. VI. 46.

Infantes alimentum capiunt, ut incrementum trahant et essentiam suam trahantur. XV. 396. ad dentitionem primam solo lacte sunt nutriendi. VI. 47. tum vero qui cibi iis exhibendi. VI. 48. apud Germanos non probe nutriuntur. VI. 51. statim post partum in flumine abluuntur. ibid. quales potus iis sint exhibendi. VI. 56. nutrimentum optimum lac maternum. VI. 35sq. XV. 394. quam diutissime a vino absterneant. VI. 54. qua ratione dolores indicent. VI. 43. triplicem nutrices excogitaverunt motum. VI. 37. quales motus iis conveniant. VI. 38. quam primum liceat, per se moveri. VI. 38. cogendi non sunt ad ambulandum, ne artus distorqueantur. VI. 38. qui optimo corporis habitu sunt, iis animi quoque mores citra vitium esse par est. VI. 39. quomodo boni animi mores, ne vitiarentur, curandum. VI. 40. quomodo corrumpantur. VI. 40. curandum, ne animi motus immodici incurrant. VI. 42. in functionibus naturalibus omnes aetates superant. VI. 26.

Infantes vitales partu edi quibusnam expectari possit. XVII. A. 438. quomodo similes fiant parentibus. IV. 699. purgantur, ubi mater lactans purgatorium sumpsit. XVII. B. 305. quibus tumores in humeris suppurantur, his brevior humerus redditur. XVII. A. 864. cutis cura. VI. 48. diaeta. VI. 48. dolores quomodo compescantur a nutricibus. VI. 36sq. somnum qua ratione a nutricibus iis concilietur. VI. 37.

Infantum neonatorum pulsus. IX. 472. pulsus qualis. VIII. 464. IX. 18. pulsus cur creberrimus. IX. 118. urina naturalis qualis. XIX. 615. atrophica prodest *Nicerati* eclegma. XIII. 98. oborta tussicula cum ventris perturbatione et febre assidua quid significet. XVII. A. 861. urina aquosa pessima. XIX. 610.

INFANTIA propter humiditatem deterior. VI. 26.

INFANTULI dicuntur puelli, non multo post conceptionem (abortu) nati. XVII. A. 630. 635.

INFARCTUS curat ampeloprason. XI. 825. ab infarctu dolores aut crasis crudisque spiritibus curat rotunda radix *Aristolochiae*. XI. 836.

INFERNAE partes quatenus ab *Hippocrate* dicantur. XVI. 284.

INFINITIO (apud *Hippocratem*). XVI. 79.

INFINITUM *Anaximander* pro elemento habebat. XIX. 243.

INFIRMI aegrotantes vocantur. X. 91. fiunt, qui prandere assueti non prandiunt. X. 544. XV. 552. 559. quomodo hi curentur. XV. 556.

INFIRMITAS, definitio. XIX. 390. animi causa eorum, quae minus recte fiunt. V. 403. ex infirmitate convalescentibus conveniens potio. XIII. 205.

INFIXA corpora extrahunt anagallides. XI. 829. educit malagma *Andreae*. XIII. 343.

INFLAMMATIO, definitio. VII. 853. XI. 101. XIX. 441. veteres eam phlogosin vocabant. VII. 853. phlegmone Graecis dici consuevit. VII. 707. omnes ab *Hippocrate* phlegmonae vocantur. XVII. B. 121. Graeci *Φλόγωση* vocant. XVIII. B. 76. ex genere est tumorum praeter naturam. XVI. 132. quid sit ex Empiricorum mente. I. 97. 98. calidus affectus est. VIII. 122. est, si sanguis impactus in loco fluxioni obnoxio putruerit. IX. 693. XV. 337. omnes affectiones adstrictas esse putant methodici. XI. 79. theoria secundum *Erasistratum*. XI. 154. quomodo fiant. XII. 896. quomodo oriatur secundum *Erasistratum*. III. 493. oriuntur excrementis putrescentibus. III. 686. generationi proprium et peculiare tempus nullum attribuitur ab eo, quod incrementi est, diversum, sed unum est universum. VII. 408. omnes a bile incenduntur. XV. 346.

Inflammationis causae. XI. 73. causam *Plato* statuit bilem. XVIII. A. 262. calore superante fiunt. XV. 369. omnis sine vulnere ac collisione excrementis quibusdam decumbentibus ex robustioribus in deteriora existit. VII. 387. haec statim accendit febre. VII. 387. quae in conspicuo est, ejus causa fluxio est. XI. 78.

fluxionis differentia quae eam gignit. IX. 693. ex menstrualis diu suppressis fit. XV. 327. causa plethora est. XVIII. A. 279. omnis fit affluxu sanguinis. VIII. 122. symptomata, et causae eorum. VII. 707. XI. 73. supra diaphragma denotat spiritus frequens. XVII. A. 754. in inflammatione loci affecti humor a calefacientibus et exsiccantibus relictus, aliquod viscosum crassumque retinet. XIII. 993. principium, definitio. XVI. 70. principium in quodnam tempus cadat. VII. 444. incrementum, status, declinatio. XVI. 71. vigor. VII. 445. declinationis principium. VII. 445. ea laborans pars secta sanguinem multum effundit. VII. 708. inflammationis affectus corpulentia non est. VII. 708. in loco super septum transversum sito denotat spiritus densus. VII. 901. humoris, qui in aliquam partem decumbens phlegmonem fecit, pars tenuior exsudat. XVIII. B. 183. quae externam cutem obsident, ichores exsudent ab initio tennes, postea crassiores. XVII. B. 394. quando sit habenda concoctu difficilis et diuturna. XVII. B. 394. si in abscessum mutatur, horror et rigor sequitur. VII. 627. fervorem aestumque denotat. VII. 618.

Inflammatio arteriarum tensionem efficit. VII. 313. in ea pars calidior evadit, cum tumore, dolore et tensione. VII. 408. calorem auget. VII. 5. caloris causae. VII. 387. nervosarum partium convulsiones gignunt. VII. 640. causa est partium conversionis. VII. 30. quaevis diutina marcoris causa. VII. 327. dolorum causae in his. VIII. 81. in quibusdam arteriarum motus dolorem efficit. XVIII. B. 923. omnes dolorificae sunt et unde. XV. 39. in omni excrementa putrescunt. VII. 387. febris accedit. VI. 860. quae principes partes tenent, nec digeruntur, horrorem et febrem excitant. XVIII. B. 198. quatenus febrium causa. VII. 288. febris in his symptoma est. XI. 16. ferventes affligit oleum. XI. 521. graves sequitur pulsus cum dolore. VIII. 76. incrementi tempus. VII. 444. ex inflammatione induratio quomodo explicanda. XIII. 993. ingentis symptoma dolor pulsatorius. VIII. 93. ingentes tensionis arteriarum causae. IX. 248. magnae pulsum durum reddunt. IX.

248. magnas gangraena sequitur. VII. 720. etiam maximae oriuntur cum ulceribus. VII. 709.

Inflammatio; pulsus in ea mutatio. VIII. 474. inflammatae partes cur pulsent. VIII. 75. qualem pulsum efficiant et cur. IX. 162 sq. pulsum in ea cum dolore sentimus. VIII. 75. quomodo ex pulsu cognoscenda. IX. 378. testimonia, partes inflammatae sanguinis copiam continere. VII. 709 sq. in his sanguis duplici ex causa corrumpitur. VII. 375. sanguis in partibus affectis colorem mutat. XVI. 140. quae adstringentibus et refrigerantibus curantur, facile in scirrhum abeunt. XI. 104. solutiones. VII. 408. in inflammatione quae solvitur, puris generatio vigoris terminus est. VII. 458. quae non solvitur, vel in gangraenam vel putredinem terminatur. VII. 458. transitus in suppurationem indicium. VIII. 47. tensionis causa. XVII. B. 729. in ea urina rubra est. XIX. 604. differentiae. XI. 72. erysipelatosas gignit humor biliosus sanguini mixtus. IX. 693. humida quae. XI. 72. oedematosas humor gignit pituitosus sanguini mixtus. IX. 693. scirrhasas gignit humor melancholicus sanguini mixtus. IX. 693. siccae quae. VI. 828. XI. 72.

Inflammationis cura generalis. I. 286. in diversis locis subsistentes, diversis remediis indigent. I. 125. judicatio sudoribus fit. IX. 709. cura pro partium facultatibus. XI. 96. indicationes in ea. XI. 593. indicationes, quae a partis affectae natura sunt petendae. XI. 89. indicationes, quae a sensibilitate partium sumuntur. XI. 98. omnis integram quietem desiderat. VII. 775.

Inflammationis cura: quibusnam remediis ad suppurationem ducatur. XI. 84. non statim ab initio medicamentis est tentanda. IX. 585. medicamenta purgantia statim ab initio propinata quales effectus habeant. XV. 773. dum in abscessum (suppurationem) abeunt, cura. XI. 118. inflammationis ex defluxione cura. XI. 78 sq. maxima vacationem ad animi deliquium usque requirit. XVII. B. 445. quanam remedia in principio, quaeque in vigore sint adhibenda. XI. 564. quum incipit, repellentibus utimur, posthac cataplasmatibus et his, quae, quod infarctum est, possunt

discutere. I. 137. si febris aut syncope accesserit, non eadem esto curatio, quae in inflammatione sola. I. 136. ex humorum deluxu non sine magno malo scarificantur. XI. 84. cum plenitudine, et quae sine defectu cum virium robore sit, solvitur venae sectione. XVIII. A. 154. tum repellens medicamentorum qualitas primis temporibus, tum discussoria semper ex usu est. XIII. 992. in inflammatione utilis antidotus hiera *Theriacalis*, sed ubi ea concocta est et declinavit. XIII. 161. adeps anserinus ex rosaceo. XIV. 241. cucurbitula. XI. 321. emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. frigida aqua. XV. 500. maxime contrarius est frigidae potus. XV. 802. frigidum. XVII. B. 812. cura per inedia secundum *Erasistratum* lastratur. XI. 156. remedium inedia est secundum *Erasistratum*. XI. 177. quando oleum commodum. XI. 592. ad inveteratas panacea *Musae*. XIII. 104. efficacissimum remedium est polygonum. XII. 105. rosa. XI. 592. ad externas utile rosaceum. XI. 563 sq. in inflammationis augmento optimum remedium rosaceum est. XI. 592. scarificatio. XI. 321. venae sectionis utilitas. XI. 223. XV. 769. principium venae sectionem requirit. XVI. 133. maximis praesidium praestantissimum venae sectio ad animi usque deliquium. XIX. 520. ad inflammationes ex venae sectione remedia parabilia. XIV. 539.

INFLATIO olim oedema vocabatur. XV. 770. definitio. XIX. 419. *Inflationes* affectus frigidi sunt. VII. 609. causae. VII. 240. fit bifariam. XV. 770. unde et quibusnam in partibus fiant. X. 963. causa est excrementi in carnibus accumulatio. VII. 231. inflatione obsessi purgandi non sunt. XV. 901. cura. X. 963. diversam ab oedemate curam habet. X. 963. ad inflationes antidotum *mithridation*. XIV. 165. colica. XIII. 279. discutit cucurbitula. XI. 321. epithema. XIV. 470. hiera antidotus *Theriacalis*. XIII. 158. *Lucii* Tarsensis potio. XIII. 295. pas illius *Amazonum*. XIII. 152. *Pelusiotae* compositum. XIII. 133. stercus caninum album. XIV. 457. ad inflationes in coxendicibus. XIV. 483.

Inflatio oculi, definitio. XIV. 769.

Inflationes ventriculi quando fiant.

VII. 215. ventris reprimit anisi semen. XI. 833. ad inflationes ventris antidotum *zopyrion*. XIV. 205.

INFOECUNDA num sit mulier, quomodo cognoscatur. XVII. B. 857.

Infoecundae quae sint mulieres. XVII. B. 860 sq. quomodo curandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 470.

Infoecunditatis mulierum causae. XV. 48. causa duplex. XIX. 451.

INFUNDIBULUM cerebri etiam vocatur *pyelon* vel *scypho*. II. 709. glandulae pituitariae cerebri. III. 694.

INFUSUM apta appellatum. XIII. 298. in nares pro dentium dolore. XIV. 356. dysenteriae conferentia. XIII. 295. ad dysenteriam *Agathii*. XIII. 299. pro dysenteria *Althaeae*. XII. 296. ad dysenteriam ut *Deletius Epagathus*. XIII. 300. *Eubuli* ad dysenteriam. XIII. 297. ad dysenteriam *Gemelli*. XIII. 299. *Herae*. XIII. 297. aliud ut *Idius* ad dysenteriam. XIII. 297. *Isidori* ad dysenteriam. XIII. 295. ad dysenteriam *Thamyrae*. XIII. 300.

INGENIUM perspicax reddit magis quam somnus vigilia. V. 878. ingenii aciem regionum temperaturam sequi docet *Hippocrates*. XVI. 318.

INGRESSUS quomodo fiat. XVIII. A. 586. in diversis diversus. XVIII. A. 680 sq. ingressui accommodati articuli. XVIII. A. 655.

INGUINA: morbi. XIV. 779. abscessus ex gibbositate. XVIII. A. 507. glandulae cur in ulcere digiti pedis intumescant. X. 881. inflammatio ex bono sanguine fit. IX. 693. in inflammatione *Samia* terra praestat *Chia* et *Selinusia*. XII. 181. cur hic frequentissime phymata generentur. XVII. B. 636. deligatio. XVIII. A. 829. deligatio. XVII. B. 763. inguini vinciendo apta deligatio. XVIII. A. 825.

INIMICUM naturae, quicquid inimicum. VI. 313.

INION *Aegyptiorum* sextarius est. XIX. 769. occiput Graecis est. XII. 506.

INQUIETUDO, definitio. XVIII. B. 61. signum est, manus, collum et crura inaequaliter dispersa et nuda habere. XVIII. B. 61.

INSALUBRIA quatenus. I. 65. quatenus Graeci vocent. I. 307.

Insalubris simpliciter corporis definitio. I. 310. signa. I. 318.

INSANI animales actiones negligunt. VII. 789sq. respiratio eorum qualis. VII. 791.

INSANIA (confer. *Desipientia*) apud *Hippocratem* per μ characterem significatur. XVII. A. 613. omnis immanis ab atra bile fit. XVI. 15. insaniam significat dentium stridor in febre, quibus a pueris non consuevit. XVI. 100. insaniam expectanda, si pulsus in praecordiis frequens reperitur. XVIII. B. 88. significat vomitus aeruginosus in capitis doloribus. XVI. 534. portendunt vox clangens et oculi sordidi post vomitum fastidiosum. XVI. 552. autumnalis morbus. V. 694. vere fit. XVI. 382. insaniae similis iracundia. V. 22. in quibus metuenda, pessimum est cervicis dolor signum. XVI. 663.

Insaniae causae. XIV. 740. ex usu aquae stagnantis gignitur. XVI. 437. causa est dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. XVII. B. 286. malitia humoris biliosi. XVI. 586. affert eam hyoscyamus, cui semen atrum est. XII. 147. lochiorum retentio. XVI. 669. causa sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. seminis copiosi et viscosi abundantia. IV. 789sq. evanescens vulneris tumor. XVII. A. 459.

Insaniae cura: ad insaniam clysteres acres. XVI. 145. insaniae ex haemorrhoidibus levantur. XVI. 459. insanientes acute in febrem relapsi cum sudore phrenitici fiunt. XVI. 545.

Insanus est, cui vena in cubito pulsatur. XVII. A. 471.

INSATIABILITAS, definitio. V. 49.

INSCALPTA secundum *Homerum*. XIV. 707.

INSECTA quaedam a mare nil, nisi solum facultatem formantem accipiunt. IV. 519. ad *Insecta* theriaca. XIV. 91.

Insensibile est, quod sensim et paulatim fit. VII. 619.

INSENSIBILITAS, definitio. VII. 56. fit ex humore in cerebro frigido. X. 929.

INSESSUS ad haemorrhoides *Phanii*. XIII. 840.

INSIPIDA multum nutriunt. VI. 651.

INSIPIENTIA quomodo fiat. XVII. A. 482.

INSOLATI ex rosarum odore sanescunt. II. 870.

INSOLATIO, capitis dolores ex insolatione ortos curandi ratio. XII. 502sq. causa est, quae corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. symptomata. XIV. 314.

Insomnes omnes biliosi propter utramque bilem. VII. 575. XVI. 222.

INSOMNIA ut signum. XVI. 219. ut signum in morbis. XVI. 219. sed tempus inquirendum, in quo appareant. XVI. 220. a vitioso humore in ore ventriculi acervato. VIII. 342. in phreniticis conspicua, quomodo *Satyrus* exposnerit. XVI. 524. quomodo praenotiones possint praebere. XVII. A. 214. futurae haemorrhagiae sunt indicia. XVI. 798.

Insomnium febris causa. VII. 279. corporis affectionem indicat. VI. 832. *Galeno* innuit curandi rationem aliquam. XVI. 222.

INSPIRATIO cerebro aërem intro trahente perficitur. III. 654. quibusnam musculis peragatur. IV. 459. perficiunt muscoli intercostales interni. IV. 467. consimilis pulsus diastolae. VII. 766. celer, magna, densa; et tarda, parva et rara unde fiat. VII. 770. longa oscitationis longae medela. XVII. A. 919. libera, definitio. V. 234. major in dormientibus cur sit. XVII. B. 169. maxima et celerrima unde fiat. VII. 770. parva et tarda perfrigerationem significat caloris naturalis. VII. 813. violenta, quae. V. 234. differentiae secundum aetates. VII. 770. utilitas. III. 412. utilitas secundum *Hippocratem*. V. 713. duplex utilitas. XVII. B. 316. inspirationi confert nasi alarum motus. III. 918. inspirationem fieri thoracis dilatato *Galenus* demonstravit. XIV. 629.

INSTAURATIONIS modus. XVII. B. 84.

INSTILLATIONES in adnes. XIV. 333.

INSTILLATITIUM *Pacii*. XII. 782.

INSTINCTUS a natura inditus. XVII. B. 234.

Instituta vitae, definitio. XVII. A. 211.

Instrumenta tria, quae corporis forma inter se vicina sunt, functione autem variant. V. 203.

Instrumenta alimenti quomodo dissecantur. II. 549.

INSTRUMENTA judiciaria quae. IX. 29. iudicii naturalia. V. 723. natu-

ralia, quo humidiora sunt, eo melius nutriuntur. XV. 266. nutritionis triplicis generis sunt. II. 542. *Instrumentariae* partes quatenam dicantur. V. 673. *Instrumenta* spiritalia dissecandi ratio. II. 589.

Instrumentum, definitio. X. 47. odoratus num sit nasus. II. 857 sq. (vide *Organum singula*.)

Insultus in febre intermittente. VII. 426.

Intellectus naturale iudicii instrumentum. V. 723 sq. perditio stultitia est. VIII. 164.

Intelligentia a bilioso humore venit. XVI. 317. intelligentiae hebetudo signum morbi futuri. XVI. 224. *Intelligibilem* iudex mens. V. 724.

Intemperanter viventes quomodo sint curandi. XVI. 308.

Intemperans quinam sit dicendus. VI. 415. XVI. 305. *Intemperantes* nec purgatione, nec sanguinis detractioe juvantur. XVI. 133.

Intemperaturae octo sunt in singulis corporis partibus. XIII. 124. quae ex redundantia humorum magis, quam ex inopia fiunt. XIII. 125. propterea resiccantia medicamenta hic magis juvant. ibid. —

Intemperies anni temporum morborum endemicorum causa. XV. 121. morbus est. VII. 73. similarium partium morbi sunt. X. 125. quatuor medici acceperunt. VI. 386. et sanitatis et morbi datur. I. 609. quoad ab optimo temperamento recedunt, etiam ad victus modum ordinandum sunt accipites. VI. 363. quatenam febribus magis vel minus sint obnoxiae. X. 586. quatenam utilitatem ex inedia sentiant. X. 587.

Intemperies, ejus causae. VII. 175. ex humorum abundantia fiunt. XVI. 46. intemperiem totius corporis sequitur mentis laesio. XVI. 583. intemperies quomodo sit morborum causa. II. 121. principis partis alienius causa virium exolutionis. XV. 608. principiorum causa syncopes. X. 850.

Intemperies, generalis ei medendi methodus. XVI. 46. si corrigere volumus, contraria victus ratione sanantur. VI. 362. curae indicationes. X. 523.

Intemperies aequalis sine dolore est. VII. 176. calida, quae per totum corpus diffusa est, febris voca-

tur. X. 647. calida et humida febribus obnoxia. X. 586. calida et humida cur morbis putridis obnoxia. X. 583. calida et sicca ad febres opportunissima. X. 586. calidae pulsus. IX. 333. calidam excitat fluxio in ventricululum facta calida. VI. 421. calidam ex accidenti sanguinis detractio sanat. X. 708. compositae quae. VII. 734. IX. 331. cordis simplices quae. IX. 331. febrilis caloris excessus est, ejusque cura refrigeratio. X. 534. frigida animales actiones torpidas efficit. VIII. 161. frigida et humida saepissime caput ferit. X. 940. frigidam excitantes causae. VII. 158. frigidam excitat fluxio frigida in gulam et ventricululum facta. VI. 421. frigidae quae vina conducant. VI. 803. habituales quae. XVII. B. 671.

Intemperies inaequales simplices quandoque in toto corpore fiunt, alias etiam in una parte. VII. 733. earum causae. VII. 733. inaequalis differentiae. VII. 746. inaequalis dolores gignit. VII. 176. 749. inaequalis in parte affecta dolorem gignit. VIII. 79. inaequalis omnibus febribus inest, exceptis hecticis. VII. 750. inaequalis in quibusnam morbis sit observanda. VII. 750 sq. sicca, ubi solida ipsa corpora contigit, nunquam ad perfectionem sanabuntur. X. 492. sicca in aegris idem est, quod in sanis senium. X. 470. sicca insanabilis, si prorsus sit consummata. X. 471. sicca quando sit prorsus consummata. X. 471.

INTERCALANDI ratio. XVII. A. 23.

INTERFEMINUM perinaeum est. XVIII. A. 141.

INTERITUS, eum apud *Hippocratem* character α significat. XVII. A. 612. de eo philosophorum sententiae. XIX. 260. productionis contrarium est. XV. 225.

INTERMISSIO, definitio. VII. 414. quid vocetur a multis medicis. VII. 427. in febribus, definitio. IX. 552. est tempus integritatis. VII. 420.

INTERNECIO apud *Hippocratem* per litteram ν significatur. XVII. A. 613.

INTERPRETIS consilium et scopus. XVII. A. 507.

INTERSTITIUM in morbis, definitio. IX. 680.

INTERTRIGINES, remedia contra hunc morbum. XIV. 563. cicatrice obducit balanstium. XI. 847. curant ci-

neres coriorum ustorum. XII. 343. ad intertrigines compositio pinguis. XII. 485. emplastrum *Diopanti*. XII. 845. Lence emplastrum. XII. 487. ad intertrigines femorum lithargyrus. XII. 225. ad intertrigines Lycium. XII. 63. piceae cortex sanat. XII. 103. curat pulmo agninus et porcinus. XII. 335.

INTESTINA, definitio; quot ulnis constant, et quot sint eorum gradus. XIX. 361. brevis eorum descriptio. II. 572. instrumenta sunt naturae. IV. 455. magnitudine et anfractu numero variant in animalibus. II. 572. tractum progignit vena umbilicalis. IV. 651. tunicae et usus. III. 329. duas tunicas habent. II. 568. ex duabus tunicis constant, atque harum utraque ex transversis fibris facta est. II. 481. tunicae transversas, in circulum circumactas, villos habent. III. 385. tunica externa a peritoneo venit. III. 331. tunica interna cur minus dura quam ventriculi et oris. III. 283. tunica interna saepe in dysenteria putrefit. III. 330. pleraque circulares habent fibras, quibus pauculae rectae superpositae sunt. II. 569. cur simplices fibras habeant. III. 386. motus antiperistalticus. VII. 220. motus antiperistalticus quando fiat. XV. 687. motus fibris muscularibus fieri demonstratur. II. 169. propter confectionem substantia carnosior est accommodata. IV. 205. anfractus animalia, quae non habent; insatiabilia sunt. III. 327. quoniam usum habeant in his anfractus. III. 350. gyrorum usus. III. 326. 327.

Intestina: mucus glandulis secernitur. IV. 647. substantia parum ab illa ventriculi diversa. III. 324. ecophysys in intestinum. II. 578. 780. III. 346. ejus situs. III. 347. sic dictae valvulae conniventes, earumque usus. III. 331. vacua esse denotans sonus flatuosus. VII. 242. nutritionis rationes. III. 336. unde arterias accipiant. IV. 320. innumerabili quadam multitudine orificiorum venarum introscant, quae ex alimentis utilia recipiunt. III. 326. sq. nutriuntur venis mesentericis. III. 335. sq. cum ad singula accedant venae quam plurimae. III. 283. venae in portam, arteriae in aortam transeunt. III. 337. nervos molles accipiant. IV. 271. in singulos gyros nervi abeunt. III. 382.

constructa propterea sunt, ut quod in ventriculo in chylam erat mutatum, in venas assumatur. III. 324. ciborum quaedam concoctrix facultas his inest. III. 323. quomodo cibos depellant. VII. 219.

Intestina duriora quam caro sunt, et minus nutriunt. VI. 787. animalium ut alimentum. VI. 680. avium quale exhibeant alimentum. VI. 703.

Intestinorum morbi: intestinum abradit bilis, quae cum oxymelite descendit. XV. 686. multas eorum affectiones statuunt Cnidii. XV. 364. affectuum diagnosis. VIII. 381. sq. ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione remedia. XI. 489. per alvum purgantur. XI. 93. asperitatum causae. VII. 33. corroborant lentes bis coctae. VI. 525. cura cur sit facilis. V. 122. sq. defectione vacuantur. X. 527. delectantur dulcibus. XV. 656. defectiones movet vinum dulce. XV. 630. difficultas causa marcoris. VII. 327. dolor solvit arthriticum dolorem. XVI. 487. dolorum ex frigido humore inter tunicas recluso, cura. X. 864. ad intestinorum dolores ex frigore oleum calidum aut per se, aut cum anetho, ruta et bitumine. XI. 489. theriaca. XIV. 301. intestinum ad excretionem priorit, quibus deorsum bilis subit. XV. 567. *intestina* ad excretionem instigat foenum graecum cum melle. VI. 538. *intestina* exulcerant defectiones biliosae et spumosae. XV. 662. intestinis frigidum mordax. XI. 621. in intestinis facta haemorrhagia sanguis defectione alvina emittitur. VIII. 264.

Intestinorum haemorrhagiae per clysteres curantur. X. 328. 329. inferiorem partem humentiorem reddit et ramenta inducit oxymel subacidum. XV. 685. adhaerens humor pituitosus non est per superiora purgandus. XVI. 123. imbecillitas causa lienteriae. XVIII. A. 3. imbecillitas defectionis retardationem efficit. VII. 237. imbecillitati convenit mastiche. XII. 113. inflammatio incipiens non curanda per alvum. X. 903. laxioris inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammationi competit Mastiche candida s. Chia. XII. 68. inflationes quomodo ab oedemate differant. X. 963. earum cura. X. 964. intemperies et ulcerationes causae lien-

teriac. XVII. B. 671. ad intestini la-
xioris dolores remedia. XVII. B. 269.
laesum, nisi protinus mordentium ex-
cretionem fecerit, ad regionem su-
periolem ea remittit. XV. 687.

Intestinorum laevitates et fluores
diutini marcoris causae. VII. 327: ad
laevitates clysteres. XVI. 146. laevi-
tatem solvit febris. XVII. B. 344.
laevitate qui laborant, hieme per su-
periora purgare, malum. XV. 335.
ea occupantes morbi quando sicci ve-
centur. VI. 828. morbus siccus unde
cognoscatur. XV. 472. palpitatione iis
accidit. VII. 160: phlegmone obses-
sa laedit malsa. XV. 655. cur pro-
cedit in vulneribus muscular. abdomi-
nis rectorum. X. 413. aliquod pro-
lapsum peritoneum divisum docet.
VIII. 5. purgatio difficilis, et noxia
nonnihil occasione cacochymiae ipsi
animali futura. III. 359. radit oxy-
meli immodice datum. X. 766. rae-
mentosa affectio quid sit. XV. 686.

ad *Intestina* remedia. XIV. 760. ad
intestinorum rheumatismum malagma.
XIII. 982. rosio et calor immodicus
febrem gignit. X. 571. ad intestino-
rum scissuram remedia parabilia. XIV.
471. spiritus flatulentus in iis collec-
tus dolores vehementer excitat. XI.
112. ejus cura. *ibid.* seq. stercore
duro repleta, clysteres molles requi-
runt. XVI. 145. ad intestinorum tor-
mina remedia parabilia. XIV. 464. 465.
theriaca *Andromachi*. XIV. 34. ulce-
ra in dysenteria ubi comptrescunt,
clysteres ex aqua salsa utiles sunt.
XVI. 146. ulcerationem solam qui-
dam dysenteriam vocarunt. VII. 247.
intestinum ulcere affectum unde co-
gnoscatur. VIII. 43. et utrum in te-
nuibus aut crassis consistat. VIII. 43.
ulcera quomodo a hepaticis profluvii
distinguantur. VIII. 383. ulcerationis
causa humor acer et tenuis. XVI.
51. superficialium ulcerationum cau-
sa. XVII. B. 671. ulcerum cura. X.
358. ad intestinorum ulcera theriaca.
XIV. 273. intestinis convenire vinum
meracius statuit *Hippocrates*. XV. 647.
intestini vulnus penetrans quomodo
cognoscatur. VIII. 4. intestinorum ex
vulnere prolapsorum repositio. X.
415 seq. vulnerum cura. X. 419.
vulnera sanasse dicitur hippuris. XI.
889.

Intestinum coecum. XIV. 715. in-
testini crassi principium. III. 333. avi-

bus quibusdam cur duplex. III. 333.
coeci venae unde. II. 784.

Intestinum colon quidam ventrem
inferiorem vocant. XV. 896. homi-
nis illi canis simile. XVII. B. 133.
multis in animalibus validis vinculis
superne deorsum porrectis constrictum
est. III. 331. affligitur excrementis
e capite defluentibus. VI. 422. *Coli*
affectio quomodo a renum calculo dif-
ferat. XVI. 367. affectionis indicia.
VIII. 384. ad coli affectiones pastil-
lus amarus. XIII. 135. medicamenta,
quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 281.
malagma *Damocratis*. XIII. 223. ad
coli inflationes antidotis theriaca,
quam *Gallus Caesar* donavit. XIII.
282. medicamentum inspersile *An-
tonii* pharmacopolae. XIII. 281. in
colo abscessus latentes juvat empla-
strum aniceton. XIII. 878. in colo
etiam calculi nascuntur. VIII. 47. in
colo qui mordicationes patiuntur, iis
potius caprinum sebum quam suillum
injicitur. XII. 325. stercoris in eo
collecti signa. XVI. 146. coli venae
unde. II. 784.

Intestina crassiora interdum sola ve-
teres ventrem inferiorem vocant. XV.
896. crassum a quibusdam vocatur
venter inferior. III. 333. ejus prin-
cipium *intestinum coecum* est. III.
333. crassum qua de causa sit pa-
ratum. III. 332. in voracibus quibus-
dam animalibus rectum hoc est. III.
332. latitudinis ejus causa. III. 333.
crassa cola vocantur. XVII. B. 134.
ulcerationem in iis quae demonstrent.
VIII. 3. ulcus unde cognoscatur. VIII.
382. itidem in superioribus et humi-
lioribus. *ibid.* ulcera in iis medica-
mentis per alvum injectis egent. X.
297. crassorum vulnera facilia sana-
tu sunt. X. 419.

Intestinum duodenum a *Herophilo*
nomen accepit. VIII. 396. vocatur
γαστήρ ἐκφυσις, quasi quiddam e
ventre ecutum. I. 631. alii *ecphysin*
alii cum appendice duodenum vocant.
II. 578. *Herophilus* *ecphysin* vocat.
II. 780. III. 346. cur non statim in
anfractis abeat. III. 345. in illud in-
seritur ductus *choledochus*. III. 348.
et cur. III. 354. duodeni venae unde
veniant. II. 780.

Intestinum jejunum, unde nomen ac-
ceperit. III. 345. circumvolvitur ac
flectitur. III. 345. ejus functio. III.
348. venas unde habeat. II. 784.

jejuni vulnera cur sint insanabilia. X. 419. intestinorum magnorum venae unde. II. 783.

Intestinum rectum cyssaron vocatur. XIX. 176. totum a *Galeno* sedes vocatur. II. 888. rectum ossi sacro insidet. II. 888. sacro ossi superimpositum, et revera laxum est. XVIII. A. 543. rectum claudentes muscoli. III. 392. recti extremum cur sphinctere clausum. III. 334. ad intestini recti exulcerationes infusum *Isidori*. XIII. 296. recti inflammatio causa stranguariae. XVII. B. 855. recti inflammatio tenesmus generat. XIV. 755. ad intestini recti morbos clysteres. XVI. 146. in intestino recto qui mordicationes patiuntur, iis potius caprinum sebum quam suillum injicitur. XII. 325. recti paralysis accidit nervis ei prospicientibus resolutis. XVII. B. 51. recti prolapsum coercere dicitur torpedo. XII. 365. recti tumores phlegmonodes sponte obortos maxime juvat emplastrum *Galeni* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383. recti ulcera quomodo cognoscenda. VIII. 383.

Intestinum superius inflat vinum dulce. V. 771.

Intestinum tenue, functio et structura. XIV. 714. tenuium venae unde. II. 784. tenue inflammatum respirationem parvam et densam reddit. VII. 853. tenuia reuniri nequeunt. X. 161. tenuia persecta non coalescunt. XVIII. A. 36. stercoris in iis collecti notae. XVI. 146. ulcera in iis medicamenta requirunt et per alvum et per os sumta. X. 297. tenuium vulnera difficilia sanata sunt. X. 419.

qui *Intumescunt*, eos purgare non convenit. XVI. 657.

INTYBUM, facultates. VI. 628. ad erysipelas. X. 951. pro lactuca. XIX. 730.

INUNCTIO, discussio est super unctionis tempore in balneo. XV. 715. acutis in morbis non valde sicca esto secundum *Hippocratem*. XV. 714. ad artuum dolores et intertrimenta manuum pedumque et corruptiones etc. XIV. 557. ad morsus viperarum. XIV. 490.

INVASIO morbi, in ea alvus ducenda non est. XVI. 255.

INVIDIA, definitio. V. 35. invidiam significant supercilia demissa. IV. 796.

lo, vide *VIOLA*.

IOACHIM martyropolitae confectio gari. XIV. 546.

Ἰοβόλα quatenus a Graecis vocentur. I. 404.

IOLLAS scriptor simplicium. XIV. 7.

IOLIUM insigniter calefacit. XIII. 569.

Ἰομυργόρις quatenus a Graecis dicuntur. XVIII. B. 221.

IONES, apud eos *Thales* primus philosophiam introduxit. XIX. 225.

Ionica sapientia. XIX. 225.

Ionici philosophi principium ab elemento non differre putant. XIX. 245.

ad *IONTHOS* (varos) balanus myrepsica. XI. 845.

IORDANES fluvius in mare mortuum insinuat. XI. 693.

Ἰππος oculorum, definitio. XVI. 611. XIX. 436. interdum connatus est. XVIII. B. 67.

IRA et actio est et affectus. V. 510. in ea caloris nativi et bilis conditio. XVI. 174. non simpliciter augmentum, sed veluti fervor est caloris in corde. VI. 138. fervor est caloris circa cor. VII. 4. quasi fervor quidam ac motus vehemens est irascibilis facultatis. VII. 283. vehementissimam leones habere dicuntur. V. 310. a ratione contineatur. V. 303. 307. Deorum secundum aliquos morborum causa. XVIII. B. 17. irae causa bilis flava. XIX. 492. cordis calor. XVII. B. 252. ab angore et tristitia differt in actionibus. XVI. 174. irae effectus. VII. 283. irae in cor, pulmones, caput etc. influxus. XVII. B. 258. quando sit utilis et quando noxia in morbis. XVII. B. 259. flavam bilem auget. XIX. 488. corpus biliosius reddit. XVII. A. 852. biliosos humores gignit. XVI. 357. excrementa quiescentia ad motum incitat. VII. 181.

Ira febris causa. VII. 279. cur febrem accendat. VII. 4. febris ephemerae causa. XI. 6. febris hecticae causa. VII. 314. ex ira febris sine stipatione fiunt. X. 667. foras agit et calefacit sanguinem et spiritum. VII. 192. stipationem vasorum finium producit. X. 746. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. vires resolvit. X. 841. oculorum in ea conditio. IX. 698. pulsus conditio. VII. 192. VIII. 473. IX. 16. 541. interdum pulsum inaequalem reddit. IX. 58. in ira pulsus alti fiunt. IX. 93. et cur. IX. 96. pulsus qualis ejusque causae. IX. 157. in morbis, qui mi-

tes quietique ante erant, quid significet. XVI. 326. ut remedium tristitiae. XVI. 175. siccitatis inde ortae cura. VI. 226. ad iram excitandam calor in corde animalibus datus est. XV. 289. ad iram praecipites nos facit vinum. VI. 55. ex ira nemo interiit. VII. 193. in ira cur nihil eorum, quae egerimus, posthac meminimus. IV. 445. ob iram febricitanti non putredo causa. VII. 296.

IRACUNDI pusillanimes sunt. XVII. A. 188. sunt, quibus caput magnum et oculi parvi. XVII. A. 473. sunt, quibus vena in cubito pulsatur. IV. 803. sunt, quibus vena in cubito pulsatur. XVII. A. 471. cur sint ventriculo calido praediti. XVII. B. 209. sunt oculis non nictitantes. XVII. A. 473. sunt orientem habitantes. IV. 798.

IRACUNDIA, definitiones philosophorum post *Platonem* viventium. V. 582. actio num sit an affectus. V. 506. et actio est et affectus. V. 510. 511. actio quidem est animae irascibilis, affectus autem corporis. V. 507. in quibusnam maxime excitatur. XVI. 357. in Asia minor. IV. 799. calorem excitat. IV. 793. ob calidam incenditur temperiem. IV. 821. in sicco temperamento febres acutas parit. VI. 398. pleni sunt puri et bestiae. V. 500. insaniae similis. V. 22. succos crudos foras pellit. VI. 277. temperaria et fera fit ex humore melancholico. XVII. B. 659. quomodo quilibet ab ea se liberare valeat. V. 16. 21sq. ejus in cor effectus. V. 520.

Iracundiae exemplum in quodam, quo perterritus *Galenus* ab ea penitus abstinnit. V. 16. exempla alia proponuntur. V. 17. in respirationem effectus. XVII. A. 415. sedes cor. XVI. 13. signum pectus latum. V. 462.

Iracundiam a ratione diversam esse *Plato* docet. V. 499. indicat hirsuties. XVI. 91. ad iracundiam proclives iuvenes. V. 38. per iracundiam fervorem innati caloris in corde oriri quidam putant. V. 292.

ex *Iracundia* febris ephemera caloribus abundantiis habet. XI. 11.

Irasci quibus adversum. VI. 373.

IRINUM oleum atque unguentum videtur oleum et unguentum.

IRON, ei succedanea. XIX. 729.

IRONIS emplastrum. XIII. 913.

IRIS oculi. III. 768. XIV. 702. qui-

nam locus in oculo dicatur. X. 1020. coloris varietates et signa inde petita physiognomica. IV. 797. usus. III. 778.

Iris planta non abstergit modo, sed etiam exedit et mordicat. XI. 683. detergit. X. 569. ex melle in gangraena. XI. 138. meatus purgat. XI. 745. menses provocat. XI. 775. ad cava ulcera. X. 177. agrestis et ephemeron vocatur. XI. 879. agrestis radix substituitur aconito. XIX. 724. radicis et fructus facultates medicae. XII. 87.

Iris coelestis, descriptio et quomodo oriatur. XIX. 289. ejus colores. XIX. 290.

Iris illyricae radix ad sinus curandos. XI. 135. illyrica, ei succedanea. XIX. 731. quae ex magna Lybia adfertur, valdopere ab illyrica differt. XIV. 59.

Irrationalis, definitio. V. 384.

IRRIGATIO apud *Platonem* quid sit. V. 717.

ISATIS domestica s. tinctoria, vires et usus. XI. 890.

ISCHIAS (planta) vires ejus. XII. 58.

ISCHIAS (morbus) definitio. XIX. 426. (cf. Coxae dolor.) in coxendicis articulo latet. XIII. 332. ad arthritidem pertinet. XIII. 331. differentiae ab arthritide. XIV. 755. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. a diuturna quibus ischii articulus excidit, et rursus incidit, mucus innascitur. XVIII. A. 98. raro ex sanguinis multitudine fit. XIII. 334. podagra et arthritidis morbi ejusdem generis sunt, et eandem lere postulant curationem. XIV. 383sq. ut crisis causi nothi. XV. 759. solvit dolores superiorum partium. XVII. A. 477. sedes. XIV. 756. causae. XIV. 756. XV. 867. XVI. 385. menstrua suppressa. XV. 327. sanguinis multitudo. XIII. 334. humorum malignitas et refrigeratio. XVII. B. 623. causus male curatus aliquando causa erat. XV. 751.

Ischias: generalis ei medendi ratio. XIII. 333. 334. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. cura. XIV. 384. 756: remedia ad eam facientia. XIV. 386. 470. 471. saepe sola purgatione curavit *Galenus*. XI. 341. liberatus quidam est arteria in malleolo vulnerata. XI. 315. venaesectione in

crure curata est, ubi ex sanguinis abundantia provenit. XI. 304sq. in ischiade venaesectio ex poplitibus et malleolis exterioribus facienda est. XV. 130.

ad *Ischiadicos* ab *Andromacho* conscriptae compositiones. XIII. 336. acopon. XIII. 1014. 1047. acopon metasyncriticum. XIII. 1029. acopon quo *Aruntius* Aquila curatus est. XIII. 1036. acopon barbaricum. XIII. 1035. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon polyteles *Pompeji* Sabinii. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. acopon viride. XIII. 1046. antidotum diascineum. XIV. 152. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus tyrannis. XIV. 165. *Betonica*. XII. 24. quidam illiunt calamintham. XII. 5. cataplasma ex farina lupini. XI. 886. decoctum herbae centaurei minoris. XII. 21. capparidis radicis cortex. XII. 10. cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. chamaecissus. XII. 153. chamaepitydis decoctum in melicrato. XII. 155. clysteres acres. XVI. 145. clyisma benefaciens. XIV. 528. stercus columbinum. XII. 303. succus colocynthidis illitus valet. XII. 34. oleum Costi. XII. 40. cura a *Democrate* conscripta ex Iberide. XIII. 349.

ad *Ischiadicos* elenii radix. XI. 873. emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. emplastrum ex cocte. XIII. 874. discussorium emplastrum ex calce viva. XIII. 944. emplastrum tonzoris cuiusdam Bithyniensis. XIII. 260. epithema *Andreae*. XIII. 345. garus injectur. XII. 377. *Herae* Cappadocis ceratum. XIII. 338. aliae compositiones. XIII. 339sq. *Hygieni* Hipparchi compositio. XIII. 353. quidam bibendum exhibent hypericum. XII. 148. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. malagma. XIII. 980. aliud. XIII. 982. aliud malagma. XIII. 338. humores ex alto evocans ac transferens, liberansque a tota affectione, malagma. XIII. 348. malagma *Andreae*. XIII. 343. aliud. XIII. 346. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. malagma *Andromachi*. XIII. 342. malagma *Antiochidis*. XII. 250. 341. malagma, quo usus est *Antipater*. XIII. 348. malagma, quo usus est *Philonolus*. XIII. 349. malagma *Protas Pelusiotae*. XIII.

338. malagma ex silphio. XIII. 347. metasyncriticum acopon. XIII. 1029. myracopon regium. XIII. 1031. pastillus conveniens. XII. 597. *Pelusiotae* compositio. XIII. 133. radix *Polemonii*. XII. 106. rubia tinctorum. XI. 878. salsugo. XII. 377. infusum per sedem thlaspi semen, sanguinolenta evacuans. XI. 887.

Ischii articulus. II. 328. articulus quibus ex diuturna ischiade excidit, et rursus incidit, iis mucus colligitur in articulo. XVIII. A. 98. articulus cur rotundissimus, et laxissimus. IV. 17. articulus in simiis humano non penitus est similis. IV. 252. articuli quales dentur motus. IV. 253. articulum moventes muscoli. II. 306. musculi eorumque usus. IV. 250.

Ischii os. II. 772. luxatio (spontanea) quibus fit, iis crus tabescit, et claudicant nisi urantur. XVIII. A. 99.

ISCHNOPHONI qui dicantur. XVII. A. 186.

ISCHURIA, definitio. VII. 248. VIII. 406. XIV. 750. XIX. 425. causae. VIII. 403. XIV. 750. causa tuberculum in urethra, quo rupto morbus solvitur. XVII. B. 778. ad ischuriam Isotheos dicta confectio. XIII. 66. *ισχυρία* quid significet. XVIII. A. 309.

ISOORI Antiochei emplastrum. XIII. 885. emplastrum fuscum ad dolorem sedandum. XIII. 908. ad dysenteriam infusum. XIII. 265. pastillus ad nomas. XIII. 833. 834.

ISIS cephalica. XIII. 747. emmota crustas gangraenosas elidit. XI. 138. a quibusdam *Epigoni* dicta. XIII. 774. vocatum emplastrum. XIII. 492. 736. ad fistulas. XI. 126. viridis. XII. 794.

ISOCRATES quid discipulo responderit quaerenti, an tribus annis exercitatus posset de unaquaque re proposita dicere. XIV. 672.

ISOPYRUM (phaseolus) ejusdem seminis facultates. XI. 891.

ISOTHEOS appellata colica. XIII. 279. confectio ad tussim, tabem et omnes internas repetentes affectiones. XIII. 65.

in *ISTAMO* mel bonum gignitur. XIV. 22.

ISTHMUS faucium. XVIII. B. 961. qualis pars. XVII. B. 632. unde nomen acceperit. XVII. B. 632.

ιστός quid sit. XVIII. A. 521.

ιστός quid significet. XVIII. A. 521.

in ITALIA vina aquosa crescent. XV. 649.

Italicum genus philosophorum. XIX. 229.

Itea vide. *Salix*.

ITER longum febris ardentis causa. XV. 739. qualium symptomatum causa. XV. 867. itinere peracto, si quis non laverit, qualia incommoda hoc adducat. X. 715.

ITRIA, placentae, quae ex iis parantur omnes malae. VI. 492. *Itriorum* species. VI. 491.

JUBAE, regi Maurusiorum, libellus parvus scriptus est de euphorbio. XIII. 271.

JUCUNDUM genere duplex. XI. 652.

JUDAICUS lapis, ejus notae et usus. XII. 199.

JUDEX sensibilibus sensus. V. 724.

JUDICANDI ratio docetur a tolerantia facilitate. XVI. 265.

JUDICANTIA in melius non statim appareant. XVI. 257.

Judicantur, quae, et judicata sunt integre, non movere oportet sed sinere. (*Hippocrates*) XI. 160. XVI. 68. 254. judicari in principio nullus potest. XVI. 257.

JUDICATIO, (confer. CRISIS) definitio. XVI. 273. quatuor modis fit. XVI. 273. omnis cum aliqua manifesta evacuatione vel abscessu fit. XVI. 273. quam facultate peragatur. XVI. 278. cur mala, si prius accidat, quam omnia concocta sint. XVI. 278. et quando hoc accidat. ibid. non omnino hominem servatum iri declarat. XVI. 258. si diebus imparibus accidat, per superiores partes fit. XVI. 272. anni temporum in eam influxus. XVII. B. 385 sq. prope eam vacuare, malum. XVI. 279. bona et cum bonis signis quae. IX. 776. absoluta quae. IX. 776. jam facta quum sit, aut fiat, quid sit agendum. XVI. 231. imperfecta qualis. IX. 776. XVI. 228. incerta seu infida qualis. IX. 776. mala qualis. IX. 776. XVI. 228. manifesta qualis. IX. 776. obscura qualis. IX. 776. qualis optima. XVI. 228. 231. 270. si perfecte fiat aut facta sit, naturae omne committere jubet *Hippocrates*. XVI. 256. non perfecta solum morbi mutatio est, sed etiam effatu digna transmutatio. XV. 545. periculosa qualis. IX. 776. sine signis

qualis dicatur. IX. 776. tuta qualis. IX. 776.

Judicationis celeritatem maturationes, retardationem cruditas indicat. XVI. 72. signa quae. XVI. 211. signa unde sumantur. XVI. 229 sq. signa solummodo in statu morbi debent apparere. XVI. 259. signa in principio non boni quid, sed mali indicant. XVI. 259. per excretionem ex pulsu praesagium. IX. 421.

Judicationem interdum indicat pulsus intercurrentis. IX. 290. difficilem faciunt sanguinis e naribus eruptiones, quarto die contingentes. XVII. A. 424. fiunt in morbis paribus diebus, qui paribus exacerbantur, imparibus, qui imparibus exacerbantur. XVI. 270 sq. cur etiam in exacerbationibus fiant. XVI. 270. proprie quae dicantur morborum judicationes. XVI. 231. sex modis fiunt. XVI. 227. in statu morbi fieri solent. XVI. 254. quibusnam diebus fiant. XVI. 389. pro accessionum numeratione fiunt. XVI. 271. in tertianis et quartanis non ad dierum, sed circuituum numerum fieri *Galenus* observavit. XVI. 271. quid in iis cognoscendis sit respiciendum. XVI. 239 sq. in iis spectandum est; quo natura vergat. XVI. 229. morborum pulsus vehementes inducunt. IX. 158. ante judicationes pulsus alti fiunt. IX. 93. in iis alvus ducenda non est. XVI. 255. non, sed solutiones vocantur, quae paulatim fiunt. XVI. 228. post judicationes quae relinquuntur, recidivas faciunt. XVI. 388. malae quae dicantur. XVI. 693.

Judicatoria non judicantia partim letalia sunt, partim difficile judicium afferunt. XVII. A. 255. quatenam judicatu difficilia dicantur. XVI. 787. letalia quatenam sint. XVI. 788. judicatoriorum non judicantium alia letalia alia judicatu difficilia. XVI. 787.

JUDICIA num sint animi affectus. V. 368. 377. 429. in accessionibus fiunt, et cor. XVII. A. 245. prava errores sunt. V. 372.

Judicii naturalia instrumenta. V. 723.

Judicium, definitio — duplex est, — tribus modis dicitur. XIX. 237. apparentium et latentium diversum est. L. 108. perarduum. XVII. B. 346.

pravum aut rectum quibusnam *Chrysippus* tribuat. V. 403.

JUGULUM, (confer. *CLAVICULA*) definitio. XIV. 703. pleuritici quidam cur doleant. VIII. 101.

Jujubae. VI. 614.

JULI pedes describuntur. III. 177.

JULIA piscis ut alimentum. VI. 718.

JULIANUS Alexandrinus octo et quadraginta libros adversus *Hippocratis* aphorismos conscripsisse dicitur. XVIII. A. 248. emplastrum barbarum. XIII. 557. Julianum audivit *Galenus*. X. 53. is erat discipulus *Apollonii Cyprii*. X. 54.

JULIUS secundus usus est acopo metasyneritico. XIII. 1029.

Jumenta bromo vescuntur. VI. 523. jumentorum urinae similis urina quid indicet. XVII. B. 276. XIX. 611. 620sq. ad jumentorum urinae difficultatem remedia parabilia. XIV. 537. jumentorum urinae similis urina turbida vocatur. XVI. 201. jumentorum lotio similis urina a crudo et crasso humore fit. XVI. 51. jumentosa urina in febribus quid indicet. XVII. B. 753. quibus urinae turbatae velut jumentis, his capitis dolores aut adsunt, aut aderunt. VII. 934.

JUNCUS (vide *SCHOENUS*), vires et usus. XII. 136. germina eduntur. VI. 644. odoratus pro nardo syriaca. XIX. 737. rotundus arabicus s. junci rotundi flos. XIV. 74. libentissime eum depascuntur Cameli, et copiosissime crescit in Arabiae viis. XIV. 74.

JUNIORES facilius ex aurium dolore intereunt quam seniores. XVIII. B. 262. junioribus quales cibi conducant. XV. 406.

JUNIPERUS, ejus facultates medicae. XI. 836. juniperi baccae, (*ἀγρευθίδας*) earum facultates. VI. 590. fructum quod continet e Lemnia terra medicamentum, propterea *διὰ τὸν ἀγρευθίδος* vocatur. XII. 174. baccae succedit cyperus. XIX. 725. baccae pro cyperi. XIX. 733. juniperus magna pro cyperi. XIX. 733.

JUPITER Cretensibus leges dedit. XIX. 179. Pissaeus cur vocetur. XIII. 271. Jovem in Dictaea Cretae monte educatum ajunt, occultatum ibi a matre Rhea, ne a patre Saturno devoraretur. XIII. 271. Jovis annus duodecim est annorum. XIX. 283.

JUPITER vocatus pastillus ad podagricos et arthriticos. XIII. 358.

JUS album. VI. 298. album quomodo conficiatur. VI. 725. conchyliorum iis conducit, qui dorycnium hanserunt. XIV. 140. pinguis gallinae iis, qui aconitum sumserunt. XIV. 139. gallorum veterum ventrem ducit. XI. 576. gallinaceum pingue ad coriandrum viride sumtum. XIV. 139. suillarum carniū ad buprestim sorptam. XIV. 141.

JUSTI uxoris cura a *Galeno* peracta. XIV. 626.

JUSTUS, medicus ophthalmicus quomodo hypopion sanaverit. X. 1019.

JUSTITIA, definitio. XIX. 384. definitio secundum *Aristonem*. V. 596. pulchritudini similis. XIX. 384. de justitia *Platonis* locus. V. 727.

JUVENIS aestati respondet. XVI. 26. 102. 345. Juveni ingenua est et decora corporis magnitudo. XVII. B. 559.

Juvenes, bilis abundantiae in eorum temperamentum influxus. XIX. 489. melius degunt siccam alvum habentes. XVII. B. 558. ab ebrietate absterneant. IV. 809. cur vehementius febricitent, in furorem facilius vertantur. XVIII. B. 263. hieme melius se habent. XVII. B. 567. morbi iis maxime familiares qui. XVII. B. 640sq. pulsus intermittentes in iis maxime sunt periculosi quam in senibus. IX. 283. quoad respirationem a senibus quomodo differant. VII. 771. tabi maxime sunt obnoxii. XVII. B. 794. testes non habent laxos. IV. 579. quoniam tremore corripiantur. VII. 158. vere optime degunt. XVII. B. 613.

Juvenum aetas quinto septenario circumscribitur. XVII. B. 644. natura facile proclivis ad dolorem, iracundiam et gnam. V. 38. pulsus quales. XIX. 636. pulsus cur vehementissimus. IX. 119. substantia sicca est. XVII. B. 410. victus ratio qualis. XV. 185. in iis flava bilis abundat. XIX. 374.

Juvenibus mel non salubre. II. 124

JUVENTUS apud *Hippocratem* per litteram *v* significatur. XVII. A. 613. ab anno 25 ad 35 durat. XVII. B. 795. aestati similis. XVI. 424. per juventutem alvum humidam qui habent, iis senescentibus siccescit et contra. XVII. B. 492.

ἱξδλη, quid significet. XVIII. B. 572.
ad IXLAM epotam antidota. XIV. 140.

καθ' ἱξιν quid Hippocrates vocet. XI. 92.

Ixus vide Viscum.

K.

* character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

καμπή quid significet. XVIII. A. 661.

καπῆτοι, definitio. XVIII. A. 750.

καρδιώσσειν i. q. καρδιαλγῆν. VI. 605. XVII. B. 745.

καρφολογεῖν quid significet. XVIII. B. 74.

καταβλημα quid significet. XVIII. A. 458.

κάταγμα quid significet. XVIII. A. 482.

καταντλα quid significet. XVIII. B. 703.

κατασκευή quid sit. VI. 169.

κατάστασις quid significet. XVIII. B. 590sq.

κατῳμισμόν (διὰ τοῦ) reponendi methodos humerus luxatum. XVIII. A. 332sq.

καυληδὼν qualis sit fracturae ossium species. XVIII. A. 451.

κε siliquam, ceratium significat. XIX. 749. 758.

κίχρον apud Iones milium est. XVIII. A. 574.

κενεὼν quid significet. XVIII. B. 764.

κενεῶνα apud Hippocratem ilia sunt. XVIII. A. 589.

κερκίς radius est. XVIII. A. 703.

κερχνὼδη qualia significet apud Hippocratem esculenta. XVIII. A. 574.

κίγκλισμός, quid significet, et unde sit derivatum. XVIII. A. 412.

κνήμη tibia est. XVIII. A. 684. XVIII. B. 473.

κο cotylam s. heminam significat. XIX. 749. 758.

κολυμβάδες. VI. 609.

κομψέδεσθαι quinam ab Atticis dicantur. XVIII. A. 737.

κόρωνη s. κόρωνον maxillae inferioris. XVIII. A. 426.

κόσμος cur universum dicatur. XVIII. B. 247.

κοτέλη quid significet. XVIII. A. 343.

κόλμνα quid significant. XVIII. B. 151.

κεμ. ceramium s. amphoram denotat. XIX. 751. 759.

κορυμβίζειν quid significet. XVIII. B. 74.

κορταφίται musculi. VI. 261.

κορταφίται musculi quales. XVIII. A. 429.

κορτάφοι ossa temporum sunt. XVIII. A. 430.

κυ cyathum significat. XIX. 749. 757. 758.

κυλῶι vari sunt apud Hippocratem. XVIII. A. 604.

κυφὼν apud Hippocratem gibbum est. XVIII. A. 493.

κυρτωσις, definitio. XVIII. A. 494.

L.

Λ libram denotat. XIX. 780. transverse positum Λ, drachmam significat, 7 autem semidrachmam. XIX. 757.

LABIA. XIV. 703. substantia eorum. III. 914. naturam singularem et externam obtinent. II. 431. maxillae ossi exacte connascuntur. II. 431.

cutis eorum cum musculis subjacentibus admirabilis commixtio. III. 745. causa hujus rei. III. 746. oris absque osse moventur. IV. 378. eorum musculi. XVIII. B. 930. nam verum, utrumque labium a duobus musculis moveri. II. 434. musculorum insertiones et actiones. III. 915. octo sunt eorum motus. III. 916. quatuor sunt ad ea pervenientes musculi. III. 914. et cur. III. 915. musculi cur parvos et minus duros nervos accipiant. III. 733. una cum buccis moventes musculi. II. 421. 423. evidentius in senio contextis et nuper natis animalibus conspiciuntur. II. 425. quandam mixtionem substantiae fungosae in se habent. II. 431. quibusnam musculis moveantur in latera, deorsum, sursumque. II. 432. unde nervos habeant. II. 432. 433. crassa sunt in elephantiasi. VII. 29. saepe convulsione tentantur. VIII. 170. ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessaria. XVI. 204. mutilata loquelam laedunt. VIII. 272. perversio in febris letale signum. XVII. B. 729.

Labia perversa, livescentia aut palida malum. XVIII. B. 54. si pervertantur in febre non intermittente, mors proxima est. XVIII. A. 190. resoluta, suspensa, frigida et alba letale. XVIII. B. 54. restitui possunt. X. 1014. ad labia scissa remedia parabilia. XIV. 530. animalium viscida sunt et glutinosa. VI. 773. ad vocem articulata faciant. VIII. 272. pudendi moliebris, utilitas. IV. 223. ad labiorum rimas. XIV. 424. altiores scissuras. XIV. 424. deorsum trahentes musculi. XVIII. B. 931. inferius agitata aliquando crisin denotat. IX. 614. inferius agitata, crisin per vomitum indicat. IX. 758. inferius agitata deeretorium signum. XVII. B. 396. inferioris concussio inorsum in ore ventris vehementem denotat, et signum est vomitus acrim humorum. XV. 602. inferius si quatitur, futuris vomitus indicatur. XVI. 229. inferius interdum concutitur ventris ore ad vomitum concitato. XVI. 572. XVIII. B. 286. superius sursum trahentes musculi. XVIII. B. 931.

LABOR qua significatione apud *Hippocratem* occurrat. XVII. B. 260. apud *Hippocratem* interdum sensum

significat. V. 636. motus et exercitatio num idem. VI. 85. consuetus facilius fertur quam inconsuetus. XVII. B. 552. immodicus, cor exsiccat. IX. 388. multus biliosum vel melancholicum succum generat. VI. 249. ex labore ad quietem qui transeunt, his *Hippocrates* pauciora ingerere praecipit. XV. 620.

Laborantes aegroti vocantur. X. 91.

Labores articulis et carnibus conveniunt. XVII. B. 260. aversantur pueri. V. 459. cibos praecedant. VI. 84. intempestivi qui dicantur. XV. 902. qui cum multo sudore fiunt, crassius, qui sine sudore, tenuius excrementum generant. VI. 250. qualia excrementa gignant. VI. 249sq. gignit, quicquid per vim aliquid facit. XVI. 118. a laboribus convulsio ab ariditate oritur. VIII. 172.

Labores gravidarum, definitio. XVII. A. 448. tertio et quinquagesimo die, et centesimo sexto oriuntur secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. menstrui in gravidis tertio, quinto, septimo, nono mense et secundo et quarto fiunt secundum *Hippocratem*. XVII. A. 447. ad partum octimestres magni, toleratu difficiles et periculo. XVII. A. 452.

LAC, ejus proprietates, facultates et usus. XII. 263. quale optimum. XII. 265. non est animantibus, quae non concipiunt, quae concipiunt, lac habent. XI. 165. et sanguis inter se comparantur. I. 495. ut abundet remedia. XIV. 562. in sanis, nisi probe concoquatur, acescit aut in nidorem abit. XVII. B. 873. frequenter aliis acescit, aliis in nidorem vertitur, priusquam probe concoquatur. XI. 491. acescit potius quam amarescit. XI. 677. aestate citius acescit, quam hieme. XI. 666. acidi vires et noxae. VI. 689. adest, quom movetur foetus. XVII. A. 455. ut alimentum. VI. 681. et sanguis alimenti redundantia. XV. 399. est utile alimenti excrementum. XV. 399. alimentum est iis, quibus secundum naturam est, aliis minime. XV. 393. cito, et duplici quidem ratione alteratur. XVII. B. 872. ubi cruditatem in ventre perpatitur, duplicem subit alterationem. XI. 678. quale magis et quale minus alvum subducit. VI. 682. nunquam amarum efficitur. XI. 677. ad lac attrahendum et crean-

dum remedia parabilia. XIV. 479. ad auris dolores. XVII. A. 471. usus ejus calculorum generationis causa est. XVI. 366. calculos in renibus progenit. VI. 344. quoad calorem mediam inter pituitam et sanguinem est. XI. 771. multum caseosum est periculosum. VI. 687. quale succi nimis crassi. VI. 767.

Lac qua ratione coaguletur. VI. 694. gallium coagulat, indeque nomen accepit. XI. 855. coagulatum et cum et sine sero comedant. VI. 695. ne coaguletur in ventre, quomodo potandum. VI. 767. coagulati diversorum animalium vires et usus. XII. 274. leporini, equini, phocae vires. XII. 274. comoda lactis. VI. 345. probe concoctum alit, et probum humorem creat. XVII. B. 873. quod post editum foetum emulsum fuerit, protinus concrevit super cineres calidos parumper calefactum. VI. 694. quomodo puerulis sit convulsionum causa. XVIII. B. 293. deducit *Nicerati* eclegma. XIII. 98. quidam ex ejus usu omnes dentes amisit. VI. 344. differentiae in variis animalibus. VI. 681. differentiae quoad anni tempora. VI. 682. in gravidis copiose effluens quid significet. XVII. A. 457. gravidis copiose effluens, foetum imbecillum significat. XVII. B. 843. ex genere enchymorum est. XI. 495. evanescit, si mulieri lactanti per uterum sanguis effluat. XI. 164. extinguuntur multa sunt. XI. 773. extinguitur cataplasmate ex farina fabarum. XII. 50. effectrices ejus facultates partim in medicamentis, partim in alimentis sunt. XI. 771. cur ultimis graviditatis temporibus gignatur. XVII. A. 451. ab edulis et potibus generatur. XVII. A. 450. ante septimum mensem est inutile. XVII. A. 451. ut generetur, qualis sanguis requiratur. XI. 772. ex sanguine exacte cocto generatur. IV. 322. XV. 393. XVII. A. 454. lacti generando utilia sunt, quae non desiccant et modice calefaciunt. XI. 775. secretionem augentia remedia. XI. 772. ad lac plurimum gignendum remedia parabilia. XIV. 541. generat alimum. XI. 821. generat cicer. XI. 876. generationem excitat semen *Circae* sorptum. XII. 26. procreat *Foeniculum*. XII. 67. generandi vim habet *glauca* herba. XI. 857. generare videntur fo-

lia *Polygali*. XII. 106. ad lactis grumos quae conferant. XIV. 142. homoeomeres et similitudo non esse, unde demonstrandum. XI. 414. qua ratione largius ad ubera ducatur. XI. 771sq. quibus large suppetit, iis menses plane supprimuntur. XI. 774. ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. post partum est liquidissimum. VI. 682. quo graviditatis tempore liberalius ad mammas fluat. XVII. B. 831. ut a mammis prohibeatur remedia. XIV. 449. ut exsiccentur remedia. XIV. 447. ut ad mammas adducatur remedia. XIV. 448. ex mammis si gravidae copiosius effluat, foetus redditur imbecillus. IV. 178. in marcore maxime utile. VII. 701. ex esu plantarum medicinalium medicamentosas vires accipit. VI. 686. ut medicamentum, quomodo sumendum. X. 366. et menses provocantia et retardantia remedia similia sunt. XI. 774. habenti mulieri, quae nec grvida est nec peperit menstrua cessant. XVII. B. 829. *Hippocrates* menstrui fratrem vocat. XVII. A. 455. lactis et menstrui una eademque substantia est. XI. 164. 773. est menstruo germanum. IV. 177. XV. 402. quibusdam maximas molestias movet. VI. 344sq. in sanis et aegrotis quasnam molestias epotum moveat. XVII. B. 872sq. herbarum naturam accipit, quibus animalia vescuntur. VI. 345.

Lac neonati nutrimentum. IV. 249. quibusnam noceat, et quibus sit utile. XVII. B. 872. noxae, quae ex pravi usu proveniunt. VI. 686. ex coitu odorem gratum in pravam mutat. VI. 46. optimum est, si ex mammillis ipsis potatur. X. 474. ut dotem optimam recipiat, quomodo sint animalia, a quibus petitur, nutrienda. X. 477. quodnam optimum et utilissimum. VI. 688. optimi notae. VI. 47. optimi et vitiosi notae. XV. 394. optimum optimi est succi. VI. 685. succi optimi est. VI. 775. optimi succi quale. VI. 767. primipararum octavo mense complementum adipiscitur. XVII. A. 454. purgatorium reddit scammonium et tithymalus. XVII. B. 306. qualitatem suam ei totius corporis debet. VI. 776. recens coagulato similis est foetus recens. IV. 632. ad lac resiccandum remedia. XIV. 479. in constitutione ea, quae renum calculos gignit, malum. VI. 435.

a partu, quibus restringere consilium est, rosaceum cum sudore convenit. XII. 248. usus ejus in siccitate cum frigidityte. X. 498.

Lactis serum. XII. 264. praeparatio. XII. 267. XIX. 712. chalybeatum. XII. 267. liquidissimum serum, crassissimum casei habet plurimum. VI. 682. qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488. quod multum serum habet, nihil affert periculi. VI. 686. serum alvum subducit. VI. 684. quod ex coactis caseis defluit, alvum ducit. VI. 768. serum ventrem subducit. XI. 575. XIV. 226. frigidum et humidum est. XI. 677.

Lactis partes constituentes examinantur. I. 496. XI. 677. quodque ex tribus substantiis constat. VI. 766. nec tamen in animalibus omnibus aequa earum portio est. VI. 766. etsi simile apparens, ex diversis tamen substantiis et facultatibus est compositum. VI. 691. ex tribus substantiis dissimilium partium componitur. XVII. A. 457. ex caseosa, serosa et pingui parte constat. XII. 266. substantiae contrarias facultates habent. XIV. 226. etiam pinguem succum habet. VI. 683. quod in Tabiis occurrit, maxime commendatur. X. 363. quomodo et in aliis regionibus Tabiano simile gignatur. X. 363. tenue, serosumque, sicut minus alit, ita ventrem subducit magis. VI. 765. aptum ad tracheitidem. XIII. 10. trahunt anemonae appositae. XI. 831. unum quidem apparet, sed non unum est. XVI. 33. usus in ulcere pulmonum. VI. 775. venenis erodentibus adversatur. XVII. B. 335. lapillis ignitis densatum, ventrem juvat acrium excrementorum demorsu infestatum. VI. 683. in ventre et venis concoctum haud dubie dulcius inveniretur. XI. 678. quale esse debeat, ut ventriculo imbecillo conducatur. X. 477. facultatem habet et proritandi et ventrem sistendi. XI. 575. vitiosi notae. VI. 47.

Lac acidum dentes nihil offendit. VI. 689. acidum, si in ventriculo non coquatur, nunquam in nidorem vertitur. VI. 692. frigidum est et crassum siccum. VI. 692.

Lac asininum tenue. VI. 765. tenue et serosum est. VI. 346. 682. expurgare potest et contemperare. XV. 898. quomodo ab illo caprae

differat. VI. 346. contrarium est lacti ovillo. VI. 765. inter purgantia mitissimum est. XV. 888. minimum habet pinguedinis. VI. 684. caseum non facit. XII. 265. ut purgans commendatur ab Hippocrate in causo. XV. 746. raro in ventriculo coagulatur, si calidum fuerit epotum. VI. 684. multum facit dejicere. VI. 684. Asina quomodo tractanda, ut lac probum exhibeat. X. 477. ad febres hecticas. X. 726. seri plurimum habet. VI. 766. constitutioni, quae renum calculos gignit, convenit. VI. 435. siccis concedendum est. VI. 435. propinandi modus. X. 727. ab ubere dabat in siccitate Galenus. X. 474. cocti usus in sanguinis stagnatione qua medicamenti purgantis. XV. 785. maxime asininum ad hyoscyamum sumtum. XIV. 139. ad meconium. XIV. 138. utile phthisicis. VII. 701. utilitas in ventriculi labore. X. 475.

Lac bubulum pingue. VI. 765. crassissimum est et pinguissimum. VI. 681. 683. 765. 766. dysentericis utile. XIV. 241. ad dorycnium sumtum. XIV. 140. concretum succedit butyro. XIX. 726.

Lac calidum ad buprestim sorptam. XIV. 141.

Lac camelarum liquidissimum ac minime pingue. VI. 681. seri plurimum habet. VI. 766.

Lac caninum secundum quosdam pilos in palpebris pronasci prohibet, si prioribus evulsis esset illitum; item celerem pilorum in pudendis exortum reprimere traditur, si ante pubertatem fuerit illitum. XII. 269.

Lac caprinum quale. VI. 765. mediocris substantiae est. VI. 346. 682. nec immodice pingue, nec crassum est. VI. 765. potum ad psilothrum haustum. XIV. 142. et asininum alternis vicibus est sumendum. VI. 346. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. ad psilothrum haustum. XIV. 142. ex eo non fit butyrum. XII. 272. minime tuto sumitur sine melle. VI. 766.

Lac concretum dyspnoeam gignit. VII. 139.

Lac crassum minus alvum emollit, at magis nutrit. VI. 765. ad calculos generandos aptum putatur. XVII. A. 326.

Lac equarum quale. VI. 681.

Lac maternum optimum infantum

alimentum. VI. 35 sq. matris, nisi ea aegrotet, infantibus est optimum. XV. 394. mulierum in arte medica praestantissimum. XII. 265. 266 sq. muliebre utile phthisicis. VII. 701. mulierum phthisicis commendatur. X. 366. muliebre, ex ipsis papillis suctum, ad phthisin a multis commendatur. X. 474 sq. muliebre maxime tabificis prodest. VI. 775. muliebre deterius redditur graviditate superveniente. VI. 46. muliebre pro ovi albumine sumi potest. XIX. 747.

Lac ovillum crassum est. VI. 765. caprarum lacte crassius. VI. 682. minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. casei plurimum habet. VI. 766.

Lac vaccinum circa Tabias quale. X. 365. crassissimum est ac pinguiissimum. VI. 681. 683. 765. 766. dysentericos juvat. XIV. 241. ad meconium. XIV. 138.

LACROARMONIUS Pythius dedit leges. XIX. 179.

LACERTA viridis pro salamandra. XIX. 742. lacertae capitis usus medicus. XII. 334. hepatis usus. XII. 336.

LACERTI (pisces) medii sunt inter pisces carnis mollis ac durae. VI. 724.

LACONICI qualem artem cabbalicen vocent. V. 893.

LACRYMA cyrenaica, medica aut parthica per se citra incommodum sumi non potest, minori autem quantitate aut cum alis sumta conducit. I. 666. cyrenaica utilis ad nervorum puncturas. V. 393.

Lacrymae unde oriantur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. morbose quomodo oriantur. XVI. 217. in morbis nonnunquam sunt natura supervacuum humorem expellente. XVII. B. 238. in acutis malis spontaneae, bonae, involuntariae malae. XVII. A. 866. in aegrotantibus nonnunquam sunt modum morboosi affectus oculorum sequentes. XVII. B. 238. ab imbecillitate retentricis facultatis fluentes, perniciosum atque letale est. XVIII. B. 46. involuntarius effluxus aliquando crisis futurae signum. IX. 614. invitae fluentes quid in febribus ardentibus indicent. XVII. A. 191. involuntariae signum decretorium. XVII. B. 396. involuntariae in febribus malum signum. XVII. B. 731. lacry-

mas cientia remedia quando in usum veniant. XVI. 148. trahit capni succus. XII. 9.

LACTANTI pustulae eruperunt, quae ubi lactare cessavit, simul abierunt. XVII. A. 354.

Lactuca hortensis: eam Graeci thridaca, *agrestem* vero Thridacinem vocant. XIII. 387. ejus virtutes. VI. 625 sq. facultates et usus. XI. 887. olus est insipidum. VI. 638. et nutrimenti et medicamenti frigidi habet facultatem. I. 677. in medio est boni et mali succi. VI. 794. moderato esa nutrit, succus autem expressus largiter sumtus ut cicuta interimit. XI. 600. frigida est. I. 649. frigida et humida est. I. 677. frigidus cibus. XVII. B. 303. succus, si integer ad cor accederet, aequae ut cicuta hominem interficeret. XI. 598. succus inter illum malvae et betae est medius. VI. 629. refrigerat, quorum ventriculus aestuat, laedit autem, si refrigeratus est. XV. 281. eos, quibus venter aestuat, manifeste refrigerat atque a siti vindicat, quibus autem refrigeratus est, manifeste laedit. I. 677. ad erysipelas. X. 951. semen suppressit. XI. 777. somnum inducit. VIII. 131. ad somnum conducit et quia ratione. I. 677. cataphoricos inducit somnos. VIII. 161. folia s. succus substitui possunt sempervivo. XIX. 723. substituitur ei intybus. XIX. 730.

LADANUM, ejus origo et vires medicae. XII. 28. Kremborum circa barbas caprarum reperitur. XII. 425. ei succedaneum remedium. XIX. 734. pro Cedri bacca. XIX. 731. pro propoli. XIX. 740. ex ladano emplastrum epuloticum. XIII. 529. ex ladano epuloticum *Critonis*. XIII. 708.

LAERTIUS, sec. eum Ponticum Carpesium reliquis spec. praestat. XII. 15.

LAESIONES corporis nostri ab externis causis, aut alimenti excrementis proveniunt et quomodo. IV. 742.

Laetitiae causa creditur buglossum vino injectum. XI. 852. animi deliqui causa. XI. 48. ob laetitiam animi defectus cura. XI. 59. laetitiae pulsus. VIII. 473. pulsus qualis ejusque causae. IX. 159.

Laetitia secundum Hippocratem cor relaxat. XVII. B. 259.

Laevitatis praeter naturam causae. VII. 33. (*Laevitas* intestinorum vide *Intestinorum laevitas*.)

LAGANA. VI. 492.

LAGOPHTHALMUS, definitio. XIX. 439.

LAGOPUS, ejus vires. XII. 56.

LAMBDOIDES os, vid. *Os hyoides*.

LAMIA duram carnem habet. VI. 729.

LAMINA aerea ejusque in anatomia usus. II. 574. laminae in urina apparentes malae. V. 142.

LAMPONIS remedium ad ozaenas, polypos narium et alia. XII. 682.

LAMPSONA, ejus facultates medicae. XII. 56.

LANA non lota oesyperon, i. e. succida vocatur. X. 965. sordida s. succida, ejus usus medicus. XII. 348. succida apud *Hippocratem* vocatur *δισυμπερά*. XVIII. A. 697. succidae vires. XVIII. B. 524. eam quidam vocant *δισυμπεράν*. XVIII. B. 524.

LANCEOLA, specierum diversarum radicis vires. XII. 63.

LANGUOR, definitio. XVII. A. 692. pulsus per eum mutatio. IX. 198. signum malum. XVII. A. 692. languoribus quomodo natura ipsa medetur. XVII. B. 225. languores vinum discontit. XVII. B. 227.

ΛΑΠΑΡΑ vocantur partes, quae inter illum ossa et costas inter sunt. XVIII. B. 763.

LAPARAE quid denotent. XVII. B. 102.

ΛΑΠΑΡΩΝ quid significet. XVIII. B. 762. vocat *Hippocrates* interstitia inter costas. XVIII. A. 572.

ΛΑΠΑΡΩΣΘΑΙ quid significet apud *Hippocratem*. XVII. B. 122.

LAPATHUM, ejus facultates. VI. 634. facultates medicae. XII. 56. lapathi folia alvum subducunt, semina eam adstringunt. XIV. 226. agrestis radix pro chamaedrys. XIX. 746. radix pro pyrethri radice. XIX. 740. radix pro sumach syriaco. XIX. 741. radici substituenda remedia. XIX. 734. pro ejus radice cinarae radix. XIX. 741.

ΛΑΠΑΡΩΣΤΕΙΝ quid significet. XVIII. B. 115.

LAPEN quid *Hippocrates* vocet. XVII. A. 429.

LAPIDES, (confer. *Calculus*.) de lapidum qualitibus effectricibus. XII. 192. omnes quid commune habeant.

XII. 197. vires eorum, qui in Aegypto nascantur, et quibus utuntur ad splendorem linteis conciliandum.

XII. 198. quomodo ad usum medicum praeparati esse debeant. XII. 200. omnes quomodo laventur. XIII. 407.

qui in spongulis reperiuntur, eorum vires. XII. 205. et eorum, qui ex Cappadocia convehuntur, et quos in Argaeo nasci ajunt. XII. 206. nonnunquam in abscessibus occurrunt. X. 984. attriti flammam edunt. I. 658. si mutuo attritu collidantur, calorem generant. VII. 3. ex intestinis sub vehementissimis doloribus rejectos esse, quidam tradunt. VIII. 384. lapidum substantia qualis. X. 657.

Lapis in halitum solvi nequit. X. 657. non putrescit. XVII. A. 652. asius unde veniat, ejus natura, vires et usus. XII. 202sq. ex lapide asio emplastrum. XIII. 938. ei succedanea. XIX. 734. Cappadox potenter calculos frangit. XIX. 695. gagates, vires et usus. XII. 203. pro asio. XIX. 734. haematites a colore ita vocatur; ejus vires. XII. 195. ad ulcera penis humidiora. X. 382sq. leviter adstringit. X. 330. ulceribus humentibus convenit. XIII. 316. ex lapide haematite medicamenta. XII. 732. 775. haematites ad haemorrhagias. X. 330.

Lapis heraclius magnes vocatur. VIII. 422. Iudaeus potenter calcenos frangit. XIX. 695. phrygius, quid crudus, quidque ustus praestet. XIV. 289. phrygius pro diphyrge. XIX. 728. specularis. XIII. 663.

LARICIS succus pro succo balsami. XIX. 738.

LARYNGITIS, generalis ei medendi methodus. XIII. 10.

LARYNX describitur. XIV. 628. XIV. 715. definitio. III. 525. IV. 379. definitio. XIX. 359. etiam aspera arteria vocatur. V. 237. etiam vocatur bronchi caput. II. 590. cur et bronchi caput vocetur. III. 551. dicitur et pharynx. III. 611. conditio in deglutitione ejusque causae. II. 170. inter deglutendum sursum tollitur. III. 590sq. conditio in confer-tim factis exsufflationibus. VI. 176. in spiritus cohibitione. VI. 176. in iis, qui tibia sonant, aut et acuta et magna voce utuntur. VI. 176. naturae providentia, ne cibi aut potus in eum incendant. III. 586sq. ejus causa

collum factum. III. 612. 613. ejus causa collum e septem vertebribus constat. IV. 106. summa arteriae asperae pars est. VI. 421. XIII. 3. amplius est iis animalibus datus, in quibus vox magna. III. 563. ad functiones suas justam magnitudinem habet. III. 892. cur non ex una constet cartilagine. III. 557. cur ex pluribus cartilaginibus sit constructus. III. 554. ex tribus cartilaginibus et musculis constat. V. 233.

Larynx, cartilaginum ejus usus. III. 551sq. 557. glandularum circa eum usus. III. 589sq. ejus lingua s. lingua glottis est. III. 562. ejus motum ab animali voluntate pendere demonstratur. III. 555. musculorum ejus descriptio. III. 555. musculi proprii. XVIII. B. 950. alij musculi claudunt, alij aperiunt. III. 402. musculorum actio. III. 558. musculi unde nervos accipiant. II. 841. IV. 279sq. XIV. 628. nervi a vago, et cns quidem ramo recurrente ortum ducunt. III. 577sq. nervi recurrentis, et imprimis ejus loci consideratio, ubi recurrit. III. 581sq. orificium secundum voluntatem claudi aut aperiri potest. V. 718. tunica interna communis est arteriae et stomacho. III. 554. ventriculi ejus utilitas. III. 563. vocis instrumentum est principalissimum. III. 525. IV. 278. V. 231. VI. 421. VIII. 50. 267. XV. 793. XVI. 204. inflammatio ab initio venaesectione in brachio, postea sub ipsa lingua curatur. XI. 305. ad ejus inflammationem stercus humanum. XII. 293. resolvitur vocalibus nervis vel incisio, vel laqueo interceptis. VIII. 53. ad rheumatismum remedia. XIV. 579. thorax per eum purgatur. XV. 323. quomodo ab excrementis e capite defluentibus vexetur. VI. 421. ulcus quomodo cognoscendum. VIII. 45. ulceris curati casus. X. 366.

Laseris usus praeter consuetudinem multus, quid efficiat. XV. 574. succi in febre singultuosa usus. XV. 846.

LASKEPITIUM (confer. *Silphium*). jacre est et aestuosum. XV. 878. canlis et succus inassuetis siccam choleram gignit. XV. 877. ad sanguinem taurinum potum. XIV. 143.

LISSITUDO: de ea *Theophrastus* in egrum volumen scripsit. VI. 190. notio et symptomata. VI. 190. vocatur

affectus ex vehementi motu corporibus vel totis vel partibus oboriens. XIII. 1005. molesta imprimis iis est, qui moventur. XIII. 1005. variae de ejus essentia variorum auctorum sententiae. XI. 485. cnsque essentia. VI. 192. effectus. VI. 192. 195. quae ex conjunctione priorum quatuor oritur. VI. 216. sicco temperamento est vitanda. VI. 398. locus affectus in ea qui. XVII. B. 698. ex motibus pluribus orta, articularum calorem comitem habet. XVII. B. 698. per febres facta, ad articulos, praecipue circa maxillas abscessus oriuntur. XVII. B. 699. qua pungi putant, et spinas fixas habere, unde oriatur. VII. 178. sub qua ossifrago dolore laborare dicunt, ne minimum quidem motum sustinet. VII. 179. lassitudines inorborum causae recentes. XV. 162.

Lassitudo, quae immodicas exercitationes sequitur, sanorum symptoma est, quae vero sine his est, morbosum. VI. 235. triplex in ea sensus. VII. 178. sensus indicibilis et ulcerosus in ea. VI. 190. de ejus notione septem sententiae. VI. 191. sensum ejus invehit colon male affectum. XVI. 146. duplex ejus causa. VI. 236. antecedens. VI. 236. evidens. VI. 236. a causis externis nascitur. IV. 742. gignit eam stare et ambulare. VII. 590. non ex quovis motu accedit. VII. 7. cum sensu phlegmonoso oritur vitioso succo aut boni abundantia. VI. 237. febrem accendit. VII. 8. 279. ex lassitudine febris signa. XI. 12. febris ephemeræ causa. XI. 6. magna cum aestu febris hecticæ causa. VII. 314. duplex in ea affectus nascitur, idcoque duplicibus indiget remediis. XI. 531.

Lassitudo num lassitudine fuganda. VI. 204. valida quomodo tractanda. VI. 231. de ea curanda diversorum sententiae. VI. 204sq. victus, qui ad eam pertinet. VI. 203. lassitudinem tollentia remedia vide *Acopa*. ad lassitudinem *acopum*, quod ex abietis semine componitur. VI. 221. *acopon* ex abiete. VI. 288. *acopon* ex melle. XIII. 1012. ad lassitudinum molestias *acopon* *Themisonis*. XIII. 1009. aliud 1010. quae succedere immodico exercitio solet, apotheraia tollitur. VI. 168. lassitudines tollit balneum. XV. 719. ad lassitudinem *chamaemelum*. XI. 562. lassitudinem quibus-

nam tollat cibi paucitas. XVII. B. 78. lassitudines sistit in morborum principis emplastrum aniceton. XIII. 878. quanam frictio maxime conducatur. XI. 532. magis eam aufert frictio ex oleo quam sicca. XI. 507. ubi mollibus frictionibus vel balneo emolliō corpore lassati quiescunt, a tactu voluptatem percipiunt. VII. 124.

Lassitudo: sensus ejus fugatur hyssopo in mulso cocto. VI. 279. cur in ea innectio cum oleo admodum sit utilis. XI. 531. lassitudines externis partibus ingruentes solum oleum curat. XIII. 1007. ad lassitudinem medicamentum ex populi floribus. VI. 288. lassitudinem ex labore quies statim solvit. XVII. B. 552. ad lassitudinem vehementem unguentum gleucinum. VI. 220. in iis crudus humor ubi est, vomitus ne imperetur. XVI. 75.

Lassitudo: variae ejus species quoad causas. XVII. B. 697. inflammata qualis. XIII. 5. inflammata, quae in summis arteriae asperae, musculis consistit, quomodo generaliter tractanda. XIII. 10. inflammatoria fit ex cacochymia simul et plenitudine. XVII. B. 459. cum inflammationis specie largam sanguinis detractionem cupit. XVI. 266. phlegmonosae cura. VI. 296. tertia, hujus a reliquis differentiae. VI. 200sq. tertia cum sensu phlegmones unde oriatur, effectus, quibus accidat: VI. 199. sanationis tres scopi. VI. 200. quarta species est, quum musculi supra modum siccantur, adeo, ut squallens contractumque corpus appareat. VI. 194. quarta quibus, et unde accidat. VI. 201. cura. VI. 202. spontanea secundum Hippocratem. VI. 237. spontanea qualis. XVII. B. 459. 698. tres ejus reperiuntur differentiae. XVII. B. 459. spontanea morbos denunciat. I. 187. VI. 235. XVII. B. 124. 459. tensiva spontanea qualis et quomodo fiat. VII. 178. ejus sequelae. VII. 179. tensiva unde fiat. XVI. 592. nunquam delirium portendit. XVI. 593. tensiva fit ex plenitudine. XVII. B. 459. cum tensione plethoris subvenit. VI. 237. tensiva abundantiam aliquam indicat, quae animalis solidas partes distendit. VI. 295. cum tensione quibus accidat. VI. 198. speciei secundae (cum sensu tensionis) remedia. VI. 198.

Lassitudo ulcerosa unde oriatur. VI. 192. VII. 178. ejus symptomata. VII. 179. ulcerosa ex cacochymia fit. XVII. B. 459. ulcerosa fit ob mordaces acresque humores. XVI. 592. falluntur, qui plethorae sobolem judicant. VI. 238. ulcerosae symptomata. VI. 236. causae. VI. 237. sensus tensionis unde oriatur. VI. 192. sensus contusionis aut phlegmones unde. VI. 193. ulcerosa laborat corpus in febre ardente propter ichorum acrimoniam. XV. 738. ulcerosa in quanam corpora incidat. VI. 196. ejus remedia. VI. 195sq. ulcerosae cura. VI. 245. ulcerosa complicata per succorum crudorum in solidis partibus copiam, quibus accidat. VI. 279. cura. VI. 280. victus ratio. VI. 281. ulcerosae cum succis crudis in toto corpore complicatae cura. VI. 292.

LATENTUM et apparentium judicium diversum est. I. 108.

LATERA si calent dum extrema frigent, malum. XVIII. B. 119. quibus intenta sunt, si purgandi non sunt. XV. 900.

LATERIS sinistri et dextri analogia. V. 786. XVI. 29sq. aestus dolorosus signum est phlegmones. XVI. 649. cruciatum fugavit arteriotomia. XI. 315. deligatio. XVIII. A. 817.

LATERIS dolores cum febre sed sine sputis, quomodo a pleuritide differant. VIII. 327. dolor morbus hyemalis. V. 694. dolorum causae quaedam. XV. 867. dolor in pleuriticis quomodo oriatur. XV. 516. dolores fiant ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. 719. dolor fit ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. dolor ex lochlorum retentione perniciosus. XVI. 669. doloris acuti causa tumor vulnerum evanescens. XVII. A. 459. dolor rarus quando gignatur. XVI. 558. dolor rarus delirium num significet. XVI. 558. dolor ex sputis biliosis, si absque ratione evanuerit, in furorem aguntur. XVI. 716. dolorum cura. XV. 867. ad lateris dolorem remedia parabilia. XIV. 523. 550. 559. dolorem, sive is per exordia, sive postea obortus sit, tentare calidis fomentis primum dissolvere, non dissentaneum est. XV. 514. sed prius molle quidpiam subicere oportet. XV. 521. ad lateris dolores amygdala amara. XI. 828. balneum. XV. 719. bdel-

lium arabicum. XI. 850. dolores inveteratos curant cineres ex canibus Brassicae esculentae combustis. XII. 42. ad lateris dolores clysteres acres. XVI. 145. crocomagma. XIV. 134. emplastrum ex cote. XIII. 874. Salome dictum emplastrum. XIII. 507. ad dolorem malagma. XIII. 987. ad dolores incipientes *Pelusiota* compositio. XIII. 133. dolores ab obstructione et frigore natos sanat Scordium epotum. XII. 126. ad lateris dolores obstructione natos triphyllum. XII. 145. phlegmonem snppuratam esse unde sit conjiendum. XVI. 649.

LATIO, definitio. V. 46.

LATHYRIS a quibusdam Tithymali species dicitur; ejus vires medicae. XII. 56. pro scammonio. XIX. 743. ei succedaneum remedium. XIX. 734.

LAURI laccae pro canchry. XIX. 731. baccis succedaneum remedium. XIX. 727. ex lauri baccis malagma. XIII. 979. lauri foliorum, fructus radicisque corticis vires et usus. XI. 863.

Laurinum oleum, ejus qualitates. XI. 871. calefacit. XI. 520. dolores sedat. XVII. B. 327. exsiccant. XI. 530. substitui potest cicino. XIX. 728.

Laurinus succus valde calefacit et tenuis est. XIII. 568.

LAVACRUM corpus calfaciens ad alimentum distributionem et appositionem conducit. XV. 196. veratri purgantes vires anget. XVII. B. 297. lavacri utilitas. X. 713.

LAVATIO ex aqua dulci et temperata ad meatuum constipationem. X. 535. frigida cum cautione est in usum vocanda. VI. 185 sq. ad ulcera et dentes titubantes infirmosque. XIV. 427.

LAVER dictum ad hydropem. XIII. 264.

LAXANS pastillus. XIII. 832.

LAXANTIA medicamenta, h. e. quae tensas partes laxant. XIII. 991. chlastica vocantur. X. 303. plures sunt species eorum. XI. 741. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. co-chymoses curant. XVI. 161. in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. althaea. XI. 867. oleum sabinum. XI. 287.

LAXATIO secundum Hippocratem quando adsit. XVIII. B. 887. unde oriatur. XI. 741. intensae cusi convenit. XIII. 991. tensorum fit ex bal-

neis. X. 712. frigidius efficit corpus. VII. 18. remedium lassitudinis cum sensu tensionis. VI. 198. laxationis cura fit tensione. XI. 741. laxationem efficientes causae. VII. 18.

LECANII *Arei* exedens aridum. XIII. 840.

LECITHUM quid. VI. 782.

LECTUS praeter consuetudinem molli laborem facit itemque durus. XV. 613.

LEGES, definitio. XIX. 178. ferro inprimis deorum est. XIX. 179. in civitatibus sunt rationes quae ea imperant, quae facienda sunt, prohibentque contraria. XVIII. B. 737. dedit Cretensibus Jupiter, Lacedaemoniis Apollo, Atheniensibus Pallas. XIX. 179.

LEGUMEN intra modum elixum difficile digeritur. VI. 302.

Legumina quae dicantur. VI. 524. flatulenta sunt. XI. 373. omnia flatuosa et coctu difficillima. XV. 875. quae sanguinem melancholicam generant. VIII. 184. edentes cruribus imbecilles evadunt. XVII. B. 168.

LEIMONIUM, ejus fructus vires et usus medicus. XII. 57.

λειμόποδες qui dicantur. XVIII. A. 613.

LEMAR oculorum in febre ardente pravam signum. XVII. A. 639.

λεμνη apud Graecos quid. XVIII. A. 579.

LEMMATA, apud Graecos quid. V. 213.

LEMNIA terra, quomodo alias etiam vocetur, et qua ratione a sacerdotibus praeparatur. XII. 169. alia species est, quam Lemniam rubricam vocant ob colorem, qua utuntur potissimum fabri; deum tertia species est, quae extergit, et qua utuntur, qui lintea et vestes lavant. XII. 170. ut vero *Galenus* cognosceret, utrum verum sit, quod *Dioscorides* alique tradunt, Lemniae terrae hircinum misceri sanguinem, et mixtionis modum inspicere vellet, Lemnum profectus est. XII. 171. longe autem aliter rem expertus est. XII. 173. morbi, contra quos exhibetur. XII. 174.

Lemnium sigillum ad haemorrhagias. X. 329. sigillum ad ulcera interna. X. 298. Lemnio sigillo substitui potest sandarachia. XIX. 734.

in LEMNUM profectus est *Galenus*,

ut lemniam terram sibi compararet. XIV. 8.

LENDES interficit cedrea. XII. 17.

LENON *Herophili*. II. 712.

LENS *crystallina*. V. 623. XIV. 712. visum organon. X. 119. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. praecipuum cernendi instrumentum est. II. 864. primum videndi est instrumentum. III. 760. primum sentiendi est instrumentum. VII. 86. post corneam sita. III. 644. sensorium est oculi. III. 641. quoties ex intemperie laborat, laeditur oculorum functio. X. 119. in aure respondet internus meatus auditorii finis. VII. 103. cur non exacte sit sphaerica. III. 789. anteriori in facie tunica tenui vestita est, posteriori vero tunicae expers. III. 787. situs in corpore vitreo. III. 766. a humore vitreo nutritur. III. 761. morbi per octo intemperies distinguuntur. VII. 86. sedis mutatio quid efficiat. VII. 87. siccitas et concretio glaucosis vocatur. III. 786. glaciem aliquando vocant. V. 623. est pars similis. X. 48. ad eam usque septem circuli. III. 770. ad eam portio quaedam a cerebro mittitur. III. 641. circa eam humor, qualis in ovis. III. 780. post eam spatium est plenum aqua et spiritu. III. 783. sola a coloribus alteratur. VII. 86. potest dividi et pati solutionem continuitatis. VII. 87.

LENS (fractus) siccum edulium est, non frigidum. XVII. B. 304. ex corticatae vires. VI. 526. ejus vires cataplasmaticis modo inflammatis ulceribus superdatæ. XVII. B. 304. adstringit et turbationem inducit, si cum cortice sit. XV. 876. non cuique alvum cohibet. VI. 458. alvum cohibet, ejus humor movet. XV. 338. crassum humorem generat. XI. 374. succum malum et melancholicum gignit. VI. 791. visum habet. VI. 632. bis cocta. VI. 632. palustris pro psyllio. XIX. 747.

Lentis succus nitrosus est, et alvum subducit. VI. 770. mutatione fit aracuta et securinum. VI. 552.

Lentem strangulat aparine. VI. 552. ex *Lente* et beta mixta compositionem *Heracides* Tarentinus exhibebat. VI. 529.

Lentes *Hippocrates* frigidissimum cibum vocat, sed *Galenus* contradicit.

XVII. B. 302. earum facultates. VI. 525. XII. 149. tarde alunt. XVII. B. 485. quibus sint utiles et quibus noxiae. VI. 526. cum salsis carnibus crassos humores gignant. VI. 528. maxime melancholica edulia sunt. VIII. 184. sanguineam nigriorem gignant. V. 114. ex his cum ptisana phacoptisana fit. VI. 526. cum sapa paratae noxiae. VI. 527. non conducunt senibus. VI. 339.

LENTICULA palustris condensat. XI. 751. palustris ad erysipelas. X. 951. calefacit et exsiccat. XV. 179. frigida et humida et indurans est. XI. 740. ex aceto confecta pleuriticis maxime nocet. XV. 480. ejus decoctum ventres solvendi vim obtinet. XI. 576. utrumque potest efficere, ventris subductionem et cohibitionem. VI. 632.

ad LENTICULAS faciei remedia parabilia. XIV. 420. 422. 423. 540. detergunt eas pepones. VI. 564. balanus myrpesica. XI. 845. semen brassicae esculentae. XII. 42.

LENTICULUS palustris. XII. 149.

LENTIGINES etiam in facie fiunt. XV. 348.

LENTISCUS in colle ad Tabias crescit. X. 365. ejus vires et usus. XII. 135. germina, maria aut oxhalme condita, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. ad haemorrhagias. X. 330. lentisci caulis pro mastiche. XIX. 736. succus Acaciae substituitur. XIX. 723.

LENTORES in dentibus quid significant in febris. XVII. B. 732.

LEO animal vehemens. VIII. 924. leones, vocantur homines feroces et iracundi. V. 310. cur vehementes vocentur. VIII. 669. leoni comparat *Plato* animam irascibilem. V. 515. animoso et feroci animali dentes et ungues dati. III. 2. leonis maxilla, dentes et collum cur valida. III. 930. leones caninos dentes utrinque plures habent. III. 877. leones a poeta caesii vocantur. XVII. A. 724. cur sint graciles et minus pingues. XI. 514. vehementissimam iram habere dicuntur. V. 310. cur manus non habent nec sint bipedes. III. 175. vescuntur cruda animalium carne. VI. 567. noctu circum splendoris in pupilla habent. V. 616. visus temporales maximos et nervosissimos habent. III. 844. ossa medulla exper-

tia habere creditor. III. 925.

Leonis adipis facultates. XII. 327. adeps siccus. XI. 734. adeps in calfaciendo et digerendo valentissimus. XIII. 949. carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. caro sicca et calida est. I. 255. lien comedi non potest. V. 134. nigrum lienem habet. II. 573.

LEONIDES Alexandrinus methodicae sectae erat adjunctus. XIV. 684.

LEONTIASIS, definitio. XIV. 757.

LEOPARDI lien comedi nequit. V. 134.

LEONTOPETALUM, vires ejus, et usus medicus. XII. 57.

LEPIDIUM Iberis a quibusdam dicitur. XIII. 350. 353. vires ejus et usus medicus. XII. 58. radici substituendum remedium. XIX. 734.

LEPRA, definitio. XIV. 757. 758. XIX. 427. cutis solius melancholicus affectus est. VII. 727. cur pruritu conjuncta. VII. 197. cur pruritus excitet, si pluvia instat. XVI. 442. leprae quaedam, ubi futurae sunt aquae, pruritus excitant. XVI. 435. vere potissimum fit. VI. 693. XVI. 26. morbus vernalis. XVII. B. 615. gignitur ex humore melancholico. XVI. 442. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. ex succis malis melancholicis. VI. 814. a lepra immunes sunt baemorrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI. 460.

Leprae cura: ad lepram alcyonia duo prima. XII. 371. anchusa onoclea cum aceto. XI. 812. detrahunt eam anemoneae. XI. 831. Balanus myrpsica. XI. 845. batrachium. XI. 849. Brassica, ob abstersionum quid, quod in se habet. XII. 42. bryoniae radix. XI. 827. calx ex aqua elota. XVII. A. 472. cantharides cum aliis remediis. XII. 363. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. 866. helleborus albus et niger. XI. 874. sanatur *Lilio*, sed cum aliis remediis juncto. XII. 46. lepram demit malagma *Damocratis*. XIII. 988. sanare eam dicitur cortex Platani combustus cum aqua. XII. 104. salia theriaca. XIV. 290. stercus caprinum ustum. XII. 298. sanat sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. sanat cortex Ulmi cum aceto. XII. 109. urina humana. XII. 285.

Leprosus sanatur. XII. 315.

LEPUS velox habet corpus sed in-

erme. III. 2. capitis usus. XII. 334. caro sanguinem gignit crassiorem. VI. 664. cerebri usus medicus. XII. 334. lactis coagulum comitalem morbum, si cum aceto bibatur, et profluvium muliebri sanare proditum est. XII. 274. sanguis editur. VI. 699. sanguine quidam vescuntur. XII. 259. testiculus in vino odorato fervefactus, et potatus ad eos, qui se in somno permungunt. XIII. 319. leporum esus sanguinem melancholicum generat. VIII. 183.

Lepus fluvialis pro lepore marino. XIX. 734.

Lepus marinus ut venenum agit. XVII. B. 337. pulmonem exulcerat. XIV. 227. contra symptomata venenosa, ab eo inducta adhibebatur a Galeno Lemnia terra. XII. 174 sq. ad leporem marinum suntum antidota. XIV. 139. contra eum lac. XII. 269. marinus, ei substituenda remedia. XIX. 734.

LESBLAE dictum, quoad pulchritudinem. I. 16.

Lesbium vinum a totius insulae nomine vocatur. X. 832. XIV. 28. in Mytilene paucum, in Bresso et Methymna copiosius et melius occurrit. XIII. 405. siccatur. XIII. 659. fulvum biliosis non convenit. VI. 803. capiti noxium. X. 835. ad distributionem per corpus aptum. X. 835. succos bonos facit, et concoctionem juvat, senibus conducit. VI. 334. ad ventriculi fluxiones valet. XI. 52. meconii est antidotum. XI. 604.

in *Lesbo* aqua mineralis qualis ejusque usus. X. 996.

LETHALIA sunt, quae naturalibus adversissima. XVIII. B. 27. medicamenta: generalis iis medendi methodus. XIV. 387 sq. ad lethalia antidotum. XIV. 206. 207. antidotus *Aelii Galli*. XIV. 114. qui biberunt, antidota iis prosunt *Asclepiadis*. XIV. 138. antidotus athanasia *Mithridatis*. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum galene. XIV. 42. antidotus mithridatica. XIV. 107. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum ex sanguinibus. XIV. 151. praeservantia *Apollonii Muris*. XIV. 146. lemnia terra. XII. 174. *Mithridatis* theriaca. XIV. 154.

LETHARGUS (cfer. *Veternus*.) definitio. IX. 409. 539. X. 931. XIV. 741. XVII. B. 457. XIX. 413. imbe-

cillis morbus est. VII. 260. morbus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo. IX. 188. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. virilis morbus est. V. 695. in lethargo principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. est functionis imaginatricis laesio. VII. 60. periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. in lethargo et memoria et ratio perditur. VIII. 161. somni in eo conditionis causa. IX. 140. nonnunquam ebriis supervenit. VII. 664. pulsus. VIII. 482. pulsus, ejusque causae. IX. 183. 539. in lethargo quandoque pulsus latus apparet, et cur. IX. 521. pulsus magnus et languidus esse solet. IX. 481.

Lethargi causae. XIV. 741. XVII. B. 646. causa est constipatio extrema. VII. 14. ex ipso cerebro generatur. IX. 185. causa est cerebrum a multo humore gravatum. VII. 143. soboles est causae frigidae. VIII. 131. efficiunt eum morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. fit a pituita cerebrum occupante. XVI. 496. 780. gignitur patiente cerebro, in quo princeps animae pars residet. X. 929. cataphora vigil ei accedit, somnolenta non quidem propria, aliquando autem fit. VII. 655. 656. cum cataphora lethargici quomodo se gerant. VII. 658. delirus i. q. typhomania. XIX. 415. contrarius quodammodo phrenitidi est. X. 929. lethargi judicatio. IX. 709. non fluxu sanguinis judicatur. IX. 707. lethargum solvit phrenitis. XVII. A. 364. XVII. B. 344.

Lethargi cura: X. 930 sq. XIV. 741. ad lethargum castoreum, ex rosaceo capiti colloque impositum. XII. 341. perfusiones capitis calfacientes. XIV. 732. solis adspectus et directo quomodo esse possit salutaris. II. 883. clysteres acres. XVI. 146. sternutamenta sunt utilia. II. 883.

LEUCACANTHUS idem quod *acanthus alba*. XI. 819. vires ejus. XII. 58.

LEUCAS, vires ejus et usus. XII. 58. *LEUCE* vide *Populus alba*.

Leuca, definitio. VII. 226. XIX. 440. nutritionis laesae symptoma. VII. 63. in leucis nutritio vitiosa est. VII. 211. naturalem colorem mutant. VII. 75. causae. VII. 228. fiunt ex solidarum partium mutatione. XV. 347. diagnosi. XIV. 758. ad leucas salia

theriaca. XIV. 290. tollit bovis talus cum oxymelite illitus. XIV. 241.

LEUCENAE locus est in monte Ida. VI. 778.

LEUCIUS, ad ficosas in mento eruptiones XII. 827. *Leucii* collyrium diarrhodon magnum ex rosis. XII. 767.

Leuci emplastrum ad humidos achores. XII. 487. — melinum ad eosdem. XII. 488.

LEUCINI flos, ei succedaneum remedium. XIX. 734.

LEUCIPPUS Abderites primas atomorum inventor. XIX. 229. infinitos mundos in infinito vacuo accipit. XIX. 263. membrana inductum mundum putat. XIX. 267. opinio de causa generationis maris aut feminae. XIX. 324. semen corpus esse putat. XIX. 322. sensus definitio. XIX. 302. de causa somni et mortis opinio. XIX. 340. de terrae figura. XIX. 294. de terrae inclinatione. XIX. 294. vacuum magnitudine infinitum putat. XIX. 259.

Λευκίσκος num diversi a mugilum genere. VI. 713. alimenti, quod ab eo sumitur, facultas. VI. 713.

LEUCOGRAPHIS qualis vocetur lapis. XII. 198. aegyptia pro cadmia. XIX. 731. pro ceraunio. XIX. 731. aegyptia succedit terrae Samiae. XIX. 727.

LEUCOJUM, ejus vires. XII. 58. *leucoji* radix pro xylobalsamo. XIX. 737. decoctum florum *Leucoji* epotum causa abortus. XII. 58.

LEUCOMA, definitio. XIX. 434. cura. XII. 801. ad leucomata remedia. XIV. 349. aegyptia compositio. XII. 737.

Leucomatum tincturae. XII. 739.

LEUCONOTUS ventus (carus) aliquando siccus esse videtur. XVII. A. 653.

LEUCOPHLEGMATIA. XIV. 746. XVII. A. 723. frigidi est temperamenti. XVII. A. 723. imbecillis morbus est. VII. 260. in leucophlegmatia sanguis pituitosus apparet. VIII. 355. causa est pituita per totum corpus distributa. VII. 224. eam solvit vehemens diarrhoea. XVIII. A. 127. in leucophlegmatia medicamento pituitam ducente opus est. XI. 348. ad leucophlegmatiam theriaca. XIV. 275.

LEUCOPYRON malagma. XII. 984.

LEUCORRHOEAE medetur Nymphaea semen. XII. 86.

LEUNCULUS Antigoni. XII. 773.

LEVIRAJA duram carnem habet et concocti difficilem. VI. 737.

LEX Adrastae. III. 466. dura quae. VIII. 689.

LEXIPHARMACA quae. XIV. 136.

LEXIPYRETA quae remedia. XIV. 136.

LEXOPYRETON acopon. XIII. 1013.

2. libram denotat. XIX. 756. 758.

LIBANOTIDES; eorum vires medicae. XII. 60.

LIBANOTUS vide THUS.

LIBATHRUM, pro eo tractylus. XIX. 734.

Libellae: perperam Philotinus eas inter pisces durae carnis refert. VI. 729.

LIBERORUM similitudo et dissimilitudo cum parentibus aut avis unde. XIX. 327.

LIBANUM collyrium. XII. 762.

LIBIDINOSI cur sint melancholici, secundum Hippocratem. XVII. B. 29.

LIBONOTUS ventus qualis. XVI. 400.

LIBRA, definitio. XIII. 616. eam significans character. XIX. 750. 756. 758. 780. et hemina dicitur. VI. 287. ponderalis et mensuralis, quomodo differat. XIII. 415. quot habeat holcias. XIX. 760. quot contineat uncias. XIX. 752. 763. 765. 771. quot uncias, scrupulos, obolos etc. XIX. 767. secundum Dioscoridem. XIX. 775. veterinariorum. XIX. 773.

LIBYA calida et sicca est. XVII. B. 597. tabificis convenit. XIV. 745.

Libyi graciles et aridi dicantur. XI. 512.

LIBYSTICI radix et semina, eorum vires. XII. 62.

LICHEN, muscus est, ita vocatus, quoniam lichenes curat. Eiusdem vires et usus medicus. XII. 57.

LICRENES (confer. IMPETIGINES) vere potissimum fiunt, XVI. 26. lichenum equorum usus. XII. 342. lichenes puerorum curant nutrices, dum parvum digitum rigant saliva et eum affectum conficant. XII. 288. adjuvant alcyonia duo prima. XII. 371. puerorum, contra eos gummi prunorum. XII. 33. foris utuntur radice Chamaeleontis nigri. XII. 154. extergunt ciceres. XI. 877. bellebörus albus et niger. XI. 874. mala

gna Damocratis. XIII. 988. pastilli, quibus ad eos utuntur. XII. 852. curat pituita in ore occurrens. II. 163. detergit pix. XII. 101. sanat rheum illitum cum aceto. XII. 112. sterco caprinum nstum. XII. 298. sterco crocodilorum terrestrium. XII. 308. sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. detergunt Tithymalli. XII. 142.

Lichenes faciei, Zeusidis ad eos remedium. XII. 834. aliud Diodori. XII. 834. illitus coctus ad lichenes inveteratos. XII. 834. Heracidae Tarentini litus lichenicus. XII. 358. Dionysii litus lichenicus. XII. 835. Socratonis illitus coctus. XII. 835. emplastra lichenica, quae citra exulcerationem liberant. XII. 837sq. emplastrum lichenicum Philotae. XII. 838. excoriatorium lichenum Pamphili. XII. 839. excoriatorium Axiorii. XII. 841. excoriatorium Apfi Phasci. XII. 841. emplastra viridia lichenica. XII. 842sq. Tryphonis emplastrum euechrum. XII. 843. Antonini, quod Timocrates post lichenes excoriatos imponit. XII. 843. emplastrum album aquosum Magni. XII. 844. emplastrum athletarum trypherrum. XII. 844sq. emplastrum Megestis chirurgi. XII. 845. emplastrum Diophanti. XII. 845. Manna emplastrum. XII. 845. compositio Menecratis. XII. 846. ad lichenes in mento s. facie praecepta Crispi. XII. 831. ad lichenes in mento Critonis praecepta. XII. 830.

LICINIUS Atticus Nilei malagmate croceo usus est. XIII. 182.

LICOCTONUM aconitum est. XI. 820.

LIEN, brevis ejus descriptio. XIX. 361. interior ejus structura. III. 313. declivis apud Hippocratem quid significet. XVII. A. 986. ubique adest in animalibus, in quibus hepar. II. 569. frustra conditum esse Erasistratus asserit. II. 91. 132. III. 315. V. 131. XV. 308. Hippocrates et Plato pro sanguinem purgante viscere accipiunt. II. 132. 136. substantia qualis. XI. 91. rarior substantia est, quam hepatis. K. 916. caro cute humidior et calidior. I. 601. caro ea pulmonis densior, hepatis rarior. XVI. 157. carnis ab illa pulmonum et hepatis differentia. III. 319. cui laxum corpus habeat et rari. III. 373. ejus color et magnitudo in animalibus va-

riat. II. 573. coloris differentiae in variis animalibus. V. 127. hepate semper nigrior existit. V. 127. quorundam animalium comedi nequit. V. 134. gustu non exacte suavis. VI. 679. licet elixus, quippiam acerbum gustui praebet. V. 127. dubium, an sensum habeat. VII. 531. nullos habet nervos. III. 500.

Lienis situs. II. 557. situs causa. III. 278. situs causae et utilitas, arteriarum insertio, integumenta et vincula. III. 322. in sinistra parte consistit concavo ipsius in dextram converso. II. 573. ab atra bile alitur. XI. 139. tenuiore sanguine nutritur. III. 319. alitur humore melancholico, ab ipso elaborato. XV. 381. XVI. 368. XVII. B. 682. sanguine nutritur crasso. X. 916. unde arteriam accipiat. IV. 319. arteriarum in eo utilitas. III. 317. 321. venae unde. II. 781.

Lienis facultates. II. 177. functiones. II. 202. VIII. 378. XVI. 367. ejus officium et situs in sinistro latere causa. III. 271. ad se trahit, quod crassum ac terrenum ex ciborum natura in nutrimento fertur. II. 136. 138. trahit etiam sanguinem, quem venae in epiploa ad se traxerunt. III. 372. purgat limosos et crassos et melancholicos succos in hepate generatos. III. 316. ex hepate in se ipsum velut faecem sanguinis trahit. XIII. 237. jecur expurgat. V. 127. a liene excipitur hepatis excrementum, quod quasi ejus faex est. VI. 65. excrementum melancholicum expurgat. VII. 222. XVI. 300. humoris melancholici receptaculum. XVII. A. 433. melancholicas superfinitates attrahit. V. 135. 140. ab eo sinistra ventriculi pars calefit. III. 284. palpitat. VII. 160. per intestina purgatur. X. 923. per urinas purgatur. XI. 93. XVII. A. 423. in foetu generatio. IV. 651. lieni animalium malos succos inest. VI. 771.

Lienis affectiones cum dolore spiritum densum et parvum reddunt. VII. 910. morbi, qui ab ejus affectione prodentur. XVI. 369. morbi autumnu fiunt. V. 694. XVI. 27. convenit iis capparidis cortex. X. 920. ad lienum cataplasma valde bonum. XIV. 574. ad lienem praestans cataplasma. XIV. 524. aliud. ibid. lieni affigimus cucurbitulam in epistaxi ex sinisura na-

re. XVI. 151. laxantibus curare non oportet. X. 920. juvat myrobalanus. XIV. 228. morbos solvunt urinae nigrae. XVII. A. 423. abscessum color viridis et niger indicat. XVI. 301. lienem abstergit resina terebinthinae. VI. 355. lienis affectus incurabilis in senibus. XVII. B. 539. male affectus colorem nigriorem toti corpori imperit. V. 127. VIII. 47. lienis affecti, nota. VIII. 45. affectus quomodo dignoscantur. VIII. 377. in lienis affectione quatenam sit vena secunda. XVI. 139. liene affecto hand aequè adjuverit circa annularem digitum sinistrae manus incisa vena, atque si internam cubiti secueris. XI. 296. liene affecto juvat sanguinis ex sinistro brachio detractio. XI. 296. lieni affecto prodest venaesectio ex manu sinistra. XIX. 522. ad lienem attendendum remedia. XIV. 575. auctior causa ulcerum malignitatis. X. 255. lienem auget vinum dulce. V. 771. lienes colliquat Chamaedrys. XII. 153. lienem consumit bovis talus cum oxymelite illitus. XIV. 241.

Lienis dolores: ad eos amygdala amara. XI. 828. dolor qualis secundum *Archigenem*. VIII. 110. dolor respirationem parvam et densam reddit. VII. 788. dolor in eo spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. flatulenti cura. XI. 108. cur fluxioni maxime obnoxius. XI. 275. cur ad excipiendam fluxionem promptus. XVI. 470. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115. gravitates solvit venaesectio. XV. 769. vitiosi humoris in ulceribus nonnunquam auctor. XIII. 668. lienis cura, si humor in eo abundet. X. 795. lienis imbecillitatem augent, quae ex litris parantur. VI. 492. si imbecillitate affectus est, corporis color in atrum magis propendet. VIII. 377. lienis induratio sequitur febres quotidianas. VII. 466. celerissime indurari solet sanguine nimirum in venis ipsis obstrato, et ob crassitudinem neque excerni neque discuti facile potente. XIII. 237. induratione qui laborant, splenici vocantur. XIII. 239. indurationes generalis curandi ratio. XIII. 237. ad lienes induratos acori radix. XI. 820. agni casti semen. XI. 809. ammoniacum. XI. 828. induratos liquat bryoniae radix tum epota, tum toris cum ficibus imposita. XI. 826.

induratos maxime juvat capparidis radicis cortex. XII. 9. indurato succus centaurei minoris medetur. XII. 22. lienem induratum juvat radix Cyclamini emplastri modo illita, tum recens tum arida. XII. 51. emplastrum ex cote. XIII. 874. haemorrhoides. XVII. B. 344. fructus Iridis agrestis. XII. 87. Lonchitis. XII. 63. ad lienis indurationes inveteratas autheiron vocatum malagma. XIII. 251. aliud. 253. ad lienis indurationes malagma, quo nunc est *Tryphon Gortyniatis*. XIII. 246. Peucedanus. XII. 100. radix Polemonii. XII. 106. scilla. XIV. 569. decoctum radicis, foliorum s. strobulorum Tamaricis, cum aceto aut vino. XII. 80. infirmus iis est, qui vitio in eo laborant. XV. 125.

Lienis inflammatio unde cognoscatur. XV. 472. coloris corporis mutatio symptoma est. VII. 74. respirationis conditio. IV. 501. respiratio multa et parva est. VII. 852. gignunt lentes cum sapa. VI. 527.

Lienis inflammationem magnam quatenam symptomata doceant. XVII. A. 365. inflammatio et tumor conitatur quartanum. VII. 470. inflammatio quartanam efficit. XIV. 745. inflammatio causa hydropis est. XIV. 746. inflammatio iudicatur sanguine e naribus proficiente. IX. 708. inflammationes, si in pus vertuntur, corpus consumunt. XIV. 745. ad lienis recentes inflammationes *Asclepiadae* epithemata et emplastra. XIII. 244. *Idiotae* medicamentum. XIII. 245. malagma anri colorem referens. XIII. 245. aliud quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. cucurbitulae. XI. 93. quando sint cucurbitulae applicandae. XVI. 157. ficus et caricae noxae sunt. VI. 572. phlegmone obsessum laedit malsa. XV. 655. in lienis phlegmone cur malsa inutilis. X. 800. quatenam sit vena secunda. XVI. 156. venaesectio in sinistro brachio instituenda est. XI. 92. lienem liquat asplenium. XI. 841. liquat Balanus myrepsica. XI. 845. lienes magni fiunt ex melancholici humoris redundantia. XVI. 385. in liene magno, si dextra ex nare sanguis fluat, malum. (*Hippocrates*.) XVI. 782. a liene in jecur metastases periculosae. XVII. A. 957. lien minuitur, quibus corpus floret. II. 132.

Lienis obstructionem parat placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructionis et phlegmones cura. X. 920. ad lienis obstructiones remedia. XI. 746. capparides. VI. 616. alii medicamentis junctae ficus juvant. VI. 572. solvit marrubium s. prasium. XII. 108. obstruunt palmae fructus. VI. 608. lienem purgat Balanus myrepsica. XI. 845. purgant ciceris. XI. 877. purgat glans unguentaria. XVI. 143. expurgat decoctum lupini. XI. 886. purgat rubia tinctorum. XI. 878. purgat scolopendrium. XIV. 759. lienibus prodest fructus Terebinthi. XII. 138. lienes sanat fructus cissanthemi cum vino albo pluribus diebus duobus cyathis potus. XII. 51. Teucrium. XII. 138. crebrius scirrhis vitis affligitur. X. 916.

Lienis scirrhus qualis morbus. XIX. 424. scirrhus exitiosus et diuturnus est. XVI. 103. scirrhus ex succis crassis fit. VI. 814. scirrhus unde dignoscatur. IX. 496. scirrhus pulsum durum efficit. IX. 248. scirrhus qualem pulsum efficiat. IX. 415. scirrhus affectus non necessario inducit hydropem. IX. 415. scirrhi cura. X. 921. XI. 108. ad lienis scirrhum ammoniacum thymiana cum aceto. X. 960. acetum. X. 959. theriaca. XIV. 272. 304.

Lienis tumor multorum affectuum causa. XVI. 298. tumor multiplex. XVI. 298. tumorem qualem *Hippocrates* vocet *σαραρρῆσιν*. XVI. 299. tumores cur autumno fiant. XVII. B. 622. tumorum praeter naturam differentiae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 990. tumores minus capitis gravem laborantibus eveniunt. XVII. A. 993. tumores relictī recidivarum causae. XVII. A. 421. tumores quando recidivas facere consueverint. XVII. A. 940. tumor ab atra bile fit. XV. 369. XVI. 15. XVII. B. 659. tumoris causa potus aquae stagnatilis. XVI. 436. omnibus dulcibus intumesceat. X. 908. tumoris causa vinum dulce. XV. 630. 633. quibus intumescit, iis corpus minuit et cacochymiam reddit. II. 133. tumor circa eum respirationem quomodo laedat. VII. 781. tumores saepe solvit haemorrhagia. XVII. A. 421. ad lienis tumorem remedia parabilia. XIV. 458. stercus caprinum. XII. 297. epithema ab *Asclepiade* traditum. XIII. 248.

in liene turgente ex dextra nare erumpens sanguis non fert utilitatem. XI. 296. licnes turgidos sanant opercula purpurarum. XII. 348.

Lienis vitium cum febre quartana conjunctum est. XI. 18. vitio laborantes purgare convenit. XVI. 110. in lienis vitilis cur totius corporis color ad nigrius vergat. XVI. 300.

LIENOSI (s. **SPLENICI**) quinam dicuntur, et unde fiant. XVI. 368. XIX. 423. proprie ita vocantur, qui induratum splenis affectionem habent. XIII. 239. quarto quoque die accessionem patiuntur. XVII. B. 385. qui dysenteria longa corripuntur, hydrops aut lienteria succedit et intereunt. XVIII. A. 66. dysenteria superveniens quando sit salutaris. XVIII. A. 67. aliquantulum fiunt, si aestas biliosa fiat. XVI. 377. aquae saepe causae sunt. XVI. 364. lienosos vidit *Galenus* Alexandriae luto innungi, et juvari. XII. 177. purgandi non sunt secundum *Hippocratem*. XV. 900. cui contradicit *Galenus*. XV. 904.

ad *Lienosos* remedia parabilia. XIV. 377 sq. 458. 461. 559. remedium quod non fallit. XIV. 552. ad *Splenicis* amuleta credita. XIII. 256. antidotum. XIV. 164. *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus *Philonis*. XIII. 267. ab *Archigene* conscripta medicamenta. XIII. 254. medicamenta ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 248. antidotum zopyrium. XIV. 150. beta cum sinapi sumta. VI. 630. catapotium *Andreae*, paeonium dictum. XIII. 242. confectio. XIII. 213. diasmynon apolophonion. XIII. 967. emplastrum barbarum *Heracleae* nigrum. XIII. 557. emplastrum tonsoris. XIII. 260.

ad *Lienosos* epithemata. XIV. 460. *Eugerasiae* compositio. XIII. 244.

Lienosis prosunt folia hederæ cum aceto cocto. XII. 30. hemionitis cum aceto. XI. 884. prodest hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. isatis sylvestris. XI. 891. malagma. XIII. 980. si pallescat, ac graviter febre laboret, malagma *Damocratis*. XIII. 225. 990. malagma per unum diem sanans. XIII. 247. malagma *Antiochidis*. XIII. 250. 341. ma-

lagma, quod aurei coloris appellamus. XIII. 251. malagma ex cedria. XIII. 249. malagma e baccis lauri. XIII. 259. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. malagma polyarchion. XIII. 184. malagma poterium. XIII. 258. *Tryphonis* Gortyniatae malagma. XIII. 253. malagma, quo *Andromachus* usus est. XIII. 251. malagma *Arii Tarseensis*, quo usus est per intervalla. XIII. 247. malagma *Diodori*. XIII. 248. malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 342. onocleae anchusae radix. XI. 812. pancea *Musae*. XIII. 104. pastillus Amazonum cum aceto mulso. XIII. 152. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. pastillus *Chrysermi*. XIII. 243. pastillus splenicus. XIII. 242. potio. XIII. 205. medicamenta potabilia ab *Andromacho* conscripta. XIII. 239. medicamenta potabilia ab *Asclepiade* conscripta. XIII. 241. *Antipatri* potio, ut *Nilas*. XIII. 239. *Sigonis* colica. XIII. 285. stercus caprinum. XII. 298. theriaca. XIV. 272.

LIENTERIA, definitio. XVII. A. 132. 349. XVII. B. 623. 670. XVIII. A. 1. 8. XIX. 422. definitio secundum *Dioclem*. XVIII. A. 7. secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 8. secundum *Praeagoram*. XVIII. A. 7. de ea *Erastriati* sententia. XVIII. A. 6. unde nomen acceperit. XIV. 754. cur morbus ita sit vocatus. XVIII. A. 2. autumno potiss. fit. XVI. 27. cur autumno fiat. XVII. B. 623. quomodo fiat. XVII. A. 349. ex dysenteria oritur, et quomodo. XIV. 754. interdum dysenteriae succedit. XVIII. A. 192. fit debilitata facultate retentrice. XVII. A. 705. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. causa proxima ventriculi et intestinorum imbecillitas. XVIII. A. 3.

Lienteriae causae. XIV. 754. XVI. 386. XVII. B. 623. 647. 671. in lienteris quae excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. lienteria arterias exsiccatur. VII. 313. lienteriae minime sunt mordaces. VIII. 388. ab imbecillitate quomodo dignoscatur ab ea, quae fit humorum acrimonia. XVIII. A. 4. quando in dysenteriam transcat. XVIII. A. 4. in lienteris diuturnis ructus acidus obortus bonum signum. XVII. A. 363. XVIII. A. 1. animi defectus causa. XI. 47.

Lienteriae cura. XL. 50. XIV. 754. in ea hieme per superiora purgare malum. XVII. B. 670. sanare dicitur ructus acidos. XVII. A. 396 sq. remedium, fluxum statim sistens. XIII. 294. ad lienteriam linctos. XIV. 466. potiones. XIV. 466. theriaca. XIV. 273.

LIGAMENTA, definitio. II. 233. IV. 369. V. 204. XIX. 367. nominis derivatio. II. 268. similis pars est. XV. 8. a multis pro nervis (tendinibus) habebantur. III. 47. veteribus nervi vocabantur. II. 739. a quibusdam nervi ligantes vocantur. IV. 215. multi medici colligantes nervos vocant. VIII. 168. plurimi medici nervos ligatorios vocare solent. XIII. 163. nervi vocantur, qui ex ossibus oriuntur. XV. 257. a quibusdam nervi copulativi vocantur. XVII. B. 134. nervis similia sunt, duritie tamen multum differunt. X. 409. quomodo a nervis differant. IV. 376. tendinibus simillima sunt. X. 408. eorum conditio. IV. 4. proprietates. V. 203. cute sunt duriora et sicciora. I. 602. sicca quidem, minus tamen quam cartilago. I. 569. omnia insensibilia. IV. 374. X. 962. insensilia, et ex ossibus, non ex musculis oriuntur. XIII. 604.

Ligamenta patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. nervos cur nullos accipiant. IV. 268. nutrimentum eorum. II. 212. aluntur humore inperso lento. XV. 255. continuitatis solutio in iis avulsio vocatur. X. 232. generatio in foetu. IV. 550. quolibet adsunt in articulo. III. 149. eorum utilitas. I. 236. II. 267. IV. 6. V. 203. instrumenta motoria esse nequeunt. IV. 6. quomodo conferant ad motum. IV. 2. sensu carent. V. 203. restitui nequeunt, quoniam e semine orta sunt. I. 241. scirrhi eorum cura. X. 958. quae ab osse ad os tendant, vulnerata, sine periculo sunt, quae vero in musculum se inserunt, nisi recte curentur, periculum habent. X. 410.

Ligamenta, differentiae et usus. III. 43. articuli capitis. IV. 12. transversale Atlantis ejusque usus. IV. 24. dentis epistrophei. II. 757. transversa dentis epistrophei. IV. 24. caput cum primis vertebrae et haec inter se conjungentia. II. 462. carpi. II. 269. carpi volare. II. 267. articuli cubiti

et carpi cur crassa. III. 161. articuli cubiti. III. 149. inter femur et tibiam. II. 773. genu articuli. II. 329. cartilagineum genu. II. 331. hepatis. III. 311. humeri articuli. IV. 130. os hyoides, reliquis partibus communicantia. III. 594. interosseum cubiti. II. 258. interspinalium usus. IV. 62. articuli ischii. II. 328. manus, usus. II. 268. mucosum *Hippocratis*. IV. 70. musculorum manus tendines colligans. II. 249. nervicartilaginosa. V. 203.

Ligamenta pedis. II. 319. 331. rotundum, tendini oppositum, carpum versus digitum parvum inflectenti. II. 271. femoris rotundum. II. 772. femoris teres. II. 329. teres, in femoris articulo, usus. IV. 17. XIV. 723. XVIII. A. 311. teres femoris brevissimum. XVIII. A. 732. teres, ejus usus. XVIII. A. 732. teres laxum ubi sit, causam praebet femoris luxationis. XVIII. A. 734 sq. uteri. II. 893. uteri, usus. IV. 207. uteri rotunda. IV. 597. uteri rotundorum analogia cum cremastere. IV. 635. spinæ vertebrarum, usus. IV. 62. longitudinale anterius spinæ vertebrarum. IV. 111. vertebrarum. XVIII. A. 526.

LIENA quum mutuo attritu colliduntur, calor accenditur. VII. 3. viridia congesta flammam facile corripiant. VII. 4. 8. *Lignorum* caries, ejus vires et usus medicus. XII. 118. fragmenta educit cyzicenum *Herne*. XIII. 815.

LIENTIS vide **FULIGO**.

LIGONES *Hippocrates* vocat *οἰαφία*, quibus terram fodimus. XVIII. B. 423.

LIGUSTICI radix pro ejus semine. XIX. 735. radix pro sio. XIX. 742. semini succedanea. XIX. 735.

LIGUSTRUM vide **CYPRUS**.

LILIUM, floris, olei, radices, foliorum eorumque succi facultates medicae. XII. 45 sq. et succedanea. XIX. 733.

LIMACES, ut cibus, praeparandi rationes et facultates. VI. 669. melancholicum sanguinem generant. VIII. 183. toti cum testis usi, eorum usus. XII. 355. muci usus. XII. 322.

Λίμνη quid apud Thessalos significet. V. 868.

LIMNESIA ad palpitationem. VII. 600.

Λίμνοθαλάσσιαι. VI. 709. 711.

LIMULA *Phaedri*. XII. 736.

LINAMENTORUM quinque species. XIV. 795.

LINEA alba abdominis. XVIII. B. 993 sq.

LINEAE definitio. XIX. 247.

LINEAMENTA quales venas veteres dixerint. II. 808.

LINCTUS ad dysentericos, coeliacos et lienteriam. XIV. 466.

LINGONIS colica confectio. XIII. 286.

LINIMENTUM oculorum. XIV. 346.

LINGUA vox diversas significationes habet. X. 131. linguae arteria. IV. 333. situs in ore ad functiones suas peragendas aptissimus. III. 636. molles ori adaptata. III. 880. gemina quidem est, sed in unam coalita. III. 881. divisa est serpentibus. III. 881. per se gemina, cur coaluerit. III. 715. structura et officium. XIX. 359. carnosa est. XIV. 712. aliquo pacto glandulosa est. VI. 774. ex humidiori corporis substantia constat. II. 862. 864. ne arescat, glandulas ei appositus natura. III. 883. frenula utilis. III. 883. frenulum aliquod ad vocem articulata facit. VIII. 272. diversi ejus motus. IV. 380. musculos peroscere supra usum artis conducit. II. 284. musculorum magna pars ab osse hyoideo oritur. III. 591.

Lingua non ex uno solum musculo componitur. IV. 383. musculi ejus nullo habent tendines. IV. 377. linguam moventes musculi. XVIII. B. 959. attollentes et curvantes musculi. XVIII. B. 960. nervi. VIII. 233. cur duplex acceperit nervorum genus. III. 634. in eam sex inseruntur nervi. XI. 669. XV. 280. duplex nervorum genus in eam inseritur. XIV. 712. a tertia conjugatione (trigemino) nervos accipit. II. 837. et a septima. II. 839. nervi tertiae conjugationis (par quintum) et tactui et gustui prospectant. VIII. 229. sensum a tertia nervorum conjugatione habet. VIII. 236. nervorum origo et in ea distributio. III. 634. nervorum principium duplex. III. 714. cor ex posteriore cerebri parte oriantur. III. 713sq. ejus nervorum decursus descriptio et causa. III. 715. nervi aptissimam triginem et decursum habent. III. 734. nervorum in ea distributio. III. 735. cur linguae nervi motores tenuiores sint quam oculi

lorum. III. 736. cur crassos accipiat nervos. II. 861. sensus caosa nervos magnos accipit. III. 378. accipit nervos et duos et molles. IV. 271. cur. IV. 274. nervos cur mollior. III. 647. radix unde nervos habeat. IV. 294.

Lingua: motus pendet a septima nervorum conjugatione. VIII. 229. usus. IV. 377. XI. 669. quid ad manducationem conferat. III. 855. actio loquela est. X. 45. ad loquelam maxime necessaria. XVI. 204. ad articulata vocem conducit. VIII. 272. non vocis sed loquela instrumentum est. XVI. 510. a lingua tenduntur venulae saporum nunciae (*Plato*.) XI. 446. ventriculo iudex est. VII. 123. linguae ad corpora discernenda utilitas. XV. 279. partibus extremis saporum consequitur. III. 635. venae inde oriantur. II. 806.

Lingua animalium pedestrium ut alimentum. VI. 672. quibusnam succis delectatur. VII. 123. delectatur et dulcibus, quae in se ipsa habet. VII. 123. referta humore gustum depravat. VII. 105. linguam mordicant et acida et amara. XI. 678. valide siccatur semitertiana. VII. 467. qua sub conditione alieno colore tingatur. XVII. B. 274. humorum index. XVII. B. 277. conditio in angina secundum *Hippocratem*. XV. 786. conditio in causo notho. XV. 755. quomodo quarto febris die obturbata sermocinatur, quid denotet. XV. 840. adusta apud *Hippocratem* sicca significat. XVII. A. 530.

Lingua alba est ex pituita. XVII. A. 343. alba fit ab albidia pituita. XVII. B. 274. aresfacta humorum dignotio corrumpitur. V. 634. arida fit a perurente febre. XVII. B. 273. et ab utero inflammato. XVII. B. 273. aspera in febre hiberna quid denotet secundum *Hippocratem*. XV. 827. aspera et arida phrenitica. XVI. 507. apera et sicca siccitatis immoderate nota. XVI. 508. fuliginosam qualem *Hippocrates* dicat. XVII. A. 781. fuliginosa non semper exitialis. XVII. A. 781. incontineas, definitio. XVIII. A. 142. nom melancholiae signum. ibid. — nigra a nigra fit bile. XVII. B. 273. nigricans febris ardentis signum. VIII. 47. nigra melancholicum soccom indicat. XVII. B. 277. rubra est ex sanguine. XVII. A. 343.

XVII. B. 273. siccitas morbos siccos indicat. XVI. 200. sicca et nigra quid indicet. XVII. A. 531. siccitas arteriarum et venarum morbum siccum indicat. XV. 472. sicca nigra et aspera fit in causo. XV. 740. tumefacta ita, ut ore hominis contineri non posset, quomodo a *Galeno* sit curata. X. 971. viridis qualis. XVII. B. 271. viridis fit ex pallida bile. XVII. A. 343. viridis bilem indicat. XVII. B. 277.

Linguae affectus, qui ex communicatione cum cerebro accidunt. VIII. 233. sensus turbatur per tertiam nervorum communicationem. VIII. 233. propriorum affectuum diagnosis. VIII. 234. casus supra modum et sine morbo auctae. VI. 869. convulsiones tremulae indicia mentis alienationis. XVI. 555. 556.

Lingua nontumquam convulsione tentatur, ejusque sedes cerebrum est. VIII. 170. inflammationes obortae in pestilenti constitutione. XVII. A. 677. membranae intemperies tangendi et gustandi sensum laedit. VIII. 234. interdum ejus motus, interdum gustus, et cum eo tactus laeditur. VIII. 229. muscularum intemperies motum impedit. VIII. 234. phlegmone incipiens non fert medicamentum, pituitam per os evocans. X. 903. paralysis proprium nomen non habet, et loquelam prorsus adimit. VII. 150. paralysis unde fiat. VIII. 230. paraplegia quomodo fiat. VIII. 230. in podagricis tubercula nascuntur phlyctidae vocata. XVII. A. 431. ad linguae rheumatismum remedia par. XIV. 530. linguae tremoris et convulsionis causae. XVI. 555. 556. linguae tremoris causa in phrenitide. XVI. 555.

Lingua laryngis (glottis). III. 562.

Lingula laryngis (glottis). III. 562.

Linosostis vide *MERCURIALIS*.

Linospermum i. q. lini semen. VI. 549. caloris tepidi est. XI. 561.

Linum, ejus vires. XII. 62. lini semen, ejus diaeteticae et medicae facultates. VI. 549. semen emollit, nec manifeste calefacit. XV. 816. semen siccatur et refrigerat. XV. 898. semen generat semen. XI. 777. semen visceribus circa hypochondria gratum est. XI. 563. semini succedaneum. XIX. 735. semen pro ormino. XIX. 739. semen pro sesamo. XIX. 742.

LIPODERMUS, definitio. XIX. 445. ad lipodermos malagma *Epidauri*. XIII. 985.

LIPOTHYMIA quosnam morbos praeeat. XI. 48. lipothymiae ex supervacuo calore ortae cura. XI. 56. causa dolores. XV. 611. lipothymia omnis immoderatae vacuationis symptoma est. XVII. B. 852. ad lipothymiam usque vacuatio quando sit instituenda. XVII. B. 445.

LIPPITUDO membranae corneae adnatae morbus est. VI. 876. 879. lippitudinis causa. XVII. A. 702. lippitudines ex aëris siccitate fiunt. XVII. A. 33. quando sint aestate expectandae. XVI. 374. aestate potissimum fiunt. V. 694. aestate fiunt, si hiems squallida et ver pluviosum fuerit. VII. 934. fiunt, si hiems austrina, (ver aquilonare fuerit. XVI. 440. viris sunt familiares. V. 696. aridae in febre hectica cum marcere. VII. 316. tabidae ex anni temporum siccitate oriuntur. XVI. 372. ubi concoquatur, pituita crassa fit. XVI. 74. remedia contradiuturnam in usum vocanda parabilia. XIV. 343. ad lippitudines incipientes remedia. XIV. 765. lippitudinis cura secundum *Hippocratem*. XVII. A. 476. ad lippientes aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. cataplasmata *Heraclidae Tarentini* ad dolores in ea. XII. 743. prodest emplastrum *Azanitae*, palpebris superpositum. XIII. 785. emplastrum *Hicetii*. XIII. 788. cohibet eam emplastrum tyrium. XIII. 916. ad lippitudinem scabram et aridam illitiones. XII. 744. ad lippitudinem siccam remedium siccum *Philoxeni* et *Capitonis*. XII. 731. contra eam fuligo thuris. XII. 62.

LIQUABILIA medicamenta qualia. XIII. 628.

Liquidorum mensurae. XIX. 752.

Liquor vocatur tota urina a liquari. XIX. 602. allantoidis. IV. 232. allantoidis qualis. II. 907. allantoidis et amni in ipso partu usus. IV. 234.

Liquor annios qualis. II. 908. usus. IV. 233.

Liquor prostaticus semini est similis. IV. 182. usus. IV. 189. 190. similis semini muliebri. IV. 189.

Liquor urinae quid. XIX. 574.

LITE emplastrum fuscum. XIII. 908.

LITHARGYRUS (confer. *Argenti spuma*) ejus vires et usus. XII. 224sq. vires ejus et usus, sub emplastri forma quos exhibeat. XIII. 395sq. quoad facultates ferro similis ignito. XI. 688. cicatricem inducit. XI. 758. siccatur et adstringit modice. X. 196. lithargyri crudae usus. XIII. 405. lithargyrus in vulnus inspersa nihil valet. X. 196. quomodo lavari debeat. XIII. 406. quomodo in emplastri formam possit redigi. XIII. 396. pro molybdaena. XIX. 736. emplastra, quae ex ea parantur. XIII. 394sq. ex lithargyro et cerussa emplastra alba. XIII. 409. mensurae substantiarum in ea introeuntium. XIII. 413. ex lithargyro et hydrelaeo emplastrum. XIII. 399. ex lithargyro et oenelaeo emplastrum. XIII. 404. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 401. ad lithargyrum remedia. XIV. 142.

LITHIASIS, definitio. XIX. 424. proprius puerorum morbus. XVII. B. 634. palpebrarum, definitio. XIV. 771.

Lithoides pars ossis temporum. II. 745.

LITHOSPERMUM calculos destruit. XIX. 694.

LITHOTOMIA. XIV. 787. sic dictam altam fecit *Galenus*. XIX. 659.

LITRUM magnum quot stadia habeat. XIX. 763.

LIVIDA digerit lupini farina. XI. 886.

LIVIDITAS extincti caloris nativi signum. XVIII. B. 126.

LIVOR quid indicet. XVI. 205. livores quomodo generentur. VII. 724. ad livores remedia. XII. 817. isis. XIII. 775. serum lactis. XII. 266.

LIXIVIA, quae stacte, h. e. stillantia dicitur, atque praeprimis ea, quae ex materie subtili usta est, cedrinum oleum facultate calcificandi superat. XIII. 569. (parandi ratio ibid.)

Lixivium, parandi ratio. XI. 629sq. calcis, quomodo fiat. XII. 237. ex cinere, ejus vires. XII. 223. lapidosum quodnam dicatur. X. 966. spumosum quodnam. X. 967. sarmenitium ad psilothrum haustum. XIV. 142. sarmenitii decoctum ad fungos venenatos. XIV. 140. aquae marinae et muriae comparandum. XI. 630. maxime tum abstersorium tum exsiccatorium illud est, quod ex cinere ficus et tithymallorum efficitur. XII. 35. ad inflationes musculorum. X. 964. sinubus quidam, sed male, infundunt. XI. 129.

Lo holcam s. drachmam significat. XIX. 750. 757. 758.

LOBULUS auris. XIV. 701.

LOCRIA, definitio. XI. 162. definitio et causae. XVI. 670. unde nomen acceperint. XVII. A. 749. veteres purgationem nuncuparunt, non evacuationem. V. 137. et cur. V. 138. sanguis qualis per ea excernatur. XVII. A. 749. utilitas. XVII. A. 361. retentionis effectus. XVI. 669sq. ex lochiorum retentione cum febre quibus surditas oboritur, et acutus lateris dolor, hae perniciose insaniunt. XVI. 669. lochiorum suppressio mala causa et malum signum est. XVII. A. 361. suppressionis sequelae. XVII. A. 271. 361. suppressorum casus ex *Hippocrate*. XVII. A. 360. ex lochiorum suppressione febris ardentis casus. XVII. A. 746sq. cura feminae ejusdam ab *Hippocrate* inchoata per venaesectionem, cui non fluxerant. XI. 162.

LOCUPLES quomodo bonus et probus fiat. V. 13.

Loca sublimia cur salubria, humilia vero non sint. XVI. 401. in quibus stagna ac paludes sunt, morbosa cur ducantur. XVI. 402.

Loci corporis partes vocantur. VIII. 1. ipsi morborum indicia. VIII. 47. mutatio in longis morbis convenit. XVII. B. 281. natura morborum epidemicorum causa. XVII. A. 10. affectorum indicia unde petenda. VIII. 123. coenosorum halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

Locus num a receptaculo differat. XIX. 259. affectus quomodo acutiores aut diuturniores morbum portentat. IX. 689. affectus quomodo possit dignosci. VIII. 2sq. 44. XVI. 116. loci affecti notitiam ad curam necessariam esse, exemplo probatur. VIII. 56. loci affecti ex dolorum differentiis num dignoscantur. VIII. 70. locus humidior ad febrem quotidianam praedisponit. XI. 23.

LOCUSTAE tardissime nutriunt. XVII. B. 484. crura longa habent et gracilia. III. 177. palpebris carent. II. 879. marinae cutem habent siccam, temperiem autem humidam. I. 639.

LOCUTIONIS et vocis differentia. VII. 266.

LOCUTILEJUS *Thersites* vocabatur. XVIII. A. 253.

λογιστὸς veteribus dicuntur sophistae. XV. 160.

LOGICA philosophiae pars. XIX. 231. qualis doctrina. VIII. 138.

LOGICUS qui dicendus. X. 159.

LOLREINES ut alimentum. VI. 736. crassi et glutinosi succi sunt. VI. 769.

LOLIUM, ejus facultates et vires medicæ. XI. 816. in tritico saepe reperitur. VI. 551. de ejus generatione patris *Galeni* experimenta. VI. 552. lolii farina siccat. XI. 730. lolii noxae. VI. 553.

LOECHITIS vide *Lanceola*.

LONGÆVI maxime, qui maxime humidi. VI. 400.

LOPADES crassi succi sunt. VI. 769. *λοπάδες* sunt glandes castane-arum. VI. 621.

LOQUACITAS, ejus indicia sunt aures magnæ. IV. 797.

LOQUELA linguae actio est. X. 45. munus est organorum, quæ ad sermonem pertinent. XVI. 204.

LOQUI aut silere quibusnam in morbis conducit. XVI. 175.

LORA quid. V. 580. ejus facultates. ibid.

LORDOSIS, definitio. VIII. 242. XVII. B. 709. XVIII. A. 493. 553. quomodo fiat. XVIII. A. 75. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. ejus effectus. VIII. 242.

LORUM quando trivula dicatur. XVII. A. 379.

LORIO voluptatem lassatis partibus movet. VII. 124. calida totum corpus calefacit. XV. 203. frigida corpori optimo cur sit vitanda. VI. 184.

LOTUS in colle ad Tabias crescit. X. 365. arbor, ligni ejus usus medicus et vires. XII. 65. loti lignum pro ebano. XIX. 728. lotus domestica (*Trifolium*) agrestis, plurima copia in Libya proveniens et Aegyptia, vires medicæ. XII. 65. loti semini succedaneum. XIX. 736. sylvestris pro meliloto. XIX. 736.

LOUS mensis Macedonum nomen. XVII. A. 21.

LUCERNA ardens juxta flammam vehementem ant ad solem posita marcescit. XI. 663.

LUCIUS ab Antonino inter Deos relatus est. XIX. 18. mortuus est in Aquileia, ibi

hibernans. XIV. 650. respuebat ad eum tonsos. XVII. B. 150. Cathegetus, emplastrum epuloticum ex cadmia, quo is usus est. XIII. 524. posthac *Verus* appellatus est. XIX. 18. Lucium, quem *Severus* in imperii communionem acceperat, *Severum* appellavit. VII. 478.

LUCII aridum cephalicum. XIII. 846. catagnaticum. XIII. 648. colica, Siculo inscripta. XIII. 287. ex Lucii scriptis compositio ad dysentericos. XIII. 292. emplastrum attrahens. XIII. 934. emplastrum djabotanon. XIII. 746. malagma ad ancyas. XIII. 969. melinon. XIII. 850. melinum collyrium. XII. 787. odoriferum. XIII. 853. pharmacum confectum. XIII. 829. *Tarsensis* potio ad inflationes. XIII. 295. medicamentum sanguinem sistens. XIII. 857. medicamentum ad nomas. XIII. 852.

LUCTA. VI. 142. qui defatigantur, illis currendum est. XV. 212. luctandi studium minima particula est gymnasticae. V. 886.

LUM pestiferam curat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 36.

LUMBI definitio. II. 755. vertebrae quinque sunt. II. 755. nervi. II. 854. ex lumbis ad caput et manus recessus quid secundum *Hippocratem* efficiat. XVI. 801. lumborum exercitia qualia. VI. 146. lumbos oleo calido inungere conducit in lateris dolore. XV. 857. ex lumborum recursu oculi perversio malum. XVI. 652.

Lumborum dolores quomodo oriuntur. XVI. 794. dolores morbus hiemalis. V. 694. XVI. 27. doloris causae quaedam. XV. 867. dolor sit ex menstribus suppressis. VII. 435. XV. 327. doloris causa refrigeratio. XVII. B. 626. dolor cum excreatu violento convulsivi quid habet. XVI. 742. ex lumborum dolore ad os ventriculi recursiones febriles cum horrore, aquosa, tenuia et multa revomentes mente aberrantes etc. moriuntur. (*Hipp.*) XVI. 674. lumbis qui ante doluerint et despuerint, in iis biliosae dejectiones spumosa malum. XVI. 557. lumborum dolori diuturno cum aestu fastidioso si sudor superveniat, malum. XVI. 600. lumbis dolentibus cardialgiae accedentes quid doceant. XVI. 792. lumborum tenues et diuturni dolores qui ad hypochondrium irretientes ciborum fastidium invehunt

cum febre, hos ad caput dolor appul-
sus acutè et convulsivè perimit. XVI.
727.

Lumborum gravitas sentitur, si co-
lon male affectum est. XVI. 146. grä-
vitas et dolor judicationem per hæ-
morrhoides et menstrua indicat. XVI.
230. gravitas obsidet aestate. XV.
198.

Lumborum tetanus, symptomata et
cura secundum *Hippocratem*. XV. 861.
tetanus venaesectione solvitur. XV.
860.

LUMBRICI in intestinis gignuntur.
VIII. 47. etiam aliis animalibus sunt
familiares. XVII. B. 635. ex putre-
dine et calore generantur. XVII. B.
635. cur iis pueri sint præscriptis
obnoxii. XVII. B. 635. autumno ma-
xime vexant. (*Hipp.*) XVII. A. 304.
lumbricorum, qui intestina excruciant,
triplex species. XIV. 755. ad lum-
bricos remedia parabilia. XIV. 514.
549. 550. lumbricos interimit abro-
tanum. XI. 801. interficit semen bras-
sicae esculentae potum. XII. 42. suc-
cus calaminthae necat. XII. 6. ne-
cant cantharides. XIV. 242. enecat
cardamomum. XII. 12. ad lumbricos
clysteres. XVI. 146. lumbricos inter-
ficit lupinus tum illitus, tum addito
melle linctus, tum ex poscâ epotus.
XI. 885. lumbricos necant folia mali
persicae trita et super umbilicum im-
posita. XII. 76. lumbricos cur inter-
imat melanthium, non esum modo,
sed et foris ventri impositum. XII.
69. interficit mendia. XI. 883. ad
lumbricos remedium mirabile. XIV.
546. lumbricos enecat et ejicit myr-
rha. XII. 127. lumbricos seriphum
magis quam absinthium necat, sive
foris impositum, sive intro in corpus
assumptum. XII. 120. lumbricos edu-
cit squilla cum radice bryoniae pota.
XIV. 242. ad lumbricos theriaca.
XIV. 272. ad lumbricos alvi reme-
dia. XIV. 575.

Lumbrici lati raro in pueris obvi-
ant. XVII. B. 636. cura. X. 1021. ad
lumbricos latos anchusa. XI. 813. la-
tos enecat radix Chamaeleontis nigri.
XII. 154. interficit cortex radicis
mori. XII. 79. necat oleum Costi.
XII. 41.

Lumbrici rotundi quales vermes.
XIX. 86. descriptio. XIV. 755. pu-
tredine fiunt. XVII. B. 635. lumbr-
icos rotundos educit bovis talus cum

lacte potus. XIV. 241. succus cala-
minthae. XII. 6. clysteres. XVI. 146.
lumbrici teretes pueris sunt familiares.
VI. 695. et cur. XVII. B. 635. te-
retes si cum alvo exonerentur circa
crisin optimum. XVIII. B. 138. ex-
pellendi ratio. X. 1021.

Lumbrici terrestres, eorum vires et
usus medici. XII. 363.

LUMES corpus est. XIX. 473. aver-
sari ab imbecillitate facultatis viden-
di provenit. XVIII. B. 45. aversari
quando sit exitiale signum. XVIII.
B. 45 sq.

LUNA et sol quasi oculi mundi.
XIX. 161. a sole lucem accipit. IX.
902. veluti solis hyparchus terram
gubernat. IX. 937. lunae a terrâ di-
stantia. XIX. 283. luna cur terrestres
appareat. XIX. 282. etiam plantas
et animalia sed nostris nobiliora ha-
bet. XIX. 282. campos, montes et
valles habere creditur. XIX. 279. cir-
ca solem movetur. XIX. 279. cur
non omnibus diebus aequalis appa-
rent, et quibusdam dispareat plane.
IX. 906 sq. circuitus quoniam temporis
spatio peragatur. IX. 907. quamdiu
nobis sit visibilis. IX. 907. lunae
defectus s. eclipseos causa. XIX.
281. prorsus deficit lucisque expers
redditur, ubi terra suo intervntu ip-
sam obtenebrat. IX. 902. plena. IX.
902.

Luna: ejus figura. XIX. 280. di-
versae formae diversis temporibus.
IX. 902. septem figuras accipit. XIX.
280. aequipartitioni quid. XIX. 531.
ejus considerationis dignitas in mor-
bis cognoscendis et curandis. XIX.
531 sq. quando semilunaris, nova,
obscurata. IX. 902. dum dimidia est,
mutationes imbecilliores sunt. IX.
904. lunae tetragonae et diametrae
stationes in principis bonis bonas fa-
ciunt alterationes, in malis malas. IX.
913. diametra statio validissima. IX.
904. illuminatio unde veniat. XIX.
281. magnitudo. XIX. 280. natura.
XIX. 279. annus triginta dierum est.
XIX. 283. luna menses disponit. IX.
902. 908. particulares cujusque men-
sis dies disponit. IX. 904. ad lunam
referuntur circuitus dierum. IX. 914.
effectus ejus quando vehementiores et
quando imbecilli. IX. 904. lunae in
aërem nos ambientem effectus. IX.
908. effectus in crisin tutam. IX. 906.
in maris recessum et accessum infla-

xus. XIX. 189. 299. in plantas, animalia et morbos influxus. XIX. 188. in terram nostram influxus. IX. 902.

Luna non modo aegris, sed etiam sanis, dies quales tandem futuri sint, potest praenunciare. IX. 911. si ad planetas temperatas steterit, salutare et bonos, si ad intemperatas, graves efficit. IX. 912. in bonam molestamve vitam futuram influxus. IX. 912. quum in tauro, leone, scorpio et aquario fuerit, in morbi alicujus initio, morbus pessimus; in ariete autem, cancro, libra et capri cornu levis. IX. 912. si in ariete est, et marti vel soli configuratur, quid aegro accidat. XIX. 533. quid si incipiat in uno signo cum aeger incipit aegrotare, et faciat conjunctionem cum sole, aeger morietur. XIX. 531. quid si est in tauro et Saturnus in ejus est quadrato vel opposito. XIX. 538. quid si est in geminis et Saturnus est cum ipsa. XIX. 541. quid si est in Cancro. XIX. 545. quid si est in leone. XIX. 548. quid si est in virgine. XIX. 552. quid si est in libra. XIX. 555. quid si est in Scorpione. XIX. 558. quid si est in sagittario. XIX. 560. quid si est in capri cornu. XIX. 563. quid si est in aquario. XIX. 565. quid si est in piscibus. XIX. 567.

Luodici regis compositio auricularis. XII. 626.

Lupa et canis procreare possunt animal mixtum. III. 170.

LUPINUS. XIX. 768. quot siliquas et aereos habeat. XIX. 771.

Lupinus morbus, symptomata et cura. XIX. 719.

Lupinus edi potest: ejus facultates et usus. XI. 885. succi crassi est, et satis alit. VI. 791. mala gignit minima. XV. 877. lupini semen amarum et calidum est. XI. 646. lupinus agrestis, vires. XI. 886. lupini detergant. XI. 745. lupinorum farina siccatur. XI. 730. lupini, qui ex cerealibus cibis sunt, aquam amaram efficiunt. VI. 731. eorum ut alimentum multiplex usus. VI. 534. facultates. VI. 535.

LUPUS piscis, quale alimentum exhibeat. VI. 714.

Lupi quomodo et mejant et cacent. XII. 295. dentes caninos plures cur habeant. III. 877. musculos temporales maguos et valde nervosos ha-

bent. III. 844. hepar utile hepaticis. XIII. 212. lien comedi nequit. V. 134. stercoris vires et usus. XII. 295. pro lupi stercore, canis stercus. XIX. 733. lupos interficit aconitum. XI. 820.

LUSCISIOS hirci agrestis bilem prodesset quidam scripserunt. XII. 280.

LUSCITAS, cura. XII. 802.

LUTUM quid Graeci vocitent. XII. 165.

Lux offendit ophthalmia laborantes. III. 776. splendidissima deligenda est in operationibus chirurgicis. XVIII. B. 683. splendidissima quae. XVIII. B. 683. lucis duae species. XVIII. B. 678. artificialis et communis qualis. XVIII. B. 678. utriusque duplices usus sunt, aut ad lucem, aut sub lucem. XVIII. B. 679. directionis dignitas in morbis oculorum dignoscendis et curandis. XVIII. B. 679. 681. splendidae in oculis noxii effectus exempla. III. 775. lucem splendidam oculis non fert sine noxa. VII. 92.

Luxatio, (de singulis vide articulos, in quibus contingunt) definitio. XIX. 460. multum eas inter se differre docetur. XVIII. A. 665. luxatio et a causis externis et internis oritur. XV. 126. cuinam habitui corporis facilius aut difficilins accidat, et facilius aut difficilins reponatur. XVIII. A. 353. luxationes in utero jam fieri *Hippocrates* docet. XVIII. A. 670. luxationum causae. VII. 36. luxationes quando facile fiant secundum *Hippocratem*. IV. 4.

Luxatio, ejus modi diversi itemque repositionis genera. I. 269. 270. ad eas reponendas extensionem ante omnia requiri docetur. XVIII. B. 329. qua ratione natura illam prohibuerit. III. 42. luxationes palaestricae. XIV. 795. luxatio cur in articulis cubiti et carpi rarius quam in humero accidat. III. 161. luxationis vertebrarum causae. VIII. 246. vertebrarum cervicis effectus. VIII. 238. luxationis cura. XIV. 795. luxationum cum ulcere cura. XVIII. A. 711. ad eas curandas ossium cognitio maxime necessaria. II. 732. ad luxationes facit elenii radix. XI. 873. emplastrum. XIII. 547. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum *Hiceti*. XIII. 787. emplastrum melinum *Herae*. XIII. 511. emplastrum nigrum ex aristolochiis. XIII. 782. empla-

strum ex salicibus. XIII. 800. malagma *Andreae* didymaea. XIII. 346. malagma Nilo inscriptum. XIII. 181. venaesectio conducit. XV. 766.

in LYCETIS fons medicatus. VI. 424.

LYCHNIS coronaria, seminis ejus vires medicae. XII. 65. agrestis apud *Hippocratem* ἀνθώμων vocatur. XIX. 82. lychnidis semen substitui potest acanthii semini. XIX. 723. ei succedanea. XIX. 735.

LYCHNIUM remedium. XII. 744.

LYCIUM s. pyxacanthon, arbor spinosa, ex qua *Lycium* quod vocant, conficitur, id videlicet, quo ad sugillitas utuntur. XII. 63. In Lycia et Cappadocia ut plurimum provenit, sed indicum ad omnia valentius est. XII. 64. substitui potest aloae indicae. XIX. 724.

LYCOCTONON apocynum vocatur. XI. 835.

LYCOMEDIS anodynon. XIII. 92.

LYCOPERSIUM qualis herba. XI. 681 sq.

LYCOPROS vocatae anchusae speciei facultates. XI. 811.

LYCURGUS foetum animal esse legibus suis declaravit. XIX. 179.

Lycus Macedo, Quinti discipulus anatomicus. XIX. 22. Macedo in *Hippocratem* de morbis vulgaribus commentarios scripsit. XVII. A. 502. *Lycus* empiricus. X. 143. ad experientiam et observationem refert omnia.

XVI. 82. quinque tantum accipit coxendicis musculos. XVIII. B. 1000. commentaria anatomica scripsit. XV. 136. aliquando *Hippocratem* incusat. XIX. 57. artis Hippocraticae imperitus. XVIII. A. 198. in *Hippocratis* aphorismos commentaria scripsit. XVIII. A. 197. malevolentia in *Hippocratem* suffusus omnia illius cogitata perverse interpretatus est. XVI. 197. de musculis librum composuit. II. 227. pterygoideum muscolum ut et latiores colli musculos omisit. II. 449. de musculorum dissectione scripsit. XVIII. B. 926. musculos oculorum quinque tantummodo accipit. XVIII. B. 933. ab oculis in palatum meatum pertinere dicit, illorum excrementa evacuantem. XVII. A. 966. *Lyci* Macedonis urinae secretionis theoria. II. 70. reprehenditur. ibid. et sq. *Lycus* Macedo urinam renum nutrimentum esse duxit. III. 366.

Λύγγαι singultus est. XV. 846.

Λύγμοι singultus est. XV. 846.

LYNERS, musculorum temporalium eorum conditio. III. 844.

LYNCEUS subterranea intuebatur. V. 99.

LYSIAE arteriaca. XIII. 49.

LYSIMACHIUM, ejus vires medicae. XII. 64.

LYSIPONIUM collyrium ad dolores oculorum. XII. 771.

LYSIS cruda a *Galeno* hordei farina vocatur. XIII. 574.

M.

M character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

MACEDONIA, in ea crescit optimum petroselinum. XII. 99. XIV. 60. XIX. 744.

Macedonum mensis Dion. XVII. A. 20. Artemisius et Loius mensis. XVII. A. 21.

Macedonicum medicamentum ad ulcerum phlegmones. X. 883.

MACEDONIS compositio renalis. XIII. 324.

MACER, cortex ex India ortus, ejus vires medicae. XII. 66.

MACHAERIONIS emplastrum. XIII. 499. medicamentum. XIII. 796. remedium crustas gangraenosas elidit. XI. 138. medicamentum ad fistulas. XI. 126.

MACHAONIS collyrium. XII. 774.

MACHINAE in ossibus fractis repandendis adhibendae. XVIII. B. 593.

MACIES partis, definitio. VI. 869. cur biliosius in ea corpus reddatur. XVII. B. 92. cutis conditio. XVII. B. 85. maciei partium causa quies et deligatio. XVIII. B. 892. cura.

ibid. et sq. maciem tandem inducit bradypepsia. VII. 72.

MACRAUCHENES quinam dicantur. XVII. A. 816.

MACRI melancholicum humorem in se habent. VIII. 182.

MACROBIOTICE Galeni. VI. 63.

MACULAS ex sole contractas aufert oleum costi cum aqua aut melle. XII. 41.

MADAROSIS, definitio. XVI. 88. casus est pilorum palpebrarum. XIV. 413. ad madarosin remedia parabilia. XIV. 413. fuligo picea. XII. 103.

Μαδαρόσις (alii scribunt *μαδάρωσις* a *μαδάρ*, expertem esse pilorum). XVI. 88.

MADOREM utilem solidis partibus immitit balneum. X. 709.

MAENIDUM caput sale conditum, vires ejus et usus. XII. 333.

MAGNANIMI sunt animosi. XVII. A. 188.

MAGNES, actionis ejus theoria. II. 45 sq. vires ferrum trahendi. VIII. 422. XII. 204. ad ferri naturam accedit inque ferri metallis reperitur. XI. 612. vis ejus ferrum attrahendi quomodo ab *Epicuro* et *Asclepiade* explicetur. II. 45. pro eo substituitur phrygius lapis. XIX. 734. vitreo succedit spuma italica. XIX. 735.

MAGNI nomen admodum late patet. VIII. 839. 841.

MAGNITUDO corporis, definitio. XVII. B. 559.

MAGNUS confirmat, pulsus vehementiam non esse simplicem qualitatem. VIII. 638. 641. qua in re ab *Andromacho* et aliis in theriacae confectione discrepet. XIV. 261. ex *Magni* medicamenti aridum cineritium *Asclepiadis*. XIII. 849. *Magni* florida. XIII. 839. 856. pastillus. XIII. 831. pastilli hedychoi XIV. 262. pulsus definitio. VIII. 756. pulsus languidi et vehementis definitio. VIII. 647. pulsus vehementis definitio. VIII. 640. in *Magnum* disputat *Archigenes* de pulsus celeritate. IX. 8. *Magni* circulatoris emplastrum ad lichenas excoaratos. XII. 844. *Magni* clinici remedium ad ficosas menti papulas. XII. 829. *Magni* Philadelphi compositio ad haemoptoen. XIII. 80. *Magni* Philadelphi pastillus. XIII. 829. *Magni Tarsensis* extractorium haemorrhoidum. XIII. 313.

MAJAE s. obstetricis generosum aridum ad condylomata et rhagadas. XIII. 840.

Μαίεος quid significet. XVI. 493.

MAJORANA, ejus vires et usus. XI. 823. XII. 118.

MAIOUNIUM s. maeoulum pro troximo. XIX. 745.

MALA, eorum differentiae. VI. 594. differentiae, qualitates et vires medicae. XII. 75. cur eorum succus durare et vetustatem incolumis assequi possit. XII. 76. specierum singulorum facultates. VI. 595.

Mala armeniaca. VI. 593. his praestantiora sunt praecocia. VI. 594. non possunt sicari. VI. 785. et fructus et arbor etiam praecocion audit. Viros medicae. XII. 77.

Mala cotonea, eorum facultates. VI. 602. majora in Asia struthia vocantur. VI. 450. stomachum roborant. VI. 431. succus antidotum scammonae. XIV. 761. medicamenti ex eorum succo praeparatio. VI. 450. austeri sunt. VIII. 114. succus cum melle coctus durare potest. XII. 76. in aqua coctum pro hepatis phlegmone. X. 793. decoctum ad haemorrhagias. X. 330. decoctum adstringit. VI. 450. acerborum decoctum adstringens forte pro gargarismate. XII. 961. conveniunt stomachicis. XIII. 169. cremor ad stomachi ardorem cum syncope. XIII. 168. cum vino pro ventriculo imbecillo. X. 466. substituitur melilotum. XIX. 736.

Malum granatum s. panicum, ejus et acinorum vires et usus. XII. 115. adstringit. XI. 441. granati putamina sicca cicatricem inducunt. XI. 757. mali granati succus in potentiam inspersus cardialgiam in muliere sanavit. V. 275.

Mala medica, fructus, seminum, foliorum vires. XII. 77. malum medicum i. q. citrium. VI. 617. mali medici semen amarum et calidum est. XI. 646.

Mala persica, facultates eorum. VI. 592 sq.

Mala punica, tres sunt eorum differentiae, vires earundem. XII. 919. stomatici remedia ex his praeparandis ratio. XII. 919 sq. ejus usus. XII. 920. punica austeri sunt. VIII. 114. *Andromachi* stomaticum ex malis panicis. XII. 931. Critonis. XII. 933.

mali punici fructus refrigerant. XI. 631. malum punicum ventriculum roborat. X. 674. malorum punicorum putamen ulcera non glutinat. XI. 440.

MALAE. XIV. 703. cur rubeant in purulentis. XVIII. B. 203. nonnunquam vocatur maxilla superior. XVIII. A. 426. *Malarum* ossa sunt crassissima. III. 931.

Malabathrum: foliorum facultates medicae. XII. 66. 153. ei succedanea remedia. XIX. 735.

Malabathrinum Galeni ad dolores oculorum et affectus in declinatione. XII. 756.

MALACOSTRACA quanam sint animalia et cur ita dicantur. I. 639.

Malactica qualia sint remedia. XIII. 946 sq.

MALAGMATA quanam vocentur medicamenta. XIII. 177. 946. malagma usus multiplicis. XIII. 980. *Alcimi*onis. XIII. 973. ex alumine. XIII. 979. *Anythae*onis. XIII. 967. *Anythae*onis ad thoracis, hypochondriorum et stomachi dolores, item ad aneylas valet et abscessus et duritias emollit. XIII. 983. ad aneylas. XIII. 977. *Andreae*, XIII. 343. 982. *Andreae*, didymaea vocatum. XIII. 346. *Andreae* aliud ex *Areo*. XIII. 347. *Andromachi*. XIII. 976. *Andromachi* ad hepaticos. XIII. 220. *Andromachi* ex meliloto. XIII. 186. est emplastrum aniceton, extremarum partium in magnis splenis applicatum. XIII. 878. *Antiochidis* ad splenicos etc. XIII. 250. *Antiochidis* splenicis, hydropicis, arthriticis. XIII. 341. quo usus est *Antipater* ad ischiadicos. XIII. 348. *Antipatri* ad colicos omniaque interiora. XIII. 983. *Apolionis*. XIII. 981. *Apollophanis*. XIII. 979. *Apollophanis* ad hepaticos. XIII. 220. ex libris *Arii* *Asclepiadei*. XIII. 182. *Arii* *Tarsensis* ad splenicos. XIII. 247. *Aristoclis*. XIII. 977. *Asclepiadis*. XIII. 967.

Malagma apud *Asclepiadem* dolorem subito tollens. XIII. 985. *Asclepiadis* ex meliloto hieraticon. XIII. 183. *Asclepiadae*, qui philosophicus dictus est. XIII. 179. ad splenicos ab *Asclepiade* communicatum. XIII. 248. ex lapide *Asio*, podagricis et arthriticis commodum. XIII. 360. aureum ad arthriticos. XIII. 987. aurei coloris ad arthriticos affectus. XIII. 342. auri colorem referens ad splenitidem. XIII.

245. quod aurei coloris appellamus ad splenicos. XIII. 251. anthemerum vocatum ad inveteratas splenis indurationes. XIII. 251. aliud. XIII. 253. *Bacchii*, quo *Caesar* usus est. XII. 987. e baccis lauri. XIII. 259. 979. basilicum. XIII. 184. *Cattinici* ex collectaneis *Pacii* ad omnia. XIII. 984. ad capitis dolorem. XII. 594. ex cedria. XIII. 249. ex cicuta et agarico ad arthriticos et podagricos. XIII. 359. *Cleoni*ci boni coloris. XIII. 987. *Cleophantis* ad hydropicos. XIII. 985. boni coloris ad multa accommodatum. XIII. 979.

Malagma ad coxendicum, capitis omnesque disturnos dolores. XIII. 984sq. *Crispi* generosum. XIII. 984. *Damocratis*. XIII. 988. a *Damocrate* conscripta ad hepar et praecordia. XIII. 220. diaspermaton h. e. ex seminibus. XIII. 978. *Diodori* ad podagricos et arthriticos. XIII. 361. ad splenicos *Diodori*. XIII. 248. *Dioscoridis*. XIII. 968. durum et aridum. XIII. 976. (aliter. 977.) est emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. ad lipodermos *Epidauri*. XIII. 985. *Malagma Emeni*. XIII. 178. *Galli Marci Asclepiadei*. XIII. 179. ut *Harpocras*. XIII. 978. in hepatis phlegmone. XIII. 219. ad hepaticos. XIII. 981. ab *Hera* Cappadoce acceptum ad coxendicum dolores. XIII. 986. ad hydropicos et lienosos. XIII. 982. ad ischiadicos. XIII. 338. ad ischiadicos, quo usus est *Philocalus*. XIII. 349. ad ischiadicos. XIII. 980. aliud. XIII. 982.

Malagma ad laterum dolorem. XIII. 987. leucopyron. XIII. 984. ad lienosos. XIII. 980. *Lucii* ad aneylas. XIII. 969. *Marci Telentii Asclepiadis*. XIII. 973. ex meliloto. XIII. 977. melinum. XIII. 182. *Neapolitane* aromaticum. XIII. 183. *Neapolitani*, praeparatum est *Aquilae Secundillae*. XIII. 976. *Nicerati*. XIII. 180. dolorem sedans *Nicostrati* ad podagram. XIII. 985. *Nilei* crocerum. XIII. 182. *Nile* inscriptum. XIII. 181. *Pharmianum*. XIII. 975. ut *Philonides*. XIII. 978. polyarchion. XIII. 184. 185. 186. polyarchion ex epistola. XIII. 980. potenter inscriptum. XIII. 258. *Protas Pelusiotae*. XIII. 338. ad rheumatismum stomachi et intestinorum. XIII. 982. ex sampacho. XIII. 979. ex seminibus ad hydropem. XIII. 261. ex

silphio ad ischiadicos. XIII. 347. ad splenicos per unam diem sanans. XIII. 247. ad splenicos, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. ex taedis *Titi* Caesaris ad podagricos et arthriticos. XIII. 360. ad splenis indurationes, quo usus est *Tryphon Gortyniates*. XIII. 247. *Tryphonis Gortyniatæ* Cre-tensis ad splenicos. XIII. 253.

MALI num q̄os omnes natura. IV. 818sq. ant boni qua ratione fiamus. IV. 812.

MALICORIUM modice siccatur. X. 199. ad hæmorrhagias. X. 329. ad ulcera interna. X. 298. pro alumine scissili. XIX. 744. pro balaustio. XIX. 726. pro uva acerba. XIX. 738.

MALITIÆ signa physiognomica ex angulis oculi. IV. 796.

MALLEOLI, definitio. II. 774. male a quibusdam tali vocantur. XVIII. B. 765. malleolorum scarificatio humores evacuat. XVI. 105. malleolorum scarificationes in menstruis suppressis. XI. 283. malleolorum scarificatio mulieribus albidioribus convenit. XI. 283.

MALTHACODEA medicamenta in ulceribus malignis vitanda. XIII. 664.

MALUM, definitio. XIX. 231. adstrictionis ejusdam particeps est. XI. 591. refrigerat. XI. 631.

MALUS, fructuum ejus qualitates et vires medicæ. XII. 75. armenica, fructus et arboris ipsius vires medicæ. XII. 77. medica, fructus, seminum foliorum vires. XII. 77. persica, ejus vires medicæ. XII. 76.

MALVA medium tenet inter succum bonum et malum. VI. 794. crassos et viscosos humores generat. XI. 368. in ossium fracturis utilis. XVIII. B. 406. malvæ coctæ cum mulsâ calidâ ant oleo ad psilothrum haustum. XIV. 142. malvæ caules diligenter incocci ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. malvæ radix plus virum habet quam folia. VI. 646. malvarum molles radices, maxime quæ in Aegypto sunt; eduntur. XI. 672. malvæ succus crassus est et lentus. VI. 629. ei succedaneum. XIX. 735. malvæ agrestis arborescentis et hortensis vires medicinales. XII. 66sq. malva agrestis vide etiam *Althæa*. (XI. 867.) malvæ agrestis folia tum crudâ tum coctâ emolliunt. XI. 739. malva agrestis a sativâ diversa est. VI. 628.

malva arborescens althæa est. XIV. 331.

MAMMAE, diversus earum situs et numerus. III. 602. muliebres cur duæ. IV. 153. natura earum glandulosa est. III. 605. glandulosæ viris pan-cis adsunt. IV. 599. cur in maribus non itidem excultæ quam in foeminis. III. 607. glandulæ ubera vocantur, dum lac in se continent. VI. 774. qualem cibum exhibeant. ibid. vasa earundem. III. 604. vasorum origo. IV. 176. arteriæ. V. 194. venæ. II. 796sq. et uterus quasdam habent venas communes. XVII. B. 828. ætatis signa secundum *Hippocratem*. XVI. 338. cor tegunt extrinsecus. III. 605. in graviditate conditio. IV. 154. extenuatæ et crassescentes quomodo se habeant. XVII. B. 95. lactis plenæ, et exhausto lacte quomodo se habeant. XVII. B. 95. conditio in non imprægnatis, lactantibus et post lactationem. VIII. 452. pubertatis tempore mutatio. XVII. B. 212. quonam graviditatis tempore lac liberalius ad eas affluit. XVII. B. 831. non perpetuo mnnere suo funguntur. VI. 673. nonnunquam supra modum increscunt. VI. 869. papillæ et rubrum earum si pallidum sit, vasculum aegrotat. XVI. 472. cur in homine pectori adhaereant. III. 603. 606. XV. 399. XVII. A. 456. mammae pinguedinis incrementum præter naturam. XIX. 444. solidiores foetum sanum demonstrant. XVII. A. 476. mammas inter et uterum commercium. XVI. 339. mammae cum utero per vasa cur sint conjunctæ. XVI. 472. mammarum cum utero consensus. IV. 154. XV. 401. XVII. A. 454. hujus consensus causa. IV. 176.

Mammae amplitudinis uteri signa. XVII. A. 451. indicia quomodo sint uteri languentis. XVII. B. 279sq. virgines ad matrimonium aptas demonstrant. XVII. A. 451. mammis virginum illius sanguis vespertilionum, ab extuberatione tueri dicitur sed falso. XII. 258. mammas virginibus tumescere prohibet cotis Naxiæ ramentum. XII. 206. suillæ a gulosis expetuntur, ubi lacte sunt turgidæ. VI. 674. si lac copiosius in gravida exiis effluit, foetus redditur imbecillus. IV. 178. si graciles in gravida fiant, abortum significat. IV. 178. in gravida si subito extenuentur, abortus

expectandus. VIII. 437. abortientium gracilescent. XVII. A. 307. derepente extenuatae abortum nunciant. XVII. B. 527. quales foetum imbecillum, et quales validum esse doceant. XVII. B. 843. mammarum altera si in femina gemellos ferenti gracilescent, et dextra quidem masculus, sinistra foemina abortu editur. IV. 153. gemellos gerenti altera si gracilescent, alter foetus ejicitur. XVII. B. 828. in mammis sanguinem colligi maniam praesagit. XVII. A. 479. XVII. B. 832.

Mammæ: ad mamillas cucurbitam imponimus, quoniam sanguis ex utero profluit. X. 925. mammis admotæ cucurbitulae uteri fluxiones vehementes celerrime compescunt. XI. 51. mammis admota cucurbitula revulsorium remedium est. XI. 319. mammæ admota cucurbitula menstrua sistit. XVII. A. 476. XVII. B. 842. ad mammarum affectus remedia parabilia. XIV. 446. ad mammas pendulas flaccidasque extollendas et distendendas. XIV. 446. ut plures annos molles sint. XIV. 447. ut majores non fiant. XIV. 447. ut lac exsicceetur. XIV. 447. 449. ad attrahendum lac. XIV. 448. mammas conservantia, quibus diu tensae maneant. XIV. 449. ad mammarum abscessus cerine Ctesiphontis. XIII. 936. ad mammarum abscessus isis. XIII. 774.

Mammarum cancer ut plurimum fit menstruis cessantibus. XI. 139. canceri oriri solent, quando mulieres non amplius purgantur. XV. 331. ab excremento melancholico originem habent. XV. 331. cancer incipiens sanabilis, posthac vero citra chirurgiam non curabilis. XI. 141. in mammis cancerum habentem mulierem *Galenus* singulis annis purgavit et sanavit. XI. 344. XVIII. A. 80.

Mammarum indurationes: ad mammas duras inflammatasque remedia parabilia. XIV. 479. ad mammarum durities *Menecratis* cerine. XIII. 937. ad mammarum indurationes cyzicenum *Herae*. XIII. 815. ad mammarum durities emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. ad mammarum oborientes indurationes emplastrum gilvum *Halliei*. XIII. 646. mammarum indurationes emollit *Halliei* emplastrum gilvum. XIII. 802. ad mammarum indurationes emplastrum *Halliei* ex sinopide. XIII. 786. empla-

strum *Rhodiacum*. XIII. 448. ad *phlegmonen* s. abscessum remedia. XIV. 447. ad mammarum phlegmonas ovum cum rosaceo. XII. 352. ad mammarum scissuras remedia. XIV. 482. ad mammarum tumores remedia. XIV. 579.

MAMMILLAR tot sunt, quot sinus uteri. IV. 151. mammillarum morbi. XIV. 779. ad mammillarum affectus malignos *Andrene* malagma didymææ. XIII. 346. ad mamillas emplastrum sanitas, digerens. XIII. 932. mammillarum inflammationi optimum remedium est *νάρος*. XII. 116. ad inflammationes Samia terra praestat Chia et Selinnsia. XII. 181.

Mammillaris pars ossis temporum. II. 745.

MANDRAGORA, ejus, fructuum et corticis radicis vires medicae. XII. 67. anodynum est. XI. 767. frigida est. I. 649. XI. 421. qua ratione mortem inducat. XI. 596. vehementi frigore enecat. VII. 14. stupefacit. XVII. A. 904. igni admota, vim suam amittit. I. 674. in pleuritide non est adhibenda. XV. 489.

Mandragoræ herba condensat. XI. 751. radix anodynum est. X. 816. radix (comminata) refrigerat. XI. 404. semen madefacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. semen pro papavere. XIX. 736. pastillus ex ea sphragis dictus. XIII. 100. ei succedaneum. XIX. 736. mandragoræ succo succedens remedium. XIX. 736.

MANE venam secare quando praestet. XIX. 519.

MANGONES puerorum. X. 998. cutem circumponunt carnosus particulis. XVII. B. 83. emaciata corpora se reficere posse sperant, quousque cutis protracta sit. XVII. B. 83. ad mangones puerorum ptisana. XV. 459.

MANIA, definitio. XIX. 416. delirium est sine febre. VII. 202. *Hippocrates* vocat delirium sine febre. XVII. A. 159. causae. VII. 202. XVII. B. 624. causae tumores vulnerum evanescentes. XVII. A. 460. quomodo a phrenitide differat. XVII. A. 699. in mania principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. nunquam fit a pituitoso humore. XVIII. A. 95. morbus vernalis. V. 693. XVII. B. 615. vere potissimum oritur. XVI. 26. et autumno. XVI. 27. vere potissimum grassatur. XVII. A. 31. XVII. B. 563.

in maniam aliquem lapsurum unde cognoscatur. XVII. A. 479. maniam secundum Hippocratem significat sanguis in mammis collectus. XVII. B. 832. dysenteria, hydrops et ecstasis secundum Hippocratem ejus sunt auxilia. XVIII. A. 105. mania laborantes sola saepe purgatione Galenus sanavit. XI. 341.

Māvva apud Hippocratem pulvis est ex concusso thure collectus. XVIII. A. 474.

MANNA emplastrum. XII. 845. manna magis quam thus adstringit. X. 322. ad haemorrhagias. X. 329. substitui potest cassiae. XIX. 731. ei succedit thuris cortex. XIX. 736. mannae medicamenti usus post excisionem in parte putrescente factam. X. 887. mannae et corticis thuris paululum est admixtum, unde adstringendi vim habet. X. 888. thuris levi adstrictione est praedita. X. 887. manna thuris ab Hippocrate ad pustulas curandas adhibita. XVII. A. 357 sq.

MANSUETUDINEM indicat glabrities. XVI. 91.

MANTIAS medicus erat celebris. XII. 534. Herophileus primus compositiones medicamentorum complurium laudabilium scripsit. XIII. 462. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. de materia medica scripsit. XI. 795. scripsit de medicamentis secundum locos. XI. 795. scripsit de purgantibus, proptismis et clysmis. XI. 795. Mantiae emplastrum aeruginosum. XIII. 751. ex Mantiae compositionibus Attalica. XIII. 162. Mantias narrat, cuidam oculos procidisse, cum deligata essent caput et facies multiplice deligatione. XVIII. A. 770. venae-sectione utitur. XI. 163.

MANTICAS binas habemus collo propendentes. (*Aesop.*) V. 6.

MANUS, definitio. XIV. 703. partes. XIV. 704. apud Graecos proprium nomen non habet distinctum a brachio. XVIII. B. 431. organon est ante organa secundum Aristotelem. III. 8. homo omnium animalium solus habet. III. 168. quoad eam quaeenam similiae sint hominibus simillimae. II. 532. animalia cur non habeant. III. 175. ejus utilitatem plerisque animalibus collum praebet. III. 613. manus et pedis comparatio. III. 194.

et pedum analogia quoad musculos. III. 234. pedi respondet. XVIII. B. 432.

Manus quatenam commoda a carne innata habeat. III. 36. cutis excoarari vix potest. III. 109. cutis inferna cur glabra et pilorum expers. I. 621. sunt carnivoris pedes anteriores. III. 176. utilitatem plerisque animalibus collum praebet. III. 613. partes omnes mirabiliter inter se consentiunt. IV. 354. non, sed ratio hominem artes docuit. III. 5. fabrica. III. 22sq. cur cutim habeant arctius applicatam et magis sensibilem. III. 109. cur in digitos divisa secundum Hippocratem. III. 22. cur non sit indivisa et solida sed in digitos fissa. III. 9sq. cur duae homini datae aequales. III. 10. cur sint ad se invicem inclinatae. III. 11. ut extendatur simul et adducatur ad latera quomodo natura effecerit. III. 69. constructio actionibus ejusdem idonea. III. 12. ad comprehensionem optime constituta. III. 10. actio comprehensio est. III. 24. 44. apprehensionis organon est. III. 127. XV. 359. opera omnia a musculorum actione pendent. IV. 395sq. sunt artium organa. III. 5. exercitia earum. VI. 146.

Manus functiones. I. 567. ad functiones suas maxime symmetrica. IV. 353. praestantia. III. 4. deorsum fertur quiescentibus omnibus ejus musculis. IV. 397. figura supina quae. IV. 424. quatenam prona, et quatenam inter utramque media. IV. 425. figurae mediae terminus qui. IV. 425. pronatio et supinatio quomodo fiat. III. 103. IV. 427. extremae figurae in ea quae. IV. 424. forma, si digiti omnes flexi sunt. IV. 395. summa s. extrema, definitio. II. 347. summae partes. VII. 735. summae exigui musculi. II. 263. sagittariorum quomodo collocantur. XVIII. B. 348. volae cur *θρύψα* graece dicantur. XVIII. B. 364. quomodo sit applicanda, ut pulsus tangatur. VIII. 803. articulationum ratio. III. 76. 160. ligamenta. II. 268sq.

Manus motus non omnis actione musculorum fit, neque omnis immobilitas quiete. IV. 396. extremae musculi. III. 93. musculorum in ea utilitas. III. 61. in manu septem sunt parvi musculi. III. 90. musculorum in summa manu duo genera sunt.

XVIII. B. 951. summae exiguos musculos dissecandi ratio. II. 263. musculus, qui ad cutim manus internae apparet. III. 99. musculorum in vola manus duplex aponeurosis. III. 58. quorum musculorum actione demittatur. IV. 397. musculi pronatores et supinatores. II. 261. pronam reddens musculus. III. 102. IV. 395. XVIII. B. 988. supinam reddens musculus. III. 102. supinam reddentis musculi origo. II. 259. supinam et pronam reddentes musculi. II. 261. *Manum* supinam reddentes musculi. XVIII. B. 983. nervi. IV. 306. nervi unde originem habeant. XVII. A. 380. cur nervos plures habeat, quam pes. III. 243. quod de causa nervos nullos a cerebro acceperint. IV. 276. ossa septem sunt et viginti. XVIII. B. 433. venae. II. 792. 795. unde venas habeat. XV. 530. XVI. 137.

Manus ex laboribus calidiores apparent. VI. 849. collum et crura inaequaliter dispersa et nuda habere malum. XVIII. B. 61. ante faciem attollere et quasi muscas venari, aut floccos legere malum. XVIII. B. 71. distentiones signum abundantiae sanguinis. XV. 778. in manibus dolores oborti quibus sunt, ex morbis surgentibus, abscessum futurum indicant. XVI. 285. si frigeant ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. manuum gravitas in morbis acutis malum. XVIII. B. 125. manus sensus et motus penitus aofertur medulla circa quintam vertebra affecta. VII. 112. tremulae sunt ex pravo victu. XV. 602. tremulae nervorum principium laesum esse docent. XVI. 713. in manus ulcere cur alae glandulae intumescant. X. 881. cum vulnere luxatae cura. XVIII. A. 702. in manu stilo vulnerati casus et *Thessali* inepta ejusdem curandi methodus. X. 390. ad manuum callosas excrescentias *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. ad manuum intertrimenta inunctio. XIV. 557.

MARASMUS, vel *MARCOR*. IX. 733. unde nomen acceperit. IX. 175. est corruptio viventis corporis ex siccitate. VII. 666. quando accidit. VII. 317. quibus accidit. VII. 315. in eo corpus cordis siccescit. VII. 668. cum calore in hecticis febribus conspicitur. VII. 668. lipothymia plerumque eum praecit. XI. 48. pulsus cur sit

durus. VII. 686. causa inedia longior. X. 542. 687. causa est morbus acutus male judicatus. XVIII. B. 79. signa diagnostica. IX. 523sq. qui cum frigore conjunctos est, senescentibus accidit. VII. 668. de marasmo scripsit *Galenus*. VI. 357. qua talis curari non potest. VII. 687. insanabilis. X. 720. de cura ejus *Philippi* positiones. VII. 689. variae species, earumque periculum. VII. 686. X. 495. cordis brevi ad mortem ducit. X. 495. febrilis causae. VII. 326. frigidus, qui senectuti similis est, quomodo fiat. VII. 687. ex senectute inevitabilis. VII. 669. senilis, hunc *Philippus* vocat ex morbo senium. IX. 176. senilis non prohiberi sed levari potest arte, quae gerocomice vocatur. VII. 681. simplicis causae. VII. 667. syncoposos. VII. 686. quomodo oriatur. ibid. syncopalis cura. VII. 703. retorridus. VII. 686. quomodo oriatur. ibid. torridus siccitatem adducit. IX. 248. torridi, qui ex ardentibus febribus fit, cura. VII. 699sq.

MARATHRUM vide *FORNICULUM*. semina ad flatus. X. 578.

MARCELLAE inscripta medicamenta *Asclepiadis*. XIII. 178.

MARCELLI remedia ad lienosos. XIV. 459.

MARCELLINI anodynum. XIII. 90.

MARCESCENTIBUS balneum *Philippus* noxium putat. X. 706. marcescentium pulsus. VIII. 479. marcescentium pulsus differentiae earumque causae. IX. 175. 177. marcescere corpus ubi coepit, frigidum evadit. XV. 156.

MARCUS vide *MARASMUS*.

MARCUS imperator qua usus est theriaca. XIV. 201. imperator quotidie usus est theriaca. XIV. 216. *Marcus Aurelius Antoninus* tempore *Galerii* erat imperator. VII. 478. XIX. 18. *Marci* nectarium, paraodi ratio. XII. 750. *Marci* *Talenti* *Asclepiadis* malagma ad duritiem et tensiones. XIII. 973. *Marci* *Galli* *Asclepiadis* malagma. XIII. 179.

MARE cur sit salsum. XIX. 298. quomodo fiant aestos maris accedentes et recedentes. XIX. 299. lunae in ejus recessum et accessum influunt. XIX. 189. quomodo in eo spuma generetur. XVIII. B. 177. mortuum unde dictum. V. 111. mortuum,

ubi sit. XII. 375. mortuum aquam amaram habet. XI. 690. mortui aquae aliae peculiaritates. XI. 691. mortui aqua aestate quam hieme amarior. XI. 693. in eo nullum nec animal nec planta reperitur. XI. 693.

Marina omnia causae pituitae accumulationis. XIX. 488.

MARINUS laudatur, quod anatomicas administrationes scripserit. II. 283. ejus praeceptor *Quintus*. XV. 136. anatomen coluit. XV. 136. anatomicas administrationes scripsit. II. 280. 283. Marini librorum anatomicorum XX. conspectus. XIX. 25. Marini arteriaca. XIII. 25. Marinus duplicem omnium glandularum usum esse dicit. IV. 646. de musculis scripsit. XVIII. B. 926. musculos pterygoideos partem temporalium putat. XVIII. B. 935.

MARISCAR haemorrhoides sunt. XVII. B. 107. 108.

MARRUBIUM, ejus vires et usus. XII. 107.

MARSI cur vocentur aspidotrophi et theriotrophi. XI. 143. sunt vipera- rum venatores. XII. 316.

Marsum vinum austerrum est, facileque, si imprudenter condatur, acescit. XIV. 15. adstringit. XI. 441. austerrum est et facile acescit. XIV. 15. Siguino est austerrus. X. 831. siccatur. XIII. 659. urinam movet. VI. 337.

ad *Marsum* epistolam *Archigenes* scripsit, qua ipsi consilium dat, quomodo patri memoriam restituat. VIII. 150.

MARTIALIS duos libros anatomicorum reliquit, et magnopere celebrabatur. XIX. 13.

MARTIANUS medicus inaximus anatomicus habebatur; quos libros scripserit. XIV. 615.

MARTIS annus duorum est annorum. XIX. 283.

MAS foemina calidior et siccior. IV. 624. IX. 107. perfectior quam foemina secundum *Aristotelem*. IV. 157. causa ejus rei. IV. 158. 162. utilitas. IV. 162. marem ut mulier generet. XIV. 476. mas quomodo gignatur. XIX. 453. mares quomodo et feminae procreentur. XIX. 324. mas ex semine quomodo generetur, et quomodo femina. IV. 165. mares generantur semine masculo praedominante. IV. 629. mas in generando formam

exhibet et principium motus. IV. 517. maris in utero notae. XIV. 476. maris concepti signa. XVII. B. 834sq. mares quanto tempore in utero formentur. XIX. 337. mares ut plurimum in dextra matrice gignuntur. IV. 174. in dextra uteri parte concipi dicuntur. XVII. A. 443. magis in dextra uteri parte gestantur. XVII. B. 840. magis gignunt, quibus in pubertate testis dexter magis tumet. XVII. B. 212.

MASCULUS foemina calidior et siccior. IV. 634. cur generetur, si etiam femina semen emittat. IV. 621. masculi cur in dextro utero gestentur. IV. 633.

Μασχάλη quid significet. XVIII. A. 314.

Μάσησις quid significet. XVIII. A. 430.

MASSALIOTAE medicamentum ad carbunculos. XIII. 855.

Μασσητηῆρες musculi qui et unde dicantur. XVIII. A. 429.

MASTICATIONEM peragunt musculi masseteres et temporales. III. 854sq. quid lingua ad eam conferat et buccae. III. 855.

Masticatoria remedia ad dentium molarium dolores. XII. 868.

MASTICHE, ejus vires et usus. XII. 113. candida, *Chia* vocata, ejus vires. XII. 68. nigrae s. Aegyptiae vires. XII. 69. ex mastiche emplastrum. XIII. 940. aliud *Neapolitae*. ibid. scammoniae est antidotum. XIV. 761. ei substituenda remedia. XIX. 736. pro terebinthina. XIX. 745.

MASTOIDEA pars ossis temporum. II. 745.

Mater dura vide *Dura mater*.

MATER foetui substantiam tribuit. IV. 630. matris cum foetu per vasa commercium. IV. 225. matris imaginationis vis in foetum insignis historia. XIV. 253sq.

MATERIA artis (medica) definitio. XVII. B. 181. XIX. 352. de materia medica scriptores recensentur. XI. 792sq.

MATHEMATICI corporum fines principia rerum ducunt. XIX. 244. ad *MATRIMONIUM* aptas virgines esse mammae demonstrant. XVII. A. 451.

MATRIX, vide *UTERUS*. IV. 145. cur dicatur uterus. XIX. 362.

Μάρτεος a: quid significet. XVIII. A. 453.

MATURATIO morbi. quid sit. XVI. 69. maturaciones foras aut intro repere, *Hippocrates* dicit. XVI. 68. maturaciones iudicationis celeritatem et salubrem tutelam indicant. XVI. 72.

MATUTINUM tempus veri respondet. XVI. 424.

MAXILLAE. XIV. 703. maxilla utraque cur habeat secundum longitudinem suturam. III. 932. rubrae succedunt peripneumoniae. VIII. 46. faciei forinam tribuunt. II. 219. contractio signum abundantiae sanguinis. XV. 778. ad maxillas abscessus cur maxime in febris fiat. XVI. 282. abscessus fiunt in febris ex lassitudine. XVII. B. 697 sq.

Maxilla inferior: differentiarum quoad magnitudinem in diversis animalibus usus. III. 847. osteologica descriptio. XVIII. A. 426. secundum alios ex duabus partibus, secundum alios ex una constat. XIV. 722. ex duobus ossibus constat, in mento iunctis. XVIII. A. 460. dividitur in medio et cur. III. 937. e duobus ossibus invicem juxta imam partem iunctis constare, *Hippocrates* dixit. II. 439. hoc tamen non in omnibus simiis locum habet. II. 440. ei exakte connascentur labia. II. 431. per symphysin in mento coniungitur. II. 733. articularum ejus conditio. III. 937. processus coronoideus et condyloideus et cum vicinis partibus connexiones. III. 937. ejusdem processus, quos *Hippocrates* capita vocat. XVIII. A. 426 sq. superius duos habet processus. II. 733. medullam habet, non autem epiphysin. II. 733. quidpiam medullae in se habet. III. 927. epiphysin nullam cur habeat. III. 927. 929. cuilibet animali prolixior est, quam simiae. II. 430. brevissimam habet homo, mox simia, lynx, satyrus et cynocephalus. II. 430. actio ejus valentissima manducatio est. XVIII. A. 432. inter manducandum non movetur. XVIII. A. 432.

Maxilla inferior cur aliis ossibus sit durior. III. 929. nervi ad eam accedentis decursus. III. 716. non discedit in somno a superiore, nisi si ebrius aliquis aut valde ignavus aut summe defessus dormiat. IV. 436. extremas ejus figurae. IV. 437. motus universi tres. II. 422. eam moven-

tes muscoli. XVIII. B. 933. moventium musculorum administratio anatomica. II. 435 sq. sursum trahunt eam temporales. XVIII. B. 933. ad latera adducent masseteres. ibid. deorsum trahentes. XVIII. B. 934. aperiens musculus. II. 472. muscoli eam a superiore deducentes qui sint, quot, unde producti, et quodnam habeant motus principium. III. 852 sq. superiori eam attrahentes muscoli. IV. 438. sursum trahit musculus temporalis. III. 852. in interiore parte sursum trahentes muscoli. XVIII. B. 935. movet musculus platysmamyoides. XVIII. B. 929. oblique ad superiora, et retrorsum abducit masseter. II. 437. musculi alterius lateris si resolvantur, altera brevior apparet. XVIII. A. 635. quum in homine sit minima, propterea etiam musculus temporalis, qui eam movet, minimus. III. 849.

Maxilla inferior, curandi ratio, si in mento diducatur. XVIII. A. 459. fractura; victus ratio inter curam adhibenda. XVIII. A. 457. temporis spatium; intra quod sanatur. XVIII. A. 457. fracturae viginti diebus coalescant. XV. 409. fractura quomodo sit liganda. XVIII. A. 452. fractura transversa quomodo sit curanda et liganda. XVIII. A. 453. et quidem si aeger puer sit. XVIII. A. 454. comminuta quomodo sit curanda. XVIII. A. 450. luxari non potest, nisi ore vehementer aperto in latera convertatur. XVIII. A. 427. luxatae signa. XVIII. A. 438. cur raro tantummodo ex toto luxetur. XVIII. A. 423. 424. luxatae repositio. XIV. 795. XVIII. A. 440. luxatam repositam quomodo firmemus. XVIII. B. 920. luxatio si utraque in parte sit, quomodo cognoscenda et reponenda. XVIII. A. 443. 445. quid accidat, si reponi nequeat. XVIII. A. 445. 447. 448. ad maxillae luxationes deligatio. XVIII. A. 794 sq. devinciendae adaptatae fasciae. XVIII. A. 793 sq.

Maxillae superioris ossa septem sunt. III. 936. medulla plane cur expers. III. 930. cur ex diversa ossea substantia composita. III. 931. nervi ad eam accedentis decursus. III. 716.

MAZA, de his *Philotimus* scripsit. VI. 507. fiunt ex polenta humida frixa. VI. 507. mollis aestate edenda est. XV. 182. vere conducit. XV. 181.

praeter morem comesta quid efficiat. XV. 574. adiposis convenit. XVII. B. 12. panibus hordeaceis aegrius concoquitur magisque ventriculum flatu implet. VI. 509. num succos crassos, glutinosos et frigidos generet. VI. 509sq.

Me medimnum significat. XIX. 751. 759.

MEATUS nervus opticus vocatur. VIII. 219. *Eudemus* et *Herophilus* sic nervum opticum vocant. XIX. 30. cur a quibusdam dicantur nervi optici. II. 833. per quem jecor bilem in ventrem evomit, aliis geminus est, aliis unicus. I. 631. ex ventriculis cerebri anterioribus in posteriorem maximus. III. 665. magis fluxiles reddit aër ruralis. XVI. 360. adaperitio interdum prodest, interdum nocet. XVI. 192. constipatio transpirationis cohibitae causa. X. 626. constipatio febris causa. X. 535. ex meatuum constipatione febricitantium cura. X. 535. convivere cogunt refrigerantia. VII. 600. conviventia abortae febres post unam accessionem desistunt. X. 602. ex obstructione eorum abortae febres ultra unum diem protrahuntur. X. 602. ad meatus purgandos quanam remedia conducant. XI. 744sq. meatus tardius permeant vina fulva et crassa. X. 837. exilibus obstructis vel conviventibus stipatio accidit. X. 601. meatuum a natura alienam confusionem sanantia metasyncritica vocantur. XI. 782. meatuum densitodinis causae. X. 669. obstructionis causae. X. 670. in meatuum obstructions animalia ob putredinem febribus tentantur. VII. 287. febris ex meatuum obstructione ortae cura. X. 617sq. exiguorum rarefactio fit ex balneis. X. 712.

Mentus auditorius externus. XIV. 701. auditorius non solum usque ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam nervum contingit, qui in ipsam a cerebro descendit. X. 455. qua varia ratione obstrui possit. VII. 103. in eo callosum quid aut carnosum saepe concrescit. VII. 103. interni finis respondet lenti crystallinae. VII. 103. *seminales* in avibus cur amplissimi. IV. 568.

Meccerus (Aelian.) contra pestem in Italia grassantem theriacam summo fructu in usum vocavit. XIV. 299.

MECON vide *PAPAYER*.

MECONIUM vocatur papaveris succus. XIII. 387. frigidum est. XI. 421. meconii in hydropse utilitas. XV. 917. meconium si vino mixtum bibatur, ocius necat. XI. 603. meconii antidotum est vinum largiter epotum. XI. 603sq. ad meconium theriace galena dicta. XIV. 33.

Meconium foetus excrementum. XIX. 176.

MEDEAE medicamentum, quod, quibus illinitur, omnia, ubi in id incidit calor, accendit. I. 658. ad *Medeae* pharmaca lethalia theriaca galene dicta. XIV. 33. *Medeam* cur *Euripides* megalosplanchnam vocet. V. 317.

MEDENDI methodus in quibus consistat. VI. 78. causae, cur *Galenus* de ea scripserit. X. 1sq. omnis per indicationem fit. X. 127. ex sanorum aegrotorumque corporum affectu incipit. I. 260. delineatio ejus generalis. I. 261—263. in ea administranda necessarium quoque est indicationem exequi. I. 264. deinde in omnibus casibus remedia apta eligere. I. 269. omnium affectuum dignoscendorum facultatem invenire. I. 271. morborum et symptomatum generationes et causas morbos efficientes cognoscere. I. 279. ad commodum remediorum usum accurata partis quam curamus, substantiae, conformationis ac situs cognitio necessaria. I. 283. praenotionem ad curandos morbos maxime utilem esse. I. 289. eos, qui a morbis convaluerunt, ad sanum firmiterque virium robur ducere; eos, qui in morbos proclives decidunt, a morbis praeservare, qui citra illam laesionem sanitate fruuntur, in ea conservare. I. 295sq. rationes tot sunt, quot morborum idaeae. X. 115. scopi unde sumantur. X. 645.

MEDICAMENTA, definitio. I. 64. XI. 380. nihil sunt, nisi utentem eis recte fuerint adepta, et Deorum quasi manus sunt, si is, qui eis utitur, in rationali methodo fuerit exercitatus et cum hoc natura prudens. XII. 966. optimum in alimento ut et malum. XV. 338. de medicamentis scriptores recensentur. XI. 792sq. de medicamentis facile parabilibus scripsit *Apollonius*. XI. 795. de medicamentis secundum locos scripsit *Mantias*. XI. 795. de medicamentorum praeparatione aut probatione scripsit *He-*

racilides Tarentinus. XI. 795. medicamentorum complurium compositorum laudabilium primus auctor *Mantias Herophileus*. XIII. 462.

Medicamenta sunt potius auxiliorum materia, quam auxilia. XI. 376. medicamenti a nutrimento diversitas. II. 161. ab alimento differentia. XI. 545. 705. medicamentum alterare natum est. XI. 705. medicamentum in cibo. VI. 467. medicamenta quaedam a plantis, quaedam a metallis, nonnulla ab animalibus proveniunt. XIII. 369. medicamentorum materiae cognitio medicis junioribus maxime necessaria. XIII. 570. medicamenta omnia quomodo agant. XV. 40. actiones eorum ex *Asclepiadis* sententia. I. 499. eorum in corpore actio. XV. 79. dispensatio quid sit secundum *Hippocratem*. XVII. A. 403. medicamenta extrema postulant morbi extremi. X. 376. medicamentum quodnam temperatum, quodnam calidum et siccum sit vocandum. XI. 571. quodque sibi proprium humorem trahit. XV. 71 sq. singula sibi familiarem humorem attrahunt. XVII. B. 442. sine justa victus ratione utilitatem nullam habent. XIV. 302. alterationes per ea duplices sunt. XI. 545. medicamentorum adulterationes quomodo cognoscendae. XIII. 570 sq. medicamentorum generalis agendi ratio, indeque natae eorundem species. I. 656. differentiae quoad facultatis qualitatem et quantitatem. XIII. 572. medicamenti exhibitio ante caniculae ortum et sub ea difficilis est. XIV. 285. medicamentorum exploratio quomodo fieri debeat. XI. 641. quatuor excessuum ordines. XI. 787.

Medicamenta: eorum facultates sibi contrariae exponuntur. XI. 784. facultates singulae enumerantur. XI. 710 sq. facultates stalticae quales. XI. 781. facultates metasyncreticae quales. XI. 781 sq. temperies non ex odore cognoscendae sunt. XI. 700. facultates detegendi ratio. XI. 485. facultates unde cognoscendae. XI. 382. facultates ratione cognosci possunt. XIV. 223. 224. facultates experiendi ratio recta quaenam sit. XI. 518. ad eorum facultates cognoscendas sensus maxime sunt necessarii. XI. 434. 438. cujus facultatem cognoscere volumus, omnis sit expertus alienae qualitatis. XI. 385. facultates non ex colore co-

gnoscantur. XI. 383. 462. nec ex odore. XI. 467. nec consistentia, nec laevitas, nec asperitas aut ejus generis quodcumque. XI. 469. nec inductio. XI. 470. facultates noscendae sunt non in genere solum, ut quidam scripserunt, dicentes ea vel calefacere, vel refrigerare, vel siccare, vel humectare, verum definite ex quo sint ordine. XIII. 367. facultates experientia sunt judicandae, idque tum in iis, qui inculcata sanitate fruuntur, tum in iis, qui morbis tenentur. XI. 561. facultates parum ex colore cognosci possunt. XI. 702. facultates sensibus percipiendae. XIV. 221. medicamentorum rebus aut imbecillitas odoratu percipitur. XIV. 221. temperiem explorandi ratio. I. 686. medicamenta mediae temperiei mox calefacere, mox refrigerare videntur pro corporis dispositione. XI. 564. si duo conjunguntur, utrumque secundum suam facultatem agit. XI. 589.

Medicamenta: quatuor eorum genera recensentur. XV. 269. ad interiores morbos pertinentium duodecim species. XIV. 761. medicamenta febris causae. VII. 279. medicamentorum modos scire convenit. XIV. 228. medicamenta composita: Quae praescire oporteat eum, qui medicamenta probe compositurus est. XIII. 367. composita non servant actionem cujusque substantiae. X. 165. composita a vera medendi methodo recedunt. X. 166. medicamentorum confectiones ex metallicis ad nervorum vulnera. XIII. 610. compositorum facultates cognosci non possunt, nisi simplicium sint cognitae. XI. 430. medicamentorum compositorum usus. XIII. 371. in medicamentis compositis omnium aliquam unionem effici probatur. XIV. 249.

Medicamenta: simplex quod dicitur. XI. 380. simplicia pleraque dissimilium partium sunt. XI. 706. simplicia cur vocentur, quum non sint. XI. 706. eorum usus qualis. XI. 706. omnia, sensu licet simplicia appareant, composita tamen sunt. XI. 574. simplicia plura miscere, quid medicos induxerit. XIV. 229. simplicia non utique sufficiunt morbis curandis, sed composita etiam in usum sunt vocanda. XIII. 372 sq. simplicia plerumque compositas facultates

obtinere, diversas corporis partes et laedere et juvare, diversisque diversa convenire. XIV. 225. omnia os ventriculi laedunt; et quomodo corrigantur. XVI. 117. multa dicuntur secundum partem, cui maxime succurrunt. XI. 780. num, quemcumque humorem contigerint, eum in propriam ipsius speciem immutent. XI. 325. quae in pennis, fomentis etc. vulvae admoventur, duplici ratione agunt. XI. 769 sq. statim ab initio in inflammationibus propinata, quales effectus habeant. XV. 773.

Medicamenta abscessus maturantia. XI. 118 sq. adiantum. XI. 812. Aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. emplastrum barbarum *Heracleae* nigrum. XIII. 557. expressorium emplastrum. XIII. 932. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum *Hicetii*. XIII. 787. emplastrum Paphlagonum. XIII. 447. emplastrum ex pipere album. XIII. 418. emplastrum sacrum. XIII. 778. mentha. XIV. 543. mentha cum polenta. XI. 883. theriaca. XIV. 219. sanguis ursinus. XII. 262. malagma *Lucii*. XIII. 969. emplastrum *Attalici* album. XIII. 423. thespesiana *Apollonii*. XIII. 67. thlaspi semen. XI. 886. isis. XIII. 774. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. malagma e bacis lauri. XIII. 259. malagma *Dioscoridis*. XIII. 968.

Medicamenta vehementer abstergentia. XIII. 499. (Singula vide sub **ABSTERGENTIA** medicamenta.)

Medicamenta acida tenuitate pollent corporis, sed perinde ut adstringentia refrigerant. XI. 636. medicamentum, quod tantum acidum est, omne id frigidum est. XI. 631. acidorum actio. XI. 785.

Medicamenta acopa, vide ACOPA.

Medicamenta acria, eorum actio. XI. 785. definitio. XI. 447. 453. 680. XII. 160. illita per halitum discutunt. X. 969. eorum vires generales. XII. 161. quomodo ab amaris differant. XI. 685. acrium et amarorum discrimen. XIII. 769. calidiora sunt, quam amara. XI. 670. facultates. XI. 684. omnia calida sunt. XI. 682. 684. XV. 457. ignea sunt. XI. 785. aquam acrem reddunt. VI. 732. exiguum alimentum praebent. VI. 591. corpus parcius untrunt. VI. 651. non

solum linguam mordicant, sed et reliquam carnem. XI. 679. succos crassos incidunt. VI. 596. odoratum movent. XI. 697. in canso iis uti *Hippocrates* vetat. XV. 747. eorum usus in morbis oculorum. XII. 700. acria febrem excitant. VII. 6. acrium in ulcera effectus. VII. 627. acria ulceri imposita rigoris causae. XVII. B. 58.

Medicamenta adstringentia. XII. 160. mediocriter adstringentia quae. X. 1002. vires eorum generales. XI. 785. XII. 161. XIII. 698. facultate inter se differunt. XI. 580. differentiae eorum sunt austerum et acerbum. VI. 778. quidam ea calida vocant. XI. 412. refrigerare dicit *Asclepiades*. XI. 442. frigida sunt. XVIII. A. 692. sanguinem crassum faciunt. XVII. B. 69. terrena sunt et crassa, qualitate vero frigida. XI. 636. substantiam in idem cogunt. X. 192. num alvum subducant, quemadmodum quidam putaverunt. VI. 598. retinent excrementorum deiectiones per alvum. VI. 596. X. 547. ut causae febris. X. 666. cur vitanda, ubi caro producenda est. X. 192. quae summe sint adstringentia et quae adstrictionis cujusdam participia. XI. 591. quae paulum adstringunt, facile imbibuntur. XI. 594. utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. usus in morbis oculorum. XII. 701. scirrhus procreare solent. XII. 993. faciunt ad ventriculi oris et hepatis inflammationes. XIII. 117. 132. valent ad ventriculi resupinitatem, quae non ex humiditate fit. XIII. 141. ventriculi os roborant. VI. 411. adstringentia num propterea, ut *Herodotus* et *Dioscorides* volunt, quod diarrhoeis medentur, dici possint. XI. 443. non semper, ut volunt methodici, statim ab initio morborum in usum sunt vocanda. I. 218. adstringentia num ulcera glutinent. XI. 440. usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139.

Medicamenta adurentia, eorum materia et usus. XIV. 765.

Medicamenta alexeteria quae dicantur. XI. 764. alexeteria et alexipharmaca, eorum facultas duplex. XI. 761.

Medicamenta alexipharmaca qualia dicantur. XI. 764. XV. 279. XVII. B. 336. eorum usus. XIV. 762. quomodo agant. IV. 584. putant quidam

mustelam et ejus imprimis ventrem. XII. 362.

Medicamenta amblyotica qualia sint. XVII. A. 799.

Medicamenta amara, definitio. XI. 453. definitio secundum Platonem. XI. 446. amara exacte quae. XI. 646. 689. quomodo ab acris differant. XI. 685. XIII. 769. eorum virtutes. XIII. 569. absterunt, expurgant. XI. 683. ad esum sunt inepta. XI. 690. in quibusnam morbis sint utilia aut non. XI. 683. omnia calida sunt. XI. 646. sed acris calidiora. XI. 670. amarum menses provocat. XI. 304. aquam amaram reddunt. VI. 738. omnia, virulentis bestiis adversari judicata, qualitate amara sunt. XIV. 29. sunt injucunda. XV. 656. linguam mordicant. XI. 678. non nutriunt. VI. 651. 670. amarorum actio. XI. 785. non putrescant nec vermes generant. XI. 689.

Medicamenta anastomotica qualia sint. XI. 751. anastomoticorum omnium natura. XI. 754.

Medicamenta anodyna quae dicantur. XI. 765. anodyna et colica vocata. XIII. 266. generaliora quaedam circa hoc medicamentorum genus. XIII. 88. anodynorum differentiae. X. 818. eorum natura. XI. 764sq. eorum agendi ratio. XI. 766sq. eorum abusus. X. 817. (confer. ANODYNA.)

Medicamenta, quae intro sumta pravis affectibus medentur, *antidota* vocantur. XIV. 1. (vide ANTIDOTA.)

Medicamenta aperientia quae dicantur. XI. 749. aperientia et anastomotica vocantur. XI. 751. *Dioscorides* nonnunquam, sed male, et emollientia, humectantia, laxantia, pblegmonen solventia dicit. XI. 751. quae dici nequeant. XI. 750sq. aperientium et rarefacientium facultates. XI. 749. aperientium natura. XI. 750. aperientium exempla. XI. 750.

Medicamenta apodacrytica h. e. lacrymas fundentia. XVI. 148.

Medicamenta apophlegmatizantia quae. XI. 769.

Medicamenta arida vide ARIDA.

Medicamenta arteriaca vide ARTERIACA.

Medicamenta attenuantia qualia sint. XI. 778. et quanam. XIII. 141. 276. eorum officium. VI. 760. gracili cor-

pori sunt inimicissima. VI. 434. (confer. ATTENUANTIA.)

Medicamenta attrahentia etiam attractoria vel allicientia vocantur. XI. 761. attrahentium natura et facultates. XI. 759. attrahentium facultas duplici ratione fit. XI. 759. attrahentium exempla. XI. 760.

Medicamenta magnopere austera et acerba condensando prohibent, quominus humores imbibantur. XI. 594. austera substantiam in idem cogunt. X. 192. (vide AUSTERA.)

Medicamenta bechica bifariam dicuntur. XI. 769.

Medicamenta bilem ducentia utilia in erysipellate. X. 950. bilem ducente epoto primum aliquis bilem vomit, dein pituitam, postea bilem atram, sub mortem vero purum sanguinem. XV. 77. (vide BILIS.)

Medicamenta calculos conterentia. XIX. 694. (vide CALCULI.)

Medicamenta calefacientia: quatuor ordines eorum *Galenus* statuit. XIII. 368. quibusnam calefactio sit communis. XI. 775. quae, ubi ignem attigerunt, facile accenduntur, nos quoque calfacere videntur. I. 650. attamen post aliquam nonnisi eorum in corpore mutationem. I. 651. et accipiendum, calorem animale ejus modi remediis quasi alimento quodam uti. I. 652. calefacientium et exsiccantium immoderatus usus tertianam gignit. VII. 334. calefacientia et ecchymoses sanant. XVI. 161. caliditas quando ad ustionem usque procedat. XI. 627. (confer. CALEFACIENTIA et CALIDA.)

Medicamentum carnem producat fit ex cera, oleo et aerugine. X. 167.

Medicamenta cathaeretica quae eorumque natura et usus. XI. 756. cathaeretica ex accidenti cicatricem inducunt. XI. 758. usus in haemorrhagiis. X. 324.

Medicamenta catoterica quae. X. 527.

Medicamenta caustica quae dicantur, eorumque natura. XI. 754. (vide CAUSTICA.)

Medicamenta cephalica, eorum compositio. X. 445. (vide CEPHALICA.)

Medicamenta ex charta papyracea combusta ad ulcera glandis penis. X. 382.

Medicamenta chalastica laxantia di-

ountur. X. 303. (vide CHALASTICA et LAXANTIA.)

Medicamenta cholagoga quae dicantur. XVII. B. 658. (vide BILEM ducentia.)

Medicamenta cicatricem inducentia. XI. 756. (vide CICATRICEM inducentia remedia.)

Medicamentum cirrhum ad sinus glutinandos. XI. 131.

Medicamentum ex columbarum stercore ad tendinum vulnera. XIII. 633.

Medicamenta concoquentia peptica vocantur. XI. 779. qualia sint. XII. 702. (vide CONCOQUENTIA.) concoquentium usus quando sit idoneus. XVII. B. 69. usus in morbis oculorum. XII. 702.

Medicamentum condensans est, quod poros contrahit. XI. 749. condensantium agendi ratio. XI. 752. condensantium natura. XI. 750. condensantium exempla. XI. 751.

Medicamentum constringens quod. XI. 750.

Medicamenta quae callosas et tophaceas consistentias incidunt, caloris parum habent. XI. 748. quae frigida sunt et aquea, debiliter contrahunt et coustringunt. XI. 753.

Medicamenta crustifica quae. X. 325. (confer. CRUSTAS inducentia.)

Medicamenta deleteria s. pernicioosa s. pestilentia quae. I. 670. XI. 767. XVII. B. 337. deleteria quae curant, alexipharmaca vocantur. XI. 764. crassarum sunt partium nec facile moveri possunt. XI. 597. deleteria quae ratione interficiant. XI. 596. in naturis calidis citius vim suam exserunt. XI. 596. quae alterant facultates, quamnam naturam habeant. XI. 762. deleterium dorycnidium est. XI. 864. utrum ad deleteria medicamenta eandem vim habeat medicamentum ex fructu juniperi, et terra Lemnia, Galenum fugit. XII. 175. medicamentorum deleterii scordium adversatur. XIV. 61.

Medicamenta desiccantia et refrigerantia semen corrumpunt. XI. 776. (vide DESICCANTIA et EXSICCANTIA.)

Medicamenta moderatissime detergentia. X. 569. (confer. ABSTERGENTIA et DETERGENTIA.)

Medicamenta diaphoretica quomodo agant. XI. 720.

Medicamentum diachalciteos ad nervorum vulnera. X. 405.

Medicamentum diatrion pepereon simplex. VI. 285. dia trion pepereon ad alvi obstipationem. X. 576.

Medicamentum diospoliticum, compositio. VI. 265. diospoliticum alvum deiecit, ubi crassum est. VI. 283.

Medicamenta discutientia, ubi plenitudo in toto corpore subest, implent potius quam vacuant, si partibus applicantur. X. 938. (vide DISCUTIENTIA.)

Medicamenta diuretica quae. XI. 747. 769. XIX. 695. diuretica quomodo ab iis differant, quae menses ciunt. XI. 775. sunt et ea, quae menses provocant. XI. 775. agendi ratio. XI. 747sq. qua ratione exhiberi postulent. XI. 748. quando conducant et quando sint noxia. XVI. 148. (confer. URINAM moventia remedia.)

Medicamenta dolorem sedantia. XVII. B. 325sq. (confer. DOLOR.)

Medicamenta dulcia. XI. 494. actio. XI. 786. omnia sunt jucunda. XV. 655. multum nutriunt. VI. 651. lien iis intumescit. X. 908.

Medicamentum eccoproticum aloë est. XI. 822.

Medicamenta eluentia succis mordacibus in intestinis conveniunt. XVII. B. 329.

Medicamenta emnata. XI. 125. XIII. 484. XIV. 280.

Medicamenta emollientia quae dicantur. XI. 105. 736sq. 737sq. emollientia et pus moventia omnia calida sunt et humida. XI. 714. calida sunt nec admodum sicca. XI. 727. emollientia quomodo a pus moventibus differant. XI. 727. eorum actio. XI. 727. ea sunt, quae duritiem solvunt. XIII. 991. et quae cerati formam referunt. XIII. 994. medium quodammodo ordinem inter humectantia et siccantia sortiuntur. XIII. 946. substantiae induratae veluti fusionem molliuntur. XIII. 946. 948. (vide EMOLLIENTIA.) generalis differentia. XIII. 953. specialis. XIII. 958. primi ordinis. XIII. 959. secundi ordinis. XIII. 960. eorum usus ad scirrhus curandos. XI. 727.

Medicamentum emphracticum, quale. XI. 743.

Medicamenta emplastica qualia. XI. 634. 742. etiam emphractica dicuntur, i. e. infarciencia. XI. 743. expertia mordacitatis cur esse debeant. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse

debent. XI. 743. emplasticorum duplex est natura. XI. 634. emplastica omnia succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. contraria his, quae poros purgant et infarctu liberant. XI. 743.

Medicamenta emplastica: qualia sint. XI. 634. 742. etiam emphractica vocantur. XI. 743. expertia mordacitatis esse debent. XI. 742. terrenae substantiae aut viscosa esse debent. XI. 743. duplicis sunt naturae. XI. 634. succos crassos lentosque reddunt. XI. 746. quando sint adhibenda et quando vitanda. XVII. A. 962. haemorrhagias sistunt. X. 319. emplastica sunt: amyllum. XI. 634. chondrus. XII. 157. conifrutus. XII. 55. farina triticea. XI. 121. gypsum. XII. 213. lupinus. XI. 885. myagri semen. XII. 79. sarcocolla. XII. 118. sesamum. XII. 120. thus. XI. 735. thus magis quam manna. X. 322. tragacantha. XII. 143.

Medicamenta emplatomena qualia. X. 547.

Medicamenta enaema qualia. X. 387. XVIII. B. 537. ea, quae ex bitumine fiunt, detergendi facultate carent. XVIII. B. 538. enaemon est emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782.

Medicamenta epipasta quaeenam. XIII. 522. epulotica quae nonnunquam dicantur. XI. 757. XII. 218. epulotica ulcus omne planum claudere cicatrice valent. XI. 758. (vide EPULOTICA.)

Medicamenta quae erosione aut putredine necant, qua ratione hoc faciant. XI. 599. quae erosione et putredine interimunt, tempore perniciosiora redduntur. XI. 605. quae erosione et putredine necant, sub quibusnam conditionibus nullam noxam inferant. XI. 608. quae per erosionem interimunt, ferro lapidique ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta errhina quae dicantur. XI. 769. errhinum *Nicerati*. XIII. 233.

Medicamentum ex euphorbio, ejus compositio. X. 396.

Medicamenta excalescentia. (vide EXCALEFACIENTIA.)

Medicamenta exsiccantia. (vide EXSICCANTIA.)

Medicamenta quae excretionis organorum respiratoriorum inserviunt, omnia extenuandi facultatem habent.

XI. 778. promovent eam amygdalae. XI. 827. ari radix. XI. 839. crocodilli radix. XII. 47. draconium. XI. 839. faba. XII. 49. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. thymus. XI. 888.

Medicamenta extergentia quae dicantur. XI. 743. (vide EXTERGENTIA.)

Medicamenta extrema extremis morbis conveniunt. XVII. B. 370.

Medicamenta quae facultate ferro et lapidi ignito similia sunt. XI. 688.

Medicamenta flatuosa et calida semen generant. XI. 776.

Medicamenta fortiora, eorum usus generalis. XII. 590. medicamentorum fortium, ut misy, chalcitis, lithargyrum etc. virtutes augentur exacte diebus pluribus contrita. XIII. 478. frigiditas acida tenuium partium est, adstringens crassarum. XI. 631.

Medicamenta natura frigida refrigerant. IX. 226. natura frigida veteres potestate frigida dixerunt. XI. 602. et repte. XI. 603. quae frigida sunt et crassa, omnino nullum introducere humorem queunt. XI. 595. quae frigore interimunt, nullum lethale est genere, sed sola quantitate. XI. 601.

Medicamentum fuscum ad doloris oculorum molestias. XII. 747. aliud ad omnem fluxum et ophthalmiam. XII. 748. fuscum *Eubuli*. XIII. 911. aliud. XIII. 912. lute fuscum. XIII. 906. fuscum *Minerva*. XIII. 907. fuscum *Andromachi*. XIII. 650. fuscum *Phthei-rographi*. XIII. 913. *Olympionici* ad oculorum dolores et cheimoses. XII. 753.

Medicamentum ex herbis ad tendinum vulnera. XIII. 634.

Medicamenta humectantia poscit, quod resiccatum est. XI. 720. quae nam efficacissime humectant. XI. 595. humectantia ecchymoses curant. XVI. 161. in quibus humiditas inest tenuis et tepida, facile corporum meatus subeunt. XI. 595. humectat et nutrit vinum, quod immodice siccatum est. VI. 55. humectant aquae calidae. VI. 183. humores crassos lentosque extenuandi vim habentia. XI. 745sq.

Medicamenta humida: humidum primi, secundi, tertii et quarti ordinis quale. XI. 787. humidum actu est acetum. XI. 414. humidissima omnium aqua. XI. 392. 394. 530. 709. XIII.

399. humidus et frigidus in secundo ordine cacumis. XII. 122. humidus et frigidus est fungus, unde deletorius. XII. 79. humida et frigida in secundo ordine est lenticula palustris. XI. 740. humida et frigida mala. XII. 75. humidum et frigidum in secundo ordine est malum armenicum. XII. 77. humidum et modice frigidum est oleum recens. XI. 513. humidam et frigidum persicum. XII. 76. humida et frigida est platanus. XII. 104. humidum et frigidum plumbum. XII. 230. humidum et calidum polypalon. XII. 105. humida et frigida stratiotes. XII. 131. humidus et calidus est testiculus canis. XII. 92. humidum et calidum est triphyllum. XII. 144.

Medicamenta hypelota qualia X. 527.

Medicamenta indurantia frigida sunt et humida. XI. 740. quae lac et menses aut promovent, aut supprimunt, similia sunt. XI. 774.

Medicamenta laxantia, plures eorum species sunt. XI. 741. qualia sint. XIII. 991. chalastica etiam vocantur. X. 303. laxantia echymoses curant. XVI. 161. in hepatis et ventriculi oris inflammatione vitae discrimen adducunt. XIV. 367. in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786.

Medicamenta lethalia sunt, quae naturalibus adversissima. XVIII. B. 27. generalis iis medendi methodus. XIV. 387sq. ad lethalia antidotum. XIV. 206. 207. antidotus Aëlli Galli. XIV. 114. antidota Asclepiadis. XIV. 138. antidotus athanasia Mithridatis. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotum galeue. XIV. 42. antidotus mithridatica. XIV. 107. 165. antidotum ex sanguinibus. XIV. 151. praeservantia Apollonii Maris. XIV. 146. Mithridatis theriaca. XIV. 154. ad medicamenta lethalia adhibetur Lemnia terra. XII. 174.

Medicamenta liquabilia qualia. XIII. 628.

Medicamentum macedonicum ad ulcerum phlegmonem. X. 883. Machaerionis. XIII. 796.

Medicamenta malactica qualia. X. 957.

Medicamenti ex succo malorum cotoneorum compositio. VI. 450.

Medicamenta malthacodea s. emollientia in ulceribus malignis sunt vi-

tanda. XIII. 664. (vide EMOLLIENTIA.)

Medicamentum Medeae, quod, quibus est illitum, omnia, ubi in id incidit calor, accendit. I. 658. quodnam medium dicatur. X. 553. quodnam frigidius. ibid. medicamentorum mediorum compositio. XII. 910.

Medicamenta menses cientia, vide *Menses* provocantia. — quomodo a diureticis differant. XI. 775.

Medicamenta metallica exsiccantia recensentur. XIII. 659.

Medicamenta metasyncritica qualia. XI. 782.

Medicamenta mitia ad ulcera quae. XIII. 687. *mollientium* indicatio. XI. 719. quae ex molybdaena conficiuntur. XIII. 408. mordicantium alia calida facultate, alia frigida sunt. XI. 624. ex musto, parandi ratio. XII. 925. medicamentorum ad nervos vulneratos sumptuosorum confectiones. XIII. 635. nitrosa et amara meatus purgant. XI. 744. *obstruens* quod ducatur. XI. 750. *obstruentia* s. stegnotica quae dicantur. XI. 753. *occludens* quod. XI. 750. *ocularia* qualem aquam adhibendam cupiant. XVII. B. 185. *oleosorum* actio. XI. 786. *ophthalmica*. XI. 780. *oxyecoa* qualia. XI. 779. *oxyderycia* qualia. XI. 778. *peptica* qualia. XI. 779. ad medicamenta perniciosa. XIV. 578. *phlegmagoga* qualia. XVII. B. 660. pituitam ducens: effectus ejus usus immoderatoris. XV. 78. e capite per os pituitam educantia. XIV. 326. ex populi floribus praeparatio et usus. VI. 288. cutis poros occludentium natura. XI. 750. poros infarctu liberantia et expurgantia quae. XI. 743.

Medicamenta purgantia cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum, et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, exhibendi tempus etc. breviter ab Hippocrate describuntur. XVII. A. 401. alia corpus nutriunt; alia in venenum vertuntur, si forte purgatione frustantur. XI. 611. attractricem facultatem habent. XI. 324sq. purgantia omnia trahendi vim possident. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colliquant ac

absument. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quando purgationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones, quae in eorum usu observandae veniunt in morbis acutis. XV. 539. cur statim post ea ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venae sectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur si miscentur, quum aliud celeriter, alterum tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Mantias* scripsit. XI. 795. (confer. PURGANTIA.)

Medicamenta pus moventia qualia. X. 281. XI. 732. pus moventia quomodo ab emollientibus differant. XI. 727. pus moventium natura. XI. 735. pus movens, quomodo comparatum esto. XI. 725. quae pus movent, humorem discutunt. XI. 722. pus moventium in variis affectibus usus. XI. 724.

Medicamenta putrefaciencia putridorum morborum causae sunt. VII. 34.

Medicamenta rarefaciencia quae dicantur. XI. 749. rarefaciencia ea solummodo sunt, quae citra molestiam calefaciunt. XI. 754. rarefacientium natura. XI. 750. 753. rarefacientium exempla. XI. 750. *rara* quodnam dicatur. XI. 405.

Medicamenta refrigerantia: unde refrigerare aliquod remedium sit concludendum, et unde calefacere. XI. 641. refrigerantium plura commemorantur. X. 961. quae summe nos refrigerant, acida non sunt. XI. 666. eorum vires. XVIII. A. 692. refrigerantia stipationem inferunt. X. 602. crassarum partium mordicare nequeunt. XI. 627. tenuium vero partium molles animantis partes mordicant. XI. 628. iis adversantur vina vetera

calefaciencia. XI. 605. refrigerantium usus in vomitu cruento. XVIII. A. 139. refrigerantia, calefaciencia et siccantia requirit, quod repletum est. XI. 720.

Medicamenta relaxantia, in fluxu ad aliquam partem non sunt adhibenda. X. 786. (vide LAXANTIA.)

Medicamenta repellentia. XI. 63. natura eorum et facultates. XI. 759. repellentia utilia sunt in fluxu ad aliquam partem. X. 786. quid ulceribus praestent. XIII. 412.

Medicamenta rhyptica quae dicantur. XI. 743. rubefaciens elenii radix est. XI. 873. *salsorum* actio. XI. 786. sanguinem purgans. XI. 336sq. quae sanguinis profluvium supprimendi vim habent. X. 318. semen generantia et extinguentia. XI. 776sq. semen supprimentia. XI. 777. *septa* et *septica*, quae? XII. 17. septica h. e. putrefaciencia quae dicantur, eorumque natura. XI. 755. exempla talium. XI. 756. *siccantia*. X. 199. siccantia incommoda sunt excreationi ex pectore et pulmone. XI. 776. sine morsu siccantia. XVIII. A. 485. *σπυροσώδη* qualia. XI. 608. sopientia. (vide ANODYNA.) X. 816. soporem conciliantia qualem temperiem habeant. XI. 766. *stegnotica* quae dicantur et unde nomen acceperint. XI. 753. stomatica omnia oculis molesta. X. 905. *stipefaciencia* qualia. XVII. A. 904. XVII. B. 331. *sublingua* qualia. XIII. 7. *suppurantia* quo modo agant. XVII. A. 962. quando non sint in usum trahenda. XVII. A. 962. ut exacte suppuratorium sit, emplasticum etiam esse debet. XI. 729. *symmetrum* quod dicatur. XI. 786. *tenuantia* corpus gracile reddunt. X. 994. penitus tenuia et calida magis digerunt et discutunt humores. XI. 594. quanam tenuium et quanam crassarum partium dicantur. XI. 627. *trachomatica* ad pterygia. X. 1018. *urentia* vide CAUSTICA. — *ulcera exsiccantia*. X. 282. *urinam moventia*. XI. 747. (vide URINA.) quae efficaciora conficiuntur ad urinas movendas nonnihil habent cantharidis. XI. 689. vacuantia vires laedunt. X. 638. *venenosa* quanam dicenda. I. 656. *vomitum* ciencia. XVIII. A. 484. (confer. VOMITUS.) ad vulnera cruenta. XI. 131.

MEDICINA, de constitutione artis medicae ad *Patrophilum* liber. I. 224. num scientia sit an ars. XIV. 684. ars est. XIX. 510. quomodo ab aliis artibus differat. XIX. 511. est artium optima. I. 39. ars est conjecturalis. XIV. 685. ars merito dici debet. XIV. 685. definitio. I. 303. 307. XI. 708. definitiones et descriptiones variae. XIV. 686sq. XIX. 350sq. definitio ex Empiricorum mente. I. 67. definitio secundum Methodicos. I. 175. *Platonis* ejusdem definitio. X. 772. est ex artium factricum et conservatricum numero. I. 115. num definiri possit salubrium et insalubrium scientia. V. 817. longa non est neque difficilis, sed facillima et perspicua ex methodicorum sententia, utpote quae tota sex mensibus promptissime edisci queat. I. 83. astrologiae in ea dignitas. XIX. 530. cur nullam plane dari quidam voluerint. XVI. 87.

Medicinae partes singulae. XIV. 689. pars una sanitatis conservatrix, altera curatrix appellatur. VI. 1. partes singulae mutua opem requirunt. XIII. 604. divisio in quinque partes an necessaria. XIV. 690. duo crura sunt, experientia et ratio. XVI. 81. partes duae summae; speculatio et actio. XIX. 351. partes quinque. XIX. 351. exornatoriae et comptoriae differentia. XII. 434. operationum diversitas. V. 844sq. partes diversae quidem, sed finis omnium idem. V. 848. pars num sit hygieine. V. 806sq. empiricae delineatio. I. 66sq. methodicae delineatio. I. 79sq. rationalis delineatio. I. 69. elementa secundum *Athenaeum* quae. XIX. 356. scopus et finis. I. 64. finis. I. 116. XV. 272. XVIII. B. 633. 665. finis nom sanitatis creatio. V. 813. inventionis historia. XIV. 674. principia. XIV. 676. rationis initium primum natura est. XIV. 677. medicina et iis necessaria, qui extra urbes rura et solitaria loca incolunt. XIV. 311sq. medicinam facere qui velit, quid hinc sit agendum. XV. 314. medicinam quorundam probatio. XIV. 54. **Medicinae** sectae enumerantur. XIX. 352.

Medicus qui et qui non. X. 389. qui dicatur. XI. 708. vocatur, qui morbis medetur. VI. 135. ejus definitio ex Empiricorum mente. I. 67. ex Rationalium mente. I. 69. ex

mente Methodicorum. I. 80. qua medicus sanitati prospicit. V. 751. viciosum corpus restaurat. V. 835. naturae minister. XVI. 35. naturae minister ab *Hippocrate* dicitur. XV. 309. artis minister. XVII. A. 150. ejus ministri. XVIII. B. 229. secundum aliquos non solum naturae, sed et fortunae imitator esto. XVIII. A. 250. tria capita sunt, in quibus exerceri debet, qui medicus futurus est. XV. 278. maxime in victus ratione instituenda artifex esse debet. XV. 314. manus, vestes, faciem, barbam vestemque purissimas habeto. XVII. B. 138. comparare aegrotum omnia ea debet, quae ipsi sunt jucundissima. XVII. B. 135sq. quomodo se gerere debeat, ubi ad aegrotum accedit, ut sit huic non molestus. XVII. B. 144sq.

Medicus perfectus qui. XIX. 355. optimus qui. XIX. 355. quod optimus quoque sit philosophus. I. 53. optimo cuique quid curae esse debeat. I. 58. et quomodo se, si talis futurus est, gerat. I. 59. uno verbo, medicus philosophus esse debet. I. 60. ex iis, quae praedicat, fidem sibi conciliat, se naturam morbi novisse. XVIII. B. 3. praenotionis studium exercere debet. XVIII. B. 1. 3. causas etiam, morbos efficientes, cognoscere debet. I. 279. quandam omnium affectuum dignoscendorum facultatem sibi inveniat necesse est. I. 271. versatus esse debet in materia medica. I. 270.

Medici dignitas celebratur ab *Homero*. V. 869. in medici officina ad chirurgiam quatenus spectent. XVIII. B. 664sq. 667. medici functionum primae differentiae. X. 249. officium quale. VII. 294. XVII. A. 148. medici est, animi mores effingere. VI. 40. medici est, respicere ad anni tempora. XV. 101. non omnes sunt, qui ab idiotis docuntur. XV. 432. acutiores, ratioque hebetioribus evadunt probatior. XV. 582. cur interdum de curatione dissideant. XV. 497. quot modis in praesagiendi ratione delinquant. XV. 313. ab *Hippocrate* arguuntur, qui primis diebus aegros in integra inedia servant. XV. 547. plerique *Hippocratem* quidem laudant, similes autem ei evadere non student, negligentes omnia, quae ab illo medico necessaria praedicantur. I. 53. in causam inquiritur cur ita agant.

I. 55. *cruidici* quomodo eos curaverint, qui in pulmone pus habebant. I. 128. *empirici* ii sunt, qui experientiam solum profitentur, *rationales* ii, qui ratione nituntur. I. 65.

Medico quanam scitu maxime necessaria. I. 259.

Medicum praeceptum quomodo constitutum esse debeat. I. 106. *medicum* decet, non modo qualitatem, sed et quantitatem facultatis medicamenti ejusdam cognoscere. XIII. 572. oportet tum laxationum tum fracturarum intensiones quam rectissimas facere. XVIII. B. 322. 329.

Medicorum primum munus est, morbos solvere. X. 92. inscitia causa transitus febrium diariarum in continentes. X. 665. circa victum errores. XIX. 194. sectae quot, quaeque earum notae. XIV. 678.

Medicos quid induxerit, ut plura simplicia commiscerent. XIV. 229.

Medicis bonis etiam similitudines errores parere. V. 62. cautio maxime est necessaria. XVI. 77. necessarium est, cognoscere, ex quibus quis aut absentem sanitatem restituat, aut praesentem tueatur. I. 64. necessarium est usurpare ea, quae ab aliis prodita sunt remedia composita. XIII. 459. tactus exercitatio maxime necessaria. VIII. 769.

MEDIMNUS. XIX. 770. *medimnum* significans character. XIX. 751. 759. quot libras habeat. XIX. 762. quot semisexta. XIX. 765. 778. quot sextarios. XIX. 762. atticus quantum contineat. XIX. 755.

MEDIUM ex contrariis mixtum est totis per tota temperatis. XI. 593.

MEDICUS. XI. 197. anatomes peritus. XV. 136. Chrysippi discipulus, venaesectionem e numero remedium auferendam censuit. XI. 252.

MEDULLA emollit. XI. 105. pinguedinis minimum habet. VI. 678. quidam eam cerebrum vocant. VI. 678. omnis sensus expers. VII. 531. vetustate acrior et siccior evadit. XI. 738. cervina et vitulina ad scirrhus. X. 957. tum cervina tum vitulina indurata mollit. XI. 728. cervina modice emollit. XI. 738. bovina emollit. XI. 105. cervina blandissimum remedium. XIV. 241. cervina pro medulla vituli. XIX. 736. cervinae medullae succedanea. XIX. 736. cervina medulla pro ovi vitello cocto. XIX.

747. hircina acrior et siccior. XII. 332. vitulina modice emollit. XI. 738.

Medulla ossium cerebro est dulcior, jucundior ac pinguior. VI. 677. humida est et propemodum fluxilis. IV. 369. in cavernulis ossium continetur. XV. 253. pinguedini similis. IV. 370. pinguis et sensus expers est. XIX. 367. ossium est nutrimentum proprium. II. 212. III. 927. XV. 255. 414. ossa parva cur nullam habeant. III. 924. expertia ossa leo habere creditur. III. 925. ossium medulla ut cibus. VI. 677. medullae ossium vires et usus medici. XII. 331. quae nam optima, et quae non. XII. 332.

Medulla plantarum, respondet ei vena cava. XVI. 343.

Medulla spinalis; ejus principium cerebellum est. I. 321. eam velut truncum producit cerebrum in foetu. IV. 541. e cerebro oritur. V. 188. cerebri substantiae soboles et propago. V. 645. e cerebro originem ducit. XIV. 711. quae dicatur, et quomodo a cerebro differat. XIX. 358. quidam ejus propaginem cerebrum dixerunt. III. 671. sed errant. III. 672. cerebro est contigua, et ejusdem naturae. VI. 678. cerebro similis est. IV. 369. et cerebri substantia eadem est. IV. 680. cerebro similis, et affectae symptomata eadem, quae affecti cerebri. IV. 51. quid cum cerebro habeat commune. IV. 112. quae nam habeat cum cerebro communia et quae propria. XV. 263. proprietates. IV. 112. *Plato* eam cerebri substantiam vocat. III. 627. alii cerebralem, aut cerebri. *ibid.* cur ita vocetur. VI. 678. humida et calida est, sed non ut cerebrum. I. 600. cerebro humidior, mollior ac pinguior. VI. 678. cute humidior atque frigidior. I. 570. cur diversis in locis sit inaequalis. IV. 58. initium ad stipitis modum in multos ramulos s. 60. ferre nervos dividitur. XII. 506. quo magis deorsum progreditur, eo durior efficitur. III. 725. ad imam spinam finitur. XVIII. A. 531. caudex quasi est nervorum inde prodeuntium. V. 530.

Medulla spinalis partibus omnibus sub capite sitis nervos impertit. IV. 267. ex medulla spinali nervi thoracis oriuntur. XIV. 629. ora inferior durissimorum nervorum origo est. XV.

257. nervorum durorum principium. III. 724. 741. XV. 257. sexaginta inde oriuntur nervi. V. 645. in nervos octo et quinquaginta dissipatur. IV. 60. locorum unde nervi progrediuntur ex ea apta constructio. IV. 60. integumenta. XVIII. A. 527. 530. haec ad imam spinam finiuntur. XVIII. A. 531. habet etiam cingentes membranas, illis cerebri quoad usum similes. V. 646. meninges illis cerebri sunt similes. IV. 111. earum usus. IV. 112. cur praeterea tertiam, eamque crassam tonicam habeat. IV. 113. humor viscosus huic tunicae cur circumfusus. IV. 113. integumentorum usus. XVIII. A. 531.

Medulla spinalis sensu praedita. VII. 531. quomodo a natura tuita sit contra dentis epistrophei noxios effectus. IV. 24. monumento ei sunt vertebrae. III. 612. constructionis, loci etc. usus. IV. 47. ejus usus. IV. 58. facultatem suam a cerebro habere unde pateat. V. 646. crassi succi est. VI. 774. ejus effluvium Plato semen putat. XIX. 321. unde venas habeat. II. 811. cervicalis unde venas accipiat. XV. 530. si non adfuisset, quid accidisset. IV. 46. quomodo sit transversim tota dissecanda. II. 682sq. medullae spinali inimicum frigidum. XVII. B. 803. medullae spinalis primae partes convolutioni totius corporis ansam praebent. VIII. 169. medullae spinalis in variis regionibus dissectae effectus. II. 696sq. incisionis effectus. IV. 371. medulla spinali discissa in aliquo loco, quid accidat. IV. 679. dissectae effectus. VIII. 209. principii laesio quid efficiat. VII. 111. medullae spinalis juxta primam vertebra dissectae symptomata. V. 239. in vertebra prima laesio anginam nonnunquam provocat. VIII. 238sq.

Medulla spinalis circa quintam vertebra affecta, manus motum et sensum adimit. VII. 112. infra thoracem laesa paralytin extrem. inferiorum adducit. VII. 111. prope dorsi initium dissectae symptomata. II. 676sq. 678. affecta, omnes partes inferiores resolvuntur, si vero in altera parte laesa sit, altera illaesa manente, resolutio laesionis respondet. VIII. 62. affectio ejus ex vertebrae cujusdam luxatione. V. 748. affectio per vertebra luxatam. XVIII. A. 549. affectuum cognitio difficilis. VIII. 237. affectiones

crura resolvere possunt. VIII. 52sq. affectus quomodo diguoscatur. XVI. 602. concussionis periculum. XVIII. A. 171. imbecillitatis causae. VIII. 252.

MEGALEUM unguentum, cur aegyptium vocetur. XII. 570.

MEGALOSPLANCHNI quinam dicantur. V. 317. XV. 651. 659. iis aqua malsa minus conducit. *ibid.*

Meges Sidonius commemoratur. X. 454. ejus remedium ad ozaenas. XII. 684. *Megetis* chirurgi emplastrum ad lichenes. XII. 845.

MEJUM menses provocat. XI. 775.

MEL oritur in plantarum foliis. VI. 739. diu durat incorruptum. XI. 582. differentiae. VI. 809. anomoeomeres quale. X. 476. actaeum atticum est. XIV. 82. atticum antidotis bonum. XIV. 22. cerosum quale. X. 476. despumatum quomodo a non spumato differat. VI. 741. a melle mustum, ad dimidias aut tertias partes incoctum, quomodo differat. XIV. 11. mel hymettion a monte *Hymetto* nomen habet. XIV. 268. hymettion antidotis bonum. XIV. 22. purissimum acerrimumque, quale est *Hymettium*, detergit. X. 569. optimum quale. X. 475. optimi signa. XIV. 12. in monte Libano roscidum s. aëreum saepe occurrit. VI. 739. laodatissimum generatur, ubi thymus et aliae herbae calidae et siccae crescent. VI. 740. ejus vires. *ibid.* — praestantissimum, quod dulcissimum et acerrimum est. XIV. 11. a *Cnidio* praestantissimum vetustate in vinosam transit qualitatem. XIV. 12. simile quid et *Rhodio* accidit. XIV. 13. quod in cycladibus insulis nascitur, etiam antidotis conficiendis aptum. XIV. 22. bonum in Isthmo nascitur, quod propterea audit mel isthmiacum. XIV. 22. in *Mysia* natum, optimum. XIV. 22. quod in colle inter Pergamum et *Elaeam* urbem nascitur praestantissimum. XIV. 22. quod in Ponto nascitur quibusdam locis, ubi apes ex absinthio congregant, amarum est. XIV. 21. excrementosius, et perfici, concoqui que difficiliter quale. X. 476. mellis per thymum injectum adulteratio. X. 477. quod thymum redolet non bonum. X. 477. thymum redolens saepe adulteratum est. XIV. 27. antidotis componendis idoneum. XIV. 20. 22. *thasium* antidotis bonum. XIV. 22.

Mel, vires ejus medicinales. XII. 70. vetustum amarum fit. XI. 653. multa coctione aut vetustate amaritudinem accipit. XI. 671. XIV. 21. plurima coctione amarum redditur. XV. 633. detergit. XI. 745. vinosum quandoque aliquod temperatum evasit, quod praestantissimum ante apparebat. XIV. 21. cur succum generet amarissimum, et cur id maxime aetate florentibus et calidis et febrientibus accidat. XI. 675. coquendo nunquam aciditatem admittit. XI. 678. quibus conducatur et quibus non. VI. 742. 809. simplicium plus nutrit, quam vini duplum. XV. 669. maxime bilescent. XV. 638. biliosis non convenit. II. 123. decoctum per se optimum nutrimentum frigido ventriculo est. X. 501. medicocriter coctum sinibus aptum remedium est. XI. 134. despumatum flatum discutit. VI. 266. a melle in febre hectica cur abstinendum sit. X. 727.

Mel frigidis affectionibus utilissimum, calidis vero noxium. VII. 702. facile in temperamento frigido succum bonum gignit. XI. 676. quale ventriculo imbecillo conducatur. X. 475. in junioribus vertitur in flavam bilem, in senibus in sanguinem. II. 113. optimum ad ulcera putrida et nomas. XIII. 731. copiose sumtum vomitum cit. XVIII. A. 484. naturam tauri textura vocatur, quandoquidem ex putrescentibus tauris apes generari traduntur. XIII. 272. mellis pondera et mensurae. XIX. 777. mel vino gravius est. XIX. 753. oleo dimidia parte gravius est. XIX. 753. mellis noxas emendat oxymel subacutum. XV. 683. ex melle acopon. XIII. 1012. pro ovi luteis. XIX. 747. melli succedit sapa. XIX. 736.

MELAENA, materies evomita ab atra bile quam plurimum differt. V. 110.

MELAMPHYLLUM alii acanthum vocant. XI. 818.

MELAMPUS: ei *Chiron Centaurus* medicinam tradidit. XIV. 675. a *Melampode* Proeti filiae furore percitae veratro albo purgatae sunt. V. 132.

MELANCHLORON cephalicum. XIII. 745.

MELANCHOLIA, definitio. XIX. 416. morbus est et frigidus et siccus. I. 522. morbus diurnus est. XVII. B. 385. quinam facile corripiantur. XIX.

707. quidam, nisi purgatus fuerit, quotannis corripitur. XI. 344. autumnalis morbus. V. 694. XVI. 27. fit autumno aquilonio et sicco. XVII. B. 594. cur autumno saepe corripiatur aetas virilis. XVII. B. 644. vere potissimum fit. V. 693. XVI. 26. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. morbus vernalis. XVII. B. 615.

Melancholiae symptomata. VII. 203. XIX. 701. eorum explicatio. XIX. 705. symptomata post cruditates fiunt. VIII. 342. signa qualia *Hippocrates* vocet. XV. 802. melancholiae principium est taciturnitas, si non fuerit consuetudo. XVII. A. 213. in melancholia principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. quarto quoque die accessio fit. XVII. B. 385. signum *Hippocrates* profert linguam incontinentem. XVIII. A. 142. signa metus et tristitia diu perseverantes. XVIII. A. 35. deliria in ea varii sunt generis. VII. 203. pulsus conditio. XIX. 641. ventriculi in ea conditio. VIII. 189. mentis alienationes unde oriuntur. VIII. 189. ob melancholiam mente aberrantibus tremor superveniens malum. XVI. 544. melancholiae symptomatibus multi afficiuntur ob stomachi affectum vel cerebro consentiente, vel oculis suffusione laborantibus. I. 282. melancholiae species morbus flatuosus s. hypochondriacus est. XVI. 244. species est morbus lupinus. s. caninus. XIX. 719. species est hypochondriacus affectus. XIX. 708. melancholiae tertia differentia, (hypochondriasis.) VIII. 185.

Melancholiae causae occasionales. VIII. 193. XIV. 741. causae. XIX. 708. causae secundum *Hippocratem*. VIII. 188. ab atra bile fit. XV. 369. XVI. 15. 386. XVII. B. 624. causa est coitus intermissus. VIII. 418. dysenteriae et haemorrhoidum incauta cura. XI. 170. fit ex flatulento et hypochondriaco malo. VIII. 342. causae sunt haemorrhoides retentae. XV. 329. XVI. 457. 795. XVII. B. 286. XVIII. A. 80. humor melancholicus in ipso cerebri corpore abundans. VIII. 177. XVI. 300. XVII. B. 659. phantasmatum in somnis apparentium causa. XVI. 525. ejus causa sanguis melancholicus. IV. 507. sanguis melancholicus et biliosus. XV. 370. stomachi imbecillitas. VII. 137. succi mali melancholici. VI. 814.

Melancholiae cura praeservativa: quomodo *Galenus* eam averterit. XI. 344. melancholiam praeventunt et auferunt haemorrhoides. XVII. B. 344. praeservatorium remedium venaesectio et purgatio. XVIII. A. 79. in melancholiae solutione urinae crassae fiunt et nigrae. XIX. 582.

Melancholiae cura rationalis. XIV. 741. XIX. 707. ex cerebro primarie affecto abortae cura. XIX. 709sq. incipientis cura. VIII. 192. in melancholia atra bilis purganda est. XVI. 125. in melancholia purgamus per remedium, quod atram bilem vacuat. XI. 348. melancholiam curant haemorrhoides. XVI. 454. 459. haemorrhoidibus levatur. XVII. B. 286. 690. XVIII. A. 21. interdum varicibus sedata est. XVI. 455. 458. melancholiam curant varices et haemorrhoides. XVIII. A. 33. ad melancholiam theriaca. XIV. 276. veratrum album. V. 132. melancholiae casus in *J. Martio*, qui a *Galeno* sanatus est. XVI. 456.

Melancholicae sunt, quae modice ferociter mentem concutiunt. XVI. 779.

Melancholicae affectiones a bubulorum carniū esu ingravescent. VI. 661. XV. 879. melancholicae temperaturae acetum adversissimum. XI. 438.

Melancholici temperamenti signa et causae. I. 641sq.

MELANCHOLICI etiam epileptici plerumque fieri consueverunt. VIII. 180. formidolosi sunt. XVII. B. 30. cur sint libidinosi secundum *Hippocratem*. XVII. B. 29. per inferiora liberalius purgandi sunt. XVII. B. 666. melancholicis propter siccitatem visa in somnis prorsus evidētia apparent. XVI. 221. in melancholicis per venas spirituum interceptiones venaesectio solvit. XV. 860. melancholicis acetum maxime contrarium est. XV. 693. melancholicorum differentiae. VIII. 190. metus et moestitia principalia eorum sunt symptomata. VIII. 190. timor et imaginationes unde. VIII. 190. melancholicos saepe *Galenus* sola purgatione sanavit. XI. 341. melancholicos uberius purgare per inferiora convenit. XV. 335.

Melancholica excrementa expurgantur. XVI. 300.

Melancholicus humor et bilis atra differunt. V. 147. melancholici hu-

moris per corpus distributi effectus. XVI. 300. vide *Humor melancholicus*.

MELANTERIA, ejus vires. XII. 226. summe adstringens est. XI. 591. aegyptia pro scorria cyprica. XIX. 743.

MELANTHIUM gith vocatur. XI. 870. ejus vires medicinales. XII. 69. frimum catarrhos et coryzas siccant. XI. 860. pro cunino aethiopico. XIX. 733. melanthii semen amarum et calidum est. XI. 646.

MELASMATA, scirrhis vicia — senibus ex venis contusis oriuntur, eorum species. VII. 724.

Μελαιδών (membra edens) a poetis vocatur moeror. XVIII. A. 363.

Μελίτις quid significet. XVIII. B. 460.

MELICERIDES nomen habent, quod in iis melli similis substantia reperitur. VII. 718. membrana obducuntur. ibid. prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. in meliceridibus supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. meliceridum cura. X. 985. XI. 145. cura chirurgica. XIV. 782. ad meliceridas digerens emplastrum *Alexandri*. XIII. 931. emplastrum discutiens. XIII. 929. ad meliceridas magnas emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943.

MELICRATUM quod parum aut nihil coctum fuerit, prius deiecitur, quam concoqui possit. VI. 741. non cuivis alvum ducit. VI. 458. qua ratione ventris mordicationes sanct. XI. 488. in pleuritide quando adhibendum. XV. 498sq.

MELIDIAE casus. XVII. A. 301.

MELITITES, cur ita vocatus, ejus vires. XII. 195. 197.

MELINA emplastra: qualia sint. XIII. 503. eorum usus. ibid. et sq. — parandi ratio. XIII. 504. emplastrum melinum. XIII. 940. aliud. XIII. 941. melina *Andromachi*. XIII. 505. melina *Critonis*. XIII. 515. melinum emolliens, *Diophrantis* aphra nominatum. XIII. 507. melinum *Heracidae*, internos abscessus sine dolore discutiens. XIII. 507. melina *Herae*. XIII. 511. melinum *Hygii*. XIII. 512. melinum *Menoeti*. XIII. 509. 511. melinum *Salome* ad omnem dolorem. XIII. 507. melinum *Serapionis* ad vulnera. XIII. 509. melinum delicatum. XII. 769. melina medicamenta *Critonis*. XIII. 515.

Melinum collyrium *Lucii* ad scabros et corrosos oculi angulos, in-

tensos pruritus, oculos humectos, visus hebetudinem, cicatrices et callos. XII. 787. melinum atarachum ad visus hebetudinem. XII. 786. melinum delicatum ad pustulas, prolapsus, fluxum acrem ac largum inustionesque. XII. 769. melinum inscriptum malagma. XIII. 182. melinum unguentum recens ad alvi fluxum. X. 573. melinum unguentum ad ventrem roborandum. VI. 426.

MELINE et panicum vocatur. XI. 875.

MELILOTI vires medicae. XII. 70. ex meliloto malagma. XIII. 183. 977. ex meliloto malagma *Andromachi*. XIII. 186. meliloto substituenda. XIX. 736. pro malo cydonio. XIX. 736.

MELISSOPHYLLON in colle ad Tabias crescit. X. 365. marrubio simile est facultate, sed ab eo vincitur; quare est supervacaneum. XII. 71.

MELISSUS philosophus. XIX. 229. unum elementum existimat, non tamen ex quatuor illis, aqua, terra, aëre, igne. XV. 29. nihil nec generari, nec corrumpi putat. XIX. 260. librum de natura scripsit. I. 487. XV. 5. quatuor qualitates corporum statuit. XV. 30. *Melissi* sententia, omnia esse unum, idemque intransmutabile et infinitum, sed reprehenditur. I. 447.

MELITERIUM. XI. 377.

ex MELITI libris stomaticum. XII. 946.

MELITONIS aridum erodens. XIII. 843.

MELOPEPONES, qualitates et facultates. VI. 566. nihil adstringentis continent. VI. 587. semen supprimunt. XI. 777. fructus mali succi sunt. VI. 793. siccari nequeunt. VI. 785.

MEMBRANA, definitiones variae. III. 291. similis pars est. XV. 8. adnata inflammata ex accidenti visum impedit. VII. 101. agnata cur etiam vocetur ophthalmica. XII. 711. quae palvariam ambit, propriam habet substantiam contingam per omne caput extensam, et propterea saepe dolore universa efficitur. XII. 522. membranae circosces quales. XIX. 367. faucibus et gutturi communis multa humiditate irrigata vocem laedit. VIII. 268. mucosae nasi duplex usus. III. 920. nasum investiens ejustam sit naturae. II. 863. non est odoratus instrumentum. II. 866, 870. nasum

investiens num odoratus organon. II. 858. 863. mucosae narium et oris nervorum decursus, et origo ipsius a dura matre. III. 747. mucosae narium inflammatio et odoratum et respirationem impedit. VII. 107. mucosa tracheae, ejus utilitas. III. 533. exulceratio ejus curatu difficilis. III. 534. cur tennis simul et densa et moderate sicca facta sit. III. 534. interossea cubiti. II. 258. succingens, i. q. pleura. II. 591.

Membranae omnes cute sunt sicciore. I. 602. tegumenta sunt, nullam aliam actionem aut usum habentes. V. 592. ligamentis molliores sunt. V. 204. quomodo gignantur. XV. 261. cur non pulsant. VIII. 79. cerebri. XIV. 700. cerebri non ex corde originem habent, quod quidam putant. V. 592. circumossales (periosteum) generatio. IV. 550. foetum ingentes. II. 902. earumque usus. IV. 224. (vide etiam *Foetus* membranae.) membranae quatuor. XIV. 711. quaedam tenues vincula ex dura matre enascuntur. III. 661.

Membranae, quae ossibus adjacent, dolores quales. VIII. 104. dolores non semper sunt inaequales. VIII. 101. nutrimentum. II. 212. ad membranae vulnera ingentia diachylon *Menecratis*. XIII. 1004.

MEMBRANIFICA facultas. II. 13.

Membranosa omnia ex semine ortum habent. IV. 551.

MEMBRUM omne, phlegmone laborans, nisi cutim sibi circumlatam habeat spissam, tenuis saniei foras aliquid dimittit. X. 923. qua ratione validum dicatur. XV. 123. membro aliquo privati interdum sanguinem vomunt. X. 513. membrorum sponte decidentium meminit *Hippocrates*. XVIII. A. 714sq. cura his ipsis sub conditionibus adhibenda. XVIII. A. 720. membrorum extremorum dolorem tollit aquae calidae fatus. XVII. B. 326. jaetationis causae defectiones biliosae et spumosae. XV. 662. (confer. *Artus* et *Extremitates*.)

MEMECYLUM quid. XII. 34.

MEMORIA, definitio. XIX. 381. in cerebro sedem habet. VIII. 175. signum est cerebri stabilis. I. 322. congenitum cordis opus est. VIII. 151. memoria tenere quid sit. IV. 445. memoria perditur in lethargo et sopore. VIII. 161. deperdita, cum frigi-

dae intemperiei sit, calefacere oportet. VIII. 165. hujus rei casus narratur. ibid. deperditae aut laesae curatio secundum Archigenem. VIII. 149. *Galenus* ejusdem lustratio. VIII. 150 sq. memoriae laesio saepe cum laesione quadam rationis fieri conspicitur. VIII. 160. memoriae laesiones fiunt ex frigidityte. VIII. 162. memoriae laesae ob studia et vigilias exemplum. VIII. 165. memoria quibus perit, in iis somnus exacte observandus, ut intemperies causalis detegatur. VIII. 164 sq. memoriam deperditam in aliquo *Galenus* restituit. VIII. 147. memoriae conditio in epilepsia. VIII. 174.

Μεμωραμένη apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 696.

MENANDRI fabula commemoratur *ἑαυτὸν τιμωρόμενος*. XVIII. A. 385. carminis fit mentio. V. 412.

Μενάρας. VI. 605.

MENDESIUM unguentum (id. q. aegyptium) cur ita vocetur. XII. 570. mendesii unguenti facultas. XII. 530.

MENEKRATES librum scripsit, cui nomen est insignium medicamentorum operator. XIII. 502. invenit medicamentum diachylon, i. e. ex succis, phlegmonis nondum vehementer dolentibus; et descripsit in libro autorator hologrammatis. XIII. 995. de theriacae compositione nihil distincte disserit. XIV. 306. Menecratis cerinae. XIII. 937. excoriatorium. XII. 846. stomaticum. XII. 946.

MENEKRATUS librum conscripsit, cui titulus est hologrammatis autorator. XIV. 32.

MENEDEMUS Eretriensis auctor philosophiae eretricae. XIX. 228. contentiosus dicitur. XIX. 234.

MENELAUS Helenam occisurus erat, sed gladium abiecit ea visa. V. 405. *Menelai* ad rabiosorum morsus remedium efficax. XIV. 173.

MENEMACHI meminit. X. 53. *Menemachus* Olympici erat discipulus. X. 54. Aphrodiseni sectae methodicae auctor. XIV. 684. ad eum refertur compositio quaedam auricularis. XII. 625. *Menemachi* de partibus animae sententia. XIX. 257.

MENESTHEI pastilli. XIII. 830.

MENINGES quales sint partes. XIX. 358. non, sed cerebrum ipsum nervorum origo est. V. 602. *Erasistrati* sectatores nervorum principia statuunt. XVIII. A. 86. meningum usus se-

cundum *Galenum*. V. 604. ad meningum haemorrhagias sistendas optimum remedium. X. 320. ad meningum haemorrhagias quidam usi sunt sanguine gallinaceo. XII. 260.

Meningis crassa vid. *Dura mater*. III. 659. crassa ad nasum pervia foraminibus est, per quae cerebri excrementa expurgantur. II. 859. dura etiam cuticularis vocatur. II. 708. dura a tenui quomodo sit separanda. II. 716. tenuis cerebri. II. 716. (vide *Pia mater*.)

MENIPPI medicamentum ad rabiosorum morsus, quo usus est *Pelops*. XIV. 172.

MENODORIOS potio. XIII. 64.

MENODOTUS empiricus. X. 142. empiricam sectam stabilivit. XIV. 683. *Asclepiadis* dogma refellit. II. 52. in sola plethora venaesectionem indicatam esse putat. XV. 766. putabat venam secundam tunc solum esse, ubi multitudo urget. XVIII. A. 575. perperam in sola syndrome plethorica servari venaesectionem dicit. XI. 277.

MENOETI emplastrum melinum. XIII. 509. 511.

MENONI aliquot *Aristotelis* libri ascribuntur, et propterea Menonii dicuntur. XV. 26.

MENS apud veteres id. q. intelligentia et intellectus significat. XVI. 174. in cerebro non est. V. 241. sed in inferioribus partibus, maxime circa cor. V. 242. incolumis non existit, quum rigorem consequitur desidia et ignavia. XVI. 583. intelligibilium index. V. 724. quando laedi dicatur in morbis. XV. 701. ventriculi in eam influxus. XVII. B. 209. aegrotat ei, qui dolores non sentit. XVII. B. 460. quaedam adest, quae terras omnes pervadens, in omnes ejus partes extenditur. — unde ad terram profecta. IV. 358.

Mentis sedes secundum *Pythagoram*. XIX. 315. cogitationum nuncia vox est. IV. 277. aberrationem secundum *Hippocratem* indicant albae dejectiones. XVI. 765. 768. affectus omnes in corde sentiri Chrysippus dicit. V. 268. ad mentis affectus theriaca. XIV. 276. mentis alienatio phrenitis est. XIV. 732. alienationis species duae. XIV. 740. alienationem indicantia. XVI. 555. alienationis futurae in febre ardente indicia. XVI. 553. alienationes unde in melancholia orian-

tur. VIII. 189. alienatio ex calcis osse corrupto. XVIII. B. 457. alienationes ex nervorum inflammatione oriuntur. IV. 370. alienationis causa pedes frigidi. XV. 800. constantia quid significet in morbis. XVII. B. 529. desipientiae causa humor melancholicus. XVII. B. 659. emotionem portendunt surditas et urinae non subsidentes praerubrae cum suspensis. XVI. 573. emotionis causa cerebri siccitas et caliditas. XVII. A. 390. hebetudo praeter naturam morbi futuri nota est. I. 361. laesio causa est spiritus magni et rari. XVII. A. 259. laesio fit ex cerebri pressu. VIII. 128. laesio sequitur totius corporis intemperiem. XVI. 583. in mentis laesione ex febre vina austera vitanda sunt. XV. 646. mentis pigritia et torpor a pituitae abundantia fit. XVI. 15. pigritiae causa pituita. XVII. B. 660. stuporis causa calor. XVII. B. 801. torpor causam habet pituitam. XVI. 165. vacillationis indicium est taciturnitas consueta sublata. XVII. A. 213. volutationes cogitationes vocantur. XVII. B. 263.

Mentem mundi Thales deum putat. XIX. 251. constare recteque se ad ea, quae offeruntur, habere, bonum. (*Hipp.*) XVI. 112. quae modice ferociter concutunt, melancholica sunt. (*Hipp.*) XVI. 779. minus ferire dicit *Hippocrates* vinum dulce. XV. 637. aperte laedunt multi capitis affectus. VIII. 128. laedit vinum validius. XV. 702.

Mente constare in morbis bonum, contrarium malum signum. XVII. B. 527sq. constare, atque ad ea quae offeruntur, bene se habere, bonum. IX. 615. errantes nesciunt, quin ad ingenium redierint, quae egerint. IV. 446. ob melancholiam oberrantibus tremor superveniens malum. XVI. 544. laeduntur, qui pituita in pleuritide inepto tempore utuntur. XV. 490. laesa respiratio magna fit. VII. 814. motis solis respiratio cur magna et tarda accadat. VII. 810.

Mentes infinitas Anaximander Deos putat. XIX. 251.

Mensis quilibet quot dies habeat apud Romanos. XVII. A. 22. ex triginta diebus constat. IX. 642. non integris diebus numeratur. XVIII. B. 240. *Artemisius Macedonum.* XVII. A. 21. *Dion Macedonum.* XVII. A.

20. *Lous Macedonum.* XVII. A. 21. intercalares quomodo inserendi sint, *Hippocrates* docuit. XVII. A. 23. mutilus s. imperfectus viginti novem dierum. IX. 907. absolutus triginta diebus constat. IX. 908. mensem luna disponit. IX. 902. 908.

MENSES s. MENSTRUUA: menstrua excretio non absolute, evacuatio sed purgatio. V. 137. *Hippocrates* muliebria vocat. XVII. B. 817. cur in iis mulieres refrigerentur. IV. 150. vel incipientia vel cessantia conceptionis tempus. II. 903. qualem feminis utilitatem praestent. XIX. 455. cur cedant in gravidis. XIX. 455. cum lassitudine fiunt. XVI. 804. portendit cervicis dolor. XVI. 804.

Menstrua: eorum tempus mulieribus luna conservat. IX. 903. color indicat humores, qui in muliebri corpore abundant. XVI. 15. eruptionis indicia horrores. XVII. A. 399. finem indicat pulsus undosus cum vibrato aut absolute duro. IX. 505. uteri conditio, quum imminet. II. 899. utilitas ad plenitudinis vacationem. XI. 164. quibus per aetatem non amplius fluunt, lac non edunt. XI. 164. quae provocant aut sedant, lac quoque generant aut extinguunt. XI. 773. quibus mediocriter fluunt, iis lac in mammillis non colligitur. XI. 773. defecerunt, si mulier neque praegnans neque puerpera lac habuerit. VIII. 433. menstrua cessantia graviditatis signum. XVII. B. 859. cur in graviditate cessent. IV. 177. in gravidis unde prodeant. XVII. B. 859. in graviditate prodeuntia male in foetum agunt. XVII. A. 439. cur non statim post partum redeant. XVII. A. 456.

Menstrua si copiosiora sint, morbi accidunt; si non flant, et ex utero morbi existunt. XV. 328. mala sunt, si cum convulsione aut lipothymia conjunguntur. XVII. B. 852. unde male colorata reddantur. XVII. B. 826sq. decolora attenuante victu sanantur. XVII. B. 826. non prodeuntia sterilitatis causae. XVII. A. 453. purgationis utilitas in decoloribus et irregularibus. XVII. B. 825sq. aqua laborantibus diutius perseverant. (*Hipp.*) XVII. A. 841. si superveniant in muliere haemoptoica morbus solvitur. XVI. 150. ut causae hysterae. XVI. 178. ubi evocare volu-

mus, in pube et inguine cucurbitam figimus. X. 926. menstruis erumpentibus sanguinem vomenti mulieri solutio. XI. 158. menstrua solvant vomitum cruentum. XVII. B. 821. solvant vomitum cruentum in mulieribus. XVIII. A. 251. si mulieri, uterum gerenti procedant, foetus valere non potest. XV. 402.

Menstrua nisi defecerint, mulier podagra non corripitur. XI. 165. sola multitudine praeter naturam censentur. XV. 320. revellunt venaesectiones in cubito. XI. 283. per menstrua judicatio futura quomodo cognoscatur. XVI. 230. menstruationis vitia hydropem adducunt. II. 109. menstruis modo finitis conceptio maxime fit. XVII. A. 443. deficientibus epistaxis salutaris. XVII. B. 822. mensibus eruptis mulieri sanguinem vomenti solutio est. X. 315. menstruis lentes non conducant et cur. VI. 526. num in ipsa uteri amplitudine continentur. IV. 522. num substantiam praebant in generatione. IV. 612. ex menstruo et motivo ex viro principio foetum constitui *Aristoteles* proponit. IV. 519. 529.

Menstrua, lac iis est germanum. IV. 177. XV. 402. menstrui fratrem *Hippocrates* lac vocat. XVII. A. 455. menstrui et lactis una eademque substantia est. XI. 164. menstruum et lactis communis materia est. XI. 773. potionem commendat *Xenocrates*. XII. 249. menstrua cessant, si lac in mammis gignitur non gravidarum. XVII. B. 829. protinus cessantia mala. XVI. 500. immodica; symptomata quae ea sequantur. VIII. 435. immodica pulsum reddunt vermiculantum. IX. 313. immoderata sequentes morbi. XV. 327sq. nimiorum causae. XVII. B. 854. nimia curamus sursum revellendo. XVI. 150. nimia sistunt cochleae tritae. XII. 322. immodica sistit revulsivo modo cucurbitula sub mammis defixa. X. 315 sq. sistuntur magna cucurbitula mammae adnota. XVII. A. 476. nimia sistit cucurbitula magna sub mammis adnota. XVII. B. 842. sistit holo- et oxyschoenus. XII. 137. pauciores unde fiant. XVII. B. 854. retentionis effectus. XVII. B. 854.

Menstrua retenta hum., quod *Hippocrates* vult, desipientiam ferinam provocent. XVI. 780. retenta causae hysteriae. VIII. 417. saepe iis reten-

tis mictus cruentus accidit. V. 138. retenta causae uteri perversionis. VIII. 432. retenta curat castoreum. XII. 340. diu retenta provocat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. retentionis casus. XVII. A. 777. supprimit post venaesectionem inedia. XI. 204. supprimunt venaesectiones ex cubito. XI. 303. suppressio aut profusio major vel minor, morbum futurum indicat. I. 360. suppressionis causa. VII. 264. suppressio signum morbi futuri. XVI. 224. suppressionis sequelae. VIII. 433. XV. 327. suppressa dysenteriae cruentae causa. VIII. 370. suppressa hydropis causae. VIII. 354. IX. 416. suppressa et immodica hydropis anasarca causae. XVI. 447. suppressa causa intemperiei melancholicae. VIII. 183. suppressa causae melancholiae. XIX. 708. suppressa uteri inflammationis causa. XVI. 180. suppressa ob copiam et crassitiem excrementorum juvat Cassia. XII. 13. suppressa quomodo Romae sint curata. XI. 204. venaesectionis utilitas. XI. 205. in menstruis suppressis venaesectione semper in cruribus instituenda est. XI. 307. suppressa non utique venaesectionem requirunt. XI. 283. in menstruis suppressis *Erasistratus* venam non secuit. XI. 193. suppressionis casus in puella chiensi, ab *Erasistrato* descriptus et curatus. XI. 200. suppressionis casus, qui sola inedia a medicis curabatur. XI. 187 sq. mulierculae octo menses suppressa quomodo *Galenus* restituit. XVII. B. 81. menses levat cucurbitula. XI. 321.

Menses provocantia remedia. XI. 775. ad menses educendos remedia parabilia. XIV. 477. menses et lac provocantia aut supprimentia remedia similia sunt. XI. 774. mensibus cienti nata sunt, quae plus calefaciunt, non tamen valenter siccant. XI. 775. menses cientia diuretica unde dicantur. XI. 775.

Menses movent amara. XI. 683. amaranthi coma cum vino epota. XI. 824. medicamentum amarum. XI. 304. ampeloprasum. XI. 825. anemonae appositae. XI. 831. antidotes *Aetii Galli*. XIV. 114. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. Apium. XII. 118. artemisiae folia ex roseo trita. XIV. 481. aster

stomachicus artemisiae decocto dilutus. XIII. 166. Betonica. XII. 24. buni-um. XI. 852. calamintha tum epota tum apposita egregie provocat. XII. 5. calamus aromaticus. XII. 7. cap-paridis radidis cortex. XII. 10. secundum Hippocratem caput concutien-tia. XVI. 805. centaurium minus. XII. 19.

Menses provocat centaurium minus. XII. 22. Chamaedrys. XII. 153. Chamaepitys tum pota tum apposita cum melle. XII. 155. Chrysocome s. Chry-sites. XII. 158. cicer. XI. 876. oleum cisti. XII. 40. compositio. XIII. 77. ad menses fortiter ducendos quidam exhibent flores conyzae cum foliis tritos in vino bibendos. XII. 35. men-ses movet Crocodilii semen. XII. 47. Cyclamini radix aut epota, aut appo-sita. XII. 51. radices Cyperi. XII. 54. daphne alexandrina. XI. 863. daucus agrestis. XI. 862. dauci semen. XI. 862. diacalaminthes. VI. 285. dicta-mum. XI. 304. eclegma nectareum. XIII. 282. elaterium. XII. 122. em-plastrum ex coté. XIII. 874. foeni-culum domesticum et agreste. XII. 68. gagates lapis snffitus. XIV. 482. hypericum. XII. 148. Leimonii fru-ctus. XII. 57. decoctum florum Len-coji. XII. 58.

Menses provocant Libystici radix et semina. XII. 62. radix Lilii. XII. 46. decoctum lupini. XI. 886. mar-rubium s. prasinum. XII. 108. radix Mei. XII. 78. melanthium, ubi ob crassitiem aut viscositatem humorum retenti erant. XII. 70. radix Myr-rhidis. XII. 81. nepeta. XI. 304. pae-oniae radix ex melicrato amygdali quantitate pota. XI. 859. fructus Pa-naces heraclei. XII. 95. panchrestus confectio. XIII. 101. Pastinaca. XII. 129. petroselinum. XII. 99. Po-lium. XII. 106. pulegium. XI. 304. 857. radicle trita. XIV. 481. ru-bia tinctorum. XI. 878. sabina. XI. 304. 854. malleolorum scarificationes. XI. 283.

Menses ducit Schini flos adhibitus s. in fomentatione s. potione. XII. 136. Scordium. XII. 126. cit ser-pyllum. XI. 877. Sion. XII. 124. Si-son. XII. 123. movet smyrnium. VI. 637. Smyrnum s. hipposelinum. XII. 128. Stachys. XII. 130. Styrax s. potum. s. admotum. XII. 131. suffi-tus aromatum. XVII. B. 817. Sym-

phitum petraeum, et cur. XII. 134. theriaca. XIV. 273. 302. thlaspi se-men epotum. XI. 887. thymus. XI. 887. Tragium, drachmae pondere po-tum. XII. 143. venaesectiones ex crure. XI. 303. viri consuetudo. VI. 46.

MENSURA vasis cavitare judicatur. XIX. 748. qua Romani ad emetien-dum oleum utuntur. XIII. 616. men-surae secundum Dioscoridem. XIX. 775. mensurarum tabula. XIX. 754.

ad MENTAGRAS Apii Phasci exco-riatorium. XII. 841. viride empla-strum Pamphili. XII. 842.

MENTHA (alii Minthen odoratam vocant), ejus facultates. XI. 882sq. agrestis pro ocimoide. XIX. 747. syl-vestris pro calaminthe. XIX. 731. sno-cedanea ei remedia. XIX. 730.

MENTUM. XIV. 703. menti morbi. XIV. 777. ad mentum exanthematum s. pustularum cura. XII. 824. 827. ad eos, quibus pili in mento decidunt, remedia parabilia. XIV. 530. ut pili in mento non nascantur, remedia. XII. 421. ad ficosas in mento papu-las remedium Artemidori. XII. 828. Magni clinici. XII. 829. Aerei Ascle-piadei. XII. 829. Apollonii. XII. 829. Andronis. XII. 830. ad papulas et ficosas eminentias Archigenis praecepta. XII. 846. Heracleidae Tarentini. XII. 847. ad ficosas ejusdem excrescen-tias remedia. XIV. 353. ad menti im-petigines remedia. XIV. 353. ad diu-rnas et scabras. ibid. — ad liche-nes in mento Critonis praecepta. XII. 830. Crispi praecepta. XII. 831. ad mentum enascuntur tumores ficosi, eorum cura. XII. 823. cura tumorum impetiginosorum. XII. 824. menti de-ligatio. XVIII. A. 831.

ut MENUCIANUS acceptam tradidit theriaca Zenonis Laodicaei. XIV. 163.

MENYNGOPHYLAX instrumentum. II. 686.

MERCURIALIS, ejus vires. XII. 63.

MERCURI annus duodecim est men-sium. XIX. 283. quinam eum sequan-tur. I. 6. Mercurium, tanquam ra-tionis dominum, omnisque artis an-ctorem, quomodo prisci repraesenta-verint. I. 4. sq.

MERCURIUS vide HYDRARGYRUS.

MERGI venter, ejus usus (sed ficti-tius). XII. 336.

MERIDIES ad exercitandum optimus.

VI. 127. meridiei aestas respondet. XVI. 424.

MERULA piscis ut alimentum. VI. 718. merularum caro durior est. VI. 700. caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435.

MERA quanam Hippocrates vocet. XVII. A. 637.

MERUM quodnam. XVII. A. 320. copiosius statim exhibitum advers. meconium. XIV. 138.

Mεσαρρολοι qui a Graecis vocentur. XVIII. B. 221.

MESARAEUM vide Mesenterium. XIV. 715. vocatur mesenterium. II. 561. unde sit ita vocatum. II. 563.

MESARAIOT qui dicantur. VIII. 368.

MESES ventus qui. XVI. 408. vivosus est. XVI. 409.

MESENTERIUM etiam mesaraeon vocatur. II. 561. XIV. 715. quomodo ex peritoneaeo nascatur. II. 562. unde nomen acceperit. II. 563. ejus exacta descriptio. II. 563 sq. mesenteria continua quidem sunt tesium atque crassorum intestinorum, sed distinctiones quaedam apparent. XVII. B. 133 sq. mesenteria per venas in ipsis positas separantur. XVII. B. 134. mesenterii appendiculum. II. 566. functio. XIV. 717. arteriae ab aorta proficiunt. IV. 718. venae nutriunt intestina. III. 335. vinculum. XVII. B. 134. inflammationis aut erysipelatis diagnosis. VIII. 369. in mesenterio glandulae sunt. VI. 674. mesenterium gignit vena umbilicalis. IV. 661. mesenterium intestino tenui et jejunio adnexum. XIV. 715.

MESIANUM emplastrum. XIII. 877.

Μεσόδμη quid significet. XVIII. A. 738.

MESONESTION i. e. mediojejunium non datur. XVII. B. 133.

MRSOPLEURIA. III. 597.

Μεσοπλευρῖος musculi. XVIII. A. 539.

MESPILA: eorum facultates. VI. 606. in febribus sunt praetermittenda. XV. 457. ventrem restringunt. XII. 41. mespilorum decoctum ad haemorrhagias. X. 330.

Mespilus, cur et Tricoccus andiat. XII. 71. ejus vires medicae. XI. 876. XII. 72. alvum supprimit. IV. 760. ab Italiae incolis vocatur uuedon. XI. 876.

in MESSINA in Sicilia maris angustus locus est. XVII. A. 651.

METACARPI motus. II. 270. ossa. XIV. 723. metacarpus ex quatuor ossibus constat, Eudemus vero quinque accipiebat. III. 203. cur ex ossibus quatuor constet. III. 121. 125. 129. ossa cur a se distent. III. 129. ossa cur non sint conjuncta. III. 122. formae eorundem utilitas. III. 123. metacarpi luxati repositio. XIV. 796. metacarpo num planta pedis respondeat. III. 202.

METACARPIMUM, definitio. XIV. 704. ejus ossa et conjunctiones. II. 771.

METACERASMA temperatio est. XV. 710.

Μεταχειρῖσθαι quid significet. XVIII. B. 407.

METAGOGÉ, definitio. XIX. 462.

METALEPTICE, instrumentum ad fracturas cruris aptum. X. 443.

METALLA, communes eorum rationes, substantiae ac facultates. XII. 208. facultatem suam non in altum corporis extendunt; ideo, ut tenuiora fiant, iis per trituram ex aceto adhibendus est cultus. XIII. 478. ex metallis confectiones ad nervorum vulnera. XIII. 610.

ad METAPHRENUM deligatio. XVIII. A. 817. ad metaphrena remedia. XIV. 760.

METAPOROPOEESIS, definitio. X. 268.

METASTASIS, definitio. XVII. B. 790. ejus in nobiliores partes effectus. XVIII. B. 219.

METASYNCRISIS definitio. X. 268.

Metasyneriticum acopon. XIII. 1029.

METATARSI ossa. II. 777. XIV.

725. ossa quinque. III. 203.

Μετῆστερος quid significet. XVIII. A. 599.

METHODICAE sectae auctor Themison Laodiceus. XIV. 684. methodicae sectae dogma. XIX. 353.

METHODICI a methodo sunt revera alieni. X. 169. eorum theorematum. I. 79. eorum dogmata recensentur. I. 85. XIV. 679 sq. cur dogmaticos se non vocarint. I. 81. cur non empiricos. I. 82. ex communitatum indicatione auspicantur. XIV. 677. medicinam scientiam vocant. XIV. 684.

Methodicorum reprehensio, qui morborum causas noscere supervacuum arbitrantur. XIV. 277. cura rheumatismi. XI. 79.

Methodicus qui dicendus. X. 159. XVI. 83.

in METHYMNA vinum quod crescit,

ad antidota bonum. XIV. 28. in Methymna gignitur vinum et odorum et dulce. X. 832.

METICULOSI excordes vocantur. V. 311.

METONIS febre laborantis casus. XVII. A. 283.

METRENTHYTAE Graecis catheteres vocantur. XIII. 316.

METRETES. XIX. 770. quot continent sextarios. XIX. 762.

METRODORUS omnes sectas praeter asclepiadeam pravas repugnat. XI. 432. philosophus. XIX. 228. opinio ejus de Castore et Polluce. XIX. 273. de circuli lactei natura. XIX. 285. Hippocratem explicavit, sed saepe male. XVII. A. 508. de causa, cur sit mare salsum. XIX. 299. de mundo sententia. XIX. 249. quomodo fiant nubes opinio. XIX. 289. de solis natura. XIX. 275. stellas fixas a sole lumen accipere putat. XIX. 273. de stellis discurrentibus opinio. XIX. 286. de ordine stellarum. XIX. 272. de terrae essentia. XIX. 293. theoria terrae motus. XIX. 297. de causa ventorum. XIX. 292.

METRORRHAGIA pulsum vermiculantem reddit. IX. 313. casus, quaternis diebus accedentis, quae quarto die arnoglossi succo curata est. X. 328. Boëthi uxorem, ea laborantem Galenus sanavit. XIV. 641 sq. in praegnanate abortus causa. XVII. A. 636. hydropis causa. II. 109. injectionibus curantur. X. 328 sq. injectionibus per metrenchytas curantur. X. 328 sq. ad metrorrhagias remedia. XIV. 559. cucurbitae ad mammas affiguntur. X. 315. 925. Samia terra. XII. 179. quomodo revulsione curetur. XVI. 150. sanat Lentiscus. XII. 136.

METUS est mali expectatio. V. 366. et actio est et affectus. V. 510. ejus in cor effectus. V. 520. interdum pulsum inaequalem reddit. IX. 59. refrigerat. IV. 793. diuturnus refrigerat. IX. 226. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. et tristitia si longo tempore perseveraverint, melancholicus est affectus. VIII. 188. XVIII. A. 35. metum gignit bilis atra. VIII. 191. adversus metum utile cerebrum leporis. XII. 334. in metu cordis palpitatio evidens. V. 331.

MEUM, radice ejus usus et noxae.

XII. 78. urinam movet. XI. 747. XIII. 277. ei succedens remedium. XIX. 736.

MICTIO difficilis (*δυσκολιουροια*) quid apud Hippocratem significet. XVI. 749. copiosa per noctem quid significet. XIX. 612. sanguinis et parvis, arenae etc. quid significet. XIX. 612. noctu copiosa paucam dejectionem significat. XVII. B. 779. post mictum concretio puerilis magis. (*Hipp.*) XVII. B. 41.

Mictus cruentus (*Haematuria*) ex mensium retentione. V. 138. efficiunt eum Periclymeni fructus et folia. XII. 98. provocat erym copiose sumtum. XII. 92. quando in renum calculis eveniat. XVII. A. 837. indicium venarum in renibus ruptarum. XVII. B. 773. causa ruptura venarum. XVI. 50. squamulosus et foetens vesicae exulcerationem significat. XVII. B. 777. ad mictum cruentum remedia. XIII. 323. XIV. 571. 572. ad mictum cruentum compositio. XIII. 77.

Mictus pilosus. XVII. B. 768. pilosi causae. XVII. B. 768. et cura. XVII. B. 769.

Mήλα quae partes corporis dicantur. XVIII. A. 423.

MILAX aspera, ejus vires. XII. 78. itidem laevis. ibid.

MILIARE, herpetis species. VII. 722.

MILIUM Iones *μύζιον* vocant. XVIII. A. 574. ejus vires et adhibendi ratio. XII. 16. panico simile, sed minus pravam. VI. 791. laeve ac blandum est. XV. 525. frigidus cibus. XVII. B. 302. siccatur et refrigerat. XV. 898. farina ejus siccatur. XI. 730. ex eo etiam panis conficitur, et qualis. VI. 523.

MILLEFOLIUM; ejus vires. XII. 81.

MILIO plurimum valebat manibus. IV. 140. habitudo ejus bona. IV. 751. Polydamante erat minor. VIII. 843. ille Crotoniates, qui taurum in humeris olim per stadium bajulavit, animam nequaquam habebat nlius pretii. I. 34.

MILPHOSIS casus est pilorum palpebrarum. XIV. 413.

MILTON Lemniam quidam vocant Lemniam terram. XII. 169.

MILVI caput podagricis auxiliari dicitur. XIV. 240.

MIMAECYLA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. rustici iis vescuntur. VI. 620. glande querna ad omnia sunt deteriora. VI. 621.

MINA, character $\mu\nu$. XIX. 756. 758. 780. quantum pendeat. XIX. 763. minae pondus quidam unciarum sedecim, quidam viginti esse volunt. XIII. 749. 789. drachmas habet secundum alios centum aut plures. XIII. 789. mina secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. alexandrina uncias habet viginti. XIII. 789. attica, italica, ptolemaica quantum contineant. XIX. 767. attica et italica quot habeat uncias. XIX. 764. 771. attica et ptolemaica quot. XIX. 767. attica et romana quot uncias contineat. XIX. 751. ptolemaica quot uncias. XIX. 771. veterinariorum. XIX. 773.

MINERVA emplastrum fuscum. XIII. 906.

de *Minervae* ortu ex Jovis capite opinio. V. 348.

MINIMA, de iis philosophorum opiniones. XIX. 257.

Minimum quodnam. V. 662.

MINISTER dei Pergami per arteriotomiam a lateris dolore liberatus est. XI. 315.

MINTHE odorata est mentha. XI. 882. non odorata calaminthe est. XI. 882.

MINUTIANI emplastrum ad strumas. XIII. 930.

MINYANTHES a quibusdam triphylum vocatur. XII. 144.

ad **MISERERE** colica admirabilis. XIII. 278.

MISY ferro lapidique ignito quoad facultates simile. XI. 688. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. calidum est. I. 649. tum subtile tum calidum. XIII. 568. valenter siccatur. X. 199. ad ulcera maligna. XI. 88. ulcera non glutinat. XI. 441. ad carnes supercrescentes. X. 202. quomodo lavetur. XIII. 407. pro uto diphryges. XIX. 736. crematum pro diphryge. XIX. 728. cyprium pro ochra. XIX. 747. cyprium, pro eo accipi potest ochra cypria. XIX. 736.

MISYDIUM, pro eo ochra. XIX. 736.

MITELLAE quomodo comparatae esse debeant, ut utilitatem afferant. XVIII. B. 416. usus in cubiti fractura. XVIII. B. 410sq.

MITHRIDATICA antidotus *Andromachi*. XIV. 107. mithridatica ut *Antipater* et *Cleopantus*. XIV. 108. mi-

thridatica ex *Democratis* traditione. XIV. 115.

MITHRIDATES experientiam habere studuit omnium fere simplicium medicamentorum, quae perniciosus venenis adversantur, facultates ipsorum in facinorosis hominibus morte damnatis explorans. XIV. 2. quum lethali medicamento interire potius, quam Romanorum subijci imperio mallet, nihil post Mithridatium sumtum invenit, quod interimere eum potuerit. XIV. 3. ex mithridatio antidoto non potuisse veneno potio interire dicitur. XIV. 283 sq. Mithridatis antidotus athanasia dicta. XIV. 148. antidotum diascincum. XIV. 152. ut Mithridates antidotus ex lapidibus ad nephriticos, vesicae affectus etc. XIII. 329sq. Mithridatis arteriaca ad thoracis collectiones. XIII. 23. confectio aromatica. XIII. 52. panacea ad Phonoscos. XIII. 54. theriaca, qua semper utebatur. XIV. 154.

Mithridation antidotum. XIV. 164.

Mithridatium a *Mithridate* inventum. XIV. 2. a lethalibus et deleteris medicamentis tuetur. XIV. 3. qua cautione sit sumendum, ut a venenis tueatur. XIV. 3.

MITIGANTIUM medicamentorum diversitates. XIII. 707. althaea. XI. 867.

MITIS, hujus verbi significatio. XVIII. B. 236.

in **MITYLENE** gignitur vinum tum odoratum tum dulce. X. 832.

MIXTIONIS definitio secundum varios philosophos. XIX. 258.

M ν . minam significat. XIX. 750. 751. 756. 758. 780.

ad **MNESAERIUM** quod refertur emplastrum. XIII. 445.

MNESAER methodicus erat. XIV. 684.

MNESAERI emolliens emplastrum. XIII. 962. medicamentum phlegmonis incipientibus et increscentibus est contrarium. XIII. 392.

MNASONI *Asclepiades* librum aliquem inscripsit. XIII. 206.

MNEMON quaestus gratia explicabat characteres. XVII. A. 608. tertium epidemicorum *Hippocratis* librum ex magna Alexandriae bibliotheca, characteribus insignivit. XVII. A. 606.

MNESITHEUS de alimentorum facultatibus scripsit. VI. 510. anatomes peritus. XV. 136. quae de partibus plantarum in universum praecepit. VI.

645. Instratur ejus sententia. VI. 646. elephanto vesicam felleam negat. II. 569. ostendit, facultates alias radicibus plantarum, alias caulibus inesse. VI. 457. gustandi facultatem *χρὸν* vocat. XI. 449. ejus in medicinam merita. XI. 3. rationali sectae erat addictus. XIV. 683. venae sectione utitur. XI. 163.

MNESTRUM quot habeat stagia. XIX. 763.

Mo modium significat. XIX. 751.

MOBILITAS in opinionibus signum est substantiae cerebri calidae. I. 322.

MOCHLIA, definitio. XIX. 461.

MODERATUM optimum. V. 7.

MODIOLORUM usus in fracturis calvariae. X. 448.

MODIUS aegyptius quot habeat choenicas. XIX. 755. modium significans character. XIX. 751.

MODUS (*τρόπος*) speciem significat. XVI. 348.

MOEROR a Graecis poetis *μελεδόν* vocatur (membra edens.) XVIII. A. 363. morborum causa recens. XV. 162. animi deliqui causa. XI. 48. febris causa. VII. 279. febris ephemeræ causa. XI. 6. febris hecticæ causa. VII. 314. moeroris causae. XVIII. B. 19. moeror ventris perturbationis causa. XVII. A. 324. moerore affectis palpebrae arescunt. XI. 12. ex moerore qui febre ephemera laborant, his acrimonia potius quam caloris abundantia inest. XI. 11. moerore fatigatis quatenus vina non conducant. VI. 803. in moeroribus et spiritus et calor intus movetur. VII. 844.

MOESTITIA, definitio. V. 367. 416. cum vigiliis causa melancholiae. VIII. 193. melancholica fit ex liene affecto. VIII. 378. diu durans melancholiae signum. XVIII. A. 35. moestitiae melancholicae causa humor melancholicus abundans. XVI. 300. ob moestitiam aliqui interierunt. VIII. 302.

MOLA, definitio. X. 987. i. q. patella. III. 253. quibusdam patella est. XVIII. B. 760. mola radix, ejus vires. XII. 80. molas atteri si audiant quidam, dentes stupent. XVI. 330.

MOLIS corporeae in raritate extensionem *Erasistratus* pro causa cuiuslibet morbi accipit. XIV. 728. ex molibus et meatibus constant omnia secundum *Asclepiadem*. XIV. 250.

ad *Molestias* ex perfrictione medicamentum. XIII. 1023.

MOLLE varia ratione dicitur. XI. 715. quod est, ad patiendum aptum est. III. 633. vacuum est. VII. 864.

Molles melancholicum humorem non continent. XVI. 17. circa singulas actiones inaequaliter respirant. VII. 801.

Mollia quae dicantur. VIII. 686. a *Platone*. VIII. 687. 926. sunt, quae in se cedunt. (*Aristot.*) XI. 716. sunt, quae cedunt carni secundum *Platonem*. XI. 716.

MOLLICINA medicamenta secundum *Hippocratem* qualia. XIII. 709.

MOLLIENTIA vide **EMOLLIENTIA**.

Mollire quando conveniat. XVII. A. 903.

Mollities num vacuitas dicenda. VIII. 677.

MOLLUSCA quatenus animalia vocentur, et quale alimentum exhibeant. VI. 736.

MOLOCHINUM emplastrum. XIII. 490.

MOLPIS commemoratur. XVIII. A. 736.

MOLY est ruta sylvestris. XII. 101. a Cappadocibus ruta sylvestris vocatur, et cur. XII. 82. pro corallio. XIX. 733.

MOLYBDAENA vide **PLUMBAGO**.

MONOHEMERUM remedium *Sergii*. XII. 751.

MONSTRA quomodo generentur. XIX. 325. 453. differentiae. XIX. 454. eorum causa semen vitiosum. XIX. 177.

Mόρυχα animalia quae. XVIII. A. 359.

MORA, eorum facultates. VI. 586. utendi tempus. VI. 587. corruptelam malam facile experiuntur. VI. 792. refrigerant. XI. 631. semen supprimunt. XI. 777. sicari nequeunt. VI. 785. mororum ut alimentorum facultates. VI. 587. mororum esus stuporem efficit. VI. 689. *Andromachi* stomaticum ex moris. XII. 929. *Herae* stomaticum medicamentum ex moris. XII. 929.

MORBUS quid sit. (definitio.) VI. 837. VII. 43. 47. 49. X. 50 sq. XV. 111. 305. XIX. 386. de morbi definitione medicorum dissensio. X. 79. definitio *Olympici*. X. 54 sq. 67. intemperies est. VII. 73. affectio est praeter naturam, actionem laedens.

VI. 21. affectus praeter naturam, qui functioni officiat. X. 116. est, qui affectus functioni officit. X. 154. sanitati contrarius. VII. 43. corporum est accidens. VII. 407. quilibet secundum methodicos est vel strictus vel fluens vel ex ambobus compositus. I. 80. et pathos inter se differunt. X. 86. sese applicat naturae hominis. XVI. 425. singuli ex sua natura magnitudinem possident, quae vel supra vires est, vel viribus aegri imbecillior. VII. 456. morbos omnes, omni tempore nasci, quosdam vero etiam certis temporibus docet *Hippocrates*. XVI. 26. in omnibus anni tempestatibus oriuntur, nonnulli in certis. XVII. B. 614. omnes *Hippocrates* ulcera vocat. VII. 745. omnes quomodo vocari possint ulcera. XVIII. B. 587. cujusque proprium est generationis tempus manifestum aut non manifestum; deinde incrementi et vigoris. VII. 453 sq. et declinationis. VII. 454. humorum redundantiae in animi mores influxus. XIX. 493. nomina diversitas, quae morbis imposuerunt ipsorum primi auctores. X. 81 sq. lunae in eos influxus. XIX. 188. temperamenti in eos influxus. XVII. B. 386. morbo non facile corripitur bonus habitus. IV. 740. a morbis, qui immodice se satiant, flatuosi et hydropici fiunt. VII. 213.

Morbus : accessio quomodo fiat. XV. 512. morbi ipsi declarant, quam inter se accessiones servaturae sint proportionem et quae sit ipsorum conditio. XVI. 251. morbi accessiones et constitutiones ostendunt et anni tempora et circuitum invicem incrementa. IX. 560. morborum accessionum indicia sunt anni tempora. IX. 561. 562. morbi acumen causa virium exolutionis. XV. 610. morbus quando sit appellandus affectus. XVI. 40. ascensio quale tempus dicatur. IX. 581. ascensionis ultimus terminus qui. IX. 586. morbi augmentum quale tempus dicatur. IX. 581. augmenti signa. IX. 553. 556. non omnes eadem tempora habent augmenti, declinationis, principii et status. IX. 559. brevitatis aut diurnitatis signa. XIX. 203.

Morbi causa, definitio. VI. 860. XV. 305. causae. I. 365. causae generales. IV. 742. X. 65. 90. XV. 05. causae multiplices. XV. 363 sq.

occasiones multiplices. XVI. 109. XIX. 343. 392. genere plures sunt. VII. 47. XV. 301. 363 sq. XVI. 109. causae effectrices duplices sunt. XV. 125. causarum duplex genus est. XVI. 357. causae tres. IX. 1. X. 66. XVII. A. 2. genera quatuor. XIX. 244. enumerantur et illustrantur. XIV. 691. quomodo cognoscantur. XIX. 494. eas investigandi necessitas. XIV. 691. noscere eas methodici superfluum ducunt, reprehenduntur autem. XIV. 278. cognitio maxime necessaria ad curam. I. 279. XV. 303. ablatis iis morbi cedunt. XVII. B. 502. ablatio earum quomodo fiat. XVII. B. 502. omnium, facultates laedentium summa quae. VII. 205. causae ab *Asclepiade* et *Erasistrato* acceptae. XIV. 728. omnium morborum causae secundum *Hippocratem*. XIV. 728. XVII. A. 8. secundum *Platonem*. V. 666. *Platonis* ex *Timaeo* locus huc pertinet. XVIII. A. 260. quid iis sit proprium. X. 90. de morborum causis liber. VII. 1 sq.

Morbi causae abditae quales. XV. 303. adiutricis definitio. XIX. 393. antecedentes et primitivae. X. 66. XIV. 692. antecedentes quae. XV. 112. 302. XIX. 392. coadiutrices. XIV. 692. concausae. XIV. 692. XV. 303. continentes. XIV. 691. XV. 302. XIX. 393. evidentes, XIX. 392. evidentes seu primitivae quales. XIV. 691. XV. 112. effectrices duplicis generis sunt. XV. 125. per se finientes. XV. 302. manifestae. XV. 303. XIX. 394. non manifestae. XV. 303. XIX. 394. morbosae. I. 375. ad tempus obscurae. XIX. 394. perfectae s. per se finientes. XIX. 393. procatacticae. VI. 361. VII. 302. procatacticae s. primitivae non curationis indicatrices sunt. X. 242. 246. recentes. XV. 162. salubres. I. 365. 376. salubres morbosae esse possunt. I. 369. morborum calidorum causae. VII. 2. morborum frigidorum. VII. 10. morborum humidorum. VII. 19. morborum organicorum. VII. 26. morborum siccorum. VII. 19.

Morbi causae: actionis noxa, et affectus, qui hanc creat, morbi causa. X. 116. causae sunt alimentis nimia copia. XV. 365. alimentum, ubi praeter naturam plus ejus ingestum est. XV. 284. alimenta pravi succi. VI. 749. morborum cum caloris incom-

moderatione causae. VII. 2sq. cibus praeter naturam copiosior ingestus. XVII. B. 475. cibi glutinosi et crassi. VII. 287. cruditas assidua. VI. 814. morbi quando fiant propter dolorem aut gravitatem. XVI. 471. causae sunt edulia corrupta. XV. 365. habitus et temperamenti mutationes. XV. 570. num, ut vult *Julianus*, in humoribus sitae sint causae. XVIII. A. 272 sq. causae sunt humores. V. 678. morbi exoriuntur, si in corpore adest redundantia humorum. V. 120 sq. morbi ex humoribus, e robore vel imbecillitate facultatis expultricis ortum habent. XV. 126. causae humores sunt, si quantitate excedunt et in qualitate alterati sunt. XV. 242. humorum intemperies et asymmetria. XIX. 491. alimenti indigentia. XV. 366. quidam causam putant iram Deorum. XVIII. B. 17. quomodo sit intemperies. II. 121. repentinae mutationes. XVI. 315. mutationes potissimum sunt. XVI. 421. odores coenosi et palustres. XVI. 361. plenitudo aut defectus. XV. 284. morborum ex sitas mutatione causae. VII. 35sq. anni temporum in eorum generationem influxus. V. 693. morbos gignunt temporum mutationes. XVI. 313. mutationes celeres temporum. XVI. 445. anni temporum mutationes. XVII. B. 563. ventorum in eos generandos influxus. XVI. 394. causa est repentina victus consueti mutatio. XV. 552. (quomodo curentur tales. XV. 556.) morbi oriuntur partim ex vivendi ratione, partim ex spiritu introducto. XV. 117. saepe a morbo oritur. VI. 860. causae quomodo cognoscantur. XIX. 494. causas noscere methodici ad curam superfluum ducunt; sed reprehenduntur. XIV. 278.

Morbi calidum affectum pulsus magnus denotat. IX. 211. ad morborum circuitus antidotum Galene. XIV. 42. (confer. *Cracutus*.) concoctio quid sit. XVII. A. 139. qua in re consistat. XVI. 73. coctionis initium quanam urinae doceant. XVII. A. 537. (confer. *Concoctio* et *Coctio*.) collectiones qualem conditionem *Hippocrates* vocaverit. XV. 773. in collectionibus venaesectio princeps remedium est. XV. 769. complexus oritur, quando evacuationes et retinentur et efferuntur. I. 80. cruditatem quanam indicent sputamina. IX. 564. (confer. *Crudititas*.) declinatio quale

tempus dicatur. IX. 581. declinatio quomodo fiat. XV. 512. declinationis indicia. IX. 555. pulsus conditio in declinatione. IX. 743 sq.

Morbi differentiae. XV. 363. XIX. 387. differentiae secundum *Hippocratem*. XIX. 388. differentiae in numero partium simplicium consistentes. VI. 862. differentias medicos *Cnidios* ignorare *Hippocrates* docet. V. 761. secundum aetates differentiae. XVII. A. 31.

Morbi diagnosis (confer. *Diagnosis*.) unde petenda. I. 355. modi quomodo cognoscantur. XVI. 349. quomodo dignoscantur. XVII. A. 203. dignotio quomodo sit instituenda secundum *Hippocratem*. XVII. A. 9. ad eos cognoscendos coloris dignitas. XVI. 449 sq. lunae considerationis dignitas ad eos cognoscendos et curandos. XIX. 531sq. morborum indicia loci ipsi affecti sunt. VIII. 47. cognitio ex loco affecto est. IX. 547. num cito an tarde vigorem subeant, unde cognoscatur. XIX. 200. constitutio et accessiones unde cognoscantur. XVII. B. 380sq. 387sq. constitutiones morbi ipsi indicant. XVII. B. 384. ad morbos cognoscendos doctrina de usu partium magnum habet momentum. IV. 363. morbos nunciant lassitudines sponte natae. VI. 235. morbos annuntiant lassitudines spontaneae. XVII. B. 124. morbos denunciant lassitudines spontaneae. XVII. B. 459. nam diu perseveret morbus an cito solvatur, unde cognoscendum. IX. 689. mortis aut dies aut hora quomodo praesagiri possit. XIX. 512. quid *Hippocrates*, ut de morbi natura, eventu etc. certiores reddamur, praecipiat. XVI. 103. ex morbis aquas, et ventos, et siccitates, et aëris constitutiones licet praesagire. XVI. 435. exacerbationem quanam alvi dejectio indicet. XVI. 618. morbi futuri signa. I. 358. morbum futurum praesagientia signa. XVI. 223 sq. numerus a variis variis accipitur. XV. 363. morbi principes quatuor, qui calore, frigore, siccitate et humore inter se dissident. II. 118. genera quatuor sunt simplicia et quatuor composita. VII. 2sq. genera sex sunt. X. 126. duplex genus est, alterum in similaribus partibus, alterum in totis organis. XV. 364. omnium sena

sunt genera. XV. 364. morbis duobus vel tribus uno tempore corripri possumus. VII. 459. morborum qualium sit secundum *Platonem* causa bilis utraque. V. 684. pituita. *ibid.* morbis incipientibus, si quid movendum est, move; quum vigent, quiescendum est. I. 137. (*Hipp.*) — morbis incipientibus, si quid movendum est, move; dum vigent autem, quiescere satius est. I. 197. 201. morbis incipientibus sentiunt inaequalitatem quandam, quam, qualis sit explicare nequeunt. VII. 177. morbis incipientibus, si quid movendum, move. VII. 442. morbis incipientibus bilis atra, aut sursum aut deorsum subierit, letale. VII. 935. morbis incipientibus, si quid movendum, move, consistentibus vero melius est quiescere. IX. 571. morbis incipientibus, si quid movendum, move, vigentibus autem quietem agere praestat. XVII. B. 522. morbis incipientibus, si bilis atra sursum aut deorsum prodeat, lethale. XVII. B. 684. morbum incoctum significant urinae tennes. XVII. A. 550.

Morbi incrementum quando fiat. XV. 512. initia, quae pessima sint et quae levia et salutaria. IX. 912. intemperies quae. I. 609. qui ex calida et sicca intemperie fiunt, crassum et nigrum sanguinem gignunt. V. 115. iudicationes quoniam proprie dicantur. XVI. 231.

Morbi iudicatio non solum est perfecta mutatio, sed etiam effatu digna transmutatio. XV. 545. (confer. *Crisis* et *Judicatio*.) anni temporum in iudicationes eorum influxus. XVII. B. 385sq. iudicationem praecedit magna in aegri corpore perturbatio. IX. 771. quales ut plurimum per abscessum iudicentur. XVIII. B. 160. quoniam per evacuationem iudicentur. XVIII. B. 160. cuiusque magnitudo tanta est, quantum a naturali statu recedit. XI. 3. morbi maturatio, definitio. XVI. 69. morbi, si maturaverint, ad cremoris ptisanæ usum transire praecipit *Hippocrates*. XV. 621. morborum modi secundum *Hippocratem*. XVI. 346sq. morbi quoniam inaequales motus habere dicantur. XVII. B. 509. motus celeritatem adjuvantia. IX. 719. morbi mutationes praenoscendi ratio. IX. 690. mutationes, quae diebus decretoriis fiunt ad pejora, letales. IX. 912. na-

tura medica. XV. 310. naturam quo pacto quis in primo die exacte dignoscatur. IX. 642. nomina morborum unde sint petita. XVII. A. 347. morbi, qui ab ipsa parte affecta nomen acceperunt. X. 82. — qui ab symptomate. *ibid.* — qui ab ambobus simul. *ibid.* — qui a causa. *ibid.* — qui a similitudine ad aliud extra positum. *ibid.* — morbi organorum quomodo fiant compositi. VI. 876. morborum omnium organorum genera quatuor. VI. 842. morbi periodus, definitio. VII. 412. periodus i. e. circuitus quid. VII. 475. in periodos divisio. XVII. B. 391. quae ratione eventus morbi infelix aut letalis praesagiri possit. IX. 418. quoniam minus periclitentur. XVII. B. 530.

Morbi principium, definitio. VII. 441. IX. 570. XV. 603. XVII. B. 391. definitio *Galenii*. XVI. 257. principium quodnam tempus *Hippocrates* vocet. IX. 585. principium quibusnam symptomatibus iugrediatur. IX. 795. cuiusque proprium principium coctionis signis determinatur. IX. 580. quomodo differat a principio per latitudinem. *ibid.* principium secundum latitudinem in prima accessione continetur. IX. 572. principium finitum esse, qualis urina denotet. IX. 626. perfecti principii signum. IX. 634. 635. principii tempus longum futurum unde cognoscatur. IX. 635. principium ad praesidia ferenda conducit. VII. 442. circa principia ac fines omnia symptomata imbecilliora sunt. XVII. B. 524. circa principia et fines omnia debiliora, circa statum fortiora. IX. 571. in principio, si bilis nigra vel infra vel supra exierit, mortale. IX. 571. morbi producantur a cruditate. XVI. 73. morborum proprium. X. 90. morbi, qui pubertate non solvantur, usque durant. XVII. B. 640. recidivam quae denotent. IX. 616. quando sint recidivae timendae. IX. 769. recidivae quando fiant. XVI. 286. qui sine signis finiti sunt, fere revertentur. IX. 771. sedes ex sudore cognoscitur. XVII. B. 717. et calore aut frigore. XVII. B. 718.

Morbi signa. XV. 373. signorum differentiae. XVI. 501sq. qui paulatim finiuntur, solvi dicuntur. IX. 732. solutio simpliciter quae. IX. 732. solutio sine agitatione aut evacuatione fit. IX. 732. solutionem (*lysin*) et

Diocles et Hippocrates etiam *crisin* vocat. IX. 864. solutionem firmam praecedentia signa. IX. 771. omnes quibusnam viis solvantur. XV. 864. num per *crisin* vel sine ea solvatur; unde cognoscendum. IX. 720. qui non solvantur, duplex natura. VII. 454. modi quibus solvantur. IX. 731 sq.

Morbi status quale tempus dicatur. IX. 581. status quomodo fiat. XV. 512. status indicia. IX. 557. status cognitio maxime necessaria ut praecognoscas, num moriturus sit aeger, nec ne. IX. 727.

Morbi successiones fiunt tum perniciosae tum iudicatoriae. XVII. A. 216. successio quatenus salutaris et quae perniciosa. XVII. A. 217. morbi symptomata saepe pro morbis ipsis habentur. VI. 851.

Morbi totius tempora quae. VII. 440. XVI. 70. 257. stadia quatuor. I. 193. 195. non autem in omnibus hoc valet. I. 216. omnium periodi s. tempora quatuor. IX. 551. quatuor tempora, auxiliis afferendis dicata. XIV. 731. quomodo haec iudicentur atque distinguantur, variorum scriptorum hypotheses. IX. 551. tempora (stadia) uno eodemque iudicandi instrumento decernuntur. I. 199. tempora ut praenoscat medicus, maxime necessarium. IX. 617. morbos in tempora dividens *Archigenes* post principium statim vigorem ponit, omisso incremento. VII. 409. quomodo bene se habeant ad tempora. XVII. B. 567. optima in iis urina quae sit. XIX. 616. imum ventrem tenuem esse primum. XVII. B. 533. vicissitudines ad perniciem et iudicationem quomodo fiant. XVI. 247. morbus ubi viget, tunc etiam tenuissimo victu uti necesse est. I. 205. vigentibus quietem praestat agere. VII. 442.

Morbi vigor, definitio. XVII. B. 371. vigor qualem victum requirat. XVII. B. 374. 376. in morbi vigore victus tenuissimus imperandus. XV. 544sq. a morbis surgentibus, quibus statim in manibus aut pedibus dolores oriuntur, in iis abscessus fiunt. XVI. 285. a morbo cibum capiens, si non roberetur, quid significet. XVII. B. 462. a morbo belle epulanti nihil proficere corpus malum. XVII. B. 525. in omni morbo mente constare bonum, contrarium malum. XVII. B.

527. qui ex acuto morbo *hydrops* coepit omnis malus est. IX. 890. morbi quum eodem tempore oriuntur, sua cuique vivendi ratio in causa est. XV. 119. et ad eam causam curatio dirigenda est. ibid. sq. morbo uno eodem tempore, si homines plures corripuntur, potissimum rejicienda causa est. XV. 118. morbi a robustissima parte orti gravissimi. XV. 122. morbi, facies bona in gravibus malis bonum, mala in parvis malum signum. XVII. A. 972. morbis senes juvenibus minus obnoxii. XVII. B. 253.

Morbi qui ab imbecillioribus partibus ad robustiores veniunt, facilius solvantur. XV. 123. si ad imbecilliores aliquam ex robustissima deveniunt, difficiles habent solutiones. XV. 123. morbum similes quomodo sintprehendendi. XIX. 1. si somnus in morbo laedit, lethale, si vero juvat, non lethale. XVII. B. 451. morbis, qui mortem afferant, ver minime esse obnoxium *Hippocrates* statuit. I. 527. triplex ratio, qua enecent prius, quam soluti sunt. VII. 455. tres modi, quum aeger moriturus est. IX. 732. 745sq. quartus modus. IX. 741. morbus ipse suae affectionis indicat auxilia. XV. 506. morbi morborum medici. XVII. A. 364. XVII. B. 343sq. morbi, quibus quartana supervenit, sanantur. XVII. B. 341. victus rationis in morbis singulis scopus duplex. XVI. 254. vires aegri indicationem victus praebent. XVII. B. 377. in quibus vigor statim futurus, statim etiam victum tenuem requirunt. XVII. B. 379. morbi ideae quot sunt, tot sunt medendi rationes. X. 115.

Morbi cura, definitio. XIX. 396. praenotionis ad eam utilitas. XVIII. B. 4. curatio eversio jam obortorum, non autem oborientium est. XV. 421. *Hippocratis* generaliora praecepta, eorumque *Galenii* explicatio. XVII. A. 896. quatuor simplices rationes, et quatuor compositae. X. 103. curae rationes admodum sunt diversae. XV. 38. consuetudinis in cura dignitas. XVI. 100. cura fit per contraria. I. 71. 261. VI. 34. 361. VII. 746. omnium morborum communis curationis scopus contrarietas. X. 557. 650. 735. 761. 767. XIV. 678. ad morborum curam multum confert regionum forma. XVI. 100. morbi qui-

nam difficulter curentur in regionibus, quae ventis subjectae sunt. XVI. 399. qui levi momento oriuntur, et quorum causae cognitae sunt faciles, ii securissimi sunt, et eorum cura oppositis causis molienda est. XV. 161. morborum ex abstinencia cura. XIV. 731. qui a humore melancholico proveniunt, quomodo statim ab initio curandi. V. 144. qui ex labore fiunt, quies sanat. XV. 110. quoscunque repletio parit, sanat vacuatio. XV. 110. qui ab evacuatione oriuntur, sanat repletio, XV. 110. morborum ex plenitudine cura. XIV. 728. qualesnam ab excretionibus nihilo juvantur. XVII. A. 132. morborum medicatrix natura. XVII. B. 223. 224sq. morbi duo in eodem homine sin indicationes habeant contrarias, quid agendum. XI. 47. indicationes in eorum cura servandae, vide INDICATIONES. curationis indicatio ex apparentibus symptomatibus non pendet. X. 101. morborum curator qui. X. 159. ex abstinencia cura. XIV. 731.

Morbi acuti quales. XIV. 730. XV. 427. XVII. A. 875. XIX. 387. definitiones. XIX. 388. quales secundum Archigenem. IX. 888. secundum Dioclem qui. IX. 896. secundum Hippocratem. VII. 937. XVII. B. 507. acuti, peracuti, et diurni quales. XVII. B. 384. acuti simul et continui quales. XIX. 387. acutus exacte et non exacte qualis. IX. 886. ex decidentia acutus qualis. IX. 887. 890. 894. acutus simpliciter qualis. IX. 886. 894. acutus a brevi quomodo differat. IX. 940. morbi acutiem aut diurnitatem quomodo locus affectus portendat. IX. 689.

Morbi acuti unde ortum habeant. XVI. 618. urinarum ex refrigeratione interceptio pessima. XVI. 618. acuti pauci sine febre sunt. XVII. B. 490. acuti cum malignis febribus fiunt ex cruditate ciborum mali succi. VI. 814. acuti febris expertes qui. XVIII. B. 79. duplex differentia. XVIII. B. 78. acutorum natura. XV. 456. natura duplex est. XVII. B. 490. acutorum non omnino certae sunt pronuntiationes. XV. 161. iis sopor saepe supervenit. VIII. 231. causa, cur in iis extrema refrigerentur. XVIII. B. 120. acutum qualis urina indicet. XIX. 613. acutos humor biliosus semper

efficit. XVIII. A. 130. acuti a sanguine et flava bile superfluis oriuntur. XIV. 730. acuti simpliciter non ultra diem decimum quartum progrediuntur non judicati. IX. 889. celesiter judicantur, et statim vehementiam habent. XVII. B. 490. quo die potissimum sudore judicantur. XVII. B. 714. acutorum iudicium cur diebus imparibus contingat. IX. 921. quisnam dierum decretoriorum de morbis acutis decernat. IX. 880. quatuordecim diebus judicantur. IX. 880. 883. iudicii tempus est dies decimus quartus. IX. 914. XVI. 271. XVII. B. 505. dierum decretoriorum causae. IX. 917. acutorum non omnino certae sunt praedictiones neque mortis neque sanitatis. XVII. B. 490. faciei considerationis dignitas in iis secundum Hippocratem. V. 726.

Morbi acuti, si aeger sedere cupiat in morbi vigore quid denotet. XVIII. B. 65. repentina sanguinis destillatio, venarumque contentio, quid significet. XV. 841. signa bona secundum Hippocratem. XV. 844sq. optimum est, totum corpus calidum et molle aequaliter esse. XVIII. B. 121. facile converti et in surgendo alacrem esse bonum. XVIII. B. 122. spirandi facilitas permagnam ad salutem vim habet. XVII. B. 528. respiratio facilis saluti est. VII. 929. sudores optimi in iis quales. VII. 936. mala in iis signa. XVIII. B. 22. morborum acutorum non in totum securae sunt praedictiones tum sanitatis, tum mortis. (Hipp.) XV. 19. crisis in longum tempus excidere nefas. XVII. B. 506. extremarum partium frigus in iis malum. XVIII. A. 102. si caput, pedes et manus frigeant, ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. manuum pedumque gravitas malum. XVIII. B. 125. morbo acuto prehendi, muliebri gravidae mortiferum. XVII. A. 440. XVII. B. 820. hydropes omnes in iis mali. VII. 935. XVIII. B. 110. oculi clausi malum signum. XVI. 674. sitis praeter rationem soluta malum. XVI. 633. post modicam sanguinis eruptionem et nigrorum dejectionem surditas mala. XVI. 792. trismus in iis obortus deliria indicat. XVI. 536. ungues digitique lividi periculosi. XVIII. B. 125. quae in iis vomitorie trahuntur, secundum Hippocratem vitiosa.

sunt. XVI. 766. male iudicati in quosnam morbos abeant. XVIII. B. 79.

Morbi acuti; aquae in illis usus. XV. 695 sq. sub quibusnam conditionibus aqua mulsa in iis sit utilis. XV. 650. balneorum usus in iis ex mente *Hippocratis*. XV. 705. quae temperatura balneo sit utendum. XV. 711. quomodo se aegroti gerere debeant post balneum. XV. 716 sq. quibusnam balneum non conducat. XV. 720. raro in iis multa docenda sunt. XVI. 279. qualis esto corporum inunctio. XV. 715. oxymelitis in iis utilitas. XV. 676. perfusiones in iis celeres sunt faciendae secundum *Hippocratem*. XV. 713. spongiis in iis pro strigilis utendum. XV. 713. ad morbos acutos ptisana. XV. 466. in acutis raro et in principiis utendum purgationibus. VII. 443. IX. 571. XV. 537. XVII. B. 446. in morbis acutis male purgari periculum haud leve est. XI. 350.

Morbi acuti: eo ipso die purgatio adhibenda est, quo turgent. XVII. B. 668. in morbis acutis cum febre vehementissima purgatio periculosa est. XVI. 280. quando sit indicata venaesectio. XV. 763. venaesectionis indicationes secundum *Hippocratem*. XIX. 527. cibum detrudere saepe conducit, donec morbi vigor maturuerit. XV. 586. victus ratio in iis a diversis diversa commendatur. XV. 497. victus ratio pro diversa rerum conditione variare debet. XV. 502 sq. in victus ratione constituenda *Hippocrates* etiam considerare imperat morbi gradum, robur, habitum, consuetudinem. XV. 580. victus species mutanda non est, nisi coctionis signa apparuerint. XV. 580. saepe victum tenuem requirunt. XVII. B. 367. victus ratio in iis, quorum iudicatio intra primum quaternarium futura est. XVI. 250. vina in iis exhibendi scopi. XV. 626 sq. quae vina iis conveniant, quaeque minime. V. 771 sq. vinum fulvum et nigrum austerum sub quibusnam conditionibus in iis locum habere possit. XV. 645.

Morbi acutissimi secundum *Hippocratem* quales. XIX. 389. acutissimi et maxime lethales autumnno fiunt. XVII. B. 576.

Morbi adolescentibus familiares. V. 695.

Morbi, qui siccitate aeris fiunt. XVII. A. 33.

Morbi aestivales. V. 694. morbi, qui tempore aestivo maxime abundant, quinam. IX. 647. XV. 82. febres ardentes et phrenitides hoc anni tempore potissimum fiunt. VII. 651. 934. et febres tertianae. VII. 335. febres acutae, lippitudines, dysenteriae, si hiems squallida, ver pluviosum fuerit. VII. 934. febres continuae et tertianae. XVI. 103. aestivi quinam sint. XVI. 26. 292. cur sint aestate breviores. XVII. B. 513. aestate potissimum grassantes. XVII. B. 619. aestivi quando hieme etiam fiant. XVI. 376. aestivi hieme iudicantur, hiberni aestate. IX. 883. 914. aestivos hiems solvit. XVII. A. 733.

Morbi aetatibus diversis familiares. V. 694. ad aetates, tempestates, regiones et victum rationes. XVII. B. 567 sq.

Morbi albicolores, atricolores, flavicolores, rubricolores cur dicantur. XIX. 496.

Morbus argutus vide *ICTERUS*.

Morbus articularis fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. ex plenitudine oritur. VI. 375. ex libidine. XIV. 692. pori in eo ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. vere et autumnno oritur. XVIII. A. 94. nonnunquam ad ventriculum migrat. X. 513. ex succis crassis fiunt. VI. 814. non tentatur mulier, si menses fluant. XI. 165. per totam vitam durat. VI. 415. senum morbus est. VI. 349. tarpe est, virum robustum eo laborare. VI. 311. medicum eo laborare, turpissimum. XVII. B. 150. in eo materiae lapidescunt. X. 956. (confer. *ARTHRITIS*.)

Morbus annuus varia ratione accipi potest. XV. 100. morbi omnes in omnibus fieri anni temporibus videntur, quidam tamen magis in quibusdam. XVI. 102. qui anni tempora superavit, hunc annum fore sciendum est. XV. 100. morbi, qui secundum *Hippocratem* vere, aestate, autumnno et hieme potissimum occurrant, enumerantur. XVI. 26.

Morbus attonitus, quem Graeci apoplexiam vocant, acutus est sine febre. XIV. 730. XVII. B. 490. causa plenitudo. XV. 285. pulsus in eo qualis. VIII. 487. IX. 193. (confer. *APOPLEXIA*.)

Morbi quos auster excitat. XVII. A. 33. XVII. B. 570.

Morbi autumnales. V. 694. quoniam sint. XVI. 27. 292. autumnus grassans. XVII. A. 858. XVII. B. 621. sunt acutissimi. XVII. B. 576. autumnales cur non oriantur, si autumnus repente hibernet. XVI. 384. autumnales aestivis similes fiunt, si aestati autumnus aequalis. XVI. 376. autumnales autumnus quando non fiant. XVI. 384. febres quartanas autumnus gignit. IX. 659. autumnales quando expectandi. I. 527. IX. 648. autumnales quando vel alio anni tempore sint expectandi. XVI. 355. autumnales secundum Hippocratem quando sint expectandi. XVII. B. 568. causas eorum sunt temperaturae mutationes. XVII. B. 568. autumnales expectandi, quoniam ver autumnus simile sit. XVI. 355. autumnus quando fiant judicatione vacantes et inconstantes. XVI. 387.

Morbus biliosus qualis sit. XIX. 516. biliosi aestate potissimum fiunt. XV. 82. biliosi vigilias, deliria, phrenitides efficiunt. VIII. 161.

Morbus brevis quomodo ab acuto differat. IX. 940.

Morbi calidi causae. VII. 2sq. calidi in locis calidioribus magis procreantur et minus sunt periculosi. XVII. B. 567. morbus nullus reperitur, qui calidus sit et humidus, ex Athenaei sectatorum sententiis. I. 522. ex cerebro orti, quatenus symptomata prodant. XV. 222.

Morbi chronici enumerantur. XIV. 738sq. chronici a pituita et atra bile fiunt. XIV. 730. *colliquatici* extenuationis causae. XVII. B. 84. *comitiales* vide EPILEPSIA. *compositorum* differentiae. VII. 21. compositorum compositae sunt causae. VII. 20. ex conformationis vitii causae. VII. 26sq. *congeniti*. VI. 857. 863. congenitus et nutritus non idem est. XVI. 353.

Morbi continui qui sint. XIX. 387. cum continuitatis solutione causae. VII. 37. *coxendicus* interdum ad ventriculum migrat. X. 513. crudum denotat urina fulva et tenuis. XVII. A. 490. *crudum* denotat urina tenuis et rufa. IX. 602. crudum et diuturnum significat urina tenuis et rufa. XIX. 610. morbi cruditas vigilias sequitur. XV. 598. morbus quibus admodum crudus est, nihil expunt. XV. 680.

cruentorum quatuor dantur genera. XVII. A. 348.

Morbi, circa dentitionem primam potissimum familiares. V. 695. cum dentitione puerorum conjuncti. XVII. B. 629. omnium, qui *destillatione* fiunt, fons est pituita. XV. 346.

Morbi diuturni qui sint. XIX. 387. 389. diuturnum *Archigenes* vel eum vocat, qui ante diem quadagesimum cessat. IX. 888. diuturnus cum tardo confusus est. IX. 940. diuturni causa humores crassi, lenti et frigidi. XVII. B. 490. diuturnus quando expectandus. XVII. A. 474. diuturnum significat urinae sedimentum ruberum. XIX. 587. diuturnior quomodo cognoscatur urina. XIX. 609. in iis humorum concoctio expectanda est, antequam purgetur. XVI. 64. temporis spatium, intra quod in pueris judicantur. XVII. B. 639. diuturnorum dies judicatoris primus qui. XVII. B. 640. qui prorsus sine periculo sunt, ob delicta diuturni esse solent. IX. 828. ciborum fastidium et sincerarum defectiones secundum Hippocratem malae. XVIII. A. 106. morbos diuturnos cur quidam nequaquam judicari dicant. IX. 863. in morbos diuturnos ruunt, qui sunt densioris naturae. XV. 610. in morbis diuturnis principii tempus satis longum. IX. 622.

Morbi elementares, duos *Thessalus* accipit. X. 22. 26.

Morbi endemici qui dicendi. XV. 429. XVII. A. 11.

Morbi epidemici quales. XV. 429. epidemici quomodo a vernaculis (endemicis) differant. XVII. A. 2. epidemicorum causa non in aëre solum posita. XV. 119. epidemicorum causa non est victus ratio. XVII. A. 9. morbis *excrementitiis* obnoxiae maxime sunt partes infirmiores. XI. 274.

Morbi exitiales, definitio. XIX. 390. *extremi* apud Hippocratem quales. XVII. B. 372. — His extrema remedia utilia. XVII. B. 370. extremi extrema remedia postulant. X. 376.

Morbi frigidi causae. VII. 10sq. frigidi a pituita oriuntur, calidi a bile. II. 118. XVI. 40. frigidi extremas partes ita saepe infestant, ut demortuae decendant. VI. 850. morbis frigidis facile corripiuntur senes.

I. 582. morbis frigidis mel conducit. VI. 809.

Morbi hiberni quando vere oriantur. XVI. 356. 381sq. hiemales quales. V. 694. hieme potissimum grassantes. XVI. 293. 382. XVII. B. 625. quicumque hieme augeantur, eos aestate desinere necesse est, et qui aestate increscunt, hieme cessare. XV. 99. hiemales aestas solvit. XVII. A. 733.

Morbi humidi: eorum causae. VII. 19. XVII. A. 353. quinam ex vitio humorum oriuntur. XV. 365. morbus hypochondriacus s. flatuosus tertia est melancholiae species. XVI. 244. hypochondriaci effectus. VIII. 342. (confer. HYPOCHONDRIA.) ex imbris originem ducentes. XVI. 372. XVII. A. 32. per imbres assiduos procreati qui. XVII. B. 601.

Morbi incocti significantur per tennes ut et crassas urinas. XVII. A. 537. incoctus relinquitur et inedia et intempestiva cibi oblatione. XV. 600. sudores in iis nec prosunt, nec bonum sunt signum. XVII. A. 125. *in-crescentes* quales. XVII. B. 288. morbos ex intemperie elementorum fieri *Hippocrates* primum docuit. V. 673. *intermittentes* qui sint. XIX. 387. *judicatu* faciles gignunt tempora, si tempestive et ordinate progrediantur. XVI. 370. juvenibus maxime familiares. XVII. B. 640. qui omni periculo vacant, erroribus commissis lethales fiunt. IX. 828. qui incolumitatem pollicentur, non tamen periculis symptomatis, ob errata lethales fiunt. IX. 828. in lethali bus signum, quod sine crisi mors subsequatur. IX. 748. in lethali bus mortis dies quomodo praecognoscendus. IX. 748. et quomodo diei hora. IX. 749. lividus qualis secundum *Hippocratem*. XVII. A. 888. morbi, qui nec locum affectum repraesentant, nec causam efficientem. X. 82.

Morbi longioris indicium alvi dejectio varia. XVIII. B. 143. longitudinem indicat urina sibi non constans. XVIII. B. 146. longorum, quasi annalium iudicii statutum tempus. IX. 914. in longis vertere convenit. XVII. B. 281. longi victum tennem non ferunt. XVII. B. 367sq. quando in longis purgatio sit instituenda. XVI. 279.

Morbus lupinus s. caninus, sympto-

mata et cura. XIX. 719. (vide *Fa-mes canina* et *BULIMUS*.) re aut specie *magnus* qui dicatur. XIX. 390. qui ad magnitudinem aut ad partium quantitatem reducuntur. VI. 868. quilibet tribus modis fit *magnus*. XV. 372. XVI. 112.

Morbi maligni quinam dicantur. XVI. 545. XIX. 389. malignissimi et pestilentes ex epidemicorum numero sunt. XVII. A. 11. *mediis* definitio. XIX. 389. *melancholicum* juvant haemorrhoides. XVII. B. 286. (vide *MELANCHOLIA*.) is mitior, in quo totus corporis habitus non collapsus est. XVI. 201. bene moderati et iudicatu faciles et male morati difficilisque iudicii sunt. XVII. B. 574sq. morbi recens natis consueti. XVII. B. 627. morbus *naturalis* quibusdam senectus videtur, sed non est morbus. VI. 388. *nutriti* quinam dicantur. XVII. B. 253. simul nutriti in senectate relinquantur. XVII. B. 253. in totis organis qui. X. 125.

Morbi organici vias coarctant. VII. 221. organicorum causae. VII. 26. organici adscititii. VI. 856. morbus *pancoenos* (universales) quosnam *Hippocrates* vocet. XVII. A. 10. morbus partis, definitio. VI. 847. morbi partium organicarum qui. VI. 855. morbi patrii secundum *Hippocratem* qui. XVI. 353. morbus *pedicularis*, ejus curandi ratio. XII. 462. *peracutus* qualis. IX. 886. 895. XVII. B. 371. XIX. 387. 389. morbus exacte et non exacte peracutus qui. IX. 886. in peracutis principii tempus perangustum est. IX. 622. peracuti vigor primis statim diebus consistit. XVII. B. 374. morbus si peracutus est, statim etiam extremos labores habet, in quo extrema tenuissima victus ratione utendum est. IX. 835. morbus ubi peracutus est, statim extremos labores habet. IX. 585. morbus ubi peracutus, statim etiam labores extremi adsunt et extreme tenuissimo victu utendum est. IX. 883. peracutorum septimus dies terminus est. XVI. 272. in morbo peracuto victus ratio observanda. IX. 884. morbus peracutus victum tenuissimum requirit. XVII. B. 370sq. *periculosi* et non periculosi definitio. XIX. 390. prorsus periculo vacantes, propter errata fiunt diuturni et periculosi. XV. 315.

Morbi permanentis definitio. XIX. 391. pestilentes epidemici sunt. XVII. A. 11. pestes quinam nominantur. XVII. A. 667. pituitosi per hiemem maxime oriuntur. XV. 81. pituitosi et frigidi venterum et cataphoram efficiunt. VIII. 161. pituitosi per pubertatem mirifice juvantur. XVII. B. 289. *plethorae* quomodo oriuntur. VI. 408. plethorici, ad eos commune auxilium est phlebotomia. XVIII. A. 79. populatim grassantes quomodo a vernacolis differant. XVII. A. 1. populariter grassantium causae. XV. 121. morbus ubi populariter grassatur, non victus ratio in causa est, sed aër, et in his victus mutandus non est. XV. 120.

Morbi primarii duo qui. VI. 842. circa *pubertatem* potissimum familiares. V. 695. *puerulis* recens natis familiares. V. 694. puerorum. V. 695. pueris familiares. XVII. B. 631 sq. puerorum quo tempore judicantur. IX. 884. puerorum judicantur aut intra quadragesimum diem, aut intra septimum mensem, aut intra septimum annum; aut ad pubertatem; qui perdurant, consensescere solent. V. 695. morbis *putridis* quatenam intemperies maxime sit exposita et cur. X. 583. morbus regius symptoma est. VII. 63. ad morbum regium hyacinthi fructus in vino. XII. 147. *theriaca Andromachi* sen. XIV. 34. (vide *ICTERUS*.) *salutaris* definitio. XIX. 390. *securi* definitio. XIX. 390. morbum *semicoctum* esse quatenam urina denotet. IX. 606.

Morbi senibus familiares qui. XVII. B. 648. quinam sint in senibus incurabiles. XVII. B. 538. sicci quales. VI. 397. 828. siccorum causae. VII. 19. morbus siccior quomodo cognoscendus. XV. 472. sicci unde cognoscantur. XVI. 200. siccorum constans indicium est, nihil excrementi excernere. XV. 473. siccus in thorace quos vexat, suffumigationes non conducunt. XVI. 147. ex siccitate temporum anni oriundi. XVI. 372. per siccitates procreati qui. XVII. B. 602. quum similes partes qualitate alterantur. VI. 848. hi morbi difficilis deprehenduntur. VI. 849. similarium partium intemperies sunt. X. 125. similarium partium duo, qui in meatuum commoderatione consistunt. VI. 848. similes aut dissimi-

les ex temporum mutationibus oriuntur. XVI. 373 sq. *sporadici* qui dicantur. XV. 429. XVII. A. 12. XIX. 391. morbi ab immutata structura. VI. 870. morbus *tardus* cum diuturno confusus est. IX. 940. temperatus nullus est, intemperati autem omnes. I. 256. ex unitatis solutione. VI. 871. auriam vacationem sequentes. X. 637.

Morbi vernaculi definitio. XIX. 391. vernaculi quomodo a populatim grassantibus differant. XVII. A. 1. vernaculi. V. 693. XVI. 382. vere potissimum grassantes. V. 693. XVI. 292. XVII. A. 31. XVII. B. 615 sq. quicunque vere sunt, autumno cessant et contra. XV. 100. viros potissimum infestantes. V. 695. quibus visus impeditur. VII. 94. *vulgaris*, definitio. XIX. 391. vulgaris quinam nominetur. XVII. A. 667. vulgare impetus cito cognoscere oportet. XVII. B. 303. vulgare ortus. XVII. A. 32.

MORDACITAS quibusnam saporibus sit communis. XI. 679. a tactu proprie, non a gustu sentitur. XI. 679. mordacitatis expertum medicamento-rum in morbis oculorum usus. XII. 699. mordicationem ventris sanantia remedia. XI. 488.

MORES interdum febrium modos vocant. XVII. A. 242. animi quod corporis temperamenta sequantur liber. IV. 767. animi temperaturam corporis sequuntur. XVI. 317. regionum naturam imitantur. IV. 800 sq. regionis in eos influxus. V. 462. regionibus convenire, testatur *Hippocrates*. XVI. 317. in Asia mansuetiores. IV. 798. in septentrionalibus regionibus agrestes sunt. IV. 798. mores et in morbis mutantur pro specie humoris exsuperantis. XIX. 493. humorum in eos influxus. XIX. 492. ex forma corporis patent. XVI. 91. malos significant aures parvae. IV. 797. molles significant supercilia in rectum porrecta. IV. 796. optimorum signa aures mediocres. IV. 797. optimorum indicium est iris charopa. IV. 797. oculus. *ibid.* temperati sunt in regionibus temperatis. XVI. 317. ad mores conformandos pituita est inutilis. XVI. 317. ad morum idoneorum generationem humores conducunt. XV. 97. morum cognitio ad morbos cognoscendos utilis. XVI. 320.

morum meliorum signa physiognom. diem, qui praesagire cupiat, quid huic sit agendum. XIX. 512. subitaneae ex angulis oculi. IV. 796.

MORI folia pro radice ebisci. XIX. 728.

folia pro erini foliis. XIX. 729. suc-

cus pro myrsinite. XIX. 737. suc-

cus succedit glycyrrhizae succo. XIX.

727. pro eo rubi folia. XIX. 736.

fructus maturi et immaturi, quales

habeant facultates medicas. XII. 78.

(vide *Mora*.)

MORIENTES mediocriter hiant. IV.

438. non rigent, licet corrumpatur

calidum. VII. 621. cum sudore aut

sine eo qui sint. XVII. B. 886.

Μόρωσις, definitio. XVI. 696.

MOROSITAS ex bile atra abundante.

VII. 576.

Morosus, definitio hujus verbi se-

cundum *Critiam*. XVII. A. 778.

MOROXUS, quidam vocetur lapis.

XII. 198.

MORS naturalis caloris est extin-

ctio. I. 582. in ea calor animalis ex-

tinguitur. VII. 674.

Mors apud *Hippocratem* per cha-

racterem & significatur. XVII. A. 601.

612. utrum sit animae an corporis.

XIX. 339. inevitabilis ex cordis cor-

pore refrigerato. IX. 545. repentina

ex intermitentibus pulsibus fit. IX.

544. accidit secundum *Platonem*, si

anima discedit e corpore. IV. 775.

animantium corpora ad frigidum sic-

cumque perducit, ex quorundam opi-

nione, proptereaque mortuos vocant

ἄλβάραι, quasi nihil humidi in se

habentes. I. 522. continuo est ex-

spectanda, quando ungues et digiti

lividi fiunt. XVI. 205. septimo die

accidit, si quarto periculosa signa ob-

serventur. IX. 819. sexto die eve-

niens unde cognoscatur. IX. 820. 821.

sexto die futura unde praesagiri pos-

sit. XIX. 513. quando octavo aut

nono contingat. IX. 821.

Mortis frater somnus est. IX. 137.

definitio secundum *Empedoclem*. XIX.

340. causae. XIX. 339. morbis su-

pervenientis tres modi. IX. 732 sq.

745. quartus modus. IX. 741. prae-

ditiones in morbis acutis non in to-

tum sunt securae. XV. 19. notae in

aegrotis. I. 364. signa sunt crudi-

tatis signa in morbi vigore apparen-

tia. XVII. B. 391. signum, si ulcus

lividum aut pallidum aut siccum eva-

dat. XVII. B. 391. signum, si ulcus lividum aut pallidum aut siccum evadat. XVIII. B. 70. dies in morbis lethali- bus quomodo praenoscendus. IX. 748. et quomodo diei hora. IX. 749.

diem, qui praesagire cupiat, quid huic sit agendum. XIX. 512. subitaneae causa timor et voluptas vehemens. X. 841.

Mortem inferunt quatuor drachmae.

Solani hypnotici. XII. 146. indican-

tia signa. IX. 569. significant secun-

dum *Hippocratem*, perniciose sine si-

gnis levantia. XVI. 619. instantem

pulsus denotat. IX. 384. praesagit

pulsus tardus simul et parvus et te-

noris vacuus. IX. 498. minatur pul-

sus inaequalis in uno pulsu intermit-

tens. IX. 546. in febris acutis in-

dicant sudores frigidi. XIX. 517.

MORSUS animalium venenatorum

quomodo tractandi. X. 895. XIV. 200.

797. moribus ferarum, quae medentur,

theriaca vocantur. XVII. B. 337. mor-

sos a bestiis frigore laedentibus aut

compunctos juvat agarici radix. XI.

812. moribus bestiarum ulceri illita

Betonica auxiliatur. XII. 24. ad ve-

nenatorum animalium morsus cala-

mintha. XII. 5. ad morsus rabiosos

emplastrum *Herac* album. XIII. 431.

emplastrum album. XIII. 448. *Herac*

emplastrum album *Attalici* convenire

dicit; hoc vero cum quadam tantum-

modo distinctione. XIII. 421. ad mor-

sus malagma *Damocratis*. XIII. 988.

morsus a hominibus illatus aliis ul-

ceribus admodum similis est. XIII.

419. ad morsus hominum atque can-

um isis. XIII. 774. morsus stoma-

chi sanat radix *Nardi* spicae. XII. 84.

Mortale unde corpus omne. VI.

399.

Mortificationem ex refrigerio quae

urina denotet. IX. 604 sq.

Mortuus car. *ἄλβάραι* quidam vo-

cent. I. 522.

MOSUS citatur. III. 906.

MOSCHI remedium ad alopeciam.

XII. 401.

MOSCHION, pulsus ejusdem defi-

nitio. VIII. 758. corrector vocatus,

quod *Asclepiadis* scripta quaedam cor-

rigeret. VIII. 758.

Moschionis arteriaca. XIII. 30. em-

plastrum catagmaticum. XIII. 537. ca-

tagmaticum. XIII. 646 sq. empla-

strum epuloticum. XIII. 528. colly-

rium ad epiphoras, dolores et flu-

xionem multam. XII. 745. composi-

tio ad nomas. XIII. 853. Moschion

in libro de ornatu de remediis ad

alopeciam sermonem injecit. XII. 416.

Moschi casus. XVII. A. 325.

MOSYLLON dictum cinnamomum praestantissimum est. XIV. 257.

MOTON cassiae species. XIV. 72.

MOTUS efficiens actio est. V. 506.

multi actiones dicuntur. V. 511. agentis actio est. VII. 44. prioris habitus immutatio est. X. 46. definitio secundum philosophos. XIX. 246. labor et exercitatio an idem. VI. 85. ab anima pendet. VII. 603. origo cerebri. V. 520. instrumentum primum tendo. IV. 9. omnis a musculis. I. 233. musculus ad eum constituendum est comparatus. IV. 9. vehiculum facultas est, quae per nervos musculis a principio transmittitur. VII. 586. praesunt ei nervi molles. III. 740. spiritus animalis. XIV. 726. cur non semper cum sensu cedat. VII. 114. principium in generando mas exhibet. IV. 517. omnis cessat articulo capitis deflexo. IV. 11. deficit cerebro presso. V. 185. perit discissis musculis aut tendonibus. IV. 385sq. tollitur, nervo laqueo intercepto. V. 150. laeditur in senibus. I. 582. exsiccatur corpus. I. 373. eoturbari torpore navigatio testatur. XVII. B. 674. principium in plantis est. IV. 759. 765. qui actiones non sunt, eorum triplex est diversitas. VI. 150. motus, qui ab alio praestatur, varietates. VI. 38. ex motu ad quietem qui transeunt, minus laeduntur, quam qui contrarium faciunt. XV. 619. ex motu qui in otium transeunt, eos quiescere Hippocrates praecipit. XV. 620. citra motum non est, qui stat. VII. 591.

Motus corporum varius est et multiplex, varioque sensu accipitur. II. 2. differentiae. VI. 37. secundum Aristotelem sex nobis insunt. XIX. 366. genera. II. 3. accretionis et diminutionis qui. XIX. 247. activus qui. X. 46. activus actio est. IV. 347. X. 45. activos veteres actiones vocant. X. 89. nonnunquam actiones etiam motus vocantur. V. 511. antiperistalticus intestinorum. VII. 220. antiperistalticus intestinorum quando fiat. XV. 687. arteriarum num a respirationis cohibitione mutetur. IV. 481. arteriae et cordis involuntarius est. IV. 442. capitis quot. IV. 13. musculi ad eos necessarii quatuor. IV. 15. capitis duplex. II. 756. omnis celer sicco temperamento vitandus. VI. 398. celeris et lenti effectus. XV.

191. celeres ac multi producant lassitudinem ulcerosam. VI. 195. a cibis dammandus. VI. 764. motum erum ratio regit. IV. 442.

Motus depravati qui. VII. 58. depravati sunt in tremoribus, convulsionibus rigoribus. VII. 586. ad motum difficilem acopa. XIII. 1005. motus quales diurnos vocemus et celeres, et quales celeriores. VIII. 830. exiguus lentusque convenit, quibus calor mordax fumida excrementa gignit, celer autem et multus adversissimus. VI. 373. motum faciliorem reddit aquilo. XVII. B. 609. motus hoplomachicas. VI. 154. qui ab imbecillibus supra vires et violenti et ad necessitatem fiunt, tremuli existunt. VII. 587. immodici causa calor. X. 930. impotentia et infirmi symptoma tremor. VII. 593. infantum intempestivi et vehementiores quales noxas afferant. VII. 27. quales infantibus convenient. VI. 38. mediocris sanitati tuendae conducit. VI. 763. mixti. VI. 151. musculorum. (vide *Musculorum motus*.) secundum naturam qui. V. 507. naturalis arteriis et venis inest. IV. 372. quinque diversi sunt in oris partibus. II. 429.

Motus ossium quomodo fiat. IV. 2. causa quatenam ossa existant. III. 922. palpitantium membrorum qualis. VII. 164. omnes, etiam qui secundum naturam se habent, nisi activi sint, passionem vocant. X. 89. passivi quales. IV. 347. VI. 152. X. 46. ad motum peristalticum ventriculi et intestinorum contribunt peritoneum et diaphragma. III. 290. in rigore qualis. VII. 624. sensibiles, genere duplices, voluntarii et vitales. VII. 585. stellarum. XIX. 272. tardi et languidi quales effectus habeant. VI. 155. transitivus, definitio. XIX. 380. translativus. III. 572. vegeti corpus roborant. VI. 155. vehementior excitatio est. VI. 87. vehementior perspirationem invisibilem reddit. X. 175. vehementiores desiderat temperamentum frigidum et humidum. VI. 374. spinæ vertebrarum, ex vertebrarum constructione resultans. IV. 79sq. voluntarius definitio. IV. 442. voluntarii instrumenta nervos habent magis. III. 378. voluntarii causa animalis quaedam evaporatio est. V. 282. voluntarii fons cerebrum. V.

239. voluntarii instrumenta musculi sunt. IV. 367. voluntarius omnis a musculis perficitur. VIII. 59. ad motum voluntarium destinati sunt musculi. IV. 270. motu voluntario differunt animalia a plantis. IV. 372.

Movendi difficultas quid. VII. 58. moveri quid. II. 2. moveri multis modis fit. II. 2sq. movendum si quid est morbis incipientibus, move. XVII. B. 524.

Mucor: ad ea, quae *mucore* pingui obsessa sunt malagma *Andree*. XIII. 343.

Mucus. IV. 645. definitio. XIX. 365. vocandum, quod a cerebro destillat. II. 139. circa articulos magis redundat in gracili quam in pleno. XVIII. A. 360. intestinalis glandulis secernitur. IV. 647. aqueus crudusque quomodo cohibetur. XVI. 170. juniorum blennae veteribus nuncupabantur. XV. 325. mucum *Prodicus* vocat, quod ab omnibus phlegma (pituita) dicitur. II. 130. XV. 325.

MUGIL qualis sit piscis, — ubinam occurrat. VI. 708. differentiae eorum, qui in mari, et qui in stagnis degunt. VI. 709. caro eorum, qui in aquis limosis degunt, qualis. VI. 709. carnis differentiae, quae per alimenta, quibus hi pisces utuntur, producuntur. VI. 710. utraque aqua, et marina et fluviatili, utitur. VI. 712.

MULA. IV. 604.

MULIEBRE profluvium, vide *Profluvium muliebre*.

MULIEBRIA vocat *Hippocrates* menstrua. XVII. B. 817.

MULIER (confer. *FEMINA*) amphidextra non fit. XVIII. A. 147. foecunda num sit an infoecunda quomodo cognoscatur. XVII. B. 857. utero gerens ex venaesectione abortit. XVII. B. 821. aliae abortus causae. II. 183. XVII. A. 438. 635. XVII. B. 838. 846. alimenti indigentia. XV. 366. incauta purgatio. XVII. B. 652. 655. amphibiaena transgressa. XIV. 243. decoctum florum leucoji potum. XII. 58. gravida abortit, si alvus multoties profluat. XVII. B. 823. gravida abortit, si mammae d repente extenuentur. XVII. B. 827. non gravidae, si lac habeat, menstrua cessant. XVII. B. 829. marem an feminam utrum gestet, unde cognoscatur. XVII. B. 834. utrum abortum

fecerit, quomodo cognoscatur. XIV. 480. uteri morbo laborans, semen emisit. IV. 599. cur ex frequenti coitu non concipiat variorum sententiae. XIX. 325. ut mulier concipiat, remedia. XIV. 561. ut mulier concipiat *Hippocratis* praecepta. XVII. A. 478. mulier, an conceperit, quomodo cognoscatur. XVII. B. 833. ut mulier violata virgo appareat, remedia parabilia. XIV. 478. 486.

Mulier, si promte concipiat, sed secundo, tertio aut quarto mense foetum efficiat, circa uteri acetabula humor pituitosus accumulatur. VIII. 437. si neque praegnans neque puerpera lac habeat, ipsius menstrua defecerunt. VIII. 433. non podagra corripitur, nisi menses defecerint. (*Hippocrates*.) XI. 165. si sanguinem vomat, et menstrua superveniunt, morbus solvitur. XVI. 150. pulsus conditio. IX. 472. vesica urinaria quomodo a virili differat. II. 888. mulieris utero gestantis peccata in foetum transeunt. III. 885. febre correpta aut extenuata periculose parit, aut abortit. XVII. B. 851. ad mulieris pallorem a partu remedi. XIV. 482.

Mulieris cura, ex catarrho sanguinem rejicientis. X. 368sq. casus ex abortu febre ardente correptae. XVII. A. 629. alius. XVII. A. 634. febre ardente post partum laboriosum correptae casus. XVII. A. 641. casus tertio a partu die febre ardente correptae. XVII. A. 746. casus, quae post partum laboriosum gemellarum, primo die febre horrida et acuta correpta est. XVII. A. 785. morbi historia, amore captae. XIV. 631. cardialgia laborantis historia. VI. 604. ileo laborantis casus. XVII. A. 625. casus, cui menses suppressae erant, et quae a medicis sola inedia curabatur. XI. 187sq. casus ex retentis menstruis aegrotantis. XVII. A. 777.

Mulieri gemellos gerenti, si altera mamma gracilescit, alter foetus ejicitur. XVII. B. 828. gravidae acuto morbo prehendi, mortiferum. XVII. A. 440. gravidae, si lac ex mammis fluxerit copiosius, foetus redditur imbecillus. IV. 178. XVII. A. 457. utero gerenti, si mammarum altera gracilis evadat, gemellos ferenti, alterum abortu edit. IV. 153. gravidae, si mammae graciles repente fiant, ab-

oriet. IV. 178. utero gerenti, si purgationes prodeant, foetum sanum esse impossibile. XVII. A. 439. gravidæ, si menstrua fluant, foetus imbecillus fit. XVII. B. 858. uterum gerenti, si purgationes procedant, foetus valere non potest. XV. 402. utero gerenti, si tenesmus oboriatur, abortus efficitur. XVIII. A. 125. lactanti, si per uterum sanguis effluit, lac evanescit. XI. 164. lactanti datum elaterium infantem purgat. XVII. B. 305. praegnantem erysipelas uteri lethale. XVII. B. 835 sq. menses decolores neque constanter prodeuntes, purgatione opus esse docent. XVII. B. 825. sanguinem vomenti, mensibus eruptis solutio est. X. 315. XI. 158. XVIII. A. 251. uteri strangulati vexatae sternutamentum utile. XVII. B. 823 sq.

Mulierem utero gerentem acuto morbo corripit lethale. XVII. B. 820. cui jam octo menses menstrua suppressa erat, quomodo *Galenus* restituerit. XVII. B. 81. cancrasas mammas habentem *Galenus* vacatione quotannis repetita sanavit. XVIII. A. 80. ad mulierem, quæ a partu non purgatur, remedium. XIV. 482.

Mulieres quaedam utuntur terra Chia et Selinusia ad faciem. XII. 180. eadem cum viris, ut studia tractent suadet *Plato*. V. 735sq. qualem pulsum habeant. VIII. 463. cur parvum habeant pulsum. IX. 111. cur totum corpus molle sit et sine operimento. III. 900. cur in menstruis purgationibus et partibus refrigerentur. IV. 150. cur viris dysenteriae magis sint obnoxiae. XVII. B. 582. cur frequentius viris tabe corripiantur. XVII. A. 728. cur habeant vocem acutam. XVI. 608. primis diebus post conceptionem uterum in se ipsum recurrere sentiunt. II. 149. podagra non laborare dicit *Hippocrates*, nisi menstruis deficientibus. XVIII. A. 43. quæ recte purgantur menstruis, quibusnam morbis non pateant. XI. 165.

Mulieres, quibus ad ver partus imminet, ex quacunque causa abortiunt. XVII. B. 585. candidæ carne molli praeditæ sunt. XIII. 662. quænam sint albae et molles. XVII. A. 842. albidiore juvantur malleorum scarificatione. XI. 283. quænam nigrae, dnræ et graciles dicendæ. XVII. A. 842. nigriore juvantur venaesectione. XI. 283. athenienses in Thesmopho-

riis agnum castum sibi substernunt. XI. 808. quænam non concipiant. XVII. B. 860. cur non concipiant, secundum *Hippocratem* causæ. XVII. A. 453. mediocriter corpulentæ, quæ foetum bi- aut trimestrem abortiunt, quæ in re sit causa posita. XVII. B. 838. nimium crassæ cur non concipiant. XVII. B. 839. hystericae omnes num moriantur. XVI. 177 sq. quæ lactant, non purgantur. XI. 164. lactantes a Venere abstineant. VI. 46. non parturientes maxime apnoea prehendantur. VII. 959. pica laborantes amara appetunt. XI. 651. rusticae, pica laborantes, oxylapathum utuntur. VI. 635. præter naturam tennes facile abortiunt. XVII. B. 836. uterariae quænam dicantur. XVII. A. 805.

Mulierum corporis conditio. IX. 111. infœcunditatis et fœcunditatis causæ. XV. 48. sterilitatis causæ. XIX. 328. lac in arte medica præstantissimum. XII. 265. pulsus cur sit alius quam virorum. IX. 107. testes, situs, forma etc. II. 899. eorum vasa. II. 900. et ductus excretorii. ibid. urina, quæ in re differat ab ea virorum. XIX. 595. victus ratio. XV. 210. ad mulierum affectiones antidotum. XIV. 206.

Mulieribus ex abortu oedemata in utero passis, in sincipite dolor excitatur. XVII. A. 799sq. cur longe magis quam viris adversetur acetum. XV. 693. autumnus aequilinus et siccus conducit. XVII. B. 594. in mulieribus quomodo sit cutis capitis comparata. XVII. B. 4. mulieribus cur sint rigores magis familiares. XVII. B. 884. a lumbis magis rigores excitantur. XVII. A. 437. quibus phlegmone intus oborta, acopon conducit. XIII. 1050. quæ difficulter purgantur, auxiliatur antidotus *Aetii* Galii. XIV. 114. urina atra pessima. XIX. 610. urinae nigrae deterrimæ. XVIII. B. 158.

MULTA unum esse et unum multa *Plato* dicit. X. 139.

MULUS piscis, etiam pelagicus est, — alimentum quale præbeat. VI. 715. duræ carnis est. VI. 727.

MURUS. IV. 604. muli hepår propter voluptatem a gulosis expetitur. VI. 716. muli cur non ad saliendum accommodi. VI. 747. cur sint steriles. XIX. 329. uteri conditio. XIX. 329.

MUNDUS cur sit vocatus. XIX. 161. de eo philosophorum sententiae. XIX. 249. 263. unde alatur. XIX. 265. num sit animal. XIX. 160. parvus quodcunque animal. III. 241. num sit animatus. XIX. 264. animal esse quidam statuunt. XIX. 336. fuit et erit animal quod movetur. XIX. 161. *Plato* immortalem, *Stoici* mortalem duxerunt. XIX. 242. secundum *Platonem* ex igne et terra factus est. V. 635. num sit incorruptibilis. XIX. 265. Deorum patre movetur. XIX. 179. non unus. V. 102. ex integris integer concinnatus est. XIX. 161.

Mundi elementa ex se mutuo alimmenta obtinent. XV. 95. a quonam elemento sit genitus a Deo. XIX. 266. figura. XIX. 250. 264. inclinationis causae. XIX. 268. interitum duplicem statuit *Philolaus* *Pythagoricus*. XIX. 265. medium terra est secundum *Euclidem*. V. 654. mentem *Thales* Deum putat. XIX. 251. opifex Deus. V. 791. XIX. 242. ordo. XIX. 267. quoniam sit pars dextra. XIX. 269. substantiam alii unitam, alii vacui implexu divisam esse affirmant. IV. 785. zona ubinam sit. XVI. 398.

Mundum eventilatione egere *Aristoteles* statuit. XIX. 259. ex vacuo respirare. *Pythagorici* dicunt. XIX. 268. de mundo et vacuo philosophorum. V. 101.

MUR vocata myrrha. XIV. 563.

MURAEAE caro, quae in aquis pravis degit, deterrima. VI. 722. *Romae* minimo pretio emitur. VI. 722.

MURIA carnes et siccatur et incorruptas servat. II. 129.

Murias ad palpitationem. VII. 601.

Muricibus succedunt ostrea. XIX. 732.

Muris aranei fel, pro eo simiae fel. XIX. 747. morsus lethales ab ipso in pulverem redacto sanantur. XIV. 246. ad muris aranei morsum emplastrum sacrum. XIII. 778. fomentum. XIV. 491.

Muris auricula vide *Myosotis*.

MURES domestici sanant scorpii ictum, impositi. XII. 365. murium capita cremata ex melle illita, alopeciam sanant. XIV. 240. domesticorum sanguis utrum verrucas decidere faciat, *Galenus* non expertus est. XII. 263. stercus, ejus vires et usus medicus. XII. 307. stercus cum aceto tritum alopecias curat. XIV. 241.

Murmur intestinorum. XVII. B. 762.

Murmurillus humidi excrementi dejectionem denotat. VII. 242.

MUSA (*Antonius*) pluribus libris permulta medicamina scripsit. XIII. 463.

Musae praecepta ad anginam. XII. 956. ad aphthas. XII. 992. compositio ad aurium abscessus in profundo. XII. 636. arteriaca ad vocem interceptam. XIII. 47. confectio hepatica. XIII. 206. cataplasma ad hydropem. XIII. 263. eclegma ad dyspnoicos. XIII. 108. remedium ad gangraenam. XI. 137. remedium ad herpetes exedentes. XI. 87. nephritica compositio. XIII. 326. panacea. XIII. 104. panacea dolorem sedans. XIII. 57. pastillus. XIII. 832. ad pilos pungentes in palpebris enascentes compositiones. XII. 740. compositio ad parvos instar hordei oblongos circa pilos palpebrarum abscessus, quos crithas et posthias vocant. XII. 741. ad polypos narium. XII. 685. compositio visum acuens et faciens ad glaucedinem. XII. 737.

MUSCAE pro muscerda. XIX. 737. muscas venari malum symptoma. XVIII. B. 71.

Muscerda, ei succedaneum remedium. XIX. 737.

MUSCOLI et **MUSCULUS**: definitio. XIX. 367. de musculis *Lycus* librum composuit. II. 227. auctores, qui de his scripserunt. XVIII. B. 926. quos anatomici ante *Galenum* ignorarunt. II. 231. anatomicorum circa eos dissensio. II. 236. qui tendinem *Achillis* edunt situs. III. 130. generaliora quaedam circa eos. IV. 367. invicem separandis qualis scalpellus sit accommodus. II. 244. ad eos recte cognoscendos simiae anatomem, in aqua suffocatae commendat. XVIII. B. 928. simiae humanis simillimi. II. 219. substantia constituit universam corporis nostri molem. VI. 772. substantia ex carne et fibris constat. I. 341. fibrae nervorum et ligamentorum sunt particulae. I. 602. fibras posita simplices habent. II. 610. propria natura. XVIII. B. 354. proprium corpus fibrae sunt. XVIII. B. 355. extremi nervosi magis sunt, medii vero carnosii. XVIII. B. 355. principia duo, fibrae nervosae et carnes. XVIII. A. 597. fibrae exercitatione et frictione robustiores evadunt, otio

contrarium accidit. XVIII. A. 597. agere possunt, quamvis moveri nequaquam videantur. IV. 399.

Musculi equis similes sunt, qui habentis (nervis) gubernantur. IV. 469. quomodo cordis caro ab illa musculorum discrepet. III. 437. caro rubicundior est ac mollior ea, quae in ventriculo, vulva etc. est. II. 610. a quibusdam cor vocatur. VI. 772. extremae partes cur nervosiores. VI. 772. generatio in foetu. IV. 551. musculum quemque quasi animal esse, quidam putaverunt. IV. 690. nec tamen hoc est accipiendum. IV. 691. musculus quomodo oriatur. IV. 9. sese reliquis partibus adaptat. II. 219. musculorum actio est tensio et in se ipsos contractio. IV. 390. instrumenta sunt motus voluntarii. IV. 367. omnium propria actio quae. XVIII. A. 636. omnes partes ipsas versus proprium principium retrahunt. III. 882. musculorum actionis cognitio in chirurgia maxime necessaria. II. 228. quasnam utilitates homini praestent. IV. 9sq. vectis vim habere videntur. V. 208. musculorum temperatura. I. 343.

Musculi, quomodo in dissecandis his sit procedendum. II. 228. 230. omnes in tendines desinentes, ossa movent. IV. 379. non semper ossa movent, sed partes etiam molles. IV. 377sq. quales sint. IV. 379. magnitudo respondet moli movendorum ossium. IV. 411. ad motum constituendum sunt comparati. IV. 9. ad motum voluntarium sunt destinati. IV. 270. a nervis et motum et sensum habent. IV. 370. motus musculorum perit, si nervi afficiuntur. VIII. 60. musculos movere animae officium est. IV. 443. musculi non, sed animae movere est. VII. 606. cur motus eorum difficulter nonnunquam comprehensibilis sit. IV. 367. motuum causae. I. 233. motus mechanica dilucidatio. IV. 411. motus in agendo potius quam patiando consistit. VII. 114. quisque duos habet motus. IV. 386. utrum duo motus ab utrisque musculis fiant, an unus quidem ab utroque. IV. 388sq. motus musculorum quatuor differentiae. IV. 397. 403. motus tertius quomodo invenitur. IV. 398. quartus quomodo invenitur. IV. 398. sex his motus inesse, quod quidam statuerunt, redar-

guitur. IV. 382. motus aequipollens aut non aequipollens quando fiat. IV. 415. *Hippocratis* doctrinam de figuris, quae in partibus sunt, etiam non valere docetur. IV. 418. musculorum motus nihil efficit, nisi ossa ad eum sunt apta. I. 235. quiescere possunt musculi licet moveantur. IV. 398. motus musculorum differentiae in variis regionibus et partibus. IV. 380. musculi in artubus duplicem motum omnes habent. IV. 381. omnes, exceptis thoracicis, motu abstinent in somno. VIII. 300. tonici motus musculorum. IV. 400. motus voluntarius. II. 610sq. motum auferentia momenta. IV. 391.

Musculi: caput, corpus (venter) et cauda quomodo se habeant. IV. 374. non omnes in tendines desinunt. IV. 377. robori eorum ossium moles respondet. III. 926. ab osse abscissus contrahitur, h. e. suam naturam ostendit. IV. 414. quisque antagonistam habet. IV. 384. aponeuroses tendines vocantur. IV. 368. omnes arterias habent, et venas, quibus alimentum accipiunt. XV. 259. carnes sanguine parum alterato aluntur. XV. 255. media constitutio ubique sine dolore est. IV. 453. dum contrahuntur, conditio. IV. 463. musculis solis accidit convulsio. XVI. 172. musculis exercitationes conveniunt. XVII. B. 260. nervea eorum extrema tendines sunt. II. 233. musculi functionum arbitrariorum instrumenta. XVI. 519. insertionis varietates. IV. 379sq.

Musculi plures sunt quam trecenti. IV. 693. concoctioni maxime commodi. VI. 789. quiescentes aut otiosi ab his, qui contrarii siti sunt, tenduntur. XVIII. A. 319. quiescentes perfecte quando sint. IV. 434. 435. ne dum dormimus quidem penitus otiosi sunt. IV. 435. in figura media, qualis his insit, constitutio. IV. 422. phlegmones in eorum actionem effectus. IV. 393. scirrhi in geniti. IV. 391. musculi solidiores difficilius reliquis colliquescent. XV. 414. musculos, si spiritu implentur, in latitudine augeri, in longitudine vero minui et retrahi dicitur. VIII. 329. musculos nervos suscipit, et membra movet. V. 208. musculus generatur nervis per carnes disseminatis. III. 61. musculi nervos magnos accipiunt. III. 378sq. aut a cerebro aut me-

dulla spinali nervos accipiunt. IV. 370. nervorum in iis distributio et finis. IV. 371. 375. cur nervis indigeant. XV. 260. nervi, si afficiuntur, motus perit. VIII. 60. musculis discissis motus perit. IV. 385.

Musculi: morbi qualem habeant in eorum metum effectum. IV. 368. musculos inter se discernendi rationem motuum differentia praebet. II. 241. musculor. abscessus sub cutem erumpunt. VII. 738. affectio depravatus et inordinatus motus est. VII. 802. affectiones quaequam dentur. VII. 803. affectus num sit palpitatio. VII. 594. contusionis cura. X. 965. ad musculos convulsos malagma *Damocratis*. XIII. 988. musculorum distentiones factae sunt aliquando ex esu coturnicini. XVII. B. 506sq. effluxiones superfluitatem custodiunt. IV. 438. effoeminationem gignit calor immoderatio. XVII. B. 800. humor flatuosus aut flatus vaporosus in iis contentus oscitationis causa. XVI. 166. inflationis cura. X. 964. inflationis inveteratae cura. X. 967. musculi inaequalis intemperies phlegmone est. VII. 737. ad musculorum duritias emplastrum melinum. XIII. 940. ad musculos induratos emplastrum ex lithargyro et oxelaco. XIII. 404. ad musculos phlegmone induratos malagma *Damocratis*. XIII. 988. musculorum facultatis motricis infirmitas causa tremoris. XVII. A. 331. 482. ad musculorum lassitudinem acopa. XIII. 1047. ad musculos praecisos aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. ad musculorum praecisiones emplastrum aegyptium. XIII. 903. musculis praecisis et contusis emplastrum ex dictamno sacrum favet. XIII. 804.

Musculi: ruptura et vulsura quid. I. 238sq. rupturae causae. X. 232. scirrhus in iis genitus qualem in eorum actionem habeat effectum. IV. 391sq. in musculorum scirrho acetum utile. X. 959. in musculorum capitibus tumores scirrhosi ex pituita crassa imprimis occurrunt. XI. 737. caput vulneratum animi deliquium nonnuquam induxit. XI. 49. ex musculorum vulnere animi deliqui cura. XI. 60. musculos vulneratos glutinat diachylon *Meneocratis*. XIII. 1001. musculorum ingentia vulnera sanat diachylon *Meneocratis*. XIII. 1004. musculorum ca-

pitum/vulnura expostulant succum foliorum Lili. XII. 47.

Musculi abdominis octo, eorumque usus. III. 393. abdominales enumerantur. VIII. 346. abdominis quatuor. XVIII. B. 993. eorum usus. XVIII. B. 997. abdominis obliquus externus. II. 507. obliquus internus. II. 508. recti. II. 508. transversi. II. 509sq. obliqui abdominis. III. 393. VIII. 347. XVIII. B. 994sq. recti abdominis. III. 393. VIII. 346. XVIII. B. 993. situs eorum. X. 411. rectorum vulnera quid sequatur. X. 413. tumorum praeter naturam in iis obortorum diagnosis. VIII. 347. transversi abdominis. III. 393. X. 412. XVIII. B. 996. musculorum abdominis figura in quiete et actione. IV. 462. ejusque rei causa. IV. 463. actio. III. 403. actio musculorum abdominis quid efficiat. III. 397. extenduntur, ubi vox editur. V. 232. non solum ad excrementorum egestionem, sed ad efflationes quoque et voces edendas faciunt. II. 584. 587. eorum motus. IV. 382. eorum usus. II. 584. 587. III. 289. thoracis contractionem juvant. IV. 468. abdominis aponeurosis. X. 411. abdominis tendines describuntur. XIII. 602. abdominalium dissectio. II. 504sq. 513. 514sq. abdominalium in partu actio. II. 152. unde venas accipiant. II. 810. abdominis et thoracis inflammationes comitantur febres. IX. 415. musculorum abdominalium inflammationis pulsus. IX. 540. abdominalium imbecillitas causa retardationis dejectionum. VII. 237. ratio in tibiis canentibus aut magnam vocem edentibus. VI. 175.

Musculi levatores ani. XVIII. B. 999sq. ani transversus depellit, quicquid in eo reperitur, isumque claudit. III. 404.

Musculi asperae arteriae quatuor sunt. XVIII. B. 949. asperam arteriam stringentes. XVIII. B. 959. *arytaenoides* obliqui. III. 556. transversi. III. 557.

Musculi circa aures quomodo dissecantur. II. 445. rudimenta tantummodo adsunt musculorum. IV. 296. musculos post aures adnantes nervi. II. 847. brachiale extendens unus. II. 244. brachiale extendentes. XVIII. B. 980. brachiale flectentes. II. 244. XVIII. B. 985. brachiale flectentium origo. II. 260. brachiale flectentium

dissectio. II. 252. brachiale reflectens ubi oriatur. II. 257. brachialis diarthrosis intro vertens. II. 245.

Musculi brachium moventes undecim sunt. XVIII. B. 966. brachium moventium situs. IV. 430. brachium extrorsum abducens. IV. 135. brachium oblique ad exteriora abducens. XVIII. B. 972. brachium ad pectus adducens. IV. 133. XVIII. B. 973. brachium pectori adducens ideorsumque detrahens. XVIII. B. 973. brachium sursum adducens. IV. 133. brachii anterior (deltoidens) ejus duo capita. II. 274. brachium attollens ad exteriora. XVIII. B. 972. brachium attollens, sed ad interiora inclinans. XVIII. B. 972. brachii caput attrahens. XVIII. B. 973. brachium sursum per rectam lineam attollens. XVIII. B. 972. biceps brachii. II. 274. brachii unicus musculus est, licet duo habeat capita. II. 238. bicipitis brachii origo duplex. II. 275. brachium partim circumagens, partim scapulam deprimeus. (latiss. dorsi.) IV. 138. brachium extrorsum et deorsum circumagentes. IV. 135. brachium ad exteriora et posteriora circumagentes. XVIII. B. 973. qui brachium circumagunt, cur tendines habeant robustissimos. IV. 137. brachium latere adducentes ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. brachium deprimens, ipsumque retro agens. IV. 135. qui efficit, ne brachium, dum deprimitur, ullam in partem inclinet. IV. 135. brachium ad latera detrahens. XVIII. B. 973. brachii humilis deductionis opifex. II. 480. quo brachium ad costas thoracis expanditur. II. 479. ad costas rectum brachium extendens. XVIII. B. 973. brachium thoraci adducens. II. 478. brachium thoraci elasticius admovent. II. 481. magnus in brachio, ejus motus. IV. 380. brachium sublime tollentes. IV. 135. triceps brachii. II. 276sq. a condylo externo brachii ortum habentes. II. 257. brachium extendentes et flectentes quomodo sese in actionibus habeant. IV. 433. musculos brachii dissecandi methodus. II. 244. musculi, qui in caput brachii inseruntur; sursum ipsam tendunt. IV. 395. musculi buccam moventes ante *Galenum* erant incogniti. II. 231. qui buccas una cum labris movent, inferiore maxilla quiescente. II. 421. 423. 429.

buccas cum labris movent in similibus evidentius apparet, quam in animalibus prolixiora colla habentibus. II. 429; buccas cum labiis ad latera abducens unde nervos accipiat. II. 848. buccam movent unde nervos accipiat. II. 838. 847. 848. IV. 99.

Musculi tres calcaneum moventes. III. 131. *caput moventes*. XVIII. B. 941. ad capitis motum quatuor sunt necessarii. IV. 15. qui caput movent, octo et viginti sunt. IV. 30. naturae in his ars, IV. 29sq. qui caput moturi sunt, constructionem aliam meliorem excogitari non posse. IV. 36. actio. IV. 37. caput ad latera abducens. XVIII. B. 946. caput abnuentes. XVIII. B. 946. caput recte et oblique abnuendo moventes. XVIII. B. 947. caput retrorsum attollentes. IV. 33. caput in anteriorem partem circumagens. XVIII. B. 943. caput cum cervice flectentes. XVIII. B. 948. caput solum flectentes. IV. 33. caput retrorsum inflectentes. II. 452. caput in posteriora flectentes. II. 456sq. inclinantium et attollentium octo situs. IV. 31. caput oblique moventes, II. 458. obliqui capitis. IV. 32. caput sensim obliquum reddentes, simulque caput in anteriora convertentes. IV. 33. qui caput pectori et claviculis committunt. II. 463. recti capitis. IV. 31.

Musculi extensores carpi. III. 107. carpum flectentium situs et adhaesio. III. 102. actio. III. 103. qui carpum extendunt, in cubito sunt. IV. 395. carpum magnum digitum versus inflectentis tendō ubi inseratur. II. 271. qui juxta parvum digitum carpum reflectit, origo. II. 257. flexor carpi ulnaris, origo. II. 257. carpum moventes infigunt se epiphysi excavatae radii et cubiti. III. 119. carpum moventium tendinum insertio. III. 138. carpi et digiti majoris unus, etsi duos tendines producat. II. 241. qui totum carpum invertit, oritur a radio. III. 100sq. cur ad carpum nulli. III. 48.

Musculi cervicem moventes. XVIII. B. 962. cervicem in anteriora ducentes. XVIII. B. 964. cervicem oblique in priora flectens. XVIII. B. 963. qui cervicem rectam efficiunt. XVIII. B. 964. cervicis dissecandi ratio. II. 292. qui sub clavicula positi sunt. XVIII. B. 955.

Musculi mentio fit, qui collum in priorem partem trahit (longus colli). XVIII. A. 539. colli anteriores, eorum usus. IV. 33. collum ad latera cum parva inclinatione moventes. IV. 34. colli latos omisit Lycus. II. 449. recti colli, in respiratione actio. IV. 467. tenuis sub colli cute (platysmamyoides). XVIII. B. 929. collum cum capite retro erigentes unde nervos accipiant. II. 847. colli posteriores unde nervos accipiant. II. 846. 849. ad collum ex nervis cervicalibus ramos acceperunt. IV. 97. colli et capitis communes unde nervos accipiant. IV. 99. qui collum cum capite retro erigunt, unde nervos accipiant. IV. 99. costas intro contrahens, stringensque. II. 497. coxendicis articulum moventes decem sunt. II. 306. XVIII. B. 1000. coxae articulum flectens. II. 306. eorum usus. IV. 250. cremasteres. XVIII. B. 997. cricothyraenoides. III. 556. cricothyreoidei. III. 555. crotaphitae (vide temporales) et masseteres quinam dicantur, et qualem functionem habeant. XVIII. A. 429 sq.

Musculi: crus moventium generales differentiae. IV. 253. descriptio et usus singulorum. IV. 254 sq. crus foras abducens. III. 258. crus intro adducens. III. 258. extendentes crus in statione agunt. IV. 255. qui crus flectunt, in eo transfereundo etiam agunt. IV. 255.

Musculi cubiti. III. 90. in cubito, quibus radius, ulna et digiti moventur. XVIII. B. 978. cubiti exteriores dissecandi methodus. II. 253. cubiti quot numero sint. II. 256. cubitum moventes quot sint. III. 106. cubiti et manus sunt viginti tres. III. 90. in cubito sunt quindecim tironibus, septemdecim veteranis. XVIII. B. 978. cubiti externi. III. 107. XVIII. B. 978 sq. cubiti interiores. II. 243 sq. III. 106. XVIII. B. 984. in cubiti articulatione similis proprius. XVIII. B. 977. cubiti articulum in gibbo moventes. XVIII. B. 975. qui cubitum extendunt. IV. 395. XVIII. B. 976. cubiti articulum extendentes quomodo dissecandi. II. 276. cubiti articulum flectentes. II. 274 sq. III. 157. XVIII. B. 975. cubitum flectens et in exteriora paulatim inclinans. II. 276. cubitum, qui extendunt et flectunt, in

brachio sunt, qui vero convertunt, in ipso cubito. III. 105 sq. cubitum moventes in humero. III. 152 sq. quo pacto singuli musculi cubiti ossibus adnascantur. II. 257. cucullaris s. trapezius. II. 445. actio. II. 447. IV. 139.

Musculus deltoideus. II. 273 sq. deltoidei actio. IV. 134. deltoides quid ad luxationem humeri arcendam valeat. XVIII. A. 306. musculus est diaphragma. III. 596. digastricus maxillae inferioris. II. 472. XVIII. B. 934. digastrici situs, usus. III. 860. digastricus maxillae inferioris. XVIII. B. 934.

Musculi: digitos movens unus est. II. 237. digitos tres majores in latum movens unus. II. 239. digitos moventium tendines quomodo se inserant digitis. II. 250. digitos oblique introrsum sursumque moventes quinque sunt. XVIII. B. 952. extensor digitorum unus est. III. 95. 99. digitos extendens. XVIII. B. 979. extensoria digitorum situs in cubito. III. 107. digitos quatuor extendens ubi oriatur. II. 257. extensor digitorum, origo in coudylo externo humeri. II. 257. trium digitorum extensorum origo. II. 257. digitos manus quatuor extendens musculus unde nervos habeat. II. 370. digitos manus flectentes. XVIII. B. 954. 985. flexores digitorum duo. III. 95. flexorum digitorum situs. III. 106. quatuor digitos flectentium origo. II. 260. flexor digitorum brevis. II. 266. digitos manus in obliquum ducentes. III. 99 sq. indicem digitum adducens. II. 265. musculus, quo digiti index et medius ad obliquum moventur, oritur a cubito. III. 93. 100. digitum magnum moveus a cubito oritur. III. 93. 100. magnum digitum ab indice abducens. III. 101. digitum magnum abducens longus. II. 264. adductor digiti magni. III. 93. digitum manus magnum extendens. XVIII. B. 981. musculi, qui majoris digiti caput extollit, crigo. II. 257. qui digitos duos minores a caeteris abducit, origo. II. 257. tres digitos parvo adducentes. XVIII. B. 979. qui parvos digitos oblique movet, unus. II. 237. abductor digiti minimi. II. 265. digitum parvum abducens. XVIII. B. 953. 979. ubinam hic oriatur. II. 257. 265. digiti minimi usus. III. 94. parvi in

manu, tendinibus tertium articulum moventibus adnati. II. 264.

Musculi dorsales, eorum usus. IV. 33. dorsaliū dissectiono. II. 451 sq. latissimus dorsi, nervorum ejus ratio. IV. 302. *epigastrii* instrumenta sunt animae. IV. 455. eorum actio. IV. 456. *epigastrii* ad urinae excretionem conferunt. IV. 238. ad epomida; qui brachium attollunt, unde nervos habeant. IV. 304. *faciei*. XVIII. B. 930. *faciei*, eorumque usus. III. 732. *faciei* omnium nervorum principium tertia est nervorum conjunctio. III. 864. *faucium*. XVIII. B. 961. in faucibus strepentem efflationem efficiunt. VIII. 271.

Musculi in femore. III. 257 sq. eorum usus. III. 259 sq. femoris dissecandi ratio. II. 292 sq. femur extrorsum abducens. IV. 260. femoris caput extrorsum circumvertens. II. 312. femoris caput introrsum circumvertentes. II. 313. femoris caput sursum simul et extrorsum trahens. XVIII. B. 1005. 1006. femoris caput circumagentes. XVIII. B. 1006. femur retrorsum magis abducens. XVIII. B. 1002. femur exacte extendens et in posteriora trahens. XVIII. B. 1003. femur adducens. IV. 260. XVIII. B. 1002. femur introrsum adducens. XVIII. B. 1007. femur introrsum retrorsumque adducens. XVIII. B. 1000. femur totum retrorsum abducendo extendens. II. 311. 312. femur extendens et ad exteriorē ejus regionem caput ipsius trahens. XVIII. B. 1005. femur flectens. IV. 258. femur flectens et tibiam attrahens. III. 258. femur intro flectens simulque sursum erigens. II. 309. femur flectens et introrsum vertens. XVIII. B. 1002. femur invertentes et circumagentes. IV. 260 sq. femoris lividus. II. 312. femoris magnus ischii articulum movet. II. 306. femur oblique ad interiora ducens. II. 306. femoris interiores unde venas accipiant. II. 814.

Musculi fibulae circumtensi tendo prodit ad partes, quae ante parvum digitum sunt. III. 227. *frontalis*. II. 444. XVIII. B. 932. frontales jam veteres noverunt, totamque eos superciliorum molem attollere, et cutis frontis motum absolvere. II. 419. *gastrocnemii*. II. 316. XVIII. B. 1015. genarum parvos et minus duos ner-

vos accipiunt. III. 733. *geniohyoideus* ab osse hyoideo oritur. III. 591. *genu* articulum moventes novem sunt. XVIII. B. 1007. genu articulum extendentes. II. 302. flectentes. II. 304 sq. genu flectens et tibiam ad interiora adducens. III. 258 sq. *glottidis* vocem efficiunt. VIII. 271. *glottidem* aperientes, nervi ad eos accedentes. III. 569 sq. *glottidem* claudentes, nervi ad eos accedentes, usus. III. 568. *glutnei*. XVIII. B. 1003. *gracilis*. XVIII. B. 1009. gutturis s. laryngis proprii. XVIII. B. 950. gutturis immobiles si redduntur, mutus evadit homo. VIII. 267. extensor hallucis. XVIII. B. 1020. flexor hallucis. XVIII. B. 1020. qui hiatum efficiunt. IV. 437.

Musculi humeri articulum moventes. XVIII. B. 966. a condylo externo humeri ortum ducentes. II. 257. a condylo interno humeri orientes. II. 260. circa humeri articulum siti, et tendinibus suis eum firmantes. IV. 133. a sterno ad humerum euntes unde venas accipiant. II. 788. parvus, qui in humeri dearticulatione positus est. XVIII. B. 974. *os hyoides* moventes. XVIII. B. 957 sq. *os hyoides* posteriora versus abducens. XVIII. B. 958. *os hyoides* sursum ad maxillam retrahens. XVIII. B. 960. ad imam partem ossis hyoidei nervos a cerebro accipiunt. IV. 294. *hyothyreoidei*. III. 557. usus. III. 559. *hypogastrii*, corpora musculosa ab his ad testes descendunt. IV. 193. *infraspinatus*, actio. IV. 135.

Musculi intercostales. XVIII. A. 539. intercostales apud Hippocratem vocantur *μεσοστέγιοι*. XVIII. A. 572. intercostales sunt viginti duo. XVIII. B. 988. costarum duo et viginti numerantur. IV. 467. eorum in respiratione usus. ibid. costam duodecimam detrahens proprius. XVIII. B. 989. intercostales interni et externi sunt, fibras contrarias habentes. III. 595. XVIII. B. 988 sq. exteriores dilatant, interiores contrahunt. XVIII. B. 989. externi expirationem, interni inspirationem perficiunt. IV. 467. intercostales thoracem intro contrahunt. III. 401. intercostales efflationem efficiunt. VIII. 271. intercostalium in quiete et actione figura. IV. 462. ejusque causa. IV. 463. intercostales diaphragmati subsidio sunt.

III. 401. intercostalium natura. II. 661. fibris dissectis et vox et efflatus perit. II. 664. intercostalium functio perit nervis ad eos accedentibus dissectis. II. 667. intercostalium nervi. IV. 469. unde nervos accipiant. IV. 102. intercostalium dissectio. II. 498. 681. intercostalium inflammationes quomodo cognoscendae. VIII. 307.

Musculi interossei externi quatuor. II. 264. interossei manus. II. 266. ischii articulum moventes. II. 306. eorumque usus. IV. 250. *labiorum*. XVIII. B. 930. labiorum quatuor sunt. III. 914. et cur. III. 915. eorum insertiones et actiones. III. 915sq. labiorum cur parvos et finus duos nervos accipiant. III. 733. labium superius sursum trahentes. XVIII. B. 931. labium deorsum trahentes. XVIII. B. 931.

Musculi laryngis, descriptio. III. 555. laryngis sunt duodecim. III. 551. laryngis et pharyngis quidam aponeuroses habent, alii non. IV. 380. usus. III. 558. laryngis alii claudunt alii aperiunt. III. 402. laryngis unde nervos accipiant. II. 841. IV. 279sq. *latissimus dorsi*, actio. IV. 138. *levator costarum*, actio. IV. 468. *ligulam* (glottidem) moventium incisio animal mutum reddit. VIII. 53.

Musculi linguae moventes. XVIII. B. 959. linguae multi ab osse hyoideo oriuntur. III. 591. linguae nullo tendine habent. IV. 377. linguae cognoscere nullam habet ad medicinam peragendam utilitatem. II. 284. linguam attollentes et curvantes. XVIII. B. 960. *lumbicales*. II. 264. *lumbicales* in manu. XVIII. B. 952. *pedis*. XVIII. B. 1026. *manducatorii*, eorum ad max. infer. superiori applicandam usus. IV. 438.

Musculi manus extremae. III. 93. utilitas. III. 61. summae manus duo genera sunt. XVIII. B. 951. summae manus exigui. II. 263. summae manus exigui dissectandi ratio. II. 263. musculus, qui ad cutim manus internae apparet (palmaris?). III. 99. musculorum in vola manus aponeurosis duplex. III. 58. manum extendentium principia. II. 276. quinam pronationem manus efficiant. III. 102. IV. 395. XVIII. B. 988. musculi, quorum actione manus demittitur. IV. 397. musculi pronatores et supina-

tores. II. 261. supinam reddentes musculi. III. 102. XVIII. B. 983. eorum origo. II. 259.

Musculi masseteres. III. 853sq. eorum functio. II. 436sq. cur ita dicantur. XVIII. A. 431sq. *inasseteres Galenus* tantummodo vocat eos, qui buccae superpositi maxillam utrinque movent. II. 422. masseteres *Hippocrates* etiam vocat temporales. II. 422. temporales etiam ita vocantur. XVIII. B. 934. *mansorii* s. masseteres, eorum actio. XVIII. B. 933. masseter temporali paucis partibus cohaerescit. II. 439. masseteres trigonici (zygomatici?). XVIII. B. 936. masseteres unde nervos accipiant. II. 836. VIII. 236. XVIII. A. 446. administratio anatomica. II. 438. 441.

Musculi maxillam inferiorem moventes. XVIII. B. 933. dissectandi ratio. II. 435sq. maxillam inferiorem aperiens. II. 472. maxillam inferiorem deducens (os aperiens) qui, quot, unde producti, et quodnam eis motus sit principium. III. 852sq. maxillam inferiorem superiori attrahentes. IV. 438. maxillam in interiore parte sursum trahentes (pterygoidei). XVIII. B. 935. musculorum maxillae inferioris arteriae. IV. 333. maxillam moventem intra os situm (pterygoideum) *Lycus* omisit. II. 449. digastricus maxillae inferioris. III. 852. ejus peculiaritates. III. 856. earumque causa. III. 857. 860. qui bipartito tendine in metacarpum ante indicem et medium digitum inseritur, origo. II. 259.

Musculi alae nasi. III. 919. XVIII. B. 931. musculus, qui narium alas movet. II. 435. alas nasi dilatantes. XVIII. B. 931. narium cur parvos accipiant, minusque duos nervos. III. 733. *nates* constituentes quomodo in simiis sese et hominibus habeant. IV. 252. obliquorum situs. X. 412. obliquus cur nullus ex tibia in fibulam. III. 225. *orbicularis palpebrarum*, ejus actio. III. 805.

Musculi oculorum eorumque actio. XVIII. B. 932. sex numero sunt. XVIII. B. 933. *Lycus* quinque tantummodo accipit. XVIII. B. 933. oculorum aponeurosibus validis in duram et nervosam tunicam rhagoidi inseruntur. IV. 380. dissectandi ratio. II. 443. oculorum unde nervos habeant. II. 833. oculi motum a secunda nervorum conjugatione habent.

VIII. 236. cur nervos multos acciperint. III. 733. cur unum tantum, sed magnum nervum accipiant. III. 739. oculi recti et obliqui eorumque usus. III. 797. circa radicem oculorum, constringens nervi molliis insertionem, oculum vero attollens. III. 797. oculum moventes paralysis affecti, quomodo oculorum situm invertant. VIII. 219sq. oculum movementum tremorem indicant oculi obtorti. XVII. A. 870. *omohyoideus* ex osse hyoideo oritur. III. 591. actio. III. 592sq.

Musculi os aperientes et claudentes. XVIII. B. 933sq. palmaris longus. III. 108. XVIII. B. 984.

Musculi palpebras moventes. III. 804. palpebram detrahentes resoluti, eam claudi non sinunt. VIII. 221. levator palpebrae superioris resolutus, blepharoptosin gignit. VIII. 221. *pectoralis*, origo et actio. IV. 133. pectoris dissecandi ratio. II. 475sq.

Musculi pedem moventes eorumque usus. III. 227. 231sq. in pede quatuor genera sunt. II. 326. XVIII. B. 1023. musculorum pedis conditio. III. 222sq. pedem retrorsum abducentes. XVIII. B. 1016. pedem retrorsum simul et extrorsum abducens. XVIII. B. 1017sq. pedem extendens. XVIII. B. 1019. 1021. qui indeclinabilem pedis elevationem moliantur. II. 324. pedem retrorsum flectentes. II. 316sq. pedem intorquens. II. 324. pedem retrorsum et extrorsum invertens musculus. XVIII. B. 1017. duo, pedem simul facientes. III. 232. digitos pedis quatuor extendens. II. 320. extensor digitorum pedis. XVIII. B. 1020. ejus situs. III. 233. digitos pedis flectentes. XVIII. B. 1017sq. digitum magnum pedis extrorsum ducens. II. 324. digitum magnum pedis flectens. II. 322. digitum magnum pedis oblique leniter sursum trahens. XVIII. B. 1019. parvum digitum pedis extrorsum abducens. II. 323. XVIII. B. 1021. qui in pede simiae adsunt, in humano autem desiderantur. II. 322sq.

Musculi penis eorumque usus. IV. 222. penis carnis partibus inseruntur, non musculis. IV. 380. *perinaei*. III. 392. transversus perinaei, ejusque usus. III. 392. *pharyngis*. XVIII. B. 962. *plantaris*. XVIII. B. 1016. *platysmamyoides*. III. 917. XVIII. B.

929. *platysmamyoidis* propagatio ad labia (risorius *Santorini*). III. 855.

Musculi pollicem moventes. II. 264. pollicem abducens. XVIII. B. 952. abductor pollicis brevis. II. 265. abductor pollicis longus. II. 264. abductor pollicis situs. III. 108. abductor pollicis. II. 264. XVIII. B. 953. inter pollicem et indicem digitum pollicem adducit ad indicem. III. 93. *popliteus*. II. 325. XVIII. B. 1014. 1023. *popliteus* flectit genu. III. 259. musculus, qui intra articulationem adductus poplitem incurvat, *Galenus* dedit. XVII. B. 235.

Musculi pronatores. II. 261. III. 102. situs. III. 108. 114. IV. 531. XVIII. B. 988. eorum situs in pronatione. IV. 433. pronatores cur duo sint, et cur absque tendonibus. III. 111. *psosae*. II. 527. XVIII. B. 992. 1001. eorum actio. II. 528. XVIII. B. 1002. situs. XVIII. A. 544. situs est ad columnam vertebrarum. IV. 86. ejus summitates procedunt ad extremas thoracis costas. XVIII. A. 539. *psosae* unde nervos accipiat. II. 854.

Musculi pterygoidei. XVIII. A. 430. XVIII. B. 935. eorum dissectio. II. 439. 441. pterygoidei unde nervos habeant. XVIII. A. 446. *puudenti*. XVIII. B. 998. *quadratus*, eorum situs. XVIII. A. 533. 540. musculorum, quos *racchitas* vocant, (dorsales) duplex genus. XVIII. A. 138.

Musculi radii peculiares. II. 261. radii peculiares, per quos supina pronaque manus redditur. II. 261. *respirationi* inservientium anatome. II. 475. *respirationi* inservientes. II. 495. *respirationi* dicati cur simul intenduntur in excrementa eliminandi conatibus. IV. 457. musculos ad *respirationem* facientes *Galenus* demonstravit, nervosque ad eos oriri ex medulla spinali. XIV. 629. *rhomboides*. IV. 139. *sartorius*. II. 294. III. 259. XVIII. B. 1009.

Musculi scapulam utramque moventes septem sunt. XVIII. B. 938. qui a capite in scapulas inseruntur. XVIII. B. 936. scapulas ad caput trahentes. XVIII. B. 937. basin scapularum ad caput attrahens. XVIII. B. 938. scapularum basin ad occiput retrahentes. II. 450sq. scapulam deorsum et in priora trahens. XVIII. B. 940. scapulam retro abducentes. XVIII. B. 940.

scapulas in priorem cervicis regionem attrahens. II. 471. scapulam in priorem regionem cervicis adducens. XVIII. B. 939. scapulam ad transversas colli partes adducens. XVIII. B. 939. scapulam abducentes ad spinam. IV. 139. musculor., qui retro ad dorsum scapulam abducunt, nervi. IV. 301. scapulam spinam versus trahentes. II. 468. scapulam sursum ducentes. IV. 139. scapulam deorsum trahens. IV. 139. musculos scapulae dissecandi ratio. II. 466. musculi scapulae unde nervos accipiant. IV. 292. in sinis scapularum situs thoracem dilatans. XVIII. B. 965. scapularum resolvi quomodo possint. II. 679.

Musculi sedis, eorum anatome. II. 584. XVIII. B. 999. sedem claudens. II. 587. XVIII. B. 999. duo oblique (levator ani) sedem sursum trahentes. III. 392. sedis unde habeant venas. II. 814. *sphincter ani* unde sit dictus. XVIII. A. 563. ejus proprius motus. IV. 381. ejus functio. VI. 64. actio et usus. VIII. 404. resolutionis effectus. VIII. 404. resolutionis causae. VIII. 65. *sphincter vesicae*. III. 405. sphincter vesicae voluntarius est. VIII. 404. ejus officium. VI. 65. VIII. 404.

Musculi spinam deorsum flectentes. II. 528. spinam flectentes. XVIII. B. 992. spinam in posteriora recurvantes. XVIII. B. 991. *spinales*. XVIII. B. 991. spinales cur plures. IV. 53sq. spinales fibras cur habeant obliquas, quum sint ipsi recti secundum spinæ longitudinem. IV. 41. spinales culcitra ventriculi sunt, eumque calefaciunt. III. 284. spinales colli, eorum arteriae. IV. 329. spinales unde habeant nervos. II. 849. 853. 854. *sternalis* brutorum describitur. XVIII. B. 989.

Musculi in sterno. II. 496. sternocleidomastoideus. II. 464. XVIII. B. 936sq. ejus actio. XVIII. B. 937. ejus nervi. IV. 293. sternohyoideus et -thyreoideus. XVIII. B. 949. sternohyoideus ex osse hyoideo oritur. III. 591. actio. III. 592. sternothyroidei. III. 557. usus. III. 559. stylohyoidei ex osse hyoideo proveniunt. III. 592. actio. III. 592. *subclavius*. XVIII. B. 965. subclavius quomodo inveniat. II. 485. supinator. III. 102. XVIII. B. 983. origo. II. 259. situs. III. 114. supinatore. II. 261. IV. 431. eorum situs in supinatione. IV. 433. supi-

natores cur duo sint et absque tendinibus. III. 111sq. *supraspinatus*, actio. IV. 135. surae non est unus. II. 238. musculorum surae contractio saepe fit in cholera. XVII. B. 783.

Musculi temporales: diversitates in hominibus et variis animalibus. III. 843sq. ejus differentiae utilitas. III. 845sq. temporalis in perfectis similis plurimum attollitur. II. 534. in homine et simia exiguus. IV. 295. in homine cur parvus. III. 846. 849. temporales *σποραγίτας* Graeci vocant. XI. 261. temporales vocat *Hippocrates* masseteres. II. 422. XVIII. B. 934. masseteres quodammodo sunt. III. 854. quod tendinem ab omnibus reliquis musculis differunt. III. 856. causa hujus rei. III. 857. temporalis cum pterygoideo coalitus. II. 439. situs dignitati eorum maxime respondet. III. 850. insertio in maxillam inferiorem, et actio. III. 852. actio. IV. 438. temporales duos habent motus. IV. 380. maxillam adducunt. II. 421. temporales maxillam sursum trahunt. XVIII. B. 934. ejus capitis situs. IV. 296. unde sensum et motum habeant. VIII. 236. unde nervos accipiant. II. 836. III. 716. IV. 296. temporalis uterque tres accipit nervos. III. 733. temporales cur a diversis conjugationibus nervos accipiant. III. 736. temporalis administratio anatomica. II. 438. 439. 441. cur solus in capitis ossibus additus. III. 849. laesi convulsiones, febres, soporem et deliria inferunt. III. 849. cur laesi noxam maximam inferant. III. 849. temporalibus affectis sopor fit. VIII. 231. temporalium inflammationes febrem, deliria, spasmos et sopores frequenter inducunt. IX. 406.

Musculi testem sursum trahentes. XVIII. B. 997. thoracem contrahentes expirationem efficiunt. VIII. 271. thoracem dilatans. XVIII. B. 963. 965. thoracem dilatantes et contrahentes. XVIII. B. 988. thoracis non omnes eum movent. II. 656. circa thoracem positi. XVIII. A. 538sq. thoracis et abdominis in voce edenda extenduntur. V. 232. thoracis unde nervos accipiant. II. 853. unde venas accipiant. II. 810. thoracem moventium debilitas ex respirationis modo cognoscenda. VIII. 251. thoracis exercitatio spiritus cohibitio est. VI. 152. muscu-

lorum thoracis inflammationis pulsus. IX. 540.

Musculi, qui in *tibia* sunt, quibus et pes et digiti moventur. XVIII. B. 1014. tibiam solam moventes octo sunt. XVIII. B. 1001. tibiae quatuordecim sunt, in orbem circumjecti. XVIII. B. 1014. tibiae anteriores tres ab antiquis accipiebantur, sed sex sunt vel septem. III. 232. tibiae exteriores tres. II. 318sq. in posteriore parte tibiae sex sunt. III. 131. non quinque, ut priores anatomici putabant. III. 132. tibiam attollens sursum et totum extendens ipsius genu articulum. III. 257. tibiam extendentes. XVIII. B. 1011sq. tibiam in externam partem abducens. II. 298. (is cursori erat abruptus. *ibid.*) tibiam extrorsum circumvertens. II. 300. XVIII. B. 1010. tibiam introrsum ducens. XVIII. B. 1011. tibiam flectens et ad exteriora invertens. XVIII. B. 1009sq. tibiam ad interiora flectens et sursum attollens (sartorius). XVIII. B. 1009. tibiam retrorsum evolvens. II. 297. tibiae omnium situs, multitudinis et magnitudinis causa. III. 131. tibiam sursum trahens simul et femur flectens. IV. 259. qui tibiam ita figurat, sicut pueri eam statuunt, in palaestris crus invertentes, cum alterum femori crus injiciunt. II. 294. cum femore tibiam retrorsum et introrsum ducens. II. 301. tibiae supertensus antorsum tendinem edit circa magni digitum affixum. III. 227. qui in tibiam descendunt, in similibus ab illis in homine differentiae. II. 222. quidam in tibiam descendentes in similibus cynocephalis ulterius progrediuntur. II. 222. musculos tibiae dissecti ratio. II. 315sq.

Musculi, qui sunt ad *tonsillas*, nervos a cerebro accipiunt. IV. 294. *transversi*. VIII. 347. *trapezius*, ejus actio. IV. 139. *triceps*? II. 276. *ulnae* vel tibiae, si inflammatae sint, facile convulsione corripiuntur. IX. 415. *accelerator urinae*. III. 406. vesicae cervicis similis orbiculari sedis. II. 587. qui est ad vesicam et anum, officium. IV. 454. instrumenta ejus. IV. 455. collum vesicae constringens. IV. 238. in collo vesicae situs, eamque claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. in collo vesicae, hoc claudens et urinam propellens. XVIII. B. 998. *zygomati*? XVIII. B. 936.

Muscus, qui in quercubus, piceis populis albus crescit, ejus vires et facultates. XI. 855. qui in cedrinis lignis reperitur, digerit et molliat. XI. 855.

MUSICA eas novit differentias, quae inter voces acutas et graves sunt. XVIII. A. 215.

MUSTELAE vires et usus. XII. 361. caro arefacta juvat comitiali morbo vexatos. XII. 321. fel, ei substituendum remedium. XIX. 746.

MUSTELI dura carne sunt praediti. VI. 727. mustelorum plures sunt species. VI. 727.

MUSTUM quid. VI. 575. ejus facultates. *ibid.* et seq. ex uvis dulcibus, ad dimias aut tertias partes incoctum, quomodo a melle differat. XIV. 11. ex albo vino eo usque coctum, ut sapa existat, colorem nigrum acquirit. VI. 801. quo diutius in igne versatur, eo tum crassius tum dulcius evadit, et supra modum coctum, amarum. XV. 633. non suo modo, sed et acquisito calore dulcesse videtur. XI. 654. coctum a *Galeo* sapa vocatur. XIII. 45. musti vires. XII. 88. musti qualitates. VI. 804. mustum a quibusdam bibitur ad ventrem deficiendum. VI. 579. stomatici remedia ex eo praeparatio. XII. 925. *Andromachi* stomaticum ex musto. XII. 932. *Critonis* stomaticum. XII. 934.

MUTA sunt animalia, quibus collum deest. III. 611.

MUTATIO ex qualitatum vicissitudine contingit. XV. 30. mutationes qualescunque, potissimum celeres, morborum causae. XVI. 421. crebrae in phrenitide convulsionem indicant. XVI. 564. paulatim fieri debent. XVI. 313. repentinae cavendae sunt. XVII. B. 76.

MUTI quinam dicantur. V. 383. apud *Hippocratem* caro affecti sunt. XVII. B. 788. mutos quosnam *Hippocrates* vocare consueverit. XVIII. A. 87. mutum fieri in febribus bonum signum non est. XV. 831. mutus, si quis subito redditur, venarum interceptiones corpus infestant. IV. 755. mutus evadit homo, si musculi gutturis immobiles redduntur. VIII. 267.

MUTILATIO, definitio. XIV. 757. XIX. 442.

Mu mystrum significat. XIX. 751. 759.

MYAGRI seminis facultates medicae. XII. 79.

MYDESIS, definitio. XIV. 770.

MYDRIASIS, definitio. XIV. 775. XIX. 435. fit ex usu medicamento-
rum ineptorum. X. 171. in mydriasi
exasperare convenit. XVII. A. 901.

Μυδῶσα quid significet. XVIII.
B. 455.

MYGALE ad suum ipsius morsum
adhibetur. XII. 366.

MYLI ut alimentum commendantur.
VI. 729. sale condiuntur. VI. 603.
746.

MYOCEPHALON, definitio. XIV. 774.
XIX. 434. ad myocephalos collyrium
Zoili. XII. 771.

MYOPES, definitio. XIV. 776.

Myopiam efficit humor aqueus cras-
sior. VII. 95.

MYOPSIS, definitio. XIX. 436.

MYOSOTIS, ejus facultates medicae.
XII. 80. herba condensans remedium
est. XI. 751.

MYRACOPA ex acoporum cum un-
guentis temperatura fiunt, nihilo prae-
stantiora, nisi odoris suavitate. XIII.
1009. myracopon bonum. XIII. 1038.
aliud. ibid. aliud. XIII. 1039. *He-
rae*. XIII. 1054. regium ad invete-
ratos affectus. XIII. 1030.

MYREPSICE est cera unguentaria,
XIII. 639.

MYRICA vide **TAMARIX**.

MYRINA, situs ejus in insula Lem-
no. XII. 173.

MYRMECIA, definitio. XIX. 444. to-
to genere est praeter naturam. X.
1004. ex solidarum partium muta-
tione fiunt. XV. 347. cura chirur-
gica. XIV. 791. cura. X. 1011. myr-
meciae quomodo sint discutiendae.
XVII. A. 902. myrmecias detrahit ba-
trachium. XI. 849. myrmecias cau-
les *Chamaesyces* teneriores, ut cata-
plasma admoti, quique ex iis profluit
liquor, auferunt. XII. 155. myrme-
cias efficit foliorum *Fici* succus. XII.
133. myrmecias ejiunt grossi crudi.
XII. 88. ad myrmecias lacertarum
caput. XII. 334. cinis corticis sali-
cis. XI. 392. stercus ovillum. XII.
302. *Tithymalli*. XII. 142.

MYROBALANUS lienem adjuvat. XIV.
228. myrobalano succedanea reme-
dia. XIX. 737. myrobalanus pro meo.
XIX. 736.

MYRRHA, ejus vires medicae et
usus. XII. 127. in myrrha optima

opocalpason reperitur. XIV. 56. myr-
rha propter opocalpason ei admixtum
lethalem reactionem habet. XIV. 57.
cum vino laevigata ad lithargyrum
sumtum. XIV. 142. cicatricem indu-
cit. XI. 758. sine morsa siccat. XVIII.
A. 485. myrrhae gutta pro succo bal-
sami. XIX. 738. myrrhae pollen ad
sinus curandos. XI. 134. myrrha an-
tidotis alexeteriis additur. XI. 767.
myrrha boeotica, vires. XII. 127. li-
quida calefacit. XI. 520. mur vocata.
XIV. 563. troglodytes dicta recte ac-
commodatur antidotis. XIV. 68. a
nonnullis vocatur *Minaea*. XIV. 68.
ejus notae. XIV. 68. troglodytes, ei
substitui potest calamus odoratus.
XIX. 743. myrrhae succus pro bal-
sami succo. XIX. 726.

MYRRHIS, ejus radices facultates
medicae. XII. 81.

MYRSINITES est species *tithymalli*.
XII. 143. ei succedanea remedia. XIX.
737.

MYRSINOIDES id. q. *Clematis*. XII.
31.

MYRTI folii formam habens sectio
quando instituenda. X. 886sq.

Myrta adstringunt. XI. 441.

Myrti fructus, facultates eorum. VI.
592. fructus acerbus simul et dulcis.
XI. 648. myrtorum decoctum ad hae-
morrhagias. X. 330.

Myrtus, ejus vires in universum.
Folia, germina, fructus, succus inter
se quoad vires differunt, et quomodo.
XII. 81sq. ad haemorrhagias. X. 330.

MYRSIA hellespontia. VI. 334. ad
Istrum. VI. 334. in Mysia elephan-
tiasis rarissima. XI. 142. in Mysia,
vocat *Britton*, mel attico simile na-
scitur. XIV. 22. in Mysia Hellesponti
vinum gignitur, *Surrentino* non ab-
simile. X. 833.

Mysium e Mysia, quae hellespontia
dicitur, senibus conducit. VI. 334.

MYSTAX. XIV. 703. mystacem na-
sci prohibere, sed male, sanguis ve-
spertilionis dicitur. XII. 258.

MYSTERIUM vocatum remedium *Ni-
cerati*. XIII. 96.

MYSTRUM significans character.
XIX. 751. 759. magnum, parvum, ju-
stissimum quantum pendeant. XIX.
779. magnum et parvum. XIX. 770.
magnum quot contineat cyathos. XIX.
760. quot stadia s. uncias. XIX. 764.
magnum quot acetabula contineat.
XIX. 753. 774. parvum acetabulum

confuet. XIX. 753. parvum quot continet cochlearia. XIX. 760. veterinariorum. XIX. 773.

in MYTILENA vinum, quod crescit,

antidotis bonum. XIV: 28. ad Mytilenen aqua mineralis ejusque usus. X. 996.

MYTULORUM carnis usus. XII. 322.

N.

N character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

NAERA, Cleopatrae famula. XIV. 235.

NAEVOS in facie quidam Polygonato detergunt. XII. 106.

NANACHUAM fit mentio. XIV. 547.

NAPY, ejus vires medicinales. XII. 85. calidum est. XI. 421. proportionem respondet aëri calido. XI. 528. semen cum vino contritum ad toxicum sumtum. XIV. 140. sylvestris semina optima ex Creta afferuntur. XIV. 61. succedanea ei remedia. XIX. 737.

NAR fluvius in Tiberim prorumpit. VI. 733. et pisces optimos alit. ibid.

NARX caput obtinet, quibus morbi ex cerebro oriuntur. XV. 222.

NARCISSI bulbi una cum esculentis dati facilem vomitum reddunt. XVI. 143. bulbos vomitum cit. XVIII. A. 484. radicis vires. XII. 85.

NARDINUM unguentum quoddam optimum et ubinam paretur. X. 791. olim duntaxat Laodiceae in Asia praestantissimum parabatur. VI. 439. vehementer calefacit. X. 791. curiose factum ad alvi fluxum. X. 572. ad ventrem roborandum. VI. 426.

NARDUS celtica, ejus vires. XII. 85. ex nardo celtica medicamentum ad hepaticos. XIII. 209. nardus indica etiam spica nardi vocatur. XIV. 73. indica pro sylvestri et celtica pro indica. XIX. 737. nardus montana, et thylacitis et pyritis vocata, ejus vires. XII. 85. nardus ompha. XIV. 74. nardus optima adstringendi vim habet. X. 573. nardo sylvestri succedit nardus indica. XIX. 737. nardus syriaca, ei succedanea remedia. XIX. 737.

Nardi spica, eius radicis vires. XII. 84. valentior est vocata indica, quae nigrior est quam Syriaca vocata. XII. 85. nardi spica pro nitro rubro. XIX. 737.

NARES quales partes. XIV. 702. cur multis foraminulis pertusae. III. 649sq. ad loquelam conducunt. VIII. 267. ad loquelam maxime necessariae. XVI. 204. ad vocem articulatam contribunt. VIII. 272. nervosae et cartilagineosae sunt odorum participes. XIX. 359. respirationi servant. XIV. 713. perforationis in os utilitas. III. 888sq. acutae aliis sane lethalia symptomata, aliis secundum naturam. I. 178. acutae in tabidis fiunt. VII. 30. si ex palato fracturam accipiunt, simae evadunt et insanabiles. XIV. 792. fractae non recte possunt restitui. XIV. 792. peninis pruritatio sternutationis causa. XVIII. A. 158. expurgans remedium. XIV. 518. humectat balneum. XV. 719. quibus humidiores, si morbosiores sunt valetudine, et contra. XVIII. A. 9. ad excrescentem in iis carnem remedia. XII. 687. ad ea, quae in nares illabuntur. XII. 688. *Heracleidae* ad eruptiones ex illis praecepta. XII. 689. *Asclepiadae*. XII. 693. *Andromachi*. XII. 695. *Aphrodae*. ibid.

per Nares ad cerebri ventriculum viam esse demonstratur. II. 867sq. per nares purgatur cerebrum. VI. 73. X. 527. XVI. 126. per nares, quae excernuntur, concoctionis, quae in cerebro fit, signum sunt. XVII. A. 140. per nares purgatur caput. XV. 323. per nares, quae caput purgant, ea sputa evacuant. XVI. 168. per nares caput purgantia remedia quae. XVI. 147. per nares purgantia remedia errhina vocantur. XI. 769. per nares derivatur fluxus per oculos et anres. X. 316. per nares derivantur, quae per oculos, aures et palatum fluunt. XVI. 151. per nares quae educuntur, eorum sunt indicia, quae in cerebro concoquuntur. XVI. 248. per nares puris, sanguinis aut aquae eruptio capitis dolorem vehementem sol-

vit. XVIII. A. 20. per nares materiam extrahentia remedia. XIV. 402. per eas sanguinem ducit radix Crocodilli. XII. 48.

Narium choanae, usus. III. 889. num membrana nasum vestiens odoratus organon. II. 858. 863. membrana unde nervos habeat. II. 860sq. membrana interna a trigemino nervos accipit. III. 744. nervorum ei tributorum decursus. III. 747. membrana interna inflammata odoratum et respirationem impedit. VII. 107. generatio ejus est a crassa meningē. III. 747. alae. II. 750. XIV. 702. cur cartilagosae et mobiles. III. 918. alas movens musculus. II. 435. III. 919. alae, quae cum superiore labio coeunt, contrahuntur, nullum ad hoc musculum sortitae. II. 435. musculi cur parvos et minus duos nervos accipiant. III. 733. septum. II. 859. XIV. 702. septum palato nititur. XVII. A. 824.

Narium affectiones quales dentur. XII. 678. ad narium affectiones remedia parabilia. XIV. 336 sq. 415. narium morbi. XIV. 778. ad narium extuberationes omnes Scribonii Largi compositio. XII. 683. narium foetor ut symptoma. VII. 75. ad narium foetorem. XIV. 416. ad narium foetidos odores remedia parabilia. XIV. 517. ad narium foetorem *Apollonii* praecepta. XII. 686. narium gravitatis sensus causa. XVI. 554. narium humiditas quomodo oriatur. XVI. 217. humiditas cur senibus familiaris. XVII. B. 651. humiditas viris familiaris. V. 696. humor excrementis in cerebro collectis accidit. XVII. B. 239. meatus inflammati aut obstructi respirationem per os necessariam reddunt. III. 890. meatus subungentis tunicae duplex usus. III. 920. meatibus obstructis odoratus aboletur. V. 634. ad narium interiores phlegmonas remedia parabilia. XIV. 417. ad narium phlegmonem aloë. XI. 822.

Narium polypi, unde generentur. VII. 732. phlegmonodes sunt et humidi. ibid. definitio. XII. 681. narium polypus s. sarcoma, definitio; et unde nomen habeat. XIX. 439. narium polypi vocem laedunt. VIII. 272. medicamenta contra eos in usum vocanda. XIV. 337. 415. 417. ad narium polypos *Antipatri* compositio. XII. 684. *Antonii Musae*, *Charixenis*. XII. 685. *Archigenis* et *Asclepiadis* ad

eos remedia. XII. 681. *Lamponis*. XII. 682. *Philoxeni*. XII. 684. narium ulcera curandi ratio. XII. 680. XIV. 416. 417. remedia ad ea. XII. 685. *Diogenis*. XII. 686. *Apollonii*. ibid. ulcera sanat medicamentum *Mu-chaerionis*. XIII. 797. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829. pastillus *Threpti*. XIII. 828.

Naribus inflammatis humor tenuis destillat. XVIII. B. 183. frigidum mordax est. XI. 621. de naribus stillatio (sanguinis) in febre ard. maligna. XVII. A. 691. e naribus sanguinis stillatio semper malum signum est. XV. 842. e naribus stillatio in phrenitide malum signum. XVI. 500. ex naribus erumpentem sanguinem *Lysimachius* reprimit, emplastri modo illata. XII. 64. e naribus sanguinem extrahentia remedia parabilia. XIV. 416. (cont. *Epistaxis*.) e naribus purgat succus anagallidis. XI. 829. anemone. XI. 831.

Nαρὶς quid significet. VIII. 931.

Nasturtium opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidum est. XI. 421. natura vitiosum est. XV. 365. pravam est edulium. VII. 285. nasturtii seminis qualitates et vires. XII. 11. ejusdem causticae facultatis est atque napy, et in iisdem adhibetur morbis. XII. 12. herbae facilitates. XII. 12. semen pro napy. XIX. 737. semen pro thapsia. XIX. 730. adversus meconium. XIV. 138. nasturtium pro sinapi. XIX. 742.

Nasus num sit odoratus instrumentum. II. 857 sq. quibusdam semita odorum videtur. II. 858. primum respirationis instrumentum. III. 891. elephantii proboscis est. IV. 349. ad alas tantum carnosus. XVIII. B. 28. septum habet et duo foramina, alterum ad os, alterum ad cerebrum. II. 859. quomodo deorsum trahatur. XVIII. B. 932. nervos molles habet. IV. 275. acutus qualis dicatur, ejusque causae. XVIII. B. 28. acutus in morbis malum signum. XVIII. B. 25. acutus sub quibusnam conditionibus accidat. XVIII. B. 25. adnatus non utique sicci temperamenti signum. I. 636. medius iis considit, quibus os a palato discessit. XVII. A. 823. si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. perversus in febre lethale signum. XVII. B. 729. restitui potest. X. 1014. si-

mus. XVIII. B. 728. simus efficitur, quibus os perditur, unde dentes proveniunt. XVII. A. 823. simus sit in elephantiasi. VII. 29.

Nasi situs et partes. XIV. 702. alae. II. 750. XIV. 702. alae cartilaginosaе cur sint; et simul moveri oporteat. III. 918. alae qua ratione contrahantur. XVIII. B. 931. alas moventes muscoli. III. 919. XVIII. B. 931. alas dilatantes muscoli. XVIII. B. 931. nervi ad eas pervenientes. III. 920.

Nasi ossa. II. 750. ossa tenuissima sunt. III. 931. pars sima. XVIII. B. 728. morbi, qui meatum obstruunt, odoratum vitiant. VII. 106. nasus vehementer contusus spiritus viam obstruit. VII. 106. nasi contusiones, deligandi ratio in his adhibenda. XVIII. A. 468. habitus non temperamenti totius corporis indicium. I. 636. humectationis consideratio necessaria in morbis. XVI. 195. nasus varias fracturas patitur. XVIII. A. 464. nasi ossium fracturas reponendi et curandi ratio. XVIII. A. 475sq. fracturae decem diebus sanescunt. XVIII. A. 477. fracturas deligandi ratio. XVIII. A. 465sq. nasi perversio et distorsio quando fiant. XVIII. B. 817. naso acuto qui sunt, fulvi, et oculis pravis pravi. XVII. A. 468.

NATES, definitio. XIV. 707. cerebri. II. 729. III. 677. earum cum vermi communium. III. 682. femoris. II. 773. nates constituentes muscoli quomodo in simia et homine sese habeant. IV. 252.

NATI utrique parenti circa partes aliquas similes. IV. 628.

NATURA, definitio. XVI. 423. definitio secundum varios philosophos. XIX. 246. definitiones variae. XIX. 371. *Platonis* definitio. XV. 4sq. *Hippocrates* pro temperatura habet. XVI. 423. sagax, justa, artificiosa, animaliumque provida ac consultrix. III. 379. artifex. XV. 306. omni tempore in animali admirabilia commenta machinatur. XV. 311. quomodo in conformandis suis operibus procedat. II. 82sq. acquisita consuetudo est. IV. 452. qua ratione curaverit, ut partes tueantur. III. 118. rationis medicinae initium. XIV. 677. morborum medica. XV. 310. XVII. B. 223. 224sq. mortalis est. XIX. 171. percalida aestivo tempore extenuatur.

XVII. B. 193. quibusnam viribus sanitatem conservet, et aegro sanitatem restituat. XVII. B. 228. quibus alteratur et corrumpitur, dolores fiunt. VII. 115. 620. secundum naturam quid dicatur. V. 507. de natura humana ulterius progredi quam ad medicinam spectat, non conducit. XV. 17.

Naturae nomen apud Hippocratem multa significat. XV. 570. actiones quae. XIV. 726. animantis tria sunt opera et tres actiones. XV. 229. opera omnibus sunt perspicua. IV. 361. opera sunt ali et augeri. XV. 225. operum omnium causam habet *Hippocrates* calorem, *Plato* ignem. V. 702. opera, dum in utero fingitur animal, et ubi editum, quae. II. 10. vis potentior arte. XVII. B. 223. 235. animalibus vias et impetus ad agendum docet. XVII. B. 223. inerudita congruentia facit. XVII. B. 236. minister medicus ab *Hippocrate* dicitur. XV. 309. XVI. 35. inimicum omne nimium. XVII. B. 556. quid in morbis affectionibus ad animalis salutem moliatur. XVII. B. 238. providentia in urinae secretionem, alvi dejectione aliisque functionibus. XVII. B. 242sq. omnium non edoctae. XV. 403. quaedam ad aetatem, aliae ad hiemem bene aut male sunt affectae. XVI. 422sq. humidae et frigidae optime ad aetatem sunt comparatae. XVI. 423. calidae et siccae ad hiemem se optime habent. XVI. 423. frigidae et humidae male hieme se habent. XVI. 424. quoniam calidae dicantur. XVII. A. 188. percalidae secundum *Hippocratem* quae. XVII. B. 172. regionum in eas influxus. XVI. 424. quaedam aestate, aliae hieme bene aut male se habent. XVII. B. 565.

Naturarum in animalibus differentia. IV. 160. aliae ad aetatem, aliae ad hiemem bene aut male comparatae sunt. XVII. A. 31.

Naturis vitiosis cutis stipatio plurimum incommoda. X. 584.

Naturalia, quae sint secundum Aristotelem. XIX. 246. ut naturalia mulierum in concubitu non humescant. XIV. 485. naturalium ulcera curat medicamentum *Machaerionis*. XIII. 797. naturalibus imponenda remedia. XIV. 485.

NAUCRATITAE collyrium. XII. 764. *NAUPLIUS* Euboicus. XIII. 270.

NAUPLION *Eubolcum* cur pyrethrum vocetur. XIII. 270.

NAUSEA, definitio. II. 193. nauseae facultatis excreticis depravati motus sunt. VII. 217. nauseam Iones *ναυτίας* vocant. XVIII. B. 459. nausea olim vocabatur ventriculi subversio. XIII. 122. vomitum praecedit. VII. 173. unde fiat. XVI. 766. nauseae oris ventriculi affectiones sunt. VIII. 343. nauseam patiuntur, quibus flava bilis abundat. VII. 577. nauseam concitat cerebrum comestum. VI. 676. nauseae causa humorum redundantia. XVI. 115. nauseam provocat ossium medulla. VI. 677. nauseae invadentis febris signa. XIX. 514. nausea comitatur stercoris collectionem in jeuno et tenuibus intestinis. XVI. 146. pulsus conditio in nausea. XI. 198. ad nauseam remedia. XIV. 369. 450. ad nauseam theriaca. XIV. 271.

Nauseabundi sunt, quibus ventris os pravis humoribus mordetur. XVI. 666.

Ναυτίας ab Hippocrate usurpatur de venis sanguinem fundentibus. XVIII. B. 459.

NAVES speculis ab Archimede accensae. I. 657. navium rudentes Graeci *ῥάλα* vocant. XVIII. A. 767.

Navigatio vomitum cit. XVII. B. 674.

NAXIAE cotis ramentum mammas virginibus suo tempore prohibet tumescere. XII. 206.

Ναυτιὰς apud Hipp. quid significet. XVI. 533.

NEAPOLITAE acopon. XIII. 1020. acopon, quod Agrippae compositum fuit. XIII. 1030. emplastrum asianum. XIII. 938. collyrium ex cornu cervi. XII. 763. siccum remedium ad columellam laxatam et tumentem. XII. 985. remedia ad dolores et fluxum oculorum. XII. 746. remedium ad maximas epiphoras, maxime in oculis, qui aegre rigantur et subalbicant circa inflammationes, ut simile quiddam chemosi appareat. XII. 752. malagma aromaticum. XIII. 183. pastillus. XIII. 86. phanion ad maximas epiphoras et doloris molestias. XII. 755. Sphragis. XII. 751.

NEAPOLITANI malagma. XIII. 976. pastillus. XIII. 825.

a NEARCHO laudata antidotus hepatica. XIII. 204.

NEBULA ad terram defluens, ros vocatur. XVII. A. 45. nebulam quae-
nam anni tempora gignant. VII. 240. nebula quina sit oculi morbus. XIV. 411. ejus cura. XIV. 411. 412. per nebulam quasi videmus, si cornea humidior et crassior fuerit. VII. 99. nebulae in urina albae bonae sunt, nigrae autem malae. V. 142. 143.

NECESSITAS, de ea philosophorum sententiae. XIX. 261. necessitatis essentia. XIX. 261.

NECHEPSOS rex memorat in IV. et X. libro, nonnullos Iaspin annulis inserere, in eo scalpere draconem radios habentem, et sic ad os ventriculi admove. XII. 207.

NECROSIS post fracturas ossium cur fiat. X. 433.

NECTAREA antidotus ad hepaticos et ictericos. XIII. 203.

NECTARIUM medicamentum ocularium. XII. 773. nectarium Marci ad ophthalmiam, illationem fluxus tenuis, chemosin, tumores, pellicularum eminentias et palpebras crassas. XII. 750.

NEONATUS instinctu quodam ductus papillas mammarum arripit et sugit. IV. 249 sq. neonati nutrimentum lac est. IV. 249. ejus conatus ad eum succum capessendum. IV. 249.

NEPETA aquas vitiat. XVI. 363. romanis calamintha est. XIV. 43. menses provocat. XI. 304.

NEPHELION, definitio. XIV. 773. XIX. 434.

NEPHRITIS, definitio. XIX. 424. proprie vocatur lithiasis. XIX. 646. morbus virilis. V. 696. longi temporis habet principium. IX. 561. causa dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. fit ex succis crassis. VI. 814. urinae conditio. VIII. 385. urina alba et tenuis quid indicet. XIX. 577. eam significat secundum Hippocratem urina bullosa. XVIII. A. 135. bullae innatantes urinae morbum longum significant. XIX. 613. a calculo quomodo a colica distinguatur. VIII. 390. in nephritide calculi quomodo oriantur. XIII. 993.

Nephritis, curandi ratio. XIX. 661. incurabilis in senibus. XVII. B. 539. nephritides cur sint alias insolubiles, alias aegre solubiles. X. 917. qualis vena sit in ea secanda. XIX. 523. in nephritide vena secanda, quae in poplite est. XI. 303. ad nephritidem stercus columbinum. XII. 303. Iso-

theos dicta confectio. XIII. 66. Symphytum petraeum. et cnr. XII. 134.

NEPHRITICAE compositiones, quae nam et quomodo inter se differant. XIII. 321 sq. quae ab *Andromacho* conscriptae sunt. XIII. 322. compositiones ab *Asclepiade* conscriptae. XIII. 326. *Antonii Musae*. XIII. 326.

NEPHRITICI dolores quomodo a coeliis distinguantur. VIII. 385. post ficum esum multas arenulas excernunt. VI. 571. nephriticus affectus in *Antipatro* curatus theriaca. XIV. 218. ad nephriticos anodyna potio. XIII. 95. athanasia antidotus. XIII. 203. *Biennitae* antidotus. XIII. 330. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotus ex lapidibus ut *Mithridates*. XIII. 330. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. compositio ut *Apollonius*. XIII. 326. succus caulis et seminis *Crocidi*. XII. 47. *diasmyrnon* apollonion. XIII. 967. commendantur carnes erinacei terrestres. XII. 321. nephriticis haemorrhoides salubres. XVIII. A. 21. ad nephriticos *Macedonis* compositio. XIII. 324. *Onesidemi* compositio. XIII. 327. potio. XIII. 205. theriaca. XIV. 304.

NERIUM s. *Rhododaphne*, vires ejus medicae et noxiae. XII. 86.

NERVOSA laedit oxymeli immodice datum. X. 766. corpora quae. XVII. B. 783.

Nervosae partes, quum multum excrementi genuerint, humoris lenti causae sunt. X. 880.

Nervifica facultas. II. 13.

NERVI: nervorum anatonem primi post *Hippocratem* scripserunt *Eudenus* et *Herophilus*. VIII. 212. nervorum dissectionem pinguedo obscurat. II. 426. definitio. II. 233. IV. 369. V. 204. definitio, tres differentiae. XIX. 366. in macilentis magis sunt conspicui quam in obes. II. 352. a nervis quomodo differant ligamenta. III. 47. antiquis tendines sunt. III. 47. XIII. 575. quidam et nervos proprie dictos et tendines ita vocant. XVII. A. 804. animae domicilium. XIX. 169. ex calido, frigido, sicco et humido compositi sunt. XV. 64. nervus cerebri pars est. V. 642. nervi habent similes sunt. IV. 469. sensu praediti sunt. IV. 374. nervus pars similis est. XVI. 33. nervus cur totus vocetur. IV. 369.

Nervi structura. IV. 369. substantia cerebro respondet. V. 621. cerebrum substantia est nervis simillimum. III. 636. sed mollius. III. 637. substantia eadem, quae cerebri. IV. 680. quisque e cerebro ortus triplici praeditus est substantia. V. 602. nervus omnis exacte tenuis. V. 203. nervorum medullam ex cerebro proficisci jam *Erasistratus* novit. V. 602. nervus omnis exsanguis est et frigidus. I. 568. nervi, si in naturali habitu sunt, exsanguis existunt. V. 135. exsanguis sunt, in statu normali. XV. 258. exsanguis sunt, et quia frigidi facile a refrigerantibus medicamentis afficiuntur. XV. 694. sanguinis expertes duri et frigidi. XVI. 33.

Nervi: species eorum duae. XIV. 710. tria genera accipiebant veteres, et quae. II. 739. tria genera: sensitivi, colligantes, tendinosi. V. 205. XV. 257. voluntarii qui dicantur. XV. 257. qui ex ossibus oriuntur, ligamenta vocantur. XV. 257. qui ex muscularibus oriuntur, tendines vocantur. XV. 257. genera tria: molles, duri et medii inter utrosque. III. 740. duri ad motum optime sunt comparati. II. 613. III. 740. molles sensifici sunt. II. 613. III. 741. qui medium tenent inter molles et duos, motorii quidem sunt, sed multum a durorum actione recedunt. III. 741. a cerebro producti quales sint. XIX. 366. ex ossibus producti (ligamenta) quales. XIX. 367. a musculo orti quales. XIX. 367. nervi num. dentur sensorii et motorii. II. 613. molles ad sensum aptiores. II. 613. duri ad motum aptiores. II. 613. motorii omnes sensus tactus sunt participes. V. 622. sensorii proprie qui dicantur. V. 621. sensorii molliores reliquis sunt. V. 621. 622. sensorii, quantum a cerebri natura recedunt, tantum etiam ab ipsius facultate. V. 621.

Nervi partibus pro natura sua, situ et actionibus sunt impertiti. IV. 272. et sensui et motui prospiciunt. IV. 270. nervos quatenam partes acceperint. IV. 270. quatenam partes acceperint molles, quae duos, quaeque utrumque genus. IV. 270sq. quantum habent mollitiei, tantum et sensus habent. IV. 6. imbecillior est, quam ut artum movere posset. IV. 6. nervi alimentum quale praebeant. XV. 258. minus alunt. VI. 671. elixati

aut putrescentes quomodo mutantur. XV. 258. nervus nullus in ossa, cartilagine, ligamenta, glandulas abit. IV. 268.

Nervi: origo eorum. V. 188. principium cerebrum. II. 831. III. 242. IV. 11. V. 210. 522. origo non cerebri membranae, quod putabat *Erasistratus*, sed cerebrum ipsum. V. 602. principia *Erasistrati* sectatores statuunt meningas. XVIII. A. 86. principium ubi est, ibi animae principatus. V. 649. nervi omnes aut ex cerebro aut medulla spinali oriuntur. X. 408. mediorum principium ibi est, ubi cerebrum et spinalis medulla conjunguntur. III. 741. nervos esse arteriarum propagines *Praxagoras* statuebat. V. 188. reprehenditur. V. 189. nervorum principium quidam cor esse statuebant. V. 187. VIII. 168. origo nam cor. IV. 674. nervos a corde oriri refutatur. V. 200. scopi naturae tres in eorum distributione. III. 378. IV. 203. per carnes disseminati eas musculos efficiunt. III. 61. nervorum in musculis finis. IV. 371. 375.

Nervi unde generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 337. nervorum foetus origo. IV. 540. nervi non solum magni in alto partes multas corporis permeant, sed in eam quoque solam distributorum radices sunt. XIII. 608. nervorum nutrimentum. II. 212. alimentum secundum *Erasistratum*. V. 134. nervi quomodo nutriantur. II. 96. nervus in se venas arteriasque habet. II. 96.

Nervi, eorum proprietates. V. 203. omnes consistentia sunt duriores. III. 638. nervorum mixtio (anastomosis) in quibusdam locum habeat. IV. 305. nervi etiam quendam spiritum continent; utrum hic sit connatus, an e cerebro effluat. V. 611. nervorum functio. III. 45. V. 204. motus musculorum sunt auctores. VII. 586. nervi non, sed animae movere est. VII. 606. nervi cur non palpitent. VII. 594. nervis frigidum inimicum. XVII. B. 803. nervi organorum nutritionis cur parvi. III. 380. organorum sensoriorum et motuum cur magni. III. 378 sq.

Nervorum conjugatio prima (nervi optici) e cerebro. II. 832 sq. III. 722. secunda conjugatio (oculorum motorii). II. 833 sq. III. 722. tertia conjugatio (trigeminus). II. 834. III.

715 sq. 722. tertiae conjugationis origo. III. 722. nervi tertiae conjugationis multifarie finduntur. II. 835. tertiae conjugationis quibusnam partibus ramos exhibeant. III. 744. tertiae conjugationis omnibus musculis faciei nervos impertiunt. III. 864. tertiae conjugationis et tactui et gustui prospiciunt. VIII. 229. tertiae conjugationis se inserunt in linguae tunica. VIII. 233. quarta conjugatio (abducens) II. 834. quartae conjugationis origo et decursus. III. 722. quinta conjugatio *Marini* (acusticus et facialis). II. 835. brevis ejusdem descriptio. III. 723. sexta conjugatio (glossopharyngeus, vagus, accessorius). II. 837. 841. origo. I. 724. et decursus. III. 727. nervi sextae et septimae conjugationis ab initio arte sibi adhaerent, eademque membrana sunt inclusi. III. 729. 731. septima conjugatio (hypoglossus). II. 837. septimae conjugationis origo et decursus. III. 732. septimae conjugationis in linguae musculos abit. VIII. 233. septimae conjugationis motui linguae praesunt. VIII. 229. accessorius a *Galeno* in sexta conjugatione subintelligitur. II. 839.

Nervi singuli: acusticus s. auditorius. II. 838. acustici qua ratione a potentius nocivis externis a natura sint incolumes redditi. III. 645 sq. cur duriores sint, quam actioni ipsi conveniat. III. 546. acusticus laesus causa surditatis. XVI. 191. in artibus neutra in parte, qui intra peritoneum alterutra ex parte spatia habent. XVI. 157. auris externae sunt exigui. IV. 296. brachiales. II. 851. V. 193. brachii unde oriuntur. XVIII. A. 380. cutanei brachii. II. 356. 852. brachii dissecandi ratio. II. 354 sq. 359. nervum carnosum quidam penis colem vocant. XVII. A. 805. prope arterias carotides (vagi) affecti, animal mutum reddunt. II. 675. nervorum cerebralium inter se anastomoses. II. 839 sq.

Nervi cervicales, rami anteriores. IV. 295 sq. rami posteriores. IV. 298. cervicales, eorumque in plexum brachialem conjunctio. V. 193. e medulla spinali originem habentium conjugationis primae egressus et distributio. II. 844. conjugatio prima magna in animalibus serratos dentes habentibus et cornigeris. II. 845. nervi primae

conjugationis parvi sunt in similibus. II. 845. nervi secundae conjugationis. II. 845. eorum origo et decursus. IV. 97sq. cervicalis secundus cur capiti ramos impertiat, nec primus. IV. 97. nervi cervicales secundae conjugationis sese conjungunt cum prima et tertia cerebri. II. 846. nervi tertiae conjugationis. II. 846. eorum origo et decursus. IV. 99. quartae conjugationis. II. 850. IV. 99. quintae conjugationis. II. 850. IV. 99. sextae conjugationis. IV. 100. septimae et octavae. II. 851. sextae. IV. 100. septimae et octavae. IV. 101.

Nervi colli, dissectio. II. 426. colligantes ligamenta sunt. VIII. 168. nervus conglobatus (sympathicus). IV. 290. copulativi a multis ligamenta vocantur. XVII. B. 134. nervus nullus cor videtur aggredi. III. 500. et cur. III. 501. multos nervos cor habet. V. 200.

Nervi crurales. II. 400. 854. cruralis ejusque rami. IV. 312. ad crura tendentes unde oriuntur. XVIII. A. 543. 648. in cruribus decursus. IV. 307.

Nervi cubiti subcutanei. II. 364. profundi. II. 366. nervorum reliquiae, qui dentibus nervos tribuerunt, per foramina mentalia exeunt. II. 432. nervi diaphragmatis. IV. 468. diaphragmatis origo. II. 692. VIII. 241. ad diaphragma euntibus sectis ejus actio aboletur. II. 678.

Nervi digitorum manus. II. 372. qui ad parvum digitum venit, decursus. IV. 306. latissimi dorsi musculi. IV. 302. duri et molles. XV. 257. duri sensum efficere nequeunt. III. 725. duro um principium medulla spinalis. III. 724. 741. XV. 257. duris indigent partes motu voluntario praeditae. III. 633. durissimi cur in extremitatibus esse debeant. III. 726. nervus facialis. II. 838. ejus cum trigemino anastomoses. ibid. facialis conjunctio cum trigemino. III. 738. facialis cur flexuoso illo cursu sit praeditus per canalem *Fallopii*. III. 737.

Nervi femoris. II. 398. genitalium unde oriuntur. IV. 203. glossopharyngeus ad sextam conjugationem pertinet. II. 839. glottidis musculorum origo. III. 575. ad glottidem claudentes musculos. III. 563. 575. ad musculos eam aperientes. III. 569. 575. gustatorius a quibusdam tertia

conjugatio (trigeminus) vocatur. II. 837. ad hepar, renes, lienem nulli adeunt. III. 500. hepatis dati, num sint sensus expertes. III. 300. minimum cur hepar acceperit III. 308. 382. qui portae hepatis inseruntur, exiles sunt. VII. 531. illigantes qui. XVIII. A. 735. infraorbitalis decursus, ejusque usus. III. 719.

Nervi intercostales. II. 853. origo et decursus. IV. 104. IV. 469. V. 190. XVIII. A. 573. intercostales dissecandi ratio. II. 667. intercostalium laesionis in vocem effectus. II. 675. nervorum, qui ad intestina imi ventris perveniunt, origo. IV. 290. ischiadicus. II. 402. ischiadici decursus tutus. IV. 308. ejus in poplite divisio. IV. 309.

Nervi laryngis. IV. 278sq. laryngis a vago oriundi. III. 577. ligantes, ligamenta sunt. IV. 215. ligamentos vocare solent medici ligamenta. XIII. 163. linguae. XIV. 712. origo et in lingua distributio. III. 635. ad linguam pervenientes, origo et decursus. IV. 294. in lingua distributio. III. 735. eorum decursus causa. III. 715. linguae cur ex posteriore cerebri parte oriuntur. III. 713sq. principium eorum duplex. III. 714. eos habere aptissimam originem, et commodum decursum demonstratur. III. 734. linguae cur molliores. III. 547. radicem linguae adeuntes. IV. 294.

Nervi lumbales. II. 854. lumbares et sacrales. IV. 109sq. manus. IV. 306. manus unde originem habeant. XVII. A. 380. 489. ad maxillam inferiorem et superiorem decursus, et ejus causa. III. 716. e medulla spinali sexaginta sunt. V. 645. horum structura similis eorum, qui a cerebro veniunt. V. 645. medullae spinalis partim anteriores sunt, partim posteriores. XVIII. A. 533. ex medulla spinali oriundi ad exteriorem vertebrarum partem procedunt. XVIII. A. 533. e medulla spinali per foramina intervertebralia oriuntium situs tutus. IV. 85. 87sq. mollem cur sensoria postulent. III. 633. mollis in progressu durior, et sic motorius fieri potest. III. 741. molles vocantur illi tertiae conjugationis. II. 834. VIII. 233. mollium cerebrum est principium. III. 741. XV. 257. molles in humiditate et siccitate mediam natu-

ram obtinent non autem in caliditate et frigiditate. I. 569. musculorum scapulam ad dorsum abducentium. IV. 301. musculorum scapulae. IV. 292. sternocleidomastoidei. IV. 293. musculorum ad epomida brachium attolentium. IV. 304. qui ad tunicam, quae nares intus subungit, tendunt, decursus. III. 747. obturatorius. II. 401. occipitalis magnus ex secundo nervorum cervicalium oritur. IV. 97. qui ad oculos pertinent, cerebro quodammodo densiores non autem duriores sunt. III. 639. oculi soli sensibiles meatus in se ipsis habere apparent. III. 639. oculum moturi origo. III. 638. oculi, duri nervi in musculos inseruntur, alii in humorem crystallinum. III. 635. nervi musculis oculi inservientes. II. 833. nervos musculis oculi insertos jam *Pelops* novit. V. 530.

Nervi optici: *Herophilus* eos meatus vocat. VII. 89. VIII. 219. *Herophilus* et *Endemus* meatus vocant. XIX. 30. pori etiam vocantur. III. 639. *Herophilus* poros vocavit. III. 813. cur quidam eos non nervos sed meatus vocent. II. 833. optici cur crassiores quam illi linguae. II. 861. optici meatus habent sensibiles. IV. 275. ad cerebri ventriculorum pertingunt. IV. 275. qua de causa sint comparati. III. 647. intus sensibiles meatus habent. II. 833. optici e ventriculis anterioribus oriuntur. II. 832. aliis nervis sunt molliores. II. 832. optici molliores longe sunt motorii. III. 717. optici cur non a cerebro eodem in loco oriuntur, et cur deinde coeant. III. 831. diversorum auctorum circa hanc rem theoriae. III. 833sq. *Galenus* ipsius theoria. III. 836. foramen manifestum habent, per quod splendidus fertur spiritus. V. 612sq. origo ejus est, ubi ventriculi anteriores in obliquum distorquentur. V. 613. optici cerebro in omnibus respondent. V. 622. inter cerebrum et oculum medii sunt. V. 622. anteriorem partem molliorem, posteriorem duriorē habent. V. 622. cur omnium sint maximi. V. 622. nervi optici ad oculum decursus. III. 642. cur non recta via ad oculos procedant, sed conjungantur antea, et dein iterum diducantur. III. 813. decussationem negat *Galenus*. III. 814. in oculo expansio. II. 833. V. 624. quae etiam vo-

catur tunica retiformis. V. 624. optici axin oculorum constituunt. III. 828. retina inde oritur. III. 639. eorum causa oculus factus. III. 717sq. optici abruptio. XIV. 776. male affectus visum laedit. VII. 86. opticus ullo modo affectus, visum turbat. VIII. 218. optici meatus obstructos esse unde colligi possit. V. 615.

Nervi pedis. II. 404. IV. 309. pericardii. III. 500. peroneus. IV. 309. phrenici. II. 850. phrenici origo ex cervicalibus. IV. 102. causa. IV. 103. phrenici carni ex ipso cerebro ortum duxerunt. IV. 118. neque ex thorace. *ibid.* recurrentis vagi descriptio. III. 578sq. IV. 282. differentiae in decursu in dextro et sinistro latere. IV. 283. 286. ejusque diversitatis causa. *ibid.* et 284. 285. recurrentes ex vocalibus sunt praecipui. VIII. 267. originem habent ex sexta conjugatione. VIII. 267sq. dissectionis eorum in vocem effectus. VIII. 268. dextri et sinistri diversitates. III. 583. recurrentis vagi ulterior consideratio. III. 581sq. recurrentes in operatione aliqua stromae distracti, mutum redderunt puerulum. VIII. 55. recurrentibus vehementer refrigeratis aliquando vox plane perdita est. VIII. 54. recurrentes ubi affecti sunt, vocem intercipiunt. VIII. 53.

Nervi renum. III. 377. nervus nullus ex utero ad secundinas transit. V. 557. spinales, locorum, unde e medulla spinali procedunt, tuta compositio. IV. 60. spinales colli quo pacto natura justissime distribuerit. IV. 295. spinales thoracici. II. 851. stomachi unde veniant. XVII. A. 520. sympathicus commemoratur. IV. 290. temporalis. III. 716. thoracis. IV. 303. thoracis ex medulla spinali oriuntur. XIV. 629. tibiae. II. 403. tibialis. IV. 309. ad tonsillae musculum accedentes, e cerebro veniunt. IV. 294. trigeminus (tertia conjugatio). II. 834. quinti paris (trigemini) brevis descriptio. III. 716sq. trigeminum jam *Pelops* cognovisse videtur. V. 530. trochlearis (quarta conjugatio.) II. 834. vagus ad sextam conjugationem pertinet. II. 839. vagi decursus describitur. III. 577. vagi ramus recurrens vid. *Nerv. recurrens*. — rami nervi vagi ad ventriculorum etc. IV. 289sq. ventriculi. III. 277. ventriculi per thoracem decursus. III. 431. naturae so-

lertia in decursu nervorum ventriculi, ne laedantur. III. 728.

Nervi vesicae felleae. III. 375. vesicae urinariae e medulla spinali veniunt. III. 374. nervos magnos car vesica urinaria accepit. III. 384. nervi vocales quosnam vocet *Galenus*. VIII. 53. nervis vocalibus incisus aut laqueo interceptis guttur resolvitur. VIII. 53.

Nervorum morbi: nervos laedit acetum. XV. 694. nervos facile replet vinum. XVII. B. 787. nervi parte medullari dissecta, sensus et motus perit membri, in quod descendebat. V. 646. nervus evacuationem nullam exigit. XV. 258. glutinoso et frigido humore repleti saepe convelluntur. XV. 258. non omnes eorum affectus eos indurant. VIII. 95. nervis frigidum inimicum. XIII. 565. nervis nocent multa pocula et Veneris abusus. XVII. A. 791. nervorum morbi quales effectus exserant in musculos. IV. 370. nervorum voluntariorum affectus convulsio et paralysis est. VIII. 169. nervis affectis motus musculorum perit. VIII. 60. ad nervorum affectus per consensum malagma *Andreae*, didymaea vocatum. XIII. 346. ad nervorum affectus compositio apta. XII. 635. nervos curant vitis agrestis racemi. XI. 826. nervorum compressio qua varia ratione locum habeat. VII. 110sq. compressio torporem inducit. VII. 109. nervis condolentibus acopon *Themisonis*. XIII. 1009. nervorum contentionis causa interdum uterus. XV. 609. continuitatis solutio in his evulsio vocatur. X. 232. ad nervorum contractiones acopon ex melle. XIII. 1013. nervorum contractiones juvat emplastrum aniceton, siue perfusione impositum. XIII. 877. nervi contusi cura. X. 407. ad eorum contusiones et ulcerationes farina fabarum ex oxymelite imponitur. XII. 49. et si ex ictu jam phlegmone aderat, cum polenta. XII. 50. convulsiones et a plenitudine et ab inanitione fiunt. VIII. 99. nervus crassior et durior redditus facultatem ipsius laedit. VII. 110. crassior quomodo fiat. VII. 110. ad nervorum curvaturas adeps leonum. XII. 327. nervi dentium, non dentes ipsi dolent. XII. 849.

Nervorum denudatio curatur emplastro fusco aegyptio. XIII. 991. nervi discissi in superioribus quidem par-

tibus, quibus cerebro continui sunt, actiones servant, in inferioribus autem pereunt. I. 234. ad nervorum omnem dispositionem acopon polyteles *Pompeji Sabini*. XIII. 1027. nervorum dissectio in simiis faciliorem eam in homine reddit. XIII. 604. nervi dissecti partium perversionem adducunt. VII. 30. nervus dissectus restitui nequit, quoniam ex semine ortus est. I. 241. nervorum distensionis (spasmi) causa frigus. XVIII. A. 693. distensionis causa, tendo *Achillis* inflammatus. XVIII. B. 449. ad nervorum distensionem, quo usus *Arunthus* Aquila est, acopon. XIII. 1036. nervorum distentio fit ex ossibus fractis cutemque excedentibus restitutis. XVIII. B. 594. hujus rei causa explicatur. XVIII. B. 596. nervorum dolores *Archigenes* (male) intixos dicit. VIII. 99. dolores eorum magis sunt circumscripti. VIII. 100. dolores utrinque vehementer distendant. VIII. 98. dolores levant acopa. XIII. 1047. ad nervorum ex consensu dolorem acopon. XIII. 1014. ad nervos dolentes citra causam emplastrum aegyptium. XIII. 919. ad nervorum dolorem ex consensu malagma *Lucii*. XIII. 969. ad nervorum dolores *Aplrodas* potio anodyna. XIII. 94. dolorem stapedum in nervis locum habere *Archigenes* statuit sed male. VIII. 70. ad nervorum per consensum affectionem malagma melinum aromaticum. XIII. 182. basilicum. XIII. 184. ad nervorum per consensum dolorem acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. in nervis ganglia provocat frigus. XVII. B. 37.

Nervorum imbecillitas causa convulsionum in pueris. XV. 210. impotentiam calor longus affert. XVII. B. 801. inanitio et revulsio causa convulsionis. XVII. B. 783. nervos incisus glutinat neuras. s. poterium. XII. 86. ad nervos incrassatos viridacopon. XIII. 1051. nervorum inflammationes convulsiones et mentis alienationes adducunt. IV. 370. inflammationes convulsionis causae. XVIII. B. 294. nervi fune intercepti aut dissecti quae prodant symptomata. V. 520. nervi laqueo intercepti, immobiles partes et insensibiles reddunt. V. 150. ad nervorum omnem laborem acopon viride. XIII. 1037. in nervorum passione ventos vitamus. XVI. 411. nervus

persectus nec augeſcit nec coaleſcit. XVIII. A. 30.

Nervorum perturbatio alterationes percipit. V. 636. nervo praeciſo pars ſentiendi facultatem amittit. VII. 140. nervi in totum praeciſi cura. X. 408. ad nervorum praeciſiones emplaſtrum aegyptium. XIII. 903. emplaſtrum barbarum *Herae* nigrum. XIII. 558. emplaſtrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplaſtrum *Cyzicenum*. XIII. 742. *Asclepladis* *Cyzicenum*. XIII. 818. ad nervorum praeciſiones emplaſtrum ex dictamno s. ſacrum. XIII. 778. nervis praeciſis et contuſis emplaſtrum ex dictamno ſacrum. XIII. 804. ad nervos praeciſos gilvum *Halic.* XIII. 645. 802.

Nervorum punctura convulſionem adducit. I. 388. puncturae cura. X. 391. ad nervorum puncturas emplaſtrum. XIII. 547. ad nervorum puncturas emplaſtrum ſciſcinum nygmaticum *Andromachi*. XIII. 650. *Hygiini* emplaſtrum. XIII. 513. punctus juvat emplaſtrum *Hygiini*. XIII. 748. nervi facile cur refrigerentur et in diſtentionem incidunt. XVIII. A. 693. nervorum reſolutio i. q. paralysis. VII. 111. ex medulla ſpinali eſſe-dientium reſolutio cauſa paralyſeos vesi-cae et inteſtini recti. XVII. B. 51. nervorum reſolutione ſenes facillime corripuntur. I. 582. reſolutio ex nimio vini uſu exoritur. I. 661. reſolutionis cauſa lenti et craſſi humores. V. 125. ad nervorum reſolutiones acopon *Bassi*. XIII. 1017. acopon viride. XIII. 1046. nerviſancti ii dicuntur, qui in tendonibus vulnus exceperunt. XIII. 575. ad nervorum ſympathiam antidotum diascincum. XIV. 152. diasmynnon apolophonion. XIII. 967. glencinum. XIII. 1041. ad nervorum ulcera emplaſtrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. ad nervorum vitia olei gleocini confectio. XIII. 1042.

Nervorum vulnera: nervus vulneratus animi deliquium induxit. XI. 49. ex nervorum vulneribus animi deliquii cura. XI. 60. vulnere ſequela. X. 290. in nervo vulneratum *Galenus* curavit. XIV. 625. nervi caesi vulnerati cura. X. 401. vulneris tranſverſi cura. X. 406sq. nervi vulnus tranſverſum majorem convulſionis metum praebet. X. 406. nervis vulneratis aqua calida inimiciſſima eſt. X. 392. nervus vulneratus qualia re-

media poſtulet. X. 398. ad nervorum vulnera aegyptia *Andromachi*. XIII. 643. nervorum vulnera ſanat coccus baphicus s. granum tinctorium. XII. 32. ad nervorum vulnera quidam oleo nucum otantur. XII. 14. vulnera quae-nam in iis remedia ſint fugienda. X. 404. (vide etiam tendinum vulnera.)

NEUTRA ſecundum Herophilum tripliciter dicuntur. XI. 421.

NEURAS (Poterium), vires ejusdem. XII. 86.

NICANDER reſert ſalivam beſtiis homines interficientibus eſſe adverſam. XII. 289. ventriculi os cor vocat. V. 275. *Nicandri* verſus aliquot. XVIII. A. 537. verſus de Cenchride. VIII. 133. *Nicander* verſibus deſcripſit viperam marem et foeminam. XIV. 265. *Nicandri* verſus, qui coitum viperarum pullorumque partum deſcribunt. XIV. 239. *Nicander* meminit verſibus aliquot (recitatis) *Thracii* lapidis, cujus autem in medicina nullus eſt uſus. XII. 204.

NICKRATUS quodnam remedium ad-verſus aquae metum recenſuerit. XIV. 196. ejus compoſitiones auriculares ad dolores aurium recentes. XII. 634. compoſitio ad dyspnoicos. XIII. 110. eclegma. XIII. 98. errhinum ad ictericos, quando reliquum corpus juxta naturam ſe habet, oculi vero pallidi permanserunt. XIII. 233. malagma. XIII. 180. myſterium vocatum remedium. XIII. 96. paſtillus ex corallio. XIII. 87. compoſitio ciens urinam. XIII. 232.

NICETIS collyrium ex galbano ad dolores et ophthalmias. XII. 764.

ut NICOLAUS paſtillus. XIII. 831.

NICODEMI casus ex Venerē et po-tu febre correpti. XVII. A. 775. eu-aphion confectio. XIII. 314.

NICOMACHO Smyrnaeo totum corpus ſupra modum incrementum cepit. VI. 869.

NICOMEDES rex quo uſus eſt, antidotum ad praeservationem a deleteriis. XIV. 147. *Nicomedis* regis emplaſtrum. XIII. 929. irrigatio ad recentes capitis dolores. XII. 556. 579. *Nicomachi* emplaſtrum viride. XIII. 807.

ut NICOSTRATUS colica Isotheos vocata. XIII. 279.

ut *Nicostratus* remedium ad ſedem. XIII. 308. *Nicostrati* infuſum ad dysenteriam, quo *Menander* uſus eſt.

XIII. 299. malagma ad podagram.
XIII. 985. pilula ad aquae metum.
XIV. 208. stomachica. XIII. 139.
apud *Nicostratum* antidotum mithrida-
tion ut *Xenocrates*. XIV. 164. ex
Nicostrati traditione antidotus incom-
parabilis. XIV. 112.

NICTITATIO, definitio. III. 806.

Nicus helenium est. XIV. 244.

NIGELLA, vide MELANTHIUM. ni-
gellae paucum ad cerebri ventriculos
pervenit. II. 868.

NIGER de medicamentis auctor. XI.
797.

NIGRA revomuntur, quum crebrae
in phreniticis cum perfrigeratione spu-
tationes fiunt. (*Hipp.*) XVI. 571sq.
qui vomunt purgare non convenit.
XVI. 654.

NIGRI ad bilis atrae generationem
sunt aptissimi. XIX. 707. melancho-
licum humorem in se habent. VIII.
182. nigriores ad humorem melan-
cholicum generandum sunt aptissimi.
XVI. 17. 93.

ad NIGRITIAS contumaces et ma-
lignas tibiarum et mammarum praece-
pta. XIII. 733. medicamenta simpli-
cia. XII. 731sq. emplastrum *Hicesii*.
XIII. 787. emplastrum sacrum. XIII.
778. emplastrum viride *Alcimionis* s.
Nicomachi. XIII. 807.

NIGRORIS causa frigus. XVII. B.
802. nigrorum dejectio ex copiosa
sanguinis eruptione, quid efficiat se-
cundum *Hippocratem*. XVI. 801sq.

NIGRUM corrigit visus morbos, ex
segregatione provenientes. VII. 121.
cur oculo non sit jucundum. VII. 119.

NILEUS commemoratur. XVIII. A.
736. *Nilei* malagma crocerum. XIII.
182.

ut NILUS Antipatri potio ad sple-
niticos. XIII. 239. ut Nilus Antipa-
tri antidotus tyrannis. XIV. 165. *Ni-
li* collyrium diarrhodon ad hypopion.
XII. 806. diarrhodon collyrium. XII.
765. aliud ex rosis. XII. 766.

NILUS paludes per autumnum ex-
plens aquam ejicit et novam invehit.
XVI. 363. incrementi causa. XIX.
300. aqua limosa composita quadan-
tenus est. XI. 389. per fictilia va-
sa percolata plane pura efficitur. XI.
390.

NILO inscriptum malagma. XIII.
181.

NITRUM quicquid est, inimicum

est naturae. (*Hipp.*) I. 29. XVI. 313.
XVII. B. 556.

NINOS id. q. *Helenium*. XIV. 244.

NITRUM, ejus vires et usus. XII.
225. ustum ad aphronitrum propius
accedit. ibid. ejus facultates medi-
cae. XII. 374. amarum est. XI. 632.
calidum est. I. 649, XI. 646. deter-
git. X. 569. extergit. XI. 695. et
ejus spuma meatus purgat. XI. 745.
crassos viscososque humores secat.
XI. 686. ad sanguinem taurinum po-
tum. XIV. 143. cum aceto snbactum
ad fungos venenatos. XIV. 140. ei
succedanæa remedia. XIX. 737. *ae-
gyptium* tritum efficit, ut mulier con-
cipiat. XVII. A. 478. *berenicium* te-
nuibus partibus constat. X. 569. *be-
renicium* tenuem substantiam habet.
XIII. 568. rubrum ad buprestim sorp-
tam. XIV. 141. rubrum, ei succe-
dere potest nardi spica. XIX. 737. ni-
tri flos carnes excrescentes mordicat,
XI. 696.

Nitri spuma (vide etiam *Aphroni-
tron*). detergentes habet vires. X.
569. omnium salium tenuissimum est.
XI. 696. tenuem substantiam habet.
XIII. 568. spuma pro nitro. XIX. 737.

Nix, ejus origo. I. 253. quomodo
fiat. XIX. 288. in somno visa quid
denotet. VI. 832. XVI. 219. ejus in
thoracis organa effectus. XVII. B. 813.
nivis usus noxius. XIX. 689. nivem
albam non esse *Anaxagoras* pronun-
ciavit. XI. 461. nivem per insomnia
videre quid significet. XVII. A. 214.

No nonnunquam unciam significat.
XIX. 780.

NOBILITATEM generis venditantium
vidua imago. I. 11. utilitas unica.
I. 12.

NOCTIDIES, h. e. dies. VII. 508.

NOCTURAE sanguine egere possumus
ad difficulter spirantes. XII. 257.

NOPIUS deligationis, definitio. XVIII.
B. 740. ubi faciendus in ulcerum de-
ligatione. XVIII. B. 745. quo loco
strui oporteat. XVIII. B. 749. mol-
lis nec magnus esto. XVIII. B. 752.

NOMA a *νόσθος* (depascere) dici-
tur. X. 326. quid et unde ita voce-
tur, profuit Samia et Lemnia terra
tum per sedem infusa tum epota. XII.
179. nomae appellantur putrida ul-
cera, quom ambientes partes depa-
scent. XIII. 851. ad nomas medica-
menta. XIII. 731sq. *Arei* medicamen-
tum. XIII. 852. aridum *Andromachi*

XIII. 841. aridum cephalicum. XIII. 839. aliud. ibid. *Phlomis* aridum. XIII. 842. aridum ex plantis et *Alcimionis*. XIII. 842. *Publii* aridum. XIII. 842. compositio *Apellis*. XIII. 853. *Ptolemaei*. XIII. 853. coracine sphragis. XIII. 826. pastillus. ibid. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum humidum. XIII. 886. emplastrum melinum. XIII. 506. emplastrum ex scilla. XIII. 870. emplastrum viride *Alcimionis* s. *Nicomachi*. XIII. 807. medicamentum, quo *Eunonius* usus est. XIII. 852. florida *Magni*. XIII. 856. *Lucii* medicamentum. XIII. 852. *Crispi* odoriferum. XIII. 841. *Antipatri*. XIII. 841. ut *Alcimion*. XIII. 841. nomas sistit panacea *Heracleae*. XIII. 766. ad nomas oris panacea *Mithridatis*. XIII. 55. ad nomas pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. pastillus *Asclepius* dictus. XIII. 841. pastillus bi-thynus. XIII. 836. pastillus diachylon. XIII. 831. *Isidori* pastillus. XIII. 833. 834. ad nomas veteres et cacoethes *Isidori* Antiochei. XIII. 885. pastillus *Magni*. XIII. 831. pastillus stypticus. XIII. 827. *Publii* et *Arei* medicamentum. XIII. 852.

NOME quid apud auctores significet. XIII. 288. XVIII. B. 741.

NOMINA dividuntur in significantia et non significantia. XIX. 237. nomina (in medicina) contemnere oportet. X. 772.

NOSCI secundum Empiricos quid. X. 36.

NOTIO, definitio. XIX. 381. quomodo fiat. XIX. 304. notiones animae sunt actiones. V. 446.

NŌROS quinam dicatur ventus. XVI. 407.

NOVENFOLIUM, pro eo succedanea. XIX. 729.

NOX molesta signum decretorium. XVII. B. 396. noctis conditio, quae crisin antecedit et sequitur. XVII. B. 470. nocti respondet hiems. XVI. 424. noctu sitientes, si obdormierint, bonum. XVII. B. 816. noctes et longissimae et brevissimae Romae. VI. 405.

NOXIA quomodo prodesse interdum queant. XIV. 244.

NUBECULA quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. 617. nubeculae urinae, quae deorsum feruntur, bonae, quae sursum malae. XVIII. B. 162.

NUBES quomodo oriantur. XIX. 288. alba quomodo procreetur. XVII. A. 44. quando nullae fiant. XVII. A. 44. unde splendidae aut atrae fiant. XVII. A. 44. 45. pellucidae quomodo fiant. XVII. A. 44.

Nubes urinae, definitio. XVIII. B. 149. albae quidem bonae, nigrae malae. XVIII. B. 154. (vide URINA.)

NUDUM obambulare corpus attenuat. XV. 196.

NUMENII filio accidit, quod oborta apoplexia febris debilis nihil profuerit. XVI. 672. 673.

in Numero excessus partium quomodo curandus. X. 993.

NUMESIANUS anatomen coluit. XV. 136. explanationem in *Hippocratis* aphorismos edidit. XVI. 197. *Hippocratem* commentatus est. XIX. 57.

NUTRICES triplicem infantibus excogitarunt motum. VI. 37. quomodo infantum conciliare studeant somnum et clamores compescant. IV. 56 sq. quomodo puerorum lichenes curent. XII. 288.

Nutriendi vis quomodo firmetur. VI. 417.

Nutrientia sunt vina fulva. X. 837.

Nutrit, quicquid, dulce est. XI. 669.

Nutritio, definitio. II. 11. 26. 143. IV. 589. XIII. 194. XV. 230. 232. 246. XIX. 373. alteratio est. VII. 256. expletio est ejus, quod evacuatum est. XV. 240. est evacuati repletio. XI. 651. naturalium actionum prima et maxime necessaria. VII. 224. XV. 235. in ventre, venis, singulis partibus locum habet. VII. 224. nil est, nisi perfecta assimilatio. XV. 268.

Nutritio quomodo fiat. VI. 394. XV. 355. fit per familiaria. XI. 651. singularum partium quomodo fiat. XV. 254. calido potissimum fit. II. 89. potu quam cibo celerius peragitur. XVII. B. 467. et assimilatio nomine, non re differunt. XV. 351. partium propria est et praecipua venarum actio. III. 708. foetus in utero. XIX. 330. causa ejus facultas nutritrix. II. 19. partes eorum generat, quae nutriuntur. IV. 559. promptior fit frictione. VI. 321. cur hieme et vere sit prosperrima. XVII. B. 416. in quibus optime procedat. VII. 256. in senibus. VII. 259. laeditur in senibus. I. 582. deficiens gracilitas vo-

catnr. XV. 236. quando frustretur. VII. 225. quomodo frustretur. XV. 235.

Nutritionis bonae aut málæ in animi functiones effectus. XVI. 48. instrumenta multa cur sint et varia. II. 22. 23. 24. instrumenta triplicis generis sunt. II. 542. organa quænam vocentur. III. 391. naturæ in ipsis æquitas. III. 380. cur parvos nervos acceperint. III. 380. defectus corporis refrigerat. XV. 265. privatio atrophía vocatur. XV. 236. vitiatæ causæ. VII. 211. morbi. VII. 211. symptomata morbosæ. VII. 63.

Nutritio conducit unguentum dropax. VI. 416. noxiæ sunt uvæ acidae et austerae. VI. 578. ad nutritionem maxime idonea humiditas. VII. 261. XV. 267.

Nutrimenta, definitio. XI. 380. sunt, quæ assimilantur. I. 656. *Hippocratis* definitio. I. 660. duplicis generis sunt. XI. 650. omnia quæ talia animalis calorem augent. I. 660. justo amplius sumpta perspirationem invisibilem visibilem efficiunt. X. 175.

Nutrimētum succi crassi est lupinus. XI. 885. flammæ oleum. I. 660. neonati lac est. IV. 249.

Nutrimēti a medicamento diversitas. II. 161. XI. 545. distributio facillior redditur frictione. VI. 321. vehiculum aquosus humor. III. 272. insatiabilis cupiditas. V. 45. nutrimentorum depravationes quæ. VII. 211.

Nutriti parum elementa. XI. 671. vina pallida et flava. VI. 337.

Nutrix facultas. II. 19. facultas quænam requirat. II. 20.

Nuces pingues sunt. XI. 649. regiae et ponticae s. avellanae usus. VI. 609. facultates. VI. 610. traditum est, a pharmacis lethalibus nihil magnopere laesum iri, si eae ante cibos cum ruta sumptæ fuerint. VI. 610. stomaticum medicamentum ex

nucibus. XII. 905. earum succus possidet maximam adstringendi vim, et propterea ad remedia maxime valida merito refertur. XII. 906. e nucibus inveteratis oleum exprimere licet. XII. 14. nucum putamen ubi inaruit acustum est, tenuium partium et excicatorium medicamentum est, morsus expers. XII. 14. putamen oleosum est et tenue facileque exprimi potest. XII. 14. nucis expresso succo quemadmodum mororum et ruborum in melle decocto ut stomatico utimur. XII. 13sq. nux avellana quæ. XII. 15. nuces juglandes, cum oleo tritæ ad psilothrum haustum. XIV. 142. nux pinea vide Conus. —. nucis pineae facultates, — appellat Graeci non *κῶρον* sed *στροβίλον*. VI. 591. pineae usus. XV. 848. nuces pineae, quæ *strobili* vocantur a Graecis, ab Atticis autem *coni* salutares ad tracheitidem. XIII. 10. ex nuce pinea eclegma paratur. XV. 848. nuces Ponticae quid medicae virtutis in se contineant. XII. 14. pontica pendet 3j. XIX. 779. pontica quot siliquas habeat. XIX. 764. regia quantum pendeat. XIX. 763. 769. regia quot habeat drachmas. XIX. 772. regia s. basilica aequat 3 vjj. XIX. 779.

NYCTALOPES, definitio. XIV. 776.

NYCTALOPIA, definitio. XIX. 435. ad nyctalopiam remedia parabilia. XIV. 350. 415. hepar caprinum inunctum. XII. 336.

NYGMATICUM emplastrum fuscum. XIII. 907.

NYMPHÆ. XIV. 706.

NYMPHÆA, vires medicae radicis et seminis ejusdem. XII. 86. semen supprimit. XI. 777.

Nymphæum pudendi usus. IV. 223.

NYMPHODORUS commemor. XVIII. A. 736.

NYMPHODOTI emplastrum discutiens ad strumas. XIII. 926.

O character quid significet apud *Hippocratem*. XVIII. A. 613.

Ω character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

OBAUDITIO, definitio. VII. 105.

OBESE succum melancholicum in se non habent. VIII. 182. immodice qui sunt, minuenda digestio est, augenda

vero exhalatio. VI. 417sq. qui sunt, et minime tendes, jejuni vomant a cursu aut celeri deambulatione circa meridiem. XV. 200. facti sunt graciles ex unguento dropace. VI. 416. cutis conditio. XVII. B. 85. pulsus qualis. XIX. 632. in obesitas quatenus sit vena secunda. XVI. 136.

Obesitatem adducit exercitatio mediocris. VI. 322. obesitatis nimiae cura. X. 993sq.

Obesum qua ratione *Galenus* ad gracilitatem adduxerit. VI. 418.

OBLITIONES oculorum. XII. 793.

OBLIVIO cerebri constitutionis fluidae signum est. I. 322. insolita morbi futuri nota. I. 361. XVI. 224. in morbis mala. XVI. 647. cum rigore malum. VII. 613. ex abscessu. VII. 200. ex refrigeratione. VII. 201. oblivionis cura secundum *Archigenem*. VIII. 149. (ea reprehenditur a *Galenio*. VIII. 150sq.)

Oblivisci quid sit. IV. 445.

OBOLUS. XIX. 768. quantum contineat. XIX. 759. oboli magnitudo quantum pendeat. XIX. 780. obolus quot areolos contineat. XIX. 752. 765. quot lupinos. XIX. 771. quot siliquas. XIX. 752. 764. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. obolum significans character. XIX. 750. 758. 781. obolus veterinariorum. XIX. 773.

OBSERVATIO quid sit. I. 131. et quomodo ab ea utilitas petatur. I. 126sq. in concursibus esse nequit. I. 135. 139. observationem Empirici non in omnibus symptomatibus, sed in quibusdam fieri dicunt. I. 133.

OBSONIA hieme conducant. XV. 177. vere sunt detrahenda. XV. 181. elixa aestate conveniunt. XV. 182.

OBSTETRICES quomodo partum administrent. II. 151sq. si liquores jam effluerint, humores quosdam habent, quibus collum uteri perfundunt, ut lubricetur. IV. 234.

OBSTRUCTIO quid sit. X. 762. ei contraria est deobstructio. X. 775. potissimum hepatis accidit, tum propter ejus structuram, tum ob actionem. I. 285. cutis ejus origo. VI. 219. obstructionis organorum causa. VII. 222. obstructio quando morbus, quandoque symptoma sit. VII. 73. obstructionem quando urina alba et tenuis indicet. XIX. 577. ex obstructione levi febres cum stipatione sunt. X. 667.

Obstructionis cura: generalis ei medendi methodus. I. 391. obstructio ex cibis in senibus oborta quomodo curanda. VI. 340. obstructione liberat viscera omnia polium. XII. 106. gallium. XI. 856.

Obstructiones, quae ex vino contingunt, mediocres sunt. VI. 339. quae ex cibis nascuntur, qui succum crassum lentumque creant, his non facile succurritur. VI. 339. obstructiones efficit mespilus. XII. 72. fiunt ex plethora. VII. 287. solventia remedia. XIX. 508. solvunt amygdalae. VI. 793. allium. VI. 659. theriaca. XIV. 272. obstructiones in hepate, liene et renibus parant placentae ex similagine cum butyro. VI. 343. obstructiones hepatis solvunt et calamintha et omnia amara. XII. 6. obstructiones, maxime hepatis, attamen etiam thoracis pulmonisque sanat pistacium. XII. 102. obstructiones viscerum extergit *Carpesium*. XII. 15.

OCCASIO, definitio. XIX. 396. praecepta. IV. 5. XVII. B. 346. 353.

Occasiones Hippocrates interdum causas vocat. XVI. 195. hominum secundum historicos et philosophos quid. XVII. B. 54.

OCCIPUT. XIV. 700. quomodo sit temperamenti signum. I. 321. unde nervos suos accipiat. II. 846. non citra molestiam refrigerantia sustinet, et cur. XII. 506. occipitii dolores et incipientes et vigentes incisa vena frontalis juvat. XI. 306. occipitis partibus affectis venaesectio in cubito instituenda. X. 904.

OCCULTORUM differentiae. I. 409.

OCEANUS alimentum soli suppeditare putatur. XIX. 277.

OCHRA, definitio. XVIII. B. 167. urinam movet. XI. 748. cypria pro misy cyprio. XIX. 736. et misydio. ibid. ei substitui potest misy cyprium. XIX. 747.

OCHRI, qualis cibus. VI. 791.

Ocymoides (quidam philetaerium cognominant) radices ejus vires. XII. 158. ei substitui potest mentha agrestis. XIX. 747.

Ocimum pravum est edulium. VII. 285. ejus facultates. VI. 640. vires medicinales. XII. 158. ei substitui potest sisymbrium. XIX. 747. pro sisymbrio. XIX. 742.

OCREA, definitio. XIV. 708.

OCTAORA aëris principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

OCTIMESTRES partus cur non vivant. XIX. 454.

OCULARES compositiones aridae et liquidae vide *Collyria arida* et *liquida*. — medicinae: pompholyx. XII. 235. stiumi. XII. 236.

Ocularia medicamenta. — mordacitatis expertia. XII. 699. actia. XII. 700. extergentia — putrefacientia — adstringentia. XII. 701. concoquentia. XII. 702. oculariorum medicamentorum vires. XII. 717.

OCULI et lumina dicuntur, situs eorum. XIV. 701. brevis anatomica descriptio. V. 623. partes singulae externae recensentur. XIV. 701 sq. partes singulae breviter enumerantur. XIX. 358 sq. humores. XIV. 712. tunicae earumque usus. III. 759 sq. XIV. 711. album quatenus pars vocetur. XVIII. B. 47. ne ab externis violentur, corneae functio est. III. 773. axis. III. 816. axis in nervum opticum incidit. III. 828. partium usus consideratio. III. 759 sq. partes omnes ad visionem conspirant. III. 18. oculorum regio. III. 643. oculi cur in parte corporis anteriori sint collocati. III. 759. cur non in posterioribus etiam partibus extiterint. III. 760. cur mobiles sint. III. 795. cur duo. III. 796. utriusque analogia. XVI. 29 sq. acerrimi sensus sunt. X. 935. quomodo sint a natura muniti. III. 790. cur operimenta acceperint. II. 879. cum aëre ratio. V. 625. cur sint splendidi creati. V. 637. soli sunt simillimi. III. 242. oculos molles homo cur habeat, nec prominentes. II. 632. propter eos frons glabra merito facta est. III. 902. eorum causa cerebrum in capite locatum. III. 635. sensorium habent humorem crystallinum. III. 641. oculorum excrementa in nares defluunt. III. 809. *Lycus* ab iis ad palatum meatum pertineré dicit, illorum excrementa evacuantem. XVII. A. 966. eorum temperamenta diversa. I. 329. alter quae ex causa minor appareat. XVI. 7.

Oculi ut alimentum. VI. 788. quot motus habeant. IV. 380. motus sunt quatuor. III. 796. si motum amiserint, ubinam ejus affectionis fons. VIII. 218. motum voluntarium habent sine osse. IV. 378. musculi. III. 796. XVIII. B. 932. sex numero sunt.

XVIII. B. 933. musculos *Lycus* quinque accipit. XVIII. B. 933. musculorum insertio. IV. 380. moventibus muscularis inservientes nervi. II. 833. musculi motum a secunda nervorum conjugatione habent. VIII. 236. musculi cur unum tantum sed magnum nervum accipiant. III. 739. musculi cur nervos multos acceperint. III. 733. musculos dissecandi ratio. II. 443. cingentium musculorum sectio. II. 443. conditio, si musculi eum moventes paralyti laborant. VIII. 219. oculum totum prociduum efficit paralyti musculorum oculum moventium. VIII. 220. sensus causa nervos magis accipit. III. 378. nervos accipiunt duros et molles. IV. 271. et cur. IV. 274. cur duplex nervorum genus accipiant. III. 633. nervi ad eum decursus. III. 642. nervorum in eo conditio. III. 635. oculis visum suppeditat nervus opticus. VIII. 236. oculus nervorum opticorum causa factus. III. 717. oculi cur crassiores quam lingua habeant nervos. II. 861. nervi musculorum cur majores quam illi linguae. III. 736. oculum moturi nervi origo. III. 638. oculi soli temperamenti totius corporis esse non possunt indicia. I. 638.

Oculi caesii quomodo fiant. I. 330. caesii quale temperamentum indicent, dissensio inter medicos est. XVII. A. 726. coruscantes unde fiant. XV. 598. oculos mulierum glaucos quatenus nigros reddant. XIV. 414. oculus niger quomodo fieri soleat. I. 331. oculi cancris, cicindelis, scarabaeis et omnibus animalibus capitis expertibus super cervices praelongas sunt. III. 631. oculis privata sunt plurima ostreorum genera. IV. 639. oculos splendentes noctu habentia animalia. V. 616. in quibusdam vermibus molli, in aliis sat obscuri. IV. 639. oculi talpae. IV. 638. talpae quomodo se habeant. IV. 160. oculus sensus est certissimus. IV. 273.

Oculi visus causa facti sunt. XV. 359. actiones. V. 446. actio visus est. X. 45. dignitas. IV. 273. propter usus dignitatem maximos simul et mollissimos nervos habuerunt. IV. 273. argumenta, quae probent, spiritum aliquem ex cerebro ad oculos deferri. V. 614. altero clauso, alterius pupilla dilatatur. V. 614. cur aliud quippiam cum eo, quod vide-

tur simul apparet, quodque juxta alia videntur omnia. III. 819sq. cur, quod altero inspicitur oculo, non eodem loco appareat, et cur alio denique ubi utroque cernitur. III. 821. cur, si pupilla detracta sit, humilior objectum appareat, sin autem sursum tracta, contrarium. III. 824. senum rugosi esse videntur. XVII. A. 869. oculis jucundissimum coeruleum. VII. 118. oculorum conditio, ubi vires validae et infirmae sunt. XVII. B. 214. oculorum functio laeditur, quoties ex intemperie laborat humor crystallinus. X. 119. oculorum ex splendida et vehementi luce offensio. III. 775.

Oculi: quid iis sit molestissimum. VII. 118. ocalis frigidum mordax est. XI. 621. oculus mordet aquilo. XVI. 412. XVII. B. 609. oculos perdunt, qui solem oculis inconvenientibus intuentur. III. 777. oculus qua ratione purgetur. VI. 73. oculorum conditio in iis, qui ab aestu febricitant. VII. 331. conditio in catoche, comate et cataphora. XVI. 684. in peste conditio. IX. 359. conditio in iis, qui multum vigilarunt, tristes sunt etc. IX. 698. ante oculos splendores in somno unde oriantur. XVI. 166. oculi sordes semicocci nutrimenti excrementum sunt. XVIII. B. 48.

Oculi indices sunt totius corporis constitutionis. XVII. B. 213. oculi anguli signa sunt physiognomica. IV. 796. 797. oculis non nictitantes iracundi sunt. XVII. A. 473. oculi caesi (χαροτοι) quale temperamentum indicent. XVII. A. 723. ex oculis maxime discernere licet. XI. 11. in sanis quoque animi mores conici possunt. XI. 11. ut signum. IX. 697. signa inde depromenda. XVIII. B. 44. lucida aut obscura aut tenebrosa ante oculos versantia signa decretoria. XVII. B. 396. oculorum abjectio quid significet in morbis. XVII. A. 895. albi rubor quid indicet. XVIII. B. 46. album, si nigrum aut lividum fiat, mortis signum. XVIII. B. 47. alba videri rubra malum signum est. XVI. 7. in oculis, si per somnum album appareat, non commissis palpebris, quid significet. XVIII. A. 89. oculi calidi tangentibus qui sentiuntur, facile ac crebro moventur, et venas amplas habent, calidi omnes sunt. I. 329. oculorum caligo unde oritur in febre ardente. XVI. 554.

Oculi quibusnam causis cavi redantur. XVIII. B. 29. cavantur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. oculorum cavitas quid denotet. XI. 12. oculi concavi malum signum. XVIII. B. 26. concavi aliis sane lethalia symptomata, aliis secundum naturam sunt. I. 178. cavi in tabidis. VII. 30. cavi in febre lethica cum marcore. VII. 316. oculorum conditio in tabidis. XVI. 553. oculi clausi in acutis malum. XVI. 674. bene colorati quid indicent. XVII. B. 215. concreti quique vix vertuntur, et intro convoluti, malum in febribus acutis signum. XVII. A. 870. post eorum conversionem in febre laboriosa rigor perniciosus. VII. 626. intus quando corrugantur, quid significet in febribus acutis. XVII. A. 869. oculorum distorsio in febribus ardentibus malum signum. XVI. 671. oculi ferocitas delirium indicat. XVII. A. 895. oculus fixus unde fiat. XVI. 610. fixus in morbis malum signum. XVI. 609. oculi in convolutionibus fixi quid secundum Hippocratem indicent. XVI. 781. oculus hebescent, fixus et caliginosus malum. XVI. 609. in oculis quod inarescit veluti arida spuma, in febre acuta malum signum. XVII. A. 868. oculi infirmi iis sunt, qui in lippitudinem sunt proclives. XV. 125. infractio qualis dicatur affectus. XVII. A. 895. oculi instabiles insaniam denunciant. XVIII. B. 90. instabiles et perpetuo motu agitati delirium vel musculorum oculi tremorem significant. XVIII. B. 48. lemae in febre ardente cum aliis symptomatibus, pravam signum. XVII. A. 639. oculi quum lucem fugiunt, et color totius corporis mutatus est, malum signum. XVI. 7. oculorum magnitudo et parvitas quid significant. I. 330. alter, si altero minor appareat, in morbis symptoma mortiferum est. XVIII. B. 46. obscuritas quos occupat, si purgandi non sunt. XV. 901. obtorti quid significant in morbis acutis. XVII. A. 870. parvi, siccitatis, magni, humiditatis signa judicati sunt. I. 635. parvi, quibus sunt et caput magnum, balbi sunt et iracundi. XVII. A. 473. perversio in febre lethale signum. XVII. B. 729. oculus, si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. oculorum perversio in morbis pravam signum. XVII.

A. 639. perversio a cerebri affectione pendens, malum signum. XVIII. B. 46. perversi ex lumborum recursum malum. XVI. 652. oculus, si prominet, adhuc autem videt, nervus extensus est. III. 798.

Oculi rubor insolationis symptoma. XIV. 314. rubor a vomitu cur sit malum signum. XVIII. A. 104. valde rubri futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 799. oculi sordem habentes post vomitum fastidiosum quid indicent. XVI. 552. sordidi conspiciuntur etiam in tabescentibus. XVI. 552. ante oculos splendores epistaxin futuram indicant. XVI. 229. oculorum statio (immobilitas) signum abundantiae sanguinis. XV. 778. oculorum statio torporem indicat sensorii. XV. 778. oculi humores colore mutati visus hallucinationes adducunt. VII. 99. venuulae in iis aut lividae aut nigrae malum signum. XVI. 7. oculi propter spiritus visorii imbecillitatem hallucinantur. XIV. 752.

Oculi affectus recensentur. XIV. 767. eorum causae. XIV. 340. morbi ex ordine recensentur et definiuntur. XIX. 433—439. oculi partium, quae usum aliquem ei conferunt, morbi. VII. 87. morbi enumerantur, qui operatione chirurgica indigent. XIV. 783. morbi, qui per consensum adveniunt. VIII. 221. de oculorum affectionum diagnosi *Galenus* librum scripsit. VIII. 229. morborum eorundem loci. VIII. 217sq. lucis directionis dignitas in iis dignoscendis et curandis. XVIII. B. 679. 681. generalis iis medendi methodus. XII. 699—708. conducentia arida medicamenta. XII. 725 sq. (conf. *Collyria arida*.) ad oculorum affectiones remedia parabilia. XIV. 339. 408. *Hippocratis* remedia. XV. 916. medicamenta qualem aquam requirant. XVII. B. 185. ad oculos affectos remedia, ab *Archigene* in primo medicamentorum secundum genus conscripta. XII. 790. oculi diuturno morbo exsiccati lacrymas scientia remedia requirunt. XVI. 148. oculis quo remedio robor adjiciatur. VI. 439. oculum ab omni injuria incolumem servans remedium. XIV. 528. pharmacorum eorundem septem species. XIV. 765. cataplasma. XIV. 346. collyriis, quae ad oculorum fluxiones imponuntur, quaeque pustulas eorum aut ulcera curant,

additur pompholyx. XII. 235. oculorum remedium lapis phrygius ustus. XIV. 289. oculorum linimentum. XIV. 346. oculo oleum noxium, alias partes inflammatas mitigat. I. 125. oculis medicamenta stomatica sunt molesta. X. 905.

Oculi acies: ad oculorum aciem composita medicamenta biles diversas recipiunt. XII. 279. oculorum aciem obtusam ab humorum crassitie, emendat succus Libanotidum. XII. 61. ad oculorum aciem acuendam utuntur succo marrubii s. prasil cum melle. XII. 108. conducit capnil succus. XII. 9. oculos senum acutos reddens antidotus. XIV. 122. oculis aestuantibus imponuntur violae folia. XI. 889. oculi *albugo*, definitio. XIV. 411. 775. ad oculorum albugines remedia. XIV. 349. 497. 522. cum melle applicant *Phorbii* semen. XII. 152. oculus in amanrosi quomodo adspicientibus appareat. XVI. 610.

Oculi anguli impensius minuti vel prorsus perdit cura. X. 1002. angulo prorsus perdito insanibilis morbus est. X. 1002. ad oculorum angulos circumrosos aridum remedium. XII. 730. ad oculorum angulos putrescentes et erosos *Bassi* artemonium. XII. 780. indicum aerianum. XII. 781. *Capitonis* remedium siccum. XII. 731. ad oculorum angulos scabros et circumrosos, collyrium fulvum panchrestum. XII. 783. collyrium *Hygieni* aureum. XII. 788. *Euemerii* psoricum. XII. 788. *Ptolemei*. XII. 789. collyrium isochryson. XII. 785. collyrium malabathri oxydericum. XII. 790. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Philoxeni* remedium. XII. 735. *Stoli* collyrium cinnabarium. XII. 786.

Oculi asperitatum causae. VII. 33. ad oculorum asperitudines collyria. XII. 775sq. *atrophia*, definitio. XIX. 435. *caecitatis* in senibus causa. XVII. A. 159. ad oculorum caliginem remedia parabilia. XIV. 522. (confer. *CALIGO*.) caliginis causa vapor flavae bilis ad caput adscendens. XVIII. B. 285. ad oculorum callos et eminentias compositio. XII. 736sq. ad oculorum callos *Euemerii* collyrium. XII. 777. *Pyrami*. XII. 777. *Lyncei*. XII. 778. alia. XII. 779.

Oculi carbunculus, definitio. XIX.

434. ad oculorum carbunculos remedia parabilia. XIV. 498.

Oculi cicatrix, definitio (confer. *Cicatrix oculi*.) XIV. 775. cicatrices, quae in superficie fiunt, nebulas vocant, quae vero profundum petant, albugines. XIV. 411. earum cura. XIV. 411. ad oculorum cicatrices veteres. XIV. 497. cicatrices extenuant anemona. XI. 831. solvit cedrea. XII. 18. cicatrices crassas detergunt caules Chamaesyces cum melle. XII. 155. ad oculorum cicatrices collyrium *Eveveri*. XII. 777. *Pyrami*. ibid. *Eyncei*. XII. 778. alia. XII. 779. ad oculorum cicatrices et callos collyrium isochryson. XII. 785. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Eveveri* psoricum. XII. 788. oculorum cicatrices crassas extenuant flores siccati Leucoji. XII. 58. ad oculorum cicatrices *Philoxeni* compositio. XII. 736. cicatrices expurgat atque extenuat Sagapenum. XII. 117. cicatrices recentes extenuare potest Thyites *Dioscoridis*. XII. 199.

Oculi morbide clausi sunt aut propter convulsionem palpebrarum, aut earum imbecillitatem. XVI. 656. oculus ferox aut clausus. contraindicat purgationem. XVI. 654. *confusio*, definitio. XIX. 435. conversio musculorum conversio est. VII. 150. etiam convulsione tentantur. VIII. 170. distorsionis causae. XVI. 7.

Oculi dolores excitat frigus. XVII. A. 94. dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. dolorum in inflammatione causae. X. 937. eorumque cura. ibid. doloris cura. X. 171. XVII. B. 326. 330. doloris cura secundum *Hippocratem*. X. 819. XVI. 85. dolorum, qui ex spiritu flatulento in febre excitantur, cura. X. 867. ad oculorum dolores remedia parabilia. XIV. 346. 496. 498. ad oculorum vehementes dolores remedia ab *Hippocrate* commendata. XV. 916. ad oculorum dolorem. XIV. 544. ad oculorum dolores remedia *Glauci* et *Philoxeni*. XII. 743. *Moschionis*. XII. 745. ad oculorum dolores anodyna. X. 817. arteriaca *Charicenis*, forinsecus imposita lana ex ea madefacta. XIII. 49. asclepiadeum *Pacci*. XII. 772.

ad *Oculorum* dolores aster inexpressibilis. XII. 761. aster stomachicus. XIII. 165. ad oculorum dolores

et vexationes colica *Isotheos*. XIII. 279. collyrium croceum puerile. XII. 770. *Atimetri*. — *Diomedis*. XII. 771. dolores sedans collyrium. XII. 757. diocleum collyrium. XII. 758. *Eveveri* collyrium. XII. 774. collyrium melinum. XII. 770. ad oculorum dolores maximos cygnus reginae. XII. 759. ad oculorum dolores circum circa moestantes cygnus ex Samia terra. XII. 759. ad dolores diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. medicamentum ex galbano. XII. 765. aliud *Nili*. XII. 765. remedium fuscum *Olympionici*. XII. 753. *Zosini*. XII. 753. *Herniae* balneum. XII. 754. aliud. ibid. — *Phaunon Neapolitae*. XII. 755. Malabathrinum *Galen*. XII. 756. in oculorum dolore quatenus sit vena secanda. XVI. 139. XIX. 522. incisio venae lateris affecti intra horam unam sustulit. XVI. 139. dolores gravissimos *Galenus* saepe sectione venae humeralis, quae e directo erat, compescuit. XI. 297. dolores solvit vini potio. XI. 802. meri potio, vel balneum vel fomentum, vel vena incisa, vel purgatio tollit. X. 171. XVIII. A. 45.

Oculorum fistula s. aegilops, definitio. XII. 820. XIV. 414. 772. cura. XII. 820. XIV. 414. *Archigenis* praecepta. XII. 821. *Asclepiadis*. XII. 822.

Oculorum fluxus, definitio. XIX. 433. fluxiones saepe ex capite veniunt. X. 939. earundem causae. ibid. et sq. in oculis fluxiones derivationem per nares habent. X. 316. per oculos quae fluunt, per nares derivantur. XVI. 151. ad oculorum fluxiones remedia parabilia. XIV. 499. fluxu laborantibus in fauces retrahere convenit. XVII. A. 965. diuturnarum fluxionum cura. X. 939. XVII. B. 883. fluxionis *Archigenis* cura. XII. 790. ad fluxionem calidam. XII. 793. agglutinatorium ad eam. XII. 796. pro oculorum fluxionibus secreta *Archigenis* ex compositis medicamentis. XIV. 343. antidotus *Aelii* Galli. XIV. 114. ad oculorum fluxum multum ac tenuem asclepiadeum *Pacci*. XII. 772. ad fluxiones antiquas *Bassi* artemonium. XII. 780. pro oculorum fluxionibus calidis remedia. XIV. 345. ad oculorum fluxiones desiccandas collyria cum cornu cervi unto. XII. 335. fluxum largum et tenuem *Nili* collyrium diarrhodon compescit. XII. 765. ad fluxiones antiquas diarrhodon ex rosis ma-

gnum. XII. 767. cataplasmata. XIV. 346. Echinus herba. XI. 880. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. oculorum fluores sistit emplastrum sacrum. XIII. 779. fronti imposita isis sistit. XIII. 775. ad oculorum acres fluxiones serum lactis tum per se, tum cum mollium collyriorum quopiam. XII. 267. fluxiones siccant mucus limacis. XII. 322. ad oculorum fluxum acrem et largum melinum delicatulum. XII. 769. ad oculorum fluxionem multam *Philoxeni* remedia. XII. 743. 744. 745. ad fluxiones antiquas *Zoili* collyrium. XII. 771sq. in oculos infestantibus fluxionibus aut calidis aut spirituosis arteria temporalis secunda est. XI. 312. ad oculorum fluxiones cucurbitae in occipite defixae. X. 926. oculorum fluxiones diurnae sistuntur ex occipite misso sanguine et cucurbitulis admotis. XVI. 153. oculis diurna fluxione vexatis scarificatione prodest. XI. 322.

Oculi glaucosis. III. 786. XIV. 775. cura. XII. 802. ad oculos glaucos compositio. XII. 740. ad oculos glaucos, quibus pupillae nigrae reddantur, compositiones. XII. 740.

Oculorum hebetudo, definitio. XIV. 776. amblyopia est. XI. 779. convolutionis indicium secundum *Hippocratem*. XVI. 754. causae sunt lentae saepius comestae. VI. 526. lens et brassica. VI. 632. cornea crassior et densior. VII. 99. cur ansteri eam gignant. XVII. B. 570. in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. morbi futuri nota est. I. 361. signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. hebetatio aut retusio in febribus acutis malum. XVII. A. 868. ad eam remedia parabilia. XIV. 498. hebetudini, ab humorum crassitie ortae medetur cedrea. XII. 18. accipiter in susino unguento decoctus. XIV. 242. prodest succus cepae inunctus. XII. 49. canes chamaesyces. XII. 155. collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Ptolemaei* remedium. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Hermophili* collyrium thalasserrum. XII. 781. indicum basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII. 786. hebetudini, quae ob humorum pervenit crassitiem, prodest *Sagopenum*. XII. 117. ad oculorum hebetudinem theriaca. XIV. 271.

Oculorum hippus, definitio. XIX. 436. interdum connatus est. XVIII. B. 67.

Oculorum humiditas viris familiaris. V. 696. humiditas cur senibus familiaris. XVII. B. 651. oculos humentes exsiccant aloë. IV. 770. ad oculos humectos collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. remedia ab *Hippocrate* commendata. XV. 916.

Oculorum hydatidum cura. X. 1019. XIV. 784.

Oculorum hypophasiae per somnos quid indicent. XVIII. B. 52.

ad *Oculis* illatos ictus, ac proinde oborientes cruentas suffusiones. XIV. 346.

Oculi imbecilliores s. scotomatici, venaesectionem requirunt. XI. 271.

Oculorum tunicae: ad earum indurationes remedia. XII. 724. ad oculorum inustionem asclepiadeum *Pacci*. XII. 772. ad inustiones collyria. XII. 769. oculos lippientes, lachrymantes et angulos erosos habentes sanat fuligo piceae. XII. 103. ad oculorum livores remedia parabilia. XIV. 410. ad oculos comportata materia quomodo revellatur. XVI. 150sq. oculorum obliationes. XII. 793. ad oculorum obscuracionem remedia. XIV. 349.

Oculorum oedema, definitio. XIV. 769. perturbatio, definitio. XIV. 768. phlegmone, definitio. XIX. 433. (vide OPHTHALMIA.) phthisis, definitio. XIX. 435. proidentia, definitio. XIX. 435. oculus, proidentiam periclitans quomodo sit deligandus. XVIII. B. 732. ad oculi prolapsus *Nili* collyrium diarrhodon. XII. 765. diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. melinum delicatum. XII. 769. aliud. XII. 770. ad oculos purulentos libianum collyrium. XII. 762. ad oculos purulentos diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. oculorum pns quomodo discutiat. X. 1020. ad oculorum psorophthalmiam remedia. XIV. 348. ad oculorum pustulas asclepiadeum *Pacci*. XII. 772. *Dioclem* collyrium. XII. 758. melinum delicatum. XII. 769. aliud. XII. 770. *Nili* collyrium diarrhodon. XII. 765. trypheron collyrium s. delicatulum. XII. 758. oculus resolutus, definitio. XIV. 771.

Oculorum rheumatismus adest, ubi non solum rubet, sed multas quoque lachrymas excernit. XIV. 769. ad oculos

lorum rheumatismum remedia parabilia. XIV. 521. 522. ad oculorum rheumatismum *Lycomedis* anodynum. XIII. 92. oculis diuturno rheumatismo exulceratis conveniens fascia. XVIII. A. 790sq. ad oculos scabros et aridos remedia. XII. 798. sordes circa eos quando maluti sint symptoma et quando non. XVIII. B. 47.

Oculorum suffusiones ex ictu juvant folia *Stoebe* viridia illita. XII. 130. ad oculorum suffusiones cerebrum hirsutinis. XIV. 240. (confer. *Suffusio*.) ad oculorum *sugillationem* remedia. XIV. 350sq. 410. ad sugillationes cum oedemate. XIV. 351. ad recentes sugillationes. XIV. 352. ad oculorum suppuraciones *Diocleum* collyrium. XII. 758. ad oculos suppuratos *Machaonis* collyrium. XII. 774. ad oculos suppuratos cygnus ex *Samia* terra. XII. 759.

Oculorum sycosis sanat testa *Sepiarum*. XII. 348. *tabes* ex remedium ineptorum usu. X. 171. tumor praeter naturam in magnis eorum angulis encanthis vocatur. VII. 732. tumorum cura. XII. 797. ad oculorum tumores nectarium *Marci*. XII. 750. ad tumores ex ictu abortos remedia. XIV. 348.

Oculorum ulceratio, definitio. XIX. 433. ulcerationum differentiae. XIX. 433. oculi ulcere laborantes paucaluce offenduntur. XVIII. B. 681. ratio iis medendi. XII. 714sq. ad oculorum ulcera sordida et serpentina aster inexuperabilis. XII. 761. ulcera sedans collyrium. XII. 757. collyrium ex cornu cervi. XII. 762. *Diocleum* collyrium. XII. 758. ad oculi ulcera omnis generis cygnus ex *Samia* terra. XII. 759. oculorum ulcera cicatrice includit haematites. XII. 196. ad oculorum ulcera sordida *Philadelphium* remedium. XII. 756. oculorum ulcera expurgare videtur fumus thuris. XII. 60.

Oculorum unguis, definitio. XIX. 434. ejus operatio plenam lucem requirit. XVIII. B. 681. ad oculorum unguis collyrium croceum. XII. 716. pulvis *glycyrrhizae* secundum *Dioscoridem*. XI. 858. unguis eliquat testa *Sepiarum* fossili sale mixta. XII. 347. unguis, si non admodum duri fuerint, extergit *Thyites Dioscoridis*. XII. 199. unguis auferunt *Tithymalli*. XII. 142. ad oculorum ustiones libjanum colly-

rium. XII. 762. ad oculorum valetudinem tuendam medicamentum compositum *Galeni*. XII. 727. ejus usus. XII. 729. ad oculorum vertiginem remedia parabilia. XIV. 522. oculorum vitia expurgat succus draconitii. XI. 865.

Oculus vocata deligatio. quando adhibeatur. XVIII. B. 732.

Odio rem. prosequi, affectus est. V. 7.

ODONTOIDES processus epistrophei. II. 757. IV. 24. XVI. 681. XVII. A. 371. 374.

ODOR, haud tutum est, ut ex illo de sensibilibus temperie conficiamus. XI. 700. juratus ex ore, si non natura sit, signum est in morbis. XVI. 215. odoris sensus in cerebri ventriculis est. XI. 698. XVI. 214. sensus nullus fit, nisi spiritu naribus attracto. II. 865. ad diagnosing morborum utilitas. XVIII. B. 649. 654. ad odorem suavem ori conciliandum remedia parabilia. XIV. 424.

ODORABILE ad comitalem affectum. XIV. 402. odorabilem in bene olentia et male olentia divisio. XI. 699. odorabilem vaporosa est substantia. XI. 698.

Odorata quae sunt, tenuia etiam et calida sunt. XI. 700.

Odoratus, definitio. II. 857. sensus ejus halitus est. VII. 122. odoratus et gustus sensus sunt congenere. VII. 122. XI. 697. nullus fit, nisi spiritu naribus attracto. II. 865. ubinam percipiatur. VIII. 215. in cerebri ventriculis fit. II. 869. VII. 104. halitus, quos in se habet, insuaves, aliquando sentit. VII. 124. suaves autem non. ibid. — quomodo fiat. XVI. 214. theoriae. XIX. 310. laesio affectus est anteriorum cerebri ventriculorum. VIII. 214. odoratum depravantes aut delentes causas. VII. 106. odoratus aboletur, narium meatibus obstructis. V. 634. perversus futuri morbi nota est. I. 363. XVI. 224. odoratum afficiunt acida et acrida. XI. 697. odoratus parum certiores nos de medicamentorum facultate reddit. XI. 702. docet aliud medicamentum calefacere, aliud refrigerare, aliud humectare, aliud exsiccare. XIV. 221. nos docet medicamentorum robur aut imbecillitatem. XIV. 221.

Odoratus instrumentum: de eo *Aristotelis* opinio. II. 871. quam repre-

hædit *Galeus*. II. 872sq. instrumentum unum. II. 857. instrumentum num nasus. II. 857sq. instrumentum non est palati, faucium et tracheae tunica. II. 866.

Odoratus instrumentum non est membrana nasum vestiens. II. 863. 866. 870. instrumentum cur sit vaporis simile. II. 864.

ODORES, semita eorum aliquibus nasus videtur. II. 858. num dignoscatur membrana nasum investiens. II. 858. odorum dignotio hand parum juvat respirationem. III. 654. odores calidi cephalalgiam efficiunt. VIII. 207. odores coenosi aut palustres morborum causae. XVI. 361. foetidi omnes inter symptomata sunt referendi. XVI. 216. quinam grati et qui non. XI. 698. medii sunt inter aërem et aquam. V. 628. validi caput laedunt. II. 884. in signis habet *Hippocrates*. XVI. 226. odorum substantia vaporis similis. II. 865.

Odoriferum Crispi ad nōmas. XIII. 841. *Lucii*. XIII. 853.

Oedema, definitio. VII. 224. XI. 101. XIX. 442. olim vocabantur omnes tumores praeter naturam. XV. 770. secundum *Hippocratem* hujus verbi significatio. XVII. A. 801. vocare *Hippocrates* consuevit omnem praeter naturam tumorem. XVII. A. 323. XVII. B. 31. 877. XVIII. B. 882. quales tumores Graeci ita vocent. XVII. A. 801. qualem tumorem recentiores vocent. XVIII. B. 91. 97. affectus frigidus est. VII. 609. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. prementibus digitis cedit. X. 963. oedema oculi, definitio. XIV. 769. phlegmonodes. VII. 723. oedemati saepe erysipelas supervenit. X. 952.

Oedematis causa proxima. XI. 101. oedema symptoma est in hydero, et tabe. XI. 101. in pedibus oritur in hydericis affectionibus et phthois. X. 953. albiissima per hiemem oriuntur. XV. 81. causa est excrementi accumulatio in carne. VII. 231. humorum incoctorum abundantia. XVII. A. 721. pituita. V. 678. VI. 875. causa pituita ad aliquam partem delata. VII. 224. 723. IX. 693. X. 953. XVII. B. 660. plethora. XVIII. A. 279. oedemata saepe decipiendi causa remediis externis excitantur. XIX. 1. oedemata circa praecordia in morbi prin-

cipio mortem significant, si vero ultra XX. dies processerint, ad suppurationem convertuntur. IX. 757. oedematis casus ex ventris perturbatione oborti. XVII. A. 324. oedema causa cordis intemperiei humidae. IX. 388.

Oedematis cura. X. 953. XI. 101sq. cura pro partibus affectis variat. X. 961. oedemata mitigat alismatis radix secundum *Dioscoridem*. XI. 861. contrahit radix illita acanthi albae. XI. 819. oedemata omnia sanat emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum *Galenii*. XIII. 384. ad oedema glaucium. X. 954. oedema discutit *Serapias*. XII. 93. oedemata laxa juvat lutum terrae aegyptiae. XII. 177.

OENANTHE catagmaticum. XIII. 540.

Oenanthes ligno succedit vitis lignum. XIX. 738. succo substituenda remedia. XIX. 738.

ex *OENELAEO* et lithargyro emplastrum. XIII. 404.

OENONIAE radices vires. IV. 777.

Oenopides Chius zodiaci circuli obliquitatis inventorem se prodit. XIX. 270. ignem et aërem elementa putabat. XIX. 243.

OESOPHAGUS, definitio. III. 267. num musculus. IV. 378. ventris et intestinorum principium. XIV. 751. appetit et deglutit. XIV. 714. duplex usus. VIII. 333. duas habet tunicas, quarum una cibos in ventriculum trahit, altera per vomitum edit. VIII. 332. tunicarum functio. II. 173. vivisectionibus comprobatur. II. 175. justam ad functiones habet magnitudinem. III. 892. situs. XIV. 714. 716. situs et decursus per thoracem accommodatissimus. III. 426. cur spinæ vertebrarum propinquus. III. 426. quatuor primis vertebris thoracis invehitur; prope reliquos octo ad dextram fertur. III. 431. cur non coarctetur dum deglutimus. III. 591. per oesophagum aër ad ventriculum descendit. III. 491. oesophagus cur paucas venas acceperit. III. 283. oesophagi affectuum duo genera. VIII. 333. angustiae causae. VIII. 335. angustiae ab inflammatione symptomata. VIII. 334. diagnosis. VIII. 336. angustiae ob diversas causas diagnosis. VIII. 336. oesophagi imbecillitatis et angustiae diagnosis. VIII. 336. oesophagi ulcerum cura generalis. X. 296. oesophagus omnes stomachum

vocant, qui post *Aristotelem* scripserunt. VIII. 333. ossa et alia corpora aliena inde excutienda methodus. XIV. 439.

OESTYPERON. X. 965.

OESTYPOX quomodo paretur. XII. 309.

OESYPOS atticus reliquis praestantior. X. 965. ceratum ex eo ad phlegmonas in hypochondriis. X. 965. pro vituli medulla. XIX. 736.

OFFICIA vitae imbecilla quae. XVII. B. 180.

in OFFICINA medici ad chirurgiam spectantia. XVIII. B. 664sq. 667.

Ων vid. SORBUS.

Οιδημα apud *Hippocratem* omnis tumor praeter naturam. XVIII. B. 91.

Οισπηρα, quid sit. XVIII. B. 524. lana succida apud *Hippocratem* vocatur. XVIII. A. 697.

OLEAE fructus et succus exacte pinguis. XI. 649. ramorum et fructus vires. XI. 868. surculi thalli vocantur. XIII. 480.

OLEAGO vide CHAMELAEAE.

OLEGRANON. III. 92. 142. vocat *Hippocrates* et ὀγκῶν et κύβητον. XVIII. B. 511sq. ulnae Dorae cubitum vocant. IV. 430. cubiti pars exterior est. XIV. 704.

OLEOSA sunt aquea et aërea. XI. 785. quomodo tassim clere possint. XI. 503.

OLERA agrestia quae. VI. 627. agrestia omnia succi sunt summe mali. VI. 794. exempla hujus rei leguntur. VI. 696. facile digeruntur, ac perspiratione evanescent. XVII. B. 489. iis parce vere utendum. XV. 181. sanguinem melancholicum generantia. VIII. 184. olerum nullum boni succi est. VI. 794.

OLEUM aptissimum flammae quidem nutrimentum, nec tamen eam accendit. I. 660. de ejus natura et qualitate diversorum sententiae. XI. 509sq. de olei facultatibus variorum sententiae. XI. 487. *Archidami* de ejus facultate sententia. XI. 471sq. ea redarguitur. XI. 477. de ejus facultatibus *Galenii* doctrina. XI. 519. alii calidum, alii siccum, alii humidum, alii denique frigidum esse argumentis comprobant. XI. 513sq. quod aliis non misceatur, aliis vero misceatur, variae causae ab auctoribus statuuntur, et quae. XI. 516. olei nomen unum, qualitas et facultas di-

versa. XIII. 480. potestate calidum. I. 649. medium est inter calidum et frigidum. XI. 561. quomodo calidum aut frigidum reddamus. XI. 480. neutrum nec calefacit nec excalefactos offendit. XI. 521. qui ex ardore febricitant, his calorem auget. XI. 521. et sanis et aegris conducit. V. 47. quatenus adstringendi vim habeant. X. 790. quod una cum germinibus conficitur, adstringit. X. 822. emplastici medicamenti vim habet. VI. 417. crassiorum partium est, quam ut imbibere penitus possit. XI. 594. poros oblinere putat *Diocles*. XI. 507. quod apud Aegyptios in pretio est, discutit. X. 822. quod per Cycladas insulas nascitur, quale. XI. 872. quod per Graeciam et Asiam nascitur, quale. XI. 872.

Oleum, etsi facile in flammam vertatur, tamen celeriter nos non calefacit. XI. 408. ex genere medicamentorum est, quae aequae nos recalefaciunt. XI. 529. medium videtur inter humectantia nos et resiccantia. XI. 530. corpori appositionem aliquam praebet. XI. 526. medium est nos calefacientium et refrigerantium. XI. 526. duplici ratione calorem auget. XI. 529. diu durat incorruptum. XI. 582. simplicis usus medicus. XI. 487. et simplex et sale mixtum alvum subducit, diversis tamen facilitatibus. XI. 487. cum sale purum ventrem radit. XI. 488. pituitosum non. ibid. nonnunquam et mordicationes sanavit. ibid. quod salem accepit mordax est. XI. 490. quod sale eget, lenit. XI. 490. cui sal mixtum mordacitatis quidpiam habet. XI. 506. quod salem continet, tanto calidius est, quanto plus ex illo sumpserit. XIII. 480. in oleo quod decidit, amurca vocatur. XI. 414. 504. faex a Graecis amorge vocatur. XVIII. A. 150. quomodo ab amurca liberetur. XI. 504sq. ab amurca liberatum candidum et dulce, minime mordax est. XI. 505. candidum factum ceræ mordacitatis experti est aequale. XI. 490. quomodo lavetur. XI. 496. ex lotionem candidius fit. XI. 497. differentiae. XI. 484. quaedam qualitate mordicantia sunt. XI. 503. ad alvum ducendum aptum. VI. 356. ad defluentes capillos, quod eos et nigros reddit, *Herae* compositio. XII. 430. dolorem levat, et discutiendi vim habet. XVIII. B. 524. in erysipelate ca-

lorem auget. XI. 521. laedit omnes fluxiones, quae ex pura bile ortae sunt. XI. 521.

Oleum, in quo ruta docta est, ad flatum. X. 578. inflammationes ferventes affligit. XI. 521. quando in inflammationibus commodum. XI. 592. lassitudinis remedium est. XI. 485. cur lassus admodum utile. XI. 531. omnium lassitudinem praesidium. XIII. 1006. frictio ex oleo magis quam sicca lassitudinem aufert. et corpora emollit. XI. 507. in althaea incoctum ad ligamentorum et tendinum scirrhus. X. 959. oculo noxium, alias partes inflammatas mitigat. I. 125. in rheumatismo noxium. XI. 81. cavo ulceri infusum adversissimum medicamentum est. X. 166. dulcissimum mordicationes ventris sanat. XI. 488. acria lenit ventremque moderate subducit. XV. 888. olei pondera et mensurae. XIX. 777. ad oleum metiendum Romanorum mensura. XIII. 616.

Oleum amygdalinum: ejus qualitates. XI. 871. amygdalarum colocynthidis antidotum. XIV. 761.

Oleum anethi, facultates. XI. 832. anethinum anodynum est. XI. 766. anethinum cum adipe anserino ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione. XI. 489. anethinum dissolvit succos crudos in carne. VI. 291. anethinum satis est ad cutis densitatem sanandam. VI. 220. quod fit circa Aulonem, eandem cum hispano vim habet. VI. 196. *balaninum*. XI. 870.

Oleum calidum potestate est. I. 669. calidum quomodo dicatur. I. 685. calidi et frigidi quoad vires differentiae. XIII. 580. calidum ad dolores sedandos. XVII. B. 327. calidum ad intestinorum dolores ex frigore. XI. 489. oleo calido crura inungere in lateris dolore conducit. XV. 857. oleum calidum hand raro sufficit ad glandulas phlegmone tentari incipientes. X. 905. olei calentis fatus ad nervorum puncturas. X. 392. oleum calidum potum ad psilothrum haustum. XIV. 142. *caryini* qualitates. XI. 871.

Oleum cedri, ejus vires medicae. XII. 16. cedri qualitates. XI. 871. cedrinum calefacit. XI. 520. exsiccant. XI. 530. dolores sedat. XVII. B. 327. *chamaemelinum* discutit. X. 822. chamaemeli rarefacit. XI. 750. ex chamaemelo succos crudos, qui in

carne et cute resident, dissolvit. VI. 290. chamaemelino succedit rosaceum. XIX. 728. *cicinum* in Aegypto provenit ex fructu ricini. XI. 870. cicini facultates. XI. 870. cicinum rarefacit. XI. 750. cicini usus in obstructione cutis. VI. 220. cicinum ventrem subducit. XI. 871. cicinum raphanino succedit. XIX. 729. cicinum pro sophino. XIX. 742. quatenus alia ei substitui possint. XIX. 728. *ciliacium* pinguisimum. XI. 871. ex grano *emidio* quale. XI. 871. *comyzae* sanat rigores. XII. 35. costi vires ejus medicae. XII. 40. *crudum* etiam omphacinum vocatur. VI. 424. *crudum* ac calidum vacuat et digerit. XI. 63.

Oleum cucumerum agrestium rarefacit. XI. 750. *cydoneum* succedere potest rosaceo. XIX. 728. cydoniorum pro myrtino. XIX. 737. pro rosaceo substitui potest cydoneum. XIX. 728. *dadinum* ex nigra pice conficitur. XI. 871. dadini facultates. XI. 871. *dulce* sicca corpora humectat. VI. 229. dulce mitigans est. XI. 495. *foenugraeci* pro oleo liliaceo. XIX. 743. *gleucini* compositio. XIII. 1042. *hispanici* (ex Iberia apportati) qualitates. XI. 869. hispanum adstringit. X. 790. 822. hispanum ad lassitudinem utile. VI. 196. hispanum squalidum est. XI. 871. *histricum* optimum est, ubi adstringere vehementius est opus. X. 791. histricum adstringit. X. 822. *hyoscyaminum*, facultates. XI. 871. *irinum* *ἰριδίων* vocatur apud Hippocratem. XIX. 82. etiam susinum vocatur. XIX. 82. *istricum* squalidum est. XI. 871. *juniperinum* calefacit. XI. 520. *laurini* qualitates. XI. 871. laurinum calefacit. XI. 520. laurinum dolores sedat. XVII. B. 327. laurinum exsiccant. XI. 530. laurinum substitui potest cicino. XIX. 728. *lentiscinum* adstringit et emollit. XI. 871. usus in gingivarum inflammatione. XII. 853. *lentiscinum* pro myrtino. XIX. 737. *libycum* pinguisimum est. XI. 871. *lilinum* ab Hippocrate *ἰριδίων* vocatur. XIX. 82. lili contra uteri durities. XII. 45. liliaceum, pro eo oleum foenu graeci. XIX. 743. lotum miame omnium mordacitatem continet. XI. 869. lotum neque epotum neque infusum morsum efficit. XI. 498.

Oleum mastichinum ex Mastiche alba s. Chia conficitur. XII. 69. mastichinum emollit et adstringit. XI.

871. *melanthini* qualitates. XI. 870. *myrtinum* adstringit et crassarum partium est. XI. 870. *myrtino* succedanea olea. XIX. 737. *ex nucum putamine* inveterato exprimere licet. XII. 14. et extrahere per halitum evaporatorium. XII. 14. recens adstringentis quid habet. XII. 14. ex olivis paratur. XI. 483. quod ex olivis paratur, proprie ita dicitur. XI. 868. hoc humectatorium est et moderate calidum. XI. 868. quod cum germinibus oleae praeparari solet, adstringit. X. 790. ex agresti oliva quale. XI. 871. squalidissimum est. XI. 871. ex oliva immatura adstringit. X. 822. ex maturis oleis pressum calidius est, temporis autem processu calfaciendi vim auget. XIII. 480. quod oleae surculos continet, valentius adstringit. XIII. 480. *omotribes* adstringit et frigidum est. XI. 868. *omotribes* in nervorum vulneribus fugiendum. X. 392. *omphacinum* etiam *omotribus* vocatur. X. 553. *omphacinum* adstringit. XI. 498. adstringit et frigidum est. XI. 868. *omphacinum* frigidius est. XIII. 480. *omphacinum* repellit. XI. 63. *oxyrodinum* repellit. XI. 63. *picatum*. XII. 441.

Oleum picinum, ejus vires. XII. 102. *picinum* calefacit. XI. 520. *picinum*, pro eo *pix* liquida. XIX. 740. *pingue* aestimatur judicaturque viscositate. XI. 872. *raphanini* qualitates. XI. 870. *raphaninum* rarefacit. XI. 750. usus in cutis obstructione. VI. 220. quodnam aliud ei substitui possit. XIX. 741. *raphanino* succedit *cicinum*. XIX. 729. *ricini*, ejus facultates medicae. XII. 26. *ricini* dolores sedat. XVII. B. 327. *ricini* pro oleo *raphanino*. XIX. 741. quodnam *rosaceum* vocent veteres. XI. 538. *rosaceum* repellit. XI. 63. *rosaceum* frigidum ad capitis dolores ex vino. XIV. 318. *rosaceum* ad toxicum sumtum. XIV. 140. *rosaceum* substitui potest *chamaemelino*. XIX. 728. *rutae* cum adipe *anserino* ad intestinorum affectiones ex intemperie et mordicatione. XI. 489. *sabinum* pingue et tenue est. XI. 872. *sabinum* optimum. XI. 869. *sabinum* ad cutis obstructionem. VI. 220. *sabinum* relaxandi vim habet. VI. 287. X. 822. *sabinum*, in quo aliquid sevi *anserini* est liquatum, utile in alvi obstipatione cum morsu. X. 577. *sabinum* ad fri-

ctiones contra lassitudinem ulcerosam. VI. 196. *sabinum* ad vulnera nervorum. utilissimum. X. 392. *sampsychnum* ad idem. VI. 291.

Oleum sesaminum adstringit et crassarum partium est. XI. 870. *sicyonicum* discutit. X. 822. *sicyonicum* vetustate acrius et siccius evadit. XI. 739. *sicyonicum* substitui potest veteri. XIX. 728. *sinapini* qualitates. XI. 870. *susinum* etiam *irinum* vocatur. XIX. 82. tenue aestumatur, si perluceat, si purum sit, facile inungatur et facile a cute combibatur. XI. 872. tenue, quod rutam habet incoctam ad intestinorum inflationes. X. 964. *terebinthinum* adstringit et emolli-
lit. XI. 871. *vetus* discutit. XIII. 696. *vetus* rarefacit. XI. 750. *vetus* ad ulcera maligna. XIII. 704. *vetus* *cicino* substitui potest. XIX. 728. *veteris* ex dulci aut crudo inveterato qualitates. XI. 868. adulteratio per adipem *snillum* veterem, ex oleo communi liquatum; et quomodo detegenda. XIII. 703.

OLFACTORII meatus cur simul sint respiratorii. III. 655.

OLFACTUS, definitio. XIX. 379. instrumentum vaporosum est. V. 627. instrumentum ubinam situm sit. XV. 325. non in harum meatibus, sed in priorum cerebri ventriculorum extremis locum habet. V. 628. sensorium est in cerebri anterioribus ventriculis. III. 647. operimentum cur rarius esse debeat. III. 648sq. olfactum quinam humores infestent. VII. 117. per olfactum remedia iis sunt praebenda, qui celerrima appositione indigent. XV. 414. olfactu mulctatur is, qui dryinum serpentem aggreditur, ita, ut non amplius possit odorari aliam rem. XIV. 234.

OLIVA fructus est, ex quo oleum paratur. XI. 483. olivae lacryma pro mandragora. XIX. 736. lacrymae succedanea remedia. XIX. 728.

OLIVAE, earum facultates. VI. 608sq. quomodo condiantur. VI. 609. olivarum qualitates et facultates. XI. 868. reliquiae, quum oleum fuerit expressum, *στέμνυλα* vocantur. VI. 579. oleum vide *Oleum olivarum*.

OLOSTIUM, ejus vires. XII. 88.

OLUS atrum Romae *smyrnum* vocatur. VI. 638.

OLYMPIACAE periodi. VII. 476.

OLYMPIACUS Milesius methodicae sectae addictus. XIV. 684.

OLYMPICI meminit. X. 53. morbi et sanitatis definitio. X. 54. 67.

OLYMPIONICI fuscum remedium ad maximos oculorum dolores et chemosis. XII. 753.

OLYMPIUS, quo usus sit malagmate ex seminibus. XIII. 261.

OLYRA, ejus vires. XII. 88. ejusdem cum zeia est generis, sed minus nutrit. VI. 517. qualis cibus. VI. 791. alba est. VI. 522. ubinam frequentissime crescat. VI. 518. ex nobilissima tragus conficitur. VI. 519. panis inde parati post triticeum praestantissimus. VI. 518. olyrae semen i. q. tipha. VI. 512.

OMENTUM: exacta descriptio. II. 556. cur epiploï nomen acceperit. II. 556. quoddam est ex cibi instrumentis. II. 547. veluti est operculum, caloris fovendi gratia praeparatum. II. 547. ejus utilitas. III. 285 sq. ex duabus tunicis, arteriis et venis constat. III. 286. nullam habere utilitatem *Erasistratus* putat. II. 91. sine causa factum est secundum *Erasistratum*. XV. 308. omenti pinguedo. II. 565 sq. piaguedinis in eo utilitas. III. 295. generatio in foetu. III. 294. IV. 651. omentum maximum habent simiae et homines. II. 556. omenti sinistrae partis venae unde. II. 782. dextrae unde. II. 783. omentum prolapsum *Hippocrates* necessario putrescere dicit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 96. omenti vulnerati symptomata. III. 286. omentum peritoneo vulnerato procidit. X. 421. quid sit agendum, quando jam liveat aut nigrescat. X. 421. num tuto abscondi queat. X. 422. omentum per vulnus elabens peritoneum divisum significat. VIII. 5.

Ὠμιατα vena quae. XVIII. A. 386.

Ὠμλεῖν quid significet. XVIII. A. 316.

Ὠμος quid significet. XVIII. A. 314.

OMPHA dicta nardus quae. XIV. 74.

OMPHACINUM etiam oleum crudum vocatur. VI. 424. (vide *Oleum omphacinum*.)

OMPHACION ex tertio ordine siccantium est. XI. 783.

OMPHACIS succus refrigerat. XI. 630.

OMPHACITIS pro erice. XIX. 729. idem quod Galla. XII. 24. usus in haemorrhagiis internis. X. 329. ulcera non glutinat. XI. 441. ei succedens remedium. XIX. 738. siccum pro succo oenanthes. XIX. 738.

OMPHACOCARPUM a quibusdam aparine vocatur. XI. 834.

OMPHATITES, ejus usus. XII. 207.

ONAGRUM, radices vires XII. 89.

ONESIDEMI compositio ad callosas in fenibus concretiones. XIII. 328. nephritica compositio. XIII. 327.

ONETRI compositio ad orthopnoeam. XIII. 115.

Ὀντοξος apud *Hippocratem* quid significant. XVIII. A. 522.

ONOBRYCHIS, foliorum ejus vires. XII. 89.

ONOCARDIUM pro cotyledone. XIX. 733.

ONOCHEILOs vocatae anchusae speciei facultates. XI. 811.

ONOCLEAE facultates. XI. 811.

ONOCORDIUM, pro eo succedens remedium. XIX. 738.

ONONIS id. q. *Onosma*. XII. 89, radices et corticis vires. XII. 89.

ONOSMA, ejus vires. XII. 89.

ONOTHERA id q. *Onagrum*. XII. 89.

ONOTHYRIS id q. *Onagrum*. XII. 89.

ONYCHIS, ei succedit achates. XIX. 734.

Onyx detractus ex conchylio potius ad hysteriam. XIII. 320.

OPERA naturae, dum animal in utero fingitur et ubi editum est quae. II. 10. (vide *Naturae opera*.)

OPERATIONES chirurgiae enumerantur. XIV. 781. operationum partes. XVIII. B. 743. chirurgus operationes exercere debet utraque manu. XVIII. B. 716. ad manus esse debent omnia instrumenta. XVIII. B. 716. adidentes (famuli) quomodo se gerere debeant. XVIII. B. 718. digitos quomodo chirurgus componere debeat. XVIII. B. 710. 712. 713. qualem positionem habeat, necesse est in operationibus chirurgicis iustituendis. XVIII. B. 609. quali vestitu uti debeat. XVIII. B. 693. in operatione concinnam positionem habere debet. XVIII. B. 690. in operationibus omnibus, exceptis iis, quae in oculis

fiunt, splendidissima lux eligenda est. XVIII. B. 683. operationem facientis, et quidem sedentis habitus. XVIII. B. 695. habitus chirurgi stantis. XVIII. B. 699. ungues quomodo comparati esse debeant. XVIII. B. 709. quali vestitu utatur. XVIII. B. 692. habitus et situs inter operationes chirurgicas ab aegroto servandi. XVIII. B. 700sq. digitorum compositio. XVIII. B. 710sq.

OPERCULA purpurarum, eorum usus medicus. XII. 348.

OPRIMENTI diversorum auctorum definitio. III. 291.

OPHIASIS, definitio. XIV. 757. XIX. 431. unde nomen acceperit. XIV. 325. in ophiassi aliquid deest. X. 1004. nutritionis laesae symptoma est. VII. 63. causa. X. 1015. et cura. ibid.

Ophiass unde contingat. XII. 381. unde nomen acceperit. XII. 382. quae- nam remedia purgantia iis sint exhibenda, qui hoc malo laborant. XII. 382. adolescentis cujusdam historia morbi traditur. XII. 383. curandi generalis ratio. X. 1015. XII. 386. in ophiassi exasperare convenit. XVII. A. 911. ophiass varicibus obortis curatur. XVIII. A. 56. remedia ad eam parabilia. XIV. 325sq. non sanat Ladanum. XII. 29.

OPHIOSCORODON allium agreste est, ejus vires. XII. 126.

OPHITES, ejus vires et usus. XII. 206.

OPHTHALMIA, definitio. XII. 711. XIV. 768. inflammatio est ejus membranae, quae corneae adhaeret. XI. 77. cur etiam pellicula, membrana adnata vocetur. XII. 711. quae- nam remedia huic convenient. XII. 712. stadiorum ejus signa. VII. 447. interdum arida est. XV. 200. ophthalmiae aridae causa autumnus aquilinus et siccus. XVII. B. 594. quaedam contagiosa est. VII. 279. sicca nonnunquam fit. XV. 473. sicca quae et quomodo oriatur. XVII. B. 587. tabifica quae vocetur. XVII. B. 603. ex plenitudine oritur. VI. 375. aestate potissimum accidit. XVI. 27. quando sit aestate exspectanda secundum Hippocratem. XVII. B. 577sq. cur aestate plurimae oriantur. XVII. B. 619. ophthalmiae infestant omnes repleto capite. XVII. B. 582. ophthalmia laborantes lux laedit. III.

776. offenditur pauca luce. XVIII. B. 681. humor tenuis in ea destillat. XVIII. B. 183. diarrhoea succedens bona. XVIII. A. 26. ophthalmiae casus in juvene. XVIII. A. 46. casus per venaessectionem curatus. XI. 299sq.

Ophthalmiae cura. X. 935. ophthalmias sanat febris. XVII. A. 364. ea laborantibus quae- nam remedia non conducant. X. 905. incipiens purgatione per alvum curata est. X. 902. ubinam sit venaessectio instituenda. XVI. 156. induratae reliquiae secta, quae ad magnum angulum vena est, mirifice juvantur. XI. 305sq. ophthalmiam sanat febris. XVII. B. 344. ad ophthalmiam incipientem remedia parabilia. XIV. 408. eam concoquentia remedia. XII. 702. ad ophthalmias inveteratas remedium aptum. XII. 734. aloë. XI. 822. cum melle succus centaur. min. illitus ei medetur. XII. 22. clysteres acres. XVI. 145. collyrium ex galbano. XII. 765. collyrium indicum aerianum. XII. 781. ad ophthalmias inveteratas collyrium isochryson. XII. 785.

ad *Ophthalmias* ad malum habitum perductas collyrium *Stoli* cinnabarinum. XII. 786. *Evemerii* psoricum. XII. 788. ad ophthalmias antiquas *Zoili* collyrium. XII. 771sq. ad inveteratas diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. *Erasistrati* et *Philippi* compositiones. XII. 735. *Eveni* medicamentum. XIII. 178. utile est gypsum albumine mixtum, admixto polline tenuissimo farinae triticeae, qui in parietibus molarum resistit. XII. 213. ad ophthalmias inveteratas *Hermiae* balneum. XII. 754. *Hippocratis* praecepta. XVII. A. 472. impositum lactis serum simul cum rosaceo et ovo. XII. 267. aut lac mulieris recens ex mammis expressum. XII. 268. nectarium *Marci*. XII. 750. opium. I. 125. ovi album. XIV. 331. *Pelusiota* compositio succo menthae aut calaminthae aut solani diluta. XIII. 134. in declinatione *Philadelphium* remedium. XII. 756. phosphorus. XII. 747. remedium fuscum s. puerile. XII. 747. pyrites. XII. 200. ad ophthalmias aestivas aridarum rosarum decoctum. XIV. 343. *Scylacium* medicamentum quod eodem die solvit eas. XII. 755. ad eas thuris fuligo, aliis medicamentis mixta. XII. 61.

ad OPERA artis methodo et exercitatione opus esse. XIII. 886sq.

OPILIONES et bubulci qua in re convenient, et in qua differant. V. 752.

OPINIO anceps qualis. XIX. 354. falsa secundum quosdam est animi affectus causa. V. 390. opiniones falsae, animas hominum praeoccupantes, non solum surdos, sed et caecos faciunt, ita ut videre nequeant, quae aliis conspicue apparent. XIII. 117.

Ὅπισθοκύρωσις quid sit. XVIII. A. 493.

OPISTHOTHONUS. VII. 641. definitio. XIV. 737. XIX. 414. opisthotonus et emprosthotonus differre quidem videntur, sed cura eadem. I. 156. 157. morbus acutus est. XIV. 730. saepe in a frigore mortuis observatur. VI. 860. quosnam eo corripere dicat Hippocrates. XVI. 682. Galeni quidam condiscipulus ex nimis studiis eo correptus est. XVI. 684. cura. XIV. 738. ad opisthotonum acopon. XIII. 1014. acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon ex melle. XIII. 1013. antidotum diascincum. XIV. 152. malagina Lucii. XIII. 969. olei gleucini confectio. XIII. 1042. sanat, ut ajunt, Satyrium, ex vino nigro austero potum. XII. 118. ad opisthotonum theriaca Andromachi senioris. XIV. 35.

OPIUM (succus papaveris) ex voce o et pion compositum est. XIII. 272. fortissimum est ex medicamentis, quae sensum stupefaciant et somnum soporiferum inducant. XIII. 273. refrigerat. XIII. 155. stupefacit. XVII. A. 904. oculo inflammato congruit. I. 125. in pleuritide adhibendum. XV. 489. ex opio collyria oculorum dolores sedant. X. 869.

Ὀπλᾶ nomina Graeci navium rudentes. XVIII. A. 767.

OPOBALSAMUM Galenus e Syria exportavit. XIV. 7. opobalsami adulterationes, earundemque dignotio. XIV. 62. liquor, qui subtilis etiam est, admodum calefacit. XIII. 568.

OPOCALPASON in myrrha optima reperitur. XIV. 56. lethale est. XIV. 57.

OPOPANAX quid. XIII. 628. unde exoriatur; ejus vires et usus medicus. XII. 94sq. ad nervorum puncturas. X. 393. pro panacis radice.

XIX. 739. pro pice liquida. XIX. 745.

Ὀπώρα apud Hippocratem quid significet. XVI. 432.

OPORA quodnam anni tempus. XIV. 103. XVII. A. 17. est post caniculae ortum. XVI. 433. quale sit alimentum. VI. 792.

Oporae. XVII. B. 599. oporae initium est Sirii ortus. XVII. A. 17.

OPPOSITIO quidnam ab Aristotele dicatur. X. 770.

Ὀψιλορες qui dicantur apud Homerum. XVIII. A. 309.

pro OPSONIO utimur acribus. XI. 680.

OPUS, definitio. II. 6. quid Galeno sit. II. 6.

Ὀρα quale anni tempus vocetur. XVI. 432. XVII. B. 184.

ORATIO quid sit. XIV. 590. animi sensum aperit. XVI. 226. brevissima secundum Platonem quae. V. 662. quatenam sit scientifica. V. 593. orationis elementa secundum Chrysippum. V. 670.

OREANI Indi antidotus ad foetus ejiciendos. XIV. 109.

ORSES ex corio aegyptio, eorum in fracturis curandis usus. XVIII. B. 576sq.

ORBICULI scillitici. XIV. 49. confectio. XIV. 306. theriaci confectio. XIV. 306.

ORBITAE. XIV. 710.

ORCHIDIS radix, ejus medicae vires. XII. 92.

OREOSELINI vires medicae. XII. 119.

ORESTINI remedium ad alopeciam. XII. 402.

OREXIN intensam coërcet theriaca. XIV. 302.

Ὀργᾶν verbo quo significata Hippocrates utatur. XVI. 191. quid proprie significet. XVI. 260. XVII. B. 441.

ORGANA quaelibet functiones proprias habere demonstratur. II. 80. quaecunque succum convenientem sibi attrahunt. III. 372. organon quodque actione et usu judicari debet. V. 203. infarcta obstructione liberat ampeloprason. XI. 825. organorum constitutiones tot sunt, quot sunt functionum differentiae. VI. 16. figurae immutationum causae. VII. 26. morbi quomodo fiant compositi. VI. 876. omnium morborum genera quatuor.

VI. 842. rupturæ qua ratione oriatur. VII. 232. sanitas qua in re consistat. VI. 12. organa omnia ad actiones obeundas consentient. XV. 358. excretoria quæ. XV. 386. naturalia qua in re differant ab animalibus. VIII. 66. naturalia quo sunt humidiora, eo magis sunt ad nutriendum idonea. VII. 261. nutritionis. XIV. 714. nutritionis quænam. III. 391.

Organa respirationis diversa. IV. 466. calor multus circa organa respirationis acervatus respirationem densam magnamque reddit. VII. 911. organorum respirationis angustiam quænam respiratio demonstret. VIII. 251. organa uropoëtica laborare quænam symptomata doceant. XVII. B. 776. vocalia quænam *Galenus* vocet. XVII. A. 187. organorum vocalium humiditas causa vocis raucae. XVII. A. 685. siccitas vocis clangosæ et acutæ causa. XVII. A. 685. organorum robur efficit exercitatio. XIX. 691.

Organicæ partes quæ. XV. 7.

ORGASMUS unde nominatus sit. XVII. B. 441. in morbis bene considerandus est secundum *Hippocratem*. XVI. 191.

ORIBASII sextarium italicum vini et mellis quantum continere dicat. XIX. 755.

ORIENTEM habitantes voce clara præditi sunt, ira et ingenio præstantiores iis, qui ad aquilonem habitant. IV. 798.

ORIGANUM calidum est. I. 682. opsonium non alimentum est. VI. 630. origani succus adversus ephemerum potum. XIV. 140. origanum cum vino ad ixiæ epotam. XIV. 141. origanon substitui potest abrotano. XIX. 723. ex origano pastillus. XIII. 827. origanus heracleotica et agrestis, eorum vires. XII. 91.

ORIGENIÆ catapotia ad stomachi subversiones. XIII. 143. compositio. XIII. 58. eclegma ad hæmoptoën. XIII. 85.

circa *ORIONIS* exortum cur venti maxime prouant. XVI. 399.

ORIONIS pectoris acopon bonum. XIII. 1038.

ORITYPEI quinam dicantur. XVII. B. 49.

ORMINUM, ei succedaneum remedium. XIX. 739.

ORNITHOGALUM, ei succedens remedium. XIX. 739.

OROBUS vide *ERVUM*.

ORPHEUS citatur. V. 309. Theologus de compositis medicamentis Iethalibus scripsit. XIV. 144.

ORPHITO compositum acopon, quo usus thoracis affectu molesto et jam inveterato liberatus est. XIII. 1030.

ORTHA arteria aorta est. II. 590.

Ὠρθόκωλος quale sit vitium. XVIII. A. 623.

Ὠρθόκωλλος qui. XVIII. A. 636.

ORTHOPNOEA, definitio. VIII. 121.

ORTHOPNOEA, definitio, causæ, symptomata. XIII. 106. unde nomen accepit. XVII. A. 596. fit omnibus ob angustiam difficulter respirantibus. VII. 924. orthopnoeæ causa fluxio ex capite calida et nitrosa. XV. 791. nimia vacuatio. X. 638. orthopnoea cur in pneumonia et asthmate fiat. XVI. 677sq. laborantium pulsus. VIII. 489. orthopnoeæ acutæ pulsus ejusque causæ. IX. 195. in orthopnoeis respiratio densa et parva. VII. 910. respiratio parva et densa. VII. 921. siccam quamnam *Hippocrates* vocet. XV. 772. quinam venæsectione egent. XV. 769. 772.

Orthopnoeæ generalis medendi methodus. XIII. 107. ad orthopnoeam clysteres acres. XVI. 145sq. melanthium. XII. 70. rheum. XII. 112. selsi radix et fructus. XII. 120. juvare creditur tussilago, si quis folia arida aut radicem in prunis urens, ascendentem inde fuliginem spiret. XI. 850. orthopnoeæ gratia ebibere urinam pueri, necessarium non est. XII. 288. orthopnoicis proprie sic dictis medicamenta convenientia. XIII. 111. compositum. XIII. 241. ad orthopnoeam panchrestus confectio. XIII. 101. *Alcimii* medicamenta. XIII. 112. medicamenta, quæ *Andromachus* conscripsit. XIII. 112. *Andronici*. XIII. 114. *Apollonii*. XIII. 114. *Asclepiadis* medicamenta. XIII. 108. *Chariclis* potio. XIII. 109. *Chariæntis*. XIII. 108. antidotus *Philonis*. XIII. 267. *Eugenii*. XIII. 114. *Nicerati* comp. XIII. 110. *Onetri*. XIII. 115. *Philini*. XIII. 114. *Podanitæ*. XIII. 115. *Sosicratis*. XIII. 114. *Valentis*. XIII. 115. catapotium. XIII. 109. eclegma *Antonine Musæ*. XIII. 108. medicamentum ex sulfure. XIII. 110.

ORTUS est productio ad essentiam. XV. 225. de eo philosophorum opinioniones. XIX. 260. de ortu corporis

animantium quatuor opiniones. XV. 356.

ORUS *Mendesi* de compositis medicamentis lethalibus scripsit. XIV. 144.

ORYZA, ejus facultates. VI. 525. ejus vires. XII. 92. ei substituenda remedia. XIX. 739.

Os cur in capite jaceat necesse sit. III. 636. oris forma in homine et animalibus. III. 878. os cur homini parvum sit datum. III. 879. vestientis tunicae eximii usus. III. 887. quando per hoc respirare cogamur. III. 890. gula et ventriculus prima sunt alimenti principia. XV. 387. cibum extenuat. XIV. 714. ventriculo alimentum praeparat. XV. 233. respirationi inservit. XIV. 713. oris motus quinque diversi dantur. II. 429. claudentes et aperientes muscoli. XVIII. B. 933 sq. aperientes muscoli. III. 852. claudunt muscoli temporales. III. 852.

Os amarum est, quibus flava bilis abundat. VII. 577. amarescit ex bilis abundantia. XV. 567. amarum reddit bilis amarior. XV. 746. amarescit a cancro, ab alvi perturbatione et tussi oborto. XVII. A. 477. amarescit iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. amarum si est, per superiora purgandum. XV. 335. amarum quibus est, vomere confert et alvum subluere. XV. 746. amarum vomere suadet. XVII. B. 676. oris collutiones calidae ad anginam. XV. 787. os humectare oxymiel subacidum *Hippocrates* dicit. XV. 683. oris externis partibus frigidum mordax est. XI. 621. cur vomituris sputo tenui repletur. XVI. 571. ore aperto dormire mortiferum. XVII. A. 894. os clausum habere in febre sitim prohibet. XVII. B. 104. ore hiantem dormire lethale. XVIII. B. 62. spuma ante os unde oriatur et quid significet in morbis. XVII. B. 543 sq. per os sanguinis, puris vel aquae eruptionis capitis dolorem vehementem solvit. XVIII. A. 20. os uteri definitio. XVII. B. 839. (vide *Uteri os*.) os ventriculi vide *Ventriculi os*.

Oris morbi. XIV. 778. ad oris ariditatem rem. par. XIV. 530. ad oris crustas *Pelusiota* compositio ex passio ut gargarisma. XIII. 134. ad oris crustas et inflammationes stomaticum *Andromachi*. XII. 946. ad haemorrhagiam oris. XIV. 425. ad oris om-

nis inflammationes. XIV. 359. oris inflammationem curat butyrum. XII. 273. ad oris inflammationes varias faciunt stomatica diversa remedia. XII. 929. ad oris nomas florida *Magni*. XIII. 856. *Mithridatis* panacea. XIII. 55. oris foetidi odoris causae. XVI. 215. ad oris graveolentiam remedia. XIV. 357. ad oris tetros absque ulcere odores. XIV. 424. oris foetor quomodo curetur. XVII. B. 152. ad oris suavitatem odoris conciliandam remedia parabilia. XIV. 424. in ore phlegmones cura fit derivando ad nares. X. 904. oris phlegmonem aloë. XI. 822. oris phlegmonas serum lactis in ore contentum et collutum gargarizatumque maxime mitigat. XII. 268. ad oris phlegmonas ulcerationesque *Lycium*. XII. 63.

Oris putredines sequuntur saniem, quae e capite definit. VI. 422. ad oris putrefactiones remedia. XII. 957. 958. ad oris putredines. XIV. 361. *Asclepiadae* illitio stomatica. XII. 947. oris ulcera aestate potissimum fiunt. V. 694. oris ulcerationes cur aestate oriuntur. XVII. B. 620. ulcera maxime oriuntur austro flante. XVI. 413. ulcera flexione e capite fiunt. VI. 422. os exulceratum cito ab it in putredinem et cur. XII. 951. oris ulcuscula qualia aphtae dicantur. XVII. B. 627. oris ulcerum cura. X. 356. ulcera et putredines. XIV. 425. 426. ulceribus conveniunt radices *Cyper*. XII. 54. ulcera sponte provenientia sanat decoctum foliorum *Cypri*. XII. 54. ad oris ulcera diphryges. XII. 215. ad oris putrescentia ulcera diphryges aut per se, aut cum melle despumato. XII. 215. ad oris ulcera *Erasistrati* compositio. XII. 735 sq. folia rubi manducata. XI. 848. ad ulcera putrida salsugo salsorum silurorum et maenidum. XII. 377. ad ulcera putrescentia in primis competit terra Armenica. XII. 190.

Oris ulcera, ut crustis inducantur, curandi ratio. XII. 951 sq. *Andromachi* compositio. XII. 953. *Archigenis* praecepta. XII. 954. *Critonis*. XII. 953. *Heraculis* Tarentini. XII. 957. *Musae*. XII. 956. *Sorani*. XII. 956. ad ulcera stomaticum *Critonis* ex malis punicis. XII. 933. *Herae* stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. ad oris vitia remedia parabilia. XIV. 424. ad oris vitia omnia *Andromachi* sto-

maticum. XII. 945. pastillus *Threpti*. XIII. 828. ad vitia omnia dentifricium *Timocratis*. XII. 887.

Os et *Ossa*: definitio. XIV. 703. XIX. 368. durissima corporis pars est. I. 603.

Ossa dura sunt, frigida, eamque ob causam non facile solvuntur. IV. 340 sq. durissimae sunt et maxime terrestres animales partes. II. 733. densissima et durissima quibuscumque avibus data. III. 926. quibus vero laxa et levia. *ibid.* — os frigida pars est. VII. 744. frigidum quidem et siccum sed minus quam pilus. I. 569. siccum et frigidum est. XV. 253. similis pars est. XV. 8. 252. in corde apud quaedam animalia reperitur, et cur. III. 501 sq.

Ossa humana qua ratione inspicere *Galena* licuerit. II. 220. ossium doctrina in Alexandria discipulis cum subjecti inspectione exhibetur. II. 220. doctrina medico maxime necessaria. II. 732. ad ossa cognoscenda simiae faciunt homini simillimae. II. 222. ossa in simiis cynocephalis similibus multum ab humanis differunt. II. 223. plura quam ducenta numerantur. IV. 694. universa eorum compages skeleton vocatur. II. 734. stabilimenta sunt reliquarum partium. II. 733. differentiae eorundem. II. 733. in accessibus nonnunquam occurrunt. X. 984. duplex eorum compositio. XIV. 720. constructionis duplex naturae scopus. III. 926. os nullum cylindrum mere exhibet. XVIII. A. 462. conjunctionis inter se diversitas. II. 734. conjunctio duplex. XIX. 460. dearticulatio est compositio propter motum voluntarium comparata. IV. 1. ossa quae dearticulantur, capita postulant dura. III. 927. ossium caput quatenam dicatur pars. II. 736. ossium cervices tenues sunt ossium apophyses. II. 736. ossis cavitas articularis cotyle vocatur et glene, deventas vero caput s. condylus. IV. 410. corone quid. II. 736. magna ossa epiphyses habent. II. 733. epiphysium et condylorum usus. III. 922 sq. epiphyses non omnes medullam habent. III. 927. ossium exelcysmus, definitio. XIX. 462. metagoge, definitio. XIX. 462. cavitates profundiores cotylae, superficialia glenae vocantur. II. 736. crassa fragmenta innata utia juvat isis viridis linimenti vel splenii modo im-

posita. XIII. 794. ossa laxa magis et cava data cur sint animalibus inbecillioribus, densiora autem ac pleniora fortibus. III. 924. majora laxiora cur sint et cavernosa. III. 159. in parvorum constructione duo erant naturae proposita. XV. 256. os parvum nullam cur habeat medullam, sed cavernulas duntaxat easque exiles. III. 924. ossa firmantur in parva mole, vel propter materiae penuriam, vel propter siccitatem. XV. 227. nullos nervos accipiunt. IV. 268. cur exiguae venas acceperint. IV. 341. ossium moles musculorum robori respondet. III. 926.

Ossa motum habent passivum, qui fit a musculis. IV. 347. ossium motus quomodo fiat. IV. 2. ossa cur non palpitent. VII. 594. ossibus robusti sunt, quibus cervix valida et caput acuminatum est. XVII. A. 815. os restitui potest. I. 241. ossa quaedam sensus expertia videntur. VII. 531. ossa etiam dentes sunt. II. 752. ossibus assimilatur corporis forma. II. 220. os ambiens membrana periosteos Graecis dicitur. XIII. 414. (vide *Periosteum*.) calor, penitus adassans ea et exsiccat, necessarius ad eorum formationem. IV. 550. ossibus inimicum frigidum. XVII. B. 803. ossa usta, eorum usus medicus. XII. 342. ossa quomodo generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. generatio ex semine in foetu. IV. 540. generantur ex eo, quod ex semine crassius erat, magis terreum et minus tractile. IV. 549. fieri a semine maris putat *Hippocrates*. XIX. 323. ossium in puerulis conditio. XVII. B. 629. nutrimentum quale. X. 427.

Ossa medulla nutriuntur. II. 212. medulla cerebro est dulcior, jucundior ac pinguior. VI. 677. medullae ossium vires et usus medicus. XII. 331. quatenam optima, et quae prava. XII. 332. eorum proprium alimentum medulla est. III. 927. XV. 255. ossa cavernulas habent, in quibus est humor crassus et albus ad ossa alenda. XV. 253. quae sinus non habent medulla plenos, ea suis cavernis tale quid continent, quo nutriuntur. XV. 257. ossis alimentum pus. XV. 414. medulla humida et propemodum fluxilis. IV. 369. pinguedini similis est. IV. 370. medulla pinguis est ac sensu vacans. XIX.

367. ossa parva cur medullam non contineant. XV. 256. medulla expertia leo habere creditur. III. 925. ossium medulla ut cibus. VI. 677.

Ossa singula: os astragali. II. 774. XVIII. B. 453. os principale est ad pedem movendum. III. 205. formae ejusdem utilitas. III. 200. situs. III. 204. situs ejus inter tibiam et calcaneum causa. III. 205. quadrio vocata ejus pars. II. 775. male ita etiam vocatur tibiae et fibulae pars inferior. II. 775. IV. 268. *ossium* usus. II. 218. 922. cur superfluum ut sensum habeant et motum. IV. 268.

Ossa brachii, descriptio. II. 767. brachii inaequalia sunt. XVIII. B. 620.

Ossis brachii ad articulationem cum ulna apta constructio. IV. 429. si perforatum esset, quid accideret. IV. 429.

Os brachii cur extrinsecus gibberosum sit, internis vero simum. III. 151.

Os brachii: condylorum inferiorum constructio, ejusdem utilitas. III. 148. os utrumque fractum si fuerit, brachium brevius fit. XVIII. B. 540.

Ossa bregmatica duo sunt. XVII. B. 3. cum aliis ossibus conjunctio. ibid. situs. III. 936. quadrilatera sunt. II. 744. sunt rarissima et infirma. II. 745. termini sunt sutura lambdoidea, coronalis et squamosa. II. 744. ex cerebri comminutione rescunt. XVII. B. 5. *Galenus* haec ossa cuidam excidit, isque servatus est. X. 453.

Os calcanei. II. 776. (vide *CALCANEUS* et *CALX*.) sustinet talum et crus, et fert corpus ubi stamus. XVIII. B. 433. ad pedis firmitatem contribuit. III. 205. formae ejus utilitas. III. 200. qua de causa sit in anteriore parte angustius. III. 198. situs. III. 205. movent hoc tres musculi. III. 131. tarsi est maximum. XVIII. B. 433. ejus cum aliis ossibus conjunctio. XVIII. B. 433. calcis saltando ex superiori loco diducitur. XVIII. B. 445. symptomata hoc cum malo juncta. ibid. et sq. ei innectitur chorda (tendo Achillis). XVIII. B. 448.

Ossa calvariae septem. XIV. 720. (vide *CALVARIA*.) *capitis* sex sunt. II. 744. capitis praeter maxillam in-

feriorem sunt septemdecim. IV. 40. capitis, digitorum, surae remedia arbitratur *Xenocrates*. XII. 248. capitis cur cavernosa. III. 689. capitis post omnia alia ossa concresecunt. IV. 673. *carpi*. XIV. 723. *carpi* unum videntur. II. 270. *carpi* quot. XVIII. B. 433. nisi diligentius inspicatur *carpus*, ex uno osse constare videtur. III. 121. *carpi* compluria. III. 121. 125. 129. *carpi* octo sunt, in duos ordines conferta. II. 770. conjunctionis inter se modus. ibid. *carpi* octavum. III. 134. *carpi* nonum. III. 137. *carpi* cur in duos ordines disposita. III. 130. *carpi* cur variae sint formae. III. 126. *carpi* compositionis harmonia. III. 121. cur constricta ea magis quae ad cubitum sunt, quam quae sunt ad metacarpum. III. 129. *carpi* ne luxentur quomodo uatura praecaverit. III. 123. *mutua symphysis* deligata sunt. XIV. 723. non per *symphysis*, sed *synarthrosin* inter se conjunguntur. II. 770. singularis structurae usus. III. 121. eorum motus. III. 124. os *carpi* cartilagineum. III. 134sq.

Ossa: os cartilagineum cordis. II. 619. quomodo reperiatur. II. 622. *coccygis*, ex tribus partibus constat. II. 762. *colatoriorum* obstructions odoratum laedunt. VII. 107. *coli* similia s. *colatoria* (ethmoidea) II. 859. *coxae*. XIV. 724. *coxae laxior* Graecis audit. XVIII. B. 519. *cribriformia*, usus. III. 652. ea *Hippocrates* spongiosa vocat. III. 652. ossium *cru-*
*cru-*ris constituit secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472sq. ossibus *cru-*
*cru-*ris cum articuli vulnere, quatenam symptomata superveniant. XVIII. A. 682. 687. et quomodo haec sit conditio curanda. XVIII. A. 688sq. *cubiti*. III. 92. (vide etiam *Ulna*.) *cuboides*. II. 776. *cuboides tarsi*, ejus situs. III. 199. *cuboides* dearticulatur cavitati calcanei. III. 204. *cuneiformia* tres cubos ossis naviformis obequitant. III. 204. *cuneiformium* cum aliis conjunctionis utilitas. III. 200.

Ossa digitorum. II. 771. XIV. 723. quot sint. II. 772. cur tria. III. 39. *phalanges* vocantur. II. 250. utilitas. III. 32. utilitas magnitudinis eorum et formae. III. 39. 40. utilitas *lab-*
*lab-*iorum, quae in articulis ea undique

cingunt. III. 43. digitorum pedis. II. 777. *epigonatis* i. q. *Patella*. — *ethmoidalia*, unus foraminum eorum ad in- et expirationem. III. 654. *faciei*. XIV. 721. *femoris*. II. 773. XIV. 723. femoris omnium corporis ossium maximum. III. 210. capitis ejus et colli positio, ejusdemque utilitas. III. 210sq. quid eveniat, si femur rectius foret. III. 211. universae ejus figurae utilitas. III. 214. *fibulae*. II. 774. ejus usus. III. 246. *frontis*. XIV. 720. frontis quomodo terminetur. II. 745. frontis fracturae viginti diebus coalescunt. XV. 409. *hyoideum*. XIV. 721. hyoides etiam lambdoides s. hypsiloides vocatur. XVIII. B. 957. hyoides et yforme vocatur. III. 591. maximi ejus sunt et opportuni usus. III. 591. hyoidei ligamenta membranosa et eorum usus. III. 593. musculi inde ortum ducentes et moventes. III. 591. XVIII. B. 957. musculi, hoc posteriora versus abducentes. XVIII. B. 958. musculus os hyoides sursum ad maxillam retrahens. XVIII. B. 960. *hypsiloides* vide *Os hyoides*. — *ilium*. II. 772. *innominata*. II. 772.

Ossa: os *intermaxillare*. II. 750. *ischii*. II. 772. *jugale*. II. 746. XIV. 721. jugale quodnam (zygomaticum) dicatur. XVIII. A. 426. *κνήμες* qualia. XVIII. A. 684. *lambdoides* vide *Os hyoides*. — *latum* est os sacrum. IV. 50. XVIII. B. 573. *malarum* sunt crassissima. III. 931. *manus* septem sunt et viginti. XVIII. B. 433. *manus* et *pedis* cava non sunt. XVIII. B. 432. *manus* et *pedis* non, nisi gravi vi franguntur. XVIII. B. 435. *maxillae* inferioris duplex est. II. 754. ejus processus. II. 755. *maxillaria* superiora. II. 749. de numero eorum anatomicorum dissensio. II. 751. septem sunt. III. 936. *maxillae* superioris symphysis constant. XIV. 721. suturae in iis reperiundae. II. 746. *metacarpi*. II. 771. XIV. 723. quot sint. ibid. et 772. *metacarpi* cur quatuor. III. 121. 125. 129. *metacarpi* cur a se distent. III. 129. *metacarpi* cur non sint conjuncta. III. 122. formae eorundem utilitas. III. 123. *metatarsi*. II. 777. XIV. 725. *metatarsi* quinque. III. 203. *multiforme*. XIV. 720. 721. *nasi*. II. 750. XIV. 721. *nasi* sunt tenuissima. III. 931. *nasi* fracturae decem diebus coalescant.

XV. 409. *naviculare*. XIV. 725. *naviculare* tarsi, situs. III. 199. *naviculare* ambit caput astragali. III. 204. *occipitis*. XIV. 720. *occipitis* densissimum et firmissimum. II. 745. *occipitis* quomodo terminetur. II. 744. foramen magnum in se habet. II. 744.

Ossa oculorum. XIV. 721. *palati*. XIV. 721. *palati* cur densum et durum. III. 934. eorum processuum alaeformium usus. III. 934. *palati* quibus discessit, iis nedium nasus considet. XVII. A. 323. *patellae*. II. 775. *pectoris* vide *Sternum*. — *pectoris* omnium quadrupedum latissimum habet simia. II. 219. ossium numerus *pedis* et *manus* iuter se comparatur. XVIII. B. 433. *petrosa*. XIV. 721. *pubis*. II. 772. IV. 199. XIV. 724. *radii* vide *Radius*. — *sacrum*. XIV. 722. descriptio. II. 761. *sacrum* quidam latum vocant. II. 755. IV. 50. XVIII. B. 573. *sacrum* quatuor vertebriis constat. IV. 50. *sacrum* velut fundamentum quoddam spinæ est, simul vero ossa ischiorum ac ilium recipit. IV. 109. *sacrum* in fine habet apophysin ejusdem usus gratia, cujus sternum habuit. IV. 110. *scaphoides*. II. 776. (vide *naviculare*.) *scapulae*. II. 765. *sesamoidea*. II. 778. *sesamoideorum* utilitas. III. 137.

Ossa sincipitis quadrilatera sunt. II. 744. *sincipitis* rarissima et infirma sunt. II. 745. *sincipitis* sutura lambdoidea, coronalis et squamosa terminat. II. 744. *sincipitis* ex cerebri comminutione arescunt. XVII. B. 5. *sincipitis Galeus* cuidam excidit isque servatus est. X. 453. *sphenoides* plurimi superioris maxillae ossibus adnumerant. II. 751. *spongiosa Hippocrati* sunt cribriformia. III. 652. inspiratio et exspiratio per ea belle peragitur. III. 654. *tarsi*. II. 775sq. XIV. 725. *tarsi* quot. XVIII. B. 433. formae eorundem utilitas. III. 199. *tarsi* fracturae cura. XVIII. B. 438sq. *temporalia*. XIV. 720. *trilatera* sunt. II. 744. *temporum* Graecis *κροταφ-ται* sunt. XVIII. A. 430. *temporalia* multiformia sunt. II. 745. eorum diversae partes. ibid. — *temporum* quomodo terminentur. II. 744. ossium temporum discissiones an convulsiones gignant. XVI. 775. *tibiae*. II. 774. XIV. 724. ejus usus. III. 246. *verticis* duo. XIV. 720. *yforme* (hyoides).

III. 591. *zygomatium*. II. 748. (vide *jugale*.) *zygomatici* usus. III. 851. *zygomatici* utilitas ad prohibendam maxillae luxationem. XVIII. A. 439. medullae est expers, densum atque instar lapidis durum. III. 851.

Ossium morbi. XIV. 780. morborum definitiones dantur. XIX. 460 sq. os quatuor de causis abruptitur. XVIII. B. 436. abscessus fit ex consideratione. XVIII. A. 192. os abscedere putandum est, si ulcera diuturna sunt, nec cicatrice obducuntur. XVIII. A. 71 sq. os alicui abscedit in capite. XVII. B. 132. *ossium apagma* (abductio) quid. X. 424. caries in corrosione ossis consistit. I. 239. continuitatis solutio est. VII. 37. cariei causae. VII. 34. carnis livida conditio in ea malum. XVIII. A. 104. *ossium* caries quibus impendit, purgatio per alvum prodest. X. 289. ossis continuitatis solutio fractura est. I. 387. in osse continuitas soluta caries et fractura est. VII. 37. X. 160. 232. 423. ossis continui solutio quomodo a Graecis vocetur. XVIII. A. 482. ossis corrumpendi periculum quibus impendit vulneribus, ea utique cum magnitudine phlegmones sunt. X. 290. ossis corruptio sphaelus vocatur. XVIII. B. 455. ossa corrupta educit aridum cephalicum *Lucii*. XIII. 846. cephalicum *Deileontis*. XIII. 744. cephalicum *melanchloron*. XIII. 745. *Philotae* cephalicum. XIII. 745. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. ossa e capite educit emplastrum sacrum. XIII. 778. ossa corrupta reducit emplastrum *Turpilliani*. XIII. 736. ossa glutinat et reducit emplastrum viride *Alcinionis* s. *Nicomachi*. XIII. 807. reducit *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. ossa corrupta educit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ossa corrupta pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

Ossium deluxatio, definitio. XIX. 460. ad ossa devorata aliisque omnia e gutture excutienda remedia parabilia. XIV. 439. *diacinema*, definitio. XIX. 461. *diductio*, definitio. XIX. 461. ossa patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. *ossium* dolores qua-

les. VIII. 104. hi ostocopi vocantur. ibid. dolor in lassitudine. VI. 193. *eluxatio*, definitio. XIX. 460. ossa saepe sensibilibus exasperantur. XVII. A. 900. *ossium exfoliatio* futura quibusnam signis se prodit. XVIII. B. 559. quomodo sit curanda. XVIII. B. 560. et quomodo, si grandius fragmentum ab osse recedat. XVIII. B. 563. *exfoliationem* juvat radix *Peucedani*. XII. 100. *ossium fractura*, definitio. I. 387. XVIII. B. 330. est continuitatis ossis solutio. I. 238. VI. 872. VII. 37. X. 160. 232. diversitates. X. 424. differentiae quinque. XIV. 780. quatenam vocata sit abrupta. XVIII. B. 888. *alplitedon* factae quales. X. 424. XVIII. B. 408. *brassicatum* factae quales. XVIII. B. 888. quatenam cauledon, in farcti caulibus modum, dicantur. X. 424. *cauliformes* quales. XVIII. B. 888. quae *raphanedon* factae dicantur. X. 424. *schidacedon*, h. e. assulatim fieri quae dicantur. X. 424. fracturae species, qua comminuto osse nihil integrum relinquantur, et nullo modo inter se cohaereant, quomodo vocentur a Graecis. XVIII. A. 451.

Ossium fracturae: causae generales. XVIII. B. 436. *παρα πηγυλασιν* quando contingat. XVIII. B. 437. qualis in iis positura sit necessaria. XVIII. B. 843. ad *ossium fracturas* curandas osteologiae cognitio maxime necessaria. II. 732. *ossium fracturarum* cura. XIV. 792. cura generalis. I. 387. quatenam sit iis medendi vera methodus, quamque ipsa rei natura praescribat. X. 426. cura in eo consistit, ut unitas reducat. XVIII. B. 330. quatenam curationem non recipiant. XIV. 792. quatenam maxime extendi desiderent. XVIII. B. 866. quaeque minus. XVIII. B. 867. conformatio qualis sit operatio. XVIII. B. 330. et quomodo peragatur. XVIII. B. 332. fracturas extensionem antequam reponi possint, requirere docetur. XVIII. B. 329. anni temporis, regionum, victus etc. in earum curam influxus. XV. 410. ut callo obducantur, decocto radices *Ulm*i utuntur. XII. 109. ulceribus complicatarum cura secundum *Hippocratem*. V. 768. methodus inflammationem coercendi. XVIII. B. 365 sq. fracturae male curatae quomodo tractandae. I. 391. in fracturis, in quibus os cu-

tem excedit; *Hippocrates* vinum austerum nigrum adhibet. XVIII. B. 366. remedia. XIV. 561. emplastra. XIII. 534. catagmaticum *Andromachi*. XIII. 549. catagmatica *Asclepiadis*. XIII. 535. catagmaticum *Herae*. XIII. 546. catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 646. catagmaticum nigrum. XIII. 550. nigrum ariston s. optimum. XIII. 535. catagmaticum oenanthe. XIII. 540. catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536. aegyptia *Andromachi*. XIII. 648. emplastrum aniceton. XIII. 878. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. isis viridis. XIII. 795.

Ossium fracturae: deligatio. XVIII. B. 726. 741. 826. quanam deligatio sit optima. XVIII. B. 332sq. ferulae his adhibendae quomodo comparatae esse debeant. XVIII. B. 832. in quibusnam partibus sint vitandae. XVIII. B. 834. deligatio conveniens. XVIII. B. 726. deligatio quomodo sit facienda. XVIII. B. 741. laudantur, qui post septimum diem devinciunt. XVIII. B. 588. simul vero etiam noxa hujus methodi docetur. XVIII. B. 590. reprehenduntur, qui tertio aut quarto die vinculum fracturae accommodant. XVIII. B. 583. fasciae ad ossium fracturas necessariae et applicandi ratio. XIV. 793. fasciae cerato molli et laevi sunt impraegnandae. XVIII. B. 836. multitudo fasciarum, longitudo et latitudo quantae esse debeat. XVIII. B. 827sq. splenia quomodo ad has comparata esse debeant. XVIII. B. 822sq.

Ossium fracturae: machinae, quae in cura adhibentur. X. 442. machinationes, ad eas maxime facientes. XVIII. B. 593. ex distentione in rectum restituuntur, ex deligatura callo obducuntur. XIV. 791. non per coalitum, sed per callum uniuntur. X. 334. callus unde generetur. XVIII. B. 397. (cfr. CALLUS.) quid agendum, ut callus sanus proveniat. X. 438. erosiones quomodo curandae, quae in fracturis saepe occurrunt. X. 437. quomodo prohibeatur, ne phlegmone fiat. X. 435. pruriginis, quae eam comitatur, causae. XVIII. B. 399. victus ratio, inter curam fracturarum inchoanda quae. X. 439. utilissimum calidum. XVII. B. 810. aquae calidae perfusionis utilitas. XVIII. B. 838.

843. venae sectionis utilitas. XV. 766. cura ossium, quae confRACTA multifariam sunt. X. 441. transversae cauliformis (cauledon) cura. X. 423. repositio in ea quomodo admiNISTRANDA. X. 430. et deligatura. X. 431. 433. cura longitudinalium. X. 441. cura fracturarum, in quibus ossa cutim excedunt: — in his nervorum distentio saepe fit, si restituuntur. XVIII. B. 594. quomodo ergo sint curandae. XVIII. B. 595. quando sit necessarium, os exstans praecidere. XVIII. B. 602. et quid agendum, si abscessurum est. XVIII. B. 603. quomodo curentur, in quibus ossa fracta e cute excedentia restitui nequeunt. XVIII. B. 590. machinae huic scopo accommodatae. XVIII. B. 593. cum ulcere cura secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 547. cura ulcerum, quae ipsa fracturae cura ex pressione alave de causa orta sunt. XVIII. B. 553.

Ossium fracturae cum ulcere: quomodo sint ulcera curanda, quae jam nigrescunt, sordida sunt, et e quibus tendines excidere minantur. XVIII. B. 554. vulnus ipsum quomodo curetur. XVIII. B. 570. et quidem et aestate et hieme. XVIII. B. 571. unde cognoscatur, subjectum os vitiatum esse, et exfoliationem futuram. XVIII. B. 559. et quomodo tunc ulcus ipsum curandum. XVIII. B. 560. 563. noxae, quas mala harum vinctura affert. XVIII. B. 544. a ferulis abstinendum aut certe cum cautione adhibendae sunt. XVIII. B. 551. fracturas cum vulnere deligandi ratio. XIV. 794. cum vulneribus quomodo tractanda, si aliquid fracti ossis nudetur, et os exfolietur, aut nihil hujusmodi accidit. XVIII. B. 533sq. reprehenduntur, qui male ulceri medentur, in quo nihil nisi ulcus restat, si os compositum est. XVIII. B. 535. *Galenus* in his fracturis, quibus vulnus longitudinale accidit, fernlas adhibet utrumque a lateribus vulneris. XVIII. B. 552. ad ossium fracturas cum vulnere catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. victus ratio servanda. XVIII. B. 552.

Os gravari, sed obscure admodum, quidam percepit. VII. 530. ad os humidum cruentumque detergendum aridum medicamentum. XIV. 523. ossa nonnunquam etiam inflammantur. VII. 714. ossium *luxatio*, definitio. XIX.

460. (vide LUXATIO.) *mochlia*, definitio. XIX. 461. ossa nudata sponte decidunt. XVIII. A. 717sq. osse nudato erysipelas superveniens malum. XVIII. A. 119. in ossibus denudatis carnem producit medicamentum *Mauchaerionis*. XIII. 797. os persectum nec angescere nec coalescere *Hippocrates* statuit, sed contradicit *Galenus*. XVIII. A. 30. ab ossis persecutione delirium, si ad vacuum usque pervaserit. XVIII. A. 122. de ossibus praecidendis *Hippocratis* praecepta. XVIII. A. 714sq. cura post hanc praecisionem instituenda. XVIII. A. 715sq. ad ossa praecisa emplastrum barbarum *Heræ* nigrum. XIII. 557. ossa putrida qualia appareant. VI. 853. ossium regeneratio. X. 1003. repositio, definitio. XIX. 461. ossis sphacelus quid sit, ejusque causa. X. 433. sphaceli causa. XVIII. B. 455.

OSCITATIO quid sit, et unde oritur. XVI. 166. oscitationis causa. XVIII. A. 168. continuæ causae. VII. 940. oscitationis ante febres causae. XIX. 515. signum febris invadentis. XIX. 514. oscitationi similis est pandiculatio. XVII. B. 245. oscitationis utilitas. XVII. B. 240. oscitationes continuas longa spiratio sanat. VII. 939. oscitationis assiduæ medela longa spiratio. XVII. A. 417. 919. eam fugat vinum par pari aquae mixtum. XVIII. A. 169. vinum dilutum et lac. XVII. A. 477.

OSIRIS, herbae ejus medicae vires. XII. 93.

OSMAS id. q. *Onosma*. XII. 89.

OSSIFICA facultas. II. 13.

OSTEOLOGIA. XIV. 720.

OSTIA urbs commemoratur. XVIII. A. 348.

OSTRACITES; ejus vires et usus. XII. 206.

OSTRACODERMATA qualia vocentur animalia. VI. 734. unde nomen acceperint. I. 639.

OSTRACON vide TESTA.

OSTREA quidam nuncupant omnia testacea ab *Aristotele* appellata. — In specie autem una tantum est. XII. 343.

Ostreæ testæ ustæ usus medicus. XII. 345. cur ostracodermata dicantur. I. 639. propemodum sunt plantæ. IV. 160sq.

Ostrea multa oculis privata sunt.

IV. 639. qua ratione parata edantur. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. carnem habent molliissimam. VI. 734. ostreorum succus ventrem solvit, caro autem reprimat. XI. 576. ab iis senes abstineant. VI. 340. combusta cicatricem inducunt. XI. 758. ostreis succedunt buccina. XIX. 739. ostrea pro muricibus. XIX. 732.

OTALGIA, definitio. XVIII. B. 261. (confer. *Auris dolor*.)

Ὠτελαί quid significant. XVIII. A. 378.

OTHONIS *Siculi* medicamentum ad alopeciam. XII. 403.

OTIDIS caro qualis. VI. 703.

OTIOSI pituitam acervant. VI. 249. quibusnam alimentis abstineant. VI. 763. tremuli fiunt. VII. 158. urina cur multam habeat hypostasim. IX. 601. otiosis pisces carne molli praediti utiles. VI. 726.

OTIUM colliquat. XVIII. B. 879. humiditates servat. XI. 347. calidis naturis magis convenit, quam exercitatio. VI. 368. causa est, cur partes neque angeantur, neque alantur. XVIII. A. 596. non per se, sed mediante plenitudine morborum causa. XV. 115. otii in musculorum robur effectus. XVIII. A. 597. ex otio morbi sanantur labore. XV. 110.

Ὠρημα nusquam in *Hippocratis* scriptis occurrit. XV. 164.

OVA ut alimentum. VI. 705sq. differentiae quoad praeparandi rationes. VI. 706. eorum facultates et usus. XII. 349. albuminis. XII. 350. vitelli. XII. 353. (recensentur etiam ova avium variarum.) crassi et boni succi sunt et humorum acrimoniam frenant. XV. 898. cum melle, sale s. garo, differentes habent facultates. XV. 463. sanguinem argent. XIX. 488. dura concoctu sunt difficilia. VI. 706. dura tarde alunt. XVII. B. 485. durata crasso succo constant. VI. 768. favonia aut subventanea. IV. 616. recentia veteribus praestant. VI. 707. sartagine quae fringuntur, mali succi sunt. VI. 768. solida non conducunt senibus. VI. 339. sorbilia concoctu sunt facillima. VI. 769. sorbilia minus nutriunt, sed facile subducuntur. VI. 706. sorbilia ad tracheitidem. XIII. 10. suffocata quomodo parentur, et quale alimentum praebeant. VI. 707. subventanea quomodo generentur. IV. 624. subventanea qua in re differant

a foecundatis. IV. 167. tremula optime nutriunt. IV. 706. tremula facile concoquuntur et optime nutriunt. VI. 769.

Ovi albumen, ejus vires et usus medicus. XII. 350. emplasticum est. XI. 634. difficilior quam vitellus concoquitur. XI. 35. albumen ad ophthalmias. X. 936. pro eo lac muliebre. XIX. 747. vitello substitui potest medulla cervi. XIX. 747. velamentorum principium est semen virile. IV. 188. humani recentis descriptio ab *Hippocrate* data. IV. 526. ovi humani sex dierum *Hippocratis* descriptio. IV. 654. commentarius ad hunc locum. IV. 655.

OVARIA, situs eorum optimus. IV. 195sq. cur parva, et utero utrique adhaereant. IV. 195. situs utrinque ad uterum. IV. 593. sita sunt ab utraque parte uteri, plexum pampiniformem habent, et vas seminale. IV. 570. adnata sunt uteri lateribus, paucis differentia a masculis. IV. 596. utrumque seorsim in tenui ac membranosa pellicula contentum, glandulis simile. IV. 596sq. semine sunt plena. IV. 600. cur in uterum pertubas semen efficiant. IV. 186sq. eorum et testium differentia. IV. 209. vasorum eorum ab illis in maribus differentia. IV. 593. cur ad generandum foetum sint minus apta. IV. 184. si non habent feminae, coitum non appetunt. IV. 622. quibus animalibus exstirpata sunt, foemineam naturam amittunt. IV. 569. exstirpatio, propter locum, in quo sita sunt, non absque periculo est. IV. 570. equarum valde ingentia sunt. IV. 596.

Oves cur castrantur. VI. 676. quod sint frigidiores ideo pinguiore dicuntur. XI. 514. vellere aureo onustas, *Demosthenes* vocat divites indoctos. I. 10. ad ovium scabiem et ricinos oleum cedri. XII. 19. caro humidior frigidiorque est. I. 255. caro excrementosior est et succi deterioris. VI. 663. caro adiposius danda. XVII. B. 12. caro non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 130 sq. cerebrum ad dentitionem infantum est utilissimum. XIV. 240. lac caprarum, lacte crassius est. VI. 682. 765. lac minus quam vaccarum habet pinguedinis. VI. 684. lac casei plurimum habet. VI. 766. pellis recenter detractae usus. XII. 342. vesica usta

ad eos, qui se in somno permingunt. XIII. 319. stercus, ejus usus et vires medicae. XII. 301. stercus substituitur glaucio. XIX. 724.

OXALIS olus silvestre est. XI. 667. in ea sapor anarus sincerus est. XI. 667. oxys etiam vocatur: — refrigerat. XI. 631.

ex *Oxelaero* et lithargyro emplastrum. XIII. 401.

OXYACANTHA e genere asparagi est. VI. 643. fructus vires. XII. 90.

OXYBAPHUM denotans character. XII. 751. 759.

OXYCRATUM ulcera glutinat. XI. 439.

OXYDERCICA facultas qualis. XI. 778. oxydercicum ex haematite. XII. 779.

OXYECOOS facultas qualis. XI. 779. *OXYGALACTINUS* caseus, ejus vires. XII. 272.

Ὀξύγλυκίς quomodo paretur. XVIII. B. 466.

OXYLAPATHUM, qualitates et facultates ejus. VI. 635. vires ejus medicae. XII. 56. oxylapathi sapor sincere acidus est. XI. 667. refrigerat. XI. 631.

OXYLIPE panis, ejusque virtutes. X. 575.

OXYMBEL, praeparatio. VI. 271. 273. 274. compositio. XV. 677. ex mulla et aceto constat. XVIII. B. 466. in Graecia et in plerisque insulis etiam ex favis conficitur. XI. 375. incidens, secernens, detergens nec tamen attrahens dici potest. XV. 762. concoctionem juvat. VI. 413. qua temperatura et quomodo sit propinandum. XV. 681. quando solo eo sit utendum. XV. 692. quibus commendandum. VI. 809. subacidum quales effectus exserat. XV. 683sq. tussis eum excitet. XV. 653. utendi opportunitates secundum *Hippocratem*. XV. 678sq. valde acidum interdum sputa edacit, interdum magis glutinosa reddit. XV. 678sq. acidi usus in crassis pulmonum spatibus. XV. 679. modice acidum in quibusdam intestinum abradat. XV. 689. quando eo uti debeat is, qui sorbitionibus utatur. XV. 689. quando acidiori et quando dulciori sit utendum. XI. 375. maxime acidum ad mellis proportionem quantam habet aceti partem. XI. 374. dulcissimum octavam accipit. *ibid.*

Oxymel quando non sit idoneum.

XV. 690. nocet, ubi nervosae partes vitatae sunt. XVIII. B. 466. immodice dati noxii effectus. X. 766. ad animi deliquium ex humorum multitudine. XI. 54. in animi deliquio ex partis obstructione. XI. 58. ad fungos noxios. VI. 656. ad humores crudos simul et corruptos. X. 827. ad humores putridos vacuandos. X. 756. ad viscosorum humorum expuitionem aptissimum. XV. 635. ad ixiā epotam. XIV. 140. quando in morbis acutis dandum. XV. 500. acutis in morbis saepe perutile est. XV. 676. quibusnam sub conditionibus in morbis acutis bonum non sit. XV. 686sq. usus in febribus jactatoriis. XV. 814. in febre singultuosa usus. XV. 846. usus in febre ex stercore veteri retento. XV. 796. aqua mixtum in hepatis phlegmone. X. 908. pituitae vitio laborantibus utilissimum. XV. 761. usus in pleuritide. XV. 498. pleuritidis medicamentum. XV. 507. pro potu dandum in pleuritide. XV. 498. usus post purgationem in pleuritide. XV. 854.

OXYMYRSINE ex asparagorum genere est. VI. 643.

OXYPHONIA vide Vox acuta.

OXYPHYLLON a quibusdam Triphyllum vocatur. XII. 144.

OXYREGMIAR acidi ructus sunt. XVIII. A. 4.

Oxyregmiodes raro pleuritide corripi tradit *Hippocrates*. XVIII. A. 53.

OXYRHODINON. XI. 559. ejus usus in phrenitide. X. 928.

OXYs l. q. OXALIS. XI. 631.

OXYSCHORNUs acutus, ejus vires. XII. 137.

OZAENA, definitio. XIX. 440. ex humorum acrium et putridorum influxu generatur, ita ut ulcera maligna producat, non tamen graveolentia. XII. 678. cura generalis. XII. 678. remedia ad eam parabilia. XIV. 336. 415. 417. *Archigenis* medicamenta ad eam. XII. 679. *Asclepiadis* remedia. XII. 681. *Lamponis*. XII. 682. *Philoxeni* remedia. XII. 684. dentifricium *Timocratis*. XII. 887. remedium, quo usus est *Meges*. XII. 684. ozaenas sanat pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. ozaenae cura chirurgica. XIV. 785.

P.

PACCHIASCLEPIADEUM. XII. 772. Antiochici colica. XIII. 284. collyrium ex terra Samia. XII. 760. instillatum in oculos remedium. XII. 782. ex Pacciū collectaneis malagma *Callinici* ad omnia. XIII. 984. sphragis. XII. 751.

PACIS delubrum incendio flagravat. XIV. 66.

PAEDEROTA vocant quidam acanthum. XI. 818.

PAEDOTRIBA a gymnasta diversus. VI. 143. gymnasticae minister. V. 892. VI. 156.

Paedotribica ars. V. 891.

PAEONIA, ejus facultates et usus. XI. 858 sq. ad posteriorem capitis partem purgandam. XIV. 759. paeoniae radix pro serapide. XIX. 742.

PAEONIUM dictum *Andreae* catapotion ad splenicos. XIII. 242.

PAGURUS duram carnem habet. VI.

729. paguris nec collum nec caput est. III. 609.

ex PALAESTINA Syria Galenus opobalsamum deportavit. XIV. 7. in Palaestina vina aquosa gignuntur. XV. 648.

Palaestini quomodo annum et menses dividant. XVII. A. 23.

in PALAESTRA versantes cur sint calidi. XVII. A. 54.

Palaestritae. VI. 487.

PALATUM, definitio. XIX. 368. qualis pars dicatur. XVII. A. 821. palati tunica non est odoratus instrumentum. II. 866. palatum coelum parvum vocatur. XIX. 368. palati os cur densum et durum. III. 934. palatum cur nervos molles accipiat. IV. 275. palati ad vocem edendam utilitas. III. 526. palatum ad vocem articulatam contribuit. VIII. 272. per palatum purgatur cerebrum. VI. 73.

X. 527. XVI. 126. per palatum purgatur caput. XV. 323. per palatum quae fluunt, per nares derivantur. XVI. 151. in palato fluxiones derivantur per nares. X. 316. palati phlegmone incipiens non fert medicamentum, pituitam per os evocans. X. 903. foraminis, quod per palatum ad nares ducit, utilitas. III. 889. palatum concavum iis est, qui caput dolent, et aures fluentes habent. XVII. A. 815.

Παλινδρομεῖν quid significet. XVIII. B. 219.

PALIURUS, ejus radices et foliorum vires. XII. 93. fructuum vires. XII. 94. paliuri semen potenter calculos frangit. XIX. 695.

PALLAS Atheniensibus leges dedit. XIX. 179.

PALLIDOS Graeci saepe virides vocant. XVII. A. 343. reddit cuminum potu sumtum. XVI. 337.

PALLOR sequi solet grumos in ventriculo, intestinis, thorace contentos. VIII. 409. viridans affecti hepatis signum. VII. 952.

PALMA vocatur metacarpus, et palma prima carpus. XVIII. B. 433.

Palma, ejus partium vires et usus. XII. 151. palmae cerebrum nutrimentum est. XI. 672. fructus, differentiae inter eos. VI. 606. facultates. VI. 607. fructus cibus crassus est. VI. 777. fructus adstringentis dulcisque succi particeps. VI. 779. fructus austerus simul et dulcis. XI. 648. vertex editur. VI. 623.

PALMULAE syriacae pulpa pro uva passa. XIX. 743.

ad **PALOS** extrahendos utuntur quidam cochleis totis cum testis ad laevorem tritis. XII. 322. palos educere dicitur caro salitorum haelurorum imposita. XII. 321. palos extrahere dicitur lacertarum caput. XII. 334. palos et alia id genus infixata extimam ceterum elicit fructus pycnocomi. XII. 110.

PALPEBRAE, descriptio. XIV. 712. inferior prorsus est immobilis. III. 799. inferior cur motus non participet sit. III. 807. et inulto minor sit facta. ibid. — *superior*: quidam motum ejusdem involuntarium statuebant. III. 800. inusculi moventes. III. 804. palpebrae quomodo claudantur. III. 806. quantum substantia sint praeditae. III. 791. quomodo cum ossibus

connectantur. III. 791sq. conjunctiva earum ex periostio enascitur. III. 792. nervi unde accedant. III. 744. palpebrarum functio. II. 879. III. 790. XIV. 701. oculus purgatur per eas. VI. 73. clausas quom quis cito iterum aperit, connivere dicitur; ejus utilitas. XVIII. B. 234. tarsorum usus. III. 793. animalia enumerantur, quae palpebris egent. II. 879. claudi non possunt, si musculi eam detrahentes resoluti sunt. VIII. 221. cur claudi penitus nequeant in alvi profluviiis, et quid significet. XVIII. A. 89. palpebrae figura curva ac reflexa *Hippocrati* in morbis mali signum est. III. 806. circumtensio malum signum. XVII. A. 867. circumtensio unde oritur. XVII. A. 867. non commissae per somnum malum signum. XVIII. B. 52. humidae sunt iis, qui ex vigiliis febricitant. XI. 12. moerore et cura affectus inarescunt. XI. 12. per-versae aut lividae aut pallentes mortem denotant. XVIII. B. 54. per-versio in febris lethale signum. XVII. B. 729. perversionis causa. XVIII. B. 54. rigida emortui caloris signum est. XVIII. B. 54.

Palpebrarum morbi. XIX. 436. in palpebris operationes ad lucem sunt instituendae. XVIII. B. 679. illaqueatio (*ἀναπογχασμός*) manualis operatio est. XV. 918. ad palpebrarum inveteratos callentesque affectus remedia. XIV. 348. palpebrarum aspreo, definitio. XIV. 770. XIX. 437. ad asperitudoines *Bassi* artemonium. XII. 780. *Erasistrati* compositio. XII. 735. palpebrarum asperitates (sycoses) extergunt flores aeris in collyriis. XII. 242. palpebris exasperatis uti potest haematite; si quidem quom phlegmonae asperae sicut redditae, ex ovo ipsum diluens, aut per decoctam foenigraeci, sin vero citra phlegmonem, ex aqua. XII. 195. palpebrarum calculi quomodo removendi. XIV. 785. palpebrarum callos qui pharmacis acerbis tractant, male agunt. III. 810. concinnatae operatio. XIV. 785. crassae, definitio. XIV. 770. ad palpebras crassas nectarium *Marci*. XII. 750. ad palpebrarum dellavia *Ptolemaei* remedium. XII. 789. *Sosandri* remedium. XII. 733. palpebrae delapsus sit ex resolutione musculi eam sursum trahentis. VIII. 221. palpebris depilatis prodest fuligo ex cono

et foliis et cortice piceae. XII. 103. palpebris exornandis accommodata remedia. XII. 734.

Palpebrae extrorsum et introrsum cedentis causae. XVIII. B. 812. palpebrarum fluxus pilosis vocatur. XIX. 439. ad palpebras glabras s. depiles remedium. XII. 799. ad palpebrarum hordeola rem. par. XIV. 499. palpebrarum humiditates exsiccant aloë. IV. 770. palpebrae hydatidis, definitio. XIX. 438. ad palpebrarum pediculos aqua marina tepida. XIV. 415. phtiriasis, definitio. XIX. 437. palpebrarum magnae phlegmones et tumores visum impediunt. VII. 101. ad palpebrarum phlegmonem crudum totum ovum cum rosaceo. XII. 352. palpebrarum pilos agglutinantia remedia. XII. 741. ad palpebris adnascentes noxios pilos remedia. XIV. 349. ex palpebris evulsis pilis inunctus ranarum viridium sanguis prohibet, quominus iterum crescant. XII. 262. item lac caninum. XII. 269. ad palpebrarum pilorum incrementum, ubi prae humorum acrimonia partim excidunt, partim vero nec crescunt nec aluntur, armeniacum. XII. 211. pilos in palpebris recreans remedium. XII. 799. palpebrarum pilos renasci prohibere quidam statuunt lacte canino. XII. 269. 799. ad pilos in palpebris noxios nascentes remedia. XIV. 349. ad pilos enatos in palpebris pungentes *Antonii* Musae compositio. XII. 740. *Dionysii* Milesii. XII. 741. agglutinatoria remedia *Heraclidarum*. XII. 741.

Palpebrarum pilorum casus madorosis vocatur et milphosis. XIV. 413. XVI. 88. pilorum defluviū cura. X. 1017. ad palpebrarum pilorum defectum remedia. XIV. 348. chondrilae succus. VI. 627. remedium *Cleopatras*. XII. 305. palpebrarum praecusio s. phimosi, definitio. XVIII. B. 812. palpebrae relaxatae operatio. XIV. 783. scabies, definitio. XIX. 437. palpebrarum *scabrities*, ei medendi methodus. XII. 709sq. medicamenta ad eam facientia. XII. 723. palpebrarum scabritiem tollentia remedia trachomatica vocantur. X. 1018sq. palpebrae scabie obsessae lacrymascientia remedia requirunt. XVI. 148. ad palpebrarum scabritiem asclepiadeum *Paccii*. XII. 772. *Capitonis* medicamenta ex lapide haematite. XII.

732. ad scabrities orbiculares collyrium. XII. 777. hieracium. XII. 783. collyrium fuscum. ibid. — palpebrarum tubercula detractoriis medicamentis oblinimus. XVII. A. 901. tumores et inflammationes. VII. 101. ad palpebrarum vitia, sc. pilorum defluvia, crassos oculorum angulos humidosque citra phlegmonem, fulgines acriores. XII. 62.

Palpitantes per totum, an voce capiti intereant. (*Hipp.*) XVI. 570.

PALPITATIO, definitio. XVI. 335. XIX. 403. quid sit et quibus partibus accidat. VII. 159. 160. VIII. 723. in quibusnam organis occurrat. XVI. 335. est contractio praeter naturam. VII. 594. num musculorum, cutis et arteriarum affectus. VII. 594. motus membrorum in ea qualis. VII. 164. ejus natura. VII. 163. palpitationem *Aeginius* omnem arteriarum motum vocat. VIII. 498. ab *Aeginio* pulsus vocatur. VIII. 716. *Herophilus* a pulsu separat. VIII. 716. *Praxagoras* eam arteriarum affectum arbitratur. VIII. 723. quomodo a pulsu differat. XIX. 637. quomodo a tremore. VII. 589. eo a tremore differt, quod etiam partibus, quae non moventur, accidit. VII. 593.

Palpitationis causae. VII. 160sq. 600. fluctuatio in ventriculo. XVI. 171. frigidi superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. fit ex acribus mordacibusque humoribus. XV. 373. causa est crudus et crassus humor. XVI. 51. spiritus crassus et vaporosus, cui non est transitus. VII. 596. 597. spiritus flatuosus. XVI. 570. causa, quae eam in cute inducat. VII. 598. obnoxiae sunt aetates frigidiore. VII. 599. palpitationem quænam tollant. VII. 609. veteres ea remedia adhibere, quae extenuant et calfaciunt. VII. 600.

PALUDES Aegyptiae salubres aquas habent. XVI. 363. paludum exhalatio februm putridarum causa. VII. 290. halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

PALUMBI caro durior. VI. 700. sanguis quoque usum idem. XII. 255. stercus pro euphorbio. XIX. 729.

PALUSTRIA omnia excrementosa sunt. XI. 373.

Πάμπαν, significatio. XV. 19. ad *PAMPHILIANUM* liber de theriaca. XIV. 295 — 310.

PAMPHILION dictum emplastrum. XIII. 447. 527.

PAMPHILUS tractatum de herbis alphabetico ordine scripsit. XI. 792. sed mancum. XI. 793. exprobat ob ea, quae de viribus clematidis scripsit. XII. 31. de remediis scripsit. XI. 796. *Pamphili* confectio febrem finiens. XIII. 68. emplastrum viride ad mentagram post rupturam bullarum. XII. 843. excoriatorium lichenum. XII. 839.

PANACEA ex aceto mulso fervefacta conducit hepaticis. XV. 858. *Andromachi*. XIII. 531. antidotus ex sanguinibus ab Aphrodisia accepta. XIV. 111. *Comonis*. XIII. 56. dolorem levans, et inducens somnum. XIII. 59. ad haemoptoicos. XIII. 57. *Herae* a nonnullis sanitas vocata. XIII. 766. *Galenii* ejusdem lustratio. XIII. 768sq. *Mithridatis* ad phonoscops. XIII. 54. *Antonii Musae*. XIII. 104. dolorem sedans *Antonii Musae*. XIII. 57. *Petini*. XIII. 57.

PANACES *asclepium*, vires. XII. 95. *cheironium*, vires. XII. 95. heraclium v. *Origanus agrestis*, ejus vires. XII. 91. heraclei et *Opopanax* vires et usus. XII. 94. cur quidam herbam panacea vocent. XII. 95.

PANARITIUM (*Paronychia*) non sanat cum pane *Coriandrum*. XII. 38. *Pelusiota* compositio cum rosaceo. XIII. 134. ad paronychias cerumen aurium. XII. 308. *Hygii* emplastrum XIII. 512. 747. *Lycium*. XII. 63. sanat *Paronychia*. XII. 96. urina humana. XII. 286.

PANAX non modo abstergit, sed et exedit et mordicat. XI. 683. exciscat. X. 177. ad cava ulcera. X. 177. *panacis* liquor subtili facultate praeditus. XIII. 567. liquor *Opopanax* vocatur. XIII. 629. radix detergit. X. 569. radix ad gangraenam. XI. 138. radix succedit *opopanax*. XIX. 739.

PANCHRESTUS dicta confectio. XIII. 101.

PANCRATIATAE. VI. 487.

PANCRATIUM, ejus radicis usus. XII. 93.

PANCREAS etiam vocatur callicreas. II. 781. glandula est substrata arteriis venisque. II. 781. usus. III. 344. venae ejus unde veniant. II. 781.

PANDATIO, definitio. XVII. A. 371.

PANDICULATIO oscitationi quomodo

similis. XVII. B. 245. pandiculationis causa. XVIII. A. 168. utilitas. XVII. B. 240. 245. invadentis febris signum. XIX. 514.

PANETES autumno potissimum fiunt. XVI. 27.

PANICUM (vocatur et meline) ejus facultates. XI. 875. ex eo panis fit, et qualis. VI. 523. vitandum perpetuo est ut alimentum. VI. 791. panici farina siccatur. XI. 730.

PANIS, si mazaee comparatur, calefacit et exsiccat. XV. 179. differentia pro tritici qualitate. VI. 483. vires quidem roborat, non autem humectat. XV. 480. fermentatio quomodo fiat. XVI. 661. quinam cooctu facillimi. VI. 484. qui vero pessimi. VI. 485. qualis athletis conveniens. VI. 485. pane et carne suilla soli fere athletae vescuntur. VI. 488. qui super craticulam, aut cineres calidos, aut focii pavimentum seu clibanum assantur, pravi omnes sunt. VI. 489. ex multa triticea farina lacti mista obstruit. VI. 494sq. molestias gignit ei, qui mazam edere assueverat. XV. 574. cum caseo minime conducunt. VI. 486. qualis senibus conducatur. VI. 342. 486. hieme conducit. XV. 177. vere subtrahendus. XV. 181. modice adiposis exhibendus. XVII. B. 12.

PANIS commansus ad furunculos. XII. 289. cum apio aut ocimo intritus rumpit ac separat in gangraena a sanis partibus. XI. 138. impositus puris coctionem juvat. XI. 732. ex vino ad syncopen ex cruditate. X. 829. species, earumque utilitas et noxae. XIX. 684. ablatus succum habet minimum crassum ac lentum. VI. 494. ex alica plurimi est nutrimenti. VI. 496. *αυτοπύρος*. VI. 483. XI. 120. azymus. VI. 486. bis coctus purgatorius. XIV. 537. ex bromo qualis. VI. 523. calidus devoratus sitim gignit et repentina plethoram. XV. 574sq. calidus cum vino meraco ad cardialgiam. XVII. A. 471. calidus cum vino meraco ad capitis dolorem. XVII. A. 478. cibarius s. comportatus vilior. XIX. 685. clibanitae optimi sunt. VI. 489. non satis coctus a ventriculo non bene digeritur. VI. 302. confusaneus qualis. VI. 483. XV. 577. confusaneus minus nutrit. VI. 484. dulciarii apti ad tracheitidem. XIII. 10. elotus euchymus est. XI.

495. furfuracei assationem breviorē requirunt. VI. 482. furfuraceus parum fermenti requirit. VI. 482. furfuraceus omnium est imbecillissimus. XIX. 685. furfuraceus parum quidem alit, ventrem vero multis excrementis implet. VI. 481. furfuraceus minimum nutrit, et omnium maxime per alvum subsidet. VI. 484.

Panes furfuracei sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. item panes ex typha et vitatis seminibus. Ibid. — furnacei minus sunt boni. VI. 489.

Panis hordacens exiguum praebet alimentum. VI. 504. qualitas. VI. 504. differentiae a triticeo. VI. 506. ex lentibus non fit. VI. 525. olyrini post triticeos praestantissimi. VI. 518. quoniam optimus. VI. 489. optimus qui. VI. 494. oxylipae ejusque facultates. X. 575. nonnunquam fit ex milio et panico urgente penuria, ejus qualitas. VI. 523. ex panico et milio quum quis edit, arenam propemodum aut cinerem mandere sibi videtur. VI. 782. porcinus vide *Cyclaminus*. — puri assationem diuturniorem requirunt. VI. 482. puri cibum praebent boni succi. VI. 759. purissimus siligineus est. VI. 483. purissimus tardissime deficitur. V. 482. ad eum plurimum fermentum necessarium est. VI. 482. siligineus plurimum alimenti praestat. VI. 484. siligineus plurimum alimenti est, et efficacissimus. XIX. 684. similaceus. VI. 483. similaceus minus nutrit. VI. 484. similagineus minus bonus. XIX. 685. similaginei interna mica ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. subcinericii omnium deterrimi. VI. 489. syncormistus. XI. 120. typhinus. VI. 518. typhinus cum caseo oxygalactino comeditur. VI. 518. concocta est difficilis, ac tardius per alvum subducitur. VI. 519. panem ex zea nemo affatum citra sanitatis dispendium mandat. VI. 513. panis ex zeopyro praestantior quam ex briza. VI. 515. pro pane quaedam gentes polenta utuntur. VI. 507.

ad PANNOS hellespontia *Herae*. XIII. 914.

PANTHAGATHIUM emplastrum. XIII. 649.

PANTHERIS quidam vescuntur. VI. 665. Ilen comedi nequit. V. 134.

PANUS, definitio. XVII. A. 410.

ad panum faciei remedia parabilia. XIV. 423.

PAPAVER, ejus facultates. VI. 548. frigidum est. I. 649. vehementi frigore enecat. VII. 14. qua ratione mortem inferat. XI. 596. pro eo mandragorae semen. XIX. 736. (confectiones ex ejus capitibus diversas vide sub CONFECTIO.) papaveris herba condensat. XI. 751. lacryma madefacit simul et refrigerat. XVIII. A. 693. succus opium vocatur, ab o- et *αλω*. XIII. 272. succus meconium vocatur. XIII. 387. succus anodynum. X. 816. succus, licet calefactus, refrigerat. I. 674. succus per se potus exitialis est, cum aliis autem remediis juvat. XIV. 248. succus stuporem et torporem efficit. XVII. B. 331. succus antidotis alexeteriis additur. XI. 767. succus mixtus vino ocus necat. XI. 603. ad papaveris succum antidotus. XIV. 138.

Papaver album nigro praestat. VI. 548. corniculatum, cur ita vocetur. — vocatur et paraliū et cur. Ejus vires medicinales. XII. 74. herculeum, et spumosum vocatur, quod totum candidum est et spumosum exile. Semen habet pituitam expurgans. XII. 74. rhoeas, cur ita vocetur. XII. 72. aliae dantur ejus species v. c. domesticum, sylvestre; earum vires medicinales. XII. 73. sativi semen, quod et *thylacite* vocant, mediocriter somnum conciliat. XII. 73. sativi semen panibus ut condimentum inspergitur. VI. 548. sparium vide *Pappos*. —

PAPULAE earum causae. VII. 224. papulam fervidam in capite *Archigenis* curandi ratio. XII. 468. ad papulas fervidas compositio pinguis. XII. 485. Leuce emplastrum. XII. 487. ad papulas in genis. XIV. 354. ad papulas in mento *Archigenis* praecepta. XII. 846 sq. ad papulas in mento alia remedia. XII. 827 sq. *Artemidori*, *Leucii*. XII. 828. Magni clinici — *Aret* — *Apollonii*. XII. 829. *Andronis*. XII. 830.

PAPYRUS, ejus usus medicus. XII. 94. papyri radix pro radice ebisci. XIX. 728. radix pro elleboro nigro. XIX. 729. radici succedens remedium. XIX. 739.

PARACENTHESIS abdominis. XIV. 786.

Παραχθῆναι quid significet. XVI. 493.

PARACTYNANCHE, definitio. VIII. 249. XVII. B. 706.

Παραόψαι quid significet. XVI. 493.

PARALLELAE i. q. zonae. XVII. B. 598.

Παραληρησαι quid significet. XVI. 493.

PARALYSIS, definitio. VII. 111. VIII. 208. XIX. 415. functionis voluntariae laesio est. VII. 149. dicitur potissimum ob motus jacturam. VIII. 213. ejus sensus qualis. VIII. 213. frigoris superantis affectus est. XV. 369. qua in re consistat. VII. 588. non colligantium nervorum, sed voluntariorum affectus est. VIII. 169. quomodo a torpore sit diversa. VII. 111. incipientis symptomata. VII. 159. gravitatis in ea sensus in parte affecta. VII. 533.

Paralyseos causa. VII. 152. causa nimia extensio in fracturis et luxationibus. XVIII. B. 867. pulsus conditio. VIII. 487. pulsus ejusque causae. IX. 192. typum non habet. VII. 464. diversarum partium diversa nomina habet, et quae. VII. 150. ejus pro parte affecta varia sedes. VIII. 209 sq. paralyses quatenus apoplexiae dicantur. XVII. A. 332. paralyses ex apoplexia paralexias vocat *Hippocrates*. XVII. A. 158. paralysis organorum respirationis apnoea vocatur. VII. 149. paralysis sphincterum causa dejectionum immoderatarum. VII. 239. paralysi infestatus *Bassus* quo acopo curatus sit. XIII. 1018. ad paralyticos acopon. XIII. 1045. 1046. paralyses partium solvit theriaca. XIV. 276.

Παραφορὸς explicat *Galenus* per *παρανοῶντες* et *παραπαλόντες*. XVI. 655.

Παραφρονῆσαι quid significet. XVI. 493.

PARAPHIMOSIS, definitio. XIX. 455. operatio. XIV. 787.

Paraplegia, definitio. XVI. 826. XVII. A. 332. *Erasistratus* duas species accipit. XVI. 673. paraplegiae causa. XVII. A. 333. paraplegiae frigidi superantis affectus sunt. VII. 618. XV. 369. paraplegiae creberrime sequuntur apoplexiam solutam. VIII. 231. XVII. A. 333. paraplegiae causa haemorrhoides suppressae. XVI.

458. sanguinis stagnatio. XV. 781. ex immodico vini usu oriuntur. I. 661. paraplegiae ex pituitosis et frigidis humoribus febris superveniens calida auxiliatur. XVI. 673.

Paraplexia secundum *Hippocratem* quinam affectus. XV. 783. XVII. A. 158. quomodo ab apoplexia differat. XIX. 415. affectus frigidus est. VII. 608. causa est dysenteriae et haemorrhoidum incanta suppressio. XI. 170. aut etiam nimia vacuatio. X. 638.

Πάραρμα quid significet. XVIII. A. 458.

Παράρθημα quid significet. XVIII. A. 666.

PARASCEPASTRA fascia. XVIII. A. 785.

Parastatae, earum natura et usus. XIX. 362. nihil ad seminis generationem contribunt. IV. 565. circo-ides. IV. 190.

PARASYNANCHE, definitio. VIII. 249. XVII. B. 706.

Παρασύσεις quid significet. XVIII. A. 370. apud *Hippocratem*. XVIII. A. 584.

PARDALIS cur sint graciles et minime pingues. XI. 514. noctu circum splendoris in pupilla habent. V. 616. pardalis adeps siccus. XI. 734. *PARDALIANCHES* aconitum est. XI. 820.

PARDI adeps parum emollit. XIII. 949. pardorum carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. pardos interficit aconitum (*pardalianche*). XI. 820.

PAREMPTOSIS, definitio. XIV. 777. *PARENCEPHALIS* i. q. cerebellum. II. 714.

PARENCHYMA, definitio. X. 731. viscerum, quid sit. XII. 311. ex *Erasistrati* definitione. I. 599. XV. 8.

PARENTES, quomodo iis infantes similes fiant. IV. 699. parenti utrique nati similes sunt circa diversas partes. IV. 627. parentum similitudo quomodo in foetus abeat. XIX. 327. parentibus non solum, sed proavis etiam infantes similes redduntur. XIV. 253.

PARIDIS saltatoris psilothrum, quod statim pilos aufert. XII. 454.

PARII in Thaso morbi historia. VII. 648. casus, febre acuta laborantis. XVII. A. 737.

PARISTHRIA, definitio. XVII. B. 632. cur tonsillae vocentur. XIV.

713. inflammationes corporum sunt, quae in ipsis faucibus consistunt. VII. 731. quomodo fiant. VII. 263. paristhmiorum et ligulae inflammatio plenitudo synanchica vocatur. XI. 206. erosiones fluxione e capite fiunt. VI. 422. ad paristhmia gargarisma cum helxine. XI. 874. lina quibus viperæ praefocatae sunt, posthoc collo obvinctæ. XI. 860. gargarismata. X. 299.

PARMENIDES sedem animae in pectore putat. XIX. 315. de circuli lactei natura. XIX. 285. nihil nec generari nec corrumpi putat. XIX. 260. de causa similitudines liberorum cum parentibus. XIX. 327. opinio de lunae magnitudine. XIX. 280. opinio de causa generationis maris et feminae. XIX. 324. masculos foetus in dextra, foemineos in sinistra uteri parte locatos esse perhibet. XVII. A. 1002. de mundi compage sententia. XIX. 267. librum de natura scripsit. I. 487. de uatura scripsit. XV. 5. de necessitate. sententia. XIX. 261. rerum abditarum notitiam adeptus fuisse fertur. XIX. 229. theoria terrae motus. XIX. 297. de situ terrae. XIX. 294.

PARNOSES crura longa habent et gracilia. III. 177.

PARONYCHIA, ejus vires. XII. 96.

PAROTIDES, definitio. XIX. 440. etiam Castores vocantur. XIX. 440. parotidum generatio. XVII. A. 52. e genere inflammationum sunt, fiunt glandulis circa aurem affectis. XII. 664. medendi methodus. XII. 665. si tumor non discutitur. XII. 666. si suppuratae fuerint parotides XII. 667. si durities adsit. XII. 667. ex morbis ortae, ab aliis inflammationibus differunt. XIV. 334. harum varietatum cura. XIV. 334. moderatae secundum Hippocratem ex surditate fiunt. XVI. 824sq. paraplegicis vitiosae secundum Hippocratem. XVI. 826. movent, quae convulsio modo cum catocoe exacerbantur. (Hipp.) XVI. 827. quando criticae et quando non. IX. 577. signa decretoria. XVII. B. 396. in principio morbi non judicant. XVI. 259. pronuntiantia symptomata. XVII. A. 404sq. quibus vigesimo die ortae crisin habuerunt. IX. 852. criticae quibus signis futurae cognoscantur. IX. 758sq. signa, per quae futuras cognoscere possimus secundum Gale-

num. XVI. 821sq. parotidum futurarum indicia secundum Hippocratem. XVI. 817sq. judicant lethargos et capitis affectus. IX. 709. causum nonnunquam, sed non legitimum curant. XV. 750. ut crises in causo notho. XV. 759. lethales sunt secundum Hippocratem, quae fiunt ex volvulis graeolentibus cum febre acuta. XVI. 882.

ad Parotides praecepta. XIII. 733. remedia parabilia. XIV. 408. quae Archigenes ad parotidas conscripsit. XII. 668. (addita est Galeni de iisdem ratiocinatio. XII. 669sq.) curat butyrum. XII. 273. ad parotidas cerine Ctesiphontis. XIII. 936. emplastrum attrahens album. XIII. 933. emplastrum attrahens Andromachi. XIII. 935. emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934. emplastrum Azanitae. XIII. 785. emplastrum Hicesii. XIII. 787. discutit emplastrum melinum Menoeti. XIII. 511. emplastrum sacrum. XIII. 778. emplastrum Serapionis. XIII. 883. hellespontia Herae. XIII. 914. hicesium nigrum. XIII. 781. isis. XIII. 774. stercus caprinum, digerentibus cataplasmatibus mixtum. XII. 299. urtica. XI. 817. ad dolentes remedia. XIV. 335. dolore parentes et induratas stercus caprinum cum aceto curret. XIV. 336. ad induratas erysimum. XI. 878. parotidum suppurantium cura. XIV. 335. in parotide suppurata ex febris judicatione, parva relicta fistula, sanatur emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402.

PAROXIS quantum pendeat. XIX. 764.

PAROXYSMUS neque vim neque motionem, sed quietem et mitigationem indicat. XIX. 182. anticipans signum decretorium. XVII. B. 396. eos morbi ipsi indicant. XVII. B. 384. paroxysmi incipientis ex pulsus diagnosi. IX. 462. victus ratio in iis servanda. XVII. B. 435. XIX. 210sq. in eo cibus subducendus est. XVII. B. 380.

PARS corporis quaelibet functioni cuidam praest. VIII. 20. omnis, quae robustior fit, trahit, quae imbecillior, evacuatur. XV. 352. imbecilla quae dicatur. X. 805. partis cujusque temperamentum conjectura potius quam scientia invenitur. X. 653. usus quomodo ab actione differat. IV. 346.

Partes quatenam appellantur. III. 2. corporis loci vocantur. VIII. 1. af-

fectae quomodo a quovis possint dignosci. VIII. 1. omnes corporis sibi invicem compatiuntur. III. 18. ad vitam necessariae quae. XIX. 386. partes ad bene vivendum utiles. XIX. 386. corporis omnes in unam actionem conspirant. XV. 359. corporis quatuor differentias praebent. I. 318. corporis aut similes aut dissimiles sunt. XVI. 33. praeter naturam induratas quae emolliunt, malagmata vocantur. XIII. 946. durae cur moltae in animalibus sint. VII. 677. emortuae quomodo se prodant. VI. 852 sq. flaccidas densant salia theriaca. XIV. 290. infernae quae, et quanam supernae dicantur ab *Hippocrate*. XVI. 284. infirmiores omnium primae excrementitii morbis corripiuntur. XI. 274. organicae ex simplicibus componuntur. XV. 252. primae similes vocantur. XV. 252. quanam principes in corpore habendae. III. 435. similes vocantur sensu simplices. IV. 741. similes *Aristotelis*, elementares *Galenii* sunt. VI. 384. (confer. *Similes partes*.) simplices similes vocantur. XV. 252.

Partium excessus in numero quomodo curandus. X. 993. animalium tres primi naturae scopi in iis construendis. IV. 142. corporis exteriorum appellationes. XIV. 699. interiorum anatome. XIV. 709. ex natura gracilescentium cura. X. 998. organicarum morbi qui. VI. 855. organicarum conformatio animi moribus fit. IV. 795. similiarum morbi intemperies sunt. X. 125. usus earum ipsi animae est. III. 2. animalium multum inter se differunt. ibid. — doctrinae de partium utilitate necessitas. IV. 363 sq. usus cognitio ad diagnosin morborum necessarius. VIII. 16. de partium usu inter veteres dissensio. III. 16.

PARTHENIUM a quibusdam helixine vocatur. XI. 874.

PARTURIENTIBUS aegre, conducens remedium anodynum. XIV. 177.

PARTURIGINES, definitio. XIX. 455.

PARTUS, causae. II. 184. succedunt ipsius foetus vehementioribus motibus. II. 184. ad ejus facilitatem quanam requirantur. XVII. B. 852. muscutorum abdominalium actio. II. 152. in eo patefit os uteri. IV. 246. usus liquoris allantoidis et amnii. IV. 234. administratio obstetricibus con-

sueta. II. 151 sq. quando accidat. IV. 246. tempus in homine variat. XVII. A. 445. tempus triplum ejus est, in quo movetur foetus. XV. 408. tempora quatuor dantur. XVII. A. 345. maturi terminus secundum *Polybium*. XIX. 333. plerumque editur capite praeceps, sed et aliis rationibus. IV. 247. difficilis, si caput foetus non praeceat. IV. 247 sq. difficilis quot modis et causis fiat. XIX. 455. ad partus difficultatem remedia. XIV. 477. ad partus difficultatem aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. sternutamentum. XVII. B. 823. partus ut acceleretur, remedia parabilia. XIV. 478. 479. suffitus ad aegre parientes. XIV. 479. periculosus est, si gravidam febris occupaverit, anteceleriter sit extenuata. XVII. B. 851. de partu tum qui septimo mense, tum qui nono editur, decernendi *Hippocratis* consilium. XVII. A. 449. partus aeger editus uteri inflammationis causa. XVI. 180. partum per τ litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. vitalis quibusnam sit expectandus. XVII. A. 438 sq. ex partu crises quomodo mulieribus contingant. XVIII. B. 250. in partu cur mulieres maxime refrigerentur. IV. 150.

PARULIDES carnosii surculi sunt. VII. 731. fluxione e capite fiunt. VI. 422. cura chirurgica, quando suppuratio se ostenderit. XIV. 785. ad parulides dentifricium *Timocratis*. XII. 887.

PARYGRON medicamentum. XIII. 952. continet adipem suillum. XII. 325.

Παρυφαῖ quales vestes dicantur. XVIII. B. 791.

PASCUA in lactis conditionem agunt. VI. 345.

PASICRATIS confectio, quae uripam ducit. XIII. 213.

PASIONIS ciclicisci et trochisci fel tauri recipiunt. XII. 276. emplastrum viride. XIII. 493. pastillus ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad haemorrhagias ex erosione. X. 330. remedium ad herpes exedentes. XI. 87.

PASSER maxime laudabilem carnem habet. XV. 882. (piscis) solea minus suavis. VI. 724. passerum parvorum caro durior. VI. 700.

PASSIO, definitio. VII. 46. motus est in materia, ab agente. VII. 47. 52. ab affectu motu differt. VII. 44.

unde generetur. VII. 44. passionem Graeci permanentem affectum nominant. VII. 45. passiones veteres omnes motus vocant, nisi activi sint. X. 89.

PASTA holcima. VIII. 111. *Achillae*. XIII. 834.

PASTILLUS ad erysipelata ex *Agathoele*. XIII. 832. ad volvulosas subverviones Amazonum. XIII. 150. ab *Andromacho* conscripti. XIII. 832. *Andronis* ad gangraenam. XI. 137. *Andronis* ad haemorrhagias ex erosione. X. 330. *Andronius* inscriptus. XIII. 825. 834. *Andronius* ad carbunculos. XI. 88. *Antonii* Herbarii ad capitis dolorem. XII. 557. amarus ad stomachicos ex libris *Aphrodae*. XIII. 135. *Apollonii* Archistratoris s. *Smilinus*, ut *Alcimon*. XIII. 835. *Apollophanis*. XIII. 831. ex libris *Arei*. XIII. 829. ad serpentia, *Arei* ad herpes. XIII. 827. *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. *Artemidori* ad ficosas menti papulas. XII. 828. *Asclepiadis*. XIII. 824sq. aromaticus *Berytii*. XIII. 303. *Berytii* ad dysentericos et coeliacos. XIII. 290. bithynus in Sicilia confectus. XIII. 836. ad capitis dolorem *Antonii*, *Alexandri*, *Antigoni*. XII. 580. ad capitis dolorem egregie faciens, bis aut ter illitus. XII. 593. cephalicus, triplici mixtura constans. XIII. 544. *Chariclis* educit arenosas subsidentias, et facit ad vesicae ulcerosas affectiones. XIII. 329.

Pastillus Chrysermi ad splenicos. XIII. 243. coeliacis et dysentericis. XIII. 301. ad condylomata, ani inflammationem et pterygia. XIII. 837. *Darii*, qui per anum immittitur. XIII. 832. diachylon. XIII. 831. sedans dolorem coeliacis et dysentericis. XIII. 302. alius. 303. dolorem sedans, praecclare inducens somnum, ad inveteratos dysentericos. XIII. 304. alius dysentericis non febrientibus facit confestum. XIII. 305. dyspuoea laborantibus utilis. XIV. 532. ad erysipelata. XIII. 829. ad erysipelata *Andromachi*. XIII. 853. ab *Eudemo* ad dysentericos. XIII. 291. *Glaucii*. XIII. 835. haemoptoicus. XIII. 85. *hedychroi* confectio. XIV. 306. *hedychroi* laudatissima praeparatio secundum *Magnum*. XIV. 262. non solum hemierania laborantibus commodus, sed et ischiadicis. XII. 597. hepaticus amarus. XIII. 209. ex *Heraclicis* scriptis. XIII. 826.

gilvi Hieracis Thebani ex haliacabis s. vesicariis. XIII. 829.

Pastillus ad ictericos. XIII. 233. *Isidori* ad nomas. XIII. 833. 834. *Jupiter* vocatus ad podagricos et arthriticos. XIII. 358. ex collectaneis *Largi*. XIII. 828. ad lichenos. XII. 832. *Iucii*. XIII. 829. *Maqui*. XIII. 831. *Magni* Philadelphi. XIII. 829. *Mnesthei*. XIII. 830. ad multa. XIII. 835. *Musae*. XIII. 832. *Neapolitae*. XIII. 86. *Neapolitani*. XIII. 825. ex corallio *Nicerati*. XIII. 87. ut *Nicolaus*. XIII. 831. niger *Andromachi*. XIII. 833. ad nomas. XIII. 826. ad nomas, dictus *Asclepius*. XIII. 841. ex origano. XIII. 827. 833. *Pasionis* ad gangraenam. XI. 137. *Pasionis* ad haemorrhagias per erosionem. X. 330.

Pastillus Petronii virtus appellatus. XIII. 831. *Philippi* ad dysentericos inveteratos, sedans dolorem. XIII. 304. ad podagricos et arthriticos. XIII. 358. *Polyidae* ad gangraenam. XI. 137. *Polyidae* ad haemorrhagias ab erosione. X. 330. *Polyidae* ad nervorum vulnera. X. 405. ex rhu. XIII. 833. rosei, substitui potest sinapis. XIX. 741. rosei pro cinnabari. XIX. 732. rosaceus. XIV. 133. scilliticorum compositio. XIV. 49. scillitici. XIV. 94. scillitici praeparatio. XIV. 263. *Pastilli* scillitici confectio. XIV. 306. confectio secundum *Critonem*. XIV. 103. ad sedis eminentias. XIII. 315. ex seminibus ad tussientes. XIV. 529. celebris *Socratis* ad capitis dolorem et hemieraniam. XIV. 501. splenicus, qui splenis tumorem eliquat. XIII. 242.

Pastillus ex mandragora, sphragis inscriptus. XIII. 100. ex stirpibus inscriptus. XIII. 826. ex succino. XIII. 86. a *Terentio* stypticus inscriptus. XIII. 827. theriaci quomodo praeparantur. XIV. 45. theriaci, eorum praeparandi ratio. XII. 317. theriacus. XIV. 93. confectio secundum *Critonem*. XIV. 103. *Threpti*. XIII. 828. *Tiberii* Caesaris ad herpes. XIII. 836. tussi commodus, in quibus fluxio ad pectus destillat. XIV. 513. ciens urinam, detrahit calculos et topiomas concrectiones. XIII. 329. multiplicis usus et pus educens et laxans. XIII. 832. diversorum usus ad ulcera contumacia. XII. 176. ad vesicae allectus et ulcerationes. XIII. 323. ex

vesicularis. XIII. 833. viperini. XIV. 265 sq.

PASTINACA, facultates. VI. 654. vires. XII. 129. agrestis a quibusdam daucus vocatur. VI. 655. urinam ducit. XIX. 695.

Pastinacae semen pro ligustici semine. XIX. 735. *pastinaca* carnem habet mollem ac jucundam. VI. 737. *pastinacae marinae* aculeus nullum foramen habet. VIII. 195. ad *pastinacae* ictus emplastrum *Haliæ* gilvum. XIII. 802. ad *pastinacae* venenum isis. XIII. 774.

PATELLA. XIV. 724. descriptio. II. 775. nomina diversa. III. 253. a quibusdam vocatur mola et rotula. XVIII. B. 760. Graeci eam et *μύλην* et *ἐκγοματίδα* vocant. XVIII. B. 513. a Graecis cur vocata *ἐκγοματίς*. XVIII. B. 626. quomodo ad genu articulum firmetur. XVIII. B. 626. usus. III. 253. vulnerati gladiatores plurimi ex perversa curandi methodo, si superstites erant, claudī tamen facti sunt. XIII. 564.

PATHEMATA quales sint Graecis affectus. XVII. A. 67.

PATHOGNOMONICA, definitio. XIX. 351.

PATHOGNOMONICUM signum, definitio. XIX. 395.

PATHOLOGIA, definitio. XIV. 690. quid consideret. XIX. 458.

Πάθος, significatio hujus verbi. XVI. 295.

PATHOS s. pathema, definitio. VII. 44. definitio *Olympici*, et quomodo a symptomate differat. X. 67. et morbi inter se differentia. X. 86. quid juniores dicant. X. 89. quid veteres. X. 89.

ad *Patiendum* aptum est, quod molle. III. 633.

Patitur, quod alteratur. X. 87.

Πάτος, quid vocetur. XII. 116.

PATROCLO Caesaris liberto composita illinitio. XIII. 1019.

PACIBIBI qui secundum *Hippocratem*. VII. 791.

PAULINA dicta *Aristarchi* antidotos. XIII. 103.

PAULINI eclegma hepaticum. XIII. 211.

PAULUS. XIV. 629. de cautionibus, in venaesectione observandis. XIX. 525.

PAULO rhetori, cujus habitus erat pituitosus, singulis diebus supernata-

bat flava bilis quam evomebat. XV. 565.

PAUSANIAE Syri historia, qui in digitis sensum nullum habebat. VIII. 213.

PAVONIS caro qualis. VI. 701.

PAVOR per somnum in febre malum. XVII. B. 747. pavores per somnum cur pueris voracibus oriantur. XVII. B. 628. pavoris in somno causae. XVII. B. 748. pavores puerulis frequentissime accident. V. 694.

ad *Paxillos* infixos isis. XIII. 774.

PECCARE, quoniam dicatur. V. 3.

PECCATUM, definitio. V. 59. peccati consensus, definitio. V. 59. a peccatis mundus esse qui cupiat, quid huic agendum. V. 61. peccatorum maximum in rationibus. V. 62. peccatorum principium falsa de cujusque vitae fine opinio est. V. 77.

PECTEN muliebris, definitio. XIV. 706. pectinis ossa. XIV. 724.

Pectines crassi sueci sunt. VI. 769.

PECTUS, definitio. XIV. 705. hominis latissimum. XVIII. A. 536. animalia alia magis, alia minus latum habent. XVIII. A. 536. quidam sedem animae putant. XIX. 315. cum corde aut augetur aut minuitur. XVII. B. 55. angustum qui habent, absterneant a vomitoriis purgationibus. XI. 347. gibbositatis in ejus formationem effectus. XVIII. A. 501. hirsutum quid indicet. XVI. 91. hirsutum cordis calidi et siccī signum est. I. 334. imbecille habentibus antidotos *Damocratis*. XIV. 120. imbecillum a balneo laeditur. X. 804. latum iracundiorem naturam indicat. V. 462. afficit aquilo. XVII. A. 719. expurgat *Betonica*. XII. 24. per tracheam et fauces vacuatur. X. 527. si bilem creat, si balbi, furiosi et calvi sunt. XVII. A. 476. ad pectus deligatio. XVIII. A. 817. 823. in pectus, quibus sanies influit, si purulenti fiunt. XV. 151. tumor et rubor, si in eo in angina oriatur, bonum. XVIII. A. 154. manus, definitio. XIV. 704. pedis, definitio. XIV. 708. ad pectus remedia parabilia. XIV. 526.

Pectoris musculos dissecandi ratio. II. 475 sq. affectibus prodest scarificatio. XI. 322. ad pectoris angustiam et dolorem rosaceum zupha s. hysopi. XIV. 563. cruditatem aut coctionem spota indicant. XVI. 248. dolor hiemalis morbus. V. 694. dolo-

res irritat aquilo. XVI. 412. dolores fiunt ex aquilonia constitutione. XVII. A. 33. dolorem in peripneumonia lenit balneum. XV. 719. ad pectoris fluxiones theriace. XIV. 92. externarum inflammationum cura. XI. 94. in pectoris inflammatione venaesectio in brachio instituenda est. X. 904. ad humores in eo detentos remedia. XIV. 580. quando sit in pectoris morbis abscessus expectandus secundum Hippocratem. XVII. A. 933sq. 938. labem saniosam pellit theriaca Andromachi sen. XIV. 35. morbus, si crudus maneat, nihilque malignitatis habeat, abscessus expectandus est. XVII. A. 933. morborum coctionis et cruditatis signa. XVII. A. 933. phlegmones cura. X. 797. 923. interna facies ubi phlegmone premitur, excernitur aliqua sanies. X. 923.

Pectori cur mammae adhaereant. III. 603. insitus dolor thoracis inflammationem indicat. XVI. 653.

Pectore impense hirtus animosus iudicatur. I. 624. quid vere significet. I. 625. affectus quomodo curetur. XIV. 544. e pectore crassos et viscosos humores educit urtica. XI. 818. e pectore viscosorum et crassorum humorum excreationem iuvat adiantum. XI. 812. in pectore residentes humores depellens remedium. XIV. 512. e pectore puri auxiliantur amara. XI. 683. e pectore excreationes promovent amara. XI. 827. arum. XI. 839. valenter adjuvat radix Crocodillii. XII. 47. dracontium. XI. 839. isopyri semen. XI. 891. polegium. XI. 857. thymus. XI. 888.

PECUDES Graeci *χλοερά* dicunt. XVII. A. 929.

PEDESTRIUM esus sanguinem accumat. XIX. 488.

Πεδίον planta pedis est. XVIII. A. 613.

PEDIUM, definitio. XIV. 708. descriptio. II. 777. vocatur ante digitos pars pedis. III. 189. hujus ad gressum utilitas. III. 189.

PEDICULUS uvae. VI. 577. pediculorum multitudo ex caricarum largiori usu provenit. VI. 572. pediculorum vim gignunt caricae. VI. 793. pediculos, quos phthiras appellant, salibus theriacis potis evomunt aegroti. XIV. 290. pediculos interimit lachryma (gummi) hederae. XII. 30. cedrea. XII. 17.

ad *Pediculos* capitis remedia. XII. 462. ad peliculos capitis remedia parabilia. XIV. 323. ad pediculos palpebrarum aqua marina tepida. XIV. 415.

PEGANUM vide *Ruta*.

PELAMIDES sale condiuntur. VI. 746. sale conditae landatissimis salisamentis non cedunt. VI. 728.

PELECINUS vide *Hedysarum*.

PELLICULA etiam ophthalmia vocatur. XII. 711. pelliculas educit Scribonii Largi catapotium. XIII. 99. ad pelliculas in oculis aegyptia compositio. XII. 737.

PELLIS ovinae recentis usus. XII. 342.

PELOPS, praeceptor Galeni. V. 112. VIII. 194. commentator Hippocratis. XIX. 57. Numesiani praeceptor. XV. 136. quo usus est Menippi medicamentum ad rabiosorum morsus. XIV. 172. caneros ustos ad rabiem caninam commendavit. XII. 358. cerebrum omnium vasorum originem docebat. V. 527. 544. linguae bubulae sedecim musculos accipit. XVIII. B. 959. per solam experientiam medicinam consistere non posse statuebat. XIX. 16. de musculorum dissectione scripsit in tertio hippocraticarum institutionum libro. XVIII. B. 926. *Pelopsis* doctrina de nervis. V. 530.

PELUSIOTAE, ut *Lampon*, compositio ad stomachicos. XIII. 133.

PELVIS, descriptio. IV. 198sq. glandulae pituitariae cerebri usus. III. 694.

PEMPEIX vocabulum et in *Gnidiis* sententiis occurrit. XVII. A. 886. de vocis hujus significatione. XVII. A. 879.

PENCINUM pro myrobalano. XIX. 737.

PENIS ejusque partes. XIV. 706. et coles vocatur. IV. 194. colem quidam carnosum nervum vocant. XVII. A. 805. qua ratione nervosus dici queat. XVII. A. 804sq. cur ex ossibus pubis oriri debuerit. IV. 218. 219. apta ejus in medio positio. IV. 219. cur in coitu erectus esse debeat. IV. 221. erectionis causa. VIII. 441sq. ad ejus erectionem provocandam remedia. XIV. 487. musculi eorumque usus. IV. 222. musculi carnis partibus inseruntur. IV. 380. cur nervos multos acceperit. IV. 204. cur intendatur, et titillationis sensus in eo oriatur praesente in renibus cal-

cnlo. XIX. 656. affectionum diagnosis. VIII. 438. ulceris indicium. VIII. 438. glandis ulcerum cura. X. 381. ad penis dolorem et inflammationem. XIV. 578. ad penem roborandum. XIV. 562. penis ne cui arrigi possit, remedia parabilia. XIV. 486 sq. in pene ulcerum citra phlegmonem cura. X. 381. per penem injicere medicamenta in vesicam saepe necesse est. X. 301.

PENTAPHYLLI radices vires et usus. XII. 96.

PENURIA tollitur expletione. XVI. 173.

PENTOROBOS vide *Glycysida*. (XI. 858.)

Πεφλίχθαι quid significet. V. 699.

Πένανον (το) quid significet. VI. 565.

PEPLIUM, succus et semen quales habeant vires. XII. 97. vires. XVII. A. 428. flatus magis excutit. XV. 535. usus in plenitudine. XV. 535.

PEPLOS s. papaver spurium, vires ejus fructuum. XII. 96.

PEPO cucumeralis. VI. 565. pepones fructus mali succi sunt. VI. 793. frigidae sunt et humidae. — facultates. VI. 564. sicari nequeunt. VI. 785. semen supprimunt. XI. 777.

Πέπων quid significet. VI. 565.

PERCA quale praebeat alimentum. VI. 718.

PERCALIDA natura aestivo tempore extenuatur. XVII. B. 193. percalidis: somnus ab iis capiatur in frigore, sint tamen bene tecti. XVII. B. 172. percalidis qualis vivendi ratio conducatur. XVII. B. 171.

PERDICIS caro concoctu facilis. VI. 700. caro convenit iis, quorum constitutio renem calculos gignit. VI. 435. perdicis bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. perdicis fel pro aeris aerugine. XIX. 730. perdicis fel pro felle hyaenae. XIX. 746. 747.

in *Peregrinationibus* theriaca maxime utilis. XIV. 283.

PERFECTUM, quid significet. I. 646.

PERFORATIO thoracis quatenus dicatur operatio. II. 635. ad perforationem emplastrum *Scrapionis*. XIII. 883.

PERFRICTIO (vide *Frictio*.) insensibilis paulatim fit, cita autem cum sensu. VII. 619. horror et rigor quo-

modo differant. VII. 612. ex perfrictione molestias sanans remedium. XIII. 1023. in perfrictione judicatoriae sanguinis eruptiones vehementes pessimae. XVI. 797. perfrictiones cum ardore *Hippocrates* pravas vocat. XVI. 763. ad perfrictiones olei glucini confectio. XIII. 1042.

PERFRIGERATA calfacit continua respiratio. VII. 941.

PERFRIGERATIO completa et sensum et motum tollit. VIII. 71. immodica tensionis causa. XVII. B. 729. ex rigore non recalescens mala. XVI. 648. cum duritie cur signum malum. XVI. 666. ad perfrigerationes *Hygiaeni* Hipparchi compositio. XIII. 353. perfrigeratos juvat *Charixenis* arteriaca. XIII. 50.

PERFRIGERIUM causa alvi et urinae involuntariae defectionis. VIII. 64 sq.

PERFUSIO frigidae aquae, quae calorem efficit, tetanum curat. VII. 125. perfusionis capitis in febribus utilitas. XVIII. A. 145. perfusiones secundum *Hippocratem* celeres sunt faciendae in morbis acutis. XV. 713. perfusiones capitis quoniam inprimis loco sint instituendae. X. 934. perfusum laxantium effectus. X. 804.

PERGAMENAE domus agrestes quales. XIV. 17.

PERGAMENI columbae sanguinem, quando capitis ossa confracta perforant, in crassum cerebri involucri effundere solent. XII. 255.

inter *Pergamum* et *Elaeam* urbem collis est thynis refertus, in quo apes landatissimum mel component. XIV. 22.

Pergami aquae optimae reperiuntur. XVII. B. 159.

PERIAERRES ubinam sit in usum vocanda. XIV. 781.

PERICALAMITIS quid. XII. 424.

PERICARDIUM, ejus descriptio. II. 595. descriptio et usus. III. 488 sq. pars ignobilis est, et per se affectum nullum periculum infert. VIII. 306. sterno connexum est. II. 593. non ubique cordi connexum. II. 596. nervi. III. 500. venae unde. II. 786. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. qua ratione anatomicè sit lustrandum. II. 603. scirrhum in gallo observatum. VIII. 304. in eo saepe maxima seri quantitas reperitur. VIII. 303. tumor inventus est in simia post mortem, humorem in se continens,

qualem pustulae hydatides emittunt. VIII. 303sq.

PERICHARIA quid. X. 841.

PERICLES Atheniensis quale caput habuerit. XVII. A. 819. Olympius nondum natus et jam Graecos ob insomnium terrebat. XIX. 180. *Periclis* casus. XVII. A. 766.

PERICLYMENI fructus, folia, semen, vires eorum et adhibendi modus. XII. 98.

PERICRANIUM. XIV. 711. definitio. XIX. 358. quid, et quomodo oriatur. III. 662. pericranii generationis causa factae sunt suturae. III. 922.

PERIDEXIUM gladium *Homerus* asteropaeum vocat. XVIII. A. 147.

PERIGENIS arteriaca. XIII. 33. catapotium concoctorium ad tussim et catarrhum. XIII. 69. catapotia ad tussim. XIII. 73.

PERINAEUM qualis sit regio. XVIII. A. 741. ex perinaei percussione urinae suppressio orta est, et curata. VIII. 13.

in PERINTHIA qui tussi et angina laborabant, iis abscessus fiebant. XVI. 286.

in *Perintho* excretio seminis speciem referens iudicatoria erat. XVII. A. 978.

PERIODUS, definitiones. XIX. 401. periodi olympicae et pythicae. VII. 476. periodi voce ordinem et typum significarunt. VII. 476. quidam periodum tempus vocant. VII. 476.

Periodus morbi, definitio. VII. 412. 475. periodi (morbi) vicissitudo, definitio. XIX. 459.

PERIOSTEUM, definitio. XIX. 367. Graecis dicitur membrana, os ambiens. XIII. 414. etiam vocatur membrana circossea. XIX. 367. periostei generatio in foetu. IV. 550. dolores quales. VIII. 104.

PERIPATETICA philosophia unde nomen habeat. XIX. 230.

Peripatetici quomodo ab Erasistratis in explicandis physiologicis objectis differant. II. 90. naturam ut artificem ornant laudibus. XV. 306.

PERIPNEUMONIA, definitio. XI. 77. XIV. 734. XIX. 419. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. hiemalis morbus. V. 694. hieme potissimum fit. XVI. 27. 382. XVII. B. 626. morbus siccus est. VI. 828. vere fit, si hibernum est. XVI. 381. virilis morbus est. V. 695. brevis temporis ha-

bet principium. IX. 561. aetate pro-
vecti magis quam iuvenes corripiun-
tur. XVII. B. 645. non corripiuntur
haemorrhoidarii. XVII. A. 327. XVII.
B. 107. non tentatur mulier, si re-
cte purgatur. XI. 165. qui facile ea
corripiuntur, iis prophylactice vena
secunda est. XI. 271.

Peripneumoniae causae. XIV. 735.
ex usu aquae stagnantis fit hieme.
XVI. 437. ex plenitudine oritur. VI.
375. peripneumonia dignoscitur, si
nihil expuitur. XV. 472. in peripneu-
monia deliria fiunt. VIII. 329. in pe-
ripneumonia delirium non est capitis
proprius affectus. VIII. 133. in peri-
pneumonia cur non adsit dolor pulsa-
torius. VIII. 77. symptoma sunt ma-
xillae rubrae. VIII. 46. orthopnoeae
in ea causa. XVI. 677. peripneumo-
niae pulsus qualis, ejusque causae.
VIII. 482. IX. 180. peripneumoniam
denotat, si pulsus in maiorem crebri-
tatem mutantur. IX. 171. si pericu-
lum adest, pulsus intercurrentes fiunt.
IX. 289. respiratio in ea conditio.
VIII. 254. 275. in peripneumonia re-
spiratio densa et parva. VII. 909. re-
spiratio multa et frequens. VII. 852.
symptoma habet spirandi difficultatem.
XVII. B. 730. sputa qualia. VIII. 122.
quando in ea sputum sanguinis ex-
igui locum habeat. XVIII. B. 184.
sputum tenue morbi principium de-
notat. VII. 446. quale sputum lethale
morbi exitum denotet. VII. 457.
quale sputum salutare et quale no-
xium. XVI. 169. in peripneumonia
quomodo tempora definienda. IX. 626.
creditatis signum quoddam. IX. 626.
peripneumoniam empyema comitatur.
IX. 173.

Peripneumonia fluxu sanguinis non
iudicatur. IX. 707. ex ea quoniam su-
perstites evadant. XVIII. B. 209. bona
ejusdem signa et mala. XVIII. B.
193sq. prava signa. XV. 857. sputo
adhuc bilioso, si suppuratio fiat, ex-
itialis est. XVIII. B. 188. maxime
vero, si ab hoc sputo septimo die
suppuratio eveniat. XVIII. B. 189.
et tunc mors die XIV. expectanda.
XVIII. B. 190. quid in ea sputum
valde foetidum denotet. XVI. 215.
sputum flavum et sanguine mixtum
quando sit in ea salutare, et quando
non. XVIII. B. 182. vomicae situs quo-
modo cognoscatur. XVIII. B. 199sq.
eam in suppurationem abiisse unde

cognoscatur. XVIII. B. 201. in sup-
purationem eam abire quando sit con-
jiciendum. XVIII. B. 187sq. suppu-
rationes quando rumpantur. XVIII.
B. 195. ex ea suppurati quinam po-
tissimum moriantur. XVIII. B. 221.
in qua nihil expuitur, gravissima.
XVII. A. 491. unde abscessus ad au-
res etc. futuros esse colligatur. XVIII.
B. 210. quibus abscessus circa aures
fiunt et suppurantur, ii evadunt. IX.
756. utrum in superioribus an infe-
rioribus partibus abscessus fiat, unde
cognoscatur. XVIII. B. 214. absces-
sus ad crura facti, omnes sunt utiles.
XVIII. B. 215. quid accidat, si hi
dispareant. XVIII. B. 218. diarrhoea
succedens malum. XVIII. A. 25. post
pleuritidem malum. XVIII. A. 111.
phrenitis eam concomitans malum.
XVIII. A. 112. residere velle pessi-
mum signum. XVIII. B. 65.

Peripneumoniae cura. XIV. 735.
cura secundum *Hippocratem*. XV.
850sq. solvunt eam diarrhoea et
pleuritis. XVII. A. 364. quum ad sta-
tum pervenerit, nisi repurgetur, au-
xilium non admittit. XV. 857. in pe-
ripneumonia quatenam sit vena secan-
da. XVI. 139. XIX. 522. ad peripneu-
moniam antidotus *Aristarchi*. XIII.
103. antidotum mithridation. XIV.
165. magis huic quam febris ardenti
idoneum est balneum. XV. 718. ad
peripneumoniam confectio aromatica
Mithridatis. XIII. 52. butyrum. XII.
273. *Charixenis* compositio. XIII. 102.
Chrysocome s. *Chrysites* decocta in
melicrato. XII. 158. clysteres acres.
XVI. 145. eclegma. XV. 858. *Eu-
genii* compositio. XIII. 114. malagma
polyarchion. XIII. 184.

Περσένης quid significet.
XVIII. A. 420.

PERISCYTHISMUS, definitio. XIV.
784. in syncipite et praepotio nigri-
cante indicatus est. XIV. 781.

PERISTEREON, unde ita vocatum.
Ejus vires. XI. 98.

PERITOME, definitio. XIX. 446.

PERITONAEUM ex duplici membra-
na constat. X. 412. peritonaei quae-
nam sit substantia, quemque usum
animalibus praebeat. III. 288. cur a
quibusdam tunica vocetur. II. 554.
unde nomen acceperit. II. 550. quas-
nam partes obducatur. II. 550. circun-
lum quendam refert, qui in quibus-
dam partibus laxos processus, in qui-

busdam foramina tantum habet. II.
551. telis latis araneorum simillimum.
II. 511. simplex est, et tenuè insi-
gniter. II. 511. origo ejus pericra-
nium. XIV. 711. propagationis ejus-
dem exacta descriptio. II. 553sq. de-
cursus. III. 292sq. intestina extrin-
secus obducit. III. 331. renes cum
colo copulat. XVII. A. 833. tegit vasa
seminalia et meatus abinde quovis in
latere fit maximus ad testes descen-
dens. IV. 566. in ejus duplicatura cur
vasa decurrant. III. 338. obvolvitur va-
sa nutritia testis. IV. 198. unde ve-
nas suas habeat. II. 811sq. qui sub
peritoneo aperitur abscessus, pravus.
VII. 738.

Peritonaeum affectum spiritum den-
sum et parvum efficit. VII. 910. pe-
ritonaei inflammationem sequitur re-
spiratio multa et frequens. VII. 852.
peritonaei aliquid in herniotomia ex-
ciditur. X. 988. peritonaei vulnera
periculosa. X. 290. eo vulnerato ple-
rumque omentum excidit. X. 421.
vulnerato vel rupto herniae oriuntur.
VII. 730. peritonaei vulneris notae.
VIII. 5.

PERITUS quomodo ab imperito dif-
ferat. XVIII. B. 245.

ad se *PERMURGENTES* in somno.
XIII. 319.

PERNICIOSA sine signis levantis se-
cundum *Hippocratem* mortem signifi-
cant. XVI. 619.

ad *PERNIONES*. XIV. 566. perni-
onibus medetur fotibus, linimentis,
abrasionibus etc. I. 159. ad perniones
radix *Arctii lappae*. XI. 837. per-
niones sanare dicitur cinis unguium
asinorum. XII. 341. emplastrum *Ge-
leni* ex chalcitide s. phoenicium. XIII.
380. etiam ulceratis. XIII. 383. em-
plastrum sacrum. XIII. 778. ad per-
niones ulcerosos emplastrum. XIII.
718.

PERNOCTATIONES. XVII. B. 192.

PERONE a Graecis quodnam os di-
catur. XVIII. A. 672.

PEROSIS, definitio. XIX. 427.

PERSARA arbor in sola Alexandria
a *Galeno* visa est; alii *Persion* vo-
cant, et ajunt, ejus fructum *Persis*
esse lethalem. XII. 569.

Persene folia, eorum vires et usus.
XII. 97.

PERSICA, ejus vires medicae. XII.
76. siccare nequeunt. VI. 785. in
Perside lethalis, in *Aegyptum* autem

translata, non. VII. 228. persicae foliis siccis succedunt rosae folia. XIX. 740. (vide *Mala persica*.)

PERSIUM in Alexandria occurrit, apud Persas tam est noxium, ut, qui hoc comederint, eos interimat. VI. 617.

PERSPIRATIO, definitio. V. 710. VI. 67. XV. 180. XIX. 375. bona aut mala quanti sit momenti. XV. 379. impeditae effectus. XV. 379. per insensibilem totum corpus evacuatur. XVI. 121. invisibilis excrementum est tenuius per universum corpus proveniens. X. 175. insensibilem calor natus molitur. XVII. B. 421. insensibilis variat pro aetate, anni tempore, studiis etc. XVII. B. 194. fit per meatus, qui sensum nostrum effugiunt. XV. 240. invisibilis quando fiat visibilis. X. 175. pro aëris temperie variat. XVII. A. 44. provocatur frictione molli. VI. 229. cutanea. XV. 323. quomodo retineatur. VI. 72.

Perspirationis copiae copia alimenti respondere debet. XV. 367. facilitas ad morbos tollendos multum valet. IX. 284. quantitati debet respondere alimenti quantitas. XV. 240. raritas quibus major, salubrior, quibus minor est, secus. IV. 746. raritas et densitas quid efficiant. XV. 376. suppressae cura diaetetica. VI. 75.

Perspirationem corporis universi salubrem reddit mediocris exercitatio. I. 371.

Perspiratus causa factae sunt suturae. III. 922.

PERTURBATIO oculi, definitio. XIV. 768.

PERUSTIS qualia vina non conducant. VI. 803.

PERVERSA quatenam dicantur, XVIII. B. 888.

Perversiones quomodo oriantur. XVIII. B. 816. et quomodo curantur. XVIII. B. 817sq. perversionum causae. XVII. B. 729.

Pervigilem aliquem esse unde cognoscatur. XVIII. B. 37.

PERVIGILIUM febris ephemeræ causa. XI. 6. ex pervigiis viribus privatos opium restituit. XIV. 248.

Pes vocatum instrumentum, quod praecones canunt, commemoratur. XVII. B. 201. mensura etiam est. XIV. 708.

Pes cruris postremum vocatur, II.

347. ambulandi organon est. III. 127. manui respondet. XVIII. B. 432. ejus constructio pro operibus, quae habet peragenda, optima reperitur. III. 242. mediae in eo cavitatis utilitas. III. 190. cur concavus. III. 208. cutis in eo conditio. III. 235. quatuor ei convenientes motus. III. 226. musculi, qui in pede sunt, quatuor genera constituunt. XVIII. B. 1023. quae de causa non exacte utraque ex parte sit aequalis. III. 197. simiae quomodo ab humano discrepet. II. 322.

Pedis et manus comparatio. III. 194. articuli plures sunt. XVIII. A. 668. cutis dura a Graecis *ἔπος* dicitur. XVIII. B. 439. digiti cur minores quam illi manuum. III. 196. nec singuli ejusdem magnitudinis. III. 197. digiti cur illis in manibus minores. III. 220. digiti quatuordecim ossibus constant. XVIII. B. 433. digiti cur in simia plurius a se diducti sint. IV. 251. digitorum ad ambulandem necessitas. III. 189. digitos extendens musculus. III. 233. digitos flectunt musculi tres. III. 131. digitum magnum quidam putant primo formari in foetu. XIX. 331. digitorum fracturae cura. XVIII. B. 438. intra quodnam tempus sanetur. XVIII. B. 442. deligatio. ibid. et 443. ex pedis digiti ulcere our inguinam glandulae intumescent. X. 881. pedis divisio. III. 194. elevationem immobilem efficientes musculi, II. 324. nervi. II. 404. III. 243. IV. 309. ligamenta. II. 331. morbos quinque statuunt *Cnidii*. XV. 364. motus musculi actio est. I. 235. motus quatenam perficiant articulationes. III. 205. motus quatuor et principia quinque. III. 221.

Pedis partes omnes mirabiliter inter se consentiunt. IV. 354. partes internae cur externis altiores. III. 216. partem summam occupantes morbi. XIV. 779. ossa saltando ex superiori loco diducuntur; hujus mali symptomata. XVIII. B. 445. et quomodo curetur. XVIII. B. 449sq. planta quomodo graece vocetur. XVIII. A. 613. medium naturaliter cavum est. XVIII. A. 613. plantae structura prava. XVIII. A. 613. planta num metacarpo respondeat. III. 202. plantae cutis cur piloform sit experta. I. 621. plantae cutis excoriari vix potest. III. 109. planta incedentis callis est. XVIII. B. 749. simiae descriptio. III. 208. ten-

dinum distributio quomodo ab illa in manibus differat. III. 223.

Pedem moventes musculi in tibia siti. XVIII. B. 1014sq. moventes musculi eorumque utilitas. III. 227. retrorsum abducentes musculi. XVIII. B. 1016. retrorsum et extrorsum inverteens musculus. XVIII. B. 1017. retrorsum flectentes musculi. II. 316sq. retrorsum simul et extrorsum abducentes musculos. XVIII. B. 1017sq. extendens musculus. XVIII. B. 1019. 1021. intorquens musculus ut simus evadat. II. 324. in pede quatuor musculorum genera sunt. II. 326.

Pedes proprie dicti. XIV. 708. incessus causa facti. XV. 359. etiam sunt quodammodo organa apprehensionis. III. 192. hominis cur adeo longi, quam nunc sunt, et lati et cavi etc. III. 187. per eos cur natura non constituerit, effluere excrementa. III. 236. cur tales homini dati sint, quales habet. III. 184. qua de causa nullos nervos a cerebro acceperint. IV. 276. differentia in carnivoris et herbivoris. III. 175. anteriores carnivoris sunt pro manibus. III. 176. multos cur habeant et parvos animalia exsanguia. III. 176. animalium sanguineorum pedestrium. III. 177. equi velocitatis causa rotundi. III. 185. quatenus simiae pedibus sint homini simillimae. II. 532. animalium ut alimenta. VI. 669. ut cibus sunt inepti. VI. 704. si frigeant in febre ardente, nec potus nec sorbitio danda est. XV. 799. frigidi abscessum in supernis futurum indicant. XVI. 283. si frigidi sunt, ventriculus calidus sit necesse est. XV. 800. si frigeant ventre et lateribus calentibus, malum. XVIII. B. 119. fissos quae habent animalia collum breve habent. III. 876. ex frigore sphacelosi. VIII. 72. nigri penitus minus sunt quam lividi periculosi secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 126. podagricis invalidissimi sunt. XV. 125. aggrediens pestis in Pamphyliis. III. 188.

Pedum a manibus diversitas. III. 196. et manuum analogia quoad musculos. III. 234. usus ad standum et ambulandum. III. 187. ad pedum callosas excrescentias *Moschionis* catagmaticum. XIII. 647. pedem sinum faciunt musculi duo. III. 232. pedum calor abscessum in infernis partibus fieri indicat. XVI. 283. ad pedum do-

lores *Anaranti* grammatici compositio, qua ipse usus est. XIV. 208. alia. XIV. 209. pedum cura in febribus, in quibus alvus perpetuo liquata est. XV. 801. frigus plerumque febris accessurae signum est. XV. 799. XIX. 213. refrigerationis in febre ardente effectus. XV. 800. gravitas in morbis acutis malum. XVIII. B. 125. ad pedum inflationes remedia. XIV. 566. ad pedum intertrimenta inunctio. XIV. 557. ad pedum laborem ex offensione vel casu etc. cataplasma. XIV. 535. pedum oedema hydropi anasarca conjunctum plerumque est. XVIII. B. 114. ad pedum scissuras. XIV. 566. pedum tumor ex nimis menstruis. XV. 328.

Pedibus nudis jacere, nec tamen multum calidis, malum. XVIII. B. 61. a pedibus cutis exoriatur, si quis imprudens supergrediatur serpentem dryinum. XIV. 234.

Pressi componuntur ex vitulina et cervina medulla, uteros emollientes. XII. 332. pessulus emolliens est emplastrum *Azaniacae*. XIII. 785. pessus emolliens est emplastrum *Herpe* candidum. XIII. 432.

Pestiferam luem curat theriaca *Andromachi* sen. XIV. 36.

Pestilens constitutio sanguinem exaestuatur. VII. 375. pestilentis constitutionis *Hippocratis* descriptio. XVII. A. 647sq.

Pestilentia, definitio. XIX. 391. in pestilentia pulsus ab initio ad finem usque probus est. IX. 341.

Pestis, definitio. XV. 429. qualis morbus. XVII. A. 667. est epidemia pernicioiosa. XV. 429. morbus perniciosus est. XVII. A. 12. respiratione potissimum ejus contagium attrahitur. VII. 289. in peste cutis color. IX. 357. pestis sanguinem nigrum et crassum gignit. V. 115. pestis cujusdam symptomata describuntur. V. 115. cujusdam descriptio, in qua omnes, quibus exanthemata nigra in toto corpore apparuerunt, sanati sunt. X. 367. saeva in summos pedes grassans in Pamphyliis. III. 188. causae. VII. 289sq. causae secundum *Thucydidem*. VII. 290. causa aeris temperies calida et humida. VII. 291. causa est prava quaedam aeris ad corruptionem prompta mutatio. XIV. 281.

Pestis quibosnam signis dignosca-

tur. IX. 358. quānam facile ea corripiantur et qui non. VII. 291sq. periculosum, cum iis versari, qui ea laborant. VII. 279. quidam, qui ex peste atheniensi evaserant, se ipsos et cognatos ignorabant. VII. 101. pestis ex Aethiopia Graecos invadentis cura ab *Hippocrate* inchoata. XIV. 281. pestem in Asia *Galenus* per venae sectionem in se ipso curavit. XIX. 524. contra pestem in Italia grassantem *Aelianus* Meccius theriacam in usum vocavit. XIV. 299. vir honestus urinam puerorum bibit et hinc servatum se credidit. XII. 285. in peste ejusdem indolis, quae *Thucydides* memoria grassabatur, quotquot bolo armenia utebantur, celeriter curati sunt. XII. 191. ad pestem theriaca. XIV. 280.

PETASITES, ejus usus. XII. 99.

PETINI panacea ad ulcerationes et suppurationes in profundo. XIII. 57.

PETRAE asiae floris qualitates. XI. 696. petrae asiae flos cathaereticum remedium est. XI. 756. omnium terrestrium est subtilissimus. XIII. 568.

PETRONAS carnes suillas tostas et vinum nigrum meracius praebet feblicitantibus, vomere cogit, frigidamque potui exhibet, quantum volunt. I. 144. vinum et carnem febrientibus dabat. XV. 436.

PETRONII pastillus virtus appellatus. XIII. 831.

PETROSA pars ossis temporum. II. 745.

PETROSELINUM, totius plantae et seminis vires. XII. 99. Cilices id modo ita vocant, quod natum est in Amano, sed id smyrnium potius est. ibid. Cilices vocant Smyrnum. XII. 128. estreatium, adulteratio ejusque diagnosis. XIV. 76sq. differentiae ab aliis petroselinis. XIV. 78. macedonicum. XIX. 744. macedonicum optimum. XIV. 60. ad nimiam obesitatem. X. 994. petroselini semen urinam movet. XI. 747. radix succedit gentianae. XIX. 726.

PEUCEDANI radices, et succi vires et usus. XII. 99sq. remedia, quae substitui possunt. XIX. 740.

Φ character quid significet apud *Hippocratem*, XVII. A. 613.

PHACOPTISANA quomodo paretur. VI. 526. ex cicerculis. VI. 540.

PHACUS vide LENTICULA palustris,

PHAEDON Eliensis socraticus philosophus. XIX. 228.

PHAEDETRI limula. XII. 736.

PHAGEDAENA, definitio. VII. 727. XIX. 419. 443. a herpete differentia. VII. 727. quānam ulcera vocet ita *Galenus*. XVI. 460. significatio apud *Hippocratem*. XVI. 460. a symptomatico vocatur. X. 83. ulcus est depascens, aut exedens. X. 83. phagedaenae ulcera sunt, quae carnem corrumpunt. XV. 342. XVIII. A. 72. cum inaequali intemperie consistit. VII. 751. ex pravis alimentis fit. VI. 750. ex atra bile. IX. 693. ex cacochymia. I. 664. multorum ciborum esus a quibusdam causa habetur. XVII. B. 108. causa est humorum fluxus. VII. 22. humores vitiosi. VII. 211. phagedaenae ex vitio humorum fiunt. XV. 365. phagedaena non corripuntur, qui haemorrhoidibus sunt obnoxii. XVI. 453. XVII. A. 327. XVII. B. 107. et cur. XVI. 460. phagedaenae cura. X. 1006. eam sola saepe purgatione *Galenus* sanavit. XI. 341. ad phagedaenas remedia simplicia. XIII. 731sq. flores et fructus Panaces asclepii melle mixti. XII. 95. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

PHALANGES ossa digitorum vocantur. II. 250.

PHALANGIA pro cantharidibus. XIX. 731. ad phalangiorum morsus remedium *Andrene*. XIV. 180. remedium anodynum. XIV. 176. antidotum. XIV. 203. aliud. 204. *Antiochi* philometoris. XIV. 202. ex *Apollodori* commentariis. XIV. 181. *Charitonis* circulatoris. XIV. 180. remedium, quo *Diophantus* usus est. XIV. 175. 181. emplastrum saorum. XIII. 778. epithema *Siminae* circulatoris. XIV. 182. aliud. XIV. 183. *Heraclidis* Tarentini. XIV. 182. *Siminae* Med. XIV. 180. theriace. XIV. 91. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 33. theriaca *Antiochi* Philometoris. XIV. 186.

PHALANGITES, unde nomen accepit, et usus. XII. 150.

PHALANGOSIS, definitio. XIV. 771.

PHALERIS, ejus vires. XII. 149.

PHANII insessus ad haemorrhoidas. XIII. 840.

PHANION Neapolitae ad dolores et epiphoras. XII. 755. serapiacum. ibid.

PHANTASIA, definitio et unde nomen habeat. XIX. 305.

PHANTASMA, definitio. XIX. 306. ratione indiget. XIX. 305. non accidit animalibus. XIX. 305. phantasmata ante oculos saepe per consensum oriuntur. VIII. 221.

PHANTASTICUM, definitio. XIX. 306.

PHANTASTUM, definitio. XIX. 306.

PHAON auctor dicitur libri hippocratici de salubri victu. XV. 455.

PHARMACIA, quomodo curet. XIV. 694. duplex. XIV. 761. apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. A. 124.

PHARMACON vide **MEDICAMENTUM**. *Φαρμακόν* *Hippocrates* solummodo de purgantibus remediis dicit. XV. 334. quid significet. XVII. B. 441. 654.

PHARMACEUTICE, definitio. XV. 425.

PHARMACOPOSIA apud *Hippocratem* quid. XVIII. A. 124.

PHARMIANUM malagma. XIII. 975.

PHARNACES herbarius, qua is, cum aegrotaret, antidoto usus est. XIII. 204.

PHAROS appellatum eclegma. XIII. 97.

PHARYNX. XIV. 715. definitio et usus. XIX. 359. qualis pars dicatur. XVIII. B. 962. quamnam partem *Hippocrates* ita vocet. XVIII. B. 264. dicitur etiam larynx. III. 611. inter deglutendum deorsum fertur. III. 591. pharyngis constrictores. XVIII. B. 962. circa pharyngem glandulae sunt. VI. 674. ob pharyngis asperitudinem qui tussiant, conducit bnglossum coctum in melicrato. XI. 852.

PHASGANIUM vel *Xanthium*, ejus vires. XII. 87.

PHASELI quibusdam sunt cicerculae. VI. 542. parandi ratio ut ediqueant, et facultates. VI. 538sq.

PHASIANORUM caro illi gallinarum est similis. VI. 700. ova ut alimentum. VI. 706.

PHASEOLI seminis descriptio et vires. XI. 891.

Φαύλον, quomodo veteres hoc verbum usurpaverint. XV. 341.

PRECIANUS *Galen*i praeceptor. XVII. A. 575.

PEREA apud *Hippocratem* quid significant. XVII. B. 38.

PERECYDES Syrus terram ducebat elementum. XIX. 243. auctor dici-

tur libri *Hippocratis* de victu salubri. XVIII. A. 9.

PNEU, ejus vires. XIV. 72.

PHIDIAE artes celebrantur. III. 238. et naturae differentia in condendis rebus. II. 82. Phidias Palladis simulacrum effinxit. XI. 359.

PHIGETHLIS incipientibus cataplasmatibus ritu illita helixine. XI. 874.

PHILADELPHIUM remedium ad declinationes ophthalmiarum, ulcera sordida et pustularum eruptiones, e vestigio auxiliatur. XII. 756.

PHILANTROPON a quibusdam aparine vocatur. XI. 834.

PHILETARIUM quidam Polemonium vocant. XII. 106.

PHILINUS Causae sectae empiricae princeps. XIV. 683. *Philini* aridum ad nomas. XIII. 842. compositio ad asthma et dyspnoeam. XIII. 113. uxoris casus, decimo quarto a partu die febre correptae. XVII. A. 269.

PHILIPPUS quid senectam ex morbo vocet. VII. 315. IX. 176. X. 495. quid marcidam febrem vocet. VII. 685. *Philippi* de cura marcoris positiones. VII. 689. *Philippus* hecticis et marcescentibus balneum noxium putat. X. 706. facultatum speculationem attigit. VII. 530. sola experientia medicinam consistere posse putabat. XIX. 16. *Philippi* Macedonis ambrosia ad lethalia venena, et cujusvis virulenti ictum. XIV. 149. a *Philippo* data *Trallianis* antidotus cerusiana. XIII. 105. *Philippi* pastillus ad dysenteriam, sedans dolorem. XIII. 304. in Caesaria compositiones ad scicos, encanthidas et incipientes ophthalmias. XII. 735. medicamentum ad dysenteriam et haemoptoën. XIII. 88.

PHILISCI casus. XVII. A. 195. 253.

PHILISTAE casus febre ardente laborantis. XVII. A. 585.

PHILISTION auctor dicitur Hippocratici libri de salubri victu. XV. 455. XVIII. A. 9. usum respirationis putabat caloris innati refrigerationem. IV. 471. de succedaneis scripsit. XIX. 721.

PHILO philosophus. XIX. 227. *Philonis* caro frigida est. I. 255. antidotus. XIII. 267. (*Galen*i ejusdem explicatio. XIII. 269.) medicamentum dolores obtundit. VIII. 84. remedium ad dolores sedandos efficacissimum. X. 818.

PHILOCALUS, malagma ad ischiadicos, quo unus est. XIII. 349.

a **PHILOCLER** acceptum acopon. XIII. 1034.

PHILOLAUS Pythagoricus duplicem mundi interitum statuit. XIX. 265. Philolai opinio de solis natura. XIX. 275. de terrae motu. XIX. 295.

PHILONIDES Siculus de medicina libros scripsit. VIII. 748. ut *Philonides* malagina. XIII. 978.

PHILONIUM medicamentum stuporis sensum infert. XVII. B. 331. philonio medicamento simile quomodo oritur. XIV. 6.

PHILOPHYSICUS *Asclepiadae*. XIII. 102.

PHILOSOPHIA medicis maxime necessaria est. I. 62. exercitatio est. XIX. 231. philosophiae historia. XIX. 225. finis. V. 597. partes. XIX. 232. pars logica. XIX. 231. principium quoddam. XIX. 234. inventionis causa. XIX. 235. oratoriam artem adunxit *Protagoras* abderites. XIX. 229. cognomina unde. XIX. 229. philosophia qualis fuerit ante *Socratem*. XIX. 222. qualis sit efficacissima et exactissima. XII. 166. in tres partes eam *Socrates* dividit. XIX. 223. philosophiae contentiosae princeps *Zéno Eleates*. XIX. 229. philosophiam cynicam invenit *Antisthenes*. XIX. 227. cyrenaiscae inventor *Aristippus*. XIX. 227. dialecticae auctor *Euclides* Megarensis. XIX. 227. eretricae auctor *Menedemus* Eretriensis. XIX. 228. peripatetica unde nomen habeat. XIX. 230. scepticae auctor *Pyrrho*. XIX. 228. Stoicae inventor *Zeno* Citieus. XIX. 227.

PHILOSOPHI quinam. XIV. 585. substantiam individuum *Dionem* vocare consueverunt. V. 662. terram vocant elementum corporum. XII. 166. ionici principium ab elemento non differre statuerunt. XIX. 245. naturales unde dicti. XVI. 423.

Philosophorum de elementis dissensio. XIX. 243. genera. XIX. 228sq. sectae. XIX. 233. successio. XIX. 225.

PHILOTAE aphroditarium. XII. 752. cephalicum. XIII. 745. emplastrum lichenicum. XII. 838.

PHILOTIMUS: ejus sectatores de humoribus copiose scripserunt. V. 104. de quibusdam alimentis copiose, de aliis jejune scripsit. VI. 511. arterias

ex se ipsis pulsare putat. V. 561. calorem non insitum, sed adscititium putat. VII. 614. cerebrum et cor inutilia pronuntiavit. III. 625. cerebrum putabat medullae spinalis propaginem. III. 671. (erravit. III. 672.) dolichorum non meminit. VI. 545. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. in libro de alimentis de mazis scripsit. VI. 507. de rebus ad medicam officinam spectantibus scripsit. XVIII. B. 629. quae de piscibus durae carnis scripserit. VI. 726. quae de piscibus molli carne praeditis scripserit. VI. 720. pituitam admodum frigidam humorem vitreum vocat. VII. 138. pituitam dulcem succum vocat. VII. 124. ptisanam triticeam alicam vocat. VI. 496. succos crudos citra lassitudinem curat, et propterea vomitum commendat. VI. 279. putat succum crassum, glutinosum ac frigidum ex omni maza generari. VI. 509. uteri cornua sinus vocat. II. 890. venaesectio utitur. XI. 163.

PHILOXENI Chirurghi ad polypos, ozaenas, omnem excrecentem carnem, haemorrhoidas, et quibuscunque crustam inducere velis remedium. XII. 684. ut *Philoxenus* acopon *Glyti*. XIII. 1036. Philoxeni aegyptium. XIII. 645. Philoxeni aridum achariston. XII. 731. ejusdem ad lippitudinem siccam et sycosin, putrescentia et excrecentem carnem siccum remedium. XII. 731. Philoxenus quo usus est, medicamentum ex chamaeleonte ad ulcera vix sanabilia. XIII. 738. Philoxeni liquida compositio visum exacuens et cicatrices et callos extensens. XII. 736. emplastrum apelum, h. e. hiulcis conveniens. XIII. 539. ad Philoxenum relatum emplastrum cyziceum. XIII. 819. ex Philoxeni collectaneis emplastrum ad ulcera maligna. XIII. 742. Philoxeni illinitio ad fluxionem oculorum multam et dolores. XII. 743. ad pruriginosos et circumscissos oculorum angulos. XII. 735.

PHIMOSIS, definitio. XIX. 445. palpebrarum. XVIII. B. 812.

Φλάσματα apud *Hippocratem* contusiones sunt. XVIII. B. 882.

PHLEBORRHAGIA *Hippocratis* venarum ruptio est. XV. 866. ex ea qui suppurati sunt, iis elleborus dandus non est. XV. 865sq.

PHLEBOTOMIA vide *Vennesectio*.

PHLEGMA quid significet. II. 130. quid secundum *Prodicum*. XV. 325. quod ab omnibus dicitur, *Prodicus* mucum vocat. XV. 325.

PHLEGMAGOGA remedia quae. XVII. B. 660. phlegmagoga. XI. 325.

PHLEGMONE, definitio. X. 949. XI. 69. XIX. 441. phlogosis a multis vocatur. VII. 911. phlegmonen veteres saepe phlogosin vocant. X. 875. XI. 69. XVIII. B. 548. quid significet ab *Erasistrati* temporibus. XVIII. B. 548. phlegmonae olim vocabantur omnes tumores praeter naturam. XI. 265. XV. 770. ab *Hippocrate* omnes inflammationes vocantur. XVII. B. 121. quales tumores a recentioribus *Hippocrate* vocentur. XVII. B. 121 sq. theoriae ejusdem variarum sectarum. X. 876. theoria *Erasistrati*. X. 461. *Erasistratus* in ejus substantia lapsus est. X. 119. *Galenii* theoria. X. 877. phlegmones et erysipelatis differentiae et communitates. X. 946. XII. 39. erysipelatodes. XII. 39. phlegmone laborantibus et indurescentibus quidnam commune sit, et quam in re differant. XIII. 950. ejus color ruber est. X. 946. alia admodum rubra est, alia paulo magis quam pro naturali habitu rubra. X. 975. omnibus quid commune. X. 975.

Phlegmone erysipelatodes quomodo oriatur. VII. 288. erysipelatodes sanguine superante fit. VII. 723. X. 949. XI. 75. ad phlegmonen erysipelatoden emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 386. erysipelatodis cura. XI. 85. erysipelatodes curat cotyledon. XII. 41. glaucium. X. 955. phlegmone oedematodes. VII. 723. scirrholes. VII. 723. scirrholosa quae. XIII. 950. scirrholes qua sub conditione oriatur. XVIII. B. 94. in phlegmone repletio praedominat. VII. 152. phlegmone obsessae partis conditio. X. 875. ratione duplici a naturali statu recedit. X. 898. febres accedere omni solent. XI. 71. eam propter humorum putredinem, qui in ea habentur, febris sequitur. X. 694. fluxionis sanguinis ad partem phlegmone correptam causa duplex. X. 890. conjuncta est cum tumore renitente, qui dolorem pulsatilem infert. I. 113. multiplices in ea alterationes. VII. 741.

Phlegmone laborare idem est quod uri, inflammari et succendi. XVIII.

B. 86. laborantes partes quando maxime calefiant. VII. 740. in phlegmonis cutem tendi convenit ejusque tensionis causae. XIII. 991. phlegmone quales effectus habeat in musculos et tendines. IV. 393. musculorum eorum actionem laedit. IV. 368. est inaequalis musculi temperies. VII. 737. phlegmones magnae proprium symptoma pulsatio. X. 946. phlegmone in ductibus biliferis bilis excretionem moratur. VI. 71. phlegmonae in collumella (uvula) aut tonsillis tolluntur decoctis prunis. XII. 33. siccae sunt in ulceribus, si nulla sanies effluit. XV. 472. saepius simulantur, et arte fiunt. XIX. 1. phlegmones substantia non partis inflammatae duntaxat est, sed humiditas. XIII. 992. phlegmonous seusus in lassitudine unde. VI. 193. sanguinis e vena missi conditio. XI. 292. phlegmones augentur, quam calefacti et liquati humores ad ipsas confluent. X. 712. phlegmone alte magis in corpus demittitur. X. 946. in phlegmone quando nihil scirrholi relinquatur. XIII. 993. phlegmonen facile quatenus corpora recipiant. XIII. 662.

Phlegmone quomodo oriatur. X. 695. XVIII. B. 107. calidae et copiosae fluxionis soboles est. XI. 387. ex plenitudine fit. VI. 375. a sanguine. VI. 875. oritur, ubi humor sanguineus in partem decurrit. VII. 288. generatio fit ex sanguinis affluxu copiosioris, quam pars postulat. X. 877. omnis e sanguinis confluxu consistit. X. 876. concoctionem sequuntur puris generatio et abscessus. VII. 738. phlegmonas ferventes irritat et acerbant *Telephium*, quae vero minus sunt calidae et magis durae, eas discutendo curat. XII. 141.

Phlegmone quomodo praeventatur. X. 881. in ea indicationes. X. 897 sq. indicatio unde petenda. X. 101. in phlegmone indicationum maxima differentia est. X. 909.

Phlegmones cura. X. 282. phlegmones et scirrholi generatio et cura quodammodo eadem. XIII. 992. generalis medendi scopus. VII. 738. X. 876. curandi scopus non in omni parte idem. X. 926. in ea remedia tantummodo adstringentia sunt adhibenda, quibus nulla corruptrix admixta vis est. X. 926. phlegmones cura, quae ab affectu partis pendet, in qua

consistit. X. 894. quae in generatione adhuc est, duplicem admittit curandi scopum. X. 876. phlegmone obsessas partes calida frequenter affusa non exsiccatur, sed potius humectatur. I. 643. repente curari nequit. XVIII. A. 284. in ea opus non est, in causam efficientem inquirere. X. 243. jam genitae medela. X. 899. vacuatio quadruplex est. X. 899. omnis enervationis scopus vacuatio est. X. 890. vaccinationis scopus cur refrigerationis indicationem praecedat. X. 898. cucurbitae usus. X. 925. venaesectionis utilitas in principio phlegmones. XI. 273. quae adhuc in generatione est, cura. X. 890. ab initio refrigerare et adstringere noxium. X. 905. incipientes revulsu evacuari oportet, inveteratas ex ipsis affectis partibus. XI. 305. in phlegmone discutienda remedio nullo prius fidenter uti potes, quam donec totum corpus vacuaveris. X. 939. phlegmone in fracturis ossium quomodo arceatur. X. 435. phlegmone ex calida fluxione cum existat, quatenus remedia requiratur. I. 690. phlegmones dolentis cura generalis. XIII. 994.

Phlegmone: remedia contra eam in usum vocanda: acetum. XI. 419. proprie dictis adeps suillus et vitulinus et gallinaceorum familiarissimus. XI. 733. ad phlegmones leves ageratum. XI. 812. phlegmones levat althaea. XI. 867. phlegmonas in mollibus partibus concoquit et digerit butyrum. XII. 273. phlegmonis aptum cataplasma. XI. 732. difficulter cedentibus aptum cataplasma ex pane. XI. 733. calidioribus utilis est cataplasma ex farina triticea. XI. 733. contra eam cataplasma ex galla. XII. 24. cataplasmati ad eas commisceri solet sebum caprinum. XII. 325. eam refrigerat ceratum humidum. XI. 391. ceratum simplex cum aceto. XI. 439. ad phlegmonas absque ulceribus emplastrum aegyptium. XIII. 919. phlegmonas arcens emplastrum. XIII. 547. phlegmoni curandae convenit emplastrum ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 375. sed quomodo eo utendum. XIII. 381. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum. XIII. 940. hellespontia *Herae*. XIII. 914. hordei farina dolorem lenit, eam non curat. X. 282sq. flores leucoji. XII. 58. lichen. XII. 57. sedat et glut-

nat sideritis. XII. 121. stercus bubulum humidum vere collectum. XII. 301. Chia et Selinusia terra sunt inferiores Samia. XII. 182. Triboli species. XII. 144.

Phlegmones cura, ubi ejusdem fervor jam subsedit. X. 884. cura, ubi ex irritantibus remediis vehementior est reddita. X. 886. phlegmonae a biliosiore humore factae foti humidi, a tenui sanguine factae sicci conducunt. XV. 519. ad phlegmonas crudas folia virentia bechii s. tussilaginis. XI. 851. calidas mediocriter refrigerat succus ramentorum cucurbitae. XII. 34. ad phlegmonas calidas lactuca. XI. 887. calidas juvat Polygonum foris frigidum illitum. XII. 105. ad calidas violae folia tum per se, tum cum polenta. XI. 889. ad ferventes alsine. XI. 823. ferventibus apta cera est. XI. 734. ad phlegmonas a fluxione natas sempervivum. XI. 813. frigidioribus magis congruunt tauri et caprae adeps. XI. 733. phlegmonas ab initio ad statum usque sanat helxine. XI. 874. ad phlegmones incipientes glancium. X. 955. atriplex hortensis. XI. 843. vigentes, agrestis. XI. 843. incipientibus et incrementibus contrarium est *Mnaesi* medicamentum. XIII. 392. phlegmonas nascentes adjuvant folia Platani viridia trita et illita. XII. 104. ad incipientes quercus fructus. XI. 866. jam induratas ac aegre solubiles sanat Brassica esculenta. XII. 42. ad induratas aegilops. XI. 813. quae in scirrhum abierunt, glaucium non sanat. X. 955. magnae quomodo curandae XIII. 951. medicrem sanant emplastra melina. XIII. 504. parvae, quum scirrhusa durities mixta fuerit, cura. XIII. 951. parvae medetur parygron medicamentum. XIII. 952. ejus, quae in suppurationem abiit, cura. X. 886. earum, quae ulcera sequuntur, cura. X. 881sq. phlegmones in ulceribus cura. XIII. 733. veteres juvat lutum terrae aegyptiae. XII. 177. ex ea relictis scirrhosi cura. X. 885.

Phlogosis phlegmones inflammatio est. VII. 853. 911. X. 875. XVIII. B. 76.

Phlomis est Phlomi species. XII. 150.

Phlomis vide *Verbasum*.

Phlonitis id. q. *Onosma*. XII. 89.

PHLORI collyrium, quo usus est in Antonia, Drnsi matre. XII. 768.

PHLYCTAENA, definitio. XIV. 774.

PHLYCTIDAE, definitio et causae. XVII. A. 431.

PHLYCTIS, definitio. XIX. 434.

PHLYZACIA est phlyctaenula. XV. 837.

PHOCÆ carnem duram habent. VI. 728. coagulum, ejus usus. XII. 274sq. in **PHOENICIA** vina aquosa gignuntur. XV. 648.

PHOENICIAS ventus. XVI. 408.

PHOENIX, ejus partium vires et usus. XII. 151. Apollonii. XII. 776.

Φοινικοβαλάνοι. VI. 779.

ad **PHOKOSCOS** arteriaca Charixenis ante et post certamen data. XIII. 50. Mithridatis panacea. XIII. 54.

PHORBI semen, ejus vires. XII. 152.

in **PHORTE** acopon, quo *Heras* usus est. XIII. 1046.

PHOSPHORUS ad dolores oculorum, omnem inflammationem et epiphoras. XII. 747.

Φοσφοί quinam dicantur. XVII. A. 822.

PHRENES etiam diaphragma apud veteres vocatur. III. 400. V. 716. VIII. 327. XVIII. B. 76. 89.

Phreniticae vehementer affectiones tremulae desinunt. XVI. 533.

PHRENITICI qui dicantur. XVI. 493. num comatosi. VII. 645. paucibibi. VII. 941. XVI. 551. pauculum bibentes levi strepitu cum turbantur, tremuli. (*Hipp.*) XVI. 550. caloris conditio. XVII. A. 883.

Phreniticorum aspectus qualis. XVI. 553. pulsus. VIII. 483. pulsus, ejusque causae IX. 184. deliria non quiescunt, mitigato febrium vigore. VIII. 178. deliria curat succus papaveris. XIV. 248.

Phrenitidis deliria sedat theriaca. XIV. 271. phreniticos obscuros quosnam *Hippocrates* dicat. XVI. 579. in phrenitidis nervorum distentiones. IX. 753. qui aeruginosa evomunt, cito saepe intereunt. IX. 753. phrenitidis convulsiones fiunt. XVII. A. 152. cataphora vigil accidit, somnolenta vero ei non propria; sed aliquando fit. VII. 655. 656. in phrenitidis alba dejectio malum. VII. 662. sphincteres officium suum amittunt. IV. 439. quibus diaphragma phlegmone laborat, durus pulsus est. IX. 496.

PHRENITIS, definitio. VII. 202. XIV. 732. XVI. 517. XIX. 412. *Hippocratis* ejus definitio. XVI. 493. per *φ* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. veterum vocat. XVII. B. 344. phrenitidis descriptio *Hippocratis* et *Galenii* in eam explanatio. XVII. A. 697sq. qua in re a mania (insania) distinguatur. XVII. A. 699. ejus tres differentiae. VIII. 225. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. calidus et siccus morbus est. VII. 260. XVI. 555. morbus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo. IX. 188. acutissimae exemplum. XVII. A. 759. ejusdem prodromi. VIII. 329. signa. XIV. 732. XV. 802. symptomata, ubi phrenitis accedit. VIII. 330. propria nota, quod ne in declinatione quidem delirium quiescat. VIII. 329. in phrenitide alvus liquida nonnunquam symptoma est. XV. 803. futurae signa sunt secundum *Hippocratem* jactationes et sudores superiorum partium. XVI. 563. insomnia. XVI. 524. lingua aspera et arida. XVI. 507sq. urinae decolores, nigra suspensa ferentes cum sudoribus (*Hipp.*) XVI. 511. secundum *Hippocratem* fiunt phrenitici, insanientes acute in febrem relapsi cum sudore. XVI. 545. signum est screatus frequens, cum aliis signis conjunctus. XVI. 527. num morbus sit judicandus, in quo sopor adest cum capitis, lumborum cervicis dolore. XVI. 491. phrenitidem significat in causo et febre urente alba et tenuis urina. XIX. 578. eadem urina, si adest in phrenitide, mortem indicat. XIX. 578. in febribus ardentibus denotat urina alba et tenuis. XIX. 621. indicare quidam putant ventrem murmurantem cum inanibus surrectionibus. XVI. 748. indicium plurimi medicorum vigilias posuerunt. XVI. 494. propria est vigilia turbulenta. XVI. 528. vigiliarum in ea causae. IX. 140. familiare coma est. XVII. A. 713. valida convulsiones excitat. VII. 641. in phrenitidis convulsionis causa ariditas est. VIII. 173. principes animae functiones laeduntur. VIII. 166. a cerebro phrenitidis spiritus magnus est et ex longis intervallis. VIII. 331. nonnunquam suffusionis symptoma habet. VIII. 225. tertio quoque die plerumque accessiones fiunt. XVII. B. 385. quomodo *Hippocrates* eam cognoscere

videatur. XVII. A. 690. juvenibus magis familiaris. XVII. B. 645. virilis morbus est. V. 696.

Phrenitis sub quibusnam conditionibus oritur. VII. 651. quomodo generetur. XVI. 496. causae. VII. 202. XIV. 733. flava bilis. XVII. A. 176. capitis incallescencia. XVII. A. 112. cordis affectio. X. 928. fieri diaphragmate affecto antiquiores putabant. VIII. 331. nonnunquam ebrietas. VII. 664. gignitur ex tenui meninge et ex septo transverso. IX. 185. causae sunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. sanguis biliosus. IV. 507. phrenitis, quae a pallida bile orta, interdum mitior, vehementior autem, quum flava bilis eam peperit. VIII. 178.

Phrenitis periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. malum signum est, per initia moderatum esse, sed crebro permutari. XVI. 539. aeruginosa quidam vomunt, ex hisque nonnulli celeriter intereunt. XVII. A. 152. alba dejectio malum. XVI. 541. desipientia ex ea lethalis. XVI. 531. e naribus stillatio malum signum. XVI. 491. 500. a peripneumonia malum. XVIII. A. 112. crebrae permutationes secundum *Hippocratem* convulsiones indicant. XVI. 564. rigor in ea pessimus. XVI. 541. rigor non semper lethalis. XVI. 544. somnia quomodo sint comparata, et quid indicent. XVI. 221. sputatio frequens mala. XVI. 539. crebrae cum refrigeratione sputationes si fiunt, nigra revomuntur. XVI. 571. urinae, quae non recordantibus nec admonitis effluunt, perniciosae. XVI. 568. urina perspicua alba mala. XIX. 611. urina qualis lethalis. XVII. B. 759. adolescentis casus ea laborantis. XVII. A. 790. *Dealcis* uxoris casus. XVII. A. 786 sq. lethargum tollit. XVII. A. 364. ut causa melancholiae. VIII. 193. phrenitidis judicatio quae. IX. 707.

Phrenitidis cura. X. 930 sq. XIV. 733. veterum ei medendi ratio. XII. 524. (ea refutatur. 525.) capiti oxyrhodinum applicant. X. 928. cum oxyrhodino capitis perfusio. XI. 559. ad phrenitidem perfusiones capitis refrigerantes. XIV. 732. curat eam veterans. XVII. B. 344.

Φρενιτις quid significet. XVI. 493.

Phryges omnes ex igne nondum

genito calamitates acceperunt. XIX. 180.

Phrygius lapis pro magnete. XIX. 734. pro eo argyrites vel pyrites. XIX. 735.

Phryne quod fecerit, cum in convivio esset, quo Indus hic agebatur, ut singuli per vices imperent convivis, quae vellent. I. 26.

Phtheiographi emplastrum fuscum. XIII. 913.

Φθίσις quid significet. XIX. 420.

Phthiriasis, definitio. XIV. 771. palpebrarum. XIX. 437. ad phthiriasin folia theriaca. XIV. 290.

Phthisici qui dicantur. XVII. A. 62.

Phthisicus habitus. XVII. B. 666.

Phthisis, definitio. XIX. 419. quomodo a phthoe differat. XIX. 419. per *φ* litteram *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. cur juvenibus saepe oritur. XVII. B. 642. 794. pleuritidis transitus in eam quando sit expectandus. XVII. B. 799. pulmonalis diuturna et incurabilis. VIII. 290 sq. pulmonalis purulentae descriptio. XVIII. B. 201 sq. quando sit in quibusdam bieme expectanda. XVII. B. 590. capillorum deluvium et humida dejectio phthisicis consueta. XVIII. A. 116. pulsus. VIII. 481. pulsus qualis ejusque causae. IX. 179. pulmonalis excrementis e capite deluentibus fit. VI. 421. haemoptoe sequitur. XIV. 743. cura. XIV. 744. causa haemorrhoides sunt retentae. XVI. 795. morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. nonnunquam sequitur quartanam. VII. 470. causa est sanguis in pulmonem aut inter eum et thoracem extravagans. V. 679. phthisi saepe correpti sunt, qui sputa rotunda habebant. XVII. B. 106. fit a sputo puris. XVIII. A. 116. causa est vomitus cruentus. XVIII. A. 193. mala symptomata. XVII. B. 796 sq. 799.

ad *Phthisin* remedia parabilia. XIV. 443. 444. 507. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus *cerusiana*. XIII. 105. antidotus *thespesiana*. XIII. 102. terra *Armenica* s. bolus, quia ulcus desiccet. XII. 190. aster stomachicus marrubii succo dissolutus. XIII. 165. catapotium *Scribonii Largi*. XIII. 99. *Charixenis* compositio. XIII. 102. *Flaviani* catapotium. XIII. 72. lac utile. XVII. B. 875. lac muliebre.

VII. 701. X. 366. lac ex ipsis papillis mulieris suctum a multis commendatur. X. 474. *Nicerati* mysterium. XIII. 96. panacea *Musae*. XIII. 104. pastilli. XIII. 98. incipienti pastillus *Aristarchi Tharsei*. XIII. 825. pastilli ex succino. XIII. 86. pastilli *Neapolitae*. ibid. ad incipientem potio. XIII. 70. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. phthisici ab omnibus destituti, saepe scilla pristinae valetudini redditi sunt. XIV. 569.

Phthisis oculi, definitio. XIX. 435. pupillae, definitio. XIV. 776.

ΡΥΘΟΣ quomodo a plithisi differat. XIX. 419. morbus diuturnus est. XVII. B. 385. *Hippocrates* phthisin vocat. XVIII. A. 116.

ΡΗΟ h. e. *Valerianae*, carpesium simile. XII. 15. ejus vires et usus. XII. 152. adstringentem saporem habet. XI. 632. urinam movet. XI. 747. ei substituendum remedium. XIX. 746.

ΡΗΥΓΕΘΛΟΝ, definitio. XIX. 445. phlegmonodes erysipelas est aut inflammatio erysipelatodes glandularum. XI. 77.

Phygethla sunt glandularum inflammationes. VII. 729. calorem augent. VII. 5. ex humorum fluxu fiunt. VII. 22. cura. XI. 85. refrigerat acetum. XI. 419. ad phygethla ceratum humidum. XI. 392. ad phygethla incipientia atriplex hortensis. XI. 843. ad vigentia agrestis. XI. 843.

ΡΗΥΛΑΚΟΣ quo usus est, emplastrum *Diophanti*. XIII. 805.

ΡΗΥΛΛΙΤΙΣ, ejus vires et usus. XII. 152.

Phyma glandularum affectus est, qui et celeriter augetur et ad suppurationem festinat. XI. 77.

Phymata, definitio. XVII. B. 636. cur Graeci tubercula vocaverint. XVII. A. 855. quinam dicantur tumores praeter naturam. XV. 330. videntur in abdomine et thorace nasci. XV. 330. eorum differentiae. XIII. 437. XV. 330. vere potissimum fiunt. V. 694. cur frequentissime in inguine et axillis generentur. XVII. B. 636. quia ratione sanguis in iis corrumpatur. VII. 375. causa est venarum hepatis distentio. XV. 222. phymata glandularum citra ulcus etiam accidunt. X. 884.

Phymatum cura. XI. 85. digerentia et concoquentia. XIV. 764. con-

coquit althaea. XI. 867. ad phymata emplastrum *Azanitae*. XIII. 785. emplastrum *Galeri* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. emplastrum *Heracleae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Hicesii*. XIII. 787. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 541. emplastrum *Scrapionis*. XIII. 883. folia ephemeri. XI. 879. isis. XIII. 774. phymata dura curat lupini farina. XI. 886. discutunt folia recentia *Onobrychidis*, ad morem cataplasmatibus illita. XII. 89. curant, quae non admodum sunt calida, radix et folia *Paliuri*. XII. 94. ad phymata flores et fructus *Panaces asclepii* melle mixti. XII. 95. pastillus cephalicus. XIII. 545. folia *Pycnocomi*. XI. 110. phymata cruda digerunt sordes e gymnasiis statuis. XII. 116. urtica. XI. 817.

ΡΗΥΜΟΡΙΣ, cura. XIV. 787.

ΡΗΥΣΕΜΑ pinguitudinis expertum admodum exsiccatur. XIII. 955. pityrinon, ejus vires et cum aliis resinis comparatio. XIII. 475. strobilinum et pityrinum, ejus vires et facultates. XIII. 627. physematum causa bilis flava. XVIII. A. 262.

de ΡΗΥΣΙΚΑ philosophorum sententiae. XIX. 240sq.

ΡΗΥΣΙΟΓΝΟΜΙΑ ab *Aristotele* petita proponitur. IV. 796sq. animi mores repraesentat. IV. 795.

Physiognomica pars est astrologiae. XIX. 530.

ΡΗΥΣΙΟΛΟΓΙΑ, definitio. XIX. 354. divisio. XIV. 689.

ΠΙΣ apud *Hippocratem* significat πύκνωσις, probabile. XVII. A. 611.

ΠΙΣ mater, ejus utilitas. III. 656sq.

ΠΙΣΑ, ejus causae. VII. 133. oris ventriculi affectio. VIII. 343. pica cum gravidis accidit. XVII. B. 860. XIX. 455. etiam viris accidit. VII. 134. laborantes mulieres appetunt amara. XI. 651. laborantes mulieres rusticae oxylapathum utuntur. VI. 635.

ΠΙΣΑΡΙ commodum extenuatis est. X. 997. ad carnem instaurandam egregie valet. X. 997.

Picatorum remedii utilitas in ventriculi frigida intemperie. X. 501sq.

ΠΙΣΕΑΕ cortex, ejus vires medicae. XII. 103. fructus s. pitydes, eorum vires. XII. 102. tediae cortex, ejus vires. XII. 103.

ΠΙΣΣΥΣ quid significet. XVIII. A. 703.

PICRA ex aloë quae. XIII. 129. utilis est expurgans humiditatem. XIII. 131. quae Romae paratur. VI. 429. *Galen*i praeparationes duae. VI. 429. ad vitiosos humores purgandos. X. 857. ad symptomata suffusionis ex affectione oris ventriculi. VIII. 224.

PICROCHOLI. X. 544. quinam apud *Hippocratem* vocentur. XV. 693. deorsum qui dicantur. XV. 565. sursum qui dicantur. XV. 565. **PICROCHOLIS** sursum quae symptomata accedant. XV. 566. **PICROCHOLI** qui non praeferunt, quid patiantur. X. 544. **PICROCHOLIAE** causae. X. 585. **PICROCHOLIS** temperamentum calidum et siccum est. XVII. A. 724. **PICROCHOLIS** acetum utilissimum. XI. 438. magis quam melancholicis conducit aceti acor. XV. 692. minus conducit aqua mulsa. XV. 650. uoxia mulsa sinceram. XV. 699. vinum dulce non convenire dicit *Hippocrates*. XV. 637. in **PICROCHOLIS** corporis habitus ex longa inedia fit biliosus. X. 680.

PICRORUM visus saepe turbatur, quando in albis coriis laborant. III. 776. quomodo recreetur. III. 776.

PIETAS vera quae sit. III. 237.

PIERI quia in regione homines sint. XVI. 92. pigros reddit pituita. XIX. 492.

PIERITIA corporis pituitam causam habet. XVI. 165.

PILAE parvae exercitatio omnes alias antecedit. V. 899. 910. optimus lusor *Epigenes*. V. 899. lusi utilitates. V. 900. lusus non indiget apparatu. V. 900. omnium uberrium esse docetur. V. 902. lusus solus omnes corporis partes aequissime movet. V. 903. ad bonam corporis valetudinem atque animi prudentiam plurimum valet. V. 904.

PILUS siccissimum et frigidissimum in corpore. I. 569. 603.

PILI, definitio. XIX. 369. — quot ob causas in homine oriuntur. XIX. 369. cur in capite multi generentur. ibid. — cur aetate vigentes densos habeant, pueri raros. ibid. — quot ob causas calvi fiant. XIX. 370. unde originem habeant. VI. 67. generationis ratio. I. 614. XVI. 89. generatio eadem est, quae terrae nascentium. XII. 379. generatione ubinam opus sit et ubi non. IV. 358. pilis generandis cutis certa quaedam con-

stitutio favet. I. 612. pilos qualis humor progignat. X. 1015. ad pilos excrementorum abundantia confert. VI. 647. pilorum quoad aetatem differentiae. I. 618. causae pilorum differentiarum pro aetate, regione et corporis natura. I. 618. coloris diversi causae. I. 616. quomodo fiant varie colorati. XVI. 89.

PILI nigri et frequentes cerebrum bene temperatum indicant. I. 634sq. crispi unde fiant. I. 616. quibusnam sub conditionibus generentur multi et magni. I. 614. qui ex humidis ac mollioribus partibus emergunt, longi sunt; qui vero ex duris atque aridis, exiles et nullius incrementi. III. 907. calidis naturis cur plurimi, frigidis autem nulli omnino aut paucissimi. III. 909. in capite, axillis et pudendis cur longi crescant. III. 907. cur frons nullos habeat. III. 901sq. eorum alimentum. III. 901. in pilos alimentum venit. XV. 351. pilorum in diversis corporis regionibus dignitas. XII. 380. tum genarum tum capitis usus. III. 899. 904. ad genas maxillas operiunt, et decus et ornamentum afferunt. III. 899. cur nulli in malis et naso. ibid. in abscessibus occurrant. X. 984.

PILI in cicatrice non crescant. X. 1004. patiuntur quidem, sed non dolent. I. 249. plurimi per totum corpus et in capite quidem plurimi incrementi, nigri et crispi prima aetate, in proventiori autem calvities, calidi et sicci temperamenti signum. I. 625. ex pilis licet corporis temperaturam cognoscere. XVI. 89. pilis nuda omnia sunt frigidi temperamenti. I. 612. pilis vacans corpus quid significet. XVI. 92. pilis similia corpora, teste *Hippocrate* nonnunquam cum urina ejiciuntur. VIII. 392. *Galen*i de eorum generatione sententia. VIII. 393. pili mictio ejusque causa. XVII. B. 768. cura. XVII. B. 769.

PILORUM affectiones. XII. 380. XIV. 777sq. novem sunt affectus. XIX. 430. ariditas lanuginosa, definitio. XIX. 431. atrophia, definitio. XIX. 430. fluxus s. defluxum, definitio. XIX. 431. defluxii causa. X. 1015. (vide *Capillorum* defluxum.) defluxii cura. X. 1015sq. pilos defluentes cohibet Loti lignum. XII. 65. menti quibus decidunt, ad hos remedia parabilia. XIV. 530. pilos delap-

soſ citius reſtituit eſſentia cepae quam alcyonium. XII. 48. pilos attenuantia remedia. XII. 456. pilos corruptentia medicamenta (attenuatoria, penitus exſtirpantia, pſilothra) eorundemque differentiae. XII. 450sq. pilos anferentia remedia. XII. 454. pilis glabram cutim efficit dryopteris. XI. 865. pilos tollit ſuccus Tithymallorum inunctus. XII. 142. ad denudandam pilis partem utuntur Arrhenice ſ. Arrhenico. XII. 212. pilos regenerat viperæ cutis in pulverem redacta. XIV. 242. ad pilos ſervandos et nigros reddendos remedia. XII. 436.

Pili uſti, eorum uſus medicus. XII. 349.

PILULAE ex aloë. XIV. 327. *Aphrodæ* ad aquae metum. XIV. 208. aliter a *Nicoſtrato*. XIV. 208. ad hæmoptoicos. XIII. 84.

PINDARUS Hyperbolum et Cleonem vocabat boeoticos ſues. I. 15. homo ea, quæ ſubter terram ſunt, et ea, quæ ſupra coelum ſunt, contemplantur. I. 2. de Centauris verſus. III. 169. verſus ex Pleiadibus. XVIII. A. 519.

PINGUS apud *Hippocratem* etiam dulce ſignificat. XVII. B. 272. 323. ipſum dulce fortassis eſt. XI. 651. omne reliquis humoribus invehitur. XVII. A. 740.

PINGUIA, definitio. XI. 454. omnia frigidiſſima animalia a quibusdam dicuntur. XI. 514. fauces exaſperando tuſſim movent. XVIII. A. 574. pinguiora corpora reddunt exercitationes tardæ. XVII. B. 11.

PINGUUDO, definitio. XII. 324. XIX. 367. res calida eſt. III. 286. humida quædam res eſt. VI. 678. humida et calida eſt. XV. 253. mitigans eſt. XI. 495. nervos nullos requirit. IV. 169. ejus uſus. IV. 269. generatio ex ſanguine. IV. 269. alii in calidis, alii in frigidis temperamentis produci eam ſtatuunt. XI. 511. regeneratur. IV. 552. obſcurat nervorum diſſectionem. II. 426.

Pinguedinis generatio in noſtro corpore ſecundum quosdam quæ. XI. 514. copia in omento. II. 565sq. cur ſemper in nervoſis partibus abundet, et iis, qui otioſam vitam agunt. II. 566. in peritoneo utilitas. III. 295. colliquationem in febre qualis urina indicet. XVII. A. 430. nutritio. XV. 261.

pinguedinis omnis facultas. XII. 326. quæ nondum ullam nactæ ſunt acrimoniam emplaſticam facultatem habent. XI. 635.

Pinguedines in urina quid ſignificent. V. 143. innatantes ſimiles aranearum telis reprehendendæ ſunt. XVII. A. 725.

PINGUES a quibusdam omnes dicuntur eſſe, frigidiſſoris regionis incolæ. XI. 512. melancholicum humorem non continent. XVI. 17. pulſum parvum habent. IX. 531.

PINI cortex ad hæmorrhagias. X. 329. cortex ad ulcera penis humidiſſima. X. 382. ernæ, iis ſubſtituenda remedia. XIX. 740. reſina pro terebinthina. XIX. 745. ſtrobuli, ex iis eclegma paratur. XV. 848.

PINNA auris. XIV. 701. pinnae exteriores narium partes ſunt. XIV. 702. pinnae crassi ſucci ſunt. VI. 769. pinnae uſus in myrmecis curandis. X. 1011sq.

PIPER acre eſt. XV. 747. et nutrimentum et medicamentum calidum eſt. I. 632. calidum eſt. XI. 421. proportionem reſpondet aëri calido. XI. 528. ſolidum non calefacit. XI. 398. non adstringit. XI. 442. purgationem adjuvat. XVI. 129. liberalius ſumtum ſingultum efficit. VII. 217. in multis ſingultum gignit. VIII. 199. quomodo adulteretur, et quomodo adulteratio cognoscatur. VI. 269. ei ſubſtitui poteſt zingiber. XIX. 740. album, longum, nigrum, eorum vires et uſus. XII. 97. album ſtomacho commodius eſt et acrius quam nigrum. XIII. 271. album ventriculum roborat. VI. 265. album ad obſtructiones ex cibis. VI. 341. pro albo nigri duplum. XIX. 740.

Piper longum quomodo a herba quadam flava, quæ a Xene adfertur, dignoscatur. XIV. 55. longum conducit, ſi præcordia inflata ſunt. VI. 265. longi adulteratio ejusque diagnosis. XIV. 258. pro longo albi duplum. XIX. 740. nigrum quale optimum. VI. 270. nigrum majus eſt alio pipere, et corticem habet tenuiorem minusque rugoſum. XIV. 75. humores nocentes diſcutit, viſcoſos extergit, crassoſ ſecat et flatuſ attenuat et educit. XIII. 274. ad lithargyrum ſumtum. XIV. 142. cum vino adverſus meconium. XIV. 138. ad palpitationem. VII. 600. convenit pituiti-

sis humoribus in ventre. VI. 428. pleuritico conducit ab initio. XV. 858. ex pipere emplastrum album, ut *Attalus Herasque* composuerunt. XIII. 414.

PISA, qua in re a fabis differant. VI. 532. minus inflant, sed magis per alvum secedunt. VI. 543. pisum flatus quidem expers, non tamen, ut faba, abstergit. VI. 790.

PISCATORUM ulcera cur sicca sint. XI. 393.

PISCIS vocatus coeli speculator. III. 182.

Pisces caput quidem, nec tamen collum habent. III. 609sq. 613. cur nec collo nec pedibus egeant. III. 876. in thorace solum cor habent. III. 411. piscium cor ventriculorum dextrum non habet. V. 658. pisces non habent pulmonem. V. 659. nec pedes habent nec manus. IV. 161. piscibus pulmonum loco branchiae datae sunt. III. 443. piscium respiratio. III. 443. pisces sanguine aut carent, aut paucum habent. III. 444. pisces cur sint sine voce. III. 411. piscibus vocem inutilem esse docetur. III. 443. piscium partes caudae proximae magis nutrire dicuntur. XIV. 239. piscium carnis differentiae, quatenus in stagnis, fluminibus aut mari gignuntur. VI. 711.

Pisces durae carnis: de iis *Philotimus* quae scripserit. VI. 726. durae carnis aegre conficiuntur. VI. 730. molli carne praediti quale alimentum praebeant. VI. 720. mollis carnis sale condi nequeunt. VI. 746. piscium succus bonus, si exceperis eos, qui in stagnis et paludibus degunt. VI. 795sq. pisces cartilaginei ut alimentum. VI. 737. cutis eorum aspera est et noctu splendens. VI. 737. pauci fluviatiles mare ingrediuntur, omnes autem marini fluvilis gaudent. VI. 712. fluviales autem et stagnales mari. VI. 712. marini fluviatilem aquam fugiunt. VI. 711sq. saxatiles quales vocentur. VI. 718. saxatiles carnem qualem habeant. VI. 720. saxatiles facile digeruntur et perspiratione evanescent. XVII. B. 489. saxatiles pleuriticis conferunt. XV. 481. in stagnis et fluviis spinarum pleni sunt. VI. 712. tiberini. VI. 722. ad pisces capiendos in aqua stagnali uti solent foliis et fructibus *Tithymallorum*. XII.

142. teneri in ossium fracturis utiles. XVIII. B. 406.

PISISTRATUS tyrannus jam terrebat nondum natus. XIX. 180.

PISONIS filium, abscessu laborantem, theriaca ad sanitatem perduxit. XIV. 219. Pisoni cur librum de theriaca *Galenus* dicaverit. XIV. 210.

PISSAEUS cur vocetur *Jupiter*. XIII. 271.

PISSELAEUM, ejus vires. XII. 102.

PISTACIAE, locus natus, qualitates et facultates. VI. 612.

PISTACUM in Syria ubere nascitur. Usus ejus medicus. XII. 102.

PITUITA (*πλέγμα*) a *πέπλεσθαι* vocatur. V. 699. qualis sit succus. II. 130. vocatur, quisquis fuerit humidus et frigidus humor in corpore. VII. 348. non est vocandum, quod a cerebro destillat. II. 139. sanguis et bilis elementa sunt hominis et animalium sanguine praedictorum. I. 492. omnis qualitatis expers. V. 108. alba est. XIX. 490. alba secundum *Platonem* ex ampullis constat, vix videntis. V. 699. 700. secundum *Platonem* ex colliquata carne fit, hoc vero absurdum. V. 699. 701. crassitie variat. XV. 67. consistentia crassa est. XIX. 490. sperante succi albidiores fiunt. VI. 253. XV. 274. pituitam praevalere indicit color albus. VI. 254. ubi praevalet, color corporis candidior est. XVI. 9. aquae respondet. V. 676. XVI. 25. frigiditatis particeps est. XI. 771. quamvis jam humor sit, atque ex cibis in ventre non concoctis frequenter nata, nihilominus frigida tangentibus sentitur. (*Hipp.*) I. 673. frigida, bumida, salsa et glutinosa est. XIX. 363sq. frigida est et bumida, quasi semicoctum quid; quare evacuanda non est, sed alterari debet. XV. 278. frigida et bumida. V. 676. VII. 21sq. IX. 460. XV. 87. XIX. 486. qua ratione bumida et frigida dicatur. XV. 96. bumidissima et frigidissima. I. 568. 603. VII. 741. XV. 81. 295. crudus succus est et frigidus, non tamen crassus. VI. 488. pituitae humor temporis processu coctus sanguis efficitur. XV. 568. pituitam quidam primam et elementarem humorem putabant. XV. 69. unde quidam hoc concluderint. XV. 76. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. *Praxagoras* et *Philotimus* eam dulcem succum vo-

cant. VII. 124. admodum eam frigidam *Praxagoras* humorem vitreum vocat. VII. 634. pituitam tenuem, albam et viscosam *Hippocrates* Lapen vocare solet. XVII. A. 429. *Prodicus* mucum vocat. II. 130. pituitam accumulantes causae. XIX. 488.

Pituita quomodo generetur. V. 701. ex cibis fit. I. 642. generantes cibi. XV. 90sq. quomodo ex cibis generetur. V. 139. fit ex sanguine nondum perfecto. VI. 255. generatio fit in stomacho. XIX. 490. gignunt eam testacea mollis carnis. VI. 735. vinum recens. XV. 91. in coctionibus crassa fit. XVI. 74. generatio in pituitosis eduliis sanguinem perpetuo antecedit. XV. 569. pituitam colligit, qui in umbra et otio vivit. XVI. 351. quo coeli statu copiose generetur. XVII. B. 586. aestate se ipsa longe imbecillior est. XV. 84. hieme abundat. V. 689. XV. 81. 86. 87. 198. 242. XVI. 292. (et cur. XVI. 293.) 420. XVII. A. 30. 43. cur hieme exuperet. XV. 87. 90. vere adhuc valida est. XV. 82. in senibus abundans quales effectus habeat. XIX. 489. senibus exuberat. XIX. 374. pituitam indicat spntum spumosum. XVII. B. 129. pituitae pulsus. XIX. 641.

Pituita in capite exuperat. XIV. 726. in ventriculo unde generetur. XVII. A. 833. pituitae in ventriculo et intestinis abundantiae symptomata. III. 352. cura. III. 353. ad pituitam in ventre detergendam capparides. VI. 616. pituitam ventris et intestinorum detergunt cataclysmata. XV. 199. pituita num inter ventriculum et septum transversum consistere possit. XVIII. A. 163. pituitae usus. XIX. 364. pituita quatenus utilis et quae inutilis. XV. 326. pituitae pars, quae dulcis est, ea utilis, quae vero acida et salsa non. XV. 263. pituita animal nutrire potest. XV. 596. ad mores formandos inutilis. XV. 97. XVI. 317. pituitae oris vires medicinales. II. 165.

Pituitae differentiae. VI. 463. variae species et qualitates. VII. 348sq. VIII. 176. XIX. 365. sapor valde diversus. XI. 675. saporis tres differentiae. XIX. 490. alia salsa est, alia dulcis, alia acida. XV. 80. acida cruda est. XV. 263. acida famelicos reddit. VII. 576. XVI. 221. acida per-

fecte incocta et propterea praeter naturam est. XV. 326. acida et salsa et dulcis vomitum nonnunquam excitat. XV. 320. acida et salsa morborum omnium, qui destillatione fiunt, fons est. XV. 346. acidae et salsae soboles phlyctidae sunt. XVII. A. 431. acida et salsa omnium defluxionum causa secundum *Platonem*. XVIII. A. 261. acris et salsa in animam effectus exercet. IV. 789. crassa et viscida sedimentum quale gignat in urinis. XVII. A. 835. cruda appetitum delet. XVI. 221. cruda cibos fastidientes reddit. VII. 576. cruditas ejus ubinam accipienda. II. 140. dulcis animali naturale et salutare, acida et salsa vero crudum et putridum. II. 140. dulcis utilis est, et secundum naturam. XV. 326. dulcis somnolentos facit. VII. 576. XVI. 221.

Pituita admodum frigida quae. VII. 137. quomodo eam *Praxagoras* nominet. VII. 138. frigidae generatio arteriarum constrictionem efficit. IX. 248. frigidam quales somni denotent. VI. 832. frigida redundans quomodo per insomnia possit cognosci. XVII. A. 214. frigidam redundare somnus docet. XVI. 219. praegelida qualem rigorem producat. XVII. A. 848. putrescens cum bilioso humore permixta quales febres producat. VII. 350sq. putrescens in febribus calore deprehenditur. VII. 377. salsa computruit. XV. 263. computruit, et propterea praeter naturam est. XV. 326. salsae et nitrosae soboles achor in capite est. VII. 728. salsa causa impetiginis. XV. 348. salsa sitibundos reddit. VII. 576. XVI. 221. vitrea causa rigoris vehementis. XVII. A. 848.

Pituitae species, morbi, qui a singulis generantur. VII. 349. qualium sit morborum causa secundum *Platonem*. V. 684. morbi, qui ex ejus abundantia oriuntur. XVI. 15. a pituita originem habent morbi frigidi. XVI. 40. originem inde ducentes affectus. XVI. 165. XVII. B. 660. morborum causa secundum *Platonem*. XVIII. A. 261. a pituita oriuntur morbi frigidi. II. 118. causa albi albi. XV. 348. in cerebro acervata causa cataphorae et lethargi. XVI. 780. ex pituita cibi fastidium. XIV. 751. redundans qualia deliria efficiat. XIX. 493. causa febris hibernae. XV.

828. in febre quotidiana exuperat. V. 698. febris quotidianæ causa. VII. 335. XVII. A. 116. febres gignit et quotidianas intermittentes et continuas. IX. 663. horror ex ea etiam oritur. VII. 634. hydropem leucophlegmatiam et oedema producit. VII. 224. alba hydropis causa. XVIII. A. 191. pituitæ accumulationem in intestinis sequentes morbi. III. 354. cerebrum occupans causa lethargi. XVI. 496.

Pituita oedematis causa. V. 678. VI. 875. tenuis oedema generat. VII. 723sq. IX. 693. X. 953. pigriores et stupidiore reddidit. XIX. 492. laborantes raro pleuritide laborant. XVIII. A. 54. pituitæ exuperantiam in pleuritide indicant sputa spumosa. VII. 376. pituita in ventriculo acervata acidum ructum gignit. XV. 555. pituitæ serum in sanguine contentum timiditatem gignit. XVII. A. 985. pituita tumores oedematodes gignit. X. 879. XV. 330. ex capite defluens ventriculi imbecillitatis causa. I. 630. prava vomitum cit. VII. 568. pituitam per inferiora purgare convenit. XI. 347. cur ad eam expurgandam nulum natura condiderit instrumentum. II. 139. in venis non eget evacuatione. II. 140. pituitæ vitio laborantibus qualis potus conducit. XV. 761. et qualis cibus. XV. 762. laborantibus Venus secundum *Hippocratem* utilis. XVII. B. 284.

Pituitam attenuat vinum scilliticum. XIV. 569. educit empetron. XI. 875. educit granum gnidium. XIV. 223. extenuat diospoliticum. VI. 430. evacuat vomitus. XVI. 143. purgat peplus. XVII. A. 428. e ventriculo purgare veteres medici quovis mense præcipiebant, et cur. III. 358. expurgans quid semen papaveris herculei habet. XII. 75. ducentia remedia danda sunt in epilepsia. XVI. 125. ducens remedium immoderate suatum, quales effectus habeat. XV. 78. ad pituitam e capite detrahendam apophlegmatismi faciunt. XII. 566. ex capite detrahens apophlegmatismus. XIV. 500. e capite ducit astaphis agrestis. XI. 842. e capite evocat capparitis. XII. 10. e capite detrahens gargarismus. XIV. 571. grana purgantia. XIV. 531. detrahentia medicamenta ab *Aenea* tradita. XII. 589. detrahens vomitorium. XIV. 531. per

os e capite educentia medicamenta. XIV. 326.

Pituitosi cibi non consuetam abstinentiam facilius ferunt. XV. 567. per superiora purgandi sunt. XVI. 119. aestate optime degunt. XVII. B. 613. pituitosorum temperamentum. XVII. A. 723. pituitosis mel salubre. II. 124. VI. 809. quæ vina conducant. VI. 803. pituitosum quomodo reddatur animal. VI. 41.

PITYIDES s. fructus picearum, eorum vires. XII. 102sq.

PITTINON physena, ejus vires et comparatio cum aliis resinis. XIII. 475. siccum est. XIII. 589.

Πιτυλλίζειν, quid. VI. 144.

PITYOCAMPÆ, vires et usus. XII. 364.

Pityocampe deleterium remedium est. XI. 767. septicum est. XI. 756.

PITYUSA, ejus vires. XII. 103.

Pix, ejus vires. XIII. 709. potestate calida. I. 649. cera est calidior. XVIII. B. 558. pus movet. XI. 734. gracilitatis remedium a quibusdam commendatur. VI. 416. quomodo lavetur. XI. 496. brutia. XIII. 629. liquida brutia succedit asphalti. XIX. 726. ei substituenda remedia. XIX. 740. cedria ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. domestica pro pice brutia liquida. XIX. 740. liquida pro oleo picino. XIX. 740. pro liquida opoponax. XIX. 745. siccae et humidæ qualitates medicinales. XII. 101.

Picis flos, definitio. XI. 520. XII. 441. refrigeratos calefacit. XI. 520.

PLACENTA, vasorum per eam distributio. V. 555.

Placentæ azymæ. VI. 491. ex simlagine cum butyro cibus est omnibus adversus. VI. 342. ejus noxæ. VI. 343. cibus crassus. VI. 763. diversæ, parandi ratio et qualitates. VI. 490sq.

PLACENTULA ad tussin. XIII. 58.

PLACITIS quid sit. XII. 220.

PLADAROTES, definitio. XIV. 770.

Πλάδος ab *Hippocrate* redundans humiditas vocari solet. XVII. A. 105.

PLAGÆ temporibus inflictæ graves sunt et soporem inducentes. XVI. 776. plagarum cura. XIV. 526. ad plagas internarum partium *Pelusiota* compositio. XIII. 133.

PLANETARUM motus. XIX. 273.

PLANITIES recta aequalis est. XVIII. B. 727.

PLANTA pedis, definitio. XIV. 708. pedis quomodo ab Hippocrate vocatur. XVIII. A. 613. ejus structura naturalis et praeternaturalis. XVIII. A. 613. pedis num proportione metacarpo respondeat. III. 202. incedentis callis est. XVIII. B. 749. tendo membranaceus a Galeno detectus. II. 231. ad plantae pedis vitia emplastrum aniceton. XIII. 878.

Planta quomodo ab animali differat. IV. 372. plantae num sint animalia. XIX. 340. plantae et animalia quae habeant similia. XVI. 343. differentiae ab animalibus quoad nutritionem. III. 276. e terra radicum ope alimentum trahunt. VII. 129. participes sunt animae concupiscibilis. V. 516. facultatem vitalem non habent. IX. 549. frigidae sunt. IV. 757. quomodo generentur et dispensentur. V. 523. quomodo augeantur. XIX. 341. succorum in iis differentiae. VI. 648. lunae in eas influxus. XIX. 188. motus principium in se habent et familiarium sensum atquo alienorum. IV. 759. 765. sensationis genus in iis est diversum. IV. 764. quaedam cur folia amittant, quaedam non. XIX. 342. de discriminine, quod partibus plantarum esculentarum inest. VI. 645. quae in terra dura et arida proveniunt, generationem et interitum habent difficilem. III. 909. agrestes quae. VI. 619. agrestes omnes pravi sunt succi. VI. 624. spinosae quae. VI. 623. vescuuntur iis rusticis, e terra nuper emersis. VI. 635. plantae huc pertinentes enumerantur. VI. 636. quae in colle Tabiano crescunt. X. 365.

Plantarum partibus diversis alias facultates inesse docetur. VI. 457. ex regionum mutatione alteratio. VII. 228. differentiae. XVIII. A. 207. generatio. IV. 666. humores dolorum medicinae. XVII. B. 327. proprietates. II. 1. temperamentum docet olfactus et gustus. VI. 647. plantas animalibus prius generatas esse. XIX. 341. plantis humor ex terra alimentum est. IV. 625.

PLANTAGO (confer. *Arnoglossum*) ejus semen et succus cum vino ad hysteriam. XIII. 320. succus iis, qui ephemerum potarunt. XIV. 140. ex plantagine cataplasma ad carbunculos. X. 981.

PLATANISTINA. VI. 597.

PLATANUS, foliorum et corticis usus medicus. XII. 104.

PLATO sectae erat Socraticae. XIX. 226. profert, aliquos sine morbo ex locorum temperie vel praesidium ad sapientiam vel incommodum reportare. IV. 805. actiones nonnunquam affectus vocare solet. V. 512. verba de alimentorum distributione. V. 705. dicit: caecutit amans circa id, quod amatur. V. 6. animae definitio. XVII. B. 250. locus ex Sophista de anima. V. 451sq. locus, ubi de animae natura considerat. XV. 103. definitio animae, morbi, turpitudinis, sanitatis et pulchritudinis. V. 451. verba de animae natura invenienda. X. 13sq. animam immortalem dixit. IV. 775. XIX. 255. 316. moveri animam putat. XIX. 315. quam partem putet animae sedem. XIX. 315. animae sedem cerebrum habet. XIV. 710. triplicem animam accepit. V. 288. animam in tres partes divisam putat. V. 514. tres accipit animae partes. XIX. 256. in Timaeo locus de animae facultatibus. V. 516. verba ex Timaeo de facultate animae, quae ex hepate oritur. V. 580. de animae substantia sententia. XIX. 254.

Plato rationes brutorum animas esse putat. XIX. 336. regioni multum in animi mores influxum tribuit. XVI. 319. utrum animal vocat, prolis generandae cupidum. VIII. 425. quatuor animalium genera accipit. XIX. 336. animata semper vocat animalia. IV. 757. in Timaeo videtur indicare, arterias sanguinem, nec spiritum continere. IV. 671. artis constituendae methodus. X. 659. de artium constitutione verba prodita. XVIII. A. 209. in tertio de re publica athletarum habitum vituperat. IV. 753. V. 874. theoria auditus. XIX. 309. de bilis utriusque differentia opinio. V. 683. de carnis utilitate sententia. III. 37.

Platonis catapotium. XIII. 60. cerebri substantiam medullam vocat. III. 627. chlyni definitio. XIX. 457. coloris definitio. XIX. 258. verba de corde. V. 531. cor sanguinis, qui per omnia membra vehementer rapitur, (arteriosi) fontem habet. V. 573. 581. dicit: quaecunque proprio vitio corrupta sunt, horum omnium dictionem corrumpit. XIV. 589. de Deo sen-

tentia. XIX. 251. Deum generationis expertem primum et maximum esse dicit, bonum tamen vocat. IV. 815. Deum incorporeum statuit. XIX. 241. Deum mundi opificem laudat. V. 791. a Platone diaphragmatis nomen pro phrenis in usum venit. VIII. 327. de dividendi et componendi methodo. V. 754. divinationem introduxit. XIX. 320. quae de doloris et delectationis generatione scripserit. VII. 115. duri et mollis definitio. XI. 716. quae dura et quae mollia vocaverit. VIII. 687. 926. de elementorum figura opinio. V. 668. locus, quo demonstrat, corpus nostrum ex terra, igne, aëre et aqua constare. V. 665. facultas concupiscibilis. V. 521. facultates animas vocat. X. 635. de fati essentia opinio. XIX. 262. locus ubi statuit, febres continuas ex ignis, quotidianas aëris, tertianas aquae, quartanas terrae excessu gigni. XV. 169. fervor s. fermentatio qualis affectus. X. 974. foetum animal esse putat. XIX. 329. fortunae definitio. XIX. 262. ad generationem necessarium ducit, virum et mulierem aequalis temperamenti esse. XV. 48. locus, quo gustabiles differentias exponit. XI. 446sq. gymnasticae legitimae suavor. V. 879. hepar veluti pecus quoddam agreste dicit. III. 309. de *Hippocrate* sententia. X. 13. in *Phaedro* locus, demonstrans, librum de natura humana *Hippocratis* esse. XV. 12. vitiosos corporis humores animae parere malignitatem confitetur. IV. 789.

Platonis de ichoribus sententia. XV. 345. in *Timaeo* ichoris definitio. XVII. A. 983. ideas efficit magnitudinis et parvitas. VIII. 597. ideas quaerendas esse in mente et cogitatione Dei putat. XIX. 248. in *Timaeo* dicit: in corde vim iracundiae incendi. V. 292. locus ex libro de republica quo docet, iracundiam a ratione differre. V. 499. locus ejusdem quo de justitia tractat. V. 727. de causa lunae defectus. XIX. 282. de lunae natura. XIX. 279. medicinae definitio. X. 772. mixtionem trium tantum elementorum accipit. XIX. 258. ex *Timaeo* locus de morborum causis. XVIII. A. 260. de morbis ex bile, pituita etc. oriundis. V. 684. loci de morbis, qui ex singulis humoribus oriuntur. XV. 346sq. locus, quo eadem mulieribus cum viris studia tractare praeci-

pit. V. 735. multa unum esse et unum multa dicit. X. 139. de mundo sententia. XIX. 249. de mundi compage idea. XIX. 267.

Platonis opinio de mundi nutritione. XIX. 265. mundum corruptibilem putat, sed non interiturum. XIX. 265. orientalem partem dextram mundi dixit. XIX. 269. naturae definitio. XIX. 371. ex *Phaedro* locus, qui tum, quod naturae nomen significet, tum quomodo ipsius substantiam inspicere oporteat, docet. XV. 4sq. de necessitatis essentia opinio. XIX. 261. dictum: contemnere nomina oportet, non autem scientiam rerum. X. 772. odores medios aëri et aquae habet. V. 629. omnia opinabilia non sensibilia putabat. XVIII. B. 651. ovis definitio. XIX. 368. dictum: quaecunque partes ejusmodi in succis deferantur terrestres, eae liquefactae contrahunt atque exsiccant humidam linguae sensibiles partes. XI. 638. partes similes primigenias vocat. XV. 8. vel sensuum actiones passiones vocat. X. 89.

Plato quomodo pathema definierit. VII. 44. pituitam et bilem atram pro causa epilepsiae accipit. XIV. 739. dicit, genus sensationis in plantis diversum est. IV. 764. potum in pulmonem deferri putat. V. 713. et quoddam respectu etiam *Galenus*. V. 718. differre principium ab elemento statuit. XIX. 245. ejus dictum: puer omnium est ferarum intractabilis maxime. XV. 240. de redundantiae et defectionis effectibus locus. XV. 285. de rhetorica, quomodo quis optime ipsam constituat. V. 756. respirationis theoria. V. 710. scientiam regnum quiddam et dominatorium dicit. V. 407. semen incorporeum putat, corpoream vero materiam ejectam. XIX. 322. semen medullae spinalis effluviū ducit. XIX. 321. semen ex cerebro et medulla spinali derivat. XIX. 449. sensus definitio. XIX. 302. de solis inversione. XIX. 278. de solis natura. XIX. 275. de somni causa. XIX. 339. de essentia stellarum. XIX. 270. de stellarum motu. XIX. 273. de ordine stellarum. XIX. 272. de stellarum significatione. XIX. 274.

Plato stellas a se ipsis nutriri putat. XIX. 273. stirpes animatas esse putat. XIX. 340. de tempore opinio. XIX. 259. de temporis essentia opi-

nlo. XIX. 260. theoria terrae motus. XIX. 297. dicit: thesaurus est parentum virtutes. I. 12. tremorem cum rigore confundit. VII. 608. de usu unguium sententia. III. 16. locus, quo uterum animal vocat, creandae proliis cupidum. XVI. 179. vacuum nulum accipit. XIX. 268. circa vini potum praecepta. IV. 809. virtutem unam accipit. V. 599. visus theoria. V. 630. vocis definitio. XIX. 310. theoria vocis. XIX. 307. vocem incorpoream dicit. XIX. 312.

Platonis comici ex Cinesia citatus locus. XVIII. A. 149.

PLATONICUM philosophum Galenus audivit. V. 41.

Πλειάδα et πλειάδας Graeci ver-gilios vocant. XVII. A. 15.

Πλετὰ quid. XIV. 9.

PLEN cuiusdam loci nomen habetur. XVII. B. 107.

PLENILUNUM, in eo vehementiores eveniunt mutationes. IX. 904.

PLENITUDO, definitio. X. 891. humorum est in corpore redundantia. VII. 578. bifariam fit et dicitur. XI. 259. plenitudinis nomen culnam rei tribuendum. VIII. 677. variae circa eam auctorum sententiae ejusque essentiam. VII. 514sq. de plenitudine empiricorum sententiae. VII. 557. rationalium de ea doctrina. VII. 561. duae ejus notiones et relationes. VII. 522. duplicis generis est. XI. 265. XV. 112. 282. XVI. 281. utriusque quantitas ex propriorum signorum magnitudine definitur. XI. 268. utriusque qualitas unde cognoscenda. XI. 268.

Plenitudo ad vasorum capacitatem etiam ad affusionem vocari solet. XVIII. A. 278. ad vasorum capacitatem duplex est. XVIII. A. 279. morbi inde oriundi. XVIII. A. 279. species, quoniam in totum corpus aequabiliter humoribus diffusa fuerit, quomodo distinguendae. VII. 574. κατὰ τὸ ἕρπον. XI. 258. synanchica. XI. 206. plenitudinis ad venas signum *Galenus* nullam invenit. VII. 530. plenitudinis notae. XIV. 729. signa secundum nonnullos medicos. VII. 515. humorum gravitatis sensum provocat. VII. 533. num ejus comes gravitas, an ei praecedens. VII. 533. plenitudinis, quae sensitricae facultate aestimatur, evidentissimum signum gravitas est. XV. 283. humorum non

ubique, ubi gravitas. VII. 533. rubor non simpliciter plenitudinis, sed sanguineae nota est. VII. 570. plenitudinis sensitricae facultatis signum evidentissimum quod. VII. 532. majorem indicat tumor cum tensione, minorem sine tensione. VII. 569. plenitudo num in sanguine solo an aliis etiam humoribus consistere nata sit. VII. 548. plenitudinem quaedam organa aut non, aut parum sentiunt. VII. 530. ex plenitudine ortum habentes morbi. VI. 375. XV. 283. 285. plenitudo in causa est, si quis continenter aegrotat. XV. 377. a plenitudine convulsio. VIII. 171. ex plenitudine alii inflammationem experiuntur, alii sanguinem profundunt. I. 160. plenitudo causa lassitudinis tensivae. XVII. B. 459. ex plenitudine quae partes continentes distendit, fit lassitudo tensiva spontanea. VII. 178. plenitudo tremoris causa. VII. 601. ex plenitudine distentio et ruptio vasorum, non facultatis cuiusdam affectus est. VII. 529. ex plenitudine laborantium cura. XIV. 731. variae methodi ei succurrendi. XVII. B. 482. plenitudinis cura secundum *Erasistratum*. XI. 236sq. quae ad vires est, continue sanari cur non possit. XVI. 116. cura est evacuatio. XVII. B. 502. signis extantibus, si valentes facultates fuerint, vena secunda. XI. 269. venaesectionem requirit. XVI. 133. quando indicet venaesectionem. XVI. 132. et quando non. XVI. 133. morbi quos corripiunt aestivo tempore. a plenitudine profecti, iis sanguis mittendus est. XVI. 133. a suppressis mensibus orta per crura vacuanda. XI. 283.

PLENUM quid significet. VIII. 671.

PLETHORA, definitio. VI. 238. 442. X. 891. XI. 180. est tensionis sensus sine exercitio. VII. 547. nondum est sanguinis incrementum ut venae amplius distendi non possint. VII. 547. quid secundum *Erasistrati* sectatores sit, et unde exoriat. XII. 505. duplex est. XVIII. A. 279. saepe in venis et arteriis est ob vasorum confluentiam. VII. 573. plethorae generatio secundum *Erasistratum*. VII. 537. ejusdem de dignotione sententia. VII. 538. hujus ipsius sententiae *Galenus* lustratio. VII. 539. *Erasistrati* iudicio incidentiae causa est, in qua inflammationes consistant, quamque

febris consequitur. VII. 541. quibusdam signis possit iudicari. VII. 582. signa secundum Hippocratem. XV. 778. plethorae nota non est ulcerosus sensus. VII. 547. signum venarum tumor. VII. 564. plethorae causa ontis densitas. VII. 284. plethoram repentinam gignit panis calidus devoratus. XV. 575. plethoram oriri Venus non sinit. XVII. A. 520.

Plethora: morbi inde oriendi. XVIII. A. 279. plethorae morbi quomodo oriuntur. VI. 408. plethora febris causa. VII. 279. cur eam febres sequantur. VII. 287. oritur in ea lassitudo cum tensionis sensu. VI. 237. plethora, et vitioso succo laborantia corpora ad phlegmonem inclinant. XIII. 662. plethora ulcera vexat. X. 256. plethora ut causa internorum vitiorum. VI. 407. plethorae cura. X. 891. XII. 896. plethoricis balneum et vinum noxium. XVIII. A. 152. plethora qui aestate corripit solent, iis venaesectio vere instituta conducit. XI. 271. plethorae cura sine sanguinis missione. X. 288. cura citra venaesectionem. XV. 766. in plethora sola Menodotus venaesectionem indicatam esse putat. XV. 766. victus ratio. VI. 407.

Plethorici ad motum sunt segniores. VI. 130. plethoricus qui est, simul ut coepit velociter exercitari, in dyspnoeam incidit. VIII. 850.

Plethrum sexta pars stadii est. VI. 144.

Πλευράι costae sunt. XVIII. A. 535.

PLEURA, descriptio. II. 592. eam dissecandi ratio. II. 592. ejusdem synonymia. II. 592. origo pericranium est. XIV. 711. pulmonalis. III. 518. a vena cava sanguinem accipit. V. 535. pleurae saccorum utilitas. III. 416. ad pleurae dolores theriaca. XIV. 301. pleura quomodo oansa esse possit hypochondriorum retractionis. XVI. 607. pleurae inflammationis imago. I. 274—278. pleuram vulneratam significat spiritus e thorace efflatus. VIII. 5.

PLEURITIS, definitio. VIII. 326. XI. 77. XIV. 734. XIX. 420. membranae costas succingentis morbus est. VIII. 77. IX. 170. XV. 488. est morbus acutus. XIV. 730. XVII. B. 384. morbus siccus est. VI. 828. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. 382. XVII. B. 626. virilis morbus est. V.

695. non obnoxios esse dicit Hippocrates acidum eructantes. XVIII. A. 53. aetate proveci magis quam juvenes corripuntur. XVII. B. 645. a plenitudine immunes reddunt haemorrhoides. XVI. 453. et cur. XVI. 460. haemorrhoidarii ea non corripuntur. XVII. A. 327. XVII. B. 107. raro corripuntur qui pituita abundant. XVIII. A. 54. non tentatur mulier, si recte purgatur. XI. 165. venaesectio iis prophylactice facienda est, pui facile ea tentantur. XI. 271.

Pleuritidis differentiae. XV. 581. XVIII. A. 208. pleuritis cruda. VIII. 326. quomodo dignoscatur ab aliis thoracis affectibus cum dolore stipatis. VIII. 327. exquisita quando sit. VIII. 308. ejus diagnosis. VIII. 308. febris in ea cur vehemens. VIII. 308. pulsus conditio. VIII. 308. unde cognoscatur. VIII. 124. suspicanda est, si nihil expuitur. XV. 472. locus affectus quomodo cognoscendus. IX. 685. sine sputo quando oriatur. IX. 686. num pituitosus sit vel biliosus humor, qui eam accenderit, unde cognoscatur. IX. 686. brevis temporis habet principium. IX. 561. sputum tenue morbi principium denotat. VII. 446. secunda accessio quo die fiat. IX. 574. quomodo tempora singula sint definienda. IX. 626. vigentis inflammationis notae. XV. 488. tertio quoque die plerumque accessiones fiunt. XVII. B. 385.

Pleuritidis symptomata. VIII. 121. IX. 563. XIV. 734. symptomata ejus inseparabilia. VIII. 326. signa pathognomonica. XVII. B. 398. signa assidentia. XVII. B. 399. in pleuritide deliria fiunt. VIII. 329. delirii causa. IX. 171. delirium non proprius est capitis affectus. VIII. 133. quidam ea laborantes our jugulum doleant. VIII. 101. cur in ea dolor pulsatorius non reperitur. VIII. 77.

Pleuriticorum pulsus qualis, ejusque causae. VIII. 477. IX. 168. semper duriores pulsum habet quam in peripneumonia reperitur. IX. 537. quibus diaphragma phlegmone laborat, durus iis pulsus est. IX. 496. symptomata habet spirandi difficultatem. XVII. B. 730. respiratio parva et densa. VII. 788. densa et parva. VII. 909. multa et frequens. VII. 852. sputa qualia. VIII. 122. pleuritici interdum sanguinem spumosos exspu-

unt. XVIII. A. 130. sputa crassa reddit concoctio. XVI. 74. cruditatis signum quoddam. IX. 626. crudissima quando sit. XVII. B. 394. 395. cruditatis quatuor tempora. XVII. B. 394sq. imperfectae signum sputum adhuc tenue. XVII. B. 395. terminum criseos ut plurimum habet diem decimum quartum. XVII. B. 393. quo modo solvatur. IX. 707. coctionis signa, si circa tertium aut quartum diem apparuerint, morbus non ultra septimum diem progreditur. XVII. B. 395. coctionis perfectae signum sputa sunt. XVII. B. 395.

Pleuritidis causae. XIV. 734. dysenteria et haemorrhoides incaute suppressae. XI. 170. XVI. 458. gravissima ex humorum fusione generatur. XVII. B. 424. ex plenitudine fit. VI. 375. causa est sanguinis redundantia post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. cum pallidis et flavis sputis, bile oritur. XVIII. A. 53. cum sputis spumosis ex pituita oritur. XVIII. A. 53. cum sputis nigris ex melancholico humore. XVIII. A. 53. cum sputis rubris ex sanguine. XVIII. A. 54. bona in ea signa quae. IX. 567. quae contra mala. ibid. mitissima est, in qua cruenta sputa ejiciuntur. XVII. B. 398. in ea, si sputum statim appareat, morbum facit brevior. IX. 562. sin minus, longum. IX. 562. 633. XV. 475. dolores statim sponte desinunt, quam aliquid effata dignum tum expuere, tum expurgare coeperint. XV. 479. si humoris biliosi transitus ad caput fuerit, in furorem aguntur aegroti. XVI. 717. qui intra XIV. dies non judicantur, iis empyema oritur. XVII. B. 793. transitus in phthisin quando sit expectandus. XVII. B. 799. si inflammatio non discutitur, suppuratio fit. XV. 527. si dolor fomentis non solvatur, iis abstinendum, quoniam pulmones exsiccant et suppuratum creant. XV. 526.

Pleuritidis perniciosae nota ex pulsu. IX. 538. exitialis signum. IX. 401. sputa quatenus optima et quae pessima. IX. 687. in qua nihil expuitur, gravissima. XVII. A. 491. sputum quale non bonum et quale perniciosum. XVII. B. 395. sputum quale salutare et quale noxium. XVI. 169. sputum malignum mortem in-

dicat. IX. 564. sputum quale mortis signum. VII. 457. sputa, quae ejiciuntur spumosa, pallida aut rubra, quid denotent. VII. 375. interdum nigra sunt. VII. 376. quid in ea sputum valde foetidum denotet. XVI. 215. diarrhoea succedens malum. XVIII. A. 25. peripneumonia succedens malum. XVIII. A. 111. aptysta qualis sit. XVII. A. 55. peripneumoniam sanat. XVII. A. 364. peripneumoniae remedium. XVII. B. 344. *Anaxionis* casus. XVII. A. 772. XVII. B. 392.

Pleuritidis cura pro morbi gradu describitur. XIV. 445. 734. cura secundum *Hippocratem*. XI. 160. *Hippocratis* ei medendi methodus. XIII. 149. XV. 850sq. cura secundum *Hippocratem*, in qua dolor sub thorace est. XV. 854. difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. in pleuritide primum sputa, deinde urinae sunt consideranda. XVI. 237. alia cibis est, oxymel medicamentum, ptisana utrumque. XV. 507. si sub septo fuerit dolor, alvus ducenda est. XV. 535. ob dolorum mitigationem juvatur a balneo. XV. 719. utendum est in potu aceto mulso, et si multasitis fuerit, etiam aqua mulsa et aqua. XV. 498. lateris dolor in ea primum fomentis calidis fugare tentandus est. XV. 516sq. ad pleuritidem fomentum ex hordeo et ervo in aceto maceratis. XV. 522sq. sicca fomenta ex sale milioque torrefactis. XV. 525. siccae et exspuitionis experti idonea est halitus inspiratio. XV. 522. in pleuritide maxime nocet lenticula ex aceto confecta. XV. 480. ad pleuritidem ptisana. XV. 480. ptisanae noxae, si sterens in tractu intestinorum infarctum est. XV. 486. in ea, vigente inflammatione, nocet ptisana. XV. 489. ptisanae incaute adhibitae noxa. XV. 490. ante sorbitionem praeparationes sunt faciendae. XV. 545. si aegrum corripuit non multo tempore ante cibatum, sorbitio huic non danda, antequam alimentum ad finem tractus intestinorum pervenit. XV. 497. spongia magna ex aqua calida expressa. XV. 521sq. quando venaesectio non requirit. XVI. 482. venaesectio ubinam instituenda. XVI. 139. XIX. 522. venaesectio e directo laborantis lateris convenit. XI. 297. venaesectio non peraeque dolo-

rem solvit, nisi ad claviculam pertingat. XV. 526. vena secunda in cubito interna, nec verearis multum detrahere, donec rubrior flaviorque multo fluat. XI. 292. quodsi dolor ad claviculam, perveniat aut brachium, aut mammam vena secunda in cubiti flexu est. XV. 527.

ad *Pleuritidem* remedia parabilia. XIV. 445. 518. ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 159. *Andromachi* anodynum. XIII. 89. antidotum. XIV. 206. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotus *Philonis*. XIII. 267. butyrum. XII. 273. eclema nectareum. XIII. 282. emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. Isotheos dicta confectio. XIII. 66. malagma pharmianum. XIII. 975. non sanat opium; hyoscyamus et mandragora. XV. 489. pepilum cum laseris succo. XV. 535. piper et veratrum nigrum per initia. XV. 858. pisces saxatiles, et aselli. XV. 481. potio. XIII. 205. theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. theriaca *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. unguentum bonum. XIV. 446. veratrum nigrum cum dauco, seseli, cumino aut aniso. XV. 535.

Plexus brachialis. II. 851. brachialis conformatio ex diversis nervis cervicalibus. IV. 101. choroidei. II. 719. choroides cerebri, ejusque usus ad spiritum secernendum. V. 606. choroides in cerebri ventriculis unde oriatur. IV. 334. choroidens quid et ejus usus. III. 657. hederiformis s. pampiniformis, ejus in seminis generatione usus. IV. 555. arteriarum retiformis in cerebro utilitas. III. 305. pampiniformis in meatu quodam peritonaei generatur. IV. 566. pampiniformis utilitas. III. 305. reticularis *Herophili* usus. V. 155. retiformis (rete mirabile) situs, peculiaris ejusdem. III. 696sq. usus. III. 699. vasorum retiformis in capite ad basin cranii. V. 607. ejusque usus. IV. 323. V. 608. variciformis (pampiniformis) usus. III. 699.

Πίλξας quanam sit corporis regio apud *Hippocratem*. XVIII. A. 741.

Plistonici passim de remediorum usu scripsit. XI. 795. venaesectione utitur. XI. 163. *Plistonici* sectatores de humoribus copiose tractarunt. V. 104.

Plomus idem quod *Phlomis* aut *Verbascum*. XII. 150.

Πλωδης quid significet. XVIII. A. 415.

Plumbago, ejus vires et usus. XII. 229. conspexit eam in via, quae ad *Ergasteria* ducit a Pergamo. XII. 230. ad ulcera glandis penis. X. 382. ex plumbagine medicamenta. XIII. 408. ei succedaenum. XIX. 736. pro terra molli s. ampellitide. XIX. 727.

Plumbum, ejus vires et usus medicus. XII. 230. praeparandi ratio ad usum medicum. XII. 231. 232. in laminam diductum per se athletarum sese exercitantium lumbis insternitur, ubi Veneris somniis vexantur. XII. 232. ustum pro cerussa. XIX. 747. combustum ulceribus malignis idoneum. XIII. 662. crematum, ei succedens remedium. XIX. 736.

Plumbi recrementum probe siccatur, et propterea ad ulcera maligna idoneum. XIII. 663. scoriae substituendum remedium. XIX. 743. scoria pro cerussa. XIX. 747.

Pluvia quae larga et quae magna dicatur. XVII. A. 89. hydropem futurum praedicere potest. XVI. 446.

Pluviae causae. XIX. 288. futura unde cognoscatur. XVI. 441. utrum tertia quoque aut singulis diebus aut per alios circuitus contingant, *Hippocrates* cognoscere jubet. XVI. 443. futurae ubi sunt, cur dolores circa articulos oriantur. XVI. 442. multae tribus modis fiunt. XVII. A. 37. multae, si auster fiat. XVI. 441. multae in humores influxus. XVII. B. 602. multae quales morbos generent. XVII. B. 580. pluviarum principium halitus, qui plus habet humoris. XVI. 396. sanguinem augent. V. 690.

Pneumatis quid et unde oriatur. VII. 951.

Pneumatici unde dicti. XIV. 699. *Athenaei Attalensis* asseclae sunt. VIII. 749. arterias putant in contractione attrahere, in distentione excernere. VIII. 713.

Pneumatodes quos *Hippocrates* vocet. VII. 951. 953.

Πνευματουμένων quosnam *Hippocrates* vocet. XVI. 833.

Pneumatomphall. XIV. 786.

Pneumatomphalon, definit. XIX. 445.

Pneumonia sanant ructus acidi et pleuritidis. XVII. B. 344.

PNIGITES terra, ejus differentiae a *Cimolia*, et vires. XII. 189.

PODAGRA, definitio. XIX. 427. ischias et arthritis morbi ejusdem generis sunt, et eandem fere postulant curationem. XIV. 383sq. ad arthritidem pertinet. XIII. 331. morbus haereditarius est. XVIII. A. 43.

Podagrae cognitio et generalis cura. XIII. 333. generatio incipit ex uno articulo, et progreditur in omnes. XIII. 332. ejus causa proxima. ibid. sedes, causae, cura. XIV. 756. quomodo oriatur. XVI. 49. XVIII. A. 41. fluxione fit, in pedum articulos decumbente. XVIII. A. 82. terminum *Hippocrates* facit diem quadragesimum. XVIII. A. 84. fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. quamlium humorum redundantia potissimum gignat. XVI. 49. ex siccis crassis fit. VI. 814. in lingua tubercula nascuntur, phlyctidae vocatae. XVII. A. 431. *Hippocratis* tempore cur pauci ea laborarint. XVIII. A. 42. coitu in pectus vertitur. XVII. B. 288. interdum ad ventriculum migrat. X. 513. non labore eunuchos *Hippocrates* sed male dixit. XVIII. A. 40sq. mulier non corripitur, nisi menses defece- rint. (*Hipp.*) XI. 165. XVIII. A. 43. nec ea laborant pueri ante Veneris usum. XVIII. A. 44.

Podagra vere at auctumno pleromque oritur. XVIII. A. 94. quomodo possit evitari. XVI. 49. *podagram* incipientem quomodo *Galenus* annis multis fieri prohibuerit. XI. 344. *podagram* prohibuit *Galenus* evacuatione. XVIII. A. 78. *podagrici* casus, qui a remedio valde laudato male affectus est. XI. 433. victus ratio in ea observanda. VI. 436.

Podagrae cura: ad *podagram* multa frigida affosa. XVII. B. 813. *podagra* laborantes vere sunt purgandi. XI. 272. in senibus incurabilis. XVII. B. 539. *podagram* discutiunt varices. XVII. B. 344. venaesectio in cobito instituenda est. XI. 307. remedia ad eam facientia. XIV. 385sq. 563. 566sq. acopon *Flavii Clementis*. XIII. 1026. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. *Neapolitae* acopon. XIII. 1020. acopon *polyteles Pompeji Sabini*. XIII. 1027. antidotum diascincum. XIV. 152. antidotos tyraonis dicta. XIV. 165. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. aster

stomachicus gentianae decocto dilutus. XIII. 166. cerine *Otesiphontis*. XIII. 936. collinitio ex sale. XIII. 1019. dysrachitis. XIII. 798. emplastrum ex aspidibus discutiens. XIII. 927. emplastrum *Attalici* album. XIII. 422. emplastrum barbarum. XIII. 560. emplastrum ex cote. XIII. 874. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 380. emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. emplastrum *Oenantha* catagmaticum. XIII. 541. epithema *Asclepiadis*. XIII. 355. epithema, quo usus est *Erasistratus Sicyonius*. XIII. 356. aliud. XIII. 357. saepe osus est *Galenus* fabis ex aqua coctis et adipi suillo admixtis. XII. 49. hellespontia *Herae*. XIII. 914. malagma ex cicota et agarico. XIII. 359.

ad *Podagram* malagma ex lapide Asia. XIII. 360. aliud *Diodori*. XIII. 361. malagma *Nicostrati*. XIII. 985. malagma *Titi* Caesaris ex taedis. XIII. 360. milvi caput. XIV. 240. cinis mustelae cum aceto illitus. XII. 362. in ipsis accessionibus pastillos. XIII. 358. pastillus cephalicus. XIII. 545. Joviter vocatus pastillus. XIII. 358. *Polystomi* medicamentum. XIII. 931. scilla. XIV. 569. terrae intestinum. XIV. 242. terra *Samia* com oleo rosato. XII. 180. quando theriaca usum praestet. XIV. 274. vinum scilliticum. XIV. 570. viridacopon. XIII. 1051.

Podagrici in omni nervoso genere aegrotant. XVII. A. 431. catarrhis sunt obnoxii. XVII. A. 431. repleti cerebri excrementis sunt. XVII. A. 431. *podagricis* pedes invalidissimi sunt. XV. 125. in *podagricis* metastasis saepe versus pulmones fit. XIV. 275.

PODANITAE compositio ad dyspnoeam. XIII. 115.

PODARCE, cui titulus *Pompeji* pretiosa *Sabernio Valenti* composita. XIII. 1021.

ad *Podicis* inflammationes *Pelosiota* compositio cum rosaceo aut vino *Aminaeo*. XIII. 134. *podicis* ulcera sanat emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 383.

POETAE amorem dulcamarum cognominant. XI. 586.

POLEMO rhetor Romam vocabat terrae habitatae compeudium. XVIII. A.

347. jurabat in verba *Platonis*. XIX.
226. erat *Crantoris* praeceptor. ibid.

POLEMONIUM, ejus vires et usus
medicins. XII. 106.

POLENTA laudatissima fit ex re-
centi hordeo mediocriter frixo. VI.
506. ejus facultates. VI. 507. ex
frixo hordeo siccatur. VI. 501. horde-
acea, cum vino pota ventrem desic-
cat. VI. 507. hordacea siccatur et re-
frigerat. XV. 898. recentem *Hippo-
crates* vocat potaenias Ionnem et an-
tiquiorum more. XV. 577. triticeae
contemperant. XV. 898. multo plus
quam hordeum desiccatur. XII. 45.
quaedam gentes pro pane utuntur.
VI. 507. polentae non assuetis mo-
lestias gignunt. XV. 575. polenta ad
inflammationem rheumaticam. XI. 81.
ex polenta humida frixa mazaefiunt.
VI. 507.

POLIUM, ejus vires et usus medi-
cus. XII. 106. itidem *Polii* minoris.
XII. 107. amarum est. VI. 731. sic-
cat. X. 282. vires adhuc lactis se-
cretionem auget. XI. 772. ad nimiam
obesitatem. X. 994. radix urinam mo-
vet. XI. 748. semini substituenda re-
media. XIX. 740.

POLLEX unde vocatus. XIV. 704.
pollicem moventes muscoli. II. 264.
musculus abductor longus. II. 264.
abducens musculus. XVIII. B. 952.
adducens musculus. XVIII. B. 953.

POLLUTIONES mulierum. IV. 601.
ad pollutiones nocturnas praecepta.
VI. 446. lactucae semen epotum. XI.
887.

POLLUX et *Castor* stellae essentia.
XIX. 773.

POLYAEMIA, VII. 564.

POLYARCHI malagma. XIII. 185.
186.

POLYARCHION malagma. XIII. 184.
ex epistola. XIII. 980 sq.

POLYBUS scripsit quaedam, quae
Hippocrati tribuantur. VII. 960. di-
scipulus *Hippocratis* auctor esse dici-
tur libri de natura humana. XV. 11.
ei adscribitur *Hippocratis* liber de sa-
lubri victus ratione. XV. 175. *Hip-
pocratis* gener, librum de humoribus
scripsisse putatur. XVI. 3.

POLYCHRESTA medicamenta quae.
XIII. 763. polyobrestum quod est
multiplicis usus medicamentum. XIII.
501.

POLYCLETI regula. IV. 352. sta-
tua cur canon appellata. I. 566.

POLYCNEMON, ejus vires et usus.
XII. 107.

POLYDAMAS Milone erat major.
VIII. 843.

POLYEIDO *Chiron Centaurus* medi-
cinam tradidit. XIV. 675.

POLYGALUM, vires foliorum. XII.
105 sq.

POLYGONATUM, vires ejus. XII.
58. ejus vires et usus medicus. XII.
106.

Polygonoides idem quod *Clematis*.
XII. 31.

POLYGONUM in colle ad *Tabias* cre-
scit. X. 365. ejus vires et usus me-
dicus. XII. 104 sq. polygoni succus
illis conducit, qui *ephemerum* potarunt.
XIV. 140. succo substituendus suc-
cus. XIX. 740.

POLYIDAE ciclicisci et trochisci tauri
bilem recipiunt. XII. 276. pastillus
ad gangraenam. XI. 137. pastilli ad
haemorrhagias ex erosione. X. 330.
pastillus nervis denudatis convenit.
XIII. 613. pastillus ad nervorum vul-
nera. X. 405. remedium ad herpe-
tes exedentes. XI. 87. sphragis. XIII.
834.

Πολύοφθαλμος vocatur apud
Hippocratem buphthalmus. XVIII. A.
712.

POLYPI narium, definitio, cura.
XII. 681. (cfer. *Narium polypi*.) na-
rium unde nomen habeant. XIX. 439.
in naribus quomodo generentur. VII.
732. phlegmonodes sunt et humidi
ob loci naturam. VII. 732. narium
respirationem impediunt. VII. 106. in
naribus vocem laedunt. VIII. 272.
polypos eliquare creditus est fructus
dracontii. XI. 865. ad polypos na-
rium remedia in usum vocanda. XII.
687. XIV. 337. narium operatio. XIV.
785.

Polypi ut alimentum. VI. 736. po-
lyporum caro qualis. VII. 226. po-
lypi parvi edendi sunt, ut mulier
concipiat. XVII. A. 478. crassi et
glutinosi succi sunt. VI. 769. semen
generant. XI. 777. polyporum ace-
tabulis similia sunt oscula vasorum.
IV. 537.

POLYPODIUM, ejus vires et usus.
XII. 107. ei succedanea remedia.
XIX. 740.

POLYPOSIA quid sit. XVIII. A. 107.

POLYSPASTUM, usus ejus ad luxa-
tiones reponendas. XVIII. A. 747. *Ar-*

chimedus ejus inventor dicitur. XVIII. A. 747.

POLYSTOMI medicamentum ad podagram. XIII. 931.

POLYTELES acopon *Pompeji Sabini*. XIII. 1027.

POLYTRICHUM a quibusdam adiantum vocatur. XIV. 503. polytrichi loco absinthium somendum est. XIX. 740.

POLYXENAE mortis historia. XIV. 236.

POMA, quae domi reservari possunt. XI. 367. pituitam gignunt. XI. 368. stomachum ventremque roburant. VI. 793. refrigerantia arteriarum constrictionem efficiunt. IX. 248. refrigerantia pulsom dorum reddunt. IX. 249. pomorum succus ut vinum fervescit. XI. 654.

POMPEJI pretiosa podarce. XIII. 1021. *Sabini* polyteles acopon. XIII. 1027.

POMPHOLYX, ejus parandi ratio. XII. 234. vires et usus. XII. 235. tenuium partium est, et citra calorem manifestum. XIII. 568. emplasticum remedium est. XI. 634. ejus usus in morbis oculorum. XII. 699. sedat optime dolores ex pudendorum exulceratione. XIII. 316. ad cava olcera. X. 177. ad ulcera penis et sedis. X. 382. ex pompholyge medicamentum ad cancras. XI. 143. ei substituendum remedium. XIX. 740. pro spodio. XIX. 743.

PONDERA secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. pondus gravitate judicatur. XIX. 748.

PONTICI pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511.

PONTICUM Arrhabiani medicamentum. XIII. 83.

PONTUS frigida regio est. XVII. B. 598.

POPLES, quod a posteriori parte genu opponitur. XVIII. B. 512. poplitis flexura quomodo fiat. II. 304. in poplite conditus mosculus. II. 325. in ea situs parvus mosculus. XVIII. B. 1014. 1023. poplitis morbi. XIV. 779. poples quomodo sit deliganda. XVIII. B. 760. poplites, definitio. XIV. 708.

POPULUS alba, ejus vires medicae. XII. 59. nigra, florum et foliorum facultates medicae et vires. XI. 814. ei substitui possunt dactyli syriaci.

XIX. 723. populi gemmis substituitur sampsuchos. XIX. 723. ex populi floribus medicamenti praeparatio et usus. VI. 288sq. ex populo acopon. XIII. 1022.

PORCELLI recens editi caroem mucosam praeumidamque habent. I. 579. recens nati caro deterrima. XV. 883. porcellorum caro qualis. VI. 774. caro concoctu facillima. VI. 789. carnes cur pravae. XV. 882. pinguium cutis qualem succum generet. VI. 773. pedes quomodo ad cibandum praeparantur. VI. 670.

PORCI alimentum nobis praebent excrementosius, et minus nutriunt. VI. 663. caro salsa vetusta illota ad ulcera putrida et noxia. XIII. 731. musculorum temporalium conditio. III. 844. vetustissimi caro deterrima est. XV. 883. ne aegrotent remedia parabilia. XIV. 526. porcom valde parvum veteres appellabant *χοῖρον*. XV. 883. porcorum adeps emplasticus est. XI. 735.

PORCI nervi optici a quibusdam vocantur. III. 639. vocat *Herophilus* ita nervos opticos. III. 813. in morbo articulari ex humore crasso et glutinoso proveniunt. X. 956. poros cutis reserantia et contrahentia remedia quomodo vocentur. XI. 749.

POROCELE, definitio. XIX. 448. cura chirurgica. XIV. 788.

POROMPHALON, definitio. XIX. 445.

PORRA, facultates. VI. 659. porrum agreste. XI. 825. bis coctum. VI. 632. opsonium, non alimentum est. VI. 630. pravum est edulium. VII. 285. natura vitiosum est. XV. 365. calorem insitum auget. VII. 6. porri radix acris est. VI. 646. radix mali succi est. VI. 794. succus pro elaterii succo. XIX. 729.

PORTAE hepatis in foetu cur doae. IV. 668.

PORTULACA, ejus vires et facultates. VI. 634. media inter soccum bonum et malum. VI. 794. condensat. XI. 751. indurat. XI. 740. portulacae virtutes ad dentium stuporem ex acido solvendum. XVI. 331. portulaca in dentium stopore otitis. I. 127. ad erysipelas. X. 951.

POSCA aquosa ad herpes exedentes. XI. 87. usus in ulceribus, in quibus subjectae carnis intemperies humida adest. X. 237.

POSIDONIUS *Antipatri* erat discipu-

ins. XIX. 227. a Stoicis nullam laudem sibi comparavit. IV. 819. ejus dogmata. IV. 820. contra *Chrysippum*. V. 397. scripsit de affectibus. V. 416. de animi affectibus sententia. V. 429. quanam animi affectus vocet. V. 377. animae facultates unius substantiae ex corde proficiscentis putat. V. 515. fati definitio. XIX. 262. cura melancholiae. XIX. 710. 717.

POSTHIA, definitio. XIV. 771. XVII. A. 326. (hordeoli) cura. XII. 803. ad posthias *Musae* compositiones. XII. 741.

ad POSTRUMUM liber de praenotione. XIV. 599.

POTAMOGETON, ejus vires et usus. XII. 107. ei substituendum remedium. XIX. 740. pro enneaphyllo. XIX. 729. pro serpyllo. XIX. 729.

POTAMONIS emplastri viridis mentio inficitur. XIII. 473.

POTENS quomodo probus et bonus fiat. V. 13.

POTERIUM, alias *Neuras*, ejus vires. XII. 86. vocatum malagma. XIII. 258.

POTESTATIS definitio. I. 646. potestate esse dicitur quod ei, quod ex accidenti dicitur, ex adverso positum. I. 649. potestate calida quanam sint. I. 649. calidum quod est, huic nondum quidem natura sua calidum frigidum praepollet, sed in propinquo est ut praepolleet. I. 653.

POTIO calida danda in syncope ex cruditate. X. 829. crudorum succorum concoctionem adjuvat. X. 829. frigida ab exercitiis, nisi calidum praebibas, tuta non est. XV. 194. potiones per quas dignoscitur, utrum comitialis morbus sanabilis sit. XIV. 402. anodynae. XIII. 88sq.

Potio *Antipatri* ad tussim, dyspnoeam et alia. XIII. 66. ad fluxum muliebrem sistendum, ut *Apollonius*. XIII. 295. *Cleitii Abascenti* ad tabem. XIII. 71. ad dysentericos, coeliacos et lientericos. XIV. 466. ad internos fluores, foris etiam cum melle coctum impositum facit. XIII. 294sq. ad omnem fluxum *Lucii Tarsensis*. XIII. 295. foetum mortuum aut non ritu naturali exeuntem ejiciens. XIV. 480. ad hepaticos, spleniticos, nephriticos, hydropicos. XIII. 205. hydropi idonea *Hippocratis*. XV. 912. ad hydropicos. XIV. 462. ad ictericos. XIII. 232. potio ad muliebrem

profluvium. XIV. 484. a rabiosorum morsu praeservans. XIV. 168. alia. ibid. ad renum et vesicae affectus inflammatorios et exulcerationes. XIV. 383. *Ripali*, qua *Galenus* utitur ad phthisin. XIII. 64. ad tussim, incipientem phthisin et haemoptoën. XIII. 70. ad uteri dolorem. XIV. 483. alia. XIV. 484.

POTUS et oscas experiri oportet, an aequae diu morentur. VI. 464. aquae frigidae contrarius phlegmonae, utilis febris colliquatoriae. XV. 802. appetentiae diversitates, earumque causas. VII. 134. praevidens quidam appetunt et cur. VII. 135. restituit, quicquid substantiae humidioris defluit. XV. 296. potum statim post balneum sumere caput replet. XV. 718. potus in urinae colorem effectus. XVII. B. 276. qui pueris maxime conducunt. VI. 56. potum in pulmonem ferri *Plato* putat. V. 713. et quodam respectu etiam *Galenus*. V. 718. potus quidpiam semper per tracheam in pulmones deferitur. XI. 502. potum insani non petunt, nisi moniti. VII. 790. potu quam cibo refici facilius est. XVII. B. 467. potu quali autumno utendum. XV. 183. a potu nemo statim lavandus est. XV. 717. ex potu repletis caseus deterrimum est edulium. XV. 873.

POTUS acres ventriculo calido non conducunt. XVII. B. 284. copiosus et dilutus aestate convenit. XV. 182. crudus et incoctus reddit vigilia longa. XV. 624. frigidus convenit siccis. VI. 398. liberalioris, parioris, frigidi aut calidi cupedo futurum morbum indicat. I. 360. aut ejus non appetentia. I. 361. meraciores ad uteros et foetus nutritionem conducunt. XV. 210. suaves aegrotis sunt exhibendi. XVII. B. 137. uberior morborum humorum causa. VII. 19.

PRAECAUTIO quomodo a cura prophylactica differat. X. 741.

PRAECEPTA consistunt vel in apparentibus, vel in iis, quae ab aliis sumuntur, vel prius demonstratis, vel in evidentibus. I. 112. praeceptum nunquodque, verum esse debet, utile et propositis principiis consentaneum. I. 106. notae veritatis. I. 108. utilitatis. I. 110.

PRAECOCIA, eorum facultates. VI. 594. siccari nequeunt. VI. 785.

PRÆCOCION est et malus armenica ipsa et ejus fructus. XII. 77.

PRÆCONES, quum vocem oblaeserint, quomodo eam in integrum restituant. XIII. 6.

PRÆCORDIORUM perfusionis indicationes et contraindicationes in febre putrida. X. 778sq. tensio sine dolore signum est sanguinis fluxus critici ex uaribus. IX. 765. tensio citra dolorem signum futurae epistaxeos. XVIII. B. 291. ad praecordiorum tensiones malagma *Amethystae*. XIII. 967. *diasmyrnon apolophonion*. XIII. 967. ad praecordia distenta emplastrum, quo usus est *Andromachus*. XIII. 246. ad praecordia distenta malagma, quo usus est *Andromachus*. XIII. 251. 343. ad tensa piper longum. VI. 265. malagmata a *Damocrate* conscripta. XIII. 220sq. praecordiorum duritiem tollit emplastrum discossorium ex calce viva. XIII. 945. praecordiorum calidae et acutae inflammationes quomodo judicentur. IX. 708. inflammationem judicat fluxus sanguinis. XVIII. B. 291. oedema in febribus quid significet. IX. 757. oedematis cura. X. 961. pulsus unde oritur. XVIII. B. 88. pulsus perturbationis vel delirii indicium. XVIII. B. 87. sonitus flatus indicium. XVIII. B. 145. tumorem sine inflammatione sonus in iis citatus solvit. XVIII. B. 145.

Præcordialia vitia qualia sint. XVII. B. 29.

PRÆDICTIO, definitio. XIX. 395. secundum *Herophilum* a praenotione differt. XVIII. B. 12. ejus et praenotionis differentia. XVI. 490. praedictiones in acutis non omnino certae sunt. XVII. B. 490.

PRÆGNANTES (confer. MULIER et GRAVIDAE) qua de causa vitiosis humoribus impleantur. XVII. A. 749. cur pica laborent. XIX. 455. parum et frequenter respirant. IV. 501. quando sint medicamentis purgandae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 346. quando purgare liceat et quando non. XVII. B. 652sq. 819. incauta purgatio causa abortus. XVII. B. 652. 655. tempus praegnationis medium septimus mensis. XVII. B. 653. quo tempore purgandae sint. XVII. B. 819. praegnantium pulsus qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 636. purgatio incauta causa abortus. XVII. B. 652. 655.

Præhæmentur, quomodo, corpora. XVII. B. 673.

Prænoscere vulgus medicorum non potest. XIV. 599.

PRÆNOTIO, definitio. XIX. 395. praenotionis vocabuli explicatio. XVIII. B. 8. verbum ab *Homero* inventum. ibid. *Herophilus* eam distinguit a praedictione. XVIII. B. 12. praenotionis et praedictionis differentia. XVI. 490. praenotio duplex est. XVIII. B. 13. quomodo fiat. XIX. 304. ex aegro duplici modo fit. XVII. A. 206. ex cibis quomodo petenda. XVII. A. 207. quibusnam momentis possit firmari. XVII. A. 206. criseos futurae per epistaxin. XIV. 665. febris recidivae et illius per sudorem discessus. XIV. 651. ad curationem morborum maxime utilis. I. 289. XV. 421. in qua re consistat. I. 290. unde petenda. I. 293. medico ejus studium maxime necessarium. XVIII. B. 1. 3. ad curam morborum necessitas. XVIII. B. 4. utilitas in eo etiam consistit, quod medico non vitio datur, si aegrotus moriatur. XVIII. B. 6. ad praenotionem doctrina de usu partium maxime est necessaria. IV. 364.

PRÆPUTIUM. IV. 159. definitio. XIV. 706. pelliculosa excrescentia est, intus cava. IV. 636. praeputii et muliebris pudendi analogia. IV. 636. praeputium viri nequit. X. 162. praeputii solito brevioris cura. X. 1000. pntrescentia ex parte corrupti cura. X. 1001. ulcera inveterata cicatrice inducit anethum ustum. XI. 832. ulcerum cura. X. 381. restauratio solito brevioris ex vitio congenito. X. 1002.

PRÆRUBRI saepe in melancholicam temperaturam incidunt. XVI. 18.

PRÆSAGIA ex pulsu. IX. 421. praesagiendi ratio a morbis ipsis sumenda. XVI. 103. praesagientia signa duplicis generis sunt. XVI. 223. praesagium de aegrotantibus. XIV. 543. in febricitantibus. XIV. 519.

PRÆSEPIOLA quid. III. 872. XIX. 369.

Præservatrix communitas. XIV. 682.

ad **PRAESTIGIA**. XIV. 561.

PRANDERE qui consueti non pransi fuerint quomodo afficiantur et curentur. X. 544. XV. 868. qui non consueverunt, si prandeant, male afficiuntur. XV. 552. XVI. 314. quomodo

hi curentur. XV. 556sq.

PRANDIUM in valida lassitudine vel immodica siccitate quomodo sit comparatum. VI. 231. consuetum, si intermittatur, quales noxas afferat. XV. 559.

PRASINI equorum sectatores studiosi stercora odorantur, ut intelligant, quomodo alimenta concoxerint. X. 478.

PRASIONIS compositio. XIII. 854.

PRASIUM, ejus vires et usus. XII. 107.

PRASOEIDES empetrum vocatur. XI. 875.

PRAVITATIS notae physiognomicae ex angulis oculi. IV. 796.

PRAXAGORAS Cous ex rationalis sectae principibus. XIV. 683. gymnasticae legitimae auctor. V. 879. affectus arteriarum esse palpitationem, tremorem et convulsionem putat. VIII. 723. humores in arteriis contineri negat. VIII. 941. spiritum in arteriis crassum et abunde vaporosum esse dicit. IV. 707. arterias nervos fieri statuit. V. 188. sed a Galeno reprehenditur. V. 189—200. omnem arteriarum motum pulsum vocat. VIII. 498. arterias ex se ipsis pulsare putat. V. 561. arterias vi propria pulsare putat. VIII. 702. calorem non insitum sed adscitum vocat. VII. 614. cerebrum putabat medullae spinalis propaginem. III. 671. (erravit. III. 672.) cor nervorum principium accipiebat. V. 187. dolichorum non meminit. VI. 545. inter acutarum febrium differentias quales recenseat. XVII. A. 889sq.

Praxagoras qualem humorem vitreum vocet. XVI. 11. humorem vitreum epialon vocare videtur. VII. 347. humorem vitreum pituitam admodum frigidam vocat. VII. 634. de inediae usu abunde scripsit. XI. 177. de licentia. XVIII. A. 7. de naturalibus scripsit. XVII. B. 838. putabat palpitationem esse cutis arteriarum et musculorum affectum. VII. 594. 598. reprehenditur a Galeno. VII. 605. pituitam dulcem succum vocat. VII. 124. pituitam admodum frigidam humorem vitreum vocat. VII. 138. (Nicarchi fil.) non recte de pulsu, palpitatione etc. sentire videtur. VII. 584. Herophilus ejus discipulus eum redarguit. VII. 585. pulsum arteriis tribuit, et palpitationem, tre-

morem et convulsionem. VII. 598. passim de remediorum usu scripsit. XI. 795. respirationem vocat animae corroboracionem. IV. 471. semen a toto corpore secerni vult. XIX. 449. Nicandri filius tres libros scripsit de signis assidentibus. XVII. B. 400. succos undecim accipit. II. 141. crudos succos citra lassitudinem curat, et propterea vomitum commendat. VI. 279. salsum succum ex iis, quae supra modum calefiunt, generari tradit. VI. 730. quem succum vitreum vocet. VI. 255. 509. de supervenientibus scripsit. XVIII. A. 56. uteri cornua sinus vocat. II. 890. oscula venarum uteri acetabula vocat. II. 906. venaesectione utitur. XI. 163. Praxagorae sectatores de humoribus copiose scripserunt. V. 104.

PRAXITELIS, Phidiae et naturae differentia in condendis rebus. II. 82.

PREMIOGENES mytilenaeus, nisi lavabatur, in febrem incidebat. VI. 365. Galeni in causam hujus rei inquisitio. VI. 366.

PRIAPISMUS. VII. 728. definitio et causa. VII. 266sq. VIII. 439. XIII. 318. colis est symptoma. VIII. 441. priapismus unde dicatur. VIII. 439. 968. ex inflationum genere est. X. 968. unde fiat. X. 968. quibusnam imprimis accidat. X. 970. causae proximae. VIII. 448sq. XIII. 318. corripuntur, qui a concubitu abstinent. VIII. 450. cura. X. 969. XIII. 318. curati casus. X. 970.

PRIMARIAE partes quatenus dicantur. V. 673.

Primigenia corpora quae Plato vocet. IV. 773. primigenias partes Plato similes vocat. XV. 8.

PRIMIONIS, ex collectaneis — medicamentum obducendis cicatricibus. XIII. 695.

PRIMIPARARUM lac ab alimento mutationem, octavo mense complementum adipiscitur. XVII. A. 454.

PRINCIPS animae facultas quae. XIX. 378. principes partes quatenus in corpore dicantur. III. 435. principia corporis quae. I. 319.

PRINCIPIUM, definitio. XV. 361. principii et causae differentiae. XIX. 244. principium et elementum quomodo a se invicem differant. XV. 30. principii et elementi differentia. XIX. 245. principium omnium unum et finis omnium unus et idem finis et

principium. XV. 270. circa principia et fines omnia imbecilliora sunt. VII. 443. principia tria quae. XV. 362. principium magnum cor est. XV. 362. principium tribus modis dicitur. XIX. 234. causale quodnam. XIX. 234. constituendi quodnam. XIX. 234. demonstrationis quodnam. XIX. 234. inflammationis quando statuendum. VII. 444. XVI. 70. morbi, defin. VII. 441. XV. 603. XVII. B. 391. *Galen*i definitio. XVI. 257. principiorum in temperies causa synopes. X. 850. principium philosophiae. XIX. 234sq.

PROAVIS nonnunquam infantes similes. XIV. 253.

PROBABILE apud *Hippocratem* per characterem π significatur. XVII. A. 601. 611.

Πρόβαρα quid significet. XVIII. A. 356.

PROBUS evadere qui vult, quid huic peragendum. V. 5. quomodo potens ac locuples fiat. V. 13.

PROCELLAE quales venti dicantur. XVII. A. 90.

PROCESSUS ancyroides s. coracoidens. II. 775. 766. usus. IV. 132. coracoidens scapulae etiam anchoraeformis (ἀγκυροειδής) vocatur. XVIII. A. 306. coracoides scapulae usus. IV. 132. dentiformis, s. odontoidens s. pyrenoides epistrophei. II. 756. durae matris. III. 662. durae matris usus. III. 711. ensiformis sterni prope os ventriculi est. III. 416. ensiformis sterni utilitas. III. 598. spinosorum apta figura. IV. 63. cur magnitudo eorum inaequalis. IV. 64. 66. spinalium vertebrarum usus. IV. 61. ligamentorum inter eos usus. IV. 61. vertebrarum cur in aliis sint praelongi ac duplices, in aliis simplices ac breves. IV. 73. vertebrarum diversitas. IV. 75sq. spinosus cur atlanti denegatus. IV. 83. cur in dorsi decima vertebra sectus. IV. 83. styliformes, facti ad fancium divisionem XIV. 721. styloides et graphoides vel belonoides vocatur. III. 592. styloides ulnae. II. 769. styloidei cubiti motus. III. 166. styloideus ossis temporum. II. 745. vocatur et belonoides et graphoides. ibid. transversi vertebrarum, eorum usus. IV. 67. foramina in iis vasorum gratia constituta. IV. 117. transversi cur crassi in vertebra thoracis, tennes in lumbis, crassi et bifidi in

collo. IV. 68. vermiformis cerebri usus. III. 677. vertebrarum. II. 758sq. vertebrarum obliqui. XVIII. A. 532.

PROCIDENTIA oculi, definitio. XIX. 435. contra eam cataplasma ex gallica. XII. 24.

PROCLUS. X. 52. methodicus erat. XIV. 684.

PRODICUS febrientes quomodo tractaverit. XVII. B. 98. librum de natura scripsit. I. 487. in opere de hominis natura quid phlegma vocet. II. 130. id, quod ab omnibus phlegma vocatur, mucum appellat. XV. 325. in phthisi lac ex ipsis mamillis sugere suadet. X. 474. similia similibus adhibere videtur. XVII. B. 100.

PRODROMI venti. XVI. 410.

PRODUCTIO, ortus est ad essentiam. XV. 225.

Προφηγήσασθαι quid ab *Hippocrate* dicatur. IX. 920.

Προενδημειν quid significet. V. 417.

PROETI filiae furore percitae a Melampode veratro albo purgatae sunt. V. 132.

PROFLUVIA sanat oxylapathum. XII. 56. hepatica, eorum et dysenteriae differentiae. VIII. 383.

Profluvium muliebre unde accidat. VIII. 436. muliebre immoderatum hydropis causa. VIII. 354. ad muliebre profluvium remedia parabilia. XIV. 484. ad profluvium muliebre andrachne portulaca. XI. 831. balauustum. XI. 847. stercus caprinum cum thure appositum. XII. 299. clematis cum vino pota. XII. 31. ad rubrum hippuris. XI. 889. rubrum sistit bolo- et oxyschoenus cum vino. XII. 137. sistit hypocisthis. XII. 27. idaeae radix. XI. 888. lentis. VI. 526. lactis leporini coagulum. XII. 274. accommodantur assulae aerasae ligni Loti. XII. 65. sanat Lycium et Lysimachios. XII. 64. sistit polygonum. XII. 105. Pyrites. XII. 200. quercus glandium membrana interior. XI. 866. Sideritis. XII. 121. radix spinnae aegyptiae. XI. 819.

Profluvia sanguinis sistunt gallae. XII. 25. profluvia ventris aut alia immodica cohibet Nymphaeae radix aut semen. XII. 86.

PROGNOSIS, verbi huius derivatio et significatio. XVIII. B. 10. (confer. Praenotio.) maxime necessaria est ad morbos curandos. I. 289. qua-

nam in re consistat. I. 290. unde petenda. I. 293. quomodo exhiberi possit. XIX. 501. astrologiae in ea dignitas. XIX. 539. morborum vulgari cognitionis ad eam necessitas. XVIII. B. 305. necesse etiam est scire, quod quovis anno et quavis anni tempore mala malum et bona bonum denunciant. XVIII. B. 306. regionum cognitionis ad eam utilitas. XVIII. B. 313. mortis dies aut hora quomodo cognoscatur. XIX. 512. bonae contingunt, quum optimis medicis fecerit medicinam. XIX. 500.

PROGNOSTICA salubria sunt, quae futuram sanitatem praenunciant. I. 313. insalubria, quae futurum morbum praenunciant. *ibid.* antidotus. XIV. 134. *Hippocratis* theorematum. XVII. A. 203sq.

PROGNOSTICAE artis totius generaliora praecepta. XVIII. B. 298sq. 303. 306sq. artis *Galenii* exempla. XVIII. B. 300sq. prognosticam artem constituere qui velit, quid sit huius agendum. XIX. 497. prognosticum signum, definitio. XIX. 395.

PROJECTIONIS vocabuli explicatio secundum *Galenum*, XVI. 199. projectio, quae apud *Hippocratem* occurrit, a variis varie explicatur. XVI. 196.

PROLAPSA quatenus *Hippocrates* vocet. XVIII. B. 887.

PROLAPSUS, gallae cataplasmata contra eos. XII. 24. ani. XV. 329. prolapsus ani curat *Lentiscus*. XII. 136. prolapsus vaginae sanat *Lentiscus*. XII. 136.

PROMANUS. III. 50. cur sit digitus magnus vocatus. III. 79.

PRONAM manum reddentes musculi. II. 261sq. XVIII. B. 988.

PRONATIO manus quomodo fiat. III. 103. IV. 427. pronationem quinam musculi efficiant. IV. 395.

Pronatores musculi. II. 261. *Προνοῖα* quid significet. XVIII. B. 8. *Homerus* verbum hoc invenit. *ibid.*

Πρόνοια apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. B. 8. verbum ab *Homero* inventum. *ibid.*

PRONUS, si quis jacet, et ad pedes delabatur, malum. XVII. A. 894. pronom in ventrem cubare quid significet. XVIII. B. 64. pronom jacere quando corpus dicatur. XVIII. B. 336.

Ἡρόφασος quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 52.

PROPHYLACTICA quid. I. 296. V. 863. quomodo instituenda. I. 298. ejus finis. VI. 437. qua in re consistat. XIX. 504sq.

PROPOLIS, ejus vires et usus. XII. 108. ad nervorum vulnera. X. 393. pinguis vaporosam spiritus crassitiam, humoresque superfluos. elicit. XIII. 592. ei succedanea remedia. XIX. 740. propoleos essentia attrahit. XI. 760.

de PROPTISMIS scripsit *Mantius*. XI. 795.

PROPTOSIS, definitio. XIV. 769. XIX. 435.

PROPRITATIO vide ERETHISMUS.

PRORRHETICA *Hippocratis*. utrum ad genuinos ejus libros sint referenda. XIV. 620.

PROSARTESIS, definitio. XIX. 440.

Προσarthρωσθαι id quod *διερthρωσθαι*. XVIII. A. 535.

Προσarthρωσθαι, significatio. XV. 122.

PROSTATA (confer. *Adstes* glandulosus), ejus ductus excretorii et vasa spermatica vocantur. IV. 190. *Herophilus* his nomen dedit. IV. 190. liquorem semini similem continet. IV. 182. qui una ejaculatur et ejus usus. IV. 189. similis est semini muliebri. IV. 189.

PROSTRATORIA ars. V. 892.

PROTAE *Pelusiota* malagma ad coxendicium et capitis dolores. XIII. 338. rhetoris historia, cui alvum deieciabant poma et pira austera. VI. 598.

PROTAGORAS abderites oratoriam artem philosophiae junxit. XIX. 229. Eleus Deos ignorat. XIX. 250.

PROTERVUS quinam sit. V. 376.

ad PROTESILAI monumentum mel nascitur, in grumum concrevens. XIV. 22.

PROTEUS collyrium. XII. 787.

PROTIBIALE id. quod anticnemium. II. 774.

PROTORRHYTAE resinae h. e. pruiniferae. XIII. 626.

Προῦμκον. VI. 619.

PROXENI confectio ad tussis inveteratas. XIII. 61.

PRUDENTIAE definitio. XIX. 384. causa num siccitas. IV. 786. prudentiam qualem scientiam *Ariston* vocet. V. 593.

PRUMNUM, quatenam planta in Asia ita vocetur. XII. 33.

PRUNA et flamma ignis sunt genera. XI. 626. ignis quidem est, sed non tenuium partium. XI. 424. facultates et usus. VI. 613. alvum solvunt. VI. 353. quatenam praestantissima. VI. 613. damascena reservantur. XI. 367. damascena secundum *Dioscoridem* ventrem sistunt, sed male. XII. 32. hispana damascenis praestant. VI. 354.

Prunus, fructuum ejus vires. XII. 32 sq.

PRURIGINIS, quae ossium fracturas comitatur, causae. XVIII. B. 399.

PRURITUS, definitio. XVII. B. 629. pruritus concitant, quae humores mediocriter rodunt. VII. 551. pravi humoris soboles. XVII. A. 323. quibusnam morbis sit conjunctus et cur. XVI. 442. quosnam infestet. VII. 197. pruritu cur frequenter laborent senes. XVII. B. 650. ad pruritum remedia parabilia. XIV. 526. 551. pruritum sanat Aphrolitrum. XII. 212. ad pruritum Balanus myrepsica. XI. 845. pruritum ex desquamatione sanat emplastrum ex lithargyro et hydrelaeo. XIII. 399. ad pruritum in facie remedia. XII. 827. ad pruritus intensos. XII. 787.

in *Prusa* fons medicatus. VI. 424.

PRUSIAS vel *Cianus* rationali sectae addictus. XIV. 683.

PRYTANIS, ejus catapotium album ad tussim. XIII. 73. compositio anricularis. XII. 627.

PSALIDORIDES corpus. II. 725. *Ψαλιδραι* quid significet. XVI. 760.

Ψέρας (tenebrae) apud *Pindarum* occurrunt. XVI. 763.

PSEUDOBUNUM, ejus facultates. XI. 852.

PSEUDOCASSIAE a vera differentiae. XIV. 258.

PSEUDOCINNAMOMUM quid. XII. 26. gustu et odore cinnamomo est inferior. XIV. 257.

PSEUDODICTAMNUM, ejus facultates. XI. 863. et vires. XII. 158.

PSILOTHRA. XIV. 394. medicamenta qualia. XII. 450. — a *Critone* conscripta. XII. 453. aliud, quod e vestigio laeve reddit corpus. — *Psilothrum* *Heraclidis* *Tarentini*, quod e vestigio pilos tollit. — *Paridis* *Sal-*

tatoris *psilothrum*, statim pilos auferens. XII. 454. (*bryonia*) ejus facultates et usus. XI. 826. ad *psilothrum* haustum remedia. XIV. 142.

PSITACES *Heronis*. XII. 745.

PSITTACIUM *Scribonii Largi*. XII. 764.

PSOAS musculus. XVIII. B. 1001. ejus actio. XVIII. B. 1002. in psorae doloribus ubinam instituenda venae-sectione. XV. 131.

PSORA, definitio. XIV. 758. cutis solius melancholicus affectus est. VII. 727. psora ex succis melancholicis fit. VI. 814.

Psorae cura. XII. 46. psoras adjuvant alcyonia duo priua. XII. 371. ad psoram astaphis agrestis. XI. 842. Balanus myrepsica. XI. 845. batrachium. XI. 849. bryoniae radix. XI. 827. cantharides cum aliis remediis. XII. 363. stercus caprinum ustum. XII. 298. cardamomum cum aceto. XII. 12. ad psoras foris utique utitur radice *Chamaeleontis* nigri. XII. 154. psoras extergunt ciceres. XI. 877. ad psoras compositio pinguis. XIII. 310. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 447. helleborus albus et niger. XI. 874. decoctum lopini. XI. 885. curat eas citra exulcerationem malagma ex *Arco*. XIII. 347. ad depascentes pastillos. XIII. 829. testa *Sepiarum* usta. XII. 347. sulphur cum resina terebinthinae. XII. 218. terebinthina. XII. 113. *Tithymalli*. XII. 142. urina humana. XII. 285.

PSORIASIS, definitio. XIX. 449.

PSORICUM, parandi ratio, vires. XII. 244. attrahit. XI. 760. subtile citra calorem manifestum. XIII. 568.

PSOROPHTHALMIAE cura. XII. 717. ad psorophthalmiam a sole et pulvere obortam remedia. XIV. 348.

PSYCHE herba pro *onocordio*. XIX. 738.

PSYCHROPHOBII qui dicantur. X. 627.

PSYCHOTROPHON vide *BETONICA*.

PSYDRACIA, definitio. XIV. 773. parva sunt tubercula in capite vesicis similia. XIV. 396. remedia ad ea. XIV. 396. ad psydracia remedia. XII. 496. compositio pinguis. XII. 485. emplastrum ex cote. XIII. 874. pastilli gilvi *Hieracis*. XIII. 829.

PSYLLI, qualis gens. XIV. 193.

PSYLLIUM indurans, et propterea frigidum et humidum est. XI. 740.

igni admotum, vim suam amittit. I. 674. condensat. XI. 751. ad erysipelas. X. 951. ei substitui potest lens palustris. XIX. 747. seminis vires. XII. 158. psyllii semen pro cicuta. XIX. 733. succus refrigerat. XIII. 155.

PTARMICE, ejus vires et usus. XII. 108.

PTELEA vide **ULMUS**.

PTERYGIUM, definitio. VII. 732. XIX. 439. qualis oculi sit morbus. XIV. 410. pupillam tenebrat. VII. 101. visum turbat. VI. 862.

Pterygii cura. X. 1018. XII. 802. ad pterygia remedia parabilia. XIV. 350. 410. aridum *Galli*. XIII. 838. collyrium *Paccianum* s. croceum. XII. 714. alia remedia. XII. 717. florida *Magni*. XIII. 856. pulvis glycyrrhizae secundum *Dioscoridem*. XI. 858. *Hercules* vocatum remedium. XIII. 858. pastillas *Arei*. XIII. 829. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. alius. XIII. 837. *Tithymalli*. XII. 142.

Πτερυγιάσις quinam vocentur. I. 623. XVII. A. 62. 727.

PTERYS filix vide **FILIX femina**.

PTILOSIS, definitio. XIV. 771. XIX. 439. in ptilosi aliquid deest. X. 1004. cura. X. 1017.

PTISANA, parandi modus. VI. 817. 821. ad eam optima aqua sumenda est. VI. 817. ex hordeo a multis male paratur. VI. 502. pessima prae-paratio. VI. 503. probe paratae utilitates. VI. 503. quale hordeum ad eam necessarium. VI. 820. ex optimo hordeo confici debet, et optime coqui. XV. 481. optima quomodo cognoscatur. XV. 482. quomodo, an bona sit, probetur. VI. 784. ex hordeo, ejus facultates. VI. 501. optimae facultates et qualitates. VI. 822. XV. 483. et usus. VI. 824sq. ptisanarum laudes. XV. 458. ptisana optimi succi cibis. VI. 789. ex genere *euchymorum* est. XI. 495. non diligenter cocta flatulenta est. XI. 374. plurimum cocta, flatus expers efficitur. XV. 464. ejus viscositas lenis, continua, jucunda, lubrica et modice laxa est. XV. 205.

Ptisana sub quibusnam conditionibus mordicationem producat. XI. 493. nec exiguos cutis meatus obtinendi, nec adstringendi vim habet. X. 547. ptisanarum inest et lubricum et detergens. XV. 459. ptisanarum lentor hu-

mectans est. XV. 460. ptisana quo respectu dicatur infirmissima. XV. 484. ptisanarum indicationes. XV. 467. distinctiones, quae, in ejus usu observandae sunt. VI. 827. largiori copia danda, si crisis instat. XV. 476. ptisana tota quinam uti debeant. XV. 466. totam quibus *Hippocrates* porrigat. XV. 724. ab initio parva copia danda est. XV. 470. bis danda iis, qui bis die cibum sumere consueverunt, semel primo die, qui semel die cibantur. XV. 468. ptisanarum utilitas et vires. XV. 452. nocet, si primae viae impurae sunt. XV. 486. recte praefertur triticeis eduliis in acutis. XV. 455. ante, vel post mulsam in usum vocata, quid efficiat. XV. 674. cur mulsam tardius descendat. XV. 675. statim per morbi initia danda. XV. 544. danda iis, qui probe expurgantur. XV. 474. in hepatis phlegmone adhibenda. X. 908. usus in marcore. VII. 702. in ossium fracturis. XVIII. B. 406. optimum nutrimentum piccrocholis. X. 547. cur in pleuritidis optima adhibenda sit. XV. 482. pleuritidis tum cibis est tum medicamentum. XV. 507. in pleuritide nocet, priusquam dolor aut venaesectione aut alvi vacatione solutus est. XV. 489. incante adhibitae noxae in pleuritide. XV. 490. post purgans remedium cur sumenda. XI. 354. statim post medicamenta purgantia sumenda. XV. 540. 542. sitim arcet, facile descendit, non adstringit, non vellit, neque in ventre tumescit. XV. 205.

Ptisanarum cremor ad concoctionem facilis. XV. 513. cremor non copiose alit. XVII. B. 486. cremor eluit succos mordaces. XVII. B. 329. cremoris usum *Hippocrates* jubet, ubi morbus maturuerit. XV. 621. cremoris facultates. XV. 462. cremore quando sit utendum. XV. 512. cremor quando solus sit in morbis acutis propinandus. XVII. B. 369. cremore quinam utantur. XV. 467. cremorem quibusnam *Hippocrates* porrigat. XV. 724. cremor quando in angina dandus. XV. 787. cremorem cur a febris initio *Hippocrates* exhibeat. XV. 809. cremoris usus in capitis affectionibus in febrilibus. XV. 805. cremor ad crudos humores. X. 827. cremor ad humorem mordentem in intestinis contentum. X. 871. cremor ad humores

putrescentes vacuandos. X. 756. cremor utilissimus pro alimento pituitae vitio laborantibus. XV. 762. cremor ex aqua decoctus vomitum cit. XVIII. A. 484.

Ptisanae succus aestate citius accescit quam hieme. XI. 666.

Ptisana. ex alica. VI. 496. ex fabis gladiatores utuntur. VI. 529. triticea quibusdam alica vocatur. VI. 496.

PTOLEMAEUS, rex Aegypti, librorum cupidissimus. XVII. A. 606. *Ptolemaei* remedium. XIII. 849. aridum cicatricem ducens. XIII. 849. compositio ad nomas. XIII. 853. remedium ad scabros et corrosos angulos, intensos pruritus, deflavia palpebrarum, visum hebetem. XII. 789. sternutatoria ad capitis dolorem veterem. XII. 584.

PTYAS species aspidis. XIV. 235.

PTYELON vide *Saliva*.

PUBERTAS, mutationes corporis illi junctae. XVII. B. 212. tempus, quo ea contingat. XVII. B. 637. est a quarto ad vigesimum quintum annum. XVII. B. 792. morbi circa eam praecipue obvi. V. 695. XVII. B. 637. multi morbi per eam curantur. XVII. B. 289. pubertas epilepsiae (nonnunquam) medetur. XVII. B. 790 sq.

PUBES, definitio, aqualiculus quoque vocatur. XIV. 705. puerorum farina fabacea illita glabra s. impubis manet. XII. 50.

Pubis ossa. II. 772. ad pubem dolor contraindicat purgationem. XVI. 654.

Pubescere aliqui incipiunt anno quarto decimo expleto, alii serius. VI. 387.

PUBLII aridum ad nomas. XIII. 842. 852. emplastrum epuloticum ex vino. XIII. 533. ut *Publius* colica. XIII. 281.

PUDENDA (coufer. *Genitalia*). IV. 145. pudendum muliebre quatenus pars dicatur. II. 890. muliebrum partes. XIV. 706. pudendi muliebris et praeputii analogia. IV. 636. pudendi virilis et uteri colli analogia. IV. 635. musculi. XVIII. B. 998. venae. II. 813. IV. 326. livor ut crisis in causo notho. XV. 759.

Pudenda vehementer retracta quid significant. XVIII. B. 128. ad pudendorum affectus. X. 903. pu-

dendorum affectibus auxiliatur vomitus revellendo agens. X. 903. pudendorum exulcerationis cognitio ex manifesto circa ea dolore contingit. XIII. 315. — generalis iis medendi methodus. XIII. 315. ad pudendi dolores remedium. XIII. 316. ad pudendi fissuras et rimas remedia. XIII. 317. ad pudendi inflammationes. XIII. 317. ad pudendum intumescens. XIII. 316. ad pudendi phlegmonem aloë aqua subacta. XI. 822. ad pudendorum phlegmonem ab initio medicamentum optimum. X. 702. in pudendi phlegmone venaesectio ubinam instituenda. X. 904. pudendorum putredines aestate potissimum fluunt. XVI. 27. pudenda cur levi ex causa putrescant. X. 325. ad pudendi tubercula pyri semen et fel hircinum. XIII. 317. pudendi ulcera praesertim oriuntur anastro flante. XVI. 413. ad pudendi ulcera aloë. XI. 822. ad ulcera humida anethum ustum. XI. 832. ulceribus conducit cucurbita sicca et usta. XI. 806. ulcera sanat Diphryges. XII. 215. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoeniciaum. XIII. 383. ad ulcera optimum remedium poinpholyx. XII. 235. serum lactis. XII. 268. in pudendis cur pili longi crescant. III. 907. 910. pudendis puerorum quidam sanguinem vesperilionis illiunt, ut impubera maneant. XII. 259. et lac caninum. XII. 269.

PUDOR humorum reciprocationem efficit. XV. 275. pudore calor insitus augetur. VI. 138.

PUELLAE saepe patri sunt simillimae. IV. 629 sq. cur vesicae calculo vix laborent. XIX. 652.

PUELLI non multo post conceptionem nati infantuli dicuntur. XVII. A. 630. historia ex intempestivo antidoti usu extincti. XIV. 286.

PUER quoniam tempore foetus vocetur ab *Hippocrate*. IV. 543. XVII. A. 345. veri respondet. XVI. 26. 102. cur haud raro sit matri simillimus. IV. 630, quo respectu adulto calidior. XVII. B. 42. urinas crassissimas reddit. XVII. B. 43. omnium est ferarum intractabilis maxime. XV. 240. qui decimum quartum annum nondum attigit et febre synochali corripitur, ei vena secunda non est. X. 778. venaesectionem non fert. XV. 764. senex a puero longe magis raritate quam celeritate pulsus distat. IX. 124.

agricolae filius, circiter 15 annorum, qui fistulam per menses sex in parotide ex febris judicatione suppurata habebat, sanatus est emplastro ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. pro puero epileptico *Galeni* consilium. XI. 357.

Pueri primo diem decursu calidissimi sunt, postremo frigidissimi. XV. 154. quomodi sint educandi secundum *Platonem*. V. 466. veri respondent. XVI. 345. cur pluribus alimentis indigeant. XVII. B. 417. alimentum sumunt, ut incrementum capiant. XV. 396. num calidiores sint, quam qui aetate florent. I. 583. caloris eorum conditio. VII. 258. caloris innati plurimum habent. XV. 154. non absolute calidi sunt. XVI. 101. ob innatum calorem augentur. XV. 155. caloris nativi conditio. XVII. B. 408. recens nati plurimum calidi innati habere dicuntur. XVII. B. 410. eorum corpus terreae substantiae minimum in se continet. XVII. B. 409. functionum omnium in iis vigor. I. 584. quo anni tempore optime se habeant. V. 696. optime se habent vere et extrema aestate. XVII. B. 308. vere optime degunt. XVII. B. 613. quo anno pubescere incipiant. XVII. B. 637. a secundo septenario ad expletum tertium vivendi ratio. VI. 61. optimis moribus sunt imbuendi. XVI. 323. eorum impetus a ratione non moderantur. V. 459. plures et vehementiores animi affectus habent quam adulti. V. 459.

Pueri tantum inter se animarum substantiis differunt, quantum actionibus et affectibus. IV. 769. carne molli praediti. XIII. 662. cur in iis cerebrum etiam per aures purgetur. XV. 332. cur facile exsiccantur. XV. 777. cur non sint exsiccandi. XVI. 101. alteratricem facultatem valentiorum habent, attracticem vero imbecilliorum. VII. 258. gulosi oxylapathum crudum manducant. VI. 635. ad discutiendos corporis humores natura sunt propensi. X. 625. facile coacervant crudum humorem. XVI. 54. difficile ferunt inediam. XVII. B. 401. iracundia pleni sunt, rationis minime compotes. V. 500. peccantes pudefunt, gaudentque honestis. V. 460. cur pilos raros habeant. XIX. 369. pulsum *Archigenes* parvum, *He-*

rophilus magnum vocat. IX. 452. pulsus cur celerrimus. IX. 118. quoad magnitudinem medius. IX. 119. cur ex pulsu intermittente minus periculi percipiant. IX. 284. cur plus et frequentius quam puberes respirent. IV. 500. ne gustent vinum ad usque annum decimum octavum. IV. 809. cur habeant vocem acutam. XVI. 608. inclinant ad voluptates aversanturque labores. V. 459. ad annum decimum quartum vena secunda non est. XI. 290. XIX. 520. sine molestia venaesectioem non ferunt. XI. 46. a primo septenario ad secundum temperamentum, et quodnam postulet victus genus. VI. 59. temporis spatium, intra quod morbi diuturni judicantur. XVII. B. 639. cur balbutiant. XVIII. A. 51.

Pueri cur calculo obnoxii. XV. 156. XIX. 651sq. calculorum ortus in iis causae. XVI. 365. calculi ob corporis calorem generantur. XV. 153. calculi in vesica ob urinae crassitudinem laborant. XVII. B. 43.

Pueri cur convulsionibus facillime corripiantur. XVII. A. 118. 157. XVIII. B. 292. 293. quomodo curandi, ne a convulsionibus tententur, et magis adolescant et coloratiores evadant. XV. 209. cur a vellemientiori extensione minus oblaedantur. XVIII. B. 867. nata minores febribus quotidianis obnoxii. XI. 23. nasus resimus non utique humidi temperamenti signum. I. 636. cur frequenter singultiant. XIII. 154. urina cur multam habeat hypostasiam. IX. 601. urina qualis esse debeat. XIX. 595. quoniam urina in iis pessima. IX. 606. cur tenesmo saepius corripiantur. XVII. A. 705. ante Veneris usum podagra non laborant. XVIII. A. 44. a septimo anno ad decimum quintum vesicae phlegmonae maxime obnoxii. XVIII. B. 227. casus, qui stylo in interiore brachii regione supra medias ipsius partes punctus, inde mortuus est. XII. 605. historia, qui stylo in pupillam fuerat compunctus. VII. 100. historia et sanatio, cujus thorax a normali structura haud parum aberat. VI. 358.

Puerorum aetas humida et calida. XV. 186. XVI. 101. aetate conditio varia. V. 37. calor habituosus est, copiosus et tangeuti blandior. I. 594. aequalis autem in florentibus.

L. 597. capilli quomodo se habeant. L. 619. corpora cur facile diffidentur et resolvantur. XVIII. A. 239. corpus etsi humidius, non tamen siccandum est. XV. 187. institutio stirpium culturae similis. V. 40. pulsus qualis. VIII. 464. XIX. 635. pulsus parvus. VIII. 869. quidam parvum esse statuerunt. IX. 121. urinae aquaeae perniciosae sunt. XVI. 74. urina cur sit crassissima. XVII. B. 47. urina aquosa deterrima. XVIII. B. 158. qualis urina sit naturalis. XVIII. B. 159. substantia omnium facillime discutitur et cur. X. 657. substantia humida est. XVII. B. 410. cur vacuantis praesidio minus egeant. X. 658. morbi. V. 695. ab anno quinto ad decimum tertium familiar. morbi. XVII. B. 631sq. nuper genitis quales morbi sint familiares. XVII. A. 31. morbi quo temporis spatio ut plurimum judicantur. V. 695. affectus plurimi diebus quadraginta judicantur, quidam septem mensibus, aliqui septem annis; nonnulli ad pubertatem perveniunt. IX. 884. plurimi affectus judicantur aut intra quadragesimum diem aut septimum mensem aut septimum annum. XV. 101. ad puerorum alopeciam remedium *Herne*. XII. 400. ad puerorum crustas in faucibus remedia parabilia. XIV. 439. eclampsiae cum pubertate in quibusdam mutationes habent. XVII. A. 824. ad puerorum mangones ptisana. XV. 459. puerorum pubes farina fabaceae illita, plurimo tempore glabra, seu impubis permanet. XII. 50. puerorum pudendis alii vesperilionum sanguinem illunt, credentes, ita diutissime eas partes a pube posse servari immunes. XII. 259. et lac caninum. XII. 269.

Pueros omnes infantes dici *Zeuxis* et *Herophilus* perhibent. XVII. A. 826. servare impuberes diutissime valet *Hyacinthi* radix cum vino illita. XII. 147.

Pueris concoctio et nutritio optime procedit. VII. 256sq. et cur. VII. 257. dentientibus utile cerebrum leporis attritum et esum. XII. 334. post mictum concretio. XVII. B. 41. in pueris capitis cutis quomodo sit comparata. XVII. B. 4. pueris victus humidus conducit. X. 591. XVII. B. 425sq. cur facile succus crudus accumuletur. XV. 239. pueris, si spi-

na gibba fiat, his corpus ad spinam non augetur. XVIII. A. 500. voracibus pavores per somnium cur oriantur. XVII. B. 628.

Puerilis affectio cur a veteribus sit dicta epilepsia. XVII. B. 289.

Pueritia ob humiditatem somnolenta est. VIII. 162. veri similis. XVI. 424.

Puerpera febricitans et dolens, quomodo curanda. XVII. A. 474. puerperarum urinae quales. XVII. A. 749. puerperarum a partu purgatio cur lochia sit vocata. XVII. A. 749.

Pueruli recens nati corporis totius conditio. XVII. B. 629. ut plurimum humores crudos habent. XVIII. B. 280. recens natis consueti morbi. XVII. B. 627. omne genus nervosum infirmum est. XVIII. B. 293. recens natis familiares morbi. V. 694.

Puerciles. VI. 487.

Pulchritudo, definitio. XIX. 383. 384. vera quae. III. 24. corporis qua in re consistat. V. 449. comitatur bonum habitum. V. 831. formae parvi aestumanda. I. 15sq. partis vera referenda est ad usus successum. III. 899. pulchritudinis comites. XIX. 383.

Pulegium opsimum, non alimentum est. VI. 630. facultates et usus. XI. 857. calidum est. I. 682. calculos destruit. XIX. 694. pulegii coma in hysteria. XVI. 181. pulegium ad leporem marinum sumtum. XIV. 139. menses provocat. XI. 304. 775. pulegio succedens remedium. XIX. 727. pulegium pro dictamno. XIX. 728.

Pulvis cruris artificiosa structura. IV. 362. ad pulices fugandos remedia. XIV. 537.

Pulmentarium fabaceum substantia flatulentum est. XV. 465.

Pulmones, brevis descriptio. XIX. 359. in pectore siti, respirationi praesent. V. 713. structura. III. 517. structura secundum *Platonem*. V. 713. caro minus humida quam adeps. I. 570. caro laxissima et levissima est et ex spuma concrevit. XV. 381. caro rara est. XI. 91. XVI. 157. corpus leve est, rarum et velu. ex spuma sanguinea conditum. III. 450. parenchymatis ab illa splenis differentia. III. 319. substantia proxima adipi ratione humiditatis est. I. 600.

Pulmo lobos habet in sinistra duos, in dextra tres. III. 421. in utroque latere lobi duo sunt, quintus vero in dextro latere, qui venae cavae sub-sterniculo est. III. 518. lobis suis cor amplectatur. III. 433. loborum utilitas. III. 550. quintus lobus quemnam usum praestet venae cavae. III. 420. cur acceperint asperam arteriam. III. 518. ambit membrana tenuis, quae nervos accipit. III. 518. nervus vagus distribuit in pulmones ramos. IV. 289. ejus vasorum origines. III. 517. cur vasa habeant reliquias contraria. XV. 383. vasa nutriendia cum trachea ad eum adeunt. III. 536. vena eum maxima. IV. 341. motu peculiari destituti, thorace solummodo moventur. III. 448. contrarium corpori alimentum trahit. XV. 381. nutritionis ratio. III. 320. 451. adjumenta tria ad ejus nutritionem. III. 452. XV. 384. quali sanguine nutriatur. III. 450. XV. 381. 382. arteriis nutritur. III. 495. cur magno egeat nutrimento. III. 448. pulmoni cor praeparat alimentum. III. 498. an sensum habeat, dubium. VII. 531. sensus fere expers. VII. 786. VIII. 77. quasi manus quaedam existit, quae sursum crassos humores secum fert. XV. 635. potum in eos ferri *Plato* putat. V. 713. et quodam respectu etiam *Galenus*. V. 718. in pulmones semper quidpiam potus per tracheam defertur. XI. 502. spiritui destinatus, ut ventriculus cibus. IV. 466. ejus dilatationem et contractionem thorax gubernat. IV. 466. per tracheam aëre impletur. III. 548. aëris in eum tracti mutatio. III. 541. vocis simul et respirationis instrumentum. III. 411. ejus causa ventriculus dexter adest. III. 462. statuunt quidam, in embryonibus spiritum non ex pulmone in cor, sed ex corde in pulmonem ferri. III. 504. cur in iis, qui adhuc utero geruntur, sit ruber, non autem, ut in perfectis animalibus, subalbus. IV. 242.

Pulmo ex potu colorato etiam coloratur. V. 719. per arteriam asperam et fauces vacuatur. X. 527. ne ex aëre frigido refrigeretur, naturae opificium. III. 889. a pulmone ad renes transitus facilis. VIII. 412. pulmonis agnini, porcini et vitulini usus medicus. XII. 335. concoctu est facilis. VI. 680. cum eo collum per-

ire videtur. III. 610. animalia quae non habent, ventriculo cordis dextro egent. III. 462. plures quam duos nonnulla habent animalia. III. 423. piscibus desunt. V. 659. nullos habent pisces, et propterea muti sunt. III. 411. eorum loco piscibus branchiae datae sunt. III. 443. omnia insunt, quae ad celerem evacuationem pertinent. IV. 340. succos crassos expurgant erva cum melle. VI. 547. humorum in eo consistentium sternutatio remedium. VII. 199. ad pulmonum lentos pituitososque humores quatenus remedia faciant. XI. 746. ad humores in pulmone morantes educendos idoneum vinum aquosum. XV. 642. pulmonem abstergit resina terebinthinæ. VI. 355. per tracheam et fauces purgandi sunt. XVI. 126. per tussim est purgandus. XI. 93. pulmonem expurgat *Betonica*. XII. 24. e pulmone crassos et viscosos humores educit urtica. XI. 818. e pulmone excreationes juvat adiantum. XI. 812. e pulmonibus humores sputis expectorant amygdalae. VI. 611. e pulmone excreationes promouent amygdalae. XI. 827. eclegma ex noce pinea. XV. 848. erysimum cum eclegmatis. XI. 878. isopyri semen. XI. 891. pulegium. XI. 857. thymus. XI. 888. ad pulmonis inveteratos affectus arteriaca bona. XIII. 27. pulmonem refrigerat gurgulio exsectus. VI. 864. siccant fomenta. XV. 526. resiccat spiritus densus. VII. 914. exiccat spiritus densior factus. XV. 486. pulmoni nonnunquam gravitatis sensus innascitur. VII. 530. pulmonem compressum habentes abstineant a vomitoriis purgationibus, praesertim ex veratro. XI. 347. pulmones frigore afficiuntur. XVII. A. 43. pulmoni lac conducit. VI. 687. incenditur in angina ex fluxione acris. XV. 794. metastaseos anginae in eos effectus. XVII. B. 795. a vinis crassis non laeditur. XV. 634. pulmonem emollit aqua mulsa. XV. 651. 660.

Pulmonum morbus, si crudus maneat, nihilque malignitatis habeat, abscessus expectandus est. XVII. A. 933. morborum coctionis et cruditatis signa. XVII. A. 933. morbi sputis judicantur. IX. 708. sicci morbi cognoscuntur, si nihil exspuitur. XV. 472. in pulmonis morbis malum est gravedines et sternutamenta praeces-

sisse. XVIII. B. 180. in pulmonis morbis quando sit, secundum Hippocratem, abscessus expectandus. XVII. A. 933sq. 938. in pulmonis morbis vina austera sunt vitanda. XV. 646. ad pulmonem facienda medicamenta. XIV. 759. pulmones affectos docet sanguinis spumantis rejectio. XVII. B. 797sq. affectionis signa sputa sunt. XVI. 210. 502. pulsus quando pulmo affectus est, qualis. IX. 536. affectui vehemens dolor nunquam supervenit. VIII. 283. affectus quanam symptomata habeant, et quomodo singuli dijudicentur. VIII. 283sq. affectus interdum tabem inducunt. VII. 327. affectus tabidis causae. XVII. A. 61. ad pulmonis affectus oxymel subacidum. XV. 684. alterationes facile, ob vicinitatem, ad cor accedunt. IX. 392sq. abscessum color albus indicat. XVI. 301. abscessus in eo ortus nonnunquam per renes expurgatur. VIII. 412. quomodo hoc fiat. ibid. quibus computrescit, pulsus vermiculans fit. IX. 313. ad defluxiones in pulmones remedia parabilia. XIV. 440. dolores cur remissiores. VIII. 263. dolores qui spotis, vacuatione, venaesectione etc. non solvuntur, in suppurationem abeunt. XVIII. B. 187sq. erysipelatis signa. VIII. 286. pulmo fluxioni recipiendae promptissimus. XI. 275. cur sit fluxioni excipiendae promptissimus. XVI. 469sq. fluxiones in eos quales pulsus efficiant. IX. 395. 537. circa pulmonem ubi consistit copia fluoris ex capite, confectio ex melle valet. XIII. 46. imbecillus a balneo laeditur. X. 804.

Pulmonis inflammatio peripneumonia vocatur. XI. 77. inflammatio est, ubi cum spirandi difficultate, angustia et gravitate febris accedit acuta. VIII. 286. inflammationis signa. VIII. 120sq. inflammationis causa calor immodicus. XVI. 51. causa sanguinis redundancia, post membri amputationem orta. XVIII. A. 728. inflammatio febres ardentes gignit. VIII. 348. quibus inflammatur, suffocationibus sunt obnoxii. IX. 164. inflammationes abscessus circa aures ac fistulae sanant. XVI. 464. inflammationem haemorrhoides prohibent. XVI. 453. (et cur. XVI. 460.) inflammatio humiditatem quandam in spatia sua effundit et tussi ejicit. XVIII. B. 183. in pulmonis inflam-

matione concoctio sputa crassa reddit. XVI. 74. ad pulmonum inflammationes. XIV. 558. pulmonis affectus ob intemperiem quomodo cognoscendi. VIII. 286. pulmone intemperiem affert aer frigidus inspiratus. XVII. A. 949. intemperies quales pulsus generet. IX. 393sq. intemperiei calidae signa. IX. 394. intemperiei frigidae signa. IV. 394. frigidae intemperiei respiratio. IX. 396. intemperies sicca aut phlegmone qualem pulsum efficiat. IX. 537. intemperiei siccae signa. IX. 394sq. intemperiei humidae signa. IX. 395. siccae et calidae intemperiei saepe supervenit febris hectica. X. 699. oedematosae affectionis pulsus. IX. 537.

Pulmonis phlegmones cura. X. 904. in phlegmone cur abstinendum ab adstringentibus. X. 798. prolapsus thoracem confossum esse monstrat. VIII. 5. in pulmone pus habentes, quomodo Cnidici medici curaverint. I. 128. puri ex pulmone auxiliantur amara. XI. 683. ad pulmonis rheumatismum Aesculapius medicamentum. XIII. 986. tubercula saepe in gibbis. VII. 922. suntque gibbositas causae. ibid. tuberculorum causa gibbositas. XVIII. A. 505. tuberculis laborantes a quibusnam cibis abstineant. XVII. B. 132. tuberculorum casus *Agesis* filiae. XVII. B. 126. tumores, pulsus. IX. 537. in iis ulcera frequentissima sunt, curatu difficilia. VIII. 264. pulmo exulceratur excrementis e capite defluentibus. VI. 421. pulmonem exulcerat lepus marinus. XIV. 227. ulcera sine sensu consistunt. VIII. 290. quaedam hujus rei exempla. ibid. et sq. ulceratio unde dignosci possit. VIII. 2. exulcerationem significat particula hujus visceris cum tussi rejecta. VIII. 289. suppuratus parvam reddit respirationem. VII. 784. si solum insanabiles *Galeo* videntur, qui ex succi vitiosi erosionem ulcera possident. X. 373. conditio eorum sputorum. X. 373. ulcera cur difficiliorem habeant curationem. X. 338. 343. 358. 360. ulceribus destinatis remediis mel admiscendum. X. 300. ad pulmonis ulcera arteriaca *Galli*. XIII. 28. ad pulmonis exulcerationes confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. pulmonis ulcera lac solum sanare dicitur. VI. 775. vasorum ruptiones

quomodo cognoscantur. VIII. 287. vultus unde cognoscatur. X. 341. pulmonis lobus saepe in thoracis vulneribus excidit. VII. 36. pulmonum signa quoad temperamentum. I. 350.

Pulmonaris respiratio parva et densa. VII. 853.

Puls quid. XII. 45. ex ciceribus fit. VI. 532. cocta in tetano lumborum utilis. XV. 862. fabarum flatulenta est. VI. 530.

Pulsatio magna phlegmones proprium est symptoma. X. 946. in ulceribus inflammatis quomodo fiat. XVIII. A. 120. pulsationes signa abundantiae sanguinis. XV. 778.

Pulsifica facultas. II. 9.

Pulsus, definitio. IX. 435. definitio, ejusque partes. XIX. 375. 629. cur ita dicatur. XIX. 630. definitio integra quomodo faciendae. VIII. 712. nulla definitio prorsus essentialis. VIII. 708. qualis esse debeat. VIII. 713. est motus arteriarum et cordis. VIII. 697. 699. pulsum et palpitationem *Herophilus* distinguit. VIII. 716. definitiones variorum auctorum. VIII. 699 sq. *Aeginus* vocat palpitationem. VIII. 716. quemvis motum arteriarum pulsum vocat. VIII. 498. *Agathinus* contractionem vocat. VIII. 751. definitio *Agathini*. VIII. 750. definitio *Apollonii*. VIII. 760. definitio *Apollonii Muris*. VIII. 744. definitio *Apollonii Stratonis* filii tres. VIII. 759. definitio *Archigenis*. VIII. 754. definitio *Aristoxeni*. VIII. 734. definitio *Asclepiadis*. VIII. 714. 757. definitio discipulorum *Asclepiadis*. VIII. 757. definitio *Athenaei*. VIII. 756. definitio *Bacchii*. VIII. 732. definitio *Chrysermi*. VIII. 741. definitio dogmaticorum. VIII. 721. definitio empiricorum. VIII. 721. definiunt quidam empirici memoriam affectuum tactus ex arteriarum motu. VIII. 776. definitio *Erasistrati*. VIII. 714. 716. theoria secundum *Erasistrateos*. II. 597. definitio variorum *Erasistratei* discipulorum. VIII. 759 sq. definitio *Galenii*. VIII. 714. definitio *Erythraei Heraclidis*. VIII. 743. definitio *Heraclidis Tarentini*. VIII. 720. definitio *Herophili*. VIII. 717. definitio *Herophili Alexandri*, *Philaetis* cognomine. VIII. 725 sq. secundum *Hippocratem* definitio. IV. 804. definitio *Magni*. VIII. 756. definitio *Moschionis*. VIII. 758. secundum *Aeginum*,

Praxagoram et *Herophilum* omnis arteriarum motus pulsus est. VIII. 498. definitio *Zenonis*. VIII. 736.

Pulsus: disquisitiones historicae circa eum. VIII. 497. quid veteribus dictum fuerit. IV. 804. quid vetustiores et recentiores vocaverint. VIII. 75. qualem arteriarum motum vocaverint veteres. XVI. 203. nomen primum *Hippocrates* literis mandavit. VIII. 497. primus omnium *Hippocrates* motum arteriarum omnium pulsum vocavit. XVI. 203. auctorum de nominibus pulsum disceptatio. VIII. 494. non reperitur in animalibus exsanguibus. IV. 671. pulsum arteriis tribuit *Praxagoras*. VII. 598. scriptores, qui post *Herophilum* de pulsu scripserunt, prope omnes reprehenduntur. VIII. 643. pulsum veteres vocant dolorem in partibus inflammatis in motibus percipiendam. XV. 778. de ejus ortu *Erasistrati* sententia. IX. 507. qua ratione oriatur. V. 172. generationis causae. IX. 4. 6. 458 sq. causae efficientes quot duntur. XIX. 638. origo cor est. V. 164. 239. num a corde solo pendeat an a sulis arteriis. V. 561. in arteriis ipsis causam habet. V. 170. arteriarum cur sit. VII. 15. num arteriis propria vi innata accadat, an a corde pendeat, variorum auctorum sententiae. VIII. 703. infra arteriam ligatam intercipitur. IV. 679. essentia. VIII. 707. quomodo a palpitatione differat. XIX. 637. cum respiratione comparatio. V. 163.

Pulsus respirationi respondet. VII. 766. calidis solum inest animalibus. IV. 671. pulsu non eget foetus in principio generationis. IV. 665. pulsus diastolae inspiratio, systolae expirationi respondet. VII. 766. venarum gignit vinum meracum praeter morem potum. XV. 575. eo orbatas partes non detrimentum inde capiunt. V. 149. pulsu privati qui dicantur. VIII. 725. pulsus quatuor partes. VIII. 908.

Pulsus genera sunt decem. XIX. 634. quomodo cognoscantur. VIII. 780. quae in eo dignoscendo sint consideranda. VIII. 769. de iis dignoscendis veteres nihil oratione dignum scripserunt. VIII. 929. quomodo manus sit applicanda ut tangatur. VIII. 803. num distentio atque contractio arteriarum tangi possit. VIII. 805. externa et interna arte-

riae quies quomodo tactu cognoscenda. VIII. 819. ex pulsu quomodo praenoscamus. V. 151. quanam requirantur, ut quispiam ex pulsu praesagire possit. IX. 206. variae commixtionis. VIII. 795. conjugationes. IX. 515. quot sint, qui in diastole arteriae conspiciantur. IX. 490. diastoles quantitas quomodo dignoscenda. IX. 447. dimensionis quantitas exacte non potest dignosci sensu. VIII. 889sq. genus, definitio. XIX. 376. ictus quid. VIII. 457. 917. multorum pulsum comes est. VIII. 918. ictus violentus in eo qui. VIII. 918. ad vim ictus multum refert durities arteriae tunicae. VIII. 801. intervalum quid. VIII. 457. 510. perturbatio ordinis secundum *Archigenem* quid. VII. 626. qualitates secundum *Archigenem*. VIII. 576. quae recensentur a *Galeno*. ibid. et sq. quantitas triplici dimensione constare videtur. XIX. 634. remissio et cessatio a motu. VIII. 510.

Pulsus rhythmicus, definitio. VIII. 909. 910. XIX. 408. rhythmus quid sit, et quomodo generetur. VIII. 511sq. de eo *Herophilus* scripsit. IX. 278. de rhythmo duae sectae extiterunt. IX. 124. rhythmus quomodo cognoscendus. VIII. 901. rhythmus nonnisi in vehementioribus pulsibus cognosci potest. VIII. 907sq. rhythmum speculatio quomodo fiat. IX. 445. rhythmum inaequalitates. VIII. 556sq. rhythmorum mutationum causae. IX. 102. alii arteriae systolen sensilem, alii insensilem dixerunt. IX. 443.

Pulsus usus. V. 179. IX. 5. 210. caloris in quaque parte custodiendi causa adest. V. 161. cordis ut possit conspici, qua opus sit operatione in animali vivo. V. 562. artieriarum modum conservat substantiae igneae. XV. 296. usus innatae caliditatis custodia est. IX. 459. bifariam aboletur. IX. 318. affectionum symptomata. VII. 63. ex aquae potu parum mutatur. VIII. 470. capitis ab initio febrium quid significant. XV. 804. in capite caloris multi sunt symptomata. XV. 805. ejus cura. XV. 806. indicium est, cibum jam nutrire. XVII. B. 485. colon ubi exagitat, theriaca *Andromachi* senioris conducit. XIV. 34. pulsus expertes saepe evadunt aegri ob dolores. XV. 611.

praecordiorum unde fiat. XVIII. B. 88. in praecordiis perturbationis vel delirii indicium. XVIII. B. 87. ex pulsu *Erasistratus* adolescentis amorem erga ancillam patris cognovit. XIV. 631. 633. omnes, qui longe a naturali mediocritate discesserunt, boni non sunt. IX. 293. quinam venae sectionem suadeat. XI. 291. omnes, qui a naturali symmetria multum recedunt, boni non sunt. IX. 546. alterationes in remissionem et vehementiam et solae sunt frequentes et ab una causa. IX. 265. ab una causa, sed non solae. IX. 266. quinam pessimus. XIX. 640. ut signum criseos futurae qualisnam erit. IX. 763. quinam crisin iudicet. IX. 548. ex pulsu praesagia. IX. 421. quot sicut instrumenta iudicandi de pulsibus. XIX. 638. ut prognosis in morbis. IX. 544sq. quomodo iudicationem per abscessum praesagiat. IX. 429. et respirationis differentiae. VII. 773.

Pulsus differentiae pro aetate, sexu, tempestate etc. XIX. 631. mutationis causae. VI. 149. causae quae variant, aliae generationis causae sunt, aliae alterationis. IX. 1. alterationis causae. IX. 2. causae, quae pulsum immutant. IX. 209. differentiae quoad aetates. VIII. 464. IX. 118. 472. XIX. 635. neonatorum qualis. IX. 472. infantum. IX. 18. infantum cur creberrimus. IX. 118. juvenum qualis. XIX. 636. juvenum cur vehementissimus. IX. 119. puerorum qualis. XIX. 635. pueri cur celerissimus. IX. 118. quoad magnitudinem medius et parvo major. IX. 119. puerorum quidam parvos esse dixerunt. IX. 121. pueri *Archigenes* parvum, *Herophilus* magnum vocat. IX. 452. puerorum et senum parvus. VIII. 869. in senibus. V. 175. IX. 472. XIX. 635. senum cur languidissimus. IX. 119. senis cur rarissimus, tardissimus, minimus. IX. 118.

Pulsus alterationes percipiunt ex anni tempore, frigoris et caloris mutatione. V. 175. differentiae pro anni tempestatibus. VIII. 464. differentiae quoad anni tempora eorumque causae. IX. 125. 473. XIX. 632. in aestate. IX. 473. mutationes aestate ineunte. IX. 126. in autumno qualis. IX. 473. autumno medio cur crebritate et celeritate moderati. IX.

126. hiemis. IX. 473. mutationes hieme incipiente. IX. 126. veris. IX. 473. cur vere medio crebrior et celerior. IX. 126. medio vere cur maximi et vehementissimi. IX. 125sq. quidam veris medium et autumnum efficere maximos pulsus, hiemis et aestatis minimos putant. VIII. 865.

Pulsus mutationes ex causa externa quomodo discernendae. IX. 214. mutationes ab externis causis quomodo discernendae. IX. 540. major fit ab immodicis alimentis. V. 152. amoris. XVI. 310. mutationes ex balneis calidis earumque causae. IX. 145. quomodo a calidis, et quomodo a frigidis balneis immutetur. VIII. 468. mutatio ex balneis frigidis earumque causae. IX. 147. nativi caloris incrementum aut decrementum non eundem semper pulsum generat. IX. 8. calorem auctum sequentes. IX. 9. calori copioso proprii. IX. 333. affectio ex cibis sumtis. VIII. 469. 664. in defatigatis. XI. 13. mutatio per excandescentiam. XVII. B. 258. conditio in exercitatione et balneo. V. 152. per exercitia mutationes. VIII. 467. immutatio ab exercitationibus, balneis, potu cibusque etc. VIII. 848. 852. mutatio ex exercitationibus. IX. 143sq. expurgiscentium qualis. VIII. 467. expurgiscentium. IX. 139. humorum. XIX. 641. conditio in iratis. VII. 192. VIII. 473. IX. 16. 157. 541. laetitiae qualis ejusque causae. VIII. 473. IX. 159. in obesitas et carnis qualis. XIX. 632. sanguinis. XIX. 641. inter somnum. V. 174. VIII. 466. mutationes ex somno earumque causae. IX. 131. XIX. 632. in somno *Archigenes* plenissimos, *Apolonides* maxime vacuos esse statuit. IX. 138. conditio in timentibus. VII. 192. VIII. 473. timoris qualis, ejusque causae. IX. 160. in tristitia. VIII. 473. tristitiae qualis ejusque causae. IX. 160. mutatio ex vini potu. VIII. 469. IX. 16. per vinum mutationes earumque causae. IX. 152.

Pulsus differentiae quoad regiones. VIII. 466. IX. 130. XIX. 635. differentiae quoad sexum. VIII. 463. IX. 472. mulierum, quomodo ab illo virorum differat et cur. IX. 107sq. 472. gravidarum qualis. XIX. 632. pulsus praegnantium qualis. VIII. 466. IX. 131. XIX. 636. virorum. IX. 472. mutationes ex tempe-

ramentis adscititiis. IX. 143. quomodo per adscititias habitudines mutantur. VIII. 467. in calidis naturis qualis. VIII. 463. temperamentis calidi qualis, ejusque causae. IX. 115. eorum, qui natura sunt calidiores. IX. 472. mutationes ex adscititiis corporis habitudinibus. IX. 142. qui nativi caloris defectum comitantur. IX. 12. in calido et frigido temperamento qualis. XIX. 631. quales ex intemperie sicca et humida oriuntur. IX. 386sq. in gracilioribus qualis. VIII. 464. qualem habeant graciles corpore, ceterum robusti. VIII. 812. graciliorum corporum quales, eorumque causae. IX. 117. 472. XIX. 632. mutatio per varios morbos. VIII. 472. conditio in agonia. VII. 192. angina laborantium. VIII. 488. anginae ejusque causae. IX. 193. in metastasi anginae in pulmones qualis. XVII. B. 795. apoplecticorum. VIII. 487. in atrophis. IX. 388. attonitorum, ejusque causae. IX. 193. flavae bilis. XIX. 641. in bulimo. IX. 198. in cacochymiae affectis. VII. 578sq. in cataphora ejusque causa. IX. 481. catochorum. VIII. 485. catochorum, ejusque causae. IX. 189. alterationes ex inaequali cerebri intemperie pendentes. IX. 407. 538. in comate. XVII. A. 541. comitialium. VIII. 487. convulsorum. VIII. 486. convulsorum, ejusque causae. IX. 190. quos cor intemperatum calore creat. IX. 343. quos cordis frigida intemperies creat. IX. 343. conditio, si cor calidius justo sit, arteriae autem frigidiores. IX. 338. in declinatione bona et lethali qualis. IX. 743sq. in affectionibus diaphragmatis. IX. 400. 537. mutatio per dolorem. VIII. 474. quomodo dolores mutant et cur. IX. 161. mutatio ex dura matre affecta. IX. 412. elephantiasis laborantium. VIII. 491. elephantiorum, ejusque causae. IX. 202. epilepticorum, ejusque causae. IX. 193.

Pulsus quando epistaxin futuram indicet. IX. 549. ex pulsu *Galenus* faucium inflammationem cognovit. XIV. 661. *Erasistratus* solummodo in febribus adesse statuere videtur. VIII. 761. conditio in febribus, in quibus cor calidius est quam vicina ei frigidiora. IX. 361. in febribus quid ad crisin significet. IX. 535. eorum, qui ob maximam crudorum

humorum copiam febricitant. X. 821. conditio in febris accessione et incremento. XIX. 515. qua ratione febris invasionem prodant. IX. 476. signum invadentis febris. XIX. 515. in febris ardentibus. V. 152. in febre continente. VII. 322. X. 607. in febre diaria ex bubone qualis. XI. 14. in febre ephemera qualis. VII. 302sq. IX. 363. 371sq. 533sq. 696. in febre ephemera ex inflammatione inguinum. IX. 700. in febris hectica. VII. 306. IX. 342. 360. 371. 379. 534. in febre hectica cum marcere. VII. 317. in febre hectica ex sumto cibo velox redditur. VII. 320. in febris putridis. VII. 308. febrium, quae ex putredine humorum fiunt. IX. 363. 371. 534. febrium quartanarum. IX. 653. XI. 20. in tertianis legitimis. IX. 497. 653. in febre tertiana caloris tempore. VII. 414. intermissionis tempore. ibid. — in febre tertiana dum frigus durat. VII. 413. in fluxionibus in pulmones. IX. 395. 537. in hepatis affectionibus. IX. 399. in hepatis phlegmone. IX. 537.

Pulsus hydropicorum. VIII. 490. conditiones in hydrope, ejusque causae. IX. 200. in ascite ejusque causae. IX. 200. hystericae (suffocationis uterinae) ejusque causae. IX. 197. ictericorum. VIII. 491. IX. 202. mutationes per inflammationes, earumque causae. IX. 162sq. 378. ab inflammatione tendinis manus aut pedis. IX. 415. in languore. IX. 198. lethargicorum. VIII. 482. IX. 183. 481. 539. in marcere torrido et synoposo. VII. 686. marcescentium. VIII. 479. marescentium differentiae, earumque causae. IX. 175sq. melancholiae. XIX. 641. ubi muscoli abdominis et thoracis inflammati sunt. IX. 415. 540. in inflammatione musculorum ulnae et tibiae qualis. IX. 415. in nauseis. IX. 198. in orthopnoea. VIII. 489. orthopnoeae acutae, ejusque causae. IX. 195. paralyticorum. VIII. 487. IX. 192. peripneumonicorum. VIII. 482. peripneumonicorum mutationes, earumque causae. IX. 180. phreniticorum. VIII. 483. pulsus phreniticorum, ejusque causae. IX. 184. in phrenitide obscura qualis. XVI. 579. affectus, qui mixtus est ex phrenitide et lethargo qualis ejusque causae. IX. 188. phthisicorum. VIII. 481. phthi-

sicorum qualis, ejusque causae. IX. 179. pifuitae. XIX. 641. in pleuriticis. VIII. 308. 326. 477. IX. 168. ut signum pleuritidis perniciosae qualis. IX. 538. alterationes a pulmonis intemperie pendentes. IX. 393sq. in pulmone morbose affecto. IX. 536. mutatio ut terminus sanguinis missionis. XVI. 12. in scirrhis. VIII. 475. ex scirrho hepatis et lienis. IX. 415. in senio ex morbo. VII. 685. in singultu. IX. 198. stomacho affectorum. VIII. 489. mutationes in stomachi affectibus, earumque causae. IX. 197. suppuratorum. VIII. 479. IX. 172. in testis inflammationibus qualis. IX. 416. 540. conditio in morbis thoracis. IX. 398sq. in thoracis intemperie. IX. 537. ex tumoribus in costis aut pulmone. IX. 537. mutatio ex inflammatione tonicae erythroidis. IX. 540. in tympanitide, ejusque causae. IX. 200. uterinae suffocationis. VIII. 489. in suffocatione uteri. XVI. 339. mutationes in ventriculi affectibus. IX. 401. 538. in ventriculi oris imbecillitate. IX. 538. in oris ventriculi vellicatione. IX. 198. eorum qui veratrum sumserunt. VIII. 491. mutationum causae, qui veratrum sumpserunt. IX. 203sq. in vomitu. IX. 198. qui mortem instantem denotat. IX. 584.

Pulsus universae differentiae viginti septem sunt. IX. 437. tot sunt primae et generales differentiae, quot sunt causarum. IX. 7. differentiarum prima genera male *Archigenes* qualitates vocavit. VIII. 634. differentiae, ubi non solum usus, verum etiam facultas mutatur, et quidem in debiliore et calida facultate. IX. 26. in imbecilli et frigida. IX. 28. ubi simul calor increscit et facultas. IX. 28sq. ubi coierint robor facultatis et caloris defectus. IX. 29. differentiae, qui una in parte aequalis est, et quem *Archigenes* *dicrotum* vocat. VIII. 537. unius inaequalitatis differentiae. VIII. 526. in qua fit, ut abs quiete motus interpellatur. VIII. 527. quum continuus motus est. VIII. 528. quum nonnunquam recurrit. VIII. 530. differentiae ex inaequalitate crebritatis, raritatis et rhythm. VIII. 556. quot sint differentiae in ejus diastole. XIX. 638. qui in una diastole, sed in differentibus arteriae particulis inaequalitatem habent. IX. 508. differentiae,

quae in arteriae corpore consistunt. VIII. 508. differentiae ex inaequalitate corporis arteriae. VIII. 547. differentiae ex inaequalitate roboris vitalis. VIII. 546. differentiae, quae a sede arteriae proficiuntur. VIII. 549. differentiae, quae in arteriae quiete consistunt. VIII. 514. differentiae a motu petita. VIII. 502. mutationes in celeritatem et tarditatem. IX. 256sq. earum complicationes cum aliis. IX. 258.

Pulsus differentiae in trinis simul dimensionibus. VIII. 503. tabula ejus doctrinae. VIII. 504sq. differentiae in distentionis quantitate. VIII. 502. differentiae a facultatis differentiis pendentes. IX. 7. ictus propriae differentiae. VIII. 455. differentiae in ictuum intervallo. VIII. 456. differentia in longitudine. IX. 228. differentiae in longitudine, latitudine et altitudine. IX. 435sq. differentiae ex infusa materia in arteriae cavitatem. VIII. 548. differentiae ex differentiis instrumentorum pendentes. IX. 31. differentiae quoad intervallo- rum tempora. VIII. 509sq. differentiae motus interrupti. VIII. 544. differentiae, quae secundum naturam sunt. IX. 471sq. differentiae quoad qualitatem et inaequalitatem, et quoad ordinem et ordinis perturbationem. VIII. 517sq. differentiae quantitatis distentionis. VIII. 455. differentiae quoad rhythmum. IX. 445. differentiae quoad robur. VIII. 508.

Pulsus singula genera: abolitio nuda fiat. VII. 137. abolitio, definitio. IX. 66. *aequalis.* VIII. 461. 518. XIX. 408. aequalis absolute. VIII. 518. 519. 526. *celeritate aequalis.* VIII. 457. aequalis inaequalitatum differentiae. VIII. 523sq. inaequales inaequalitates. VIII. 524. aequalitatem in qua re ponat *Archigenes.* VIII. 626. *altus.* VIII. 455. 461. 775. IX. 94. 436. 493. altus unde fiat. IX. 517. altus quid significet. IX. 528sq. altus: excretionis nuncius. IX. 549. altus secundum *Archigenem.* VIII. 603. alti in ira et ante judicationes fiunt. X. 93. et cur. IX. 96. altus et celer cur excretionis decretorias significet. IX. 424. altus simul et latus raro occurrit. IX. 235. altus simul et magnus quando fiat. IX. 94. altus, reliquis dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 236. altus et

vehemens omnis excretionis est nota. IX. 535.

Pulsus angustus. VIII. 455. 503. angustus quando fiat. IX. 516. angustus, altus et moderate longus quid significet. IX. 237. angustus, humilis et moderate longus quid significet. IX. 237. *arhythmus.* VIII. 516. XIX. 409. *araneosus* qualis. XIX. 411. *brevis.* VIII. 455. 503. IX. 228. brevis corpulentis familiaris. IX. 228. brevis quando vocandus. IX. 516. brevis quomodo fiat. IX. 101. brevis, angustus et humilis quid significet. IX. 239. brevis, altus et latitudine moderatus quid significet. IX. 238. brevis, latus, humilis et altus quid significet. IX. 238. brevis, reliquis dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 238. brevis, latus et profunditate moderatus quid significet. IX. 238. *bis ferientium* tres differentiae. IX. 307. *bis feriens.* ex inaequali proficiscitur corporis cordis intemperie. IX. 350. *bis feriens* comitatur inaequale cordis intemperiem. IX. 309.

Pulsus cacorhythmus qualis. XIX. 409. *calidus* qualis. XIX. 405. quales ubi praepollent calor et molli- ties. IX. 36. *caprizans.* VIII. 553. 556. XIX. 412. caprizans quomodo gignatur. IX. 488. caprizans quomodo fiat. IX. 546. caprizans ex genere est illorum, qui in quiete interceptiuntur. IX. 303. caprizans qua in ne cum dicroto conveniat, et in qua differat. IX. 80. caprizans quomodo differat a dicroto. XIX. 640. caprizans, si cum eo conjuncta fuerit aliqua morbi concoctio, crisin bonam nunciat. IX. 488. *celer.* VIII. 461. XIX. 406. celer quomodo differat a crebro. XIX. 638. celer est, qui paucio tempore motum finit. VIII. 824. celer unde fiat. VII. 762. celeris causae. IX. 267. 498. 545. celer ut fiat tria causarum genera requirit. IX. 9. celer. VIII. 879. quomodo cognoscendus. VIII. 882. 885. celer secundum *Archigenem* non robore, sed potius facultatis imbecillitate proficiscitur. IX. 8. celeriores molli- ties arteriarum fiunt. IX. 33. celer fit, quum paucio tempore movetur arteria. VIII. 502. 511. celeritas incrementum habet a facultate valida. IX. 292. celerior calidum temperamentum denotat. IX. 256. celeres esse in stomachicis omnibus, quidam contendunt. VIII. 835.

celer quoad contractionem quid significet. IX. 272. errores plurimorum in eo cognoscendo. IX. 113. celer quomodo dignoscatur. IX. 451. celeritatis dignotio. IX. 456. celer qualem prognosin exhibeat. IX. 292. celer intemperiei calidae non proprius est. IX. 333. celer et creber quid significet. IX. 257. celer et mollis quid significet. IX. 259. celer, mollis et vehemens quid significet. IX. 260. celer et vehemens quid significet. IX. 259. extrema celeritas minus est periculosa. IX. 545. celerrimus quando fiat. IX. 11. celerrimus modice periculosus. IX. 294. celerrimus modice periculosus. IX. 546. celerrimus et creberrimus quid significet. IX. 334.

Pulsus circummuens. VIII. 479. circummuens quomodo generentur. IX. 86. 514. *circummutans* interdum fit a conformatione nativa. IX. 323. *compressio* quid. VII. 306. *confusus* qualis. XIX. 407. *connitens* cum humiditate, secundum *Archigenem* ab humidioris cibo potissimum recente fit. VIII. 663. *convulsions.* VIII. 554. convulsivus quomodo fiat. IX. 87 sq. convulsivus quomodo a vibrato differat. XIX. 639. convulsivus violenter ferit. VIII. 922. *crassus* et plenus vocatur. IX. 439. crassus id. q. turgidus. VIII. 507. creber. VIII. 457. 461. 507. 511. XIX. 635. crebriores fiunt, si durities arteriae refrigeratione superior est. IX. 35. de ejus crebritate duae sectae extiterunt. IX. 124. creber quomodo differat a celeri. XIX. 638. crebritas non causa est ejus celeritatis. VIII. 828. creber quid significet. IX. 289. creber intemperiei calidae non proprius est. IX. 333. ex anticipatione et magnitudine distentionis crebrior quid significet. IX. 276. si in majorem crebritatem mutantur, aut peripneumoniam aut synopen annunciant. IX. 171. creberrimi generatio. IX. 12. creberrimi fiunt ex facultate imbecilli et calore magno. IX. 26. creberrimus quid significet. IX. 334. *cunctans.* VIII. 654. *debilitas* denotat facultatis vitalis imbecillitatem. XI. 60.

Pulsus decurtatus, ejus duplex genus est. IX. 314. quid significet. IX. 315. 321. decurtati causa. IX. 65. 85. decurtatus etiam fit, ubi arteria insolitum decursum servat. IX. 322.

decurtatus deficiens. VIII. 524. 525. decurtatus reciprocus. VIII. 524. IX. 65. *deficiens,* definitio. IX. 66. XIX. 411. *densissimus* in formicantibus. VII. 155. *depravatus* unde fiat. VII. 137. *dicrotus.* VIII. 537. dicrotus est pulsus quidam vibratus. IX. 306. dicrotus qualis et quando fiat. IX. 78. 546. XIX. 410. dicrotus quomodo differat a caprizante. XIX. 640. dicrotus est ex genere intro retractorum. IX. 303. dicrotus non vibratus quando generetur. IX. 348. 349. dicrotus aliquando et vibratus fit. IX. 503. dicrotus simul et vibratus unde fiat. IX. 79. dicrotus non unicus est, qui bis ferit. IX. 306. sed tres sunt. IX. 307. cum dolore in quibusnam morbis sentiamus. VIII. 75. cum dolore sequitur inflammationes graves. VIII. 76. *durities* est arteriae tunicae qualitas. VIII. 456. duritiem omnium febrium inseparabile signum *Archigenes* indicat. VII. 686. quales ex duritie et refrigerii conjugio fiant. IX. 34 sq.

Pulsus durus. VIII. 508. 547. 776. XIX. 405. durus non propria, sed per accidens dicitur. VIII. 693. durus quibus causis fiat. VIII. 310. duri effectrices causae. IX. 247 sq. 248. 495. 523. durus a vehementi quomodo dignoscatur. IX. 449. durus evenit; si corpus arteriae durum est. IX. 31. durus fit ab arteriae tunica dura. IX. 264. durus fit iis, qui frigidam intempestive biberunt. VII. 312. durus originem habet ex vasorum repletionem. VII. 312. ex instrumentorum duritie. IX. 7. durus a vino quomodo cognoscatur. IX. 249. duri quando mollibus evadant rariore. IX. 34. duros quinam affectus faciant. IX. 538. durus quid significet. IX. 264. 494. 524. durus sicci cordis signum. I. 334. durus crisis per vomitum indicat. IX. 535. durus per vomitum crisis futuram indicat. IX. 763. durus absque vibratione quid significet. IX. 253. durus extra vibrationem atque summe creber quid significet. IX. 334. creber cum eo frequentissime cohaeret. IX. 34. duri [dignotio] qua in re sit posita. VIII. 927. durus cur in atrophis observetur. IX. 387 sq. durus sub quibusnam conditionibus in febribus observetur. VII. 311 sq. durus nec proprius nec inseparabilis culpam

generi febrium. VII. 311. durus ex sicca intemperie et phlegmone pulmonum. IX. 537. durus fit, quibus phréniticis aut pleuriticis diaphragma phlegmone laborat. IX. 496. durus, magnus, celer et frequens signum est cordis calidi et sicci. I. 334. durus et parvus cor frigidum et aridum significat. I. 336. *durissimus* ut *mollissimus* est periculosus. IX. 293. *durissimus* periculosus. IX. 294. 546. *durissimi* causae. IX. 293. *ecrhythmus* VIII. 515. IX. 471. XIX. 410. *ecrythmi* quid significant. IX. 471. *eurythmus*. VIII. 516. XIX. 409. *eutoni* sunt, qui tenore praediti. IX. 448. et vehementes vocantur. *ibid.* *formicans*. VIII. 460. XIX. 412. *formicans* quomodo differat a *vermiculante*. XIX. 640. *formicans* *vermiculanti* succedit. VIII. 553. unde nomen acceperit. VIII. 553. qualis sit. *ibid.* — *formicantem* *formicae* gressui comparant. VIII. 835. *formicans* non celer sed exigui temporis est. IX. 456. *formicans* omnium pessimus. IX. 506. *Archigenis* de eo sententia. VIII. 827. *formicantem* male *Archigenes* pro celeri habet. IX. 293. 546. *formicantem* *Archigenes* celerem, *Herophilus* non celerem dicit. IX. 452. *formicantis* celeritatis causa. VIII. 828. *formicans* difficillime dignoscitur. VIII. 826. *formicans* qua est brevitate apertam cognitionem facit. VIII. 834. *formicanti* tremor similis. VII. 155.

Pulsus frequens. IX. 444. 451. XIX. 407. *frequens* duplici ratione fit. IX. 511. *frequentis* causae. IX. 532. *frequentem* omnes habent febres perurentes. IX. 545. *frequens* et tardus quid significet. IX. 543. *frequentissimus* periculosus. IX. 546. *frigidus* qualis. XIX. 406. *gracilis*. IX. 439. et tenuis vocatur. *ibid.* — *gracilis* diverso modo vocatur. VIII. 506. *gravis* secundum *Archigenem*. VIII. 651. 655. *gravis* nomen tantum est, res vero nulla. VIII. 657. *hecticus*. VIII. 460. *hecticus* omnibus marcescentibus est. VIII. 480. *hecticus* omnibus marcescentibus est. IX. 178.

Pulsus heterorhythmus. VIII. 515. IX. 471. XIX. 410. *heterorhythmi* quid significant. IX. 471. *humidus* qualis. XIX. 405. *humilis*. VIII. 455. *humilis* quomodo cognoscendus. VIII. 899. *humilis*, reliquis dimensionibus

moderatus, quid significet. IX. 237. *imbecillus* qui. XIX. 634. *imbecilli* causa. IX. 230. *imbecillus* fit ex imbecillitate et refrigeratione. IX. 28. *inordinatus*. VIII. 458. *inaequalis*. VIII. 461. 518. IX. 445. XIV. 671. XIX. 408. *inaequalitas* qua in re consistat. IX. 546. *inaequalitas* est imparitas pulsuum in aliqua succedentium differentiarum secundum *Archigenem*. VIII. 626. *inaequalis* secundum *Archigenem*. VIII. 627. *inaequalium* duplex genus est. IX. 279. *inaequalis* quomodo ab *inordinato* differat. XIX. 639. *inaequalitatis* causae. IX. 167. 279. *inaequalis* simplex qua varia ratione fieri possit. VIII. 457sq. *inaequalitas* unde fiat. VIII. 799. IX. 56sq. *inaequalitas* quomodo ex situ arteriae fiat. IX. 87. *inaequalis* sub quibusdam conditionibus oriatur. IX. 476. *inaequalitas* ex instrumentorum vitiis. IX. 61. *inaequalis* fit ex sanguinis copia. IX. 63. aliae causae. VIII. 64. *inaequales* et *inordinati* fiunt ex cibis largis. IX. 149. ex modicis celeres, crebri, vehementes. *ibid.* *inaequales* quomodo facultas affecta reddat. IX. 59. *inaequalis* fit ab ira retenta, angore et timore. IX. 215. *inaequales* comites sunt *inaequalis* temperiei cordis. IX. 56. iram, si quis reprimere velit, fit pulsus *inaequalis*. IX. 215. *inaequalitas*, quae in uno pulsu intermittit, gravissima. IX. 546. *inaequalis* in plurimis crisis fit. IX. 536. *inaequalitas* omnibus febribus communis est. XI. 14. *inaequalis* quales crises indicet. IX. 764. *inaequales* ex *inaequalibus* diastolis quid significant. IX. 483sq. *inaequalis* absolute. VIII. 518. 519. 526. *inaequalitates* collectivae. VIII. 523. IX. 56. XIX. 636. *inaequales* compositi. VIII. 460. *inaequalitas* decurtata et mutila unde accadat. IX. 65. *inaequalis* deficiens. VIII. 525. *inaequalis* magnitudine. VIII. 520. unus *inaequalitatis* differentiae. IX. 68.

Pulsus innuens. VIII. 479. *innuens* quomodo fiat. IX. 86. 514. *inordinatus*. VIII. 519. IX. 445. XIX. 407. 636. ejus causae et usus. XIX. 637. *inordinatus* quomodo ab *inaequali* differat. XIX. 639. *inordinati* causae. IX. 101. *inordinatus* quid significet. IX. 327sq. *inordinatus* absolute. VIII. 521. *inordinatus* in ma-

gnitudine. VIII. 521. *integritas* bonum signum. XVI. 212. *interceptus* causa caloris nativi defectus. V. 157. *intercidens* qualis. XIX. 411. *interciscus* quomodo differat ab intermittente. XIX. 639. *intercurrents*. VIII. 525. *intercurrents* quomodo fiat. IX. 482. *intercurrents* fit ex crebritate inaequali. IX. 289. fit ex inaequali frequentia. IX. 545. quid significet. *ibid.* *intercurrents* quid significet. IX. 289. *intercurrentis* ab intermittentibus differentiae. IX. 290. *intercurrentes* contraria affectio est intermittendum. IX. 67. *causae. ibid.*

Pulsus intermittens. VIII. 595. XIX. 411. *intermittens* quomodo fiat. IX. 482. *intermittentis*, sed naturalis dignotio. XIV. 669. *intermittens* quomodo differat ab interciscio. XIX. 639. *intermittentis* ab intercurrente differentiae. IX. 290. *intermittentes* quomodo a raris differant. IX. 282. 286. *intermittens* qua in re a raro differat. IX. 544. *intermittens* necessario inaequalis fit. IX. 544. *intermittentium* differentiae. IX. 67. *causae. ibid.* et sq. *intermittentes* unde fiant. IX. 280. *intermittentes* cur pueris minus quam juvenibus periculosi. IX. 284. *intermittens* periculosissimus, sed quoad singulas species gradus periculi variat. IX. 294 sq. *intermittens* pessimus. XIX. 640. *intermittentes* cur pulsum inaequalium perniciosissimi. IX. 285. *intermittentes* mortem inducunt. IX. 544. *intermittit* in syndrome plethorica. XI. 59. *intermittens* diutius, quam unus ictus tempus requirit, quid portendat. IX. 282. *intermittentes* minus habent senes quam juvenes perniciosos. IX. 283. *semper intermittens* pessimus, si aliquando, minus malus. XIX. 584.

Pulsus languidus. VIII. 508. 669. IX. 265. *languidus* est, qui remissam habet contentionem, nec incitatum ictum. VIII. 650. XIX. 406. *languidus* secundum *Agathinum*. VIII. 938. *languidi* definitio secundum *Magnum*. VIII. 647. *languidus* ex facultatis infirmitate. IX. 7. *languidus* infirmæ facultatis opus est. IX. 13. *languidus* fit ex facultatis imbecillitate. IX. 264. ex pravo cordis temperamento. IX. 281. *languidus* quomodo dignoscendus. VIII. 775. *item* *languidus* simul et magnus. *ibid.* —

quinam talem habeant. VIII. 806. *languidus* quomodo tangendus. VIII. 893. *languidus* quid significet. IX. 281. 421. *languidus* nunquam sine periculo. IX. 545. *ita* *languidus*, ut sensum fugiat, periculosissimus. IX. 318. *languidissimi* periculosissimi sunt. IX. 290. 293. 546. *languidissimus* simul et frequentissimus pravius est. IX. 481.

Pulsus latus. VIII. 455. 461. 503. IX. 436. 493. *latus* secundum *Archigenem*. VIII. 603. *lati* causae. IX. 98. *lati* fiunt plurimum in decretoriis excrementis. IX. 93. *latitudo* quomodo cognoscenda. VIII. 896. *latus* num in recens judicatis fiat. IX. 520. *latus* in hydropse apparet et lethargicis. IX. 521. *latus*, humilis et moderate longus quid significet. IX. 235. *latus*, longus et moderate profundus quid significet. IX. 235.

Pulsus longus. VIII. 455. 461. 503. IX. 228. 436. 493. *longus* videtur in gracilibus. IX. 228. *longus* secundum *Archigenem*. VIII. 603. *longus* quomodo fiat. IX. 100. 515. *longitudo* quomodo tactu cognoscenda. VIII. 892. *longior* quid significet. IX. 522. *longus*, in reliquis duabus vero dimensionibus moderatus, quid significet. IX. 233. *longus*, altus et moderatus quid significet. IX. 232. *longus*, angustus et altus quid significet. IX. 233. *longus*, angustus et humilis quid significet. IX. 234. *longus*, angustus et quoad profunditatem moderatus quid significet. IX. 234. *longus* simul, *latus* et *humilis* unde fiat. IX. 230 sq. *longus* et *humilis*, *latitudine* vero moderatus quid significet. IX. 233. *longior* et *latior* factus quid significet. IX. 229. *longus* et *latus*, quoad profunditatem autem moderatus quid significet. IX. 230. *longus*, *latus* et in profunditate *humilis* quid significet. IX. 230. qui quoad longitudinem moderati sunt, profunditatem autem et latitudinem immutant, quid significant. IX. 234.

Pulsus magnitudo et parvitas consistit in quantitate diastoles. VIII. 456. *magnitudo* generatim dicitur, obtinet enim magnitudinem et parvus pulsus et magnus. (*Archig.*) VIII. 591. *magnitudinem* *Archigenes* esse dicit timorem assurgentis arteriae. VIII. 598. *magnitudo* ultima, si conjuncta cum mollitie morboza, pericu-

lum creat. IX. 291. extrema magnitudo cum morbosa mollitie periculosa. IX. 545. magnitudinis aequalis qui. VIII. 457. *magnus*. VIII. 455. 461. 506. 775. 877. XIX. 404. 634. magnus quibusdam dicitur, si multum in cavitate arteriae vacui sit. VIII. 928. magnus vocatur, qui tribus dimensionibus auctus est. IX. 231. magnum dicimus, qui a mediocritate, deflectit. VIII. 843sq. magnus non facile commiscetur cum duro sed quibusnam fiat. VIII. 802. magnus unde cognoscatur. VIII. 921. magnus, qui naturali major est. IX. 13. magnus ut fiat, tria causarum genera requirit. IX. 9. magnus non solum requirit calorem excellentem, sed instrumenta etiam mollia et facultatem validam. IX. 333. magnus quomodo differat a vehementi. XIX. 638. magnitudo ex vino et cibo diuturna est. IX. 214. magnus quomodo dignoscatur. IX. 454. ab ira pulsus magnus adjunctam habet vehementiam. IX. 214. magnus quoad crisin quid significet. IX. 535. magnus quid significet. IX. 211. magnus plenitudinis nota. XIV. 729. magnus crisin per sanguinis profluvium indicat. IX. 763. magnus, quem ira concitat, adjunctam habet vehementiam. IX. 214. magnus sit iratis et judicandis. IX. 93. magnus simul et altus quando fiat. IX. 94. magni et celeres unde fiant. IX. 36. magnus, celer et creber quid significet. IX. 334. magnus simul et languidus quomodo cognoscendus. VIII. 775. magnus, rarus et laxus in febre quotidiana. VII. 466. absolute magnus qui. IX. 223. majores a mollitie arteriarum sunt. IX. 33. *maximus* qui. IX. 492. maximus generatio. IX. 12. maximus, quomodo cognoscatur. VIII. 809. maximus modice periculosus. IX. 294. 546. maximus, celerissimus et creberrimus quid significet. IX. 334. maximus et vehementissimus quibus accidat. VIII. 799. mediocri minor, non tamen tardus aut rarus, cordis frigiditatem denunciat. I. 333. *medius* crebri et rari. VIII. 511. *medius* velocis et tardi. VIII. 511. *minus* quid significet. IX. 294. minimus periculosus. IX. 546. *minores* justo et tardiores quando fiant. IX. 34sq. minores et tardiores a duritie arteriarum sunt. IX. 33.

Pulsus moderatus qui. VIII. 877. IX. 91. 436. moderatus quadratis et moderatis proprius. IX. 228. moderatus fit, quum mediocri tempore movetur arteria. VIII. 502. moderatus quomodo sit inveniendus. VIII. 844. moderatus quot modis observetur. XIX. 639. ejus notitia ante omnia necessaria ad reliquas differentias cognoscendas. VIII. 860sq. moderati consideratio in quibusnam instituitur primum, ut de aliis quoque certiores evadamus. VIII. 857sq. moderatum *Herophilus* interdum insigniter magnum vocat. VIII. 853. cur *Archigenes* eum parvum vocet. ibidem. *modulum* servans VIII. 515.

Pulsus mollis. VIII. 461. 508. 547. XIX. 405. mollis non proprie, sed per accidens dicitur. VIII. 693. mollis causa. IX. 230. 269. 388sq. mollietis est tunicae arteriae qualitas. VIII. 456. mollis evadit, si corpus arteriae molle est. IX. 31. 264. mollis ex instrumentorum mollietate fit. IX. 7. quales, ubi mollietis et frigiditas concurrunt. IX. 37. cum mollietate raritas cohaeret. IX. 34. mollis humidioris cordis signum. I. 334. mollis quid significet. IX. 264. mollis, magnus, celer et creber cor calidum et humidum denunciat. I. 335. *mollissimi* causae. IX. 293. *mollissimus* periculosus. IX. 293. 294. 546. *mutilis*. VIII. 524.

Pulsus myurus qualis. IX. 509. XIX. 410. causae. IX. 511. myuri deficientes. IX. 511. myuri recurrentes. IX. 511. myrizaris qualis. XIX. 410. *naturalis* qui. VIII. 455. IX. 13. *nataus* interdum fit a vitio conformationis. IX. 324. *obliquatus* qualis. XIX. 410. *obscurus*. VIII. 651. 659. XIX. 406. *ordinatus*. VIII. 461. 519. IX. 445. XIX. 407. *ordinatus* absolute. VIII. 521sq. *ordinatus* absolute secundum *Archigenem*. VIII. 626. *ordinatus* per circuitus. VIII. 521. *ordinatus* magnitudine. VIII. 520. *ordinati* causae. IX. 101. ordo qualis status dicatur. XIX. 407.

Pulsus pararrhythmus. VIII. 515. IX. 471. XIX. 409. *pararrhythmi* quid significant. IX. 471. *parvus*. VIII. 455. 506. IX. 223. XIX. 404. *parvus* unde fiat. VII. 137. *parvus* quando dicendus. VIII. 877. *parvus* dicitur, qui naturali minor. IX. 13.

parvum dicimus, qui a mediocritate deflectit. VIII. 843. parvi tres differentiae. IX. 222. parvi causae. IX. 226. parvus unde fiat et quomodo cognoscendus. IX. 223. XIX. 632. quinam parvum habeant. VIII. 806. parvus cur crassis sit. VIII. 812. parvus est in carnosus et pinguibus. IX. 531. parvus mulierum ex corporis earum habitu pendet. IX. 111. parvus nativi caloris defectum comitatur. IX. 12. parvus nunquam vacat periculo. IX. 291. 545. parvus et frequens in tertiana. VII. 466. parvi et inaequales, si collectio humoris pravi ac mordentis in ore ventriculi est. VII. 307. parvus, infirmus et vehementer inaequalis in iis, qui ex humorum crudorum copia laborant, signum malum. X. 824. parvi et languidi quid significant. IX. 282. parvus ac velox ab initio febrium putridarum. VII. 308. parvi fiunt, si facultas imbecillis et calor magnus est. IX. 26.

Pulsus plenus. VIII. 508. 509. 548. IX. 439. XIX. 404. plenus et crassus vocatur. IX. 439. plenus quinam vocandus. VIII. 674. pleni essentia secundum *Agathinum*. VIII. 936. de pleno *Archigenis* sententia. VIII. 931. plenus a *Herophilo* nullus vocatur. VIII. 956. plenus et vacuus commune habent genus; hoc nonnunquam plenitudo vocatur. VIII. 591. *privatio* quinam affectus dicatur. IX. 227. profunditas quomodo cognoscenda. VIII. 900.

Pulsus rarus qui. VIII. 457. 511. IX. 444. 451. XIX. 407. 635. rari quomodo ab intermittentibus differant. IX. 282. 286. raritas quomodo ab intermissione diversa. IX. 544. rarus quomodo differat a tardo. XIX. 638. rarus unde fiat. IX. 479. rari quid significant. IX. 287 sq. rarus quid in febribus significet. IX. 480. quid significet in morbis. IX. 480. rarus fit ex nativi caloris defectu. IX. 12. rarus minime bonus, multo autem deterior est, quando intermitit. IX. 479. raritas perniciosa. IX. 545. raritas nunquam vacat periculo. IX. 291. 545. rariores fiunt, si refrigeratio duritiem vincat. IX. 35. rarus pessimus. XIX. 640. rarissimus pessimus. IX. 294. rarissimus omnium deterrimus. IX. 546. extrema raritas quando accidat. IX.

545. reciproci qui. IX. 319. qui ab amisso motu minime recipiuntur, pessimi. IX. 319. reciprocus decurtatus. VIII. 524. reciprocus deficiens. VIII. 526. *recurrens* qualis. XIX. 412. *regula* moderatus vocatur. IX. 92. *remittens* nunquam vacat periculo. IX. 291.

Pulsus serratus. VIII. 474. *siccus* qualis. XIX. 405. *extrema tarditas* quando accidat. IX. 545. tardus qualis. VIII. 880. XIX. 406. quomodo cognoscendus. VIII. 882 sq. 885. tardus est, qui multo tempore motum finit. VIII. 824. tardi causae. IX. 267. 498. tardus quomodo differat a raro. XIX. 638. tardus fit, si multo tempore movetur arteria. VIII. 502. 511. tardus fit ex nativi caloris defectu. IX. 12. tardi fiunt, si facultas imbecillis et calor magnus est. IX. 26. item in refrigeratione. IX. 28. tardus quomodo cognoscatur. IX. 451. tardus quid significet. IX. 260. tardior frigidus temperamentum indicat. IX. 256. tardus qualem prognosin habeat. IX. 292. tardiores magis quam minores quando fiant. IX. 35. tardi et bene rari fiunt, si robur facultatis adest et caloris defectus. IX. 29. tardus, durus et languidus quid significet. IX. 262. tardus et durus quid significet. IX. 261. tardus et languidus quid significet. IX. 261. tardus simul et parvus et tenoris vacuus quid praesagiat. IX. 498. tardissimus pessimus. IX. 293. 546.

Pulsus tenoris vacuus syncopes periculum indicat. IX. 549. tenuis et gracilis vocatur. VIII. 507. IX. 439. *tremulus* qualis. XIX. 410. tremulus imperitis interdum videtur vibratus. IX. 326. quando talis appareat; — quid significet. IX. 326 sq. *turgidus*. VIII. 775. turgidus multis simul generale nomen est. VIII. 506. *undatus*. VIII. 460. 549. quomodo a vermiculante differat. VIII. 550. undatus cur ita dictus. IX. 83. 505. undatus quid praesagiat. IX. 310. 505. qualesque morbos comitetur. IX. 312. undosi causae. IX. 312. undosi generationis causae. IX. 81. undosus quomodo fiat. XIX. 639. undosus et altus quid significet. IX. 505. undosus et mollis insigniter sudores indicat. IX. 535. undosus et mollis sudores criticos indicat. IX. 763. *va-*

cuus. VIII. 508. 509. 548. XIX. 404. *vacuus* quomodo interpretandus. VIII. 673. *vacuus* secundum *Agathinum*. VIII. 936. *vehementer* ferientes qui. VIII. 922. *vehemens*. VIII. 461. 508. 776. IX. 265. 494. XIX. 406. 634. quid significet. IX. 494. *vehemens* etiam *eutonus* vocatur. IX. 448. *vehementes* quales multi medici dicant. VIII. 919. *vehemens* secundum *Agathinum*. VIII. 937. *vehementia* qua in re consistat secundum *Archigenem*. VIII. 932. *vehementis Magni* definitio. VIII. 640. 647. *vehementiam* non esse simplicem qualitatem affirmat *Magnus*. VIII. 638. 641. *vehementiam* qua varia ratione alii vocaverint. VIII. 644. *vehemens* quomodo differat a magno. XIX. 638. *vehemens* fit ex facultatis robore. IX. 7. *vehemens* *validae* facultatis opus est. IX. 13. *vehemens* a facultatis robore fit. IX. 264. *vehementia* et remissio posita in quo. VIII. 456. *vehementiae* *differentiae* secundum *Archigenem*. VIII. 628. 651. *vehementis* causa secundum *Herophilum*. VIII. 645. secundum *Athenaeum*. VIII. 646. secundum *Asclepiadem*. VIII. 646. secundum *Erasistratum*. VIII. 646. *vehemens* fit ex moderato cordis temperamento. IX. 281. *vehementem* et magnum omnes habent sani et boni. VIII. 799. per bonas judicationes *vehementes* fiunt. IX. 158. *vehemens* quomodo cognoscatur et causa ejusdem. VIII. 668. *vehemens* non dignoscitur, nisi prematur *arteria*. VIII. 775. *vehemens* et *languidus* et *medius*. VIII. 591. *vehementissimus* optimus. IX. 294. 546.

Pulsus vermicularis. VIII. 460. IX. 505. *vermicularis* non obscure quidem est tardus, sed si quis alios, abunde perspicuus. VIII. 834. unde sit ita vocatus. IX. 83. eum *vermis* gressui comparant. VIII. 835. *vermiculans* quomodo differat a *formicante*. XIX. 640. quomodo ab undoso differat. VIII. 550. ei succedit *formicans*. VIII. 553. *vermiculantis* generationis causae. IX. 81. 312. facile transit in *formicantem*. IX. 506. *vermiculans* quid significet. IX. 310. 506. qualesque morbos comitur. IX. 312. *vibratus*. VIII. 554. *vibratus* violenter ferit. VIII. 922. *vibrati* origo. IX. 503. quandoque et fit di-

crotus. *ibid.* ejus causae. *ibid.* quomodo cognoscatur. *ibid.* *vibratus* cur videatur *dicrotus*. IX. 307. *vibratus* quomodo a convulsivo differat. XIX. 639. *vibratus* unde fiat. IX. 76. 527. *vibrati* absolute causae. IX. 349. *vibratus* non *dicrotus* quando generetur. IX. 348. *vibratus* quid significet. IX. 252. 296. 504. *vibratus* simul et *dicrotus* quomodo fiat. IX. 79. *volans*. VIII. 661.

PULVIS cephalicus rheuma sedans. XIV. 511. *pinguis*. VI. 328sq.

PUMEX, ejus facultas et usus. XII. 205. num metallum, num lapis, aut terra. XII. 222. *levis*. XI. 407. ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902. pro osse sepiæ. XIX. 742. substituenda. XIX. 732. ex *pumice* aridum *cicatricem* docens. XIII. 849.

PUNCTA lacrymalia, usus. III. 811. ad puncta et *aerem* vocatam absque *cicatrice* et *ulcere* remedia parabilia. XIV. 419.

PUNCTIO s. punctura vulnus est acuto et tenui instrumento inflictum. I. 239.

PUNCTUM, definitio. XIX. 247.

PUNCTUS animalium cura. X. 895. ad punctus emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. *isis Herae*. XIII. 774. *isis viridis*. XIII. 794. quae pungunt, dolorum causae sunt. VII. 116.

PUNICA, facultates. VI. 603. stomachum roborant. VI. 431. ventriculum roborant. VI. 793. *punicae* *agrestis* flos *balaustium* domesticarum *cytinus* est. XI. 847. *punico* rum *cytini* ad ulcera interna. X. 298. *punicum* bilis meatus obstruit. X. 908.

PUPILLA. XIV. 702. ad pupillam coalescit cerebri pars ea, quae oculis inest. III. 644. pupillae locum opplet spiritus aërens. III. 780. argumenta pro ea sententia. III. 781. pupillae usus. III. 779. pupilla ex parvo uveae prolapsu detorta visum parum impedit. VII. 88. pupillae dilatatio quomodo fiat. III. 783. pupilla dilatatur altero oculorum clauso. III. 785. V. 614. dilatatur, quum altero oculo connivemus. VII. 89. imminuitur humore aqueo evacuato. VII. 91. respectu morbi cur imminuta multo deterior efficiatur quam mediocris. VII. 90. pupillae imminutio in utero contracta acutissimi

visus est, quae vero post accidit, pravi. VII. 88. incrementum, sive ob ortu sive posthac, visum laedit. VII. 88. pupillae laxitas cur semper visum obscurat, angustia non semper. VII. 88. laxitas nativa bona non est, nec ea praeter naturam. VII. 92sq. laxitatis causa. VII. 93. ad pupillae obfuscationem succus ex salice elicitus. XI. 892. pupillas obscurantia extergere creditur lignum ebei. XI. 867. ut abstergente remedio utuntur. Lycio ad ea, quae pupillam obtenebrant. XII. 64. pupillas expurgare dicitur Ostracites ex aqua inunctus. XII. 206. pupillam quae obtenebrant absque phlegmone, v. c. cicatrices recentes, attenuare potest Thyites *Dioscoridis*. XII. 199. pupillae parvitas praeter naturam molesta, bona quae congenita est. VII. 92. pupillae parvitas causa uveae relaxatio. VII. 93. pupillae phthisis, definitio. XIV. 776. pupillae synizesis tabes vocatur. III. 784. pupillam tenebrant chemoses et pterygia. VII. 101. ad pupillas nigras reddendas compositiones. XII. 740.

Purganda sunt exercitationibus, quae per singulos dies in nobis acervantur. XVI. 126. purgandum corpus est in ulcere, cui ignis sacer supervenit. XVI. 153.

Purgans quodque an certum humorem attrahat. V. 128. 145.

Purgantia remedia quaequam vocentur. XIV. 760. cur ita dicantur. XI. 336. duplici sensu intelliguntur. XI. 768. purgans sursum et deorsum et neque sursum neque deorsum. XV. 334. purgantis optima compositio. XIV. 759. purgantium natura, facultas, propinandi tempus etc. secundum *Hippocratem*. XVII. A. 401. alia corpus nutrit, alia in venenum vertuntur, si forte purgatione frustrantur. XI. 611. attractricem facultatem habent. XI. 324. purgantia omnia trahendi vim habent. XI. 769. purgans, dum familiarem sibi humorem attrahit, qualia symptomata producat. XI. 343. sanguinem etiam carnesque colliquant et absumunt. XI. 343. purgantia ea attrahunt, quae ipsis similia sunt in corpore. XI. 613. quaedam jam possident idoneam ad attractionem similitudinem, alia in corpore demum accipiunt. XI. 614. quomodo pur-

gationem nimiam efficiant. XI. 615. causae, cur et alieni humores, qui remedio purganti proprie alieni sunt, simul excernantur. XI. 617. cautiones in eorum usu observandae in morbis acutis. XV. 539. cur statim post purgantia sumta ptisana sit propinanda. XV. 540. purgantibus raro et per initia in morbis acutis est utendum. XV. 538. quibusnam in morbis post venaesectionem in usum veniant. XV. 769. dissidium oritur, si miscentur, quum aliud celeriter, aliud tarde purgat. XV. 537. quibusdam stomachum subvertunt. XVI. 107. quando sint in usum vocanda in sanguinis stagnationibus. XV. 784. quoniam os ventriculi laedunt, odoratorum admixtionem requirunt. XV. 537. de medicamentorum purgantium facultate liber. XI. 323. de medicamentis purgantibus *Mantias* scripsit. XI. 795. omnia calida sunt. XI. 350. omnia ventriculum infestant. XI. 355. causae, cur nonnunquam speratum effectum non exerant. XI. 355. quando sint in morbis acutis adhibenda. XVII. B. 446sq. vel per superiores partes agunt vel per inferiores. XIV. 763. post remedii purgantis potionem cur abstergens remedium sumendum. XI. 354. non purgant, theriaca prius sumta. XIV. 215.

Purgantia grana, compositio. XIV. 531. purgantia ad alopeciam, calvitiam, ophiasin. XII. 381sq. purgantium quodque familiarem sibi humorem attrahit. V. 128. purgantium medicamentorum optima compositio. XIV. 759.

Purgantia singula: aeris squama. XI. 577. aesustum. XI. 577. aloë. XI. 578. (confer. Aloë.) brassicae succus. VI. 631. XI. 575. chamaelaea. XII. 154. colocynthidis. XII. 34. draconitidis radix. XI. 864. empetron. XI. 875. ficus arbor. XII. 133. galbanum. XI. 856. helleborus sesamoides. XII. 120. hiera. XIII. 129. XIV. 327. lathyris. XII. 56. mercurialis. XII. 63. peplus. XII. 96. peplum. XII. 97. pithusa. XII. 103. polium. XII. 106. scammonium. IV. 760. XVII. B. 306.

Purgare qualia convenit si purgentur, conducit, et facile ferunt. (*Hipp.*) I. 184. cocta convenit, non cruda. VII. 443. convenit, quibus in febris

initio urinae nebulosae et crassae sunt. XV. 806sq. quosnam non conveniat secundum *Hippocratem*. XVI. 654. 657. 658. oportet aestate superiores potius, hieme inferiores ventres. XV. 335. si quis corpora velit, ea meabilia faciat. XVII. B. 462. XVIII. A. 188. in morbis acutis raro et in principiis convenit. VII. 443. prope judicationem malum. XVI. 279. non oportet sanos, et eos, in quibus nihil redundat. XVI. 117.

Purgari corpus oportet in ulcere omni, cui erysipelas supervenit. X. 291. quae convenit, si purgentur, facile tolerant. (*Hipp.*) XVII. B. 167. quae decent, si purgentur, tum confert, tum aegri facile ferunt, si vero contra, difficile. XVII. B. 450.

Purgatio, definitio. XVI. 106. 752. XVII. B. 358. *Hippocrates* quid sub ea intelligat. XVI. 105. omnium humorum, qui in venis sunt, mutatio et alteratio num sit. XI. 326. qua in re a venae sectione differat. XI. 326. de anni tempestate et regionibus, in quibus purgatio est instituenda. XI. 347. quam ob causam adhibeatur. X. 288. XVI. 111. in purgatione instituenda quatenus cautelae sint observandae. XVI. 107. tum humorem purgandum, tum locum per quem vacuandus est, morbi constitutio indicat. XI. 349. indicationem praebet et morbi accessio. XI. 349. quando ea utamur. XVI. 114. indicationem urinae praebet conditio. XIX. 614. purgationis contraindicationes. XVII. B. 448. incauta in praegnantibus causa abortus. XVII. B. 652. 655. purgatio in quibusnam non sit instituenda secundum *Hippocratem*. XV. 900. cur nonnulli statim, alii post eam sitiant. XVII. B. 679. qua via fiat in gracilibus et ad vomitum facilibus. XVII. B. 664. in iis, qui difficile vomunt, qua via fieri debeat. XVII. B. 665. in tabescentibus quomodo instituenda. XVII. B. 666. qualia edncere debeat secundum *Hippocratem*. XVII. B. 655. generalia, quae medico in ea administranda sunt observanda. XVII. B. 656sq. in ea num alere conveniat. XVI. 127. quibusnam morbis conveniat secundum *Hippocratem*. X. 289. purgationem non ferunt, qui ex humorum crudorum copia febrici-

tant. X. 821. purgatione quatenus facile exsolvantur. XVII. B. 535. male afficiuntur aegroti. XVII. B. 536.

Purgatio per superiora aut inferiora quando conveniat. XIV. 763. per inferiora indicationes. XVII. B. 680. per inferiora in quibus non sit instituenda. XVI. 128. purgatione inferna opus habent tormina sine febre. XVI. 193. purgationes, quae per inferiora fiunt, ad quae in iis sit respiciendum. XVI. 119. purgatio per superiora fit in pituitosis, per inferiora in biliosis. XVI. 119. in ea considerandum, quomodo fiat, per quem locum et quo tempore. XVI. 120. purgationis per superiora indicationes. XVII. B. 676. purgationem per superiora *Hippocrates* suadet in doloribus supra, et per inferiora in iis infra septum transversum. XVII. B. 678. purgatio ventris superioris aestate, inferioris hieme fieri debet secundum *Hippocratem*. XVII. B. 663. ad quid sit respiciendum in iis, quae per superiora fiunt. XVI. 119. purgatio nimia convulsionem excitare potest. XVII. B. 782. purgatio mala haud levis periculi est in morbis acutis. XI. 350. purgatio ad animi defectionem quando sit utilis. XVI. 266. in morbi cruditate quales habeat effectus. XVI. 261. in exacerbationibus quomodo sit instituenda. XVI. 255. quibus confert, hi vere purgandi sunt. XVIII. A. 78. ad eam tuta non est hypochondriorum extenuatio. XVI. 244.

Purgatio humorum abundantium quando in acutis et quando in chronicis morbis sit instituenda. XVI. 64. in acutis solum in principiis utilis. XVI. 279. in acutis morbis raro et in principiis utendum. IX. 571. in valde acutis instituenda, quo die turgent. XVII. B. 667. in longis morbis quando adhibenda. XVI. 279. non symptomaticum remedium est, sed totum affectum sanat. X. 819. totius corporis adhibenda est, cui erysipelas ulceri supervenit. X. 278. quando sit adhibenda in gravidis et quando non secundum *Hippocratem*. XVII. B. 652sq. in melancholicis qua via instituenda. XVII. B. 666. purgationis utilitas in menstruis doloribus et irregularibus. XVII. B. 825sq. ai oculorum dolores. X. 171. 820. d

oculi inflammatione. XVIII. A. 45. purgatione per alvum curatur saepe oculorum phlegmone incipiens. X. 902. purgatio plethoram curat X. 288. purgatio in praegnantibus quando sit administranda et quando vitanda. XVII. A. 346. purgatio per alvum quibusnam ulceribus et vulneribus conducat. XVI. 113. purgatio ventriculi facillima, intestinorum autem tum difficilis tum noxia. III. 359. cavenda in morbis acutis et cum febre vehementissima. XI. 353. vitanda in morbo acuto cum vehementissima febre. XVI. 280. praeservativa quibusnam morbis sit. XVIII. A. 79. purgatio ut prophylacticum remedium. XI. 344sq. ante eam, si omnibus modis processura sit, quid agendum. XI. 345. effectus noxii, si antequam humores praeparati sint, purgetur. XI. 346. praegnantium incanta abortus causa. XVII. A. 635. XVII. B. 652. 655. purgationi nimiae accedens convulsio et singultus malum. XVII. B. 786. purgatione sola multos *Galenus* sanavit. XI. 340sq. a purgatione ptisanae minus dari jubet *Hippocrates*. XV. 543. purgationis levamen non propterea, statuit *Asclepiades*, evenire, quod id vacuetur, quod infestabat, sed ex communi potius evacuationis ratione. I. 499.

Purgationes appellare consuevit *Hippocrates* non solum a medicamentis, sed etiam a natura factas. XVII. B. 167. *Thucydides* et evacuationes in morbis impetu naturae factas vocat. XVII. B. 168. nimias Graeci *ὑπερκαθάρσις* vocant. XI. 614. quando eae supervenire soleant. XI. 615. et qui sint earum effectus. XI. 616. verno tempore cur sint optimae. XVI. 127. sub cane et ante canem molestae. XVII. B. 664. quomodo fiant. XVI. 106. qua varia ratione sint administrandae. XI. 347. per inferiora aut superiora quando institutendae. XV. 335. quando sint perutiles. XVI. 113. immodicae animi defectus causae. XI. 47. validae pulsum reddunt vermiculantem. IX. 313. ad purgationes quinam inepti. XI. 351. XVI. 64. 107sq. purgationum ineunte vere utilitas ad morbos averteudos. XI. 344. ex purgationibus animi deliqui cura. XI. 60.

Purgatorium duplici significato

gaudet. XI. 763. est agarici radix. XI. 812.

Purgatorius panis bis coctus. XIV. 537.

PURPURA tyria adstringendi vini habet. X. 573. ex purpura marina panniculus. X. 573. ex purpura tyria panniculus. X. 573. purpurae duram habent carnem. VI. 734. crassi succi sunt. VI. 769. purpurarum operculorum usus medicus. XII. 348. testae usus medicus. XII. 344.

PURULENTI quinam dicantur. VII. 716. IX. 173. XVIII. B. 202. fiunt ex erysipellate ad pulmones converso. XVIII. B. 270. fiunt, si sanies e venis ad pulmones fertur. XV. 151. quibusnam signis cognoscantur. XVIII. B. 201. febris in iis conspiciuae conditio. XVIII. B. 202. cur nihil fere sputi rejiciant. XVIII. B. 203. vomicae ruptio quomodo possit praenosci. XVIII. B. 235sq. vomicae ruptio num celerius aut tardius fiat, unde colligendum. XVIII. B. 206. quinam superstites maneant, quique moriantur. XVIII. B. 207sq. purulentis quatenus remedia *Hippocrates* commendat. XV. 915. purulentis, quae in thorace et pulmone sunt, facile extussire et expuere expedit Coni fructus. XII. 55. purulentos adjuvat pix liquida. XII. 101. purulenti qui uruntur, parvis conditio docet utrum serventur necne. XVIII. B. 222.

Purulentum ex sanguine. XV. 414.

PURUM quodnam dicatur. XVII. A. 320.

Pus quomodo a crudo humore differat. XV. 160. putat *Erasistratus* esse, quod in urina subsidet. XV. 158. graveolens est et lentum. VI. 488. causa, cur sit album. XVIII. B. 108sq. quomodo generetur. XVII. B. 550. generatur e carne. XV. 414. dum generatur, dolores febresque magis fiunt, quam confecto. VII. 445. fit in phlegmonis, quae concoquuntur. XV. 596. optimum, quod album, aequale, laeve et minime foetidum, quod autem e contrario se habet, deterrimum. XVIII. B. 105. optimum quando generetur. XV. 345. in ulcerum coctione crassum fit. XVI. 74. in pus conversio coctio est. XI. 732. pus venae et arteriae alimentum. XV. 414. ulceris alimentum. XV. 414. confertim evacuaturn et

sit noxium. XVIII. A. 40. prodest, quom fit superante natura, quom fit illa superata, nocet. XV. 344.

Pus aut sanguinem mejere quid significet. XVII. B. 765. ulceri maximum securitatis signum. XVII. B. 809. copiosum qui citra febrein spunt, et quibus absque dolore pus multum in urina subsidet, his eadem ex causa morbi oriuntur. XV. 151. quibus inter thoracem et pulmonem collectum est, suppurati vocantur. VIII. 276. in pulmone habentes quomodo Cnidii medici curaverint. I. 128. in thorace pulmoneque collectum expurgare potest Symphytum petraeum. XII. 134. et consistentia grumosa in spatii intermediis muscolum nata, per halitum digeruntur a Pyrite, XII. 200. quibus in ventre, intestinis, arteria aut pulmone, integra vacuatione indigent. I. 392. citra rosionem discotit myrrha cui opocalpason admixtum. XIV. 58. ad pus discutiendum emplastrum. XIII. 929. pus maturat hellespontia Herae. XIII. 914. moyens medicamentum et emplasticum esse debet. XI. 729. moventium medicamentorum natura. XI. 735. moventia medicamenta. X. 281. XI. 732. pus movet ceratum com pice. XVIII. B. 538. pus evacans emplastrum *Asclepiadis*. XIII. 932. pus educens pastillus. XIII. 832. educt *Philini* aridum. XIII. 842. in quibusdam ulceribus thus movet. X. 179. movet farina triticea. XI. 121. trahentia medicamenta pyulca vocantur. XIII. 500. moventium remediorum in variis morbis usus. XI. 724. reddentibus theriace. XIV. 92.

Puris generatio vigoris terminus in inflammationibus, quae solvuntur. VII. 458. differentiae. VII. 301. optimi notae. VII. 301. optimi et mali notae. XV. 345. concoctionem promovet farina triticea. XI. 121. excretio per sedem in acutis bonum signum. XV. 844. crassi expulio critica. XV. 605. expulio ex thorace quae remedia adversa. XI. 747. conditio in empyis indicium boni aut mali ominis. XVIII. A. 149. collectio in thorace post pleuritidem unde dijudicanda. VIII. 285. sputum a haemoptoe malum. XVIII. A. 115. sputum sequitur tabes et fluxus, et si sistatur,

mors. XVIII. A. 115. puri ex pectore aut pulmone auxiliantur avara. XI. 683. ex pure pars nulla alimentum accipit. XV. 596.

POSTULAE, definitio. XVII. A. 354. qua in re a tuberculis differant. XVII. A. 959. pustularum succus admodum crassus et frigidus est. XVII. A. 961. postularum generatio. XVII. A. 959. pustolae fiunt, quom natura partes corporis intimas expurgat. XVI. 51. fiunt ex edulis corruptis. XV. 366. superfluis humoribus generantur. XVII. A. 704. quae a calido humore gignuntur, cito judicantur, et minime latae sunt, quae vero a frigido, et latae sunt et diuturnae. XVI. 164. alius gangraenosum praecedunt. VII. 719. atrae ex atra bile oriuntur. XVII. B. 659. biliosae erumpentes bilem flavam abundantem demonstrant. XVI. 14. latae secundum *Hippocratem* vehementem pruritum non excitant. XVI. 164. latae quae ratione gignantur. XVI. 164. latae raro sunt pruriginosae. XVIII. A. 19. elatiores fiunt humore calido, homiliores frigido. XVIII. A. 19. pustolae nigrae in corpore universo apparentes in peste quadam, si dejectiones nigrae non erant factae. V. 115. scabiosae et leprosa ex usu frumentorum depravatorum oriuntur. VII. 285. ulcerosae vere potissimum fiunt. V. 694. XVII. B. 615. ad pustulas ulcerosas in capite remedia. XII. 496. pustulae veluti ambustis, urentesque in Cranone. I. 530. pustulae recurrentes malae. XVI. 500. pustularum cura. XVII. A. 960sq. pustularum in mento cura. XII. 824. 827. ad pustulas in oculis aster inexasperabilis. XII. 761. ad pustulas oculorum libianum collyrium. XII. 762. aliud ex cornu cervi. XII. 762.

PUSILLANIMES sunt iracundi. XVII. A. 188.

ex **PUTRIS** profundis stellae conspiciuntur, quando sol non est in meridie. III. 777.

PUTEOLI aerugo, cerossa, aes, squama aeris parantur. XIV. 9.

Putredinosi febribus, quae ex cute stipatae oriuntur, patent. X. 584.

PUTREDO ab alieno calore profiscitur. XV. 297. putredinis causa aostrini status, diutius dorantes. XVII. A. 59. putredo omnis fieri videtur ex materia humida. XVII. A. 651.

causa est calor externus, non innatus. X. 753. causae sunt, quae glutinosa et crassa existunt. VII. 288. putredo in humidis corporibus magis fit. XVII. B. 582. ex imbris fit. XVI. 372. XVII. A. 32. 652. putredinis causa pluviae multae. XVII. B. 580. putredines cur sequantur imbres multos. XVII. B. 602. putredinis partium causae. VII. 34. putredinis occasio fit, quidquid in ventre corrumpitur. VI. 399. putredinis natura quae. X. 753. putredines musculorum eorum actionem laedunt. IV. 368. putredinis in corporibus, quae non vivunt, decursus. X. 754. putredine non corripitur perfecte siccum. XVII. A. 651. putredini quae- nam maxime obnoxia. VII. 287. X. 745. putredo in sanis unde dignoscatur. X. 583. putredinis indicium alvi dejectio foetida. XVIII. B. 143. putredinem indicant postremae vomituum, in meraciore desinentes. XVII. A. 319. putredinis signum urinae odor gravis. IX. 604. urina foetida. XIX. 591. vomitus lividus et graviter olens. XVIII. B. 169. putredines in corpore alias calorem augent, alias febrem excitant. VII. 5.

Putredo in febre putrida et cansa est et morbus. X. 773sq. ex humorum putredine ortarum febrium differentiae. X. 751. in humidis et calidis corporis locis, qualis ea est, cito accedit; ejus rei causae. XII. 951. in morbis putridis cur sol sit vitandus. XVI. 411. humorum quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. A. 214. humorum, quibusnam indicationibus usi eam curare possimus. X. 753. ab erysipellate malum. XVIII. A. 119. a putredine corpora mortua tuebantur super scordion jacentia. XIV. 61. ex putredine, praesertim seminum et stercoreum calor accenditur. VII. 3. in ea opus non est, in causam efficientem inquirere. X. 243. putredinis cansa, quae adhuc restat, quomodo curanda. X. 755. in vivis corporibus cura. X. 754. totius corporis cura. X. 756. cura in partibus singulis. X. 786. quae in maximis vasis consistit cura. X. 744. cura consistit in excretionem, refrigerationem et ventilationem. X. 775. adjuvant anagallides. XI. 829. sanat radix rotunda aristolochiae. XI. 836. ad putredines arnoglossum. XI. 838. aspa-

lathus. XI. 840. succus herbae britanicae. XI. 854. emplastrum anice-ton. XIII. 878. emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863. emplastrum *Isidori* Antiochei. XIII. 885. emplastrum sacrum. XIII. 778. lycium. XII. 63. florida *Magni*. XIII. 856. isis. XIII. 775. sabina. XI. 853. salsogo. XII. 377. isatis sylvestris. XI. 891.

PUTREFACTENTIA remedia, usus eorum in morbis oculorum. XII. 701.

PUTREFACTIONEM quatenam alvi excretio indicet. IX. 593. indicat urina graveolens. XIX. 625. ad putrefactiones oris et reliqui corpora. XII. 957. ad putrescentes partes emplastra. XIII. 859sq.

Putrescere quid dicatur. XI. 755. quatenam soleant. VII. 375.

PYCNOCOMI radicis, foliorum et fructuum vires et usus medicus. XII. 110.

PYCTICON emplastrum h. e. pugillatorium, quoniam pugiles eo potissimum utuntur. XIII. 510.

PYELL. X. 473.

Pyelon i. q. infundibulum cerebri. II. 709.

Πηλοπατῖδες calcei quales. XVIII. A. 680.

PYLORUS, functio. XIV. 714. coeditio dum cibos concoquit ventriculus. II. 156. 157. III. 281. glandulosa ejus structura in animalibus. III. 281. clauditur in concoctione. III. 303. venas unde habeat. II. 781.

PYRA, eorum facultates. VI. 603. XI. 834. aliquantulum nutriunt. VI. 605. stomachum roborant. VI. 431. 793. pituitam gignunt. XI. 368. sylvestria comedi possunt. XI. 650. sylvestria in febribus sunt praetermittenda. XV. 457.

PYRAMI collyrium ad cicatrices et callos oculorum. XII. 777.

PYRAMIS ex quatuor aequilateribus triangulis constat. V. 669. figura primitiva ignis est. V. 668. ignis principium secundum *Pythagoram*. XIX. 266.

PYRENOIDES processus epistrophei. II. 756.

PYRETHON edunt. VI. 622. cur a *Philone* Nauplius enboicus vocetur. XIII. 270. acre est. XV. 747. calidum est. I. 649. proportionem respondet aëri calido. XI. 528. nocentes humores discutit, viscosos exter-

git, crassos secat et flatus attenuat et evacuat. XIII. 274. pituitam e capite deducit. XIV. 326. ad palpitationem. VII. 600. pro eo zingiber sumi potest. XIX. 741. pro canchry. XIX. 731. pro serpyllo. XIX. 729. pro zingibere. XIX. 730. pyrethri radices vires et usus. XII. 110. radix pro lapathi radice. XIX. 734.

Πυρεθρος tio. XI. 265.

PYRGITAE, passerulli, qui in turribus nidificaut. VI. 435.

Πυρρα quid significet. XVII. B. 101.

PYRIASTUM. VI. 694.

PYRICAUTON dictum emplastrum. XIII. 525.

PYRIPTHUM. VI. 694.

PYRITES, ejus vires et usus. XII. 199 sq. pro diphyrge. XIX. 728. pro phrygio lapide. XIX. 735. pro eo pyrobolus. XIX. 734. ex pyrite lapide emplastrum. XIII. 739.

PYRITIS vocatur Nardus montana. XII. 85.

PYROBOLUS pro pyrite. XIX. 734. ad PYROSIN aster stomachicus. XIII. 164. contra eam betonica. XII. 24. cotyledon. XII. 41.

PYRRHO Scepticus dicitur. XIX. 234. philosophiae scepticae auctor. XIX. 228.

PYRI facultates. XI. 834. sylvestris facultates. XI. 834. agrestis fructus acerbus simul et dulcis est. XI. 648.

Pyrum refrigerat. XI. 631. adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. pyri semen inspersum ad tubercula in pudendis. XIII. 317.

PYTHEAE Massiliensis de causa maris accessus et recessus opinio. XIX. 299.

PYTHAGORAS italicae philosophiae auctor. XIX. 229. Samius dogmaticus erat. XIX. 234. nihil scripsit. XV. 68. immortalē animam putat. XIX. 316. rationales animalium ani-

mas statuit. XIX. 336. circuli zodiaci obliquitatis inventor. XIX. 270. quomodo coelum dividat. XIX. 269. de Deo sententia. XIX. 251. sedem facultatis vitalis et mentis quo in loco ponat. XIX. 315. haruspicinam non tollit. XIX. 320. ignem mundi accepit principium. XIX. 266. de lunae natura. XIX. 279. de causis morbi. XIX. 344. orientalem partem dextram mundi dixit. XIX. 269. numeros principia rerum statuit. XIX. 244.

Pythagoras mundum, quid vocaverit. XIX. 263. mundum corruptibilem putat, sed opificis providentia non interitum. XIX. 265. de necessitate sententia. XIX. 261. rerum et ortum et interitum statuit. XIX. 260. a Pythagora quod de scillae virtutibus scriptum est. XIV. 567. Pythagorae opinio de seminis essentia. XIX. 321. semen incorporeum esse, corpoream vero materiam, quae ejicitur, putat. XIX. 322. semen etiam feminas emittere putat. XIX. 322. de solis conversione. XIX. 278. de tempore opinio. XIX. 259. vocem incorpoream dicit. XIX. 312. solidorum corpora esse putat mathematica. XIX. 266.

PYTHAGOREI, theoria, quomodo speculi imagines fiant. XIX. 308. extra mundum vacuum statuunt. XIX. 268. in mundo vacuum dari putabant. XIX. 258. coloris definitio. XIX. 257.

PYTHICAE periodi. VII. 476.

PYTHII compositiones ad motos dentes, gingivas humore gravidas et subcorruptas. XII. 879.

PYTHONIS febre acuta correpti casus. XVII. A. 480sq. febre ardente correpti casus. XVII. A. 752. emplastrum catagmaticum. XII. 536.

PYULCA sunt pus trahentia medicamenta. XIII. 500. pyulci usus ad curam fistularum. XI. 125.

Q.

QUADRANGULUS ex quatuor rectangulis procreatur. V. 669.

QUADRATI acopon. XIII. 1034.

QUADRIO vocata astragali pars. II. 775.

ad QUADRUPEDUM ictus morsus-

que emplastrum venatorum. XIII. 802.

QUAESTIONEM ζ character apud Hippocratem significat. XVII. A. 612.

QUALITATES quatoor Hippocrates et Aristoteles accipiunt. II. 5. primae quatoor sunt. XV. 226. quatoor, quodae mutuo in se agant, accipit Hippocrates. II. 5. ex earum temperatione elementa fiunt. XV. 226. et partes omnes. ibid. tactiles quae. II. 11.

in Qualitate moveri quid. II. 3.

QUARTARIUS quod uncias habeat. XIX. 776. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

QUERCUS, ejusque partium facultates. XI. 865. omnes succi mali sunt. VI. 791.

QUIES corporis omnimoda maximum est ad tuendam sanitatem incommodum. VI. 763. coctionem accelerat. XIX. 508. convenit caput dolentibus ex vino. XIV. 318. di-

turna causa maciei partium. XVIII. B. 892. humectat. XVII. B. 673. humiditates servat. XI. 346. longa refrigerat. IX. 225. sanat morbos, qui a labore fiunt. XV. 110. ex quibet multa ad laborem multum transit noxios. XV. 618. quietis in respirationem infloos. VII. 772. quietem desiderat omne inflammatum. VII. 775.

Quiescere quid. II. 2.

QUINTUS, praestantissimus soi temporis medicus urbe ejectus est, tanquam aegrotantes interimeret. XIV. 602. vir summe anatomicus. XIX. 22. Marini praeceptor. XV. 136. Satyri praeceptor. II. 225. nihil scripsit. XV. 68. Hippocratis mentem non exacte est assecutus. XIX. 57. quid responderit, quom, quam vim unctio habeat, interrogaretur. VI. 228. antidotis carpesium injiciebat loco cinnamomi. XIV. 71. loco cinnamomi Carpesium adhibebat. XII. 15.

R.

P character quid significet apud Hippocratem. XVII. A. 613.

RABIES: ea solus canis afficitur. VIII. 423. rabiem excitat saliva canis, si hominem tetigerit. VIII. 423. rabiem caninam sanare Galeno a quodam tradebatur in vino diluto epotam Lemniam terram cum Juniperi fructu, ulceri autem ex aceto impense acri impositam. XII. 174. ad rabiem alysson. XI. 823. ad rabiosorum morsus antidotum. XIV. 206. Aelii Galli antidotum. XIV. 158. 170. Claudii Apollonii. XIV. 171. Baphulli vel Herac. XIV. 173. Basilice. XIV. 174. antidotos Cratippi. XIV. 170. Damocratis antidoti. XIV. 191 — 201. quo osus est Heras Cappadox. XIV. 170. Menelai. XIV. 173. Menippi. XIV. 172. Zenonis Laodicaei. XIV. 171. cancri usti secundum Aesclepiion. XII. 356. secundum Pelopem. XII. 358. canis rabidi hepar. XII. 335. a rabiosorum morsu praeservans potio. XIV. 168. aliae. ibid.

RACHIAEI aut rachitae musculi, eorum duplex genus reperitur. XVIII. A. 138. 533.

RADICATIO, definitio. V. 531.

RADICULA (s. Raphanus) ad edendum praeparandi ratio. VI. 656. vomitum movet. XVIII. A. 484. nonnunquam etiam comeditur. VI. 622. radiculae radix opsonium magis est, quam alimentum. VI. 657. ejus facultates. VI. 657. mali socci sunt. VI. 794. radicem habent caule et foliis acriorem. VI. 646.

RADIUS. III. 92. quomodo pronationem et supinationem efficiat. IV. 427. radii ossis descriptio. II. 769. articulatio cum brachio. IV. 427. radius soo cum capitulo externo condylo brachii adhaeret. III. 148. radii epiphyseos interioris usus. III. 132. 133. pecoliales musculi. II. 261. positura obliqua merito est. III. 139. radius conversionibus ad latera inseruit. III. 139. cur cobito incombatur. III. 140.

RADIX dulcis glycyrrhiza vocatur. XIII. 11. oenopia. IV. 777. radicis in plantis utilitas. V. 524. radices omnes concoctu sunt difficiles. VI. 645. quatenam esculentae. VI. 645. radices stirpiom, quodae olera-

ceae sunt, omnes malae. VI. 794. utiles intentum habere corticem, non rancidum oportet; id namque macrae radice est indicium. XIV. 83. quae-
nam in theriacam immittantur. XIV. 83.

Ῥαῖβοι vocantur, qui curvis cruribus sunt. XVIII. A. 604.

RAJA durior est, concoctu difficilis. VI. 737. rajae torpedinis virium fit mentio. IV. 497.

RAMENTOSA intestinorum affectio quid sit. XV. 686.

RAMENTUM ulceris quid significet. VIII. 6.

RAMEX, definitio. XIX. 448. i. q. bernia. II. 507. ad ramicem aquosam remedia parabilia. XIV. 541.

RANAE ustae, earum utilitates in medicina. XII. 362. ranarum viridium sanguinis usus. XII. 262.

RARA, seminis et radice facultates. XI. 861. crassos succos habet et male concoquitur. XI. 368. rapae semen pro heliotropii semine. XIX. 730. succedanea remedia. XIX. 727. folia et caulis nonnunquam pro cibo adhibentur. VI. 622. radix quae ratione esculenta fiat. VI. 648. facultates. VI. 649. radix plus virium habet quam folia. VI. 646. raparum radices in confinio sunt boni et mali succi. VI. 794.

RAPHANEDON factae quae-
nam dicantur ossium fracturae. X. 424. XIV. 780.

RAPHANIDIS fructus pingues. XI. 649.

RAPHANUS male a quibusdam brassica vocatur. VI. 633. ejus vires et usus. XII. 111. raphani crudi ad fungos venenosos. XIV. 140. raphani oleum rarefacit. XI. 750.

RAPI semen pro napy. XIX. 737.

RARA corpora quali alimento indigeant. VI. 798. rariores natura qui sunt, exhauriuntur et in syncopen facile ruunt. XV. 610.

RARITAS corporis ad perspiratum quibus major adest, salubrior, quibus minor est, secus. IV. 746. corporis ad transpiratum his, quibus plurimum auferitur, salubrior, quibus minus, insalubrior. VI. 53. 407. XV. 376. pueris secundum naturam est, senibus praeter naturam. I. 179.

RARUM, definitio. XIX. 354. quid proprie significet. VI. 120. et quid per metaphoram. ibid. corpus fa-

cilius quam densum accenditur. XI. 406.

RATIO, definitio. V. 372. in cerebro sedem habet. VIII. 175. ejus primum instrumentum. ibid. soli homini data. IV. 161. affectui repugnat. V. 376. non est affectuum causa. V. 390. ars est ante artes. III. 8. non manus hominem artes docuit. III. 5. facultatum ministra. IV. 675. instrumentum judicium. X. 29. intelligibilium iudex. V. 724. animi intempestivum impetum cohibet. XVI. 303. ab iracundia differt. V. 499. iram contineat necesse est. V. 303. 307. perditur in lethargo et sopore. VIII. 161. principium est redigendi medicinam in artis constitutionem. XIV. 676. interior quomodo fiat. XIX. 304. peccans a quibusdam animi affectus causa praedicatur. V. 390.

RATIONIS conditio in epilepsia. VIII. 174. duae sumptiones. V. 601. expertes animae facultates. V. 28. expertes pueri sunt et bestiae. V. 500. expertia non sunt animantia bruta. I. 1. homo autem longe caeteris animantibus antecellit. I. 2. laesio et memoriam nonnunquam alterat. VIII. 160. mediocres noxae ex refrigerio accidunt. VII. 201. sedes secundum Pythagoram. XIX. 315.

RATIONI adiutrix data est facultas irascibilis. V. 498. rationem quidam et animalibus adscribunt. XIX. 336. ratione et consequentia et repugnantia cognoscimus. XVI. 174. rationes veras requirendi methodus. V. 73.

RATIOCINATIO, definitio. XIX. 353.

RATIONALIS qui dicatur. XVI. 83. contemplationis utilitas. V. 810. sectae definitio. XIX. 353. sectae dogmata. XIV. 678. sectae principes. XIV. 683.

RATIONALES medici sunt, qui ratione nituntur. I. 65. eorum dogmata. I. 69. quidam medicinam partim scientiam, partim conjecturam vocant. XIV. 684. doctrina eorum de plenitudine. VII. 561.

RATIONATRICES functionis laesiones. VII. 60.

RAUCEDO (s. *Raucitas*) oritur, quando vocis organa moderatius sunt humectata. XIII. 5. morbus inflammatorius est. XIII. 5. quomodo fiat. XVI. 171. catarrhis supervenit fau-

cibus humore imbutis. VII. 263. morbus vernalis. XVII. B. 615. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 382. cur hieme quoque oriatur. XVII. B. 626.

Raucedines quando hieme sint expectandae. XVII. B. 590. vere potissimum fiunt. V. 693. XVI. 26. raucedinis causa iter. XV. 867. raucedini superveniens febris eam firmius et certius concoquit. XVII. B. 23. raucedine senes facillime corripiuntur. I. 582. raucedines in senibus coctionem non admittunt. XVII. B. 538. in senibus victus ratio comoda. VI. 349. causae. XIV. 742. ad raucedines remedia parabilia. XIV. 509. ad raucedinem ovum sorbibile. XII. 354. raucedinibus prodest Styra. XII. 131. raucedinosi purgandi non sunt. XV. 900. et cur non. XV. 904. raucos purgare convenit. XVI. 110.

RECEPTACULUM nūm a loco differat. XIX. 259.

RECIDIVAE in morbis quando sint timendae. IX. 769. XVI. 286. quando accidant in febris. XVII. A. 307. recidivas faciunt, quae post indicationem relinquuntur. XVI. 388. XVII. A. 421. 939. recidivam febris facit, nisi die impari remiserit. XVII. A. 471. recidivas adducunt, quae post crisin relinquuntur. XVII. B. 468. recidivarum in febris causae. XVII. B. 105.

Reconvalescentia (confer. *Convalescentia*) non sanitas, sed inter morbum et sanitatem medium est. VI. 330. ei prospicit analeptice. VI. 330. reconvalescentiae ex morbis cura. I. 301. XIX. 509. in reconvalescentia, si alvus obstipatur, oleum conducit. VI. 356.

RECORDATIO, definitio. XIX. 381. recordationis deletae cura secundum *Archigenem*. VIII. 149.

RECTUM intestinum. XIV. 715.

REDUPLICATION in febris compositis. VII. 433.

ad *REDUVIAM* galla nigra cum melle. XVII. A. 478.

REFECTIONES ad extremum ductae periculosae. XVII. B. 365. refectrix medicinae pars. V. 863. refici facilius est potu quam cibo. XVII. B. 467. reficiendi modus corpora attenuata. XVII. B. 461.

REFRIGERARE confertim et repente noxium. XVII. B. 556. refrigerari est, frigidam accipere qualitatem. XI. 411.

Refrigerantia. IX. 225. utilia principio febris hecticae. VII. 692. refrigerantium facultates. VII. 600. refrigerantium vicinia causa morborum frigidorum. VII. 10. refrigerantia occipiti non conveniunt et cur. XII. 506. refrigerat alga. XI. 855. refrigerat et desiccatur arnoglossum. XI. 838. refrigerat aspalathus. XI. 840. aster atticus. XI. 842. balanstium. XI. 847. elatine. XI. 873. moderate epimedium. XI. 876. glaucium. XI. 857. herigera. XI. 884. papaver. VI. 548. primo ordine uvae acinorum nuclei. XI. 856.

REFRIGERATIO (s. *Refrigerium*) imbecillior est, quae ab uvae acerbae succo, quam quae ab aceto provenit. XI. 658. excalefactionem requirit. XVII. B. 804. corporis quomodo fiat. XV. 265. causa est alimentum indigentia. XV. 366. in calida natura aqua, quies. X. 544. in calidis naturis cibus efficitur. X. 545. refrigerationes ex sanguinis stagnatione fiunt. XV. 781. aurium doloris ex refrigeratione cura. XII. 600. ex refrigerio febris notae. VII. 331. refrigeratio febrilis intemperiei cura est. X. 534. refrigeratio et humectatio febris remedium. X. 647. refrigerium morborum causa recens. XV. 162. arteriarum concretionem efficit. VII. 313. convulsionis causa. XVIII. B. 294. causa coxendiculi doloris. XVI. 385. dyspnoeam efficit. VII. 137. fatuitatis et oblivionis causa. VII. 201. scirrhus procreare solet. XIII. 993. causa stranguriae. XVI. 385. causa uteri inflammationis. XVI. 180. ventrem durat. (*Hipp.*) XVII. B. 290sq. causa. XVII. B. 293. refrigerii causa inungitur sub canis ardoribus succus rosae opobalsamo mixtus. XI. 559. refrigeratos sanat vinum vetus meracius. XI. 604.

REGIO oculorum. III. 643. regionis cognitio ad artem prognosticam stabiliendam necessaria. XVIII. B. 313. regio morborum causa. XVI. 346. 353. morborum causas docet. XIX. 495. ad indicationem remedium confert. X. 634. in morbis indicationem praebet. X. 652.

Regionis forma multum ad morborum curam confert. XVI. 100. considerandae dignitas in morbis curandis. XVI. 100. regiones anni temporibus comparari possunt. XVI. 102.

Regionis in corporis habitum influxus. XVI. 92. in homines influxus. IV. 800sq. in animi facultates imperium. IV. 805. in mores influxus. V. 462. XVI. 317sq. temperatae morum temperatorum causae. XVI. 317. pulsus differentiae quoad regiones. VIII. 466. IX. 130. XIX. 635. in respirationem influxus. VII. 771. aestuosae incolae sicci, graciles et veluti torrefacti fiunt. VI. 126. frigidioris incolae quomodo comparati. VI. 126. frigidae palpitatiois causae. VII. 600. frigida quatenus vina requirat. VI. 803. regionis mutatio epilepsiae remedium. XVII. B. 549.

REGULA Polyketi. IV. 352.

in *REIS* cum theriaca experimenta sunt instituta. XIV. 215.

RELAXANTIA remedia vide **LAXANTIA**.

REMEDIA (confer. **MEDICAMENTA**) vocantur, quae absentem sanitatem reducant. I. 64. ad commodum eorum usum partis, quam curare studemus, substantiae, conformationis ac situs cognitio necessaria. I. 283. alia incipientibus, alia vigentibus adhibentur. I. 137. succedanea quatenus dicantur et quatenus de iis scripserint. XIX. 721. metallica vide *Metalla*. — remedium cognitio medico maxime necessaria. I. 270. exteriorum undecim species. XIV. 763. invenientium initium ex morborum ipsorum natura sumenda. X. 157. tempora idem iudicandi instrumentum non habent. I. 199. unde capiuntur. I. 201. de remediis parabilibus libri quem ad usum sint compositi. XIV. 311sq. remedium unum esset, si homo esset unum. XV. 36. sed nunc multa sunt, quum multa in corpore existant. XV. 37.

REMISSIO in febribus intermittentibus. VII. 427.

RENES: structurae brevis descriptio. II. 579. XIX. 361sq. quidam inter glandulas numerant. VI. 675. pravi sunt succi et concoctu difficiles. VI. 675. crassi succi sunt. VI. 771. figura. XIX. 644. renum cute humidior et calidior. I. 601. renum caro densissima. XVI. 157. re-

num substantia densissima est. XI. 91. XIX. 643. situs. XIV. 718. quae corporis parte siti sint. XIX. 644. intestino laxo (colo) per peritonaeum coplantur. XVII. A. 833. dexter in omnibus animalibus elatior. II. 579. venae cavae utrinque adhaerent. II. 59. cur dexter superior, sinister inferior. III. 363. 367. XIX. 644. cur duo. III. 368. XIX. 645.

Renum nutritionis modus. III. 373. nutrimentum *Lycus* Macedo urinam esse dixit. III. 366. nervi. III. 377. ipsi nervos nullos habent. III. 500. exiguis nervis praediti sunt. XVII. A. 832. dubium, an sensum habeant. VII. 531. vasa eorundem. II. 580. vasorum origo. III. 373sq. arteriae et venae eorum. XIX. 645. arteriae. IV. 320. cur ex aorta veniant. IV. 320. cur arteriae venis aequales. III. 364. venae unde oriuntur. II. 808. XV. 142. venas suas e vena cava, arterias ex aorta accipiunt. IV. 169. venarum in iis conditio. XVII. B. 774.

Renum usus et situs. III. 273. actio s. functio. XIX. 646. ad urinam secernendam constructi sunt. III. 362. quomodo urinam trahant. II. 59. renum functio est sanguinem purgare. V. 536. multum quidem bilis flavae attrahunt, multum vero et sanguinis. III. 372. perfecte serum sanguinis purgant. III. 370. excrementum serosum expurgant. VII. 222. serosum excrementum expurgant. XVI. 300. iis ab *Asclepiade* urinam secernendi facultas denegatur. II. 30sq. ad se trahunt, quicquid in venis serosum ac tenue sanguini admixtum est. XIX. 649. renum nutritionis excrementum urinam esse dicit *Lycus*. II. 70. per renes purgantur hepatis gibba. XVI. 234. ad renes a pulmone transitus facilis. VIII. 412. ad renes quomodo urina perveniat. II. 57.

Reνες per urinas purgantur. X. 527. 923. XI. 93. XV. 323. per renes quando sit purgandum. XVI. 264. renum scincorum usus. XII. 341. ipsorum affectus nephritis dicitur. XIX. 646. renum affectum diagnosis. VIII. 390sq. renes affectos urina docet. XVI. 601. renum affectus qualis urina indicet. XVI. 290. difficultas, renum affectus discernendi. XIV. 748. affectus enumerantur. XIV.

748. renum affectus quando indicet urina ervosa. XIX. 623. affectiones senibus difficile sanantur. XVIII. A. 17. affectuum cura secundum Hippocratem. XVII. A. 830. 838. renum affectibus medetur radix anchusae onocleae. XI. 812. ad renum affectiones quae Archigenes scripsit medicamenta. XIII. 331. clyster. XIV. 526. malagma *Damocratis*. XIII. 223. affectus diabetes est. VIII. 394. affectio causa stranguriae. XVII. A. 355. affectus quo tenuis sanies sanguinis meijcitur; ejus causae. VIII. 394.

Renum morbos quatuor statuunt *Cnidii*. XV. 364. 427. morbos comitatur urinae subsidentia rufa. XVII. A. 834. morbum et diuturnum significat urina pinguis. XVIII. A. 137. ad renum morbos clysteres. XVI. 146. renes abstergit resina terebinthinae. VI. 355. renibus conducit saxifraga et betonica. XIV. 228. prodest antidotus *Damocratis*. XIV. 120. renes purgat cantharis parce sumta. XI. 689. purgant ciceres. XI. 877. purgant ficus et carices maturae. VI. 572. purgant baccae juniperi. VI. 590. a renibus derivatio fit per alvum. XVII. A. 905. abscessus quando sint expectandi in exterioribus aut interioribus partibus. XVIII. A. 138. renum abscessus quibusnam signisgnoscat. VIII. 391. abscessus rupti indicia ex urina. VIII. 410.

Renum calculi et topi articularum eandem generationem habent. XVII. A. 835. calculi tephacei unde oriuntur. VI. 760. calculorum color diversus. XIX. 660. calculi quomodo dolorem procreare possint. XIX. 657. calculi quomodo generentur. XVII. A. 831. fiant ante mictum. XVII. B. 44. calculos etiam in renum carnibus generari quidam perhibent. XVII. A. 831. calculorum generationis causa. X. 956. calculus ex quam victus ratione oriatur, et cur non omnibus accidat. X. 999. calculi causae. XIX. 426. 647. calculus ex lactis usu. VI. 344. renes offendit lac caseosum, et calculos gignit. VI. 687. calculos gignit casens. VI. 697. XVII. B. 47. fit ex lactis usu frequenti. VI. 344. calculos gignunt, quae ex itriis parantur. VI. 492. eorum diagnosi. X. 1000.

et cura. *ibid.* in nephritide quomodo oriatur. XIII. 993. calculus quomodo a coli affectione gnoscat. XVI. 367. unde cognoscatur, quonam in rene calculus haereat. XIV. 748. XIX. 653. 654 sq. signa et symptomata, ubi renes egreditur, et ureteres transit. XIX. 658. renes in calculorum creatione et exitu acerbissime dolent. XVII. A. 830. cur crurum stupor ei sit junctus. XIX. 655. testes cor retrahantur. XIX. 655. signum est pudendi titillatio. XIX. 656. calculo laborantes cur dolorem stupidum in crus descendentem persentiant. XVII. A. 837. calculo laborantes quando sanguinem mingant. XVII. A. 837. calculis obnoxia constitutio quomodo curanda. VI. 435. qui calculum in iis facile generant, iis alica cocta vitanda. VI. 497. calculorum cura medicinalis. XIX. 661. cura praeservativa. XIX. 673. quale vinum iis conducatur, quibus renum calculos fieri suspicio est. VI. 338. calculos comminuendi vinum habentia remedia. XI. 110. 840. ad eos facienda remedia. XIV. 473. XIX. 694. rumpit Betonica. XII. 24. expurgat Carpesium. XII. 15. lapis Judaicus. XII. 199. extrahit panacea Musae. XIII. 104. frangit Sion. XII. 124. purgat theriaca. XIV. 272. comminuit fructus triboli terrestris. XII. 144. calculos frangit semen althaeae. XI. 867. aqua, in qua decocta est radix alismatis. XI. 861. mediocriter commodae sunt artemisiae. XI. 840. bdellium arabicum in potu sumtum. XI. 850. ciceres. VI. 533. calculis gravatos expurgat Carpesium. XII. 15. calculos frangit cicere arietinum. XI. 876. ad renum calculos lapis Judaicus efficax est. XII. 199. calculos rumpunt lapides, qui in spongiis reperiuntur. XII. 206. semen peporum. VI. 564. radix rubi. XI. 849. Sion. XII. 124. theriaca. XIV. 272.

Renes: ad callosas in iis concretiones remedium *Onesidemi*. XIII. 328. ad renum craciatus theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. renum dolor excrementis in intestinis productus, tollitur iis eliminatis. XVII. A. 832. dolor ex sanguine in venis coacervato, venaesectione non statim tollitur. XVII. A. 833. doloris gradus ad diagnosis affectionum eorum va-

let. XVIII. A. 14. quales dolores in morbis efficiant. VIII. 110. dolores ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. in renibus cur dolor pulsatorius non observetur. VIII. 78. ad renum dolores remedia. XIV. 471. 581. amygdala amara. XI. 828. crocomagma. XIV. 134. cum ulcere aut cum calculis theriace. XIV. 91. renum exulceratio causa stranguriae. XVII. B. 855. ulceris certissima signa. VIII. 392. XIV. 748. ulcerationem indicat sanguinem aut pus mejere. XVII. B. 765. exulcerationem qualis urina indicet. XIX. 612. ulcera quomodo ex urina ab illis vesicae possint dignosci. VIII. 4. ulcerum cura. X. 300. ad renum exulcerationes potio. XIV. 383. renum frigidae invaletudinis signum urina bullosa. XVIII. A. 134. gravitatis sensus nonnunquam iis innascitur. VII. 530. ex renibus, haemorrhagia oborta, sanguis cum urina emittitur. VIII. 264. imbecillitatis signa. XIV. 748. infarctu liberat asparagus myacanthinus s. petraeus. XI. 841.

Renum inflammatio fit ex ciborum corruptione in ventre. VI. 415. inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammationis signa. XIV. 748. renes quibus inflammantur, hi urinae suppressioni sunt obnoxii. IX. 164. inflammatio incipiens non fert remedia urinae scientia. X. 903. ad renum inflammationes potio. XIV. 383. in inflammatione urinam venae sectio sit instituenda. X. 904.

Reνες cur saepe obstruantur et calculos generent in senibus. XVII. B. 649. obstruit panis siligineus et similagineus. XIX. 685. renum obstructionem parat placenta ex similagine cum butyro. VI. 343. urina tenuis est. XIX. 621. ad renum obstructionem remedia. XIV. 383. radix arnoglossi (plantaginis). XI. 839. ad renes obstructos paeoniae radix. XI. 859. ad renes purgandos centaureum et thlaspi. XIV. 759. ad renum robur restituendum remedia parabilia. XIV. 534. renes scirrhis sunt obnoxii. X. 917. renum spissitudinis causae. III. 371. 373. venae ruptionis causae. XVII. B. 774. venulas in iis ruptas esse qualis urina doceat. XVII. B. 773. venulas in iis ruptas esse quomodo ex urina cognoscatur. XIX. 612. renum vitia fiunt ex gib-

bositate. XVIII. A. 507. renum vitii causae haemorrhoides suppressae. XVI. 458. vitium indicat urina oleosa. XIX. 588. vitium quando indicet urinae sedimentum oroboides. XIX. 589. ad renum vitia. XIV. 552.

RENITENS, definitio. XI. 718.

REPELLIT echini herba. XI. 880. ephemerum. XI. 879. radix hemerocallis. XI. 884.

REPETITIO in febris compositis. VII. 433.

REPLENTIA remedia, eorum usus. XIV. 764.

Replere confertim et repente noxium. XVII. B. 556.

REPLETIO immoderata immodica vacuatione curatur. I. 392. nimia periculosa. XVII. B. 365 sq. in phlegmone praedominat. VII. 153. utilis est visceribus inferioribus inanitis. XVI. 94. convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. convulsio inde orta nec acutissima nec periculosa. XVII. B. 885. quos morbos haec generavit, sanat vacuatio. XV. 110. spiritus efficit. VII. 597. ex repletionem convulsionem *Hippocrates* malam ducit. XIII. 153. XVI. 828.

REPOSITIO ossium. XIX. 461.

REPRIMIT aster atticus. XI. 842.

REPTILUM carnes vere gignuntur. VII. 225.

REPURGANTIA remedia, eorum usus. XIV. 764.

RESERENTIA medicamenta, definitio. XIV. 759.

RESICCAT paeoniae radix. XI. 859. resiccatum quod est, humectantia poscit remedia. XI. 720.

RESIDERE velle in morbi vigore in omnibus acutis malum, in pneumonia pessimum. XVIII. B. 65.

RESINA quomodo lavetur. XI. 496. pus movet. XI. 734. resinarum vires et usus. XII. 113. resina potestate calida. I. 649. resinae omnes calefaciunt. XIII. 368. omnes calefaciunt et exsiccant, sed quaedam magis, aliae minus. XIII. 475. (vires singularum exponuntur. *ibid.* et sq.) resinarum quoad siccitatem et humiditatem differentiae. XIII. 589. quoad virtutes secundum *Dioscoridem* recensio. XIII. 590. autorrhetae, sponte fluentes in Lacedaemone ac aliis regionibus protorrhetae, primiffuae, in Cilicia capnelaeae vocan-

tur. XIII. 626. resina fricta s. Colophoniam omnium siccissima. XIII. 589. Iaricis duplex est. XIII. 476. pini sicca pro sagapeno. XIX. 742. sponte fluens refrigeratos recalefacit, exastuantes vero summe excruciat. XI. 520sq. cum rosaceo trita ad pudenti fissuras et rimas. XIII. 317. syncomiste quae. XIII. 626. terebinthinae alvum solvit. VI. 354sq. substituenda remedia. XIX. 741.

RESINOCERUM h. e. resina cum cera juncta. XIII. 879.

RESOLUTIO partis alicujus, definitio. VIII. 208. frigidi superantis affectus est. VII. 618. de resolutione *Erasistratus* commentarios scripsit. XVI. 673. resolutio quomodo fiat et cognoscatur. VIII. 60sq. causa est intempestiva vacuatio. XI. 44. resolutionem praecedit lipothymia. XI. 48. resolutionis signum est supinum jacere. IV. 437. resolutis prodest oleum Costi. XII. 40. antidotum diascincum. XIV. 152. pyrethri radix. XII. 110. rubia tinctorum in potu cum melicrato. XI. 878.

RESPONSIO ex moderato ferox malum. XVI. 605.

RESPIRATIO, definitio. VII. 75. XV. 180. definitio et ejus partes. XIX. 375. quodammodo fit motu voluntario. IV. 442. 448. casus servi narratur, qui hoc testatur. ibid et sq. actio voluntaria est. XIX. 170. partim voluntaria partim non est. XIV. 727. actio est diaphragmatis et musculorum thoracis. IV. 443. respirationis exercitationes. VI. 147. respirationis duo sunt motus. XVII. B. 750. instrumentum est tracheae pars mobilis. III. 527. instrumentum pulmones. III. 411. de ea *Hippocratis* et *Platonis* inter se dissensio. V. 707sq. *Hippocrates* vocat spiritum. XV. 487. quae per cutim agitur, transpiratio vocatur. X. 754. respirationis et pulsus comparatio. V. 163. omnis pulsuum proportioni respondet. VII. 766. caloris in eam effectus. VII. 768. respirationis rhythmus, definitio. VII. 812. rhythmum mutat aequalis pulmonum intemperies. VIII. 286. principium aër est. IV. 466. cur in pueris frequentior et celerior quam in adultis. V. 500.

Respiratio embryonis. III. 504. piscium. III. 443. quanam pessima.

XVII. A. 415. respirationis partes quatuor sunt. IV. 468. via. IV. 466. causae. IV. 465. VII. 761. 819. XIX. 317. primae causae. XIX. 316. initium a nervis pendet a cerebro ad thoracis musculos pervenientibus. XVI. 519. qui eam a corde fieri putant propter situs vicinitatem reprehenduntur. V. 240. quomodo in ea se habeant arteriae. V. 712. quibusnam partibus peragatur. VIII. 241. respirationem efficit diaphragma. II. 657. III. 314. diaphragmatis et musculorum in costis in ea utilitas. IV. 467. respiratio musculis fit et nervis. V. 234. huic inservientes musculi. II. 496. musculorum ei inservientium anatome. II. 475. nares et os inserviunt. XIV. 713. praesunt pulmones. ibid. per os quando fiat necessaria. III. 890. nasus primum ejus instrumentum. III. 891. instrumentum thorax. IV. 121. odorum dignotio eam adjuvat. III. 654. respirationis theoria secundum *Platonem*. V. 710. in respiratione quidam aërem nec in corpus ingredi; nec in expiratione egredi putabant. XV. 69. an cor aërem attrahat. IV. 473sq. insiti caloris gratia eam fieri, acceptissimum est. IV. 492. 493sq. servat naturalem calorem. X. 754.

Respiratio nativi caloris symmetriam conservat. XV. 288. nec cerebrum cor refrigerat. III. 617. num refrigerationis gratia existat. IV. 485. restituit, quicquid aëreae substantiae defluit. XV. 296. num animalem spiritum nutrire possit. IV. 501sq. spiritus vitalis fons. XV. 263. spiritus vitalis nutrimentum. X. 839. maxima viscera agit. VI. 152. respirationis utilitas. II. 884. III. 412. 544. IV. 466. 470sq. (variae circa hanc rem scriptorum sententiae. IV. 471.) 510. V. 161. VII. 761. usus duplex. V. 153. triplex usus. V. 709.

Respirationis organa diversa. IV. 466. organa dissecandi ratio. II. 589. organon diaphragma. IV. 466sq. VIII. 328. organorum apta structura et positio. III. 432. organorum excreationem juvantia omnia extenuandi facultatem habent. XI. 778. organorum affectionum signa sputa sunt. XVI. 210. instrumenta principalissima. II. 589. organorum intemperiei causae. VII. 175. organorum paralysis apnoea vocatur. VII. 149. or-

ganis refrigeratis tussis fit. VII. 174. organorum concoctionem sputa indicant. XVI. 236. num in mediam thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experimento enucleandum. II. 698sq.

Respirationis differentiae: doctrina Hippocratis de respirationis differentiis in praenotionibus. VII. 901. ejus et pulsus differentiae. VII. 773. differentiae secundum aetates. VII. 771. in senibus. IV. 500. 501. qualis in calidis et frigidis. IV. 500. differentiae quoad anni tempora et regiones. VII. 771. post ciborum sumptionem. IV. 501. conditio in exercitiis et quiete. VII. 772. in somno. V. 174. VII. 772. lavacri in eam influxus. VII. 772. ejus differentiae quid denotent in morbis. VIII. 280.

Respiratio acceleratur in his, qui exercitantur, et balneo utuntur. V. 152. *anhelosa* quae, quibus accidat, et quā de causa. VII. 945. *brevis* quāquam sit. XVII. A. 417. brevis sanitatis signum. VII. 941. brevis et frequens quid denotet. XVII. A. 755. brevis sanat abhorrentes a potu et vix bibentes. VII. 939. *celeris* causae. VII. 762. 765. *continua* ventillare simul et calefacere potest refrigerata. VII. 941. *crebra* phlegmone in partibus supra diaphragma significat. XVII. A. 918. *defectu* mulier non tentatur, si recte purgat menstruis. XI. 165. *densa*, parvae causa est. VII. 916. *densa* quae dicatur. XV. 494. *densa* unde fiat. XV. 601. 794. simpliciter Hippocrates densam vocat. VII. 957. *densa* fit ex sputis retentis. VII. 926. *densae* causae. VII. 914sq. densam Hippocrates memorat in libro de victu in acutis. VII. 914. densam reddit animi excandescencia. VII. 942. brevis quietum, raram vero longitudo. VII. 758. densam facit sputum retentum. XV. 493. *densa* sputum agglutinat et defluere prohibet. XV. 493. *densatae* effectus. XV. 487. *densior* facta quomodo noceat. XV. 486. *densa* glutinosum sputum reddit et elabi prohibet. VII. 926. sputorum egressum prohibet. XV. 492. *densa* existens dolorem aut inflammationem significat in locis super septum transversum sitis. VII. 901. 905. *densa* et magna quando accidat. VII. 911. *densam* vel magnam valde prave ci-

batis fieri asserit Hippocrates. XV. 601. a densa et multa pneumatiae fiunt. VII. 951. detentio tusses ab intemperie ortas curat. VII. 175. *densa* et parva quibusnam morbis accidat. VII. 909sq. *densa* simul et parva aut magna quid denotet. VII. 815. detentio singultus medela. XVII. A. 418.

Respiratio difficilis, ejus differentiae. VII. 897sq. *difficilis* ex esu boletorum. VI. 656. ob instrumentorum spirabilitatem angustiam. VIII. 275. *difficilis* conjugationes. XVII. A. 413. conjugationes quatuor ponit Hippocrates. VII. 893sq. *difficilis* propter debilitatem signa. VIII. 275. *difficilis* ob plurimum calorem signa. VIII. 275. *difficilis* apoplexiae symptoma. VIII. 232. *difficilis* in peripneumonia malum signum. XV. 857. ad respirationem difficilem remedia parabilia. XIV. 532. Hippocratis de difficultate in praenotionum libris sententiae. VII. 901. *difficultas* respirationis quaedam laesio est. VII. 753. *difficultatem* procreantes affectus. VIII. 249. ex frigidae immodico usu in febribus. X. 622. *difficultas*, quae ob solum ardorem oritur, qualis. VII. 778. ob refrigerationem naturalis caloris qualis. VII. 779. quae in ejus rhythmo et consonantia consistit, ejusque causae. VII. 812sq. *difficultas* epistaxin nonnunquam indicat. XVI. 229. *difficultates* compositae. VII. 796sq. *difficultatum* compositarum notio ad diagnosin utilissima. VII. 815. quāenam compositiones nihil ad eam faciant. VII. 814. In ea purgationes non sunt adhibendae secundum Hippocratem. XV. 900. de respirationis difficultate quae Hippocrates pronunciaverit. VII. 825. ad respirationis difficultatem remedia. XIV. 442.

Respiratio extendens tarda est. VII. 899. facilis magnam vim ad salutem habet in omnibus acutis, quicum febribus sunt et intra quadraginta dies indicantur. VII. 929. secundum naturam in morbis magnam ad salutem vim habet. XVIII. B. 77. facilis bonum signum. XVI. 212. facilem reddit oxymel. XV. 676. frequens quid denotet secundum Hippocratem. XVI. 520. frequens quid significet. XVII. A. 258. 754. frequens dolorem aut partis supra septum

transversum inflammationem significat. XVIII. B. 76. *frigida* perniciose est. VII. 928. *frigida* exitialis. XVII. A. 755. *frigida* ex naribus atque ore exhalans perniciose jam valde existit. IV. 486. VII. 902. 942. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. *frigida* exspiratio mala. IX. 615.

Respiratio gembunda in morbis acutis mala. XVIII. A. 92. *gembunda* saepe fit in pueris plorantibus. XVIII. A. 92. *gembundae* causae. XVIII. A. 92. *illidens* unde fiat, et quid significet in febribus. XVII. B. 749. *illidens* in externa eruptione unde fiat. VII. 151. *illidens* quum sursum fertur, densa aut magna. VII. 920. *illusa* in febribus convulsionem significat. VII. 932. *inaequalis* in desidiis et mollibus. VII. 801. *inaequalitates* quae in una actione quacunque consistunt. VII. 809. *inaequalitatis* causae. VII. 798sq. *intercepta* noxam affert caloris principio. V. 157. *intercisa* in febribus malum, convulsionem enim significat. VII. 886. *laesa* calor etiam naturalis laeditur. X. 754. *longa* quatenam dicatur. XVII. A. 417. *longa* oscitationis assidue medela. XVII. A. 417. *longa* sanat continuas oscitationes. VII. 939. *longa* etiam magna vocatur. VII. 944. *magnae* gemina est differentia. VIII. 277. *magna* et per multum tempus desipientiam significat. VII. 831. 840. 845. 876. 901. 906. VIII. 279. XVI. 520. XVII. A. 258. *magna* et *rara* fit ob mentis laesionem. XVII. A. 259. *magna* et *rara* desipientiae signum. XVI. 520. *magnae* causae. VII. 767. *magna*, celer, frequens cordis calidi et siccii signum. I. 334. *magna* et densa calore. VII. 849. *magna*, si cum densa et *rara* conjuncta sit, quid significet. VII. 814. *magna* et longo intervallo rediens, delirium ostendit. XVII. A. 918. XVIII. B. 76. *magnum* et *parvum* quomodo quis optime dignoscatur. VII. 793. *magna* et *rara* desipientiae symptoma est. VII. 830. 840. 849. *magna* et *tarda* solis mente motis contingit et cur. VII. 810. *magnae* simul et *velocis* causa. VII. 809. *magnitudo* per se respirationis difficultas quidem; non tamen certae cognitionis signum. VII. 814.

Respiratio moderata per arterias omnibus partibus contingit. IV. 506.

multa et frequens quibusnam in morbis observetur. VII. 852. *obscura Hippocrati* parva est. VII. 959. *parvae* causa. VII. 767. *parva* redditur propter meatus angustiam. XV. 794. *parva* et densa in quibusnam morbis observetur. VII. 852. *parva* et densa fit ex dolore. VII. 849. *parva* et densa signum est doloris partium, quae per respirationem moventur. VII. 788. *parva* cum densa et *rara* conjuncta quid significet. VII. 814. *parva* et *rara* frigiditate fit. VII. 849. *parva* simul et *rara* quid significet. XVII. A. 755. etiam de hac *Hippocrates* scripsit ut et de calida. VII. 927. *parvae* et *tardae* causa. VII. 810. *parva* fit, *tarda* et densa, si thorax inflammatus fuerit. VII. 777. *parvae* et *velocis* causa. VII. 810. *rara* et *magna* delirio fit. VII. 849. *raram Hippocrates* per multum tempus appellat. VII. 831. *raram* et *magnum* in delirantibus jam *Hippocrates* saepius notat. VII. 827. *rara* et *magna* non semper deliriis accidunt. VII. 836sq. *retenta* oscitationem sanat. VII. 940. *parva* in angina ex fluxione acri. XV. 793. *prompta* qualis *Hippocrati* sit. XVI. 560. *simplex* quae sit, et quae composita. VII. 755.

Respiratio stertorosa quibus accidat. VII. 924. *sublimis* secundum *Hippocratem* quae. VIII. 279. XVI. 560. *sublimis* apud *Hippocratem* parva vocatur. VII. 946sq. *sublimem* qualem *Hippocrates* dicat et quibusnam in morbis occurrat. XVII. A. 595sq. *tardae* causa. VII. 767. ab immodicis alimentis retardationis causa. V. 152. *urgens* velox est. VII. 899. respirationis diversae laesiones. VIII. 252sq. laesiones simplices quales existant. VII. 760.

Respiratio si cohibetur, suffocamur. IV. 473. *intercipitur* articulo capitis deflexo. IV. 11. perit ex apoplexia musculorum thoracis. VIII. 301. cessat presso cerebro. V. 185. perit medulla spinali juxta primam vertebra dissecta. V. 239. sistitur medulla spinali tertiam inter et quartam vertebra dissecta. II. 696. eam penitus retinere arduum est. IV. 450. respiratione qua diversa ratione privemur. IV. 685. respiratione privati quamprimum morimur. V. 149. respirationem tollit angina. VIII. 54.

non tollit arteria aspera dissecta. VIII. 54. num circa ejus cohibitionem cor ex pulmone aërem transumere nequeat. IV. 479. num in ejus cohibitione artieriarum motus mutetur. IV. 480. et nihil in ea ex iis evacuetur. IV. 481. num ob penuriam qualitatis alicujus animalia in respirationis cohibitione suffocentur. IV. 484 sq.

Respirationis instrumentum, si solum laesum est, urina non, sin vero simul nutritio male habet, urina etiam mutatur. XV. 321. modus eorum, qui suffocantur. XVI. 680. conditio in diversis morbis. VIII. 274. species de affecta parte et de affectus genere conicere concedit. VIII. 251. conditio in angina. XVII. A. 595. conditio in apnoea. VII. 943 sq. in apoplexia intermittens et magna pessima est. VIII. 211. conditio in asthmaticis. XVII. A. 360. 596. in catalepsi et sopore. VIII. 232. affectio ex ardore in corde enato. VII. 778. conditio, quando cor frigidum est. I. 333. immutatio ex cordis refrigerio. VIII. 306. immutatio ex corde supercalefacto. VIII. 306. conditio in delirantibus. VII. 808 sq. ante et inter delirium. VIII. 329. in affectione diaphragmatis. VIII. 331. cor in exercitationibus et febribus ardentibus frequens. IV. 498. affectiones ex doloribus. VII. 788. in febribus. VII. 773. 786. in febribus ardentibus. V. 152. conditio in gibbis. XVIII. A. 501. in hydropse anasarca et in inflammationibus. IV. 501. nam in hysterico subsultu cesset. VIII. 415. insanorum qualis. VII. 791. ejus per iracundiam mutatio. XVII. A. 415.

Respirationis impedimenta ex nasi meatibus obstructis. VII. 106. conditio in orthopnoea. XVII. A. 596. in peripneumonia. VIII. 254. 275. in peripneumonia facilem reddit balneum. XV. 719. in pleuritide. VIII. 326. affectio ex pulmonum abscessu. VII. 784. in fluxionibus in pulmones. IX. 396. in frigida pulmonis intemperie. IX. 396. in senio ex morbo. VII. 685. ex luxatione spinæ depravatio. VII. 922. in suffocationis periculo. XVII. A. 598. conditio in iis, quibus trachea plurima defluxione repleta est. VIII. 276. conditio, si organa respirationis tubercula cruda, tenaces aut crassi hu-

more occupaverint. VII. 781. ex vitis circa thoracem affectio. VII. 782. affectio ex vulneribus thoracis. III. 417. conditio in vocis interceptione. XVI. 560. ad eos, qui recta cervice respirant. XIV. 442.

RESUPINITAS stomachi, ejus cura. XIII. 140 sq.

RETE mirabile, situs, constructio. III. 696. arteriis efficitur. III. 697. usus. III. 699. V. 155 sq.

RETENTIO non omnis adstrictio est. I. 177. retentionem character apud Hippocratem significat. XVII. A. 612.

RETTENTAIX facultas. II. 145. ejus finis. II. 149. quomodo se habeat in siccis, humidis, frigidis etc. VII. 260. retentricis imbecillitatem indicat sudor non judicatorius. XVI. 719. in quibusnam corporis partibus adeo evidens sit, ut ipsis sensibus agnosci ejus actio possit. II. 146 sq.

RETIFORMIS tunica oculi. V. 624. XIV. 712.

RETINA. XIV. 712. non tunica vera est. III. 762. ejus usus. ibid. — nutritionis ratio. III. 763. ex nervo optico oritur. III. 639.

REVELLERE quando conveniat. XVII. A. 958.

REVULSIO, definitio. X. 315. definitio secundum Hippocratem. XVII. A. 905. quomodo fiat, ejusque usus. XI. 319. quomodo a derivatione differat. XVI. 150. quomodo peragatur. XVI. 151. e directo fieri debet. XVI. 154. quando sit secundum Hippocratem administranda. XVI. 151. fit ad loca contraria. XVI. 153. non a substantia, sed a curandae partis situ praestatur. X. 972. in iis, quae supra sunt, deorsum agitur, sursum in iis, quae sunt infra. X. 316. confluentium adhuc humorum remedium est. XI. 91. XVI. 155.

RHACODES cutis qualis. XI. 132.

RHACOSIS, definitio. XIX. 448.

RHAEA, definitio. XIX. 437.

RHAGAS, definitio. XIX. 446. ad rhagades aridum Majae. XIII. 840. emplastrum catagnaticum Moschionis, butyro dilutum. XIII. 537. 647. ad rhagades continuaces emplastrum ut Aphrodas. XIII. 738. ad rhagades ani emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 715. ad rhagades digitorum emplastrum ex chamaeleonte. XIII. 516. rhagades aufert emplastrum Herae candidum. XIII. 432. emplastrum

melinum Menoeti. XIII. 512. pastillus *Apollophanis.* XIII. 831. pastillus *Arei.* XIII. 829. pastilli gilvi *Hieracis.* XIII. 829. pastillus *Magni.* XIII. 831. pastilli *Menesthei.* XIII. 830. pastillus *Petronii* virtus dictus. XIII. 831.

RHAMNUS, ejus vires et usus. XII. 111.

RHAFIA nonnunquam comeduntur. VI. 622.

RHEGINUS. X. 52.

RHEGMA, definitio. XIX. 462.

RHETORICA, quomodo quis eam optime constituat secundum *Platonem.* V. 756.

Rhetorum munus. IX. 789.

RHEUM, ejus vires et usus medicus. XII. 112. adulteratio ejusque diagnosis. XIV. 75. centaurium succedit. XIX. 741.

RHEUMA. XI. 79. ventris perturbationis causa. XVII. A. 324.

Rheumatismi oculi signa. XIV. 769. quomodo generentur. XI. 275. metastasis ad ventriculum. X. 513. cura. XI. 78 sq. adhibetur centaurium minus, aliis substantiis junctum. XII. 21. ad rheumatismos internos compositio. XIII. 77. compositio ex libris *Galli.* XIII. 77. emplastrum atrahens album. XIII. 933. emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 380. optimum est. XIII. 389. pastillus ex mandragora, sphragis dictus. XIII. 100. pastillus *Neapolitane.* XIII. 87. potio. XIII. 70. pulvis cephalicus. XIV. 511. sphragis dictum medicamentum. XIII. 91. aster dictum. ibid. theriace. XIV. 93. ad rheumatismum thoracis catapotium. XIII. 68. ad rheumatismum ventriculi aphrodisiacum *Cnidion.* XIII. 87. aster dictum remedium. XIII. 91.

RHEXIS, definitio. XIV. 775.

RHODACINI succus pro myrsinite. XIX. 737.

RHODIA radix, quae in Macedonia nascitur, vires ejus. XII. 114.

Rhodiacum s. discutiens emplastrum. XIII. 448.

RHODODAPHNE etiam *Nerium* vocatur, ejus vires. XII. 86. venenum est et hominibus et pecoribus. XII. 115.

RHOE, usus ad haemorrhagias. X. 320. rhois succus ad ulcera interna. X. 298.

RHOEAS, definitio. XIV. 772. (vide *MALUM granatum.*)

RHOEMR, definitio. XIX. 431.

RHOMBI definitio secundum *Euclidem.* XVIII. A. 466. rhombus vocata deligatio quando sit adhibenda. XVIII. B. 732. fascia quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838.

RHOPALOSIS, definitio. XIX. 430.

RHU succus cum melle et adstringit et abstergit. XI. 574. succus cum scammonio mixtus ventrem solvit. XI. 577. pro coquinario sicco substitui potest sampsuchus. XIX. 742. ad inflammationem rheumaticam. XI. 81. pro rhu tinctorio ricini fructus. XIX. 742. succus pro omphacio. XIX. 738.

RHUS fruticosa cur a medicis coriaria vocata sit. XII. 115. fructuum ejus et succus vires et usus. XII. 116. summe adstringens est. XI. 591. medicamentum potius quam oibus est. XI. 650 sq. ex tertio ordine siecantium est. XI. 788. coquinarium sicco pro sampsucho. XIX. 742.

RHYADIEI quomodo curandi. XIV. 787.

RHYAS, definitio. III. 811. VI. 870. secundum *Lycum* tribus modis fit. XVII. A. 966. rhyadum cura. X. 1002. ad rhyadas diasmyrnon *Syuerotis.* XII. 774.

RHYEMATA. VI. 492.

RHYFUS, ejus vires et usus. XII. 116.

RHYTHMUS pulsus quid sit et quomodo generetur. VIII. 511 sq. definitiones. VIII. 909. XIX. 408. 910. 913. *Herophilus* frequenter ad praesagiendum adducit. VIII. 911. rhythmus in pulsu quomodo cognoscendus. VIII. 901. in solis vehementissimis pulsibus dignoscitur, in aliis aut prorsus incognitus, ut in languidis, aut longe ab absoluta notitia abest. VIII. 907. inaequalitates. VIII. 556. mutationum causae. IX. 102.

RHYTIDOSIS ex usu remediorum inepto. X. 171.

RICINI fructus, herbae, olei facultates medicae. XII. 26. fructus pingues. XI. 649. fructus pro rhu tinctorio. XIX. 742. semen pro colocynthide. XIX. 732. semen pro scammonio. XIX. 743. succedunt sordes a palaestra. XIX. 732.

contra *Ricinos* ovium oleum cedri. XII. 19.

Rigentibus inaequalis intemperies est. VII. 750.

Rigor quid sit. VII. 606sq. nativi caloris affectus est. VII. 614. qualis sit caloris nativi affectus. VII. 618. rigorem per *q* literam *Hippocrates* significat. XVII. A. 613. inaequalis est universi corporis concussio et turbatio. VII. 145. appellatur horror extensus et auctus. VII. 552. num perfrictio. VII. 607. 610sq. subita est perfrictio in statum praeter naturam perducens. VII. 620. perfrictionem cum tremore quidam eum vocarunt. VII. 612. horror et perfrictio quomodo differant. VII. 612. quomodo a tremore differat. VII. 607sq. cor in eo externae omnes partes refrigerentur. VII. 194. unde oriatur. VI. 278. XVII. B. 884. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. a ventre superiore inchoat. XVII. B. 299. inter signa decretoria etiam pertinet. XVII. B. 396. cor mulieribus sit frequentior. XVII. B. 884. incipit mulieribus ex lumbis per spinam potius, sed et viris potius retro quam ante. VII. 613. mulieribus a lumbis inchoat magis et per dorsum ad caput fertur. XVII. A. 437. motus in eo qualis. VII. 624. anecthermantos. VII. 637. XVII. A. 847. ejus caosa. *ibid.* et 848.

Rigor morbosus quoniam dicendus. VII. 613. morbosus perfrictio dolorifica est cum quadam inaequali totius corporis concussione et agitatione. VII. 614. aestuosus quadantenus perniciosus et flammea facies cum sudore in eo mala. XVI. 650. judicatorius in morbis urinae suppressione praesagitur. XVII. A. 849. longos ex haemorrhagia. XVI. 814. perniciosos in febre laboriosa post oculorum conversionem. VII. 626. spontaneus qualis. XVII. A. 276. eum necessario sequi febres, veteres putabant. XVII. A. 276. vehementissimus unde praenoscatur. XVII. A. 849. rigori num febris semper succedat. VII. 188. rigorem non semper febris sequitur. VII. 751. rigor, si febre non intermittente fractis jam viribus invadat, lethale. VII. 190. XVII. B. 724. tertianae exquisitae nota. VII. 626. si incidat febre non intermittente, aegro jam debili, lethale. VII. 626. superveniens ardeute febre laboranti, morbum solvit. VII.

182. superveniens febres ardentem solvit. IX. 651. concussio partium in eo sine voluntate efficitur. XV. 374. quanto vehementior, tanto brevioris temporis est. VII. 195.

Rigor minime antecedit febrem ex pituita dulci putrescente. VII. 349. si causo superveniat, bonum. VII. 613. 627. febres ardentem judicare consuevit. XVII. A. 179. febris ardeuti superveniens solvit. XVII. B. 736. in febribus quotidie ortus quotidie febrem solvit. XVII. B. 743. in quartanis mixtus ex calido et frigido est. VII. 190. una cum febre in inflammationibus in suppurationem transitus indicium. VIII. 47. sexto die difficile iudicium notat. VII. 613. sexto die in febribus ortus arduam crisin portendit. XVII. B. 693. aestui lateris doloroso superveniens quid indicet. XVI. 649. si crisin non intrinsecus, malus. XVI. 650. in phrenitide non semper lethalis. XVI. 544. post rigorem refrigeratam non recalescere iterum, malum est. VII. 626. cum rigore desipientia, malum. VII. 613. quoniam effectum in humores exercent. XVI. 9. cum rigore qui febrecitant, his raro abscessus fiunt. XVII. A. 852. ex rigore perfrigerationes non recalescentes malae. XVI. 648. ex rigore torpores non valde apud sese existunt. XVI. 583. rigor ex vini molto potu malum. XVIII. A. 107.

Rigoris quae causa sit efficiens, quas causas comitetur, et quibus superveniat affectionibus. VII. 614. causae. VII. 182. causae aliae. VII. 633. IX. 651. num merito omnes rigorem frigidae causae attribuant. VII. 626. causae sunt abscessus suppurantes. XVII. B. 58. ambostio. XVII. B. 58. aliquid audito et aspectu horrendum. VII. 628. bilis. XVII. A. 167. bilis flava. XVII. A. 176. XVII. B. 736. excrementa calida et putrida mota vehementer. VI. 240. excrementa calida, putrida et croda. XVI. 186. acris et calidos humor. VII. 629. humor et halitus mordens. X. 679. rigorem sine febre inferre pituita acida et vitrea. VII. 349. ex frigida pituita oritur. VII. 634. causa est acre remedium ulceri superpositum. XVII. B. 58. succus mordax in ore ventriculi. XVII. B. 300. ulcera. XVII. B. 58. vulnus. XVII.

B. 53. rigor inflammationem sequitur, si in abscessum abit. VII. 627. rigoris febrilis causae. X. 680. febrilis causa frigus. XVII. B. 802. iudicatorius in febribus acutis bile flava excitatur. XVII. A. 851. in causis et tertianis unde oriatur. VII. 632. rigoris in febre ardente causae. XV. 752. rigor sistit largas sanguinis eruptiones. XVI. 814.

ad Rigorem remedia. XIV. 546. rigores veteres tollens remedium. XIV. 534. rigores per circuitus recurrentes ex crassis aut viscosis humoribus natos sanat agarici radix. XI. 812. ad rigorem clysteres acres. XVI. 145. contra rigores per circuitum repetentes quidam adhibent calamintham et quomodo. XII. 4. ad rigores pyrethri radix ante periodum cum oleo confricatur. XII. 110. rigorem propellit theriaca. XIV. 302.

RIPALI potio, qua *Galenus* utitur ad phthisin. XIII. 64.

ROBUR, definitio. V. 832. XIX. 384. animi causa eorum, quae recte fiunt. V. 403. corporis cum testium excisione perit. IV. 571. corporis quibus ex morbo laboravit, iis tremuli motus sunt. VII. 587. cur afferat boreas. XVII. B. 610. quibus exercitiis augeatur. VI. 140sq. minuitur post ipsam summi vigoris aetatem. VI. 387. virium minuit tremor. VII. 587. vitale quibus infirmum, animi substantia facile dissolvitur. VIII. 301. roboris vitalis solutio causa animi deliquii. XI. 50. vitale solum causa tremoris. VII. 601. roboris infirmitas et imbecillitas, definitio. V. 831. ad robur conducit siccitas. VII. 261. ad robur valent siccitates. XV. 267.

Roboris species fagus et ilex. XI. 866. fructus acerbus simul et dulcis est. XI. 648.

ROBUSTI testes non habent laxos. IV. 579. robustum quid significet. XV. 124.

Rosos, si quis per insomnia viderit, a flava bile infestatur. XVII. A. 214.

Ροσσοειδέα quid significet. XVIII. A. 537.

Ροσσοὶ vocantur, qui curvis cruribus sunt. XVIII. A. 537. 604.

ROMA a Polemone rhetore vocatur terrae habitatae compendium. XVIII. A. 347.

Romae argenti spuma paratur. XIV. 9. maximi dies ac noctes paulo majores quindecim aequinoctialibus horis sunt, contra minimi paulo infra novem. VI. 405. fontium elegantia et multitudo bonae aquae est admirabilis. XVII. B. 159. semitertiana exquisita familiarissima. XVII. A. 121.

ROMANI argentum purgatum candidum vocant. XIV. 49. Romanorum ad oleum metiendum mensura. XIII. 616. Romanos contra belli historia solis ollis feris, quae occidere possunt refertis, gesti. XIV. 231.

Ros vocatur nebula ad terram defluens. XVII. A. 45. intemperatum est. VII. 176.

ROSARUM florum vires et usus. XII. 114. rosa adstrictionis cujusdam particeps est. XI. 591. rosae cur calidae dicantur. XI. 550. rosae folia pro persicae foliis siccis. XIX. 740. rosarum odor in solutis salubris. II. 870. rosae substantiae dissimilares sunt. XI. 700. succi tria excrementa sunt. XI. 701. rosarum succus exquisitae tenuis essentiae est. XI. 561. rosarum succus caloris tepidi est. XI. 561. rosae succus refrigerat. XIII. 155. succus opobalsamo mixtus sub canis ardoribus refrigerii causa inungitur. XI. 559. succus ad ulcera interna. X. 298. rosas qui calidas dicunt, quod rubrae sint, tribus modis peccant. XI. 465. rosis siccis substituenda. XIX. 741.

ROSACEUM quodnam veteribus dicitur. XI. 538. constat ex oleo et rosarum succo. XI. 538. ejus facultates. XI. 538. in primo recessu et ordine refrigerantium est. XI. 561. pauculam adstrictionem habet. XI. 594. nec summe calidum, nec summe frigidum est. XI. 421. qua ratione neutrum dici possit. XI. 422. mediam habet temperiem inter oleum et succum rosarum. XI. 565. cum aceto oxyrhodonon est, et refrigerat. XI. 559. in profundum penetrat, et corpora arentia magis quam oleum humectare potest. XI. 594. ad caput inungendum quibus vehementer calidum est. VI. 424. in inflammationum augmento optimum est remedium. XI. 592. utile ad inflammationes externas. XI. 563 sq. in hypochondrii inflammationibus non utile. XI. 563. easdem vires praebet post trepana-

tionem, quas columbinus sanguis.

XII. 257. zupha s. hyssopi. XIV. 563.

Rosio in ventriculo febrem gignit. X. 571.

ROSMARINUS, decoctum ejus regium morbum curat. XII. 61.

ROSTRA animalium ut alimenta. VI. 669. rostrum longum habent grues et eiconiae. III. 876.

ROTULA id. q. patella. III. 253. XVIII. B. 760.

Rotulae ex scilla. XIV. 49.

RUBIA passiva i. q. tinctorum. — ejus facultates. XI. 878.

RUBUS in colle ad Tabias crescit. X. 365. caninus vide *Cynosbatus*. — rubi folia pro mori succo. XIX. 736. rubi foliorum, radices, floris, fructus et radices facultates et usus. XI. 848. fructus batinus appellatur. VI. 589. ejus facultates. VI. 589. fructus parum alimenti habent et pravi succi sunt. VI. 621. rubi germina eduntur. VI. 644. germina in aqua cocta ad haemorrhagias. X. 330. germina ad herpes. XI. 86. germina sale aut oxhalme condita, sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. radix urinam movet. XI. 748. rubi refrigerant. XI. 631.

Rubor non plenitudinis simpliciter, sed sanguineae nota est. VII. 570.

RUBOR frictionis mediocris nota est. VI. 128. pectoris si in angina oriatur, bonum. XVIII. A. 154. faciei plenitudinis nota. XIV. 729. in sensibus perit. I. 582.

RUCTUS quomodo oriatur. VII. 240. quibusnam convenient. XVII. A. 968. stomachum imbecillum corroborare dicuntur. XVII. A. 396. ut symptoma. VII. 76. ructuum conditio signum in morbis esse potest. XVI. 216. ructus acidi et nidorulentii unde oriuntur, et quomodo curentur. VIII. 40. acidi quando oriuntur. XI. 665. acidi causa. VII. 214. XV. 555. XVII. A. 436. XVIII. A. 5. ructus movent caprinae carnes. XV. 880. ructus acidus efficit fluxio frigida. VI. 422. acidi causa pituita. XVI. 165. acidi fiunt ex pituita in ventre redundante. XVI. 15. acidi ex tarditate concoctionis aut cruditate, fumidum vaporem non creant. X. 579. acidi fiunt, ubi praeter consuetudinem coenaverunt. XV.

552. acidi imbecilli et infirmi ventriculi signa. I. 629. acidus lienteriam sanare dicitur. XVII. A. 397. acidus in lienteris diuturnis signum bonum. XVII. A. 363. XVIII. A. 1. acidus habentes, non admodum pleuritici fiunt. XVIII. A. 53. acidi oxyregmiae vocantur. XVIII. A. 4. nidorosi vel fumosi immoderatum et igneum in ventriculo calorem nuntiant. I. 629. acidus et nidorosos edentes, stomachici vocantur. XIII. 128. ad ructus acidus antidotum zopyrium. XIV. 150. coriandrum mensura cochlearis ante cibum, et merum bibendum. XIII. 167. acidi sanant pneumoniam. XVII. B. 344.

RUDENTES navium Graeci ὄπλα vocant. XVIII. A. 767.

RUFUS Ephesius de herbis versibus hexametris quatuor libros scripsit. XI. 796. de atra bile praestantissime scripsit. V. 105. Rufi Ephesii versus citantur, de ladano Eremborum, circa caprarum barbam reperiundo, qui versus simul explicantur. XII. 425sq. quomodo *Hippocratis* projectionem (ῥομφαία) explicaverit. XVI. 196. cura melancholiae. XIX. 710. Rufus Cyphi compositum docuit. XIV. 119. Rufi potio dolorem sedans. XIII. 92.

RUGOSUM corpus quale dicatur. XVII. B. 90.

RUGIOSI, qui ventrem et colon perturbant, tollit antidotus *Damocratis*. XIV. 122.

RUMEX qualis succi sit. VI. 794. rumicis folia alvum subducant. XV. 405. semen alvum cohibet. XV. 405.

RUMINANS animal est, quod dentes superiores non habet. II. 546. ruminantia inferiores tantum dentes habent. XVIII. A. 358. ruminantium animalium quatuor ventriculorum functio. II. 545.

RUPTA, plures indicationes in eorum cura concurrunt. X. 301.

RUPTIO continuitatis solutio est in parte carnea. X. 160. ex plenitudine vasorum ipsorum, non facultatis ejusdem affectus est. VII. 529. organorum quomodo oriatur. VII. 232. citra vulnerationem fit. X. 160.

RUPTURA vocatur in carnis musculorum partibus unitatis seu continui solutio. I. 238. continuitatis so-

lutio est. VII. 40. rupturæ proprie dictæ definitio. XVIII. B. 882. rupturæ et evulsio ejusdem sunt generis. VI. 872. rupturæ causa. VII. 40. in vasis et musculis, cansae. X. 232. ad rupta antidotum. XIV. 163. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotus theriaca, quam *Gallus* Cæsari donavit. XIV. 203. aristolochiæ radix rotunda. XI. 836. bdellium arabicum. XI. 850. capparitis. XII. 10. emplastrum. XIII. 547. myracopon regium. XIII. 1031. panacea *Musae*. XIII. 104. compositio *Pelusiota*. XIII. 133. rheum. XII. 112. theriace. XIV. 92.

RUSTICI medicamentum a vipera mors. XIV. 184. a rustico sedis medicamentum. XIII. 309.

RUTAE vires. XIV. 543. ruta calida est. I. 682. magis quam agnus castus calefactoria et desiccatoria. XI. 809. ubi aruerit, exacte amara est et acris. XI. 809. humida vero

subamara. XI. 809. sudori et urinae qualitatem suam tribuit. IV. 584. cum melle lana excepta in anum indita ad hysteriam. XIII. 320. semen supprimit. XI. 777. cum vino ad aconitum sumtum. XIV. 139. trita cum aceto ad fungos venenatos. XIV. 140. in hysteria. XVI. 181. ex ruta compositio ad sedem. XIII. 311. rutæ folia, si plusculum siccantur, acris et amara redduntur. VI. 266. rutæ oleum cum adipe ad intestinorum intemperiem et mordicationem. XI. 489. rutæ semen amarum est. XI. 646. semen ad nimiam obesitatem. X. 994. ruta agrestis et domestica, eam vires et usus. XII. 100. sylvestris, alias harmfula, Besasa Syrorum, moly Cappadocum, ejus vires. XII. 82. sylvestris semen pro Besasa. XIX. 726. sylvestris pro cinnamomo. XIX. 732. pro ea succedit Cardamomum Babylonicum. XIX. 725. illitio stomatica ex ejus semine ad anginas. XII. 938.

S.

S romanum quid significet in formulis medicis. XIX. 781.

Σ character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

SABERNIO Valenti composita podarce *Pompeji* pretiosa. XIII. 1021.

SABINA, ejus facultates et usus. XI. 853. menses provocat. XI. 775. variis medicamentis miscetur. XI. 854. pro cassia. XIX. 731. pro cinnamomo. XIX. 732.

SABINUS *Hippocratis* interpres. XV. 161. quomodo *Hippocratis* morbos increscentes explicet. XVII. B. 288. quomodo vocem: ῥῥῥῥῥ (projectio) apud *Hippocratem* occurrentem explicet. XVI. 196. caesium tibi obnoxium dicit. XVII. A. 726. locus quo quosdam de elementis reprehendit. XV. 25. tremorem parvam convulsionem vocat. XVII. A. 519. qualem urinam oleosam dicit. XVII. A. 744. oleum nostræ naturæ alimentum statuit. XVII. A. 745.

SACHARUM mellis est species, et

similes vires obtinet. XII. 71. pro glycyrrhizæ succo. XIX. 727.

Σαχαλ carnes quales sint. XVI. 761.

SACCULARII saccularios imitantur. X. 19.

SACRA Eleusinia et Samothracia obscure docent, quæ profitentur. IV. 361.

SAGAPENUM, ejus vires et usus. XII. 117. verum quomodo ab adulterato dijudicetur. XIV. 55. ex galbano non habet odorem eundem, quem verum. XIV. 57. ad nervorum puncturas. X. 393. pro galbano. XIX. 746. pro liquore Cyrenaico sumitur. XIII. 567. pro resina pinea sicca. XIX. 741. substituenda remedia. XIX. 742. sagapeni essentia attrahit. XI. 760. liquor ex aceto liquescit citra ignem. XIII. 628.

SAGITTARIORUM manus quomodo collocantur. XVIII. B. 348.

SAL, ejus facultates. VI. 745. vires et usus medicis, simulque variarum ejus specierum. XII. 372. dif-

ferentiae ab Aphrolitro. XII. 373. adstringit magis quam purgat. XIII. 501. purgationem adjuvat. XVI. 129. coctum pro nitro. XIX. 737. fossilis minus calidus et subtilium minus partium est. XI. 695. fossilis pro alumine. XIX. 744. sodomenus qualis ejusque facultates. XI. 694. usti vires. XII. 374. ex combustis viperis potenter extenuat. X. 995.

Salis flos. XII. 374. flos lienis scirrhum sanat, extrinsecus impositus. XI. 109. flori substituitur sandaracha. XIX. 724. spuma, quid et quid valeat. XII. 374.

Sali ammoniaco substituitur sal Cappadocicum. XIX. 724. omni adstringendi vis inest. XI. 694.

Sal amarum habet mare mortuum. XI. 690. ex sale discussoriae compositiones *Damocratis*. XIII. 942sq. ex sale extrahens emplastrum. XIII. 928.

Salia ubi proveniant, et vires. XII. 210. theriaca, eorum compositio. XIV. 290. usus medicus. XIV. 287. 290. ratio conficiendi. XIV. 289. salium differentiae. XI. 695.

SALACITAS ex cruribus hirsutis cognosci dicitur. XVI. 91.

SALAMANDRA frigida est. I. 649. ad certum usque terminum ab igne nihil patitur. I. 674. salamandrae combustae usus et vires. XII. 365. succedere potest *Lacerta* viridis. XIX. 742.

SALAX iudicatur, qui cruribus hirsutis praeditus est. I. 624.

Σαλῦς quid significet. XVIII. A. 622.

SALIENTIBUS viscera agitantur. VI. 151.

SALIVA, ejus vires medicae, differentiae et usus. XII. 288sq. glandulis secernitur. IV. 647. hominis viperarum est pernicioiosa. VII. 745. venenatorum animalium deleteria est. XI. 767. bestiis homines interficientibus tota est adversa. XII. 289. canis rabidi, si hominem tetigit, rabiem excitat. VIII. 423.

Salivae copia cerebrum frigidum humidumque indicat. I. 634. copia comitatur stercoris collectionem in jejunio. XVI. 146. differentiae. VIII. 176. generatio a natura provide facta est. XVI. 217. ex jejunio mutatio. XI. 674.

Salivam multam qui in ventriculo

aggregarunt, quomodo secundum *Archigenem* tractandi. XIII. 170. ad salivam exuberantem e ventriculo remedia. XIV. 372.

SALIVATIO interdum quartanam comitatur. VII. 470.

SALIX, florum, foliorum, corticis vires. X. 891. salicis succus pro succo chamaeleontis. XIX. 746. pro chamaelaëae succo. XIX. 747. ex salicibus emplastrum. XIII. 800. emplastrum nigrum ad ulcera curatu difficilia. XIII. 740.

SALMONEUS Jovem imitatus est. X. 18.

SALOME dictum emplastrum melinum. XIII. 507.

SALOMO medicus erat princeps, cui *Galenus* librum scripsit. XIV. 389.

SALSA, definitio. XI. 453. definitio secundum *Platonem*. XI. 447.

SALSAMENTUM sardicum. VI. 729. salsamentorum usus immoderatus causa febris ardentis. XV. 739.

SALSUGO piscium salsorum, ejus vires et usus. XII. 377. qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488.

Salsuginosum id. q. salsum. VI. 475.

SALSUM terrae inest. XV. 79. in canso adhibere *Hippocrates* interdicit. XV. 747. id. q. salsuginosum. VI. 475. terrestre calidum est. XI. 785.

SALTATIONIS effectus. VI. 155.

SALTUS abortus causa. XVII. A. 635.

SALUBRIA, eorundem definitio. I. 64. diagnostica, prognostica, anamnastica quae sint. I. 313. quanam Graeci vocitent. I. 307.

Salubris corporis definitio. I. 309.

SALUTARIA sunt, quae naturalibus similia. XVIII. B. 27.

SALUTIS signa quanam sint. XVI. 211.

SALVIA, ejus facultates. XI. 873. pro dictamno. XIX. 728. salviae semen pro dorycnio. XIX. 728. semen pro satyrio. XIX. 742. succedit ei calamintia. XIX. 729.

SARMATAE quales capillos habeant. I. 618.

SAMBUCUS, facultates medicae. XI. 820sq. altera species arborea, altera herbacea, quam et *Ebulum* vocant. XI. 829. sambuco substituenda remedia. XIX. 724.

SAMIAE terrae usus medicus. XII. 178. succedens remedium. XIX. 727. terra ad ulcera interna. X. 298.

SAMITHRAE remedium ad sedem. XIII. 310.

SAMIUS aster, ejus usus. XII. 178. Samius in suo de scilla libro narrat, se suos congeneres acetii squillitici participes fuisse. XIV. 567. Samius Priscus quo remedio sit usus ad calculos. XIV. 474.

SAMPSUCHUS s. majorana, ejus vires et usus. XII. 118. substitui potest populi gemmis. XIX. 723. pro rhu coquinario sicco. XIX. 742. pro ladano. XIX. 734. ei substituenda remedia. XIX. 742. ex sampsocho acopon. XIII. 1034. malagma. XIII. 979.

SANATIO quid sit. X. 650.

SANDALA ad hepar. purgandum. XIV. 759.

in **SANDALARIO** vico plurimae erant librorum officinae. XIX. 8.

SANDARACA, ejus vires. XII. 235. septicum est. XI. 756. pro asio lapide. XIX. 734. pro faecula. XIX. 746. pro lemnio sigillo. XIX. 734. pro sulfure vivo. XIX. 730. succedit arsenico. XIX. 725. salis flori substituitur. XIX. 724. ad ulcera maligna. XI. 88.

SANDIX est Cerussa usta. XII. 244. (ejus vires, vide *Psimmythium*.)

SANGUIFICA facultas. II. 9.

SANGUIFICATIO, definitio. XIX. 373. cur hieme et vere melior. XVII. B. 416. laeditur in senibus. I. 582. sanguificationis instrumentum primum hepar. III. 297. 299. theoria secundum *Platonem*. V. 705. opus vitiatum causa hydropis anasarcae. XVIII. B. 112. ei et venae ventriculi et intestinorum prospiciunt. III. 299. sanguificationi conducit vinum moderate sumtum. IV. 778.

SANGUIS, definitio. V. 107. humorum optimus et maxime proprius ac domesticus. I. 603. pituita et bilis elementa sunt hominis et animalium sanguine praeditorum. I. 492. et semen generationis sunt principia. VI. 3. ex semine et sanguine animalia generantur. I. 578. generationis nostrae est materia. V. 672. qualis conceptum efformet. XV. 74. ex eo omnes partes formantur. II. 83. omnia carnosae ex eo ortum habent. IV. 551. carnis generandae

substantia est. X. 174. ex eo generantur primariae partes. V. 674. ex ejus parte tenuiore, per tenues venas effusa, generatur pinguedo. IV. 269. duobus modis dicitur. XV. 262. solus homo an sit. I. 501. optimus qualis. V. 107. VI. 45. 715. et quomodo talis comparandus. VI. 46. quomodo ex cibis generetur. II. 117. ex alimento et semine gignitur. XV. 252. anima est secundum quosdam. V. 283. animam eo nutrirī quidam statuerunt. V. 283. qualis vocetur medius. VI. 718. mediae consistentiae generatur e piscibus saxatilibus. VI. 718. totus ex hepate principium ducit. XV. 238. generatur in venis, quae ex hepate in ventrem eunt. XV. 387. plus aquae et terreae substantiae continet. VI. 3.

Sanguis in vena cava ab excrementis liber redditur. XV. 243. in variis hominibus vari coloris est. XVIII. B. 470. et lac inter se comparantur. I. 495. duplicis generis est. XV. 73. ruber est. XIX. 490. rubri ejusdem coloris causa secundum *Platonem*. V. 706. in sinistro corde et arteriis contentus quomodo differat ab illo dextri cordis et venarum. V. 537. e variis substantiis constat. XVI. 15. an in arteria contineatur. IV. 703sq. alius coagulatur, alius non. IV. 792. quibusnam organis purgetur. II. 138. pedestrium animalium ut alimentum. VI. 699. ex hepate veniens cur non valide circumferatur. V. 573. rubens effunditur e venis, flavior ex arteriis. V. 106. e vena missus sub quibusnam conditionibus nigrior appareat. V. 114. interdum utiliter, interdum secus effluit. XV. 344. partes recensentur, in quibus sanguis effusus coagulare solet. V. 106. naturae conamina discernere id, quod in eo pravum est. V. 117. quicquid pingue et tenue in eo est, fit flava bilis, crassum vero atra. IX. 694. a bilioso humore per vesicam felleam, a seroso per urinariam, et a melancholico per lienem purgatur. V. 140. in adolescentia exuberat. XIX. 374. cibis alitur, et cetera organa alit. XV. 262. omnibus partibus alimentum est. XVI. 130. animae sedes secundum *Empedoclem*. XIX. 315. aquosus quibus animalibus est, timidiora sunt. IV. 793. per inediam arefit. XI. 205.

ciborum inopia arescit et crassior fit. XV. 290. arteriosus subtilior et vaporosior est. III. 319. qui arteriis continetur, tenuior est et vaporosior. XV. 381. arteriosi et venosi natura. III. 491. arteriosus eo, qui ex venis erumpit, et calidior et tenuior et flavus magis est. VIII. 5. augescit a pluviis et diebus calidis. V. 690. autumnio modicus generatur. XV. 84.

Sanguis per autumnum paucissimus gignitur. XV. 85. ab extranea quadam corruptione nonnunquam in bilem mutatur. VIII. 355. biliosorem reddunt longae vigiliae. XVIII. A. 118. biliosus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. si biliosior sit, facilius excalescit, et deinde corrumpitur. XV. 294. biliosus sputum flavum aut pallidum reddit. XVI. 169. biliosus redditus nonnunquam adeo corrumpitur, ut totus corporis color porri colorem imitetur. XV. 297. calefactus febrem ephemeram gignit. VII. 374. calidissimum in corpore est. I. 568. nec tamen is perinde humidus, ut pituita. I. 569. calidissimus est in lassitudine cum inflammationis specie. XVI. 266. calidus et humidus est. VII. 21. calidus et humidus, ut ver. XV. 87. calidus est, humidus ac dulcis. XIX. 363. 486. qua de causa calidus et humidus dicatur. XV. 262. non calidus et humidus, sed temperatus dici meretur. XV. 88. post flavam bilem calidus est. VII. 741. XV. 295. immodice calidus facile in vapores solvitur. XV. 370. calidioris facti in partes reliquas influxus. XVI. 131. in eo naturalis calor consistit. XVII. B. 299. calor est particeps animalis mediocritas. XI. 771. calor naturalis perseverantiam ex sanguine obtinet. XI. 262. caro ex eo non magno negotio fit. II. 21. potestate caro est, quoniam minimam mutationem ad carnis generationem requirit. I. 648. si concrescit, caro hepatis erit effecta. XV. 250. solas carnosas partes in embryone gignit. XV. 74. coctus redditur pituita temporis processu. XV. 568. cordis non illi hepatis similis est. XVI. 12. a corde calorem suum accipit. I. 569. qui a corde ad pulmones fertur, qualis. XV. 381. in corde exuperat. XIV. 726. consistentia crassus est. XIX. 490.

Sanguis crassior et calidior roboris

efficacior est, tenuior autem et frigidior sentiendi et intelligendi majorem obtinet. IV. 791. quibus crassus est, iis prius lotis venam rescindimus. XVII. B. 297. crassiorem generant carnes bubulae. VI. 661. crudus urina tenui et aquosa cernitur. VI. 252. dulcis ex parte apparet. V. 108. sapore dulcis est. XIX. 490. dulcissimus apparet. XI. 675. causae cum exaestuant. VII. 375. e vasibus extravasatus statim fit grumus. IV. 522. detrahendus non est alvo fluente. XV. 908. inedia post eam semper administranda est. XV. 908. in febre quibus copiose eruperit, his in refectionibus alvi humectantur. VII. 935. vehementer fervefactus in carbunculis in humorem melancholicum transit. VII. 376. fibrae ejus coagulatae terrae sunt opificium. IV. 792. a fibris secretus, et colore et essentia differt. XVI. 16. hilares reddit. XIX. 492. humidus probus, solidus pravus. XV. 410. quibusnam fiat humidior, calidior aut frigidior et siccior. VII. 579. interdum humidus adeo, ut fluat, interdum crassus admodum apparet. XV. 66. humoris nigri in eo abundantiae effectus. XVI. 16. effectus redundantiae humoris flavi. XVI. 16. tum pituitosus tum mucosus est in hydropse et cachexia. XIX. 487.

Sanguis ichoroides secundum Hippocratem qualis. XVII. A. 982. 983. ichoroides malus est. XVII. A. 986. ichoroidis noxae. XV. 347. ichoroides pavidus et vigiles reddit. XVII. A. 984. impactus in loco flexioni obnoxio ubi computruit, inflammatio oritur. XV. 337. incrassatus exacte hepatis caro efficitur. V. 567. in partibus inflammatis colorem mutat. XVI. 140. duplici ex causa in inflammationibus corrumpitur. VII. 375. bifariam fit naturae inutilis. X. 640. et lac alimentum redundantia. XV. 399. qualis lac et semen generare valeat. IV. 322. qualis esse debeat, ut lac generetur. XI. 772. in mammis collectus maniam significat. XVII. B. 832. melancholicus qualis. VIII. 177. ejus generationis causae. ibid. melancholicus in vapores vitiosos solvitur. XV. 370. melancholicus et biliosus quales morbos producant. IV. 507. melancholicus sputa nigra reddit aut livida. XVI. 170. menstruus

num foetus sit principium. IV. 528sq. num et arterias, venas et nervus producere valeat. IV. 528sq. menstruus inter graviditatem ad foetus nutritionem consumitur. IV. 641. menstrualis non est prima ac propria gignendi animalis materia. IV. 147. merus qualem *Hippocrates* vocet. XVII. A. 565. mittendus, si magnus sit morbus, et aeger florenti sit aetate ruburque adsit. XI. 277. interdum etiam mittendus sine plethorici concursu. X. 287. carne mulier et calidior est. XVI. 33. morbidus aut amarus aut salsus apparet. XI. 675. in alicuius locum veniens murborum lethalium causa. V. 678. quum ob refrigerationem nigrescit, splendorem non acquirit, quin, quem habebat, amittit. VII. 245.

Sanguis partibus nutrimentum est. XI. 262. ad caput elatus oculus coruscantes reddit. XV. 598. qui per os vacuat, dulcis, salsus vel amarus sentitur. VII. 76. paucus fit, si febres diuturnae evadunt. VII. 692. e chylis in hepate perfectus redditur. III. 269. in senibus unius prope modum perit. I. 582. ubi pituitosior, carnis quoque efficitur pituitosior. VII. 225. pituitosior sputum spumum et candidum reddit. XVI. 169. probus in hepate et venis effici nequit corruptis in ventriculo cibis. XV. 249. in pulmone et eum inter atque thoracem consistens causa phthiseos. V. 679. purus excrementoso est calidior. IV. 171. purus et tenuis cur in arteriis contineatur. III. 496. quoniam modo putrescat. VII. 374. putrescens calidior redditur. XVI. 131. redundans unde cognoscatur. XVI. 19. redundans qualia deliria provocet. XIX. 493. saliendo ejaculatus, arteriam vulneratam denotat. VIII. 5. semen continet. IV. 587. simplicitatem et stoliditatem gignit. XV. 97. XVI. 317. in somno ad interiora magis refugit. XVII. B. 298. quibus subtilis est, menstrua diutius perseverant. XVII. A. 841. cur dicatur temperatissimus. XV. 96. qui e thorace tussiendo rejicitur, quomodo cognoscendus. VIII. 262. tumorum inflammatorum causa. XV. 330. tumores phlegmonodes gignit. X. 879. cur in vasis seminalibus exalbescat. XVI. 45. venosus genuinam habet tepidam caliditatem. IV. 671.

in ventrem praeter naturam effusus suppuratur. XVIII. A. 32. in ventre in grumos abiens magni periculi est. V. 679. in ventriculum effusus eum ad vomitum cogit. VII. 235. XV. 320.

Sanguis vere abundat. V. 689. XV. 82. 242. XVI. 292. 378. 420. XVII. A. 30. vulnecium ut alimentum. VI. 708. si in aliam partem impetum fecerit, non per solitam amplius exit. XVII. B. 114. detractio sanguinis quando his sub conditionibus sit opportuna. XVII. B. 115. si sursum fertur, malum, si deorsum, bonum. XVII. B. 689. animalis, secundum naturam habentis, ejus vires medicae. XII. 253. caprarum. XII. 259. caprarum ad toxicum sumtum. XIV. 140. cervorum et damarum cur non coaguletur. IV. 792. columbae. XII. 256. crucudili. XII. 263. gallinarum. XII. 259. hoedorum. XII. 261. leporis. XII. 259. palumbi. XII. 255. ranarum viridum. XII. 262. suillus. XII. 254. taurinus. XII. 262. taurorum et aprorum maxime fibrosos. IV. 793. turturis. XII. 255. ursorum. XII. 262. vespertilionis. XII. 258.

Sanguinis in diversis hominibus et sub diversis conditionibus differentiae. I. 497. in arteriis et venis differentia. XIX. 364. abundantis signa. XV. 778. abundantiae signum color ruber. XVIII. B. 295. abundantiam indicat urina crassa et rubra. XIX. 581. abundantia, causa doloris, quomodo curanda. X. 861. ad unctionem significat urinae sedimenta. XIX. 591. anctor est calor natus temperatus et modice humidus. XV. 262. coagulatio. V. 106. color, ubi secundum naturam est, qualis. XVII. A. 565. quoad colorem et consistentiam differentiae. V. 107. color flavior siccioris sanguinis proprius est. XVI. 12. color ruber humidioris sanguinis proprius est. XVI. 12. circulatio. XIV. 718. in arteriam coincidentiam *Asclepiades* pro morbi cujuslibet causa accipit. XIV. 728. concretio in vivo corpore quando fiat. XV. 782. conditionem urinae denotat. VI. 251sq. conditioni respondere colorem corporis *Hippocrates* asserit. XVII. B. 216. per lochia excreti conditio. XVII. A. 749. conditio in varicibus. XVIII. A. 499.

copia pulsus inaequalis causa. IX. 63.

Sanguinis repentina destillatio in morbis acutis quid denotet. XV. 841. detractio quibusnam in partibus fiat. XVI. 134. detractio quando sit in usum vocanda. XIX. 458. detractio cur aestate incipiente administretur. XVII. B. 423. detractio in haemorrhagiis max. utiles sunt max. non. XVI. 480. detractio scopus in succis pravis. VI. 256. detractio ad animi usque deliquium maximum febris continentis remedium. X. 612. detractio ex accidenti calidam aliquando intemperiem sanat. X. 708. detractio in memoria deperdita. VIII. 150. detractio utilis in syndrome plethorica secundum empiricos. VII. 557. detractio utilis in febribus ex meatuum obstructione abortis. X. 617. detractio utilis in vulneribus. X. 293. detractio contraindicantia in haemoptoe. XVII. B. 116. detractio copiosissimam quinam requirant morbi. XVI. 266. detractio postulantem conditiones in febribus continentibus. X. 626. detractio per veris initium temperamento calido et humido conducunt. VI. 375. detractio in inveteratis capitis doloribus utiles. XII. 570. detrahendi copia deprehendi facile potest et quomodo. XI. 172. effusionem indicat, si qui in horroribus iudicatorie sudarint, postridie inhorruerint, et praeter rationem vigilant. XVI. 813.

Sanguinis eruptionis in febribus ardentibus causae. XVII. A. 170. eruptionis futurae in morbis signa. VIII. 21. a sanguinis eruptione nigrorum per alvum transitus malum. XVI. 786. sanguinis eruptionem criticam qualis pulsus indicet. IX. 536. eruptiones cohibet cucurbitula. XI. 321. eruptiones ex contrario malae. (*Hipp.*) XVI. 782. eruptiones quomodo in febribus ardentibus fiant. XVII. A. 111. ex sanguinis eruptione copiosa nigrorum dejectio quibus est, et alvi contentio, hi sanguinem profundunt alvo dolentes. (*Hipp.*) XVI. 802. eruptiones plures quibus fuerint, procedente tempore alvus male afficitur, nisi urinae concoctae fuerint. XVI. 796. eruptiones vehementes in iudicatoriis perfrictionibus pessimae. XVI. 797. evacuationes copiosas ferre non

possunt, qui septentrionem inhabitant, nec qui Aegyptum aut meridionalem plagam, optime autem, qui medii hos interjacent. I. 90.

Sanguinis expulsio per ventriculum quibusnam certo tempore fiat. X. 513. extravasati sequelae. VIII. 409. extravasati cura generalis. I. 396. exuperantiam in pleuritide denotant sputa rubra. VII. 376. fervescentis plenitudo venae sectionem ad animi deliquium postulat. XI. 287. fluentis conditio ut venae sectionis terminus. XVI. 12. largus fluxus causa tremoris. VII. 601. fluxus e naso in iis, qui alvum deponunt caprinis stercoribus similem, malum. XVI. 598sq. generationis principium hepatis. V. 533. 565. temperatura humidi et colore rubri prima generatio in hepate est. XV. 12. flavi, tenuis et spirituosae generatio est in sinistro cordis ventriculo. XVI. 13. grumus acervata sanguinis concretio est sensibilis. VII. 710. grumi, qui in intestinis, ventriculo atque thorace continentur, quatenus symptomata efficiant. VIII. 409. grumos liquare creditur coma amarantii. XI. 824. halitu ad nutritionem spiritus animalis indiget. IV. 506. sed qualis esse debeat. IV. 507. multi iactura causa exolutionis. XVI. 795. incrementum, ut venae distendi amplius nequeant, nondum plethora est. VII. 547. indicium in febribus calor est. VII. 377. impetus arcens *Danocratis* antidotus. XIV. 129. alia. XIV. 132. impetus cohibet crocomagma. XIV. 134. inopia causa carnis refrigerationis. XVII. B. 208. limum lien attrahit. XVI. 368. in mammis collectio maniam praesagit. XVII. A. 479. materni temperamentum animi facultates sequi *Aristoteles* putat. IV. 791. mictus vide *Mictus cruentus*. —

Sanguinis missionis ut remedii *Erasistratus* non menigit. XI. 147. missionis periculum in corruptela humorum. X. 639. missionis nimiae noxae. X. 637. de sanguinis missione *Erasistratei* absurda nugantur. XI. 175. missio vitanda in iis, qui ob humorum crudorum copiam febricitant. X. 821. mittendi terminum *Hippocrates* coloris mutationem statuit. XVI. 140. mittendi timidi haemophobi vocantur. X. 627.

Sanguinis tum in mores tum in sensus effectus. IV. 794. nutrientis initium cor non esse sed hepar demonstratur. V. 547. ortus hepar. XIX. 489. in plexu pampini formi mutatio in semen. IV. 556. partes constituentes examinantur. I. 496. conditio in phlegmonis. XI. 292. frustrata procreatio hydropis anasarca causa. XVI. 455. profluvium vide *Haemorrhagia*. — profluvia vere fiunt. V. 693. profluvii ex arteria aut vena variae rationes. X. 311. profluvium e naribus quomodo indicetur. XVI. 229. profluvia hydropis anasarca causae. XVII. B. 166. profluvium immoderatum corpus e pallido virescens reddit. XVII. A. 342. profluvia pilum vermiculatum efficiunt. IX. 313. profluvium futurum indicant capite gravati, ad sinciput dolentes, insomnes. XVI. 798. vigiliae. XVI. 798. cervicis dolor. XVI. 799. oculi valde rubri. XVI. 799. alvi suppressio. XVI. 799. ad caput manusque ex lumbis recessus. XVI. 801. profluvia sistunt gallae. XII. 25.

Sanguinis pulsus. XIX. 641. redundantiae variae melendi methodi. X. 287sq. redundantia venae sectionem postulat. VI. 295. rejectio vide *Haemoptoe*. — rejectionis, ex refrigerio spiritus instrumentorum ortae, cura. X. 371. spumosi rejectio quid significet. XVII. B. 797sq. ad sanguinis rejectionem arteriaca *Apollonii* et *Alcimonis*. XIII. 31. Isotheos confectio. XIII. 66. rubri fons hepar, flavi, tenuis, spirituosus cor. V. 572. serum unde gignatur. V. 107. serum renes purgat. III. 370. in singulis partibus aut toto corpore stagnationis cura generalis. I. 394sq. stagnationes et earum effectus quomodo curentur secundum *Hippocratem*. XV. 783sq. stagnationes quales morbos provocent. XV. 781. e naribus stillatio semper malum signum est. XV. 842. stillatio de naribus in febre ardente malum signum. XVII. A. 181. 691. diversae substantiae. XVI. 34. *Θρόμβωσις* quid. XVIII. B. 446. vacuatio consueta retenta quales effectus habeat. XVI. 794. in vena cava conditio. III. 272. conditio, ubi ex mala concoctione vitiatum est. XVII. B. 207. vomitus ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329.

Sanguini crasso et nigro similis hu-

mor, qui saepe per vomitum rejicitur. V. 108. generando sunt commodissima vina rubra et crassa. VI. 744.

Sanguinem qui habent melancholicum, qualia his alimenta conveniant. VI. 798. item qui biliosiores. VI. 798. et qui pituitosum. VI. 798. nimium bonum qui habent, qualia hi alimenta postulent. VI. 798. continent et arteriae et venae. IV. 723. quidam hominem totum dicunt. XV. 33. accumulantes causae. XIX. 488. in homine animam esse unde quidam concludant. XV. 76. augent pallida et flava vina. VI. 337. bonum habentibus quomodo cibi paucitas conveniat. XVII. B. 78. comprimens facultas. XIII. 837. magna. XIII. 838. *Aphrodae*. XIII. 838. nt *Harpocras*. XIII. 838. detrahit in humorum crudorum copia *Galenus*. XI. 286. effusum quomodo curemus. XVI. 160. fusilem iri putant quidam vini usu et balneorum. XVIII. A. 152. generant venae. III. 46. quidam ipsas venarum tunicas sanguinem efficere putant. V. 566. generare dicunt lactucam. VI. 625. bonum conciliat theriaca. XIV. 298. bonum gignit caro suilla. XV. 883. crassum reddunt adstringentia. XVII. B. 69. leporum carnes. VI. 664. melancholicum quoniam cibi procreant. VIII. 183. melancholicum generant carnes salsae. VI. 528. lien comestus. VI. 680. optimum gignunt carnes animalium probe coctae. VI. 661. plurimum gignit vinum nigrum. XV. 894. serosum aut biliosum aut melancholicum gignit attenuantium frequens usus. VI. 760.

Sanguinem tenuiorem gignit lupus. VI. 714. mehere vesicam affectam indicat. XVIII. A. 141. mejuat, qui usi sunt malagmate *Diodori*. XIII. 248. et grumos mehere, stranguria et dolor in ventre et perinaeo quid significet. XVII. B. 776. aut pus mehere quid significet. XVII. B. 765. pus, squamas cum foetore mehere vesicam ulceratam indicat. XVII. B. 777. mittere audemus neque in calidis nec in frigidis admodum regionibus. XI. 44. neque in corpore molli. XI. 46. ad sanguinem e naribus extrahendum remedia parabilia. XIV. 416. 418. per nares ducit radix *Crocodillii*. XII. 48, purgant renes et ve-

ascula fellea. V. 536. purgans remedium. XI. 336sq. in corpore praedominare color rubicundior denotat. XV. 275. praevalere notat color rubicundus. VI. 254. redundare qualis corporis color denotet. XVI. 10. redundare quomodo per insomnia cognoscatur. XVII. 214. redundare qualis somnus indicet. XVI. 220. abundare sputum floridum docet. XVII. B. 129. abundare inconcoctiorem et serosioiorem rubra indicat urina. XVII. A. 533.

Sanguinem rejicientibus centaurium majus prodest. XII. 19. ex catarrho; qui rejiciunt, quomodo curandi. X. 368. proponitur exempli gratia casus mulieris, tali morbo affectae. ibid. et sq. sistentia medicamenta. XV. 914. spumosum interdum pleuriticis exspuunt. XVIII. A. 130. ad sanguinem taurinum epotum. XIV. 143. tenuem habentibus aquae frigidae potio non conducit. X. 624. per urinas evocat Ervum copiose sumtum. XII. 92. per urinas movet sabina. XI. 854. in ventre concretum dissolvit lactis leporini coagulum. XII. 274. vomenti mulieri mensibus eruptis solutio est. X. 315. XI. 158.

Sanguine praedita animalia ex materno sanguine ducunt originem. IV. 795. pisces aut carent aut paucum habent. III. 444. aegrescentes simul cum viribus actionis quoque robor augeri non necessarium sit. VII. 544. non solo constare hominem Hippocrates argumentis comprobavit. XVI. 34. ex sanguine quae generata sunt, facile regenerantur. IV. 552. sanguine parum alterato viscerum et musculorum carnes aluntur. XV. 255. a sanguine phlegmone. VI. 875. e sanguine purulentum. XV. 414. e sanguine matris omnes sanguineorum animantium partes gignuntur. I. 494. e sanguine generantur similes partes. XV. 252. e sanguine in se plus calefacto flava bilis, ex eodem autem assato atra gignitur. XV. 569. e sanguine spiritus vitalis nutritur. X. 839. in sanguine calor natus sedem suam habet. XVI. 130. e sanguinibus antidotum. XIV. 151. antidotus panacea ab *Aphrodisia* accepta. XIV. 111. antidotus *Damocratis*. XIV. 124.

SANI qui dicantur. VI. 404. et boni habitus qui sunt, qualem pulsum

habeant. VIII. 799. cur purgandi non sint. XVI. 117. si purgantur, celeriter exsolvuntur. XVII. B. 535. quomodo cubare plerumque soliti sint. XVIII. B. 56. etiam utuntur theriaca. XIV. 216. corporis signa. I. 317. sanos ut aegrotos victus repentina mutatio laedit. XV. 549sq.

Savidosos qui. I. 623.

SANIES vocatur tenuius excrementum in ulceribus. X. 176. quanto sanguine tenuior, tanto etiam vel magis adhuc spiritu crassior existit. VII. 709.

SANITAS apud *Hippocratem* per characterem v significatur. XVII. A. 601. 612. definitio. IV. 739. 751. V. 440. 449. VI. 2. VII. 47. XVII. A. 7. XIX. 382. definitio secundum diversas sectas. IV. 15. definitio *Olympici*. X. 54sq. est affectus, secundum naturam actionem perficiens. VI. 21. commoderatio quaedam est. VI. 13. est, ubi nec doloribus cruciamur, nec in vitae actionibus impedimur. VI. 18. in similaribus corporibus est justa temperies quatuor qualitatum ipsarum. X. 174. est humorum aequalitas et symmetria. XIX. 491. ex quatuor elementorum commoderatione constat. XVII. A. 97. 386. non est elementorum, ex quibus constamus, proba temperies, sed similarium partium. VI. 12. symmetria est. XVII. B. 458. magis constat in habitu corporis raro. VI. 407. quomodo a bono habitu differat. XIX. 383. instrumentorum qua in re consistat. VI. 12. secundum habitum inter sanitatem secundum affectionem et bonum habitum media. V. 816. secundum affectionem debiles actiones producit. V. 816. quando adsit. V. 120. quanam in re consistat. I. 256. IV. 737. VI. 837. quando ea frui homines sibi persuadeant. VI. 836. scopus et finis medicinae est: de eo cogitat, ut absente restituat, praesentem tueatur. I. 64. varios gradus habet. VI. 14.

Sanitatis totius in tres partes divisio. I. 316. contrarium morbus est. VII. 43. causae. XIX. 343. elementorum commoderatio. XV. 60. causa secundum *Platonem*. V. 666. signum respiratio brevis. VII. 941. sanitati accommodatae possessiones. V. 46. futurae notae in aegrotis. I. 364. praedictiones in morbis acutis

non in totum secūrae. XV. 19. studium non est satiari cibis et impigrum esse ad labores. (*Hipp.*) I. 27. vitae ratio conservandae bonae valetudini accommodata. I. 28. creatio num medicinae finis. V. 813. eam concomitantia. XIX. 382. duplex finis medicis in ea propositus. X. 590. intemperies quae. I. 609. sanitas senis non absoluta sanitas est. VI. 338. senum querimoniis non vacat. VI. 389. sanitati senum prospiciens doctrina gerocomice est. VI. 330. sanitas vocatum emplastrum digerens. XIII. 932. vocata panacea *Herae*. XIII. 766.

Sanitatis conservatio similibus perficitur. VII. 746. ars, quae eam conservat, qua in re consistat. V. 837. quomodo conservetur in iis, qui temperamentum calidius sortiti sunt, caeterum in humiditate ac siccitate modice se habent. VI. 389sq. eam conservantes causae. I. 366. 370sq. sanitatis tuendae ars quomodo agat. V. 838. tuendae ars num pars sit medicinae an gymnasticae. V. 806sq. tuendae ars in quas partes possit dividi. V. 884. tuendae ars quibus inventa. VI. 415. tuendae generaliores regulae. VI. 313. tuendae praecepta varia sint pro vario temperamento et varia constitutione. VI. 368sq. ad sanitatem tuendam balneorum usus. VI. 184sq. exercitationis utilitas. VI. 86. exercitatio ante cibos. VI. 764. optime conducit motio mediocris. VI. 763. tuendae scopi quot sint et quales. VI. 9. tuendae studium in quo consistat. VI. 78. tuendae maximum incommodum quies corporis omnimoda. VI. 763.

SANTONICUM unde nomen accepit. XI. 805. species absinthii est. XI. 805. pro eo abrotonum substitui potest. XIX. 742.

SANUM quando corpus nostrum sit secundum *Hippocratem*. V. 677. XV. 60.

SANUS qui dicatur. X. 41. XIV. 727. quomodo sanus conservetur. XIV. 728. nullus nostrum omnino dicendus. VI. 403.

SAPA hepsema etiam in Asia vocatur. VI. 667. X. 404. Graecis vocatur hepsema. XVII. B. 322. a *Galeno* vocatur mustum coctum. XIII. 8. 45. pro melle. XIX. 736. pro ovi luteis. XIX. 747.

SAPHINUM, pro eo dari potest oleum cicinum. XIX. 742.

SAPIENTIA est anima cognoscens, non autem agens bona et mala. V. 593. Deo similis. V. 11. ionica. XIX. 225. sapientiam a locorum temperie proficisci *Plato* statuit. IV. 805.

SAPIENTISSIMUS est, qui se ipsum bene cognoscit. V. 4.

SAPRO valenter detergit. X. 569.

SAPOR: quae cerebri pars in eo maxime sit affecta. VIII. 232. sapores plurimi sunt; nec numero facile comprehensibiles. XI. 450. alii octo, alii septem, alii pauciores accipiunt. XI. 450. singuli enumerantur. XI. 451. 452sq. diversorum exempla proponuntur, quasi typica. XI. 632. diversorum humorum. XIX. 490. sapores quales gustui sano jucundissimi. VII. 122. quales vitiat, et aegrot. VII. 122. acerbus frigidus est. XI. 638. et terrenus. XI. 639. acerbus magis terrenus est. XI. 638. acerbior tardus est. XI. 639. aciditas in saporibus unde nascatur. XI. 665. acidus magis humidus est. XI. 638. acidus celeriter transit in sentientibus partibus. XI. 639. acris quomodo gignatur. XV. 632. acris omnis calidus est. XI. 682. acrimoniae qualitates. XI. 694. amarus ex nitrosi provenit intensio. XI. 451. amarus non calidus modo, sed et siccus est. XI. 685. amari, acris, dulcis etc. terminus et finis qualis. XI. 682. amari generatio. XI. 698. austeri generatio. XI. 647. austernus et acerbus unus idemque, pro gradu tantum diversus. XI. 451. dulcis quomodo gignatur. XV. 632. dulces *Galeno* sunt, quos alii aqueos vocant. XI. 633. oxalidis et oxylapathi sincere acidus est. XI. 667. pinguis *Theophrasti*. XI. 451. eum omisit *Plato*, ut qui ad gustum pertineat. XI. 452. salsus, definitio. XI. 451. salsus amaro propinquus est. XI. 695. depravatus futuri morbi nota est. I. 362. ad saporis hebetudinem citri media pars cum aceto et garo comesta. VI. 619. in sapore moveri quid. II. 3. saporibus quibusnam sit mordicatio communis. XI. 679. saporum dijudicatrix est membrana mucosa oris. III. 887. saporum nunciae venulae sunt, a lingua ad cor tendentes secundum *Platonem*. XI. 446.

SAPPHIRUS, ejus vires et usus. XII. 207.

Σαπφὰ quid significet. XVIII. B. 455.

SAPROTIS, ejus vires et usus. XII. 118.

Σαρκώτες quid significet. XVIII. A. 358. σαρκώτες qui dicantur. XVIII. A. 358.

SARCOCELE scirrhus testis vocatur. VII. 729. ejusdem generis est cum scirrhis. X. 1004. cura chirurgica. XIV. 789. ad sarcocelen remedia. XIII. 318.

SARCEUTHITAE emplastrum extrahens. XIII. 927.

SARCOCOLLA lacryma est arboris persicae, ejus vires et usus. XII. 118.

SARCOMA narium, definitio. XIX. 439. quomodo a polypo differat. XIX. 440.

Σαρκοφαγόντα animalia quae. XVIII. A. 358.

SARCOMPHALON, definitio. XIX. 445.

SARCOSIS uteri, definitio. XIX. 456.

SARCOTICUS est pulvis abrotani. XI. 799.

SARDAE sale condiuntur. VI. 746.

SARDENAE sale condiontur. VI. 746.

circa SARDES aër vitiosus est. VI. 58.

SARDONYX pro achate. XIX. 735.

SARDOUM mel, ejus vires. XII. 71.

SATIETAS, definitio. XVII. B. 476. actiones naturales turbat. VII. 27. febris causa. VII. 279. si modum excedat, mala. XVII. B. 458.

SATURNI annus triginta annorum est. XIX. 283.

SATYRIASIS. VII. 728. definitio. XIX. 426. pueris familiaris, V. 695. causa est humorum fluxus. VII. 22.

SATYRIASMUS principium elephantiasis vocatur. VII. 728. est etiam pudendorum tensio praeter naturam. VII. 728.

SATYRIUM aut trifolium humidum, ejus vires et usus. XII. 118. semen generat. XI. 777. pro scinco. XIX. 743. pro tribulo. XIX. 745. satyrii semen pro xyphii gleucii radice. XIX. 737. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SATYRUS Galeni praeceptor. II. 224. XVI. 484. commentaria anatomi-

ca scripsit. XV. 136. Hippocratis commentator. XIX. 57. quomodo Hippocratis effatum: insomnia in phreniticis conspicua, explicet. XVI. 524. Satyri praeceptor Quintus. II. 225.

SAXIFRAGA renibus conducit. XIV. 228.

SAXIFRAGUM quid. VI. 339. calculos destruit. XIX. 694.

SAVINA menses provocat. XI. 304.

SCABIES contagiosa est. VII. 279. ab atra bile fit. XV. 369. ex humore melancholico fit. XVI. 442. fit ex solidarum partium mutatione. XV. 347. in scabie pruritus cur adsit. VII. 197. scabies palpebrarum, definitio. XIX. 437. ad scabiem remedia parabilia. XIV. 520. ad scabiosos affectos emplastrum candidum. XIII. 526. emplastrum Pamphilion. XIII. 527. pastillus diachylon. XIII. 831. smegma, quod ad eam facit. XII. 489. ad scabiem ovium oleum cedri. XII. 19.

SCABITIES palpebrarum, vide Palpebrarum scabrities: —

SCALARUM in ascensu quid praestet media pedis cavitates. III. 191.

SCALPELLUS qualis necessarius sit ad cutem detrahendam, qualis ad musculos separandos. II. 244. scalpelli myrtei usus ad musculorum anatonien. II. 477. scalpelli quales in vulneribus abdominis amplificandis in usum vocandi. X. 415.

SCALPER auris. XIV. 701.

SCALPTUS, definitio. XVII. B. 244.

SCAMMONIAE germina a capra comesta lac purgatorium reddunt. XVII. B. 306. succi antidota. XIV. 761.

Scammonium bilem flavam trahit. XIV. 223. alvi purgandae facultatem habet. IV. 760. casus ex scammonio intestinorum cruciatibus vexati. X. 858. ei substituenda remedia. XIX. 743.

SCAMNUM, ejus usus in luxatione femoris reponenda. XVIII. A. 747. (describitur simul haec machina.) per scamnum reponendi methodus humerum luxatum. XVIII. A. 338.

SCANDIX, ejus facultates. VI. 640. vires et usus. XII. 124. comeditur. VI. 622. mali succi est. VI. 794.

Σκάρια apud Hippocratem quid. XVIII. B. 423.

SCAPHOIDES os. II. 776.

SCAPULA, definitio. XIV. 707. 723. scapula simiae illi hominis simillima. IV. 126. scapulae post thoracem sitae sunt. II. 765. conjunctio cum thorace. ibid. et sq. — completa descriptio. II. 766. quibus fere sine carne sunt, nudaeque plane, et alarum more pronaе, περιρυσίδες vocantur. I. 623. naturae solertia in iis construendis. IV. 119. cervix cur adsit. IV. 120. cum clavicula articulationis usus. IV. 122. cum humero articulatio. XVIII. A. 306. cavitas glenoidalis cur sit superficialis facta. IV. 129. acromion avulsus pro humeri luxatione haberi potest; sed quomodo dignoscatur. XVIII. A. 308. processus coracoideus etiam vocatur anchoraeformis. XVIII. A. 306. is luxationem humeri versus superiora arcet. XVIII. A. 306. usus multiplices. IV. 120. spinae usus. IV. 121 sq.

Scapulam moventes muscoli. IV. 138. utramque moventes musculi. XVIII. B. 938. in priorem cervicis regionem attrahens musculus. II. 471. ad caput trahentes musculi. XVIII. B. 937. basin ad caput attrahens musculus. XVIII. B. 938. ad caput sursum trahens musculus (trapezius). II. 445. 447 sq. deorsum et in priora trahens musculus. XVIII. B. 940. ad occiput retrahentes musculi. II. 450 sq. in priorem regionem cervicis adducens musculus. XVIII. B. 939. retro abducentes musculi. XVIII. B. 940. spinam versus trahentes musculi. II. 468. ad transversas colli partes adducens musculus. XVIII. B. 939. scapulae musculos dissecandi ratio. II. 466. musculi unde nervos accipiant. IV. 292. musculi quomodo resolvi possint. II. 679. venae. XVI. 137. partes unde venas habeant. XV. 530. prominentes in tabidis. VII. 30. scapulae alarum modo eminentes habitus phthisici signa. XVII. A. 62. 727. ad scapulas deligatio. XVIII. A. 816. ad scapularum dolores emplastrum ex cote. XIII. 874.

SCAPULUM, definitio. XIV. 707. **SCARABAEI**, ocolorum situs. III. 631. scarabaeus in oleo coctus ad auris dolorem. XIV. 243.

SCARIFICATIO quando adhibeatur. XVI. 157. ejus usus. XI. 321. usus in abscessibus. XI. 119. usus in gan-

graena. XI. 136. usus et noxa in inflammationibus. XI. 84. usus in phlegmone. X. 883. malleolorum ut evacuant. XVI. 105. malleolorum menses provocat. XI. 283. malleolorum convenit mulieribus albidioribus. XI. 283.

SCARUS piscis excellere snavitate creditur. VI. 718. scarum male *Philotimus* piscibus durae carnis adnumerat. VI. 728.

SCLERATI cur e medio tollendi. IV. 816.

SCELETON, definitio. II. 734.

SCELOTYRBE, definitio. XIX. 427.

SCEPARNUS fascia. XVIII. A. 837.

SCEPTICAE philosophiae auctor *Pyrrho*. XIX. 228.

Σκεπτική quid significet. XVIII. A. 573.

Σχασθαι quid significet. XVIII. A. 437.

Σχαστηλα quid significet. XVIII. A. 438.

Σχλας quid significet. XVIII. A. 354.

SCHIDACEDON factae quatenus osium fracturae dicantur. X. 424. XIV. 780.

SCHINUS. (vide *Lentiscus*.) XII. 135. schini flos, ejus vires et usus. XII. 136.

SCHISTUS quid. XII. 292. ejus vires. XII. 196 sq.

SCHOENANTHUS pro nardo syriaca. XIX. 737.

SCHOENUS acutus, laevis et mariscus, eorum vires et usus. XII. 136.

SCIAMACHIAE brachiorum et manuum sunt exercitia. VI. 146.

Σκισσά quid significet. XVII. A. 653.

SCIENTIA, definitio. XIV. 684. XIX. 350. bonorum plurima nomina habet. V. 599. regium quid et dominatorium est secundum *Platonem*.

V. 407. virtus est. V. 593. scientiae cum virtutes sunt, non multae sunt, sed una secundum *Platonem*.

V. 599. defectus est morbum aut malum aliud vereri. V. 596. scientiam qualem vocet *Ariston* temperantiam. V. 595. scientiam bonorum et malorum *Ariston* unicam virtutem animae accipit. V. 595. secundum scientiam quando vita gubernetur. V. 596.

SCILLA, ejus vires. XII. 125. metus purgat. XI. 745. pruritus excitat. VII. 551. ad hepatis obstructiones et lienis. XI. 746. in orthopnoea et asthmate convenit. XIII. 111. scillae radix plus habet virium quam folia. VI. 646. succus ex aceto factus, medicamentum quidem validum, sed nervis non innoxium. XI. 378. *Galen*i praeparandi ratio. XI. 377. utilitas in epilepsia. XI. 377. pars interior pro scammonio. XIX. 743. ei substitui potest bulbus. XIX. 743. de scilla quod a *Pythagora* scriptum est. XIV. 567. ex scilla acetum urinam movet. XI. 749. ex scilla emplastrum *Critonis*. XIII. 869. emplastrum secundum *Heram*. XIII. 882.

SCILLITICI pastilli, confectio. XIV. 306.

SCINCUS semen generat. XI. 777. scincorum renium usus. XII. 341. ei substituendum remedium. XIX. 743.

SCINDAPSUS, VII. 348. non tantum servi, sed etiam instrumenti cuiusdam nomen est. VIII. 662.

Σκινδῆ quid significet. XVII. A. 653.

SCIRRHOSA enollit medulla. XII. 331. ad scirrhusa adeps leonina, eique admiscetur taurina. XII. 328. scirrhusi affectus cura. X. 955 sq. scirrhusi tumoris casus in puero in toto femore ex erysipellate male tractato relictus. XI. 105. scirrhis quomodo generetur. XI. 726. ejus cura generalis. XI. 726. 728. scirrhis oculi, definitio. XIV. 769.

SCIRRHUS, definitio. X. 962. XI. 736. XIX. 442. exquisiti et non exquisiti definitio. XI. 103. tumores duri sunt. XVII. A. 801. renitens tumor est et doloris expertus. XV. 770. absque phlegmone et ulcerum phlegmonosorum differentia. XIII. 950. tensionis causa. XVII. B. 729. arteriarum tensionem efficit. VII. 313. partium conversiones efficit. VII. 30. musculorum eorum actionem laedit. IV. 368. pulsus per eum mutatio. VIII. 475. scirrhi in musculo effectus. IV. 391 sq. scirrhi species et quomodo generentur. VII. 724. differentiae et generatio. XI. 736. una species ex pituita crassa et lenta fit. VII. 724. quando gignatur. XVI. 132. quomodo generetur. X. 956. XI. 265.

Scirrhi causae. XI. 104. humor melancholicus. XVI. 300. oritur in parte, si sanguis atrae bili miscetur. XV. 337. ex refrigerantium usu in inflammationibus. VII. 712. refrigerantia et vehementer adstringentia scirrhus procreare solent. XIII. 993. scirrhus quando non relinquatur post inflammationem. XIII. 993. superjacentes ulcera, quominus sanentur, impedit. X. 255. ex scirrhis constrictio et tensio oritur. IX. 248. in scirrhus non praepollet in affecta parte humiditas, sed durities. XIII. 992. in scirrhum ne abscessus abeat, cura. XI. 122. scirrhi et phlegmones generatio et cura quodammodo eadem. XIII. 992. scirrhus phlegmonodes. VII. 723. phlegmonosus qui. XIII. 950. scirrhi ex phlegmone cura. X. 885. scirrhus quibus in respirationis organis est, respirationem parvam et densam habent. VII. 853. scirrhus adaugent palinulae. VI. 781.

Scirrhi cura. XI. 104. scirrhus ex recta medendi methodo non curatus, quomodo tractandus. XIII. 947. exquisitus tractionem non admittit. XI. 103. eo summe indurata absolute insanabilia sunt. XIII. 992. scirrhus sanant sola discussoria remedia. XIII. 992. ad scirrhi in morem indurata adeps leonum. XII. 327. ad scirrhum scarificatione. XI. 321. ad scirrhus medicus quidam Mysius adhibebat stercus bubulum. XII. 301.

SCLERIASIS, definitio. XIV. 770.

SCLEROMA uteri, definitio. XIX. 429.

SCLEROPHTHALMIA, definitio. XIV. 769.

SCNIPAR vermes sunt, qui ineunte vere, quum germinare vites incipiunt, proveniunt, oculos depascunt; contra eos terra anapelitea. XII. 186.

Σκολιατροσθα quid significet. XVIII. A. 553.

SCOLIOSIS, definitio. XVII. B. 709. XVIII. A. 494. 553. in senibus incurabilis. XVII. B. 539.

SCOLOPENDRA, pedes ejus describuntur. III. 177.

SCOLOPENDRIUM ad indurationes hepatis et lienis. XI. 746. lienem convenit. X. 920. ad lienem purgandum. XIV. 759. scolopendri radix ad lienis scirrhum. X. 108.

SCOLOPOMACHAERION instrumentum, ejusque usus. II. 682. ad acro-

chordonas et myrmecias excidendas. X. 1011.

SCOLYMI radix, ejus vires. XII. 125.

SCOPUS, definitio. XIX. 349.

SCOPI casus febre continua correpti. XVII. A. 426.

SCORDIUM, ejus vires et usus. XII. 125sq. optimum ex Creta nobis advehitur. XIV. 61. urinam movet. XIX. 695. corpora mortua a putredine tubebatur. XIV. 61.

SCORIA ferri. XII. 235. et argenti. XII. 236. ejus vires ferri. — pro rubigine. XIX. 739.

SCORODON vide ALLIUM.

SCORODOPRASON, ejus vires et usus. XII. 126.

SCORPTOIDES, ejus vires et usus. XII. 126.

SCORPIO perit, si quis in eum bis terve jejunsus conspuat. VI. 754. VII. 745. XII. 289. scorpionis aculeus nullum foramen habet. VIII. 195. scorpiones generare dicitur ocimum, si tritum in ollam novam immittitur, et quotidie soli exponatur. VI. 640. visos stellio frigore sustringit et interimit. XIV. 243. a scorpione icti historia. VIII. 195. ad scorpiones Abasanti remedium. XIV. 177. ad scorpionum ictus remedium anodynum. XIV. 176. antidotus Antiochi philometoris. XIV. 202. remedium, quo Diophrantus usus est. XIV. 175. 181. emplastrum sacrum. XIII. 778. epithemata. XIV. 179. antidotus Galii. XIV. 203. pastilli. XIV. 176. saphyrus epotus juvare creditur. XII. 207. theriace. XIV. 91. theriaca Andromachi senioris. XIV. 33. theriaca Antiochi Philometoris. XIV. 186. viniculum superioribus partibus injectum. VIII. 197. Zoili medicamentum quo usus est Epaphroditus Carthaginiensis. XIV. 178.

SCORPIUS duræ carnis est. VI. 727. assus cum pane vesicæ calculos conterit. XIV. 242. scorpii marini bilis cataractam incipientem digerere dicitur. XII. 279. scorpii ictum sanat mus domesticus impositus. XI. 365, et alia. XII. 366. ad scorpii morsum. XIV. 561. scorpii venenum trahit isis, XIII. 774. scorpions statim necat pituita oris. II. 163.

SCOTODINOS, qualis morbus. XVII. B. 677.

ad SCOTOMATA stercus columbinum. XII. 303.

SCREATUS frequens qua ex causa contingat. XVI. 527. frequens cum aliis signis phrenitidem denotat. XVI. 527.

SCRIBONII Largi catapotium ad tussim. XIII. 67. colica ex salice. XIII. 284. ut Scribonius colica. XIII. 280. collyrium psittacium inscriptum. XII. 764. compositio ad omnem extuberationem narium. XII. 683. compositio visum acuens. XII. 738. elegma. XIII. 98. catapotium. XIII. 99. ut Scribonius emplastrum discutiens. XIII. 930. hypoglossis ad vocem interceptam. XIII. 51. medicamentum ad ulcera callosa. XIII. 737. ex Largi scriptis remedium, quod vix procidentibus extrahit haemorrhoidas. XIII. 314.

SCROTUM, definitio. XIV. 706. 719. scroti et uteri analogia. IV. 635. scrotum occupantes morbi. XIV. 780. scroti affectus tres. XIX. 447. tumores novem dantur. XIX. 447. tumorum, qui illud infestant, septem species. XIV. 788. ad scroti dolores remedium. XIII. 316. ad scroti ulcera a sudoribus galla trita cum alumine inspersa. XIII. 317.

SCRUPULUS. XIX. 768. secundum Dioscoridem. XIX. 775. character. XIX. 750. 758. quantum contineat. XIX. 759. quot obolos contineat. XIX. 752. 771. obolum 1 habet, et areolos 4. XIX. 765. quot siliquas. XIX. 764.

SCYLACIUM medicamentum, accomodatatum eodem die solvere inflammationes. XII. 755.

SCYPHO cerebri l. q. infundibulum. II. 709.

in SCYRO vina aquosa crescunt. XV. 648.

SCYTTALIDAE vocantur ossa digitorum. II. 250.

SCYTHAE qualem cutim habeant. I. 627. quales pilos habeant. I. 618. temperamento humidior sunt. XVII. A. 726. apud scythas lactipetos elephantiasis nunquam occurrit. XI. 142.

Sæ ipsam optimum esse, qui putat in maximis et plurimis errat. V. 4. qui perfecte cognoscit, sapientissimus. V. 4.

quæ SECANT, dolorum causæ sunt. VII. 116.

SECRETIO est ex dividendum genere. VII. 117. secretionum erroris triplex causa. XVI. 299.

SECTAE, definitiones. XIX. 352. medicæ quæ. XIX. 353. medicorum quot, quæque earum notæ. XIV. 678. principales duæ medicorum. I. 65. philosophorum tribus modis dicuntur. XIX. 233. quatuor sunt generales. XIX. 233sq. sectarum trium, Rationalium nempe, Empiricorum, Methodicorum communia præcepta. I. 118. propria cujuslibet. I. 119sq. uniuscujusque Sectæ dijudicatio. I. 122. sectarum trium, qui principes extiterint. XIV. 683. sectæ empiricæ fundamenta. XIX. 353. sectam episyntheticam constituit *Agathinus Lacedæmonius*. XIX. 353. secta methodicorum, eorum dogmata. I. 80sq. XIX. 353. methodicorum auctoris de ægrotante sententiæ. I. 176. rationalis dogma. XIX. 353. de optima secta ad *Thrasybulum* liber. I. 106 — 223. de sectis ad eos qui introducuntur. I. 64.

SECTIO quibusnam sub conditionibus dolores sedet. XVII. B. 326. moderata, definitio. II. 349.

SECUNDINAE, descriptio. XIX. 454. quidam uteros vocant. XVII. B. 824. arteriæ omnes in aortam cœunt. V. 559. venæ ex hepate proficiunt. V. 555. venæ omnes in unam cœunt et jecore profectam. V. 559. vasorum ultimorum fines alimentum ex utero sugunt. V. 556. nervos nullos habent. X. 557. purgatio, si non emineat, quomodo tractanda. XVII. A. 472. a foetu corruptas, aut a partu relictas deducit panchrestus confectio. XIII. 101. ejicit Cissanthemi fructus. XII. 52. expellit decoctum florum *Leucoji*. XII. 58. ejicere dicuntur opercula purpurarum. XII. 348. expellit radícula trita. XIV. 481. morantes ejicit castoreum. XII. 340. retentas elucit antidotam diascincum. XIV. 152. antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. sternutamenta. XVII. B. 824. 841. purgat *Circeæ* radix. XII. 26.

SECRINUM ex lentis mutatione fit. VI. 552.

SEDENTES dormire possunt. IV. 435. sedentis callis ubi. XVIII. B. 750. sedere animalia cur non ut homo possint. III. 179. quænam par-

tium constructio ad id requiratur. III. 180.

SEDES (confer. ANUS) vocatur a *Galeno* totum intestinum rectum. II. 888. sedis laxa pars quænam dicitur. II. 888. venæ unde veniant. XV. 141. sedem exulcerant dejectiones biliosæ et spumosæ. XV. 662. sedis musculi. XVIII. B. 999. claudens musculus. XVIII. B. 999. musculus circularis sedem claudens. II. 587. musculorum anatome. II. 584. musculi unde venas habeant. II. 814. per sedem puris excretio in acutis bonum signum. XV. 844sq. sedes cur levi ex causa putrescat. X. 325. per sedem quando sit purgandum. XVI. 264. sedem infestantes morbi. XIV. 780. ad sedis achoras et psoras compositio pinguis. XIII. 310.

Sedis affectus diversi. XIV. 381. affectiones ob multas causas difficilem curam accipiunt. XIII. 306. — generalis iis medendi methodus. XIII. 307. — medicamenta composita ad eos facientia. XIII. 307. affectionum causæ. XVI. 162. affectionum cura secundum *Hippocratem*. XVI. 162. affectibus familiare calidum. XVII. B. 810. ad sedem faciens et ad pruritum. XIII. 308. ad sedem *Galli* pinguis compositio. XIII. 310. ad sedem pinguis compositio *Cleophanti*. XIII. 310. alia compositio ex novem medicamentis constans. XIII. 310. alia *Xenitæ* multi usus. XIII. 311. alia ex ruta. XIII. 311. compositio *Icodoti*. XIII. 311. conscripta ab *Andromacho* remedia. XIII. 307. ad sedem ut *Apollonius*. XIII. 308. medicamentum ex cerebellis. XIII. 309. coracine sphragis. XIII. 826. emplastrum candidum. XIII. 526. *Moschionis* emplastrum. XIII. 528. emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. ad sedem ut *Herophilus*. XIII. 308. ut *Nicostratus*. XIII. 308. ad sedis affectus pastillus *Threpti*. XIII. 828. medicamentum a rustico. XIII. 309. ad sedem *Samithræ* remedium. XIII. 310. a *Tyranno*. XIII. 310. ad sedis dolores ex menstribus suppressis. XV. 327. ad sedis dolores ex ardore topicum remedium. XIV. 381. ad sedis ardentis dolores ovi assati vitellum, vino albo tritum et cerato rosaceo exceptum. XIII. 315. ad sedis internas eminentias, fissuras ficosque remedia parabilia. XIV. 495. pa-

stillus. XIII. 315. ad sedis fissuras utebatur quidam capitibus maenidum. XII. 333. ad sedis inflammationes et rimas remedium. XIII. 309. ad sedem inflammata et prolapsam compositio. XIII. 314. ad phlegmonas in sede, cum ulcere et rugis, et ad eas, quae in pudendis testibusque et uberibus consistunt, optimum remedium plumbum. XII. 231. ad sedis inflationem fructus spinæ aegyptiæ. XI. 819. ad sedis obturationes et alia vitia compositio. XIII. 311. alia *Icodoti*. ibid. ad sedis phlegmonas optime conducit emplastrum *Galenii* ex chalcitide s. phoenicium. XIII. 383. ad sedis phlegmonas ulcerationesque Lycium. XII. 63. ad sedis pruritus cimolia trita et cerato myrteo excepta. XIII. 315. in sede ulcerum citra phlegmonem cura. X. 381. ad sedis ulcera aloë inspersa. X. 382. pompholyx. XII. 235. pro saniei acrimonia dolentia serum lactis. XII. 268. stomaticum *Critonis* ex musto. XII. 934. ad sedis vitia compositum remedium. XII. 485.

SEDILE Thessalum, ejus usus in humero luxato recenti. XVIII. A. 344.

SEDITIO diuturna in *Stynargi* uxore causa abortus. XVII. A. 324.

SEGNITIES ex frigore fit. X. 930.

SEISIS quid significet. XVIII. A. 565. morbus vocatur, ubi vertebrae loco manent, sed earum compago dimovetur. XVIII. A. 496.

Σελάγια quae dicantur. VI. 737.

SELEUCIDAE aves celeriter excernunt locustas, quibus vescebantur. VIII. 397.

SELINUSIA terra, ejus vires et usus. XII. 180.

SEMEN, definitio. XIX. 370. 450. quomodo a genitura differat. XIX. 450. causa, cur sit album. XVIII. B. 108sq. album, crassum et viscosum est. IV. 556. veteres ob omniabiens, *Aristoteles* vero ad omne ire a natura aptum esse dicit. IV. 557. utilis est recrementi pars aliqua. IV. 557. spuinæ comparatur. IV. 531. ubi post coitum excernitur non concipit animal. IV. 515. spirituosum est et spumosum. IV. 183. quando in proprium locum inciderit, principium fit animalis generationis. IV. 183. ad roris similitudinem sanguinis est admixtum. IV. 587. unde generetur, variorum sententiae. XIX. 449.

ex sanguine exacte cocto generatur. IV. 322. ad ejus generationem testes nihil conferre quidam putabant. IV. 556. 558. 561. ab arteria et vena spermatica generatur. IV. 556. 558. parastatae nihil ad ejus generationem contribuunt. IV. 565. ut elaboretur et percoquatur calore opus est. IV. 623. plena eo omnia sunt organa, ubi Venere abstinemus. IV. 587. et sanguis generationis sunt principia. VI. 3. ex semine et sanguine animalia generantur. I. 578. avulsam animae partem esse quinam putent. XIX. 322. jam animal est. XIX. 165. utrum sit corpus. XIX. 322. ejus essentia secundum varios auctores. XIX. 321. quod primum elapsum est, crassius est, quod vero posthac, tenuius et frigidius. IV. 627. seminis speciem prae se ferens excretio in Perintho Judicatoria erat. XVII. A. 979. excretio invita gonorrhoea dicitur. VIII. 438. paucum terrae substantiae, plurimum aëris calidi et humidi continet. XVII. B. 407. seminis effectrices facultates qua in re consistant. XI. 771.

Semen testes nutrit. IV. 583. materia est generationis. IV. 147. quis sit ejus usus et quae facultas. IV. 512. principium animalis efficiens. II. 85. virile principium est animalis effectivum, foeminae vero non. IV. 164. quale ad feminam, et quale ad marem generandum sit necessarium. IV. 165. copiosum calidumque qui gignant, quomodo curentur. VI. 443. utriusque et foeminae et maris congressu foetus progignitur. IV. 167. quod in utero venit, statim membrana fit. IV. 532. semper quoad temperamentum utero adversum esse debet. XV. 48. in utero manet, quum femina conceptura est. IV. 188. an animalia post coitum retineant vel semper excernant, *Galenii* observationes. IV. 513. num in utero dissolvatur. IV. 520. in generatione motus principium existit. IV. 612. substantia, in fistulae modum cavata, vasa foetus efficit. IV. 540. maris origo est ovi velamentorum et vasorum. IV. 188. omnia membranosa ex eo ortum habent. IV. 551. ex semine sanguis gignitur. XV. 252.

Semen in terram projectum quomodo mutetur. V. 523. spiritus excretionem *Aristoteles* habet. XVII. B.

29. excretorii vasis in utroque sexu differentia. IV. 186. excernitur in epilepticis. IV. 187. num acervatim allabens menstruum percutiat, et exhibito motuum principio rursus excernatur. IV. 522. attrahere os ventriculi non valet. II. 61. plus igneae et aëreae substantiae continet. VI. 3. intro trahere non potest collum uteri. II. 187. seminis effluxus cum penis tensione veluti convulsio est. VII. 150. semen excerni *Athenaeus* cur neget. IV. 621. ad se trahit per vasa uteri sanguinem et spiritum. IV. 539. semine quae nata sunt, raro regenerantur. IV. 552. seminis a normali temperie aberrationes quaedam. XV. 48. seminis copiosi et viscosi abundantiae morbosus effectus. IV. 789. semen quibus humidius, ii ad morbos proni. XVIII. A. 9. seminis retentio laedit. V. 912sq. seminis retentionis noxii effectus et in mulieribus et in viris. VIII. 417. semen virile extra propria vasa siue corruptione versari nequit. X. 474. vitiosum causa foetus monstrositatis. XIX. 177. generantia et extinguentia remedia eorumque facultates et naturae. XI. 776sq.

Semen generat alimum. XI. 821. augeat asparagus. VI. 653. generare cicera credita sunt. VI. 533. multum gignit cicer. VI. 791. XI. 876. generare creditur eruca. VI. 639. supprimentia remedia. XI. 777. an feminae emittant. XIX. 322. 450. feminis esse quibus argumentis commonstretur. IV. 622. virile et foemineum quomodo differant. IV. 623. tenuius masculo est et frigidius. IV. 536. in coitu emittitur. IV. 601. muliebre ad Venerem excitat, et in coitu delectat. IV. 190. foeminae confert ad animalis generationem. IV. 188. muliebre cor foecundum esse per se nequeat. IV. 625. muliebre per utrumque cornu ejectum obliat vias et semini virili jungitur. IV. 536. foeminarum semini masculo est nutrimentum. IV. 536. 623. muliebris usus. IV. 600. 622. muliebre liquori prostatico simile est. IV. 189. muliebre foetus membranas producit. IV. 536. seminis emissio in femina ex imaginatione eadem voluptate conjuncta erat, quemadmodum in coitu. IV. 599. ut mares seminae seminis emissiones per somnum patiuntur. IV.

601. muliebre retentum hysteriae causa. XVI. 178.

SEMENTEM qualem anni partem quidam vocent. XVII. A. 18.

SEMIASINUS. VII. 358.

SEMICONGIUS quot libras habeat. XIX. 776. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778.

Σεμίδαλις graecum nomen est et antiquum. VI. 483.

SEMIDEUS. VII. 358.

SEMIMEDIMNUS quot contineat libras. XIX. 762.

SEMINA *Hippocrates* aliquando *έρθια*, flores, vocat. XIX. 81. alienigena, quae aliis immixta reperiuntur. VI. 551. quae meliora et deteriora ut alimentum. VI. 783. stirpium humore et calore commoderato externo ad aliquid generandum indigent. XV. 45. saepe non mensem solum, sed etiam annos haud pauca perdurant. XV. 45. quatenam in theriacem immittantur. XIV. 83. seminum a fructibus differentia. VI. 556.

SEMINALE vide POLYGONUM.

SEMINARIIS meatibus equitatus vehemens saepe noxam intulit. V. 910.

SEMIOBOLUS atticus. XIX. 768. 771. semioboli character. XIX. 757.

SEMIOTICE, ejus in tres partes divisio. XIV. 690. necessitas. XIV. 689. 693. semiotices ad curam morborum recte instituendam necessitas. XVIII. B. 633.

SEMIROMBUS fascia. XVIII. A. 788. 797. quando in capite adhibeatur. XVIII. A. 838. vocata deligatio. XVIII. B. 732.

SEMISEXTARIUS quantum contineat. XIX. 755. quot choas habeat. XIX. 778. quot congios. XIX. 765.

SEMSPIRANS unde animal fiat. VIII. 270.

SEMIVOCALIS quando animal fiat. VIII. 270.

SEMPERVIVUS utriusque facultates medicae. XI. 813. sempervivum indurans remedium est. XI. 740. condensat. XI. 751. ad erysipelas. X. 951. quatenam substitui possint. XIX. 723.

SENECTUS s. senecta serpentum quid. XVII. B. 773. ejus vires. XII. 342.

SENECTUS, definitio. XIX. 375. corruptela est, quae ex siccitate fit. XV. 295. nihil aliud est, quam siccum et frigidum corporis tempera-

mentum. VI. 357. non necessaria, sed affectus necessario consequens. VII. 669. hiemi respondet. XVI. 345. 424. quibusdam naturalis morbus videtur, sed non est. VI. 388. stadia ejus tria. VI. 379. cruda s. viridis. VI. 379. capularis. VI. 380. decrepita lūeni respondet. XVI. 26. humida. VII. 680. cur a multis frigida et humida dicatur. XVII. B. 650. num sicca sit. IV. 786. exsanguis et frigida. IV. 810. terminus inter eam et aetatem decrecentem. VII. 680. variae de ejus essentia auctorum opiniones. VII. 680. marcor senilis non prohiberi, sed ei succuri potest, quae ars Gerocomice vocatur. VII. 681. causae secundum philosophos. XIX. 344. quae sit causa, ob quam tum animalia tum stirpes omnes senescant. VII. 672. quid sit ejus principium et quando senescere primum incipiant corpora. VII. 679. marcor ex ea inevitabilis. VII. 669. morbi simul nutriti in ea evanescent. XVII. B. 253. senectutem quidam morbum dicunt. VI. 20.

Senectus. accidit nonnunquam ex febrili morbo. VI. 357. ex inorbo quid. VII. 315. vinum senectutis acerbitalis remedium. IV. 809. tremulis affectibus facile corripitur. VII. 158. propter siccitatem et frigiditatem deterior. VI. 26. ad senectutem corpora non veniunt, quae a primo ortu corpora morbosa habent. VI. 389.

Senis historia plus quam centum annos nati, cui plurimum nutrimentum caprinum lac erat. VI. 343.

Senes juvant acopa. XIII. 1046. ad omnes fere actiones corpus prave affectum habent. VII. 259. maximam partem minus quam juvenes aegrotant; si vero diuturnis morbis corripantur, cum iis fere moriuntur. XVI. 352. quam juvenes rarius aegrotant, quibus vero morbi diuturni accidunt; saepius moriuntur. XVII. B. 253. juvenibus nam minus aegrotent. XVII. B. 538. ubi morbis diuturnis vexantur, frequentius moriuntur. XVII. B. 538. aestate melius se habent. XVII. B. 567. optime aestate et autumno se habent. XVII. B. 308. cur aestas iis sit maxime salubris. XVII. B. 613. senum aetas frigida et humida est. XVI. 101. alvus quotidie quomodo ducenda. VI. 353. senibus alvus ut

plurimum siccat. XVII. B. 558. cur alvus sicciorē habeant. XVII. B. 495. alvus iis siccescit, quibus per juventutem erat humida, et vice versa. XVII. B. 492. ex animi affectibus anima facile deficit. XI. 48. quo anni tempore optime se habeant. V. 696. ob oris ventriculi humiditatem frigidam in anorexiam incidunt. XVII. B. 495.

Senes non amplius augentur. XV. 396. autumno aequiparandi. XVI. 26. ad senes calfaciendos et humectandos exercitatio maxime utilis. VI. 358. parum caloris innati habent. V. 703. senibus paucus calor natus inest. XVII. B. 404. 413. in senibus quomodo sit capitis cutis comparata. XVII. B. 4. senes paucis cibis indigent. XVII. B. 413. quibusnam cibis uti non conducat. VI. 339. quales cibi conferant. XV. 496. ciborum qualitas et quantitas iis conveniens. VI. 331. cutis conditio. XVII. B. 650. cutis laxa est. XI. 508. cornea fit ita rugosa, ut nihil aut male videant. III. 783 sq. causae. III. 784. in senibus dentes laxantur et decidunt cur. XII. 851. senes tardiores habent diastolen arteriarum. V. 175. consueti laboribus sunt exercendi, sed tamen vehementia eorum remissa. VI. 323. pluribus, quam juvenes, excrementis humidis redundant. XI. 396. omnia habent exsanguia. XVIII. A. 238. cur non frequenter acuta febre corripiantur. XVII. B. 414. qui frigidos humidosque eos putant, errant. VII. 672. frigidissimos etiam esse comprobatur. I. 582. in iis concoctio, digestio, sanguificatio, appositio, nutritio, appetentia, sensus, motus oblaesa sunt. I. 582. num recte a quibusdam medicis humidi appellentur. I. 580. quod negatur, et e contra monstratur senes esse siccos. I. 581. aetas eorum humida et frigida. XV. 186. cur sint humidi, frigidi, pigri, obliviosi. XIX. 489. corpora eorum humida sunt, mollia et frigida. XV. 186. cur aëris calore accedente humorum putredini sint opportuniore. XVII. A. 669. inedia facile ferunt. XVII. B. 401. senibus corporis magnitudo incommoda. XVII. B. 559. iis marcor cum frigore familiaris. VII. 668. mel salubre. II. 124. VI. 742. 809. iis familiares morbi. XVII. B. 648.

quinam morbi in his non solvantur. XVII. B. 538. minima causa maximae mutationis occasio est. VI. 331. oculi rugosi esse videntur. XVII. A. 869. opera, quae arte egent, suscipere nequeunt. VI. 323. senibus qualis panis conducatur et qualis sit noxius. VI. 342. 485. senum partes non ipsae humidiores temperamento sunt, sed capacitates, quae inter corpora patent. VI. 396. senibus pisces molli carne praediti utiles. VI. 726. pituita exuberat. XIX. 374. in his pituita vigens quales effectus habeat. XIX. 489.

Senes probi nos coërcere ab animi affectibus debent. V. 30. a puero longe magis raritate quam celeritate pulsus distant. IX. 124. senum pulsus. VIII. 464. IX. 472. XIX. 635. pulsus intermittentes in his minus sunt periculosi. IX. 283. pulsus cur languidissimus. IX. 119. pulsus cur rarissimus, tardissimus, minimus. IX. 118sq. pulsus parvus. VIII. 869. nemo eorum quietem ex toto postulat, sed nec exercitium vehemens. VI. 320. renū et vesicae affectiones difficile sanantur. XVIII. A. 17. cur difficile resolvantur. XV. 777. senum corpora cur non facile resolvantur. XVIII. A. 239. eorum respirationis modus. IV. 500.

Senes quoad respirationem a juvenibus differunt. VII. 771. sanitas non absolute sanitas est. VI. 388. sanitas querimoniis non vacat. VI. 389. sanitati quae prospicit, gerocomice vocatur. VI. 330. cur sensum hebentudine laborent. XVII. B. 5. quatenus siccī sint et quatenus humidi. XV. 187. senum temperamentum quale. VI. 397. XIX. 374. testes laxos et debiles habent. IV. 578. cur facile tremant. VII. 157. ex imbecillitate ut plurimum tremuli sunt. VII. 587. urinas movere quotidie convenit, non tamen pharmacis, sed apio, melle et vinis. VI. 353. venae sectionem non ferunt. XI. 46. XV. 764. senibus ex venis contusis ecchymomata et melasmata oriuntur. VII. 724. senes cur non generent vesicae calculum. XVII. B. 635. senum vivendi ratio apta. VI. 319. XV. 186. XVII. B. 403. simili ratione his, qui ex morbo convalescunt, in victu sunt curandi. VI. 331. victus ratio, si raucedo, gravedo, arthritidis etc. eos

infestaverint. VI. 349. ob ariditatem vigilis vexantur. VIII. 162. vina quatenam utilissima. VI. 334. maxime conveniunt vina, quae urinam movent. VI. 337. usus, qui ex vino senibus redundat. VI. 336. senibus fugienda sunt vina crassa, dulcia et nigra. VI. 339. senes virentes et decrepiti qui. XVII. B. 648.

Senium, definitio. VI. 6. est via ad interitum. I. 582. *Aristoteles* marcenti stirpi comparat. I. 581. quod in sanis est, id sicca intemperies est in aegris. X. 470. non sanitas, sed morbi et sanitatis medium. VI. 330. secundum naturam. VII. 669. expers quomodo quis possit perpetuo manere, quidam librum conscripsit. VII. 670. et cum ipse propter senectutem irrideretur, de admirabili agerasia editionem tradidit. VII. 670. calor animalis in eo marcescit. VII. 674. indubitato frigidum est, nec tamen indubitato siccum. VI. 349. regulae diaeteticae inde petendae. *Ibid.* et sq. frigidum siccumque est. VI. 319. corrigitur per ea, quae calfaciunt et humectant. VI. 319sq. cordis intemperiei siccae causa. IX. 388. in summo cornea rugatur. VII. 100. curvationis spinae causa. XVIII. A. 552. extremum nonnunquam et stultitiam et oblivionem adducit. VII. 101. absolutum curari non potest, si nondum absolutum, sed prope accedat, unum habet curationis scopum. VII. 700. ex morbo. VI. 357. VII. 685. non febris est. VII. 685. ex morbo secundum *Philippum*. X. 495. ex morbo *Philippus* vocat marcorem senilem. IX. 176. senio ex morbo laborantis casus. X. 721.

Senescit citius corpus, quanto citius ad incrementum venit. VI. 397.

Senilis aetas impense sicca, qui a prima generatione ad adolescentiam carnem habent humidissimam. VI. 396.

Seniores tardius quam juniores ex aurium dolore intereunt. XVIII. B. 262. oculorum caecitatis in his causa. XVII. A. 159. senioribus cur rarius ex febre abscessus fiant. XVIII. B. 277. cur deliria fieri consueverint. XVII. A. 159.

Sensibile quid dicatur. XIX. 378. duplicem habet significationem. VIII. 710. sensibile iudex sensus. V. 724.

SENSIFICUM quod dicatur. XIX. 378.

SENSILE quod est, necesse est hoc vehementer moveri et tremere subito. VII. 619. sensilia quae dicantur. XVIII. B. 651.

SENSIONIS genus in plantis diversum. IV. 764.

SENSORIA omnia cur nervum postulent mollem. III. 633. omnia cur prope cerebrum esse debeant. III. 635. instrumenta dissimilia in ipsis sentiendi facultatibus, et in corporibus, per quae facultates feruntur. III. 639. quae motum voluntarium habent, cur duplex habeant nervorum genus. III. 633 sq. sensorio humectato et refrigerato sopor oritur, vigiliae autem eo siccescente et calefacto. VII. 576.

SENSORIUM, definitio. XIX. 378.

SENSUS, definitio et quomodo differat a sensorio, sensibili et sensifico. XIX. 378. quid et quot modis dicatur. XIX. 301. organa. XIX. 302. naturalia sunt iudicii instrumenta. V. 723sq. ministrant animae. XIX. 379. non sit, nisi nervis affectis. V. 622. sensibilibus index. V. 724. sensum interdum *Hippocrates* laborem vocat. V. 636. quot sint. XIX. 303. quinque dantur. XIV. 727. XVIII. A. 222. XIX. 379. sensuum quinque exercitationem vocat *Asclepiades* animam. XIX. 373. 379. sensus quomodo fiat. V. 644. XIX. 304. non est alteratio, sed alterationis dignotio. V. 636. an verus sit. XIX. 302. sensuum domicilium caput est. XIV. 313. sensus principium cerebrum. III. 242. V. 520. praesunt neryi molles. III. 740. principium etiam in plantis est. IV. 759. 765. vegetiores reddit aër ruralis. XVI. 360. sensibus omnibus delectatio et dolor inest. VII. 115. sensus cur non semper cum motu cedat. VII. 114. sensuum perceptiones sophistarum quidam deceptiones vocant. II. 4.

Sensus ad medicamentorum facultates cognoscendas maxime necessarii. VI. 434. 438. eorum ad diagnosis morborum necessitas. XVIII. B. 648sq. 652. sensuum symptomata dolores. VII. 57 sq. hebetudo cur in senectute contingat. XVII. B. 5. sensus causa linguae, oculis, auribus nervi sunt dati. III. 378. certissimus

oculus est. IV. 273. circa pectus sunt animalibus capitis expertibus. III. 615. sensu capitis os caret. X. 935. sensus digitorum deperditi casus. II. 343. in quibus est, sed obscurus, curantur medicamentis humorem incrassatum discutientibus. XIII. 992. sensibus iudicanda, quae inveniri nequeant. XIV. 221. sensuum alienationes futuri morbi signa sunt. I. 362. sensus non citra alterationem est. VII. 744. sensuum alterationes cur dicantur affectus. XVI. 295. alterationes *Plato* passiones vocat. X. 89. alterationes *Plato* pathemata vocavit. VII. 44. sensus omnis cessat articulo capitis deflexo. IV. 11. debilitantur in sensibus. I. 582. deficit pressio cerebri. V. 185. et motus deficit, si terebra in trepanatione cerebrum comprimitur. VIII. 128. expertia organa quae. VII. 531. expertes non sunt dormientes. IV. 439. tollitur nervo laqueo intercepto. V. 150. ad sensum difficilem acopa. XIII. 1006. sensus acres habent, qui temperamento sunt calido simul et sicco. I. 326. calidissimus insuetus calidorum humorum redundantiam significat. XV. 275. contusionis in lassitudine unde. VI. 193. frigidus humorum frigidorum redundantiam indicat. XV. 275. hebetes cerebri humidi indicia sunt. I. 326. hebetes habent temperamento calido et humido praediti. I. 327. indicibilis in lassitudine. VI. 190. phlegmones in lassitudine unde. VI. 193. tensionis in lassitudine unde. VI. 192. ulcerosus in lassitudine. VI. 190. ejus ortus causa. VI. 192. ulcerosus unde nascatur. VII. 547. plethorae nota non est. VII. 547. ulcerosus humoris mordacis soboles est. VII. 553. ulcerosum quomodo gymnastae curent. VII. 553.

Sentiendi difficultas, definitio. VII. 56. facultatem spiritus animalis praebet. XIV. 726.

SEPIAE ut alimentum. VI. 736. crassi et glutinosi succi sunt. VI. 769. os, ei substitui potest pumex. XIX. 742. sepiarum testae facultates et usus medicus. XII. 347. testae ad tubercula exasperanda. XVII. A. 902.

SEPTA et septica medicamenta quae. XII. 17. septica est dryopteris. XI. 865. septicum est aconitum. XI. 820.

SEPTENNES valentiores motus tolerant, ita ut equitare jam assuescant. VI. 38.

SEPTIMESTRES foetus cur sint vitales. XIX. 331. partus cur vivant, octimestres non. XIX. 454.

SEPTUM narium. II. 859. XIV. 702. palato nititur. XVII. A. 824. transversum *Plato* diaphragma vocat. III. 314.

SERAPIACUM remedium, ad epiphoras. XII. 755.

SERAPIAS, ejus vires. XII. 93. ex *Serapiade* inscriptum aridum cephalicum. XIII. 847.

SERAPIS mulier ex alvo humente intumuit. XVII. A. 322.

Serapis, pro ea *paeoniae* radix substitui potest. XIX. 742.

Serapion Alex. empiricae sectae additus. X. 142. XIV. 683.

Serapionis emplastrum. XIII. 883. emplastrum melinum. XIII. 509. remedium ad vitio ventriculi laborantes. XIV. 450. epithema. XIV. 450.

SERES, earum fecunditates. VI. 628.

SERGH ophthalmici *Babylonii* remedia ophthalmica. XII. 746. monohemerum remedium. XII. 751.

SERI genera omnia, quae in succis habentur, excrementa sunt. II. 138.

SERIS agrestis et domestica, vires et usus. XII. 119. qualis sit succi. VI. 794.

SERIPHUM argemonae substituitur. XIX. 725. facultates. XI. 806. ejus vires et usus. XII. 119. absinthii species. XI. 805. stomacho inimicum. XI. 801. meatus purgat. XI. 745.

SERMO, definitio. XVI. 205. a mente procedit. V. 241. vacuus qualis. VIII. 672. sermonem graece αὐδῆν vocant. XVII. A. 757. sermones inter signa refert *Hippocrates*. XVI. 226. sermonum aegrorum dignitas in morbis cognoscendis et praenoscendis. XVII. A. 212.

SEROSUM excrementum renes expurgat. XVI. 300.

SERPENTIS senectae vires. XII. 342. serpentum senectus quid. XVII. B. 773. serpentes linguam divisam habent. III. 881. ad serpentum ictus remedia parabilia. XIV. 539. ad serpentes fugandos remedia. XIV. 537. ad serpentis ictus remedium anodynum. XIV. 176. antidotus *Antiochi* *Philometoris*. XIV. 201. ad serpen-

tis cujuslibet ictum morsumque antidotum zopyrium. XIV. 150. ad serpentum morsus emplastrum aegyptium. XIII. 919. remedium, quo *Diophantus* usus est. XIV. 181. *Dorothei* medicamentum. XIV. 187. emplastrum ex *Dictamno*. XIII. 821. emplastrum ex arundinibus. XIII. 739. *Galli* theriaca antidotus. XIV. 189. *Heraclidis* *Tarentini* remedium. XIV. 182. *Menelei* remedium. XIV. 173. remedium quo *Simmius* usus est. XIV. 182. theriaca. XIV. 90. 300. theriaca *Antiochi* *Philometoris*. XIV. 185.

SERPILLUM, facultates. XI. 877. aridum pro bacis lauri. XIX. 727. ei substituendum remedium. XIX. 740. succedanea. XIX. 729.

SERRATA structura id. q. *Sutura*. II. 737.

SERUM diversorum succorum qualisnam sit qualitatibus. XVII. A. 984. plurimum habet lac liquidissimum. VI. 682. quod ex coactis caseis defluit, alvum ducit. VI. 768. lactis, ejus vires. XII. 264. parandi ratio. XII. 267. chalybeatum. XII. 267. praeparatio. XIX. 712. lactis frigidum et humidum est. XI. 677. lactis alvum subducit. VI. 684. lactis ventrem subducit. XI. 575. XIV. 226. lactis qua ratione ventris mordicationes sanet. XI. 488. serum multum lac quod habet, nihil avertit periculi. VI. 686.

SERVI, quam male a quibusdam iracundis tractentur. V. 17.

SERVIRE quoniam dicantur. VI. 83.

SESAMA pingula. XI. 649. sesamum ex vino tritum ad psilothrum haustum. XIV. 142. sesami herbae, seminis et olei vires medicae. XII. 120. seminis qualitates et facultates. VI. 547. araco substituitur. XIX. 725. ei substituendum remedium. XIX. 742.

SESAMOIDEA ossa. II. 778.

SESAMOIDES sursum purgat. XV. 914. album, ejus seminis vires. XII. 121. magnum, ejus vires. XII. 120. ei substituendum remedium. XIX. 742.

SESELI radiceis et fructus vires. XII. 120. urinam movet. XI. 747.

SEVERUS. XIX. 629. se *Antoninum* nominavit. VII. 478.

SEVUS s. SEVUM, ejus vires et usus medicus. XII. 323. quomodo differat ab adipe. XII. 324. adipe multo sic-

cior. VI. 678. potestate calidum. I. 649. pauci nutrimenti est. VI. 679. injectum dejectionis alvi ex mordentibus humoribus dolores illico mitigat. X. 936. caprinum ad dysenteriam. XVII. A. 352. hircinum ad dysentericorum dejectiones. X. 813. hircinum, leoninum et taurinum ad scirrhos. X. 957.

SEXTARIUS apud Aegyptios vocatur ioinon. XIX. 769. apud Romanos quantum pendeat. XIII. 435. apud Athenienses neque mensura neque nomen erat. XIII. 435. quantum pendeat. XIX. 762. mensura et pondere quantum. XIX. 779. quot contineat cochlearia. XIX. 752. quot habeat cotylas. XIX. 760. 774. italicus quot habeat drachmas. XIX. 766. quot habeat leminas. XIX. 755. quot libras. XIX. 776. pendet uncias tres. XIII. 937. olei. XIX. 777. mellis. XIX. 778. sextarium significans character. XIX. 751. 757.

SEXTUS empiricam sectam stabilivit. XIV. 683. Sexti Antonini filii morbi historia. XIV. 651sq.

SICCIA corpora quae. I. 564. siccis conducunt. VI. 394.

SICCANDI vim habentia remedia. X. 282. siccantia medicamenta quatenam. XIII. 401. (confer. DESICCANTIA et EXSICCANTIA.) medicamenta ad ulcera maligna quae. XIII. 712. remedia metallica. XIII. 659. siccant et calefacit brassica. XV. 179. carnes animalium agrestium et sale conditae. XV. 179. corpus exercitatio multa. VI. 322. lenticula. XV. 179.

SICCATIO corporum qua varia ratione fiat. XI. 718.

SICCER sicca alimenta postulant. VII. 258. et calidi ab integra vacuatione laeduntur. XI. 45. siccis temperie corporibus saporem amarum inesse unde colligatur. XI. 689. siccis quatenam cataclysmata conducant. XV. 199.

SICCITAS totius corporis quando accidat. X. 488. corporum quadruplex est. X. 471. austerorum usus omnibus his siccitatibus maxime contrarius est. X. 471. ad robur et firmitatem conducit. VII. 261. summa una cum densitate et frigore terrae inest. XV. 52. fit in ardentissimis febribus, ubi maligne producantur. IX. 248. febris hecticae tabidae propria. VII. 322. corporis penuriam cibi potusve, aut vigilias, aut vitae

solicitudinem, aut multam frictionem aut exercitationem immodicam denotat. VI. 318. siccitatis immoderate nota lingua aspera et sicca. XVI. 508. siccitatem indicat urina rufa. XIX. 604. siccitates solidarum partium necessario sequitur frigiditas, si perdurent. X. 496. siccitatis aeris in corpus effectus. XVII. A. 32. aeris in corpus effectus. XVII. B. 574. convulsiones ex siccitate nunquam sanaveris. VII. 641.

SICCITAS causa phantasmatum, in somnis melancholicorum apparentium. XVI. 525. num prudentiae causa. IV. 786. stranguriae causa. XVI. 385. tensionis causa. XVII. B. 729. vigilias efficit. VIII. 162. multa causa vigiliarum. XV. 741. XVI. 221. 525. immodica quomodo tractanda. VI. 231. siccitatis cura. X. 472. et quomodo. X. 488. 495. siccitatis ab ira, tristitia et vigiliis cura. VI. 226. siccitas valida cur difficilis reddatur, cura. X. 497. siccitatis copiosae, cui juncta caliditas est non admodum multa, cura. X. 503. cum frigiditate conjunctae cura. X. 496sq.

SICCITATES imbris sunt salubriores. XVII. A. 32. cur imbris sint salubriores et minus lethales. XVII. B. 596sq. magnae quosnam morbos generent. XVII. B. 602. sunt et aquilones et austrinae. XVI. 419. humores biliosiores reddunt. XVII. B. 602. ad robur valent. XV. 267. in arteriis et venis quomodo deprehendantur. VI. 828. cordis nocent ejus facultati. IX. 245. et calidas et frigidas juvant balnea. VII. 696.

SICCUM, quid significet. I. 553. XI. 740. duplex est, vel terreum vel igneum. VII. 678. quod est, durum etiam est, non tamen durum et siccum est. I. 598. in solis elementis est, terra et igni. I. 538. sano vicinus est, humidum vero non. X. 278. exquisite non putrescit. XVII. A. 651. et squalidum et aqua vacans idem est. XVI. 419. cura. XI. 741. siccum ad nomas *Andromachi*. XIII. 841.

SICILICUS quot cochlearia contineat. XIX. 760. quot habeat stagia. XIX. 763. parvus quot habeat stagia. XIX. 764.

SICULA inscripta *Lucii colica*. XIII. 287.

in SIDE Pamphyliæ gignitur plurimum Carpesium. XIV. 72.

SIDERATA pars, definitio. XVIII. A. 142.

SIDERATI quinam antiquis dicti sint. XV. 491. vocabulum pro corrumpi usurpat Hippocrates. XVIII. A. 155.

SIDERITIS aut Achillea sideritis, ejus vires. XII. 121. a quibusdam helixine vocatur. XI. 874.

SIDERATIO causa est ossis abscessus. XVIII. A. 192.

SIDIA vocantur putamina malorum granatorum. XII. 115.

SIDUS, quid apud Græcos significet. XVII. A. 16. a sidere percussorum cura. XIV. 402. siderum ortus et occasus pro regionibus diversis variat. XVII. A. 16.

SIELON, vide SALIVA.

SIGILLUM Lemnium quidam vocant Lemniam terram et cur. XII. 169.

SIGMATOIDEA ulnae cavitas. II. 769.

SIGNA assidentia: de iis *Præagoras* Nicandri filius tres libros scripsit. XVII. B. 400. auxiliaria quæ. XIX. 395. decretoria quæ. IX. 614. XVII. B. 396. decretoria quæ non decernunt, partim lethalia sunt, partim judicatu difficilia. IX. 612. XVII. B. 398. decretoria, si cocto morbo supervenerint, propinquam salutem, si crudo, improbam crisin indicant. XVII. B. 397. mortifera sunt secundum Hippocratem per cutem, nares, calidus vapor. XVII. B. 217. præsentia præsentium qualia. XIX. 396. præsentia futurorum et præteritorum quæ. XIX. 397. præterita præteritorum, præsentium et futurorum qualia. XIX. 397. prognostica, definitio. XIX. 395. prognostica ex sensu medicorum veterum quæ. I. 314. quibus futurum morbum præagimus, duplicis differentiae sunt. XVI. 223. salubria et morbosa et neutra quænam dicantur. I. 365. supervenientia succedentium et præsentium qualia. XIX. 398. quænam bona. IX. 615. mala quæ. IX. 615. mala et bona quæ. XVI. 211 sq. morborum quæ. XVI. 207. concoctionis et cruditatis quæ. XVI. 211. salutis et mortis. XVI. 211. judicationis. XVI. 211. ex alvi dejectione. XVIII. B. 130sq. ex toto corpore depromenda. XVIII. B. 55. ex fa-

cie. XVIII. B. 22sq. ex flatu. XVIII. B. 143. ex oculis depromenda. XVIII. B. 44. ex somno. XVIII. B. 128sq. ex sputis. XVIII. B. 170. ex urina. XVIII. B. 146. ex vomitu. XVIII. B. 165sq. signorum in morbis differentiae. XVI. 501sq. in medicina dignitas. XVI. 209. doctrina de signis in tres partes distribuitur. XVI. 209. signorum temperamenti cujusque quinque universa genera. I. 319.

Signum, definitio. XIX. 394. definitio secundum philosophos. XIX. 235. admonens quodnam. XIX. 236. coctionis semper bonum quid significet. XVI. 237. commemorans quale. XIX. 396. demonstrativum quale. XIX. 396. indicans quodnam. XIX. 235. pathognomonicum, definitio. XIX. 395. salubre quod. V. 818.

SIGNIFICATIO, definitio. XIX. 394. SIGNINUM vinum minus acescit, inveteratumque optimum redditur. XIV. 15.

SIGONIS Colica, qua Valens usus est. XIII. 285.

SILENI, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 259.

SILENTIUM absolutum idem in auditu est, quod in visu tenebrae. VII. 121.

SILICULA vide DRYOPTERIS.

Sillyris graecum nomen non est. VI. 483.

SILIGO vide OLYRA.

SILIQUEA i. q. granum. XIX. 759. 768. secundum Dioscoridem. XIX. 775. siliquam significans character. XIX. 749. 758. quot habeat aereos. XIX. 771. quot grana habeat. XIX. 752. 764.

Siliquæ a Theophrasto quænam vocentur plantae. VI. 543.

SILPHII liquor, folia, caulis, radix, ejus vires et usus. XII. 123. succus ventriculo calido nocet. XVII. B. 285. silphium pro castoreo. XIX. 731. ex silphio aridum cephalicum. XIII. 846.

SIMA loca quænam a Graecis vocentur. XVIII. B. 727. nasi pars. XVIII. B. 728. deligatio. XVIII. B. 727.

SIMIA hominis ridiculus aemulator. II. 416. III. 80. homini simillima est. III. 844. quod animam habet ridiculam, etiam corpus habet ridiculum, IV. 126. simiae homini simil-

limae quales. II. 532. quaedam ad cynocephalos proxime accedunt. II. 534. perfectae quomodo sint comparatae. II. 534. homini quoad collum simillimae. II. 845. simia tum visceribus, tum musculis, tum arteriis, nervis, ossibus etc. homini simillima. II. 219. cur binis cruribus incedat. II. 219. prioribus artubus ut manubus utitur. II. 219. pectoris os latissimum habet. II. 219. clavicularum humanis simillimae. II. 219. facies rotunda est. II. 219. collum breve. II. 219. magnum manus digitum habet. II. 416. III. 79. hominis modo quidem graditur, sed in ipsis principalioribus partibus manca est. II. 416. nec bipes nec quadrupes. IV. 126. post hominem brevissimam habet maxillam. II. 430. quoad scapulas et clavicularum homini maxime est similis. IV. 126. simiae non omnes maxillam inferiorem fissam habent. II. 440. constructionis crurum ratio, et usus. III. 264. crura sunt ejusmodi, qualia infanti sunt primum iis uti conanti. IV. 251. fel pro muris aranei, et pro simiae f., fel cameli. XIX. 747. peculiaris musculus in iis adest cubiti articulum exteriora versus inclinans. XVIII. B. 977. musculi temporalis conditio. III. 844. in iis nervorum spinalium conjugata prima parva est. II. 845. et homines maximum habent omentum. II. 556.

Simia habet pectus angustius homine, latius quam cetera animalia. XVIII. A. 536. pedis descriptio. III. 208. pes qua in re ab humano discrepet. II. 322. digitorum pedis, musculorum genu moventium etc. peculiaritas. IV. 251. in iis ventriculus oblique positus est. II. 782. vertebrae sex habet lumbares. XVIII. A. 548. in pericardio alicujus tumor praeter naturam detectus est. VIII. 303. qua in re a homine differant. II. 222. simiae in aqua suffocandae, ne pars colli laedatur. II. 423. simiae quae ad doctrinam de ossibus ediscendam aptissimae. II. 222. ad cynocephalos accedentis peculiaritates. II. 534. in similiis tendinum et nervorum illustratio, ut in homine quoque reperiantur, juvat. XIII. 604.

SIMILAGO cocta valenter nutrit. VI. 496. ex similagine placentae cum

butyro cibus est omnibus adversus. VI. 342. ejus noxae. VI. 343.

SIMILE et dissimile quid sit, *Hippocratis* et *Platonis* placita. V. 726 sq. 743 sq. quod est, id familiare et amicum. VII. 745.

SIMILARES partes quatenam sint. X. 48. XV. 7 sq. 252. XVI. 33. eas *Plato* primigenias vocat. XV. 8. et primae et simplices nominantur. XV. 252. cur ita dicantur. XV. 252. quae et simplices dicuntur, utrum unum sint, an ex pluribus constant, et quis sit earum compositionis modus. I. 241 sq. ex quatuor elementis invicem contemperatis constant. I. 254. ex iis organicae componuntur. XV. 252. ex sanguine gignuntur. XV. 252. similiarum partium differentiae. I. 255. tria genera sunt. XV. 252. similia corpora quae. IV. 773. V. 673. similiarum corporum in animalibus tria genera. XVII. A. 803.

SIMILIA Graeci vocare consueverunt, quae idem obtinent. V. 752. definitio. XVI. 240. ad ea in morbis maxime esse respiciendum. XVI. 239 sq. similibus curari num utique verum. XVII. A. 911 sq. similibus *Prodicus* adhibere videtur. XVII. B. 100. similitum et dissimilitum exactae notitiae utilitas. V. 777.

SIMILITUDO qua in re consistat. IV. 607. similitudines quinam exacte dignoscant. V. 72. bonis etiam medicis errores parent. V. 62 sq.

SIMITAS quatenam nasi conditio dicatur. XVII. A. 824.

SIMMIAS quo usus est, epithema ad phalangiorum ictus. XIV. 182. *Siminae* Medii remedium ad phalangiorum morsus. XIV. 180.

SIMONIDIS locus de significatione vocis *σμεννυγος*. XVIII. A. 411. *Simonidis* versus. XVII. A. 897.

SIMONIS casus, cui hieme latae pustulae eruperunt. XVII. A. 960.

Σμολισθαί quid significet. XVIII. A. 662.

SIMPLICES partes quatenam dicantur. V. 673. quae videntur, duplices tamen revera sunt. V. 789.

SIMPLICITAS ex sanguine generatur. XV. 97. XVI. 317.

SIMULACRA quando et cur ante oculos oriantur. VII. 96.

SIMULANTES morbum quomodo sint apprehendendi. XIX. 1.

SINAPI acre est. XV. 747. et medicamentum est et nutrimentum calidum. I. 682. cur non ut cutim, ita et ventricululum corrodatur. I. 662. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SINCIPUT. XIV. 700. sincipitis ossa vide *Ossa sincipitis*. sinciput duobus ossibus constat. XVII. B. 3. ossa ex cerebri comminatione arescunt. XVII. B. 5. per sinciput tennia et halitiosa excrementa cerebri diffiliari solent. XVII. A. 808. in eo suturae laxissimae. XVII. A. 808. calvaria eo in loco subtilissima et plurimis meatibus pervia. XVII. A. 808. sincipitis dolor cur comitetur oedema, ex abortu factum. XVII. A. 801sq. sincipitis dolores ex menstruis suppressis. XV. 327. sincipitis dolor quomodo ab utero affecto generari possit. XVII. A. 807sq. sincipitis dolor futurae haemorrhagiae indicium. XVI. 798. sincipite dolentes confestim liberat medicamentum Aesculapius. XIII. 986. sinciput quidam infirmissimum putant. XVII. A. 802. et verticem simul devinciens fascia. XVIII. A. 788sq. et partes proximas simul devincentes fasciae. XVIII. A. 791sq.

Σίνεον (nocere) *Iones* pro *βλάπτειν* (laedere) consueverunt dicere. XV. 662.

SINGULTUS quid sit. XVI. 559. *λυγγαί* et *λυγμοί* dicuntur. XV. 846. ventriculi convulsio est. VII. 69. oris ventriculi affectus est. VIII. 343. motus sunt convulsivi stomachi. XV. 846. in singultu convulsivus ventriculi motus vera convulsio non est. XVI. 172. in singultu et vomitu non idem est ventriculi motus. VII. 216. singultus quibusdam convulsio esse videtur. VII. 151. ea rejicit, quae in ventriculi corpore sunt. XVI. 172. pulsus per eum mutatio. IX. 198. quibus accidat. VII. 217. cur pueris frequentissime accidat. XIII. 154. usus. XVII. B. 240. unde oriri dicatur. XVI. 172. ejus causae. XIV. 565. XV. 846. XVIII. A. 23. 104. ex calcis osse corrupto. XVIII. B. 457. causa est hepatis inflammatio. XVII. B. 855. quomodo in hepatis inflammatione oriator. XVIII. A. 117. causa est repletio aut convulsio. XVIII. A. 61. secundum *Hippocratem* ex repletionem et evacuationem orior. XIII. 153. *Galenus* autem sine his fieri vi-

dit, acribus humoribus stomachum mordentibus, quibus evacuatis sistitur. XIII. 154. (aliae insuper ibidem ejus causae recensentur.) — ex succis calidis in coctione corruptis. XIV. 372. causae, quae in ventriculo sunt. XIII. 147. causa ventriculus a cibis aut humore acri gravatus. VIII. 199. singultum illico patitur *Galenus*, si quando piperis plusculum ingesserit. VIII. 199.

Singultus in febribus quinto die accedens quid denotet. XV. 829. ex haemorrhagia aut purgatione magna malum. XVII. B. 786. in hepatis inflammatione oboriens malum. XVIII. A. 116. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. ex inanitione insana-bilis. XVI. 172. si superpurgatis oriatur, non bonum. XVIII. A. 144. cum vocis interceptione pessimum. XVI. 559. a vomitu malum. XVIII. A. 104. medendi methodus. XIV. 565. si propter inanitionem fiat, curam non recipiunt. XV. 846. qui ab repletionem sunt, quomodo curentur. XV. 846. ex repletionem, curabilis. XVI. 172. cura respirationis detentio. XVII. A. 418. singultum sanat spiritus cohibito. VII. 940. sanare solet sternutamentum. XVII. B. 825. tollunt sternutamenta. XVIII. A. 23. ad singultum remedia. XIV. 371. 374. 451. antidotus *Philonis*. XIII. 268. *Archigenis* praecepta. XIII. 176. aristolochiae radix rotunda. XI. 836. aristolochiae radix in vino data. XIV. 464. ad singultus intensos *Asclepiadis* remedium. XIII. 152. aliud remedium *Asclepiadis*. XIII. 158. singultus ventriculi, ubi a plenitudine, castoreum requirit, non autem ubi a siccitate. XII. 339. ad singultum catapotium. XIII. 146. quidam exhibent semen *Sisymbrii* cum vino. XII. 124.

SINISTRI lateris cum dextro analogia. V. 786sq.

Σινόμορα *Hippocrates* saepe noxia vocavit. XV. 662.

SINONIS semina ad flatum. X. 578.

SINOPIS pro pastillis roseis. XIX. 741. ex sinopide emplastrum *Haliel*. XIII. 785.

SINUS, definitio. XI. 125. XVIII. B. 795. venarum cerebri describuntur. III. 708sq. cerebri non propriam membranam habent. II. 711. quomodo sint dissecandi. II. 712. re-

ctos et obliquos qoi. XVIII. B. 797. etiam uteri cornua vocantur. II. 890. quando vocetur. VII. 716 sq. callo obducitur, et duos fit, nisi quis celeriter eum curet. VII. 717. sub quibusnam conditionibus coretur. VII. 717. non omnis simplex divisio est, sed frequenter laceratus. XI. 127. altae partes num coaluerint, unde cognoscendum. XI. 130.

Sinum cura qua in re ab abscessu cura differat. XVIII. B. 805. sinus glutinant remedia refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. quomodo sanaverit *Galenus*. XVIII. B. 798. cura, ubi mediocriter carne repletus est. XI. 126. glutinat aloë. XI. 822. glutinat cerine *Ctesiphontis*. XIII. 936. jungit *Menecratis* cerine. XIII. 937. ad sinus callosos dysrachitis. XIII. 798. sinus jungit *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. conjungit emplastrum *Chalcidei*. XIII. 803. glutinat emplastrum *Pamphilon*. XIII. 447. 527. exsiccant *Tellamonis* empl. XIII. 528. sanat isis. XIII. 774. ad sinus conglutinandos isis viridis. XIII. 795. ad glutinandum vinum utile. XI. 129. sinuum deligatio. XVIII. B. 793. 797.

Sion, ejus vires et usos. XII. 123. comeditur. VI. 622. recens lactis secretionem auget. XI. 772.

Σινδοσάκη quid. XI. 608.

SIPHTherium, h. e. arondinis cortex superior ad alopeciam. XII. 408.

Σηπομένη quid significet. XVIII. B. 455.

Σίρατον. VI. 519.

Siraum. X. 868. in Asia *Hepsema* vocatur. XIII. 8.

SIRIUS a quibusdam vocatur canis. XVII. A. 17. canis maxillae insidet. XVII. A. 17. partis anni, quam oporam vocant, initium est. XVII. A. 17.

SISARI radix, ejus vires et usos. XII. 124.

SISON, ejus vires et usos. XII. 123. substituenda. XIX. 744.

SISYMERIUM, ejus vires et usos. XII. 124. pro ocimo. XIX. 747. ei substituendum remedium. XIX. 742.

Σηδάριον quid significet. XVIII. A. 469.

SITANIUM triticum est. VI. 496.

SITARIA grana sont. XIX. 752.

SITIBUNDI sunt, quibus flava bilis

abundat. VII. 577. sitibondos facit pituita salsa abundans. VII. 576.

SITICULOSI secundum *Hippocratem* purgandi non sont. XV. 900. siticulosos fieri docet *Hippocrates* eos, qui statim temporibus sanguinem fondunt. XVI. 794. siticulosos facit pituita salsa. XVI. 221. siticulosis cur lac sit noxiom. XVII. B. 874.

SITIS nonnunquam actio, nonnunquam affectus vocatur a *Platone*. V. 512. origo duplex. XI. 437. doabus ex causis oritur. XVI. 173. fit nobis sicciscentibus. XV. 39. a caliditate et humiditate orta in quibusnam morbis accidat. XI. 437. causae. VII. 131. inexplibilis causae. VII. 135. mortem haud raro induxit. VII. 135. vehementis citra diabetem causa ventriculus est. VIII. 401. longa febris ardentis caosa. XV. 739. quomodo prohibeatur in febribus. XVII. B. 103. conditio in caoso notho. XV. 755. in caoso inexplibilis. XV. 737. non admodum urget in febre ardente, si tussis arida sit. XVII. A. 946sq. non intensa est in febre quotidiana. VII. 466. intensa in febre tertiana. VII. 466. cor sit levis in tussi arida. XVII. B. 733. in morbis quid significet. XVI. 195. insatiabilis febris ardentis signum. XVII. A. 690. deficiens in rheumate ad ventrem delato malum signum. XVII. A. 75. celeriter in utramque partem mutatio, mala. XVI. 564. 604. praeter rationem soluta in acutis malum. XVI. 633. si multa fuerit in pleuritide, acetum malsum dandum est, aut aqua. XV. 498. quos obsidet, iis cibi et labores subtrahendi sunt. XV. 220. ex humiditatis penoria aegre curator. XVI. 173. ex caliditate tollitur aceto cum aqua epoto. XVI. 173. ot diu sine siti quis servetur, remedia. XIV. 493.

SITIM immodicam ex nimio ardore extinguunt catapotia. XIV. 371. qualis ab aceto sedari queat et quibusnam in morbis. XI. 437. sedat aqua dulcis, reliquae sitim aagent. XI. 393. cur non sedet aqua. XV. 697. sedat balneum frigidum. X. 714. quibusnam tollat cibi paucitas. XVII. B. 78. sedat glycyrrhiza. XI. 858. arcet lactoca. XI. 887. XV. 281. magis arcet mulsa cocta. XV. 745. sedat oxymel subacidum. XV. 683. tollit polenta hordeacea. VI. 507. ar-

cet ptisana. VI. 824. XV. 205. 461. 483. prohibent pyra. XI. 834. exiguae inter vigilandum excitatae, somnus medela est. XVII. B. 198. sitim extinguit symphytum petraeum mansum. XII. 134. ab aceto epoto mox augetur, mox sedatur. XI. 437. minus, quam dulce vinum infert aqua mulsa. XV. 651. et cur. XV. 652. magnam excitat bilis flava in ventriculo accumulata. II. 129. auget cassis siccus et durus. XV. 873. accendunt balnea non sitientibus, tollunt sitientibus balnea. VII. 696. gignit panis calidus devoratus. XV. 575. cur purgatione cieatur. XVII. B. 679. excitat sesamum et erysimum. VI. 548. excitant uvae dulces. VI. 578. sitis a vino crescit. XI. 437. sitim excitat vinum dulce in biliosis. XV. 630. sitim cur vinum dulce faciat. XV. 632. gignit inconsuetus vini meraci potus. XV. 577.

SITUS partium quatuor differentiae. I. 377. ad affectam partem commonstrandam idoneus. VIII. 45. aegrorum in lecto ut signum. XVI. 198. XVIII. B. 55. (confer. *Decubitus*.)

SIVM, ejus facultates. VI. 637. aquas vitiat. XVI. 363. si semen pro danci semine. XIX. 727. semen pro ligustici semine. XIX. 735. ei substituenda remedia. XIX. 742.

SMARAGDO substituitur jaspis. XIX. 735.

SMEGMA ad achoras, furfures et asperitates. XII. 489. dentium *Galenii*. XII. 880. dentium, quo albi et odorati redduntur et ab corrosione servantur. XII. 889.

SMILAX aut taxus arbor est venenosae facultatis. XII. 127.

SMYRIS, ejus vires et usus. XII. 205. dentes splendidos reddit. XII. 222.

SMYRNA vide MYRRA.

SMYRNIUM, vocant quidam hipposelinum agreste, ejus vires et usus. XII. 128. Romae olus atrum vocatur. VI. 638. Romae maxima copia venditur. VI. 637. ejus facultates. *ibid.* lactis secretionem auget. XI. 772. semen urinam movet. XI. 747.

SOCRATES nihil scripsit. XV. 68. ab *Aristophane* in nubibus tanquam inania garriens vituperatur. XVII. B. 263. cogitator vocatus est. XVII. B. 263. philosophiam ab *Archelo* ac-

cepit. XIX. 226. seria semper jocis immiscebat. III. 25. ante Socratem qualis philosophia fuerit, et quas partes ipse addiderit. XIX. 222. philosophiam in tres partes divisit. XIX. 223. Socratis pastillus ad capitis dolorem. XIV. 501.

SOCRATICAE sectae principes. XIX. 226.

SOCRATIONIS illitus lichenicus coctus. XII. 835.

SODOMA quales montes vocentur. XI. 694.

SOL annum disponit. IX. 908. caloris aestivi auctor. XV. 87. caloris aestivi et frigoris causa. XVI. 430. optime locatus est. III. 240. ac luna quasi oculi mundi. XIX. 161. oculis molestissimus est. VII. 118. cur visum laedat. VII. 119. fervens stipat cutem. X. 602. flatus comprimit et excitat. XVI. 399. excrementa ad motum excitat. VII. 181. ab solis aestu capitis dolorum cura. XIV. 314. 321. in quibusnam aegrotis sit vitandus. XVIII. B. 684.

SOLIS in animum influxus. IV. 806. annus duodecim est mensium. XIX. 283. conversiones. XIX. 277. cursus mundi circumscriptio secundum *Empedoclem*. XIX. 263. iter *Plato* putat temporis essentiam. XIX. 260. defectus s. eclipsis, causae. XIX. 278. defectus quomodo sint observandi. III. 777. defectu stellae conspici possunt et cur. III. 776. a terra distantia. XIX. 283. figura. XIX. 277. magnitudo. XIX. 276. natura. XIX. 274. ortus non semper idem. XVI. 407. occasus modo aequinoctialis modo solstitialis, modo libernus dicitur. XVI. 407. splendorem in aëre et aqua ulterius procedere prohibentes causae. VII. 110. in terram nostram influxus. IX. 902. soli alimentum praebere oceanus putatur. XIX. 277. solem ex igne generari *Empedocles* statuit. XIX. 266. fixum esse putat *Aristarchus*. XIX. 279. vitas in putridis morbis. XVI. 411. solis aspectus e directo quomodo esse possit salutaris lethargicus et soporosis. II. 883. solem qui oculis inconviventibus intueri volunt, oculis perdunt. III. 777. solem intuentes visum laeduntur. VII. 91sq. ad solem referuntur circuitus mensium. IX. 914. in sole versari quibus ad-

versum. VI. 373. soles duos accipit *Empedocles*. XIX. 275.

SOLANUM manicum deleterium remedium est. XI. 767. exsiccans et humectans est. XI. 740. raro ut all-nientum in usu venit. VI. 635. in erysipellate. X. 951. ad haemorrhagias. X. 330. sol-ni esculenti, hali-cacabl, hypnotici, manici vires et usus. XII. 145sq. semen substituitur hali-cacabo. XIX. 724. succus, si inflammatae parti imponatur, densari eam et constipari transpiratus videmus. XI. 588. succus ad cancerum. XI. 143.

SOLEA (piscis) passere suavior. VI. 724.

SOLEN mechanicus. X. 443.

SOLERTIA ex bilioso humore gignitur. XV. 97. subtilis substantiae cerebri signum est. I. 322.

SOLIDA *Hippocrates* continentia vocat. VII. 597. solidae nostri corporis partes quae. XIX. 356. solidorum nutritio quomodo fiat. X. 742. liquefactionem quando indicet urinae sedimentum criminodes. XIX. 591.

SOLICITUDO cordis intemperiei siccae causa. IX. 388. causa melancholiae. VIII. 193. a sollicitudine convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. sollicitudines colliquationis causae. XVI. 289. temperamento sicco sunt vitandae. VI. 398.

SOLON foetum animal esse legibus suis declaravit. XIX. 179. ei dicavit librum secundum de parabilibus medicam. *Galenus*. XIV. 390. *Solonis* Dietarii compositio auricularis. XII. 630.

SOLSTITIA in plagis omnibus eodem tempore fiunt. XVII. A. 16. solstitium manifestum efficit vergiliarum occasus. XVII. A. 30. aestivum fit principio mensis Loi. XVII. A. 21. hiemale quando fiat. XVII. A. 21. circa solstitium favonius flat. XVI. 409.

SOLUTIO difficilis, si morbus ex robustiore parte ad imbecilliolem deveniat. XV. 123. e contrario facilis. ibid. solutiones morborum simpliciter dictae quae. IX. 703. vocantur iudicationes paulatim factae. XVI. 228.

Solutis acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Menius Rufus*. XIII. 1010. acopon ex populo. XIII. 1022. metasyncriticum

acopon. XIII. 1029. myracopon regium. XIII. 1031.

SOLUM vertere in longis morbis convenit. XVII. B. 281.

SOLVENDI vim habet frictio mollis. VI. 93.

SOMNIA vaticinia sunt. VI. 833. quomodo fiant, philosophorum sententiae. XIX. 320. somnium multum et insuetum quid efficiat. XV. 625. somnia quibusnam sanis fiant conspicua. XVI. 525. animae in somniis conditio. VI. 834. visis plena habent temperamento calido et humido praediti. I. 327. phreniticorum quomodo comparata. XVI. 221. somniis libidinosi qui vexantur, lactucae semen epotum confert. XI. 887. somniis vacantes quoniam affectus sint. XVI. 221.

SOMNICULOSI quoniam sint. XVI. 221. qua in regione sint homines. XVI. 92. somniculosos reddit humor crudus. XVI. 222. qualis pituita reddat. XVI. 221. ne somniet quispiam remedia parabilia. XIV. 526.

SOMNIFERA quae remedia merito vocentur. VII. 143. somniferum papaver est. VI. 548.

SOMNOLENTA est aetas puerilis. VIII. 162. somnolenti affectus omnes frigidae causae. VIII. 131. somnolentas affectiones efficit frigus cum humiditate. VIII. 162.

SOMNOLENTIA a pituita abundante fit. XVI. 15. ad somnolentiam clysteres acres. XVI. 145. somnolentos facit humor crudus. VII. 576. pituita dulcis. VII. 576.

SOMNUS, definitiones. XIX. 381. quomodo fiat. XIX. 339. causae. IX. 140. XVI. 646. XIX. 382. causae pituitae accumulationis. XIX. 488. fons cerebrum dicitur ab *Aristotele*. XVII. A. 540. mortis frater est. IX. 137. an sit corporis aut animae. XIX. 339. et apoplexia quid commune habeant. XVIII. A. 88. animae per eum actio. XIX. 170sq. somni vere et bieme longissimi. V. 704. XV. 89. XVI. 252. XVII. B. 205. 416. calor per eum in interiora corporis abit. XVII. B. 173. concoquit. X. 824. concoctio in eo optime procedit. VII. 140. concoctionis in somno modus. IX. 132. somnos sequitur concoctio. XV. 598. somnus cur concoctionem promoveat. XVII. B. 191. digestionem favet. XVII. B. 260sq. humectat et

spiritum et effluvia cohibet. XV. 625. semper humectat. XVII. B. 177.

Somnus humorum conditionum index. XVI. 220sq. pulsus differentiae in somno. VIII. 466. pulsus mutationes ex somno earumque causae. IX. 131. XIX. 632. pulsum qualem *Apollonides* et *Archigenes* statuunt. IX. 138. conditio pulsus et respirationis. V. 174. respirationis in eo conditio. VII. 772. sanguis in eo ad interiora magis refugit. XVII. B. 298. aequales indicant febrem singultuosam. XV. 846. altior quibus sit. VII. 141. altus humiditatis cerebri symptoma est. IX. 407. brevis, nec profundus temperamenti calidi indicium. I. 324. carodes et cataphoricus in febre quotidiana. VII. 466. exigui nutritionem frustrantur. XV. 235. gravis aliquando crisin denotat. IX. 614. hedraeus. XVII. B. 176. longus qui, ejusque causae. XVII. B. 457. longior confert iis, qui cibos postredie eructant, et hypochondria cibis non coctis attollantur. XV. 218. longiores succi frigidi sunt indicia. VI. 259. longos profundosque humiditas abundans efficit. VIII. 162. multi mollem pulsum efficiunt. IX. 269. multus cavendus percalidis naturis. XVII. B. 176. multus periculisum morbum esse ostendit. XVI. 749.

Somni profundioris causae. VII. 141. profundus multum ad coctionem confert. VI. 487. profundus quomodo sit conciliandus. XVII. B. 176. profundus cur ex crapula fiat. XVI. 646. somnum soporiferum inducit opium. XIII. 273. stabilis qualis. XVII. B. 176. somni tumultuosi ex vitioso humore in ore ventriculi acervato. VIII. 342. somni turbantur ex succis calidis et mordacibus. VI. 259. somnus uberior humores crudos digerere non sinit. X. 823. uberior viscera graviora reddit. X. 823. congruit caput dolentibus ex vino. XIV. 318. quando in morbis salutaris. XVI. 166. XVII. B. 451sq. duplici ratione laedit in morbis. XVII. B. 451. semper nocet in principio febris accessionis. XVI. 165. noxius est, quum abscessus ventrem vexat. XVI. 165. ubi delirium sedat, bonum. XVII. B. 456. pluribus quam ante, visis pleni, morbi futuri notae sunt. I. 361. prolixiores aut suo tem-

pore non advenientes, futurum morbum indicant. I. 360. modum excedens morbus est. XVIII. A. 189. signa inde depromenda. XVIII. B. 128sq. qualis in morbis boni et mali ominis. XVIII. B. 128sq. neque nocturne, neque interdiu accedens, pessimum. XVIII. B. 130. per somnos caliginosa videre aut tenebricosis in locis versari quid significet. XVI. 220. in foetido loco videri quid significet. XVI. 220. in somno videre incendium bilis flavae signum est. XVI. 219. si imber videatur, frigida humiditas superat. XVI. 219. si nix aut glacies aut grando videatur, pituita in culpa est. XVI. 219. palpebrae non commissae per somnum malum signum. XVIII. B. 52.

Somnus cum ore liante malum. XVIII. B. 62. crura humant contracta disjunctaque habere, et simul supinum jacere malum. XVIII. B. 63. pavor et convulsio per eum in febribus malum. XVII. B. 747. et vigilia, utraque si modum excesserint, malum. VIII. 162. XVI. 669. XVII. B. 456. vigilia curatur. XVI. 173. siti medetur ex vigilia. XVII. B. 198. per somnum in oculis album conspiciendum non commissis palpebris, quid significet. XVIII. A. 89. in somnum propensio quid sit. XVII. A. 540. ad somnum propensio pituitam causam habet. XVI. 165. cur percalidi in frigore, sed bene tecti eum capere debeant. XVII. B. 173.

Somnum inducentia remedia. VIII. 131. 162. XIV. 489. 526. 550. conciliat anethum. XI. 832. inducens aster. XIII. 165. ad somnum conducit balneum. VI. 259. conciliat remedium diaspermaton. X. 372. conciliat frictio uberius. X. 823. affert fructus holoschoeni et oxyschoeni. XII. 137. ad somnum conducit lactuca et quomodo. I. 677. ad somnum conciliandum confectio papaveris. XIII. 45. somnum conciliat semen papaveris sativi. XII. 73. inducens pastillus. XIII. 304. accersit Solani hypnotici cortex radices in vino potus et drachmae pondere sumtas. XII. 145sq. e somno indicia succi abundantiae sumenda sunt. VI. 259. e somno turbulentae excitationes convulsivae sunt secundum *Hippocratem*. XVI. 753. e somno erumpens sudor sine causa manifesta quid indicet.

XIX. 518. in somno omnes musculorum actiones exsolvuntur, et sola musculor. thoracis actio servatur. VIII. 300.

SONCHUS, ejus vires et usus. XII. 128.

SONUS undas quasi efficit ad aures pervenientes. III. 644.

SOPHISMATA, definitio. V. 72. XIX. 233. sophismatum sex modi secundum Aristotelem. XIV. 582. sophismata in aequivocatione quae. XIV. 583. in ambiguitate. ibid. in accentu. ibid. in compositione. ibid. in dictionis figura. ibid.

SOPHISTAE quinam. XIV. 593. sophistae veteres *λογιστοὶς* vocant. XV. 160.

SOPHOCLIS versus de pemphige. XVII. A. 879.

SOPOR. VIII. 231. variae definitiones. XVI. 647. eo finito bona valetudo magna ex parte subsequitur. VIII. 231. sopores alti quomodo dicantur. X. 931. soporis causae. VIII. 231sq. causa in febris insultu. VIII. 134. soporem efficit capitis refrigeratio. VIII. 161. sopores ex extrema constipatione. VII. 14. soporem affert dorycnidium parce sumtum. XI. 864. soporis causa viscidus humor. VIII. 232. hyoscyamus cum semine atro. XII. 147. sopor ex maxillae luxatione non reponenda. XVIII. A. 447. sequitur sensuum principio humectato et frigesciente. VII. 576. soporis generationis theoria secundum Hippocratem. VIII. 231. in sopore et memoria et ratio perditur. VIII. 161. respirationis conditio VIII. 232. palpebrarum conditio. VIII. 232. sopor et vocem laedere potest. VIII. 270. in febre contraindicat purgationem. XVI. 658. an ubique malus. XVI. 644sq. quandonam sit bona causa tum signum. XVI. 645. gravis post capitis dolorem abscessus secundum aures signum est. XVI. 229. gravis in morbis sine coctionis notis pessimum signum. XVI. 259. soporosi pereunt, quibus voces cum febre deficiunt post judicationem. XVI. 693. in sopore perfusiones capitis calfacientes. XIV. 732. soporosas affectiones inducit frigus cum humiditate. VIII. 162. soporosis sternutamenta sunt utilia. II. 883. quomodo solis adspectus e directo iis esse possit salutaris. II. 883.

SORANUS Ephesius sectae methodicae auctor. XIV. 684. medicamenta, quae in quarto medicinae, et in unico libro medendi, quem monobibulum inscripsit, tradidit. XII. 493 — 495. ejus alopeciae medendi methodus. XII. 414sq. medicamentum ad columellas. XII. 987. ad oris crustas. XII. 956. Sorani meminit. X. 53. confectio ex capitibus papaveris. XIII. 42.

SORBA adstringunt. XI. 441.

SORBITIO ex alica et trago probe cocta ad tracheitidem. XIII. 10. sorbitionis exhibendae indicationes. XV. 510. exhibendae regulae secundum Hippocratem. XIX. 212. sorbitio quo tempore in pleuritide sit adhibenda secundum Hippocratem. XV. 855. sorbitiones quasnam Hippocrates dicat attractorias. XV. 762. frigidiore, et crassiores conducunt alvo liquidae in febribus. XV. 802. tempore judicationum detrahendae sunt. XV. 812.

SORBUS, ejus fructuum vires. XII. 87.

SORDES, quae in summo corpore nostro colliguntur, excrementa sunt. X. 176. in cute unde oriantur. VI. 67. aurium devorandas scribit Xenocrates. XII. 249. ad sordes anrium educcendas remedia. XIV. 407. (confer. Aurium sordes.) oculi semicocti nutrimenti excrementum est. XVIII. B. 48. circa oculos in ipsis oculorum morbis nihil habent periculi. XVII. B. 47. ulceris, definitio. X. 176. XV. 346. a gymnasiorum statuis, in quibus larga oleum inhaeret, earum vires. XII. 116. hominum, earum vires et usus medicus. XII. 308. earum, quae lanis ovium inhaerent, ex quibus oesypion conficitur vires. XII. 309. a palaestra pro ricino. XIX. 732. extergit in balneis Aphrolitrum. XII. 212.

SORDIDA purgat aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. sordidi pruritu infestantur. VII. 197.

SORV simile quoad facultates ferro et lapidi ignito. XI. 688. quomodo lavetur. XIII. 407. adstringit. X. 927. simul adstringit et mordicat. XI. 641. tritum ad ulcera putrida. XIII. 732.

SOSANDRI ad palpebrarum defluvia, inveteratos affectus et ad encanthides remedia. XII. 733.

SOSICRATIS compositio ad orthopnoeam. XIII. 114.

a **SOSTRATO** commendatum *Apollo-dori* compositum ad viperarum morans. XIV. 184.

SPADONES cut habeant vocem acutam. XVI. 608.

SPANOPOGONES vocantur, quibus pili in mento decidunt. XIV. 530.

SPARGANIUM, ejus vires. XII. 129.

SPARTIUM vid. *Gemista*.

SPASMUS. (vide *CONVULSIO*.) in coitu venereo. IV. 187. spasmus fieri *Hippocrates* dixit ex repletione et evacuatione. XIII. 153. spasmi cynici cujusnam sint musculi affectio. XVIII. B. 930. ad spasmos tendinum theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35. spasmus musculorum surae saepe observatur in cholera. XVII. B. 783.

SPATHOMELAS. IV. 595. instrumentum. II. 686.

SPATIUM inane quo dicatur respectu. XI. 405.

SPECULATIO principium interpretationis medicinae. XIV. 677.

SPECULI imagines quomodo fiant. XIX. 307. speculis urentibus triremes hostium ab *Archimede* incendebantur. I. 657. succenditur iisdem et lana, stuppa, ellychnium etc. I. 658.

SPENDUSAE compositio ad aures purulentas. XII. 631.

SPERMA quidam non semen ipsum vocent, sed ipsius vim et facultatem. XVIII. B. 106 sq.

SPEUSIPPUS philosophus. XIX. 226.

SPHAERAM universi ex dodecaedra factam putat *Pythagoras*. XIX. 266.

SPHACELUS, definitio. VII. 726. XVIII. A. 687, secundum varios significationes. VIII. 92, etiam dicitur, ubi os corrumpitur. XVIII. B. 455. quando ossibus contingat. XVIII. B. 453. completus non, incipiens curari potest, XVIII. A. 156.

SPHAGNUS pro calamo aromatico. XIX. 731. pro phu. XIX. 746.

SPHINCTER ani, definitio. II. 888. XIV. 706. ejus functio. III. 334. quibus resolutus aut alio modo vitiatus est, invitis effluunt excrementa. III. 335. ani et vesicae officium. IV. 454. instrumenta ejus officii. IV. 455. sphincteres vocantur musculi sedis et vesicae cervicis orbiculares. II. 588. sphincteres et in dormien-

tibus officium suum perficiunt. IV. 439.

SPHONDYLIIUM, fructus, radices, floris, succi vires et usus. XII. 135.

SPHRAGIS Iemnia exsiccata modice. XIII. 659. dictum medicamentum. XIII. 91. *Neapolitanae*. XII. 751. *Pacci*. ibid. inscriptus pastillus ex mandragora. XIII. 100. *Polyidae*. XIII. 834.

SPICA vocata fascia. XVIII. A. 814. nardi etiam *Nardus* indica audit. XIV. 73. nardi discutit et corroborat. XIII. 155. nardi pro malabathro. XIX. 735. indica pro malabathro. XIX. 735.

Spicae vocantur omnes frumentacei fructus. VI. 543.

SPICULA extrahit rotunda radix aristolochiae. XI. 836. extrahit cancer fluvialis tritus. XIV. 242. educere dicitur caro salitorum haelurorum imposita. XII. 321. extrahere dicitur lacertarum caput. XII. 334. extrahere creditur Phorbii semen. XII. 152. ad spicula pravis medicamentis infecta. XIV. 198.

SPINA acuta vide *Oxyacanthus*. — aegyptiaca, ejus facultates medicae. XI. 819. quidam arabicam vocant. XI. 819. aegyptiae fructus cicatricem inducit. XI. 757. aegyptiae fructus ad haemorrhagias. X. 329, substituitur acanthi siligna. XIX. 723. alba vide *Acanthus* alba. — alba, vires ejus. XII. 58. vulgaris vid. *Acanthus*. — ad spinas generandas excrementorum abundantia confert. VI. 647.

SPINA dorsii, definitio. XIV. 707. vocatur omnium vertebrarum compositio. XVIII. A. 492. viginti quatuor vertebris constat. II. 755. cur ex viginti quatuor vertebris composita in hominibus. IV. 50. cur non ex uno osse composita. IV. 42. cur intus excavata. IV. 42. quomodo dividatur. II. 755. vertebrarum in varias regiones divisio. IV. 50. vertebrarum, ejus figura h. e. variae ejus inclinationes. XVIII. A. 542 sq. recentiores quidam thoracis tantummodo et lumborum vocant vertebrarum compagem. XVIII. A. 493. thoracis magis gibba videtur, propter longos processus. XVIII. A. 546. cur sit circa os sacrum gibba. XVIII. A. 543. cur ab osse sacro ad septem transversum intus paululum curvetur,

XVIII. A. 544. figura media quae. IV. 452. evolutio in foetu. IV. 541. primo formatur in foetu secundum *Aristotelem*. XIX. 331. motus ex vertebrarum constructione resultans. IV. 79sq. musculi. XVIII. B. 991. spinam in posteriora curvantes musculi. XVIII. B. 991. flectentes musculi. XVIII. B. 992. ligamenta. IV. 111. partes quae ei ab anterioribus adhaerent. IV. 86. constructionis usus. IV. 42. quatuor usus. IV. 48. propugnaculum ventriculi est. III. 284.

Spinae scapulae usus. IV. 122sq. spina vocatur etiam processus spinosus vertebrarum. II. 758. spinae propriae ac praecipuae affectiones. XVIII. A. 75. spinae concussionis effectus. XVIII. A. 564. spinae diversae distortionis. VII. 28. spinae curvationis variae species. XVIII. A. 493. etiam in sanis pluribus modis curvari potest. XVIII. A. 552. et quomodo tunc curanda. XVIII. A. 553sq. perversio quaelibet, curvitas, distortio etc. instaurari non possunt. XIV. 796. quibus magnopere distorta respiratio parva et densa fit. VII. 853. quidam ex tuberculis eam in posteriore partem compelli putant. XVIII. A. 494. in anteriorem partem luxatae effectus et cura. XVIII. A. 560. luxatio in posteriorem partem qualia symptomata producat secundum *Hippocratem*. VII. 921sq. luxatae curam per intensionem super scalam *Hippocrates* vituperat. XVIII. A. 514. prepe cervicem cura. XVIII. A. 516.

Spirandi difficultas quibusnam in morbis occurrat. XVII. B. 730. difficultas signum decretorium. XVII. B. 396. difficultas signum malum. IX. 615. difficultas in febre non intermittente lethale signum. XVII. B. 730. difficultatis causae in febribus. XVII. B. 730. difficultas in peripneumonia et plenitudine adest. VIII. 121. ad spirandi difficultatem remedia. XIV. 366. 572. ad spirandi difficultatem a stomacho remedia. XIV. 513. difficultatem tollit centaureum majus. XII. 20. facilitas salutifera in morbis acutis, quibus febris copulatur. IX. 883. 889. facilitas perimagnam ad salutem vim habet in morbis. XVII. A. 528.

Spiranti perpetuo theriaca *Andro-*

nachi senioris. XIV. 37. spirantibus aegre theriaca. XIV. 304.

Spiratio arteriarum, definitio. XVII. B. 252. spirationis ob uterum ablatio a quibusdam hysteria vocatur. VIII. 414.

Spirituosa vitia qualia. XVII. B. 29. spirituosius quinam interdum vocentur. XV. 905.

Spiritus (confer. *Respiratio*.) a Stoicis anima vocatur. IV. 783. vocat *Hippocrates* ea, quae impetu feruntur. VII. 597. ejus effectus. VII. 597. vocat *Hippocrates* respirationem. XV. 487. et ventus dicitur. XVI. 394. veteres duos, animale et naturalem accipiunt. XIV. 697. Stoici tertium, hecticum addunt. XIV. 697. copiam et subtilitatem causam *Asclepiades* statuit pulsus vehementis. VIII. 646. copia venas tum aperit tum rampit. XVII. A. 50. substantia quomodo custodienda. X. 838. quomodo nutriatur. X. 742. ad spiritum generandum pulsus conferunt. IX. 6. spiritum primum quod haerit, cor est. V. 281. spiritus per totum corpus ex arteriis emanatio diffusio vocatur. XVII. B. 319. in spiritu virium essentia consistit. X. 838. excretionem *Aristoteles* semen putat. XVII. B. 29. ad alterandum promptus. VII. 740. est ad alterandum facilis. XV. 295.

Spiritus alterationis causae. X. 840. alterationis cura. X. 841. enim attenuant calefacientia. VII. 600. intus movetur in interioribus. VII. 844. animalis in cerebri ventriculis est, primum animae organon ad sensum et motum. VIII. 233. animalis fons. X. 839. animalis num ex corde in capite proficiscatur. V. 281. animalis in cerebro generatur. V. 608. et ex vitali habet originem. ibid. — animalis fit ex vitali admodum elaborato. XV. 263. animale praeparant ventriculi cerebri. III. 663. organon ventriculus cerebri. IV. 501sq. spiritu animali plenum putat *Chrysippus* cerebri ventriculum. V. 185. qui in cerebri ventriculis est, motu consumitur. V. 154. ejus regeneratio. V. 155. animale nutriti arteriae. III. 46. nutrit plexus retiformis. IV. 323. sentiendi et motus facultatem exhibet. XIV. 726. ejus sedes. ibid. mutata quantitas et pulsus mutat. VI. 149. generationi pulsus praecedit.

IX. 210. substantiam ejus nutrit respiratio. IV. 466. nutrimenti principium quod. IV. 504. nutritioni ejus praest respiratio. VII. 761. an a respiratione nutrirī possit. IV. 501. quibus evacuat, quomodo respiratio his turbetur. VII. 770. sanguinis halitu ad nutritionem indiget. IV. 506. sed qualis esse debeat. IV. 507. animalī conducit calor moderatus. XV. 369.

Spiritus in arteriis non contineri docetur. IV. 704. spiritus, qui in arteriis contineri dicitur, ambiente nos aëre non est tenuior. IV. 706. unde procreetur secundum *Erasistratum*. IV. 706. spiritum arteriarum evacuare in vulnere, et sanguinem eum sequi negatur. IV. 712sq. in arteriis crassus et vaporosus secundum *Prazagoram*. IV. 707.

Spiritus in ventriculis cerebri animae organon est. IV. 509. instrumentum primum animae est. V. 606sq. in cerebri cavis contentus, primarium animae instrumentum. XVII. B. 248. in cerebri ventriculis contentus num animae domicilium, an forsā ipsa anima. V. 606. cerebri vasis, et praesertim arteriis secernitur. V. 607. in ventriculis cerebri quaeenam vasa progignant. V. 356. in cerebri ventriculis rationis et memoriae primum instrumentum. VIII. 175. cerebri ventriculorum evacuatus non vita privat animal, sed sensus motusque reddit expers. V. 606. etiam in nervis talem esse, demonstratur. V. 611. num in mediam thoracis pulmonisque regionem feratur, quomodo sit experimentis enucleandum. II. 698sq.

Spiritus cohibitio quid, et quomodo fiat. III. 562sq. IV. 461. VII. 940. *detentio* et *cohibitio*, definitio. VI. 173. ejus in apothērapia usus et effectus. VI. 173. spiritum cohibet somnus. XV. 625. cohibitionis utilitas. VII. 941. cohibitio ad apothērapiam idonea ventriculum attollit. VI. 176. cohibitio exeroitatio est musculorum thoracis. VI. 152. laryngis in ea conditio. VI. 176. ad spiritum retinendum prompta curandi methodus. X. 843.

Spiritus crassus et vaporosus, qui non transit, causa palpitationis. VII. 596. 597. incrassant, coarctant et turbidum reddunt refrigerantia. VII.

600. dolores a crassis et crudis spiritibus curat rotunda radix aristolochiae. XI. 836.

Spiritus flatulentus quinam dicatur. XI. 111. austrino aëri respondet. XI. 111. quomodo generetur. V. 679. gignit gongylidis (rapae) semen. XI. 861. flatulenti generatio quid denotet. XV. 804. flatulentus in capite oboriens aurium sonitum gignit. XV. 599. flatulentus causa capitis doloris. XVI. 49. flatulentus acris causa cholerae aridae. XV. 885. flatuosus inflationem gignit. X. 963. flatulentus collectus in cavitatibus inflationis causa. XV. 770. flatuosus secundum diaphragma collectus, laedit nonnihil mentem. XVI. 584. flatuosus causa palpitationis. XVI. 570. partes et loci, qui ab eo ut plurimum infestantur. XI. 111. flatulenti inordinata motio causa vertiginis tenebricosae. XV. 804. ejus cura. XV. 806. doloris inde orti cura. X. 861. ob spiritum flatuosum dolores vacuationem postulant. XI. 261. colligitur aliquando etiam in carnosissimis partibus sine dolore. — ejusdem affectus cura. XI. 115. tumorum inde ortorum cura. XI. 111. flatulenti in ventre aut intestinis collecti cura. XI. 111sq.

Spiritus halituosus unde gignatur. X. 968. halituosus et crassus et frigidus est, et tardi motus. X. 863. innatum Stoici animae substantiam dicunt. XI. 731. innati duplex species naturalis et animalis, cui addunt alii tertium, hecticum. XIV. 726. interceptiones in venis, de quibus loquitur *Hippocrates*, quomodo sint accipiendae. XV. 779. interceptiones per venas venaesectio solvit. XV. 860. nativus calor innatus vocatur. XI. 731. naturalis in nobis aquiloniae aëris constitutioni similis est. XI. 111. naturalis animantia et stirpes nutrit. XIV. 726. ejus sedes. ibid. obscurus *Hippocratis* parvus est. VII. 959. turbidus nusquam apud *Hippocratem* occurrit. XVI. 201. turbidus quid apud *Hippocratem* significet. XVI. 595sq. vaporosus et crassus in musculis oscitationem continuam efficit. VII. 940. *vitalis*, ejus fons, sedes et nutritio. X. 839. *vitalis* ex corde proficiscitur secundum *Erasistratum*. V. 281. *vitalis* in arteriis generatur. V. 608. *vitalis* in arteriis et corde

gignitur, et spiratione ortum ducit. XV. 263. vitali plenum putat ventriculum cerebri. V. 185. angustiae comitantur stercoris acervationem in superioribus intestinis. XVI. 146. quibus sursum trahitur, vox autem suffocans est, et vertebra intro considet, his in fine velut contrahentis cuspis spiritus redditur. (*Hipp.*) XVI. 678. et quomodo hoc sit explicandum. ibid. et sq. spiritum inter expirandum collidi et quasi sisti tum angustiae tum convulsionis nota est. XV. 600. intro ferri prohibet sputum impactum, extra vero ferri cogit. XV. 493. in vocis defectione veluti iis, qui strangulantur, malus. XVI. 559.

SPLANCHNON vide *Musculus*. (XI. 855.)

SPLEN vide **LIEN**.

SPLENUORIS sensus visus est. VII. 122. splendores maximi visum corumpunt. VII. 117.

SPLENIA, eorum constructio qualis esse debeat. XVIII. B. 821. numerum indicat fracturae magnitudo. XVIII. B. 822. tria *Galenus* adhibet in claviculae fractura. XVIII. B. 822. eorum usus. XVIII. B. 823.

SPOUUM tenue est citra calorem manifestum. XIII. 568. parandi ratio. XII. 234. ei substituendum remedium. XIX. 743.

SPONDYLI cinariae manduntur. VI. 637. marini tardissime nutriunt. XVII. B. 484. semen amarum et calidum est. XI. 646.

SPONGIA non cava, sed cavernosa est. VIII. 672. sicca levis. XI. 407. magna ex aqua calida expressa ut fomentum. XV. 521. spongiis ad aegros detergendos non utuntur hodierni medici. XV. 715. sponsia pro strigili utendum est in lavacris aegrotorum. XV. 713. ea tamen hodierni medici non utuntur. XV. 715. usta, ejus facultates et usus medicus. XII. 376. sponsiae ustae cinis sanguinis fluxionem inhibet. XIV. 289.

SPONTANEA quae dicantur. XV. 299.

SPORADICI morbi qui dicantur. XV. 429.

SPUMA quomodo generetur. XVIII. B. 177. spumae causa. XVI. 557. generationis duplex modus. XVII. B. 543. unde fiat solutu difficilis et stabilis. XVII. B. 543. ante os con-

sistens quando oriatur, et quid significet. XVII. B. 543 sq. italica pro magnete vitreo. XIX. 735. nitri vide *Apleronitron*.

SPUMOSIS prodeuntibus quibus coma oritur, febris exacerbatur. XVI. 705.

SPUTAMEN, definitio. IX. 562. sputamina quatenus cruditatem significant. IX. 564. quae prava sint. IX. 564 sq.

SPUTATIO frequens in phrenitide mala. XVI. 539. sputationis in morbis causae. XVI. 540. sputationes crebre, si fiant in phrenitide cum refrigeratione, nigra remouuntur. XVI. 571.

SPUTUM quid proprie dicatur. IX. 564. quatenus salubria et quae non. I. 280. sputum quale bonum esse debeat. XVII. B. 398. sputa concoctionem organorum respirationis indicant. XVI. 236. sputorum sapor diversus. XVI. 217. sputum quodnam facile excludatur. VIII. 286. sputum pro humoris redundantis qualitate diuersae coloratum est. XVI. 21. sputi in morbis duplex indicatio est. XVI. 168. sputum in lateris dolore morbum breuem fore indicat. XVI. 236. sputa ut symptomata morborum. VII. 76. ut signa. IX. 575. signa inde depromenda. XVIII. B. 170. quibusnam in morbis signa sint. XVI. 502. ut signa coctionis aut cruditatis. IX. 611. coctionis aut cruditatis signa sunt. XVI. 211. optimum quale. XVIII. B. 173. optima quae dolorem sedant. XVIII. B. 185. omnia mala, quae dolorem non sedant. XVIII. B. 185. bilis atra in iis mortale signum habetur. XVI. 218. quae facile educuntur, bona, quae contra, mala. IX. 565. nullum expui malum. XVIII. B. 179. sputo multo in bronchiis detento respiratio deterior redditur. VII. 916. sputum quodnam in morbis pectoris salubre secundum *Hippocratem*. IX. 565. quodnam vero malum. X. 566 sq.

Sputa cruditatem aut coctionem in pectore aut pulmone indicant. XVI. 70. 248. in omnibus doloribus pulmonum facile excreri et flavescentia esse debent. XVI. 169. in omnibus doloribus pulmonum et pleuritide celeriter et facile expui oportet. XVIII. B. 170. in peripneumonia aut pleuritide valde foetida quid denotent.

XVI. 215. signa sunt affectionis pulmonum, thoracis, tracheae. XVI. 210. crisin constituunt in morbis thoracis et pulmonis. IX. 708. de thoracis pulmonisque conditione certiores reddunt. XVII. A. 140. conditio in iis, qui ulcere pulmonum ex succi vitiosi erosione laborant. X. 373. in peripneumonia et pleuritide. VIII. 122. in pleuritide rejecta quid. VII. 375. in pleuriticis causam morbi indicant. IX. 686. qualia coctionis perfectae in pleuritide signa. XVII. B. 395. qualia cruditatem perfectam indicent. XVII. B. 395. si in pleuritide statim appareant, morbum faciunt breviorum. IX. 561. 633. sin minus longum. ibid. et XV. 475. quatenam in pleuritide optima, quaeque pessima. IX. 687. qualia in pleuritide et peripneumonia lethalem exitum denotent. VII. 457. in pleuritide maligna mortem indicant. IX. 564. phthisicorum, si carbonibus injecta graviter oleant, lethale. XVII. B. 796. eorum conditio in tabe maligna et in moderata. XVII. A. 72. quando leviter educantur. XVIII. B. 170. ad sputum. XIV. 563. quomodo evancuentur. XVI. 168.

Sputa mediocriter educit aqua mulsa. XV. 651. magis educit aqua mulsa dilutior. XV. 660. maturat edocitque in peripneumonia balneum. XV. 719. promovet confectio ex marrubio et iride. XV. 481. educit oxymel subacidum. XV. 633. sursum ducit oxymel. XV. 676. magis educit vinum dulce quam vinosum. V. 771. secundum Hippocratem vinum dulce potentius educit. XV. 641. minus educit vinum siticulosum et cur. XV. 642. cur non educat aqua. XV. 697. inhibet papaver. VI. 548. egressus prohibetur a spiritu denso. XV. 492. agglutinat et profluere prohibet spiritus densus. XV. 493.

Sputorum differentiae. XV. 323. album unde fiat. XVIII. B. 175. album, glutinosum et rotundum inutile. XVI. 169. album et viscidum et rotundum inutile. XVIII. B. 175. ἀρ-
θρὰ qualia sint apud Hippocratem. XIX. 81. adhuc bilioso existente, si suppuraciones fiant, admodum exitia sunt. XVIII. B. 188. 189. ex sputis biliosis in pleuritide, si celeriter evanescat, quid fiat. XVI. 716 sq. concocta sunt, quae puri si-

millima. XV. 857. crassa reddit concoctio. XVI. 74. admodum crassa difficulter eliminantur. XVIII. B. 171. crassa detergit (interdum) oxymel. XV. 679. crassa vehementer glutinari, nihilque ab oxymelite juvari quibusnam contingat. XV. 680. quando fiant flava aut pallida. XVI. 21. — quando spumosa et alba. — quando nigra aut livida. ibid. flava aut pallida quomodo fiant. XVI. 169. flava unde fiant. XVIII. B. 175. flava biliosum fluxum sincerum indicant. XV. 324. flavum, fulvum, aut quod multam tussim excitat, neque valde commixtum, deterius. XVII. A. 319. flava sincera periculosa sunt. XVI. 169. flavum, si sincerum fuerit, periculosum. XVIII. B. 175. flavum sanguine mixtum in peripneumonia quando sit salutare et quando non. XVIII. B. 182. florida quatenam sint. XVII. A. 329. floridum sanguinem abundare docet. XVII. B. 129. glutinosum reddit et elabi prohibet. VII. 926. glutinosum medicamentum abstergeus postulat. XV. 653. impactum spiritum intro quidem ferri prohibet, celeriter vero extra ferri cogit. XV. 493. lividum, aeruginosum aut atrum perniciosum est. XVII. B. 395.

Sputa nigra aut livida a quali sanguine fiant. XVI. 170. nigrum nigram bilem indicat. XVII. B. 129. nigra fluxum melancholicum esse docent. XV. 324. nigrum deterrimum. XVIII. B. 179. nigrum omnium perniciosissimum. XV. 324. nigra pessima. XVIII. B. 185. nigrum mortem portendit. IX. 569. pallidum indicium est flavae bilis exuperantiae. VII. 376. pallidum bilem pallidam abundare docet. XVII. B. 129. puris tabes et fluxus sequitur. XVIII. A. 115. purulentum tracheae ulcus significat si exiguum, si multum vero pulmonis. VIII. 289. puris a sanguinis sputo malum. XVIII. A. 115. retentum spiritum densum facit. VII. 926. XV. 493. rotunda quomodo generentur. XVII. B. 106. rotunda saepe in phthisin trahunt. XVII. B. 106. rotunda delirium futurum significant secundum Hippocratem. XVII. B. 106. rubrum quando appareat. XVI. 170. rubrum sanguinis. VII. 376. rubra plurimum sanguinis, sed parum amarae bilis habere humorem testantur.

XV. 324. rufa biliosum quidem fluxum denotant, sed non parum esse serosi excrementi cum flava bile commixtum. XV. 324. spūti sanguinis meri causae. XVIII. B. 184. sanguinis exigui quando in peripneumonia locum habeat. XVIII. B. 184. sanguinis cur sit reformidabile. XVIII. B. 184. spumeum et candidum quando fiat. XVI. 169. spumosum quomodo fiat. XVIII. B. 177. spumosum pituitae indicium. VII. 376. spumea pituitosum fluxum indicant, XV. 324. XVII. B. 129. tenue aegre exspuitur. XVIII. B. 171. tenue in pleuritide coctionis imperfectae signum. XVII. B. 395. tenue in pleuritide et peripneumonia principium morbi significat. VII. 446. tenuia, salsa, calore sincero tincta et pauca sequuntur morbi cruditatem, XV. 593. 600. viride admodum et spumeum malum. XVI. 169. viride et spumosum malum. XVIII. B. 176. ad sputa viscosa et glutinosa, eliminanda *Nicerati* eclegma. XIII. 98. *Cosi* compositio. XIII. 100.

Ξυργάθους vocant dejectiones caprarum similes. XVI. 599.

SQUALIDUM et siccum et aqua vacans idem est, XVI. 419.

Squalentibus lens noxius cibus est, VI. 526.

SQUALOR secundum *Hippocratem* quid significet, XVII. A. 40. squalores sunt imbribus salubriores. (*Hipp.*) XVI. 417. XVII. A. 653. febres acutas gignunt. XVI. 417. in febre acuta mali. XVII. A. 869. corpora sicciora reddunt. XVI. 442. corporis morbos siccios indicant. XVI. 200. corpora sicciora reddunt. XVII. A. 43.

SQUAMA aeris, ferri, belitis et chalybis, vires et usus, XII. 223. squamas tollit aridum cephalicum *Lucii*, XII. 846. tollit aridum cephalicum ex *Serapiade* inscriptum, XIII. 847. *Tryphonis* cephalicum, XIII. 847. tollit emplastrum ex herbis *Critonis*. XIII. 863. removet Hercules vocatum remedium. XIII. 858. ad squamarum abscessus *Isis* viridis. XIII. 794.

SQUATINA durae carnis est et concoctu difficilis. VI. 737.

SQUILLA piscis *Caris* audit. XIV. 242.

STABILIMENTA deligationis. XVIII. B. 918.

STABILITAS gignitur ex melancholico humore. XV. 97.

STACHYS frutex, ejus vires. XII. 129.

STACTE vocata lixivie valde calefacit. XIII. 569. (parandi ratio. *ibid.*) calefacit. XI. 520.

STAGIUM denarium unum pendet. XIX. 763. quot pendeat siliquas. XIX. 764.

STAGNA maritima *λυσσθαλάττας* vocant. VI. 709. 711. stagnorum exhalatio febris putridae causa. VII. 290. halitus morborum endemicorum causa. XV. 121.

STALTICAE facultates. XI. 781.

ad STANDUM usus pedum. III. 187.

STAPHISAGRIA pituitam e capite deducit. XIV. 326.

STAPHYLE male vocatur uvula, quoniam ita vocatur quaedam ejus affectio. XII. 960. morbus est uvulae, ubi ejus extremum majus et lividum factum est. XII. 971. ejus affectus cura. XII. 972.

STAPHYLINUS agrestis et sativus, eorum herbae, radicis et seminis vires. XII. 129. a quibusdam dancus vocatur. XI. 862.

STAPHYLOMA, definitio. XIV. 774. XIX. 435. 439. staphylomata alia solo situ, alia affectione praeter naturam sunt. VII. 732. cura. XII. 801. excidenda sunt. XIV. 784. ad staphylomata aster inextsuperabilis. XII. 761. diarrhodon ex rosis magnum. XII. 767. emplastrum. XIII. 738. *Libianum* remedium. XII. 762. *Zoili* collyrium. XII. 771sq.

STARE non convenit iis, qui ulcus in crure habent. VII. 590. lassitudinem gignit. VII. 590. ulceribus minime conducit. VII. 590.

STATA tempora quoniam secundum *Hippocratem*. XVI. 387.

STATER. XIX. 768. vocatur tetradrachmos. XIX. 772. assarios duos continet, XIX. 760. quot drachmas habeat. XIX. 772. quot habeat stategia. XIX. 763.

STATIO quomodo fiat. IV. 254. quinam muscoli in ea agant. IV. 255.

STATUA *Polycleti* cur canon appellata, I. 566.

STATUS gastrici brevis delineatio,

III. 352. vitiosi corporis duplex. VI. 384. in statu morbi tenuissimo victu est utendum. XVI. 427.

STEATOCERLE, cura chirurgica. XIV. 788.

STEATOMA, definitio. X. 985. XIX. 440. vocatur ita, quoniam in eo sevo simile quid reperitur. VII. 718. membrana peculiaris ea saepe componit. VII. 719. steatomata prius non sunt, sed fiunt praeter naturam. XV. 347. causa est humorum fluxus. VII. 22. in steatomata supervacaneum a natura deponitur. VII. 35. cura. X. 985. steatomata in cervice quomodo removeantur. XIV. 785. steatoma uteri vide *Uteri* sarcosis.

Στεγνόν, definitio. XI. 753.

STEGNOTICA remedia quae. XI. 753.

STELECHIAEA vena. II. 574.

STELLA quid significet. XVII. A. 16. stellae ex puteis profundis conspiciuntur, sole non in meridie locato. III. 777. stella singula mundus. XIX. 271. stellarum figura. XIX. 271. essentia. XIX. 270. stellae unde illuminantur. XIX. 273. stellarum motus. XIX. 272. ordo. XIX. 272. stellas *Diogenes* cometas vocat. XIX. 286. stellarum significatio. XIX. 274.

STELLIO scorpiones visos frigore perimit. XIV. 243.

Στεμφυλλίτης, definitio. VI. 580.

Στέμφυλα. VI. 579.

Στενυγροχωρήν quid significet, et unde compositum sit. XVIII. A. 411.

Στενυγρόν ab Ionibus το στενόν, angustum, dicitur. XVII. A. 897.

STERCUS, definitio. XIX. 363. ejus vires et usus medici in universum. (singulorum animalium stercora vide apud animalia ipsa.) XII. 290 sq. in anfractibus intestinorum impactum deorsum ferri excrementa prohibet. VII. 220. quod aut supra aut infra continetur, quomodo cognoscatur. XVI. 146. in volvulis vomitu ejicitur. VII. 219. vomitur transitu in ileo praeccluso. II. 193. et quomodo. II. 195. in intestinis induratum molles clysters requirit. XVI. 145. exuritur iis, qui prandere assueti non prandiunt. XV. 559. stercore veteri non subeunte febris exorta quomodo curanda secundum *Hippocratem*. XV.

796. variorum animalium attrahit. XI. 760. columbinum acervatum calidum est. XI. 606. caprinum parotides induratas juvat. XIV. 336. humanum canibus suavissimum. II. 178. humanum, oris et gutturis partibus inunctum, aut devoratum, valere scribit *Xenocrates*. XII. 249. pecudum per se accensum. VII. 298.

STERILITATIS utriusque sexus causae. XIX. 451. mulierum et virorum causae. XIX. 328. causae secundum *Hippocratem*. XVII. A. 453. feminarum causae. XVII. B. 862. feminarum causa secundum *Aristotelem*. XIX. 323. virorum causae. XVII. B. 869. sterilitatem adducit cedrea. XII. 18. sterilitatem parere dicitur epimedium, si potu hauriatur. XI. 876. sterilitatem ajunt efficere semen *Periclymeni*. XII. 98. ad sterilitatem vel maris vel foeminae cognoscendam remedia. XIV. 546. sterilitatis mulorum causae. XIX. 329.

STERNUM, definitio. XIV. 705. 722. στήθος vocat *Hippocrates*. XVIII. A. 412. quot ossibus constet. II. 653. ossa septem a *Galeno* numerantur. II. 763. cur ex septem ossibus constet. III. 599. figura. II. 764. cur etiam xiphoides dicatur. II. 765. superior finis cum prima costa coarticulatur. II. 656. pars ejus inferior cartilago ensiformis prope os ventriculi est, superior prope clavicularem compagem. III. 416. sibi ipsi continuatur, et per costas cohaeret cum spina. XVIII. A. 413. cartilaginis ensiformis utilitas. III. 598. ad sternum deligatio. XVIII. A. 816.

STERNUTATIO vehementiorem quam tussis spiritus habet impetum. VII. 172. causae. VII. 172sq. XVIII. A. 158sq. omnis promovetur ex capite percalefacto cerebro aut perhumectato capitis vacuo (*Hippocrat.*) XVIII. A. 157. narium purgamentum. XVIII. A. 159. sternutationis utilitates. VII. 199. XI. 501. quando sit in capitis dolore utilis. XVII. B. 334. maximum remedium capitis halitu repleti est. VII. 172. ex cerebro initium habens, capitis gravitatem levare videtur. XVIII. A. 159. gravedines ab initio laedit. XVI. 170. quomodo noceat pulmonis morbis superveniens. XVIII. B. 182. ad tormina et omnes internas affectiones proficit. XIV. 464. sternutatione protruduntur, quae

nares irritant. VII. 169. sternutationem provocat radix batrachii. XI. 849. flores Ptarmices. XII. 108. Struthii radix. XII. 131.

STERNUTAMENTA opera sunt quidem naturae, sed ab affectibus morborum proveniunt. XVII. B. 239. adhibenda sunt in capitis dolore, ubi humor aqueus causa est. XVI. 175. sternutamenti utilitas ad uteri strangulationem et partum difficilem. XVII. B. 823. sternutamenta ad capitis dolorem a vaporibus. XIV. 316. quomodo gravedini medeantur. II. 882. Iethargicis utilia. II. 883. et soporosis. II. 883. ejiciunt secundinas. XVII. B. 824. singultum sanare solent. XVII. B. 825. singultum quando tollant. XVIII. A. 23. in tempore facta sedant singultum. XIV. 372.

STERNUTATORIA in Iethargo. X. 931. sternutatorium ita exhibitum, ut nares deinde comprimantur, ad secundinas expellendas. XVII. A. 472. sternutatorii utilitas ad secundinas expellendas. XVII. B. 841. caput purgantia *Heracidae* Tarentini. XII. 583. *Ptolemaei* ad capitis dolorem. XII. 584.

STERTOR unde oriatur. IV. 436. quibusnam accidat. XVIII. A. 87. stertorem inducit respiratio densa. XV. 492. ad stertorem remedia parabilia. XIV. 419.

STESIANI, abscessu in musculis abdominalibus laborantis historia. VIII. 356.

STEBICHORUS citatur. V. 309.

Στέφος quid significet aequat *Hippocratem*. XVIII. A. 412. planta pedis est. XVIII. A. 613.

STHENELI dictum: atqui nos patribus longe praestamus avisque. I. 12.

STIBIUM copticum, ei substituendum remedium. XIX. 743.

STICHUS ab aliquibus vocatum medicamentum. XIII. 60.

STIGMATA leprosis digerit batrachium. XI. 849.

STILLATIO e naribus semper malum signum. XVI. 500.

STILLICIDIUM vesicae vide **STRANGURIA**.

STILO vulnerati in manu casus, et inepta *Thessali* cura ejusdem. X. 390.

STILPO *Euclidis* discipulus. XIX. 227.

STIMMI, ejus vires et usus. XII. 236. quomodo lavetur. XIII. 407.

STIPAT balanus myrepsia. XI. 845. stipatio quomodo fiat. X. 601. in vasorum finibus quomodo accidat. X. 746. quibus febris ocrasio est, iis ultra tres dies accessio porrigitur. X. 601.

STIPULAE aridae facile accenduntur. VII. 4. 8.

STIRPES num sint animalia. XIX. 340. quomodo augeantur. XIX. 341. quomodo generentur et dispensentur. V. 522. quando marcescere dicantur. VII. 668. omnes neonatae humidae. VII. 673. stirpium differentiae. XIV. 30. quoque generatio ex quatuor elementis est. V. 671. in stirpibus calor et frigus magis sunt efficaces quam humor et siccitas. XV. 226.

STOEBE id. q. tomentum. IV. 8. herba ad vini conservationem aptissima. XIV. 18. stoebes fructus et folia, eorum vires et usus. XII. 130.

STORCHAS, ejus vires et usus. XII. 130. copiosissime provenit in Creta et Cycladibus, optima cretensis. XIV. 76. a putrefactione vindicat et attenuat. XIII. 277. ad posteriorem capitis partem purgandam. XIV. 759. ei substitui potest chamaedrys. XIX. 743.

STOICAE philosophiae inventor *Zeno* Citieus. XIX. 227.

STOICI refutantur, qui in rebus inutilibus logicam speculationem abunde exercent. V. 225. aërem continuum nec vacuum et ex atomis compositum putant. XIX. 312. aërem frigidum esse dicunt, *Aristoteles* calidum. XI. 510. de causa aestatis et hiemis. XIX. 293. affectus in partibus affectis collocant. XIX. 319. animae definitio. XIX. 355. de anima sententia. XIX. 254. animam immortalem putant. XIX. 255. mortalem animam putant. XIX. 316. animam spiritum dicunt. IV. 783. sedem animae in corde putant. XIX. 315. nullum brutum aut concupiscere aut irasci dixerunt. V. 213. de circuli lactei natura. XIX. 285. Dei definitio. XIX. 252. de Dei essentia sententiae. XIX. 241. divinationem introducunt. XIX. 320. quatuor elementa accipiunt. XIX. 243. causas omnium partium ad *Aristoteles* quatuor elementa referunt. II. 8.

theoria foetus nutritionis in utero. XIX. 331. foetum animal non esse statuunt. XIX. 330.

Stoici totum corpus simul creari in foetu putant. XIX. 331. fortunae definitio. XIX. 263. de causa generationis geminorum aut trigeminorum. XIX. 326. quo tempore homo perfectionem adipiscatur. XIX. 338. quid ideas vocent. XIX. 248. de causa similitudinis liberorum cum parentibus. XIX. 327. locum a receptaculo diversum putant. XIX. 259. de causa lunae defectus. XIX. 282. de lunae figura. XIX. 280. de lunae magnitudine. XIX. 280. de lunae natura. XIX. 279. de causa, quae efficit, ut mulier ex frequenti coitu non concipiat. XIX. 325. eorum de mundo sententia. XIX. 249. opinio de mundi figura. XIX. 264. mundum corruptibilem putant. XIX. 265. naturam vocant, quae stirpes regit, animam, quae animalia. XVII. B. 251. plantas non animatas putant. XIX. 341. spiritum innatum animae substantiam dicant. XI. 731. hecicū spiritum praeternaturalem accipiant. XIV. 697. seminis definitio. XIX. 450. de senectutis causis. XIX. 344. quomodo sensus fiat theoria. XIX. 304. quot sensus accipiant. XIX. 303. de solis conversione. XIX. 277. de solis figura. XIX. 277. de solis natura. XIX. 275. de somni causa. XIX. 339. unde nutriauntur stellae opinio. XIX. 273.

Stoici stellas rotundas putant. XIX. 271. de causa sterilitatis. XIX. 328. de temporis essentia opinio. XIX. 260. tenebras videri contendunt. XIX. 308. de terrae motuum causis. XIX. 296. de causa tonitru. XIX. 288. universum a toto putant. XIX. 263. nullum vacuum dari in rerum natura perhibent. XVII. B. 163. intra mundum nullum extra infinitum vacuum statuunt. XIX. 259. ventus definitio. XIX. 292. de solis ventorum nominibus disputant. XVI. 396. vocem corpus dicant. XIX. 313.

Stoicum philosophum *Galenus* audit. V. 41.

Stoli Britannici collyrium cinnabarinum. XII. 786.

Stoliditas ex sanguine gignitur. XV. 97. a sanguine gignitur. XVI. 317.

Stomachici quinam dicantur. XIII.

127 sq. frigent, non autem rigent. VII. 607. stomachicorum pulsus. IX. 198. stomachici quidam in omnibus pulsum celerem esse putant. VIII. 835. stomachicis cur suffusiois symptomata nonnunquam accidat. VIII. 137. stomachici haud raro ex per-versa medendi methodo in animi deliquium incidunt. XIII. 117. stomachicis a surrectione capitis dolores oriuntur, quos ciborum assumptio statim levat. XIV. 317. stomachicis quinam cibi convenient. XIII. 173. remedia quae dolorem his eximant. XIII. 174. ad stomachicos. XIV. 559. medicamenta, quae foris ori ventris imponantur. XIII. 177. remedium quod non fallit. XIV. 552. radix acanthi albae. XI. 819. quidam bibendum dant Alabastrum. XII. 205. hiera, qua *Andromachus* utitur. XIII. 126. malagma *Andromachi* ex meliloto. XIII. 186. antidotum. XIV. 164. antidotus Attalica. XIII. 162. quibus cibis acescit *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. antidotum mithridation. XIV. 165. antidotum zopyrium. XIV. 150. hiera *Antipatri*. XIII. 136. *Galenus* hanc reprehendit. XIII. 137. pastillus amarus ex libris *Aphrodae*. XIII. 135. *Apollonii* compositio. XIII. 136. non tamen tute adhibetur secundum *Galenum*. XIII. 137. aliud ex libris *Artii Asclepiadei*. XIII. 182.

ad *Stomachicos* quae *Asclepiades* conscripsit medicamenta. XIII. 140. quae *Asclepiades* tradidit. XIII. 178. aliud *Asclepiadis* remedium. XIII. 152. aliud basilicum inscriptum. XIII. 184. cataplasma. XIV. 520. colica isotheos. XIII. 279. emplastrum ex cote. XIII. 874. medicamentum *Galenii* ex succo malorum cotoneorum. XIII. 176. *Galli Marci Asclepiadei*. XIII. 179. *Galli* compositio. XIII. 138. *Herae* stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. malagma ex meliloto hieraticum inscriptum. XIII. 183. cortex Libanoti. XII. 60. aliud melinum inscriptum aromaticum. XIII. 182. juvare dicitur venter mergi et interna tanica gallinarum. XII. 336. aliud *Neapolitae* aromaticum. XIII. 183. *Nicerati*. XIII. 180. *Nicostrati* compositio. XIII. 139. malagma *Nilei* crocerum. XIII. 182. malagma *Nilo* inscriptum. XIII. 181. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. malagma Po-

lyarchion. XIII. 184. malagma *Polyarchi*. XIII. 185. 186. potio. XIII. 205.

STOMACHUS. (confer. *Ventriculus*.) definitio. III. 267. stomachum appellat oesophagum. VIII. 332. stomachus os ventriculi est. VII. 127. VIII. 339. XIII. 118. vel gula dicitur, vel os ventriculi. X. 922. quidam anguntur ex esu fructuum rubi. VI. 589. stomachum juvant asparagi. VI. 643. juvat gingidum. VI. 640. stomacho utilia vina quae. X. 834 sq. stomachus mordet ex bacis juniperi largius sumtis. VI. 590. stomachum mordicant cedri fructus. VI. 591. stomacho inimicum abrotanum. XI. 801. gratum absinthium. ibid. male habet a bilis recursu. XV. 688. stomacho infensus est memecylum. XII. 34. est noxium ocimum. VI. 641. nocet unedo. VI. 619. ad stomachi ardorem adipson catapotium. XIII. 145. ardorem aliud *Asclepiadis* medic. XIII. 158. ad stomachi ardorem pastillus Amazonum. XIII. 152. (vide *Ardor ventriculi*.) ad stomachi compressionem. XIV. 559. ad stomachi debilitatem et cibi rejectionem remedium. XIII. 146. stomachum imbecillum ructus corroborare dicuntur. XVII. A. 396. stomachi morsus indicat vomitum esse administrandum. XVII. B. 676. stomachum roborantia remedia *Eustomacha* vocantur. XIV. 761. stomachi resupinitas unde. XIII. 140. quomodo curanda. XIII. 141. ad stomachi subversiones antidotes hiera *Thenisonis*. XIII. 158. *Asclepiadis* compositiones. XIII. 142. catapotium. XIII. 145. foenum graecum. VI. 538. confectio ex fructibus. XIII. 142. stomachum subvertunt graveolentia, corroborant odorata. XIII. 149. subversum restituit confectio ex fructibus. XIII. 289. ad stomachi subversiones *Origeniae* catapotia. XIII. 143. ad stomachi volvulosos affectus aliud remedium *Asclepiadis*. XIII. 158. *Asclepiadis* praecepta. XIII. 148. pastillus Amazonum. XIII. 150.

STOMATICA remedia quae. XIV. 762. stomaticum optimum. XIV. 360. stomatica remedia sunt, quae ad uvas, tonsillas ac omnes, quae in ore sunt, inflammationes conveniunt. XII. 928. medicamentum est mororum maturorum succus. XII. 79. ex

musto. XII. 925. remedium ex malis punicis et malis aliisque compositio. XII. 919. ex cornis brabyis prunis. XII. 921. medicamentum ex nucibus. XII. 905. remedium rhus est. XII. 922. confectiones eorum. XII. 928. ex moris juxta *Heraclum*. XII. 929. *Andromachi* ex moris. XII. 929. *Andromachi* ex malis punicis. XII. 931. *Andromachi* ex musto. XII. 932. *Critonis* ex malis punicis. XII. 933. ejusdem ex musto. XII. 934. *Aristoclis* ad anginas et reliquas in ore affectiones, quo et *Antipater* usus est. XII. 936. stomatica illitio ex rutae sylvestris semine ad anginas. XII. 938. *Herae* ex ruta sylvestri. XII. 941. ex hirundinibus *Asclepiadae*. XII. 942. ex hirundinibus ad anginas ut *Harpocras* tradit. XII. 943. *Andromachi* stomaticae illitiones. XII. 943. ad columellam laxatam. XII. 944. ejusdem ad omnia vitia oris. XII. 945. illitiones stomaticae ad putredines oris *Asclepiadae*. XII. 947. *Andromachi* odorum tenerum ad inflammationes et crustas oris. XII. 953.

STRABISMUS, definitio. XIX. 436. oculi musculorum convulsio est. VII. 150.

STRANGURIA, definitio. XIV. 750. XVII. B. 855. XVIII. A. 153. XIX. 425. morbus autumnalis. V. 694. cur autumno fiat. XVII. B. 622. puerilis morbus. V. 695. virilis morbus. V. 696. symptomatica accidit uteri, intestini recti et renum inflammationi. XVII. B. 855. causae. VII. 250. VIII. 388. 402. XVII. A. 355. XVII. B. 607. XVIII. A. 153. symptomaticae causae. XVII. B. 607. causa imbecillitas et urinae acrimonia. XVII. B. 855. ex aeris siccitate fit. XVII. A. 33. causa est coeli siccitas. XVI. 372. siccitas et refrigeratio. XVI. 385. tribus distinctionibus e siccitate provenit. XVII. B. 605. eam *Damocrates* observavit quasi criticam. XVII. A. 356. vesicae ab ea affectio. XVII. A. 496. cur vesica ad urinarum excretionem continuo incitetur. XVII. A. 356. symptoma est. VII. 80. casus mulieris, quae partu ab ea liberata est. XVII. A. 355. ex stranguria volvulus secundum *Hippocratem* lethalis, nisi febris accidat. XVIII. A. 68. negat *Galenus*. XVIII. A. 69. ad stranguriam

remedia. XIV. 550. 572. 577. catapotia *Heraclicidae Tarentini*. XIII. 328. strangurias sanant folia siccata *Onobrychidis* cum vino cocta. XII. 89. *Polygonum* sanguine refert *Dioscorides*. XII. 105. solvit venaesectio. XVII. A. 477. eam thorexis et venaesectio solvit. XVIII. A. 153.

STRATIOTES aquaticus et terrestris, vires. XII. 131.

STRATO philosophus. XIX. 228. quem in locum ponat animae sedem. XIX. 315. cometae definitio. XIX. 286. facultatem cornus esse dicit. XIX. 322. opinio de causa monstrorum. XIX. 325. qualitates principia rerum statuit. XIX. 244. de causa somniorum. XIX. 320. suis in commentariis curationes citra phlebotomiam moliri videtur. XI. 197. venaesectionem grave quid esse autumat. XI. 151.

STRATON *Berytus*, ejus remedium ad maximas epiphoras. XII. 749.

STRATONICUS masculinum animal ex masculinae geniturae dominio generari, muliebri ex muliebri dicit. IV. 629. quomodo ulcera inveterata sanaverit. V. 119. praceptor *Galenus*. V. 119.

STRIDOR nomen poeticum non civile. VIII. 647. celeritatem motus significat. VIII. 648.

STRIGILI ad aegros detergendos non utuntur hodierni medici. XV. 715.

STRIGMENTA gymnasiarum ad inflationes. X. 967. balneorum modice emolliendi vim habent. XI. 883.

STRIGMENTOSA saepe per alvum dejectantur. XVIII. A. 183.

STROBILUS Coni fructus est. XII. 55. strobili vocantur nuces pineae. XIII. 10. succus qualis. VI. 771. is succedit semen cucumeris. XIX. 743.

STROBILINA resina longe calidissima est. XIII. 475.

STROMBE quid significet. XVIII. A. 342.

STRUMA, definitio. X. 881. XIX. 443. est scirrhosa bubonis conditio. VIII. 31. glandularum morbus. XVII. B. 637. est, ubi glandulae scirrhum contraxerunt. VII. 729. pueri familiaris. V. 695. functionum laesionem efficit. VI. 869. strumae, quas choeradas vocant. X. 982. existunt glandulis in scirrhos mutatis. *ibid.* — earum cura. *ibid.* et sq. operatio.

XIV. 785. excisionis casus, in quo mortuus reddebatur homo nervis recorrentibus distractis. VIII. 55. cura. XI. 145.

ad Strumas praeccepta. XIII. 733.

ad strumas remedia parabilia. XIV. 408.

strumas digerit adiantum. XI. 812.

per halitum digerit ammoniacum. XI. 828.

digerere dicunt ungues asinorum oleo maceratos. XII. 341.

ad strumas Mysias quidam medicus adhibebat stercus turturum. XII. 301.

strumas et tumores duros digerit Capparidis cortex. XII. 417.

ad strumas cerine *Ctesiphontis*. XIII. 836.

Meneitatis cerine. XIII. 937.

strumas cum lomento secundum *Dioscoridem* *Coriandri* holidiscitur. XII. 240.

ad strumas emplastrum ex aspidibus discutiens. XIII. 927.

emplastrum attrahens album. XIII. 933.

emplastrum attrahens *Androniacus*. XIII. 935.

emplastrum attrahens nigrum. XIII. 934.

emplastrum catagmaticum *Pythionis*. XIII. 536.

emplastrum ex cete. XIII. 874.

emplastrum ex calce viva. XIII. 944.

emplastrum discutiens *Nymphodoti*. XIII. 926.

ad strumas continuandas emplastrum discussorium ex sale. XIII. 943.

emplastrum halicoin *Theudae* *Sarcophagi*. XIII. 925.

emplastrum *Hicesii*. XIII. 787.

emplastrum mellinum. XIII. 940.

emplastrum mellinum *Hernei*. XIII. 511.

emplastrum *Minutiani*. XIII. 930.

emplastrum sacrum. XIII. 778.

emplastrum viride *Aleitmonis* s. *Nicomachi*. XIII. 807.

emplastrum *bellespontiae* *Hernei*. XIII. 914.

emplastrum *cyzicenorum* *Hernei*. XIII. 815.

emplastrum *dopinorum* farina. XI. 886.

emplastrum *mustela*. XIV. 401.

strumas ad suppurationem perducit et exprimit emplastrum *Critonis* ex herbis. XIII. 863.

STRUTHIA mala cotonea sunt. VI. 450.

STRUTHIOMELA, eorum facultates. VI. 602.

struthionum nomen veteribus non consuetum. VI. 702.

ova ut alimentum. VI. 706.

struthionis partes durae et concoctu difficiles. VI. 788.

ventriculam laudant ut medicamentum, quod concoctionem juvat. VI. 705.

Struthiorum succus, cum melle coctus durat, per se autem non. XII. 76.

Struthion calidum est. I. 649. struthii radix, ejus vires et usus. XII. 131. radix pro elleboro nigro. XIX. 729. struthio substituenda remedia. XIX. 744. struthium pro faba fresa. XIX. 729. pro irione. XIX. 729. pro lencini flore. XIX. 734. ex struthio emplastrum discutiens. XIII. 930.

STRYCHNUM id. q. *trychnum*. XII. 145.

STRYPHNA. X. 547.

STUDIA nimia morborum causa. XVI. 311. studii signum oculi cavitatis. XI. 12.

STULTITIA, definitio. VIII. 160. intellectus perditio est. VIII. 164. functionis rationatricis quasi deficiens motio est. VII. 60. saepe simulatur. XIX. 2. fit ex frigiditate. VIII. 162. ex morbo in abscessum abeunte. VII. 200. stultitiae indices sunt aures magnae. IV. 797.

STUPEFACERE quando conveniat. XVII. A. 903.

Stupefacientia medicamenta quae. XVII. A. 904.

STUPIDUS affectus inter resolutionem et valetudinem medius est. VIII. 76. stupidi sunt, quibus vena in cubito non pulsatur. IV. 803. stupidos reddit pitoita. XIX. 492. stupidos juvat pyrethri radix. XII. 110.

STUPOR, definitio. XVIII. A. 114. paulo minus est quam sensus privatio. XI. 765. affectionis nomen, non sensus aut doloris est. VIII. 71. refrigeratio in signis est et ideo et sensus et motus difficultatem inducit. VIII. 71. frigidi superantis affectus est. VII. 618. XV. 369. non ad nervos pertinet. VIII. 73. a frigido affectu oritur. VIII. 70. fit, quibus ad caput manusque ex lumbis fit recessus. XVI. 801. ex tactu torpedinis. VIII. 72. ob capitis plagam acceptam malum. XVIII. A. 114. stupore facillime senes corripiuntur. I. 582. ex usu lactis acidii. VI. 689. dentium, causae. VIII. 86. stupor mediocris dolorem solvit. (*Hipp.*) VIII. 71. XIII. 865. stupor moderatus dolorem solvit. XVII. A. 904. XVII. B. 814.

STURNI sine noxa cicuta vescuntur. I. 684. VI. 567. XI. 382. cicuta eos non refrigerat et enecat.

XI. 551. cur cicuta non necet. XI. 600. cicuta nutrit, homines interficit, XIV. 227. sturnorum caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435. stercus, ejus usus. XII. 308.

STYLOIDEUS processus ossis temporum. II. 745. styloides processus ulnae. II. 769.

Στύλους *Hippocrates* vocat scalae columnas. XVIII. A. 342.

STYMARGI uxor ex ventris perturbatione intumuit. XVII. A. 324. ex diuturna seditione abortum passa est. XVII. A. 324.

STYPTERIA alumen dicitur. XIII. 877.

STYRAX antidotis alexeteriis additur. XI. 767. ex Pamphylia optima ad antidota. XIV. 79. odores ejus cephalalgiam inducunt. VIII. 207. ejus vires et usus. XII. 131. anodynum est. X. 816. indurata mollior. XI. 728. scirrhus emollior. XI. 738. lumentior sicco utilior est ad scirrhus. X. 957. ei succedens remedium. XIX. 744.

SUBCLAVICULA dicitur costa prima. XVIII. B. 956.

SUBFASCIOLAE quae. XVIII. B. 785.

SUBJECTUM est, quod mutatur. XV. 30.

SUBLIGATIO, definitio. XVIII. B. 785. 825. ejus usus. XVIII. B. 786.

SUBLINGUA medicamenta quae. XIII. 7.

SUBRECTUM, definitio. VI. 92.

SUBSIDENTIA in urina vide *Urina*.

SUBSOLANUM ventum quemnam Stoici vocent. XVI. 396.

SUBSPLENICI Periclis casus. XVII. A. 766.

SUBSTANTIA tenuis omnis facilius quam crassa alteratur. VII. 278. substantiae facultates tot sunt, quot functiones. IV. 769. substantiam individuum *Dionem* vocare philosophi consueverunt. V. 662.

SUBTRANSVERSUM, definitio. VI. 92.

SUBVERSIONES ventriculi olim vocabantur, tum appetitus defectus, tum nauseosae dispositiones, in quibus aliquando vomitus contingunt. XIII. 122. 140. ad subversiones volvolas pastillos Amazonum. XIII. 150. *Asclepiadis* remedia. XIII. 148.

SUBVOLA manus, definitio. XIV. 704.

SUCCEDANEA remedia, quatenam dicantur et quatenam auctores de iis scripserint. XIX. 721.

SUCCESSIO morborum quatenam sit salutaris et quae pernicioſa. XVII. A. 217.

SUCCESSINGENS membrana est pleura. II. 591.

SUCCINUM, pastilli ex eo praeparatio. XIII. 86.

SUCCUS in plantis, differentiae. VI. 648. diversi sibi invicem succedentes, et pro iis alia succedanea. XIX. 738.

Succus cyrenaicus, medicus et syriacus, vires. XII. 90sq. cyrenaicus attrahit. XI. 760. cyrenaicus quare ratione columellam phlegmone affectam juvet. XI. 860. medicus et cyrenaicus celerime urinae qualitatem quam tribuit. IV. 584. medicus attrahit. XI. 760. et humor quomodo a se invicem differant. XVI. 23. undecim *Praxagorus* accipit. II. 141. succi albidiores fiunt, si pituita superat. VI. 253. conditio ex colore cognoscitur. VI. 254. exaltati in omni corpore partem feruntur. VI. 264. ad succos digerendos propensi sunt, quicunque natura sunt humidi. X. 626. de succorum generatione quatenam egregie scripserint. II. 117. succi abundantes, scopi, quos tenere quoad sanguinis missionem debemus. VI. 257. abundantiae cura. VI. 256sq. abundantiae indicia plerumque ex somno et vigiliis patent. VI. 259. succorum abundantiam minuunt exercitationes. XVII. B. 8.

Succus (confer *Humor*) acris facilius sensibilibus corporum meatus transit, quam acidus. XI. 658. succum maxime amarum cur mel generet. XI. 675. succus ater quid ab antiquis sit vocatum. II. 136. biliosum aestate colligunt, quos multus labor exercet. VI. 249. biliosum in quibusnam mel procreet. XI. 676. atrae bilis, qui praecassata flava bilis nascitur, ferina deliramenta indicat. VIII. 178. bonos quales cibi efficiant. VI. 759. ad succi bonitatem facientia vina. VI. 275. signa ex urina petenda quoad eorum conditionem. VI. 252sq. speciei calidi, calidum eamque insuetum sensum gignunt, frigidi frigidum. VI. 253. calidi et mordaces vigilias provocant. VI. 259. corrumpentes et totum et

partes et foris et intus. XV. 294. succos crassos gignit lac caseosum. VI. 688. crassum et glutinosum generat caro suilla. X. 482. crassus quales morbos generet. VI. 814. crassi simul et boni sunt ova et chondrus. XV. 898. crassos incident acida et acra. VI. 595sq. crassos et lentos incident amygdalae. VI. 611. crassos ac lentos tenuat juniperi fructus. VI. 590. crassos tenuat lac serosum. VI. 688. crassos lentosque incidit et extenuat nitrum. XII. 225. crassos qui congerunt, iis alvi defectio utilis. VI. 410.

Succus crudus proprie qui vocetur. VI. 488. crudi ex cibis ineptis oriuntur. VI. 301sq. crudus nec graveolens nec lentus. VI. 489. non solis aegrotis in urina subsidet, sed et sanis, qui post multos labores cibos duros edunt. VI. 489. crudi ex sanguine fiunt supra justum modum percocto. VI. 255. crudus quare ex causa accumuletur et quibus. XV. 239. succum crudum acervat rapa. VI. 649. crudus gignitur ex testaceis durae carnis. VI. 735. crudos gignunt *raymuleae*. VI. 494. crudi ex colore iudicant. VI. 255. causae, quae eos foras deferant. VI. 277. eos intro ferentes causae. VI. 277. crudi, in solidis corporis partibus complicatio cum lassitudine ulcerosa, quibus accidat. VI. 279. cura. VI. 280. victus ratio. VI. 284. crudus in corpore lasso, cui sanguis bonus exiguus est, quomodo curandus. VI. 263. crudi in toto corpore cum lassitudine ulcerosa cura. VI. 292. crudi quibus intus sunt, iis hyssopum in mulso coquens conducit. VI. 279. vomitus in iis non suadendus. VI. 276. et quidni. VI. 277. *Praxagorus* et *Philotinus* commendant. VI. 279. crudos concoquit frictio matutina. VI. 281. ad succos crudos in partibus solidis acopon ex abiete. VI. 286. apomeli. VI. 274. diacalaminte. VI. 281. medicamentum diospoliticum. VI. 265. oleum anethinum. VI. 291. oleum ex chamaemelo. VI. 290. oleum sampsylicum. VI. 294. oxymel. VI. 271sq. piper album. VI. 265. piper longum. VI. 265. vinum. VI. 275. zingiber. VI. 271.

Succus dulcis secundum *Praxagoram* et *Philotinum* pituita est. VII. 124. frigidus quibus in ventre est,

segniore ad motum sunt. VI. 130. frigidi veterum et longiores somnos inducunt. VI. 259. mali generationis causae. VI. 243 sq. cura. VI. 245. malos auget non nutrire. XV. 291. malorum species. VI. 249. ad succi mali generationem quatenus maxime faciant. VI. 814. melancholicus qui. VIII. 177. causa epilepsiae est. ibid. ad eum generandum idonei sunt cibi crassi et sicci. VI. 526. melancholicum gignunt aphacae. VI. 551. melancholicum autumno acervant, qui multum laborant. VI. 249. malos gignunt vina crassa et nigra. VI. 276. melancholicus malus quosnam morbos gignat. VI. 814. succorum malorum soboles ulcera maligna sunt. X. 291. succis mordacibus in intestinis eluentia conveniunt. XVII. B. 329. succi pallidiores sunt bile abundante. VI. 253. succum pituitosum acervant otiosi. VI. 249. succus pravus alimentorum ad morborum procreationem confert. VI. 749. succus salsus ex his generatur, quae supra modum calefiunt. VI. 730. succos tenues habentes sic, ut occisime exhalent, quomodo curandi. X. 846. succi varii et coloribus et facultatibus. XV. 274. succum vitiosum medicocriter gignunt pasfinaca, daucus, carum. VI. 654. succi vitiosi ad quosnam morbos reddant proclives. IV. 743. succi vitiosi febrium causae. VII. 288. succus vitiosus, qui in tuncis ventriculi est receptus, quomodo curetur. X. 515. succus vitreus secundum Praeagoram qui. VI. 255. 509. andor, id est, sudor.

SUCCLAE sidus sunt. XVII. A. 16. SODAMNA qualis morbus sit et unde oriatur. XVII. B. 620.

SUDANTES a principio leviter urinis conceptis male habere Hippocrates dicit. XVII. 734. parum vigiles, recalescentes malum. XVI. 651.

SUDATIUNCULA quid demonstret, et cur prava. XVI. 785.

SUDOR, definitio. VI. 66. XIX. 365. apud Hippocratem per significatur. XVII. A. 613. ejus origo, facultates, usus, proprietates, differentiae pro animalium temperie et coeli. XII. 281 sq. ex eadem, qua urina, gignitur materia. XV. 322. praeter naturam esse Diocles statuebat. XVII. B. 421. gustus salsus saepe persentitur in morbis. XVI. 216. salsum

saporem habet. XVII. A. 367. post validissimos labores et vehementissimum aestum plane flavus. VI. 250. sudores autumno potissimum fiunt. XVI. 27. graviter olent, qui interperie calida et humida laborant. X. 583. per sudorem evacuantur humores, qui in toto corporis habita sunt. XV. 323. sudor utilis moderatus esse debet. XVI. 122. sudores qualitates medicamentorum facile accipiunt. IV. 584. sudorem foetus amnios excipit. IV. 547. sudores resolutio corpore interdum eveniunt. VII. 252. sudores unde oriuntur. XV. 323. unde fiant secundum Empedoclem. XIX. 338. differentiae. VII. 252. causae. XVII. B. 718. ad sudores provocandos remedia parabilia. XIV. 515. 534. 573. sudorem multum movet athanasia antidotis. XIII. 203. provocat calamintha. XII. 4. sudores ex potu radicis Cyclamini proficiuntur. XII. 51. excitat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. elicit Onobrychis cum oleo juncta. XII. 89. provocat vinum. VI. 55. sudoris potionem commendat Xenocrates. XII. 249. inus, id est, sudor.

SUDOR in palaestris exercentium, quem conisalon vocant, tumores praeter naturam digerit. XII. 283. per sudorem evacuatio est, quae per totum corpus fit. XVI. 121. sudores medici quidam gustant, ut exinde conjecturam faciant. XVI. 217. sudor morbi sedem indicat. XVII. B. 717. succorum, qui in corpore abundant, nota est. VI. 251. per sudorem quando sit purgandum. XVI. 264. sudores ut symptomata. VII. 252. XVI. 224. inter signa decretoria pertinent. XVII. B. 396. in principio non judicant. XVI. 259. sudore quibus diebus morbi acuti potissimum judicantur. XVII. B. 714. per sudores solutam iri febrem unde cognoscatur. XIX. 516. sudor non judicatorius quid indicet. XVI. 719. andor cum non judicaverit, malignitatem morbi indicat. XVI. 651. sudor morbum soluturus, quomodo esse debeat comparatus. XIX. 517. sudores qui coeperunt, sed protinus cessaverunt, mali. XVI. 500. sudorem futurum indicat pulsus undosus. IX. 505. sudores quando in aestu sicco sint expectandi. XVIII. B. 305. sudor erumpens ex somno sine causa

manifesta quid indicet. XIX. 518. sudores incoctis morbis nec prosunt, nec bonum sunt signum. XVII. A. 125. sudore, si (non) solvantur hypochondrii dolores in febre, maligni sunt. XVI. 687sq. sudores in morbis acutis optimi si sunt, qui in diebus indicatoriis oboriuntur. VII. 936. sudores causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. sudoris copia, ut causa animi deliquit, balnea non fert. XI. 53. sudor in facie sola aut solo capite in febribus malum signum. XV. 831. horror post eum succedens non utilis. XVIII. A. 105. sudores superiorum partium phrenitidis sunt indicium secundum Hippocratem, ubi cum iactationibus conjunguntur. XVI. 562sq. in sudore sputa defluentia febrienti aegro levia insueta. XVI. 777. tremores convulsivos oportet retinere dicit Hippocrates. XVI. 740. per sudores citra refrigerationem vacuare valet balneum. X. 709.

Sudor in acutis morbis quinam bonus, et qui praeus. XVIII. B. 81. qui circa caput tantum et faciem et cervicem oritur. XVIII. B. 81. circa caput, cum aliis signis phrenitidem indicat. XVI. 513. circa caput et thoracem perpetuo malus. XVI. 601. circa cervicem et caput praeus. XV. 857. circa cervicem sequitur cruditatem. XV. 600. copiosus sanat languores. XVII. B. 225. copiosi expectantur sunt in febribus, ubi aestas veri similis est. XVII. B. 572. copiosus ex somno, citra manifestam causam quid significet. XVII. B. 719. copiosus frigidus aut calidus semper floens, quid significet. XVII. B. 720. copiosus, calidus aut frigidus semper floens, quid significet. XVIII. A. 176. quando crisin efficiat, et quando non. IX. 577. criticos qualis pulsus indicet. IX. 535. decretorii robustam naturam indicant. VII. 252. decretorium promittit pulsus qualis. IX. 310. exiguus, is superveniens, qui diurno lumborum dolore cum aestu fastidioso laborant, malum. XVI. 600sq.

Sudores in febribus quando salutares et quando non. XVII. B. 711. in febribus boni quando sint habendi et quando non. XIX. 517. in febribus quinam boni non sint. XVI. 530. omnibus febribus proprii ut crises, praecipue ardentibus. IX. 708. et in

inflammationibus. IX. 709. in febribus multi expectandi, si aestas sit veri similis. VII. 933. febrem non levans cor sit praeus. XVII. B. 734. iudicat febres ephemerarum. XI. 10. iudicant febrem singultuosam. XV. 846. frigidus quomodo oriri possit. XVII. B. 715sq. frigidi ex esu boletorum. VI. 656. frigidi in febre prognosis. XVII. B. 715. frigidi periculum ex febris vehementia est distinguendum. XVIII. B. 83. frigidi pessimi. XVIII. B. 81. 83. frigidos in acuta febre mortem nuntiat. XIX. 517. frigidi in febre acuta mortem significant, in mitiori vero diurnitatem. IX. 635. sudantes, si frigidiores quam convenit, fiant, rursusque febricent, in periculo versantur. XVI. 649. animi deliquium indicant sudores frigidi circa caput tantum et faciem et cervicem. XVIII. B. 83. sudoris immodici noxa. XVII. A. 972. sudores immodici animi deliquit causae. XI. 49. Immodicus vires dissolvit. XVI. 122. legitimum crises sunt febris ardentis. XV. 749. leves in febribus earum malignitatis sunt indicia. XVI. 663. qui nulli instar prodeant, et solo in colle emergunt mali. XVIII. B. 81.

Sudores multi in febribus aestate quando sint expectandi. XVI. 379sq. multus in febribus acutis, qui eas non solvit, malus. XVI. 635. nimii extenuationis causae. XVII. B. 84. plures aut parviores futurum morbum indicant. I. 360. praeus comitatur pulsus vermiculans. IX. 313. profusi colligationis causae. XVI. 289. vehementis in exercitationibus collapsus signum. XVII. B. 18. sudoris retentionis causae. VII. 253. retentionis aut immodicae excretionis causae. VII. 80. conditio in ictericis. VIII. 373. in ictericis amarus. VI. 250. sudoris qualitas in succorum vitis. VI. 250. ad sudores foetidos et axillarum tetros odores remedia. XIV. 449. ad sudores ventris, hypochondriorum, femorumque a partu. XIV. 482sq.

SUFFIMENTUM. XIV. 506. comitalem morbum detegens. XIV. 402. ad dentes dolentes. XIV. 428.

SUFFITUS aromatum maliebria educit. XVII. B. 817. ad tussim. XIV. 441. fragantes venenosa animalia. XIV. 490.

SUFFOCATIO, definitio et causae. XVII. B. 703. repentina in guttore locum habet. XVII. B. 705. num ob inopiam qualitatis alicujus in respirationis cohibitione oriatur. IV. 484sq. non ob inopiam aeris accidit. IV. 480. 483. num inde oriatur, quod cor pulmonis influxu est privatum. IV. 477sq. ob immoderatum calorem fit. IV. 510. quomodo in graveolentibus specubus, et recens calce oblitis domibus eveniat. IV. 496. quae inducunt, in quibusnam organis consistant. IX. 548. respirationis conditio. XVI. 680. XVII. A. 598. suffocationi obnoxii sunt, quibus pulmo inflammatur. IX. 164. suffocatio calidiores potissimum comitatur fluxiones in pulmones. IX. 397. sine tumore feбри accedens, lethalis. XVII. B. 702. cum dentium stridore pessima. XVI. 612. suffocationis medela. IV. 480. ad suffocationem prope patientes remedia parabilia. XIV. 439. ad suffocatu periclitantes antidotus tyrannis dicta. XIV. 165. ad suffocationem aster dictum remedium. XIII. 91. suffocatio hysterica apnoea est. XVII. B. 824. suffocationis uterinae pulsus ejusque causae. IX. 197. in suffocatione, quae ex utero fit, tum sensus tum motus vacuitas est. XVI. 339.

SUFFUMIGATIO quibusnam sit utilis. XVI. 147.

SUFFUSIO vide CATARACTA.

SUGILLATIO, definitio. XVIII. B. 882. definitio, et methodus medendi. XII. 804sq. sugillationum deligatio. XVII. B. 881. ad sugillationes cum inflammatione remedia. XII. 816. ad sugillationes inveteratas remedia. XII. 815. ad sugillationes cum pertusione. XII. 816. ad sugillationes cum tumore remedia Apollonii. XII. 815. ad sugillationes recentes et lividas Apollonii remedia. XII. 814. ad sugillationes Archigenis remedia. XII. 807. Aristarchi remedia. XII. 818. ad sugillationes recentes Critonis remedia. XII. 817. ad sugillationes profundas Critonis praecepta. XII. 817. ad sugillata emplastrum Attalica album. XIII. 422. emplastrum Pamphilion. XIII. 527. Herae compositio. XII. 819. Galexi compositio. XII. 819. sugillationes digerit herba viridis una cum fructu, Hydropiperis, cataplas-matis in modum imposita. XII. 147.

ad sugillationes serum lactis. XII. 266. Lycium. XII. 63. commansa panis et alia. XII. 289. sugillationes discentit frutex Pharmices, si contundatur viridis. XII. 108. Raphanus. XII. 112. ad sugillationes oculorum remedia. XIV. 351sq. ad recentes. XIV. 352.

SUILLUS adeps emplasticum est. XI. 635. adeps mollissimus et hamidissimus, eoque aliorum imbecillimus fit; ut teneris corporibus conveniat. XIII. 949. adeps suillus phlegmonis familiarissimus. XI. 733. adeps suillus pūs morēs. XI. 733. suillus adeps pro cervino. XIX. 729. suillus adeps vetus pro adipē vitulino. XIX. 743. suillae carnes bubulas lentore antecedunt. VI. 662. carnes quibus maxime conveniant. VI. 662. suilla caro maxime omnium nutrit. VI. 661. suilla caro majorem requirit operam ut assumatur, quam avium caro. I. 655. caro optimi succi est. VI. 759. optima. XV. 882. suillae carnis cum humana similitudo. VI. 663. suis carnes humanis sunt similes. XII. 254. carnes obesae ad saliendum sunt aptae. VI. 746. suilla caro non illanda est adipositas. XVII. B. 12. suillae carnes tostae exhibendae iis, quibus derepente magna distractio facta est. XVII. B. 16. suillae carnes diuturno tempore ex toto corpore per transpirationem discutiuntur. XVII. B. 489. suilla caro non conducit tuberculis pulmonum laborantibus. XVII. B. 131.

SULPHUR, ejus vires et usus. XII. 217. tum subtile tum calidum. XIII. 568. cum oleo mixtum ad nervorum puncturas. X. 393. ad palpitantem. VII. 600. vivo substituitur sandaracha. XIX. 730.

SUMACH syriaco substitui potest lapathi radix. XIX. 741.

SUMEN, definitio. XIV. 705.

SYMPTIONUM quatuor genera. V. 273.

SUPERCILIA, eorum situs. XIV. 700. attollit cutis frontis. III. 745. attolluntur a musculis frontalibus. II. 419. interstitia eorum secundum Stratonem sedes animae. XIX. 315. unde nervos accipiant. III. 744. causa, cur semper idem maneant. III. 907. sibi ipsis mutuo concidunt. III. 793. eorum usus. III. 790. 794. usus. III. 902. signa physiognomonica exinde

petenda. IV. 796. ex pravo victu gravitatem sortiri asserit *Hippocrates*. XV. 602. supercilium, si pervertatur in febre non intermittente, mors proxima. XVIII. A. 190. ad supercilia pilosa remedia parabilia. XIV. 414. ad superciliorum pilorum lapsum remedia parabilia. XIV. 413.

SUPERFICIES, definitio. XIX. 247. **SUPERGENUALIS** id. q. patella. III. 253.

SUPERNAE partes quae ab *Hippocrate* dicantur. XVI. 284.

SUPERPURGATIS, si singultus oritur, non bonum. XVIII. A. 144. de **SUPERVENIENTIBUS** *Praxagoras* scripsit. XVIII. A. 56.

SUPINAM manuum reddentium musculorum orgo. II. 259. manum redentes musculi. II. 261 sq. XVIII. B. 983.

SUPINATIO manus quomodo fiat. III. 103. IV. 427. supinationis musculi. II. 261. quomodo in ea musculi se habeant. IV. 433.

SUPINA pectus in spinam incumbit, et sic spiritus difficiliter trahitur. XVIII. B. 65.

SUPINITATES ex vitiosis humoribus obortas picra confectio celerrime sanat. XIII. 146.

SUPINUM jacere quando corpus dicatur. XVIII. B. 336. jacere signum resolutionis est. IV. 437. jacere malum signum. XVI. 198. jacere manubus cruribusque extensis minus bonum. XVII. A. 893. jacere manubus collo cruribusque porrectis non bonum. XVIII. B. 58. jacere et crura contracta et multum disjuncta habere malum. XVIII. B. 63.

SUPPURANTIS partis quae computruit cura. X. 885. suppurat (quod) non reverteritur. XVI. 74.

SUPPURATI quinam dicantur. VIII. 276. IX. 173. sunt, quum magna ad costas inflammatio suppurat. IX. 173. respirationis in iis conditio. VIII. 276. ex peripneumonia quinam potissimum moriantur. XVIII. B. 221. qui inter thoracem et pulmonem pus continent, tussi rejiciunt. VIII. 310. via ac ratio, qua fieri hoc possit. VIII. 311 sq. 317 sq. 322. de via ac ratione, qua ii pus per tussim ejiciant. VIII. 317 sq. puris quantitas, quam saepe ejusmodi aegroti rejiciunt. VIII. 321. qui uruntur aut secantur, si pus purum albumque fuerit,

evadant, sin subcruentum ac foetidum, moriuntur. XV. 345. suppuratorum pulsus. VIII. 479. pulsus qualis, ejusque causae. IX. 172. ad suppuratos aster stomaclicus marrubii succo dissolutus. XIII. 165. suppuratio parva et densa. VII. 853. antidotos *Aristarchi*. XIII. 103. antidotos *Cerussiana*. XIII. 105. antidotas *thespessiana*. XIII. 102. confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. quibusnam secundum *Hippocratem* dandus helleborus non sit. XV. 865 sq. malagma *Andrene*. XIII. 343. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. panacea *Musae*. XIII. 104. panchrestus confectio. XIII. 101. pastilli ex succino. XIII. 86. pastillus *Neapolitae*. ibid.

SUPPURATIO (cfr. *Vomica*) yariorum acutorum definitio. VII. 716. concoctio simul et judicatio est. (*Hipp.*) XVI. 74. ab erysipellate malum. XVIII. A. 119. suppuratio nis causa sunt morbi acuti male judicati. XVIII. B. 79. instantis indicium. VIII. 47. ruptura quomodo possit calculari. XVIII. B. 197. symptomata, eam ab initio concomitantia. XVIII. B. 197. supurationem quomodo medicamenta suppurantia efficiant. XVII. A. 962. supurationem in altero latere esse quomodo cognoscatur. XVIII. B. 199. supurationem calidam interdum promovet, interdum prohibet. XVII. B. 808. in supurationem quando abeat hypochondriorum tumor. XVIII. B. 93. in supuratione humiditas alteratur. XI. 723. supurationem provocant fomenta, si diutius adhibentur. XV. 526. supurationes brevioris temporis quomodo cognoscendae. XVIII. B. 205. supurationes sub diaphragmate. XIV. 744. quandoque rumpantur. XVIII. B. 195. si fiant spatio adhuc bilioso existente malum. XVIII. B. 188. 189. ad supurationes in profundo *Petini* compositio. XIII. 57. supurationibus umbilicus terminus, quibus suppuraturis ventres turbantur. XVII. A. 989.

SURA (vide *fibula*), definitio. XIV. 708. surae ossa remedia arbitratur *Xenocrates*. XII. 248. surae musculus non unus censetur, licet in unum tendinem abeat. II. 238. suram occupantes morbi. XIV. 779.

SURDI simul et muti *ἑκτοὶ* vocantur a Graecis. XVIII. B. 750.

SURDITAS unde accidat. VII. 102. cerebrum affectum indicat. XVI. 574. morbum in capite esse monstrat. XVI. 535. surditatem saepe efficit flos cannae in aures illapsus. XII. 8. surditas in morbis unde oriatur. XVI. 223. sarditatis causae. XVI. 191. surditatis in febribus causa. XVII. B. 740. et medela ope naturae. ibid. surditatis in morbis causae. XVI. 577. surditas in morbis quid significet. XVI. 223. repente oborta, abcessum post aures futurum indicat. XVI. 229. ob humorem in auditorio meatu impactum nihil malignum habet. XVI. 577. in acutis et turbulentis consecutaria malum. XVI. 577. in capitis dolore abcessum post aures indicat. XVI. 838. cum capitis gravitate et hypochondrii tensione epistaxeos futurae signum. XVI. 812. ex loquiorum retentione perniciosa. XVI. 669. mentis emotionem portendunt. XVI. 573. in acutis post modicam sanguinis eruptionem et nigrorum dejectionem mala. XVI. 792. sanguinis dejectio in his mala, sed surditatem solvit. ibid. — indicat secundum Hippocratem parotides fore mediocres. XVI. 824. supervenientes dejectiones biliosas solvit. VIII. 22. ei medentur dejectiones biliosae. XVII. B. 693. ad surditatem naturalem remedia. XIV. 405. 493. ad surditatem ab *Archigene* conscripta remedia. XII. 655. quando ex capitis dolore erat oborta. XII. 656.

SURRECTIONES frequentes et paucae icteri indicia secundum Hippocratem. XVI. 811.

SURRENTINUM vinum ante viginti annos adhuc crudum est. XIV. 15. Falerno viribus persimile. XIV. 15.

SUS bene habitus pastusque multum habet adipem. XII. 324. suis bilis imbecillima. XII. 279. sues glandibus vescuntur. VI. 620. aqua assidue prolui et potu repleti capiunt. XVII. B. 211. boeoticos vocabant quondam teste Pindaro, *Hyperbolum* et *Cleonem*. I. 14sq. quod frigidiores sint, pinguiore fieri dicantur. XI. 514. foeminae castrantur, ejusque operationis effectus. IV. 570. castratorum caro major fit. VI. 676. hepar eorum ex caricarum esu ad voluptatem praeparatur. VI. 704. lienem habent non admodum nigrum. V. 127. quibus ovaria exenta sunt, coitum non ap-

petunt. IV. 622. suum pedes meliores sunt quam rostrum, et hoc, quam aures. VI. 671. suum juniorum sanguis editur. VI. 699. suis sanguis, ejus usus in arte medica. XII. 254. eandem cum humano vim exserit. XII. 254. suum testes cibi causa secantur. VI. 676. suis testes non pensiles sunt et substricti. IV. 579. suum stercus attrahit. XI. 760. eorum uterus. IV. 150. suis uterus multos sinus habet. II. 891. vulva pampiniformis et sinuosa est. II. 891.

SUSINUM, ei substituenda remedia. XIX. 743.

SUSPENSUM quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. 616.

SUSPIRIOSIS thierica. XIV. 271.

SUSPIRIUM quomodo oriatur. III. 562. sanat febris. XVII. B. 343.

SUTURAE capitis ossium. XIV. 720. unde nomen acceperint. III. 689. capitis unde dictae. XVIII. B. 922. definitio. II. 737. dicitur etiam serrata structura et ad unguem compages. II. 737. earum et positura et numerus variat pro capitis figura. II. 740. capitis rotundi quam figuram habeant. III. 752. omnium figurarum literae H maxime similis. II. 740. tres figuram habent literae H similem. III. 751. capitis sphaerici literae X sunt similes. III. 753. capitis non habentes eminentiam in occipito quales. III. 753. cur una per medium caput recta, duae autem transversae sint. III. 751sq. in sinu capitis laxissimae sunt. XVII. A. 808. utrum in occipite, fronte, palato existant, inter anatomicos lis est. III. 932. juxta eas multa sententia corpora sita sunt. XVII. A. 808. cranii facile intro admittunt remedia, si tenuis substantiae sunt. X. 933. suturarum in capite ortus. III. 689. usus. III. 691. 922. usus est, ne fracto uno osse totum cranium frangatur. III. 751.

Suturnae cerebri excrementa transmittunt. II. 859. per eas purgatur cerebrum. VI. 73. capitis viae sunt vinculorum a dura matre ortorum. III. 662. facile diducuntur. XVIII. B. 922. ad suturas laxatas deligatio rhombus vocata. XVIII. B. 732. suturarum diductioni congruens deligatio. XVIII. A. 787. quinque dantur. II. 742. a vertice ad frontem cur sit addita. III. 751. coronalis. II. 740. III. 752. XIV. 720. coronalis motum

inter mandendum observari perhibetur. X. 934. coronalis perditur, ubi anterior non adest. II. 741. lambdoidea. II. 740. III. 752. XIV. 720. lambdoideae protensio. II. 742. lambdoideae usque. III. 707sq. lambdoidea quando aboleatur. II. 741. lepidoides vide squamosa. — longitudinalis. II. 740. sagittalis. XIV. 720. squamosa s. lepidoides. II. 741sq. squamosae. III. 755. temporales. XIV. 720. transversa. II. 741. in maxilla superiore. II. 746. suturam in medio longitudinalem cur habeat utraque maxilla. III. 932. penia definitio. XIV. 706. ventris s. abdominis gastrorrhaphia vocatur. X. 411. quomodo administretur. X. 416. 418.

SYCAMINA vide **MORA**.

SYCOMORA, locus natus, forma, facultates. VI. 616. unde nomen acceperint. VI. 617.

SYCOSES, definitio. XVI. 770. sycoses s. asperitates palpebrarum magnas extingunt colliria ex floribus aeris. XII. 242. palpebrarum detractoris medicamentis oblinimus. XVII. A. 901. cura secundum **Galenum**. XVII. A. 902. ad sycosin palpebrarum collirium fulvum panchrestum. XII. 783. ad sycosin collirium isochryson. XII. 785. ad eam remedium collirium Paecianum aut croceum. XII. 716. aliud. XII. 717. **Philippi** compositio. XII. 735. remedium arundinum **Philoxeni**. XII. 731. Capitonis. XII. 731. ad sycoses in oculis testasepiarum. XII. 1348.

SYLLOGISMOS, definitio. XIX. 236. 354. syllogismi quo respectu demonstrationes dicantur. XIX. 239.

SYMPLEX, quid significet. XVIII. B. 213. **SYMPLEX** dictum medicamentum **Proxeni**. XIII. 61.

SAMPHYSIS, duae ejusdem dantur in tactos organo locum habentia mor-differentiae. II. 738. ossium unio naturalis est. II. 734.

SYMPHYTUM magnum, ejus vires quae ventriculi os obsident. VII. 127. et usus. XII. 134. petraeum, ejus vires et usus. XII. 133. ad sinus curandos. XI. 135. pro corallio. XIX. 733. ei substituendum remedium. XIX. 744.

SYMPTOMATA, definitio. VII. 50. 51. 53. 54. X. 70sq. XIX. 395. symptoma epigenema etiam dicitur. VII. 42. symptomatis a patho differentia

secundum **Olympicum**. X. 67. quid iis proprium. X. 90. symptomatum cognitio necessaria. XIV. 691. symptomata quaedam se invicem sequuntur, quaedam non. VII. 269. quae in distributione alimenti in hepar et exinde in totum corpus accidunt, eorumque causae. VII. 221. quae secundum naturam sunt, cum his, quae praeter naturam, multam habent similitudinem. I. 178. symptomatum in febribus continuis entra. XL. 42sq. symptomata omnia circa principia ac fines morborum imbecilliora. XVII. B. 524. symptomata symptomatis causae. VII. 70. symptomata saepe pro morbis ipsis habentur. VI. 851. symptomatum differentiae. I. 273. symptomatum triplex differentia. VII. 53. assidentia interdum simul cum morbo invadunt, interdum superveniunt, nonnunquam absunt. XVII. B. 390. coctionis nunquam prima morbi periodo invadunt. XVII. B. 391. cruditatis cum primo morbi principio invadunt, postea interdum apparent, et mortis signa sunt. XVII. B. 391. decretoria non solent in morbi initio accedere. XVII. B. 390. pathognomonica una cum morbo invadunt. XVII. B. 390. **Symptomata** astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Symptomata astruunt Methodici, quoniam vel nihil indicant, vel nihil petunt, imo potius incommodum et noxium annutia lesse. I. 163. contrarium probatur. I. 165. ab actionum laesione. VII. 55. ex laesis actionibus. VII. 231. ad principes actiones spectantia. VII. 209. quae in corruptione affectionibus consistent. VII. 74. principia autem facultatis. VII. 60sq. ex naturalibus functionibus petita. VII. 62sq. morbosa in genere. VII. 104. a motu petita. VIII. 58.

Synanchici, ob neglectam venae-sectionem, multi obierunt. XL. 190. *synanchicis* pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 825. *synanchica* plenitudo. XI. 206.

SYNAPIUM turpethi antidotum. XIV. 761.

SYNARTHROSIS, definitio. II. 735. XVIII. 433. *synarthroseos* tres differentiae dantur. II. 737. *synarthroses* tres species, sutura, symphysis et gomphosis. XIV. 720.

SYNCOMPTRE resina quae. XIII. 626.

SYNCOPE, definitio. VII. 252. praecipue virum lapsus est. X. 837. cur ventriculi os facile eam patiat. X. 844. causae diversae. X. 844. causae aliae. X. 850. causa inedia longior. X. 542. causa improba vacuatione calidae aëris constitutione in febre continua. XI. 44. *syncope* infertios ventriculi, ubi facultatem vitalem ad sympathiam trahit. XV. 609. *syncope* denotat, si pulsus in majorem crebritatem mutantur. IX. 171. pulsus crebri sunt. IX. 289. crebri pulsus propter remissionem sunt periculosi. IX. 290. *syncope* correpti pulsum parvum et languidum habent. VIII. 806. *syncope* periculum imminet, si pulsus tenoris vacuus. IX. 549. *syncope* obnoxii sunt, quibus ventriculi os inflammatur. IX. 164. in *syncope* facile ruunt, qui sunt rarioris naturae. XV. 610. *syncope* praestitit lithyria. XI. 48. in *syncope* si jecur aut ventriculus phlegmone tentatur, malum. X. 846. *syncope* accessio quomodo praeventatur. X. 844. *syncope* ex flava bile, os ventriculi infestante cura. XI. 830. *syncope* ex cruditate cura. X. 829. *syncope* cura, quae ex vehemēti dolore oritur. X. 850 sq. ad *syncope* penilex stomachi aut cordis affectu vina vetera meracia. XI. 605. *syncope* ex tennitate succorum ortae cura. X. 846. ad *syncope* omnem vinum. X. 830. *syncope* periculum ex crudis humoribus quibus est, qua ha vina his conferant. X. 831. in valli insensilem dixerunt. IX. 443. *syncope* fugienda omnia vina, austera, crassa et nova. X. 836. quae vero eligenda, ibid.

Syncope quibus ex abundantia crudorum humorum incidit, vina crassa noxia, aquosa fugienda, eligenda flava et calida. X. 833. *syncope*

cardiacas quales cordis affectiones sequantur. VIII. 302. *cardiacae* causae. VII. 137. *cardiacae* causa venarum oppletio. XV. 775. *syncope* stomachica nonnunquam mortis causa. VIII. 301. *stomachica* ob dolorum proprietatem exolutionem inducit. VIII. 342. *stomachicas* quales affectiones sequantur. VIII. 302. *stomachica* ex balneo quando metuenda. XV. 721.

SYNCRIMATA, definitio. XI. 783.

SYNDESMOSIS vide *SYNNEUROSIS*.

SYNDROME. VI. 218. VII. 516. X. 101. XI. 59. XIX. 395. est congeries symptomatum in febricitantibus. I. 72. *syndromae* pathognomonicae. VIII. 14. *plethorica* communes cum obstructione pulsus inaequalitates obtinet. XI. 59. *plethorica*, utilis in ea sanguinis detractio secundum empiricos. VII. 537. *plethorica* sola secundum *Meusdotum* venae-sectionem requirit. XI. 277. *plethorica*, venae-sectioni non ut evacuatorium, sed ut revulsorium adhibetur. XI. 285.

SYNEROTIS diasmyrnium. XII. 774. haematicum. XII. 775.

SYNNEUROSIS, definitio. II. 738.

Σύνοχος nusquam apud *Hippocratem* occurrit. XV. 172.

SYNOCHUS quatenus dicuntur febres. X. 603. (confer. *Febris continua*.) eorum differentiae. X. 604. 605. pulsus. X. 607. *synochos* multos observavit *Galenus*. X. 615. accessionis circuitus in his non accidit. IX. 711. et febres hecticae differentiae. VII. 322 sq. *synochus* continens, definitio. VII. 336.

STRINGOTOMA. X. 415.

Συσπνοῦσα, apud *Hippocratem* quid significet. XVI. 464.

Συσπνοῦσα, definitio. XVIII. A. 484.

SYSSARCOSIS, definitio. II. 738.

SYSTOLE, definitio. XIX. 403. arteriarum quando fiat. IV. 741. in systole naturae arteriae impleantur. V. 162. systolen arteriae alii sensilem, illi insensilem dixerunt. IX. 443. *synstoles* magnitudo sensu vix dignoscitur. IX. 461. systoles usus unde intendatur. IX. 469. systoles usus major evadit, si fumosum aut fuliginosum excrementum in corpore auctum fuerit. IX. 460. systole cordis. III. 439 sq.

SYSTREMMATA, definitio. XVII. A. *Συστρηματοί* quid significet. 431. XVII. B. 517.
SYSTROPHAE, definitio. XVII. A. **SYNOLOTICA** emplastra vide em-
 431. **SYNOLOTICA** emplastra vide em-
 431. **SYNOLOTICA** emplastra vide em-

T character quid significet apud 745. **pulmonum** fit excrementis e ca-
Hippocratem. XVII. A. 613. **pulmonum** fit excrementis e ca-
TABES, definitio. XIV. 744sq. par- est imminuta pupilla. III. 784. re-
 tis alicujus, definitio. VI. 869. nu- torrida, cutis conditio. XVII. B. 87.
 tritionis frustratio est. VII. 63. **Tabis**, cura. XIV. 745. in ea vi-
 pocrates etiam ita vocat phthisin ul- tanda sunt per urinas vacuantia re-
 cerosam. XVII. B. 796. corporis media. XVI. 148. difficulter curatur
 formas eorum, qui tabificis morbis in locis ventis subjectis. XVI. 399.
 corripiebantur, **Hippocrates** enarrat ad tabem remedia. XIV. 365. anti-
 XVII. A. 722. qua aetate maxime doctus Aetii Galli. XIV. 114. ad ta-
 contingat. XVII. B. 794. morbus ado- bificam materiem omnem antidotum
 lescentum est. V. 695. morbus au- diascincum. XIV. 152. ad tabem an-
 tumnalis. V. 694. XVI. 27. cur au- tidotus **Philonis**. XIII. 267. arteria-
 tumno praecipue observetur. XVII. delingibilis. XIII. 32. aster stoma-
 B. 622. morbus diuturnus est. XVII. ticus. XIII. 164. **Cleitii Abascanti** po-
 B. 385. tres ejus species statuuntio. XIII. 71. **Crateri anodyna** com-
Cnidii. XV. 364. 428. differentiae positio. XIII. 96. **Eugenii** composi-
 duae maximae. XVII. A. 61. duas fio. XIII. 114. hypoglossis ex filice
 constitutiones sequitur. XVII. B. 603. **Andromachi** aromatica. XIII. 53. iso-
 quinam maxime ea corripiantur theos confectio. XIII. 65. jucunda
 XVII. A. 62. ad tabem prae sunt vocata compositio. XIII. 94. lac mu-
 alati. XVII. B. 53. tabi opportunum liebre. VI. 775. confectio aromatica
Sabinus dicit caesium. XVII. A. 726. **Mithridatis**. XIII. 52. **panchrestus**
 tabes quotidie noctu accessionem ha- confectio. XIII. 101.
 bet. XVII. B. 385. signa ejus sunt **TABIAE**, aeris circa eas conditionis
 horror et respiratio difficilis secun- singularis, causae. X. 365. plantae,
 dum **Hippocratem**. XVII. A. 400. ad que in colle ad **Tabias** crescunt. X.
 spectus in ea timidus est. XVI. 553. 365. situs. X. 363.
 oculi sordidi sunt. XVI. 552. ungues **TABIDI** qui dicantur. XVII. A. 62.
 adunci redduntur. XVI. 205. VI. 114. cur ut plurimum horrore laborent.

Tabis causa aeris siccitas. XVII. XVII. A. 400. tabidorum sympto-
 A. 33. febris pallida. XVII. A. 887. mata. VII. 30. tabidis spiritus ob-
 haemoptoe sequitur. XIV. 743. XVII. scari. VII. 959. ungues his adunci
 B. 642. causae sunt haemorrhoides sunt. VIII. 47. tabidorum genus lae-
 incaute curatae. XVIII. A. 21. quo- ve est, pituitosum, subrubrum, cae-
 modo fiat ex haemorrhoidibus cohi- sium. XVI. 91. perimit febris quar-
 bitis. XVI. 455. sequitur spotum pu- tana. XVII. A. 240. tabidis autum-
 ris. XVIII. A. 115. tabificos redde- nus malus. XVII. B. 577. in tabidis
 bat secundum **Hippocratem** vitiosus cavendae sunt purgationes per supe-
 humor, qui a capite defluxerat in riora. XV. 335. tabidi nunquam per
 fauces, et pulmones. XVII. A. 663. superiora sunt purgandi. XVII. B.
 periculosus est cum tabe affectis ver- 666. tabidis proficiens remedium.
 sari. VII. 279. quatenus aeris mu- XIV. 506. tabidis lac utile. XVII.
 tationes infestissimae. XVII. A. 719. B. 875.
 in maligna et cui prope mors est, **TACITURNITAS** aegri praeternatu-
 sputa non coquantur. XVII. A. 72. ralis quid indicet. XVII. A. 213. ta-
 ischiadica. XIV. 745. nephritica. XIV. citurno non tacere, sed plura quam

consuetum sit loqui, mentis vacillationem portendit. XVII. A. 213.

TACTUS, definitio. XIX. 380. organon manus. III. 244. dignotio certissima manubus est. III. 378. instrumentum cutis, praesertim quae in manu est. I. 563sq. ad tactum quae-nam cutis conditio requiratur. III. 110. tactus solus calidi et frigidi corporis iudex est, humidi autem et sicci una cum illo ratio. I. 598. tactus consistit in patiēdo magis quam agēdo. VII. 114. tactu quae-nam corporum conditiones explorari que-ant. XI. 445. tactus arbitri est mol-lis et duri. VIII. 686. tactus solidi corporis sensus est. VII. 122. sen-silia per renixum percipit. VI. 634. instrumentum terrestre. V. 627. in-strumentum durum est et terrestre. II. 864. cur sit terrestre organon. V. 635. participes cur sint omnes nervi motorii. V. 622. ad diagnōsin morborum necessitas. XVIII. B. 649. alienationes, morbi futuri notae sunt. I. 363. exercitatio medicis maxime necessaria. VIII. 769. magnae mu-tationes unde. VII. 115. pathemata. VII. 44. qualitatum nomina. VIII. 692. symptomata morbosā. VII. 108sq.

TAENIA raro in pueris obvia. XVII. B. 636. ad taeniam remedia parabi-lia. XIV. 515. taeniam latam inter-ficit filix femina. XII. 109. cortex radice mori. XII. 79. theriaca. XIV. 272. taeniarum signum cucurbitae se-minibus similia excrementa. VIII. 47.

TAFELTA quomodo parentur. VI. 490. earum qualitates. VI. 491.

TALI a quibusdam male vocantur malleoli. XVIII. B. 765.

TALUS AELIUS. XIII. 885.

TALPAE oculi quomodo se habe-ant. IV. 160. oculorum lineamenta intus quidem expressa sunt, verum foras emergere non poterant. IV. 638. ad talpas vocatos capitis tumo-res. XIV. 542. 558.

TALUS, definitio. XIV. 708. false etiam vocatur tibiae pars inferior. II. 775. a quibusdam male vocantur ex-tremae partes rotundae tibiae et fibu-lae. XVIII. B. 474. eum perpetua chorda ab inferiori parte continet. XVIII. B. 474. fibulae insidet eiue firmiter coaptatus est. XIV. 724. lu-xatus aegre reponitur. XIV. 796.

TAMARIX, facultates ejus partium et usus medicus. XII. 80. cineris

ejusdem usus. XII. 81. tamaricis ra-dix ad obstructions hepatis et lienis. XI. 746. radix ad lienis scirrhum. XI. 108. radix pro capparis radice. XIX. 731. 741. fructus pro galla. XIX. 732.

TANITRUS *Asclepiadis* scripsit de materia medica. XI. 794.

TARDARUM caro qualis. VI. 703.

TARDITAS ad motum morbum fu-turum indicat. I. 360. intellectus sub-stantiae cerebri crassae signum est. I. 322.

TARENTII *Valentis* colica. XIII. 279.

TARENTINI diarrhodon collyrium. XII. 766.

TARSUS, definitio. XIV. 708. unde nomen acceperit. III. 201. ejus et carpi differentiae, ejusdemque utili-tas. III. 203. ossa. II. 775sq. XIV. 725. octo ossibus componitur. XVIII. B. 433. ossium formae utilitas. III. 199. tarsi ad currendum utilitas. III. 189. ossium fracturae cura. XVIII. B. 438. intra quodnam tempus ab-solvatur. XVIII. B. 442. deligatio. ibid. et 443. circa tarsum abscessum altum feliciter discussit *Xenocrates* emplastro albo *Ariobarzani*. XIII. 439. tarsi palpebrarum. XIV. 761. eorum usus. III. 793. pertusi fora-minibus, ex quibus palpebrarum pili emicant. III. 793. cartilaginum usus. III. 804. 806.

TAURUS penis, definitio. XIV. 703. cornua arma habet. III. 2. taurum Graeci sidus vocant. XVII. A. 16. taurus animal venemens. VIII. 924. tauri enim non facile ab hominibus domantur. VI. 676. tauri unde ira-cundi. IV. 793. taurorum adipis fa-cultates. XII. 327. tauri pinguedo acrimoniam multam et igneam possi-det. XI. 635. taurorum pingue et corporibus et affectibus validioribus convenit. XIII. 950. tauri adeps, ut-pote acrior phlegmonis frigidioribus magis congruit. XI. 733. tauri bi-lis, ejus vires. XII. 277. carnes sanguinem melancholicum generant. VIII. 183. cornu rasura cum aqua pota sanguinis eruptionem colibet. XIV. 240. testes insuaves sunt. VI. 675.

TAXUS arbor est venenosae facul-tatis. XII. 127.

TELA aranei, usus. XII. 343. edu-cit cyzicenum *Herae*. XIII. 815. ad

tela extrahenda emplastrum *Hicesii*. XIII. 788. tela extrahit emplastrum ex dictamno sacrum. XIII. 804. edncit emplastrum sacrum. XIII. 778. telorum cuspides quoniam veneno obducantur a Dalmatis. XIV. 244.

TELAMONIS emplastrum epuloticum. XIII. 528.

TELEPHANIS emplastrum candidum. XIII. 532.

TELEPHEIA ulcera ex cacochymia oriuntur. I. 644. *vid. Ulcera*.

TELEPHIUM, ejus vires et usus. XII. 140.

TELEPHUS grammaticus centum fere annos vixit; ejus vivendi ratio. VI. 333.

TELLINAE salsae ustae, vires. XII. 362.

TEMERE nihil in arte medica est accipiendum. XVII. A. 951.

TEMPERAMENTA: de temperamentis liber. I. 509sq. temperamenta variant. I. 509. philosophorum et medicorum de temperamentis opiniones. I. 511. eae recensentur. I. 519. temperamenta qualitibus fiunt. IV. 762. primam generationem et viros legem sequitur. IV. 821. anni temporum quoad animi mores. IV. 798sq. temperamentum animae mortalis species. IV. 782. temperamenta animae functiones imitantur. IV. 779. quod animi mores corporis temperamenta sequantur, *Galenus* liber. IV. 767. temperamentum alterat animae actiones. VII. 191. temperamentum an calidum et frigidum animae facultates immutat, siccum autem et humidum non. IV. 780. probum unde comparatur. IV. 768. temperamentis diversis alimenta diversa conducunt. VI. 469. temperamenta ex elementorum proportionibus manant. I. 549. temperamenta num dentur tantummodo quatuor. I. 518. quinque accipit *Galenus*. I. 520. commodum singularum partium essentia facultatis est. IX. 244. cujusque partis conjectura potius quam scientia invenitur. X. 653. agnoscere conanti quomodo progrediendum. I. 559.

Temperamenta sensibus exploranda, nec alia ulla ratione. I. 589sq. temperamentum non ex habitu singulorum organorum, sed ex toto corporis habitu dijudicandum. I. 635sq. temperamenti signa ex totius capitis constitutione. I. 319sq. ex capillis.

I. 323. ex colore. XVI. 6. temperamentum monstrat pulsus magnus. IX. 211. temperamentis cujusque quinque universa genera signorum sunt. I. 319. temperamenti proprietates facultatum corpora gubernantium essentia. VII. 523. temperamentum naturale conservat anni tempus moderatum. XV. 735. temperamenta aetatum diversarum. I. 578sq. aetate vigentium. XIX. 374. adolescentium. XIX. 374. pueri a primo septenario ad secundum quale. VI. 59. declinantium quale. XIX. 374. senum quale. XIX. 374. optimum quale. I. 523. quomodo praeditus est, quomodo conservet. I. 573. temperamenti mutationes morborum causae. XV. 570. temperamentum, si quis mutare velit, quomodo hoc efficiat. I. 374. temperamenta alimentorum scire necessarium. VI. 473sq. temperamento cui libet victus ratio accommodanda. VI. 364. cum utraque oppositione, ejus proprietates. VI. 390. temperamenti in morbos influxus. XVII. B. 386. temperamenta indicationem in morbis praebent. X. 652. diversitates tot sunt, quot sunt functionum differentiae. VI. 15.

Temperamenta cerebri quibusnam signis cognoscantur. I. 324. 634. oculorum. I. 329. cordis. I. 331. hepatis. I. 337. testium. I. 339. muscutorum. I. 343. pulmonum. I. 350. temperamenti ventris signa. I. 348. temperamenta adscititia, quomodo pulsum mutant. IX. 143. alimenti species, temperamento bilioso conducent. VI. 393. abstinendum in bilioso a diacalamithe. VI. 393. temperamenti calidi indicia ex capite. I. 324. calidi signa. I. 343. calidum color rubens denotat. XVII. A. 723. calidi pulsus qualis. IX. 115. calidius denotat pulsus celerior, frigidius tardior. IX. 256. calidius majores et vehementiores pulsus efficit. XIX. 631. calidi tres differentiae. VI. 377. calidum quibus est, si animosi sunt, certaminis avidi. VI. 130. calidius qui sortiti sunt, caeterum in humiditate ac siccitate modice se habent, quomodo ut sanitas conservetur. VI. 389sq. calidum furibundus efficit et iracundus. IV. 804. calido an vinum conducat. VI. 376. calido *Hippocrates* vinum prohibet. X. 556. impense calido antiquum vinum est inimicum,

album vero et tenue idoneum. VI. 392. impense calido conducit vinum album et tenue. VI. 392. calido aqua potius quam vinum convenit. VI. 808. iusto calidioris ex ira *Aesculapii* cura. VI. 41. calidi et frigidi solus tactus iudex est. I. 590sq. humidi autem et sicci una cum tactu ratio. I. 598. calidi et humidi signa. I. 344. temperamenti calidi et humidi signa ex capite. I. 326. calidi simul et sicci indicia. I. 326. quibusnam morbis patenti. I. 327. calidi et sicci signa. I. 344. 612. 625. X. 652. calidum et siccum biliosum est in vigoris aetate. VI. 391. in calido et sicco bilis abundat tum pallida tum flava. VI. 390. calidum et siccum picrocholis est. XVII. A. 724. calidius et siccus corpus gracile reddit. X. 994. calidius et siccus non medio vere, sed ante habet suos maximos pulsus. VIII. 866. calido siccoque quales cibi conducant. VI. 396. calida et sicca inedia vehementer laedit. X. 685. exercitationes convenientes. VI. 391. calido et sicco humidus et frigidus status opem fert. XVII. A. 98.

Temperamenti commoderati signa. I. 342. cordis animae irascibilis pars est. IV. 782. dyscrata quae. XVII. A. 565. eucratum et optimum quoddam. XVII. B. 565. frigidi signa. I. 343. frigidioris indicia ex capite. I. 325. frigidus denotat color subruber. XVII. A. 723. frigidum indicat color albus. XVII. A. 723. frigidioris indicium glabrities est. XVI. 91. frigidum pulsus tardos habet et minores. XIX. 631. frigidi tres summae differentiae. VI. 401. frigidum segnes, tardos, graves et ad motum difficiles reddit. IV. 804. frigidus redditum est ex nimia vacuatione. X. 637. frigidum febre continente non infestatur. X. 607. frigido mel conducit. VI. 742. in temperamento frigido mel facile in bonum succum convertitur. XI. 676. frigidi, ejusque specierum cura diaetetica. VI. 402. victus ratio huic conveniens. VI. 401. frigidi et humidi signa. I. 345. frigidi et humidi signa ex capite. I. 329. frigidum et humidum adversissimum ei est, quod calidum et siccum. VI. 374. frigidum et humidum maxime fluxionum morbis tentatur. VI. 402. quomodo huic succurratur. VI. 402. frigido et humido conve-

niens vivendi ratio. VI. 374. frigidi et sicci signa. I. 345. frigidi simul et sicci signa ex capite. I. 328. frigidum et siccum seni temperamento simile. VI. 374.

Temperamenti humidi indicia ex capite. I. 326. humidum laudabile est. VI. 400. humidum quomodo servetur. V. 399. humido corpulentia familiaris. IX. 143. humido sunt, qui supervacuis excrementis onerantur. VI. 396. humidum carnosos reddit, molles, rubicundos. XV. 184. humidum quinaam cibi conducant. VI. 395. victus ratio huic praescribenda. VI. 400sq. humidum et calidum quibus morbis obnoxium. VI. 399. et calidum fluxionum vitis obnoxium. VI. 374. vivendi ratio ei conveniens. ibid. humidi et frigidi signa. I. 626. humidius et frigidus longe ultra medium ver, ineunte iam aestate, maximos pulsus habet. VIII. 867.

Temperamenti melancholici signa et causae. I. 641. quinaam facillime in hoc incident. VIII. 183. melancholicum affectu melancholico prehenditur ex largiori carnis bubulae usu. VI. 661. moderatum tranquillum est. IV. 821. senum siccum est. VI. 397. sicci signa. I. 343. sicci indicia ex capite. I. 326. siccum est gracilibus, fulvis et nigris. XV. 185. siccus reddit calor multus. VI. 390. sicco gracilitas familiaris. IX. 143. si siccus evadat, anima fit intelligentior. IV. 786. sicco victus ratio conveniens. VI. 397. sicco quales cibi conducant. VI. 395. siccum et calidum sanguinem nigriorem gignit. V. 114.

Temperans quinaam sit. V. 376. XVI. 305.

Temperari partes aequabiliter quid. VI. 384.

Temperantia, definitio. XIX. 383. temperantiam qualem scientiam *Ariston* vocet. V. 595. temperantia quomodo concilianda. V. 31sq. ad temperantiam continentia viam parat. V. 33.

Temperati homines qui dicantur. XV. 184. temperati corporibus temperati status salubres sunt. XVII. A. 97. temperatissimus homo quibusnam praeprimis cognoscatur. I. 576.

Temperatum, exacte quod. IV. 745.

Temperatus status qualis. I. 520. ejus proprietates. I. 521.

Temperatura aëris inaequalis quoniam morbos producat. XVI. 386. temperata optima. XVI. 422. temperaturae conditio in diversis anni temporibus. XVII. A. 29sq. temperaturae interperatae octor dantur. XVI. 422. temperatura corporis ex pilis cognosci potest. XVI. 89. morborum causa. XVII. B. 568.

Temperies optima in adolescentia est. VI. 387. proba duplex est. VI. 25. ex calido, frigido, siccio et humido commoderata, sanitas est. IV. 737. siccior et calidior corpus exile reddit. X. 993. tempestates annum constituentes quae. XIX. 485. tempestatis in morbis procreandos effectus. XVII. A. 4. collatae ad aetatem.

Tempora. XIV. 700. temporis definitio secundum philosophos. XIX. 259. tempora totius morbi quae. VII. 440. *Archigenes* peccavit, dum in temporibus morborum definiendis incrementum omitteret. VII. 409. stata quae. XVII. B. 576. stata quaeenam secundum *Hippocratem*. XVI. 387. temporis essentia. XIX. 260. temporum mutationes maxime in morbos pariunt. XVI. 313. sola ex universo capite musculos habent. XVIII. B. 29.

Tempera collapsa malum signum. XVIII. B. 26. collapsus causa. XVIII. B. 29. collapsa tabis symptoma. VII. 30. temporum gravitas aliquando crisis futurae signum. IX. 613. temporum plagae lethales sunt et earum concitant. (*Hipp.*) III. 850. temporibus plagae inflictæ graves sunt et soporem inducentes. XVI. 776. tempora palpitant iis qui prandere assueti non prandunt. XV. 559. temporum pulsus ex vini meraculo inconvalescentibus. XVI. 577. ad temporum dolores remedia. XIV. 399.

Temolentia febris causa. VII. 279. febris ephemeræ causa. XI. 6.

Tendo et *Tendines* definitio. II. 233. V. 204. XIX. 367. tendines a beat quilibet digitus. III. 61. digitorum nervi vocantur. II. 739. III. 58. XIII. 575. ab *Homero* et *Hippocrate* nervosum corpus vocatur, quod ex tendines digiti maximi. III. 50. nam musculo enascitur. V. 209. tendines tura quomodo prostererit, ne nudi vocantur nervi, qui ex musculis veniunt. XV. 257. muscoli nervosus finis est. V. 203. musculorum nervosae propagines sunt. XI. 107. ab recentioribus vocantur aponeuroses musculorum. IV. 368. non omnes

musculi habent. IV. 377. 379. tendinum vaginae ligamenta vocantur. II. 268. tendines quomodo a ligamento differant. IV. 376. tendines proprie vocantur partes cervicis posteriores. XIV. 703. quomodo oriuntur. IV. 9. eorum proprietates. V. 203. natura. IV. 373. tendo tanto durior est nervo, quanto ligamento mollior. IV. 374. cute duriores sunt. I. 602. nonnulli eorum seu membranae tenues (atque sunt) quales in femorum terminis ad genia spectantibus. XIII. 598. ex nervo facti et ligamento. IV. 375. tendinum proprium alimentum. XVIII. A. 489. in foetu generatio. IV. 551. usus. IV. 376. motus instrumentum primum. IV. 9. rationem habet extremitas vinctis partis, quae pondus tangit. V. 209. quatenus nervi participes sunt, eatenus ex cerebro oriuntur. X. 409. nec insensilis, nec ita sensibilis ut nervus. IV. 374. num alii sint validiores aut graciliores propter motum quem exerunt aut a motu. III. 74. quoad aetates differentiae. III. 75. frigidum inimicum. XIII. 566. tendinum demonstratio in similibus faciliorem eam hominibus reddit. XIII. 604.

Tendo (*Achillis*) calcis, ex sura descendens admodum robustus, ex tribus nervosis exporrectionibus compositus apparatus. XIII. 603. *Achillis* usque. III. 228. musculorum, unde origine educitur. III. 130. *Achillis* ossi calcis inseritur. XVIII. B. 448. unde oriatur. ibid. *Achillis* inflammatus causa nervorum distentionis. XVIII. B. 449. tendines in cerebro. II. 730. tendines musculorum abdominis describuntur. XIII. 602. ad carporum omnes a cubiti musculus veniunt. III. 47. cur secundae phalangis inserantur. III. 48. cur hi tam longi. III. 48. tendines musculorum digitorum moventium quomodo se inserant digitis. II. 250. quoniam habent. V. 204. XIX. 367. tendines a beat quilibet digitus. III. 61. digitorum nervi vocantur. II. 739. III. 58. XIII. 575. ab *Homero* et *Hippocrate* nervosum corpus vocatur, quod ex tendines digiti maximi. III. 50. nam musculo enascitur. V. 209. tendines tura quomodo prostererit, ne nudi vocantur nervi, qui ex musculis veniunt. XV. 257. muscoli nervosus finis est. V. 203. musculorum nervosae propagines sunt. XI. 107. ab recentioribus vocantur aponeuroses musculorum. IV. 368. non omnes

Tendo sub interna cute manus. III. 108. qui in manibus et pedibus sunt, coeuntes cutem contingunt. XIII. 599.

in summis manubus aut pedibus in-
flammati quales pulsus efficiat. IX.
415. musculorum manum moven-
tium quomodo natura tuta sit a lac-
sionibus. III. 119. tendines muscu-
lorum manus colligans ligamentum.
II. 249. tendines in pede cur mino-
res quam in manibus. III. 219. ten-
dinum distributio in pedibus et ma-
nibus dissimilis. III. 223. duo eorum
genera in pede solummodo adsunt.
III. 220. tendinis plantae pedis or-
tus. II. 231sq. tendines ad puden-
dorum constructionem conferre pos-
sunt. IV. 215. tendinum capita in
tibia tredecim sunt. III. 226. ad ten-
dinum contractiones malagma. *Lucii*.
XIII. 969. ad tendinum crassitiem
malagma. *Democritus*. XIII. 988. in
tendinibus denudatis admodum tennia
et exedentia cavenda sunt. XIII. 612.
613. tendinibus discissis motus par-
tium tollitur. IV. 386. ad
ad Tendines praecisos et cum con-
tusione divisos catagmaticum *Moschi-*
opsis. XIII. 647. tendinum distensiones
quomodo fiant. XVIII. A. 637. ten-
dinum inflammatio causa convulsio-
num. XVIII. B. 294. phlegmones in
ejus actionem effectus. IV. 393. ad
tendinum phlegmonas diachylon. XII.
1005. tendinum puncturas curandi
ratio. XIII. 607. tendines in manu
per quos digiti flectuntur extendun-
turque vel contusos vel punctos pu-
trescentes ex perversa curandi ratione
conspexit ita *Galenus* utrinque di-
cuntur coctis similes apparerent. XIII. 607.
tendinis puncturas medendi metho-
dus generalis. L. 388. tendinis in
brachio stylo percussu cum ledali
eventu historia. XIII. 606. in tendi-
nibus tumores scirrhi ex pituita sic-
cata potissimum occurrunt. XI. 737.
scirrhus in eo natus quidam ejusdem
functiones faciat. IV. 391sq. scirrhi
cura. X. 958. XI. 107. ad tendinum
spasmos theriaca *Andromachi* sen-
fectas est. XVII. A. 705. morbus est
XIV. 35. tendine vulnerati *nervei* in
eius vocantur. XIII. 575. ex tendinum
vulneribus animi deliqui cura. XI.
60. tendinum vulnera dolores vigi-
lias convulsiones et deliria inducunt.
X. 290. tendinum vulnus facile con-
fulsionem gignit. X. 403.
Tendinum vulnera: quis communis
ea curandi modus, et quae medica-
menta specialia. XIII. 564. antiqua
eis medendi methodus reprehenditur.

VII. 247. tenesmo laborantes cur desidendi cupiditatem vehementiorem habeant quam dysenterici. XVII. A. 729. in tenesmis quae excernuntur, symptomata sunt. VII. 170. respirandi in purgationibus per inferiora. XVI. 119. tenesmus gravidae accidens abortus causa. XVIII. A. 125. causae. XIV. 755. ex pituita in intestinis collecta oritur. III. 354. cura. XIV. 755. ad tenesum seivum caprinum et cur. XII. 325.

Ténovres quasnam partes *Hippocrates* vocet. XVIII. A. 428.

TENSA remittit chamaemelum. XI. 562.

TENSIO unde oriatur. XI. 741. XVII. A. 51. causae. XVII. B. 729. tensionis arteriarum causae. IX. 248. tensio dolorum causa. VII. 116. VIII. 79. tensionis vehementioris effectus. VII. 549. tensionis sensus sine exercitiis plethora est. VII. 547. sensus in lassitudine unde. VI. 192. tensionis cura fit laxatione. XI. 741. ad tensionem acopa. XIII. 1005.

TENTIO, definitio. XIX. 461.

TENUARE omnibus renum vicio laborantibus utile. XVII. A. 840.

TENUES quomodo crassiores fiant. XV. 196. praeter naturam facile abortunt. XVII. B. 836.

TEREFACORIA, eorum usus in laterum dolore. XV. 857.

TEPHRA vide CINIS.

TEREBELLAE usus in fracturis calvariae. X. 446. abaptistae. X. 447.

TEREBINTHINA, ejus vires et usus. XII. 113. pinea et strobilina. XII. 114. picea et abietina. XII. 114. lentiscina, cyparissina. XII. 114. quae nam praestantissima. XIV. 78. liquida ad ulcera putrida et nomos. XIII. 731. moderatissima resina est. XIII. 475. resina optima. XIII. 590. ad vulnera nervorum. X. 393. pro galbano. XIX. 746. pro mastiche. XIX. 736. pro tragacanthia. XIX. 745. ei substituenda remedia. XIX. 745.

TEREBINTHUS, corticis, foliorum et fructuum vires et usus. XII. 137. terebinthi germina in aceto vel muria condita eduntur. VI. 644. germina, muria aut oxhalmi condita, sanguinem melancholicum gignunt. VIII. 184. fructus parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621. turiones appetitum promovent. VI. 624.

TEREDO quid et unde nomen habeat. XIX. 443. ad teredines emplastrum halicon *Theudae* Sarcophagi. XIII. 925. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. aurium, remedia. XIV. 404.

TERENTII pastillos stypticus. XIII. 827.

TERMINTHI, definitio. XVI. 461. qualis sit morbus. XVII. A. 327. et unde nomen acceperint. XVII. B. 108 sq. a terminthis immunes sunt haemorrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI. 460. terminthis non corripiantur haemorrhoidarii. XVII. A. 327. terminthis non sunt obnoxii haemorrhoidarii. XVII. B. 107.

TERRA hominis elementum. XIV. 696. terram esse hominem quidam dicunt. XV. 27. terram cur quidam elementum statuunt. I. 443. eam *Pherecydes* Syrus elementum omnium rerum habuit. XIX. 243. terram esse hominem secundum *Sabinum* *Xenophanes* statuit, sed *Galenus* hoc negat. XV. 25. terram mundi medium vocat *Euclides*. V. 654. terra putatur mundi principium. XIX. 266. terram quamnam vocent philosophi exactissimam. XII. 166. terram quid ceteri homines, praeter philosophos vocent. XII. 167.

Terrae partes cubicam figuram habere *Plato* docet. V. 668. terram ex cubo factam putat *Pythagoras*. XIX. 266. terrae vox a philosophis usurpata, quid significet. XII. 166. differentiae, ab iis usurpatae, qui de colendis agris conscribunt. XII. 165. quatenus requiratur ad triticum, hordeum et alia cerealia — ad vites, ficus, oleas etc. XII. 165. arboribus quod est, id venter animantibus. XVI. 340. inest ei acidum, et amarum et dulce et salum. XV. 79. terra insipida est. XI. 671. sicca et frigida est. XIX. 486. terrae siccitas summa cum densitate et frigore inest. XV. 52. terra crassiorum partium est. XI. 626. terrae respondet bilis atra. V. 676. XVI. 25. terra quomodo fiat. XV. 31. quomodo secundum aliquos generetur ex aqua aut igne. XV. 28. terrae intestinum ex vino sumtum calculos vesicae conterit. XIV. 242. terra accensa pruna fit. XI. 626. de ea Philosophorum opiniones. XIX. 293. terrae divisio. XIX. 296. figura. XIX. 293. inclinatio. XIX. 294. motus. XIX. 295.

motus s. concussiones. XIX. 296. situs. XIX. 294. de differentiis nominatae passim terrae. XII. 168sq. earum differentiae. XII. 165. res duae sunt, quae terrae vocabulo significantur, earumque distinctio. XII. 165. cujuslibet vires. XII. 183. proprium. XII. 184. lotionis ratio. XII. 178. terrae aegyptiae vires et usus. XII. 177. ampelites, unde ita vocata. XII. 186. ejus vires. XII. 187. ampelitis succedit asphaltu. XIX. 726. arenosa ab agricolis inutilis iudicatur. XII. 166. cimolia, vires. XII. 181. 187. cimolia emplasticum remedium est. XI. 634. cretica, vires. XII. 187. cretensis emplasticum remedium est. XI. 634. cretica pro pumice. XIX. 732. eretriensis, vires. XII. 188. lemnia vide *Lemnia* terra. medicamentosa quae. XII. 186. ex terra pelagia emplastrum discutiens. XIII. 928. terrae Samiae usus medicus. XII. 178. Chia et Selinusia, earundem vires. XII. 180. stellari succedit terra Cimolia. XIX. 727.

TERROR abortus causa. XVII. A. 635. terrores graves mortem nonnunquam inducunt. VIII. 301.

TESTA, ejus vires et usus. XII. 233. testae nonnunquam in abscessibus occurrunt. X. 984.

TESTACEA ut alimentum. VI. 733. erassi succi sunt. VI. 769. durae carnis carnem habent corruptu difficilem. VI. 734. exhibentur, quibus cibi in ventriculo corrumpuntur. VI. 735. testaceorum succo alvus subducitur. VI. 770.

TESTICULUS canis vide ORCHIS.

TESTICULI s. TESTES, definitio. XIV. 706. 719. structurae et usus brevis descriptio. XIX. 362. *Herophilus* didymos vocat. IV. 193. glandulosi sunt et molles. IV. 591. corde sunt praestantiores. IV. 573. qua de causa non in peritoneo siti sint, sed extra corpus. IV. 567. cur extra ventrem sint collocati. IV. 195. corpora muscosa a musculis hypogastrii ad testes descendunt. IV. 193. sursum trahentes muscoli. XVIII. B. 997. vasorum spermaticorum inde ortum ducunt tutus situs. IV. 198. ad testes cur arteria longo intervallo accedat. IV. 322. et cur multifarie implicatae. IV. 323. eorum venae unde veniant. II. 809. cur magnis

nervis non egeant. IV. 203. semine toti sunt pleni. IV. 582. cur in urethram semen emittant. IV. 186. bene vivendi sunt principium. IV. 574. maris tanto sunt majores, quanto mas est calidior. IV. 164. a semine nutriuntur. IV. 583. per ipsos totum corpus alteratur. IV. 573.

Testes cur in feminis habeant ductus excretorios breves, in maribus autem longos et tortuosos. IV. 194. 197. num cor deorsum trahant. IV. 576sq. cur retrahantur ejus lateris, in quo reus calculo laborant. XIX. 655. differentiae ab epididymide. IV. 209. ab ovariis differentiae. IV. 209. et ovariorum analogia. IV. 635. pubertatis tempore mutationes. XVII. B. 212. in pubertate dexter, si promineat, mares, sinister feminae magis procreantur. XVII. B. 211. dexter cur sinistro calidior. IV. 171. dexter corpulentior. IV. 633. masculorum generator est. IV. 633. dexter, si tumuerit, mas producit, sinister, foemina. IV. 172. sinister gracilior foeminarum generator. IV. 633. sinister cur sanguinem impurum accipiat, et quid inde accidat. IV. 171. sinister dextro ut plurimum est varicosior. IV. 173. testium officium. IV. 184. propter conservandam seminalium vasorum reduplicationem factos *Aristoteles* putabat. IV. 575. usus optime post eorum extirpationem cognoscitur. IV. 569. semen trahunt ex vasis seminalibus. IV. 587. ad seminis generationem nihil conferre *Aristoteles* credebatur. IV. 556. 558. 561. nihil ad seminis generationem conferre, alii quoque et probabilibus demonstrationibus docuerunt. IV. 563. ejusmodi usum seminalibus vasis exhibere quidam docuerunt, qualem lapides appensi circa rectas feminarum telas. IV. 564. 576. non lapidum affixorum more agere, argumenta. IV. 568sq. testium temperamentorum diversorum signa. I. 339. testes vehementer retracti quid significant. XVIII. B. 128. quid eorum extirpationem sequatur. IV. 569. simul cum eorum excisione et robur corporis perit. IV. 571. cor ipsum iis exsectis debilius circa actiones redditur. IV. 575. qui perdidit, perfrigerantur. IV. 572. depiles fiunt non circa mentum solum, sed circum totum corpus. IV. 572.

ut alimentum. VI. 675. 676. crassi succi sunt. VI. 771.

Testes novellarum victimarum quales succos procreant. VI. 774. etiam femina habet, ad uteri latera multo minores. II. 810. mulierum, eorum situs, forma etc. II. 899. eorum vasa. II. 900. mulierum unde vasa accipiant. II. 895. (confer. *Ovaria*.) in juvenibus et robustis adstricti. IV. 578sq. in senibus laxi sunt et debiles. IV. 578. cerebri. II. 729. III. 678. etiam gemelli vocantur. II. 729. in avibus situs. IV. 579. avium intra peritoneum locati sunt. IV. 567. situs altus in avibus ad celeriores seminis generationem confert. IV. 569. gallorum gallinaceorum suavisissimi sunt ad edendum. VI. 675. gallorum praestantissimi ut alimentum. VI. 704sq. juvenibus suis ac bobus apud nos exsecant. VI. 675. in suis substricti sunt et non pensiles. IV. 579. saepe ex tussibus in abscessum abeunt. XVI. 339. abscessus interdum a tussi fit. XVII. A. 332. exrescentem carnem cinis samentitius cum nitro et aqua subactus sanat. XIII. 317. ad testium contusiones emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. 647. testiculus distentus judicatorius est in caso notho. XV. 759. distentionis causae. XV. 759. testis dolor vehemens solvit tussim siccam. XVII. A. 470. in testium doloribus venaesectione ubinam instituenda. XV. 131. testes nonnunquam praeter modum crescant. VI. 869.

ad *Testes* induratos diceres. XI. 877. erysimum. XI. 878. testes inflammati cur febrem accendant. IX. 416. inflammationis pulsus. IX. 540. testium phlegmonas sanare dicitur *Ostracites* ex aqua inunctus. XII. 206. ad testium inflammationes *Samia* terra praestat. *Chia* et *Selinusia*. XII. 181. testium morbis cataplasma aptum est ex farina fabarum. XII. 50. vehementer perfrigerati aut alio modo laesi steriles reddunt viros. IV. 564. testis scirrhus sarcocele vocatur. VII. 729. tumefactus in tussi documentum est affinitatis cum pectore, mamma, genitura, voce. XVII. B. 112. puerorum tumescere prohibet cotis *Naxiae* ramentum. XII. 206. ulcere aphthae non absimili apprehensus, ex terra cimolia cum aqua

oblinito. XIII. 317. varix solvit vocis exilitatem. XVII. A. 468.

TESTUDO cerebri quid. III. 667. lacustris amyda vocatur. XIV. 321.

TETANUS, definitio. IV. 404. VII. 641. XIV. 737. XIX. 413. morbus acutus est. XIV. 730. morbus peracutus est. XVII. B. 384. 790. qui quartum diem superaverunt, sanescunt. XVII. B. 789. tres species. XVII. B. 735. saepe in a frigore tactis observatur. VI. 850. tetani frigidi superantis affectus sunt. VII. 618. tetani causa frigus. XVII. B. 802. tetani causa nimius vini usus. I. 661. lumborum symptomata et cura secundum *Hippocratem*. XV. 861. tetanus lumborum venaesectione tollitur. XV. 860. tetanus ardores vehementes excipiens, malum. XVIII. A. 113. cura. XIV. 738. calore curatur. VII. 125. tetanos mitigat calidum. XVII. B. 809. tetani medela febris. XVII. B. 735. tetano frigidum medetur. XVII. B. 806. theriaca XIV. 276. ad tetanum theriaca *Andromachi* sen. XIV. 35.

TETRADRACHMOS i. q. stater. XIX. 772.

TETRAMYRON acopon. XIII. 1013.

TETRAPHAEMA quid. XII. 601. e quibusnam constet. XII. 328. remedium ex cera, resina, pice et adipi componitur. I. 452. pus movet. X. 281. ad ulcerum phlegmonem. X. 882.

TEUCRUM, ejus vires. XII. 138. ei substitui potest *chamaedrys*. XIX. 745.

TEUTHLUM vide *BETA*.

TEUTHRAS, condiscipulus *Galen*i. XI. 193.

Θ apud *Hippocratem* significat *Θάνατος*, mortem. XVII. A. 612.

THALAMUS nervorum opticorum. IV. 276.

THALES primus philosophiam apud Iones introduxit. XIX. 225. aquam elementum ducebat. XIX. 243. aquam dicit hominem. XV. 25. quomodo coelum dividat. XIX. 269. de Deo sententia. XIX. 251. ejus locus, quo docet, elementa inter se mutari, ut humores procreantur. XVI. 37. de lunae illuminatione. XIX. 281. unum mundum statuit. XIX. 263. necessitatem validissimam statuit. XIX. 261. de causa incrementi Nili. XIX. 300. de causa eclipseos solis. XIX. 278.

de essentia stellarum. XIX. 270. stirpes animatas esse putat. XIX. 340. unam terram esse putat. XIX. 293. de terrae figura. XIX. 293. de terrae motuum causa. XIX. 296.

THALICTRUM, foliorum forma et vires. XI. 884sq.

THALLI sunt oleae surculi. XIII. 480.

THAMYRAE infusum ad dysenteriam. XIII. 300.

THAPSIAE vires et facultates. XI. 885. thapsia remedium deleterium est. XI. 767. illius, si quis uratur, ardor aceto extinguitur. XI. 418. si illinas, partem calidiorē videbis. VII. 384. vitanda ad alopeciam, propter acritudinem, apta autem, si ceratum ex oleo addas. XII. 387. ad renem calculos. X. 1000. essentia attrahit. XI. 760. thapsiae succedanea. XIX. 730. adversus eam acetum valet. XVII. B. 336. contra thapsiam lac. XII. 269.

ad THAPSUM theriaca Galeni dicta. XIV. 33.

THARSEI chirurgi emplastrum Indum. XIII. 741.

THASIAM mel antidotis bonum. XIV. 22.

THASUS, aëris constitutio ibi grassans, morbiq; inde oriundi. XVII. A. 1sq. situs. XVII. A. 36.

THEATRALIS deligatio. XVIII. A. 823.

TREBARI emplastrum ad achores humidos. XII. 489.

TREBANO adscriptum medicamentum ad ulcera aegre curabilia. XIII. 739.

TRELYPTERIS vide *Filix femina*.

THEMISON Laodiceus sectae methodicae auctor. XIV. 684. communitates apparentes invenit. X. 35. qua ratione aliquem febricitare comprehenderit. IX. 476. quo usus est, acopon. XIII. 1009. confectionem ex capitibus papaveris praeparavit. XIII. 40. Themisonis antidotus hiera ad stomachi subversiones. XIII. 158.

THEMISTOCLIS dictum, quum probro obiceretur, quod nothus esset. I. 13. Themistocles quomodo a Thucydide describatur. XVII. B. 237.

Θήρυα cur volae manus dicantur. XVIII. B. 364.

THEOCRITI versus quidam. XVIII. A. 537. locus citatur de galeritis. XII. 361.

THEODAS empiricus. X. 142.

THEODORUS Cyrenaeus Deos ignorat. XIX. 250.

THEODOTION phlaciannum, Harpocratum inscriptum, ad maximas epiphoras et dolores, liberat citra venae sectionem. XII. 754.

THEAGENI philosophi memorabilis cura. X. 909.

THEOGNIDIS de vino sententia. IV. 778.

THEOLOGIAE perfectissimae principium. IV. 360.

THEON Alexandrinus quatuor libros de particularibus exercitiis scripsit. VI. 182. primum athleta erat, deinde ad gymnasticen se contulit. VII. 114. de athletarum arte scripsit. V. 898. gymnastes de frictione rectius sensit, visus est quam Hippocrates. VI. 96.

THEOPHASTI delirium. VII. 60.

THEOPHRASTUS Aristotelicae sectae addictus. XIX. 228. Theophrasti de aceti caliditate sententia. XI. 629. Theophrastus scripsit de calido et frigido. XVII. B. 405. de dolichis quid scribat. VI. 542. de via ac ratione demonstrandi scripsit. V. 213. golygonorum meminit in arboribus. XVII. B. 38. gustandi facultatem *χρῶν* vocat. XI. 449. de lassitudinis volumen integrum scripsit. VI. 160. meminit zaeae. VI. 516.

THEOPHENA, definitio. XIX. 354.

THEOTRAPES medicamentum ad nomas. XIII. 852.

THERAPEUTICE, definitio. XIX. 352.

THERAPEIA dividitur in dietam, chirurgiam et pharmaciā. XIV. 690. 694.

THERIACA quae dicantur. XV. 279. vocantur, quae ferunt morsibus medentur. XVII. B. 337. saliarum compositio. XIV. 290. salia, usus medicus. XIV. 287.

THERIACE S. THERIACA unde originem habeat. XIV. 1. quomodo praeparetur. XIV. 82 sq. compositio. XIV. 267. 308. optima quomodo componatur. XIV. 5. ex plurimis optimisque medicamentis praeparata est. XIV. 230. quae ingrediuntur, singula diligenter exploranda sunt. XIV. 255. vinum quodnam injiciendum. XIV. 29. viperas primus admiscuit *Andromachus*. XIV. 232. cur viperam, nec alium serpentem

Andromachus admiscuerit. XIV. 233. cur non integra vipera immisceatur. XIV. 237 sq. *theriaca Andromachi* optima est. XIV. 262. quomodo *Andromachus* praeparaverit. XIV. 259 sq. quae de ea *Crito* in tertio medicamentorum libro scripserit. XIV. 103. *Critonis* modus componendi. XIV. 310. *Damocrates* in simplicium mistorum inensuris discrepat. XIV. 260. *theriaces* alterius confectio *Damocratis*. XIV. 99. *Demetrii* differentiae. XIV. 261. *Magni* solo cinnamomo variat. XIV. 261. quomodo *Xenocrates* ab *Andromacho* in compositione discrepet. XIV. 260. *Aeli Galli*. XIV. 161. alia. *ibid.* *theriacen* agrestem *Galenus* allium vocat. X. 866. *theriaca Andromachi*. XIII. 909. ex viperis *Andromachi* senioris, *Galena* dicta. XIV. 32 sq. *Galene* dicta ex viperis *Andromachi* junioris. XIV. 42. *Antiochi Philometoris*. XIV. 185. secundum *Damocratem*. XIV. 90 sq.

Theriaca ad internos dolores, *Euclidis Palatiani*. XIV. 162. eupatorios. XII. 909. qua usus est *Marcus* imperator. XIV. 201. *Mithridatis*. XIV. 154. *Zenonis* *Laodicaei*, ut *Mencianus* acceptam tradidit. XIV. 163. *theriaca*e commendatio et dignotio principumque romanorum hac in re studium. XIV. 214. *theriaca Antonino* imperante a plerisque divitibus praeparabatur. XIV. 24. per *Marcum* imperatorem vulgo innotuit. XIV. 217. ab imperatoribus lubenter et benevole omnibus, qui ea indigent, propinatur. XIV. 217 sq. etiam sani utuntur ad corporis conservationem. XIV. 216. qua ratione Romae summates untantur. XIV. 298. bonum sanguinem conciliat. XIV. 298. recens manet per annos triginta sex. XIV. 300. adulterationes. XIV. 6. num adulterata sit, dignotio. XIV. 215. virtutes. XIV. 214 sq. vires expertae sunt in reis ad mortem iudicatis. XIV. 215. *Galenus* in gallis eas exploravit. XIV. 215.

Theriaca a ferarum morsibus venenatis tuetur. XIV. 214 sq. unde vires suas accipiat. XIV. 247. quantum et quando et a quibus sit accipienda. XIV. 284 sq. *theriaca*e aetas. XIV. 268. probatio. XIV. 269. dosis. XIV. 270. multiplex usus. XIV. 298 sq. *theriaca* quibusnam in morbis in usum veniat. XIV. 270. ad

abscessus. X. 986. antidotus in elephantiasi. XI. 144. antidotus ex viperis ad obstructions. VI. 341. ad viperarum morsus praestantior quam *Mithridatium*, XIV. 3. antidotus ad viperarum morsus. XIV. 189. curatus affectus nepluricus in *Antipatro*. XIV. 218. sanata *Arria* est stomachi dissolutione affecta. XIV. 218 sq. *Pisonis* filium, abscessu laborantem, sanavit. XIV. 219. de *theriaca* librum cur *Pisoni Galenus* dicaverit. XIV. 210.

Theriaci pastilli quomodo praeparentur. XIV. 45. orbiculi, confectio. XIV. 306.

THERIOTROPHI cur *Marsi* vocentur. XI. 143.

THERME siliquam unam aequat. XIX. 764.

THERMUNTIADIS, ei succedit *glycophyllum*. XIX. 730.

THERMUS vide *LUPINUS*.

THERSITES locutulejus dicebatur. XVIII. A. 253.

THERESPESIANA antidotus. XIII. 102. confectio. XIII. 99. *Apollonii* ad internos abscessus. XIII. 67.

in *THESSALIA* multi ex coturnicum esu musculorum distentionibus correpti sunt. XVII. B. 306.

THESSALUM sedile, ejus usus in humeri luxatione recenti. XVIII. A. 345.

THESSALUS, sectae methodicae auctor, in aegrotante inquit, adstrictionem percipere licet inde, quod corpora aegre dissidentur. I. 176. *Hippocratis* filius. XV. 110. XVI. 625. *Hippocratis* filius librum de humoribus scripsisse putatur. XVI. 3. librum de chirurgia scripsit. X. 250. filium habuit *Hippocratem* vocatum. XVI. 5. auctor libri *Hippocratis* de natura humana non est. XV. 12. *Thessalo* adscribitur a *Dioscoride Hippocratis* liber de morbis. XVII. A. 888. *Thessalo*, quidam V ex libris epidemiorum *Hippocratis* tradunt. VII. 855. epidemion libros 2, 4 et 6 scripsisse traditur. VII. 890. tanquam aegros replentem accusat *Hippocratem*. XV. 479. *Thessali* maledicta in *Hippocratem*. X. 7. scripta quaedam enumerantur. X. 7. novam sectam condidit. X. 8. *Archelao* regi Macedoniae familiariter convixit. XV. 12. *Galenus* ejusdem exprobratio. X. 8. nullum esse medicamentum censet

hepaticum, nephriticum aut pleuriticum. XI. 749. Thessali communitalibus nemo adnuit. XVIII. A. 270. Thessalus morbos elementares duos accipit. X. 22. 26. vitium commisit, quod omnes in victus ratione morbos in duos affectus contulit. X. 124. definire morbum non aggressus est. X. 52. male in principiis morbi contrahere jubet. IX. 558. medicae artis operum inexpertus. XIII. 393. Thessali indicatio ulcerum cruentorum nihili pendenda. X. 388. ulceribus malignis medendi methodus. X. 250. *Galenus* in eam excursus. X. 252. Thessalus alium quendam nullum priorum medicorum vidisse communitalitates apparentes dixit, sed male. X. 35. quodnam vitium gravissimum commiserit. X. 124.

THEUDAE Sarcoplaci emplastrum halicon. XIII. 925.

THEUTRA medicus, cui *Galenus* librum de definitionibus medicis dicavit. XIX. 346.

THLASMA, definitio. XIX. 432.

THLASPI, nominis origo, locus natalis, et descriptio. XIV. 81. seninis vires. XI. 886. ad renes purgandos. XIV. 759.

Θάλασσον quid significet. XVI. 698.

THIOLUS fascia. XVIII. A. 788.

THORAX, definitio, ambitus. III. 411. definitio. XIV. 704. constructio et usus. XIX. 359. vocatur, quod a costis circumscribitur. H. 652. scopi, quos natura in ejus fabricatione est secuta. IV. 106sq. thoracem veteres interdum ventrem superiorem vocant. XV. 896. thorax apud *Hippocratem* venter superior vocatur. XVIII. A. 141. universus latissimus in hominibus calidis et siccis. I. 625. thoracis finis elatior s. superior claviculae. II. 653. inferior diaphragma. ibid. thoracis terminum inferiorem prisci phrenas appellarunt. VIII. 327. a *Platone* diaphragma vocatur. VIII. 327. thoracis indumenta interna, eorumque usus. III. 416. thoracem membrana simplex intus investit, et telae araneorum similis. II. 522. thorax qua de causa nec totus osseus, neque cartilagineus factus sit. III. 599. thorax per plenam in geminos sinus dividitur. XVIII. B. 200. thorax cur in quadrupedibus acutus, in homine

autem latus. IV. 124. in thorace quidam animae sedem acceperunt. V. 288. circa thoracem animae irascibilis sedes est. V. 288. thorax respirationis instrumentum. IV. 121. thoracis in inspiratione et expiratione conditio. III. 595. exercitationes. VI. 147. thoracis duplex motus. III. 412. XIX. 319. thorax pulmonis motum gubernat. IV. 466. thoracis motum gubernat diaphragma. II. 657. thorax latus cordis calorem, parvus frigiditatem denunciat. I. 333.

Thoracis musculi non omnes eum movent. II. 656. thoracem dilatantes et contrahentes musculi. XVIII. B. 988sq. a quibusnam musculis et quomodo moveatur. IV. 467. thoracem contendant et intro contrahunt musculi intercostales. III. 401. dilatant et contrahunt musculi in costis. IV. 467. thoracem dilatans musculus. XVIII. B. 963. 965. thoracem dilatant musculi intercostales-externi, contrahunt interni. XVIII. B. 989. thoracis musculi extenduntur, ubi vox editur. VI. 232. thoracis musculorum exercitatio spiritus cohibitio est. VI. 152. thorax quomodo totus immobilis reddatur solis nervis laqueo circumdatis. II. 690sq. thoracis musculi unde venas accipiant. II. 810. partes ejus unde nervos accipiant. IV. 303. evolutio in foetu. IV. 541.

Thorax angustus et glaber temperamenti humidi et frigidi signum. I. 626. asymmetricus in pnero quomodo restituitur. VI. 358. hirsutus quid significet. I. 625. quomodo firmetur. XVIII. B. 920. in eo resorptio fluidorum fit ibi contentorum, lique per tussim ejiciuntur. VIII. 309sq. thoraci adversarius aquilo. XVII. A. 719. XVII. B. 609. thoraci inimicissimae nix et glacies. XVII. B. 813. thoraci saepe noxam intulit vehemens equitatus. V. 910. thorax afficitur frigore. XVII. A. 43. thoracem refrigerat gurgulio exsectus. VI. 865. thorax purgatur per guttur simul cum tussi. XV. 323. in thoracem erumpunt abscessus costarum. VII. 738. thoracis deligatio. XVIII. A. 817. thoracis partes plerumque a nutricibus invertuntur. VII. 28. thorax angustus ad habitum phthisicum pertinet. XVII. A. 62. XVII. B. 666.

Thoracis proprii affectus quidam in musculis, quidam in pleura consistunt, quomodo dignoscantur. VIII. 307. morborum pulsus. IX. 398sq. affectionis signa sputa sunt. XVI. 502. morbi sputis judicantur. IX. 708. in iis quanam consideranda, ut crisin instantem detegamus. IX. 706. siccus morbus quibus est, suffumigatio non conducit. XVI. 147. thorax per tussim est purgandus. XI. 93. thoracis affectionis signa sputa sunt. XVI. 210. thoracis affectus quomodo curentur secundum *Hippocratem*. XV. 910. thorax per tracheam et fauces purgandus est. XVI. 126. ad thoracis lentos pituitososque humores quanam remedia faciant. XI. 746. in thoracis diuturnis citra febrem affectionibus foenum graecum cum palmulis pinguibus. VI. 538. e thorace humores sputis expectorant amygdalae. VI. 611. ad thoracis succos crassos purgandos erua cum melle. VI. 547. ad thoracis inveteratos affectus arteriaca bona. XIII. 27. thoracis partibus omnibus lac utile. VI. 687. ad thoracis affectus oxymel subacidum. XV. 684. thorax quibus male affectus est, conducit suffumigatio. XVI. 147. in thoracis morbis vina austera sunt vitanda. XV. 646. ad thoracis affectus remedia. XIV. 365. ad thoracem facientia medicamenta. XIV. 760.

Thoracis abscessus evacuant tussiculae. XVI. 837. abscessus rumpere creditur bechium s. tussilago. XI. 851. ad thoracis collectiones arteriace *Mithridatis*. XIII. 23. thoracis confossi signa. VIII. 5. ad thoracis defluxiones remedia parabilia. XIV. 440. thoracis dolores cur sint intensiores. VIII. 263. ad thoracis dolores malagma *Amethystinis*. XIII. 983. ad thoracis expuitionem eclegma ex nuce pipeae. XV. 848. thoracis inflammationem indicat pectoris dolor insitus. XVI. 653. thorax inflammatus, si moveri cogatur, tardius et multo minus quam oporteat dilatabitur. VII. 776. respirationis ea ex causa affectio. VII. 777. thoracis intemperiei in pulsum effectus. IX. 537. thoracis obstructions solvit pistacium. XII. 102. thoracis perforatio quanam dicatur operatio. II. 635. thorace perforato cur vox perdat. VIII. 54. ex thorace puris expuitioni

quanam adversa remedia. XI. 747. thoracis refrigeratio in haemoptoe noxia. X. 331. ad thoracis rheumatismum Aesculapius medicamentum. XIII. 986. catapotium. XIII. 68.

Thoracis ulcera cur curata difficiliora. X. 358. thoracis ulceribus destinatis remediis meli admiscendum. X. 300. thoracis vitiorum signa. I. 356. ad thoracis vitia antidotus cyphoides *Andromachi*. XIII. 198. thoracis vomicas per alvum purgari vidit *Galenus*. VIII. 412. vulnerum ejus in vocem et respirationem effectus. III. 417. thoracis vulnera semispirantes et semivocales reddunt. VIII. 270. pulmonis lobus saepe in iis excidit. VIII. 36. vulnera penetrantia periculum afferunt. X. 290. thorace vulnerati injectam per vulnus aquam mulsam ilico per tussim efficiunt. VIII. 309. 322. via, ac ratio qua hoc fieri possit. VIII. 310sq.

THORESSOMENI qui. XVII. B. 499.

THOREXIS quid. XVIII. A. 154. usus in stranguria et dysuria. XVIII. A. 153sq. apud *Hippocratem* vini potio est. XVII. B. 498.

Θορόν quidam vocant semen. XVIII. B. 106.

THRACES pingues esse a quibusdam dicuntur. XI. 511. qualem cutem habeant. I. 627.

THRACIAE loca, quae a mari sunt remota, qualem constitutionem habeant. XVI. 393. loca a mari remotiora humida et frigida sunt. XVII. B. 597.

THRACIUS lapis, meminit ejus *Nicander*, non autem in usu est medico. XII. 203.

THRASCIAS ventus qui. XVI. 408. grandinem gignit. XVI. 409.

THRAUSIS, definitio. XIX. 430.

THEREPTI pastillus. XIII. 828.

THRIDACINE a Graecis lactuca agrestis appellatur. XIII. 387.

Θρίδακιν. VI. 626.

THRIDAX, (vide *Lactuca*.) a Graecis lactuca hortensis vocatur. XIII. 387.

Θρόμβος sanguinis, definitio. V. 106.

THROMBUS, definitio. XVIII. B. 446.

THRYALLIS est *Phlomi* species. XII. 150.

THUCYDIDIS locus. V. 503. Thucydides de causis febris pestilentialis sententia. VII. 290. purgationes et expurgationes quid vocaverit. XVI. 106. et evacuationes in morbis impetu naturae factas purgationes vocat. XVII. B. 168. quosnam vocet aetate constantes. XVII. B. 402. scribit in peste illa notabili aegrotos sui compotes non fuisse. IV. 788. Thucydides locus, quo testatur, tabercula in febre pestilenti occurrere. XVII. A. 882. Thucydides quomodo *Thémistoclem* comparatum fuisse scribat. XVII. B. 237. Thucydides tempore in magno solis defectu stellae cernebantur: quomodo hoc explicandum. III. 776. Thucydides ventriculi os cor vocat. V. 275.

THUNNI qualem carnem habeant. VI. 728. sanguinem melaucholicum generant. VIII. 183.

THUS, ejus et partium vires medicae. XII. 60. thuris temperamentum. X. 179. thus moderate calet. X. 178. emplasticum est. XI. 735. quam manna magis emplasticum est. X. 322. in humida corporis natura carnem producere potest, in sicca non. X. 178. in quibusdam ulceribus et naturis pus movet, carnem non producit, in quibusdam etiam carnem producit. X. 179. sine morsu siccatur. XVIII. A. 485. puris movendi facultatem obtinet. X. 887. ad ulcus cavum sanandum prodest. X. 177. thuris cortex pro cinnamomo. XIX. 732. pro manna. XIX. 736. fuligine utitur, ad oculos dicatas medicinas mixta, ad oculos phlegmone tentatos. XII. 61. etiam fluxione vexatos et ulcera habentes, ut et ad calliblepharas. XII. 62. pollen ad sinus curandos. XI. 134. pulveris usus in nasi fracturis. XVIII. A. 474. thuri substituendum remedium. XIX. 734.

THYITES *Dioscoridis*, ejus vires et usus. XII. 198sq.

THYLACITE est semen papaveris sativi, vires ejus. XII. 73. vocatur *Nardus montana*. XII. 85.

THYMBA calida est. I. 682.

Θυμὸς apud *Hippocratem* quid significet. XVIII. B. 116.

THYMUS, situs et usus. III. 424. propter venam cavam adest. III. 420. in nuper natis maxima, in adultis ipsa

decrescit. VI. 674. thymi venae unde veniant. II. 787.

THYMOS (morbi species), definitio. XIX. 444. thymi carnosaeureuli sunt. VII. 731. in sede quomodo curentur. X. 988. cura chirurgica. XIV. 791. thymos eiciunt grossi erudi. XII. 88. ad thymos stercus ovillum. XII. 302.

Thymus (planta), vires et usus. XI. 887sq. opsonium, non alimentum est. VI. 630. calidus est. I. 682. ex aqua tritus ad gypsum sumunt. XIV. 142. Thymi pars, vino soluta ad *ephemerum* sumunt. XIV. 140. pro hyssopo. XIX. 746.

TIBERI Caesaris pastillus ad herpes. XIII. 836.

TIBENUM mel. XIV. 22.

TIBIAM canentes, laryngis in iis conditio. VI. 176. canentibus collum dilatatur, et facies intumescit. VI. 175.

Tibia, definitio. XIV. 708. 724. tibiae ossis descriptio. II. 774. tibiae ossium constitutio secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 472sq. tibia vocatur tum tota cruris pars inter genu et talum, tum tibiae os. II. 774. tibia cur exteriora versus magis sit curva. III. 215. tibiae magnitudinem tum ad femur, tum ad pedem esse symmetricam docetur. III. 250. tibia superiori parte fibula longior est. XVIII. B. 619. tibia cur fibulam habeat consortem. III. 246sq. tibia cur femore minor. III. 249. tibiae fleis, femori junctus. XVIII. B. 475. tibia sola in genu cum femore committitur. XVIII. B. 511. quomodo cum femore committatur. XVIII. B. 612. tibiae ad pedem proportio. IV. 354. ejus usus. III. 246.

Tibiae musculi quatuordecim sunt. XVIII. B. 1014. in tibia positi musculi pedem et digitos moventes. XVIII. B. 1014sq. musculi exteriores tres. II. 318sq. tibiam solam moventes musculi octo sunt. XVIII. B. 1001. tibiam extendentes musculi. XVIII. B. 1011sq. tibiam cum femore retrorsum et introrsum ducens musculus. II. 301. tibiam ad interiora flectens et sursum attollens musculus (sartorius). XVIII. B. 1009. flectens et ad exteriora invertens musculus. XVIII. B. 1009sq. extrorsum invertens musculus. XVIII. B. 1010. tibiam extrorsum circumver-

tens musculus. II. 300. tibiam retrorsum evolvens musculus. II. 297. in externam partem abducens. II. 298. (is cursori erat abruptus. *ibid.*) introrsum ducens musculus. XVIII. B. 1011. tibiae musculos dissecandi ratio. II. 315 sq. in tibia tredecim capita sunt tendonum. III. 226. tibiae nervi. II. 403. venae. II. 408 sq. arteriae. *ibid.* et 412.

Tibiae ossis portio saepe venit exscindenda. X. 1003. ossis unius fracti cura. XVIII. B. 507. fracturis in his curandis machinationibus optis est. XVIII. B. 574. orbium usus. XVIII. B. 576 sq. ossa utraque fracta si fuerint, breviora fiunt. XVIII. B. 540. ossis utriusque fracturae cura. XVIII. B. 494 sq. cur uti non debeamus canalibus. XVIII. B. 499. glossocomii utilitas. XVIII. B. 505. temporis spatium, intra quod coalescit. XVIII. B. 507. fracturae quadraginta diebus sanantur. XV. 410. ossium ad talem luxatio. XVIII. B. 476. cura. XVIII. B. 477. extensio quomodo facienda. XVIII. B. 477 sq. repositionis modus. XVIII. B. 487. deligandi ratio. XVIII. B. 489. situs membri posthac servandus. XVIII. B. 490. victus ratio. XVIII. B. 491. tempus, quod ad curam requiritur. XVIII. B. 492. — quid accidat, si ossa non penitus reponantur. XVIII. B. 493. deligatio. XVIII. A. 829. XVIII. B. 763. ad tibiae nigritias malignas praecepta. XIII. 733. tibiam varices occupant. XIV. 779. vulnus in tibia qui habet, et post quietem ambulat, male curatur. XV. 615.

TIBURTINUM vinum austerum est, et facile, si imprudenter condatur, acescit. XIV. 15.

Τῆγαντρα, quomodo parentur. VI. 490. earum qualitates. VI. 491.

TIMAEUS et duodecimestrem foetum dicit in utero gestari. XIX. 334. de causa maris accessus et recessus. XIX. 299.

TIMIDA animalia magnum habent hepar. II. 570.

Timidi excordes vocantur. V. 341. *TIMIDITAS*, definitio. V. 597. timiditatem serum pituitae facit. XVII. A. 985.

TIMOCRATIS dentifricium ad gingivas madore laxas putrescentes et cruentatas, mobiles molares, concus-

sos, ozaenas, putrefactiones, parulidas et omnia oris vitia ac dentium dolores. XII. 887.

TIMONIS versus: quid vis? paucis caro, ossa multa. XVII. A. 989.

TIMOR num affectus sit. V. 392. melancholici humoris causa. XVI. 357. ob timorem animi deliqui cura. XI. 59. in timore calor extinguitur. VII. 193. timor causa convulsione in puerulis. XVIII. B. 294. timor naturalem habitum immutat et affectiones gignit. XVI. 334. timor intro et ad principium tum sanguinem tum spiritum adducit. VII. 192. timor minuit virium robur. VII. 587. pulsus conditio. VII. 192. VIII. 473. timoris recentis et inveterati pulsus, ejusque causae. IX. 160. timor pulsum inaequalem reddit. IX. 215. timor, diuturnus parum a tristitia differt. IX. 160. timore subitaneo nonnulli mortui sunt. VII. 193. timor subitus et yehemens saepe mortis celeris causa. X. 841. timoris indicium coxae latae. V. 462. timores in morbis unde originem habeant. XVII. A. 179.

Τῆμορῆσα tum apud *Hippocratem*, tum apud antiquos saepe pro *βοηθῆσαι*, auxiliari dicitur. XV. 485. 494.

Τῆμορῆσας quid significet. XVIII. A. 384.

TINEAE interficit cedrea. XII. 17. *TINCTURAE* albuginum, (leucomatum.) XII. 739. capillorum. XIV. 390 sq.

ad *TINNITUM* aurium remedia. XIV. 405. (vide *Aurium tinnitus*.)

TIPHA, quid *Theophrastus* de hac planta scripserit. VI. 516. *Mnesitheus* tertio loco post triticum et hordeum ejus meminit. VI. 510. ubi nam frequentissime crescat. VI. 518. exile triticum dici meretur. VI. 522. et olyra secundum *Mnesitheim*. VI. 512. de ea *Mnesithei* sententia. VI. 513. nutrit admodum, nec magno negotio conficitur. VI. 513. *tiphae* semen describitur. VI. 519. qua varia ratione ea utatur. VI. 519. triticis sunt flaviores. VI. 522. panis ex ea facti qualitas. VI. 518. alia semina huic similia. VI. 520.

TITHYMALLUS characias optimam praebet lixiviam stacte vocatam. XIII. 569. a capra comestus lac purgatorium reddit. XVII. B. 306. *tithymal-*

lorum vires et usus medicus. XII. 141. liquor subtili facultate praeditus. XIII. 567.

TITI Caesaris malagma ex taedis ad podagricos et arthrit. XIII. 360.

TITILLATIO fit ex digitorum contactu. XV. 373.

TITTUS cur jecore artrosus ab aquila in inferis fingatur. V. 554.

TLEN vocatus ventus, qui pedes manusque laedit, ad eum inunctio. XIV. 537.

TMO LITES vinum a colle, cui Tmolus nomen est, denominationem habet. XIV. 28.

a TMOLO colle vinum tmo lites nomen accepit. XIV. 28.

TOLERANTIA facilis bonum signum. XVI. 213.

TONITRU causa. XIX. 287. tonitrua quomodo fiant. XVII. B. 187. magna auditum saepe deleverunt. VII. 117.

Tonos apud Hippocratem quid. XVIII. A. 380.

TONSILLAE quatuor sunt. XIV. 713. etiam paristhymia vocantur. XIV. 713. tonsillae glandularum ad fauces inflammationes sunt. VII. 731. tonsillas inflammatas Hippocrates bubones vocat. XVII. A. 375. tonsillarum inflammatio morbus puerilis. V. 695. quomodo oriatur. VII. 263. fit fluxione e capite facta. VII. 263. ad tonsillarum vitia remedia parabilia. XIV. 513. ad tonsillarum abscessus remedia parabilia. XIV. 437. tonsillis inflammatis aut ulceratis convenientia remedia. XII. 972. ad tonsillarum inflammationes remedia. XIV. 360 sq. 436. 510. ad tonsillas inflammatas arteriaca Charitrenis. XIII. 50. aster. XIII. 165. ad tonsillarum phlegmonas coracine sphragis. XIII. 826. Herae stomaticum ex ruta sylvestri. XII. 941. mitigat serum lactis. XII. 268. phlegmonem tollunt pruna cocta. XII. 33. ad tonsillas faciunt varia stomatica medicamenta. XII. 929. ad tonsillarum tumores remedia parabilia. XIV. 437. tonsillarum naturam excedentium cura chirurgica. XIV. 785.

TONSORIS emplastrum. XIII. 259 sq. TONSORA qualis optima medico. XVII. B. 150.

TONUS nervus est, et cur ita vocetur. IV. 369.

TOPHI quomodo oriuntur. VI. 495. XIII. 332. v. c. in articolorum morbis, quomodo generentur. XVII. A. 835. eos incidentia remedia quomodo comparata sint. XI. 748. ad tophos epithema Brasistrati Siagonis. XIII. 357.

TORCOLAR Herophili. II. 712. usus. III. 708.

TORDILI semen amarum et calidum est. XI. 646.

TORMINA tarda et molia et quando contra sint secundum Hippocratem. XVI. 193. autemnalis morbus. V. 694. causae. XVII. B. 669. 834. XVIII. A. 500. terminum causa purgatio intertempistica. XVII. B. 536. tormina ventris concitantur aestate. XV. 198. excitant bulbi. VI. 654. gignantur ex maza, praeter morem comesta. XV. 574. moxet purgatio in morbo adhuc crudo. XVI. 264. violenta adsunt, si intestinum colon male affectum est. XVI. 146. intestinorum a flava bile saepe sanantur, ab atra insanabilia sunt. XV. 331. citra febrem interna purgatione opus esse significant. XVI. 193. tormina purgationem per inferiora faciendam indicant. XVII. B. 681. ex torquinoso sedimentum liminosum sublividumque malum. XVI. 818. ad tormina intestinorum remedia parabilia. XIV. 464. 465. 471. aster stomachicus. XIII. 164. quidam exhibent semen Sisymbrii cum vino. XII. 124. sanare dicunt talum snillumustum et deinde epotum. XII. 342. theriaca Andromachi. XIV. 34. Xenocratis anodynum. XIII. 90. aliud. XIII. 91.

TORPEDINIS mira facultas. VIII. 421. usus. XII. 365. vires torpore inducentes. IV. 497. torpedo carnem habet mollem ac jucundam. VI. 737. torpedinis tactus stuporem efficit. VIII. 72. torpedinis tactus torporem inducit. VII. 109.

TORPOR, definitio. VII. 144. voluntariae functionis laesio est. VII. 149. levis quaedam paralysis. VII. 151. qua in re a paralysi differat. VII. 111. ut signum morbi futuri. XVI. 224. causa. VII. 152. torporem excitat auster. XVII. A. 33. torporis causa pituita. XVII. B. 660. plagae temporibus inflictas. XVI. 776. torpores ex rigore non valde apud sese existunt. XVI. 583. torpor cerebri humiditatem vel frigus indicat.

XVI. 653. torpor extremitatum unde accidat. VII. 109.

TOTUM ab universo differre Stoici putant. XIX. 263.

ad TOXICUM antidota. XIV. 139.

TRACHEA etiam larynx vocatur. V. 237. quondam arteria *κατ' ἐξοχὴν* vocabatur, et arteria vera vena pulmans. XIII. 2. ejus constructio et usus. III. 519. cur inter arteriam et venam media sit locata. III. 543. cur ad dorsum pone eam sit vena, anteriore vero parte arteria. III. 543. comites habet vasa nutritia pulmonum. III. 536. qualia vasa in collo accipiat. VIII. 3. tracheae superior terminus larynx vocatur. IV. 379. divisio et distributio in pulmonibus. III. 520. ramificationes. V. 229. substantia nulla alia in parte reperitur. X. 344.

Trachea ex cartilaginibus literae C imaginem referentibus constat. II. 602. cur cartilaginee auterius, membranosa pars posterior positae sint. III. 530. partis membranosae utilitas. III. 591. cur non tota sit cartilaginea ut membranosa, sed alternis cartilagine et membrana constet. III. 521. cur cartilaginee non perfectos forment circulos. III. 522. 531. ambit eam intrinsecus crassa pellicula, quam aliqui tunicam vocant. XIII. 2. cur membrana mucosa intus tecta. III. 533. membrana mucosa cur tenuis simul et densa et moderate sicca facta sit. III. 534. tracheae tunica non est odoratus instrumentum. II. 867. quomodo natura curaverit, ne pulveres, aliaeque corpora aliena inspiratione in eam delabantur. III. 889sq. tracheae ramos impertit nervus vagus. IV. 289. tracheae musculi quatuor sunt. XVIII. B. 949. tracheam adstringentes musculi. XVIII. B. 959. trachea dilatatur, quoties thoracem cum collo recte extendimus. XVI. 677. tracheae functio. XIV. 713. usus. XIV. 716.

Trachea respirationis via. IV. 466. tracheae pars mobilis respirationis, immobilis vocis est instrumentum. III. 527sq. et ad utrumque ea optime constructa est. III. 529. per tracheam pulmonem aëre impleri. III. 548. trachea excipit excrementa e capite ad os delata. VI. 421. per tracheam pectus et pulmo vacuantur. X. 527.

per tracheam pulmo et thorax purgaudi sunt. XVI. 126. per eam ad pulmones semper potus quidpiam pervenit. X. 502. quomodo sanguis ex thorace in eam transmittatur. X. 341sq. posca in thoracem injecta per eam rejicitur. X. 342sq. offendit pulvis foliorum Platani, ideoque vitandus. XII. 104.

Tracheae morborum signa diagnostica. I. 356. affectionis signa sputa sunt. XVI. 210. 502. ad tracheae affectus remedia. XIV. 504. ad tracheae affectus confectio aromatica *Mithridatis*. XIII. 52. arteriaca *Galli*. XIII. 28. *Charikensis* arteriaca. XIII. 49. tracheae angustia vocis tenuis causa. XVII. A. 186. trachea saepe sensibiliter exasperatur. XVII. A. 900. tracheam exasperat frigidus aër inspiratus. XVII. A. 949. ad tracheae asperitatem remedia. XIV. 364. ad tracheae asperitatem laborantes remedia parabilia. XIV. 508. arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. tracheae asperitates solvit cancani radix ejusque succus. XII. 8. glycyrrhizae radix ejusque succus. XI. 858. Symphytum petraeum. XII. 134. causae, quae fuliginosorum excrementorum acervationem producant. IX. 274. ad tracheam a capite quibus fluxus tenuis destillat, et tussim conciliat, conducit confectio ex capitibus papaveris. XIII. 45. trachea incisa vox deficit. V. 231. tota incisa vox perit. VIII. 54. incisa vocem quidem laedit, nec tamen respirationem tollit. VIII. 54.

Tracheae inflammatio non suffocat. XVII. B. 705. inflammatio ab initio secta vena in cubito, posthac sub ipsa lingua curatur. XI. 305. inflammatae generalis medendi methodus. XIII. 6sq. laesio coarctatio quaedam est. VII. 802. siccus morbus cognoscitur, si nihil expuitur. XV. 472. tuberculum premens et coarctans parvam, densam et celerem respirationem facit. VII. 782. exulceratio membranae curatu difficilissima. III. 534. ulceratio ex fluxione fit acri ex capite. XV. 794. ulceratio nnde dignosci possit. VIII. 2. 45. 289. ulceris casus. X. 361. ejusque curae. ibid. et sq. X. 299. 360. ad tracheam exulceratam remedia parabilia. XIV. 508. gargarisma. XIII. 77.

TRACHEITIS, ei medendi methodus. XIII. 6sq.

TRACHOMATICUM. X. 1018.

TRACHURUS duræ carnis est. VI. 727.

TRACHYPHONI qui dicantur. XVII. A. 187.

TRACTYLUS pro libathro. XIX. 734. pro malabathro. XIX. 735.

TRAGACANTHA, ejus vires. XII. 143. ejus in tracheitide usus. XIII. 10. pro hypocystidis semine. XIX. 745. ei substituenda remedia. XIX. 745.

TRAGASTAE aquae vires. XII. 372.

TRAGEMATA quæ vocentur. VI. 550.

TRAGI folia, fructus et lachryma, eorum vires et usus. XII. 143.

TRAGORIGANUM vide *Origanon*. (XII. 144.) ejus vires. XII. 91.

TRAGUS appellatus ex zea fit. XV. 455. tragum conficiunt ex nobilissima olyra. VI. 519. qua ratione comedatur. VI. 520. tragus alica ipsa aegrius in ventriculo concoquitur. VI. 761. ex genere euclymorum est. XI. 495. tragi semen alicæ simile, nutrit autem minus quam zea. VI. 517. tragi succus ad dysentericorum dejectiones. X. 813.

TRAHIT id, quod valentius est. II. 189.

TRAJANUS vias in Italia refecit. X. 633.

TRALLIANIS a *Philippo* data antidotus cerusiana. XIII. 105.

TRALLIANUS sectam methodicam absolvit. XIV. 684.

TRANSPIRATIO respiratio est, quæ per cutem agitur. X. 753. modica optima. VI. 53. servat naturalem calorem. X. 754. læsa ea calor naturalis læditur. X. 754. insensibilis differentiae. XVIII. A. 206. transpirationem retinentia momenta. X. 551. cohibentia momenta. X. 626. cohibet solani succus inflammatae parti impositus. XI. 588. quæ prohibent, morborum putridorum causae sunt. VII. 34. obstructio unde cognoscatur. X. 566. ejus obstructionis magnitudinis dignotio. X. 567. obstructa interdum febres continentes generat. X. 564. suppressio in febre putrida cansa simul et symptoma est. X. 773. obstructa quomodo curetur. X. 563. prohibitio quomodo curanda. X. 755. ad transpirationem cerebri

suturæ paratæ sunt. III. 691. transpirationes cur non promoveat aqua. XV. 697.

TRANQUILLITAS animi fit ex temperamento. IV. 821.

TRAULIZARE quid sit, et unde oriat. XVIII. A. 51.

TREMENTES pereunt, quibus voces cum febre deficient, post judicationem. XVI. 693.

TREMOR voluntariæ functionis læsio est. VII. 149. impotentis et infirmi motus symptoma est. VII. 593. motus est partium præter voluntatem. VII. 594. ex duobus perficitur motibus. VII. 154. fornicanti pulsus similis. VII. 155. quomodo a convulsione differat. XVII. A. 514. a palpitatione quomodo differat. VII. 589. a palpitatione differt, quod hæc partibus etiam, quæ non moventur, accidit. VII. 593. quomodo a rigore differat. VII. 607. *Sabinus* eum parvam convulsionem vocat. XVII. A. 508. 519. *Traxagoras* arteriarum affectum putat. VII. 598. VIII. 723. affectus frigidus est. VII. 608. quomodo fiat. XVI. 332. XVII. A. 509sq. facultatis corpus velentis moventisque infirmitate oboritur. VII. 586.

Tremoris causae. VII. 156sq. 587. 601. XVII. A. 331. 510. 511. causa alimenti indigentia. XV. 366. animi perturbatio. XVI. 332sq. fluctuatio in ventriculo. XVI. 171. causa in febribus continentibus est modicus frigidæ usus. X. 622. causa est musculorum facultatis imbecillitas. XVII. A. 482. causa in eo, qui prope locum præcipitem iter facit. XVI. 331. causa plethora. XVIII. A. 279. locus affectus unus necessario non est. VII. 603. tremorem musculorum oculi indicant oculi obtorti. XVII. A. 870. tremore senes facillime corripuntur. I. 582. tremores quibus in febre ardente oboriuntur, eos delirium solvit. XVIII. A. 37. tremor superveniens mente ob melancholiam oberantibus malum. XVI. 544. tremores ab instrumentorum siccitate orti prorsus sunt incurabiles. XVIII. B. 48. post phrenitidem remanet. XVI. 533. tremores convulsivos in sudoribus contingentes reverti solere dicit *Hippocrates*. XVI. 740. tremuli quoniam secundum *Hippocratem* fiant phrenitici. XVI. 550.

Tremoris cura. VII. 602. tremulis acopon chloracopon. XIII. 1016. acopon, quo usus est *Mentius Rufus*. XIII. 1010. metasyncriticum acopon. XIII. 1029. acopon polyteles *Pontepji Sabini*. XIII. 1027. acopon ex populo. XIII. 1022. antidotum diasciacum. XIV. 152. conveniens malagma. XIII. 348. myracopon regium. XII. 1031.

TREPANATIO describitur. X. 446 sq. XIV. 783. post trepanationem *Pergami* sanguinem columbarum, aut torturis, aut palumbi infundunt in duram matrem. XII. 255. 256.

TRIANGULUS aequilateris ex rectangulis duobus procreatur. V. 609.

TRILYUM, quot habeat uncias. XII. 763.

TRIBOLUS, ejus vires et usus. XII. 144.

TRIBULUS viridis condensat. XI. 751. tribuli folia et radix ad hydroperit. XIII. 264. et substitui potest satyrium. XIX. 745.

Tripus quid significet. XVIII. A. 343.

ex *TRICCA Asclepiadae* generis sui originem ducunt. XIII. 273.

TRICHIASIS, definitio. XIX. 437. ejus tres differentiae. XIX. 438. trichiassi *Hippocratis* medendi methodus. XV. 914. ad trichiassi remedia. XII. 799. XIV. 349. mucus limacum. XII. 323. *Antonii Musae* compositio. XII. 740. post pilorum evulsionem, sanguis sanatur viridium, sed nihil praestat. XII. 262.

TRICHOMANES, ejus vires. XII. 145. calculos conterit. XIX. 694.

TRICOCCUS cur mespilus vocetur. XII. 71.

TRIFOLIUM humidum, ejus vires et usus. XII. 118. medium odoratum, ejus vires medicinales. XII. 72. quidam Lotum domesticam vocant. XII. 65. trifolii decoctum sanis partibus applicatum, similes dolores provocat iis, quos morsus ferarum inducunt. XIV. 227. trifolii herba decocta morsibus aranei, viperae ex aquae fotu adhibita medetur, et dolores statim sedat. XIV. 226. trifolii folia cruda siccant. X. 282.

TRIGEMINI quomodo generentur. XIX. 326. 453.

TRIGLA sanat draconis marini ictum. XII. 365.

TRIGLOCHINAE valvulae. II. 617.

TRIGONOS vocata anodyna potio. XIII. 93.

TRIMESTRES quae sine causa abortiunt, iis acetabula mucore sunt plena. IV. 233.

TRIPHONIS orbiculare remedium. XII. 784.

in *TRIPHYLLINO* colle quomodo vinum conservetur. XIV. 19.

TRIPHYLLUM, quomodo ab aliis vocetur, ejus vires et usus. XII. 144 sq.

TRIPOLIUM, ejus vires. XII. 144.

Tripus quid significet. XVIII. A. 365.

TRISMOS (tennis in intestinis sonus est) quid indicet. VII. 242.

TRISMUS delirium in morbis acutis indicat. XVI. 536.

TRISTES sunt aegri tum ob inedia, tum cibum intempestivum. XV. 598.

TRISTITIA, definitio. V. 416 sq. recens est mali praesentis opinio. V. 366. et timor gradu tantum differunt. VII. 193. variae causae. XVI. 325. a causis externis nascitur. IV. 742. sine ratione atrae bilis effectus est. VII. 576. tristitiae signum oculorum cavitatis. XI. 12. oculorum in ea conditio. IX. 698. pulsus conditio in ea. VIII. 473. pulsus qualis ejusque causae. IX. 160. in tristitia calor natus contrahitur. XVI. 174.

tristitia cardialgiam generat. V. 275. ea affecti bilem evomunt. V. 276. cor siccatur. IX. 388. causa faciei hypocraticae. XVIII. B. 35. ex tristitia febres sine stipatione fiunt. X. 667. humorum reciprocationem efficit. XV. 275. diuturna ut causa melancholiae. VIII. 188. melancholica cum hypochondriacas et flatulentas affectiones sequatur. VIII. 179. siccus reddit corpus. VI. 225. cura hujus affectus. VI. 226. succos crudeos intro pellit. VI. 278. vires resolvit. X. 841. ob tristitiam animi defectus cura. XI. 59. tristitia quomodo curanda. XVI. 175. post tristitiam apothera. VI. 225.

TRITICUM etiam sitaninum vocatur. VI. 496. inaxime frumentum vocatur. XV. 452. tritici genus *oxytrion* dictum. XVIII. A. 469. in Asia antequam moletur, rigatur aut lavatur. XVIII. A. 470. optimum quodnam. XVIII. A. 473. ignobile quodnam. XI. 120. generosum quodnam. XI.

120. quodnam plurimum alimenti habeat. VI. 481. quodnam farinae plurimum exhibeat. VI. 481. bonum farinam multam, pancam vero malum praebet. VI. 784. subflavum est. VI. 522. sapor ejus qualis. XI. 633. ab initio qualitatis expers posthac dulce fit. XI. 672. ante praeparatum durum postea molle. VI. 782. et amyli ex eo confecti vires et usus. XII. 111. amyli ex eo facultates. VI. 500. crassum ac lentum succum gignit. VI. 501. in aqua elixum editur a quibusdam. VI. 498 sq. grave et concoctu difficile est edulium. VI. 499. ex corruptela vitiosum. XV. 365. nigrum vocatum ex tritici mutatione generatur. VI. 553. semiputridum morborum communium causa. XV. 119. mansum furunculis applicatum, mutat eos et concoquit. II. 163. mauducatum ad furunculos. XII. 289. farinae, aqua subactae et glutinosae usns in nasi fracturis. XVIII. A. 469 sq.

TRCHANTERES femoris. II. 773.

TROCHISCUS hepaticus. XIV. 374.

trochisci *Andronis*, *Bituis*, *Pasionis*, *Polyidae* fel tanri recipiunt. XII. 276.

Τρόμα quid significet. XVIII. A. 443.

Τρόμαχα apud Hippocratem. XVI. 790. XVII. B. 265.

Τρόγος quid significet. XVIII. B. 457.

Τρόπος quid significet. XVI. 348. quid apud veteres significet. XVII. A. 212.

Troximus, ei substituenda remedia. XIX. 745.

TRULLAM denotans character. XIX. 751.

Τρυ tryblum (trullam) denotat. XIX. 751. tryblum denotat. XIX. 759.

TRYBLIUM ejusdem est mensurae ac cotyle. XIX. 769. quot habeat acetabula. XIX. 762. quot contineat uncias. XIX. 752. tryblum significans character. XIX. 751. 759. tryblum parvum quot mystra contineat. XIX. 752.

TRYCHON vide SOLANUM.

Τρύχα. VI. 579.

TRYGETUM medius autumnus est. XIV. 103.

TRYPHERUM medicamentum. XIII. 85. s. delicatulum collyrium. XII. 758.

ΤΥΡΗΟΝ de athletarum arte scripsit. V. 898. *Archaeus* quo usus est cephalicum melanchloron. XIII. 745. *Gortyniales* quo usus est malagma. XIII. 246. *Tryphonis* Gortyniatae malagma ad splenicos. XII. 253. *Tryphonis* emplastrum euehroum. XII. 843.

Τύς stridere est. XVIII. B. 134.

TUBAE Fallopianae dictae commemorantur. II. 900. IV. 594. num extra uterum oscula aperta habeant. IV. 594. *Herophilus* eas in collum vesicae, ut in maribus insertas putabat. IV. 597. qua in re a *Galeno* reprehenditur. IV. 598. usus. IV. 193.

TUBER sacco modice crasso praeditum est. VI. 771.

Tubera, eorum facultates. VI. 655. terrae, eorum vires. XII. 147.

TUBERCULUM, definitio. XVII. A. 410. *Hippocrates* etiam empyema vocat. XVIII. A. 108.

Tubercula qua in re a pustulis differant. XVII. A. 959. Graeci a plantis phymata vocaverunt. XVII. A. 855. quales tumores dicantur. XVII. A. 855. qualia *Hippocrates* bona dicat. XVII. A. 855. generatio eorum in abdomine atque pectore est. XVII. A. 856. circumdura quanam *Hippocrates* dicat. XVII. A. 856. declivia quanam secundum *Hippocratem*. XVII. A. 857. bifida quae. XVII. A. 857. unde oriuntur. XVII. B. 615. in acutum fastigiata a qualinam succo generantur. XVII. A. 961. tuberculorum duplex differentia. XVIII. A. 19. tubercula fiunt, quum natura partes corporis intimas expurgat. XVI. 51. procreat humorum congeries. XVII. A. 431. venae distentae. XV. 221. tubercula recurrentia malum signum. XVI. 500. febres judicant. XVII. B. 105. in corpore ubi oriuntur, excretionisque biliosae sunt, corpus simul aegrotat. XVII. B. 471.

Tubercula dura concoquantur fici. XII. 132. discutit cutis hippopotami nsta. XIV. 241. discutit viperæ cutis in pulverem redacta. XIV. 241. in ano fiunt. XV. 329. circa crisin juxta aures exorta, si minime suppurant, iis subsidentibus reversio fit. XVI. 483. crurum in febribus oborta quid significant. XV. 834. ad fauces commemorat *Hippocrates* in pe-

stilentia constitutione. XVII. A. 677. tumentia in extrema istum parte ex menstruis suppressis. XV. 327. cruda ab Hippocrate vocata. VIII. 247. cruda quibusnam humoribus generantur. XVIII. A. 498. cruda orta esse unde concludi possit. VIII. 284. pulmonum cruda causae gibbositatis. VII. 922. cruda spinae distortionis causae. XVIII. A. 494. pulmonum causa gibbositas. XVIII. A. 505. respirationis inde affectio. VIII. 277. cruda quibus in thorace et pulmone sunt, respirationem parvam et densam habent. VII. 863. carnosa nunquam in stomacho oriuntur, viam obstruunt. VII. 218. in urethra causa ischuriae. XVII. B. 778. in urethra, si suppurata rumpuntur, dolor solvitur. XVIII. A. 169. TULLII colica. XIII. 278. colica bona. XIII. 280.

TUMENTIA reprimunt folia virentia anagiri fruticis. XI. 829.

TUMOR, definitio. I. 185. VII. 705.

Tumores praeter naturam sunt inflammationes, scirrhi et oedemata. I. 357. praeter naturam olim omnes oedema et phlegmone vocabantur. XV. 770. omnes praeter naturam Hippocrates oedema vocare consuevit. XVII. A. 323. 801. XVII. B. 877. XVIII. B. 882. quales phlegmonae vocentur. XVII. B. 121sq. praeter naturam omaes cur dolorificae. XV. 39. tumorem durum, resistentem, dolore plenum et calidum vocant Empirici inflammationem. I. 97. 98. frictionis mediocris nota est. VI. 128. diastoles quid. IX. 523. praeter naturam quomodo oriatur. XV. 127. tumoris praeter naturam generatio. XI. 265. XVI. 132. tumoris organorum causa. VII. 222. tumorum praeter naturam causae. VII. 576. tumoris majoris causae. VII. 707. tumorum causa. XVI. 299. tumores in nervosis membris frigus excitat. XVII. B. 37. tumorum causa humores crassi. XVII. A. 704. praeter naturam causa plenitudo. XV. 285. ex plenitudine quomodo oriuntur. X. 948. tumor in angina, si in pectore oriatur, bonum. XVIII. A. 154. tumores quibus ulceribus superveniunt, non convelluntur neque insaniunt. XVII. B. 878. tumores in vulneribus a convulsionibus arcent. XVII. A. 459. tumores, si in pravis vul-

neribus non appareant, malum. XVII. B. 880. tumor, qui cum tensione oboritur, majorem indicat plenitudinem, sine tensione minorem. VII. 569. tumores desistere quid significet, et qua ex causa fiat. XVIII. B. 219. tumor latus sit, ubi fluxio est pituitosior XVI. 132.

Tumores omnes praeter naturam curandi scopus. X. 950. tumores crudos et incoctos concoquit anethum. XI. 832. ad tumores aqua frigida affusa. XVII. B. 813. tumores duros adjuvat capparidis cortex. XII. 11. tumores induratos digerit cataplasma ex herba hydropiperis. XII. 147. tumores resolvit cerinae Ctesiphontis. XIII. 936. tumorem omnem reprimat emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 944. tumores duros grossi cocti discutiant. XII. 88. duros et incoctos omnes pix concoquit, cataplasmati addita. XII. 101. praeter naturam digerit sudor in palaestris exercitium. XII. 283. nonnunquam evahescant recta victus ratione adhibita. XVII. B. 265.

Tumores praeter naturam, qui chirurgice curantur. X. 986sq. tumorum deligatio. XVIII. B. 881. tumores praeter naturam post aures Hippocrates eparmata vocat. XVII. B. 124. tumores circa aures obortes, neque cessante febre suppuratos solvit diarrhoea. XVII. A. 192. tumor in capite depascens alicui per alumen ustum sanabatur. XVII. B. 132. tumor in faciei cute parvus durusque varus vocatur. XIV. 352. tumores in humeris quibus infantibus suppurantur, his humeri breviores residunt. XVII. A. 864. tumor durus et circumscriptus in dextro hyPOCHONDRIIS JECINORIS affecti nota. VIII. 45. tumor praeter naturam oritur in ilibus suppressis menstruis. VIII. 434. tumores praeter naturam in meatu auditorio nati surditatis causae. XVI. 191. tumorum, qui scrotum infestant, septem species. XIV. 788. tumores praeter naturam in spiritalibus viis, vocem laedunt. VIII. 269. tumor sub umbilico consistens raro in pus convertitur. XVIII. B. 100. tumores praeter naturam circa ventrem, hepar, splenem etc. quomodo respirationem afficiant. VII. 781. tumorum omnium praeter naturam varietas ex ejus, quod influit, natura na-

scitur. X. 879. tumores praefer naturam variant, pro natura ejus quod induit. XV. 330.

Tumorum differentiae. X. 972. triplex differentia. XVII. B. 704. ruber subesse sanguinem indicat. X. 973. flavus et pallidus bilem subesse indicat. X. 973. subalbidus et laxus pituitam indicat. X. 973. erysipelacei sunt, ubi flava bilis in causa est. XV. 330. erysipelatodes unde fiat. X. 879. *Quaeque* quales et quomodo curentur. XVIII. B. 523. ficosi enascuntur in mento, differentiae a variis. XII. 823. curandi ratio. XII. 824. *Critonis.* XII. 827. *Artemidori.* XII. 828. flatuosi sunt, ubi materia flatuosa copiose affluit. XV. 330. flatuosi quando fiant. X. 879. tumorum ex flatulento spiritu cura. XI. 111. tumores frigidi humorum pituitosorum purgatione indigent. XI. 345. ad tumores ex lectu natos et difficile dissolubiles cochleae tritae. XII. 356. tumorum impetiginosorum in mento cura. XII. 824. tumores inflammationis participes sunt, ubi sanguis affluit. XV. 330. unde phlegmonodes fiant. X. 879. inflammatio discit altheae radix. VI. 646. tumoribus inveteratis adeps leonum. XII. 327. tumores molles boni; crudi (duri) pravi. XVII. B. 882. oedematodes unde fiat. X. 879. oedematosorum causa pituita. XV. 330. oedematosi a pituita abundante fiunt. XVI. 15. XVII. B. 660. oedematodes digerit et reprimit isatis tinctoria. XI. 890. scirrhusi aut pituitosae sunt substantiae, aut atrabillariae aut ex utraque mixti. XI. 737. scirrhusos quomodo oriatur. X. 879. XI. 265. scirrhusi fiunt ex erysipelatis inmodice refrigeratis. XIII. 993. scirrhusi ex pituita siccata prognati, ubinam praesertim occurrant. XI. 737. scirrhusorum causa crassus lentusque humor. XV. 330. scirrhusi ab atrabillario succo, cancerosi omnes sunt, et ab emollientibus exasperantur. XI. 737. scirrhusos discutiendi methodus. XI. 122. ad tumorem scirrhusum acopa. XIII. 1005. Mysius quidam medicus adhibebat stercus bubulum. XII. 301. tumoribus ad scirrhorum modum induratis convenit stercus caprinum. XII. 297.

Tunica et *Tunicarum* partium elementa sunt. II. 13. organorum, ve-

luti ventriculi, gulae, intestinorum et arteriarum, elementa sunt, atque in utraque tunica quaedam alteratrix vis est, quae ex menstruo matris sanguine eam particulam generavit. II. 13. externae organorum abdominis, quae a peritoneo veniunt, pro usu aut tenuiores sunt aut crassiores. III. 384. musculorum oculi moventium aponeurosis. III. 768. arteriarum non solum exsanguis sunt, sed etiam frigidae, contactu vero sanguinis calefiunt, et ad mediam temperiem veniunt, I. 569. choroides cur a sclerotica circumdatur. III. 767. choroides oculi, usus. III. 763. 778. principium est meninx tenuis. III. 763. cur coloribus tincta. III. 778. asperitatis, quae intus est, usus. III. 779. conjunctiva, usus. III. 768. cornea, quidam a cornu nomen accepisse putant. III. 771 sq. ejus structura. III. 772. usus. III. 773. cornea cur versus anteriora convexa. III. 780. cornea quomodo sit a natura munita contra externas laesiones. III. 790. cornea in senibus fit rugosa. III. 783 sq. causa. III. 784. erythroides testis. XIV. 719. erythroides inflammata quomodo pulsui mutet. IX. 540. tunicae intestinorum et usus. III. 329. oculi earumque usus. III. 759 sq. os vestientis eximii usus. III. 887. retina s. retiformis oculi. V. 624. retinae ex nervo optico ortus. III. 639. scleroticae usus. III. 767. succingens i. q. pleura. II. 591. uvea unde vocata et ejus usus. III. 779. uveae substantia spongiae madidae similis est. III. 786. ventriculi earumque functio. III. 282.

Turbis causa. XIX. 287 sq.

Turberum caro durior est. VI. 700. caro utilis constitutioni, quae renum calculos gignit. VI. 435.

Turdus piscis ut alimentum. VI. 718.

Turgentes quoniam dicantur. VIII. 106.

Turgere quid proprie significet. XVI. 260. vocabulum unde sit desumptum. XVII. B. 653. unde ad humores sit translatum. XVII. B. 668. in morbis quid denotet. XVI. 260.

Turgor unde nomen accepit. XVII. B. 441. totius corporis plenitudinis nota. XIV. 729.

Turpethi antidotum synapium. XIV. 761.

TURPILLIANI emplastrum, quod Philosophorum dicitur. XIII. 736.

TURTUR marinus, adversus eum sulphur. XII. 217. turturis caro durior. VI. 700. sanguis columbae similis viribus. XII. 255. stercus pro columbi stercore. XIX. 740. ejus stercore succedit stercus columbi. XIX. 733.

TUSSICULA nonnunquam adest in quartana. VII. 470. tussiculae cum spiratione existentes abscessum post aures evacuant. XVI. 837.

Tussiculae confectiones quoniam. XIII. 266.

Tussiculosi unde fiant. XVII. A. 77.

TUSSILAGO, ejus vires. XII. 154. cur bechthum dicitur. XI. 850. ejus facultates et usus. XI. 851. modice siccatur et propterea ulceribus convenit. XVIII. A. 694. pro columbario. XIX. 740.

Tussiri vehementer non potest, sine vehementi thoracis contractione. VIII. 286.

TUSSIS et **TUSSES**, definitio. VII. 171. excitant eam abscessus. XVI. 286. XVII. A. 331. puerorum morbus. V. 694. oritur ex aquilonea constitutione. XVI. 415. XVII. A. 33. 719. aquilo cur procreet. XVII. B. 570. excitat frigus. XVII. B. 36. hiemalis morbus. V. 694. XVI. 27. 382. cur hiemalis etiam sit morbus. XVII. B. 626. hieme quando sint expectandae. XVII. B. 590. excitat nix et glacies. XVII. B. 813. vere potissimum fiunt. V. 693. oriuntur, si ver hibernum est. XVI. 381. morbus vernalis. XVII. B. 615. non malignae causae occasionales. XVII. A. 948. etiam abscessus excitant. XVI. 286. exacerbatur aëre frigido inspirato. XVII. A. 949. moventia alimenta fauces exasperando. XVIII. A. 574. durioribus corporibus excitantur. XVII. B. 40. excitatur inaequalitate quadam in gutture proveniente. XI. 501. et tussendi cupiditas fit ex timore hepatis et quomodo. XVIII. B. 116. tussim quae ratione mordacia, oleosa et pinguis generent. XI. 503. excitat oxymeli immodice datum. X. 766. cur oxymel excitet. XV. 653. excitat inaequalis pulmonum intemperies. VIII. 286. ab organorum respirationis intemperie causae. VII. 174. ex organorum respi-

rationis intemperie et faucium asperitate oriuntur. XVI. 415.

Tussis quomodo fiat. VII. 169. in tussi omnes ventriculi partes id expellunt, quod iis molestum est. XVI. 172. tusses ab intemperie spiritus retentione vincuntur, violentae non. VII. 174sq. tusses respiciendae sunt in purgationibus per superiora. XVI. 119. caput nihil juvant. VII. 172. sine tussi crassi et viscerum humores eliminari nequeunt. VIII. 286. tussis cur humores glutinosos non expurget. XV. 635. ex tussi gibbi ante pubertatem intereunt. (Hipp.) XVIII. A. 74. tussis hydropicis succedens malum. XVIII. A. 56. in hydropice periculosa. XVIII. A. 153. testiculorum ex ea affectio. XVI. 339. abscessus in testibus causa. XVII. A. 332. testiculorum in ea intumescencia quid significet. XVII. B. 112. tussim cerchnos (stridulus impetus) praecedat. VII. 173.

Tussis duplicis generis est. XI. 502. arida qualis sit. XVII. A. 931. aridae vel siccae quae. XVII. B. 733. aridae causae. XVII. B. 733. aridae unde excitantur. XVII. A. 55. aridas quidam excitare ajunt vermes intestinorum. XVII. A. 932. 948. aridae, si diutius perseverent, abscessus in articulis expectandi sunt. XVII. A. 931. aridae cur sitim adactam conjunctam non habeant. XVII. B. 733. arida signum crudelitatis est. XVII. A. 933. arida in febre ardente quos diutius irritant non admodum siticulosi sunt. XVII. A. 946. diuturna multorum abscessuum soboles. XVII. A. 331. ferina apud Hippocratem qualis. XVII. A. 932. 948. sicca in peripneumonia et pleuritide crudelitatem notat. IX. 626. sicca solvitur dolore ad coxas, crura aut testes. XVII. A. 470. sicca laborantes purgandi non sunt secundum Hippocratem. XV. 900. vehementissima unde fiat. VII. 172. validissima et celerissima thoracis contractione excitatur. VIII. 326. ejus finis et usus. VII. 171. utilitas. XI. 501. XVII. B. 240. tussis difficulter curatur in locis ventis subjectis. XVI. 399. in senibus incurabiles. XVII. B. 539. remedia parabilia. XII. 869. XIV. 440. 441. 503. 506. 508. 509. 510. 513. 550. 551. 579. 580. ad tussim confectiones, ab *Andromacho* libro

de confectionibus internis conscriptae. XIII. 62. antidotus cyphoides ex libris *Galli*. XIII. 202. *Antipatri* potio. XIII. 66. *Apollonii* confectio. XIII. 65. 79. aqua inulsa. XI. 651. antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. aster stomachicus vino dilutus. XIII. 165. ex pharyngis aspritudine biglossum in melicrato coctum. XI. 852. catapotium statim auxilians. XIII. 71. aliud. XIII. 72. *Comonis* panacea. XIII. 56. catapotium *Crispi Liberti*. XIII. 67. arteriaca *Critonis*. XIII. 36. eclegma. XIII. 66. XIV. 364. *Eugenii* compositio. XIII. 114. exsiccatorium. XIV. 513. catapotium *Galenii*. XIII. 64. *Isotheos* confectio. XIII. 65.

ad Tussim *Nicerati* mysterium. XIII. 96. pastillus. XIV. 532. pastillus, in quibus fluxio ad pectus destillat. XIV. 513. pastillus ex seminibus. XIV. 529. *Perigenis* catapotium concoctorium. XIII. 69. catapotia *Perigenis*. XIII. 73. antidotus *Philonis*. XIII. 268. placentula. XIII. 58. potio. XIII. 205. catapotium album *Prytanidis* et *Apollinis*. XIII. 73. catapotium *Scribonii*. XIII. 67. catapotium *Asclepiadae*. XIII. 67. sphragis dictum medicamentum. XIII. 91. styrax. XII. 131. theriaca *Euchidis* Palatiani. XIV. 162. tussilago facere creditur fulgine ejusdem inspirata. XI. 850. rosaceum zupha s. hyssopi. XIV. 563. diuturna infestatis *Mithridatis* antidotus. XIV. 148. ad diutinam quidam etiam exhibent succum herbines. XI. 875. ad diutinam et recentem pastillus e sacco. XIII. 86. ad tussim limpidam catapotium. XIII. 68. *Therisonis* confectio. XIII. 40. ad tussim nocturnam. XIV. 441. ad tussim puerorum. XIV. 440. ad tussim recentem catapotium. XIII. 59. theriaca. XIV. 301. ad tussim recentem et veterem *Charixenis* arteriaca. XIII. 50. ad tussim siccam remedia. XIV. 365. in tussi vehementi anodyna. X. 817. ad vehementem tussim anodyna. XIII. 266. ad tussim veterem remedia. XIV. 505. ad tusses veteres arteriaca delingibilis. XIII. 32. inveteratae convenit centaurium majus. XII. 20. ad tussim veterem *Charixenis* compositio. XIII. 102. panacea *Mithridatis*. XIII. 55. myrrha ad eam remedium est. XII. 127. ad tus-

ses extremas et inveteratas panacea *Musae*. XIII. 57. ad tussim veterem panacea *Musae*. XIII. 104. *Nicerati* eclegma. XIII. 98. panchrestus confectio. XIII. 101. *Proxi* confectio. XIII. 61.

TYLOSIS, definitio. XIV. 770.

TYMPANIA, definitio. XIX. 424. qualis morbus. XVI. 448. et hydrops siccus vocatur. XVII. B. 669.

20. TYMPANITIS ab aliquibus hydrops vocatur. XV. 891. tympanitidis diagnosi. VIII. 951. pulsus conditio. IX. 200. non eget venesectione. XV. 892.

TYPHOMANIA, definitio. VII. 655. XVI. 497. XIX. 415.

TYPOsis, definitio. XV. 407.

TYPOS, definitio. VII. 463. XIX. 401. typi vocabulum recentiores introduxerunt. VII. 476. typum non absolute universum tempus vocant, sed quod integris diebus et noctibus circumscribitur. VII. 476. typus febris; eum statim cognoscere maxime utilitatis est. VII. 480sq. pauci morbi non habent et quales. VII. 463. plures habent quidem, sed rarius. VII. 464. de typis qui scripserunt, videntur nihil curare praesidium, quod ex ipsis in victus rationem et praenotionem pervenit. VII. 487. de typis variorum doctrina. VII. 489sq. typi genus quomodo inveniendum. VII. 493. multitudo quomodo deprehendatur. VII. 496. circuitus nonnulli ad 15 dies procedere statuunt, aut ad mensem aut ad duos tresve menses. VII. 500. qui in 15 dies porrigunt, non vere dicunt. VII. 501. typorum conjuncta. VII. 502. primi, secundi consistentes; mobiles, praecupatori posterores; simplices, compositi. VII. 464. quinam duplicentur. VII. 472. typi anticipantes. IX. 553. quartanus. VII. 465. quartanum comitantia symptomata. VII. 469. quartanus quotidiano implicatur. VII. 472. quartanus duplex. VII. 472. quotidianus. VII. 465. symptomata eum comitantia. ibid. et sq. quotidianus tertiano implicatur. VII. 472. quotidianus tertianus et quartanus implicatur. VII. 472. quotidianus duplex. VII. 472. semitertianus. VII. 467. tardantes. IX. 553. tertianus. VII. 465. sym-

ptomata eum comitantia. VII. 466. tertianus duplex. VII. 472. tertianus quartano implicatur. VII. 473. tertianus, quartanus et quintanus. VII. 473. tertianus cum semitertiano. VII. 473.

TYRANNIS dicta antidotus ut *Nilus Antipatri*. XIV. 163.

a TYRANNO ad sedem medicamentum. XIII. 310.

TYRIUM emplastrum. XIII. 915. aliud. XIII. 918.

Τύρσις turris est apud *Hippocratem*. XVIII. A. 518.

TYRTAEI versus: iram ferventis gestans in corde leonis. V. 309.

U.

UBERA, eorum numerus illi foetum est aequalis. IV. 151. cibum crassum praebent. VI. 774. ac multum et bonum alimentum. VI. 775. uberibus illitum servare potest epimedium. XI. 876. uberum duritiem discutit herba viridis *Chamaepitydis*. XII. 155. ad uberum duritiem antiquum *erysimum*. XI. 878. ubera inflammata, cataplasmatibus ex farina fabarum curantur. XII. 50. uberum phlegmonas sanare dicitur *Ostracites* ex aqua inunctus. XII. 206. ad uberum phlegmonas sudor in palaestris exercentium. XII. 283.

ULCUS, ejus definitio. I. 239. continui solutio est in carne. VII. 38. solutio continuitatis est. VII. 745. continuitatis solutio in parte carnosae est. X. 160. carnis divisio est. XVIII. B. 419. ulcera *Hippocrates* omnes morbos vocat. VII. 745. vocari quomodo possint omnes morbi. XVIII. B. 587. dolor omnis ad horum genus pertinet. XVIII. B. 586. distinguenda sunt ea, quae cicatricem aegre ducunt a cacoëthibus. XIII. 423. ulcerum nomina. X. 83sq. variae denominationes. XVIII. A. 72. alimentum pus. XV. 414. coloris diversitates, pro differentia humorum, qui in corpore praevalent. XVI. 6. ichor in iis tenue excrementum vocatur. XV. 346. ulcera; inflammationes maximae etiam cum iis oriuntur. VII. 709. ulcus lacrymare quo respectu *Hippocrates* dixerit. XVIII. B. 545sq. ulceris ramentum quid significet. VIII. 6. in ulceribus tenuius excrementum sanies vocatur. X. 176. ulceris sepimentum crusta. XV. 343. ulceris sordes quae dicantur. X. 176. XV. 346. ulcerum sta-

dia diversa. VII. 446. causae. VII. 34. quaedam sponte oriuntur, quaedam a causa externa. XV. 342. fiunt, ubi quis non purgatus laboraverit. XVII. B. 304. ulcus in cute excitat post longiorem externum usum calamintha. XII. 4. ulcera externa quando sicca inflammatione tententur. XVI. 200. carnis subjectae intemperies quomodo cognoscatur. X. 238.

Ulcus ex tenui excremento humidum redditur. X. 176. cum ossium exfoliatione conjunctum esse quomodo cognoscatur et curetur. XVIII. B. 559sq. 563. ulcera febres judicant secundum *Hippocratem*. XVII. B. 105. rigoris causae. XVII. B. 58. ulceribus mordax est abrotoni cinis. XI. 806. ulceribus frigidum mordax. (*Hipp.*) XI. 426. 621. XVII. B. 804. ulcus interdum laedit, interdum juvat, aut neque laedit neque juvat. XV. 342. ulcerum cicatrices nigrae, quae a liene aegrotante ortum duxerunt. II. 133. ulcera quaecunque non probe expurgata, semper prius pulnare incipiunt, iis maxime caro supercrescit. X. 281. quae probe expurgata sunt, iis caro ut plurimum non supercrescit. X. 281. quibus tumores superveniunt, non convelluntur, neque insaniant. XVII. B. 878. ulcus, si in aegro quodam est, signum praebet, nam si lividum, siccum aut pallidum et siccum evadat, mors instat. XVIII. B. 70. ulcus in cornea visionem laedit. VII. 99.

Ulcus medendi methodus generalis. I. 389. X. 185sq. ulcerum sanandorum primi scopi secundum *Hippocratem*. X. 277sq. XVIII. B. 537. qui sanare aggreditur, quid huic sit considerandum. X. 214. causa, quae

adhuc remansit, primum respicienda est. X. 255. causae, quae, quominus cicatrice inducatur, prohibent. X. 255. indicationes saepe in una curatione considerandae sunt contrariae. X. 215. indicationes curationis, quae a situ et conformatione partium exulceratarum sumuntur. X. 296. indicatio, quae ex sensus acumine aut hebetudine sumitur. X. 296. curae synopsis. X. 306sq. ulcus omne tum siccari debet, tum etiam adstringi. X. 194. ulceris, quae ulcus est, sanatio, mediocris siccatio est. X. 279. ulcerum cura non nisi prophylactica est. X. 248. in ejus cura supervacuum est causam efficientem inquirere. X. 243. 247. ulcerum omnium curatio generalis quantum per singulas animalis partes speciatim immutetur. X. 346. ulceribus in principio medicamenta repellentia prosunt, ne phlegmone corripiantur; si phlegmone non adsit, transpirationis gratia, si adsit, ut citius dissolvatur. XIII. 412. ulcera madefacere, quaecunque ea fuerint, nisi vino, non oportet. X. 278. subjecta caro temperata ad ulcera tum glutinanda tum carne implenda esse debet. X. 235. ulcerum carnes supercrescentes adstringunt aloë et aeris squama, et fluxus sub ipsis ortos exsiccant. XIV. 226. sanguis etiam, qui affluit, et bonus et commoderatus esse debet. X. 236. ex ulcere, si sanguis fluat, prius sanguis cohibendus est. XV. 343. ulcus minus phlegmone tentabitur, si sanguis largiter effluerit. X. 293. si fluxio restitit atque in parte inhaesit, derivare per vicina magis expedit. X. 291. ulcus quo est humidus, eo magis medicamento siccante indiget. X. 178. ulceribus plurimis purgatio per alvum prodest. X. 289. ulceribus plurimis confert purgatio per alvum. XVI. 113. in ulcere omni, cui ignis sacer supervenit, purgandum corpus est. XVI. 153.

Ulcus, si in superioribus consistat, per inferiora purgandum est, sin autem in inferioribus, per superiorem ventrem. X. 291. in superioribus partibus per inferna purgamus, in inferioribus per superiorem ventrem. XVI. 153. si quis in crure habet, neque sedere, nec ambulare, sed quiescere et otio vacare confert. VII.

590. ulceribus stare minime conducit. VII. 590. qua ratione cicatrice obducamus. XVII. A. 903. remedia quae ea pura reddant. XIII. 669. si ab interna causa, hepate, liene, cacochymia etc. oriuntur, quomodo curanda. XIII. 668. ulcus quodcunque acuto telo caesim, percussimve divisum est, medicamentum cruentis aptum ac siccans et quod suppurare valet, admittit. X. 278. cura consensualium. X. 242. carnis subjectae intemperiei, si squallens et sicca videatur, cura. X. 237. si humida, frigidior aut calidior. X. 237. quod carnem supercrescentem habet, cura. X. 201. ulceri, quod cicatrice induci postulat, medendi methodus. X. 197. ulcerum ex ustione per ferrum candens cura. XVIII. A. 590. cura, quae per intemperiem aliquam a naturali statu recesserunt. X. 240sq. labra, si decolorata et dura plusculum sint, quomodo curentur. X. 238. cura, quae in ossium fracturis sub cura ipsa orta sunt. XVIII. B. 553. si ambientes partes phlegmonodes sint, quomodo tractentur. XIII. 666. ulcerum, si phlegmone adest, cura. XIII. 733. phlegmones sequentis cura. X. 881sq. ulcus, ex quo sanies profluere cohibetur, quomodo curandum. X. 229. ejusdem deligatio qualis. X. 229. quod in sicciore, et quod in humidior corpore est, quomodo curandum. X. 178. quae malos succos continent, cura. X. 239. cura, si vermes adsint. XIII. 733. affectuum cura, qui majus ulcus reddere valent. X. 234. acrium remedium iis applicatorum effectus. VII. 627.

Ulcera deligandi ratio. XIII. 666. XVIII. B. 745. 792. deligationis *Hippocrates* inventor est. XIII. 686. ad ulceris labra cogenda deligatio. XVIII. B. 732. sanationem prohibentes conditiones. X. 235. aquae, quae ea exasperant. XI. 393. si quod coire nequit, humecta caro causa est. X. 279. quaecunque probe et opportune purgata, semper ad siccus promoveantur, nisi si contusa sunt. X. 279. in hydropo orta non facile sanantur. XVIII. A. 18. cur aegre sanantur in senibus. XVII. B. 650. in vehementer pulsantibus haemorrhagia oborta malum. XVIII. A. 120.

Ulcerum complicationes, eorumque cura. X. 211sq. 217sq. in complicatione aliqua, ante omnia complicatio sananda est. X. 279. cum phlegmone complicati cura. X. 212. si cum intemperie quadam complicantur, cura. X. 212. cum tumore praeter naturam complicatorum medela. X. 238. ulceris, quod in summa carnosae parte est, curationis scopus unio est. X. 162. ulceris cum fractura ossium conjuncti cura. XVIII. B. 535sq. per longitudinem musculorum facti, cura. X. 230. transversorum cura. X. 230. ulcerum cura pro eorundem diversa indole. XIV. 764. ulcerum circularia, si subcava sint, circulo praecidere qua abscesserunt oportet. X. 284. cui caro supercrevit, hanc sibi detrali postulat. X. 285. ulcus duplici medicamento eget; ut sordidum purgantibus, ut humidum siccantibus. X. 176. ulcera curantibus medicamentis miscetur adeps suillus. XII. 325. ulcus omne sanat, quod et humidius est et non facile cicatricem admittit. XIII. 414.

ad *Ulceras* abrotoni cinis omnibus mordax est. XI. 806. ulceribus conducunt amari sapes. XI. 683. ceratum cum pice. XVIII. A. 691. quando ceratum cum pice conveniat. XVIII. B. 538. omne emplastrum album Ariobarzanion. XIII. 439. emplastrum album *Damocratis*. XIII. 455. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. *Hygini* emplastrum. XIII. 512. epulotica. XI. 757. haematites cote contritus. XII. 196. lithargyrus ex aceto s. vino trita et siccata. XIII. 405. emplastrum melinum *Menoeti*. XIII. 511. flores et fructus melli mixti Panaces asclepii. XII. 95. ad ulcera in profundo *Petini* compositio. XIII. 57. utilis est *Stratiotes* terrestris. XII. 131. tus-silago. XVIII. A. 694. ulceris omnis, qua ulcus est, optimum remedium vinum. X. 193. vini nigri et austeri in his utilitas. XVIII. B. 567. in ulceribus quibusdam thus carnem gignit, in aliis pus movet. X. 179. ad ulcera, carnis impletionem poscentia et in oculis et in toto corpore, magnopere humida aut putrescentia in corporibus mollibus, qualia sunt eunuchorum puerorum, mulierum, cadmia adjuvat. XII. 221.

carnes eorum molles nimiumque humidas effluat lana usta. XII. 349.

Ulceras cicatrice obducit aloë. IV. 770. ad cicatricem inducendam in inollibus corporibus utuntur lapide Aegyptio. XII. 198. pulcherrimum est remedium ulceribus cicatrici inducendae aes ustum. XII. 242. ad cicatricem perducit malagma *Andreae*. XIII. 343. ad ulcera carne implenda radix longa Aristolochiae. XI. 836. ad ulcerum excrescentium cicatricem inducendam cathaeretica. XI. 756. cicatricem inducit chalcitis usta. XIV. 289. ad ulcera implenda et ad cicatricem perducenda plumbum lotum. XII. 233. ad cicatricem ducit fructus spinas aegyptiae. XI. 819. ulcerum relictas tuniculas exedit aridum cephalicum ex silphio. XIII. 846. ulcerum glutinatorum acetum non est. XI. 439. num glutinent adstringentia. XI. 440. glutinat centaurium majus. XII. 19. ad ulcera glutinanda emplastrum ex chalcitide s. phoenicinum. XIII. 375. validius reddatur quomodo. XIII. 380. ulcera glutinant et cicatricem inducunt emplastra melina. XIII. 504. glutinatorum oxycratum est. XI. 439. ulcera glutinant folia piceae. XII. 103. ad ulcera glutinanda, cicatrice claudenda, carne implenda Pyrites. XII. 200. ulcera siccantia remedia. X. 282. ulcera, quae fluxionibus tentantur, aquae albulae aluminosae facile exsiccant. XI. 393. siccant aquae marinae. XI. 392. ulcera eximie exsiccant bolus armenia. XII. 191. testa Sepiarum. XII. 347. ulcerum sordes detergentia remedia quae. XI. 744. ulcerum sordem non solum aufert vitis agrestis, sed et carnem colliquat. XI. 683.

ad *Ulceras* irritanda residuum cedreae. XII. 18. ad ulcera in auribus et pudendo *Critonis* arteriaca. XIII. 36. ulceribus a mordente cane influctis carnes mytolorum conveniant. XII. 322. ad ulcera cantharidum theriace galene dicta. XIV. 33. ulceribus internis opitulancia remedia. X. 298. ea exhibendi modus. X. 299. piscatorum cur videantur sicca, ac si forent salita. XI. 393. ulcera senum juvat, et eorum, qui mollem habent cuticulam emplastrum album ex pipere *Herae* et *Attali*. XIII. 414. cor-

porum siccorum sanat amurca. XI. 825.

Ulcera propriae differentiae, et cum aliis affectibus complicationes. X. 193. 221sq. XV. 342. differentiae, quae ex profunditate spectantur, unde oriuntur. X. 1006. species eorundem. XIV. 779. ob quas causas cicatricem difficulter admittant. XIII. 652. ad ulcera nondum maligna, sed cicatricem aegre inducentia emplastrum. XIII. 690. ulcera, quae cicatricem aegre ducunt, *dysepulota* vocantur. XIII. 380. cicatricem aegre admittentia et maligna respuunt medicamenta, quae *Hippocrates* malthacodea h. e. mollicina vocat. XIII. 664. aegre ad cicatricem ducenda sanat aloë. XI. 822. emplastra ab *Andromacho* conscripta. XIII. 805sq. ad ulcera, quae prae nimia humiditate cicatricem difficulter admittunt, mirificae valent radices Cyperi. XII. 54. ad ulcera aegre cicatriscantia *Erasistrati* compositio. XII. 735sq. curat decoctum florum Leucoji. XII. 59. radix Lili tostata, et cum rosa ceo contrita convenit. XII. 46. in ulceribus aegre ad cicatricem decen-tibus quomodo remediis siccis utendum. XIII. 665. ad ulcera, quae nunquam coeunt, praecepta *Asclepiadis*. XIII. 743sq. ad ulcera sanatu difficilia chrysocolia. XII. 286. ad ulcera curatu difficilia emplastrum. XIII. 738. ad ulcera curatu difficillima emplastrum gilvum *Galeni* ex oleo ciccino dilutum. XIII. 520. ulceribus difficile curatu emplastrum viride ex cyprino *Aphrodae*. XIII. 495. ad ulcera vix sanabilia ab *Asclepiade* scripta. XIII. 738. ab *Hera* scripta emplastra. XIII. 747. emplastra *Hygiini*. XIII. 747. emplastrum *Aribarzanion*. XIII. 750. emplastrum *Mantiae* aeruginosum. XIII. 751. emplastrum *Galeni*. XIII. 752. aliud. XIII. 753. alia. XIII. 754sq. vix sanabilia curat emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. medicamentum ex chamaeleonte, quo usus est *Philoxenus*. XIII. 738. *Thebano* adscriptum medicamentum. XIII. 739.

ad *Ulcera abrasa* emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. *aquabile* cicatrice induci postulat. X. 285. ex pravis alimentis. VI. 750. igni ambusta protinus illitum juvat atramentum scriptorium, et multo magis, si

acetum habeat. XII. 226. *aperistata* s. *aperta* mordicat emplastrum viride *Andromachi*, et propterea ei ad-miscendum est ceratum liquidum. XIII. 480. *cacoethia* s. maligna quae-nam. XIII. 449. ab iis differunt, quae cicatricem aegre inducunt. XIII. 423. callosorum differentiae secundum *Asclepiadem*. XIII. 734. callosorum cura. XIII. 734. ad ulcera callosa *Asteris* medicamentum. XIII. 735. *Amphionis* emplastrum. XIII. 736. emplastrum *Andrae*. XIII. 735. *Turpiliani* emplastrum. XIII. 736. ad ulcera, quibus callus obduri non potest, et vetera, *Archigenis* praecepta. XIII. 730sq. ad ulcera callosa *Asclepiadis* emplastra. XIII. 734sq.

Ulcera canerosa sunt insupparabilia. XVII. B. 809. canerosorum cura. XIII. 733sq. canerosis serum lactis convenit medicamentis anodynis mixtum. XII. 268. ad ulcera canerosa, et alia omnia maligna *pompholyx* idonea. XII. 235. *cavum* quomodo a plano differat. X. 188. *cavum* impleri postulat. X. 285. *cavum* repletur carne, quae ex sanguine ortum habet. X. 197. cavo ad-versissimum medicamentum oleum. X. 166. *cavum* curandi methodus. X. 167. si cum cavitate sit, duplex curationis scopus est. X. 162. in ulcere cavo quae sint regulae observandae. X. 174. ulcera cava *Hippocratica* vera sanandi methodus. X. 173. *cavum* in carne siccati quidem postulat et abstergi, minime autem adstringi. X. 194. cavo qualia sint remedia admovenda. X. 177. *cavum* simul quod est et admodum sordidum, quomodo curetur. X. 218. *cavum* sarcoticum remedium requirit. I. 261. *cavum* sarcotico medicamen-to sanare *Thessalus* praecipit. X. 163. cava aperta, quae *aperistata* audiunt, quomodo sanentur. XIII. 464.

Ulcera chironia quae-nam. XIII. 676. medicamentum ad ea. XIII. 675. aliud. XIII. 679. *chironia* et *telephia* ex *cacochymia* nascuntur. I. 664. *chironia* sunt insupparabilia. XVII. B. 809. ad ulcera *chironia*, vetusta, cicatricem indcentia compositiones. XIII. 733. emplastrum *Herae*. XIII. 765. epuloticum *Dioscoridis*. XIII. 694. panacea *Herae*. XIII. 767. ad *chironia* canerosa, putrida tum plumbum lo-

tum per se, tum medicamentis ad cicatricem ducentibus commixtum. XII. 233.

Ulceræ circumglabra maligna. XVIII. A. 12. ad *ulcera contumacia* chrysocolla. XII. 243. radix dracontii. XI. 864. Lycium. XII. 63. contumacia et sordida juvant folia et flores Papaveris corniculati, rejicere autem oportet ulceribus jam expurgatis, quoniam puras carnes eliquant. XII. 74. arida radix Peucedani illita. XII. 100. squama ferri et chalybis. XII. 224. ulcerum *cruentorum* indicatio *Thessali* nihili pendenda. X. 388. ad *ulcera cruenta Andreæ* emplastrum. XIII. 735. emplastrum ex salicibus. XIII. 800. cruenta glutinat graminis semen. XI. 811.

Ulcus depascens quod. XII. 988. *desperata* quæ. XIII. 695. *diuturna* fiunt, quum quis solam ipsis curationem inducit, ut *ulcera* sunt. X. 275. *diuturna*, et quæ deliganda sunt, per alvum purganda sunt. X. 289. *diuturna* si sunt, os abscedit. XVIII. A. 71. ad *ulcera diuturna cephalicum Deileontis*. XIII. 744. ad *ulcera diuturna et vix sanabilia cephalicum melanchloron*. XIII. 745. *Philotæ*. ibid. ad *ulcera diuturna*, præter modum maligna oleum vetus. XIII. 704. ad *ulcera diuturna*, multamque saniem pusque fundentia bilis ovium. XII. 280.

Ulceræ dulcia quænam vocentur. XIII. 734. *dysepulota* h. e. cicatricem vix admittentia quænam. XIII. 449. *dysepulotica* insuppurabilia sunt. XVII. B. 809. generalis iis medendi methodus. XIII. 654. præsidia iis difficulter inveniuntur. XIII. 655: remedia, quæ citra mordicationem et exasperationem manifestam exsiccare ea possunt. XIII. 659. ad *ulcera epulotica sicca Andromachi*. XIII. 728. ulceri, cui erysipelas supervenerit, purgatio totius corporis adhibenda est. X. 278. in ulcere omni, cui erysipelas supervenit, purgari corpus oportet. X. 291.

Ulceræ excrescentia aerugo sanat. XII. 218. *exedentia Hippocrates* phagedænas vocat. XVI. 460. quæcunque exeduntur, tum maligna sunt, tum malorum succorum soboles. X. 291. ex aquæ calidæ perfusionibus flaccida efficiuntur. XI. 395. ad *ulcera fluentia Andreæ* emplastrum,

XIII. 735. ad *ulcera fluentia vetera et vix sanabilia* emplastrum attrahens *Andromachi*. XIII. 935. ad *ulcera fluentia et chironia* emplastrum ex arundinibus. XIII. 739. ad *ulcera fluentia, diuturna, maligna Isis* vocatum emplastrum. XIII. 736. emplastrum sacrum. XIII. 778. ad *ulcera fluentia Casti gangraenicum*, XIII. 739.

Ulcus humidum est, sanum autem siccum. X. 278. humidum fit ex tenui excremento. XV. 346. ulceribus nimis humidis et mollibus prodest anethum ustum. XI. 832. humidis cucurbita sicca usta. XI. 806. in quibus acre et mordax est humidum, emplastra alba ex aqua trita. XIII. 452. *ulcera humida* expurgat impletque Caries lignorum. XII. 118. ad *ulcera humida et sordibus et impuritate scatentia*, ut et putrida urina humana. XII. 285. in *inflammatis* quomodo pulsatio oriatur. XVIII. A. 120. ulceribus inflammatis conducunt cataplasmata ex lente. XVII. B. 304. *interna* respicienda sunt in purgationibus per superiora. XVI. 119. quænam sint *insuppurabilia*. XVII. B. 809. quæ convulsionem afferunt, sunt insuppurabilia. XVII. B. 809. ad *interna Acacia*. X. 298.

Ulceræ inveterata: conducit id agere, ut sanguis crebro effluat. (*Hipp.*) X. 274. *ulceribus* inveteratis confert, ut assidue sanguinem effluere facias. X. 277. ab iis, ut sanguis crebro fluat, efficere prodest, tum ab ipsis ulceribus, tum a circumpositis partibus. X. 293. *vetera cicatrice* inducit radix astragali. XI. 841. ad *ulcera vetera folia bardanæ*. XI. 837. ad *ulcera vetera et callosa* emplastra. XIII. 726. 727. emplastrum *Heraclidæ*. XIII. 717. ad *ulcera antiqua, callosa, depascentia* emplastrum nigrum ex duabus aristolochiis. XIII. 782. ad *ulcera vetera, cicatricem aegre inducentia et fluentia gilvum Haliei*, XIII. 645. *ulceribus* vetustis et cicatricem aegre ducentibus emplastrum *Haliei gilvum*. XIII. 802. ad *ulcera vetera et quæ cicatricem aegre ducunt* emplastrum *Haliei* ex sinopide. XIII. 786. emplastrum Pamphilion. XIII. 447. emplastrum sacrum. XIII. 778. *ulcera vetera et sordida, cortex Platani combustus* sanat illitus. XII. 104. ad

ulcera inveterata stercus caninum. XII. 292. folia thalictri. XI. 885. *latum* consumit epidermidem. X. 188.

Ulcera magna, saepe generantur in iis novae venae. IV. 558. magnorum, parvorum et profundorum cura. X. 230. quae omnibus rite decenterque factis non sanantur, cacoëthe s. *maligna* vocantur. X. 275. lien interdum male affectus vitiosi humoris auctor. XIII. 668. *maligna*, gangraenosa et depascentia causae animi deliquii. XI. 49. *maligna* ex lolii usu exorta. VI. 553. *maligna* ex varicibus incisis, qui e melancholico sanguine originem ducunt. V. 119. *malignis* medendi methodus. XI. 88. *malignorum Thessali* cura. X. 250. *Galenus* in eam excursus. X. 252. ulceribus *malignis* necessaria est qualitas medicamentorum austera. XIII. 771. ad ulcera *maligna* ab *Asclepiade* relata medicamenta. XIII. 675. *maligna* sanat *Brassica* esculenta. XII. 42. *capparis* cortex cataplasmatibus sub forma. XII. 10. sanant ciceres cum melle. XI. 877. *Diphryges*. XII. 214. emplastrum. XIV. 198. ad ulcera *maligna* et cicatricem aegre inducentia (dysepulota) quomodo emplastra alba comparanda. XIII. 449. emplastra ab *Andromacho* ad ea conscripta. XIII. 681. emplastrum ex *chamaeleonte*. XIII. 715. *malignis* cicatricem inducit emplastrum ex *chamaeleonte*. XIII. 516. emplastrum *diabotanon* h. e. ex herbis. XIII. 746. curat emplastrum ex *li-thargyro* et *oxelaeo*. XIII. 402. emplastrum ex *salicibus*. XIII. 740. *Tharsei* indum emplastrum. XIII. 741. farina tritarum testarum *Buccinorum* et *Purpurarum*. XII. 344. ferrum candens et caustica. XVII. B. 326. *isatis* tinctoria. XI. 890. *Isis* cephalica. XIII. 747. compositio medicamentorum emplastris similium ad ea. XIII. 671. ad ulcera *maligna* et putrida *Leonia* terra magnifice profuit; cautela, sub quibus exhibenda. XII. 175 sq. decoctum lupini. XI. 885. cortex radices *Panaces heraclei*. XII. 94. *Pellium siccum*. XII. 107. ulcera *maligna* et depascentia curat *Solanum hypnoticum*, emplastri modo exhibitum. XII. 146. ad ulcera *maligna* in *Valeria secunda* medicamentum. XIII. 707. *Zenonis* theriaca. XIV. 163.

Ulcera mollia, nimis humida et putrida sanat *hypericum siccum* contusum. XII. 148. nimis mollia et diuturna, et quae aegre ad cicatricem perducantur, sanantur succo foliorum *Lilii*. XII. 47. *parva* cicatrice inducit emplastrum ex *li-thargyro* et *hydre-laeco*. XIII. 399. *pertumida* ac dura, quae oras crassas, callosas, multamque attenuationem requidentes habent, emplastra alba ex aceto et vino laevigata. XIII. 452. *phagedaenica* quae dicantur. VII. 727. *phagedaenica* sunt insupprabilia. XVII. B. 809. *phagedaenica* ex succorum diversorum mixtione oriuntur. VI. 815. quidam foliis *Pastinacae* viridibus cum melle, quo pura reddant, illinunt. XII. 129. ad ulcera *phagedaenica* *petasites*. XII. 99. illita radix *chamaeleontis nigri*. XII. 154. *phagedaenica* juvant *Tithymalli*. XII. 142. ulcerum *phlegmonosorum* cum scirrhis absque *phlegmone* media quaedam est dispositio doloris quidem expers, si digitos non inprimas, dolens autem, si id facias. XIII. 950. ad ulcera *praetumida* dura et cava epuloticum ex ladano *Critonis*. XIII. 708. *planum* quia in re a cavo differat. X. 188. *putrida*, si ambientes partes depascent, nomae appellantur. XIII. 851. in iis calidum pus non procreat. XVII. B. 808. ad ulcera putrida remedia. XI. 136. XIII. 731 sq. putrescentia sanat herba recens *Chamaepitydis*. XII. 154. 155. *garus*. XII. 377. *ostrea usta*. XII. 347. tegumentum germinis *Phoenicis*. XII. 151. putrescentia in dysenteria coluit atque desiccatur salsugo. XII. 377. putrida sanat *Telephium*. XII. 141. *xupradec* quale. XVIII. B. 548. ad ulcera *rebellia* *arnoglossum*. XI. 838. *plumbum*. XII. 231. *plumbum combustum*. XII. 233. ad ulcera recentia et vetera remedia refrigerantia simul et adstringentia. XI. 838. *dracontii folia*. XI. 865. recentia glutinat *Papyrus*, oxycrato vinove inacerata, et in circulum imposita. XII. 94. *rheumatica*; in iis calidum supurationem non promovet. XVII. B. 808. ad *rheumatica* emplastrum attrahens *Lactii*. XIII. 934. ad ulcerum *rheumaticum* emplastrum *Pamphilion*. XIII. 527. ad ulcera *saniosa* serum lactis. XII. 266. ulcera *senilia* sanat emplastrum *Serapionis*. XIII.

883. ulcerum serpentium causae humores vitiosi, VII. 211. ad ulcera serpentia putrida *Lamponis* compositum. XII. 682. pastillus *Arei*. XIII. 829. pastillus *Threpti*. XIII. 828.

Ulcerum sicca quae. VI. 828. sicca dicuntur, si nulla sanies effluit. XV. 472. *simplex*, cavum et purum mediocriter siccantibus oratur. XIII. 711. ad ulcera *sinuosa* glutinanda utuntur melle. XII. 70. *solitarium* est, quum nec affectus ullus simul adsit, nec symptoma. X. 186. solitarii curatio, X. 186sq. *sordidum* fit excremento humido. X. 176. *sordidum* fit ex crasso excremento. XV. 346. quod sordidum est, abstergeri postulat. X. 285. sordida expurgant anemona. XI. 831. ad ulcera sordida rotunda radix *Aristolochiae*. XI. 836. ulcera admodum sordida, et maximas crustas habentia, cum melle *Chamelaea* purgare potest. XII. 154. sordida quodnam emplastrum viride optime curet. XIII. 471. sordida purgat emplastrum viride *Hecaton-drachmon*. XIII. 491. ad ulcera sordida *Erinacei* combusti. XII. 355. sordida expurgat, et putrescentia et sanitati restituit *Orchis* s. *Serapias*. XII. 93. sordidum et malignum et oris praetumidus ac durus, sed carne juxta cutem fluida, validissime siccantia requirit. XIII. 711. *spontanea* id peculiare habent, ut humor, qui ea provocat, sistitur in exitu, X. 1006. supra modum *squallida* et sicca pura aqua humida et flaccida reddit. XI. 392. *telephia* sunt insuppurabilia. XVII. B. 809.

ULMUS, foliorum, corticis, radicis vires et usus, XII. 109.

ULNA. III. 92. descriptio. II. 769. in ulna duo sunt ossa, ulna et radius. IV. 427. articuli eorum. IV. 427. termini ejus. IV. 427. articulatio cum brachio. IV. 427. ulnae superior finis ad articulationem cum brachio paratus. IV. 428. ulnae processus styloides. II. 769.

ULTIONIS appetentia accidens quoddam irae est, non ejus substantia. VI. 138.

ULYSSES in vena cava lethaliter vulneravit *Cyclopem*. III. 313.

UMBILICUS nihil est, nisi vasorum conjunctio. II. 907. ilium mediam occupat. XIV. 705. antiquioris alimentum principium est per abdomen.

XV. 387. in eo sunt quatuor vasa, duae arteriae et duae venae. XV. 387. per eum vasa umbilicalia transeunt. IV. 227. circa umbilicum animae appetitricis sedes est. V. 288. sub umbilico tumor raro in pns convertitur. XVIII. B. 100. umbilici inflammationes puerulis sunt familiares. V. 694. XVII. B. 628. ad umbilicum prominentem remedia. XIV. 483. ad umbilici prolapsum remedia. XIV. 463. umbilicus ut a partu magnus ac elegans fiat. XIV. 483. umbilicis suppuracionibus terminus. (*Hipp.*) XVII. A. 989. umbilicus *Veneris* vide *Cotyledon*. — Umbilici regio media corporis est. V. 230.

UMBRAE. VI. 724. umbrosum qua significatione Graeci accipiant. XVII. A. 653.

UNCIA. XIX. 767. duodecima librae pars est. XIII. 616. secundum *Dioscoridem*. XIX. 775. quot drachmas habeat. XIX. 752. 771. quot drachmas habeat apud Atticos et Italos. XIX. 765. unciam plerique septem drachmas et semissem valere malunt, alii septem duntaxat, reliqui octo. XIII. 789. quot scrupulos habeat. XIX. 765. quot habeat stadia. XIX. 763. quot contineat stateres, XIX. 760. unciam significans character, XIX. 750. 756. 758. 780. unciae ponderales gravitatem corporum, mensurales molem decernunt, XIII. 416, uncia veterinariorum. XIX. 772.

UNCTIO, de ejus usu *Quinti* responsum. VI. 228. calfaciens succos crudos foras pellit. VI. 277.

UNCEDO, ejus facultates. VI. 619. ab Italiae incolis mespilus vocatur. XI. 876.

UNGUINIS articulorum usus. III. 42.

UNGUENTA quomodo *Galenus* calefaciat. X. 573. unguentorum omnium subsidentiae aperientes sunt. XI. 750. unguentum aegyptium etiam *Mendeisium* et *Megaleum* audit, et cur. XII. 570. amaracinum, in *Cyzico* confectum. XIV. 53. amaracinum aperiens est. XI. 750. haemorrhoides occoecatas aperit, ibid. amaracinum valde calfacit. VI. 220. bonum ad pleuritidem. XIV. 446. commageum valde calfacit. VI. 220. dropax nutritioni conducit. VI. 416. ex euphorbio, XIII. 588. foliata ad alvi flu-

xum. X. 574. foliatum ad aurium robor. VI. 440. foliatum ad ventrem roborandum. VI. 427. gleucinum prorsus acopum est et relaxans. VI. 220. irinum aperiens est. XI. 750. irinum valde calfacit. VI. 220. liliun *Hippocrates* vocat *ἀνθὺν*. XIX. 82. mastichinum ex mastiche alba s. Chia conficitur. XII. 69. mastichinum ad alvi fluxum. X. 574. mastichinum ad ventrem roborandum. VI. 426. melinum recens ad alvi fluxum. X. 573. melinum ad ventrem roborandum. VI. 426. *Mendesii* facultas. XII. 530. myrtini adstrictio cur non idonea in hepatis et ventriculi phlegmone. X. 791.

Unguentum ex nardo compositum quodnam optimum et abinam paratur. X. 791. nardinum olim duntaxat Laodiceae in Asia praestantissimum fiebat. VI. 439. nardinum vehementer calefacit. X. 791. nardinum curiose factum ad alvi fluxum. X. 572. nardinum ad ventrem roborandum. VI. 426. quod Neapoli conficiunt, nomine tantum nardinum est. X. 791. rosaceum quodnam veteribus dicebatur. XI. 538. spicata ad alvi fluxum. X. 574. spicatum ad aurium robor. VI. 440. susinum oalidius et relaxans est. VI. 220. vocat *Hippocrates* *ἀνθὺν*. XIX. 82.

UNGUES (testacea) duram habent carnem. VI. 734.

Ungues, definitio et usus. XIX. 369. *Plato* et *Aristoteles* reprehenduntur, quod negligentius de iis scripserint. III. 16. unguum natura. II. 334. quidam eos ex osse, nervo et cute concrevisse putant. II. 335. eorum cum tertia digitorum phalange conjunctio. II. 336. nervi, arteriae et venae eos intrant. II. 337. usus. II. 338, III. 14. 28. cur natura mediocriter duros eos fecerit. III. 29. maulmenti gratia factos *Aristoteles* scribit. III. 16. cur rotundi undique. III. 31. unde generentur secundum *Empedoclem*. XIX. 338. ad ungues alimentum venit. XV. 351. in pedibus, eorum usus. III. 234. quomodo comparati esse debeant chirurgo. XVIII. B. 709. quanti medico esse oporteat. XVII. B. 150. in abscessibus occurrunt. X. 984. ad unguem compages i. q. *Sutura*. II. 737. unguis hominis cur molliores quam aliorum animalium, III. 31. caprarum

et asinorum, eorum usus. XII. 341. firmos et curvos carnivora habent. III. 176. eorum constructio in fortibus animalibus. III. 875.

Ungues in animalibus mansuetis et fortibus quomodo et cur ita comparati. III. 879. et digiti, si praeter gravitatem lividi sint, mors est continuo expectanda. XVI. 205. lividi mali. XVIII. B. 125. adunci sunt in tabidis. VIII. 47. adunci redduntur tabidis. XVI. 205. cur adunci fiant in purulentis. XVIII. B. 204. toti cadunt, quando cantharides imponuntur cum psorodeis idoneis ceratis aut emplastris. XII. 363. divellit batrachium. XI. 849. ad unguem erysipelas (pararitum), non sanat cum pane *Coriandrum*. XII. 38. ungues leprosos eximit pix cum cera mixta. XII. 101. ad ungues putridos emplastrum aeruginosum *Mentiae*. XIII. 752. ad unguem scabiem. XIV. 563. ad ungues scabros remedium divinisimum. XIV. 535. ungues scabros efficit *Chelidonium minus*. XII. 156. ungues ex offendiculo vacillantes vel confirmat vel extrudit isis viridis. XIII. 795.

UNGUIS oculi, definitio, XIV. 772. XIX. 434. unguem oculorum pharmacis acribus coolliquantes male agunt. III. 810. oculi praecidendus est. XIV. 784. ad ungues in oculis remedia parabilia. XIV. 350. unguem oculorum eliquat testa *Sepiarum* cum fossili sale mixta. XII. 347. oculorum, si nondum induruerint, extergit *Thyites Dioscoridis*. XII. 199. auferunt *Tithymalli*. XII. 142.

UNITAS mundi. XIX. 160. unitatis aut continui solutio quid. I. 238. solutio unionem postulat. X. 160. solutio in osse fractura dicitur. X. 160. solutio in carnosa parte ulcus vocatur, vulnus et ruptio et contorsio. X. 160. in unitatis solutione praecipua curationis intentio. I. 385.

UNITIO communis est continuitatis solutionis curae scopus. X. 659.

Universum cur *κόσμος* vocent, XVIII. B. 247. a toto differre *Stoici* putant. XIX. 263.

UNGULA oculi qualis sit morbus. XIV. 409. ad eam remedia parabilia. XIV. 409. ungulae equis solidae sunt, bobus bisulcae. III. 186. ungulas fissas habentia animalia aut

bifidas, collum longius cur habeant. III. 876.

UNUM si homo esset, nequiquam doleret. XV. 35.

URACHUS. IV. 657. XIV. 719. unde nomen, et qualem functionem habeat. IV. 131. in medio vasorum umbilicalium positus. II. 907. inter arterias et venas umbilicales situs est. XV. 387. cur per eum urina deferatur. IV. 237. principium est allantoidis. II. 907. allantoidem cum vesica conjungit. II. 907. nullum habet musculus prohibentem, ne urina perpetuo affluat. IV. 240.

URENDI vim habet astaphis agrestis. XI. 842.

URETER unicam peculiarem tunicam habet. II. 581. lis orta inter anatomicos utrum sit vena an arteria dicendus. II. 581. ejusdem structura. II. 581. ex eadem substantia, ex qua vesica, constat. III. 389. ureterum substantia propria est. XIX. 644. eorum in vesicam mirabilis insertio. III. 390. ureteres cur oblique in vesicam sint inserti. III. 405. renes vesicae jungunt. III. 362. urinam in vesicam deferre, experimentis in animalibus vivis captis probatur. II. 36sq. quidam pro seminalibus meatibus acceperunt. II. 35. ad ureteris dolores remedia. XIV. 572. ureteres quando exulcerentur. XVII. B. 766.

URETHRA, definitio. XIV. 706. qualis pars. XVII. B. 778. urethrae figura et cursus in utroque sexu. III. 407. urethra qua varia ratione constipari queat, quominus urinam permittat. VIII. 9. et quomodo variae hae rationes cognoscantur. VIII. 10. in ea si tubercula procreantur, iis suppuratis et ruptis dolor solvitur. XVIII. A. 169. urethrae ulcus unde cognoscatur. VIII. 45.

URINA, definitio. XIX. 363. ejus efficiens causa. XIX. 363. ex venis venit. XVII. B. 772. renes secerunt. III. 362. urinae secretio, naturae in ea providentia. XVII. B. 244. secretionis theoria *Asclepiadis*. II. 31sq. theoria *Erasistrateorum*. II. 68. theoria *Lyci Macedonis*. II. 70. reprehenditur. *ibid.* et sq. quomodo ad renes perveniat. II. 57. per ureteres in vesicam deferri ligatura eorundem probatur. II. 36. urinae viae clandestinae *Asclepiadi* acceptae. II.

30sq. 38. mittendi ratio et subsidia. III. 405. ad urinam mittendam quae nam partes conferant. IV. 238. urinam expellit musculus collum vesicae circumjacens. XVIII. B. 998. urinae excretio fit vesicae contractione. VIII. 16. *Lycus Macedo* eam renem nutrimentum dixit. III. 366.

Urina liquor vocatur a liquari. XIX. 602. naturalis conditio. IX. 599. naturalis modice pallida est. XVIII. B. 155. quatenus in naturali veniant consideranda. XIX. 596. quae secundum naturam est, qualis. XIX. 605. sanorum hominum qualis optima. XIX. 615. urinae excretio copiosa est, dum vesica ex plenitudine tenditur. VII. 519. paucissima quidem sed frequentissima dum gravatur. VII. 519. urinae copia hieme augetur. XVII. B. 422. urinae per hiemem plus habent sedimenti quam aestate. XVII. B. 422. cur frigidam mittamus in balneis, calidam vero foris. XI. 554. qualis sit aetate florentibus naturalis. XVIII. B. 159. foetus cur per urachum eat. IV. 237. urinam foetus ad partum usque recipit allantois. IV. 224. 232. 547. experimentum quod hoc probat. IV. 239. infantum naturalis quae. XIX. 615. mulierum sanarum quomodo a virili differat. XIX. 595. feminarum naturalis qualis. XIX. 615. qualis pueris sit naturalis. XVIII. B. 159. puerorum qualis esse debeat. XIX. 595. urinas crassissimas pueri reddunt. XVII. B. 43. puerorum cur sit crassissima. XVII. B. 47. puerperarum qualis. XVII. A. 749. per urinas evacuantur humores in hepatis venis contenti. XV. 323. per urinam renes purgantur et vesica. XV. 323. per urinam vacuandum, ubi hepatis inflammatio in gibbis est. XVI. 63.

Urina qualitates medicamentorum facile recipit. IV. 584. quales effectus in eam exercent sitis et fames, aut potio. XII. 277. ejus natura. XII. 283. proprietates, et vires diversorum animalium et hominis. XII. 284. humana, ejus vires. XII. 284. pueri urinam bibit, quum peste laboraret in Syria. XII. 285. urinae potionem commendat *Xenocrates*. XII. 249. urinae per catheterem emissio. XIV. 788. ei nonnunquam, quod comestum est, similis. XVII. B. 275. urinae differentiae primae sunt duae,

liquor et contentum. XIX. 574. urinae liquor quid. XIX. 574. contentum quid. XIX. 574. pro morbi natura variat. VII. 457. de quibusnam morbis nos certos reddat. XVI. 590. urinas movere in senibus convenit apio, melle et vino. VI. 353. urinam insani non excernunt, nisi moniti. VII. 790. urina magnas saepe noxas affert vesicae, si non repente excernatur. III. 383. urinae acrimoniae causa. XVII. B. 607. 855. acrimonia stranguriam gignit. VII. 250. XVII. B. 607. 855. urina large fluit, quibus ex cerebro morbi oriuntur. XV. 222. urinae in febribus praesertim mens adhibenda. XVI. 237. urina in ephamera. IX. 696. urinae coctio statim primo die febris ephemeræ proprium signum. VII. 302. urinae conditio in solutione febris ephemeræ. XI. 10. post perfectam coctionem qualis. IX. 599. in coctione ipsa quomodo se habeat. IX. 599. urinae initio febris tenues quibus sunt, iis alvum subleat. XV. 807. quomodo in febribus denotet, crisin primis quatuor diebus futuram. IX. 618. urina qualis crisin septimo die futuram indicet. XVI. 21. si undecimo die in febre continua coloratio evadit, et quasi albae nubeculae in ea innatant, spes est, die decimo quarto morbum solutum iri. IX. 801. nisi copiose fluat, recidivarum causa est. XVII. A. 423. qualis articulo- rum abscessus praeventat ex febribus. XVII. B. 764. in urina quod in febribus subsidet, *Erasistratus* pus putat. XV. 158. urinae conditio in febribus putridis. VII. 308. in febre synochali. XIX. 620. in febre tertiana. IX. 656. in ictericis. VIII. 373. in nephriticis ab initio diluta et pura, deinde cum sedimento aspero. VIII. 385. phreniticorum qualis lethalis. XVII. B. 759. urinae dignotio valde utilis est. XV. 321. XVI. 195. in ea iudicanda considerandum, anne vesicae morbus in culpa sit. XVIII. B. 163.

Urina ut signum. IX. 594. XVIII. B. 146sq. signa et mala et bona, quae inde desumi possunt, secundum *Hippocratem*. V. 141sq. quando hominum et quando malum signum exhibeat. IX. 575. signum phreniticum non est. XVI. 514. indicat, quomodo succi arteriarum et venarum se

habeant. XVI. 514. eorum succorum nota est, qui in vasis continentur. VI. 251. signa exinde petenda quoad succorum conditionem. VI. 252sq. ut signum coctionis et cruditatis. IX. 611. XVI. 211. color concoctionis progressum notat. VI. 89. quanam coctionis signum. IX. 613. qualis perfectae coctionis signum. IX. 625. qualis coctionis debilis signum. IX. 625. qualis morbum semicoctum significet. IX. 606. quanam coctionem imperfectam indicet. IX. 595. quanam cruditatis signum. IX. 613. qualis morbi principium finitum esse denotet. IX. 626. colliquationis index. XVI. 290. qualis colliquationem indicet. XVII. B. 276. in urina nullum signum est, quod delirium indicet. XVI. 590. humorum tenuium abundantiae indicium. XVII. A. 701. quae non recordantibus nec admonitis effluit, perniciose. XVI. 568. quoad colores differentiae. XIX. 575sq. sibi non aequalis quid significet. XIX. 609.

Urina alba quid significet. XIX. 604. alba extremam cruditatem indicat. XIX. 576. alba et crassa quid significet. XIX. 592. ex inedia diuturna aqnosa et pallida. X. 947. aqnosa tenuem consistentiam habet et colorem album. XVIII. B. 157. aqnosa quid significet. IX. 597. XVIII. B. 157. aqnosa vasis inesse concoctionem infelicem significat. VII. 446. aqnosa in pueris pessima. IX. 606. puerorum aqnosa h. e. incocta, perniciose. XVI. 74. aqnosa pueris deterrima. XVIII. B. 158. aqnosa infantibus pessima. XIX. 610. aqnosa, crudum adhuc in venis indicat succum. VI. 89. aqnea et alba est, si aqua aut vinum tenue epotum est. XVII. B. 275. aqnosa, absque albis suspensis, incoctum morbum indicat. XVI. 832. aqnosa et subpallida imperfectam coctionem indicat. XVI. 258.

Urina arenosa quid significet. XIX. 612. arenosa signum renum calculi. XIX. 653. arenulae vel lapilli in urina quibus subsident, iis per initia tubercula ad crassam venam enata sunt, et suppurata. XV. 163. XVII. A. 830. arenulas multas excernunt nephritici ex sicuum esu. VI. 571. (conf. *Urinae sedimentum*.) ἀσθολος. XVI. 623. atra viris et mulieri-

bus pessima. XIX. 610. *biliosa* secundum *Hippocratem* mala. XVI. 625. biliosior iis est, qui multum laborant, et paucis vescuntur. IX. 602. bilis atra in ea apparens mortale signum habetur. XVI. 218. bullae in ea quomodo generentur, et quid significant. XVIII. A. 134. cui bullae innatant quid significet. XIX. 613. quibus supra modum calida et ignea est, ii sunt ad purgationes inepti. XI. 351. XVI. 64. 108. XVII. B. 448. *cocta* forsitan ab *Hippocrate* dicitur crassa et alba. XVI. 735. non coctae, quae jumentorum modo turbatae sunt. XVI. 736. celeriter et exigue cocta, deinde cessans vitiosa. XVI. 816. quae nam cocta optime dicitur. IX. 595: cocta est, ubi sedimentum subrubrum habuerit, quale errum est. XV. 857. *conturbata*, sed dum deposita est, subsidens, quid significet. XVII. A. 537. copiose fluens pulsum reddit vermiculantem. IX. 313. copiosa per noctem, exiguum defectionem significat. XIX. 612.

Urina crassa duplici ratione dicitur. XIX. 603. crassam reddit concoctio. XVI. 74. mediocriter crassa renes aut vesicam affectos docet. XVII. B. 772. crassa si mejatur, et permaneat crassa quid indicet. XIX. 575. 603. crassa, quae tenuis dein redditur, quid indicet. XIX. 575. crassa cum colore naturali quid indicet. XVIII. B. 158. crassa micta, si talis maneat, quid significet. XIX. 620. crassa micta et postea desistens quid significet. XIX. 621. quibus in urina crassa carunculae parvae, aut veluti capilli exeunt, iis a renibus excernuntur. IX. 577. XIX. 612. in urina crassa carunculae parvae piliformes quibus prodeant, eas a renibus et arthriticis prodire nosse oportet. XV. 165. crassamentum album habens quid significet. XIX. 604. crassa et acris judicat febres singultuosas. XV. 846. crassa et alba quid doceat. XIX. 581. crassa, alba in quartanis abscessu liberat. XVII. B. 123. multa crassa et alba ab abscessibus liberat. XIX. 611. crassa alba in febribus, lassitudine obortis, quarto die interdum liberat. XVI. 485. crassa et nigra quid significet. XIX. 582. 593. crassa et furfuracea quasi vesicam scabiosam indicat. XVII. B. 772. crassa, grumosa, pauca quibus

prosit. VII. 934. crassa jumentosa quid significet. XIX. 600. crassas multasque et sanguinolentas vacuat rubia tinctorum. XI. 878. si crassior pallidiorque fuerit, melior; si tenuior et nigrior, deterior in febribus est. XV. 817. crassa et rubra quid indicet. XIX. 581. 593. et crassa et tenuis morbum incoctum significat. XVII. A. 537. crassa et turbida quid significet. XVII. A. 535. crassam ducentia remedia. XIX. 695. crassam educit antidotus tyrannis. XIV. 165.

Urina cruda qualis. VII. 457. simpliciter cruda qualis. IX. 569. quae nam cruditatem significet. IX. 605. *cruenta* ex mensium retentione. V. 139. quibus solum cruenta est, his venae laborant. XV. 163. *densata* qualis. XVI. 713. *disparata* quid significet secundum *Hippocratem*. XVIII. A. 133. quibus *divulsa* est, iis magna sit in corpore perturbatio. XIX. 613. *elaeochroa* quid significet. XIX. 588. *elaeodes* qualis sit et quid significet. XIX. 588. *elaeophanes* quid significet. XIX. 588. *fermentata* ab *Hippocrate* dicta qualis sit. XVI. 661. et quando fiat. ibid. *flava* est in tertiana. VII. 467. flavior est epoto vino vetusto fulvoque. XVII. B. 276. *flava* quid indicet. XIX. 604. valde foetens et pinguis pernicioosa est. XVI. 215. foetida quid indicet. XIX. 591. foetida, aquosa, nigra, crassa lethalis. XVIII. B. 157. *fulva* et tenuis morbum crudum denotat. XVII. A. 490. XVIII. B. 155. eaque noxia etiam esse potest. XVIII. B. 156.

Urina furfuracea quid significet. XIX. 612. furfuracea mala. XIX. 610. geniturae similis per γ apud *Hippocratem* significatur. XVII. A. 612. geniturae similis qualis sit. XVII. A. 429. *graveolens* quid significet. XIX. 625. odor gravis putrefactionis signum est. IX. 604. male olens et aquosa et atra et crassa lethalis. XIX. 610. *incocta* plane quid significet. IX. 596. jumentorum urinae similis *turbida* vocatur. XVI. 201. jumentorum lotio similis, a crudo et crasso humore fit. XVI. 51. jumentorum lotio similis quid indicet. XVII. B. 276. jumentosae quid significant. XIX. 611. 620sq. jumentosa in febribus quid significet. XVII. B. 753. quibus turbata velut jumentis, his ca-

pitis dolores aut adsunt aut aderunt. VII. 934. *laboriosa* mala. XVI. 636. laboriosae, et rubrae ex his efflorescentiae, si retinentur, et aeruginosae malae. XVI. 639. *larga* alvum sicciozem reddit. XVII. B. 779. *lethalis* quae. VII. 457. *livida* quid denotet. IX. 604. *nebulosa* quae. XV. 808. *nebulosa* apud Hippocratem qualis. XVII. A. 493. quibus a principio *nebulosa* vel *crassa*, ii purgandi sunt. XV. 806. XIX. 614.

Urina nigra unde fiat. XVI. 512. XIX. 576. 580. 605. *nigrior* et *crassior* est epoto vino crasso. XVII. B. 275. *nigra* quid doceat. XVII. A. 181. XIX. 625. *pessima* denigrata. IX. 604. *nigra* non cruda solum, sed et *lethalis* est. IX. 569. *nigra* periculosissima. XVI. 236. *nigra* malum signum. XVI. 595. *nigra* pessima in viris et mulieribus. IX. 606. XVIII. B. 158. *nigra* quo fuerit crassior, eo deterior. XVIII. B. 158. *nigricans* cum rubra quadam sanie in menstruis suppressis. VIII. 435. *nigra* cur principii alterius affectionem indicet. XVI. 713. in vigilantibus *nigra* docolor, phrenitidem indicat. XVI. 511sq. *nigra* solvit lienis morbos. XVII. A. 423. *oleacea* mortem minatur. VII. 457. *oleaginae* differentiae. XIX. 588. *oleosa* qualis sit apud Hippocratem. XVII. A. 741. *oleosa* cuiusnam sit coloris. XVII. A. 742. non quidem est salubris, sed magnopere non etiam perniciosa. XVII. A. 743. *oleosam* qualem *Sabinus* vocet. XVII. A. 744. *oleosa* unde fiat. XIX. 622. *oleosa* quid denotet. IX. 604. *oleosa* colliquationis initium indicat. XVI. 290. *oleosa* perniciosa est. XVI. 215.

Urina quatenus optima. V. 141. IX. 594. 598. 605. qualis secundum Hippocratem optima. XVI. 638. XVII. B. 397. optima in quibusnam hominibus reperiatur. XIX. 595. 609. boni coloris et mediocriter crassa omnium est optima. VII. 456. optima in morbis quatenus sit iudicanda. XVIII. B. 146. XIX. 596. 616. quatenus in morbis secundum Hippocratem optima. XVI. 176. optima (critica) in febre ardente quae. XV. 749. sanae similis optima. XVIII. A. 180. *pallida* quomodo fiat. XIX. 576. *pallida*, si alba fiat, crisin indicat. XVI.

22. quae modice pallet, peractae modo secundae coctionis est signum. VI. 89. *pauca* in febris quid doceat. XVII. A. 181. *pellucida* alba mala: nam extremae cruditatis signum est. XVII. B. 759. quatenus perniciem minetur. IX. 605. *perspicua* alba in phreniticis improba est. XIX. 611. *pilosa* corpora habens. XVII. B. 768sq. *pinguem* quidam oleosam putant. XVII. A. 739sq. *pinguis* quid significet. XVIII. A. 135. XIX. 610. *pinguis* colliquationem indicat. XVII. A. 725. *pinguedines* supernatantes araneosae colliquationis indicium. XVIII. B. 161. *pinguis* et in colore et sedimento oleo consimilis quid denotet. XVII. A. 430.

Urina praerubra ex renibus mungere suo male fingentibus oritur. XVI. 574. quatenus sit prava. XVI. 235. XVII. A. 71. XIX. 594. prava stranguriae causa. XVII. A. 356. *pura*, et velut furfuracea quibus est, iis vesica scabiosa existit. XV. 165. *purulenta*, album et laeve habens sedimentum, solvit vesicae phlegmonem. XVIII. B. 225. si pus contineat, ex symptomatibus praegressis dignoscendum est, unde veniat. VIII. 410. *rubea* quomodo fiat. XIX. 576. rubra quid significet et quomodo oriatur. XIX. 599. rubra unde fiat, et in quibusnam morbis occurrat. XIX. 605. rubra indicium sanguinis incoctionis et serosioris abundantis. XVII. A. 533. *rufa* quomodo fiat. XVIII. B. 155. XIX. 576. 620. *rufa* quid significet. XIX. 604. 619. *rufa* febrem ephemeram indicat. XI. 11. donec rufa ac tenuis fuerit, morbum crudum significat. IX. 602. *rufa* et atra indicium bilis flavae abundantis. XVII. A. 534. *rufa* et biliosa succum concoctum monstrat. ibid. sanguine tincta quomodo fiat. XVI. 50. sanguineam efficiunt Periclymeni fructus et folia. XII. 98. sanguine mixta quid significet. XIX. 612. sanguinem et pus continens quid significet. XIX. 612. *splendens* qualis dicatur. XIX. 576. *spumosa* unde oriatur. XVI. 755. *spumosa* secundum Hippocratem convulsionem indicat. XVI. 754. *subnigra* quando in nigram transeat. XVI. 715. *subpallida* quid denotet. IX. 598. *subrubens* secundum Hippocratem bona. XVI. 640. *subrubra* quid significet

secundum *Hippocratem*. XVII. A. 533; XVIII. B. 151. subrubra, cum sedimento snrubro laevi quid significet. XIX. 609. subrubra et subsidentia subrubra salutaris. V. 142. subrubra et sedimentum subrubrum et laeve salutaris. XVIII. B. 150. non subsidens praerubra cum suspensis, mentis emotionem portendit. XVI. 573.

Urina tenuis bifariam dividitur. XIX. 575. tenuis duplici ratione sumitur. XIX. 603. tenuis eruditatem humorum venis contentorum significat. XV. 322. tenuis cruditatis signum. XV. 806. tenuis morbum crudum indicat. XV. 817. tenuis morbum incoctum significat. XVII. A. 550. tenuis non secundum naturam venas se habere docet. XVII. B. 772. tenuis quae mejitur, et manet tenuis, quid indicet. XIX. 575. tenuis quae mejitur et manet, summam cruditatem venosi generis indicat. XIX. 603. 621. tenuis ab initio februm quid significet. XV. 804. quibus tenuis est, iis febris protrahitur. XV. 813. quibus ab initio est tenuis, non purgandi sunt. XIX. 614. tenuis quando postero die sit expectanda in morbis acutis. XV. 841. 843. tenuis simul et alba quid significet. XIX. 577. tenuis et alba in febris ardentibus quid significet. XIX. 621. tenuis et alba prava est, et cur. IX. 598. tenuis et alba admodum mala. XIX. 610. tenuis, aquosa, et in qua nihil subsidet, sanguinis crudi nota. VI. 252. tenuis et aquosa suspecta. XVI. 747. tenuis, si modice crassa fiat, crisin indicat. XVI. 22. qui mejunt tenuem ac crudam multo tempore, abscessus iis ad loca sub diaphragmate expectandus est. IX. 758. tenuis et cruda diuturna quid significet. XIX. 610. tenuis et cruda diutius reddita quid secundum *Hippocratem* significet. XVII. A. 536. tenuis et cruda perpetuo abscessum futurum indicat. XVIII. B. 160. tenuis et flava quid indicet. XIX. 579. 599. tenuis et fulva quid indicet. XIX. 619. tenuis et pallida quid significet. XIX. 578. 598. tenuis et rufa quid indicet. XIX. 578sq. 610. tenuis primum, deinde turbata, quid significet. XIX. 599. tenuis quae mejitur et postea turbatur, quid significet. XIX. 603. 620.

Urina turbida quae dicatur. XVI. 201. turbidae tres differentiae. IX. 595. turbida erudis refertas humoribus venas denotat. VI. 252. quae turbulenta mejitur et hypostasim bonam habet, quid significet. IX. 596. quae similis vino maxime tenui et albo, unde fiat, et quid denotet. IX. 598. viridis quid denotet. IX. 604. vitiosae et pravae quae. XIX. 607. carunculis similia corpora evacuata reum ulcus denotant. VIII. 4. XVII. B. 768. cum urina, quae excernuntur, laminarum speciem referentia vesicae ulcus significant. VIII. 4.

Urinae contentum quid dicatur. XIX. 605. contentum quando nubecula dicatur. XIX. 606. quando suspensum, quando sedimentum. XIX. 606. contentum, si album sit et supremum locum occupet, sed inaequale, quid indicet. XIX. 582. quid si album sit, inferiorem locum occupet et divulsus sit. ibid. quid si sit aequale et inaequale divulsus. XIX. 583. *enaeorema*, definitio. XVIII. B. 149. enaeorema nigrum tantum habens, nigra est deterior. XVI. 513. in urina si quid innatarit, dissipato femoris dolore, delirium portendit. XVI. 587. nubecula quando vocetur ejus contentum. XIX. 606. nubecula quid significet. XIX. 606. nubecula in superiori parte quid significet. XIX. 585. nubecula in febre tertiana et ephemera quid indicet. XIX. 597. nubes albae bonae, nigrae vero pravae. XVII. A. 493. nebulae suspensae albae bonae, nigrae malae. XIX. 610. nubeculae sursum quae feruntur malae, quae deorsum bonae. XVIII. B. 162. XIX. 611. urina cum nubecula et subnubilata est incoctior. XIX. 616. nubeculam rubram quarto die habent, qui septimo die judicantur. VII. 934. cum nubecula rubra die quarto, crisin die septimo futuram indicat. XVII. B. 755. nubes, definitio. XVIII. B. 149. nubes in ea albae bonae, nigrae malae. XVIII. B. 154.

Urinae sedimentum quando dicatur urinae contentum. XIX. 606. sedimentum quid significet. XIX. 606. hypostases quatenus salubres. IX. 602. et quae perniciosae. IX. 603. in pueris, et otiosam vitam habentibus cur multam habeat hypostasim. IX. 601. ex erudis humoribus orta

plurimum habet sedimenti. XVIII. B. 148. hypostasis quomodo perfectam aut imperfectam indicet coctionem. XIX. 585. tennis et alba sedimentum habere nequit. XIX. 592. sedimentum album bonum quomodo a pure dignoscatur. XIX. 597. sedimentum, cujus substantia dissolvitur, hepar ulceratum significat. XIX. 591. cum sedimentis connexiones quid significant. XIX. 591. subsidentiae privatio quid indicet. XVI. 574. quae non subsident, ultra flatuosam turbationem quid significant. XVII. A. 537. sine ullo prorsus sedimento quando appareat. XVIII. B. 148. sedimentum aut nullum aut paucissimum habentes in quibusnam febribus locum habeant. XVII. A. 71. nullum habentes sedimentum malae. XIX. 608. nec sedimentum nec suspensum nec nubeculam habens, quid significet. XIX. 617. quod in ea subsidet et puri simile, succus crudus proprie dicitur. VI. 488. succus crudus et in sanis subsidet, qui post multos labores cibos duros edunt. VI. 489.

Urinae sedimentorum differentiae, eorumque generatio. XVII. A. 834sq. sedimentum aequale et inaequale divulsum quid significet. XIX. 583. album in urina bonum signum. V. 141. album, laeve, aequale et continuum perfectam concoctionem indicat. XVI. 258. coctum et album sed medium, non intimum locum obtinens, quid indicet. XIX. 584. modo liquidum modo album habens quid indicet. XVIII. B. 146. 148. album magis habet in morbis, a crudis humoribus ortis. XVIII. B. 148. arenosum quomodo fiat. XVII. A. 836. arenosum calculum indicat. VIII. 47. XVII. B. 775. arenulae et tunc oriuntur, quando crassus et viscosus humor tarde egrediens ab vesicae calore exsiccat eogitur. XV. 163. quibus arenulae vel lapilli subsident, his per initia tubercula ad crassam venam enata sunt ac suppurata. XV. 163. XVII. A. 831. ad urinae arenosas subsidentias *Chariclis* pastillus. XIII. 329. biliosum supra tenuia habens, quid secundum *Hippocratem* significet. XVIII. A. 130. habens biliosas hypostases, superne autem tennis, quid significet. XIX. 613. cinereum quando sit. XVII. A. 835. crinodes quid significet. XIX.

591. ervosum sedimentum habens quid significet. XIX. 623. quae farinae hordei crassioris speciem habet, prava. V. 142. sedimentum farinaceum crassum quid significet. XVIII. A. 130. farinam crassiore accumulans unde oriatur. XVIII. B. 152. crassiori farinae simile quid indicet. XIX. 624. farinosum malum. XIX. 610. farinam crassam aut quasi bracteolas praesentans malum. XVIII. B. 151. hypostases farinae hordeaceae similes quid denotent. IX. 603. in biliosis morbis quod subsidet, flavum magis est. XVIII. B. 148. furfuraceum quid denotet. IX. 603. furfuraceum quid indicet. XVIII. B. 154. cum sedimento furfuraceo quid significet. XIX. 623. furfuraceum pessimum. XVIII. B. 151. laeve quodnam *Hippocrates* vocet. XIX. 615.

Urinae sedimentum liminosum sublividumque ex torminoso malum. (*Hipp.*) XVI. 818. lividum quid indicet. XIX. 588. nigrum quid denotet. IX. 603. XIX. 587. oroboides quid significet. XIX. 589. oroboides hepatis affectiones comitatur. XVII. A. 834. petaloides quid significet. XIX. 590. cum pingui hypostasi et accumulata quid significet. XIX. 613. pingue sedimentum cum inaequali et bilioso colore quid doceat. XVII. A. 430. pityroides (furfuraceum) quid significet. XIX. 590. rubrum unde fiat, et quid significet. XIX. 586. rufum renum affectus comitatur. XVII. A. 834. sandarachodes hepatis affectiones comitatur. XVII. A. 834. squamosum quid denotet. IX. 603. XIX. 624. squamosum malum. XIX. 610. subrubrum salutare. V. 142. tenne et album quomodo oriatur. XVIII. B. 153. tenue et album vitiosum. XVIII. B. 151. quae statim residet, sed quid turbulentiae servat, quid significet. IX. 596.

Urinae suspensum quando dicatur contentum. XIX. 606. suspensum quid significet. XIX. 606. urina, quae suspensum habet album, laeve et aequale deterior. XIX. 616.

Urinam moventia remedia. XI. 747. frequenter moventia remedia. XIX. 695. movent et ea, quae menses provocant. XI. 775. per urinas vacuantia remedia quando conducant, et quando sicut vitanda. XVI. 148.

per urinas sanguinem movet sabina. XI. 814. medicamenta singula. XIV. 571. acori radix. XI. 820. acris tenuis essentialis XI. 684. allium. XV. 871. ammi semen. XI. 824. ampe-
lopraft. XI. 825. fructus androsa-
ceae. XI. 830. anisi semen. XI. 833.
antidosislibra *Themisonis*. XIII. 158.
apium. VI. 637. XII. 418. oleum non
dureat aqua. XV. 697. confectio,
quandocumque septades exhibetur. XIII. 1213.
Pasiocatalibid. masparagi. VI. 643.
balneum. XXI. 749. bethum arabicum. XI. 859. bethum movet bry-
oniae germina. XI. 826. bethum. XI.
852. oleum moderate movet. calamus aro-
maticus. XIII. 747. copiosum provocat
sanctaris cum aliis mixta. XIV. 248.
biliosam multumque provocat capnia.
XII. 41. morit. Carpesium. XII. 15.
carum. VI. 654. XIII. 1325. movet et
salubre repositionem. condituri canca-
lis. XIII. 15. provocat chafridrys.
XII. 153. Chamæpitys. XII. 155. cū-
ber. VI. 876. cissanthem. fructus.
XII. 51. oleum costib. XII. 40. mo-
verant dicuntur folia cotyledonis cum
radice manducata. XII. 41. crocodi-
li semen. XII. 47. minus quam pe-
pones. movet cucumeres. VI. 567.
movet cucumis esculentus. XII. 421.
radices Cyperi. XII. 54. Daphne ale-
xandrina. XI. 863. daucus. VI. 654.
daucus agrestis. XI. 862. dauci se-
men. XI. 862.

Urinam movet diacalamthe. VI.
285. diospoliticum tenue. VI. 283.
valde promoyet emplastrum discusso-
rium ex calce viva. XIII. 944. equa-
pium. VI. 637. epithema. XIV. 473.
Foeniculum domesticum et agreste.
XII. 68. fructus Halicacabum. XII.
145. herbae. XI. 58. hypericum. XII.
148. *Idiotae* medicamentum. XIII.
245. fructus Iridis agrestis. XII. 87.
mediocriter juniperi fructus. VI. 590.
Libystici radix et semina. XII. 62.
movet sed parum. lini semen. VI.
549. lumbrici terrestres cum melle
poti. XII. 363. *Macedonis* composi-
tio. XIII. 324. malagma ex cedria.
XIII. 249. radix Mei. XII. 78. mel
despumatum. VI. 741. minus mo-
vent melopepones. VI. 566. movet
moly s. ruta sylvestris. XII. 82. ma-
gis muls aquosa cocta. XV. 745.
vehementer muls, nisi viscerum af-
fectio prohibeat. XV. 655. radix Nar-
di spicae. XII. 84. *Nicerati* compo-

sitio. XII. 232. cortex Ononidis. XII.
89. oxymel sobacidum. XV. 684. pa-
nacea *Musae*. XIII. 104. ciens pa-
stillus. XIII. 329. pastillus *Chryser-
ni*. XIII. 243. pastinaca. VI. 654.
XII. 129. pepones. VI. 564. petra-
selinum. XII. 99. radix Phu, et plus
quidem, quam aut Indica aut Syriaca
nardus, perinde ut Gallica. XII. 152.
Polium. XII. 106. ruta. XII. 101.
Scandix. XII. 125. Scolini flos. XII.
136. copiosam graveolentem elicit
Scolymi radix. XII. 125. movet Scor-
dium. XII. 126. aserpyllum. XI. 877.
Seaeli radix et fructus. XII. 120.
Sion. XII. 124. Sisari radix. XII.
124. movet et concoquit Sisom. XII.
123. Sium. VI. 637. smyrium. VI.
637. smyrium s. hipposelinum. XII.
123. semen Solani. hypnotici. XII.
146. fructus *Terebinthi*. XII. 138.
thymus. XI. 887. vinum. VI. 55. mo-
ventia vina. VI. 275. 337. XV. 639.
vina aquosa. XI. 837. vinal aquosa
et substantia tenui. VI. 800. minus
vinum dulce quam vinosum. VI. 771.
vina nobiliora. X. 486. vinum scil-
liticum. XIV. 570.

Urinæ renes affectos docet. XVI.
601. qualis renum affectiones indi-
cet. XVI. 290. urinae in vesica ac-
cumulationis nimiae causa. VIII. 375.
effectus. VIII. 376. quibusdam ae-
gre fluit ex menstribus suppressis. XV.
327. urinae vias laborare quoniam
symptomata doceant. XVII. B. 776.
urinae difficultas accidit, quibus ex
crapulis et cibis flatulentis lomborum
et coxarum dolores oboriuntur. XV.
867. difficultas vesicae inflammatae
signa. XIV. 749. difficultatis quatuor
genera statuunt *Cnidii*. XV. 364. 427.
ad urinae difficultatem jumentorum
remedia parabilia. XIV. 537. ad diffi-
cultatem remedia. XIV. 383. 472. 475.
antidotus *Philonis*. XIII. 267. theri-
aca. XIV. 272.

Urinæ fluor i. q. diabetes. VII.
81. urinae nimis fluxus colliqua-
tionis causa. XVI. 289. ad urinae ex-
euntis sistendam exuberantiam. XIV.
475. urinae incontinentia qui labo-
rant, purgandi non sunt. XV. 901.
ad urinae incontinentiam remedia pa-
rabilia. XIV. 474. 562. 572. prae-
ter voluntatem fluens voluntariae ac-
tionis laesio est. VII. 150. involun-
tarie secedentis causae. VIII. 64sq.
urinae involuntaria missio unde fiat.

VIII. 404. XVII. B. 51. involuntaria missio ex vertebribus luxatis. VIII. 407. ad urinae in somno involuntariam missionem. XIII. 319. ad urinam impeditam theriaca *Andromachi*. XIV. 35. urinae interceptio convulsivi quid habet. XVI. 774. urinarum in morbis acutis ex refrigeratione interceptiones pessimae. XVI. 618. urinae profluvium i. q. diabetes. VIII. 394. urina quot modis reprimatur et retineatur. XIX. 425.

Urinae retentio, ob causas ejus diversas, diversas etiam medendi methodos exposcit. I. 158. si quidem ex calculo orta, excisionem ejus molimur. ibid. si ex inflammatione, cataplasmata obducimus. ibid. si ex immoderata vesicae tensione, cathetere utimur, vel, quemadmodum *Erasistratus* aegrotante in genua erecto, aphronito extremum ureteris attingimus. I. 158. urinae retentionis casus, oleosis unguentis feliciter curatus. IV. 191.

Urinae stillicidium, definitio. XVII. B. 855. stillicidii variae causae. VIII. 402. stillicidia autumnum potissimum fiunt. XVI. 27. stillicidium, quod ob ejus acrimoniam fit, symptoma vesicae est, non morbus. VIII. 402.

Urinae suppressio qualis dicatur ab *Hippocrate* conditio. XV. 757. fit in causo notho et cur. XV. 757. suppressionis variae causae earumque diagnosis. VII. 248. VIII. 9sq. urina suppressitur, alvo multa excernente. XVII. A. 850. suppressio ex inedia fit. XI. 199. suppressio a grumo sanguinis aut pure crasso urethram obstruente. VIII. 408. suppressio a nimis diuturna urinae retentione. VIII. 407. urina suppressitur ex medulla spinali laesa. VIII. 65sq. ob spinam a casu luxatam. VIII. 406. 407. suppressio apnoeae et aphoniae simile quid indicare videtur. VII. 150. suppressiones rigorem judicatorium in morbo futurum praesagiant. XVII. A. 849. suppressionem indicat horror creber ex dorso. XVI. 664. cum rigore suppressae malae. XVI. 817. suppressioni sunt obnoxii, quibus renes inflammantur. IX. 164. suppressionis historia ex inflammatione, percussione in perinaeo oborta, ejusque cura. VIII. 13. per urinam fluxus quomodo revellatur. XVI. 151. per urinas fluxio per alvum derivatur.

X. 316. per urinas revellenda sunt, quae per alvum fluunt. X. 316. XVI. 151.

URINACULUM vide URACHUS.

URNA quot habeat libras. XIX. 776. olei et mellis. XIX. 777.

URSI quod sunt frigidiores, etiam pinguiore dicuntur. XI. 514. *Ursi* quomodo statim post partum sint comparati. XIV. 255. simile animal in Lucania et Italia est. VI. 666. ursorum genus etiam cruribus incedit. II. 430. adipem alopecias curare proditum est. XII. 331. adeps pro vulpino. XIX. 743. carnes a quibusdam eduntur. VI. 664. ex ursi felle antidotos ad hepatis indurationes. XIII. 214. ursi lien comedi nequit. V. 134. sanguinis usus. XII. 262.

URTICA, ejus facultates. VI. 639. pravam est edulium. VII. 285. herbae, fructus, foliorum vires medicae. XI. 817. semen meatus purgat. XI. 745. semen pro filice. XIX. 741.

USTIO, ejus indicationes. XIV. 782. quando sit ad dolores sedandos adhibenda. XVII. B. 326. nonnunquam corporis habitum constipat. X. 666. ustionis usus in iis, quibus humeri articulus saepe excidit. XVIII. A. 374. usus in luxatione ischii ex diuturna ischiade. XVIII. A. 99. ustio febris causa. VII. 279. ex ustione febres cum stipatione sunt. X. 667.

USTORIUM columellae apponendum. XIV. 434.

USUS partis quomodo ab actione differat. IV. 346. cuique parti proprius. II. 14. partium omnium triplex. III. 435. roborat. XVIII. B. 879.

UTER, per utrem luxationes repnendi methodus docetur a *Hippocrate* licet eam non probet. XVIII. A. 763sq.

Uterinae mulieres quae dicantur. XVII. A. 805.

UTERUS apud *Hippocratem* per characterem μ significatur. XVII. A. 613. *Hippocrates* vocat conceptaculum. XVII. B. 280. aliqui hysteram vocant. XVI. 177. cur dicatur hystera. XIX. 362. cur matrix dicatur. XIX. 362. quidam secundinas uteros vocant. XVII. B. 824. quidam vulvam vocant. XV. 326. uterum *Plato* animal vocat prolis generandae cupidum. VIII. 425. uterus animal arbitratur, quod gignendae

prolis desiderio trahatur. XVI. 179. nec animal est, nec per corpus vagatur. XVI. 179. brevis ejus descriptio. XIX. 362. uteri corpus constituentes membranae. II. 896. uteri tunicae non semper eandem crassitudinem servant. II. 898. uterus cur ex una solummodo tunica constet. IV. 206. uteri cum vicinis partibus conjunctio. II. 892. situs. II. 887. situs inter vesicam urinariam et intestinum rectum. IV. 199. situs utilitas. IV. 207. cur inter vesicam et intestinum rectum collocatus. IV. 207. uterus cur ventri subjectus. IV. 145. superior fundus umbilico propinquus. II. 889. inferior extremum ad muliebrem pudendum est. II. 889. a pudendo distat undecim digitos. II. 889.

Uteri figura. II. 890. ejus processus laterales s. cornua (tubae Fallop.) II. 890. eorum usus. IV. 193. cornua *Eudemus* cirros vocat. II. 890. *Praxagorus* et *Philotinus* sinus. ibid. ligamenta. II. 893. ligamenta rotunda jam *Herophilus* novit. IV. 597. ligamentorum usus. IV. 207. uterus hominis acetabulis s. cotyledonibus carere dicitur a quibusdam. II. 905. duos habet sinus. IV. 150. et cur. IV. 151. mulierum a quibusdam bisinuatus, aliorum vero animalium multiparorum multisinuatus vocatur. II. 890. uteri vasa. II. 894sq. vasorum in eo distributio. IV. 180. 183. vasa, quum femina conceptura est, aperiuntur. II. 902. ejus arteriae. IV. 326. venae. II. 812. 813. venas plurimas et maximas habet. XVII. A. 807. vasa seminaria ex ovariis in eum inserta (tubae). II. 900. uterum omnes fere anatomici nervosum dicunt. XV. 694. uterus a quibusdam nervosa pars dicitur. XVII. A. 802. utrum hoc sit verum. XVII. A. 803. qua ratione nervosus dici queat. XVII. A. 804. cur magnis nervis non egeat. IV. 203. collum vero tales acceperit. IV. 204. nervos quidem habet, sed exiles. XVII. A. 805.

Uteri os, definitio. XVII. B. 839. ejus conditio post conceptionem et graviditatis tempore. II. 150. os clauditur iis, quae conceperunt. XVII. B. 843. orificium citra duritiem clausum, graviditatis signum est. VIII. 433sq. cum duritie morbi. VIII. 434.

oris conditio, si vivit foetus, sique mortuus est. II. 151. oris conditio partu accedente. II. 151sq. os toto praegnationis tempore clausum, patet, quum tempus partus accedit. IV. 246. orificium et semen recipit et foetui via est. II. 187. os connivet, quibus durum est. XVII. B. 850. oris phlegmone arrepti conditio. II. 150. cervix foramen habet, diversis temporibus diversae magnitudinis. II. 897. cervix musculosa, carne dura et cartilaginea constans. II. 897. eam *Herophilus* gutturis summae parti comparat. II. 897. collum intro est via spiritus, foras vero foetus. XV. 352. collum cur in pudendum muliebrem desinat. IV. 146. clauditur, quum animal concepit. IV. 146. in coitu functio. IV. 146. collum quomodo extra coitus tempus se habeat. IV. 149. collum cur sit nervosum ac durum. IV. 146. collum cur non semper sit apertum. IV. 150. collum semen non potest intro trahere. II. 187. collum manus quasi est, intrudens semen. IV. 523. colli utilitas. IV. 192. ei semen familiarissimus succus. IV. 192. colli et virilis pydendi analogia. IV. 635. collum humore perfundunt obstetrices, si liquor amnionis jam effluxit. IV. 234.

Uteri conditio in iis, quae enixae sunt, et in praegnantibus. II. 889. uterus minor iis, quae nunquam conceperunt, aut Venerem exercuerant. II. 889. conditio statim post conceptionem. II. 149sq. conditio in graviditate. II. 899. graviditatis tempore tenuissimus. IV. 208. in partu conditio. VII. 166. praegnantis mulieris. II. 902. quum menstruorum purgatio colligitur. II. 899.

Uteri functio. II. 147sq. quot agendi facultates habeat in coitibus. XIX. 362. obvolvitur semini, et undequaque ipsam amplectitur. IV. 515. 521. exacte genitaram obvolvitur. IV. 521. semini obviam venit. IV. 523. num a semine infletur. IV. 520sq. functionis diutius cessantis sequelae. XVI. 179. qua facultate foetum expellat. VII. 166. expultrix facultas. II. 148. foetum corruptum statim ejicit. VII. 167. in eo retentrix facultas maxime conspicua. II. 147. ejus effectus. II. 149. num a loco suo moveatur. VIII. 426. quam ob causam vel sursum vel ad latus retraha-

tur. VIII. 429. dexter cur sinistro calidior. IV. 171. XVII. B. 841. sinister cur impurum sanguinem accipiat, et quid inde acidat. IV. 171. uteri sanguine nutritur foetus. XI. 164. cur in latus et sursum trahatur. XVI. 180. uteri singulis mensibus purgari solent. XVII. A. 442. uteros humidos quae habent, non concipiunt. XVII. A. 442. uterus aetatis signum. XVI. 338. cum mammis cur per vasa sit conjunctus. XVI. 472. uteri mammarumque consensus. IV. 154. XV. 401. XVII. A. 454. cum mammis consensus causa. IV. 176. uterum inter et mammam commercium. XVI. 339. uterus et mammae quasdam habent venas communes. XVII. B. 828. uteri magnitudinis signa mammae. XVII. A. 451.

Uteri et scroti analogia. IV. 635. uterus cur in imperfectis animalibus, et senescentibus sit minor. IV. 155. conditio in mulis. XIX. 329. in subibus et aliis. IV. 150. uterus suis multos sinus habet. II. 891. animalium ut alimentum. VI. 680. uterus saepe sursum aut ad latus trahitur non se ipso, sed aliis organis trahentibus. XVIII. A. 637. utero calidum amicum, frigidum inimicum. XVII. B. 811. ad uteri interiora sanguis pervenire non potest. VIII. 329. uteri sanguine complentur purgationibus suppressis aut phlegmone aliqua orta. XVII. A. 807. uterum gestantibus respiratio laeditur. VII. 781. utero sicciori humidius semen, humidiori siccius, calidiori frigidius, frigidiori calidius convenit. XV. 48. uteros frigidos, densos et praeumidos habentes non concipiunt. XV. 47. XVII. B. 860. quales dolores procreet. VIII. 110. interdum apnoeas, interdum nervorum contentiones gignit. XV. 609. uterum gerentibus capitis dolores cum sopore et gravitate mali. XVI. 736. gerenti mulieri, si purgationes procedant, foetus valere non potest. XV. 402. in utero quomodo revulsio fiat. XI. 91. XVI. 155. et quomodo derivatio. XI. 92. XVI. 156. ab utero derivatio quomodo facienda. XVII. A. 905. per uterum fluxio per urinas aut alvum derivatur. X. 316. per uterum quando sit purgandum. XVI. 264. per uterum revellitur alvi et urinae fluxus. XVI. 151. ad uterum pertinere

hysteriam unde concludendum. VIII. 424. uterus aegrotat, si papillae mammae aut rubrum earum pallidum fiat. XVI. 472.

Uteri affectus unde cognoscatur. VIII. 45. ex uteri affectibus animi deliquit cura. XI. 54. morbi, ex re-tentis menstruis orti. XVII. B. 854. morbo laborans muliercula semen primum in uterum, deinde foras emisit plurimum et crassissimum. IV. 599. in uteri affectibus quid exanthemata ad cutem erumpentia significant. XVII. A. 358. ad uteros sicca cibaria sunt idonea et potus meraciores. XV. 210. ad uteri morbos clysteres. XVI. 146. ad uteri fomentationes aristolochiae radix longa. XI. 836. et artemisiae. XI. 840. ad uteri affectus remedia. XIII. 319. XIV. 549. 562. antidotus *Mithridatis*. XIV. 148. antidotus hiera *Themisonis*. XIII. 158. antidotum zopyrium. XIV. 150. aster stomachicus. XIII. 164. colica Isotheos. XIII. 279. glencinum. XIII. 1041. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. malagma polyarchion. XIII. 184. radix Lili. XII. 46. pastillus *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824.

Uteri abscessus quando suspicandus. XIX. 428. carcinoma, definitio. XIX. 430. carcinomatis causa menstrua retenta. XVII. B. 854. convulsio, quomodo cognoscatur. XV. 917. uterus durior quam caro est et minus nutrit. VI. 787. durus densusque suppressionis menstruum causa. VII. 264. uterum dolore afficit acetum. XV. 693. ad uteri dolores remedia parabilia. XIV. 478. 483. 484. 536. *Aplerodae* potio anodyna. XIII. 94. uteri dolores mitigat clematis in peso. XII. 31. sedat em-plastrum sacrum tum illitu tum snf-fitu. XIII. 779. erysipelas, definitio. XIX. 429. ad uteri duritias remedia parabilia. XIV. 484. duritiem abigit acopon. XIII. 1050. oleum Lili. XII. 45. uteros emollientes pessi componuntur ex vitulina et cervina medulla. XII. 332.

Uteri erosio quomodo cognoscenda. VIII. 436. fluxiones vehementes ad-motae mammae coarbitulatae celerrime compescunt. XI. 51. haemorrhagiae pulsum efficiunt vermiculantem. IX. 313. haemorrhagiae casus quaternis diebus accidentis, quae quarto die

arnoglossi succo curata est. X. 328. haemorrhagia laborantem *Bacchi* uxorem *Galenus* sanat. XIV. 641 sq. haemorrhagia in praegnan- te, abortus causa. XVII. A. 636. haemorrhagia, hydropis causa. II. 109. haemorrhagiae injectionibus curantur. X. 328. 329. ex utero, haemorrhagiae, injectionibus, per metrenchytas, curantur. X. 328. 329. ad uteri haemorrhagias remedia. XIV. 559. eas, curant cucurbitae, ad mammae adpetae. X. 315. 925. haemorrhagias iuvat *Samia terra*. XII. 179. haemorrhagia quomodo revulsiva modo, curatur. XVI. 460. uteris non tam obsequia

Uteri phlegmone, definitio. XIX. 428. inflammationis causae. XVI. 180. abortus. XVI. 180. retento lothiorum. XVI. 670. lothiorum suppressio. XVII. A. 361. menses retenta. XVII. B. 854. utero inflammato non semper febres aestuantes superveniunt. XVII. B. 274. inflammationis symptomata. XVI. 180. inflammatio pulsus. IX. 538. inflammationis exitus. XVI. 181. inflammatio in praegnan- te lethalis. XVII. B. 835 sq. ex uteri inflammatione convulsiones periculosae. XVI. 774. inflammatio causae stranguriae. XVII. B. 855. inflammatio- nis cura. XI. 91 sq. inflammatio incipiens non fert remedia uteris de- vocantia. X. 903. ad uteri phlegmonem fomenta calami aromati- ca. X. 7. ad uteri inflammationes Aethinas et recentes *Diachylon Menterii* in pos- so. XIII. 1001. uteri phlegmonae, potissimum quae diutius tempore ad scirrhi modum indurere, decoctum florum *Leucobii* sanat. XII. 69. in uteri phlegmone venaesectio nimis iustituenda. X. 904. inflammationes a venis in crure sectis juvantur. XI. 303. ad uteri inflationes dialagma *Marci Tereatii Asclepiadis*. XIII. 973.

Uteri inversio in ipso partu. II. 151. uteris languescens ex mammais cognoscitur. XVII. B. 280. palpita- tio. VII. 160. perversionis causa. VIII. 432. ad uteri profluvia balne- stium. XI. 847. praefocatio catochi species. XIX. 414. sarcosis definitio. XIX. 456. scirrhi definitio. XIX. 430. scirrhi causa menses retenta. XVII. B. 854. scleroma, defi- nitio. XIX. 429. sectiones majori cum difficultate conglutinantur. VIII. 435.

strangulatum et ascensum omnem prae- cedit hypothyria. XI. 48. strangulatio dyspnoeam gignit. VII. 139. strangu- latio quomodo cognoscatur. XV. 917. ad uteri strangulationem remedia. XIV. 181. 483. 546. sternutamentum. XVII. B. 823 sq. suffocatio, definitio. XIX. 428. suffocatio hysteria est. VIII. 414. (vide *Hysteria*.) uterum, qua parte ad coxam incumbit, suppura- tum *Hippocritus* immitentis curare praecipit. XVII. B. 840. ad uteri tumorem a partu, corruptiones et stringillatus. XIV. 483 sq. uteri tu- mor (n. e. oedema) ex abortu causa simplicitis doloris. XVII. A. 799 sq. ulceram causae. XIX. 456. circa ute- rum exulcerationes quomodo tractan- dae. XII. 316. ad uteri ulcera em- pistrum *Azachtide*. XIII. 785. utero ulcerato infunditur serum lactis tan- per se, tum cum aliis medicamentis. XII. 268. uteri vitis convenit *Lada- num*. XII. 28. uteris vitis in utero

Uva, quando columella dicitur. XVII. A. 378. idem est quod uvula. XII. 969. (cf. et *Staphyle*.) *Hippo- crates* sic vocare solummodo eam in- flammationem videtur, in qua termi- nus gurgulionis, acino similis est. VII. 731. uvae gurgulionis inflammationes sunt. VII. 731. ad uvas laxatas bo- raciae spiragis. XIII. 826.

Uva, vitis fructus, semen vero aci- nus in illa contentus. VI. 556. uva- rum facultates. VI. 573 sq. ex earum carae vinum fit. VI. 574. quibus ex- ignus succus est, magis nutriunt, quibus vero uberior, minus nutriunt, sed promptius subsident. VI. 576. in causa sunt, quod vulpes autumnis op- tinam carnem habent. XV. 882. dif- ferentiae, uvarum. VI. 578. in vina- cis, conditarum facultates. VI. 576 sq. in musto, conditarum facultates. VI. 577. uvarum partes solidae, quae musto, expresso supersunt, quomodo ab atticis vocentur. VI. 579. in uvis, quod crassum subsidet, *rotia* vocatur. VI. 579. acinorum vires. XI. 856. acinus refrigerat. XI. 631. pe- diculus. VI. 577. radices, quae ex pal- mite nascuntur, vinacei quibusdam vo- cantur. VI. 576. reliquiae solidae vi- nacei vocantur. VI. 576. seminum substantia sicca est, et quodammodo adstringens. VI. 574. uvarum acer- barum quoad acerbitem differentiae.

XI. 660. iis succedanea. XIX. 738. uvae acerbae succus non acidus modo est, sed et acerbus. XI. 660. uvae acerbae succus non solum refrigerat, sed et adstringit. XI. 54. acerbae succus et acetum diversis viribus constant. XI. 657.

Uvae generosae quae. VI. 576. imaturae succus potestate refrigerans medicamentum est. 708. imaturarum succus utilis in hecticis. VII. 698. non maturantur in regionibus frigidis. VI. 583. maturae innoxiae. VI. 792. passae eandem cum aliis uvis habent rationem, quam caricae cum ficibus. VI. 581. earum facultates et qualitates. VI. 581. passae quales praebent alimentum. VI. 583. aequalis quantitas harum valentius nutrit quàm uvarum. VI. 584. passae stomachum roborant. XIV. 318. passae quatenam praestantiores. VI. 582. variae earum species enumerantur, et ubi crescant. VI. 582. in frigidis regionibus maturare nequeunt. VI. 583. passae exsiccatae ad pulvendum inflammationes. XIII. 817. iis substituenda remedia. XIX. 743. pensiles, facultates. VI. 577. uva uti in Ponto nascitur, planta est humilis et fruticosa etc. XIII. 84.

Uvea, descriptio. XIV. 712. unde vocata et ejus usus. III. 779. uveae substantia spongiae madidae est similis. III. 786. uvea cum sit colorata. VII. 92. uveae foramen quatuor modis a natura deflectit. VII. 88. foramen si obscuratur, visus impeditur. VII. 87. uvea laxatur ob eandem erosionem. VII. 36. uveae relaxatio papillae parvitas causa. VII. 93. duplici ratione tenditur. VII. 93. uveae tensio papillae laxitatis causa. VII. 93. unitatis solutio visum turbat. VII. 94. unus tantum morbus est. VII. 90. in se concidit humore aqueo vacuato. VII. 90sq.

UVULA, definitio et usus. XIX. 368. carnosa quaedam caruncula est in ore dependens, quae a veteribus Graecis *gargareon* h. e. *gurgulio*, *columna* vocatur, posteriores omnes fere medici *Cionidem*, i. e. *columellam*, alii *staphylen* h. e. *uvam*, vocant. XII. 960. gurgulio vocatur columella s. uvula secundum naturam se habens. XVII. A. 378. ubi secundum naturam se habet, gurgulio vocatur. XVII.

A. 378. si extremum inflammatur, uva vocatur. XVII. A. 378. quum extenuata est, forum appellatur. XVII. A. 379. quibusdam humoribus liquetur. XVII. A. 379. uvulae cansa. VII. 263. uvula impedit, quominus pulveres etc. in laryngem incidant. III. 891. ejus functio. XIV. 713. in voce edenda quasi plectrum constituit. III. 526. uvulae usus ad vocem. III. 888. vocis ex amputatione ejus affectus. III. 888. ad vocem articulatam facit. VIII. 272. subsecta vena utrinque crassa apparet. XV. 786. affectuum cura. XIV. 492. uvulae denissae s. collapsae cura chirurgica. XIV. 785. aliquando una cum affectu exciditur. X. 988. qua sub conditione sit excidenda. X. 988. uvulae cum periculo exciduntur, prunatur ac resciantur, quamdiu rubrae fuerint et magis, nam inflammatio ad hoc consequitur, et sanguinis eruptio. (Allep.) XII. 971. XVIII. B. 270. quando e contrario manus sit iis admoveenda. XVIII. B. 271. quum radicitus excisa est, et vocem laedit et pulmonem thoracemque refrigerat. VI. 864. uvulae ustorum apponendum. XIV. 434. remedia ad ejusdem morbos facientia, simplicia. XII. 960. composita. XII. 964. communes ad eam et consillas. XII. 972. ad uvulae morbos remedia parabilia. XIV. 434. 504. 509. 510. uvulae erosiones ex fluxione e capite. VI. 422. ad uvulam diu induratum utebatur, quidam capitibus maenidum. XII. 333. ad uvulae inflammationes praecepta. XIV. 359. 360. 361. 435. ad uvulae inflammationem incipientem. XIV. 492. uvulas phlegmone gravatas evidenter juvat Ageratus lapis. XII. 202. *Apollonii* praecepta. XI. 979. *Archigenis* scripta. XII. 969. *Heracidae* Tarentini remedia. XII. 983. *Merac* stomaticum. XII. 929. pruna cocta. XII. 33. serum lactis. XII. 268. spinae aegyptiae fructus, et alantem fissile. I. 91. ad uvulae inflammationem fructus spinae aegyptiae. XI. 819. phlegmone affectam quomodo sobcus cyrenaeus juvet. XI. 860. ad uvulae laxationem remedia. XIV. 361. compositio. XII. 944. *Asclepiadis* siccum remedium. XII. 984. ad laxatam et tumens *Neapolitae*. XII. 986. coracine sphragis. XIII. 826. panacea Mi-

thridatis. XIII. 54. ad uvulam pendulam gargarisma. XII. 981. 983. 984. remedia alia. XIV. 493. ad uvulae tumores hirundines natae. XII. 359. uvulae ulcera ad cicatricem perducit diphryges, XII. 215.

V.

VACCARUM lac crassissimum est ac pinguisimum. VI. 681. plurimum pinguedinis in se continet. VI. 683. pingue est. VI. 765. 766. lactis potus dysentericos adjuvat. XIV. 241. lac ad meconium. XIV. 138.

Vacuare confertim et repente noxium. XVII. B. 556.

VACUATIO duplex. VI. 79. (vide *Evacuatio*.) vacationis modi. XIX. 458. qua via fieri possit. I. 382. vacationis commoda loca quae. XVII. B. 439. vacuatio exsiccet corpus. I. 373. vacationem citam spiritus efficit. VII. 597. vacationes largae pulsum efficiunt verticillatam. IX. 312. vacatione integra laeduntur calidi et sicci. XI. 45. ex vacatione nimia orta animi deliquia curat vinum aqua gelida dilutum. XI. 51. vacuatio convulsionis et singultus causa. XVIII. A. 61. convulsio ex ea acutissima et periculosissima. XVII. B. 885. a vacatione ortam convulsionem semper damnat *Hippocrates*. XVIII. A. 123. ex immodica vacatione morbi. X. 637. XV. 114. vacuatio quos morbos generavit, sanat replet. XV. 110. quibusnam in morbis periculosa. X. 639. quando conveniat, et quando noceat. XVII. B. 358. vacationem indicantes affectus. XI. 260sq. ad vacationis indicationem consuetudo magni momenti est. XI. 45. et corporis habitus. XI. 46. vacuatio in febribus ardentissimis et siccissimis caput rei est. VII. 153. vacuatio citra periculum est in febribus continentibus ex meatuum constipatione. X. 639. vacationes quando sint in febribus continuis vitandae. XI. 44. in ea copia non consideranda, sed qualitas. XVII. B. 443. ad lypothymiam usque quando sit in usum vocanda. XVII. B. 444. immodica vires laedit. X. 812. nimia periculosa. XVII. B. 364. quantitatem vacationis indicant vires. XVII.

B. 364. vacationes meras humorum *Hippocrates* pravas vocat. XVII. A. 319. spontaneae quae. XVIII. A. 24. **Vacuatur** id, quod imbecillius est. II. 189.

Vacuitas a vacuo dicitur. VIII. 928. num mollities dicenda. VIII. 677. a vacuitate convulsio. VIII. 171.

VACUUM secundum *Democritum*. I. 418. molle est. VII. 864. dari aut non dari in rerum natura. XIX. 258sq. extra mundum quidam statuerunt. XIX. 268. nullum in mundo. VIII. 673. nec intra nec extra mundum quinam accipiant. XIX. 268. in omnibus concretionibus contineri quidam statuunt. VIII. 928. paucum immixtum habere i. q. confertum densumque esse. VIII. 928.

VALENS usus est *Sigonis* colica. XIII. 285. **Valentis** compositio ad orthopnoeam. XIII. 115. remedium ad dysentericos. XIII. 292.

VALENTISSIMUM, significatio. XV. 123.

VALERIA *Secunda*, medicamentum ad ulcera maligna in —. XIII. 707.

Valerio *Paulino* datum acopon *Ha-liei*. XIII. 1025. aliud. XIII. 1026.

VALETUDO adversa, definitio. XIX. 390. omnis medicinae finis. XV. 272. ad valetudinem bonam nihil conferre exercitia, *Asclepiades* docet. VI. 39.

VALEI unde oriantur. VI. 328. fiunt, quibus in interiorem partem femur laxatum est. XVIII. A. 604. eorum ingressus quomodo sit comparatus. XVIII. A. 605. cura, XVIII. A. 677.

VALIDUM a duro differt. VIII. 687. qua ratione dicatur membrum aut corpus. XV. 123.

VALVULAE in ostiis vasorum ad eor, eas jam novit *Erasistratus*, earumque usum docuit. V. 548. 552. usus. III. 486. in corde tractavit *Erasistratus*; earum usus. V. 166. ad cordis orificia non ex vena generan-

tur, sed ex ipso corde. III. 461. tricuspidales. III. 478. trisulcae s. triglochinae auricularum cordis. II. 617. semilunares in corde. II. 617. arteriae venosae duae. III. 478. duae cur in solo arteriae venosae orificio adsint. III. 485. valvulae tres habet abrita. III. 477. valvularum arteriae pulmonalis situs et actio. III. 459. valvulae sigmoides arteriae pulmonalis. III. 477. venae pulmonalis tres. III. 477. valvularum in vena pulmonali utilitas. III. 453. 456. valvulae conniventes earumque utilitas. III. 331.

VAPOR humor est extenuatus. XI. 395. qualis dicatur halitus. XVI. 396. calidus in mortis momento quibusdam exoritur. XVII. B. 218. fumidus ex tarditate concoctionis aut cruditate, in qua ructus sentiuntur acidi nunquam excitatur. X. 579. vapores plerique similiter saporibus nos afficiunt. XI. 697. vaporum copia a calore provenit. XI. 698.

VARIX est vena dilatata. VII. 730. X. 943. XVI. 455. XVIII. A. 33. in teste ortus vocis exilitatem solvit. XVII. A. 468. quomodo generetur. XIII. 668. causae sunt haemorrhoides retentae. XVI. 795. originem ducit a sanguine melancholico. V. 118. fit ex succis malis melancholicis. VI. 815. XV. 331. XVII. B. 659. XVIII. A. 499. excisi ulcus insanabile reliquerunt. V. 119. varices nigrescentes ab atra bile fiunt. XVI. 15. magnos calv's non supervenire, quod Hippocrates statuit, verum non est. XVIII. A. 55. qualem sanguinem contineant. XVIII. A. 499. sanare possunt capillorum deluvium. XVIII. A. 55. gibbositatem sanant. XVIII. A. 497. curant interdum melancholiam. XVI. 455. 459. XVIII. A. 33. podagram et articulares dolores discutunt. XVII. B. 344. varicum cura. X. 943. in cruribus cura chirurgica. XIV. 790. varicum incantae suppressionis sequelae. XI. 170.

VARUS in facie, definitio: differentia a ficosis tumoribus in mento. XIV. 352. XV. 348. ejus ortus et cura. XII. 823. ad varos in facie remedia. XIV. 352. Critonis remedia ad eos. XII. 825. ad callosos. XII. 826. aliud. XII. 827.

Varus vocatur, cui crus ad exteriora flectitur. VII. 28. varus est,

cui crus ad interiora flectitur. VII. 28. XVIII. A. 668. vari magis fiunt, quibus femur in. exteriorem partem laxatum est. XVII. A. 604. quando potissimum pes reddatur. XVIII. A. 669. 670. sanabilis est, nisi adultioribus contingat. XVIII. A. 669. vari pedis cura. XVIII. A. 671. 673. varis aptum est emplastrum Atalici album. XIII. 421.

Vas aliquo in loco Hippocrates totum corpus vocat. XVII. A. 899. seminalis (deferentis) decursus. IV. 566. deferens cur longum et flexuosum. IV. 194. 197. seminale mulierum. IV. 594.

VASA quasi sunt aquaeductus. IV. 320. quomodo gignantur. XV. 261. sursum et deorsum progrediuntur. XV. 411. majora minorum principia. V. 525. et nervi cur ubique sese comitentur. IV. 336. chorii. IV. 656. ad cor membranas habent, quae retro ferri materias prohibeant. II. 203. nutritia cordis. II. 618. foetus e semine generantur. IV. 540. frontis distentio insolationis symptoma est. XIV. 314. genitalium, unde oriuntur. IV. 200. ab intestinis cur in peritonaei stratis decurrant. III. 338. lactea intestinorum et glandulas mesentericas Herophilus jam novit. III. 335. pulmonum unde proficiscantur. III. 517. pulmonalia quomodo ab aliis differant. XV. 383. pulsantia arteriae vocantur. II. 596. seminalium radix epididymis. IV. 592. seminalia jam semen continent. IV. 582. seminalium involutio cur sit facta. IV. 578. sanguis in iis diutius morans cur exalescat. XVI. 45. seminaria in foeminis semine sunt plena. IV. 600.

Vasa spermatica, eorum tortuosus decursus ejusque usus. IV. 184. succus in iis contentus jam albecit et semini similis est. III. 699. quomodo fiat ut semen contineant, quo tempore animalia Venere non utuntur. IV. 589. spermatica in gonorrhoea afficiuntur. IV. 188. quae ad tracheam in collo perveniunt, omnia capillacea sunt. VIII. 3. umbilicalia foetus. II. 824. umbilicalium decursus. IV. 660. umbilicalium in placenta distributio. V. 555 sq. umbilicalium venae et arteriae dantur duae. V. 559. umbilicalia respirationis organa sunt in embryonibus. III. 504. uteri, quum femina conceptura est,

aperiuntur. II. 902. vasorum. IV. 338.

Vasorum cur duplex species. III. 495. systema foetus. II. 824. non facultatis cuiusdam affectus distentio est, et ex plenitudine ruptio. VII. 529. brevis functio. III. 317. distributio. IV. 313 sq. divisionis statum bilimentum glandulae sunt. IV. 269. divisiones quae diversa ratione fiant. X. 312. duritiei causae. VII. 233. evacuatio facta quomodo. celerissime curetur. XV. 611. evacuationem *Hippocrates* vocat depletionem. XVII. B. 358. fines, qui materias ad cor ducunt, per membranas intro tendentes cordi annexi sunt. III. 979. in vasorum finibus stipatio quomodo accidit. X. 746. vasorum imbecillitas unde in usu purgantium remedium proveniat. XI. 618. impunditiei causa. XVII. B. 2. inanitionem *Hippocrates* vacuationem vocat. XVI. 406. inedia h. e. vacuatio viri qui imbecillitatis causa. XV. 606. laxiora reddit loqui calida. XX. 203. et vinum meracius. ibid. mollitiei causae. VII. 233. natura cur in pulmone variaverit. III. 465. opium originem putabat *Pelops* cerebrum. V. 527. 544. oris apertio anastomosis vocatur. X. 233. ejus causae. X. 233. oscula polyporum acetabulis sunt similia. IV. 537. oscula valulas adhaerere jam *Erasistratus* novit, earumque usum exposuit. V. 548. oscula occludentia remedia quomodo vocantur. XI. 749 sq. oscula reserantia remedia aperientia dicuntur. XI. 749. ora reserandi vim habent anemonae omnes. XI. 831. omnium principium semen virile. IV. 188. radix definitio. X. 319. ruptionum manifestae causae. VII. 232. XI. 232. rupturae h. pulmonibus, earumque causae. VII. 287 sq. ex abundantia sanguinis repletorum cura. X. 313. substantia corporis quatenam sit. II. 601. tenuitatis causa. VII. 234. tumor plenitudinis nota. XIV. 729. tunicae exsanguis et frigidae. I. 569. vacuationes nec intempestivas, nec vehementes moliri licet. XV. 572. vitia in immodica mollitie et duritie et tenuitate consistant. VII. 233. vulnera, iisdemque medendi methodus. X. 311. sanguinem profluentem sistendi modus. X. 314.

VATES vocat *Hippocrates* angures

et auspices. XV. 441. haud raro inter se dissentiunt. XV. 443. vaticinandi scientiam *Hippocrates* vocat auguralem disciplinam. XV. 441.

VECTIS usus in ossium fracturis. XVIII. B. 593.

VEHEMENTES homines quoniam dicantur. VIII. 669.

VEHEMENTIA quae dicantur. VIII. 924.

VELAMENTA ovi unde originem ducant. IV. 188.

VENA definitio. XIX. 303. vas est quod ex sinistro cordis sinu oritur. II. 601. *Erasistratus* vas sanguinis vocat. XI. 153. venarum corporis brevis expositio. IV. 341 sq.

venarum descriptio *Hippocratis*. V. 578. XV. 150. quae vero falsa iudicatur a *Galeno*. XV. 131 sq. earum distributionis brevis descriptio. XV. 390. summaria descriptio. XV. 529.

venas *Hippocrates* utriusque generis vasa nominat. VII. 14. venas antiqui et arterias vocabant. XI. 312.

XV. 779. quatuor pars sunt in corpore. XV. 130. venarum nomen utriusque vasorum generi tribuebant.

IV. 672. venae ab antiquioribus dividebantur in venas non pulsantes (venas proprie dictas) et in pulsantes (arterias). XIII. 2. venae tunicam unam habent, ex multifariis fibris conditam. II. 181. ex peculiari una constant tunica. II. 601. III. 457.

tunicas quidam putant sanguinem effigere. V. 566. quoniam fibrarum. IX. 808. in utero et visceribus sunt similes.

II. 181. venarum distributio summa aequitate peracta est. IV. 339. venae exactissime apparent, si sanguis ne plenae sunt. II. 353. venas quales

veteres lineamenta dixerint. II. 808. in utero et visceribus sunt similes.

Venae omnes truncum habent venam cavaam. IV. 338. XV. 389. originem *Pelops* cerebrum putabat. V. 527. 544. originem *Erasistratei* cor

putabant. V. 550. principium dexterioris cordis ventriculorum non esse. V. 539. radicatio hepatis. V. 199. 531. 657. XV. 245. 388. principium nam hepatis. V. 522. quatenam hepatis pars venarum sit principium. III. 297. venae cur jam ab initio foetus formen-

ter utero est. V. 555 sq. vena quae partes thoracis inferiores alit, exortum habet extra valulas. III. 477. ve-

nae saepe in magnis ulceribus novae generantur. IV. 568. Venarum propagatio arbori aequiparanda. II. 779 sq. quae in ventrem et intestina eunt, radicibus arboris respondent. II. 780. plurimae in membranis suis et arterias habent. IV. 388.

Venae arterias, nisi quid obstat, comitantur. III. 343. ubique fere arterias comitantur. IV. 338. 342 sq. venae quatenam sint sine concomitante arteria. II. 824 sq. cum arteriis communicant. V. 165. cum arteriis anastomosibus sunt iunctae. II. 207. Venarum et arteriarum ubique est mutua anastomosis. II. 455. et arteriarum inter se anastomosibus unitas. III. 493 sq. venas inter et arterias communia ostiola intersunt. XVII. B. 314. venae et arteriae simul saepe plethora afficiuntur, ob vasorum confluentiam. V. 516. Venarum in foetu generatio. IV. 659. Venae quomodo nutriantur. II. 90. alimentum earum. V. 414. Venae, cum si in musculum aut viscus inseratur, tenues propagines corporibus suis admodum mittit. XV. 779. Venae apertis oculis in cute externa videntur. XI. 402. Venarum oscula in utero acetabula vocantur. II. 906. Venas duas sub jecinore emergentes fuit mesenterium. XIV. 717. in venis et arteriis humores omnes, cum sanguine continentur. V. 119.

Venae et mensurorum et lactis fontes sunt. XI. 164. velunt pauca enim endemque caliginosum aërem. III. 491. habent motum naturalem. IV. 372. earum officium. VII. 129. XV. 245. venis ventriculis subservit. VII. 123. venis inest facultas sanguifica. II. 9. venae utilitatem habent sanguinem generando. III. 46. sanguinem distribuunt in hepate generatum. XVI. 12. Venarum sanguis quomodo differat ab illo arteriarum. V. 537. Venae ex hepate in ventriculum pertinentes, nutritioni praesunt. V. 280. deferunt chylum ad hep. III. 268. in venis et hepate secunda fit concoctio. XV. 233. Venarum propria et praecipua actio est nutritio. III. 708. Venae confectum alimentum in omne corpus diffundunt. XV. 386. Venarum actionis mutationes unde contingant. VI. 150. concoctionis in illis tria sunt excrementa. XVI. 300. in ve-

nis secunda concoctio peragitur. VI. 786.

Venae omnes intestinum in venam portae abeunt. III. 837. Venae liberi finibus in intestinis hiant, succosque excipiunt. III. 326 sq. Mesenteria a se invicem separantur. XVII. B. 134. fune ligatae in partem, cui inserviunt, effectus. V. 621. ad ventrem pertinentes radicibus plantarum similes. V. 532. Venis per facilitatem suppeditatur materiam hepatis. V. 532. Venas amplas habentes ad hiles atrae generationis non sunt aptissimae. XIX. 707. Venarum concoctionis excrementum. IX. plex. VII. 292. Venae etiam esophage partibus impertiuntur. V. 160. Venarum tantum in nobis facultas instrumenti. V. 659. Venarum generatio. IV. 559. Venas parvas habent. Venas parvas. IV. 572. Venae amplae sunt in abdominalibus oculis et vasis. I. 925. Venae ex hepate sinistram ad dexteram praecedunt. Truncus bilis est sinistram. IV. 266. Venarum inter hepatis et ventriculi duplex fundulus. II. 188. Venae omnes, quae in intestinis, ventriculo, liene, omentoque sunt, ad hepatis portas veniunt. XV. 283. Per quas in ventre in jecore facta est digestio, ruitis. Ex jecore in ipsum trahunt alimentum in longiore mensura. XV. 352. Venas ex mesenterio hepatis excipit. III. 523. Venarum excrementum renes excipiunt. VI. 65. Venarum in sinu hepatis et glomerulo. II. 302. Venis magna telum ramentum inflicissimum. VI. 598. Venae in putridis morbis maxime sunt conspicuae. III. 803. Venae singulae arteriosis vix venae pulmonalis. II. 599. Axillaris usque ramis. II. 375. Axillaris decursus. II. 781. XV. 530. 531. XVI. 137. Azygos quibusnam paribus ramos largiatur. XV. 529. Trachilis. II. 373 sq. subcutaneae brachii. II. 376 sq. 790 sq. brachialis decursus. II. 789. brachii profundae. II. 389. brachialis profundae decursus. II. 794. caelebs. XV. 529. calvam intextentes. II. 807. Vena cava unde nomen accepit. IV. 668. Hippocrates jecorariam vocat. IV. 669. V. 658. XV. 135. cur ab Hippocrate dicatur alimentum veliculum. XV. 266. a hepate ortum ducit. IV. 541. cava linea recta a hepate surgit. V. 659. principium cor

non esse demonstratur. V. 658. ad ultimam spinæ vertebrae arteriae subiacet. IV. 325. a spina fulcitur. XVIII. A. 544. descriptio. XV. 135. vel jecoraria truncus est omnium corporis venarum. II. 780. reliquarum omnium truncus est. IV. 338. omnium venarum truncus. V. 532. XV. 389. manifestò ex hepate oritur in plurimis animalibus. V. 541. cavas duas quidam accipiunt, alteram a hepate, alteram a liene. XVI. 783. ejusque ramos situm habere optimum. III. 342. decursus et propagines. II. 785sq. directio. II. 59. IV. 669. propagationes. XV. 139. 143. ejusque ramorum descriptio compendiosa. XVI. 136. descendens s. superioris propagationes. II. 787. adscendens propagationes. II. 786. inferior s. adscendens in dextram cordis aurem fertur. II. 786. inferioris decursus. III. 418sq. quomodo eam natura a potentis nocivis sit tuta. III. 419. inferioris propagationes. II. 808. inferioris scissio. II. 811. per diaphragma decursus. III. 312. vincula quibus alligatur. III. 313. ejus in cor insertio. III. 274. in foetibus in arteriam venosam est pertusa et in aortam. IV. 243. valvulae (trifulcae dictae). V. 548. respondet aortae. IV. 339. XV. 389. respondet plantarum medullae et canali. XVI. 343. ex utroque termino bipartita. XV. 143. quibusnam partibus sanguinem suppeditet. V. 535. officium. III. 272. sanguinis in ea conditio. III. 272. in ea sanguis ab excrementis liber redditur. XV. 243. ab ea aliae omnes partes et ipsum cor alimentum sumit. XV. 243. quibusnam partibus sanguinem largiat. XV. 529. a vena cava cor alimentum recipit. V. 280. venae cavae molle substerniculum est lobus pulmonis quintus. III. 421. quantum est alimenti principium. XV. 387. in ea primum sanguis ab excrementis purus reliquitur. XV. 387. utilitas, quam cordis auricula ei praestat. III. 482. utrinque renes adhaerent. II. 59. III. 273. ad utrumque renem vas venosum exlibet. IV. 169. vulneratam eam sequitur continuo mors. III. 313.

Venae cerebelli. II. 714. cerebri. II. 713. 806sq. venarum in cerebro et cranio distributio, ejusque usus.

III. 708. venas cerebri (sinus) non habere membranas, sed duplicatura durae meningis fieri. II. 711. vena cordis (coronaria) superficiem circumsurgens unde. II. 786. coronariae cordis origo. III. 477. oritur e vena cava. III. 498sq. quae in cor inseritur, cur major, quam quae ab eodem exoritur. III. 497. quae nec ortum a corde habet, nec sanguinem ab eo recipit. II. 209. crassa (in brachio) quae, XVIII. A. 386. cruralis ejusque propagines. II. 814. magna superficialis cubiti. II. 378. diaphragmatis unde. II. 786. septi transversum unde veniant. XV. 529. digitorum manus. II. 795sq. ad digitum parvum tendentis descriptio. II. 380. digitorum pedis. II. 816. epigastricae. II. 813. epiploicae unde veniant. II. 782. 783. faciei. II. 805. earum in facie anastomoses. IV. 335.

Venae femoris. II. 406. genitalium muliebrium. XIV. 719. glandularum mesentericarum. II. 785. hepatis distributio secundum Hippocratem. XVII. A. 463. hepatis ejusdem fibris pares sunt. II. 785. jecoraria apud Hippocratem cava est. V. 658. hepatis quaelibet tunicam habet admodum tenuem. II. 576. hepatis proportionem respondent arteriis in corde. IV. 339. venarum plexus in hepate cur sit magnus. XV. 277. hepatis gibbi unde. II. 786. in hepate, quae a ventriculo et intestinis veniunt, cur, postquam uniit naturam in porta, iterum dein dividerit. III. 503. quae ex porta hepatis oriuntur. II. 780. humeralis. II. 273. humeraria. II. 373. 800. humeraria ex jugulari oritur. XV. 530. humeraria si secatur, partes, supra claviculas sitas celeriter evacuat. XV. 531. per thoracis latus sub cute ad hypochondria tendens. II. 788. hypogastricae. II. 811. hypogastricae cum mammaria interna conjunctio. II. 797. 813. jecoraria i. q. cava. IV. 669. XV. 135. iliaca. II. 811. XV. 140. 144. intercostales. IV. 319. intercostales unde oriuntur. II. 786. 787. 796. XV. 529. 530. XVIII. A. 573.

Venae intestinorum magnorum unde oriuntur. II. 783. omnes ad intestina perreptantes, ex vena portarum oriuntur. II. 547. cur multae ad intestina veniant, paucae ad ventri-

culum et paucissimae ad oesophagum. III. 283. intestini coeci unde. II. 784. intestini coli unde. II. 784. intestini duodeni unde. II. 780. intestini jejuni unde. II. 784. intestinalium tenuium. II. 784. jugulares. II. 798. 801 sq. XV. 130. 140. 144. XVI. 136. unde oriuntur. XV. 529. jugularis communis. XV. 531. jugulares externae. II. 802. internae. II. 806. jugulares externae ad quasnam partes eant. XV. 530. interna ad cerebrum assurgens in calvam excidit per extremum suturae lambdoidis. II. 806. jugulares internae partibus omnibus, quae in alto sitae sunt, sanguinem mittunt. XV. 530. jugulares in capitis dolore vehementer saepe pulsant. XVI. 733. jugularium haemorrhagias sistens medicamentum sine ligatura. X. 322. 323. jugularium vulnere cura. X. 323. lienis unde veniant. II. 781. linguales unde oriuntur. II. 806. lumbales. II. 811. magnae propagines. II. 780 sq. magna, in quem locum naturae interfugerit, eam deducere. III. 340. cur magis commodum, venas per multas ex ea oriri majores. III. 341. quo perducere et quomodo dividere eam praestiterit. III. 342.

Venae mammae. IV. 327. mammae internae. II. 796. earum cum hypogastricis conjunctio. II. 797. 813. manus. II. 792. 795. duae in totam manum propagantur. II. 373. manus unde veniant. XVI. 137. medullae spinalis cervicalis unde veniant. XV. 530. mesentericae in glandulosa corpora desinunt secundum *Herophilum*. III. 335. mesenterii nutriti intestina. III. 335. in oculis turgidae cerebri caloris indicia sunt. I. 324. *quata* quae. XVIII. A. 386. ossium cur exiguae. IV. 341. pancreatis. II. 781. pedis. II. 816. pericardii. II. 786. in peritoneum euntes unde veniant. II. 811 sq. quae ad pollicem fertur, descriptio. II. 376 sq. poplitea quando sit secunda. XIX. 523. portarum. IV. 668 sq. portae ex hepatis gibbis oritur. V. 542. portarum propagines. II. 780 sq. portae in hepate ramificatio. II. 576. pendendi. II. 813. IV. 326. e dextra cordis aure oritur. II. 786.

Venae pulmonales easdem cum arteriis tunicas habent. II. 786. pulmonalis arteriosa est. III. 445. ejus

rei usus. III. 446. pulmonalis cur sit arteriosae structurae. III. 465. sententia *Erasistrati*. III. 465. *Arctolepiadis*. III. 466. cur tunicam habeant duram. III. 543. cur arteriis respondeant textura. XV. 383. pulmonalis cur maxima. IV. 341. pulmonalis cur habeat valvulas ibi, ubi e corde egreditur. III. 453. 456. pulmonalis tres habet valvulas. III. 477. cur duas habeat valvulas. III. 485. pylorica unde oriatur. II. 781. et arteriae renales cur sibi magnitudine aequales. III. 364. 366. renales cur latae ac breves. IV. 342. renales quomodo se habeant in renibus. XVII. B. 774. renales unde veniant. II. 808. e cava. XV. 142. origo ex vena cava inferiore. III. 374. renales ad venam cavam deferuntur. IV. 169. renales num urinam in renes mittant. II. 57. renales interdum rumpuntur. XVI. 50. in renibus ruptas esse qualis urina doceat. XIX. 612.

Venae scapulares. XVI. 137. scapulae unde veniant. XV. 530. secundarum, propagines sunt venae ex hepate profectae. V. 555. secundarum omnes in unam coeunt e hepate profectam. V. 559. in secundinis fines alimentum suscipiunt ex utero. V. 556. sedis unde. XV. 141. sparsae, *σποράδες*. II. 406. spermatica cur plexum formet sic dictum pampiniformem. IV. 555. spinales. II. 811. IV. 114 sq. splenis ad portas tendunt. III. 271. splenicarum tunica quam arteriarum tenuior. III. 319. stelechiacea. II. 574. sublingualem quando in angina aperianus. XVI. 157. temporum non firmatae, si sunt, et non genivinus color sit, in articulari abscessus expectandus est. XVII. A. 930. temporales in capitis dolore saepe solent pulsare. XVI. 733. ad testes euntes. II. 809. tibiae. II. 408 sq. tibialis antica. II. 815. membranarum thoracis. II. 786. thymi unde. II. 787.

Venae umbilicales. XIV. 719. decursus. IV. 660. duae sunt. IV. 226. duae in unam coeunt, quae ad hepar tendit. V. 559. ad hepar foetus tendit. IV. 227. et cur. IV. 228. ad concavum jecoris tendunt. II. 824. cur non in gibba hepatis sed in sinu inseratur. IV. 230. cur in umbilico solida fiat. IV. 230. ligatae symptomata. III. 511.

Venae uteri. II. 812. 813. 894. plures et maximas uterus habet. XVII. A. 807. uterina dextra oritur a vena cava. IV. 170 sq. sinistra ex vena renali. IV. 171. quaedam utero et mammis sunt communes. XVII. B. 828. ex hepate in ventrem pertinentes, in quibus primis sanguis gignitur; secundarii sunt alimentum principum. XV. 387. ventriculi concavae partis. II. 781. ad ventriculi gibba emittit. II. 783. ventriculi gibbi extremitate mutatio contingunt. II. 784. ventriculi respondent proportionem arteriis pulmonalibus. IV. 338. quae ad ventriculum et intestina pertinent, sanguificans facultas inest. III. 299. in ventriculo et intestinis cibos ad portam hepatis perducunt. II. 785. ventriculi, hepatisque mesenteria respondent proportionem arteriae pulmonales. XV. 388. aortae brachia. II. 788. mesenteria felae lebe a vena portae. III. 373. in mesenterio. II. 812. vesicae spinariae oritur. III. 875. a vena aortae in liem. Venae duplores quibus sunt, ad humorem melancholicum generandum apti dicuntur. XVI. 93. Venas atras habentes tutius per venesectionem curantur. XIX. 520. impletas et tumescentes a flatibus, capitis doloris, caesae. XIX. 515 sq. quibus laetiores sunt, hi calidiores, quibus angustiores, frigidi sunt. I. 605. latas qui habent, melancholico saeco pleni sunt. VIII. 182. XVI. 17. in cubito quibus pulsat, furentes sunt et iracundi, quibus quiescit stupidi. IV. 803. cui in cubito pulsat, insanus et iracundus est. XVII. A. 471. in manibus pulsantes quid significant. XVII. A. 474. parvae signum temperamenti humidi et frigidi. I. 626. quomodo in cancro appareant. VII. 720. venarum in crassis hominibus conditio. XVII. B. 547. venae laborant solae, quibus urina cruenta est. XV. 163. in venis quando actionis privatio. VII. 210. venae unde tum aperiuntur, tum rumpantur. XVII. A. 50. venarum contentio multa in morbis acutis aestiva aut autumnali tempestate quid significet. XV. 841. remedium ad cruditates in iis contentas. VI. 268. dilatata varix est. X. 943. dilatationes earum cirsi s. varices vocantur. VII. 730. dissectae collabuntur et facile se claudunt. X. 943. ex venis distentis tubercula et

febres oriuntur. XV. 221. venas frangere dicit Hippocrates frigus. XVII. B. 36. 40. gangraena est, ubi ex ingenti inflammatione emoriuntur. XVIII. B. 460. in venis quibus crassus humor est, viarum tenuis convenit. VI. 801. venarum interceptiones immodicae sunt repletiones, quum perspirata a refrigerio destituuntur. IV. 756. interceptiones Hippocrates vocat oppletiones a plenitudine obortas. XV. 775. oppletionis effectus. XV. 775. interceptiones infestant, quum quis subito mutus redditur. IV. 755. in venarum interceptione purgantia non sunt adhibenda. XV. 900. per venas spirituum interceptiones venaesectio solvit. XV. 860. venarum morbus si quis quomodo cognoscatur. XV. 772. nanctosis de fistula. XVIII. B. 450. ad venum ora quarta emplastrum ex scillis. XIII. 820. in vena perturbationem indicat urinae seditionis privatio. XVI. 574. 575. plenitudinis signum Galeus nullum insensit. VII. 530. pulsum signum frivolum meracius praeter consuetudinem potum. XV. 575. venas rumpi probatur. IV. 755. rumpit frigidum. (Hipp.) VII. 288. rptionis causa plenitudo. XV. 285. siccitates quomodo deprehendantur. VI. 828. tumor plethorae signum. VII. 564. tumor non est inseparabilis humerum copiae nota. VII. 565. quando sit. VII. 567. vulnere cura. X. 314. 318. quando sit, necessarium vinculum iis imponere, aut interdum totas praecidere transversas. X. 319. totas praecidere transversas. Venae varicosa in crure excidenda. XIII. 667. quanam sit in aliquibus morbis secanda bene discernendum est. XVI. 135. quanam postures secanda. XVI. 135. cubitales quales et quando secandae. XI. 298. XV. 532. XVI. 135. 138 sq. recta in fronte secta prodest in capitis posterioris dolore. XVI. 152. in fronte secanda in capitis posterioris partis dolore. XVII. A. 955. XVII. B. 883. quanam in hepatis inflammatione. XVI. 156. quanam sit secanda in lienis inflammatione. XVI. 156. in manu quanam secandae. XVI. 135. quae in oculorum angulis sunt, ubinam secantur. XVI. 135. quanam in oculorum dolore sit secanda. XVI. 139. quanam in pede ad venaessectionem

aptissima. II. 815: quae in pleuritide, peripneumonia etc. sit secunda. XVI. 139: sublingualis ubinam secunda. XVI. 135: sublinguales sectae phlegmonen in faucibus evadunt. XV. 789: sublingua quando secernas. XIX. 526:

VENAECTIO qua in rena purgatione differat. XI. 326: de venaesectione Erasistratei absurda narrantur. XI. 175: venaesectionem grave quid esse dicitur Apuleius et Strato. XI. 151: venaesectionis ut remedium Erasistratus non meminit. XI. 147: quidam eam censent elixatorium remedium. XV. 764: venaesectione acutis sinia est humorum evacuatione. XVI. 105: his magnitudo nititur virumque robur. XVII. 144: scopi, in ea administranda habendi. X. 649 sq. XI. 212. XI. 250 sq. XVI. 41. 132. XIX. 520: scopi secundum Hippocratem. XIX. 527: scopi in ea administranda semper praesequendi. XI. 267: principales scopi morbi magnitudo sunt et laborantis robur et aetas non puerilis. XI. 277: in primis propositum in ea est morbi magnitudo et robur viri. XVI. 130: quam et empirici et rationales adhibuerint. XI. 163: Strato etiam citra eam curationes molitur. XI. 197: venaesectione medici Romani abhorrebant. XI. 187 sq. venaesectione Erasistrati usum non fuisse probatur. XI. 199 sq. 216. 221: venaesectionem ex remedium numeris adferendam censuit Celsus. XI. 252: generatim Galeus circa eam administrandam regulae. XIX. 519: venaesectionis conducentis indicatio. X. 642: indicationes et contraindicationes. XI. 269 sq. indicationes secundum Hippocratem. XIX. 527: indicatio in morbis acutis. XVII. 763: ad alentia tria momenti. XVI. 135: adhibenda

Venaesectione semper necesse est. h. et. directo, est instituenda. XI. 295 sq. quando instituantur. XVII. 114: instituenda, ubi extantibus valetudinis signis valentes facultates sunt. XI. 268: non nisi intestinis purgatis fieri debet. XIX. 525: adhibenda est in vehementi morbo cum virum robore. X. 287: quae vires non dissolvit. XV. 149: in cura in quibusnam non ad symptomata spectat sed totum affectum. X. 849: nullerculis nigrioribus conducit. XI. 283: in sola syndrome plethorica Menodotus eam

madet. XI. 277: necessitas expulsa iudicatur. XI. 291: ad animi deliquium indicatio. XVI. 266 sq. ad animi deliquium usque quando sit instituenda. XVII. B. 445 sq. ad animi deliquium, ubi ferventis sanguinis plenitudo est. XI. 287: in primis XVI. 115 sq. regiones variae, ad quibus, ea institui possit. XVI. 135: in quo tempore est in febribus contraindicationes stibendum. XI. 444: quibus locis huiusmodi verum instituenda est. XVIII. 782. 1611: inuentis morbis instituenda quae a plenitudine oporere dicitur morbi ripari solet. XI. 344: in inventis vires quoniam morbi postulant. XI. 254: in ea non nitere animum sed ut hitu corporis animus est advertere dicitur. XI. 291: et in septuagenariis instituenda, si pulsus postulet. XI. 291: quantitatem indicant. XI. 280: sanguinis in ea detrahendis quantitas facillime deprehendi potest. XI. 172: quae de quantitate sanguinis mittendi in diversis morbis. XI. 1286: praestat priorum minus detrahere, rursusque eam repetere. XI. 286: quoniam et sit respiciendum morbi sequi arteria laedatur. II. 367: cautiones in ea praesequenda. XVI. 780: de cautionibus iuxta adhibendis secundum Praeterea. XIX. 525: facile est, pulsum diminutionibus animum iddyertere. XI. 288: cum ea pulsus imitatio praescriptis observanda est. XVI. 144: diem morbi numerum habenda quanta est attendenda. XI. 308: in quibus diei aut noctis hora institui potest. XI. 341: sanguis quibus crassus est, ilis prius lotis venam secturus. XVII. B. 297: et sanis convenit ubi magis sollicitus morbi metus est. XI. 278: quoniam animi necessitas scitum est, huiusmodi innoxie eam obire semper valent. XI. 289: in quibusnam largior et in quibus parcius, se se debeat. XI. 290: ratio, ubi multa evacuatione opus est, vires vero sunt imbeciliores. XI. 286: de lotis, in quibus Apuleius diversis partibus affectis instituenda est. XI. 296 sq. locus pro diversis morbis diversus. XIX. 521 sq. quam longissime instituenda est, a loheamenti morbo cum virum robore, in quibus dolor fieri consuevit. X. 287: quae vires non dissolvit. XV. 149: in cura in quibusnam morbis sit instituenda. XI. 303: ad cubitum tres sunt modi. XVI. 139. XIX. 522: in cubito in quibusnam

venis et quando instituenda. XV.

532. ex cubito purgationes menstruas comprimunt. XI. 303. quando in interna, externa aut media vena cubiti sit. instituenda. XI. 298. in fronte usus. XVI. 151. in fronte in quam vena sit instituenda. XI. 306. XVI. 134. quanam vena in pede ad secundum sit aptissima. II. 815. quando sit in poplite adhibenda. XIX. 523. non necessaria in menstruis suppressis. XI. 283.

Venaesectio contraindicationes quaedam. XV. 764 sq. argumenta quaedam contra eam a quibusdam prolata. XI. 151. refutantur. XI. 152. contraindicat canis ortus et si homo sit admodum biliosus. XVI. 481. aut non aut modice adhibenda, ubi per cutim notabilis vacuatio fit. X. 658. in morbi cruditate cur non sit instituenda. XVI. 261. contraindicationes in haemoptoe. XVII. B. 116. nec puer nec senex fert. XV. 764. in pueris ad 14 usque annum non instituenda. XI. 290. pulsu alterascente aut in magnitudine aut in quavis inaequalitate, continuo ab ea abstinendum. XI. 292. vitanda in succorum crudorum abundantia et in corpore cum paucis sanguine. VI. 263. ab ea abstinendum, si vires exolutae sint. XI. 310.

Venaesectio ut prophylacticum remedium in variis morbis. XI. 271. quibus prophylactice vere sit instituenda. XVI. 483. in quibusnam morbis sit praeservativa. XVIII. A. 79. morbi, contra quos in usum vocatur. XI. 281. morborum catalogus, in quibus instituenda est. XV. 768. anemiae cura secundum Hippocratem. XVII. A. 470. usus in angina. XV. 786. 788. ubinam in angina instituenda. XI. 93. XVI. 156. sanat anginam et lippitudinem. XVII. A. 476. utilitas in contusionibus capitis vehementioribus. XII. 523. utilitas in convulsione ex nimia epistaxi. XVI. 810. utilitas in dysuria. XVIII. A. 57. utilitas in dysuria et stranguria. XVIII. A. 154. ut remedium revulsivum in epistaxi. XI. 284. in sublinguali vena curat faucium phlegmonem. XV. 789. maximum remedium in febris continentibus. X. 624. quae vero sint in ejus usu attendendae cautiones. ibid. et quando ea plane fugienda. X. 626. saluberrimum remedium in febris non con-

tinentibus modo, sed etiam putridis. X. 785. indicationes in febris continuis. XI. 41. in putrida febre, si vires adhuc validae sint. X. 777. sin infirmas, ea abstinendum. X. 777. in quartana intermittente. XI. 38. indicationes et contraindicationes in febre synochali. X. 777 sq. quantitatis scopus unde hic sumatur. X. 778.

Venaesectio ad animi deliquium in synochis. XVII. A. 887. in diversis fluxionibus diversis in locis instituenda. I. 287. in haemoptoe. X. 341. impedimentum in haemoptoe tempus anni est, pleuritis, bilis. XVI. 481. in haemorrhagiis ex eo cubito instituenda, qui ei ex directo respondet. X. 316. in haemorrhoidibus retentis. XI. 271. usus in haemorrhoidibus suppressis. XI. 282. utilitas in haemorrhoidibus cohibitis. XVI. 459. ubinam in hepatis inflammatione sit instituenda. XI. 92. in dextro cubito ad hepatis inflammationem. X. 901. exquisitissima est humorum vacuatio. XVII. B. 481. praestat in humoris melancholici abundantia. XI. 282. in hydrope anasarca quando instituenda. XV. 892. promptissimum est in inflammatione remedium. XI. 156 sq. ad animi deliquium praestantissimum inflammationis vehementis remedium. XIX. 520. praestantia prae aliis methodis in inflammationibus. XI. 178. circa inflammationum principia est in usum vocanda. XI. 223. sub lingua in inflammatione guttaris aut tracheae. XI. 305. usus in ischiade et coxendicis dolore. XI. 305. in ischiade ubinam instituenda. XV. 130. eam postulat lassitudo phlegmonosa. VI. 296. lethargus et phrenitis. X. 930. in lienis inflammatione ubi instituenda. XI. 92. ex sinistro brachio juvat lienem affectum. XI. 296. in talo profuit Stymargi ancillae, cui lochia suppressa erant. XI. 161. usus in lumborum tetano et spirituum interceptione per venas. XV. 860. utilitas in menstruis suppressis. XI. 205. Galenus restituit mulierculam valde extenuatam, cui per octo menses menstrua retenta erant. XVII. B. 82. tollit oculorum dolores. X. 171. 820. XVII. B. 330. utilitas in oculi inflammatione. XVIII. A. 45. in oculorum inflammatione quando indicata. XIV. 341. ubinam sit in

oculorum inflammatione instituenda. XVI. 156. in ossium fracturis nonnunquam necessaria. X. 439. ad animi deliquium in peripneumonia et pleuritide quando praecipiat *Hippocrates*. XV. 852.

Venaesectio in phlegmonis diversis ubi instituenda. X. 904. ejus utilitas in principio phlegmonis. XI. 273. revulsiva est adhibenda in phlegmonis incipientibus, ex ipsis partibus affectis in inveterata. XI. 305. in phlegmone sanguinis et in colore et consistentia mutatio observanda. XI. 292. usus in plagis et contusionibus. XVIII. A. 576. in morbis ex plenitudine. XIV. 731. indicatur in plenitudine. XVI. 133. in sola plethora indicatam esse putat *Menedotus*. XV. 766. vel sine plethora quando *Galenus* venam secet. XV. 766. commune est ad morbos plethoricos auxilium. XVIII. A. 79. utilitas in plenitudine. XI. 160. XV. 489. in plenitudine ubinam instituenda. XVI. 139. ex flexu cubiti in pleuritide quando instituenda. XV. 527. ex interna brachii quando in pleuritide et peripneumonia instituenda. XV. 852. in pleuritide in vena cubiti interna est facienda. XI. 292sq. sanguinis quantitatis, qui mittendus est, scopi. XI. 293. in pleuritide non peraeque dolorem solvit, nisi dolor ad claviculam pertingat. XV. 526. in psoae et testium doloribus ubinam instituenda. XV. 131. in cubito mulierum purgationem revellere solet. XI. 283. utilitas in renum calculo. XIX. 662.

Venaesectio in poplite quando in renum affectibus conducit. XVII. A. 839. utilis in ruptionibus (doloribus?) quae ex dorso ad cubiti articulum descendunt. XVIII. A. 34. venaesectioem postulat sanguinis abundantiam. VI. 295. in sanguine ob copiam frigidior maximum est remedium. XV. 893. immodicam sanguinis fluxionem cohibet. XVI. 153. utilis in sanguinis rejectione ex pectore. XI. 270. usus in sanguinis stagnationibus. XV. 783sq. ad stranguriam. XVII. A. 477. in syndrome plethorica non ut evacuatorium, sed ut revulsorium adhibetur. XI. 285. instituenda in transpirationis suppressione cum febre. X. 565. in cubito ab utero revellit. XI. 91. 155. in poplite aut malleolis derivat ab utero.

XVI. 156. utilis iis, quibus vox sine febre deficit. XVII. A. 470. abortus causa. XVII. A. 635. XVII. B. 821. ex venaesectioe nimia emortui duo sunt. X. 637. ad mortem usque continuatae casus aliquot. XI. 288. casus aliquot, ex neglecta venaesectioe lethales facti. XI. 190. victus ratio post eam instituenda. XV. 908. post venaesectioem inedia non solum menstrua suppressit, sed etiam purgationes innoxias remorabitur. XI. 204. in venaesectioe si ob aliquam causam fluxus prohibeatur, quid sit agendum. XVII. A. 434sq. ad inflammationes inde factas remedia parabilia. XIV. 539.

VENATIO multo indiget apparatu. V. 901.

VENATORES qualinam genere calceorum utantur. XVIII. A. 682. 683. ad *VENERICIA* remedia. XIV. 561.

VENENUM alterat corpus brevissimo tempore. IV. 584. veneni animalium effectus. VI. 754. venena animalium spiritum alterant. X. 840. venenis animalium putriferis succurrere scordium creditum est. XIV. 61. venena quae sint dicenda. XV. 269. febrem excitare possunt. VII. 6. veneni sumti in cadavere notae. VIII. 423. venenum homini est apocynum. XI. 835. venena quasi sunt, si cucumeres, pepones et melopepones in ventriculo corrumpantur. VI. 793sq. venena deleteria quatenus carnes sint. XII. 311. generalis iis medendi methodus. XIV. 387sq. venenis quae adversantur, *Attalus* et *Mithridates* explorare studuerunt. XIV. 2. venenis adversantia, alexipharmaca dicuntur. XVII. B. 337. ad venena omnia alexiterium caricae cum nucibus ac ruta. VI. 793. venena comesta si non constant, quomodo agendum. XIV. 146. ad venena lethalia ambrosia *Philippi* Macedonis. XIV. 149. antidotus. XIII. 205. antidotum *Codii Tusci*. XIV. 147. antidotus *Damocrati* ex sanguinibus. XIV. 124. venenorum lethalium gratia quaedam antidota offeruntur. XIV. 1. ad venena antidotus prognostica. XIV. 134. ad venena lethalia antidotum zopyrium. XIV. 150. Lemnia terra. XII. 174. ad ea facere dicuntur nuces et regiae et avellanae. VI. 610sq. panacea *Musae*. XIII. 104. ad venena corrodentia lac. XII. 269. ve-

nenis erodentibus obsistit lac: XVII. B. 335. venenis frigore laedentibus resistit allium. XVII. B. 335.

Venenatorum animalium morsus quomodo tractandi. XIV. 200. ad venenosorum morsus *Damocratis* antidoti. XIV. 191 — 201.

VENETI, equorum studiosi sectatores, stercora odorantur, ut intelligant, quomodo alimenta concoxerint. X. 478.

Venosae partes inflammatione vexatae non multum sunt siccandae. XI. 90. venosi qui dicantur. XVII. B. 209.

VENTER mergi, ejus usus. XII. 336. animantibus est, quod terra arboribus. XVI. 340. cur non ut thorax sit ad partem osseus. III. 601. hominis pro magnitudine angustissimus a posteriori parte in anteriorem. XVIII. A. 551. quando viscera stabiliat et quando non. XVI. 94. ventris superioris varia definitio. XVI. 340. venter superior apud *Hippocratem* thorax est. XVIII. A. 141. ventrem superiorem veteres interdum thoracem vocant. XV. 896. superior interdum dicitur ventriculus. XV. 896. superior quando sit purgandus in sanguinis stagnatione. XV. 784. inferiorem vocant veteres varias partes. XV. 896. inferior quatenus pars a veteribus nominetur. XVI. 340. inferior a quibusdam vocatur intestinum crassum. III. 333. inferiorem veteres quidam dicunt alimenti receptaculum omne, quod sub septo transverso est. XV. 896. inferiorem quatenus alvi excrementa sanum monstrent. IX. 587. inferioris valentis signum alvi excrementum secundum naturam. XVIII. B. 131. ventres hieme et vere calidissimi. V. 704. IX. 129. XV. 180. XVI. 252. XVII. B. 205. 415. cur sint hieme et vere calidissimi. XVI. 430. hieme et vere natura calidissimi, itaque per haec tempora cibi liberalius dari debent. XV. 89.

Ventris propria actio est concoctio. III. 358. concoctionem indicantia symptomata. XVI. 236. venter crassus subtilem mentem non parit. V. 878. dulcibus delectatur. XV. 655. ventres duri redduntur ex usu aquae stagnantis. XVI. 436. venter emolliendus in dolore sub septo transverso, et quomodo. (*Hipp.*) XIII.

373. ventrem emolliunt vina dulcia. XV. 638. ventris facultates valentes esse quale alvi excrementum denotet. XVI. 187. ventrem imum fatigat spiritus densior. XV. 486. ventri frigidum mordax. XI. 621. ventrem mediocriter humectant et refrigerant pruna. VI. 613. laedit potio frigida ab exercitiis. XV. 195. mordicat rapae radix crudior sumta. VI. 649. farina triticea oblinere confert ad meconium. XIV. 138. purgare in doloribus convenit. XVII. B. 325. venter vomitu purgatur. XI. 93. ventres inferiores hieme, superiores aestate purgare oportet. XV. 335. per ventrem inferiorem purgantur hepatis cava. XVI. 234. venter superior aestate, inferior hieme purgandus est. XVII. B. 663. ventrem corroborant lentes bis coctae. VI. 525.

Ventris robur exolvit vinum dilutum. XV. 564. signa quoad temperamentum. I. 348. ventri quando sit utile vinum nigrum austerum. XV. 645. ventris pars superior rigorem magis, inferior febrem gignit. XVII. B. 299. ventrem celeriter permeat atriplex. XI. 843. ventris sutura gastrorrhaphia vocatur. X. 411. ventri ducendo optimum remedium hiera. XI. 354. ventrem ducit Brassica marina. XII. 43. ventris evacuatio quare ratione peragatur. XVI. 120.

Ventrem excitat costus cum vino mulso. XII. 41. ficus. VI. 572. purgat aëris squama. XI. 577. solvit cochlearum et ostrearum succus. XI. 576. solvens epithema. XIV. 472. solvit gallorum veterum jus. XI. 576. solvit lenticulae decoctum. XI. 576. solvit rhu succus cum scammonio mixtus. XI. 577. subducit aloë. XI. 822. aloë illota aptior quam Iota. XIII. 130. subducit brassicae succus. XI. 575. subducunt ceratice humida, sicca vero sistunt. XII. 23. subducit Cissanthemi fructus. XII. 51. subducit serum lactis. XI. 575. subducit mori fructus maturus, immaturus autem, ubi aruerit admodum, restringit. XII. 78. subducit oleum cicutinum. XI. 871. subducunt phaseli et ervilia. VI. 539. modice subducit urtica. XI. 818. subductio ejus minus fit ab albo vinoso vino. XV. 644.

Ventrem adstringit brassica cocta. XI. 575. cohibet caseus. XI. 575. cohibet et evacuat rhu succus cum

melle. XI. 575. cohibent rubi fructus. VI. 589. cohibet *raynisa*. VI. 491. constringunt sorba minus quam mespilus. XII. 88. desiccant milium. XII. 16. desiccant polenta hordeacea cum vino austero pota. VI. 507. durat refrigeratio. XVII. B. 291. causa. XVII. B. 293. durat etiam secundum Hippocratem Venus. XVII. B. 295. reprimit cochlearum et ostreorum caro. XI. 576. reprimit gallorum veterum caro. XI. 576. sistit adiantum. XI. 813. sistit Orchis ex vino potus. XII. 93. sistunt radix et folia Paliuri. XII. 94. sistit potus corticis piceae. XII. 103.

Ventris symptomata morbosa. VII. 68sq. symptomata ex ejus excretice et propultrice facultate sumenda. VII. 69. ventre calente, dum extrema frigent, malum. XVIII. B. 119. ventres inferiores calidos habentibus dejectiones inaequales et acres fiunt. XV. 895. et quomodo curentur. ibid. et 898. ventris lividae et turbolentae dejectionis pravae. XVI. 747. venter in omni morbo mollis et proba mole donatus esse debet. XVIII. B. 139. in ventrem primum jacere, quid significet. XVIII. B. 64. venter imus tenuis in morbis malus. XVII. B. 533. ventris affectionem indicat alvus inflata. XVI. 719. ventris affectuum symptomata et cura. XIV. 544.

Ventris affectus unde cognoscantur. VIII. 41sq. ventrem ubi abscessus vexat, somnus noxius est. XVI. 105. venter quibus aestuat, lactuca refrigerat et a siti vindicat, quibus autem refrigeratus est, manifeste laedit. I. 677. similiter et alia. I. 682. ventri arefacto conducit vinum dilutum. XV. 564. venter quibus biliosus est, iis cibi sint, qui alvum deiciant. VI. 410. venter biliosus tristitiae causa. V. 276. combustio in eo quando fiat. XV. 895. in ventre quicquid corrumpitur, id putredinis occasio fit. VI. 399. ventris cruditatem aut coctionem alvi excrementa indicant. XVI. 248. ventrem imum dolore vexat spiritus densus. VII. 914. ventris dolor portenditur, si quis pronus cubet, qui ita cubare non consuevit. XVI. 100. dolorem indicat primum in ventrem cubare. XVIII. B. 64. dolores sublimis leviores, profundi vehementiores. XVIII.

A. 18. in ventris dolore quoniam sit vena secunda. XIX. 522. ad ventris dolores remedia. XIV. 464. 466. 568.

Ventris empyemati noctu quotidie accessio fit. XVII. B. 385. erysipelata affectio in eo consistit in febre hectica. VII. 694. partes quae causa sensibiliter exasperentur. XVII. A. 900. venter quibus acrim excrementorum demorsu infestatur, lac conducit. VI. 682sq. ventrem ob multam humiditatem exolutum et laxum habentibus conducit *Mantiae* Aftalica. XIII. 163. causa hujus affectus. ibid. venter iis magis exurit, quibus bilis effusa supernat. XV. 567. ad ventris inflationem antidotum zopyrion. XIV. 205. ventris flatibus disenti agnus castus. XI. 807. venter copiose fluit, quibus necessitas ex iumbis fit ad caput, et ventriculi os dolet. XVI. 801. ad ventris profluvium remedia parabilia. XIV. 467. ad ventris profluvia balaustium. XI. 847. venter si fluxione tentatur, balnea commodissima sunt. XI. 52. ad ventris profluvia bromus. XI. 855. ad ventris fluxum usi sunt sanguine caprarum tosto. XII. 260. ventrem valenter restringunt corni fructus et mespila. XII. 41. hippuris. XI. 889. ventris fluxus siccant holo et oxyschoenus, si cum vino bibatur. XII. 137. ad ventris fluxus diurnos membrana glandes quercus obvolvens cocta. XI. 866. ad ventris fluxiones acres omnes serum lactis. XII. 267. ventris fluxus siccant lentes bis coctae. VI. 525. milium. XI. 875. prohibet nymphaeae radix et semen. XII. 86. fluxiones desiccant ovum in aceto coctum. XII. 352. profluvia sistit paeoniae radix. XI. 859. fluxum sistit panicum. XI. 875. sistere pruna Damascena dicuntur, sed perperam. XII. 32. sistunt pruna agrestia. XII. 33. ventrem leniter sistit puls ex zaeae farina, ac magis, si frigatur. XII. 45. ad ventris profluvia competit terra Armenica. XII. 190. tiva acinorum nuclei. XI. 856. cur vinum album austerum idoneum. XV. 640. ad ventrem frigidum aut ad frigus propensum, diospoliticum. VI. 430. venter, si a ciborum multitudine gravatus fuerit, quid sit agendum. XV. 558. pituitosi humoris in eo accumulationis cura. VI. 428.

Ventris imbecillitas in tardis quibusdam excrementorum defectionibus incidit. VII. 69. imbecillitatem sanantia peptica dicuntur. XI. 779. ad ventris imbecillitates et profluvia rubi fructus et flos. XI. 848. imbecillitates folia Cisti sanant. XII. 47. inflammatio hand recte curata in marcorem abit. VII. 326. inflammationibus competit Mastiche candida s. Chia. XII. 68. venter inflatur aliis quibus, cum venere utuntur. XVII. B. 25. ad ventris inflationes. XIV. 525. ventris inflationes reprimat anisi semen. XI. 833. venter si calidam intemperiem ipse habet, et praeterea caput calidam saniem ei transmittit, quomodo tractandus. VI. 427. quomodo, si in calidum ventrem frigida et pituitosa sanies ex capite defluit, vel in frigidum calida. VI. 427. venter quibus intemperanter calidus, cum capite frigidus, quomodo curandus. VI. 430. qui caloris intemperie laborat, quomodo curandus. VI. 451. quomodo, qui ventrem medii temperamenti habent. VI. 451. quomodo quibus frigidus. VI. 452. ventris laesio multiplex, si ex multa vasorum vacatione repente plus justo exhibeatur. XV. 618. ad ventrem lubricandum capnios. XII. 9. ventrem mollientes cibi qui. XI. 365.

Ventris mordicationes nonnunquam sanaverunt: oleum cum sale, melicratum, salsugo, serum lactis. XI. 488. et alia. XI. 489. morsus in febre ardente causa. XV. 740. ventrem murmurantem cum inanibus surfectionibus quidam phreniticum symptoma esse statuunt. XVI. 748. ventris palpitationes indiciae sanguinis eruptionis. XVI. 806. perturbationes unde fiant. XVII. A. 324. phlegmone alvi liquidae causa. XV. 802. phlegmone nauseae causa. XVI. 766. phlegmones sistit Schini flos. XII. 136. pituitam et bilem detergunt catactysmata. XV. 199. refrigerationem indicat alvi excrementum lividum. XVI. 188. sanguis in eo extravasatus magni est periculi. V. 679. venter, sanguis in eum effusus suppuratur. XVIII. A. 32. ad ventris scissuras remedium. XIV. 482. in ventrem superiorem defluxiones viginti diebus suppurantur. XVIII. A. 141. ad ventris sudores a partu. XIV. 482. ventris tormina concitantur ae-

state. XV. 198. ad ventris tormina remedia parabilia. XIV. 494. 525. theriaca. XIV. 301. torpor omnium fere corporis vitiorum causa. XVII. B. 2. circa ventrem tumor respirationem velocem et densam facit. VII. 781. tumor ingens oritur iis, qui prandere assueti non prausi sunt. XV. 868. tumores non tam abscessus faciunt, quam ii praecordiorum. XVIII. B. 100. minime omnium, qui sub umbilico sunt, suppurantur. XVIII. B. 100. iudicantur maxime sanguinis profluvio e supernis partibus. XVIII. B. 100. si diutius durant, in suppurationem abeunt. XVIII. B. 101. et quomodo hae sint suppurationes perpendendae. XVIII. B. 102. optimaque, si pus exteriora petit. XVIII. B. 104. immodica vacuatio causa syncopes. X. 850. vulneribus purgatio per alvum prodest. X. 289. vulneribus conducit purgatio per alvum. XVI. 113.

VENTRICULUS: brevis descriptio et usus. XIX. 361. constructio quomodo vel sine dissectione praenosceda. II. 544. pars vocatur, in quam cibum animantia recipiunt. II. 542. interdum venter superior vocatur. XV. 896. causa et usus ejusdem figurae. III. 278. situs causa. III. 277. cur in sinistro latere magis positus. III. 278. ejus fundus cur in dextro latere haereat. III. 278. cur oblique positus et tortuosus sit. III. 432. ei spina est propugnaculum. III. 284. musculi spinales culci in ipsi praebent et calcant. III. 285. cur eum hepar ambeat. III. 284. cur stomachum habeat amplum; inferne autem, ubi latior est, productio ad intestinum tenuior facta sit. III. 280. cibi et potus appetendi instrumentum. II. 861. instrumentum est naturae. IV. 455. quasi promtuarium quoddam commune, in medio animali collocatum. III. 267. alimenti promtuarium est animalibus. VII. 129. durius quam caro, et minus nutrit. VI. 787. propter concoctionem substantia ejus carnosior est. IV. 205. nec ipse musculus est, nec ejus orificium. VII. 216. musculus non est. XVI. 172. ob diversam actionem diversas etiam fibras habet. III. 387.

Ventriculi tunicae earumque usus recensentur. II. 168 sq. duae ejus tunicae dantur. II. 568. tunicarum

differentiae. II. 569. tunicae earumque actio. III. 282. duas habet tunicas. XVI. 343sq. tunicae propriae fibras orbiculatas externa, rectas vero interna habent. III. 385. tunicae externae origo a peritonaeo ejusque utilitas. III. 293. tunica interna continua est oris tunica. XVIII. B. 286. tunicae internae conditio. III. 283. tunicae vitioso aliquo excremento imbutae, picam procreant. VII. 133.

Ventriculi arteriae unde veniant. IV. 319. venae proportionem respondent arteriis pulmonalibus. IV. 338. ejus concava pars unde venas habeat. II. 781. gibbae partis venae unde. II. 783. gibbae partis venae se mutuo contingunt. II. 784. cur paucae venae ad ventriculi inferiora et os ejusdem accedant. III. 283. venae ex eo alimentum trahunt. VII. 129. nervi. III. 277. cur a cerebro nervos accipiat. III. 727. nervos molles accipit. IV. 271. naturae securitatis cura in eorum decursu observata, ne laederentur. III. 728. nervorum per thoracem decursus. III. 431.

Ventriculi in foetu generatio. IV. 651. ventriculus quando sit temperatus et imtemperatus. I. 629. ventriculi corpus quibus gracile est, ii deterius concoquant, quam quibus carnosum. III. 388. lingua ei iudex. VII. 123. in corpore obviū quinam majores et qui minores. III. 670. ventriculi pro animalium generibus differentiae. II. 544. avium ventriculus quale alimentum praebet. VI. 704. avium crassus, durus et concoctus difficilis. VI. 788. in pyloro multis animalibus velut glandulosa quaedam substantia adjacet. III. 281. ventriculus in hiatalis et voracibus nonnunquam in ore invenitur. II. 173. ventriculos plures habet quodlibet animal, dentibus superioribus carens. II. 546. ventriculus animalium quadrupedum durioris carnis. VI. 680. ventriculorum quatuor ruminantium functio. II. 545. ventriculus in simiis oblique positus est. II. 782. curam ad eum portio aliqua ductus choledochi veniat. III. 354sq.

Ventriculi facultates. II. 177. III. 275. attractricis facultatis symptomata. VII. 218. inest ei facultas concoctrix. II. 9. retentrix facultas quae

symptomata exhibeat. VII. 215. facultas retentrix imbecillior fit humiditate, robustior siccitate. XVII. B. 495. facultatis retentricis et excreticis morbi saepe misceantur. VII. 216. ventriculus attrahit sibi familiares succos ex cibis. XVII. B. 488. ventriculus interdum, interdum hepatis valentius trahit. XV. 233. ventriculus vehementer trahit ex hepate. XV. 353. ventriculi attractio num detor ciborum. II. 168. motus in singultu est veluti convulsio. VII. 216. frigus haud parum ad famem confert. VII. 132. actio dum digerit. III. 281. officia. III. 267. officium in coctione. VI. 303.

Ventriculi functio et situs. XIV. 714. 717. ventriculus magis alterat quam os, sed minus quam hepar et venae. XV. 237. hepatis alimentum praeparat. XV. 233. alimentum excipit et praeparat hepatis. XV. 385. in ventriculo prima fit coactio. XV. 233. ventriculus concoquit ob insitum calidum. XVII. B. 205. in ventriculo concoctionem fieri, unde fiat clarum. XV. 247. actionem ejus juvat bilis atra. III. 362. ventriculus visceribus venisque subservit. VII. 123. etiam ex inferioribus aliquid assumit. VII. 219. ventriculus servat alimentum, donec est coctum. XV. 248. ventriculi conditio, dum digerit cibos. II. 152. 157. 281. vivisectionibus ea comprobatur. II. 157. imbecilli signa. II. 152sq. ventriculus cibis circumdator et peculiarem sibi humorem eligit. V. 567. ventriculus cibos comprehendere quidem, sed tremule, unde cognoscatur. VII. 69. ventriculus cibos attrahit in his, qui vehementer esoriunt. II. 180. recusat et rejicit cibos his, qui eos fastidiunt. II. 180. ventriculi excrementis unde mora contingat. VI. 68. ventriculos residua digestionis rejicit. II. 183. alimentum transmittit et faecem veluti vasculum retinet. XVI. 344. quomodo cibos expellat. XV. 248. etiam aliquando transmittit maturius, aliquando tardius aut parcius. VII. 235sq. causae. VII. 236. quatenus eum ad vomitum incitent. VII. 235. quibusnam momentis ad expellendos cibos incitet. II. 185. ventriculom non concoxisse indicant dejectiones nondum in chylom mutatae. VII. 446.

ventriculi conditio si vacuus, aut cibus refertus. III. 342. impletio edendi finis. II. 199. ventriculus acinus non concoquit. VIII. 36. concoctio prava in eo quomodo fiat. XVI. 131. causae, cur accepta non contineat. XIV. 752. cura hujus incolumitatis. XIV. 752. morbi exinde originem ducentes. XIV. 752. concoctionis ejus alteratae causae. VII. 207.

Ventriculi orificium sensum habet alimenti deficientis, quem famem vocamus. III. 378. orificio cur sensus indigentiae datus. III. 275. orificio male se habente extrema refrigerantur. XV. 599. ostium inferius tumor si obsidet, aut angustia etc. il per superiora purgandi sunt. XVI. 128. os et gula primum est alimenti principium. XV. 387. cor appellant excipiens alimentum. (*Nicander.*) V. 275. os antiqui cor vocabant. V. 274. os ab antiquis cor (cardia) vocabatur. VI. 444. os cur veteres cor vocaverint. VIII. 338. XVI. 473. XVII. B. 677. XVIII. B. 286. os stomachus vocatur. VII. 127. VIII. 339. XIII. 118. 121. oris brevis descriptio. XIX. 361.

Ventriculi os cibos non solum recipit, sed in vomitu etiam rejicit. II. 187. appetitus causa natura fecit. IV. 289. officium habet appetere, non concoquere. XV. 460. in eo sita est cibi appetentia. XVII. B. 495. frigidius copiosiores cibos requirit. XVII. B. 495. ejus nervi. IV. 289. uervi unde veniant. II. 842. XVII. A. 520. sensu acutissimo est praeditum. III. 728. maxima sensibilitate gaudet. XVI. 50. ori cur prae reliquis partibus sensus acutus sit donatus. VIII. 179. os contrahi sentiunt esurientes. III. 728.

Ventriculi oris cum corde societas. XVI. 473. os ventriculi non valet semen attrahere. II. 61. dulcibus delectatur. XV. 656. oris morbi recensentur, et generalis medendi methodus exponitur. XIII. 121. ori aestuanti imponuntur violae folia. XI. 889. os obsidentia symptomata eorumque causae. VII. 127. oris affecti symptomata. VIII. 46. oris affectionum diagnosis. VIII. 338sq. oris affectionem denotat dolor in posterioribus. VIII. 46. cur eo affecto, labium inferius motu vehementi agitur. XVIII. B. 286. pulsus qua-

lis in ejus affectionibus. VIII. 489. oris affectuum pulsus quales, eorumque causae. IX. 197. os male affectum causa animi defectionis. XVIII. A. 449. os affectum delirium gignit. VIII. 329. oris affectus epilepsiae et aliorum morborum causa. VIII. 340. oris affectio causa virium exolutionis in acutis. XV. 607. os quibus bile redundat, lavandi non sunt. XV. 722. ori, quod ab amara bile vexatur, conducentia vina. X. 831. oris compressionis causae. IX. 198. oris convulsiva affectio singultus est. XVI. 559. oris dolor qualis dicatur cardialgia. XVII. A. 316. oris dolor non omnis cardialgia vocatur, sed qui ab acerbis humoribus oritur. V. 275. ore dolent, quibus ex lumbis fit ad caput manusque recessus. XVI. 801. dolor cum excreatu violento convulsivum quid habet. XVI. 742. dolor cum hypochondrio distento et dolore capitis malignum. XVI. 659. dolor circa ejus os spiritum densum et parvum efficit. VII. 910. ventriculum aut ejus os, si dolor infestat, respiratio parva et densa fit. VII. 788. exulcerationis signa, ejusdemque cura. XIV. 751. haemorrhagiae inde ortae cura. XIV. 751.

Ventriculi firmitudinem dissolvunt omnia, quae tepida sunt. X. 573. os quibus amara bile abundat, aut imbecillum est, aut supra modum sensibile ad succos corporis digerendos sunt propensi. X. 626. ex humiditate imbecillum, sputationis causa. XVI. 540. humiditatis cura. XIV. 751. oris affectionis imbecillae pulsus. IX. 538. os quibus aut imbecillum est aut a vitiosis humoribus mordetur, anima facile deficit. XI. 48. ex ventriculi oris imbecillitate animi deliqui cura. XI. 54. oris imbecillitatis cura. X. 573. imbecillitas vomitum non concedit. XVI. 142. os roborant adstringentia. VI. 411. roborant quidem edulia adstringentia, sed etiam exsiccant. XV. 460. roborant mala cotonia, pira et punica. VI. 431. roborant vinum salernum. X. 832. oris inflammatio causa delirii. XVIII. B. 89. inflammationis signa et cura. XIV. 751. ventriculi, ejusque oris inflammatio respirationem efficit parvam et densam. VII. 852. quibus inflammatur, hi syncopis obnoxii sunt. IX. 164. inflammationes

quaenam requirant remedia. XIV. 367. inflammationes adstringentibus egent; et si laxatoria adhiberentur, periculum de vita instat. XIII. 117. ceratum, *Galenus* quo utitur, forinsecus imponendum. XIII. 119. inflationis cura. XIV. 751. oris injuria cum febre quotidiana conjuncta est. XI. 18.

Ventriculi oris morsus. (cfer. *Cardialgia*) in febribus quid secundum *Hippocratem* denotent. XVII. A. 155. morsus sensum efficiunt palmarum fructus. VI. 607. mordet ex bilis affluxu. III. 357. mordicat bilis spernata. XV. 567. oris mordicatio a succo mordaci causa rigoris. XVII. B. 300. morsus vehemens labii inferioris concussionem efficit. XV. 602. morsus a humoribus pravis causa vertiginis. XIX. 417. morsum sequitur plerumque vomitus. XVI. 229. oris ex cruditate mordente vexati in febribus continuis cura. XI. 42. mordicationes obtundunt uvae passae dulces. VI. 582.

Ventriculi oris paralysis quid. VII. 218. ventriculi squallore, si corpus aestuat, moris utendi tempus est. VI. 587. oris pressus ex esu boletorum. VI. 656. os quibusdam subvertunt medicamenta purgantia. XVI. 107. os manifeste suppurantia quae. XV. 460. os propter exquisitum sensum facile syncopas accersit. X. 844. quum vitalem facultatem ad sympathiam trahit, syncopen infert, quum vero animale, deliria vel convulsionem. XV. 609. oris syncopes ex flavabile cura. X. 830. vellicatio causa anxietatis morbosae. XVI. 166. os a pravis humoribus vellicatum jactationis causa. XVI. 665. ad vomitum citatur graviter affecto cerebro. XVI. 535. ad vomitum ubi concitatur, labium inferius interdum concutitur. XVI. 572. oris vitium affert inedia. XI. 199. vitium *Hippocrates* per σ literam significat. XVII. A. 613. os quaedam anodyna tentant. XI. 767. laedunt omnia medicamenta; et quomodo corrigantur. XVI. 117. ori nocentius est ampeloprason quam porrum. XI. 825. Veneris abusus exsolvit, abstinencia roborat. XVII. A. 520.

Ventriculi in mentem effectus. XVII. B. 209. spiritus (aër) ad ventriculum fertur. III. 491. per ventricu-

lum aliquibus certo tempore sanguinis expulsio fit. X. 513. ventriculus frigidior acidum lac non belle conficit. VI. 689. temperatus vero conficit, licet aegre. VI. 689. bilis in eum copiosioris affluxus noxae. III. 357. calidissimo lac acidum utile. VI. 692. frigidiori adversissimum. VI. 692. ventriculo calidi quinam dicuntur. XVII. B. 208. ventriculo calidi venosi sunt et iracundiores. (*Hippocrates*.) XVII. B. 203. ventriculus calidus fit, si pedes refrigerantur. XV. 800. calidus quoniam respectu sit causa carnis frigidae. XVII. B. 206. ventriculo calidis secundum *Hippocratem* validi cibi et potus non conducunt. XVII. B. 284. ventriculus justo calidior nihil offenditur. VI. 690.

Ventriculi purgatio facilissima. III. 359. ventriculum purgat sternutatio. VII. 199. cur veteres medici quovis mense pituitam e ventriculo purgare praeceperint. III. 358. vomitu et dejectione vacuatur. X. 527. ad humorem glutinosum ab eo abstergendum vomitus utilis. XVI. 142. ventriculum attollit spiritus cohibito. VI. 176. ventriculo gratum remedium aloë est. XI. 822. prodest antidotus *Democriti*. XIV. 120. acceptum edulium bryoniae germina sunt. XI. 826. amicum gingidium. XI. 856. convenit radix Nardi spicae tum potatum extrinsecus imposita. XII. 84. grata sunt pyra. XI. 834. inimicum est Aphronitrum. XII. 225. infesta coma amaranthi. XI. 824. ventriculum laedit cucurbita cruda. VI. 561. resupinant et subvertunt armeniaca et praecocia. VI. 593. de ventriculi affectibus eorumque remediis. XIV. 367. affectuum laedentium octo differentiae et unde oriuntur. VI. 69.

Ventriculi morborum diagnosis. I. 356. omnes fere ex cruditate oriuntur. XIII. 167. morbi quando sicci vocentur. VI. 828. symptomata morbosae. VII. 65. quid *Archigenes* ad morbos ventriculi praeceperit. XIII. 167. in ventriculo quibus cibi accescunt, remedia. XIV. 369. ad ventriculi acorem remedia parabilia. XIV. 521. si eum acrimonia mordet, citius alimentum incoctum rejicit. XV. 248. actionis privatio qua in re consistat. VII. 210. quibus aestu fervet, Polygonum foris frigidum illi-

tum prodest. XII. 105. aestus vehemens et morsus malum signum in febrilibus. XVII. B. 745. quibus aestant cum exolutione aut animi defectu, nisi febricitent, quatenus remedia conducant. XIV. 372. ad ventriculum aestoantem nec cibum continentem remedia parabilia. XIV. 521. ventriculi affectus causa melancholiae. I. 282. affectuum diagnosis. VIII. 381. affectio cognoscitur doloris loco. VIII. 46. affectus quomodo possum immutent. IX. 401. majores affectiones, quae cum dolore fiunt, et tumore, spiritum densum et parvum efficiunt. VII. 910. male affectus quomodo possum mutet. IX. 538. affectio ex intempestivo frigidae usu. X. 621. affectiones ex metastasi aliorum morborum. X. 512sq. ventriculus quomodo afficiatur his, qui impransi coenati fuerint. XV. 560. et quomodo curetur. XV. 562. ad ventriculi affectiones *Archigenis* praecepta. XIII. 167. malagma *Damocratis*. XIII. 223. in ventriculi affectione quatenus sit vena secunda. XVI. 130.

Ventriculi ardori otitis est aqua frigida. XI. 54. cotyledon. XII. 41. hiera antidotus *Theriacalis*. XIII. 158. asperitatem causae. VII. 33. ex ventriculo purgat bilem atram epithymum atticum. XIV. 223. ventriculo bilioso optimus cibus qui. X. 674. unde patet, calorem quendam ignem in eo esse. VIII. 36. ventriculo cibos fastidienti aptum est stomachicum ex malis punicis. XII. 920. soccus rubi mororum. XII. 920. motus, fere convulsivus in singulta cur non sit vera convulsio. XVI. 172. ad ventriculi cruditatem et inflationem remedium admodum utile. XIV. 521. ventriculi distensio significat, stercus in superioribus intestinis contineri. XVI. 146. dolores ex uso carnis, aliorum etc. praeter consuetudinem magno. XV. 574. inter et septum transversum pitoita, si moratur et dolorem movet, his secundum *Hippocratem* per venas in vesicam pitoita versa morbi sit solutio. XVIII. A. 163. ex iactatione aut anxietate doloris cura. XIV. 373. ad ventriculi dolorem remedia. XIV. 451. 521. 559. mitigatorium remedium. XIV. 374. *Archigenis* praecepta. XIII. 171. *Eveui* medicamentum. XIII. 178. isothecos confectio. XIII. 65. malagma

Amythaonis. XIII. 983. *Pelusiota* compositio. XIII. 133. ventriculus excrementa per vomitum purgat, quod subsidet, alvi defectione. II. 193. ventriculus quibus exolutus est, hi amara appetunt. XI. 651. exolutum roborat asparagus. VI. 652. ad ventricolum exolutum roborandum cydoniorum soccos. VI. 603. ventriculo qui exuruntur cum exolutione aut animi deliquio aut appetentia perdit, quomodo secundum *Archigenem* tractandi. XIII. 169. ventriculus, qui intus uritur, et phlegmonae similis affectus adest, quomodo curetur. X. 574. tum refrigerando tum firmando idonea remedia. X. 575.

Ventriculi laborantis ab invasione febris dignotio. XIV. 657sq. generationis status in eo causa. VII. 239. ventriculus quando flatus gignat. XVI. 171. et quando fluctuationes. ibid. ad ventriculum flatibus distentum remedia. XIV. 373. 374. ventriculus si fluxione tentatur, vinum calidum, v. c. Lesbium, dandum est. XI. 52. fluxione tentati ventriculi cura. X. 514. in ventriculum si supervacuum fluxerit, adstringentibus utendum. X. 787. ventriculi frigiditas acidum rotum gignit. XV. 555. ventriculum frigidiorum sentiunt, quibus omentum laesum est. III. 286. frigidum optimum nutrimentum mel est, per se decoctum. X. 501. frigidum quale vinum conducat. X. 501. ventriculi gravitas et tensio oritur ei, qui maxime edere assuetus, panem comedit. XV. 574. gravitatis causa humorum redundantia. XVI. 115. imbecillitas, definitio. VII. 67. imbecillus qui a vulgo dicatur. X. 460. imbecillitatem producentia signa. I. 629. imbecillitatis causae. I. 630. affectus octo, ejus imbecillitatis causae, et octo medendi rationes, X. 103sq. imbecillitas causa lienteriae. XVIII. A. 3. imbecillitatis causa eximia vacuatio. X. 638. imbecillitas omnium fere morborum causa. XVII. B. 2. imbecillus lapiditur a balneo. X. 804. infirmos vomitum non fert. XVI. 168. imbecillitatis cura. X. 465. 466sq. alterationes, quae ex calido et frigido coassistunt, cor curato facillimae. X. 470. quae in humido et sicco constant, aegrios sanantur. X. 470. roborant vina austera. X. 836. ad ventriculi imbecillitatem remedia. XIV.

450. 451. mastix. XII. 113. vinum calidum. XI. 55. ad ventriculum roborandum. XIV. 563. ventriculum roborat aloë. IV. 770. aloë non elota. X. 515. cortex citri. VI. 618. cucurbitula. XI. 321. roborantes fructus. VI. 793. roborant lentes bis coctae. VI. 525. mala cum pane statim post cibum data. VI. 597. olivae. VI. 609. piper album. VI. 265. ad ventriculum roborandum pituita refertum remedium. XIV. 553. roborant uvae passae austerae. VI. 581. XIV. 318. roborant uvae in vinaceis conditae. VI. 577.

Ventriculi inanitio multum facit ad epilepticum paroxysmum accersendum. XI. 241. inflammatio (confer. *Gastritis*.) ex abusu cataplasmatum et praecordiorum perfusionis. X. 784. ventriculus quibus inflammatur, cruditati obnoxii sunt. IX. 164. in ventriculi inflammatione saepe anima defleat. XI. 48. inflammatio causum gignit. VIII. 348. inflammatio causa marcoris. VII. 327. respirationis conditio. IV. 501. victus ratio servanda. X. 905. inflammatio incipiens non curanda per alvum. X. 903. phlegmones cura. X. 790sq. ad ventriculi phlegmonem absinthium ponticum. X. 789sq. *Eventi* medicamentum. XIII. 178. Mastiche candida s. Chia. XII. 68. cur malsa sit inutilis. X. 800.

Ventriculi inflationes quando accidunt. VII. 215. inflationes quomodo ab oedemate differant. X. 963. earum cura. X. 964. inflationibus theriaca. XIV. 301. ad ventriculi inflationem remedia parabilia. XIV. 521.

Ventriculi intemperies quales effectus habeat. XVII. B. 205. intemperies causa est sitis vehementis. VIII. 401. causa henteriae. XVII. B. 671. intemperiei causae. X. 512sq. intemperiei maximae indicia. VII. 213. intemperies quomodo curanda. X. 510. medendi methodus, si solidae partes intemperie laborent, pravi succi impacti sint, et in eo contineantur. X. 518. intemperiei ex confluxu humoris in ventriculum ortae cura. X. 511. calida intemperies quomodo dignoscatur. XIV. 368. intemperiei calidae et siccae casus. X. 504. alius. X. 506. ventriculus si propter calidam intemperiem vel multam humiditatem imbecillus est, mala

austera prosunt. VI. 595. si succus crassus in eo fuerit, mala acida. VI. 595. intemperiei calidae exsuperantis, cui adjuncta est modo humida modo sicca, sed mediocris utraque, cura. X. 508. intemperiei calidae simul et humidae cura. X. 509. frigida et calida intemperies; remedium aptum pro ea. XIV. 368. intemperiei frigidae simul et humidae cura. X. 509. intemperiei humidae cura. X. 509. siccae intemperiei cura. X. 471sq. intemperiei siccae copiosae simulque pauculum calidae cura. X. 503. ea feбри respondet. X. 504. intemperiei siccae simul et frigidae cura. X. 498.

Ventriculi in melancholia conditio. VIII. 189. morsus morbi futuri nota est. I. 361. demorsus causae. VII. 238. morsus a bilis flavae redundantia fit. XIV. 14. in ventriculi morsu *Archigenis* praecepta. XIII. 168. ad ventriculi morsus sine bilis vomitu. XIV. 450. ventriculi morsus sanat radix Nardi spicae. XII. 84. ventriculus in frigidioribus niderosas mutationes facit. VII. 209. quibus obtriguit, singultiant. VII. 217. ventriculo palpitatio accidit. VII. 160. ventriculum tenaci pituita refertum exasperantibus medicamentis detergimus. XVII. A. 901. pituitosus humor in eo unde generetur. XVII. A. 833. ad ventriculum refrigeratum remedium aptum. XIV. 369. 371. ventriculi resolutio in *Arria* curata per theriacam. XIV. 218sq. resolutum roborat vinum tmolites fulvum austera. VI. 802. ad ventriculi rheumatismum aphrodisiacum Clidion. XIII. 87. aster dictum remedium. XIII. 91. malagma. XIII. 982. ventriculi rosio et calor immodicus febrem gignit. X. 571. e ventriculo sanguis vomitu rejicitur. VIII. 264. spiritus flatulentus, in eo collectus, dolores vehementes excitat. XI. 112. ejusdem cura. XI. 112. hactenus spiritu repletur, si cibi temperie calidiore sint. VII. 214.

Ventriculi subversio quid olim significaverit. XIII. 122. ad ventriculi subversiones remedia. XIV. 369. 370. 371. ad ventriculi subversionem antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. quem admodum curari succus vitiosus debeat, qui in ventriculi tunicis est receptus. X. 515. ventriculi tractionem

nullam *Erasistratus* esse dicit. II. 60. ventriculi ulcerationes aestate potissimum fiunt. XVI. 27. ulcus quomodo cognoscatur. VIII. 45. ulcerum cura generalis. X. 296. ulcera per ea, quae eduntur et bibuntur, curanda sunt. X. 358. vomitus non sine periculo, ut exulceratus dilaceretur, est movendus. X. 359. ad ventriculi ulcera theriace. XIV. 92. ventriculi vellicationes quomodo pulsus mutant. IX. 198. vitium causa odoris tetri ex ore. XVI. 215. in ventriculi vitis quatenus sit vena incidenda. XVI. 135. ad ventriculi vitio laborantes remedia. XIV. 450. ad ventriculi vitia ambrosia sacra *Archibii*. XIV. 160. antidotum Galene. XIV. 42. theriaca. XIV. 271. ventriculi vulnus penetrans quomodo cognoscatur. VIII. 5. vulnera num absolute lethalia. XVIII. A. 28. vulnorum cura. X. 419 sq. ad ventriculorum. XIV. 549. 550. ad ventriculorum, ejusque os torquem ex Jaspide confectum a collo suspendunt, cui ex regis *Nechepsi* traditione dracones radiatos insculpiunt. XII. 207. ventriculo commodum remedium. XIII. 240. XIV. 529. ventriculum curat theriaca *Andromachi*. XIV. 34. ventriculus cerebro affectiones suas transmittit. VIII. 179.

Ventriculi cerebri duo sunt, alii unum accipiunt. XIV. 711. animali spiritu repleti sunt. V. 154. in eos venae secernunt superflua, arteriae spiritum respirant. III. 701. cur sint duo. III. 663. anteriores cur in unum coeant. III. 667. duo anteriores inspirationem et expirationem efflationemque ex cerebro efficiunt. III. 663. anterior olfactus sensorium. III. 647. anteriores cerebri cum posteriore meatu magno connectuntur. III. 665. adolescens superstes mansit vulnere in anteriori accepto. III. 664. posterior cur anterioribus minor. III. 670. quantum quid nonnulli anatomici vocent. III. 666. quartam principalem putant. III. 667.

Ventriculus laryngis, ejus usus. III. 563. ventriculus struthionis concoctionem juvare dicitur. VI. 705.

Ventus quid sit et quomodo fiat. XVI. 398. de ventorum essentia philosophorum dissensio. XVI. 395. ventorum secundum Stoicos nomina. XVI. 396. ventos quatuor tantum *Homerus*

accipit. XVI. 407. venti quatuor sunt aliorum principes. XVI. 399. ventorum octo differentiae. XVI. 400. venti non ejusdem cum imbribus sunt naturae. XVI. 396. de ejus orta opinionones. XIX. 292. venti prodromi. XVI. 410. quales dicantur procellae. XVII. A. 90. ventorum in aquas influxus. XVI. 365. venti quidam universales sunt, alii proprii locorum. XVI. 400. venti, qui ad loca pertinent; naturam sequuntur locorum. XVI. 400. pessimi sunt e paludibus prodeuntes. XVI. 401. quinam salubres sint, quique non. XVI. 400 sq. orientales tres sunt. XVI. 406. si- niales, subterranei et pelagii. IV. 520. cur circa *Orionis* exortum maxime prouant. XVI. 399. quomodo siti sint, et unde oriantur, geometrica quadam forma describitur. XVI. 404. ab occasu flantes, frigidiores sunt, ab ortu flantes calidiores. XVI. 408. contrarii flant in contrariis anni partibus. XVI. 409. plerimi a septentrione et meridie spirant. XVI. 397. et cur. XVI. 398. quidam per multos dies flant et inter se oppositi, alii per pauciores et iidem per circuitum. XVI. 443.

Ventus subsolanus (*ἀνελιδνός*) ab ortu aequinoctiali flat. XVI. 407. ad ventum Tien lingua saracenica dictum, pedesque manusque laedentem, inunctio. XIV. 557. ventorum influxus in aëris constitutionem. XVI. 444. venti aquas valde variant. XVI. 438. ventus saepe utilitatem, saepe damnum invehit. XVI. 411. ventus cur nullo modo comprimat aut excavet corpus, uti alia solent. VIII. 925. ventorum in formam et mentem hominum influxus. IV. 806. in morbos generandos influxus. XVI. 394. venti locos salubres reddunt. XVI. 398. ventus in quibusnam aegrotis sit vitandus. XVIII. B. 684. venti flatum quidam ex capitis consensu cognovit. XIV. 251.

VENULA calidior ab *Hippocrate* dicitur arteria. XVII. B. 315. hanc sanguis multitudine incalescentem, exustum procreare et secernere dixit *Hippocrates*. XVII. B. 316. venulae in oculis nigrae apte lividae malum signum. XVI. 7. venulae in renibus ruptas esse mictus cruentos docet. XVII. B. 773. venulae resiccatæ tempore aestivo ubi acres et biliosos

ichores ad se trahunt, febris ardens fit. XV. 734.

VENUM plethoricis noxium. XVIII. A. 152.

VENUS; e spuma eam natam esse fabula tradit. IV. 531. aetati demum florenti convenit. VI. 84. inimica temperamento sicco et frigido. VI. 402. innoxia est solis calidis et humidis. VI. 402. pituita laborantibus secundum Hippocratem utilis. XVII. B. 284. plethoram exoriri nun sinit. XVII. A. 520. stomachum exsolvit. XVII. A. 520. purgationem non postulat. XVI. 110.

Veneris usus praestantia. V. 911. secundum Epicurum nullus usus salutaris est. I. 371. V. 911. quando revera conferat. I. 371. usum nunquam prodesse Epicurus scripsit. XVII. A. 521. idoneum aetatis tempus quo uti conveniat. I. 372. scupi in ejus usu obsequendi. V. 914. rarius simul ac imbecillius, frigidius et siccus reddit. V. 914. quibus maxime salutaris et quibus non. V. 911 sq. immoderatae nuxae, V. 912. nimiae noxae. XVII. A. 791. usus immodicus futurum morbum indicat. I. 360. abstinencia stomachum ruborat. XVII. A. 520. a Venere abstinere debent mulieres lactantes. VI. 46. Venerem nun appetant castrati. IV. 572. Veneris commoderatio necessaria iis, qui succos crassos congerunt. VI. 410. ad Venerem semine femina incitatur. IV. 188. 190. Venere, cum aliqui utuntur, inflatur venter. XVII. B. 25.

Veneris impetum cohibet agnus castus. XI. 808. appetitum cohibet ruta. XII. 101. ruta. XIV. 543. Venerem inhibere creditur viticis semen. VI. 550. ad Venerem alacres reddit asparagus. VI. 653. excitat bulbus sativus. XI. 851. incitant ciceres. VI. 533. excitat radix et semen danci. XI. 862. stimulat eruca. XI. 808. excitat gongylidis semen et radix. XI. 861. excitat mentha. XI. 883. incitat Satyrium. XII. 118. stimulant urticae. XI. 817. post Venerem exercitia quae adhibeantur. VI. 221. post Venerem exercitatio praeparatoria est in usum vocanda. VI. 225. a Venere lassati quomodo curandi. VI. 223 sq. ad Veneris cupidinem thetiraia Andromachi sen. XIV. 35.

Veneris annus duodecim mensium est. XIX. 283. Veneris umbilicus vide *Cotyledoni*.

VER calidum et humidum. XIX. 486. quomodo sit comparatum. XVI. 291. qualem constitutionem habere debeat. XVI. 355. respondet matutino tempori. XVI. 424. evacuationis jucundissimum tempus. XVI. 127. aquilonare et squalidum et hibernum si fuerit, abortus patiuntur mulieres. XVI. 440. autumno simile factum si fuerit, autumnales morbos expectare oportet. IX. 648. XVI. 355. quum hibernum fiat, quales tunc sint morbi expectandi. XVI. 381 sq. si pluviosum fuerit et austrinum, aestate febres acutae et lippitudines et dysenteriae fiunt. VII. 934. si pluviosum, et austrinum fuerit, quales tum aestate sint morbi expectandi. XVI. 374. si pluviosum fuerit et austrinum, hiems sicca, quales tum sint sequente aestate morbi expectandi. XVII. B. 577. saluberrimum, ac minime morbis, qui mortem afferant, obnoxium. (*Hipp.*) I. 527. cur. I. 534. saluberrimum et minime exitiale. XVII. B. 576. sanguinem parit. XVI. 420. si siccum et aquilonium fuerit quales morbi oriantur. XVII. B. 585. temperatum potius quam humidum et calidum. XV. 83. tum temperatum, tum vero calidum et humidum appellant *Athenaei* sectatores. I. 522. contradicit *Galenus*. I. 524.

Veris vera constitutio. XVI. 371. XVII. A. 29. in corpora effectus. XVI. 432. finis vergiliarum ortus. XVII. A. 17. medium ad corpus exercitandum optimum. VI. 127. medium pulsus maximi. VIII. 865. principium in Hellesponto. XVII. A. 17. principium censetur aequinoctium. XVI. 384. 433. XVII. B. 599. pulsus. IX. 473. tempus non integros duos habet menses. XVII. A. 19.

Veri puer respondet. XVI. 26. 345. similis pueritia. XVI. 424.

Vere plus cibi dandum est. XVI. 429. cibis medi temperamenti est utendum. VI. 528. laxari et rara fieri corpora incipiunt. XVII. B. 434. quando sit abortus expectandus. XVI. 374. XVII. B. 585. etiam quibusnam sub conditionibus icterus oritur. XVI. 378. quibusnam morbis potissimum homines corripiantur. V.

690. potissimum grassantes morbi. V. 693. XV. 82. XVI. 26. 292. 382. XVII. A. 31. XVII. B. 563. 615sq. morbi qui fiunt, autumno cessant. XV. 100. si frigus et humiditas dominetur, morbi hiberni fiunt. XVI. 356. pituita adhuc valida manet. XV. 82. et prima aestate pueri optime se habent. V. 696. XVII. B. 308. optime degunt pueri et juvenes. XVII. B. 613. quomodo in eo se pulsus habeat. VIII. 464. pulsus conditio. XIX. 632. medio cur pulsus maximi et vehementissimi. IX. 125sq. progrediente pulsus cur fiant celeriores et crebriores. IX. 126. purgandi sunt podagrici et arthritici. XI. 272. sanguis abundat. V. 689. XV. 82. 242. XVI. 292. 378. XVII. A. 30. venaesectio iis adhibenda est, quibus confert. XVIII. A. 161. ineunte quinam morbi venaesectionem prophylacticam postulent. XI. 271. et hieme ventres calidissimi et somni longissimi. V. 704. IX. 129. XV. 89. 180. XVI. 252. XVII. B. 205. 416. victus ratio vere observanda. XV. 181. XIX. 681.

Vera loquentem, omnes ut oderint, mos est. V. 10.

VERATRUM, ejus facultates et usus. XI. 874. et peplum inter se mixta congeneris sunt facultatis. XV. 535. etiam animalibus quibusdam nutrimentum est. VI. 395. coturnici nutrimentum est, homini medicamentum. I. 684. XI. 612. XIV. 227. quomodo, qui potaverit, habeat se necesse sit. XVII. B. 674. ad veratrum praeparandi sunt homines. XVII. B. 672. veratrum, si exhibetur, humores crassi antea sunt attenuandi et incidendi. XI. 345. qui sumserunt, quomodo iis pulsus immutetur. VIII. 491. IX. 203sq. epotum si celerius purgare velis, lavare et cibum sumere oportet. XVII. B. 296. dare oportet, quibus a capite fluxio fertur. XV. 865. convulsiones gignit in sanis. XVII. B. 676. convulsio ex eo lethalis. XVII. B. 781. causa ejus convulsionis. XVII. B. 782.

Veratri vires quomodo angeantur et sistantur. XVII. B. 675. veratro purgare quando in renum affectibus conducatur. XVII. A. 839. veratrum album simpliciter helleborus vocatur. XVII. B. 781. album exhibet *Hippocrates* in calcis diductione. XVIII.

B. 462. 465. album ad febres quartanas. XI. 39. albo purgatae sunt *Proeti* filiae furorè percitae. V. 132. nigri usus in pleuritide. XV. 535. nigrum per initia dandum in pleuritide. XV. 858.

VEREASCUM, ejus vires et usus. XII. 150. coctum siccatur. X. 282.

VERBENA, ejus vires. XII. 98.

VERECUNDIA, ejus symptomata. VII. 192. verecundis calor insitus angetur. VI. 138.

VERGILIAE sidus est. XVII. A. 16. duae sunt, quas Graeci et *πλειάδα* et *πλειάδας* vocant. XVII. A. 15. vergiliarum occasus. XVII. A. 15. 21. occasus hiemis initium. XVI. 384. 433. XVII. A. 17. XVII. B. 599. occasus solstitium manifestum efficit. XVII. A. 30. ortus aestatis principium est. XVI. 384. 433. XVII. B. 599. ortus veris finis et aestatis initium est. XVII. A. 17.

VERITAS quomodo a vero differat. XIX. 238. cujuscunque, quod inquiritur, quomodo inveniat. V. 721. veritatem quinam et qui non sint assecuturi. V. 65. 70.

VERMICULI qui campae vocantur, ad dentes sponte excidendos. XIV. 430.

VERMIS cerebri usus. III. 677. conjunctus cum natibus. III. 682. humidus est. I. 540. vermes quidam oculos non habent, quidam vestigium obscurum. IV. 639. in amaris substantiis raro generantur. XI. 689. ad vermes aurium remedia. XII. 642. XIV. 334. 407. 551. vermes aurium, aut in ulcere maligno necat calamintha. XII. 6. capparitis succus. XII. 11. in auribus interficit cedrea. XII. 17. intestinales, tres species recensentur. XIV. 755. quidam iis tussim aridam excitari perhibent. XVII. A. 932. 948. ad vermes in ulceribus, cerussa et pulvis aequali pondere cum pice liquida. XIII. 733. vermes pararii pro buprestide. XIX. 726. pararii viscera pro castoreo. XIX. 731.

VERMIFORMIS excrescentia cerebri. II. 729.

VERRUCAE pueris familiares. V. 695. quomodo sint discutiendae. XVII. A. 902. ad verrucas remedia parabilia. XIV. 501. verrucas an decidere faciat murium domesticorum sanguis. XII. 263. verrucas, quas

acrochordonas vocant, fugant Tithynalli. XII. 142. quas myrmecias vocant, ejicit foliorum Fici succus. XII. 133.

VERTEBRAE cur gradatim a superioribus inferiora versus fiant majores. IV. 55. capacitas earum (canalis spinalis) medullae spinali adaequata. IV. 57. medullae spinali munimento sunt. III. 612. quomodo in diversis regionibus munimentum nervis ex medulla spinali oriuntibus praebeant. VI. 85. 87 sq. cur ita multae sint factae, et multis modis inter se commissae. IV. 45. duram habent carnem. VI. 734. ab interiori parte, qua ad ventrem spectant; inter se sunt aequales. XVIII. A. 525. a posteriori parte habent processum acutum, extrema parte cartilagineum. XVIII. A. 525. vertebrarum inter se connexio. XVIII. A. 526. vertebrarum omnium compositio spina vocatur. XVIII. A. 492. spinae constructionis usus. IV. 42. vertebrae cur crassae sint in thorace, tenues in lumbis, crassae et bifidae in collo. IV. 67. quoad magnitudinem consideratae. XVIII. A. 547 sq. cartilagineae earum. IV. 111. etiam vasa nutritia accipiunt. IV. 116. qua parte committuntur, foramen est, per quod nervi trajiciuntur. XVIII. A. 533. foraminum intervertebrali aptus locus. IV. 84. foramina in processibus transversis vasorum gratia constituta sunt. IV. 117. processus varii. II. 758. cur non omnes processus in vertebis dorsi sibi sicut aequales. IV. 66. processuum diversarum vertebrarum numerus. IV. 75. et constructio. IV. 76 sq. processuum spinalium usus. IV. 61. figura apta. IV. 63. processus spinales cur inaequali sint magnitudine. IV. 64. processus spinosi extrema in parte sunt cartilaginei. XVIII. A. 534. processus transversi soli perforati sunt in cervice. II. 758. processuum transversorum usus. IV. 67. usus, quos ex spondylis utroque posteriore loco inter se dearticulatis percipimus. IV. 73. cur aliis apophyses sint prae-longae, ac duplices, aliis simplices ac breves. IV. 73. in posteriori parte cardinis modo inter se cohaerent. XVIII. A. 532. articuli sunt in processibus, a lateribus sitis (obliquis). XVIII. A. 549. articulatio proces-

suum obliquorum inter se. IV. 74 sq. articuli cur laxi esse non poterant. IV. 22. quid accidisset, si immobiles fuissent. IV. 46. costarum cum iis conjunctio. XVIII. A. 535.

Vertebrae primae s. atlantis descriptio. II. 757. primae cur majores esse non poterant, quam nunc sunt. IV. 41. prima processum spinosum non habet. II. 455. primae cum capite articulationis usus. XVII. A. 374. primae et secundae motus quinam. II. 460. secunda ab Hippocrate dens vocatur. XVI. 681. secundae pyrenoides s. odontoides processus ejusque usus. II. 756. sexta cur major reliquis. IV. 333. dorsi decima, cur processum spinosum acceperit rectum. IV. 83. cervicis quomodo a reliquis differant. II. 756 sq. cervicis septem sunt. II. 755. IV. 50. colli cur septem. IV. 105. cervicis duae priores per diarthrosin junguntur, reliquae in anteriore parte per symphysin. II. 756. colli quinque superiores moventes musculi. IV. 33. dorsi. XIV. 722. dorsi duodecim. II. 755. IV. 50. una nonnunquam deest aut superest. II. 759. earum peculiaritates. ibid. lumbalium a reliquis differentiae. II. 760. lumborum constructio. IV. 65. lumborum quinque. II. 755. IV. 50. lumbares homo quinque habet, simia sex. XVIII. A. 548. ossis sacri quatuor. IV. 50.

Vertebrarum concussionis effectus. XVIII. A. 564. multae si emotae fuerint, malum; si vero una exiliarit, exitusum. (Hippocrates; Galeni simul reprobatio.) IV. 51. cervicis primae laesae anginam saepe excitant. VIII. 238 sq. luxationis causae. VIII. 246 sq. luxationis in medullam spinalem effectus. XVIII. A. 549. luxatio cum compressione medullae spinalis insauabilia. XVIII. A. 550. cervicis in anteriorem partem luxatio vocem laedit. VII. 269. in anteriora luxatio, ejus causae et symptomata. V. 748. in anteriorem partem luxatae symptomata subsequitiva et cura. XVIII. A. 560. eorum errores, qui vertebrae intro luxatas reposuisse sibi persuadent. V. 749. vertebrarum ad occipitum intro luxationes frequentes in pueris. XVII. B. 631. 633. vertebrae in occipite sitae luxatio puerilis morbus. V. 695. casus aegri ex lapsu male laboran-

tis. XVIII. B. 768. pandatio, definitio. XVII. A. 371 sq.

VERTEX. XIV. 700. verticem et sin-
cipot simul devians fasciā. XVIII.
A. 788. vertex palmarū comeditur.
VI. 623.

VERTIGO, definitio. XV. 804. XIX.
417. vertigines tū epilepsiae tū
apoplexiae proximae. XVII. B. 611.
morbi-comitialis symptoma. XIV. 740.
vertigo morbus hiemalis. V. 694.
XVI. 27. cur saepius in senibus con-
tingat. XVII. B. 649. morbus viri-
lis. V. 696. vertigines excitat auster.
XVI. 412. capitis laesiones sequun-
tur. XVII. B. 626. vertiginis causa
purgatio intempera. XVII. B. 536.
vertigines fiunt ex sanguinis stagna-
tione. XV. 781. vertigini obnoxii qui
sunt, iis vena secunda. XI. 271. ver-
tigines ab initio in febribus circa cri-
sin febrem exacerbari significat. XV.
804. remedium vertiginosis aptum.
XII. 597. in vertigine arteria post
aures secunda. XI. 313. ad vertigi-
nes sterco columbinum. XII. 303.
venaesectio in cruribus institueoda
est. XI. 307.

Vertigo tenebricosa, definitio et
quomodo fiat. VIII. 201. XV. 804.
XVII. B. 677. XIX. 417. tenebricosa
ilingus vocatur. XVII. B. 711. quan-
do et a quibusnam causis oboritur.
VIII. 202. XIX. 417. causa proxima
et primaria sedes. VIII. 203. tene-
bricosae causa auster. XVII. B. 609.
aliquando crisis futurae sigoom. IX.
613. ejus cura. VIII. 202. tenebri-
cosa contraindicat purgationem. XVI.
657. tenebricosam sanavit Galeus
sola purgatione. XI. 341. in verti-
gine tenebricosa per superiora pur-
gandum est. XV. 335. ad vertigines
tenebricosas theriaca. XIV. 271. ver-
tigo tenebricosa vomitum suadet in
febribus. XVII. B. 676.

VERUM, definitio, quomodo a ve-
ritate differat. XIX. 238.

VERUS imperator se Antoninum no-
minavit. XIX. 18.

VESICA communis quaedam corpō-
ris sentina. XVII. A. 423. vesicae
unam tunicam habent. III. 386. ves-
sicularum tunica rectos ac rotundos et
obliquos habet villos. III. 385. cor-
pora cor dura et vix patibilia. IV.
205. vesicae durae et dolentes ma-
xime sunt exitiales. XVIII. B. 224.
quomodo solvantur. XVIII. B. 225.

VESICA fellea proprius bilis locus.
XIX. 489. situs ubique constans. II.
569. non omnibus data est animali-
bus. II. 569. in quibusdam animali-
bus non est. III. 298. colombae oon
habent. VI. 147. tunica externa a
peritoneo cur robustior quam ipsos
hepatis. III. 384. vasorum ejus et
nervorum origo et insertio. III. 375.
vasa in eam totam dispersa ad fun-
dum usque veniunt. III. 376. ner-
vos perpaucos habet. II. 185. sen-
sum paucum habet, quom nūquam
laesionem a contentis persentiat. III.
383. eodem collo bilem et recipit et
vacuat. II. 187. ejusdem colli actione
et impletur et vacuatur. XV. 352.
ductus excretorios in jejunum abire
dicitur. V. 534. ductus in duodenum
insertio. II. 578. pororum in ea uti-
litas. III. 300. recipit flavum super-
fluum. III. 271. bilem attrahit inu-
meris finibus. III. 372. et fellea et
urinaria sanguinem a bilioso humore
et seroso expurgant. V. 140. felleae
functio est sangoinem purgare. V.
536. fellea expurgat biliosum excre-
mentum. XVI. 300. felleae retentrix
facultas. II. 158.

VESICA urinaria, ejus descriptio
brevis et usus. XIX. 362. ossibus
pubis subjacet. IV. 199. receptaco-
lum urinae. III. 362. mulierum quo-
modo a virili differat. II. 888. cer-
vici innata caruncula quomodo co-
gnoscat. VIII. 12. colli situs. III.
407. quoad collam in utroque sexu
differentia. IV. 222 sq. collum mu-
sculosum est. III. 334. ne intempe-
stive ex ea efflueret urina, musculus
fabricatus est. III. 362. ad os ejus oc-
cludendum peculiaris musculus con-
structus est. III. 405. collo circum-
jectus musculus, ejusque officium.
XVIII. B. 998. vesicae collum con-
stringit musculus, ne involuntarie
urina effluat. IV. 238. 240. in foetu
musculus ille sua functione nondum
fungitur. IV. 240. claudi etiam sine
muscolo potest. III. 404. ejus orifi-
cium ocllsum urinam supprimit. VII.
248. membranarum conditiones. II.
32. ureterum in eam insertionis mo-
des. III. 390. cor ureteres oblique
in eam inserantur. III. 405. fibrarum
varietas et maxime obliquae probi-
bent, quominus continuo urina eli-
minetur. III. 405. sex vasa accipit
in collum ejus intrantia. III. 375. va-

sorum in eâ decursus. III. 376. ejus arteriae. IV. 326. venae. II. 813. vasa et nervi. III. 374. nervos a spinali medulla accipit. III. 374. cur magnos nervos acceperit. III. 384.

Vesicae urinae functio. XIV. 718. quibusnam momentis ad expellendum lotium incitetur. II. 185. frigida est. XVI. 366. XVII. B. 46. ei calidum amicum, frigidum inimicum. XVII. B. 811. ex aquilone laeditur. XVI. 415. qua via purgetur. X. 527. purgatur per urinam. XV. 323. nimis repleta quum mejere pueret, urinam excernere posthac non valebat. VII. 250. a vesica derivatio fit per alvum. XVII. A. 905. nimiae urinae accumulationis causa. VIII. 375. haec accumulatio vires ejus prosternit. VIII. 376. vesicae facultas retentrix labefactata causa stranguriae. XVII. B. 607. noxam infert medulla spinalis laesa. VIII. 65sq. vesicam peculiariter afficit cantharis. XIV. 227.

Vesicae morbos duodecim statuunt Onidi. XV. 364. 427. affectus enumerantur. XIV. 748. affectuum diagnosis. VIII. 402. partes aegrotare unde cognoscatur. XVIII. A. 141. affectio alia est quum humoris plurimum, alia quum paucum continet, aut quum gravatur. VII. 519. affecta cur alvi suppressio accidat. XVIII. B. 225. vesicae affectio ex resolutione nervorum ad eam accedentium. XVII. B. 51. affectio in stranguria. XVII. A. 496. affectiones senibus difficile sanantur. XVIII. A. 17. ad vesicae affectus compositio apta. XIII. 327. alia compositio. XIII. 324. circa vesicam affectus antidotus *Aristarchi*. XIII. 103. antidotum zopyrium. XIV. 150. aster stomaticus. XIII. 164. quidam commendant cicadas siccas. XII. 360. ad vesicae morbos clysteres. XVI. 146. ad vesicae affectus colica *Stigonis*. XIII. 285. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. hypoglossis ex filice *Andromachi* aromatica. XIII. 53. ad vesicae symptomata omnia *Macedonis* compositio. XIII. 324. circa vesicam affectus malagma polyarchiou. XIII. 184. antidotus *Mithridatis*. XIV. 148. circa vesicam affectus tollit confectio panchrestus. XIII. 101. ad vesicae affectus et ulcerationes pastillus. XIII. 323.

Vesicae calculorum generandi ratio. XVI. 356. (vide *Calculus vesicae*.)

calculus proprius cur sit puerorum morbus. XVII. B. 634. cur sit puerilis morbus. XIX. 652. calculo cur puellae vix laborent. XIX. 652. calculus cur non generent senes. XVII. B. 635. calculus quibusnam signis cognoscatur. VIII. 10. calculi signa. XIV. 749. calculi signum urina arenaosa. XVII. B. 775. calculus qualis urina prodat. XIX. 612. ad vesicae calculos utuntur lapide Judaeo, nihil autem proficit. XII. 199. calculos conterit atque confringit *Ophites* et vitrum ex vino albo et tenui epotum. XII. 206. calculos non comminuant lapides, qui in spongiis reperiuntur. XII. 206. calculos manu curari debet. XVII. B. 289.

Vesicae morbosae dolores quales. VIII. 110. ad vesicae dolores remedium. XIII. 323. crocomagma. XIV. 134. utiliter potari creduntur *Phaleridis* herbae tum succus, tum semen tum folia. XII. 149. ad vesicae dolores cum ulcere aut cum calculis theriace. XIV. 91.

Vesicae haemorrhagiae injectionibus curantur. X. 328. 329. ex vesica oborta haemorrhagia sanguis cum urina emittitur. VIII. 264. ad sanguinis profluvia ex vesica. XIII. 323. circa vesicam iliosis antidotum. XIV. 164. imbecillitatis causae. VIII. 403. imbecillitatis signa. XIV. 749. imbecillitas stranguriam gignit. VII. 250. imbecillitas urinae suppressionem efficit. VII. 248. inflammatae notae. XIV. 749. cura. ibid. inflammatae pulsus. IX. 538. inflammatio diuturna causa marcoris. VII. 327. inflammatio incipiens non fert remedia urinam cientia. X. 903. in vesicae phlegmone ubinam sit venaesectio instituenda. X. 904. phlegmone quando sit periculosa. XVIII. B. 226. phlegmonae quinam maxime sint obnoxii. XVIII. B. 227. ad vesicae inflammationes et ulcera compositio. XIII. 324. potio. XIV. 383. obstructionis causae. VII. 249.

Vesicae palpitatio accidit. VII. 160. paralyseos effectus. VIII. 9. refrigeratio quomodo fiat. XVI. 619. eam scabiosam esse qualis urina doceat. XVII. B. 772. scabium qualis urina indicet. XIX. 612. scabiosa est, quibus urina pura et furfuracea est. XV. 165. scabiei causae. XVII. B. 772sq. ad vesicae scabritiem glycyrrhizae ra-

dix ejusque succus. XI. 858. ex vesica sanguinis profluvium remedium sistens. XIII. 323. suppurationis in ea consistentis indicia. VIII. 411. ad vesicae topicos cataplasia. *Heraclicidae* Tarentini. XIII. 328. pastillus. XIII. 329.

Vesicae ulcera quomodo ex urina ab illis renum possint dignosci. VIII. 4. vesicam exulcerant cantharides. I. 667. XI. 609. XIV. 248. exulceratio aut imbecillitas causa stranguriae. XVII. A. 355. ulceris signa. XVII. B. 775. exulcerationem qualis urina indicet. XIX. 612. signum mictus cruentus et squamulosus et foetens. XVII. B. 777. exulceratio demonstratur, si quis sanguinem aut pus mejat aut squamulas. XIX. 612. indicat sanguinem aut pus mejere. XVII. B. 765. exulcerationis signa et cura. XIV. 749. cura. X. 300. circa vesicam exulcerationes quomodo tractandae. XIII. 316. ad vesicae ulcera. XIV. 273. *Biennitae* antidotus. XIII. 330. *Chariclis* pastillus. XIII. 329. potio. XIII. 322. XIV. 383. theriaca *Andromachi*. XIV. 35.

Vesicae vitia fiunt ex gibbositate. XVIII. A. 507. vitium quando indicet urina furfuracea. XIX. 590. vitium quando indicet urinae sedimentum petaloides. XIX. 590. vulnus num absolute lethale. XVIII. A. 28. vulneratae casus. VIII. 4. vulnera sanasse dicitur hippuris. XI. 889.

VESPAE in cedris putrefactae pro pinorum crucis. XIX. 740. vesparum morsus juvat stercus bubulum. XII. 300. ad vesparum ictus theriaca. XIV. 91.

VESPERAE respondet autumnus. XVI. 424.

VESPERTILIONUM sanguis, ejus usus. XII. 258.

VESTES quales hieme, et quales aestate inducendae. XV. 192. *napu-pai* quales. XVIII. B. 791.

Vestimentum quale Chirurgus esse debeat. XVIII. B. 692.

VESUVIUS mons ignivomus. X. 364.

VETERAMENTARIA ars quae. V. 812. veteramentarius calceos fractos emendat. V. 812.

VETERINARIORUM pondera et mensurae. XIX. 772.

VETERNOSI affectus causae frigidae soboles sunt. VIII. 131.

VETERNUS (confer. *Lethargus*) periculum minatur, et morbus acutus est. XVI. 103. veterni ex constipatione extrema. VII. 14. veternum efficiunt morbi pituitosi et frigidi. VIII. 161. phrenitis sanat. XVII. B. 344. ad veternum clysteres acres. XVI. 146.

VIA sursum, deorsum una. XV. 411. viarum in Italia conditio earumque per Trajanum refectio. X. 633. vias reserantia medicamenta, definitio. XIV. 759. urinae clandestinas *Asclepiades* jam accipit. II. 30sq. 38.

VICIAE nomen tritum est, attici vero fabam vocant. VI. 551.

VICTUS, definitio. XVII. A. 660. ejus in morbos influxus. XVII. B. 567. ejus duplex significatio. XV. 117. salubris scopi. VI. 9. scopi tres, ad perfecte et absolute victum praescribendum. XVII. B. 382. scopi, unde ejus indicationes petantur. XVII. B. 428. instituendi capita tria. XVII. B. 435. indicatio ab aegroti viribus sumenda. XVII. B. 377. repentina mutatio et sanos laedit. XV. 549sq. mutatio nonnunquam est epilepsiae remedium. XVII. B. 549. medicorum circa eum errores. XIX. 194. alexandrinus citatur. XVII. B. 492. attenuans, de eo *Galenus* librum scripsit. XVII. B. 465. usus in menstruis decoloribus. XVII. B. 826. ratio humida. VI. 397. humidus quibusnam conducatur secundum *Hippocratem*. XVII. B. 425. humidi omnes febricitantibus conducunt. I. 114. ratio humida febricitantibus utilis, praecipue vero puellis. VI. 34. humidus omnibus febricitantibus est idoneus, potissimum pueris et qui ita cibari sunt consueti. (*Hipp.*) X. 591, XVI. 253. ratio humida et frigida in febre requiritur. X. 589. moderatus conservat vires. XVII. B. 368. omnis mollis morborum humidorum causa. VII. 19. plenus vires auget. XVII. B. 368. ex victu pravo obortis affectibus antidota quaedam. XIV. 1. victus siccus diuturnus cordis intemperiem siccam gignit. IX. 388. tenuis qui sit. XVII. B. 368sq. tenuans corpus gracile reddit. X. 994. tenuis simpliciter quando sit adhibendus. XVII. B. 369. tenuis statim exhibendus, quibus vigor statim adest. XIX. 204. tenuis saepe in

acutis necessarius est. XVII. B. 368. tenuis terminus. XVII. B. 368. tenuis noxius iis, qui ob vasorum vacuationem imbecilles sunt. XV. 612. tenuis et exquisitus quando conducit. XVI. 427. tenuis in morbis longis secundum *Hippocratem* semper vitandus. XVII. B. 367. tenuis vigilias inducit. VIII. 132. tenuis immittit vires. XVII. B. 368. in victu tenui delinquentes laeduntur. XVII. B. 370. summe tenuis qualis. XVII. B. 368. summe tenuis quando sit adhibendus. XVII. B. 369. tenuissimus in morbis peracutis necessarius. XVII. B. 370. tenuissimus quando sit instituendus. XIX. 191. tenuissimus in morbis peracutis. IX. 835. tenuissimus servandus in morbi vigore. XV. 544sq. in summo tenuissimus inedia est. XVII. B. 369. vitiosus semper similis minus laedit, quam subito mutatus. XV. 551.

Victus ratio salubris est, quae valetudinem conservat. I. 64. optimum ejus praesidium alimentum est. XIX. 190. quomodo naturae hominis sit adaptanda. XVI. 427. in ea constituenda medicus artifex maxime esse debet. XV. 314. pro aetate variare debet. XVII. B. 401. XIX. 683sq. rationis instituendae scopi anni tempora sunt. XVII. B. 415. indicationes fiunt ab anni temporibus. XVI. 428sq. ab aetate, consuetudine et regione. XVI. 432. pro aetate, tempestate, consuetudine, regione, loco, corporum habitu instituenda est. XV. 190. pro corporis habitu varia esse debet. XIX. 683. scopi sunt aegri robor aut imbecillitas. XV. 603. accurata vel tunc observanda, ubi crisis jam peracta est. XV. 477. iusta ad remedium actionem requiritur. XIV. 302. cuilibet temperamento accommodanda. VI. 364. causa non est morborum epidemicorum. XVII. A. 9. morborum causas docet. XIX. 494. plurimis in morbis causa est, et eam ante omnia necesse est in cura respicere. XV. 119. magis laedit, quam ex multa inedia repente multum ingeritur, quam si ex multo cibo ad ineliam commutatio fuerit. XV. 619. mutatio repentina noxia. XV. 547sq. 549. mutatio in eos cibos et potus, qui insigni facultate praediti sunt, nemo, qui laedentem corpora viderit, mirabitur, verum eam mirabitur

mutationem, quae fit neque sine laesione in cibaria facultatibus parva. XV. 574. de victus ratione veteres an quidquam effatu dignum non scripserint. XV. 425. rationis in morbis singulis scopus duplex. XVI. 251.

Victus ratio in morbis, quibus per statos circuitus accessiones oboriuntur. XIX. 210. in acutis, de ea medici inter se valde dissentiunt. XV. 438. 440. in morbis acutis a diversis diversa commendatur. XV. 497. in acutis ex *Hippocratis* sententia. XIX. 182sq. scopum in acutis morbis compendio declarat *Hippocrates*. XV. 621. *Hippocratis* multorum medicorum circa eum reprehensio. XV. 23. victus rationi in acutis decenter praescriptae, *Hippocrates* etiam roboris et morbi modum et naturam consuetudinemque adiacere imperat. XV. 580. mutanda non est, nisi coctionis signa apparuerint. XV. 580. rationis pravae in morbis acutis effectus. XV. 594. ratio mutari quidem debet in morbis, non tamen temere id agendum est. XV. 594. in acutis cibum angere paullatim debemus; detrahare autem prodesse potest. XV. 584sq. in acutis variare debet, pro diversa rerum conditione. XV. 502sq. aegrorum in acutis, quorum judicatio intra primum quaternarium futura est. XVI. 250. aetate observanda. XV. 182. in alvi fluxu. X. 575. in diversis anni temporibus servanda. XVII. B. 431. eorum, qui articulo- rum dolore ex febre laborant. XVII. B. 723. eorum, qui articulo- rum vi- tiis laborant. VI. 436. autumno servanda. XV. 183. *Basili* lecti ad notarium Grammaticum. XIV. 552. 554. calidorum corporum. XV. 220. iis conveniens, qui ob calorem mordacem fumida excrementa gignunt. VI. 373. in cancro. XI. 143.

Victus ratio eorum, qui calculos gignunt et tophos. VI. 433. calculosis observanda. XIX. 674. qualis sit diversis sub conditionibus habenda. XIX. 680. carnosorum, molliorum et rubrorum qualis et cur. XV. 182sq. in canso secundum *Hippocratem*. XV. 743. eorum, quos, quum exercentur, diarrhoeae infestant, et alvi excrementa cibos referentia et incocta sunt. XV. 212sq. quam *Galenus* puero epileptico praescripsit.

XI. 360. in exacerbationibus. XIX. 204. in exsiccatis adhibenda. X. 481. extenuatis reficiendis habenda. X. 497. in febribus scopi. X. 689. eorum, qui febre ardente laborant sine alvi ex faecibus repletionem. XV. 799. in febribus continentibus. XIX. 218. in febribus continuis. XI. 41. in febre diaria. X. 555. in febribus intermittentibus. XI. 25 sq. in febre intermittente quartana. XI. 38. in febre intermittente quotidiana. XI. 40. in exquisita tertiana. XI. 34 sq. in intermittente tertiana spuria. XI. 37. in febribus putridis. X. 747 sq. eorum, qui ex fatigatione febricitant. XI. 15. in febre, ex meatuum constipatione orta. X. 535. eorum, qui febre laborant ex stercore veteri retento post purgationem. XV. 797. in febribus quatenus absurda. XV. 437. eorum, qui flatibus laborant. X. 871. in fractura costae simplici administranda. XVIII. A. 568. frigida qualis. XVII. B. 180. in glandularum aut partium circa artus phlegmone. X. 905. gracilitati conveniens. VI. 417. gracilium, fulvorum et nigrorum quae. XV. 184 sq. graciliorum et imbecilliorum. XV. 202 sq. in hepatis inflammatione. X. 905. per hiemem. XV. 177 sq. per hiemem observanda. XIX. 680.

Victus ratio idiotarum (privatorum) secundum Hippocratem. XV. 173 sq. victum qualem imbecillitas praescribat. XV. 582. qualem robur. XV. 583. victus imbecillis qualis. XVII. B. 179. ratio infantum recens natorum. VI. 33. contraria intemperies sanat. VI. 362. in diversis intemperiebus. X. 588. juniorum corporum. XV. 185. lassitudinibus adhibenda. VI. 203. in luxatione tibiae. XVIII. B. 491. post membri praecisionem servanda. XVIII. A. 727. mulierum. XV. 210. in cura ossium fracturae administranda. X. 439. XVIII. B. 403. in fracturis gravissimis et cum vulnere. XVIII. B. 552. in paroxysmis. XIX. 210. ratio in paroxysmis et ante crisis administranda. XVII. B. 434 sq. in pectoris phlegmone. X. 797. qualis esto in morbis peracutis. IX. 884. percalidorum. XVII. B. 171. picrocholis conducens. X. 548. in plethora. VI. 407. in pleuritide et peripneumonia secundum Hippocratem. XV. 850 sq. in pueris adhi-

benda. XV. 209. in pueris inter septimum et decimum quartum annum. VI. 60. a secundo septennio usque ad expletum tertium. VI. 61. refectoria. X. 488 sq. renutritoria. X. 488 sq. senum. XV. 186. XVII. B. 403. in siccitate, frigiditati junctae. X. 498. temperamento frigido et humido conveniens. VI. 374. in iis, qui a Venere lassati sunt. VI. 224. in ventriculi inflammatione. X. 905. in frigida ventriculi intemperie. X. 502. vere habenda quae. XV. 181. XIX. 684. in iis, quibus serius vigor futurus est. XIX. 204. eorum, quibus viscerum dolores aut ab exercitatione aut itinere oriuntur. XV. 221.

Videre e tenebris eruti cur nequeant. VII. 120.

VIDUAE maxime apnoea prehenduntur. VII. 959. cur hysteriae obnoxiae. VIII. 417.

VIGILES et comatosi ebrii sunt. VII. 664. parum sudantes, recalescentes malum. XVI. 651.

VIGILIAE definitio. XIX. 382. vigilia quomodo edax dici possit. XVII. B. 191. vigiliae puerulorum morbus. V. 694. recens natis non sunt consuetae. XVII. B. 627. vigilia senibus familiaris. XVII. B. 650. vigilis vexantur senes cur. VIII. 162. vigiliae commune signum est cavitas oculorum. IX. 698. vigiliae viris potissimum accidunt. V. 696. vigiliarum signum oculorum cavitas. XI. 12. capitis affectionem indicant. XVI. 535. discutiunt. X. 824. discutiunt et siccant. I. 373. XV. 625. semper exsiccant. XVII. B. 177. 284. totum corporis habitum siccat, et propterea infestissima est siccitate laborantibus. X. 493. siccus reddunt corpus. VI. 225. cura hujus affectus. VI. 226. extenuationis causae. XVII. B. 84. vires laedunt. X. 812. magis quam somnus perspicax ingenium reddunt. V. 878. vigiliam refrigerare corpus asserunt. XVII. B. 175.

Vigiliarum causae. VII. 144. VIII. 132. IX. 140. XVI. 646. a causis, externis nascuntur. IV. 742. vigiliis efficit ariditas. VIII. 162. vigiliae causa utraque bilis. XVI. 165. multae ex biliosis excrementis proveniunt. XVI. 434. biliosos consequitur humores. XVI. 669. causae bilis abundantia. XIX. 488. causa calida eas efficit. VIII. 131. efficit ca-

pitis ardor. VIII. 161. vigiliae causa delirium, ob siccum cerebri temperamentum. XVIII. B. 130. calor inmodicus. XVI. 51. fiunt, quum cerebrum exsiccatur. XVI. 222. causa est calor cerebri. XVII. B. 457. cerebri siccitas et calor. XVII. A. 665. creber desidendi labor. XVI. 183. inediae. XI. 199. longae inediae et cibi intempestivi. XV. 597. vigilias inducunt morbi biliosi et calidi. VIII. 161. gignit sanguis ichoroides. XVII. A. 984. vigilias sequuntur sensuum principii siccitas et calor. VII. 576. causa est multa siccitas. XV. 741. XVI. 221. 525. vigiliae accidunt in calidis et mordacibus succis. VI. 259. vehemens potus cibosque tum crudos tum incoctos efficit. XV. 624.

Vigilias indicat urina pallida et tenuis. XIX. 579. vigiliae vehementes signa decretoria. XVII. B. 396. a plurimis medicis ut signum phrenitidis accipiuntur. XVI. 494. corpus biliosius reddunt. XVII. A. 852. vigiliae utrique causo, et legitimo et notho communis. XV. 757. vigiliae cur in causo oriuntur. XV. 741. colliquationis causae. XVI. 289. a vigiliis convulsio causam in ariditate habet. VIII. 172. causa convulsio- num in puerulis. XVIII. B. 294. diutinae causae cordis intemperiei siccae. IX. 388. causae febris ardentis. XV. 740. ex vigiliis febres sine stipatione sunt. X. 667. futurae haemorrhagiae indicia. XVI. 798. causa faciei hippocraticae. XVIII. B. 35. quomodo hoc cognoscatur. ibid. et 38. eas sequitur morbi cruditas. XV. 598. anxias Hippocrates vidit causas parotidum. XVI. 821. longae sanguinem biliosorem reddunt. XVIII. A. 118. spiritus corruptionis causa. X. 841. causa syncope. X. 850. causae virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. vigilias immoderatas cur sequatur convulsio et delirium; utrumque vero malum. XVIII. A. 118. maximam vacuandi et exsic- candi vim habent. XVIII. A. 118. modum excedentes morbus. XVIII. A. 189. aliquae crisin denotant. IX. 614. coma adjunctum quid signifi- cet. XVI. 707. prolixiores futuri morbi sunt signa. I. 360. semper pravae. XVII. A. 179. vigiliae et som- nus, si modum excesserint, malum. VIII. 162. XVI. 669. XVII. B. 456.

vigilias longas ferre nequeant, qui sunt temperamenti calidi simul et sicci. I. 327. ex vigiliis indicia succ abundantis sumenda sunt. VI. 259.

Vigiliae sicco temperamento sunt vitandae. VI. 398. in morbis sine coctionis notis pessimae. XVI. 259. morborum causae recentes. XV. 162. si aegrotum infestant in febribus continuis vacuationes multas vitare oportet. XI. 44. in febre ejus maligni- tatis sunt indicia. XVI. 663. siti medentur ex somno. XVII. B. 198. somnum curant. XVI. 173. turbu- lentae quando dicantur. XVI. 528. tur- bulenta phreniticorum propria. XVI. 528. in vigilia partes extimae cali- diiores, internae frigidiores. XVII. B. 169.

ad *Vigilias* remedia parabilia. XIV. 498. ambrosia sacra Archibii. XIV. 159. anodyna. X. 817. balnea et frictiones. XVI. 434. lactuca. VI. 626. *Themisonis* confectio. XIII. 40. post vigilias apotheraia. VI. 225.

Vires morbi, definitio. XVII. B. 371. morbi cito an tarde adoriatur, unde cognoscatur. XIX. 200. mor- qualem victum requirat. XVII. B. 374. 376. quibus statim adest, iis sta- tim tenuis victus adhibendus; quibus postea advenit, iis in ipso et ante tenuiter vivendum. VII. 426. in fe- bre intermittente, definitio. VII. 421. in eo crises ut plurimum eveniunt. XVII. B. 436. quibus statim in mor- bis est, statim in his etiam victus tenuis administrandus. XVII. B. 379. XIX. 204. quibus vero serius, qua- lis sit adhibendus. XIX. 204.

Villi intestinorum facti sunt ad propellendum. III. 282. in ventriculo. III. 282.

VINACEI reliquiae solidae uvarum vocantur. VI. 576. vinaceorum di- lutum *ρεβγα* vocatur. VI. 580. alii sic vocant uvarum radicem, quae ex palmitibus nascitur. VI. 576.

VINCULUM vide *FASCIA*.

VINIGALLA quid. XII. 25.

Vinosi nec purgatione nec sangui- nis missione juvantur. XVI. 133.

VINUM et *VINA*: vires. XII. 88. fit ex carne acinorum uvarum. VI. 574. ab uvis expressum crudum est, solis autem aestu coctum suavissi- mum. XIV. 289. nuper expresso quid contingat. III. 270. adstrictionis cu- jusdam particeps est. XI. 591. ad

adulteram qualitatem regio multum confert. XIV. 16. oleo gravius. XIX. 761. colore tali esse debet, ut vermiculum quacere possis, ad antidota. XIV. 27. ex tempore mutationes. XV. 623. tempore colorem flavum acquirunt. VI. 804. die incorruptum durat. XI. 582. herba stoebe ad vini conservationem aptissima. XIV. 18. quomodo in colle triphylino conservetur. XIV. 19. qualibus in dolis diutius sincerum servetur. XVII. B. 164. quomodo in Asia asservetur. XI. 663. quod rigorem perpersum est, acidius protinus redditur, ac si prorsum refrigeretur, penitus acescit. XI. 656. imbecilliora et aquatissima aut vehementer austera, aescencia ubi primis annis exacerint, reliquo tempore permanent. XIV. 14. quae igni admoventur, statim et temporis progressu dulciora evadunt. XI. 656. causa, propter quam vinum natura frigidum atque invalidum ab extrinseco calore arguatur. XI. 662. vinosae partes, dum in aetum transit, refrigerantur, quoniam facile acescant. XI. 656. vinis, ne acescant, in frigidis regionibus resina immittitur. VI. 583. vini aescenciae nam caliditas causa. XI. 661. vina vehementer mota, et in navigiis advecta facile acescunt. XI. 661. quaedam acescunt prompte, ubi in meridians et soli expositis locis reposita fuerint. XI. 662. ne acescant, dolia in aedibus ad aquilonem ponuntur. XI. 662. causa, cur ex frigore acescat. XI. 657. plane acida facta non rursus ad vini naturam redeunt. XVII. B. 483. vinorum communis effectus. XVII. A. 624sq. recrementum in se habet crassarum partium. XI. 628. vini prae aqua praestantia. XVII. B. 191. vinorum differentiae in colore, gustu, consistencia, odore, facultate. XV. 626sq.

Vinum potestate est calidum, quod facile fiat sanguis. I. 669. humectat nimium, et calefacit corpus, et caput halitu replet. VI. 54. humectat et nutrit, quod immodice siccatum est. VI. 55. siocare potest, repellere et conoquere, mollire et digerere. XVIII. B. 524. facile replet nervos. XVII. B. 787. convulsiones et gignit et sanat. XVII. B. 788. eo exhilarari se Zeno dicebat. IV. 777. ut assimiletur, mutationem requirit

minimam, quare et nutrit et roborat celerrime. I. 655. nam cibus sit vocandum. VI. 743. aliis alimentum, aliis non est. XV. 393. confertissime alit. XVII. B. 484. in alendo differentiae. VI. 744. vini duplum epotum minus alere dicit Hippocrates quam mellis simplum. XV. 669sq. vini parum calefacientis potus concoctionem accelerat. XIX. 508. vinum, quod ex Nicomedia affertur, stomacho utile. X. 834. vini potio thoracis apud Hippocratem vocatur. XVII. A. 498. vinum bibere quibusnam apud Carthaginienses non erat licitum. IV. 811. legis huius praestantia. IV. 812. vini potio quatenus sit fanis medela. XVII. B. 498sq. potus quomodo pulsum afficiat. VIII. 469. IX. 16. in pulsum effectus, ejusque causae. IX. 152. acrimonia est cum calore manifesto. XIV. 14. vinum senibus est utilissimum. VI. 334. (recensentur species.) frigidum habetur corroborat. XV. 195. sudores et urinas provocat. VI. 55. quoniam urinas moveant. XV. 639. vini larga potio mala, moderata commoda. IV. 778. vinum temperamento calido prohibet. X. 556. vina inveterari quid significet. XIV. 14. vini faex. III. 270. (conf. Faex.) XI. 414. faex usta ad fungos venenatos. XIV. 140. flos. III. 270. flos, dum vinum fervet, supernatat, deinde subsidet. XI. 628. vina boni succi. VI. 800. 802.

Vinum quale antidotis aptum. XIV. 13. 27. in Ereso quod provenit ad antidota bonum. XIV. 28. in Methymna natum ad antidota bonum. XIV. 28. in Mytilena nascens ad antidota bonum. XIV. 28. quodnam theriacae inficiendum. XIV. 29. ut antidotum. XVII. B. 335. vini virtutes. IV. 778. vini in animum effectus. IV. 812. eo abstineant pueri. VI. 54. neque jam adultis, nisi modice sumtum, utile est. VI. 55. vinum ne gustent pueri ad annum decimum octavum. IV. 809. ad annum trigesimum moderate utantur. IV. 809. conducit senibus. VI. 319. quae urinam movent, senibus maxime conueniunt. VI. 337. senibus inde usus contingens. VI. 336. in tempore exhibitum et temperanter epotum recte valentibus prodest. XVII. B. 227. num temperamento calido conveniat. VI.

376. excretionem omnes putridorum humorum promovet. X. 757. sanguinem fundere quidam putant. XVIII. A. 152. respectu ad morbos acutos. XV. 626sq. quatenam in morbis acutis convenient, quaeque minime. V. 772. aqua gelida dilutum curat animi deliquium ex nihilis vacationibus. XI. 51. vini, aequali portione aquae mixti, usus contra anxietudinem, oscitationem, horrorem. XVIII. A. 168. bilis acrimoniam frangit. VI. 55. quatenam biliosis non conducant. VI. 803. quatenam calculosis sint apta et inepta. XIX. 674. vina, quae melle conduntur senibus conducunt, quibus calesti suspicio est in renibus. VI. 338. eo utitur *Asclepiades* in enstasi. XVIII. A. 152. quale reficiendis exsiccatis maxime conducant. X. 483. qualia ad famem caninam maxime valeant. XVII. B. 500. qualia sola febrī conducant. XV. 646. vini usus in febre diaria. X. 556. usus in febribus ephemeris. XI. 15sq. usus in fistularum cura. XI. 129. usus in fracturis, cum nudatis ossibus, secundum *Hippocratem*. XVIII. B. 366. in inflammatione arteriae asperae ipsa non, quum vero inflammatio moderata est, conducit. XIII. 11. languores discutit assumptum ubi opus est. XVII. B. 227. usus in frigido marcere juvat, in torrido fugiendus, medius in syncopali. VII. 703.

Vinum tollit oculorum dolores. X. 171. 819. XVI. 85. remedium adversus senectutis acerbiteriam. IV. 809. usus in siccitate, frigidity juncta. X. 498. aqua diluti modica portio somnum inducit. VIII. 131. 162. vinum ad syncopen omnem. X. 830. ad syncopen ex cruditate. X. 829. quatenam in syncope ex crudorum humorum copia fugienda et quae eligenda. X. 833. quatenam in syncope adhibenda. X. 830. omnis ulceris, qua ulcus est, optimum remedium. X. 193. usus in ulceribus, in quibus subjectae carnis intemperies humida adest. X. 237. quale frigido ventriculo conducant. X. 501. ubi plus bibitur, quam vinci potest, tantum abest ut animal calefaciat, ut etiam frigidiora vitia gignat, v. c. apoplexias, paraplexias etc. I. 661. immodicus usus quosnam producat morbos. I. 661. potentis ac copiosi usus

laedit. XVI. 49. a vino quando in morbis acutis sit abstinendum. XV. 700sq. vinum, si post balneum statim bibatur, caput consuecit. XV. 194. liberalius epotum vel meracius capitis dolores gignit. VIII. 207. vini copiosa portio in capitis affectione mala. XVII. A. 586. portio causa temporariae desipientiae. XVI. 531. vinum aqua marina dilutum causa febris ardentis. XV. 739. a vino abstinendum in febre a bubone. XI. 15. ex ejus usu immodico humiditatis cura. VI. 227. noxae magnae in inflammationibus. XI. 51sq. potus praeter morem molestias gignit. XV. 575. 577. valde nutritia in obesitate fugienda. X. 997. a vino abstinendum in ossium fracturis. XVIII. B. 406. vinum picrocholis non contrahendum esse *Hippocratis* dicit. XV. 637. vini portio intempestiva pulsus durum efficit. IX. 249. ex vini multi potu rigor et delirium malum. XVIII. A. 107. vinum largius sumtum somnum profundiorum efficit. VII. 141. vinum temperamento calido non, nisi tenue converit. VI. 808. vini multi noxae removet vomitus. XVI. 143. ad vini noxam remedia. XV. 557. vinum ut odio sit remedia parabilia. XIV. 540.

Vini differentiae. XII. 473. de vini differentia et usu *Hippocratis* expositio. V. 771. Abster austerum simul et dulce. VI. 800. acerbum a Graecis struphnum vocatur. XV. 641. acre ac vetustum quibus utile. VI. 801. adrianum aquosae consistentiae. X. 833. adrianum urinam movet. VI. 275. adriaticum ad herpetem exedentem. XI. 87. aegaeates crassum est. X. 833. adstringit. VI. 337. Aegis quale. VI. 800. alba inter ea dulcissimum. VI. 801. album minime calidum. VI. 336. X. 834. alba diutissime servata ex pallido flaventia fiunt, non penitus flava. VI. 336. alba, si inveteraverint, flavedinem aliquam contrahunt. VI. 336. album austerum quando ventri utile. XV. 645. album austerum minime calidum est, et propterea ventris fluxionibus idoneum. XV. 640. album et crassum difficulter, album et tenue facile alteratur et consumitur. XV. 413. alba et crassa parcius quidem quam nigra, sed magis quam tenuia nutrienda. XVII. B. 486. album et te-

nne temperamento impense calido idoneum. VI. 392. album, tenue et pauciferum malsa interdum valentius est, interdum imbecillius. XV. 669. album vinosum dulci magis ad vesicam penetrat secundum Hippocratem. XV. 643. albanum aquosae consistentiae. X. 833. albanum urinam movet. VI. 275. albates crassum est. X. 833. austereum simul et dulce. XI. 648. aminaeum e Bithynia movet urinas. VI. 337. aminaeum quam primum bibi potest. VI. 806. aminaeum adstringit. XI. 441. aminaeum neapolitanum aquosae consistentiae. X. 833. in Sicilia vocatum aminaeum siccatur. XIII. 659. anabates austereum simul et dulce est. XV. 645. antiquius vinosius est et vehementius. X. 484. antiquum inimicum impense calido temperamento. VI. 392. aparachyta quae dicantur. X. 832. aparachyton i. e. originale. XIII. 721.

Finum Aphrodisieum. XIII. 659. aphrodisiense ad distributionem per corpus aptum. X. 835. aqua frigida temperatur *Erasistratus* in cholera exhibet. XI. 171. aqua alimentum exiguum corpori praebent. XVI. 433. aqua per urinas facillime secedunt. XVI. 433. aquosum quod dicatur. X. 484. XV. 631. aquosa quae et ubi crescant. XV. 648. aquosa vocantur alba et tenuia. XVII. B. 467. aquosa vocantur alba colore tenuique substantia, et non multae inter temperandum aquae indiga. XIV. 14. aquosae consistentiae quae. X. 833. aquosa nonnunquam perseverant. XIV. 15. aquosum imbecillum dicitur. XV. 628. aquosum facultate aquae simile est. XV. 631. aquosum cuius sit qualitatis. XV. 669. aquosa facile in contrarias qualitates mutantur, vel acidam, vel amaram. XIV. 16. aquosa urinas movent. X. 837. aquosa urinas promovent, sed minimum nutriunt. XVII. B. 467. aquosa celerime per urinam excernuntur. XVII. B. 486. aquosa paucissime nutriunt. XVII. B. 485. aquosa obesis utilia. X. 997. aquosum et maxime frigidum quibusnam utile. XV. 220. aquosum ad eorum, quae in pulmone sunt, eductionem idoneum est. XV. 642. aquosum praeter consuetudinem repente epotum in superiore ventre humiditatem excrementitiam, in inferiore flatum inducit. XV. 575. 577.

ariusium locis quibusdam in Chio provenit. X. 832. ariusium in Chio nascitur et quale. XIII. 405. ariusium nascitur in Chio. XIV. 28. ariusium, in Chio natum, siccat. XIII. 659. ariusium ad distributionem in corpus aptum. X. 835. ariusium succos bonos facit et concoctionem juvat. VI. 275. ariusium biliosis non convenit. VI. 803. ariusium senibus conducit. VI. 334. ariusium meconii antidotus. XI. 604. arsyinum urinum movet. VI. 276. arsyinum aquosae consistentiae est. X. 833. arsyinum recens bibi potest. VI. 806. arsyinum ad reficiendos exsiccatos. X. 483. arsyinum ad herpes exedentes. XI. 87.

Finum austereum natura frigidum est ac terrestre. XVIII. B. 568. austera sensim austeritatem deponunt. XI. 655. austera caput minime tentant et distributionem non promovent. X. 836. austera excretiones omnes cohibet. XV. 647. austera, ubi inveteraverint, stomacho utilia. X. 834. austera urinas movent. XV. 640. austera ventriculum roborant. X. 836. quae de causa his utamur. VI. 802. austera quibusnam in morbis sint vitanda. XV. 646. austera, crassa et nova in syncope fugienda sunt. X. 836. austera simul et dulcia. XI. 648. austera, quae mediocriter alba et crassa sunt, nullum ad distributionem in corpus est idoneum. X. 834. austereum pro rhodio. XIX. 738. bicyum quale. VI. 802. Bithynum album quomodo progressu temporis mutetur. VI. 805. caecubum in Italia quale. X. 834. natura calida quibus conditionibus celerius concoquantur. XI. 664. calidiora capitis dolores procreant. XIV. 317. calidum ventriculo imbecillo. XI. 55.

Finum caryinum dulce et nigrum. VI. 801. XV. 632. caryinum *Galenus* amicus ex sola descriptione cognovit. VIII. 774. caryinum. VI. 806. caecubum quale. VI. 805. cilicium austereum et dulce simul. VI. 800. crassa quae. X. 833. crassa valde nutriunt. VI. 800. crassum ad sanguinis eruptiones. XI. 52. crassum ad reficiendos extenuatos. X. 997. a vinis natura crassis abstinendum, donec novella sunt. VI. 805. crassa, dulcia et nigra seclibus sunt fugien-

da. VI. 339. crassa et fulva multum alunt. XVI. 433. crassa et fulva aquosis magis nutriunt. XVII. B. 486. crassum et fulvum difficulter alteratur. XV. 413. crassa et nigra malum snecum gignunt. VI. 276. crassa et nigra sanguinem melancholicum generant. VIII. 184. crassa, odorata et vebementiora quibusnam in regionibus crescunt. XV. 649. crassa, rubra maxime nutriunt. XVII. B. 467sq. creticum vinosum, utilitas in tetano lumborum. XV. 862. defrutum quod vocatur, ex cocto musto conficitur, quo vino dulcius efficitur. XV. 632. dilutum ventris robor exolvit. XV. 564. dulce qualis ut plurimum sit naturae. XV. 632. dulcia enumerantur. XV. 632. dulce omne et nigrum est. XV. 645. dulce in acuto morbo ad expuitionem idoneum. XV. 635sq. dulce minus quam vinosum caput tentat. V. 771. dulce vinoso minus caput gravat et mentem ferit. XV. 630. dulcia bilem generant. XV. 638. dulce cur amara bile scatentibus non idoneum. XV. 630. dulcia, et quae ventrem molire possunt, biliosis conducunt. VI. 410sq. dulce mediocriter calefacere videtur. XV. 632. dulce cur febrientibus non sit utile. XV. 638. dulcia cur flatus gignant. XV. 638. dulce cur sitim faciat. XV. 632. dulce ad toxicum sumtum. XIV. 139. dulce secundum Hippocratem potentius educit sputa. XV. 641. vomitus vini dulcis potione provocatus ad ciborum corruptionem in ventre valet. VI. 414. dulcis potio ad vomitum his conducit, quibus cibi in ventre corrumpuntur. VI. 414. dulcia et crassa alvum subducunt. VI. 804. durum quod. VIII. 689.

Vinum falernum, quod faustianum vocant, admodum dulce est. X. 832. falernum gustu dignovit Galenus. VIII. 774. falernum siccatur. XIII. 659. falernum biliosis non convenit. VI. 803. falernum capiti noxium. X. 835. falernum ad herpetem exedentem. XI. 87. falernum senibus convenit. VI. 334. falernum stomachum roborat. X. 832. falernum optimi succi. VI. 802. falernum ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. falernum in syncope ex crudis humoribus. X. 831. falerni adulteratio et notae. XIV. 77. falernum ad an-

tidofa optimum. XIV. 19. falernum meconii antidotus. XI. 604.

Vinum Faustianum species falerni. XIV. 20. Faustianum falernum mediocriter dulce. VI. 801. flavus color est praecalidorum proprius. VI. 336. flavum calidissimum. VI. 336. quae calidissima, flava sunt. X. 834. flava, calida, et odora et consistentiae, quae inter aquosa et crassa sit media, quae. X. 833. florulentum apud Hippocratem quale. XIX. 81. fulvum triplicis generis est. XV. 646. fulva caput ferunt. X. 837. fulvum caput et mentem magis ferit quam nigrum. XV. 646. fulva, cur concoctioni in ventriculo et venis magis conducant. X. 837. fulvum quando in morbis acutis adhiberi possit. XV. 644sq. fulvum cur febris prava sit auxilium. XV. 642. fulvum albamve ad succi bonitatem et concoctionem facit. VI. 275. fulva et crassa tardius meatus permeant. X. 837. fulva et crassa magis nutriunt quam tenuia. X. 837. vitiosos humores corrigunt. X. 837. fulvum dulceque quibus utile et noxium. VI. 803. fulva flavaque mediocriter dulcia sunt. VI. 801. gabianum in Italia crescit. VI. 334. gaurianum aquosae consistentiae. X. 833. hepsema quod. X. 833. hippodamantium mediocriter dulce. VI. 801. hippodamantium quum inveteravit, ad distributionem. X. 836. inest huic adstrictio manifesta. X. 836. imbecillum aquosum dicitur. XV. 628. italicum pro mendesio. XIX. 736. Lesbium in Lesbo nascitur. X. 832. Lesbium a totius insulae nomine vocatur. XIV. 28. Lesbium in Mitylene paucum in Eresso et Methymna copiosius et melius invenit. XIII. 405. Lesbium odoratum in Ereso et Methymna siccatur. XIII. 659. Lesbium fulvum biliosis non convenit. VI. 803. Lesbium capiti noxium. X. 835. Lesbium ad distributionem per corpus aptum. X. 835. Lesbium succos bonos facit et concoctionem juvat. VI. 275. Lesbium senibus conducit. VI. 334. Lesbium ad ventriculi fluxiones. XI. 52. Lesbium meconii antidotus. XI. 604. marsum adstringit. XI. 441. marsum austerum est, facileque acescit. XIV. 15. marsum Signino austerius. X. 831. marsum siccatur. XIII. 659. marsum urinam movet. VI. 337.

Vinum mendesium pro italico. XIX. 738. pro mendesio sumi potest italicum. XIX. 736. meraco qui se repleverant, tremuli reddantur. VII. 158. meracum potum ad coriandram viride suntum. XIV. 139. meracum ad fungos venenatos. XIV. 140. meracum vigilias inducit. VIII. 132. merum quodnam dicatur. XVII. A. 320. merum causa intemperiei siccae cordis. IX. 388. meri potio ad ophthalmiam. XVIII. A. 45. meracius calefacit. XV. 179. meracius intestinis magis convenire statuit Hippocrates. XV. 647. meracius praeter consuetudinem potum qualia symptomata gignat. XV. 575. 577. meracius ad hemicraniam. XVII. B. 332. meracius humores diffundit et vasa laxiora reddit. XV. 293. quam meracissimum hieme conducit. XV. 177. mortuum quidam acetum vocant. XI. 413. multiferum quale dicatur. XV. 669. mysium surrentino haud ab simile. X. 833. mysium. XIII. 659. mysium surrentino similes vires habet. VI. 335. nigrum non omne statum et dulce est. XV. 645. nigra veterascantia quomodo se habeant. VI. 805. nigra maxime alunt. XVI. 433. nigra maxime antriant. XVII. B. 486. nigrum sanguinem plurimum generat. XV. 894. nigrum et austerrum quando in morbis acutis adhiberi possit. XV. 644sq. nigrum et austerrum affectas partes inflammari non patitur. XVIII. A. 691. nigri et austeri utilitas in vulneribus. XVIII. B. 567. nigrum, quod citra dulcedinem austerrum est, quando sit ventri utile. XV. 645.

Vinum nobile quodnam. X. 485. nobilium facultates. X. 485. novella quae sola bona. VI. 806. novellum aquosius, et imbecillius est, aegrus concoquitur, ac magis excrementosum est. X. 484. odora et fulva omnia capitis dolorem excitant. X. 835. odorum ad succi bonitatem praestat, et caput ferit. VI. 802. oligophoron quodnam dicatur. X. 484. pallida aut flava quae crassa sunt, et sanguinem augent, et corpus nutriunt. VI. 337. paucifera quae. VI. 807. pauciferum quale sit. XV. 669. quod Pergami crescit, et in Perperine et Aegis austerrum est. XV. 645. Perperinae quale. VI. 800. Perperinae nigrum est. VI. 805. perperinum ad-

stringit. VI. 337. perperinum crassum est. X. 833. parum quale. XVIII. B. 165. rhodium pro syriaco. XIX. 738. pro rhodio austerrum. XIX. 738. rubra et crassa sanguini generando sunt commodissima. VI. 744. robustum vinosum appellatur. XV. 628, robustum vehementer et celeriter calefacit et caput ferit. XV. 628. sabinum nobile quod dicatur. X. 485. sabinum aquosae consistentiae. X. 883. sabinum aquosum est, et febricitantibus exhibent. XV. 648. sabinum austerrum simul et dulce. XI. 648. sabinum ad reficiendos exsiccatos. X. 483. sabinum ad herpes exedentes. XI. 87. sabinum urinam movet. VI. 275.

Vinum sapa vocatum vino ipso dulcius, nigrius et crassius. XV. 632. scitilicium: ejus vires et usus. XIV. 569. et confectio. XIV. 569. scybelites crassum est et valde nutrit. VI. 800. dulce est. VI. 800. scybeliticum solummodo dulce est. XI. 649. scybelites dulce est. XV. 632. scybelites crassum est. X. 833. scybelites nigrum crassumque minus in ventre moratur. VI. 337. Sicularum aminaceum, quod in magnis reponitur sctilibus stomacho utile. X. 835. quod vero in parvis; malum stomacho est, et capitis dolorem creat. X. 835. signinum minus acescit, inveteratumque optimum redditur. XIV. 15. signinum austerrum est. X. 831. signinum siccum. XIII. 659. signinum senibus convenit. VI. 334. signinum urinam movet. VI. 337. siraeon crassum. X. 833. siticulosum minus sputa educit, et cur. XV. 642. siraeon solummodo dulce est. XI. 649. straphnum acerbum est. XV. 641. surrentinum ante viginti annos adhuc crudum. XIV. 15. surrentinum mediocriter adstringit. X. 831. surrentinum austerrum simul et dulce. XI. 648. surrentinum ad succi bonitatem et concoctionem. VI. 275. surrentinum senibus convenit. VI. 334. surrentinum meconii antidotum. XI. 604. sybates adstringit. VI. 337. pro syriaco rhodium. XIX. 738. tenue quibus utile. VI. 801. tenuia flatum non generant. XV. 638. tenue urinam movet. VI. 275. tenue et vetus et meracius in cholera arida. XV. 886.

Vinum theracum nigrum crassumque et minus in ventre moratur. VI.

337. *theraeum crassum* est, X. 833. *theraeum crassum* est et valde nutrit. VI. 800. *theraeum dulce* est, VI. 800. XI. 649. XV. 632. *therinum dulce* est. XV. 632. *therinum dulce* et *nigrum*. VI. 801. *thuscum aquosae consistentiae*, X. 833. *tibecinum aquosae consistentiae*, X. 833. *tibecinum recens bibi potest*. VI. 806. *tibenum aquosum* est, XV. 649. *tiburtinum nobile adstringit*, X. 831. aliud *tiburtinum* est imbecillum, levis adstrictionis particeps. X. 831. *tiburtinum austerum* est, facileque, si imprudentius condatur, aescit, XIV. 15. *tiburtinum siccum*. XIII. 659. *tiburtinum senibus convenit*. VI. 334. *tiburtinum urinam movet*, VI. 337. *titacazenum aquosae consistentiae*, X. 833. *titacazenum urinam movet*. VI. 276. *titacazenum aquosum* est, XV. 649. *titacazenum recens bibi potest*. VI. 806.

Vinum tmolites a colle *Tmolus* nomen habet. XIV. 28. ejus differentiae, X. 836. *tmolites falerno simile* est. XIII. 405. (reliquae ejus peculiaritates.) *tmolites capiti noxium*. X. 835. *tmolites ad distributionem per corpus aptum*. X. 835. *tmolites maxime siccum*. XIII. 659. *tmolites fulvum et dulce biliosis non convenit*. VI. 803. *tmolites fulvum dulce optimi succi* est. VI. 802. *tmolites meconii antidotus*. XI. 604. *valida austeri albaque cum crassitie etiam post decennium, si bene non fuerint recondita, acescunt*. XIV. 15. *veteris et acris immoderatus usus febrem accendit*. VII. 6. *vetus largiter epotum meconii antidotum* est. XI. 603 sq. *vetus, meracius, refrigeratus sanat*. XI. 604 sq. *nimis vetusta fugienda*. VI. 805. *valde vetusta calida sunt*. XI. 646. *omnia vetustate fiunt calidiora*. XI. 655. *vetustissimum ventriculo calido nocet*. XVII. B. 285. *vinosum quale Hippocrates dicit*, X. 484. *vinosum robustum dicitur*. XV. 628. *vinosum album quoddam Hippocrates vocet*. XV. 640. *vinosum album secundum Hippocratem urinam movet*, XV. 640.

Viperarum facultates. XI. 889. *albae radix pro balsamo*. XIX. 726.

VIPERAE: earum coitus, foetumque partus describitur a *Nicandro*. XIV. 239. *foeminae a mare differentia*. XIV. 265. *viperas venari quando*

conveniat. XIV. 46. 264. *viperas qui venantur, Marci vocantur*. XII. 316. *viperarum carnes, earumque virtutes et usus*. XII. 312. *quinam iis vescantur*. XIV. 264. *viperam aliquis devoraverat, et siti inextinguibili mortuus est*. VII. 135. *viperis morsos satari non posse potando, dicunt*. XII. 316. *vipera ut non mordeat remedia*. XIV. 490. *viperarum veneni vis diversa quatenus soli cuti applicatur, vel intro sumitur*. I. 664. *viperarum capita et caudae virulentiores esse videntur*. XIV. 45 sq. *viperas theriacae primum immiscepit Andromachus*. XIV. 232. *viperarum ad theriacam et pastillos theriacos adhibentur, sed caput et cauda abijciuntur necesse est*. XII. 317. *ad halem*. XII. 319. *viperarum ad theriacam praeparatio*. XIV. 265 sq. *vipera cur non integra theriacae immisceatur*. XIV. 237 sq. *viperam, nec alium serpentem Andromachus theriacae cur admiscuerit*. XIV. 233. *ex viperis theriacae Andromachi senioris, Galena dicta*. XIV. 32 sq. *ex viperis antidotus theriacae ad obstructions*. VI. 341. *viperarum caro aestate satis efficax est; secessus tempore sicca, frigida et alimenti expers*. XIV. 45. *fel, ei succedit fel ichneumonis*. XIX. 746. *viperarum saliva humana perniciose*. VII. 745. *contra vipersas viperarum ipsae contritae et vulneribus applicatae*. XIV. 246. *viperarum mira cum utilitate in elephantiasi eduntur*. XI. 143. *viperarum cutis pulverisata tubercula discutit*. XIV. 241. *ex viperis combustis sal valenter extenuat*. X. 995.

Vipera morsus quidem colorem ita mutavit, ut porri colorem referret. XVI. 451. *ad viperarum morsus anchusa onocibeile et aleibiadia*. XI. 813. *antidotus*. XIV. 122. 203. *antidotus Aetii Galli*. XIV. 114. *ad vipersas remedia, in quibus Antiochi theriaca continentur, quam Plinius in foribus aedis Aesculapii descriptam fuisse tradit*. XIV. 183. *remedium Apollodori ex sanguine testudinis*. XIV. 184. *Dorothei Heliei medicamentum*. XIV. 183. *enneapharmacum Heracolidis Tarentini*. XIV. 186. *epithemata*. XIV. 190. 490. *fomentum*. XIV. 491. *inunctio*. XIV. 490. *isis*. XIII. 774. *Isotheos dicta confectio*. XIII. 66. *Lemnia terra*. XII. 174. *a vipera morsos juvare dicitur*

Omphatites suspensus. XII. 207. rustici medicamentum. XIV. 184. congruere dicitur scorpius. XII. 366. quidam utebatur stercore caprino. XII. 299. theriace. XIV. 90. theriaca antidotus. XIV. 189. 300. theriaca galena dicta. XIV. 33. theriace praestantior quam Mithridatium. XIV. 3. decoctum herbae trifolii. XIV. 226. vinculum superioribus partibus injectum. VIII. 197.

VIR: causa majoris perfectionis prae foemina. IV. 161. usus. IV. 162. barba ejus decus et ornamentum. III. 900. viri et foeminae quomodo differant. IV. 628. virorum et feminarum genitalium analogia. IV. 159. viri cute alba, et qui regionem frigidam inhabitant, humidi pituitosi, molles et albi carne molli praediti sunt. XIII. 662. viri mulieribus plerumque sunt nigriores et hirsuti. XVII. A. 1002. mulieribus sicciore sunt. XV. 211. virorum sterilitatis causae. XVII. B. 869. XIX. 328. 451. viri qualem pulsum habeant. VIII. 463. IX. 472. mulieribus pulsum fere habent longe tum majorem tum vehementiorem, paulo tardiorum satiusque rariorem. IX. 107. viris urinae nigrae deterrimae. XVIII. B. 158. urina atra pessima. XIX. 610. calculi non generantur ob corporis frigus. XV. 153.

VIRES sunt vita ipsa. X. 643. virium essentia tum in spiritu tum in solidorum corporum temperamento consistit. X. 838. virium conditio quomodo cognoscatur. XVII. B. 382. oculorum conditio, ubi sunt vires infirmae et validae. XVII. B. 214. vires indicationem suppeditant qualem. X. 642. vires aegroti nam ad curationem quidpiam conferant; necne. X. 629. aegroti magni momenti sunt in sanatione febrium. X. 664. a viribus indicatio in febribus diariis exigua est. X. 670. magna in iis, quae diutius durant. X. 670. vires quando secundum naturam se non habere dicantur. X. 670. in viribus suspectis quatenam sit vena secunda. XVI. 135. viribus oblaesos lavare non convenit. XV. 721. vires respiciendae sunt in indicationibus stabilendis. IX. 509. earum dignitas. X. 643. respiciendae sunt in cura febrium. X. 812. exercitatae corpus rubicundum reddunt. XVII. B. 102. vacationis quan-

titatem indicant. XVII. B. 364. victum, qui sit adhibendus, indicant. XVII. B. 377. virium custodia vitam in nobis conservat. XV. 290. vires firmant aquae calidae. VI. 183. firmat balneum frigidum. X. 709. augget cibus plenus. XVII. B. 368. quae imminuunt; debilitare dicuntur. XV. 665. virium robur aut imbecillitas aegri scopi sunt graves victus rationis instituendae. XV. 606. imbecillitas in febribus malum signum. X. 690sq. imbecillitas in morbis lethali- bus signum est, mortem sine crisi subsequituram. IX. 748. imbecillitatem indicat urinae sedimentum inaequale. XIX. 582. virium imbecillitatis signum. urina alba et tenuis. XIX. 577.

Vires, si ex dolore resolvuntur, atque ex eo periculum impendet, et mitigari dolor et roborari vires debent. X. 814. virium jactura causa aphoniae in morbis. XV. 776. infirmitas comatis causa. XVII. A. 540. lapsus bulimum comitatur. VII. 136. lapsus in longissimis morbis saepe incidit. X. 840. imbecillitatis in morbis acutis causae. XV. 606. praeeeps lapsus syncope est. X. 837. imbecillitatem indicat urina tenuis et pallida. XIX. 578. viribus exoluti pro causis efficientibus varie sunt curandi. XV. 611. vires imbecillas habentes purgare non convenit. XVI. 657. virium prostrationis signa. VII. 592. vires quae prosternant, affectiones. IX. 548. vires frangit abscessus eruptio in ventrem, stomachum aut thoracem. XI. 49. prosternit doloris vehementia. XI. 49. exolvit somnus multus et insuetus. XV. 625. debilitat sudor immodicus. XVII. A. 972. virium robur timor minuit. VII. 587. vires dissolvit sudor immodicus. XVI. 122. prosternit omnis evacuatio, nisi paulatim fiat. XVII. B. 13. vires infirmiae redduntur inestiva vacuatione. XVI. 97. laedunt omnia vacuantia remedia. X. 638. gravantur venarum oppletionem. XV. 775. tenuis victus imminuit. XVII. B. 368. virium imminutio victus tenuis terminus est. XVII. B. 368. vires quae ratione servantur. X. 642. quomodo custodiantur. X. 742. in morbis quomodo conservandae. X. 843. virium conservatio alimenti scopus. XV. 510. roborat vinum aquosum. XV. 642.

tuetur et conservat victus moderatus. XVII. B. 368.

VIRGAE quomodo oriantur. XIX. 291.

VIRGO ut appareat mulier violata remedia parabilia. XIV. 478. 486. virginis, febre ardente laborantis casus. XVII. A. 768. 779. virgines ad matrimonium idoneas esse unde cognoscatur. XVII. A. 451. virginum uberibus illitus vespertilionum sanguis ab extuberatione ea tueri dicitur sed falso. XII. 258.

VIRIDE qua significatione apud Hippocratem occurrat. XVII. A. 828 sq. et pallidum apud quosdam idem significat. XV. 554. modo idem quod pallidum, modo quod aeruginosum est. XVI. 6. virides saepe pallidi vocantur. XVII. A. 343.

VIRILES morbi. V. 695.

VIRILITAS, definitio. V. 597. secundum Aristonem. V. 596. perit testibus excisis. IV. 569.

VIRTUS, definitio. V. 468. scientia est secundum Galenum. V. 593. scientia est etiam secundum Platonem. V. 599. unam Ariston accipit, scientiam bonorum et malorum. V. 590. 595. ad virtutem viam brevem putant Cynici placita sua. V. 71. virtutes animi quae. XIX. 383. virtutes animae, de iis Aristonis opinio. V. 595 sq. virtutes quatuor in anima quomodo sint. V. 594. virtus in anima rationali scientia est. V. 594. virtutes in partibus animae irrationalibus habitus quidam sunt et facultates, in rationali non habitus solum, sed etiam scientia. V. 595. virtutes corporis quae. XIX. 383. animal natum regentes, earumque sedes. V. 600. virtutis in cerebro collocatae opera. V. 600. in corde collocatae opera. V. 600. in hepate collocatae opera. V. 601. virtutes alii dociles putant, alii naturales. V. 776. omnes in medio consistunt. XVI. 105.

ad Virulentis omnis ictum antidotum diascincum. XIV. 152. ad virulentorum omnium ictus antidotus athanasia Mithridatis. XIV. 148.

VISCERA quatenam organa dicat Hippocrates. XVI. 93. et intra et extra ampla spatia obtinent. XI. 91. viscerum plurima moles ex carnibus constat, quam alii parenchyma volunt vocare. XII. 311. viscerum carnem Erasistratus parenchyma vocat.

XV. 8. viscerum carnes sanguine parum alterato nutriuntur. XV. 255. viscera quando stabiliat venter et quando non. XVI. 94. viscera cur nervos sensiflicos acceperint. III. 726. visceribus ventriculus subservit. VII. 123. viscera animalium terrestrium ut alimentum. VI. 679. viscera avium quale exhibeant alimentum. VI. 703. visceribus ampla spatia et intus et extra insunt. XVI. 157. visceribus cibis et somnis convenit. XVII. B. 260 sq. viscera quibus exercitationibus agitentur. VI. 151. visceribus inanitis inferioribus prodest repletio, superioribus alimentum. XVI. 94. viscera dulcedine delectantur. XV. 655. visceribus placidum est oxymel subacidum. XV. 683. viscera graviora reddit somnus uberior. X. 823. abstergit resina terebinthinae. VI. 355. purgant amygdalae. VI. 611. balanus myrepsica. XI. 845. purgat radix dracontil. XI. 864. expurgat Scordium. XII. 126. thymus expurgat. XI. 888. visceribus magnis praeditis noxia est aqua mulsa siucera. XV. 699.

Viscera videri pendere ait Hippocrates iis, qui parcius cibantur. XV. 554. suspensa videri unde veniat. XV. 570. viscerum abscessus quoniam erumpant. VII. 739. dolore ex laboribus et itinere qui corripuntur, quali victu utantur. XV. 221. dolores malagma hieraticon. XIII. 183. ad viscerum indurationem malagma Andraee. XIII. 343. viscerum infarctus purgat agarici radix. XI. 812. in viscerum phlegmonis cur dulcia non conveniant. XV. 657. viscerum inflammatio purgationem non concedit. XI. 351. inflammatio ad purgationem inepta est. XVI. 64. inflammatio purgationem non concedit. XVI. 108. XVII. B. 448. viscus aliquod inflammatum si suppuraverit, suppurati vocantur. IX. 173. ad visceris cujuslibet inflammationem emplastrum discussorium ex calce viva. XIII. 945. viscerum obstructions fiunt ex motu retardato. VI. 41. obstructions extergit carpesium. XII. 15. obstructions expurgat Chamaedrys. XII. 153. ad viscerum obstructionem hedydari semen et germina. XI. 884. viscera obstructione liberat Scandix. XII. 125. obstructions solvit Sison. XII. 123. ad viscerum

scirrhosos affectus myracopon regium. XIII. 1031. ad visceris scirrhum factorum malagma *Damocratis*. XIII. 990.

Visceratus quoniam dicatur. V. 317.

Viscerosi qui dicantur. XVII. A. 365.

Viscidum omne quidam calidum vocant. XI. 412.

Viscosa omnis causae sunt pituitae accumulationis. XIX. 488.

Viscum, vires et usus. XI. 888. quercino succedaneum. XIX. 730.

Visus, definitio et quomodo fiat. XIX. 379. oculorum actio est. X. 45. finis colorum dignotio. V. 625. organon ipsum crystallinus humor est. X. 118. splendoris sensus est. VII. 122. organon cur sit igneum. V. 635. organon *Plato* dicit ignis esse purissimi a carbone et flamma variantis. V. 629. organon cur sit lucidissimum factum. II. 862. 864. organon spiritum habet splendidum assidue sibi a cerebro affluentem. IV. 275. organon cur splendidum sit creatum. V. 637. theoriae. V. 618. XIX. 306. theoria mathematica. III. 815 sq. theoria *Aristotelis*. V. 643. theoria secundum *Platonem*. V. 630. visu quatenus corporum qualitates explorari queant. XI. 445. visus, quomodo et de magnitudine et figura corporum certiores nos reddat. V. 626. et situm et intervallum corporis cognoscere licet. V. 626. instrumentum pellucidum est splendidumque. V. 627. ejus dignitas. IV. 273. ad diagnosin morborum necessitas. XVIII. B. 649. morbi ortum habent vel quod nervus, vel quod cerebrum male est affectum. VII. 86. pathemata. VII. 44. alteratio morbi futuri nota est. I. 363. mutatio ex oculi conversione a musculorum paralyti pendente. VIII. 220. quibus impeditur, morbi. VII. 94. num recepturi sint nec ne cataracta laborantes, si detracta fuerit, signa. VII. 89. laesio in cataracta centrali. VII. 95. laesio in cataracta partiali. VII. 95. visum impediunt chemoses. VII. 101. si cornea a statu normali recedit. VII. 87. visum laedit corneae pars, quae pupillae obversa est, si aegrotat. VII. 99. visum adiungunt vitia corneae varia. VII. 100. visum prorsus impediunt corneae morbi magni. VII. 101.

Visus laesio, quando in humore crassa corpora natant. VII. 96. aciem adimit humor tennis crassior. VII. 95. impeditus humore s. spiritu in uveae foramine constituto. VII. 87. visum ex accidenti impedit membrana adnata inflammata. VII. 101. visus pictionum saepe turbatur, quando coriis albis laborant. Quomodo reficiantur. III. 776. visum et auditum turbat pulvis foliorum *Platani*, ubi in oculum aut aures inciderit. XII. 104. impediunt pterygia. VII. 101. visus laeditur ex solis conspectione. VII. 91. visum cur sol laedat. VII. 119. visum corrumpunt maximi splendores. VII. 117. visus affectus maximus, et propemodum phrenitidi similis est tria pro uno videre. IV. 788. visum laedit ulcus. VII. 99. laedit uveae foraminis augmentum. VII. 88. visus si perditur, nullo in oculo malo apparante, nervus affectus est. VIII. 218. visus caliginosus est temperamento calido et humido praeditis. I. 327. caliginem producit auster. XVII. A. 33. caliginosum et nebulosum efficit cornea humidior et densior. VII. 99. visus duplex unde oriatur. VII. 87. visus duplicatus quando oriatur. III. 819. VIII. 220. moderatas fatigationes emendant fuscum et coeruleum. VII. 120. nigrum morbos, ex segregatione provenientes. VII. 121. hallucinationes oriuntur, si oculi humores colore mutati sunt. VII. 99. visum hebetant lentes saepius cometae. VI. 526. hebetant lens et brassica. VI. 632.

Visus hebetudo amblyopia est. XI. 779. hebetudinem creat crassior et densior cornea. VII. 99. hebetudinem cur auster gignant. XVII. B. 570. hebetudo in febre ardente mentis alienationem indicat. XVI. 553. hebetudo et obscuritas morbi futuri nota est. I. 361. ad visus hebetudinem remedia parabilia. XIV. 498. visus hebetudini ab humorum crassitie, cedrea medetur. XII. 18. hebetudines, a crassitie natas, juvant caules *Chamaesyces*. XII. 155. ad visus hebetudinem collyrium *Lucii* melinum. XII. 787. *Ptolemaei* remedia. XII. 789. collyrium *Proteus*. XII. 787. *Hermophili* collyrium thalasserrum. XII. 781. Indicum basilicon. XII. 782. melinum atarachum. XII.

786. visus sine suffusione obscurat-
tionis causa. V. 615. obscuri cura.
XII. 801. cur in senibus obtunda-
tur. XVII. B. 651. ad visum obtu-
sum Hieracium. XII. 783. collyrium
indicum aerianum. XII. 781. visus
vitiatur humore aqueo vacuato. VII.
91. vitiatus in febribus lethale si-
gnum. XVII. B. 729. ad visum vi-
tium *Philoxeni* remedium aridum.
XII. 735.

Visum acuentia remedia. XIV.
497. 499. acuentia remedia oxyder-
gica vocantur. XI. 778. ad visum
acuendum cineribus hirundinum usta-
rum utuntur. XII. 360. ad visum
acuendum Chelidonii majoris succus.
XII. 156. visum an acuat sanguis
crocodili. XII. 263. visum acuit fel
hyaenae. XIV. 241. visum acuens
compositio *Antonii Musae*. XII. 737.
Largi. XII. 738. acuens compositio
Philoxeni. XII. 736. visum acuit ru-
ta. XIV. 543. acutissimus fit, si pu-
pillae imminutio in utero facta est,
post vero laedit. VII. 88. visum acu-
tissimum reddit aspidis senile ex-
uvium melle tritum et illitum. XIV.
242.

VITA ipsa vires aut ipsae sunt,
aut earum actiones. X. 643. calida
est et humida. I. 523. vitae totius
principium cor. IV. 121. XV. 362.
vitae finis cordis est ab actione ces-
satio. VII. 681. vita qua ratione ad
longissimum tempus protrahatur. VI.
62sq. vita quando gubernetur secun-
dum scientiam aut ignorantiam. V.
596. vita brevis, ars longa. VIII.
637. XI. 793. vita brevis artis com-
paratione. XVII. B. 346. 348. vita
non, quemadmodum *Hippocrates* sta-
tuit, brevis, sed longa, ars autem
brevis, uti methodicis proferunt. I.
82. vitam brevem secundum *Hippo-
cratem* reddunt cibi imbecilli. XVII.
B. 282. vita ante acta indicationem
in morbis praebet. X. 652. vita mol-
lis mollem pulsum efficit. IX. 269.
vita optima quae. XVII. B. 231.
optima quae secundum philosophos.
XIX. 231. otiosa morborum humi-
dorum causa. VII. 20. otiosa ad fe-
brem quotidianam praedisponit. XI.
23. otiosa palpitacionis causa. VII.
600. peristaltica quae. XV. 177. e
vita qui decedunt, omnes pulsum
parvum et languidum habent. VIII.
806. vitae diuturnae sunt, quibus

plures sunt dentes. XVII. A. 473.
vitae instituta; definitio. XVII. A.
211. vitae instituta ad morborum
praenotionem faciunt. XVII. A. 211.
vitae instituti influxus in morborum
constitutionem. XVII. B. 386. vitae
negotia imbecilla quae. XVII. B. 180.
vitae ratio qua in re consistat. VII.
212.

VITELLUS ovi assati, vino albo tri-
tus et cerato rosaceo exceptus ad se-
dis dolores ardentis. XIII. 315.

VITEX (vide *Agnus castus*). XI.
807. unde nomen acceperit. VI. 550.
viticis germina eduntur. VI. 644. se-
minis usus et facultates. VI. 550.
semen pro aspalatho. XIX. 725. se-
men pro carthami semine. XIX. 732.
tiores appetitum movent. VI. 624.

VITIA omnia extra medium exce-
dunt. XVI. 105. conformationis. I.
376. corporis animae imperant. IV.
788. praecordialia et spiritiosa qua-
lia sint. XVII. B. 29.

VIRIS alba et bryonia vocatur, et
psilothrum. XI. 826. vites agrestes
quae vocentur. VI. 619. vitis agre-
stis et acris valde et calida. XI. 683.
agrestis, albae et sativae facultates.
XI. 826. capreoli ad herpetes. XI.
86. sternendi sunt in cubiculo febric-
itantium. X. 697. germina eduntur,
VI. 644. lignum, pro eo oenanthes.
XIX. 738. oculos depascunt scnipae,
remedium contra eos vermes. XII.
186. vitis succus pro succo oenan-
thes. XIX. 738. ad vites custodiendas
facientia. XIV. 546.

VITILIGO morbus vernalis. XVII.
B. 615. vitiliginum generatio leucis
similis. VII. 227. vitiligo naturalem
colorem mutat. VII. 75. duae spe-
cies, alba et nigra: causae. XIV.
758. albae ex pituitoso, nigrae ex
melancholico sanguine generantur.
VII. 227. vitilignes albas atrasque
gignit pituita secundum *Platonem*.
XVIII. A. 261. albae vere potissi-
mum fiunt. XVI. 26. vitiligo fit ex
solidarum partium mutatione. XV.
347. causa est humorum fluxus. VII.
22. vitilignes vere potissimum fiunt.
V. 694. ab ea immunes sunt hae-
morrhoidarii. XVI. 453. et cur. XVI.
460. in vitiliginibus nutritio ob pra-
vitatem frustratur. VII. 225. cura.
XII. 46. vitilignes detergunt radix
et semina althaeae. XI. 867. expur-
gat alysson. XI. 823. sanat anchusa

ónoclea cum aceto. XI. 812. albas juvat rubia tinctorum cum aceto. illita. XI. 878. ad vitiligines in facie remedia. XIV. 420. 421. ad vitiligines Balanus myrepica. XI. 845. caparis cortex. XII. 11. foris utuntur radice Chamaeleontis nigri. XII. 154. stercus crocodilorum terrestrium. XII. 308. draconitii radix cum aceto. XI. 864. emplastrum Attalici album. XIII. 422. decoctum lupini. XI. 885. muscerda et fimus caprinus et calamus graecus ex melle illitus. XIV. 349. testa Sepiarum usta. XII. 347. Telephium cum aceto. XII. 141.

VITIOSITATIS semen nobis innatum esse Posidonius statuebat. IV. 820.

VITRIOLUM, substitui potest aeris squama. XIX. 746. cupri vide *Chalcanthus*.

VITRUM continet terram arenosam. XII. 185. ejus vires et usus. XII. 206. ustum potenter calculos frangit. XIX. 695. ustum urinam movet. XI. 749.

VITULINUS adeps, ejus facultates. XII. 327. adeps pus movet. XI. 733. ei substitui potest anserinus. XIX. 743.

VITULORUM caro qualis. VI. 774. carnes bubulis sunt praestantiores. VI. 662. medulla pro hyssopi cera. XIX. 745. medulla pro cervi medulla. XIX. 736. medullae succedanea. XIX. 736.

Vitulus marinus aërem respirat. III. 444. vituli marini sanguinem melancholicum generant. VIII. 184.

VOCALIA instrumenta quanam sint. XVI. 204. organa quanam *Galenus* vocet. XVII. A. 187.

Vocaliores cur saepe sint homines percalidae naturae. XVII. B. 201sq.

Vocalium distributio. X. 24.

VOCIFERATIONUM utilitas. VI. 359.

VOLA manus, definitio. XIV. 704. quibusnam musculis constructa. III. 93. volae manus, *Strapa*, unde nomen habeant. XVIII. B. 364.

Volatiliu esus sanguinem adauget. XIX. 488.

VOLATIO actio animalis volatilis est. X. 46.

VOLUCRES, alimenta, quae ab iis sumuntur. VI. 700. de differentia, quae est in partibus earum. VI. 703.

VOLUNTAS equiti similis, qui ha-

benarum motu equos impellit. IV. 469.

Voluptaria philosophia. XIX. 230.

VOLUPTAS affectus dicitur. XVI. 295. praesentis boni est opinio. V. 366. placidus sensus est. VIII. 71. vitalem firmitatem dissolvit. IV. 588. voluptatis differentiae. V. 772sq. voluptas maxima cur sit cum coitu juncta. IV. 179. maxima causa mortis subitaneae. X. 841. voluptatem *Plato* vocat pathema. VII. 44. voluptates amant pueri. V. 459. voluptates arteriam mollem efficiunt. IX. 269. voluptates maximae nonnullos interficiunt. VIII. 301.

VOLVULUS (confer. *ILEUS*) quinam morbus, ejusque causae. VIII. 388sq. definitio. XIV. 736. XIX. 423. cura. XIV. 737. definitio et causae. XVII. B. 623. morbus acutus est. XIV. 730. autumnus potissimum fit. XVI. 27. in volvulo stercus vomitu ejicitur. VII. 219. in eo vomitus fiunt cum magna intentione et violentia, ita ut stercus etiam evomant. XIII. 148. causae. VII. 37. causa est intestinorum motus privatio. VII. 220. graveolens qualis apud *Hippocratem* sit. XVI. 824. ex volvulis graveolentibus cum febre acuta et hypochondrio sublimi parotides lethales. XVI. 822. volvuli mollis cura. XVII. A. 477. ad volvulum remedia. XIV. 452. 453. in volvulo clysteres acres. XVI. 146. ad volvulum colica admirabilis. XIII. 278. *Sigonis* colica. XIII. 285. Isotheos confectio. XIII. 66.

Vomentes facile superius purgare oportet, difficulter vomentes inferius. XV. 335.

Vomere qui consueverunt, evacuationem per superiora facile ferunt, qui non consueverunt, moleste. XVI. 124. qui bis in mense consuevit, hunc praestat duobus ex ordine diebus vomitum ciere, quam decimo quinto die. XV. 207. cibos quibusnam conducat. XV. 208. cibos quibus incommodum est, iis crebro die cibum sumere, et omnis generis cibariis uti confert. XV. 207. qui velit, quomodo se praeparet. XVI. 143. facilius est sedendo quam erecto corpore. XVI. 144.

VOMICA quomodo cognoscatur, utrum in hoc vel altero latere consistat. XVIII. B. 199sq. vomicae quandonam rumpantur. XVIII. B. 197.

vomica num celerius an tardius rumpatur; quomodo sit cognoscendum. XVIII. B. 206. quo die rumpatur, unde concludendum. XVIII. B. 255sq. vomicam pulmonis per urinam purgari vidit *Galenus*. VIII. 412. quomodo hoc fiat. *ibid.* vomicas omnia suppurantia quidam vocant. VII. 716.

Vomitur excreticis facultatis ventriculi motus est. VII. 217. naturalis facultatis symptoma est. VII. 173. nauseae eum praecedunt. VII. 173. physiologia. II. 171. epiglottidis usus, ne quid in tracheam perveniat rejecti. III. 589. vomitu quae expelluntur, praeter naturam sunt. XV. 320. vomitus ea rejicit, quae in ventriculi cavitate continentur. XVI. 172. humoris, qui per vomitum rejicitur, sanguini crasso et nigro similis, qualitates. V. 108. vomitu editorum foetor quid in morbis significet. XVI. 216. vomitu rejecta diversi saporis sunt. XVI. 217. in vomitu et singultu non idem est ventriculi motus. VII. 216. vomitus melancholici sanguinalis fit liene affecto. VIII. 378. ex cibis crudis, ejus causae. II. 159. post fortiorem motum statim succedens unde. XIII. 140.

Vomitur causae. VII. 167. aestate fiunt. V. 694. XVI. 27. sequitur ventriculi oris morsum. XVI. 229. polsus conditio. IX. 198. vomituris cur os sputo tenui repleatur. XVI. 571. vomitus in quibusdam superflua vacuat. X. 512. vomitum sibi provocare *Galenus* saepe canem vidit. XI. 168. vomitus cur recens natis familiaris. XVII. B. 627. puerulorum morbus. V. 694. vomitum inducentia momenta. VII. 235. scientia remedia. XVIII. A. 484. provocat semen anagyri. XI. 829. armeniaca et praecocia. VI. 593. drachma carnis Balani myrsinae cum melicrato. XI. 845. si movere volumus, cerebrum postremis epulis est dandum. VI. 677. vomitus per helleborum quomodo ciendus. XI. 347. vomitum citat mel largius sumtum. VI. 741. navigatio. XVII. B. 674. non ut pepones, melopepones excitant. VI. 566. vomitus a cibis veteres medici in singulos menses repeti praecipiebant, et cur. III. 358. vomitu quando utamur. XVI. 167. per vomitum quando sit purgandum. XVI. 264.

Vomitur indicationes et contraindicationes. XVI. 141. XVII. B. 676. sex hibernis mensibus iis ciendus est, qui ex tenuibus crassi evadere cupiunt. XV. 198. qua ratione sit in iis instituendus; qui ex crassis tenues evadere cupiunt. XV. 200. quinam secundum *Hippocratem* utilissimus. XVII. A. 320. et quinam pravi. XVII. A. 319sq. secundum *Hippocratem* conducit, quibus in surditate et torpore epistaxis oboritur. XVI. 803. ante cibum conducit, quibus cibi in ventre corrumpuntur. VI. 414. utilitas ad humorem glutinosum a ventriculo abstergendum. XVI. 142. conducunt iis, qui iam epotarunt. XIV. 140. confert, quibus os amarum est. XV. 746. futurus indicatur, si labrum inferius quatitur. XVI. 229. vomitu jactatos lavare non convenit. XV. 721. vomitus terminus. XVI. 144. non sine periculo ne exulceratum dilaceretur, est movendus. X. 359.

Vomitur quando non conferat. XVI. 168. in succis crudis non suadendus. VI. 276. et cur. VI. 277. *Praxagoras* autem et *Philotimus* commendant. VI. 279. imperandus non est in lassitudine cum humore crudo. XVI. 75. ab eo abstinendum, si ventriculus propter imbecillitatem cibos continere nequit. XVI. 142. pudendorum affectus revellendo sanat. X. 903. ut signum. XVIII. B. 165. signum decretorium est. IX. 614. signum cardiognos est. XVI. 572. in principio morbi non judicat. XVI. 259. in morbis expectandus quando. VIII. 21. causa virium exolutionis in morbis acutis. XV. 607. sine vomitu et cum jactatione qui exacerbantur, male habent. XVI. 665. vomitus copiosus signum decretorium. XVII. B. 396. vomitum postremae in meraciora desinentes, putredinem indicant. XVII. A. 319. a vomitu singultus aut oculorum rubor malum. XVIII. A. 104. vomitus stercoris in ileo succedit. XVIII. A. 68. in ileo malum signum. XVIII. A. 110. comoda. XVI. 143. qualis utilissimus. XVIII. B. 165.

Vomitur acres et biliosi comitantur febrem tertianam. VII. 466. acrium humorum futurus quo symptoma indicetur. XV. 602. aeruginosus et pituitosus ut crisis quando accidat. IX.

753. et quando biliosus. IX. 754. aeruginosus quomodo generetur. XVII. A. 152. in phrenitide saepe mortis signum. XVII. A. 152sq. aeruginosus causat convulsiones in quodam. XVII. B. 782. aeruginosus in capitis doloribus insaniam significat. XVI. 534. biliosus in febre quando sit expectandus. XVI. 572. biliosi et pituitosi quando sint secundum Hippocratem in febribus expectandi. XVII. A. 155. biliosus quando sit expectandus in febribus. XVIII. B. 284. biliosi cur aestate frequentissime fiant. XVII. B. 619. biliosus cardialgiam praecedit. III. 356. biliosi cur capitis fracturas sequantur, quum ad meningas pervenerint. VIII. 179. biliosus cur cerebri vulnera comitetur. XVIII. A. 85. et vulnera durae matris. XVIII. A. 86. biliosus saepe a horrore provocatur. XVIII. B. 287. pure biliosus quid significet. XVIII. B. 166. exigui, biliosi, malum, tum alias, tum si pervigilia supervenerit; nasus in his stillans perniciosum. XVI. 668. bilis atra in eo apparens lethale signum habetur. XVI. 218. ad vomitum biliosum remedia. XIV. 564. antidotus Aristarchi. XIII. 103. vomitum biliosum in febrilibus accessionibus paroxysmis assidentem sedat theriaca. XIV. 302.

Vomitum qui colores multos praeter naturam habet, admodum exitialis. XVIII. B. 168. critici futuri signa. IX. 764. criticus quando fiat. IX. 764. vomitum criticum pulsus durus indicat. IX. 535. vomitus critici ex laborum inferiorum agitatione praesagium. IX. 758. cruenti causa dysenteriae et haemorrhoidum incauta suppressio. XI. 170. cruentus ex haemorrhoidibus suppressis. XV. 329. cruenti causa haemorrhoides suppressae. XVI. 458. cruentus interdum fit hirudine deglutita. VIII. 265. cruenti causa hirudo epota. XVI. 477. in vomitu cruento venter foris refrigeratus noxam infert. X. 331. cruentus sine febre salutaris, cum febre pravus. XVIII. A. 139. cruentus causa phthiseos et puris per superiora purgationis. XVIII. A. 193. cruentus refrigerantibus et adstringentibus curandus est. XVIII. A. 139. cruento laboranti mulieri menstrua erumpentia morbum tollunt. XVIII. A. 251. cruentum in muliere sanat menstruo-

rum eruptio. XVII. B. 821. ad vomitum cruentum remedia parabilia. XIX. 531. antidotus Philonis. XIII. 267. pericula, quae ex difficili redundant. XVI. 142.

Vomitum facilis quomodo efficiatur. XVI. 142sq. fastidiosus quomodo oriatur. XVI. 553. ex vomitu fastidioso vox clangens oculique sordem habentes insaniam portendunt. XVI. 552. vomitus frequens causa extensionis. XVII. B. 84. lividus, si graviter oleat, celerrimam mortem indicat. XVII. A. 318. XVIII. B. 169. longus arterias exsiccat. VII. 313. niger contraindicat purgationem. XVI. 654. nimii colliquationis causa. XVI. 289. pituitosus symptoma quartanae. VII. 469. pituitosus febrem quotidianam comitatur. VII. 465. pituitosus quid significet. XVIII. B. 166. porri colorem repraesentans, vel livens, vel niger malum signum. XVI. 641. porraceus, aut lividus aut niger periculosus. XVII. A. 317. XVIII. B. 166. omnis cum putrido et foetido odore malum. XVIII. B. 169. sinceros atque fastidiosos Hippocrates malos vocat. XVI. 644. sponte obortus, si quae oportet, vacuat, confert. XVII. B. 356sq. sponte superveniens ei morbum solvit, quem alvi floor diutius vexavit. XV. 300. spontaneus solvit alvi profluvium longum. XVIII. A. 24. cum varietate eorum, quae vomuntur, malum signum est. XVI. 641. cum varietate malum. XVII. A. 317. vehementes pulsus reddunt vermicolantem. IX. 313.

Vomitum ut facilis sit remedia. XIV. 452. ad vomitum remedia. XIV. 370. ad vomitum sedandum. XIV. 452. 453. vomitorium remedium. XIV. 531. vomitum reprimentia remedia. XIV. 531. ad vomitum remedia parabilia. XIV. 542. ad vomitum ciborum antidotus Attalica. XIII. 162. vomitus solutio aqua calida pota. XVII. A. 471. nonnulli contra enim fabas cum oxycrato decoctas exhibuerunt. XII. 49. ad vomitus ciborum remedium. XIII. 146. ad vomitum Emeni medicamentum. XIII. 178. vomitum sistant mala post cibum comesta. VI. 597. ad vomitum Asclepiadae malagma. XIII. 179. Galli Marci Asclepiadei malagma. XIII. 179. ad vomitum ciborum pastillus Amazonum. XIII. 152. ad vomitum

volvulosum pastillos Amazonum. XIII. 150. ad vomitum ciborum stomachicum. XIII. 142. ad vomitum idoneus succens peponum. VI. 564. theriaca *Euclidis* Palatiani. XIV. 162. vomitus num vomitu curetur. XVII. A. 913. vomitorium pituitam detrahens. XIV. 531. vomitus ob imbecillitatem gravati stomachi quomodo curentur. XIII. 146. ad vomitum stercoris. XIV. 452. 453. vomitus volvulosus, ejus definitio et cura. XIII. 148sq.

Voracibus ventriculus nonnunquam in ore invenitur. II. 173.

VORACITAS causa convulsionis in pteris. XV. 210. quae dedecori est, coercenda. V. 31.

VORTICIS causa. XIX. 288. definitiones. XIX. 310.

Vox, definitio. XIX. 380. vocis theoriae. XIX. 310sq. vocis et lectionis differentia. VIII. 266. vox non idem, quod loquela et sermo. XVI. 204. vox cogitationum mentis est nuncia. IV. 277. de voce *Diogenis* Babylonii sententia. V. 241. vox an sit incorporea. XIX. 312. quomodo efficiatur. XIV. 630. vocis propria materia exspiratio est. VIII. 269. ad vocem articulatam contribuentes partes. VIII. 272. vocem generantes muscoli qui. VIII. 271. muscoli abdominales ad eam generandam conferunt. II. 584. 587. vocis instrumenta quae. VIII. 50.

Vox motio est instrumentorum respirationis. XVI. 175. est munus vocalium instrumentorum. XVI. 204. per asperam arteriam procedit. V. 241. 244. ejus rei consideratio. V. 245. vocis instrumentum principalissimum larynx. III. 525. IV. 278. V. 231. VI. 421. quomodo generetur in larynge. III. 527. V. 233. vocem, qui e corde petunt, errant. V. 232. 237sq. vocem a corde fieri propter situs vicinitatem, reprehenditur. V. 240. quid ad ejus generationem fauces conferant. XVII. A. 187. quomodo per glottidem excitetur. III. 561sq. madoris in glottide ad eam provocandam utilitas. III. 566sq. gurgulionis ad eam utilitas. III. 888. vocis generatio in gutture est. XV. 793. palati et uvulae ad eam provocandam utilitas. III. 526. vocis instrumentum pulmones. III. 411. paratur in trachea. III. 526. ad vocem provocandam cartilaginosa tracheae

structura necessaria. III. 522. vocis instrumentum est uvula. XIX. 368. musculorum abdominalium et thoracis ad eam provocandam utilitas. V. 232. vox cur piscibus denegata. III. 411. piscibus cur non necessaria. III. 443. vocis pubertatis tempore mutatio. XVII. B. 212. communis auxiliorum ad vocis organorum morbos materia. XIII. 6. vox quatenus aegrotanti auditui amica. VII. 121. auditui jucundissima ea, quae lenissima et tardissima. VII. 121. quatenus auditui fatigato amica. VII. 121. ut vox canora fiat. XIV. 580. ad vocem clarificandam remedia parabilia. XIV. 514. vocis alteratio post castrationem. IV. 575. vocis instrumentorum paralysis aphonia est. VII. 150. vocis elementa viginti quatuor. IX. 25. voces elementares quomodo exprimitur. IV. 697. vox ut signum. VII. 78.

Vocis affectio ex vulneribus thoracis. III. 417. affectiones per excrementa e capite ad tracheam delata. VI. 421. vox adimitur, quibus medulla spinalis in cervicē est affecta. VII. 112. deficit aspera arteria incisa. V. 231. deficit presso cerebro. V. 185. deficit nervis vagis affectis. II. 675. castus vocis defectus ex lapsu. VIII. 50. vocis defectu mulier non tentatur, si recte purgetur menstruis. XI. 165. voces quibus cum febre deficiunt post indicationem, hi tremantes ac soporati pereunt. XVI. 693. voce qui derepente sine febre deficiunt, vena secanda. XVII. A. 470. qua diversa ratione laedatur vox. VIII. 267sq. vocem laedit gurgulio exsectus. VI. 864. laedit pulvis foliorum Platani, ideoque vitandus. XII. 104. perit medulla spinali juxta primam vertebra dissecta. V. 239. perit musculis intercostalibus aut nervis dissectis. II. 664. 670. 667. perit nervis recurrentibus male affectis. VIII. 53. abrupta fit affecto gutture. XV. 794. abrupta est in angina ex fluxione acri. XV. 793. acutae et clangentes unde oriuntur. XVI. 510. acutae generatio. XVI. 608. acutam cur habeant spadones, pueri, mulieres. XVI. 608. vox quibus acuitur in morbis, hi trahuntur hypochondria ad interiora. XVI. 606. vox acuta, clangorosa malum. XVI. 611. aspera unde generetur. XVII.

A. 187. voce aspera loquentes trachyphoni vocantur. XVII. A. 187. vox aspera auditum infestat. VII. 117. eelerrima auditum infestat. VII. 117. clangorosa unde fiat. XVI. 553. 555. 611. clangorosa est in animalibus collo longo praeditis. III. 535. cur fiat in febribus ardentibus clangorosa. III. 535. clangosa et acuta a siccitate efficitur vocalium organorum. XVII. A. 685. clangens ex vomitu fastidioso quid indicet. XVI. 552. voce clara praediti homines orientem habitantes. IV. 798. voces densae num dentur. XVI. 509. vocis exilitatem varix solvit in teste exortus. XVII. A. 468. voce graciles quinam dicantur. XVII. A. 186. et quomodo fiant. ibid. — voces inclusas et coactas quales *Hippocrates* vocaverit. XVII. A. 680. vox ingens quomodo generetur. XVII. B. 201. voce capti an intendant per totum palpitantes. (*Hipp.*) XVI. 570.

Vocis interceptionis (confer. APHONIA) causae diversae. VIII. 52 sq. vox intercipitur articulo capitis deflexo. IV. 11. intercepta (s. non posse loqui), ejus causae. XIII. 4. in inflammatione tunicae internae tracheae consistit. XIII. 5. intercipitur venarum oppletione. XV. 775. aliae ejusdem causae. XV. 776. interceptionis causae. XVI. 559. respirationis in ea conditio. XVI. 560. interceptiones ex capitis dolore quid doceant. XVI. 709. 711. interceptiones cum exolutione pravae. XVI. 716. ex dolore interceptiones cum cruciatu lethales. XVI. 631. interceptionis cum exsolutione pessimum. XVI. 559. interceptiones cum exolutione et catoche sunt secundum *Hippocratem* perniciosae. XVI. 715. interceptiones in febribus convulsivo modo obortae, si mentis alienationem cum silentio afferant, perniciosum. XVI. 628 sq. interceptio, febris die decimo quarto superveniens, quid denotet secundum *Hippocratem*. XV. 839. interceptiones cum singultu pessimum. XVI. 559. ad vocem intercisam remedia. XIV. 364. ad vocem interruptam et submissam remedia parabilia. XIV. 438. 508. 514. 580. arteriaca *Antonii Musae*. XVIII. 47. arteriaca *Apollonii* et *Alcimionis*. XIII. 31. arteriaca *Charixenis*. XIII. 48. arteriaca *Critonis*. XIII. 35. Scribo-

nii *Largi* hypoglossis. XIII. 51. panacea *Antonii Musae*. XIII. 57. theriaca. XIV. 303. voces magnae et vehementes uno tempore afflatim emissa maximatorum malorum fuerant causae. V. 910. vocis magnitudinem *Hippocrate* soli aëris multitudini tribuit, sed male. XVII. B. 202. vocem majorem saepe cur homines percalidae naturae reddant. XVII. B. 201 sq. maxima auditum infestat. VII. 117. voces maximae viscera agitant. VI. 152. obscura et parva qua ex causa fiat. VIII. 267. plorabunda clangorosa difficilior. XVI. 611. raucae causae. XII. 4. rauca unde fiat. XVI. 555. rauca fit in catarrhis et gravedinibus et cur. III. 535. rancam efficiunt destillationes. VIII. 268. rauca fit excrementis e capite in laryngem delatis. VI. 421. rauca fit ab humiditate vocalium organorum. XVII. A. 685. rauca fit, nervis intercostalibus laesis. II. 675. vox die impari soluta in convulsionibus, liberat. XVII. A. 474. vocis suppressio in febribus quinto die accedens quid denotet. XV. 829. voces tenues quomodo generentur. XVII. A. 186. voces tremulae mentis alienationis indicium. XVI. 555.

Vulneratae partes non contusae quam maxime siccaudae sunt. X. 281.

Vulnerati stilo in manu casus, ejusdem inepta curandi methodus *Thesali*. X. 390. vulneratorum cura secundum *Erasistratum*. XI. 176 sq.

VULNUS, definitio. I. 239. XVIII. B. 883. continui solutio in carne. VI. 38. X. 160. insigne quo respectu dicatur. XV. 617. magnum quod dicatur. XV. 617. benignum quomodo dicatur. XV. 617. in tibia habens, qui et quiescere et decumbere indigeat, sensim obambulet, laedetur quidem, sed minus quam qui primis diebus quievit ac repente circa quartum ad sextum diem ambulare coeperit. XV. 615. sanguinem fundens, ne madefeceris. XVII. A. 471. securi inflictum *Galenus* sanavit foliis quercus. XI. 866.

Vulnera quorumnam organorum sint lethalia. XVIII. A. 27 sq. sine tumore damnata *Hippocrates*. XVII. A. 458. in vulneribus sanguis concurrit (*Hipp.*), quid hoc significet. XVII. B. 264. vulnera animi defectus cau-

sae. XI. 47. ex vulneribus animi deliqui cura. XI. 51. 60. vulnere succedens convulsio periculosa. XVII. B. 785. ex vulneribus erysipelatis cura. XI. 85. vulnera rigoris causae. XVII. B. 58. generalis curandi ratio. I. 385. ab acu quid exigant in curatione. X. 386sq. in vulneribus juxta membri longitudinem factis aut transversis deligatura. XIII. 602. vulnera a phlegmone tactur diachylon *Mene-cratis*. XIII. 996. 1001. quae suunt, purgationem desiderant. X. 290. ad vulnera conglutinanda remedia. XIV. 519. ad vulnus dulce remedium. XIV. 549. 550. vulnera glutinant anagallides. XI. 829. aloë. XI. 822. Brassica esculenta. XII. 42. britannicae herbae folia. XI. 854. a caseo recenti sanantur. XII. 271. caseus oxygalactinus. XII. 272. Cisti folia. XII. 27. emplastrum humores et abscessus expressorium. XIII. 932. *Andreae* emplastrum. XIII. 735. emplastrum *Herae* candidum. XIII. 432. emplastrum *Hicestii*. XIII. 787. emplastrum *Serapionis*. XIII. 883. emplastrum melinum *Serapionis*. XIII. 509. emplastrum tyrium. XIII. 916. decoctum foliorum hederæ. XII. 30. hicesium nigrum. XIII. 780. hippuris. XI. 889. isis. XIII. 774. folia Lili aceto condita a quibusdam adhibentur. XII. 46. *Lysimachios*. XII. 64. millefolium. XII. 81. pastillos *Aristarchi* Tharsei. XIII. 824. *Pelusiolæ* compositio diluta acetum mulso. XIII. 134. *Peristereon* s. *Verbena*. XII. 98. pharmaca fusci coloris. XIV. 764. *Polycnemum*. XII. 107. magis pix arida quam humida. XII. 102. pyra. XI. 834. folia rubi. XI. 848. glutinare nequit *Sabina*. XI. 853. glutinat sarcocolla. XII. 118. *Stratiotes* terrestres. XII. 131. vini nigri et ansteri utilitas in iis. XVIII. B. 567.

Vulnera capitis, quomodo tractanda. XII. 521. purgatio per alvum prodest. X. 289. sine contusione quomodo curanda. X. 281. quæ cum contusione sunt, iis pus quam primum movendum. X. 281. ad vulnera cruenta *Andromachi* aegyptia. XIII. 643. vulnera cruenta glutinat aloë. IV. 770. ad vulnera cruenta glutinanda bitumen maris mortui. XII. 375. ad vulnera medicamentum cirrhum. XI. 131. emplastrum barba-

rum *Juliani*. XIII. 557. emplastrum fuscum aegyptium. XIII. 899. emplastrum gilvum *Haliei*. XIII. 645. cruenta facile glutinat, magisque in duris corporibus quam mollibus emplastrum gilvum *Galenii*. XIII. 520. emplastrum *Haliei* gilvum. XIII. 802. emplastrum ex lithargyro et oxelaeo. XIII. 402. Polygonum. XII. 105. salicis folia. XI. 891. vulnera duræ matris curandi ratio. XII. 523. vulnera ferro facta sanat isis viridis. XIII. 794. vulnera gladiatorum gravia curavit Pergami. XVIII. B. 567. ad vulnera ex ictu emplastrum catagmaticum. XIII. 536. ad vulnera incurabilia. XIV. 558. ad vulnus incurabile in quavis corporis parte remedium. XIV. 542. vulnera statim maligna fiunt, quæ in articulis sunt. XV. 372. maligna ad sanitatem adducit decoctum foliorum hederæ. XII. 30. vulnera, quibus corrumpendi periculum impendit, ea utique cum magnitudine phlegmones sunt. X. 290. magna vel suturis vel deligaturis junguntur. X. 290. grandia glutinant in vino austero cocta androsaema. XI. 830. magna herba centaurii minoris recentis illitu glutinantur, et vetusta ad cicatricem perduntur. XII. 21. magna glutinat herba viridis *Chamaeipydis*. XII. 155. ingentia, et illa nervorum sanat coccus baphicus s. granum tinctorium. XII. 32. maxima glutinant folia corni, parvis autem et mollioribus contraria sunt, quoniam nimium ea contendant et plus satis desiccant. XII. 42. magna conglutinant in duris corporibus *Cypressi* folia, germina, pilulae recentes et molles. XII. 52. ad vulnera glutinanda majora emplastrum viride *Andromachi*. XIII. 477. magna glutinat emplastrum viride *Hecatondrachmon*. XIII. 491. magna corporum durorum glutinat isatis. XI. 890. magna, et maxime quæ in capitibus musculorum eveniunt, curantur succo foliorum Lili. XII. 47. maxima conglutinant *Narcissi* radix. XII. 85. magna glutinat *Polium* viride. XII. 106. majora glutinant pyra sylvestria. XI. 835. magna glutinat *Scordium* viride, sed sordida purgat et contumacia ad cicatricem perducit illitum aridum. XII. 126. magna glutinat decoctum *Stoebeis*. XII. 130.

Vulnera musculorum, eorum actio-

nem auferunt. IV. 368. ad vulnera nervorum quidam oleo nucum utuntur. XII. 14. vulnera cum ossium fracturis complicata quomodo curentur. XVIII. B. 571. vulnera prava quae. XVII. B. 881. tumorem in iis non apparere malum. XVII. B. 880. vulnere a rabido cane facto medendi methodus rationalis. XIV. 280. vulnere omni recens facta, nisi in ventre sit, expedit ex ipso vulnere statim sanguinem effluere. X. 293. recentis et profundi cura. XI. 127. ad vulnera recentia ex ense vel ligno. XIV. 578. ad vulnera recentia catagmaticum *Moschionis*. XIII. 647. cyzicenum *Herae*. XIII. 815. draconidi folia. XI. 865. emplastrum. XIII. 718. buxum emplastrum. XIII. 515. emplastrum *Azantiae*. XIII. 785. emplastrum catagmaticum *Moschionis*. XIII. 537. emplastrum viride *Galenii*. XIII. 469. *Machaerionis* medicamentum. XIII. 797. folia Ulmi. XI. 109. vulneribus sagittis pharmaco infectis auxilians emplastrum. XIV. 200. vulnera thoracis; effectus in vocem et respirationem. III. 417. vulnera quae intra thoracem penetrant, periculum afferunt. X. 290. tumores supervenientes a convulsione et insaniam arcent. XVII. A. 459. tumores evanescentes, quales effectus habeant. XVII. A. 459. vulnera sanguinem fundentia cum sudationculis, maligna. XVI. 790. ad vulnera tum vetera, tum quae difficile cicatrice obducuntur, utuntur Lemnia terra. XII. 174. contra vulnera ovibus dum tudentur, forfice facta, cedrea. XII. 19.

VULPES et canis qualem foetum

prodeant. IV. 694. autumno ob uvas probatissimam habent carnem. XV. 882. oleo cocti, ad arthritidem valere dicuntur. XII. 367. vulpinum adipe aurium dolores sanare dicitur. XII. 331. pro eo sumi potest ursinus. XIX. 743. vulpinus adeps pro adipe hyaenae. XIX. 743. vulpium carnibus autumno venatores apud nos rescuntur. VI. 665.

VULSIONES, definitio. XVIII. B. 882.

VULSURA est, si fibrae musculorum peraeque tensae rumpuntur. I. 239.

VULTURIS fel pro aeris aerugine. XIX. 730. stercus pro columbi stercore. XIX. 740. stercore succedaneum remedium. XIX. 727. pro ejus stercore illud columbi. XIX. 733.

VULTUS tristis, cum faciei colore probo malum. XVI. 612sq.

VULVA a quibusdam uterus vocatur. XV. 326. scroti conversi similitudinem refert. XIV. 719. suis pampiniformis et sinuosa. II. 891. ad vulvae affectiones diutiusculas *Damocratis* malagma. XIII. 223. vulvam apertam sanare molae radicem, cum farina Lolii appositam, scribit *Dioscorides*. XII. 80. ad vulvae dolores colica *Sigonis*. XIII. 285. ad vulvae exulcerationem *Arei* medicamentum. XIII. 852. vulvis flatibus distorsis theriace auxiliatur. XIV. 91. vulvae inflammatio, quae sit vena tumescenda. XIV. 523. vulva scirrhum interdum contrahit ex uteri inflammatione. XVI. 181.

X.

Ξ character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 613.

XANITAE compositio ad sedem. XIII. 311.

XANTHIUM aut *Phasganium*, vires ejus fructus. XII. 87.

Ξξ, xesten s. sextarium significat. XIX. 751. 757. 759.

XENOCRATES Aphrodisiensis de ma-

teria medica scripsit. XI. 793. Xenocratis liber primus de percipienda ab animalibus utilitate, citatur verbotenus, ubi de hoedis disserit. XII. 261. Xenocrates cum fiducia scribit, quosnam affectus curare valeat comensum cerebrum, aut carnes, aut jecur humanum, quos capitis, surae et digitorum ossa, et usta et non usta,

quae denique et sanguis. XII. 248. recte men dadium calumniatus est, sanguinem vespertilionis enasci sub alis pilos prohibere. XII. 258. genituram, seu semen virile juvare perhibet, quod ex sinu mulieris post coitum viri effluerit. XII. 250. sudoris, urinae, aut mensium mulieris potionem, in primis stercoris oris aut gutturis partibus iunctionem, aut esum, ut et sordium aurium praestare quidquam perhibet. XII. 249. dogmatum platoniorum interpres. XIX. 226. Xenocratis anodynum, XIII. 90. ut Xenocrates antidotum mithridation. XIV. 164. Xenocratis aridum cephalicum ex ervis. XIII. 846. Xenocratis auricularis compositio. XII. 627. emplastrum discutiens. XIII. 931. emplastro albo Ariobarzania abscessum altum circa tarsum discussit. XIII. 439. quomodo ab *Andromacho* in componenda theriaca discrepet. XIV. 260.

XENOPHANES mixtae sectae addictus. XIX. 234. Colophonius princeps philosophiae, quae Elaeae floruit. XIX. 229. opinio de Castore et Polluce. XIX. 273. divinationem negat. XIX. 320. de lunae natura opinio. XIX. 279. de causa solis defectus opinio. XIX. 278. de solis eclipsi opinio. XIX. 278. de solis natura opinio. XIX. 275. de stellis discurrentibus opinio. XIX. 287. de stellarum essentia opinio. XIX. 274. secundum superficiem putat moveri stel-

las. XIX. 272. terram dicit hominem, sed *Galenus* negat, hoc ab illo esse dictum. XV. 25. de situ terrae opinio. XIX. 294. terram et aquam elementa putabat. XIX. 243.

XENOPHON de externis corporis partibus scripsit. XIV. 700. Xenophonis liber oeconomicus postremus est memorabilium *Socratis*. XVIII. A. 301. milites laesi oculis faerunt, quod per multam nivem iter fecerant. III. 775. *Ξηραλειπεῖν* est sicca frictione uti. XI. 532.

XEROPHTALMIA, definitio. XIV. 769.

XESTEN significans signum. XIX. 759.

XESTUS vide *SEXTARIUS*.

XIPHII radicis facultates medicae. XII. 87. pro gleucii radice satyrii semen. XIX. 737.

Ξο oxybaphum significat. XIX. 754. 759.

XYLOBALSAMUM, ei succedaneum. XIX. 737.

XYLOCARPASUM, pro eo cinnamomum succedit. XIX. 738.

XYLOCINNAMOMUM lignosum est, valida habet virgulta. XIV. 257.

pro XYLOCASIA cinnamomum. XIX. 738.

XYPHOIDES os cur sternum etiam dicatur. II. 765.

XYRIS vide *IRIS* agrestis.

Ξύρατα, definitio. XVIII. A. 730.

Y.

Y apud *Hippocratem* ὕδατος, sanitatem significat. XVII. A. 612.

Υδατόχολα quid apud *Hippocratem* significet. XVII. A. 750.

Υπαγκώνιον quid significet. XVIII. B. 503.

Υπάλειπτον instrumentum, quo *Hippocrates* usus est ad nasi fracturas reponendas. XVIII. A. 478.

Υπερκαθάρσεις, definitio et quando accidunt. XI. 615. effectus. XI. 616.

Υποδερμίδα. XVIII. B. 379.

Υποψάθουρα excrementa qualia *Hippocrates* dicat. XVI. 761.

Υπόφθουσις quid significet. XVIII. B. 702.

Υπόστασις quid significet. XVIII. B. 702.

Υποστρέψαι quid significet. XVIII. A. 334.

Υπτιασμός quid significet. XVIII. B. 456.

Z.

Z character quid significet apud *Hippocratem*. XVII. A. 612.

ZEA: duplex ejus genus. VI. 516. num *βόλγα* sit. VI. 514. num *zeopyrum*. VI. 515. ejus facultates. XI. 880. nutrit hordeo valentius. VI. 517. gravis, concoctu difficilis firma et membranosa. VI. 513. *zeae* sapor qualis. XI. 633. panis ex ea fit, qui minus tritico nutrit. VI. 517. ex *zea* paulis gravis est et concoctu difficilis. VI. 513. farina ejus ventrem leniter sistit. XII. 45. ex *zea* fit tragus appellatus. XV. 455.

Zeinae meminit *Herodotus* et *Dioscorides*. VI. 516. non meminit *Philotimus*. VI. 511. meminit *Theophrastus*. VI. 516.

ZENO alias sectas omnes praeter illam *Herophili* pravas statuit. XI. 432. de anima sententia. XIX. 254. animam ex sanguine nutriri dixit. V. 283. de animi affectibus sententia. V. 429. judicia animi non ipsa animi affectus vocat. V. 377. de characteribus librum scripsit. XVII. A. 618. coloris definitio. XIX. 258. corpus esse semen putat. XIX. 322. feminis semen esse qua tale negat. XIX. 322. pulsus definitio. VIII. 736. rhythmus pulsus definitio. XIX. 409. de vocis origine sententia. V. 241. 244. ejus consideratio. V. 245sq. vino se exhilarescere dicebat. IV. 777. *Citaeus* philosophiae *Stoicae* inventor. XIX. 227. *Stoicus* Deum corporeum esse statuit. XIX. 241. *Citiei* seminis definitio. XIX. 370sq. *Citaeus* substantias totas per totas misceri existimavit. XVI. 32. *Eleates* philosophiae contentiosae princeps. XIX. 229. *Eleates* scepticus. XIX. 234. *Eleata* nihil nec generari nec corrumpi putat. XIX. 260. *Zenonis* *Laodicaei* antidotus. XIV. 171. *Laodicaei* theriaca. XIV. 163.

ZEOPYRUM in *Bithynia* crescens, ex eo panis fit praestantior quam ex *briza*. VI. 515. quanto tritico est deterius, tanto *Thracia* *briza* est praestantius. VI. 515. *tiphae* semini simile. VI. 520.

ZEPHYRUS ventus apud *Homerum* occurrens. XVI. 407.

ZEUS vocatus *pastillus*. XIII. 358.

ZEUXIS *Tarentius* sextum *Hippocratis* de popularibus commentatus est. XVII. A. 793. *Hippocratis* commentator. XVI. 196. commentarios in *Hippocratem* scripsit. XVI. 636. in omnia *Hippocratis* opera commentarios scripsit. XVI. 1. XVIII. B. 631. librum *Hippocratis* de humoribus spurium judicat. XVI. 1. compositio ejus ad lichenes. XII. 834. Infantes omnes pueros dici asserit. XVII. A. 826.

ZINGIBER quoniam cassia ab indigenis vocetur. XIV. 258. aceto maceratum quomodo condatur. VI. 271. antidotum *agarici*. XIV. 761. ei succedit *pyrethrum*. XIX. 730. pro *asaro*. XIX. 725. pro *pipere* sumi potest. XIX. 740. pro *pyrethro*. XIX. 740. *Zingiberis* radicis vires et usus. XI. 880sq.

ZIZYPHA parum nutriunt et pravi succi sunt. VI. 621.

ZODIACI circuli obliquitatis inventor *Pythagoras* putatur. XIX. 270.

ZOILUS *Homeri* statuam flagellavit. X. 18. compositio auricularis. XII. 632. *collyrium*. XII. 771sq. *collyria* viridia. XII. 763. medicamentum ad *scorpionum* ictus, quo usus est *Epaphroditus* *Carthaginiensis*. XIV. 178. febre ardeute correpti casus. XVII. A. 403sq.

ZONAE coeli. XIX. 270. zona mundi ubinam sit. XVI. 393. zona exquisite temperata quae. XVII. B. 598.

ZOPYRIA antidotus. XIV. 115.

ZOPYRION antidotum *Herae*. XIV. 150. 205.

ZOPYRUS per epistolam *Mithridatem* adhortatus est ad antidoti sui probationem. XIV. 150.

ZOSIMI compositio ad dolores oculorum et recentes affectus. XII. 753.

ZOPHA rosaceum. XIV. 563.

ZYME fermentum est. XI. 882.

ZYTHUS, ejus facultates. XI. 882.